Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Expositio super Psalterio. Quinquagena II

https://hdl.handle.net/1874/325704

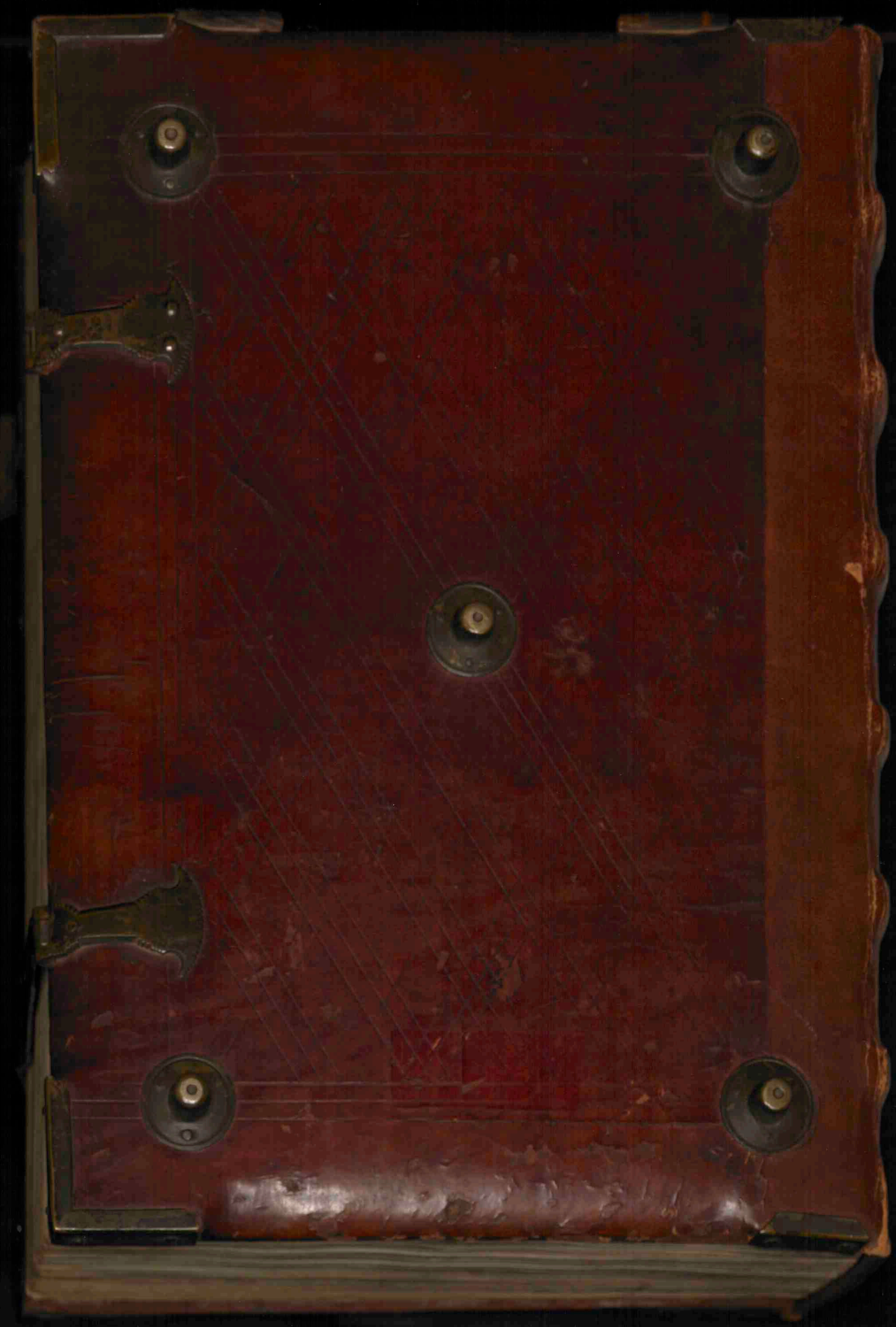

Hs.
2 A 4

Codd. MSS. Latini
n°. 56.

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
N°. 15.

liber Regularii in tractato

Kast II.
W: 49.
Lad. N°4

49 (*Eccl. 15, antea 288b.*) *Membr. fol. 220 ff. 2 col. 1446.*

S. Augustinus, Expositio super Psalterio. Quinquagena II.

Fol. 1b. Conuersi ad dominum deum, cet. Fol. 2a. Augustini secunda pars psalterij. Incipit psalmus quinquagesimus primus. Fol. 220b Explicit quinquagena secunda beati Augustini episcopi per manus fratris Gherardi Trici (sic) regularis in Traiecto Anno domini M°CCCC°xlvj (1446) in profesto cathedre sancti petri apostoli.

„Pertinet Regularibus in Traiecto." — Oorspr. band met koperen knoppen en hoeken.

Hs.
2 A 4

Conuersi ad dnm̄ deū patrem oīpotentem. puro corde ei⁹ in quantū potest puritas nr̄a. maximas atq; veras gratias agamus⁹. p̄antes toto animo singulare⁹ mansuetudinē eius. ut p̄tes nr̄as in beneplacito suo exaudire dignet⁹. in unitū quoq; a nr̄is actibus et cogitationib; sua virtute expellat. nobis multiplicet fidem. mentē gubernet. spiritalēs cogitationes conferat. et ad b̄ātitudinem suam pducat: p dñm̄ xp̄m filiū suū dnm̄ nr̄m⁹. qui tecum eo vivit et regnat in vnitate spūs sancti deus: p omnia secula seculorum. Amen.

nº 248. c.

nº. 2 d d. B.

Augustini secunda pars psalterij.

Incipit psalmus quinquagesimus primus.

Psalmus huius est de quo locutum sustinuimus cantauit uere: et titulum habet aliquantulum negocio sum. Parent ergo sustinete nos: donec illum inodemus ut possum quantum adjuuent dns. Multa enim passim preterita sunt hic. quadoquidem placuit fratribus non tam aure et corde sed et stilo capienda que diam: ut non audiuerim tantum. et lectorem etiam cogitare debeamus. Nata est quidem occasio psalmo huic ex re quadam gesta qua vobis etiam fecimus mentionem de libro regnorum. Saul enim cum non ad permanendum electus a dno. sed secundum populi cor durum et malum datus ad eorum correptionem non ad utilitatem: secundum illam sententiam scripturarum. quam de deo. qui regnare facit hominem ypocritam propter peccata populi. Cum ergo talis esset saul. persequebatur dauid in quo deus prefigurabat regnum salutis etne: et quem deus elegerat permansurum in semine suo. quemadmodum futurus erat ex nostro ex semine secundum. cui quo regnaturi sumus meritum et semine ipsius dauid secundum carnem. Cum ergo dauid deus elegisset et prelegisset et predestinasset ad regnum: noluit et ipm dauid ad regnum tenere quam primo a persequentibus liberauit: ut etiam in hoc ipso figuraret nos idem corpus eius cui corpis caput xpus. Porro enim si ipsum caput nostrum sine primo patto labore in terra. regnare in celo noluit. neq leuare sursum corpus qd deorsum arripit nisi per tribulationes viam: quid audent membra sperare capite suo magis se posse esse felicia: Si patrem familias beelzebub vocauerunt quanto magis domesticos eius: Non ergo speremus molliorem viam: qua precessit eamus. qua duxit sequamur. Denum a vestigio eius aberrauerimus. perimus. In hoc ergo dauid quod prefigurabat videtis: ergo et si saul quod prefigurabat videtis. Regnum malum in saul. et regnum bonum in dauid: mors in saul. et vita in dauid. Tenemus nos non persequitur nisi mors: de qua in fine triumphabimus dicentes. ubi est mors contentio tua? ubi est mors aculeus tuus? Quid est quod dico. non nos persequitur nisi mors: Quia nisi mortales essemus: non esset quod nobis faceret inimicus. Numquid enim angelus quidquam facit: Ergo etiam ipsa mors a qua maxime habemus persecutionem. cuius finitur in fine contentio. cum resurrexerimus a mortuis: sicut finita est in capite nostro. sic finietur et in nobis si iusti fuerimus inuenti. Nam mortuus ille mortis interfector fuit: et magis in illo mors mortua est. quam ipse in morte. Denique etiam nomen ipsum si attendamus. non est sine mysterio. Nam saul interpretatur petitio. hoc est appetitio. Quid enim dubitare debemus nos. nobis fecisse mortem istam: Si petitio enim homines nata est mors. advento ergo ipse sibi homo appetiuit mortem: et ideo petitio nomen est mortis. Nam sicut scriptum est deus mortem non fecit: nec letatur in perditione viuorum. Creauit enim deus ut essent omnia: et sanabiles nationes orbis terrarum. Et unde mors tam quaeritur: ipsi enim inquit manibus et verbis acerbis fecerunt illam. et estimantes illam amicam defluxerunt. Ergo appetendo illam defluxerunt et in mortem inciderunt. estimantes illam sibi esse amicam: quomodo estimant populus amicum. et petiuit regem inimicum. Et quomodo sit enim populus a dno habere rege: et datus est saul tamquam illi dati essent in manus suas. qui manibus et verbis acerbis fecerunt mortem: et figuratus est in saule ipsa mors. Ideo psalmus iste septimus decimus sic habet titulum. in die qua liberauit eum dns de manu omnium inimicorum eius et de manu saul. Dixit primo omnes inimicos eius. et postea de manu saul: quia nouissime inimica destruetur mors. Quod est de manu saul: Omnem eruent nos ab infernis. et de manu mortis liberauit nos. Cum ergo saul persequeretur virum sanctum dauid. confugit ubi tutum putauit esse locum: transiens per sacerdotem quendam achimelech. accepit ab eo panes. Ubi figurauit etiam personam non tantum regis sed et sacerdotis: quia manducauit panes propositionis. quos sicut dns dicit in euangelio. non licebat manducare nisi solis

sacerdotibꝫ. ¶ Postea cepit eū querere saul: et turbatus ē suis q̄ nemo eum sibi vellet prodere. ¶ Hoc lectum est modo in lectione regnorum. Erat autē ibi doech quidā quando venerat ille ad achimelech sacerdotē p̄ncipē pastorum saul vidimus. Qui cū adesset: et q̄n saul uisitabat suos. q̄ nullus illi vellet p̄dere dauid: p̄didit ubi eum uidisset. a nisi tantum saul: exhibuit sacerdotem et oēs eius. et iussit occidi. ¶ Nemo ausus est hominū regis saul nec iubente rege mittē manū in sacerdotes dñi? sed ille qui prodiderat. sicut iudas qui a ꝓposito suo non recessit. et usq; in finē p̄severauit de illa radice fructus ferre quales. nisi quales fert arbor mala? Quid dixit doech iste manu sua iubente rege sacerdotē et omnes eius: deinde debellata est ciuitas eorum sacerdotū. ¶ Inuenimus ergo doech istū. iumentū regi dauid et sacerdoti abimelech. Unus homo ē doech. sed genus hoīm ē doech. sicut dauid et corpus ipsius regis et sacerdotis tam q̄m unus homo est. due p̄sone. sed tamen unū genus hoīm. ¶ Inde i isto tempe et in isto seculo uideamus licet duo genera: ut ꝓueniat ad utilitatem nostrā vl' qđ cantamus vl' qđ cantari audimus. a modo videam' doech. a modo videamus corpus regis et sacerdotis: modo videam' corpus hoīm adiusus regem et sacerdotē. ¶ Primo nōia ipsa attendite q̄ mystica sunt. Doech interpretatur motus; doumeus interpretatur terrenus. ¶ Iam videte q̄le genus hominū sigt doech iste motus. ¶ Non ergo p̄seuerans in eternum: sed emigrādus terrē? Quid expectas de homine terreno aliqđ fruēs celestes? ¶ Homo erit in eternū. Est ergo regnum terrenū ut breuiter dicam et ato in finem hodie in isto seculo: ubi est et regnum celeste. ¶ Peregrinos habet ciues suos utrūq; regnum. regnū terrenū et regnū celeste: regnū ciuitatis dei. et regnum eternū plantandū. ¶ Modo in hoc sclo ciues utriusq; regni p̄mixti sunt. Corp' regni terreni et corpus regni celestis cō murtū est. ¶ Regnū celeste genuit sibi ciues regni terreni et aliquādo. ¶ Nam et hoc tenendum non est quodāmodo regnū terrenū angariat ciues regni celorum: regnum celeste angariat ciues regni terreni. Utrūq; vobis de scriptura dei demonstrabimus, Daniel et tres pueri in babilonia ꝓpositi sunt negotiis regis: ioseph in egypto secundus a rege positus ē ad mīstrate rempublicā. De qua republica erat ꝓbabilius ille deus liberandus. In ipsa republica agana quodāmō faciebat ioseph. sicut illi tres pueri. sicut daniel. a manifestū ē ergo q̄d usurparet sibi ad opa sua. id est ad opera regni sui non ad facta sua mala regnum terrenū ciues regni celorū. Qđ est regnum celorū? Quō usurpat in hoc seculo ad tēp' ciues regni trenī? Nōne de hīs apls dicat. q̄ non caste euangeliū annūciabant. sed terrena desiderātes regnū celorū p̄dicabāt? sua querebant. nō xp̄m annūciabāt? Et ut noueris qđ et ipsi ad opus regni celorum tam q̄m mercēnary assumpti sunt: aplūs gaudens de illis dicat. sunt qui p̄ inuidiā et contentionē xp̄m annūciant nō caste? et istum ātes tribulationē se suscitare uinculis meis. Qđ enī dū oī modo siue p occasionē siue p veritatē xp̄us ānuncet? Et in hoc gaudeo: sed et gaudebo. De talibz etiā xp̄s āmonet dicens. pharizei et scribe super cathedram mosi sederunt? q̄ dicunt facite. que autē faciunt facē nolite: dicūt enī et non faciunt. Que dicūt ꝓficient ad dauid: que faciūt ꝓficient ad doech. ¶ Illos me audire: illos imitari nolite. ¶ Ista duo genera hoīm sunt hodie in terra. De hīs duobus generibz hoīm cantat psalmus iste. ¶ Habz aūt psalmi tytulus nūciatum esse sauli de dauid: qđ venerit dauid in domū abimelech. Cū legamus eū venisse in domū achimelech. et forte sse qđ non absurde sētimus, ꝓpter similitudinē noīs tm̄ syllabe differentiā vel potius unus lr̄ē variati st̄ tituli: in codicibz tm̄ psalmoū cū inspicerimus. magis abimelech q̄m achimelech iuenim'. Et q̄m in alio loco habes euidentissimū psalmū nō dissimulatiuē noīs sed prorsus diuersū nomen ysinuāte. q̄nq; dem dauid ante regem achis nō aū regē achimelech imutauit faciem suā et dimisit eū et abyt. titulus aūt psalmi sic scr̄ptꝰ est. q̄n imutauit ultū suum cora abimelech: ipsa magis mutatio noīs in mysterium fecit nos esse intentos. ne tam p̄ res hystoie ꝓsequamur. et sacta vela ꝓtemptemus. Dissimilem nomen i psalmo illo qđ est abimelech iuenit interpretari p̄ius mei regnū. Quō aūt p̄ius fuit regnum dimisit dauid et abyt? nisi quō xp̄us regnū iudeorū dimisit et ad gētes transiuit?

Hunc fortassis etiã ꝓphetauit spūs ꝙ sui
bens titulū psalmo huic voluerit ut non
diceret athymelech. sed abimelech: q̃a q̃
venit dauid ad patres suu regnū tunc est
proditus: hoc est q̃ venit dñs nr ihūs
xp̄us ad regnum iudeorū instituendum a
patre suo. de quo dicit. auferet a vobis
regnū et dabitur genti facienti iustitiam:
tūc est proditus morti quã sigt saul. Nõ
enim ociosus sicut nec ysaac. cū et ipse
passionem dñi figuraret: nec tamẽ sñi
sanguine figura trãsacta est. ibi vl illius
arietis vl huic abimelech sacerdotis. Neq;
enim occidi oportuit eos quos tūc resurgẽ
nõ oportebat. sed eorū vitam a mortis
periculo liberari: verũ ptamẽ effusi san
guis liberatio resurrectionẽ populis sig
nificabat. que hoc modo ĩ illis figura
batur. Quia veꝛ dño seruabat resurrectio:
plura hunc diu possent scrutarii rerum
gestarū in hoc sermone suscepissemus
tractanda mysteria. Nūc audiamꝰ iã ista
duo genera hoim: quãdoq̃dem de titulo
isto et si operoso iustus et fortasse loquatur.
tñ vt dñs contexuit veritum est. Duo gña
hoim attendite: vnū laborantiū. alterū
eorū int quos laboratur. Vnū de terra:
alterū de celo cogitantiū. Vnū ipsum
dum cor mittentiū: alterū cor angelus
vnū gentiū. Vnū speculantiū de arenis
quibus polluerer hic mundus: alterū presu
mentiū de celestibus que ꝓmisit nõ mẽ
dax deus. Sed multa sunt ista genera
hominū. Inuenimꝰ nõ quem ihm ti
uem regni celorū amministrare aliq̃d in
terra. vt puta purpuras gerit: magistꝝ
tus est. edilis est. pconsul est. ipator ẽ.
rempublicã gerit terrenã: sed cor sursum
habet. si xp̄ianus. si fidelis ẽ. si prius est.
si cõtemptibilis in quibus ẽ. et speraꝝ ĩ qui
bus nondũ est. De quo genere fuit illa
sancta mulier hester: que cum eẽt vxor
regis. ventũ est periculum deprecandi
pro omnibus suis. Et cũ ad deum oraret:
locuta dño vbi mentiri non posset. in o
ratione sua dixit. ita scio fuisse illa orna
menta regalia sicut pannũ menstruate.
Non ergo desperemꝰ de omnibus: regni celoꝝ
qñ eos videmus aliqua agere babilonie
negotia. aliq̃d terrenũ in republica ter
rena: nec rursus cõtinuo gratulemur.
omnibus hominibus quos videmꝰ agere negotia celestia: quia et filii pestilentie sedet
aliqñ in cathedra moysi. de quibus dicit.
que dicũt facite. q̃ aũt faciunt facere no
lite: dicunt enim et non faciũt. Illi in ter
renis rebus leuant cor in celum: isti in
celestibus verbis trahunt cor in terram.
Veniet aũt tempus ventilabri qñ vtiq̃
diligentissime discernatur: ne granũ
aliq̃d transeat in aream. palee comburẽ
dum. nec una stipula trãseat. ad massã
in horreo recondendã. Quãdiu ergo nũc
pmixtũ est. audiamꝰ hinc vocem nr̃am
desiderantium regni celorum. Hoc enim affectare
debemus. tolerare hic malos. q̃ tolerari
a bonis: et communiqueꝰ nos hinc voce. et
aure et lingua. et corde et opere. Nõ si fece
rimus. nos hinc loquemur in illis q̃ audiunt.
Dicat ergo ꝓmo de corpe malo equi timeꝝ.

Quid gloriatur in malicia qui po
tens est: Attendite fres mei glo
riam maligntatis. gliam hoim
malorũ. Que gloria: Quid gloriat in
malicia qui potens ẽ. id qui in malicia
potens ẽ quid gloiatur: Opus ẽ poten
tem ee: sed in bonitate nõ in malicia.
Aliq̃d magnũ est gloriari in malicia:
Edificare domũ pauorũ ẽ: destruere
multorũ. Quibus ignarus seminare
pt frumenta. et volare segetem. et spec
tare donec maturescat: et ĩ ceus fruc
in quo laborauit gaudẽ. pauorũ est.
Una scintilla omnẽ segetem incendere
quibus pt. Suscipe infantem. natum
nutrire. educare ad iuuenilem etatem
pduce magnũ officium ẽ: occidẽ illum
vno puncto tpis quibus pt. Ergo ea que
ad destructionẽ fiunt. facilime fiunt.
Qui gloriat. in domino gloietur. Qui
gloriatur in bonitate. gloriet. Gloiaris
quia potens es ĩ malo: quid futurus es
o potens quid facturus es: Multum te
iactas ociosurus es hoiem: hoc et scorpi
us hoc et vna febris. hoc et fungus ma
lus. Nunc ne redacta est omnis potentia
tua. vt malo fungo coequetur: Hoc gꝰ
fecit bonus cues ihm qui nõ in mali
cia sed in bonitate gloriant: ꝓmo vt nõ
in se sed in dño glorientur. deinde vt ea
que ad edificationẽ faciunt studiose
faciant. et talia faciant que valeant
ad pmanendũ. Que aũt facit ad des
tructionem: faciant. ꝓter disciplinã

pfiaetuū. nō ꝓpter oppressionē innocentū.
Iuit ergo pntentie cōpatū corpus dō
terrenū quare nō audiet er hys verbis.
quid gloriat ī malitia q̄ potens est?
In iniquitate tota die iustitiā cogi
tauit lingua tua. In ūiquitate tota die.
id est tot tpe sine lassitudine. sine int
uallo. sine pausatione. Et qñ nō facis
cogitas. ut qñ aliquid mali abesti a ma
nibus. a corde non absit? aut facis ma
lum. aut dum nō potes facere diabs ma
lum. hoc ē male dicas: aut qñ nec hoc
potes. vis et cogitas malū. Tota die er
go id est sine intermissiōe expectam⁹ huic
hominu penā. Parua sibi pena est mi
nanbs ei. Tu cū ei minaris? quo eū vis
mittē ī malū? Dimittē illū in se. Vt ml
tū seuias. subiectur⁹ es bestys: ī sep
sum peior est bestys. Bestia enī lacerāt
corpus eius pt: ipe cor suū sanū relinqre
nō pt. Intenus in scipm seuit? et tuer
teris plagas īquiris? Immo ora pro
illo ut liberetur a se. Veruptū ī hoc psal
mo fiēs nō oratio est pro malis a cont
malos: sed ꝓphetia quid sit euenturum
malis. Non itaq; puteris er maluolē
tia psalmū aliquid dicē: dictus enī in
spiritu ꝓphete. Qd ergo sequit? Tota po
tencia tua et tota cogitatio ūiquitatis
tota die. t meditatio malignitatis in
lingua tua sine intermissione quid egit
quid fecit? Sicut nouacula acuta fe
cisti dolum. Et re qd factū sās malū: ca
pillos radunt. Quid est qd dicis? Si sunt
tales cuncti ulrlm qui audiant vocem
dñi sui. regis sui diuentis. nolite timere
eos qui corpus occidūt. aiam aut nō
possunt occidē. qui audiant vocē q̄ mō
er euangelio veritata est. qd potest hoī
situi mundū lucret. se aūt detimentū
ipm faciat: cōtempnūt oīa pcia bo
na. insup et ipam vitā. Et qd fcūra est
nouacula doctr hoī meditanti in hac
terra regnū celorū. et futuro in regno
celorū ihīti secum deū. t pmāsuro cū
deo? Qd est futura illa nouacula? Ca
pillos rasura. caluum factura ē. Et hō
ad xpm pnnet. qui ī loco caluarie crucifi
xus ē: facit et filium thore qd interpre
tat calueriū. Nam isti capilli supflua
verū tpalia significāt. Qui quidem ca
pilli nō supflue facti sūt a deo ī corpore
hoīm. sed ad aliqd ornamentū: tamē
quia sine sensu prendunt. illi q̄ adherent
rede in deo, sic habent ista tpalia tam q̄
capillos. Sed aliqñ et aliquid boni de
capillis opandū est. qñ frangis panē
esurienti. egenū sine tecto ī domus tuā. si videris nudū vestis: postmo
etiam ipi martires imitantes dnm sā
guinē pro ecclia fundentes. audientes
vocem illam. sicut xpus aiam suā pro
nobis posuit. sic et nos debem⁹ p frēs
aiam ponē: quotāmō de capillis suis
bene nobiscum fecerūt. id est de hys rebs
quas potest amputare vl radere illa no
uacula. Quia ergo et de ipsis capillis
boni aliqd fieri pt: signanter dicit t illa
mulier petitur que cū fleuisset super
pedes dñi. capillis suis terfsit quos la
uit. ungauit. quid significans q̄ tum
misertus fueris alicui. debes t subuenī
re si potes. Cui enī misereris tuis lacri
mas fundis. cui subueris capillis tuis?
et si hoc cuicūq; quātomagis pedibs dñi?
Qui sunt pedes dñi? Euāgeliste sancti
de quibs dictū est. quā speciosi sūt pedes
eorū qui annūciāt patem. q̄ annūciant
bona. Ergo acuat nouacula lingua sua
doctr. acuat dolū qñtū pt: ablatur de
supflua tpalia. nūqd necessaria semp
terna? Oderisti malitiā sup benig
nitatem. Inte te erat benignitas. ipsa
diligēs. Non enī aliqd eras erogaturus:
aut quos diligēs de longinq̄ nauigati
one allaturus eras. Benignitas aīe te.
ūiquitas ante te: cōpara et eligē. Sed
forte habes oculū quo videas maligni
tatem: et nō habes oculū quo videas
benignitatem. De inquo corde: qd pe
ius est. aueratur se ne videat qd videre
potest. Qd enī de talibs alio loco dictū
ē: Noluit intelligē ut bene agēt. Illō
enī dictū est non potuit? noluit inq̄t
intelligē ut bene ageret: clausit oculos
a lucē presenti. Et quid sequitur? Iniq̄
tatē meditatus ē in cubili suo: hoc est
ī interiore secreto cordis sui. Tale hoc
obiciatur huic doctr. dolumeo. maligno
corpi. motu tireno. nō pmanēti. non re
lesti. Oderisti malitiā sup benignita
tem. Nam vis nosse q̄ videat malus
utriūq;. et illud pocius eligat. hinc a se
aūtat? Quare clamat qñ ūq; aliquid

patuur? Quare tūt exaggerat qui tū
potest ūiquitatem & laudat benignita
tem? reprehendens eū qui in illo opat⁹ est
malignitatē sup benignitatē? Sūt ergo
regula sibi ad videndū: de scipo iudica
bitur. Porro si faciat qđ scriptū est. dili
ges proximū tuū tamq̄ teipm. & que vultis
vt faciant vobis hoies bona. hec et vos
facite illis: apud se habet vñ noverit. q̄
qđ in se nō vult fieri non debet fatre alteri.
Dilexisti malitiā sup benignitatē. Iniq̄.
ordinate. puerse. vis leuare aquā super
oleū: demergit aqua. oleū sup enunebit.
Pone sub tenebris lucē: fugabunt tene
bre. et lux manebit. Sup telū terrā mitt
tollo tatre: ponde suo cadit tua in locum
suū. Tu ergo mergens diligendo malitiā
sup benignitatē: nā nūq̄ benignitatē
malitia supabit. Dilexisti malitiā sup
benignitatē: Iniquitatē magis q̄ lo
qui equitatem. Inter te eq̄tas. aī te iniq
tas: vnā linguā habes. qua vis eā vtas?
quare ergo potius ad iniquitatē. et non
ad equitatē? Cibos amaitudīs non
das ventri tuo? et aquas iniquitatis das lin
gue tue maligne? Sicut eligis qđ vesca
ris: sic eligē qđ loquaris. Bonus ergo i
iquitatem equitatis: et ip⁹ malitiā
benignitatis. Tu quidē ip⁹? sed supra
ē quid p̄dest nisi benignitas & eq̄tas?
Sed tu ponendo te quodāmodo super ea
ī neteste ē vt deorsum eant nō illa fera
as ee supra bona: sed tu cū eis mergeis
in mala. Vnde hoc sequit in psalmo. Di
lexisti oīa verba submersionis.
Erpe ergo te si potes a submersione. Nam
fugium fugis? et plūbum apprehendis?
Si non vis mergi tabulā apprehende:
ligno portare: arux te pdurat. Nūc g.
qr ē pdurus motus et venus qđ facis?
Dilexisti oīa verba sbmersionis. lin
guam dolosam. Expressit verba sbmer
sionis linguā dolosam. Quid ē līgua
dolosa? Manus tua fallatie est lingua
dolosa: aliud in corde gestantis. aliud
ore promentis. Sed in hac subuersio.
in hac submersio est. Propterea deus
destruet te in finem. Et si nūc videris
viuere: tamq̄ fenū in agro ante estum
solis. Omnis enī caro fenū. et claritas
hoīm vt flos feni: fenū aruit. et flos
decidit. verbū aūt dñi manet in eternū.

Trahe quo te teneas. ad qđ maneat⁹ me
tenuī? Nam ad fenum. ad florem feni
si te teneres. qm̄ fenū aruit. et flos te
cadit. destruet te deus in finem: & si mō
nō. certe in finē destruet. qñ illud venti
tabrū venerit. & ceteruus palee a mas
sa fuerit separatus. Nōne massa ī horrea.
et palea in ignē? Nōne tortus iste doctr
ad sinistrum stabit? qñ dicturus ē dñs.
ite ī ignē eternum. qui paratus ē diabo
lo et angelis eius? Destruet ergo te de
ī finem: Euellet te et emigrabit te
de tabernaculo tuo. Quomodo ergo doctr is
te vdumeus. ē in tabernaculo: & semur
nō manet in domo metrū. Optauit et
iste aliqđ boni. et si nō factus suus. saltē
verbis dei: ut in extrā aliqñ sua queret. sal
tem que xpi st dicat. Sed migrabit te
de tabernaculo tuo: amen dico vobis p
repetitū mercede suam. Emigrabit te
de tabernaculo tuo: Et radicem tuam
de terra viuentiū. Ergo in tra viuentiū
nos debemus habere radicē: radix nīa
ibi sit. Non multo ē radix. fructus videi
pīt: radix videri non pt. Radix nostra
caritas nīa: fructus nri opa nīa. Opus
ē vt opa tua de caritate pcedant: tūc
ē radix tua ī terra viuentiū. Unde era
dicabitur iste doctr. nec diu potuit i
bi pmanere: quia nec altius ibi figit
radicem. Sed quō illa semīa ī petra. et
si radicē emittunt. trī q̄ humorē nō hīt.
sole orto cōtinuo arescunt. Ut vō illi q̄
altius figunt radicē. qđ audiunt ab
aplō? Flecto genua mea. p vob ad pātem
domini nri ihu xpi. ut in caritate radi
cati et fundati? et qua ibi iam radix.
ut possitis cōprehendē que sit altitudo
latitudo longitudo & pfundum scie e
iam supereminentē sciam caritatis xpi:
ut ipleamini ī omnē plēitudinē dei.
Talibz fructibz digna est tanta radix
tam simpler. tā germinabz ī germina:
tam alta ē et fundata et profunda.
Ut vō hui⁹ radix erudiantur de terra
viuentiū: Et videbūt timentes & time
būt. & super eum ridebunt. Qñ time
būt q̄ ridebunt? Intelligam⁹ ergo
et discernam⁹ duo ista tpa. satis vtilit
timendi et ridendi. Qñ dies ei sum⁹
in hoc seculo. nondū est ridendum. ne
postea ploremus. Legim⁹ qđ scriptū

in finem hui⁹ dicebat legimus: et quia intelligim⁹ et credimus. videm⁹ ꝙ timem⁹? Hoc ergo dictū est. videbunt iusti et timebunt. Cū diu timem⁹ qđ eueniturū sit in finem malis. quare timemus? Quia dixit apl̄s. ī timore et tremore mr̄ ipor opamī salutē: quia dictū est ī psalmo. seruite dño in timore. et exultate ei cū tremore. Quare cū tremore? Qa ait apl̄s. qui se putat stare videat ne cadat. Qre cū timore? Quia dixit alibi si forte p̄occupatus fuerit homo ī aliquo delicto. vos qui spūales estis ī struite huiusmōi in spū lenitatis: intendens teipm ne et tu tempteris. Ergo iusti qui sūt modo qui viuunt ex fide. sic videnti istū dicebat qđ illi eueniturū sit: ut timeāt et sibi. Qđ enī sūt hodie stulti: qđ eras futuri sint nescīt. Quomodo ergo videbūt iusti et timebunt? qui aūt ridebunt? Quid transierunt ī iquitas: qui tā subito laceit sicut iam ex magna pte trā subito laudat tēpus ire tū? qui fugate fuerunt tenebre huius seculi. in quibus mō nō ambulam⁹? nisi ad lucernā scripturarū: et ideo timem⁹ tam qđ in nocte. Ambulam⁹ enī ad pphetā: de qua dixit apl̄us petrus. habem⁹ firmiorē pphetū sermonē. cui bñ facitis ītendentes sicut lucerne ī obscuro loco. donec dies lucescat. et lucifer oriat in cordibus nr̄is. Qui diu ergo ad lucernā ambulam⁹: necesse ē ut cū timore viuamus. Cū aūt venerit dies nr̄. id est manifestatio xp̄i. de qua idē dixit apl̄us. cū xp̄us apparuerit vita vr̄a. tūc et vos apparebitis cū ipo in gloria: tūc iusti et ridebūt istum dicebat. Non ē enī iam subueniendi locus. nō quomō nūc qui vides hoiem iniuste viuentē. vis cū illo laborare ut corrigas: qui qui iniustus est potest conuersus iustus ee. quomō et iustus adhuc pōt iniustus ee. Itaq; ne de te p̄sumas. nec de illo desperes: et da operā quantū potes. si benignus es. si non diligis malitiā sup benignitatē: ut ambulantē hoiem in via mala et errantē corrigas ad vīa bonam. Tunc tō cū venerit iudicij tempus. correctionis locus nō erit. sed tantū dāpnatōis. Erit ibi penitētia: sed infructuosa qr sera. Vis ut sit fructuosa: nō sit sera. Considera. hodie te corrige. Heus es. ille ui
der ē: corrige teipm. et gaudebis ad iudicium. Hodie enī hortat te ne audiret te: et qui audet tuus frāus ē. ipe ē hodie aduocatus tuus. Tūc ergo frēs restat videndi tempus. Nā ipam irrisionem iquorū que futura ē iustis. significauit liber ille sapientie. Insup enī iquorū aīos cū dixerit se sapiētia facturā ē qđ dixit. ī derabam et nō eraudiebatis. loquebar et meas sermonibz nō intendebatis: et ego vīe p̄dictioni superridebo. Hoc fiet tūc a iustis in istū dicebat. a modo aūt videamus et timeam⁹? ne hoc sim⁹ qđ mihi dictum? Et si enim? hoc ē desinamus: ut mō timentes. postea rideam⁹? Qđ aūt tūc dicent qđ videbūt? Et super eū ridebunt. Et dicent. ecce homo qui nō posuit deū adiutorē suū. Videte corpus terrenū. Quātū habebis tantus eris: puerbū auaritiū. rapacitū. innocentes oppimentū: res alienas inuadentū. cōmendata negūtū. Quale hoc p̄uerbiū? Quantū habebis tantus eris: id est quātū habueris pecunie. quātū acquisieris. tanto plus poteris. Ecce hō qui non posuit deum adiutorē suum: Sed speraut ī multitudīe diuiciarū suarū. Non dicat paup forte mal⁹. ego non sum de hoc corpore. Audiuit enim pphām dicentē, speraut ī multitudīe diuiciarū suarū: et cōtinuo si paup ē anteponit pānos suos. Desperet ultra se forte diuitē in pl̄o dei ornatus vestitū: et aut in corde suo. De isto dicat. nūquid de me? Noli inde erupe. noli sepaue: nisi videris et timueris ut postea rideas. Nā qđ tibi prodest si egres facultate. et ardes cupiditate? Quī dñs nr̄ ihūs xp̄us abeūti a se illi diuiti tristato dixerat. vende omīa tua q̄ habes et da paupibz. et habebis thezaurū in celo. veni seqre me. et magnā desperatiōem diuitibz p̄nūciauit ut diceret. facilius posse camelum īmare p foramē acus qđ diuitem in regnū celorū? nōne discipuli tota nuo contristati sūt dicentes apud semp sob. qs̄nam poterit saluari? Ergo qui dicebant quis nā poteit saluari. diuites pauros attendebāt. latebat eos tanta paupertū multitudo? non sibi poterant dicē. si difficile est pīmo īpossibile vt ītrent diuites ī regnū celor. sic in possibile ē vt ītret camelꝰ p foramē ac⁹?

oēs paupes intrent i regnū celorū. di
ites soli excludant? ¶ Et sūt enī diu
tes? At vō paperū milia īnūabilia.
Non enī tunicas īspecturi sum⁹ i reg
no celorū: sed vestis auge fulgor iustor
deputabitur. Erunt ergo pauperes e
quales angelis dei: induti stolis īmor
talitatis. fulgebunt sicut sol i regno
pris sui. Quid vobis de diuitib⁹ pau
as sollicitos ee aut laborare? Nō hoc
sensenunt apli: sed cū dns hoc dicisset. fa
cilius ē camelū intrare p foramē acus
qm̄ diuitem ire regno celorū? illi apud
se quisnā poterit saluari? Quid actē
derunt? Nō facultates ꝑ cupiditates.
Videbāt enī eā ipos pauperes. et si non
habētes pecuniā. tm̄ habere auaritiā.
Et ut noueritis nō pecuniā in diuite.
ꝑ auaritiā ꝺēpnari: adiuite qđ duo.
Respiciens illū diuitē stantē in tormē
et forte i illo pecuniā. et non est auari
cia: in te non ē pecunia. sē auaritia.
Paup vlcerosus. eruptionosus. lutib⁹ a
mictus. nō habens opem. nō habens
esum. nō habens forte ipam vestem.
ablatus est ab angelis i sinu abrahe.
Eya tu paup gaudes mō? nūqđ nam
tibi et vlcera optanda sūt? Nōne patri
monii tui sanitas ē? Non est in hoc
lazaro meritū pauptatis: ꝑ pietatis.
Nam diues qui sublatus ē. non vides
quo sublatus sit. Qđ est sublatus ab ā
gelis ē? Paup. eruptionosus vl vlcerosus.
Quo sublatus est? In sinum abrahe.
lege scripturas: et inuenies diuitē abra
ham. Vt noueris quia nō diuitie pūi
untur: habebat abraham mltū aur
argenti peorū familie. Diues erat:
et in eius sinū lazarus paup sublat⁹
ē. In sinu diuitis paup? an potius am
bo deo diuites. ambo a cupiditate pau
peres? Qđ ergo in hoc doctis culpat scp
tura? Non dicit ecce homo q̄ fuit diues.
sed ecce homo q̄ nō posuit deū adiuto
rem suū. et speravit in multitudie diui
tiarū suarum: nō q̄ habuit diuitias.
sed q̄ in ipis speravit et in deū nō spe
rauit. ideo dampnat? ideo punit? ideo
movet? de tabernaculo tamq̄ motus il
le terrenus. sicut pulvis quem projicit
ventus a facie terre: et ideo eruptat?
tur eius de terra viventiū. Nūqđ
hmt similes sūt diuites de quib⁹ paul⁹
aplus loquitur. pape diuitib⁹ huius
seculi non superbe sape sapit doctri.
neq̄ sperare i incerto diuitiarū. sicut
iste speravit in multitudie diuitiarū
suarū. sed in deo viuo? non quomod
iste qui nō posuit deū adiutorē suū?
Denuq̄ ille quid ꝓcepit? Diuites fit
in operib⁹ bonis: facile ꝺbuant. com
municēt. Et quid si facile tribuerant.
si cōmunicaverit? nō habent īitus
p foramen acus? Intrabunt plane.
Nam et pro illis iam ipe camelus int
uit. Ipe enī prior ītrauit. quē sicut ca
melū nemo sarcina passionis one
rat. nisi sepe in terram deponēt: sa
et ipe hoc dixit. qđ hoīb⁹ impossibile
ē deo facile est. Dampnat? ergo iste d
doctis. timeāt de illo modo iusti: ne āt
sup eum postea iusti. a veteo ei dampna
nat? nō posuit deū adiutorē suū. sic?
tui q̄ forte habes pecuniā. sed de deo p
sumus nō de pecunia. Et sperant in mul
titudie diuitiarū: silis factus est illis.
Qui cū dicēt bt̄m ꝑplm cui hec sūt. id
ē ista terrena: ītulit cōtinuo iste qui ī
sultat huic doctis. bt̄us ꝑplus cui⁹ dns
deus ipius. Nam illa i quib⁹ dicebant
bt̄m ꝑplm enumerant psalm? Locuti
sūt enī tamq̄ filij alieni. tamq̄ iste i
doctis. p diuineus. id est terrenus: ob eor
locutiōē ē vanitatē. de terra eorū de terra
iniquitatis? quorū filij iporū sicut no
uelle constabilite i mūditie sua: filie
eorū cōpte et ornate sicut similitudo
templi? cellaria eorū plena eructātia
ex hoc in hoc: oves eorū fecūde multi
plicantes in exitib⁹ suis? boves eorū
crasse: non ē ruina sepis nec exitus ne
q̄ clamor i plateis eorū. Quasi magnā
felicitatē videntur habē patis terre
ne: sed ille qui terrenus ē. eā motus
est. id est tamq̄ pulvis quē projicit vent⁹
a facie terre. Denuq̄ quid in illis repre
henditur? Non quia ista habuerint:
nā bonū habent ista. Sed quid? Hoc
intendite. ne passim diuites reprehen
datis: et nisi sub ne de pauptate et e
gestate ꝑsumatis. Si enī nō ē ꝑsumē
dum de diuitib⁹? quōmagis non est
ꝑsumendū de pauptate. sed de deo vi
uo? In quo ergo isti notantur? Quia

beatū dixerūt ꝓplin au her sūt. ideo filij alieni. ideo os eorum locutū ē vanitatē. et dextera eorū dextera iniquitatis. Tu autem quis? Dñe ꝓpli mei est dñs deus ipius. Ergo isto dampnato q̄d? Ipe caut in multitudie duitiaruī suarū: et pre ualuit i vanitate sua. Quid enī vanius eo qui putat plus valē numū qā deū? Ergo isto dempto qui dixit beatū ꝓplin au her sūt. tu q̄d dixis? Dñe ꝓpli mei est dñs deus ipius. Nō de te sensi: Nō tibi speraui? Ego aūt iam nō attendi illud audi. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dei. Non vnus homo loq̄t: sed oliua illa fructifera vnde āputati sū superbi rami et infertus hūilis oleaster. Dicit oliua fructifera in domo dñi: Speraui in misericordia dei. Ille quid? In multitudie duitiaruī suarū: id? indiget eius qui elligitur de tota vuentū. Ego aūt qua sicut oliua fructifera in domo dei. tui? radix nutrit nō euadicatur: sperauī in mīa dei. Sed forte modo. Illā et hinc erant hoīes aliquādo: deū q̄dē colūt. et non sunt iam silēs isti docti. Sed q̄ uis de deo p̄sumant. ad tpalia tū vt dicant sibi. colo deum meum q̄ me fūit? ē diuitem i terra: qui in filios datus ē. q̄ mihi vxorem dat? ē. Talia q̄dē non dat nisi deus: ꝫ nō vult se propter talia diligi deus. Idoeū sepe ista dat et malis: vt aliud ab illo discāt q̄rere bona. Quomō ergo tu dicis speraui in misericordia dei? Forte ad tpalia adi piscenda. Immo ¶ neterniū et in seculū seculi. Qđ dicit neternū. repetēdo voluit adiungendo et in seculū scli: vt confirmaret ibi repetendo q̄m fundat? eēt in dilectione regni celoū. et in spe eternę felicitatis. Confitebor tibi in sclm. q̄m fecisti. Quid fecisti? Deleuisti dampnasti: dauid coronasti. Confitebor tibi in seculū q̄m fecisti. O magna confessio. q̄m fecisti. Quid fecisti. nisi hec ipsa que supra dicta sunt. vt tanq̄ oliua fructifera in domo dei sperarē in misericordia die ueternū et in seculū seculi? Tu fecisti: impius se iustificare nō p̄t. Sed quis est qui iustificat? Credenti inquit in eū q̄ iustificat impiū. Quid enī habes qđ non accepisti? Si autē accepisti? quid gl'iaris. q̄si nō accepis. quasi et te habeas? Absit vt ego sic glorier aut iste qui oppositus ē contra deū: qui voluit deicidium in terra. Donec eruigret ille de talia natalo. et eradicet de terra viuentiū. Non glorior quasi accepi: sed in dño glorior. et confitebor tibi q̄m fecisti. id est quia tu fecisti nō ex meritis meis. sed misericordia tua. Ego enī quid feci? Si retro labi priius fui blasphemus et psecutor et iniuriosus. Tu aūt quid fecisti? Sed misericordia obtenui? sum: q̄ ignoras fecī. Confitebor tibi dñe in seculū q̄m fecisti: Et expectabo nomē tuū q̄m iocundum ē. Amari? est seculū: sed nomē tuū iocundum. Et si dulcia queda sūt in seculo. sed tū amaritudie digerunt? ꝓponitur nomen tuū nō solū magnitudine. sed etiā iocūditate. Narrauerūt eterū iniusti delectatiōes: sed nō sicut lex tua domine. Negz enī si nichil dulce eēt mūdi tantas tribulationū amaritudies eq? animo sustineret. Amaritudo eorū a quoius sentiebat? dulcedinē eoz nō facile q̄s ꝓ gustare poterat. Nomē ergo dei iocundū amantibz deū supra omnes iocūditates. Expectabo nomē tuū quia iocundū est. Et tu probas q̄ iocundū est? Da mihi palatum tui iocundū ē. Iauda deū q̄tū potes: et exaggera dulcedinē eius quibz valuerīs verbis. Homo nescīs quid sit mel. nisi gustauerit. nescit quid dicas. Deo magis ad exp̄mendū inuitans psalmus q̄d ait? Gustate et videte. q̄m suauis ē dñs. Gustare nō vis. Videbis iocundum est? Quid iocūdū est? Si gustasti in fratē tuo inueniat?. non in solis vocibz tamq̄ tinnimō in folys: ne maleduto dñi arescere tamq̄ illa sterilnea merearis. Gustate inq̄ et videte q̄ suauis ē dñs. Gustate et videte: tunc videbitis si gustaueritis. Homū aūt non gustanti vñ probabis? Laudando iocunditatē nominis dei q̄ tacitis dicens verba sunt. Aliud est gustus. Verba laudis eius audiunt et impij: non aūt gustant q̄ iocūdū ē nisi sancti. Unde iste sentiēs dulcedinē noīs dei. et volens explicare et volens ostendē ne inueniens quibz. etenum sanctis nō opus est vt tu ostē

das. quia ipi gustant et norunt. impy
sentire non possunt qđ gustare nolunt?
quid ergo facit de iocūditate noīs deus?
Tulit se continuo a turbis impiorum.
Expectabo unḍ nomē tuū: qm iocūdū ē
in conspectu sanctorū tuorū. Iocūdū
est nomen tuū: sed nō in conspectu ipiorū.
Ego sno qđ dulcis sit: sed hīs qui gusta
uerunt. Explicat pīs. li. Incipit pīs. lij.

Psalmū istum vobiscū tract
tandū qītum dñs suggerit
suscipim? Jubete fratres ut
uelimus et orate ut possim?
Di quid festinatiōe forte p
termisero: iplebit in vobis. qui et vob
dare dignat qđ dicere potuerim? Ti
tulus eius ē. in finem pro meleth: itel
lectus ipi dauid. Pro meleth sicut in he
breorum interpretationibz noīm inuenim?
videt dicē pro ptrurente siue dolente.
Qs aūt in hoc seculo ptruriat et doleat
agnoscunt fideles. qrunde sunt. Ipīus
hic ptrurit. ipīus hic dolet: caput ē surs ii
membra deorsum. Neq; enī nō ptruriēs
et dolens diceret. saule saule qđ me p se
queris ē. Quo psequente ptrurebat eū:
conūsum ptrurire fecit. Namq; ipse
postea illumīatus est: et ullis qui p se
quebat membris insertus eadem ui
tate pregnās dicebat. Filioli mei qs
iterū ptrurio donec ipīus formet i vob.
Pro membris igit ipī. pro corpe ei qđ
est ecclīa. pro uno ipo hoīe id est p ipsa
unitate cui caput sursū est. psalmus
iste cantat. Venit aūt et ptrurit. et
dolet iste homo. Quare vel int quos.
nisi qi accepit et cognouit a capite suo
dicente. abundabit iniquitas. refriges
cit caritas multorū? Di aūt habun
dabit iniquitas. et refrigesret caritas
multorū? quis in manebit qi ptruriat?
Sequitur. Qui pseuerauerit usq; in
finem: hic saluus erit. Unde ēt mag
nū pseuerare? nisi int molestias et
tptationes et turbationes et scanda
la ēt pseuerandū? Nemo enī uult
bona tolerare: sed pro isto qđ dicit. et qi
pro isto cantat uideam? quid sit. Pro
isto int expant hic homīes int quos
gemit. int quos dolet: et consolato
dolentis et ptrurientis in psalmi fine
deprom et exprimit. Qui si g int

quos ptrurim? et gemim? Si in corpore
ipī sumus. si sub illo capite unum? si in
membris eius deputamur. qđ sūt audi.

Dixit insipiens in corde suo: non
est deus. Tale genus ē hoīm. int
quos dolet et gemit corpus ipī.
Di tale hoc hoīm genus ē. nō multos p
timus: qītū videt occurrē cogitatio
nibus nīis ppauci sunt. Et difficile est
ut inuenim? in hoīem qui dicat in corde
suo nō est deus: tamen sic pauci sunt.
ut int multos timendo hoc dicē in corde
suo dicant. qi ore dicē nō audent. Non
ergo multū est qđ iubem tolerare: ut i
uenit. earū hoīm genus ē qui dicūt in
corde suo nō est deus. An vō alio intellec
tu discussiū inuenit ee in pluribz. qđ in
pauris et rarīs et pene in nullis ee puta
bamus? Pdeant in medū. qm male vi
uunt. Inspiciam? facta flagitiosorum
facinoroso? scelerator? qđ hoīm. quorū
magna turba est. qui fouent cotidie pec
cata sua: qui factis in consuetudinē uersis.
etiā verecundiā perdiderunt. Vel tanta ho
minū multitudo ē. ut int eos positū corp
ipī vir audeat reprehendē qđ non cogit
amittere? et pro magno sibi putet sua
ri integritatē innocentie ne faciat qđ cul
pare iam p consuetudinē a non audeat.
aut si ausus fuerit facinus erūpat ire
hensio et exclamatio eorū qm male viuūt.
qm vox libera eorū qui bene viuūt: et isti
tales ut dixim in corde suo nō est deus.
Tales cōiuncto. Unde cōiuncto? Facta sua
placē deo arbitrant. Non ergo aut aliq
dixerunt: sed dixit insipiens in corde suo
non ē deus. Qui usq; adeo excedunt esse
deū. ut eidem deo arbitrent placere
qđ faciunt: atq; nisi intelligas pru
dens qui a insipiens dixit in corde suo nō
ē deus. si aduertas. si intelligas. si discu
cias. qui putat deo placere facta mala.
nō eum putat deū. Di enī deus ē iustus
ē: si iustus est displicet ei iniquitas. dis
plicet iniquitas. Tu aūt cū putas ei n
placere iniquitatem. negas deum. Di aūt
deus ē cui displicet iniquitas. tibi autē
nō videt deus cui displicet iniquitas. nō
ē autē deus nisi cui displicet iniquitas:
cū dicis in corde tuo fauet mi iniquitatibz
meis deus. nichil aliud dicis quā nō ē
deus. Referam? nos ad illū intellectū.

qui et de ipso ep̃o dño nr̃o, de ipso capite nr̃o ocurrit. Ipe enī cū in forma serui apparuisset in terra: dixerūt qui eū cū aspexerūt. non ē deus. Quia filius dei erat: utiq; deus erat. Sed illi q̄ corrupti sunt. et abhomīabiles facti sūt. quid dixerunt? Non ē deus: oīdam⁹ eī. non ē deus. Habes vocem ipoīs in libro sapientie: sed primo illos vide corruptos ut possint dicere in corde suo. nō est deus. Premisso enī versu dixit ipse insipiens in corde suo nō est deus: tāq̄ cause quererent vnde hoc possit dicere ipse insipiens subiecit. Corrupta sūt et abhoīnabiles facti sunt in iniq̄tatibus suis. Audi illos corruptos: dixerūt ei apud se cogitantes nō recte. Cepit corruptio a mala fide: inde itur in cupes mores. inde in atrocissimas iniquitates. Gradus ista sunt. Qd enī apud se dixerūt cogitantes non recte? Eruguī t cū redio ē vita nr̃a. Ab hac mala fide sequit illō qd et aplus dixit. manducem⁹ et bibamus. cras enī moriem⁹. Ibi aūt luxuria ipa deseruit. Coronem⁹ nos ro sis anteq̄ marcescant: ubiq; ē iniquam⁹ signa letitie. Post istam desptā luxuriā quid sequitur? Oīdam⁹ pauperem iustū. Hoc est ergo dicē nō ē deus. Tenua videbant iam diu loqui oro nemus nos vos anteq̄ marcescant. Qd delicatus qd lenus? Speratres de hac lenitate cruces gladios? Nolu mi rari: lenes sūt et induces spinarū. Si quis eas cōtrectet nō pungit: sed quo pūgens inde nascat. Corrupti sūt isti et abhoīnabiles facti sūt in iniq̄tatibus suis. Dixit in corde suo non ē deus. Si filius dei est descendat de cruce. Ecce apte dicē non ē deus. Sed quo int illos gemit corpus ep̃i? Cōmuerunt inter illos qui tūc fuerūt apli discipuli xp̃i. Ad nos isti qd ptinent? Quomō inter hos et nos ptinuimus? Adhuc q̄ dicant xp̃us nō est deus. Hoc dicunt pagani qui remanserūt. hoc dixit ipi unde q̄ ad testimoniū confusioīs sue ubiq; diffusi sunt: hoc dicūt hereticī. Multi namq; arriani dixerūt. nō est deus. Eunomiani dixerūt. nō ē deus. Dicunt actedit fratres. q̄ et illi de quibus paulo ante dixi. qui male vixit nulli

il aliud dicunt. Cū enī dixerit venturū ad iudiciū qd dicūt scripture. que nō fallunt. illi aūt magis aure prelentes serpenti suggerenti nō mori te morieris. qd dixerat in paradyso contra veritatē dei constituentis et dicentis morte morieris: ita factū est mala ut dixerat sibi. venit xp̃us et dabit in dulgentiam oībus. Ita ergo nō dabit ē? Ipe dixit quia separabit iniquos a dextra sinistram: separabit iustos ad dexterā. Iustus dicetur. Venite benedicti patris mei. capite regnū qd vobis paratū est ab origine mundi. Iniquus dicet. Ite in ignē eternū qui paratus ē diabolo et angelis eius. Quomō ergo oībus dabit indulgentiā? Quomō nemini ē dāpnabit? Ergo mentitur? Hoc est dicere nō est deus. Vide ergo ne forte tu mē tiaris. Tu enī homo es ille deus. Dic enī verax: oībus aūt homo mendax. Sed quid de istis o corpus xp̃i. Separate interim corde et vita? nec imitemini nec assuescatis. nec amatis. nec approbes: magis aūt et redargue. Quid enī attendis ad istos qui hoc dicunt? Corrupti sunt et abhoīnabiles facti sunt in iniquitatibus suis. Non est q̄ faciat bonum. nō est usq; ad vnū. Oīb de celo prospexit sup filios hoīm: ut videat si est intelligens aut requirens deum. Quid est hoc corrupti sūt t abhoīnabiles facti sunt? Isti oīs qui dicunt non ē deus. Et quid hoc latebat deū tales ē factos? At vero nobis eorum interior cogitatio nō apparuit. nisi ab illo diceret? Si ergo noverat. si sciebat? quid est qd dictum est. q̄ de celo p̄spexit sup filios hoīm. ut videat si est intelligens aut requirens deū? Quoniam verba sunt nō sapientis. Deus de celo prospexit super filios hoīm. ut videat si est intelligens aut inquirēs deū. Et tamē inuenit qd quesiuit inspiciendo et de celo p̄spiciendo dixit sententiā. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō ē q̄ faciat bonū. nō est usq; ad vnū. Duc questiones omnīno aliquātulū difficiles. Si enī respexit de celo deus ut videat si est intelligens aūt requirēs deū: sīmittit cogitatio ipruden̄ti. q̄ nō oīa nouit

deus. ¶ Set vna questio est. Que est al
tera? Si non ē qui faciat bonū non est
usq; ad vnum? quis ē ille qui putat tm̄
malos? ¶ Illa ergo sit soluta questio. qa
plenius ita loquit scriptura. vt qđ dono
dei tribuia faciat deus facere dicat. vt
verbi gratia cū miserens pauperi. qua
dono dei facis deus miseretur: cum
cognoscis qui sis qua ille. alluxerit facis.
sis ex qui dicis. tu illuminabis lucernā
meā dne. deus meus illumina tenebras
meas: quod deo donante et faciēte re
pitueris ille cognoscit. ¶ Nam unde ē.
tentat vos deus vt ut sciat si diligitis
illū? Quid est ut sciat? Vt domo suo
suave vos faciat. Si ergo et hic deus de
celo prospexit super filios hoīm ut vi
deret si est intelligens aut requirens deū:
assit et ipse et donet nobis vt quod re
nem fecit tm ipse faciat et paret. ¶ plus
dicat, nos aūt nō spm huius mūdi acce
pimus, sed spm qui ex deo est, ut sciamus
que a deo donata sūt nobis. ¶ Vor spū
ergo quo cognoscimus q̄ a deo donata sūt
nobis, discernimus inter nos et eos q̄bus
hec donata nō sunt, et ex nobis illos re
cognoscimus? quia si nos aliqđ bonum
habere nō potuisse intelligim? nisi illo
donante et largiente a quo sūt oīa
bona: simul videm? nichil tale posse
habere eos, quibus hec deus non dona
uit. ¶ Ista diuina sententia nobis ex spū dei
ē. et eo quo videm? hoc dr videri. qđ
deus videt ut faciam? ¶ Sunt enī dicti
ē et illud. spūs enī oīa scrutat etiā
altitudinem dei? nō quia ille scrutat
qui nouit oīa. sed qui tibi donatus
ē spūs. te scrutari facit. et qđ dono ipi
tu facis ille facere dicat. q̄a sine illo
non tu faceres. Ergo deus facē dicat
tū tu facis. De dono spūs filioꝝ quibus
datus est spūs dei, respiciunt super fili
os hoīm. ut videat si est intelligens
aut requirens deum. Sed quia id do
no dei et spiritu dei faciunt: deus hoc
facere dicitur vel ipse p̄spicere et videre.
Quare aūt de celo, si hoc hoēs faciūt:
Qa dicit aplus. nīa aūt conuersatio in
celis est. Unde enī hoc facis ut videar?
unde prospicis ut intelligar? ¶ Nonne
unde? Si unde hoc facis ipiane: vide
si sursum cor habes. Si sursū cor habes.
de celo in terram, pspicias: et quia hoc do
no dei facis, deus de celo pspicit super fili
os hoīm. ¶ Illa ergo questio pro modulo
nō sit soluta est. Quid est qđ pspicientes
agnouimus? quid est qđ pspiciens ds
agnouit? Qđ hic donat agnouit..
Audi quid. Quia oēs declinauerunt
simul inutiles facti sūt: non est q̄ faciat
bonū non ē usq; ad vnū. Que igit alia
alia questio est. nisi q̄ paulo ante dixi me
moraui? Si non ē qui faciat bonū nō
ē usq; ad vnū: nemo restat q̄ gemat in
malos. Expecta inquit diūn: noli cito
ferre sententiā. Donauit hoīb; bene
facere: sed ex me nō inquit ex se. Ex se ei
mali sunt. Filij hoīm sunt q̄n male fa
ciunt: q̄n bene filij mei. ¶ Vor ex ū facit
deus ex filios hoīm filios dei: qui ex filio
dei fecit deus filiū hoīs. Vide q̄ sit ulla
ptiapatio. ¶ Promissa ē nobis ptiapatio di
uinitatis. ¶ Venit qui promisit. si non ē
por factus pticeps mortalitatis. Filios
enī dei pticeps mortalitatis effecit est:
ut mortalis homo fiat pticeps diuina
tis. Qui tibi promisit cōmunicādū te
ī bonū suū: prius te ī cōicauit malo
tuo. Qui tibi promisit diuinitatē: ostēn
dit tm te carnalē. Ergo tolle qđ hoīes
filij dei sunt: remanet qđ filij hoīm sunt.
¶ Non ē qui faciat bonū. nō est usq; ad
vnū. ¶ Nōne sciunt oēs qui operant iqui
tatem? qui deuorant ppl̄m meum
in cibo panis? ¶ Nōne sciunt? ¶ Nōne illis
ostendit? Discurrare. loqre ex ptrie
et dolente. ¶ plus enī tuus deuorat in
cibo panis. Est ergo hic ppl̄s dei qui de
uoretur? Certe non ē qui faciat bonū.
nō est usq; ad vnū. ¶ Rñdetur ex illa ep̄
la: sed iste ppl̄s qui deuorat. iste ppl̄s
qui patit malos. iste q̄ gemit et putat
malos. iam ex filios hoīm filij dei facti
sunt. ideo deuoratur. Confusi uno
pis confudistis: qm̄ oīb; spes eius est.
Plenius enī ut deuoret ppl̄s dei. hoc ap
sum in illo tēpnit q̄ ppl̄s dei est.
¶ Rapiam inquit et expoliem. Si ep̄iam
ē. quid m̄ fructus est? loquit p illo qui
loquit propitiente? et minat deuo
rantibus dicens. nōne sciunt oēs qui
operantur iniquitatem? ¶ Nam et ille q̄
videbat fures et cōcurrebat cū eo, et cū
adulteris portionem suā ponebat. se

dens aduersus fidem suum detrahebat,
et aduersus filii mris sue ponebat scan
dalum. dicit in corde suo non est deus.
Ideo hoc illi dicit. Vere fecisti et tacui.
Suspicatus es iniqtatē qđ ero tui silis:
hoc est nō ero deus. si ero tibi silis. Sed
quid sequit? Arguam te et statuā te
ante faciē tuam. Sed et hic arguā te:
et statuam te aīi faciem tuā. Non vis
modo nosse vt displiceas: nosses ut plā
gas. Non enī deinō stauirus est deus
iniquis iniqtatem suā: Si nō ē demon
stratus? qui erūt q dicturi sunt. qđ no
bis pfuit superbia. et diuitiarū iactatio
quid cōtulit nobis? Tunc ergo scient
qui modo scire nolūt. Nōne scīet oēs
qui operant iniqtatem? q devorāt plm
meū in cibo panis? Cđ addidit cibo
panis? Tanq̄ panē mādūcāt plm
meū. Cetera enī q mādūcam⁹ possum⁹
nō illa modo illa. nō semp hoc oleū.
nō semper liant carnē. nō semp h⁹ po
ma: semp panem. Cđ ē ergo devorāt
plm meū in cibo panis? Sine itermis
sione sine cessatione devorāt. Qui de
uorant plm meū i cibū panis. Deū
nō inuocauerūt. Consolat gementē. et
maxime er cōtēcōratione: ne imitādo
malos q plerūq; pspexerāt deleatur fici
malus. Deuiat tibi qđ promisi ē. spes
illorū presens ē. tua futura est: ꝑ illo
rum tua certa: illorū falsa: tua vera.
Illi enī deū nō inuocauerūt. Nōne cot
die tales rogant deū? Non rogāt deū.
Attendite si possum⁹ hoc dicē. adiuuā
te ipo deo. Deus gratis se vult colī. gratis
se vult diligi. hoc est caste amari: non
ꝓpter illū amari q dat aliqđ pter se.
sed quia dat se. Qui ergo inuocat deū
ut det sibi. deū nō inuocat: hoc inuo
cat qđ vult ad se venire. Quid enim est
inuocare, nisi venire in se? Hoc dicitur
inuocare. Nam aī dixit. deus da mihi
diuitias nō vis ut ipe deus ad te veni
at. ꝑ vis ut diuitie veniāt ad te. Cđ
vis ut ad te veīat. hoc inuocas. Si aūt
deū inuocaret, ipe ad te venisset: ipe es
set diuitie tue. Nūc aūt vis hīe arcā
plenā. et ianuem cōscientiam. Deus non
implet domū sed pectus. Cđ ē prosūt
extremores diuitie? sine interior premit
egestas? Ergo isti q ꝓpter siliqua cōmo
da. quippter terrena bona. qui propter
vitam presentē et terrenā felicitatem
inuocant deū. non inuocāt deū. Vtrea
quid de illis sequit? Ibi tremuerunt
vbi nō erat timor. Nūquid ei timor est.
si quis pōat diuitias? Non ē ibi timor.
et ibi timet. Si quis aūt pōat sapiam:
vere timor est. et ibi nō timet. Audi di
nosce. tales intelligе. Cōmendat ne suo
cui sanctorū? non vult reddē. pro suo
cōputat. Non putabat posse reperi: iā
pro suo habebit. Reddē detrectat: vide
at qđ timeat amittere. et qđ nolit hīe.
In dubiū venerunt pecunia et fides: q
ꝓiosior est. ubi ḡuus dampnū timen
di est. Tu aūt ut aurū teneas. fidem
perdis. Vtraq; damno petitoris: nu
dissimo letantis es. Ibi timuisti timorē.
vbi nō erat timor. Reddē pecuniam:
patiēdiu reddē. pdē pecuniā. ne fidē
pdas. Tu aūt reddē pecuniā timuisti.
et fidem pdere voluisti. Aparturus non
aliena tulerūt: sed ea suam fidē ne
amitterent, ꝓpria contēpserūt. Et pau
fuit perdē pecuniā qui passi sunt: pdi
derunt et aīam suam. Qui prosepti sūt
pdiderunt aīam. vt in vitam eternam
inuenirent. Ergo ibi timuerūt. vbi time
dum ē. Illi vō qui ꝓpō dixerūt non est
deus: ibi timuerūt vbi nō erat timor.
Dixerūt enī. Si dimiserim⁹ eī venient
romani et tollent nobis et locum ⁊ gē
tem. O stultitia et īprudētia dicens in
corde suo non ē deus. Timuisti perdere
terrā. pdidisti eum: timuisti ne venirent
romani et tollerent tibi et locū et gen
tem. Nonq̄ tibi tollerent deū? Cđ g⁹
restat? Quod nisi ut fateamur qđ tenere
voluisti. et tenendo male amisisti? Q
dixisti enī et locū et gentem occidēdo
xpm: et pdidisti et locū et gentē ⁊ xpm.
Timendo occiderūt xpm. Sed quare hīc.
Qm deus dissipat ossa hominū placentium. Et volentes placē hoībz. timue
runt perdere locum. Ipius aūt ipse de q
dixerunt nō est deus. maluit displicē
hoīnibz talibus quales illi erāt. Filiis
hoīm non filius dei maluit displicere.
Inde dissipata sunt ossa eorū: illius
ossa nemo confregit. Confusi sunt.
qm deus spreuit eos. Reuera fratres
qđ tum ad illos attinet, magna illis

actressit confusio in quo loco crucifuerūt dñm: quē ideo crucifuerūt, ne poterent locum et gentem. Nonubi sunt iudei. dō ergo spreuit eos: et tñ frangendo ām onuit illos quo conuitant. a modo agnoscāt ēpm et dicant deus est: quē direrūt nō est deus. Redeant ad hereditatē patrīā. ad hereditatē abrahe. ysaac et iacob: possideant cū eis vitā eternā. et si vitā tpalē amiserūt. Quare hoc? Quia ex filys hominū facti sūt fily dei. Nam qđ dui manent et nolunt. nō est qui faciat bonū. non ē usq; ad vnū: confusi sunt qm deus spreuit eos. Et tam qđ ad ipos cōuersus.

Quis dabit ex syon salutare israhel? Stulti. īexpastus insultastus. colaphisastus. sputis illusistus. spinis coronastus. in cruce crucifixistus. Quē? Quis dabit ex syon salutare isrl'? Non ipe quem diuinas non ē deus? In aūtendo dñs captiuitatem ppli sui. Non enī aūtit captiuitatē quis. nisi qui voluit inter vīas manus ēe captuus. Sed qui hoc ītelligent? Exultabit iacob et letabitur isrl. Vere iacob et vere isrl. minor ille ait sīuit maior: ipse exultabit quia ipse cognoscet. Explicit pō. Ly. Incipit psalmus. Lxij.

Psalmi huius psalmus. Lxij. titulus habz fructū pluribus siue sīntelligat. Et qa psalmus breuis est: cōpensemus īmoratitulū. quod in psalmo non īmorabimur. Inde ei pendet ois versus qđ cantat. Si quis itaq; cognoscat qđ in domus fronte prefixū est. secuus ītrabit: nec cū īrauerit errabit. Hoc enī in ipo poste pnotatū est: quomō īterius nō exeret. Titulus eius ita se habet. In finem ī pmus ītellectus ipi dauid. cū venerūt zipheī et dixerūt ad saul. nōne exte dauid absconditus ē apud nos? Qđ saul psecutor erat sācti uri dauid optime nouum: qđ figurā gerat saul tpalis regni non ad vitam sed ad mortem ptinentis. et hoc vē cantata nos cōmendasse meminim? Itemq; ipe dauid figurā gerebat cpi ul' corpis cpi et nosse debetis. et recolē qđ iā nostis. Qđ ergo zipheī? Vicus quidam erat zipli. cui habitatores zipheī: in quorū regione se absondēbat dauid. tum cum vellet saul īuenire et occidē.

Isti ergo zipheī cū hoc cognouissēt, properauerunt eū regi psecutori dicentes. nōne exte dauid absconditus ē apud nos? Nichil quidē profuit illis pditio eorū: et ipsi dauid nichil offuit. Namq; ām eorū malignus demōstratus est. Saul vēo net post eorū prodictionē potuit cōprehendere dauid: sed potius in ipius regionis quadam spelunca cū eius mīlibz datus ēet occidendus saul. pepercit illi dauid. et qđ habebat ī potestate nō fecit. Ille aūt querebat facē qđ in pīāte non habuit. Zipheī ergo illi viderunt qđ fuerunt: quid nobis pōt ex illorū occasione ītelligendus offerat videam? Quēam ergo qđ ut pretent zipheī: īueīmus florentes. Florentes ergo nescio q̄ inuenerant scō dauid florentes latenti: īueīamus eos ī gre hūano sipsalmū ītelligē volum? Inueīamus ut primo latentē dauid: et īueīemus et aduersarios floretes. Attende dauid latentē: mortui enī estis dicit aplus membra xpi et vita vra abscondita ē cū xpo in deo. Isti ergo latētes. quādo erūt florentes? Cū xpus inquit apparuerit vita vra: tūc et vos cum illo apparebitis in gloria. Cū erūt isti florētes: tūc erūt illi zipheī arescētes. Cum namq; flos illorū cōparet gla. aurēa. Oīs caro fenū: et oīs honor carnis ut flos feni. Quis finis? Fenū aruit. et flos decidit. Tunc ubi erit dauid? Videre qđ sequitur. Verbū aūt dñi manz ī etnū. Illa ergo duo gra hoīm sunt. q̄ et distīguere debetis. et eorū alterū eligē. Qđ enī nosse tibi pdest. si eligere piget es? Equidē nūt eligendi potestas adiacet: veniet tempus quādo tibi prīus deerit eligendi. cū iam deus sententiā nō differet iudicandi. Qui sūt enī isti flores zipheī nisi corpis illud doctis pdamei. de quo iam locuti sum? cuitati vīe aīe? de quo dictū est. exte homo q̄ non posuit deū adiutorem suū. sed spauit īmultitudīe diuciarū suarū. et pualuit in vanitate sua? Isti sunt floretes fily seculi: quos mō ex euangelio audistis. quia in suo astutiores sunt filys lucis. Etenim ipi vident prospere in posterum. q̄ nescunt veri veniat. Audistis quid fecerit dño suo villicus ille frugi et bonū de rebus dñi sui. et largi

ens debitoribꝰ illius. ut cū amotus eēt a
villicatione suscipet ab eis? et qꝝ⁹ frau
dem fecerit dño suo. cū eo eius laudauit
dñs eius. nō attendens ad dāpnū suū. ꝫ
ad eius ingenū? qūto magis nos debem⁹
ipso dño nr̄o illiusq̄ ām̄onere facē nobis
amicos de mām̄ona iniq̄tatis? ¶ Mām̄o
na enī diuitie intpretant. ¶ Nostre aut̄
diuitie ibi sunt. vbi ē dominꝰ nr̄ eterna
itelis. ¶ Unde pecuniā tpalē illi appellat
diuitias. qui nisi tpaliter florere nō pōt:
nec michi sibi et hijs amicos facere vo
luit. q̄ veras diuicias nō nouerit. ¶ Has
ergo diuitias sola iniquitas putat. flo
rens ad tempus ut fenū. ¶ Hij sunt ziphei
iuuti dauid. florentes in seculo. ¶ Hos a
liq̄s attendit ecā filiꝰ luus ī sumu. et
mutāt eis pedes cū uiderint malos fe
liciter florere? dicit apud semetipos. q̄d im
pdest innocentia? Qd mi confert q̄d deo ser
uio. q̄ mandata eius custodio? q̄ nemini
pmo. nemi aliq̄d rapio? nulli noceo. q̄d
possum presto? Ecce hec omia facio: et flo
rent illi. ego laboro. Qd enī. et tu ziphei
velles eē? florent in seculo. ait scit ī iu
dicio: et post aliquātū in igne mittent.
¶ Hoc velis nolis tu: ignorans quid tibi pro
miserit qui ad te venit. quid ī semetipo hic
ostendent. Si flos ziphei oīm appetēdus
eēt? ipse dñs tuus nōne et in hoc seculo
floruisset? Cui eo decent illi ut hic possit
florere? Sed maluit ut ziphei os latere
et diuex pontio pylato intexto gēnis cui⁹q̄
et ipi flos ziphei oīm et suspectꝰ de igno
bis. regnū meū nō est de hoc mundo.
Ergo hic latebat. et oīm bonꝰ latet hic
quia bonū eorū intus est. absconditum
ē. unde est. vbi fides. ubi caritas. vbi
spes. vbi thesaurus illorum. ¶ Nūq̄ licet bonꝰ
apparent ī seculo? Et licet bona latent:
et horū bonorū merces latet. Cito dig
nitas seculi quomō alba est? ¶ Durat ad
tempus? nōquid semp durabit? ¶ Herba
ē hyemalis: usq; ad estatem durat. ¶ Nō
ergo fiet ī animo qd̄ in alio psalmo iuc
nimus. Confitebit enī quidam prope se
cessisse nutauite. et labasse gressꝰ su
os ambulantes in via dei. dū aspicit
florem quēdam felicitatem q̄ iniquoꝝ?
et postea qm̄ cognouit qd̄ iniquis ī fine
seruaret deus. et quid iustis laborātibꝰ
promitteret qui fallꝰ non pōt: ages gras
de hac cognitione. aut quā bonus iudex
retribuit merce. Quare hoc dicis? Ait
mei aute mq̄ pene cōmoti sunt pedes. Unde? Qa
zelaui in peccatoribꝰ. pacem peccatorū ītuens.
Confirmati sunt aūt gressus eius postea
q̄ intellexit nouissima. Qd enī in code
psalmo paulo post dicit hoc labor est āte
me. id est magna in questio fuit in
corde. qualiter homines mala faciūt et ī
seculo florent: multi aūt bene agunt
et in terra laborant. Questio ergo ista
cū magna eēt añ oculos meos. et labo
riosa ad iuestigandū: labor est inquit
ante me. donec intrem in scīam dei.
et intelligā ī nouissima. Que sūt ista
nouissima? Que nisi q̄ scim⁹ iam in e
uangelio prenūciata? Cū enī uenerit
filius hoīs cōgregabunt añ eum oēs
gentes. et separabit eos. sicut pastor se
gregat oues ab hedis: oues ponet ad
dexteram. hedos ad sinistram. Ecce iā
illi ziphei seperabunt? flāma sequit
sepationem. Ubi est flos eorum q̄ iam
ad sinistram stabunt? Nōne tūc inge
muerent? Nonne tūc sera penitentia
nequicquā et dicent. q̄d nobis profuit
superbia? et diuitiarū iactātia q̄d con
tulit nobis? Transierūt oīa illa tā
q̄m umbra. O ziphei ad sinistrā stātes
sero penitet vos in umbra floruisse. Q̄
re dauid quem putabatis int vos latere
nō agnoscebatis? Cui enī si congrue
mi. doloriste ifructuose nō esset. Est ēi do
lor fructuosꝰ. ē et ifructuosus. ¶ Fructuosus
dolor nūc ē. cū te accusas. cū reprehendis
malos mores tuos: cū reprehensos perse
queris. pseudos erudis? illis q̄ erudi
tis mutaris. eruens te veterem hoīem. in
duens nouū; eligens potius xpi oppbri
um q̄m florem ziphei oīm. ¶ Porro si tibi cōti
gerit habenti in occulto bonū tuū. et la
tenti int ziphei os. habenti enā ī occulto
promissionē meritis tue. aliq̄ sublimi
tas seculi; noli extolli. Nam si elatꝰ ex
ulta fueris: cades in florem ziphei oīm.
Sic enī mulier quedā sca hesther in ullo
tunc pplo uidebat. cū esset uxor regis alie
nigene. ventū est ad periculum nimium.
ut deprecaret regem pro suis: re
pit orare. et in ipsa oōne confessa ē ulla
oīa insignia regalia sit sibi ē uelud
pānū menstruate Si hec mulieres pōt?

uir non pñt: ¶ Et si hec potuit mulier ue
dea: nõ potest ecclã rpiana: ¶ Hoc enim
diuersum cauetam uĩe: duuiae si affluant
ne apponatis cor. ¶ Abundent luxet et seqt
se pspectas seculi. tu mari noli credẽ n
rudenti: duuiae si affluant si abundent.
talta eas. et suspendere ex deo tuo. ¶ Cũ enĩ
eas subter te ipsa habueris. et ex illo pende
as. cũ fuerint subtracte non cades: ne for
te per malã cogitationẽ mũneq; rpianã
fiat ut te qõ dicit in psalmo. cõmemorato
flore istorũ ziphęorũ. numus ĩqt pfunde
facte sunt cogitationes tue: deo dicitur nu
mus pfunde facte sũt cogitationes tue. vir
ĩprudens nõ cognoscet. et stultus nõ ĩtelli
get hec. ¶ Nõ non ĩtelliget: ¶ Cũ ecclesiast
tatores sicut fenũ. et plongata fuerũt oẽs
qui operant iniq̃tatem. ut ĩtereant ĩ sdim
seculi: delectabit eos flos malorũ. Dixerit
apud se. ecce mali florent. puto malos a
mat deus: et delectatu tpali flore ĩquos
tonuit sunt ad ĩiquitatẽ. ut interiret nõ
ad tempus sicut illi florent. sed in seculũ
seculi. Vnde hoc: ¶ Quia vir ĩprudẽs non
cognoscet. et stultus nõ intelliget hec:
nõ intrans in scãa dei. ut intelligat
ĩ nouissima. Et quia difficilis ẽ aliquã
culum ĩtellectus: hinc unde cepit psalmꝰ
iste. ut dauid lateret int ziphęos. nec de
latet flore ziphęorũ: sed eligẽt populus
unt illos humilitatẽ. ut habet apud deũ
absconditã claritatẽ. Quid ergo ei tribu
tur in hoc titulo: ¶ In finem ĩ ymnis. hꝰ est
laudibus. Quibꝰ laudibꝰ: Oĩs dedit do
munus abstulit. sicut dño placuit ita
factum ẽ: sit nomẽ dñi bñdictũ. Quasi
videbatur aruisse pdita oi substantia:
Absit. Folia rendẽrũt. iudit vinebat. Et
go in finem in ymnis. Qd est ĩtellectꝰ ipsi
dauid: ¶ Intellectus cont illud vir ĩprudẽs
nõ cognoscet. et stultus nõ ĩtelliget hec.
¶ Intellectus ipsi dauid cũ venerũt ziphei. et
dixerũt ad saul. nõne ecce dauid absconditus ẽ apud nos: Et si absconditus est
apud vos: oĩnmõ non floreat sicut vos.
Audi ergo vocem eius.

DEus in nomẽ tuo salui me fac:
et in virtute tua iudica me. Hoc
dicat ecclã latens int ziphęos.
hoc dicat corpus xpianũ. habẽs ĩ occulto
bonũ morũ suorũ. sperans de occulto in
redem meritorũ suorũ hꝰ dicat. deus ĩ nomẽ
tuo salui me fac. et in virtute tua iudica
me. Deus ihu xpe. humilis apparuisti. con
temptus es. flagellatus es. crucifixus oc
cisus es. sed tertia die resurrexisti: ꝙdragesimo die ĩ celum ascendisti. sedes ad dexte
ram pris et nemo videt. spm tuũ nõ missi
ti: antequã impleti amore tuo. laudem ipius humilitatis tue p mundũ gẽtes
predicauerũt. Nomen tuũ video excellere
in genẽ hũano: & tũ ĩsum nobis pdicatꝰ
es. Alexandꝛ enĩ et ille doctor gentium dixit
aliqd int nos se scire nisi xpm ihm et hunc
crucifixũ: ut eius eligẽs oppꝛobrũ magis
qm̃ glam florentiũ ziphęorũ. Verũptamẽ
de illo quid aut: Et si mortuus ẽ er infirmitate: sed vivit ĩ virtute dei. Venit ergo ut
moreret ex ĩfirmitate. venturꝰ est ut iu
dicet ĩ vtute dei: sed p infirmitatẽ crucis
clarificatũ ẽ nomẽ eius. Oĩs nõ credi
derit ĩ nomẽ clarificatũ p ĩfirmitatem:
erpauescet ad iudicẽ cũ venerit in vtute.
Ne aũt quõdam ille ĩfirmus cũ venerit
fortis ventilabro illo ad suum stiã nos mu
tat: saluet nos in nomẽ suo. et iuduz nos
ĩ virtute sua. Qd enĩ hoc tã temerarius
optauerit. ut dicat deo iudica me: ¶ Nõne
pro maledicto dici solet hominibꝰ. iudicet
te deus: ¶ Ita plane est. Qui maledicitũ si iudi
cat te in virtute sua: sed si non te salua
uerit in nomẽ suo. Cum vo ĩ nomẽ precedẽ
te saluauerit: saluabit in vtute psequẽte
iudicabit. Securus esto: iudiciũ illo non
tibi erit punitio sed discretio. Nã ĩ quodã
psalmo ita dicit. iudica me deus. et dijꝛ
ne causam meã de gẽte nõ scã. Quid ẽ
iudica me: Discerne me a ziphęis. inter
quos lateo. Ptuli eorum florem: ita vẽ
at et flos meus. Et illorũ quidẽ flos fuit
tpalis. et arescente feno deciditꝰ flos at
meus quis erit: Plantati ĩ domo dñi ĩ
atrys domus dei nri florebũt. Remanet
enĩ et nobis flos: sed qui nõ audat sicut
foliũm plantati illius ligni uirtꝰ aquas
de quo dictum est. et foliũm eius nõ defluet.
Deus ergo in tuo nomẽ saluũ me fac: et
in virtute tua iudica me. DEus exaudi
orõnem meã: auribus pcipe verba oris
mei. Pueniãt ad aures tuas verba oris
mei: quia nõ florem ziphęorũ a te desi
dero. Auribꝰ pcipe verba oris mei. Cupe: nam ziphęis et si sonet oratio mea
non auditꝰ. quia non intelligunt. n

Tpalibꝫ quippe gaudent: bona etiã desi
derare non nouerũt. ¶ Ad te pueniat oratio
mea. et desiderio eternoꝝ tuoꝝ lũ fructuoꝝ
extensa et iaculata ad aures tuas emuto
eã. aduma eam ut pueiat: nõ deficiat i
itinere medio. et quasi collapsa corruat.
Sed nõ mihi modo eueniũt bona que
postulo: securus sũ tñ quia postea ueni
ent. ¶ Nam et in deliciis dicit quidã to
gasse deũ. et nõ exaudiuisse bono suo. De
sideria enĩ secularia intrauerãt illũ ad
orandũ? et in tribulationibꝫ tpalibꝫ opta
uerat. ut tñ fierent tribulationes tpales
et rediret flos feni. et aut deus dẽ meus
ut qđ me deliquisti: ¶ Vox ipã xpi est: ꝑ
promenbris suis. Verba uoꝫ delictoꝝ
meoꝝ clamau ad te ꝑ diem nec exau
dies. et nocte et nõ ad insipientiã mihi:
id est et nocte clamau et nõ exaudisti.
et tñ hoc ipm q̃ non exaudisti nõ ad in
sipientiã mihi nõ exaudisti. ꝑ magis
ad sapientiã non exaudisti: ut intellige
rem quid a te petẽ deberem. Ea enĩ petẽ
bam. que malo meo forte assis amplem.
Petis diuicias o homo? q̃ĩta euersi sũt
ꝑ diuicias suas? ¶ Vnde sas utrũ tibi sint
ꝑ future diuitie? ¶ Nõne multi pauperes
tuturis latebant? diuites facti mox ut
luce reperũt. preda fortioꝝ fuerunt?
Q̃ĩto melius laterent q̃ĩto melius nes
cirentur: qui reperũt quem nõ ꝓter qđ
erant. sed propt̃ qđ habebant. ¶ In hijs
ergo tpibꝫ fies admonem⁹ vos. et ecce hor
tamur in dño. ut nõ petatis aliq̃d q̃si
surum. sed q̃ vobis deus expedit sciat.
Qđ enĩ vobis expediat dño non satis.
Aliq̃n qđ putatis prodesse obest: et qđ
putatis obeẽ hoc ꝓdest. Egra enĩ estis:
nolite medicum dicere q̃ vobis medica
menta velut apponẽ. Si doctor gentiũ
paulus aplus dicat. qđ enĩ oremus sicut
oportet nescimus: q̃ĩto magis nos? Q̃
tñ cũ sibi videret² etiã ipe prudẽ orare.
ut abeo auferet² stimulus carnis. angelus
satane qui eum colaphizabat ne
ĩ magnitudine reuelationũ extolleret²?
quid audiuit a dño? ¶ Nũquid factũ est
q̃ volebat. ut fieret qđ expediebat? Qđ
ergo audiuit a dño? Terq̃ dñm ro
gauit ut auferret eũ a me. et dixit mihi
sufficit tibi gratia mea: nam virtus
in infirmitate perficitur. Ego media
mentũ ad vlnus posui: q̃ĩ posuerim
nouu. q̃ĩ auferendũ sit nouu. Nõ iredat
ego tuba manibꝫ meditis: nõ det tona
truũ medium? ¶ Ita sunt omnia ista tpalia
tribulationes sũt. Si bene velis deum:
noueris quia nouit quid cuiq̃ expedi
at. ¶ Prosperitates sũt magis timende.
ne ipe tortũ pant aiam tuã. ut abeo q̃ li
dedit recedat. Ergo iste intelligens q̃d
ait? Deus exaudi oratiõnem meã. auribꝫ
prope verba oris mei: Q̃m alieni in
surrexerũt adũsum me. Qui alieni?
Nõne ipe dauid undeabs erat de tribu iu
da? ¶ Ipe autẽ totabs zipheã ad tribũ iuda
ptinebat undeorũ erat. Quomõ ergo
alieni? Non ciuitate. nõ tribu. nõ cog
natione. sed flore. ¶ Nam nos nosse alie
nos istos? ¶ In alio psalmo. filij alieni
dicti sũt. quorũ os locutũ ẽ vanitatẽ.
et dextera eorũ dextera iniquitatis. Et emarcat
florem zipheorũ quorũ filij velud no
uelle constabilire ĩ iuuentute sua. fi
lie eorũ cõposite et ornate sicut simili
do templi? cellaria eorũ plena eructã
tia ex hoc in hoc: oues eorũ fecũde. mlti
plicantes in exitibꝫ suis. boues eorum
grasse: nõ est ruina sepis nec exitus. ne
q̃ clamor in plateis eorũ. Sed unde zi
pheos. unde ad tempus florentes. Dum
ducũt ꝓlixa quibet sunt. a ueito filij
alieni. Tu quid latens int zipheos? Be
atus plius cui⁹ dñs deus ipius. Et hoc
affectu licet oõ mittit² ad aures dñi cum
dicit². auribus prope verba oris mei. q̃m
alieni insurrexerũt adũsum me: Et po
tentes quesierũt aiam meã. ¶ Nouo enĩ
modo fides mei voluit ꝓdere gen⁹ satoꝝ
et ab huius seculi spe abstinentiũ. Oes
qui spem habent in isto seculo: ete con
tecti sunt. cecte simul viuũt. Vehemẽt
sibi aduersa sũt ista duo genera. unum
eorũ qui nõ ponũt spem nisi in rebus
secularibꝫ. et tpali felicitate: et alteri
eorũ qui spem suam in dño deo suo fir
miter ponunt. Et cũ contrarios sũt isti
ziphei noli tu multũ credere contrarie
eorũ: temptationes desunt. Vbi venerit
aliq̃ temptatio ut arguat² aliquis pe
flore seculi: nõ tibi dico offendet ep̃m. ꝑ
net ad ipam etiam aciedẽ velit. ne ta
dat aliquid fenu. Quare ista dixisti?
Q̃a modo libenter audistis oes ĩ noie

tpi. et quēadmodū intelligitus ita exclamatus ad verbū: nō utiq; acclamaretus nō intelligeretus. Intellectus iste nō fructuosꝰ ēe debet. Utrū aūt fructuosus sit tēptatio intro gat? ne subito cū diamuni nā. per tēptationem iuenuamū alienu. t dicat. alienꝰ insurrexerūt aduersū me. et potētes que fecerunt aīam meā: nec dicat qđ sequit. Non ꝓposuerūt deū ante conspectū suū. Qñ enī ponit añ ꝫspectū suū deū? ante cuius ꝫspectū nō est nisi seculū? quomō sit nūmꝰ sup nūmū. quomō aut greant greges. quomō impleant apotheke: quomō ditat aīe. habes multa bona. iocundare. epulare. saciare. Nūqꝺ ponut ante conspectū suū illū qui sic gloriantur ita flore ziphеorū nitēti. dicat. stultusq; nō intelligens nec ipruden. hec not te auferet aīa tua? hec oīa q̄ preparasti cuius erunt? Non ꝓposuerūt deū ante conspectū suum. Quare enī deus aduuuat me, Et ipi nescuunt intꝰ quos lateo. Si aūt deū et ipi ponerent añ conspectū suum: inuenirent qđadmodū me aduuuet deus. Oīs enī sanctꝰ aduuuatꝰ a deo: ꝫ intus ubi nemo uidet. Quomō enī magna ēpena ipiorū conscīa: sic magnū gaudium piorū ipa conscīa. Nam gloria nra hec ē dicit aplus. testimoniū conscīe nre. In hac gloriatꝰ iste intus nō in flore ziphеorū. sous q̄modo aut. Quare enī deus aduuuat me. Prorsus quā uis longe futura sē que ꝓmittit hodie mi dulce et pīs ē aduitorium. Hodie in cordis mei gaudio inuenio. qđsine causa dicūt quidā qs ostendit nobis bona: signatū est sup nos lumē uultꝰ tui dñe. dedisti lo cunditatē in cor meum. Non in uuea mea. nō in grege meū. nō in cuppam meā. nō in mensā meā: ꝫ in cor meū. Quare enī deus aduuuat me. Quomodo te aduuuat? Et dñs susceptor ē aīe mee: aūte mala inimicis meis. Sic q̄mō uuent. sic quomō florent ignu seruant. In uirtute tua disperde illos. Puta qi florent mō. puta exoluīt sicut fenū: tu nole uut ipruden et stultus. ut hec attendendo itereas in seculū seculi. Clamet enim mala inimicis meis. Nam si tu fueris in corpore ipius dauid: in uirtute tua disperdet illos. Sic florent felicitate seculi: pereunt in uirtute dei. Non quomō florent sic pereūt. florent enī ad tempus. pereūt in eternū:

florēt falsis boīs pereūt uere tormētus. Et in uirtute tua dispерde illos. qđ in infirmitate tua tolerasti. Uolūtarie sacrificabo tibi. Ads hoc bonū cordis ul intelligē pt alio dicente? si non in seipo gustauerit? Quid est uolūtarie sacrificabo tibi. Dicā tamē capiat qui pt. quomō pt: audeat qui nō pt. oret ut possit. Nūqđ in istum uersum ita ꝓtexere debem? ut eū uobis nō cōmendem? Duo tantaxat me. iuuant me satis amor ipius aliqđ de illo loqui: et gratias ago deo qđ intente auditis. t Si aūt uos fastidientes audie ꝫspicere. iuuitus ab hoc uersu silerem: et tamē in corde meo q̄tū dns donaret contedere nō silere. Veniat ergo in lingua qđ corde conceptū est: ꝓmat uoce qđ mēte suat. Quam ut possum qđ sit uolūtarie sacrificabo tibi. Quid enī sacrificiū illi accipiā fres? Aut qđ digno offerā dño pro mise cordia eius? Uitulas de grege ouē. arietem eligam. taurū aliquē in armentis ꝓspiciam? thus arte de terra sabeorum offeram? Quid offerā qđ facam? nisi qđ aut sacrificiū laudis hono rificabit me? Quare ergo uoluntarie? Quia gratis amo qđ laudo. Laudo deū. et in ipa laude gaudeo: ipi laude gaudeo. quo laudato nō erubesco. Nomen quēadmodū laudat ab studiosis theatrariū nugariū. ul auriga. ul uenator. ul quilibz hystrio. et a laudatoribz suis iuuant. alii laudatores exhortat. ut patiter clament: et cū oīs clamauerit. plectūq; illo uulto oēs erubescāt. Non ita est dns noster. Laudet uolūtarie. amet gratuite: gratuitū sit qđ amat. et qđ laudat. Quid est gratuitū? Ipe ꝓpter se. non ꝓpter aliud. Si enī laudas deū. ut det t aliqđ aliud: iam nō gratis amas deum. Erubescēs sis te uox tua, ꝓpt diuitias amatet: et forte si tibi pauperas arrideat. de ulterio cogitaret. Cū ergo te a conuuge gratis amari uelis? tu deū ꝓpter aliud amabis? Qđ pmittit accepturus a deo auare? Non tibi terram ꝫ sepm suat: qui fecit celū et terram. Uoluntarie sacrificabo tibi: noli ex utilitate. Si enī ꝓpter aliud laudas deū: ex utilitate laudas Si adesset tibi quod amas: non laudares deum. Vide quid dicam. Laudas deum ubi gra ut ē det amplā peruniā.

Si habes aliūde amplam petitionē nō
a deo? nūquid laudares deū? Si ergo
propt̄ petitionē laudas deū. nō voluīta
rie sacrificas deo. sed et nūitate sacrifi
cas: quia pret̄ illum nescio quid aliud
amas. Inde dictū est. voluītarie sacrifi
cabo tibi. Confitēbor nōi tuo dñe. qm̄ bonū est. Ex omī tribulatione eruisti me. et
Ideo intelligi q̄ bonū ē nomē tuū. Nam
si hoc possem aīe tribulationēs cognoscē:
forte multi necessarie nō fuissent. Sz ad
hibita ē tribulatio. ad āmonitionē: am
monitio facta ē ad tuam laudationē.
Non enī intelligerē ubi essem: nisi de i
firmitate mea āmonuiss̄ ecīm. Ex omībz g̃o
tribulationibz eripuisti me: Et super
inimicos meos exspexit oculus meus. Sup
illos zipheos exspexit oculus meus. Florē
quippe eorū transiit altitudinē cordis ad
te: et puenies inde respexi super illos.
et vidi q̄ oīs caro fenū. et oīs claritas ho
minis sicut flos feni? sicut quodā loco
dicit̄. vidi impiū superexaltari et ele
vari sicut cedros libani: trāsij et ecce nō
erat. Quare nō erat? Quia transisti.
Quid est quia trāsisti? Quia nō sine
causa sursum ore habuisti. q̄ nō in ter
ra ubi putrescēs remansisti? q̄ leuasti a
nimā tuā ad deū. et trāscendisti cedros
libani: et de illa celsitudīe attendisti.
et ecce nō erat. et q̄sisti eū. et nō ē inuēt̄
locus eius. Iam nō est labor ante te. q̄
trāsisti in sanctū dei: et intellexisti in no
uissima. Dic et hic ita cōcludit: et supi
inimicos meos respexit oculus me? Hoc
ergo agite fr̄es cū animis vīis: erigite
corda vīa. et polite aciem mentis vestre?
discite gratis diligē deum. discite p̄sens
contemnere seculū: discite voluītarie sa
crificare hostiam laudis. ut trāscendentes
florem feni respiciatis supinimicos vros.

Explicat psalm⁹ luj. Incipit psalm⁹ luij.

Psalmi huius titulus ē. in finē
in ipsis intellect⁹ ipsi dauid.
Qui sit finis cōmemoram⁹
q̄ nostis. Finis ēt legis xp̄s
ē ad iustitiam oī credenti.
Intentio eni dirigat̄ in finē. dirigat̄ in xp̄m.
Quare finis dicit̄? Qm̄ q̄d q̄d agimus ad
illū referim⁹: et cū ad eū puenerim⁹ vbi
q̄ quietamus nō habebim⁹. Dicit̄ enī
finis qui cōsumit: et de finis qui p̄ficit.
Aliter quippe intelligim⁹ cū audim⁹ fi
nitus ē tabus q̄ mandabat̄: et aliter
intelligim⁹ cū audim⁹ finita ē vestis que
texebat̄. In utroq; audim⁹ finitū ē: sed
tabus ut iam nō eet. vestis ut p̄fecta eet.
Finis ergo nr̄ p̄fectio nr̄a ēe debet: p̄fectio
nr̄a xp̄us. In illo enī p̄ficimur. q̄ ipi⁹
capitis membra sum⁹: et ideo finis ē finis
legis. q̄ sine illo nemo p̄ficit legē. Cum
ergo auditis in psalmis in finē. multi ei
psalmi ita scripti sunt; non sit mā cogi
tatio i cōfessionē. sed in cōsūmationē.
In ipsis in laudibus. Huic enī tribule
mur. et angustiem̄. siue letem̄ et exulte
mus: ille laudandus ē. q̄ et in tribulatio
nibus erudit. et in letitia cōsolat̄? Laus
enī dei a corde et ore xp̄iani requirere nō
debet̄: non ut laudet ipse⁹ et male
dicat in aduersis: sz q̄ admodū psalm⁹
ille p̄scribit. bñdicā dñm in oī tempe semp
laus eius in ore meo. Laudens agnosce
p̄em blandientē: tribulans agnosce p̄em
emendantē: siue blandiat siue emendet.
eū erudit qui parat hereditatē. Qd ē ergo
intellectus ipi dauid? Erat quidē dauid vt
nouum⁹ ppha suis. ver isrl̄. filius esse:

sedqua ex eius semine venit ad salutē
nūm sdm carnem dñs ihūs xp̄s. sepe
isto notāt ille figurat? et dauid pro xp̄o
in figura ponit. ꝓpter origine carnis p
suus. ℣ Nam sdm aliqd filius est dauid:
sdm aliqd dñs ē dauid. ℣ filius dauid
sdm carnem: dñs dauid sdm diuinitatē.
Dicēdo p ipm facta sūt oīa: p ipm et ipe
dauid factus ē. ex cuius semīe venit ad
hoīes. ℣ Unde cū interrogaret dñs iudeos
cuius esse filium xp̄m dicerent. respondē
runt dauid. Vidit eos ēmā sisse ī carne.
et amisisse diuinitatē: et corrigit eos
questione ꝓposita. Quomō ergo ipse da
uid in spiritu dicit eū dñm. dicit dñs do
mino meo sede ad dexteram meā. quoad
usq; ponā inimicos tuos sub pedibus tuis?
Si ergo ille ī spū dicit eū dñm? quomodo
filius eius ē? Questionē ꝓposuit. nō filiū
negauit. Audistis dñm: dicite q̄modo
filius sit. Audistis filiū dicite q̄mō dñs
sit. Vnde q̄stionē soluit fides catholica.
Quomō dñs? Qa inprincipio erat verbū.
et verbū erat apud deū: et deus erat verbū.
Quomō filius? Quia verbū caro factū ē.
et habitauit ī nobis. Qa ergo dauid in
figura xp̄us ē. xp̄us aūt vt sepe cōmemo
raui? carnaliter vīē et caput et corp? ē:
net nos a xp̄o alienos dice debem? ciuis
membra sum?. net nos qī alterū cōputa
mꝰ; qua erūt duo ī carne una. Sacrame
tū hoc magnū ē aut aplius: ego aūt duo
in xp̄o et in ecclīa. Qa ergo totus xp̄s ca
put et corpus ē: cū audim? intellectus ipi
dauid. intelligam? et nos ī dauid. Intel
ligant mēbra xp̄i. et in membris suis
intelligat xp̄us. et mēbra xp̄i intelligāt
in xp̄o: quia caput et mēbra vnus xp̄us.
Caput in celo erat. et dicebat. qd me pse
quēris. ℣ Nos cū illo in celo ꝓ spem: ipse
nobiscū in terris ꝓ caritatem. Ergo intel
lectus ipi dauid. Admoneam? cum au
dimus. et intelligat ecclīa. Ptinet ēi ad
nos magna cura intelligendi ī q̄ malo
rū? sumus. et de quo malo ut liberem?
optamus: remunerēte deo nīo deūte. vbi
ī fine dicem? libera nos a malo. Int mul
tas ergo tribulationes huius seculi plāgit
aliqd psalmus iste de intellectu. Ille cū
isto nō ploraret. q̄ nō hīt intellectū. Porro
aūt ki mū memīsse debem? ad ymagiē
dei nos ē factos: net alibi q̄ in xp̄o

intellectu. Nam in multis rebus a bestijs
nō separam?. Ubi aūt homo ad ymagi
nem dei factum se nouit: ibi aliquid in
se agnosceret ampliꝰ ē q̄ in datū est pe
coribus. Considerātis ēo oībus rebus q̄s
habet hō: inuenit se discretū. ꝓpē a deo.
qō ipe habeat intellectū. Un quo sdam
ꝛtempnēteꝰ in se qō ꝓpriū et pretiosū a
conditore acceperunt ita expat iste cōditor
dicens. nolite fieri sicut equus ꝛ mulꝰ
quibus nō est intellectus: et alio loco di
cit. homo ī honore positus. ℣ In q̄ honore
nisi q̄ factus ad ymaginē dei? Ergo in
honore positus nō intellexit aut: cōpatꝰ
ē iumētis īsensatis. et similis factus est
illis. Agnoscam? ergo honorē nīm et in
telligamus. Si intelligim? videm? non
ē ista in regione ē gaudendi. ꝙ gemēdi:
nō ia exultādi. sed adhuc plangēdi. Si
et si exultatio q̄dam habitat in cordibꝰ
nīs: nondū ē in re ꝙ in spe. Et promissio
letam?: q̄ stam? non nos fallē. ꝓmittētē.
Ueruꝫ qō attinet ad pñs tempus. in quo
malo. in quibus angustijs sum? audite:
et si viam istā tenetis. qō auditis? vos
agnoscite. Qsq; enī nondū tenet iter pi
etatis: murat? q̄ talia gemūt membra
dauid. ℣ Non enī videt in se ista: q̄ diuet
in se ista nō videt. nōdū est ibi. ℣ Non sen
tit qō corpus sentit. q̄ pter corpus ē: in
corpore? et sentiet. Quid ergo et audia
mus: audiamus et dicam?

Exaudi deus depcationē meam.
et ne despereris ꝓcem meā: iten
de m? et exaudi me. Satagentis
solliciti. ī tribulatione positi. verba sūt
hec. Quāt multa patiens. de malo libe
rari desiderās. Sed est ut audiam? in q̄
malo sit. et cū dice? repent agnoscamus
ubi nos ē: ut cōmuta tribulatiōē iungā
mus oōnem. Contristatus sū in ex
ercitatione mea. et cōturbatus sū. Ubi
cōtristatus ubi cōturbat?? In exercitatiō
one mea ī quit. Noīes malos q̄s patitur
cōmeōrauit: eandē ꝙ passionē malorū
hoīm exercitationē suā dixit. Ne pute
tis gratis ē malos ī hoc mūdo: et nichil
boni de illis agē deū. Oīs malus aut
ideo vivit ut corrigat?: aut ideo vivit ut p
illū bonus exerceat?. Vtinā ergo q̄ nos
mō exirent? conuitant? et nobiscū exeant?!
in q̄ndiu ista sūt ut exeant nō eos ode

rumus. quia in eo qđ malus ē qb eoꝝ. vtꝝ vsq; ad finem ꝑseuerauerit hic ꝯ notam⁹: et plenꝝq; tibi videris odisse ĩmicũ. fidem odisti et ne scis. Diabolus et angeli eius in scripturis sc̃is mãifestati sunt nobis. qđ ad ignem eternum sint destinati: ipoꝝ tantũ desperanta est conuertio. cont̃ quos habem⁹ occultã luctam. Ad quã luctam armat nos aplus dicens. nõ est vobis colluctatio. adũsus carnẽ et sanguinẽ. idest nõ aduersus homines quos videtis: sed aduersus principes et pt̃es et rectores mundi tenebrarũ harum. Ne forte cũ dixisset mũdi. ĩtelligeres demones ee rectores eli et terre? mũdi dixit tũbrarũ harũ. mũdi dixit amatorũ mũdi dixit ipoꝝ et ĩquorũ: mũdi dixit de quo dixit e wangeliũ. et mũdus eũ nõ cognouit. Si enĩ mũdus nõ cognouit lucẽ. quia lux ĩ tenebris lucet. et tenebre eã non cõprehenderũt. et ipe tenebre q̃ non cõprehenderũt lucẽ presentẽ mũdi nomine appellant: harũ tenebrarũ sc̃i illi rectores. De ipis ergo rectoribz habem⁹ determinatã scripturarũ sententiã. qđ omnis inde reditus aliquis eoꝝ sperãdus nõ est. Ait deo de ipis tenebris quarũ illi rectores sũt nõ sum⁹ certi: ne forte que erant tenebre fiant lux. Videlicz q̃ppe iam fidẽs dicit aplus. fuistis aliq̃n tenebre. nũc aũt lux in dño: tenebre ĩ vob. lux in dño. Ergo fidẽs omis malis cũ malis sint erarent bonos. Ecce enĩ breuiter audite et ĩtelligite. Si bonus es: minimũ nõ habebis nisi malũ. Porro tibi ea bonitatis ĩgula prefixa ẽ. ut inimicus bonitatẽ pis tui qui facit solem suũ oriri sup bonos et malos: et pluit sup iustos et ĩiustos. Nequid tu habes ĩimicũ. et deus non habet. Tu q̃dem eũ habes ĩimicũ qui tecũ iracundus ẽ: ille vero eũ quẽ iracundit. Inimicos q̃ dei malos et ĩquos sepe in scripturis legim⁹: et parat eis ille qui non habet qđ ei ĩputet ĩimicus. cui vis ĩimic⁹ ingratus ẽ. Ab illo enĩ habet quitsd boni lx. Ab ipo enĩ habet misericordiã: quitsd ẽ ecclã vnde tribulat. Ad hoc enĩ tribulat ne superbiat: ad hoc tribulat ut humilis agnoscat excelsum. Tu ergo inimicus tuo quẽ intolerabilit pateris. qđ ꝑsti tasti? Vt ille eum habet ĩimicũ q̃ ei tanta prestant. et facit solem suũ oriri sup bonos et malos. et pluit sup iustos et ĩiustos? tu qui nec solem potes oriri facẽ. sup terras pluere. aliqđ vnũ saltem ĩimico non potes. ut sit tibi pax in terra hoĩ bone voluntatis? Ergo q̃nã licet tibi dilectionis regula figit. ut inimicus prẽm diligas ĩimicũ. diligite enĩ inq̃t ĩimicos vros? ĩ hoc precepto quomõ exceperis. si nullũ ĩimicũ paterem? Videbis ergo. posse tibi aliquid. et qđ deus preter malis prosit tibi ad habendã misericordiã? qui tu forte si bonus es et malo factus es bonus: et si deus nõ pareret malis. nec tu qui gratias agis appareres. Parcat ergo malis. qui peccat et tibi. Nõ ei cũ tũsieris. inter ludenda ẽ vna pietas. Vnde ergo iste orat positus inter malos quos ĩimicos exercebat? qđ ait? Contristatus sũ in exercitatiõe mea. et cõturbatus sũ. Cũ extendit dilectõ nẽ ut diligat ĩimicos. affert⁹ ẽ tedio multorũ ĩimicorũ multorũ rabie ĩ cũlatorũ: et quadã hũana infirmitate succubuit. Vidit se iam incipere penetrari male ꝑsuasione diaboli. ut odiũ induat adũsus ĩimicos: ĩlud tanto odio. ut ꝑsideret ipam dilectionẽ. in ipa pugna et lucta turbatus ẽ. Cui enĩ vox est et in alio psalmo. turbatus ẽ pre ira oculus meus. Et qđ ibi sequit̃: Inueterauit in omnibz ĩimicis meis. Ludi ĩ tempestate. et fluctibz mergi cepit sicut petrus. Ille enĩ calcat fluctus huius seculi q̃ diligit ĩimicos. Ipse ĩ mari ambulabat ĩtrepidus. cuius oculo de corde auferri nõ potebat ĩimica dilectio. qui pendens ĩ cruce dicebat. pater ignosce illis q̃ nesciũt qđ faciunt. Et petrus voluit ambulare. ille tamq̃ caput. petrus tãq̃ coepit: qua super hanc petram ĩquit edificabo ecclãm meam. Iussus ẽ ambulare. et ambulabat grã iubentis: nõ viribus suis. Sed cũ videt ventũ validũ tumuit: et mergi cepit. conturbatus ĩ exclamatione sua. Ad quo vento validos? Voce ĩimici et a tribulatione pcorus. Ergo quomõ ille clamauit ĩ fluctibz. dñe perco salua me: tibi et

huius vox preteriit. exaudi deus deꝑ
cationē meā. et ne despexeris ꝓcē meā:
intende michi et exaudi me. Quid
Quid enī pateris? Quid gemis? Con
turbatus sū in exercitatione mea. Exterru
me quidē inter malos posuisti: sed nu
mus ersurrexerūt supra vires meas. Tā
quilla ꝓturbatū: manū extende mer
genti. Contristatus sū in exercitatione
mea. et cōturbatus sū a voce inimici et
a tribulatione pcōris: Q nī declina
uerūt ī me ūquitates. et ira adūbra
bant me. Audistis fluctus et ventos:
tamq̄ ihūliato īsultabant. et ille ora
bat. Undiq; illi strepitu īsultatiōis se
uebant: at ille intus īuocabat. quē
nō videbant. Cū aliq̄d tale patit xp̄ia
nꝰ nō debet facile velud ire ī eū a quo
patit et velle ventū vincē: sed ītere
se ad ōrōnem. ne amittat dilectionem.
Neq; enī timendū ē ne aliq̄d faciat hō
inimicus. Qd enī facturus ē: a)lia ma
la dicturus. oppbria iactaturꝰ: ī cōu
cis seuicturus. Sed q̄d tibi? Laudete in
quit et exultate: q̄n mercedē mā magn
ē in celis. Ille ut ira geminat cōuicia:
tu in celo lucra. Sed seuiat ām plus. pos
sit et aliq̄d amplius? quid te securus
tu dicti est. nolite timere eos q̄ corpus
occidunt. aiam aūt nō possūt occidere.
Qd ergo timendū? Qñ pateris ini
micū. ne conturbet in te dilectio q̄ odi
gis inimicū. Et enī inimicus ille hō tuus.
et sanguis. qđ videt in te appetit. Aliud
aūt inimicus occultus rector harū tene
brarū quas tu pateris ī caute et sāgne.
alter occultū tuū petit: tibi autē tuos
interiores depredari et vastare molitur.
Duos ergo inimicos cōstituē tibi ante o
culos. unū aptū. alterū occultū: aptū
hoīem. occultū diabolū. Nō ille hoīe
qđ tu scdm naturā hūanā. scdm fidem
aūt et dilectionē nondū qđ tu: ß pote
rit ee qđ tu. Cum ergo sunt duo. unum
vide alterū intellige: unū dilige alterū
caue. Namq; et inimicus ille quē vides.
hoc in te vult hūiliare unde vincit: ubi
gratia. si diuitijs tuis vincat. pauperē
te vult facere? si honore tuo vincit. hūilē
te vult facē: si viribz tuis vincit. debilē
te vult facē. Ea ergo attendit in te vl de
uere vl auferre q̄bus vincit: et ille
occultus inimicus illud tibi vult tollere
unde vincat. Homo enī hoiem vincit
hūana felicitate: diabolū aūt vincit
inuita dilectione. Quomō ergo homo
ambit auferre tibi et detrūcare ai aū
ferre felicitatē qua vincat: sic et diabo
lus hoīem vult vincē auferendo unde
vincat. Sed aura in corde seruat inimi
dilectionē. qua diabolū vincit. Seru
at homo q̄ritū pt. auferat quitq̄d pt:
si diligit apte seruiens. victus ē occulte
seruiens. At iste cōturbatus et cōtristā
tus orabat. tāq̄ turbato p̄ ira oculo
suo. Ira vō fit si fuerit inueterata. nam
odium est. Ira turbat oculū: odiū et
tinguit. Ira festucā ē: odiū trabes est.
Aliq̄n odisti et corripuisti ira fratrem:
ire ē odiū. in illo ira quē corripis. Ec
to tibi dicat. ejce p̄mū trabem de oculo
tuo: et sic videbis ejcē festucā de oculo
fris tui. Nā ut noueritis q̄ritū int sit
inter iram et odiū. cotidie hoīes irascū
filijs suis: datē q̄ oderunt filios suos. et
Cōturbatus iste orabat et cōtristatus.
luctans adūsus omia oīa cōuicia inimi:
nōdum aliquē eorū cōuicio referēdo tra
cēt. sed ne aliquē eoz odisset. Sic orat.
lamentauit. A voce inimici et a tribulatio
ne pcōris: q̄n declinauerūt ī me ini
quitatē. et ira adumbrabat me. et
Qor meū contristatū est ī me. Hoc
ē illud alibi dictū. turbatus ē p ira oculus
meus. Et si oculus turbat. qđ sequit:
Et timetus mortis tetidit super me.
Vita nīa dilectio. Si vita dilectio. mors
odiū est. Cū timuit homo tunc ne odeat
quem diligebat: mortē timet. et ratio
nem mortē et interiorē mortē q̄ occidit ani
aīa nō corpus. Attendebas hoīez seuē
tem ī te. Qđ erat fratris tui. contra quē tibi
securitatē tuus dns dederat dicēs. no
lite timere eos qui corpus occidūt: Il
le seuiendo corpus occidit. tu odio habē
do aīam occidisti: et ille corpus alienū.
tu aīam tuā. Letus ergo mortis tetid
super me. Timor et tremor venerūt
sup me: et contexerūt me tenebre et
dixi. Qui odit fratrem suū ī tenebris est
usq; adhuc. Si dilectio lumē est: odiū
tenebre. Et quid sibi ait ī illa īfirmi
tate positus. et in illa extremitatē turba
tus? Quis dabit michi pennas

sicut colūbe. & volabo & requiescā. Aut
morte optabat: aut solitudinē desi
derabat. Cū dū mgt id meū agit.
id mihi precipit. ut ūmecū diligā.
Conuicia istoꝝ arbitrēcia et adum
brātia cōmouent oculū meū. ꝓbāt
lumen meū. appetunt cor meū. intfi
ciunt aīmā meā. vellem ut aburem
si ifirmus sū. ne manendo augeant
pcā pcīs. a carne separe paululū a
gene hūano: nō patiat ī vlnus meū
arebras plagas. ut sanatū eīm tribuōi
reddat. Fit hor frēs. et surgit plerūq;
in aīo seruu dei desideriū solitudinis.
nō ob aliud nisi propt turbam tribu
lationū et scandaloꝝ. et dicit quis
dabit mihi pēnas. Vidit se sine pē
nis. an potius ligatis pēnis. si desūt
dent. si ligate sunt soluāt. qr etiā q̄
soluit pēnas auu. aut dat. a reddit.
illi pennas suas. Non enī habebat
eas tamq̄ suas quibz volare nō po
terat. Ligate penne onus faciunt. Qs
iquit mihi dabit pēnas sicut colūbe. & vo
labo et requiescam. Requiescet ubi.
Duob dicit sensus hic ee: aut sicut ait
aplūs dissolui et ee cum xpo. multo ei
magis optimū. Etenī et ipse q̄nuis &
fortis. q̄nuis magnus. q̄nuis corde robu
stissimus. q̄nuis in xpo miles invictus.
in etātatione sua q̄ritū legum ī cōtur
batus ē et ait. De cetero nemo mihi mo
lestus sit. Tamq̄ diceret de illo psalmo.
Tedium detinuit me a peccatoribz derelin
quentibz legem tuā. Conat ergo hō
plerūq; corrige hoīes distortos. p̄uos.
ptinentes quidem ad curā suam: sed
in quibz defecat oīs hūana industria
et vigilantia. Corrigere non pt: pati
necesse est. et qui corrigi nō pt. Turbe
aut consortio generis hūani. a plerūq;
etiā sancta cōmunione. Intus ē q̄d fa
ciebas quo ibis. Quo te separabit ti. nō pa
tiaris. Sed adesto. loquere. exhortare:
blandire. minare. corripe. Seu oīa q̄ tuo
rum habui impendi et expressi: nichil
me video pfecisse. Oīs opa īsūmata
est: dolor remansit. Quomō ergo req̄es
cet cor meū a talibz. nisi ut dicam quis
dabit mihi pēnas sicut colūbe. Et tūnō
sicut corruo. Columba a molestiis q̄rit
anolationē: & nō amittit dilectionē.

Columba enī pro signo dilectiōis po
nit. et in ea gemitus amat. Nichil tā
amicū gemitibz q̄ columba: dic nor
tuq; gemit. tamq̄ hic posita ubi ge
mendū est. Q̄d ergo dicit iste dilector.
Cōuicia hoīm ferre nō possū. stridūt.
rabie ferunt. attendunt in uacūdia.
ūa adumbrāt me. Odesse illis nō pos
sum: vtinā requiescā alunbi ab eis se
patus corpe nō amore. ne īme obtet
ipa dilectio. Verbis meis et colloquiōe
pdesse nō possum: orando. p eis forsitā
pdero. Dicunt isti hoīes: sed plerumq;
ma ligant. ut volare nō possint. Forte
enī nō ligant visco. sed ligant offiao.
Si aūt ligant cura et offitio. & deseri
non possūt: dicant. optabā dissolui.
et ee cū xpo. multo enī magis optimū:
manere ī carne necessariū propt vos.
Colūba deuincta ligata affectu non
cupiditate. volare non potuit. pt im
plendū officiū. nō pt pcm meritum.
tñ desideriū in corde necesse ut sit: net
patit hor desiderii ñ qui tepent ābu
lare augustā illā viam. ut noverit q̄
nō desunt exilia. persecutiones enī in
hoc tpe. q̄ tñ quillibz videt exilia.
ab hijs quidē pfectionibz q̄b martires
nūi passi sunt: nō aūt desunt pfectti
ones. quia verū est illud. oīs q̄ vo
luit pie vixe in xpo psecutionē pati
untur. Non patris pfectionē: non
vis pie vixe in xpo. Vis pbari verum
ee q̄d dictum est. Incipe pie vivere ī
xpo. Q̄d est pie vixe in xpo. Vt ptine
at ad visceā tua. q̄d aut aplūs. qs īfir
matꝰ et ego nō infirmor. Q̄s scandali
zatur. et ego nō uror. Aliorū īfirmita
tes aliorum scandala. pfectiones illi
fuerunt. Nūq̄d ergo desunt hoc tpe.
Plures habundant illis qui ea curāt.
Et plerūq; videt de longinquo homo.
et dicit bene ē illi. Et ille quid dicit.
Aut sua gustat et aliena nō pt. a apd
se q̄d gustet non habet. et alteri gustāti
ymo deuorāti nō opatur. Incipiat g.
pie vixe in xpo. et probet q̄d dicit. īcipit
desiderare pēnas. elongare. fugere et ma
nere in deserto. Vñ enī putatis frēs seruꝝ
dei impleta ee deserta. Si bñ illis esset
inter homines. recederet ab hominibz.
Et tamen quid faciunt et ipsi. im-

Ecce elongaui fugiens. manẽ ī de
serto. Sed nũquid singulatī tenet eos
turmis. ut cũ multis maneant? Et de
ipis multis erstunt q̃ exeant: quia in
oi congregatione mltitudīs necesse ẽ ut
tueãt mali. Deus eñ qui nouit exer
tendos nos, mustret nobis et nō pseuerā
tuos: aut exerte utrasil'atos, ut net mdjo
uerunt in quo pseuerare deberent. No
uit eñ necessariū esse nobis ut scīam
malos. et pficiat q̃d bonu sumus. Diliga
mus ĩmicos. corripiam⁹ castigem? ex
tollere nos. cũ dilectione a nobis exā se
parem⁹. Videre eñ quid aut aplius. Si
quis aũt nō obaudit verbo nr̃o p epl'az:
hunc notate. et nolite cõmisceri cum eo.
Sed ne subriperet tibi ex hoc ruinā dia.
et turbaret occultū oculū tuū: nō ĩqt
ut ĩmicū eū existimetis, ꝛ corripite ut
frem ut erubescat. A quo induit sepa
onem. nō preiudit dilectionē. Vnuit ille
oculus: muit vita tua. Est ei amissa
dilectio mors tua. Vāt ille amittere ti
muit qui dixit. metus mortis excad⁹ su
p me. Itaq; ne amittā dilectionis vitā.
quis dabit in pēnas sicut colũbe. i vo
labo et requescam? Quo ituus es q̃
volaturus? Vbi requieturus? Ecce
elongaui fugiens: et mansi in deserto.
In quo deserto? Vbicūq; fuerus, gregi
buntur se retenti. Desertum tecū petent.
affectabūt vitam tuā: tu expellē non
poteris societatē fratrū. Nusquā ei tibi
exā malū: adhuc ẽ exercitio debetur.
Ecce elongaui fugiens: et mansi in de
serto. In quo deserto? Si forte in cõscīa
quo nullus hoīm intrat, ubi nemo te
cum ē: ubi tu et deus es. Nam si in de
serto in aliquo loco es, quid facies de
congregantibꝰ se? Non eñ a gie hūa
no sepatus esse poteris, quā diu ī hoī
nibus vnus. Attende potius solatiē
ullū dñm et regem. ĩperatorem. et ne
atorem nīm creatū ẽ exā int̄ nos:
attende. q̃ duodecim suis nusquā v
nū quem paterer. Dicat. ecce elōgaui
fugiens: et mansi in deserto. Forte iste
vt duri fugerit ad conscīam suā: ubi a
liquitū desertū ĩuenerit ubi requesceret.
Sed illa dilectio cõturbat eū. Doleat
in conscīa: sed nō solus ī tribulatione. Int⁹
solabat⁹ conscīa: sed forinsecus tribula
tiones nō relinquebāt. Itaq; in se q̃
etus. et alus pendens cū cõturbaret⁹
adhuc quid ait? Et exspectabā eū q̃
me saluū faciet a pusillanimitate et
tẽpestate. Vaxe est. tempestas ẽ: nichj
l tibi restat nisi exclamare. dñe perco.
Porrigat manū ille qui fluctus ral
lit ĩrepidus? sublenet trepidationē
tuā. sicut in se securitatem tuā: allo
quat⁹ te unus et dicat tibi. me attende
quod ptuleri. Frem̄ malū forte pateris
aut ĩmicū forinsecus pateris. q̃s non
passus sum? Fremebant forinsecꝰ: in
trinsecus discipulus tradebat. Sicut
ergo tẽpestas: sed ille saluos faciat a pu
sillanimitate et tẽpestate. Forte nauis
tua ideo turbat⁹. q̃ ille in te dormit. De
uebat naue turbabat⁹ nauicula in q̃
discipuli naugabāt: xp̃us aũt dormie
bat. Tandē aliq̃n usum ē illis. q̃ nū
illos dormit ventos ĩperator et creator.
Accesserūt et exciauerūt xp̃m: ĩperauit
ventis. et facta ē trāquillitas magn̄. Ne
cito ergo forte turbat⁹ cor tuū: q̃a erudit
tibi in quē credideris. Intoleabilit⁹ patiēs:
q̃ nō venit tibi ī mentē q̃d pro te ptulerit
xp̃s. Si ī mentē nō veīt ei: xp̃s dormit. Excita⁹
i tole fidē. Tē ei ī te dormit xp̃s: si vm illū fi
liū dei abnegas ee: si oblit⁹ es passiōis x̃i. Te
ī te vigilat xp̃s. si memnis passionū x̃i. Cū ait
pleno corde ituitus fueris q̃d ille fuerit
passus: nōne equo aīo et tu tolerabis?
et fortassis gaudes q̃ ĩuentus es ī aliq̃
silitudine passionū regis tui? Cū ergo
ista cogitans consolari et gaudere ceperis
ille surrexit. ille ventis ĩperauit: ideo
facta ē trāquillitas. Exspectabā eū. qui
me saluū faciet a pusillanimitate et tẽ
pestate. Submerge dñe. diuide liguas
eorū. Attendit tribulantes se: et optauit.
hoc non de una fide. Qui se male extulerit.
expedit eis ut submergant⁹. Qui male
cõspiauerūt. expedit eis ut ligue eorū
diuidant⁹: ad bonū cõsentiat. et discordet
lingue eorū. Si aũt in idipm adiscē me
furiabant aut omīs ĩimicus mei pdāt
in idipm ī malo: diuidant⁹ lingue eorū
nō sibi consentiat. Submerge dñe. et di
uide linguas eorū. Submige qre? Quia
se extuleruūt. Diuide quare? Quia ī ma
lū conspiauerūt. Turrī illā ī tredaie su
pborū facta p⁹ diluuiū. Q̃d dixerūt su

perbi: Le pereamus dilunio, fiuiamus altam turim. Superbia se munitos ee arbitrabant. Extruerunt altā turim: t dns dimisit linguas eorū. Cui se repenit nō intelligere: hinc facta ē origo liguaz multarū. Antea enī una lingua erat: sed una lingua cōtrarios prodierat: una lingua humilibz pdierat. Ar vbi illa collectio in conspiratione superbie precipitata est: pepcit illis deus ut diuidēt linguas. ne se intelligendo pnicio sam facient vnitatem. Psuperbos hoīes dimisit linguis: p humiles aplos congregate sunt. Spūs superbie dispersit linguas: spūs scs cōgregauit linguas. Qñ enī spūs sanc venit sup discipulos. oīm liguis loquti sūt. ab oībz intellecti sūt: ligue disp se in vnū cōgregate sunt. Ergo si adhuc seuuit et gentiles sūt: expedit eis diuisas habere linguas. Volunt vnā liguā. veniant ad ecclīam: qet in diuisitate linguarū animus una ē lingua ī fide cordis. Submerge dne diuide liguas eor.

Qñ vidi iniquitatē et contradictionē in ciuitate, dicebā iste desertū qrebat: qñ vidit iniquitatē et contradictionē ī ciuitate. Est quedā ciuitas turbulenta. ipa erat que turrī edificauerat: ipa confusa est et appellata babylonia. ipa per inuiabiles gentes dispersa: inde congregatur ecclia ī desertū bone conscie. Vidit enī contradictionē ī ciuitate. Ipse venit. Qs ips? Conditor. Et filius dei. Nalz filiū deus: cōtradicas. Natus ē de virgine: passus ē surrexit. Et vnde hoc fi pt conditor. Attendis saltem glām cruatus ipius: iam ī fronte regū crux ulla fixa ē: cui timuit īsultauerunt. Effecta pba uit vtutem: domuit orbem nō ferro sed ligno. Ligni cruatus cōtumelis digni visum ē inimicis: et añ ipm ligni stantes caput agitabāt et dicebāt. si filius dei est. descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad pplm nō credentē et contradicentē. Si enī iustus ē q̄ ex fide vivit: iniquus est qui nō habet fidem. Qd ergo hic aut iniquitatem. p fidiam itelligo. Videbat ergo dns in ciuitate iniquitatem et dissolutionē. et extendebat manus suas ad pplm nō credentē t dissentientem: et tamē et ipos exspectabat dicens. pater ignosce illis. q̄ nesciunt quid faciunt. Volunt sane reliquie seruāt illis ciuitatis: adhuc contradicunt de frontibz oīm. Modo extendit manus ad reliquias nō credentes t cōtradictes. Qñ vidi iniquitatē t dissolutionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eam sup muros eius iniquitas t labor. Sup muros eius sup munimēta eius: tenēs quasi capita eius nobiles ei? Ille nobilis christianus erat. nemo ī manet pagānus. Plerūq̄ dicūt hoīes. nemo ī manet paganus. si ille erat christianus. Plerūq̄ dicunt hoīes. et ille si fieret xpian? quis ī maneret paganus? Qd ergo nondū fuit xpianu: quasi muri sūt ciuitatis illi? nō credentis et contradicentis. Quā diu isti muri stabūt? Non semp stabūt. Curunt artifices muros ihericho: venit tēpus septio arte curuatu ut oīs murus nō credentis et contradicentis cadant. Donec fiat turbatur iste in exclamatione sua: t pferēs reliquias traditoribus. optat pennas auolationis. Optat requiem deserti: imo diuert inter cōtradictores. Pferat minas. libat obprobria: exspectet q̄ eū saluum faciat a pusillanimitate et tēpestate. Intueat caput exemplū vie sue: tñ quiet in spe. et si turbatur ī re. Die ac nocte circūdabit eā sup muros eius iniquitas et labor. In medio eius et ī iustitia. Et ideo labor ibi. q̄ iniquitas ibi: q̄ iustitia ibi. ideo labor ibi. Sed audiant exclamatiōes manus. venite ad me oēs q̄ laboratis. vos clamatis vos cōtradictis. vos cōturbatis mī: ulc exoriēte venite ad me oēs q̄ laboratis ī superbia vra. et iniquitatis ī humilitate mea. Discite a me quia mitis sū et humilis corde: et inuenietis requiē aiabus vris. Qñ enī illi laborāt? ni quia nō sūt mites et humiles corde? Deus humilis frēs ē: erubescat ee homo superbz. Non defluet de plateis eius usura et dolus. Usura et dolus nō absconditē. saltem q̄ mala sūt, sed publice seruūt. Et enī q̄ domo aliq̄d mali faciat. ul' de malo suo erubescat: in plateis eius usura et dolus. Fenus et pfessionē ht: fenus et aīs vocat corpa? Diuat corpus q̄ necessariū animam: et ex pfessione sua vectigal ipendit. Usq̄ adō in platea est. q̄ saltem abscondendum erat. Est et alia usura peior. q̄ nō dimittus q̄ debet: t turbat oēs ī illo versu

ōnūs. dimitte nob debita nr̄a. Quid
enī ibi fr̄ūs eē qñ oraturus? et ad ip̄m
versum venturus? Verbū cōtumeliosū
audisti? vis erige dāpnationis suppli
um? Vel tñ erige. quā tū dedisti fenera
tori. Inuniarū pugno praussus es: infer
tionē queris. Usura mala. qua uturus es
in ōrōne? Vt reliqueris ōrōnē? qua accū
turus ad dñm? Caue dicēs. p̄ nē qui es
celis. sanctificet nomē tuū. adueniat reg
nū tuū: fiat volūtas tua sicut in celo et i
terra. Dicens panem nr̄m cotidianū da
nobis hodie: veniens ad dimitte nob de
bita nr̄a. sicut et nos dimittim⁹ debitori
bus nr̄is. Vel in ciuitate illa mala habū
dent usure istę: nō intrent parietes istos
ubi pectus tundit. Quid facies. qubi tu
et ille versus ī medio estis? Preces t cōpo
sitę celestis uirtutis. Qui nouerat
quid tibi ageret aut tibi. aliť nō ī petra
bis. Amen enī dico vobis. q̄ si dimiseritis
hoīb⁹ ptā. dimittent vobis. Vt aūt
nō dimiseritis ptā hoīb⁹: neq; p̄ vestr
dimittet vobis. Ad hoc dicit: Qui sat
qđ ibi agat. qđ tu astans petis. Vide qđ
voluit ee ipe aduocatus tuus: ipe unus
peritus tuus. ipe assessor p̄is. Ipe under
tuus dicit. aliter non accipies. Nō fr̄a
es: Nō acceptaturus si nō dictaturus: nō ac
ceptaturus si falsū dictaturus. Ergo qđ factur⁹
et dictur⁹. aut qđ petis nō. p̄meditaturus: q̄
qui hoc nō facturū. in usuris illis sī mal.
Dicit ibi illi qui adhuc ydola adorant
q̄ quesierunt: noli tu plebs dei. noli tu ple
bs xp̄i. noli tu corpus illius capitis. Attē
de uinculū pacis tue: attende. p̄missū
vite tue. Qđ enī tibi prodest. quia erigis
turas q̄s ptulisti: Vicio te refici: Er
go de malo alieno gaudebis? Passus es
malū: ignoscere ne duo situs. et defraudat te
plateis eius usura et dolus. Ideo ergo
tu queritabas solitudinē et penabas: ide
murmurabas. Vel ferre nō poteb. contra
dictionē et uiq̄tatē ciuitatis huius? Re
quiescite in hys qui tecū intus sūt: et no
li querere solitudinē. Audiat de ipis qđ
dicat. Quī si ī̄imicus exprobrasset mi.
Et quidem superius cōturbatus erat ī ex
citatione sua a uoce ī̄imici et tribulatiōe
ptōris: forte in illa ciuitate positus. sup
ba illa erigente turri. submersa erat.
ut diuideretur eorum lingue. Attēde

intus quid gemat. Propt piacula a fal
sis frībus. Qm̄ si ī̄imicus exprobrasset mi=
hi sustinuissem utiq? et suus qui oderat
me sup me magna loquutus fuisset. id est
p superbiā mi insultasset. magnificaret se
sup me. munaret. qđ quid posset: Ab eo
deremne utiq; ab eo. A bullo q̄ foris est.
ubi te absconderes intus illos q̄ intus sūt:
Nūt aūt uide. si nō nichil aliud restat. ni
ut solitudinē queras. Cū vero uiquit
homo unanimus. dux meus et notus meus?
Forte aliq̄ bonū consiliū dedisti? Forte a
liq̄ pretersisti me et salubre aliq̄d mo
nuisti me: in cella dei simul fuim⁹? Tu
qđ hō unanimus dux meus et not⁹ meus:
Qui simul mecū dulces capiebas a
bos. Qui sunt dulces tibi. nō oīs q̄ as
sunt nouerūt: p nō amauerēt q̄ nouerūt.
ut possint illis q̄ adhuc nō nouerīt dicē.
gustate et videte. qm̄ dulcis ē dñs. Qui
simil mecū dulces capiebas tibos: In
domo dei ambulauim⁹ cū cōsensu. Unde
ergo dissensio? Qui intus ēat. foris fr̄is
est. Ambulauit mecū in domo dei cū cō
sensu: aliā domū exerit cont̄ domū dei.
Quare illa relicta ē. ubi ambulauim⁹
cū consensu? Quare illa deserta ē. ubi dulces
sil' capiebamus tibos? Veniat mors
sup illos: descendāt ad infernū uiuentes.
Qm̄ ipulauit et irritare nos fecit p̄m
illud scismatis ī̄imī. Qm̄ in illo p̄mo pplo
undecim quida superbi se separauerūt. et ere
sacrificiale voluerūt: nouā mors sup eos
venit. Aperuit se terra. et uiuos absorbuit.
Veniat in illos mors super eos: et descen
dant infernū uiuentes. Qđ est uiuentes?
Scientes q̄ pereūt. et tñ pereūtes. Audi
uiuētes penire et absorberi hiatu terre:
id est deuotatione frenarū cupiditatum
absorberi. Dicit hoīm. Qđ patribus fr̄:
Fr̄es sumus. unū deū ūnouimus: ī unū
xp̄m credimus. unū euāgeliū audim⁹?
unū psalmū cātam⁹? unū amē eūdem⁹:
unū alla ī sonam⁹? unū pascha celebr̄m⁹?
Qđ tu foris es. et ego intus sum? Plinq;
āgustatis et considerātis q̄m dulcis dicit:
reddat aut dūs maioribus nr̄is. Ergo vi
uus peri. Deū addis et moneris saltem
solū si sit malū segregatiōis? aut aduī
gis et ibaptisatiōis? Agnoscite ī me quod
habes: et si tu me odisti. xp̄s in me parte.
Et hoc eis malū plenū q̄ manifestū displuit:

vere inquiūt male fit, vtinā possit non fieri. Sed quid faciamus de statutis maiorū nr̄orū? Descendant ad infernū viuentes. Si mortuus descendes: qd agres ignorares. Cum vō sāb malū ē qō facis et tu facis? nōne vnus descendis ad īferos? Sed quare maxime ipsos dures terre hyatus absorbuit vnos? plin aūt illis consentientē e celo irruens ignis assūpsit? Ptea hanc penā cōmemorans psalmus iste a pphēta repit: et ad dures cō clusit. Venat mors sup eos, ppt illos dure sup quos venit ignis de celo: et sancta aduēnit. descendant in īfernū viuentes, ppter dures quos ire hyatus absorbuit. Nā quomō descenderūt in īfernū viuentes, de quib; dicēat veniat mors sup eos? Sua sup eos mors veneat? quomō vnus ad inferos descendebāt? Ergo a minoribz cepit: ad maiores cōclusit. Veniat mors super eos qui consenserūt et cōsentiri sūt. Quod illi dures et pncipes? Descendāt īinfernū viuentes? quia ipi scripturas tractāt. et nouerūt bene et studie legendo. quomō ecclia catholica p totū orbem tenū ita diffusa est. ut cōis contradictio oīb; taceat, ne īuenīri possit aliqō testiōnū pro sua matre eorū: nouerūt bene. ideo ad inferos viuentes descendūt. q malū qd faciunt. malū ee nouerūt. Illos aūt de diuina ira tanta dia ignis assūpsit. Studio ei cōtentionis accensi. a duris; suis malē rectoē noluerūt. Venit sup ignē ignis; sup ardorem dissensionis. ardor cōsuptionis. Veniat mors sup illos. et descendant in īfernū viuentes: Qm̄ neq; in hospitijs eorū. in medio eorū. In hospitijs vbi peregrinant et tñsiunt. nō erit hui⁹ semp futura sūt: et tñ pro aīa sua tpali sic pugnāt. In hospitijs eorū iūq; tab. i medio eorū nullū tū mei dū eorū qm̄ cor eorū. Ego ad dñm exclamaui. Corpus xp̄i et vnitas xp̄i. in angore. i tedio. i molestia. i conturbatione et tentationis sue. Ille vnus hō in vno corpe posita vnitas. cū videret aīa eius clamans. a finibz terre ad te clamaui iquit cū angeret cor meum. Ipe vnus sed vnitas vnus: et ipe vnus nō in vno loco vnus. sed a finibz terre clamat vnus. Quomō a finibz terre clamaret vnus. nisi in multis eet vnus;

Ego ad dñm exclamaui. Dicite tu exclama ad dñm. noli ad donatū: ne tibi sit pro dño dñs. qui sub dño noluit ee conseruus. Ego ad dñm exclamaui — Et dñs exaudiuit me: vespe mane et meridie narrabo et annūciabo. et exaudiet vocē meā. Euangelista tu: noli tacē. tu audisti. Vespe de preteritis. mane de futuris. meridie de sempitnis: ideo ad id qd aut vespe pertinet qd enarrat? ad id qd aut mane pertinet qd ānūciat: ad id qd aut i meridie. pertinet qd exaudit vocē eius. Finis enī i meridie est: vnde non declinat in obliquū. In meridie enī lux excelsa ē: splendor sapie. feruor dilectionis. Vespere et mane et meridie. Vespe dñs in nocte. mane i resurrectione: meridie i ascensione. Enarrabo vespe passiam morientis. ānunciabo mane vitā i resurrectiōe. orabo ut exaudias meridie sedens ad dexteram pris: et audiet vocem meā q; inuocat pr nobis. Quīta huius securitas. quīta consolatio quīta refectio. a pusillanimitate et tepescite contra malos. cont iniquos. et foris et intus. et ni hys q foris sunt. ni essent intus. Intra fines mei quos in pa congregatione parietū hoc videtis turbulentos. sup hos. sua querentes. elatos. nō habentes zelū dei rectū. sanū. quietū. sī multū sibi tribuentes. ad dissentionē paratos. sed occasionē non inuenientes: ipa est palea de nocte aree. Sunt illos paucos superbie ventus extulit: tota palea nō volauit. ni ea ille i vltimo ventilabit. Nos qd nisi cū isto cantem? cū isto oremus? cū isto plangam? et dicam securi: Redimet in pace aīam meā. Contra illos qui nō amant patrem. i pace redimit aīa: mea: qua cū hys q oderant pacē eram pacificus. Redimet in pace aīam meā ab hys q appropiquant mihi. Nam ab illis qui longe sunt a me facilis cauisa ē. Non me tū cito fallit q dicit venite dolū adorate: multū a me longe est. Xpīanus es. xpīanus iquit. Et xpīquo aduersat: ipe ē. Redimet in pace a nunia mea ab hys q appinquant mihi. Qm̄ int multos erant mecū. Quare dicit appropinquat mihi? Na i multis erant mecū. In hoc versu due sentēe occurūt. In multis erāt mecū: baptismū

habem⁹ vtiq; erāt ī eo meū. Euangelū legebamus: erāt vtiq; in eo meum. Festa mīm celebrabam⁹: erant ibi mea cū. In schismate nō meū. in hereſi non meū: ī multis meū. ī paucis nō meū. Sed in his paucis in quibz non meū. non eis prosint multa ī quibz meum. Ecce nī frēs videte q̄ multa enarrauit aplūs paulus: vnū dixit. si defuerit fides illa. Si linguis hoīm loq̄r aut angelorū: si habeam omē̄m ꝓphetiā et omēz fidem et oē̄m scīam. si mōtes trāsferam. si distribuā oīa mea paupibz: si tradā corpus meū ut ardeat. Quā multa enī aut. His oībz multis de hereſibus: illa numero pluca sūt. ponderē maior est. Ergo in oībus sacramentis meū. ī vna caritate nō mea: in multis erāt meū. Rursus alio nō. q̄n ī multis erāt meū: qui se sep auerterāt a me meū erāt. nō in paucis sed in multis. Ecce nī p totū orbē trāui pauca sūt grana: multe sūt palee. Nō ergo aut: q̄n palea meū erant. ī tritico nō meū erāt: et ꝓinquat palea t̄ radicit⁹. una pluuia nutrit⁹: eūdem messorem patit⁹. eandē trituationem sustinet: eandē ventilationē exspectat. nō in vnū horreū intrat. Q̄n int⁹ multos erat meū. Exaudiat me deus: t humiliabit illos qui est ante scla. Illi enī psumūt de nescio quo deū suo. q̄ reputi heri: humiliabit illos qui est ante scla. quia et si ex tunc tpe xp̄us nr̄ de maria virgine. ante secula tm̄ in ꝓncipio erat verbū. et verbū erat apud deū. et deus erat verbū. Humiliabit illos q̄ ēante secula. Non enī est illius cōmutatio. De illis dico. quibz nō ē cōmutatio. Nouerat aliquos ꝓsecūturos. et in ꝓsecutione sue neſcie moitūros. Videmus enī eos. et non est illis commutatio. Qui sic moriunt in pa permutatio. Humiliauit illos deus: humiliauit illos in dāpnatiōe. q̄ erecti sunt in dissensione. Non ē illis cōmutatio: q̄ nō mutant in meliꝰ sed in peiꝰ. ner cū hic sint. ner in resurrectiōe. Oēs enī resurgem⁹: sed non oīb⁹ imutabi mur. Q̄r: Quia non ē illis cōmuta

tio. Et nō timuerūt deū. Patres mei vnū remediū est: timeāt deū. deseruant donatū. Dicas illos peruse ī hēsi ī schismate: et necesse ē ut deus ē tribuat istis malis. Veniēs ī dispnatōē? noli tibi blandiri verbis tuis. nō sequaris retrō dicentē: retrorsū aūt retrō dicēs. simil' in foueā cadūt. Quid ad me aut: Quo mō heri vini: sic et hodie. Patres mei q̄d fecerūt. hoc et ego. Nō times deum: da timorē dei. Cogitet ꝓ ista oīa via sē q̄ legunt⁹: quia ē fides xp̄i que fallit nō pt. Q̄n in hereſi ēmanebit ad tantā euidentiā sancte catholice q̄ diffudit deus p totū orbem terrārū. q̄ antequā diffunderet ꝓmisit p̄nūciauit: Sic exhibuit ut promisit. Ergo caueant t̄ obseruent: qui nō timent deū. Extendit manū suam ī tribuendo: polluerūt testamentū eius. Lege testamētū. q̄d polluerūt: in semine tuo bñdicentur oīes gentes. Polluerunt testamentū eius. Tu contra ista verba cōtestatoīs quid dicis: Affirma sola ista gmiā meruit sancti donati: in ipo ēmansit ecclia xp̄i: Dic saltem ecclīam donati: quare aduēgis xp̄i. de quo dictū ē. ī semine tuo benedicent⁹ oīes gentes: ꝓ donatū vis ire: pone xp̄m et sic recede. Videte ergo q̄d sequit⁹. Polluerūt testamentū eius. Q̄d testamētū: Abrahe dicte sūt ꝓmissiones t semini eī? Nonne dixit et seminibz tuis q̄ in multis: sed tuis ī vno et semī tuo q̄d ē xp̄us. Ihc ergo xp̄o q̄d ꝓmissū est testamētū. in semine tuo bñdicent⁹ oīes gentes. Tu quid dimisisti vnitatem oīm gentiū. t in pretemansisti. polluisti testamentū eius. Q̄d tibi ergo contigit: Vt ēminiarent⁹. ut ab hēditate separarent⁹. de vn de ē. Attende enī q̄d sequat⁹. Polluerūt testamentū eius: Nonne si sūt p̄ua in oculis eius. Q̄d exspectatis. qua maiore nota ostendant hēticū: Quasi sint pua in oculis eius: Et appropinquauit cor illius. Cui⁹ intelligim⁹. nisi cui⁹ ira dixi sunt: Nisi appropīquauit cor illius: ut intelligamus voluntatem illius. Ecce nī hēticus certe est catholica: t er

hūs qui male sentiunt, ꝓbati sunt q̄ bene sentiunt. Multa enī latebāt in scripturis: et cū precessissent hēretici, questiōibz agitauerūt ecclām dei. Apta sunt q̄ latebāt: et intellecta ē volūtas dei. Unde dicit in alio psalmo: congregatio tauroꝝ in vaccis plōz: ut excludant hūj qui ꝓbati sūt argento. Excludant enī dicit. eminebāt apparebant. Unde dicunt et in arte argentaria excusores. idest ex quadā cōfusione masse ad suę formę expressores. Ergo mīi qui optime possunt scripturas duoscē et ptractare latebāt in ꝓplō dei: nec assequebant solutionē questionū difficiliū. cū calūpniator nullus īstaret. Nūq̄d ei ꝑfecte de unitate tractatū est aūq̄ oblatrarent arriani? Nūq̄d ꝑfecte de penitētia tractatū ē. anteqū obsisterent novatiani? Sic nō ꝑfecte de baptismate tōtaꝝ est aūq̄ contenderent sub posito rebaptizatores? nec de ipā unitate xpi enucleate dicta erant que dicta sunt. ni postea qm̄ separatio illa vegē cepit frēs infirmos: ut iā illi qui noverant hēretica atq̄ dissoluē. ne perirent ifirmi sollicitati questionibz impiorū. sermonibz et disputatiōibz suis obscura legis in publicū deducerent. Ergo illi duri sūt pre ura vultus ei⁹: et nobis ad intelligendū appiāt cor ei⁹. Itaq̄ intelligite illud q̄d in psalmo alio cōmemorauit: cōgregatio tauroꝝ idest superbōrū cornipetarū, int̄ vaccas ꝓbōrū. Quas dicit vaccas? Mias sedentibiles. Ut quid hoc? Ut excludant hūj. nō ē apparentq̄ qui latebāt. qui ꝓbati sūt argento. Nō est argento? Eloquia dñi eloquia casta: argentū igne examinatū ꝓbabile terre purgatū septies tm̄. Vult sensū obscurū videre. q̄dmodū in ure excludat aplus. Oportet iq̄t hēreses ē. ut ꝓbati manifesti fiant inter vos. Nō est probati? ꝓbati argento, ꝓbati eloquio. Nō ē manifesti fiant? Excludāt. Quare hoc? Ut hēretici vos. Nō ē ꝓpter hēreticos? ꝓpē congregationē tauroꝝ int̄ vaccas populoꝝ. Sic ergo et hūj duri sūt p̄ ura vultus eius. et appropiāt cor illius. Mollita sūt sermones ei⁹ super oleū: et ipi sunt iacula. Quedā in scripturis dura videbant aī obscura essent: exposita mollita sunt. Nam et petrus. hēsis ī discipulis xpi velud ad duritiā sermonis ipius facta est. Si enī diceret nisi quis māducaverit carnem meā et biberit sanguinē meū. nō habebit vitā in se. illi nō intelligētes durum dixerūt. durus ē hic sermo. quis potest eū audire? Durētes q̄ durus ē ipe sermo. separauerūt se a illo: ēmansit cū aliis duodecim. Cum ei suggessissent illos in sermone ei⁹ esse scandalizatos? nūq̄d et vos vultis abire? Et petrus, verbū vite etne habes? ad quē ibimus? Nouimus et credidimus quia tu es petrus. Nūq̄d iā petrus intelligebat secretū sermonis illius dñi? Nundū intelligebat: ꝑbona ēē ꝑba que nō intelligebat piē recipiebat. Ergo si durus ē sermo et nūdum intellectus ē. durus sit impio? ubi autem pietate molliat quia q̄q̄ solvet: et fit tibi oleū. et usq̄ ad ossa penetrabit. Unde tamq̄ ipe petrus post illā duritiā. sicut putabant simonis dñi. scandalizat⁹ enī hic dicet. Verbū vite etne habes. q̄ ibum? ita subiecit. Iactā ī dño curā tuam: et ipe te enutriet. Parvulus es. nondū intelligis secretū verboꝝ? forte ē panis latet. et adhuc lacte nutriendus es: noli ursi uberibz. ipa te ꝓdoneū reddet ad mēsam. tui mō min⁹ ꝓdoneus es. Extra ꝓdurationē hēretoꝝ multa dura mollita sūt: sermones illius duri molliti sūt sup oleū. et ipi sunt iacula. Remanserūt evangelizantes: et ipi simones dirigunt ī pectora quoꝝq̄ audientiū ab instantibz opportune et ī portune. Illis simonibus illis verbis tamq̄ sagittis corda hominū ad amorē patris figunt. Duri erant. molles facti sunt: molliti nō ꝑiuterē amiserūt. ꝑ iacula consūpsi sunt. Mollita sūt sermones eius sup oleū: et ipi molliti simones ipi sūt iacula. Sed tu nondū forte ꝓdoneus es qui armeris hūj iaculis: et nondū tibi eluxit. q̄d in sermone forte obscurū ē et durū. Iacta un dño curā tuā: et ipe te enutriet. In dño iacta. Care vis te iactare ī deum: nemo se supponat pro dño. Iacta un dño curam tuā. Vide q̄ admodū magnus ille miles xpi in se curam puerorū iactari noluit. Nūq̄d paulus pro vobis crucifixus ē. aut ī nōie pauli baptizati estis? Quid eis aliud ducebat in suā utate in dño curā vrām. et ipe vos enutriet? Nō aūt vult puerulus iactare curā suā in dño: et oblit nescio quis et

dicat. ego ecrupio. Lam q̄ nau fluctuā
ti occurrit. et dicat ego ecrupio. Respōde
et tu. portū quem nō sarum. Iacta ī do
minū curā tuā. et ipe te enutriet: et in
de q̄ portus te ecripiet. Non dabit ī
eternum fluctuationē iustū. Videbis fluc
tuari ī mari iustū: sed ecripit te portus.
Tuauit anteqū intres in portū. ab ancho
ra noli abscūpi. Fluctuat nauis ī anchyo
ris. sed non longe a terra quiat: nec met
nū fluctuabit. et si ad tempus fluctuat.
Etenī ad fluctuationē p tinet. vba supi
ora. contristat si sū in ēcitatione mea.
uū faciet a pusilla animitate et tēpestate.
Fluctuans loquit: sed non metnū fluc
tuabit. Anchora ligat: anchora spes ei
est. Nō dabit metnū fluctuatiōez iustō.
Illis aūt quid? Quem deus dedu
ces eos in puteū corruptiōis. Puteus
corruptionis. tribꝰ submersionis. Dedu
ces eos iqt. ī puteū corruptiōis: q̄ cer
tat ullos deus ī puteū corruptiōis: nō q̄d
ipe sit auctor culpe ipsorū. sed q̄d ipe sit
ulciscēs iquitatū eorū. Tradit enī eos
deus in cōcupiscentijs cordis eor. Ama
uerunt enī tenebras et non lucē: dilexe
runt tenebrē nō visionē. Nā erit dnī
ijs eluuit vnūsq̄ mūdo: manent in
nitate sū toto mūdo. Non enī est quise
abscondat a calore illius. Illi aūt tra
ducēs a toto ad ptem. a corpore ad m
bra. a vita ad pūsionē: q̄d passuri
sūt. nisi in puteū corruptiōis ituri: n
Qui sanguinū et dolositatis. Quos
sanguinū propt interfectiones dicat: at
q̄ utinā corpales et nō spūales. Sāguis
enī de carne exiens videt et horretur.
Qs videt sanguinē cord inebapizatoꝝ:
Ille mortes alios oculos quesiit: q̄ q̄
et de istis mortuis visibilibꝰ nō q̄escant
armati vbiq̄ actuū electiones. Et sustas
visibiles mortes attendamus viri san
guinū sunt. Attende armatū si vir pa
solū ferret. ferret fundibulū: ferret ar
cum. ferret lapides. ferret lanceas. Et ista
portantes vbiq̄ qua possunt euagāt:
sanguinē innocentū sitiunt. Ergo et
de istis visibilibꝰ mortuis st viri sanḡ
nū. Sz de illis dicam: ut solas visibiles

fuerint et animas nō punierit. Isti q̄ sunt
viri sanguinū et dolositatis. ne putet
q̄s nos male sic intelligim viros san
guinū. qui animas occidunt: ipi maxime
animas suos sic intellexerūt. Nam cū
eos dāpnarent. in ipa sententia dñi ihu
sui ista verba posuerūt. veloces pedes
eorū ad effundendū sanḡnē animarum:
cōtribulatio et calamitas ī vijs eorū.
et viam pacis nō cognouerūt. Vox de
marinis anistis dixerūt. Quicō ait ego
ab eis q̄ marinis anistis fuderūt corpis
sanguinē: nō q̄ et ipi nō fuderint. sic ēs
talis multitudo que fundet. sed q̄ pē tmi
nitatē pauitatis siue magis ab eis pas
si sunt aliq̄d. q̄ ipi tale aliq̄d aliq̄ fece
runt. Ergo interrogo donatistā et dicō.
filio tuo posuisti de marinis anistis. ve
loces pedes eor ad effundendū sanḡui
nē: Vnū in date quē digito leserit mari
nis anistis. Qd in aliud respondere est.
nisi q̄d ego dico: Quise sepauerūt a bo
nitate. et animas seducendo interimūt: ipi
aliq̄ nō animalit sanḡnē fūdunt. Optīe
exposuisti: sed in expositione tua cog
nosce facta tua. Viri sanguinū et dolosita
tis. In fraude dolositatis: in simulatiōe
in seductione. Quid ergo xpi illi. q̄ dnm
si sūt pre ura viris eius: Ipi sunt viri
sanguinū et dolositatis. Sed q̄d de illis
ait: Non dimidiabūt dies suos. Qd
est nō dimidiabūt dies suos: Non pfi
cūt quantū putant: int̄ temp q̄d spe
rant perdūt. Ipe est enī pdir ille de q̄
dictū est. ī dimidio dierū eius derelīquet
eū: et in nouissimis suis erit insipiens.
Pficiunt. sed ad tempus. Qd ei aut aplīs:
Malignī aūt homines et seductores pficiūt
in peius: ipi errantes et alios ī errorem
mittētes. Ceteris aūt retū ductēs simul
in foueam mduūt. Veruto traduūt ī puteū
corruptionis. Qd ergo aut: Pficient in
peius. nō tī deus. Nam paulo ante dixit.
sed vltr nō pficient: hoc ē nō dimidiabūt
dies suos. Sequat aplūs. et dicat quare.
Dementia enī eorū manifesta erit omīb.
sicut et illorū fuit. Viri sanguinū et do
losi non dimidiabūt dies suos:
Ego veo in te spaui dne. Verumtō aūt
illi non dimidiabūt dies suos. quia in
homīes speraueriūt: ego aūt a diebꝰ tpa
libus puenu ad diem eternum. Quare:

Quia in te speraui dñe. Explicit psalmus. xxx. Incipit psalmus .l. quintus.

Si aut aliquã domũ instituit tunus sit et ad quem pertineat in titulo inspiciam? ne forte si importune irruamus quo non oportet nec rursus tam ditate cuoremur ab eo q̃ oportet intrare? tãq̃ ergo si legerim in tyb̃ p̃bus illius aut illi; ita in superiumari psalmi huius habem in scripturã. In finem pro ple qui a sanctis longe factus ẽ. ipi dauid in titulo inscriptionẽ. cũ transmutarũt eũ alophyli in getth. Agnoscamus ergo ple qui longe factus est a sanctis in titulo inscriptione. Ptinet hoc enĩ ad ipm dauid. quẽ iam nostis intelligẽ spialit. Neq enĩ cõmendat nobis. nisi ille de quo dictũ ẽ. finis legis xpus ad iustitiã oĩ credenti. Ergo in finem cũ audis in xpm itende: ne in via remanẽdo nõ pueniat ad finem. Qd qd enĩ est ubi in fini steteris antequã ad xpm pueniat. nichil tibi aliud simo diuinus dicit nisi accede: nondũ ẽ loc ubi securus sis. Est quidã locus. ubi stando fidissima collocat: ẽ qdã petra ubi domus securi cõsurgit. ut non metuat ymbrẽ tẽpestatis. Fluuia enĩ ipegerũt in domũ illã et non cecidit. fundata enĩ erat supra petrã: petra aut erat xpus sub noĩe dauid figuraliter. qz de illo dictũ est. q factus ẽ ex semine dauid scdm carnẽ. Qui est ergo ple. q longe a sanctis fatis ẽ in tytuli inscriptionem? Iste tytulus ostendat nob populũ istum. Scriptus ẽ enĩ quidã tytulus in dñica passione. qñ dñs crucifixus ẽ. Erat ibi titulus inscriptus hebraycegrece et latine. ix iudeorũ. Tribus linguis tũq̃ tribus testib; tytulus approbatus: quia in ore duorũ vl trium testiũ stabit omne verbũ. Istũ tytulũ cũ legissent iudei indignati sunt et dixerunt ad pylatũ. noli scribe rex iudeorũ: sz quia ipe dixit se ẽ regem iudeoz. Ipm dui scribe dixerunt. nõ hoc ẽ qd dixit. Sz quia verũ ẽ malo psalmo intitulo inscriptione ne corrũpas. rñdit pylatus quod scripsi scripsi: tãq̃ dicens nõ corrũpo veritatem. et si vos diligius falsitatẽ. Ita ergo in maledicto isto indignati sunt iudei dicentes. nos non habemus regem nisi solũ cesarem: de titulo offensione longe facti sunt a sanctis. Pinquent sanctis et agglutinent sancto qui regẽ xpm sibi agnouit et habe cupiscunt: longe fiant a sanctis qui contradicẽtes titulo respuerũt regem deũ. et elegerũt regẽ hoiem. Oĩb ergo pl̃us hũano regno detectat respuens in se regnare dñm: quo regnãte ita quisq̃ subiectus ẽ. ut regnet ipe cupiditatibus suis. Oĩb ergo pl̃us talis longe ẽ a scis. Volute itaq̃ frẽs in solis iudeis hoc aduerte. Data sũt quidẽ in illis quasi pmissa exempla. ut in illo pl̃o cluceret. qd oĩb homo timeret: apte illi regem xpm renuauerũt. et regẽ cesarem elegerunt. Est quidẽ et cesar rex homo hoiĩbz ad hũana: sed alius ẽ rex ad diuina. Alius rex ad vitã tpalem: alius ad etnam. Alius rex terrenus: alius rex celestis. Rex terrenus sub rege celesti: rex celestis sup omnia. Non ergo illi qi dixerũt se habe cesarẽ regem permanerũt: sed qi regem xpm habe noluerũt. Et modo multi xpm regẽ in celo sedentẽ et ubiq̃ regnantẽ habe nolunt: et ipi sunt q̃ tribulant nos. Contra tales iste psalm dfinat nos. Iuste est enĩ ut tales patiam. usq̃ in finẽ: quos nõ patiem nisi nobis ceperunt. Oĩb enĩ temptatio, pbatio ẽ. et oĩb, pbatiõib affectus habet firmitatẽ? qi homo plerũq̃ etiã sibi ignotus est. quid ferat. quidue nõ ferat ignorat. et aliqñ p̃sumit se ferre qd non pt. et aliqñ desperat se posse ferre qd pt. Accedit temptatio qñ interrogatio: et inuenit homo a seipo. qi latebat et seipm. sed artifitem nõ latebat. Petr petrus p̃sumpsit nescio quid in illo nondũ erat usq̃ ad mortem se cũ dño ihu xpo ẽ pseueraturũ. Verbis suadebat: petrus ignorabat: sed dñs nouerat. Respondit munus ydoneũ q̃ fabricabat: qui etiã fabricato a se vasis ydoneis daturus erat. Qui nõdũ dederat sciebat: ille qui nondũ acceperat nesciebat. Accessit tẽptatio: negauit. fleuit accepit. Cũ ergo nesciam qd petamus cũq̃ non habentes. et vnde gras agam cũq̃ accipiẽtes. opus ẽ semp tẽptatiõibz et tribulationibz eru

dñi in ista seculo: sed tribulari nō possu
mus. nisi ab eis qui longe fuīt a scīs.
Longinquitatem istam fīēs intelligite
cordis ēē: et nō corpis. Fit enī plenīq;
ut qui corpe longe pegrinat a te con
uictus sit tibi. q; hoc amat qđ tu: et fit
plenīq; ut stans iuxta te. et eo q; dili
git mundū cū tu diligas deū longe sit
a te. Quid ergo subi uult qđ ad ipsum
titulū ad hoc pertinet. q; tenuerūt eū
alophyli in gethy? Geth ciuitas quedā
erat alophyloꝝ. id est alienigenaꝝ:
utiq; ppli longe a sanctis. Et eo enī p
alienigene non utiq; ꝑpinquāt scīs.
sed longe sunt a sāctis: omīs q; recusāt
xpm regem. alienigene fiunt. Quare
alienigene fiunt? Quia et illa uitis
quid audiunt? Quare conūsa es in a
mara tudinē uitis aliene? Non dixīt
ē vitis mea. q; si mea dulcis: si ama
ta non mea. si non mea utiq; aliena.
Tenuerūt ergo eū alophyli in gethy.
Est quidem fīēs q; iuenum? dauid xpm
filiū ysse regem isrl pegrinatum ēē
apud alophylos cū quereret a saule. et
fuit in ista ciuitate et apud regē ciuita
tis hui? sed ibi retentū ēē nō legimus.
Ergo dauid nīm dnm ihm xpm natū
ex semine illius dauid: non solū tenu
it. sed et tenent alophyli in gethy.
Geth dicimus qđ ciuitas sit. Interro
gata aut interpretatio huius nōis indi
cat torcular. Xpūs sedm qđ caput est
saluator corpis. ille natus ex virgine.
ciuis suus. qui iam nobis exemplū
resurrectionis nrē in resurrectōe sue
carnis ostendit: qui sedet ad dexterā
ptis. et pro nobis intpellat. Est et hic.
sed in corpe suo qđ est ecclia. Corpus
pe clamat. saule saule qđ me perse
queris? et corpus in capite suo ē sedm
aplm dicentē. et simul sedē fecit in celestibz: et nos
ibi sedemus. et ipe hic laborat. Nos
ibi sedem? sedm spem: ille hic nobis
cū est sedm caritatē. Per cōpagō cā
ꝑ unus hoīs facti duos in carne una.
sponsum et sponsam. Unde et ipe dns
dicat. igit iam non duo sed una caro.
Quomodo ergo hic tenetur in gethy:

Tenet in torculari corpus eius. id ē
ecclia eius. Quid ē in torculari? Im
plus uis. Sed in torculari fructuosa pecunia
est. Uua in uite pressura nō sentit: integra
videt. sed nichil inde manat. Aut
tu in torculari. calcat. premit? iuuna
videt fieri vue. sed ista iuuna sterilis non
est: imo si nulla iuuna attendet. sterilis
remanet. Quicquid ergo pressuraꝝ sū
patuntur. ab eis qui longe facti sunt a
sanctis: attendāt psalmū istū. agnos
cant hic se. dicant. qđ hic dicit. qui pa
tiuntur. qđ hic dicitur. Certe qui non
patit non dicat: nō astringo ad vocē
quē inde erit passionem. Sed video ne
cū velit ēē longe a passione. longe fiat a
sanctis. Cogitet ergo unusq;sq; de ipso
suo si xpianus ē: mundus ipse inimicus est.
Quatus enī inimicitias nemo cogitet.
audituros vba psalmi huius. Dum
qua nō ē nobis colluctatio aduersum
carnē et sanguinē. sed aduersus principes
et potestates. et spūalia nequitie. id ē
aduersus diabolū et angelos ei⁹: qui et
qñ patum? hoīes importunos. ille instigat.
ille inflāmat: ille tāq; vasa sua mouet.
Attendam⁹ ergo duos hoīes. quē videm⁹?
et quem nō videm⁹? hoīem videm⁹? diabo
lū nō videam⁹? hoīem videam⁹? diabo
lum. caueam⁹? Pro hoīe orem⁹: cont
diabolū orem⁹ et dicam⁹ deo. Ꝑb

Miserere mei dñe qm̄ cōculcauit
me homo: tota die bellans tribu
lauit me. Nolu tame qui cōculca
uit te homo: unū habeto. una frūs es
ut alteris. Miserē mei dñe qm̄ concul
cauit me homo: tota die bellans tribu
lauit me. Oīs qui longe factus es a
sanctis. sed et ipe diabolus quare hic
non intelligat? An forte qui dicty est hō:
Ergo erat euangeliū. qui dixit inimicus
homo hoc fecit: Sed quada figura pti
ille dia homo. non tm ēē homo. Sue q;
ipm intuerēt. qui dicebat het. sue pplm
et unūquēq; longe fm a sanctis. per
quales diabolus tribulat pplm dei in
herentem sanctis. inherentē regi. ad
titulū indignati illi tamq; repercussi.
longe facti sunt. dicat. miserere mei
dñe qm̄ conculcauit me homo. Per te
fiat in ista conculcatione. sciens ꝙ

ūuoret. et quo exemplo fortis effectus sit
p̄mus botrus in tortulari xp̄i. Cū ille
botrus passione expressus est: manauit
illud unde ebrius mebrians quā p̄clarā.
Dirarg. et torpus eius intuēs caput su
um. miserē mei dñe qm̄ cōculcauit me
homo. tota die bellans tribulauit me.
tota die et toto tēpore. Nemo sibi dicat.
fuerunt tribulatiōes apud pēs nr̄os.
apud nos nō sūt. Si putas te nō habe
tribulatiōes: nondū cepisti ee xp̄ianus.
Et ubi est uox ap̄li. ꝑ et oīs qui uolūt
in xp̄o pie uiuere p̄secutionē patiunt.
Si ergo non pateris ullam pro xp̄o tribu
lationē: uide ne nondū reperis in xp̄o
pie uiuere. Cū aūt reperis in xp̄o pie
uiuere ingressus es torcular: p̄para te
ad pressuras. sed noli ee ardua. ne de
pressura nichil ereat. Conculcauerunt me īimici mei tota die. Illu lōge
facti a sanctis. ip̄i īimici mei tota die.
Jam dictum ē ab altitudine diei. Quid
sibi uox uult ab altitudine diei? Forte
altum est ad intellectū: nec mirū q̄a
altitudo diei est. Forte enī illi. ꝓpterea
elongati sunt a sanctis: q̄ non potu
erunt penetrare altitudinē diei: cui⁹
ap̄li duodecim hore fulgētes. Ergo q̄
tamen̄ uoīem ueritatis fuerunt. in die er
rauerunt. Quare aūt tenebras passi
sūt. ut longe fierēt a sanctis. Quia ī
alto latebat dies: in alto latentē nō
cognouerūt. Si enī cognouissēt: nū
q̄ dñm gloriē crucifixissent. Hac ergo
altitudine diei repulsi et longe facti
a sanctis. facti sunt īimici q̄ tribulēt
et conculcent tā q̄ uuā in torcular.
Est et alius intellectus. Ab altitudinē
conculcauerūt me īimici mei tota die
hoc ē toto tpe. Ab altitudine diei. hoc
ē a superbia tpali. Quādo enī conculcant alti sunt. Humiles sunt q̄ conculcant: alti sūt qui calcant. Dz noli
timere altitudinē conculcantiū: diei
altitudo tpalis est. non eēna. Quia
multi qui debellabāt me timebant.
Qm̄ timebunt: Cū transierint dies
qui alti sunt. Et enī ad tempus alti
sunt: finito tpe altitudinis sue time
bunt. Ego uero in te speraui dñe.
Non aūt ego uero non timebo: sed
multi qui debellabāt me timebūt.

Cū uenerit dies iudicij tūc lamenta
bunt se oīs tribus terre. Cū appare
rit signū filij hoīs in celo. tūc flebunt
eūt oīs sancti. Illud enī ueniet q̄d
spabant. q̄d desiderabant. q̄d ut ueni
ret orabant. Illis aūt penitendi locꝰ
nullus ī manebit: q̄ eo tpe q̄ frūosa
posset ee penitentia cor obduraūerit
aduersus monētem dñm. Nunq̄d et
murū erigent aduersus iudicātē deū?
Pietatē sane huⁱ⁹ agnoscite: et si in eo
tpe eb. imitare. Cum dirissent multiq̄
debellabant me timebūt. nō reddidit
ego uēo non timebo. ne sub uerbis
assignādo q̄d nō timet eet. et tpe qui
in altis tpalibus et ꝑ superbiam tpalē.
nō meretur uenire ad requiē sempiternā. potius te fecit intelligē unde nō
timebit. Ego uō mīst in te speraui dñe.
Non dixit p̄sūptionem suam. ꝑ cau
sam p̄sūptionis sue. Si enī nō timebo:
possum et duritia cordis nō timē. q̄
ti enī numia superbia nichil timent. Attendat caritas uā. Aliud est sanitas
corpis. aliud stupor corpis: aliud īmortalitas corpis. Sanitas quidē ꝑfecta
īmortalitas ē: sed dicat² erā sedm q̄dā
modū sanitas quā habem⁹ i hac uita.
Qm̄ nō infirmam² unusq̄sq; sanus vocat²: cū inspexerit medicus sanū īmū
tiat²? et cū egrotare q̄sp̄ cepit ipsa sa
nitas ꝑturbat²: et qm̄ curat². ad ipam
sanitatē redit². Ergo tres affectiones
q̄sdam corpis adiutite: et unspiate sa
nitatem. stupore. īmortalitate. Sanitas egritudinē nō habet: ꝑ tamen q̄m
tangit² et molestat² dolet: stupor aūt
non dolet²: amisit sensum doloris: tā
to unsensibilior. quanto peior. Rursū
īmortalitas non dolet. Assumpta est
enī oīs corruptio: et corruptibile h⁹
induit īcorruptionē. et mortale hoc ī
duet īmortalitatē. Nullus g⁹. dolor
i corpe īmortali: nullis dolor in corpe
stupido. Non se putet stupidus iam
īmortalem. Utilior est īmortalitati
sanitas dolentis: q̄m stupor non sen
tientis. Inuenis ergo uoīem superbū typo
arrogantissimo. qui sibi persuaserit
nichil timere. Fortiorē putas illo qui
ait. intus pugne. foris timores? Fortio
rē ipo capite nr̄o dño deo nr̄o q̄ dixit.

tristis est anima mea usq; ad mortem?
Non est iste fortior. non te delectet stupor
eius: nō īmortalitate īdutus, sed sensu
carentis est. Tu uēo habeto aīam nō sine
affectu. reprehensi enī sunt sine affectu?
et dic de sensu sanitatis. quis infirmat?
et ego non infirmor? Quis scandalizat? et
ego nō uror? Si ad istum nō pertineret stā
dalū cuiuscq; infirmitatis pdicto? quasiu
gidus et sine dolore uidētur melior ee?
Absit: stupor eēt nō tranquillitas. Plane
fidēs tū venerim ad eum totum: ad eam
sedē. ad eam bītudinē. ad celestē patriā.
ubi aīa nīa impleat securitate. ipleat
quiete. et sempitēna felicitate? nullis ibi
dolor erit: qr unde doleat nō erit. Multi
īqt qui de bellabāt me timebūt: et ipi
stupidi qui modo nichil timēt timebūt
aliqñ. Veniet enī tantus terror. q totā
duritiā frangat et cōterat. Multi q de
bellabant me timebūt: ego uero in te
sperabo dñe. In deo laudabo sermones
meos: in deo spaui. nō timebo qd faciet
michi caro. Quare? Qa in deo sperabo.
Quare? Quia in deo laudabo sermones
meos. Si in te laudas sermones tuos: nō
dico ut nō timeas. īpossibile est enī ut nō
timeas? sermones enī tuos a mēdaces
habebis. ideo tuos qr mēdaces: aut si e
runt ueraces sermones. et non eos putabis
te habe a deo sed a te loqui, ueraces erūt.
sed tu mendax eris. Si aūt cognoueris nr
hil te uerū in sapientia dei. in fide ueita
tis posse dicere. nisi qd ab illo accepisti
de quo dicit. qd enī habes qd non acce
pisti: in deo lauda sermones tuos. ut ī
deo laudetis sermonibz dei. Etenim si
in te dei ē honoratur a te: et tu fabis
aūt qd in te dei est honoraberis in deo. Si
tuū non dei: quomō ipl̄us ille longe et
factus ē. sit tu longe a sancto. Ergo in
deo laudabo sermones meos. Si in deo?
quia ab ipo: meos qr accepi. Ipe voluit
qr et illo michi sunt. mei facti sūt. Vī
enī panē nīm cotidianū da nobis ho
die? Quomō nīm. quomō da? Ab illo
peto. do non eris īgratus. Si ei nō dicas tuū
nō accepisti? rursus si dicas tuum ita
quasi a te sit qd dicas tuū. amittis qd ac
cepas: quia īgratus illi es a quo acce
peras. In deo ergo laudabo sermones. qa
ubi ipe est fons sermonū ueroū: meos. qr
sitiens accessi et bibi. In deo laudabo ser
mones meos: in deo spaui. non timebo
qd faciat michi caro. Nōne tu eras qui
paulo ante dicebas. miserē mei dñe qm
tribulant me homo? tota die bellans
tribulant me? Quomō ergo iam non ti
mebo qd faciat mihi caro? Quod ē faciet.
tui pe paulo ante dixisti: tribulant me
tribulant. Nichil faciet. cū ista faciet?
Respexit ad uinū qd manat de calcatu
ra? et respondit: plane tribulant pla
ne tribulant. Sed quid michi faciet?
Vua eram: uinū ero. In deo speraui nō
timebo qd faciet michi caro. Tota die
uerba mea abhominabant. Sic sunt
nostis: dicate ueritatē. pdicate ueritatē.
ānunciate xpm paganis? ānunciate
etiam hereticis: ānūciate oibz salutē.
Contēdicunt. abhominant uba mea. Sed
cū uerba mea abhominant? q putamus
abhominant. nisi eū in quo laudabo ser
mones meos? Tota die uerba mea ab
hominabant. Sufficiat saltem abhomi
nent uerba. nichil ultra pgrediantur.
reprehendant respuant? Absit. Ut quid
dicā hoc? Qñ uerba mea respuūt. qñto
uerba mea abhominant. q uerba de fō
te ueritatis manāt? qd facient illi p quē
uerba ipa dicunt? Qd nisi qd sequit?
Aduersū me oīa consilia eoz īmalū.
Si panē ipm abhominat? uasculo īquo
ministratur quomō p̄unt? Aduersū me
oīa consilia eorū in malū. Si sit et in
ipm dnm: nō dedignet? ergo corpus qd
preelegit in capite. ut corpus uereat ca
piti. Contēptus est dñs tuus? et tu te
honorari uis ab eis qui longe facti sūt a
sanctis? Noli tibi arrogare uelle. qd in
illo non p̄fessit. Non est discipulus ma
ior magro suo: nō ē seruus maior dño suo.
Si pfēm familias beelzebub uocauerūt?
qñto magis domesticos eius? Aduersū
me oīa consilia eorū in malū. Incolēt
et abscondent. Incolere pegrinare ē. In
cole dicunt. qui habitant in patria non
sua. Oīs homo in hac uita pegrinus ē.
In hac uita uidetis q carne circūtegun?
per quā carnem cor uideri non potest.

Video aplūs dicat. nolite ante tempus q̄dq̄ iudicare. quoadusq̄ veniet dñs & illuminabit abscondita tenebraꝝ. et manifestabit cogitationes cordis: et tūc laus erit unicuiq; a deo. Anteqū hoc faciat. in hac pegrinatione carnalis uite q̄sq; cor suū portat: et oīe cor oīm cordi clausū ē. Unde ista quorū consilia adiūsus hunt i malū uolent et abscondent. q; i ista pegrinatione sūt et carnē portant. dolū tegunt in corde: quisq; malū cogitant abscondunt. Quare? Quia adhuc peregrina est uita ista. Abscondāt: appebit q̄d abscondunt. et ip̄i nō abscondentur. Est et in hoc abscondito alius itellect? qui fortasse magis placebit. Etenī ex hijs qui longe facti sunt a sanctis sub uenant quidā ficti. et peiores tribulationes faciūt corpi xp̄i: q; non tamq̄ penuus alienu deuitant ab ip̄is. Piscula ḡuora cōmemorāb aplūs. cū enumeraret multas passiones suas et diret, piculis fluūiī. periculis latronū. periculis ex genere. piculis ex gentibz periculis in ciuitate. periculis i deserto. piculis in mari: piculis in q̄t i falsis frībz. Hy nimis piculosi sunt de quibz dicitur in alio psalmo, et ingrediebant ut uiderent: et nemo dicat non intres ut uideas, intrat enī tamq̄ ciuis: nō cauet ut alienus. Ista ergo icolent et abscondet: q̄a sic intrauit i domū magnā nō ubi pseuctaturi. ideo uolent. Tales enī peiores seruos uolens intelligi dñs. secm illū i telligentiā euāgelīī quo oīb qui facit peccatū seruus ē ptī ait. seruus nō manet in domo in etnū: filius aūt manet in etnū. Qui intrat ut filius nō uolet; q̄a pseuerabit usq; in finem. Qui intrat ut seruus. subdolus. pītor. ad oculū attēdēs. querēs q̄d rapiat. querēs quid arrosset. aut q̄d uituperet: uolere ītrat. nō ihabitare et pseuerare. Ner istos tamē time amus frēs: in deo speraui. non timebo q̄d faciat mihi caro. Et si uolunt, et si uiuant. et si fingunt, et si abscondūt. caro sunt: tu in dño spera. nichil tibi faciet caro. Sed infert tribulationē infert contritionē? attedit unū. q; tua pmittit: tribulatio tua ifructuosa nō erit. Alter uidet te imitat̄re: quia et tu ut distēs talem ferre. caput tuū contēplatus es: botrum illum pmū ad quē intūit homo ut uideret. uoluit et abscondit traditor iudas. Oīs ergo ficto aīo ītrantes, icolentes et abscondentes nolite timē. patet ip̄orū iudas cū dño tuo fuit: et ille quidē nouerat eū. Quāq̄ iudas t̄ uitor uolebat et abscondebat: tamē cor ip̄ius dño reū patebat. Sciens ille elegit unū. unde tibi solatium fareret nesaturo quos deuites. potēat ei ille nō elegē iudam: q; nouerat iudā. Aut quippe discipulis. Nōne ego uos duodecim elegi: Et unus ex uobis diabol⁹ ē. Ergo et diabolus electus est: Aut si electus nō est. quomō duodecim elegit. et nō potius undecī? Electus et ille est. sed ad aliud. Electi undecim ad op⁹ probationis: electus unus ad opus tēptationis. Unde posset tibi exemplū dare nesaturo quos deuites malos. q̄s inuenias falsos et fictos icolentes. & abscondentes? nisi ut dicat tibi. ecce ego meū habui unū. ip̄orū p̄tulit exemplū. tolerauu. pferre uolui q̄d faciebam? ut t̄ nescienti prebere solatium? Qd̄ in fecit. hoc faciet et tibi: ut multū possit. ut multū seuiat. accusaturus ē. falsa crimina dicturus. ut p̄ualeant falsitates. Nūquid in te p̄ualebūt. et in me non p̄ualuerūt? In me ecce p̄ualuerūt: sed celū michi nō abstuleruūt. Caro ip̄ius iam sepulta falsos testes p̄tulit: pauit fuit eos ꝓpter iudicio. ꝓpssus ē in sepulchro. Accesserūt pecuniā ut mētirent: duxerūt cū dormirem⁹? uenerunt discipuli eius et abstulerūt eū. Tales aūt res erant iudei. ut crederent dnto oīno incredibili: credideruūt testibz dormientibus. Aut falsū erat q̄d dormierant. et mendacibz credē nō debuerūt: aut uerū erat q̄d dormierūt. et q̄d fm ē nesciuerūt. Icolent et abscondent. Icolant et abscondāt. Qd̄ faciunt? In deo speraui. nō timebo q̄d faciat mihi caro. Ipsi calcaneū meū obseruabūt. Etenī sic icolent. et abscondent. ut obseruent ubi homo labit̄? intenti sūt ad calcaneū q̄n fiat lapsꝰ. ut pedem teneant ad ruinā. ut pedem supponāt ad offensionē: ite ut inueniant q̄d accusent. Et quis ita ambulet. ut nusq̄ labatur? Certe q̄d ato fit in lingua.

Ltem̃ scriptū est. si quis in lingua nō offendit, hic pfectus est vir. Quis tandem se audeat dicē aut putare pfectū? Ergo necesse ē ut aliquis labatur in lingua. Illi aūt qui nolent et abscondēt auraipant verba oīa? quem̃ admodū alios ipios facere malūpnias. quibꝫ pus ipi ipiuant. qm̃ aliquos ipiuate contendūt: ut pnus ipi capiantur et pereant. ꝙ alios capiant ut pdant. Et ei ecurrit hō in vee suū. et vecurrit ad deū: et nouit dicē. in deo laudabo sermones meos. Quicqd bonū dixi. quicqd verū dixi. dei dixi. et de deo dixi? quicqd forte aliud dixi qđ dicere nō debui. homo dixi. sed sub deo dixi qui confumat ambulantē. minat errantibꝫ. ignoscat agnoscenti: evocat lingua. revocat lapsum. Justus enī septies cadet et resurget: impy vero infirmabunt in malis. Nō ergo timeat vnusqsqꝫ vim̃ calliditos ipsectatores, auriupes verboꝝ: dinumeratores et pene syllabarū et puaricatores preceptorū. Quid in te arguat attendit: ut vedat pro te non attendit. Attende ī simones et quē veprehendis: ne forte te aliquid salubꝫ docat. Et quid me iquit salubriter potest docē. qui sic lapsus ē in libo? Vot verboꝝ: sed collector preceptoꝝ. Ipi calta ut aīa mea. Vor dixi qđ sustinui: loqbar ergtus sicut sustinuit aīa mea. Inolēt et abscondent oīb. sustineat aīa mea. foris latrones ītus occultātes sustineat: forinsecus venies qi fluuius vēit tēptatio. in petra te īuenat? īpingat nō deiciat: fundata ē domus supra petrā. Inolat et abscondat ut palea t̃ trahatur: intret tritura boū? intrent tribule t̃. Sicut sustinuit aīa mea. Pro nichilo saluos faties eos. Docuit et pro ipis orare. Nempe īcolent et abscondēt? nēpe dolosi. nēpe simulatores atqꝫ īsidiatores sūt. tu ora pro eis et noli dicē. nūqꝫ et te talē hoiem deus correcturus ē. tām malū tam puer sum? Noli despare: qꝫ rogesatende. nō pro quo rogas. Magnitudinē morbi vides: potentiā medici nō vides. Inolent et abscondēt: sicut sustinuit aīa mea. Sustine ora. Et quid fit? Pro nichilo saluos faties eos. Sic illos saluos facies ut nichil tibi sit: id est ut nullꝫ labor tibi sit. Hominibus desperati sūt: ꝫ tu verbo curas. Non laborabis ī curādo: quibus nos stupeam ī inspiciendo. Est alius sensus in hoc versu. Pnichilo saluos facies eos: nullis eoꝝ meritis precedētibꝫ saluos facies eos. Qui pus fuit blasphem̃ unqꝫ et psecutor et īiurio sus? acquiebat lrās a sacerdotibꝫ. ut vbicūqꝫ inuenuret xpīanos alligaret et adducēt: utiqꝫ ut alligaret et adducēt pmo īcolebat et absūdebat. Nulla ergo hui bona merita p̃cesserant: pmo talia p̃cesserāt de quibꝫ cāpnaret? nichil boni attulit: ꝫ saluus fēs ē. Pro nichilo saluos facies eos. Nō ad te afferent hydros. arietes. tauros. nō dona et munera afferent tēplo tuo: nō aliqđ de substīa bona libamīb suffundēt. to tū in illis asperū. totū teretū. totū detestādū? et cū illi nichil ad te afferunt? vñ salue? Pro nichilo saluos facies eos: id est gratis data gratia tua. Et dulce latro attulerat ad crucē? De fauce in iudicū. de iudico in lignū. de ligno in paradysū. credidit ꝙ et locutus ē. Sed et ipam fidem quis donauit, nisi qui iuxta pependit? Pnichilo saluos facies eos: In una populos deduces. Transeis et deducis: seuis et saluas. terres et vocas. Quid est ei in una plos deduces? Imples tribulatiōibꝫ oīa: ut in tribulationibꝫ posiī oēs recurrant ad te. ne deliciis et securitate pdita seducant. Ad te un videt. sed patna. Transit pater filio contēptori preptoꝝ suoꝝ: uatus ei colaphizat. cedit. aurē vellit. manu trahit. ad scolam ducit. In una populos deduces. Quā multi ingressi sūt. quā multi īpleuerūt domū dñi tua et deducti: id est tribulationibꝫ territi et ꝑfecti. Ad hoc enī cogitat tribulatō. ut emanuat vas quod plenū ē neqtia. ut impleat gratia. In una populos deduces. Deus vitā meam ānunciauit tibi. Ut vixā enī tu fecisti: et ad hoc enumero vitā meā tibi. Tunc vo deus ignorabat qđ dicebat? Quid est qđ illi enūciabꝫ? Docere vis deum? Absit. Ergo qđ aut? Enūciauit tibi. An forte quia tibi pdest qđ enūciauit vitā meā? Et quid prodest deo? Iustis dei pdest. Enūciauit deo vitā meā: qa miserē me fecit deus. Cmō ei enūciauit vitam suam paulus aplus dicēs,

qui ꝑus fuꝭ blasphemus et ꝑsecutor et iniu
riosus: ⁊ nō uitam suā: sed misericor
diam cōsecutus sum. ⁊ nūc aut uitā suā
non sibi ꝫ illi: quia sic ānūciaut ut illi
uiuerent nō ad luctra sua. sed ad luc illius.
Quid enī aut ipe paulus? Ideo xps mor
tuus ē et resurrexit: ut qui uiuit iā non
sibi uiuat. sed ei qui pro oībz mortuus
ē. Si ergo uiuis et non a te uiuis. ꝺa ut
uiueres ille prestitit: enūcia uitā tuam
nō tibi sed illi. nō tua quarens. nō tibi ui
uens. ꝫ ei qui pro oībz mortuus ē. Et ei
de quibus dā reprobis ꝺo aut idē aplus:
Oīs enī sua querunt. non q̄ ihu xpi sti.
Sed ꝫpterea annūcias uitā tuā. ut tibi
ꝓsit. et alys nō prosit: tibi illā enūcias.
nō deo. Si aūt sic enūcias uitā tuam. ut
alios eaā inuites ad arripiendā uitā q̄
et tu accepisti. enūcias uitā tuā illi a quo
accepisti: et habebis mercedē ampliorē.
q̄ et ex eo q̄ accepisti nō ingratꝰ exstitisti.
Deus uitam meā enūcia tibi: Posui
sti lacrimas meas in conspectu tuo. Exau
di me deprecante te. Et aut in repmissi
one tua. Qa sic ꝓmiseras. hoc egisti.
Duristi te exauditurū flentē: credidi. fleu.
exauditus sū. Inuicē te miserendō ī pro
mittēdo: ueracē uicreddendo. sicut et ī re
pmissione tua: Conūtant iumenta mea
retrorsū. Hoc ipis ꝓdest: nō male illis op
tat. Et enī pterēdē uolūt: ideo corrigi no
lūt. Mones iumentū tuū ut bene uiuat. ut
se corrigat: ille ꝺespnit. ille respuit uerbū
tuū. Exre q̄ me monet: exre a quo audi tu
nus sū ꝑcepta quibz uiuā. ꝓterēdē te uult:
et ꝑterendo nō corrigit. Non attendit
q̄ uerba tua nō sūt tua: nō attendit q̄a
niam tuā deo ānūcias nō tibi. Pterendo
enī nō corrigit: bonū est illi ut conūtat
retrorsū. et q̄ ꝑterēdē uolebat sequat. Oīs
de passione sua futā disapulis loq̄bat:
exorruit petrus et ait. Absit dñe nō fiet
istud. Qui paulo añ dixerat tu es xps filꝰ
dei uiui: confessus deū timuit eī mori q̄
hoiem. Oīs aūt qui sic uenerat ut pateret.
nec enī aliter salui ēe possemꝰ nisi eius san
guine redimerentur? paulo añ confessionem
petri laudauerat et dixerat. q̄ non tibi
caro et sanguis reuelauit hoc. ſ pater
meus qui in celis ē: ꝓpterea tu es petrus. ⁊
sup istam petrā edificabo ecclīam meā.
et porte inferi nō uincent eā: et ē dabo
claues regni celorū. Videte q̄ admodū
prosecutus est ꝑfessionē ueram. piā. plenā
fiducia. qui dixit tu es xps filius dei uiui.
Continuo aūt ubi cepit loqui dīs de pas
sione sua. timuit ille. ne peruert moriēdo.
aī ipi nos ꝑderemus nisi ille moriet. et aut
absit dñe. nō fiet istud. Et dīs illi q̄ paul
o ante dixerat. beatus es. et super hanc
petram edificabo ecclīam meā. redi in ret
rorsum: scandalū mihi es. Quare ꝺ.
satha nas. qui paulo ante xps et petra:
Non enī sapis que dei sunt aut. ſ q̄ sūt hoīs.
Paulo ante que dei: quia nō tibi ꝛuelauit
caro et sanguis. sed pat meus qui in celis
est. Qui in deo laudabat sermonē. nō sa
thanas sed petrus a petra: q̄ aūt a se et
humana infirmitate amore hoīs ānali
qd impedimento eēt saluti ipius ⁊ retrorsum.
satha nas dictus ē. Quare: Quia ꝓpter
dñm uolebat: et dura celesti curā nō dixe
rat consiliuum. Absit dñe. nō fiet istud. Dicas
absit. et dicas dñe. Utiq̄ si dīs ē. ꝑdite ra
cat: si magister ē. nouit quid faciat. no
uit quid doceat. Tu aūt uis durē durem.
doctē magistrū. uibere dño. optare dño:
multū pterendis. redi retro. Numquid nō
et istas iumentis hoc ꝓderat? Conūtant
iumenta mei retrorsum: sed nō remaneāt
retrorsū. Ideo conūtant retrorsū. nō ꝑe
dant: sed ut sequant. nō ut remaneant.
Conūtant iumenta mei retrorsū. In q̄
q̄ die tuo clamauero te: exre saui q̄m ds mei
es tu. Magna sanctia. nō aut saui q̄ deus
meus es: sed q̄ deus meus es tu. Tuus ē
enī. cū tibi ꝓuenit. Tuus ē. cū tu ab illo
alienus nō es. Unde dicit. hīs ꝓpius au
ē dīs deus ipius. Quare aut est? Cui nō
est? Omn quidē deus est: ſ eorū deus
ꝑhibet qui eum diligunt. qui eū te
nent. qui illū possident. q̄ illū uolunt?
tam q̄ de domo ipius magna sūt. Fami
lia eius. redēpti magno sanguine unā
filij. Qui tū dedit nobis deus ut ipi esse
et ipe sit noster. At ueo alienigene lōge
facti sunt a sanctis. filij alieni sūt. Videte
quid de illis dicat in alio psalmo. Dñe
libera me aut de manu filiorū alienorū.
quorū os locutū est uanitatē: et dextera
eorū dextera iniquitatis. Et unde alienos
ipsorū ſ nō alienitudine dei. idest supbiam
ipsorum. Quorū filij in q̄t sicut nouelle
constribuitur: filie eorū ornate ut similitudo

templi. ¶ Felicitatem describit presentis
seculi: in qua erantes homines et eam pro
magno habentes. felicitatē veram. sempi
ternamq; non quesierūt. ¶ Inde ergo isti filij a
lieni: non filij dei. Quorū filij mat̄ sunt
nouelle constabilite. filie eorū ornate.
sunt similitudo templi: cellaria eorū plena.
eructantia ex hoc in hoc: boues eorum
crasse: oues eorū fecunde. multiplicantes
in ceruicibus suis: non est ruina macerie ne
q; transitus neq; clamor in plateis eorū.
Et quid sequit̄: Beatum dixerunt populum
cui hec sunt. Sed qui dixerunt: ¶ Filij alie
ni. quorū os locutum est vanitatē. Tu quo
que o anima de medio cetera quod dat deus: et de
dit ipsum deum. Omnia quippe illa fides que
commemorauerūt filij alieni dat deus?
sed et alienus dat. & et malis dat. sed et
blasphemus dat. qui solem suum orri
ri facit super bonos et malos: et pluit super
iustos et iniustos. ¶ Aliquā ista bonus dat.
quē nō dat: et malis aliquā dat ali
quē nō dat: bonus tñ seruat sempiternum. mal'
quē non dat bonus: et est bonum quē nō dat
malus. ¶ Sunt quedā media et bona a ma
lo: que dat et bonus et malus. ¶ Nos ergo
deum amemus fidem pure atq; caste. ¶ Nō est
castum cor. si deum ad mercedē colit. Quo
modo: ¶ Mercedem de cultu dei nō habebi
mus: ¶ Habebimus plane. sed ipsum deum
quē colimus: ipse nobis merces erit. qui vi
det eum sicuti est. ¶ Attende qui mercedē
ipsius q̄ dicat: ¶ Qui diligit me mandata
mea custodit: et qui diligit me. diliget
a patre meo. et ego diligam eum. Quid illi
ego dabis: ¶ Et ostendam meipsum illi. Di
non amas parum est. si amas si suspiras.
Non enim eum promeruerat ut te redimeret?
si consideras. in beneficijs ei suspiras. et
in quietum habes cor desiderio eius: noli
Quātumlibet sis auarus. sufficiat tibi deus.
Etenim auarus a terra querebat possidere
totam. adde et celum: plus est qui fecit terram
et celum. Duram fides. in istis humanis
cōiugijs consideate. cor castum quale sit
ad deum. Certe humana cōiugia sunt: nō
diligit vxorem sua qui, nisi dotem illam di
ligit. Non maritum caste diligit: q̄ppe
rea diligit quia aliquid donauit. aut quia
multum donauit. Donauit: habes mai
tum: et pauper factus maritus est. Quam mi
ti perspecta a castis moribus apli dilecti sit.
Probata sunt multa casta cōiugia cala
mitatibus maritorum: ne aliud amarent̄ q̄m
maritorum putarent̄. non solum nō deseru
erunt. sed amplius obsecuti sunt. Dig̃o
maritus carnalis gratis diligit̄. si caste
diligit̄: et vxor carnalis gratis diligit̄.
si caste diligit̄? deus quomodo diligendus
est verus et vere aie maritus. ad plem
sempiterne vite fecundans. et sterilesq;
nos nō esse permittens: ¶ Illum ergo sic dili
gam ut aliud preter ipsum nō diligat̄: et
sit in nobis quod dicimus. quod tantum?
quia et hic vox nra est. in quacunq; die inuoca
uero te. exaudi me deus meus es tu. ¶ Ho
die inuocare deum. gratis inuocare. ¶ Unde de q̄
busdam dictum est. dnm nō inuocauerunt.
Quasi dnm sibi inuocare videbant̄: ¶ Pe
tebant eum de hac ditatibus. de ampliāda
pecunia. de prolongenda vita ista. de cete
ris talibus rebus. Et quid de illis scriptura
dicit: Dnm nō inuocauerūt. ¶ Deo quo sequit̄:
¶ Ibi timuerūt timore ubi nō erat timor.
Quod est ubi non erat timor: ¶ Ne illis subri
peret̄ pecunia. ne aliquid in domo eorum
minus fieret. postremo ne minus annos
habent in hac vita quam sibi sperabāt.
Verum ubi trepidauerūt timore ubi non
erat timor: quales illi iudei. si dimise
mus eum viue. venient romani et auferent
a nobis et locum et gentem. ¶ Ibi timuerūt
timore ubi nō erat timor. Exaudi me deus meus es tu. ¶ Magne dulcedo cordis.
magnum lumen oculi interioris: magna
fiducia securitatis. exaudi me deus meus
es tu. ¶ In deo laudabo verbum. in dño lau
dabo sermonem: in deo sperau. nō timebo q̄d
faciat mihi homo. ¶ Jam ipse est sensus q̄ su
perius dixi repetitus. ¶ In me sunt deus vota
tua. que reddam laudibus tibi. Vovete et
reddite dño deo vro. Quid voueatis q̄d red
datis: ¶ An forte aialia illa que offerebant̄
ad aras aliquā: Nihil tale afferas: sed te
ipsum q̄d voueas et reddas. De cordis arca
offer laudis incensum: de cellario bone
conscie offer fidei sacrificium. Quid q̄d offers
attende cautissime. ¶ Inter sint vota que
reddas laudibus deo. Cuius laudibus? mi

Quid enī tibi prestitit? Qm̄ eruſti
aīam meā de morte. Ipa eſt illa vita qm̄
enūciat ꝛ illi. deus vitam meā enūcia
ui tibi. Quid enī? Erā mortuus. p̄meip
ſū erā mortuus? pet te quid ſum? Vinus,
Deo in me ſunt dē vota tua. que reddā
laudis tibi: et amo deū meū. Nemo hūc
mihi eripit: qđ illi dem. nemo m̄ eripit.
qz in corde incluſum ē. Et merito dixit in
illa ſuperiore fiducia, qđ faciat in homo.
Sicut homo. p̄mittat ſeruire: p̄mittatur
efficē qđ vonat. Qđ eſt ablaturus? Auuī
argentū. pecora. ſeruos. ancillas. fundos
domus. Auferat omīa? nūqđ aufēt vota
q̄ in me ſunt que reddā laudis deo? P̄miſ
ſus ē temptare tēptator ſm̄ mīū iob: v
no puncto tpis abſtulit omīa. Quicquid
facultatū habuerat ademit: abſtulit he
reditatē. miſerat filios. Nec hoc paula
tī. ſed catervatī vno ictu: ut oīa ſubito
nūciarent. Ablatis omībz ſolus ē mānſit
iob: ꝑ in illo erant vota laudis q̄ redderet
deo. In illo plane erat acta ſū pecoris.
fur diabolus non īuaſerat: plenus erat
unde ſacrificaret. Audi q̄ habebat: audi
que p̄stulit. Dñs dedit dñs abſtulit? ſic
dño placuit ita factū ē: ſit nomen dñi
benedictū. O duuiciās interiores. quo fur
non accedit. Ipe dederat deus. vñ accipi
ebat. Ipe dederat vñi illi offerebat qđ
amabat. Laudē a te q̄rit deus: confeſſionē
tuā querit deus. Dedit de agro aliqđ datu
rus es? Ipe p̄stitit ut haberes. De area tu
turus es aliqđ? Ipe inſtituit qđ daturus
es. Qđ daturus es qđ ab illo nō accepiſti?
Qđ enī habes qđ nō accepiſti? De cor
de dabis. ipe dedit fidem. ſpem. caritatē:
hoc prolatus hoc ſanctificatus es. Et pla
ne illa oīa cetera potest tibi auferre
īmicus īuito: hoc auferre nō p̄t niſi vo
lenti. Illa poſſet et īuitus: et volēs hīc
auū perdet auruī? et volens hīc domū
poſſet domū: fidem nemo poſſet. niſi qui
ſpreuerit. In me ſunt deus vota tua q̄
reddā laudis tibi? qz eripuit aīaz meā
de morte. oculos meos a lacrimis et pe
des meos a lapſu: Ut placeā coram
deo in lūce viuentiū. Merito nō placet
filijs alienis longe factis a ſanctis: qz
non habent lumen viuentium. vñ viue
ant qđ deo placeat. Lumen viuentiū eſt
lumē īmortaliū. lumen ſanctorum.

Nisi non eſt in tenebris: placeat ī lūce
viuentiū. Attendit homo et ea q̄ ipſius
ſunt? nemo ſat qualis eſt deus? Vide
qualis ē. aliquando et ipm diabolum
latet: niſi temptet, non īuenit. ſicut de
iſto viro quem modo dñs laudauit. Nouc
rat eū deus: et ei teſtimoniū phibebat.
Diabolus eum nō noverat? et ideo dixe
rat. nūquid iob gratis colit deū? Videte
quo poterat īmicus, ubi p̄fectio eſt: vide
te quid obiciat īmicus. Videbat hoīem
deo ſeruentē. in omībus obſequentem.
oīa bene operantem: et qz dives erat et fe
liciſſima domus. hoc obiciat qz ideo colit
deū. qm̄ dedit illi hec omīa. Nūqđ iob
gratis colit deum? Hoc enī erat verum
hoc lumen viuentiū. ut gratis colēt deū.
Deus videbat in corde ſerui ſui cultum
ſuū gratuitū. Placebat enī illud cor in
conſpectū dñi ī lumine viuentiū: diabo
lum latebat qz in tenebris erat. Admi
ſit deus temptatorē: non ut ipe noſſet
qđ noverat. ſed ut nobis noſcendum et
imitandū p̄beret. Nunqđ enī ſi tēptator
nō admitteret, videmus nos ipi ī iob qđ
debemus et vellem imitari? Admiſſus
ē temptator. abſtulit oīa? īmanſit ille
ſolus a facultatibz. ſolus a familia. ſo
lus a filijs. plenus deo: vbi ſane iactu
erat. Miſerator dē putatis diabolū. qui
ei reliquit vbi? Noverat p quē decepe
rat adam. Quam iliquerat adultrē.
non mariti cōſolatricem. Ille q̄ plenus
deo ī quo vota erant que reddēt laudis.
ut oſtenderet qz gratis deū colebat. nō ideo
qz tanta acceperat. et amiſſis oībz illis
ē. qa illum qui dederat oīa nō amiſit.
Dñs inquit dedit dñs abſtulit. ſic dño
placuit ita factum ē: ſit nomen dñi
benedictum. Vulnē erā pauſſus a ca
pite uſq ad pedes. integer mīi intus reſ
pondit tēptatrix de lumine viuentiū.
de lumine cordis ſui. Loquuta es tamq̄
vna ex inſipientibz mulieribz: id eſt tēp
ea que non habet lumē viuentium.
Lumen enī viuentiū ſapia: et tenebre
inſipientiū ſtultitia eſt. Loquuta es tanq̄
vna ex inſipientibus mulieribus. Car
nem meam vides: lumen cordis mei nō
vides. Poterat enī illa nūc mihi ām plus
amare ſi pulchritudinē interiorem noſ
ſet. et inſpiceꝛ vbi ille pulcher erat co

ram oculus dei: quia ī illo erant vota
q̄ vid̄et laudis deo. Quomō illud patri
monū non ūuaserat ūmicus? Qm̄ ite
gnum erat qđ possidebat: et ꝓpter qđ am
plius possidendū sperabat iturus a mu
tuibus in vtutē. Ergo fiēs ad hoc vale
ant nobis bet oīa. ut deū gratis diliga
mus: in illo semp spereamus. nec hoīem
nec dyabolū timeam? Nec ille nec ille
faut aliq̄d: nisi q̄ permittit. Permitt ad
nichilū p̄t: nisi qđ nobis prodest. Tol'e
mus malos: simus boni quia et nos
fuimus mali. Pro nichilo saluos faaes
deus oīs de quibz desperare audemus.
Ergo de nemine desperem? pro oīibus
quos patrē orremus: a deo nūq̄ recedā
mus. Patrōnū nām ipse sit. salus nīa
ipse sit. spes nostra ipse sit. Ipē ubi cōso
lator. ubi munerator? ubiq̄ munificator.
et vite dator. nō alterius vite. sed illius
de quo dictū est. ego sum via veritas et
vita: ut et hic in lumiē fidei et ibi in lu
mine speciei tamq̄ in lūe inuentum
cōspicī dñū platream? Conūsi ad to.

Explicit p̄s lv. Incipit psalmus. lvi.

Diximus in euangelio
mō fiēs quantū nos dili
gat dñs et saluator noster
ihūs xp̄us. deus apđ p̄em.
homo apud nos et nobiscū
iam aūt dēcteram p̄is: audistis q̄ntū
nos diligat. Nam sue caritatis mensu
ram et ipse dixit et nobis indixit: man
datū suum dicens ee. ut nos īuicē dili
gamus. Et ne quereremus dubitantes
et estuantes quantū nos debeam? iu
cem diligere. quantaq̄ illa sit q̄ deo plac
caritatis p̄fecta mensura. ea ei p̄fecta
est qua maior esse non p̄t: expressit ipe.
docuit et aut. maiorē hac caritatē neo
habet. quā ut aiam suam ponat quis
pro amicis suis. Fecit ipe qđ docuit: fe
cerunt apli qđ ab illo didicerunt. et
nobis faciendū predicauerūt. Faciā
et nos: quia et si non sumus qđ ille se
cundū id qđ assumpsit nos. qđ ille tamē
sum? cōm id qđ factus est ꝓpter nos:
et si solus fecisset. forte nemo nām au
deret debuisset imitari. Ita enī ille homo
erat. ut et deus esset. Sed ī eo qđ homo
erat imitandi sūt. serui dñm et discipuli
magistrū. et fecerunt qui nos p̄cesserunt
ī familia ipōrum. p̄is quidē nostri. sed
tamē conserui nīi. Nec ipe caret li dē
ut faciamus: si ī possibile ee inducere.
ut hoc ab homiē fieret. Sed cōsideremus
ī finitatem tuā deficis sub p̄cepto: con
fortare ī exemplo. Sed etiā exemplum
ad te multū est: adest ille qui p̄buit exē
plum. ut precedat et auxiliū. Audia
mus ergo in isto psalmo. Oportune nā
q̄ accidit. et illo ꝓcurante ut ei conso
naret euāgeliū. cōmendans nobis di
lectionem xp̄i qui aiam suā posuit ꝓ
nobis: ut et nos aiam nīam pro frībz
ponam? Concordauit et cōsonuit hu
ic psalmo: ut videam? quomō ipe dñs
nr aiam suam posuit pro nobis. Psal
mus enī iste passionē ipōrum cantat? et
qm̄ totus xp̄us caput ē et corpus. qđ bñ
vos nosse nō dubito. caput ē ipse salua
tor nr. passus sub pontio ꝓcuratore: q̄ nūc
postea q̄ resurrexit a mortuis sedet ad
dexterā p̄is. Corpus aūt eius est ecc̄ia.
nō ista aut illa. sed toto orbe diffusa: nec
ea que nūc est in hoīnibz q̄ p̄tīē vitam
agunt. sed ad eam ꝓnūciatibz eaqm̄ hīs
qui fuerūt ante nos. et hīs q̄ futi sunt
post nos usq̄ in seculi finem. Tota enī
ecc̄ia constans ex oīnibz fidelibz. q̄ fideles
oīs membra sunt xp̄i. habet illud caput
positū in celestibz qđ gubernat corp̄ suū:
et si sepatum ē visione. sed ānexū est cari
tate. Qa ergo totus xp̄us caput ē et cor
pus eius: ꝓpterea ī oīnibz psalmis sic
audiuim? voces capitis. ut audiamus
et voces corpis. Voluit ei loqui sepatim.
q̄ noluit ee sepatus dicens. ecce ego vo
bīscum sum. usq̄ ad cōsūmationē seculi.
Si nobiscū est loquit? in nobis. loquit?
de nobis. loquitur per nos: q̄a et nos lo
quim? in illo. et ideo verū loq̄mur q̄ ī illo
loq̄mur. Nam q̄ in nobis et ex nobis
loqui voluerim? ī mendatio ī manebi?.
Quia q̄ passionem dñi cantat iste psal
mus: inde quem tytulū habeat. in fine.
finis xp̄us est. Quare dictus est finis?
Non qui cōsumat: sed q̄ consūmet. Cō
sumere enī perdere est: consūmare p̄fice.
Finitū enī quitq̄ dicimus. a fine dic?.
Aliter dicim? finitus ē panis: aliē dici
mus finita ē tunica. Finitus est panis
q̄ mānducabat?: finita est tunica q̄ texe
batur. Panis ergo finitus ē ut ꝯsumet?:

tumura finitu ē ut ꝓfiteret. ¶ Finis g̃ꝰ ꝓ
positi nostri xp̃us est: q̃ quantū libet
tonem̃ in illo ꝓficiamur? et ab illo ꝓfi
ciamur? et hoc est ꝓfectio nr̃a ad illū ꝓ
uenire: sed nō ad illum puenies vl
nō quies. Finis tuus est. Quomō enī
finis vie tue locus ē quo tendis quo t
nō puenies iam manebis? sit finis
studij tui, ꝓpositi tui, conatus tui, intenti
onis tue. ille est ad quem ꝓtendis: ad q̃
nō puenies ultra non desiderabis. qua
melius nichil habebis. ¶ Ipē ergo est ex
emplum nobis viuendi, ꝓposuit in hac
vita: et ꝑ mū viuendi dabit in futura
vita. ¶ In finē ne corrūpas ipi dauid in
tytuli inscriptionē. nī fugēt a facie saul
in spelūcam. Referentes nos quidē ad
scripturā. inuenim̃ scm̃ dauid illū
regē israel, ex quo etiā nomē accepit psal
terū dauiticū. persecutorē passum esse
saulem regē ipius ꝓpli. sicut multi vestri
nouerunt qui scripturas ul' attigerunt
ul' audierunt. Habuit ꝓsecutorē saulē
rex dauid: et nī esset ille mutissim̃ ille
fedissim̃ ille lenis ille iuuenis. ille pa
ciens ille crudelis. ille beneficus ille in
gratus? ꝓtulit cum tāta lenitate. ut
nī eum accepisset in manus. nō illū at
tigisset. nō illum lesisset. Accepit eī a
dño deo potestatē. ut si vellet occidet
saulem ipe dauid: et elegit parcē qm
occidē. Ille aūt ner tali bñficio victus ē.
ut desineret ꝓsequi. Inuenim̃ ergo illo
tempe q̃ saul dauid ꝓsequebat regē
futurū et ꝑdestinatū xp̃m iā reprobat?
quod fugēt a facie saul in spelunc̄ ipe
dauid. Qd ergo hoc ad ep̃m? Dicta que
tūc agebantur figure erant futuroꝝ:
inuenim̃ ibi ep̃m et multo magnifice. Nā
illud ne corrūpas in tytuli inscriptionē.
nō video q̃o ꝓueat ad illū dauid. Nō
enī aliquis tytulus inscriptus erat ipi
dauid quē corrūperet saul. Videm̃ aūt
in passione dñi inscriptum fuisse tytulū
verū deoꝝ: ut ille tytulus exprobraret
fronte ipsoꝝ. q̃ a rege suo manus nō
abstinuerunt. ¶ Inimicus enī saul erat: in
xp̃o dauid erat. xp̃us enī sinit aplicum
euāgelū est q̃ nouum̃. q̃ confitem̃.
et semine dauid scd̃m carnē. ¶ Nā scd̃m
diuinitatem supra dauid. supi oēs hoies.
supra celū et terram. supi angelos. supra
visibilia et inuisibilia. q̃ omnia ꝑ ipsum
facta sunt. et sine ipo factū est nichil?
dignatus nī homo fieri ex semine dauid
ad nos venit. q̃ de tribu dauid nat̃ ē:
unde virgo maria que pepit xp̃m. In
scriptus itaq; tytulus ille ē rex iudeoꝝ.
Saul ut diximus ꝓplius iudeoꝝ erat: da
uid xp̃us erat. tytulus ibi rex iudeoꝝ.
Indignati sunt iudei. quia inscriptus
erat tytulus rex iudeoꝝ. Puduit illos
habere regem quē crucifigere potuerūt:
nō enī viderunt q̃ ipa crux in qua eū
crucifixerūt futura erat in frontibus regū.
Cū ergo indignarent ex illo tytulo. adie
runt ꝓplatū iudicē eu obtulerūt omidē
dum xp̃m: et dixerunt ad eū. noli scribe
sic rex iudeoꝝ. sed scribe q̃ ipe se dixit
regem ee iudeoꝝ. Et q̃a iam tantum
erat per spm̃ scm̃ in finē ne corrumpas
in tytuli inscriptionē: respondit ei ꝓplat⁹
q̃d scripsi scripsi. Qd michi suggeritis
falsitatem? Ego non corrūpo veritatem.
Audiui m̃ ergo quid sibi velit. ne corrū
pas in tytuli inscriptionē. Qd ergo est
cū fugēt a facie saul in spelunc̄? Qd
quidē et dauid ille fecit. Sed q̃a in illo
nō inuenim̃ tytuli inscriptionem: in hoc in
ueniam̃ fugam in spelunc̄. figurabat
eū aliq̃d illa spelunca. qua se texit da
uid. Quare aūt se texit? Ut occultaret
et nō inueniret. Qd est contegi spelūca?
Cōtegi terra. Qui enī fugit in spelunc̄:
terra contegit̃ ne videat̃. Portabat aūt
eam ihus carnē quā acceperat de terra:
et in ea se occultabat. ne a iudeis inveni
ret̃ deus. Si enī cognouissēt: nūq̃ dñm
glorie crucifixissent. Quare ergo dñm
glorie nō inuenerūt? Ia spelūca se tex
erat. deerat carnis infirmitatē oculis obi
ciebat: maiestatē aūt diuinitatis in corpis
tegmine tamq̃ terre alicuius contegebat.
Illi ergo nō cognoscētes deū. crucifixerūt
hoiem. Nec mori potuit ni in hoie. nec
crucifigi potuit nisi in hoīe: quia nr̃.
tenere posset nisi in hoīe. Opposuit n̄
male querētibz terrā: seruauit bene
querētibz vitā. Fugit ergo scd̃m carnē
in spelunca a facie saul. Qd si et hoc ve
lis accipere. ita dñm fugisse in spelunc̄
a facie saul. quia passus ē usq; adeo se
occultare iudeis ut et moreret: quātū
libet eū seuirent in eū iudei donec mo

retet. adhuc putabant eū posse libēaū. et ostendē miraculū aliqđ qđ filius dei ēet: hoc predictū erat in libro sapiēcie. morte turpissima odēpnem⁹ illum: eūt eū respectus et sermonibz illius. Si eī vē filius dei ē: suscipiet illum. t libēa but illū de manibz contrariorū. Qa ergo crucifigebat et non liberabat: credide rūt illum non ēe filiū dei. Ppēa insul tantes pendenti in ligno et rapud agi tantes dicebant illi. si filius dei ē. descē dat de cruce. Alios saluauit: seipm sal uare nō potest. Ista dicētes sicut est in pōlibro sapiē. hec cogitauerūt et erra uerunt: excecauit enī illos malicia eo rū. Qđ enī magnū erat de cruce descē dere? cui facile fuit de sepulchro surgē? Sed quare? Quia usqz ad mortē volut ēē passiēs: ut fugēret a facie saul in spe luncā. Et enī spelunca īferior pb teste potest accipi. Et teste qđ mānifestū est, et certū omnibz hominibz corpus eius in monumēto positum ē qđ erat excisum in petra. Hoc ergo monumentū spelū ca erat: illuc fugit a facie saul. Tam diu enī pfectus fuit illī unda: qūsqz ponēt⁹ in spelūca. Unde pbam⁹ quia tam diu illī pfectus fuit quousqz ibi po nēt⁹ ē. Etiam mortuū in cruce pendē tem lancea vulnerauerūt. At ubi in uolutus ē. curato funere. positus est qđ eum fugēt. Resurrexit ergo dñs quo fugerat a facie saul: occultās se impijs quos pfigurabat saul. ostē dens se autē membris suis. Nam i surgentis membra, a membris suis palpata sunt. Membra ei eius apli tetigerunt ipsurgentē et crediderūt: et ecce nichil pfuit pfecutio saulis. Audiamus ergo iam psalmū: qz de tpulo eius satis locuti sum⁹. qūtū dñs donare dignatus est. Psalmus

Miserere mei deus miserē mei: quoniā in te confidit aīa mea. Ipūs in passione dicit. miserē mei: deo deus dicit miserere mei. Qđ tū patre misereturi tui: in te clamat miserere mei. Etenū qđ de illo clamat miserere mei. tuū est. A te hoc arte pit: propt te liberandū carne īduit

ē. Caro ipa clamat. miserē mei dē. miserere mei: homo ipe anima ē et caro. Totū enī hoīem suscepit vbū: et totus homo factus ē verbū. Ne putet nō ibi fuisse aīam: qi euangelista ita dicit. verbū caro factū est. et habitauit in nobis. Etenim dicitur caro homo. sicut alio loco dicit scriptura: et videbit omnis caro salutare dei. Numquid caro sola videbit. et anima ibi non erit? Item dicit ipe dñs de hominibus. sicut dedisti ei potestatem omnis carnis. Numqđ in sola carne accepat potestatē? et non maxime īanimas qs primitus liberabat? Ergo ubi erat anima ibi erat caro. ibi totus homo cū verbo et verbū cū hoīe: et homo et verbū unus homo. et verbū et homo unus deus. Dicat ergo miserē mei deus miserē mei. Non erpauescam⁹ vocēs petētis misericordiā et exhibentis. Deo enī petit. qua exhibet. Ad hoc enī homo qua misertor⁹: nō ut condicionis necessitate nasceret. sed ut nos de necessitatis condicione liberaret. Miserere mei deus. miserere mei: qm in te confidit anima mea. Audis magistrū orantē: disce orare. Ad hoc enī orauit ut doceret orare: qua ad hoc passus est ut docēt pati. ad hoc surrexit ut doceret speraxe resurrectiōē. Et in umbra alarū tuarū spabo. donec trāseat iniquitas. Hoc plane iam totus xp̄us dicit: hic ē et vox nostra. Non enī iam transiunt iniquitas: adhuc fremet iniquitas. et īfine dicit ipse dñs abūdantiā fructu ram iniquitatis? et qm habūdauit iniquitas. refrigescet caritas multorum: qui pseueraverit usqz īfinē hic saluus erit. Quis autē pseuerabit usqz in finem. quoadusqz trāseat iniquitas? Qui fuerit in xp̄i corpe. qui fuerit in membris xp̄i: et a capite didicerit patientiam pseuerādi. Transiit tu. et ecce transierunt tēptationes tue. et ib in aliam vitam unquā ierunt sancti si scīb fuerūt: ni aliam ierunt martires. si martires fuerūt. ibis et tu in aliam vitam. Numquid quia tu transisti hinc pp

terra iam transiit uiquitas: Nas
cunt̄ alij uiqui. sicut moriūtur alij
ūqui. Quomō ergo alij ūqui moriū
tur et alij nascuntur: sic alij uiuen
unt et alij nascunt̄. Vsq; ui fine seculi
net uiquitas deerit p̄mens. net pa
uistricia patiens. Et in umbra alarū
sperabo donec transeat ūquitas. id
est tu protege me: ut ab estu uiqui
tatis non aresciam umbra alarū pie
tatis tue mihi. Clamabo ad deum
altissimū. Si altissimus ē. quomō te
audit clamantē? Nata ē experiendo
fiducia. Deū inquit q̄ benefecit mi.
Si antēq̄ eū quereret benefecit mi?
clamantē nō defraudiet? Bene ei no
bis fecit dñs deus mittendo nobis
saluatorē nr̄m ih̄m xp̄m. ut moret̄
p̄ter delicta nostra. et resurget p̄pter
iustificationē nostrā. Pro qualib⁹
uoluit mori filium suū? Impijs
Impy aūt non querebāt deū: et q̄
sibi sunt a deo. Dic est ergo ille altis
simus. ut non sit ab illo longe mi
seria nostra et gemitus nr̄i: q̄ ipse
est dñs hijs qui obtruncauerunt eū. Cla
mabo ad deum altissimū: deū qui
benefecit mihi. Misit de celo
saluū me fecit. Iam homo ipe. iā
caro ipsa. iam filius dei sedm nr̄az
p̄uaricationē manifestū est quia
saluatus est: et misit de celo pater
et saluauit eū. misit de celo et suscita
uit eū. Sed ut nouerit⁹. q̄ q ipe
dñs se ipsū suscitauit. utrūq; positū est
in scripturis; quia et pater illū re
suscitauit. et quia ipse se resuscitauit.
Audite quia pater illū resuscitauit.
Aplus dicit. factus mq̄ obediēs usq;
ad mortē. mortē aut̄ crucis; p̄pter
q̄d et deus eū exaltauit. et dedit illi
nomē q̄d est sup oīe nomē. Au
distis patrem resuscitantē et exaltā
tem filiū: audite quia et ipe carnē
suam resuscitauit. In figura tēpli
dixit ad iudeos. soluite templū hoc.
et in triduo resuscitabo illud. Euā
gelista aūt exposuit nob⁹ q̄d dixit.
Hoc aūt in q̄ dicebat de templo
corporis sui. Quomodo ergo et p̄sona
p̄ncipis. et p̄sona hominis. et p̄sona
carnis dicit. misit de celo et saluū
fecit me. Dedit in obprobriū cōtul
cantes me. Cui illi cōtulerunt.
qui principē hoīem crucifixerūt. q̄ deū
nō intellexerūt: dedit eis in oppro
briū. Videte si nō est factū: nō fuit im
perdibile. sed cōpletū agnoscam. Deus
erāt iudei in xp̄m: suppleuerūt in xp̄m.
Vbi? In cauitate iherlim. Vbi ei regi
nabant. ibi timebant: ibi crucifi
xerant. Post passionem dñi em
dicati inde sunt: et p̄diderūt ignō
in quo regem xp̄m agnoscere noluer.
Quē admodū dati sunt in opprobriū
uidete. Dispersi sunt p oīa gentes.
nusq̄ habentes stabilitatē: nusq̄
certam sedem. Scripta aūt adhuc
iudei sunt. ut libros nros portent
ad confusionē suam. Qui ei volum
ostendē p̄phetatū xp̄m. proferim⁹
paganis istas litteras: et ne forte di
cant diui ad fidem quia nos illas
xp̄iani cōposuimus. ut eis euangeli
o q̄d predicamus finxerim⁹ p̄phas.
p quos predictū uidet̄ q̄d p̄dictum
fuit eos cōfundam⁹ quia oīs ipse
liber quibus xp̄us p̄phetatus est apo
stolos sunt. omnes ipas litas ha
bent iudei: proferimus codices ab i
micis. ut confundam⁹ alios ex ami
cis. In quali ergo opprobrio fuit iu
dei? Coditem portat iudeus. unde
credat xp̄ianus. Librarij nri facti
sunt. quomō solent seruj poss do
minos codices ferre: ut illi porta
do deficiant. illi legendo p̄ficiant.
In tale opprobriū dati sunt iudei:
et impletū est q̄d paulo ante p̄dixi
t. Dedit in opprobriū contulcantes
me. Quale aūt opprobriū fiebat?
Vt hymnū uersū legant. et ipi ten
attendant ad speculū suū. Sic ei
apparent iudei de scripturis sanctis q̄
portant. quomō apparet facies te
a de speculo: ab alijs uidetur ab ip
so non uidetur. Dedit in opprobriu
conculcantes me. Quicebas for
te cū diceret. misit de celo. et saluū
me fecit. quid misit de celo. quem
misit de celo? Angelum misit ut
saluū faceret xp̄m: et per seruum
saluus fit dominus? Oīs ei an
geli creatura seruiens xp̄isto est.

Modo sequū mitti potuerūt angli. ad seruandū mitti potuerūt non ad adiutoriū. sicut scriptū est. qđ angli ministrabant ei: non tā ꝙ minoribꝰ indigenti. sed tam ꝙ subiecti oī potenti. Quid ergo misit de celo ꝛ saluū fecit me? a modo audiuim⁹ in alio uersu quid de celo miserit. Misit de celo miam suam. et ueritatem suā. Ad quā rem? Eripuit aiam meā de medio catulorū leonū. a Misit ihc de celo misericordiā suā et ueritatē suam. Et ipe ihc aut. Ego sū ueritas. a Missa est ueritas. ut eriueret aiam meā imit de medio catulorū leonū. a Missa ē misericordia. ℣ pm ihm nūc num⁹ et misericordiā et ueritatē: misericordiā nobis tēpaciētē et ueritatem nobis tribuentē. ℣ hoc ē qđ paulo ante dixit. quia et ipe ē suscitauit. Si enū ueritas ꝛsuscitauit ihm. ut si ueritas aiam ihi eruit de medio catulorū leonū: ut misericors fiat mortuis pro nobis. ita ueritas ꝛsurgē ad iustificandos nos. Oriebat enū se ē surrecturū. et ueritas mentiri non potuit: et quia ueritas et ueritas. ꝓpterea ueritas ihc cicatrices ostendit. quia ꝓpterea eruit discipuli. palpauerūt manifestauerunt sibi. Exclamauit qui misit digitos in cōpunctiū latus et cicatrices. dns meus et deus meus. a misericordia pro illo mortuus erat: et ueritate ad illū ꝛsurrexerat. a misit de celo misericordiā suā et ueritatē suā: eruit et aiam meā de medio catulorū leonū. Quis sūt catuli leonū? ℣ Populus ille minutus. male ꝛcepti. male seductus a principibꝰ inde ortū. ut illi leones. illi catuli leonū: omēs fremuerūt. omēs occiderūt. Animo enū sum⁹ hic et eodem ipsorum huius? Et eruit in q̄ aiam meā de medio catulorū leonū. Quare dicis et eruit aiam meam? Quid ei passurꝰ erat. ut eriueret aia tua? Dormiui turbatus. Expressit ihs monē fugerit in speluncā: nō tm q dormiuit in spelunca. Alius dauid est in spelunca: alius dauid est qui dicit. dormiui cōturbatus. Videm⁹ ꝓturbationē ipōrū. non illo turbato sed illis turbantibus. Turbatū se ei dicit senū opinionē firmentiū. nō sm̄ cōtrarios cōscīam. Putauerūt se illū turbasse. putauerūt uiasse: ille aūt dormiuit conturbatus. Tam placatus erat iste turbatus. ut quando uellet dormiret. ℣ Nemo dormit turbatus? oēs q̄ ꝓturbant aut a sōpno exaltant a in sōpnū uergi nō ꝓmittunt: ille aūt turbatus est et dormiuit. a Magna humilitas ꝓturbati: magna potestas dormientis. De qua potestate ueniebat. qđ dormiuit? De qua ipe dicit. potestatē habeo ponendi aiam meam: et ptātem habeo sumēdi eam. ℣ Nemo tollit eam a me: sed ego eā pono. ꝛ iterū sumo eā. Turbauerūt illi: et dormiuit ipe. Cui⁹ typū gerebat adam. q̄n īmisit ei deus sopōrem. ut de latere illi coniugē faceret. ℣ Non enū nō poterat uirtutem facere primo hoīi etiam de latere uigilanti? Aut ꝓpterea uoluit eū dormire. ne sentiret cum sibi costa detraheret? ℣ Postremo quis ita dormit? ut esse sibi cōmutatio nō erꝓgitatur? Qui potuit sine dolore auferre costā dormienti: potuit et uigilāti. Sed q̄re uoluit dormientē facere? Ꝛa dormiēti tpō in carne facta ē cōiunx de latere. ℣ Percussū est enū latus pendentis de lāthea: et profluerūt ecclie sacramēta. Dormiui inquit turbat⁹. Et in alio psalmo manifestat ihc. ubi ait. ego dormiui et sōpnū cepi: ibi expressit. potestatem suā. ℣ Poterat et illuc dicere dormiui sicut dixit hic. Quid ē autem ego dormiui? Id est q̄ uolui dormiui. Non illi me in sōpnū nolentē copulauit: sed mea uoluntate ego dormiui. sm̄ illud. potestatem habeo ponēdi aiam meam et ptātem habeo iterum sumendi eā. ℣ Ꝓterea ubi sequitur et dixit. Ego dormiui et sompnū cepi: surrexi q̄m dns suscepit me. Dormiui turbatus. ℣ Unde turbatus? Quibꝰ turbantibꝰ? Videam⁹ quomō indurat malam cōscīam iudeis uolentibus ereusare se ab interfectiōe dni. ℣ Nam ꝓpterea ei sicut loquitur eua

gelū iudici tradiderūt: ne ip̄i eū occi
disse viderent. Cū enī durasset eis vide
tūr pylatus. accipite eū vos et secundū
legem vrām iudicate eū: responderunt.
nobis nō licet interficere quēq̄. Interfice
nō licet? tradē interficiendū licet? Quis
aūt occidit. qui audito clamore cessit?
an qui clamādo ut occideret? error sit?
Ipe dñs dicat testimoniū a quib; occisꝰ
ē. vtrū ab illo pylato q̄ nolens eū occidi?
vnde etiā eū flagellauit et veste ligno
mimo sa circūdedit. et flagellatū ad eoꝝ
oculos p̄durit: ut saltē pena flagellorꝝ
eius saciati eū occidi nō erroꝝ queirent.
Prēa etiā tū videt eos p̄seuerāre: sicut
legim⁹. lauit manꝰ suas et dixit. īno
cens ego sū a sanguīe iusti huiꝰ. Videritis
vtrū ille īnocens qui vel cessit clamātib;
mlto magis tū illi nocentes q̄ clamādo
eū occidē voluerūt. Sed nos interrogem⁹
et audiam⁹ dñm quib; tribuat mortem
suā. qua dixit. dormiui turbat⁹. Inter
rogem⁹ eū et dicam⁹. q̄m dormisti tur
batus. qui te p̄secuti sunt. qui te occi
derūt: Nūqd forte pylatus qui militi
bꝰ dedit in ligno suspendendū. clauis
tūs figendū: Audite qui. Fily hoīm.
Illos vtiq; dicat. quos p̄secutores pass⁹
est. Sed quomō ip̄i occidere? q̄ ferrū
non ferebant. qui gladiū nō strinxe
runt? qui impetū in eū nō fecerunt
ad occidendū vnde occidere? Dentes
eorū arma et sagitte: et līgua eoꝝ
gladius acutus. Noli attendē īermes
manus. sed ob armatū. Inde gladius
p̄cussit quo ip̄us occidere? quomō q̄
de ore ip̄i vnde et iudei occidēt? Habꝫ
enī ille gladiū his acutū. occidētis et
resurgentis: et resurgens p̄cussit eos.
et diuisit ab eis quos facit fideles su
os? illi malū gladiū. ille bonū: illi
sagittas malas. ille bonas. Nā habꝫ
et ip̄e sagittas bonas. verba bona:
vnde sagittat cor fidele ut ametur.
Ergo alie istorū sagitte. et alius istoꝝ
gladius. Fily hoīm dentes eorū arma
et sagitte: et lingua eorū machera
acuta. Lingua filiorū hoīm machera
acuta: et dentes eorū arma et sagitte.
Q̄n ergo p̄cussērūt? nisi q̄n clamauc
runt. cruci fige cruci fige: Et q̄d tibi
fecerunt o domine: Exultz hic p̄pheta.

Iuperius enī oīs illos versus dñs lo
quebat. p̄pheta quidē sed ex persona do
mini. quia in p̄pheta dñs: et q̄n loquit
ex p̄sona sua p̄pheta. ipse dñs loquitur
p̄ eū qui ei dictat veritatē quā loquat.
Ego g⁹ ex p̄sona p̄phe audite fines mei.
Vidit dñm in spū iste p̄pheta humiliatū
cesū. flagellatū. colaphis p̄cussū. et
palmatis manib;. sputis illinitū. spi
nis coronatū. ligno suspensū: illos se
quentes. illū tolerantē. illos exultā
tes. illū quasi victū vidit in spiritu.
et post illam iam omnē humiliationē
et illoꝝ furorē resurrexisse eū. et illa
oīa q̄ fecerant iudei seuientes facta
ē īania: et elevatus gaudio tam q̄
videt fieri. Exaltare sup celos
deus. Homo in caute. sup celos deus:
īmaneant in tra seuientes. tu ī celo
esto iudicās. Vbi sūt qui furebant?
vbi sūt dentes eorū arma et sagitte?
Nōne sagitte infantiū facte sūt pla
ge eorū? Alio enī loco psalmꝰ hoc di
cit. volens eos ostendē in amē seuisse
et īanit in furias p̄cipitatos ē. q̄n
nichil potuerūt facē ip̄o ad horā cru
cifixo. et postea resurgenti atq; ī celo
sedenti. sagitte infantiū facte sūt pla
ge eorū. quomō infantes facūt sibi
sagittas de cānicis. Sagitte aūt que
aut que vires. a qui arcus. a q̄ ictus.
aut qō vulnus? Exaltare super celos
deus: Et sup omnē terrā gl̄a tua.
Fines exaltatiōis dñm sup celos nō videm⁹
sed credim⁹: sup omnē aūt terrā gloriā
eius non tm̄ credimus sed etiā videm⁹.
Qualē vero vesaniā patiūt hereti
queso ut attendatis. Illi p̄ssi a cōpa
gine eccl̄ie ip̄i et p̄tem tenentes totū
amittentes. nolunt cōicare orbi terra.
quo diffusa ē gloria xp̄i. Nos aūt ca
tholici in oīm terra sum⁹: qr oīm fix
cōmunitatem⁹ q̄tūq; gl̄a xp̄i diffusa ē.
Videm⁹ enī qd̄ tūr cantatū ē modo cō
pletū: exaltatus ē sup celos deus nr.
et sup omnē terrā gloria ip̄ius. O hec
tam vnsania. qd̄ nō vides credis meū:
qd̄ videꝫ negas. Credis meū exalta
tū xp̄m sup celos qd̄ nō videm⁹: et ne
gas gloriam eius sup omnē terram
qd̄ videmus. Exaltare sup celos dē:
et sup omnē terrā gloria tua. Fedi

ad verba dñi: et ipe dñs narrare nobis
incipit tamq̃ alloquẽs nos exultante
etiã pphia et dicẽte. exaltare sup celos de
us: et sup omnẽ tĩam gl̃a tua. Confir
mat nos et ipe tamq̃ ducẽs nos. qđ in
fine potuerũt illi qui me psecuti sũt?
Quare aũt nos alloquit? qr facũt et
nobis. et nichil facũt qui nos sĩliter
fuerunt psecuti. Videat ẽ caritas vĩa
alloquentẽ nos dñm: et exhortantem
nos exemplo suo. Mussapulã paraue
rũt pedibz meis: et ĩcurvaverũt aĩam
meã. Voluerũt illã qi de celo deponẽ.
et ad infernoz depmerẽ. Curvaverunt
aĩam meã. Foderũt ante faciẽ meã
foueã: et ipi inciderũt in eã. Nichil no
cuerũt an sibi? Ecce ille exaltatus ẽ su
p celos deus: et ecce sup omnẽ tĩrã gl̃a
ipius. Regnũ xpi videmus? ubi ẽ reg
nũ iudeorũ? Qm ergo fecerũt qđ facere
nõ debuerũt. et factũ est ĩ illos qđ pati
debuerũt: ipi foderũt foueã. et ipi inci
derũt in eã. Qđ enĩ psecuti sũt xpm: xpo
nõ obfuit. sed ipis obfuit. Et nolite pu
tare fres ipis solus hoc actu disse. Vis qui
parat foueã fratri suo: necesse ẽ ut ipe
incidat in eam. Intendite fres mei. xpi
anos oculos habete: nolite decipi visibi
libz. Forte enĩ alicui vrm qa hoc dixi sb
fare. voluit ei aliquas ĩsidias machina
ri. et machinatus ẽ et ĩpleuit. et cecidit
frater in ĩsidias eius. et expoliatus ẽ. a
pressus ẽ siue carẽ siue falso testimonio.
siue aliqua nefaria ĩminatiõe carnũe
tis. videt aũt iste oppressus. ille oppres
sisse. iste victus ille vicisse: et falsũ pu
tatur qđ dicimus. qr quicũq; foueam
fecerit fratri suo. ipse cadit in eam? ĩ
terrogo vos tamq̃ xpianos: ut sumatis
exemplũ de hijs que iã nouimus. Paga
ni psecuti sũt martires. et mĩres capti sũt
ligati sunt. in carcere missi sũt. bestijs ob
iecti sunt. alij ferro pcussi. alij ignibus
cremati? vicerunt psequentes. et victi
sũt mĩres? Absit. Quere gl̃am martiũ
apud deũ: quere foueã paganorũ in cõ
fossa confusa. Ibi enĩ est fouea quo cadit
impius. in oscã mala. Putas eũ ĩ foue
am nõ cecidisse. qui lutũ xpi pdidit. et
cecitate pcussus ẽ? Si non cadet in fo
ueã. videt an se: nescit quo eat. qmodo
qui ambulat in via cũ ceciderit in fo
ueam pdidit viam. Videtis ergo omes
malefactores pdidisse viã: ipiorũ
fatuore. Sed iam te tradidit ĩ manus
forte latronis. aut ĩ manus alicui⁹ in
usti. ul' aĩcũuenti se iudicis: et tu in
pressura es. ille letat? ille exultat. Noli
iam dicere noli habere oculos paganorũ:
xpianos oculos habe. Vides eũ qui exul
tat: ipa exultatio ẽ fouea ipius. Melior
est enĩ tristicia ũqua patientis: qm letica
a ũqua facientis. Ipa letitia iniq̃ fa
cientis. ipa est foueã: illuc quisq; cũ cecide
rit oculos pdit. Te doles quia pdidisti
vestem: et illũ nõ doles qr pdidit fidẽ.
Quis vestrũ gemiore dampno plausibẽ?
Ecce ille occidit. tu occideris: Vivit ille
tu mortuus es? Absit. Ubi est fides xpi
anorũ? et ubi est ille qui mortuus ad
tempus? Audiat dñm suũ: qui dixit ĩ
me. Licet mouat? vivit. Ego qui nõ dixe
rit. licet vivat mortuus ẽ. Foderũt aĩ
faciẽ meã foueã: et ipi inciderũt in eã.
Omibus malis necesse est hoc ut? cin
gat: honorũ aũt patientia ĩpatione
cordis eripit voluntatẽ dei. et gloriat? ĩ
tribulationibz. dicẽs qđ sequit. Quare
tum cor meũ deus. patũ cor meũ. cãtabo
et psallam. Quid scat multi? Pauit foueã: meũ cor parauit ẽ. Ille pauit foueã
ad decipiendũ: ego cor meũ
parabo ad pcauendũ. Ille pauit foue
am ad opprimendũ: ego cor pabo ad to
llendũ. Ppter hoc ille incidet in eã: ego
aũt cantabo et psallam. Audi cor patũ
in aplo. qr imitatus est dñm suũ? gl̃a
mur in? tribulationibz. qr tribulatio
patientiã operat. patiẽtia pbationẽ. pro
batio spem. spes veo nõ confundit: quia
caritas dei diffusa ẽ in cordibz nris per
spm scm qui datus ẽ nobis. Erat in pres
sura. in cathenis. in carcere bz. in plagis.
in fame et siti. in frigore et nuditate. ĩ
oĩ vastatione laborũ et dolorũ: et dice
bat. gl̃amur ĩ tribulationibz. Vñ? Qa
paratũ est cor eius? ideo cantabat et
psallebat. patũ cor meũ deus. paratũ
cor meũ: cantabo et psallã. Exurge
gloria mea. Ille qui fugerat a facie sa
ul in spelũcam. Exurge gloria mea. gli
ficatus ilius post passionẽ. Exurge ↄ
psalterĩ et cythara. Quid potuit ut

surgat: Duo organa video: corp' aūt xpi unū video. Una cauo resurrexit: q duo organa resurrexerūt. Alterū ergo organū psalterū: alterū cythara. Organa diuīt omīa īstrumēta musicoꝝ. nō illud solū organū dicit qđ grande ē et inflat follibus: sed quitqđ aptat ad tantilenā et corporeū est quo instrumēto utit qūtat organū dicit. Distincta aūt sunt inf se ista organa: et volo qītū dñs voluerit īdicare vobis et quomō distincta sūt et quāe distincta. et q̄re utrūq; dicit exurge. Jam durim⁹. una cauo dñi resurrexit: et dicit. exurge psalterū et cythara. psalterū est organū. qđ quidē manibus fert prudentibus. et cordas distentas habet: sed illū locū unde sonū accipūt corde. illud concauū lignū qđ pendet q tactū resonat. q accipit aerem psalterū i superiore pte habet. Cythara aūt hoc genus ligni. cauū et resonāns in īferiore parte habet. Itaq; in psalterio corde sonū desup accipūt: in cythara aūt corde sonū et inferiore pte accipūt. Hoc interest inf psalterū et cytharā. Qđ ergo duo hec organa nobis figurāt: Exultati ēm xpūs dñs noster psalterū suū et cythara sua et dicit. Exurgā diluculo. Puto qa hic iam agnoscitis dñm resurgentē. Legimus i euāgelio. videte hoīa resurrectiōis. q̄m duo p umbras q̄re batur xpūs: hic itaq; agnoscat. diluculo resurrexit. Sed quid est psalterū? qđ ē cythara? Domine sua dñs duo genera factorū opatus ē: miracula et passiones: miracula desup fuerūt: passiōes de īferiore fuerūt. Illa ēm que fecit miracula diuina erant: sed p corpus fecit per carnē fecit. Cauo ergo diuina operans psalterū: cauo hūana patiēs cythara ē. Sonet psalterū. illuminent ceci. audiant surdi. stringant palsici. ābulent claudi. surgant egroti. resurgāt mortui: iste ē sonus psalterij. Sonet et cythara: esuriat. sitiat. dormiat. teneatur. flagellet. uriocet. crucifigat. sepeliat. Cū ergo uides in ulla carne quedam sonuisse desup. quedā de infeiore pte: una cauo resurrexit. et in una carne agnoscam⁹ et psalterū et cythara: et ista duo genera factorū īpleuerit euāgelū. et predicatur in gentibus. n

Jam et miracula et passiones dñi predicant. Ergo surrexit psalterū et cythara diluculo: et confitetur dño. Et quid ait: Confitebor tibi in pplis dñe. psallā tibi in gentibus: q magnificata est usq; ad celos misericordia. et usq; ad nubes ueritas tua. Celi supra nubes. et nubes usq; celos: et tū ad hoc celū, primū pertinent nubes. Sed aliq̄ nubes recūbunt montibus: usq; adeo in proximo aeris conglomerant. Celū autē sursū ē habitatiōes angloꝝ. sedū. dñationū. principatuū. potestatū. Illud ergo forte videat fuisse diredū. magnificata ē usq; ad celos veritas tua: et usq; ad nubes misericordia tua. Et cū in celo angeli laudant deū. uidentes ipsam spēm ueritatis. sine ulla caligine uisionis. sine ullo pellatione aliqua falsitatis uident. diligūt. laudant. nō fatigant. Ibi veritas: hic aūt uix mīa misericordia utiq; mīa. Misericordia cū prebenda ē misericordia. Nō enī opus ē misericordia sursū. ubi nullus est miser. Hoc pterea dixi. q uidet congruentius dici potuisse. magnificata ē usq; ad celos veritas tua: et usq; ad nubes misericordia tua. Nubes enī intelligim⁹ predicatores veritatis. hoīes enī portantes istā carnem caliginosam quodāmō. ꝑ unde deus et choruscat miraculis et tonat ꝑceptis. et ipi sunt ille nubes. de quibus dicit ysaias et ꝑsona dñi. imperans quādam uineā malā. sterilē. spinosā. mandabo nubibus meis ne pluāt super eā imbrē: id est mādabo apostolis meis ut deserant iudeos et nō illis euāgelizent. sed euangelizēt in tra bona gentiū. unde nō spine ꝑ uue predāt. Nouim⁹ ergo nubes dei ee predicatores veritatis. pphas. apostolos. omīs ite. pferentes verbū veritatis: et habentes in se lumen occultū sicut hīnt nubes unde choruscāt. Hoīes ergo nubes. Qđ sibi utiq; uult dñe. q magnificata ē usq; ad celos misericordia tua. et usq; ad nubes veritas tua. Veritas ꝑpollet in angelis: sed dedisti illā et hoīibus. et deduxisti illam usq; ad nubes. Dum sūm misericordia videntur angli nō indigere: sed q hominibus misericors tu mise

ueris.et prebendo illis misericordiā cō
munitatiōē resurrectiōis angelos suos.
usq; ad celos misericordia tua. Gloria dño
deo nō et misericordie ipōib; et ventu
ri ipōib; quia nec deseruit nos mūa sa
ncte beatos. p grām suā. nec fraudauit
nos veritate: quia ꝑmo ventas nau
ne tocpta venit ad nos. et sanauit p
tamē suā oculū interiorē cordis nūi.
mus. Agentes ergo illi grās. dicam⁹
cū ipo psalmo vltimos ꝙ sub quos ia
dudū etiam diri. Exaltare sup celos
deus: et sup omnē terrā gloria tua.
Hoc enū ei dicit, ꝓpria ante tot annos:
hoc modo videmus nos. hoc ergo dici
mus et nos. Explicit psalmus. lvi.
Incipit psalmus. lvii septimus.

De quā tantarum? audi
enda magis nobis est qm
clamanda. Omnibz ei tāq̄
in tonitruo generis hūa
ne veritas clamat. Si vere
utiq; iustitiā loquimī: recta iudicate
filij hoim. Cui enū unquo nō facile ē
loqui iustitiā: Aut quis de iustitia
interrogatus qm nō habet causā. non
facile respondeat quid sit iustū? Qm
quidē manu formatoris nūi in ipsis
cordibz nūis veritas sēpsit. qd tibi nō
vis fieri ne facias alteri. Hoc et anq̄
lex daret nemo ignorare ꝓmissus ē:
ut ēēt unde iudicarent et quibz lex
non esset data. Sed ne sibi hoīes aliqd
defuisse quererent: scriptū est et in
tabulis qd in cordibz nō legebant.
Non enū scriptū nō habebāt: sed le
gere nolebant. Opposuū ē oculis e
quasi forinsecus amota vere dei ad
interiora sua homo cōpulsus ē. diuēte
scriptura. in cogitationibz enū impy int
rogatio erit. Ubi interrogatio. ibi lex.
Sed qr hoīes appetentes ea q̄ foris st.
etiā a seipis exules facti sūt: data est
etiā conscripta lex: nō quia ī cordibz
scripta nō erat. sed qr tu fugitiuis eās
cordib tui. ab illo qui ubiq; est cōpre
hendentis. et ad temꝑm intro reuocātis.
Postea scripta lex qd clamat eis q̄
desciuerūt legē scriptā in cordibus
suis: Redite prenaricatores ad cor.

Quis enū te docuit nolle accedi ab
altero ad proximū tuū: Qs te docuit
nolle tibi furtū fieri: Quis te docuit
nolle iniuriā pati. et quicqd aliud vl
pnūsalutē ul ꝓtinalauit diuersū: Mul
ta enū sunt de quibz singulis intro ga
ti hoīes clara voce respondeāt nolle
se pati. Age si nō vis pati ista? nūqd
solus es homo: Nōne in societate in
uis generis hūani: Qui teū fecit? ē
socius tuus est: et oīb; facta ad ymā
gine dei. nisi terrenis cupiditatibus
conterant qd ille formauit. Qd ergo
tibi nō vis fieri. noli altei facere. Iudi
cas enū malū ēē in eo qd pati nō vis:
et hoc te rogit nosse lex intima ī ipso
tuo corde conscripta? facie bas ꝙ clama
batur mihi manus tuas? qm̄ō cogeris
redire ad cor tuū. cū hoc pateris inter
manus alienas: Fictum bonū est:
Non. Intro go. adulterū bonū est:
Et oīs clamant. Non. Homicidiū
bonū est. Oīs clamāt detestari se.
Concupiscere rem proximi bonū ē: Nō.
vox oīm est. Aut si adhuc nō confite
ris: attendit qui cōcupiscit rem tuā.
placeat tibi. et respondet qd vis. Oēs
ergo de hīs rebus intro gati. clamāt
hec bona non esse. Rursus de bōficijs
non solum de non nocendo. verū etiā
de nō prestando atq; tribuēdo. intro
gati oīs anima exurgēs. famē pati
ens. Alius habet panē. ꝙ redundat
ei vitra sufficientiā: nouit te egē. nō
dat. Displiceret tibi exurgēti: displice
at et satiato cui alteri esurire cognō
uerit. Peregrinus tecto indigēs petit
in patriam tuā: nō suscepit ille. Tuū
clamat inhumanā ēē illā ciuitatē:
simile apud barbaros sibi ēē potuisse
refugiū. Sentit inīquitatē qi patitur:
tu forte non sentis. Sed oportet ut et
te rogites peregrinū: et videas quō tibi
possit displicere. qui tibi nō ꝑstiterit
qd tu in patria tua nō vis peregrino
prestare. Intro go oīs. vera sūt hec:
Vera. Iusta sunt hec: Iusta. Sz psal
mū audite. Si vere ergo iustitiā loq̄
mī: recta iudicate filij hoim. Non sut
iustitia labioꝝ: sed et factoꝝ. Si ei
aliter agis qm̄ loqueris: bona loq̄ris.
et mala iudicas. Si ei agis: qm̄ō

audiras? Interrogatus qđ sit melius auriū an fides: non usq; adeo puer stult et deuius es ab omī veritate. ut auriū melius eē respondeas. Bonus g. interrogatus auro fidem: locut es ustriā. audisti psalmū. Sive ergo ustriā loquimī: recta udicante filij hoīm. Et ubi phabo nō te ita ut locut es udicare? Jam teneo rēsponsionem tuā. Ponentē auro fidem. Ecce nescio vnde amicus venit: et nullo teste au rū cōmendauit. Solus hoc nouit et tu qītū ad hoīes attinet. Est ibi alius test tis qui nō videt et videt: et ille t aurū in secreto et in cubiculo tuo fode. imo tib omnibz arbitris cōmēdauit. Testis q adest. nō in cubiculo adest parietū: ſ in cubiculis conscias vtiarū. Cōmēda uit ille atq; discessit: nulli suorū notū fecit. rediturū se sperans. Tab amico qđ dederat rereptuū? ut humana sūt mortuus est. filiū habet. reliquit hered dem: ignorat filius qđ pater habuerit. quid tibi cōmendauit. Eya tu redi. re di puniator ad vr: ibi scpta est lex. qđ tibi fieri nō vis. alij ne feceris. Cur sū rogita cōmendasse. nulli tuoz dubi se. mortuū ee. filiū reliquisse: qđ ei vel leb a tuo amico prestari respondes. Judi ca causam iudicis. tribunal ē i mēte tua. sed et ibi deus: adest accusatr con scia. terror timor. In rebus humanis es. in societate hūana detineris: rogita quid velles pstari filio tuo ab amico t tuo. Nouī quid ē respondeat rogitati o tua; sic iudica sicut audis. Judica. vox erit. Vox veritatis nō tacet. nō labi is clamat: vox ferat ex corde. Adhibe t auē. ibi esto cum filio amici tui: vides fortasse eā indigentē vagari. nescientē qđ patri eius habuerit. ubi posuerit. tui cōmēdauerit. Cogita et filiū tuū? fac illū vivē quē otempnis mortuum: te mortuū cogita vt viuas. Sed aliud iubet deus contra auaritiā. aliud auaritia iubet contra deū: deus aliud. auaritia aliud. Aliud in paradiso conditor nr: aliud de tri fructo seductor serpens. Veniat i mentē por tasub tuis? pter mortalis. pter ea labor ās: pter ea in sudore vultus tui panē comedens; pter spinas et tribulos tibi terra generat.

Experimento diste. qđ no lusisti precepto. Sed vincat cupiditas? cur non potius ve ritas? Et ubi ē qđ loquebaris? Ecce co gitas auriū negare: ecce cogitas hereda mici tui prorsus abscondē. Interroga ueram paulo ante quid sit carnis? qđ sit melius. auriū an fides. Quare aliud dicis. aliud agis? Non times vocē hāc. sive utiq; ustriā loquimī. rēm iudicante filij hoīm? Ecce locutus es in meliorē esse fidem: et in iudicio tuo meli dux isti auriū. Non sic iudicasti ut locut es es. Vera locutus es. et falsa iudicasti. Ergo et cū loquebaris ustriā. nō vera loquebaris. Si enī vē vtiq; ustriam loquimī: recta iudicate filij hominū. Cū mihi de ustria respondebas: e rubescendo nō fatendo loquebaris. Sed ad causam presentē iā veniamus si placet. Vox ē enī illa dulcis et nota auribus cordis. vox dñi ihu xpi t vox corporis eius: vox cordis laborātis. pe grinantis in terra. int maledictōrū et adulationū pericula viventis. nō ti mentis cōminatorē. si nō ames adu latorē. Attendit ergo ille cui? hec vox est: et vidit omīs loqui ustriā. Quis enī nō audet loqui eam. ne diratur i ustus? Cum ergo tamq; audiet oīm voces et intendet oīm labia. clama bat ad eos. Si vē vtiq; ustriā loqui mī. si non false ustriā loquimini. si nō aliud in labijs pstrepet. aliud relat in cordibus: rēm iudicate filij hoīm. Audi ex evangelio pria vox eādem ipam que ī hoc psalmo ē. hy pocrite aut dñs pharisceis. quomodo potestis bona loqui. cū sitis mali? Aut facite arborem bonā et fructū eius bo nū: aut facite arborē malā t fruc eius malū. Quid te vis dealbare pa ries lutee? Novi interiora tua. non fallor tectorio tuo: novi quid pretēdas. novi quid tegas. Neq; enī opus ei e rat aut evangelista. ut qui sp ea pha bet testimoniū de hoīe: ipe enī sciebat quid eet in hoīe. Sciebat quid esset in homīe qui ferebat hoīem: et hō fructus erat ut quereret hoīem. Videte ergo si nō sequunt voces iste? hypocrite quo potestis bona loqui cū sitis mali? Si vē ergo ustriā loqmī: recta iudicate

filij hoim. Nõne iustitiã locuti estis
qñ dicistis. mgu. sumus sa iustus eb. t
nulliꝰ psonam accipis? Quare dolũ
in corde tegebatis? Quare ymaginem
tesauis creatoꝛi vẽ ostendebatis? et ei⁹
ymaginẽ in vestris cordibꝫ delebatis?
Nõne auditũ est quid locuti fuerunt?
et ecptum ẽ quẽadmodũ audiuerũt?
Nonne vos cruafixistis eũ quẽ iustum
ẽ dixeratis? Si vẽ ergo utiqꝫ iustitiã lo
quimũ: recta iudicate filij hoim. Vt qd
audio locutionẽ vrãm. sum⁹ sa iustus
eb. nũ pnideam iudiciũ vrm. cruafige
cruafige? Si vẽ ergo iustitiã loqmur:
recta iudicate filij hoim. Quid enĩ fecis
tis seruiendo aduersus deũ qui hõ erat.
et offendendo regẽ vrm? Non enĩ ideo t
ver nõ erat futuꝰ. qñ ocisus ẽ a vobis
resurrecturus? In tytulo vbi scriptũ
erat ver indeoꝝ. posito sup cruẽ dñi.
lingvis tribus hebraycꝫ greca latina.
nouerat diere inder homo. qõ scripsi
scripsi? et deus nõ nouerat dicẽ qõ scp
si scripsi? Pro⁹sus rex vester ẽ. vnus vt
vester est. ocisus ver vr est: ecce resurrexit
ut. et in celo ver vr est: ecce venturꝰ ẽ.
de vobis quia ver vester ẽ. Ite nũc et
loquimũ iustitiã: et nolite recta iudicãe
filij hoim. Non vltiꝰ recta iudicãe: cre
iudicabimũ. Dixit enĩ ille ver vest⁹ et
iam nõ morit⁹: et mors a vltra nõ do
minabit. Ecce venit: redite ꝑuaricato
res ad cor. Ecce veniet. corrigimũ añ ꝙ
veniat: ꝑuenite faciem eius i confes
sione. Ecce veniet. rex vr est: tricorda
tytulũ sup cruẽ. sed nõ eũ videtis
scriptũ? manet tñ in terra. non legit⁹:
sed in celo seruatur. Putatis enĩ illã
scriptionẽ fuisse corruptã? Et qd aut
tytulus psalmi hui⁹? In finẽ ne cor
rumpas ipsi dauid in tytuli iscripto
nem. Non ergo corrũpitur illa inscrip
to tytulo. Rex vr est xpus. qz oĩm reꝛ
xpus: quoniã ipius est regnũ. xpe
dñabitur gentiũ. Si ergo rex est. ecce
anteq̃ veniat dixit vobis. adhuc loqr
iquit nondũ audito: qui sic clamo cõ
mnãdo. nolo fieri audiendo. Si vẽ
ergo iustitiã loquimũ: recta iudicate
filij hoim. Hũc autem quid fecistis?
Quare ista vobis dico? Etenim in
corde iniquitates opamĩ in terra. Vn

Vniquitatẽ forte in corde solo? Au
di quid sequit⁹. et cor suũ sequũt⁹ man⁹:
et cordi suo famulant⁹ manus. Cogi
tatum est fit: aut ideo nõ fit. nõ qa no
lum⁹. sed quia nõ possum⁹. Quidqd
vis et non potes. factũ deus cõputat.
Etenim in corde iniquitates opamĩ in tra.
Qd deinde? Iniquitates man⁹ vrã
cõnectunt. Quid est cõnectũt? De pcõ
peccatũ: et ad pcm̃ pcm̃ ꝓpter pcm̃.
Qd est hoc? Furtũ fecit. pcm̃ ẽ. Visq
ẽ oĩdẽ querit eũ a quo visus est: con
nexũ est pcm̃ pcõ. Pmisit deus oc
culto iudicio occidere eũ q̃ voluit occi
dẽ? sensit suũ. quesit et alterũ occidẽ:
cõnexuit tertiũ. Dũ ea molit⁹. forte ne
inueniat⁹ aut quia fecit ne cõuincat⁹.
consulit mathematicũ: additum est
quartũ. Respondet forte aliq̃ diuina
et mala mathematicis: curritꝰ ad
auspicẽ ut expietur. Invenit aruspex
non se posse expiare: malefic⁹ quesit⁹.
Et quis omia possit miãre. q̃ cõnexũ
tuũ peccata pcõs? Iniq̃tates man⁹
vestre cõnectunt. Quã diu cõnectis.
lugubs pcm̃ pcõ: resolue a pcõs. Sz
non possum inquit. Clama ad illum.
infelix ego homo. quis me liberabit
de corpe mortis hui⁹? Veniet enĩ gra
dia aut delectet te iustitia sicut delecta
bat iniq̃tas: et homo q̃ ex vinculis
isolutus eb. exclamabis ad eũ. disru
pisti vincula mea. Qd est disrupisti
vincula mea? nisi remisisti pcta me
a? Audi qua vincula sunt. Respon
det scriptura. annexilis priori suorũ
vnusquisq; constringit⁹. Nõ solũ vin
cula sed et minuli sũt. vl qui fiunt
in corpe quendo. hoc est qd pcta pcõs
cõnectebas. De hijs qui trahũt pcta
sua sicut restem longa. ysayas cla
mat. De hijs qui trahũt pcta sua sic
restem longum. quid est aliud. q̃ de
hijs quoꝝ manus cõnectũt in iniqua
tem? Et qa vnusquisq; pcõs suos cõsti
tuit sicut et peccatis suis redditur:
dñs male versantes in templo fla
gello de restibꝰ fro exclusit. Sz nõ
vis modo disrũpi vincula tua. qz nõ
sentis vincula tua ea delectat⁹ te et
voluptati sunt: senties in fine cũ di
cit⁹. ligate illi manus et pedes. et pro

uate illū in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentiū. Exhomologesas.tibi. pectus tundis: duas mala ē pūa. Bo nam ē uestituā. Si vē ergo uestituā lo quumī: recta iudicate filij hoīm. In uo ta uīa ūuenianī verba uīa: in factis uestris cognoscanī labia uestra. Noli te ergo cōnectere ūquutatē: qr voli ad alligaturā adhibebit quitqd cōnecti tis. Non audiūt. nō oīs tamen: et q non audiūt. p̄cognuti sunt. Alienati sunt p̄tores a ulua: errauerūt a uentre. locuti sunt falsa. Et cū uiqta tem loquunt falsa loquūt. qa fallax ē uiquitas: et cū uestituā loquūt fal sa loquūt. qua alio ore p̄ferūt. aliud in corde obtegunt. Alienati sūt a ul ua. Quid est hoc queram? diligētius. Fortassis enī aliud dicat: qr deus p̄cog nouit hoīes p̄tores eaam ui uteris matrū. Nam unde cū adhuc p̄gnans cēt rebecca. et geminos uteo portaret dictum ē. iacob dilexi. esau aūt odio habui. Dictū ē enī. maior seruiet mi nori. Occultū ibi iudicū dei: ꝑ tamen a ulua id est ab ipa origine alienati sūt p̄tores. Potores unde alienati? A ueritate. Unde alienati? A pūa btū: a uita beata. An forte alienati ab ipa ulua? Et qui p̄tores alienati sunt a ulua? Qui enī nascerent. sinon ibi tenerent. Aut quihodie uiuēt ut hoc sine causa audirent nisi nascerent? Forte aūt a quadā ulua alienati sūt p̄tores. in qua dolores patiebat tan tas p aplm dicens. quos iterū ꝑturio donec xp̄us formet in uobis. Exspecta ergo formari: noli tibi tribuere iudicū qd forte nō nosti. Camalis es adhuc: conceptus es eo ipo quo accepisti nomē xp̄i. sacmento quo dampnatus es in uis ceribz matris. Non enī ex uisceribz tm homo nascit: sed et in uisceribz. Pus nascit in uisceribz ut possit nasci de t uisceribz. Propterea dictum ē et marie. qd enī natum ē in te de spū sancto est. Nō dū de illa natū erat: sed iā in illa natū erat. Ergo nascunt inter uisceā ecclie quadā puulu: et bonū est ut for mati ereant. ne ab ortu labant. Ge neret te mater nō abortiat. Si pau cus fuerus usq quo formeris. usq q. untre certa sit doctrina ueritatis: cōtinē te debent matrna uiscera. Si aūt in pa cētia tua cōcusseris latera mris. cū dolore quidē te eruit foras: ꝑ magis tuo malo quā suo. Alienati sūt p̄tores a ulua: errauerūt a uentre. locuti sūt falsa. Ideo ergo errauerūt a uentre. quia locuti sūt falsa? an potius ideo locuti sūt falsa. qr errauerūt a uētre: In uentre quippe ecclie ueritas manz: quisqz ab hoc uentre ecclie sepatus fu erit. necesse est falsa loquatur. Nāte ē inqp falsa loquat. qui aut corrupi noluit. aut quem deceptū mater eruit sit. Unde hilarius clamāt contra euangeliū. Ut de hijs potius loqmur qbs dole mus ecclesiis: ueritatem ecclie. ecce xp̄us dicit. oportebat xp̄m pati. et resurge a mortuis tria dies. Agnosco ibi caput meum. agnosco sponsū meū: agnosco tumecū sponsam. Uide quid sequit. predicari in noīe eius penitentiā et remissionē p̄tōrū ꝑ oīs gentes in cipientibz ab illlim. Hinc ueni. hinc ueni. ecclia per oīs gentes incipientibz ab illlim. Non dico hinc ueni: ipa ad te ue nit. Illi aūt obsurdescentes aduersus euangeliū. et nō nos ꝑmittētes legē uerba dei que se iactant tristodisse a flāma. et volunt delere lingua? loquū tur sua. loquūt iamia. ille tradidit: ille tradidit: ymo et ego dico. et ille t didit. et ille tradidit. et uerum dico. Sed quid ad me? Uetu in qbs noīas ex euangelio legis: nec ego qbs noīo ex euangelio lego. Auferant de me dio tante uē: predat in medū tocer dei. Audi xp̄m dicentē. audi ueritatē loquentē: p̄dicari inqt in noīe eius penitentiā et remissionē p̄tōrū per omnes gentes incipientibz ab illlim. Non inquūt. sed qd nos dicim? Au di quid dicit euāgeliū. Volumi audi re. alienati sūt peccatōres a ulua: er rauerūt a uentre locuti sunt falsa. Nos loqmur ueru qa audiuim uēa: qd dns dicat. nō qd homo dicat. Potest fieri ut homo mentiat: nō ꝑt fieri ut ueritas mentiat. Ex ueritate ore agnosco xp̄m ipam ueritatē: et ue ritatis ore agnosco ecclīam. ptcipem ueritatis. Nemo in falsa loquat. q

ab erauit ab utó ī unsterilz eñe. Primo
uideam quid me uellet doce. Video alie
nañ ablua. uideo eraſſe a uentre: et
auditurus ſū ab eo qđ niſi falſa: Et
rauerūt a uentre. locuta ſt falſa. In
dignatio eius ſedm ſilitudinē ſerpētis.
Magnā rem auditam eſtis: idignatio
eis ſecundū ſilitudinē ſerpētis. Quaſi
diceret qđ eſt qđ dixiſti: ſequit. Sic
aſpidis ſurde. Unde ſurde? Unde obtu
rantis aures ſuas? Ideo ſurde. qr obtu
rat aures ſuas. Et obturantis aures ſu
as. q̄ non exaudiet uocē incantantiū:
et meditamēta medicati a ſapiēte. Dix
auduum qđ et hoīes dicunt qui ea q̄
potuerūt tñ et cognitiōe didicerūt. ſi tñ
non eū fruſtra hoc dixit: niſi qa fieri
pt ut uerū ſit etiā illud qđ audim de
aſpide. Aſpis cū cepit pati incantatiōe
malū. qui eā quibuſdā carmūbz ꝑpbs
euocat. ſicut ſūt multa eiā magica.
audite qđ faciat. Sed interī hoc attēn
dite fres. hoc enī pleloquendū e. ne q̄ſ
q̄ dat ſimilitudo ab ſcripturis laudat
ipſa res. ſed tantū inde ſilitudo trahit.
Non enī laudauit unquā uidue. q̄ net deū
nolebat audire illā uiduā. q̄ net deū
timebat. net hoīes reuerebat. et tamē
inde ſilitudinē dñs traxit? net illum
laudauit pigrū qui tres panes nō ꝑtī
amicitiā dedit petenti. ſi tedio uicinis:
et tamē inde ſilitudinē dedit. Et de rebz
ergo nō laudandis trahūt ſedm quēdā
modū nō nulle ſilitudines. Aut ſi ꝑpte
rea putatis eundē eē ad marſos q̄ hō
audiſtis in ſcriptura dei. eundū e & ad ſpec
taculū theatri quia dixit aplūs. non
ſit puguilor quaſi aerē cedens. pugillai
enī eſt cuiūdā. ſi facē. pancratiū facē.
iā quia hinc data eſt ſilitudo. ſpectacu
la iſta delūre nos debent? a qr dixit.
qui ī agone cōtendit ab oñibz abſtinēs
e. ipe tēa agoniſtica iſta uana & ludicra
debet affectare xp̄ianus: attende qđ t
dicat ad ſilitudinē. qđ moueat ad p
hibitionē. Ita ergo et hinc dicta e q̄ dā
ſilitudo de marſo. qui incantat. ut e
dixit aſpidem de tenebroſa cauerna.
uiuz in lucem uult educe? illa autē
amando tēbras ſuas quibz ſe inuolui
occultare dixit. qđ cū eius noluerit ex
audire cū audire ullas uoces quibus
ſe cogi ſentit. allidit unā aurē terre.
et de cauda obturat alteram: atq; ita uo
ces ullas q̄cūq; pt euitans. nō erit ad
incantantē. Multi ſilēs dixit ſpūs dei q̄ſ
dam nō audientes uerbū dei: et nō ſolū
nō facientes. ſi oīno ne facient audire
nolentes. Factū eſt hoc et ꝑmis tribus
fidei. Stephanus mūr pdicabat ueita
tem: et tuncq̄ tēbroſis mentibz ut eas
in lucē educet mītabat. Ubi ueīt ad
cōmemorationē xp̄i quem illi oīno au
dire nollent? quid de eis ſcriptura dixit.
quid de illis narrat? Clauſerūt inq̄t
aures ſuas. Quid aūt poſtea fecerint.
paſſio ſtephani narrat atq; declarat:
nō erant ſurdi ſed fecerūt ſe ſurdos. n
Quia enī aures patentes ī corde nō
habebant. uiolentia tñ uerbi ꝑ aures
tumultuoſe ruuentis eiā ipſis auribz cordis
uim faciebat: clauſerūt et aures cor
poris. et ierunt ad lapides. Erāt aſpi
des ſurde duriores lapidibz. quibz in
cantatorē ſuū lapidauerūt: nō audi
erūt uocem incantantis q̄ medicami
ne medicati a ſapiente. Qđ eſt medica
mentū medicatū a ſapiente? Forte me
dicamentū confertū. dixit medicamē
tū medicatū. Inquirim? ibi aliquid
quomō iamſi medicamētū eſt. etiam
medicatū ſit? a medicamēta erant in
plibus: medicamēta erāt ī lege. Decep
ta ipa oña medicamēta erant: et hoc
medicamentū nondū erat medicatum.
Aduētu dñi medicatū e medicamētū:
hoc illi ferre nō potuerūt. Qa enī non
curabant medicamēto: medicatū eſt
ipm medicamētū aduentu dñi. Iam
ſtephan medicamētū medicatū īcan
tabat. hoc illi audire noluerūt: unde
medicatū eſt medicamētū. contra hoc
aures clauſerūt. Illā ubi hoc fecerunt.
ubi noīatus e xp̄us. Indignatio eoꝝ
ſicut īdignatio ſerpentis. Qđ aures
claudit? Exſpāte. audire: et ſi potu
erūt. ſeuire. Quia nolebāt ſi ſeuire.
noluerūt audire. Qđ ſi audiret. Forte
nō deſeuiret. Indignatio eoꝝ ſicut in
dignatio ſerpentis. Tales enā iſtos pa
timur. Imo ſibi ueritatē tenē uide
bant: nō ceſſant deus. nō quieuit r

etnā ſua? predicata ē veritas in vſq
tibus matrib. apta ſunt eoꝝ mēdacia: patefactū ē qđ latet. demōſtrata ē
cautas ſup montē cōſtituta q̄ abſcōdi nō pt. et lucerna ſup candelabrū.
que lucet oīb⁹ qui in domo ſūt. Vbi
eū latet etnā rpi? vbi latet veritas
rpi? Nōne ipſe ē mons q̄ creuit et mi
nimo lapide? et impleuit vniuſā fa
ciem terre? Cōuincunt hunc: nō hnt
qđ dicant contra etnā. Et quid eū
manſit? Quid nos queritis? Qđ nos
vultis? Heredite a nobis. Dictū aut
et ſuis. Nemo eū illis loquat: nemo
illis conuīgat: nemo illos audiat. In
dignatio eoꝝ ſicut īdignatio ſerpētis.
ſicut aſpidis ſurde et obturātis aures
ſuas q̄ nō exaudiet vocē incantantiū
et mediamēti. hoc eſt vocē mediamē
ti. meditati a ſapiēte. Nōne hunc iam
intelligit quale mediamētū. q̄n do
rem dicat? Nūqđ mediamētū habz
vocē? Eſt quod dā mediamētū qđ habz
vocē. Mediamētū portum; vocē ei⁹
audite. nō quomō aſpides ſurde. Di vē
vtiq; uſtrinā loquunt: vtā iudicate fi
lij hoīm. Hoc eſt mediamētū. t hoc me
ditati a ſapiente. Iam enī xp̄s q̄ imple
ret legem et pphas qui veritatē ipam
firmauit: in q̄bus duob⁹ p̄ceptis tota
lex pendet et pphe. An forte q̄rim⁹ aliqđ
et īeo qđ dicit aſpis ita aures claudē.
ut vnā earū in tra p̄mat? alterā cauda
oppilet? Qđ ſibi vult hoc? In cauda. poſ
teriora vtiq; intelligūt. Ergo in p̄terita
quo ia tergū oportet ponē. ut ī ea que
nobis pmittūt intendam⁹: q⁹ net et
p̄teita vita nīa net et p̄ſti deleāri de
bem⁹? Hoc enī aplūs monet dicēs. que
ergo aliq̄ fructū habuiſtis in quibus
nūc erubeſcitis? Reuocat a retrohendis
tū deleātione p̄teritis. et tū q̄dā contu
piſcētia fruēdis: ne rideam⁹ cordem e
gyptū. Qđ de p̄ſentibz? Quomō uidet
etiam ipa contēpni? Non reſpicientibz
unq̄ que vident. ſ. que nō vident: q̄ ei
vident tpalia ſūt. q̄ aūt nō vidēt etna.
Item de p̄ſti vita dicat. ſum hec vita tā
tū in xp̄o ſperantes ſum⁹; miſc̄abilio
res ſum⁹ oīb⁹ hoīb⁹. Obliuiſcē q⁹.
p̄terita quibz male vtiſti. contēpne p̄
ſentia quibz tpalit vtimur ne te alligādo
p̄ſtia nō p̄mittāt puenire ad futura.
Si enī preſens vita te delectat. aurem
ī terra poſuiſti: ſi tuus p̄teritis eaā re
tro labentibz delectabis. aurē de cauda
obturaſti. Debes ergo ire in lucē. exire
de tenebris audita voce mediamēti
meditati a ſapiente: ut iam in luce
ambulans et exultans dicas. q̄ retro
oblitus ī ea q̄ ante ſūt extent⁹. Nō dic⁹
que retro oblitus. et ex p̄ſentibz deleāt⁹.
Cū dicat q̄ retro oblitus. nō obturaut
aurem de cauda: cum dicat ī ea q̄ ante
ſūt extentus. hūs p̄ſentibz non obſur
dui. Merito audiens. merito p̄dicans.
merito exultat lingua eius predicās
veritatē in luce noua: depoſita vetere
tunica. Et ad hoc enī valet aſtutia ſer
pentis: ad quā nos imitandā dñs ad
hortat. Aſtuti enī. aſtuti ſicut ſerpentes.
Quid eſt aſtuti ſicut ſerpentes? Offer
oīa membra tua prudenti: dūmō
caput vite ſeruet. Caput viri xp̄s. Si
grauat quaſi pondus coꝝ tunicā dā.
et q̄ ſenecta veteris hoīs. Audi aplm
dicentē. exuētes vos vetēm hoīez īdu
entes nouū. Et quō exuo me veterē
hoīem? Imitare aſtutiā ſerpētis. Qđ
enī facit ſerpens. ut exuat ſe veterem
tunicā? Coartat ſe p foramen angu
ſtū. Et vbi īquis īuento hoc foramē
angustū? Audi. arta et angusta ē via
que ducit ad vitā: et pauci ſūt q̄ in
grediunt in eam. Reformidas eam?
nō vis ambulare q̄ pauci ſūt? Ibi po
nenda ē vetus tunica: et alibi poni
nō pt. Aut ſi vis vetuſtate impedi
gnari. premi: noli ire p angustū. Si
aūt gnaris vetuſtate quadā p̄ti tu
et p̄terite vie. cūſure non poteſ. Qua
ergo corpus qđ corrūpitur aggrauat
aiam: ul' cupiditates corpales nō pre
māt. ul' cōcupiſcētie earnis exuant?
Vnde exuūt. niſi ieiuis p angustiam?
niſi fueris aſtutus ut ſerpēs: O eus
cōtruit dentes eoꝝ in ore ipoꝝ. Quī.
Quibz indignatio eſt ſicut ſimulitu
do ſerpentis et aſpidis obturātis au
res ſuas: ne audiant vocē incantan
tium et mediamēti meditati a ſa
piente. Quid illis fecit dñs? Cōtri
uit dentes eoꝝ. in ore ipſorum. Iam
eſt hoc p̄mo: factum eſt. q̄ modo fit.

Ded sufficeret frēs mei ut diceret deus contriuit dentes eorū? quāe ī ore ipso rū? Nolebāt audire legē. nolebāt audire p̄cepta dei tatus a xp̄o phauzei. similes serpenti illi et aspidi. p̄teritus eū suis p̄tis delectabant. et uitā p̄ntē nolebant amittere? idest ad gaudia et delectationē p̄teritorū. alte ra ex delectatione p̄ntium: ideo nolebāt audire. Nā unde ē illud. si dimiserim eū uenient romani. et tollent nob et locū et gentem? Utiq; qui nolebant dēre deū ad terram tollisēāt aurem suā: et ideo noluerūt audire uba illa et qđ audiri erant a sapiente. Dictū est de illis et oīb; uita eorū etiā p̄teita descripta ē a dño in euāgelio. Qui legit diligēt euangeliū. inuenit unde illi ambas aures obturabāt. Intendat caritas uestra dño quid ferat. Contriuit dēs eorū re suo tōtē se p̄nūciauerat. coegit illos ore suo in se sententiā dicē. Calūpniari uolebant ei. p̄pter tributū? nō dari illi et uolebat dentes eorū quib; mordebāt ut morderent contrire. sed in ore ipsorū uolebat. Si dicēt. soluat cesari tributū: calūpniarent illi qđ maledixiss gēti eoī tributū reddebāt iniuriati: sicut illis in lege p̄dictum erat. Tenem illū aūt maledictore gentis nr̄e. si nob iusserit ē butū p̄soluere. Si aūt dixerit nolite soluere: tenemus eū qđ contrāduit nobis de uotos ee cesari. Talem uiapte laque ei quasi capiendo dño posuerūt. Sz ad quem uenerant? Qui nouerat contere re dentes eorū in ore ipsorum. Ostendite michi nūmū inq̄t. Quid me temptatis ypocrite? De tributo soluēdo cogita tis. iustitiā facē uultis. consiliū iustitie querētis: si uere utiq; iustitiā loq̄mini: recta iudicate filij hoīm. Nūc aūt q̄a alia loquim̄. alia iudicatis ypocrite estis. Qđ me temptatis? Nūc conteram dentes uōs in ore uestro: ostendite mihi nūmū. et demōstrauerūt ei. Et ille nō dixit cesaris ē. sed interrogat cuius ē: ut eorū dentes in ore ipsorū cōterat. Quē uere ipse illo tempe habet ymaginē et in

scriptionē: illi cesaris dixerūt. Iam nr̄i dñs contrect dentes eorū in ore ipsorū. Iam respondistis. iam cōtriti sūt dentes uri in ore uestro: reddite cesari q̄ cesaris sūt. et deo que dei sunt. Querit cesar ymaginē suā reddite. q̄rit deus ymaginem suā reddite: nō p̄dat cesar nūmū suū. nō p̄dat deus ī uob nūmū suū. Et illi non inuenerūt qđ respondērent. Quissi eū erant ut eū lapidarent ei: et redierunt dicētes. qđ nemo posset ei respondē. Unde? Quia cōtriuerat dentes eorū in ore ipsorū. Inde et illud. in qua potestate hec facis? Et ego interrogabo uos unū sermonē: respondete michi. Et interrogauit de iohanne. unde erat baptisma iohānis. de celo an ex hoīb; ut si qđ respondēnt. contra illos ess. Noluerūt dicē ex hoīb; timentes hoīes ne lapidarent ab eis. eo qđ iohannē p̄phā habērent. Dicē de celo plus formidabant. ne fatērent ipm xp̄m: q̄ iohannes p̄dicauerat xp̄m. Coactiui undiq; ex hac pte. et ex hac pte. qui pabant obuiare tamen. respondērūt ignorantiam: dixerunt nescam? Calūpniari eū p̄parabant q̄ dixerūt ī qua pte ista facis: ut si dicēt xp̄us su. ēss arrogantē. superbū. sacrilegū ina deret: noluit dicē xp̄us sum. sz quesiuit de iohāne qui dicēat qđ ipe esset xp̄s. Illi nō sunt ausi reprehendē iohannē timētes ne a p̄plo occidēntur? nō sūt ausi dicē uerū dixit iohānes: ne dicēt eis credite illi. Obmutuerūt. nescire se dixerūt: iam mordē nō ualebāt. Uim nō ualebāt? Iam obtriuerat uobis: cō triti erant dentes eorū in ore ipsorū. Johanzeo displicuit dñs illi qui ad t pandū uotauerat. qđ petiit mulier accessit ei ad pedes: et murmurauit aduersus eū dicens. si esset hic p̄pheta. sciret q̄ mulier illi accessit ad pedes. Qui nō p̄phā. uī scias qđ nescit que mulier accessit illi ad pedes? Q̄a seruabat mūdiciā uidelicet uideorū q̄ a fontib; quasi custodiebat in anime: et exulabat ex orde. Uox de dño suspicat est: dñs aūt qui p̄ta mulierū nouerat. et eā cogitationes hospitis audiebat. et respondit q̄ nostis. Et ne diu hunc loquar: tū in ore eius uoluit conterere

dentes eius. Proposuit enim duo debitores erant cuidam feneratori. unus qui
gentos debebat denarios. alius quinquaginta: non habebat ambo unde redderent. dimisit ambobus. Quis eum plus dilexit? Ait illi interrogat ille. ut illi respondeat: ad hoc ille respondit. ut dentes eius in ore eius conterantur. Respondit confusus: exclusus est a massa illa ad
piendam misericordiam. quia erupeat in habitaculum alienum. ne non arrestetur ad
mum alienum. Contriuit dns dentes eorum in ore ipsorum. Molas leonum confregit do
mi. non tantum aspidum. Quid de aspidibus? Aspides insidiose volunt venena immittere et spargere et sibilare. Aptissime seuerunt gentes: et fremuerunt sicut leones. Quare fremuerunt gentes? et populi meditati sunt inania? Quando insidiabantur dño. licet dari tributum cesari an non licet. aspides erant. serpentes erant: contriti sunt dentes eorum in ore ipsorum. Postea clamauerunt crucifige crucifige: iam non est lingua aspidis. ne fremuit leonis. Sed et molas leonum confregit dns. Forte hic non tacuit quod non addidit in ore eorum. Insidiantes ei captos interrogationibus. cogebat responsione sua uinci. Isti autem qui apte seuiebat. nunquid interrogationibus cognoscendi erat? Tamen et eorum mole contrite sunt. Crucifixus resurrexit. ascendit in celum. glorificatus est xpus. adoratur ab omnibus gentibus: adoratur ab omnibus regibus. Seuiat modo iudei si possunt: non seuiunt. molas leonum confregit dns. Habemus et in hoc documentum et experimentum. quia et ipsos iuuenum esse serpentes indignatione obsurdatos. nolentes audire meditamentum meditatum a sapiente: et in ore ipsorum continuit dns dentes eorum. Quomodo seuiebant in nos reprehendendo quod quasi persecutores essemus. excludendo illos de basilicis? a quo illos interrogat? debent excludi hereticos de basilicis. an non debent? Respondeat mihi. dicunt non debere. Repetunt marcianenses basilicas: ne aut repetant marcianenses basilicas dicunt debere. Quid est hoc? quod dicebatis aduersum nos? An totum stat dictes vestri in ore vestro? Quid nobis et regibus inquiunt? quid nobis et imperatoribus? Vos de imperatoribus presumitis ut

Quero et ego. quid uobis ad proconsules. quos miserunt imperatores? Quid uobis ad leges. quas contra uos dederunt ipsi
tores? Imperatores communibus nisi leges aduersus omnes hereticos dederunt. Eos utique appellant hereticos. qui non sunt communionis eorum: unde quos utique et uos estis. Dic ubi sunt leges. valeant et in uos here
ticos? si falsae sunt leges. quare valent aut uestros heretitos? Sies paululum aduerte. intelligite quod dicimus. Quia egerunt causas suas aduersus marcianenses. ut eos a se dampnatos et separatos suos eicerent de locis quae illi loca tenebant antiquitus. et suggesserat episcopis sessoribus suis. uolentes illos inde excludere: egerunt legibus publicis. ad iudices uenerunt. dixerunt se catholicos. ut possent excludere hereticos. Quare dicas catholicum. ut excludat hereticum? et non potuit ab catholico. ne sis exclusus hereticus? a quo catholicus ab. ut uale
at ad excludendum hereticum. Iudex enim non posset nisi legibus suis iudicare. Dixerunt se catholicos. admissi sunt a rege: dixerunt illos hereticos. quesiuit unde probaret. certum est consilium bagaitarum. ubi dampnati sunt marcianenses? inserti est actis proconsularibus. probatum est quod illi dampnati non deberent tenere basilicas: et proconsul ex lege. Ex qua lege? Quae lata est contra hereticos. Di contra hereticos. et contra te. Quare inuitat contra me? Non enim ego hereticus sum. Si catholicus non es. False sunt illae leges? ab eis enim imperatoribus late sunt: qui non sit communionis tuae. Omnibus qui non sunt communionibus eorum. legibus suis hereticos uocant. Non quero utrum ue an false sequestrata illa sit quaestio. si ad hunc quaestio est. Interim sedeo te modo interrogo? ue leges sunt. an false leges sunt: Si ue sunt. quare datur eas? si false sunt. quare uteris eas? Duristi proconsuli catholicus sum: excute hereticum. Quesiuit illae unde probaretur hereticus: protulisti consilium tuum. ostendisti quod eum dampnauerit. Ille uel cohibens uel non intelligens. usus es tuum lege sicut iudex: et fecisti de iudice quod de te non uis facere. Si enim iudex usus es lege imperatoris ad tuam suggestionem? aut ea tu non uteris ad tuam conuictionem: Erit eiusmodi hereticum tuum ex lege imperatoris sui? quae

tuer eade lege nō vis ut te eruat. De
plurā qō feras. Ecce basilice teneba
tur a maximianistis, modo a vobis te
nent: exclusi sunt ex eis maximiani
te. extant missiones p consulū. extat
memoria gestorū. Apparitores arripū
tur tiuitates exactant: pellūt hoīes
de locis suis. Quare? Qualiter facti sunt.
Qua lege pellunt? respōde. Videamus
si nondū contracta sūt dentes tui in ore
vestro. Falsa lex est ut nō valeat in be
tatū tuū: vera lex est. valeat et in te.
Non est qō respondeant. deus cōtriuit
dentes eorū in ore ipōrum: ideoq; vbi non
possunt lubrica fallacia sepe ut aspi
des. apta violentia fremūt ut leones:
prosiliunt et seuiūt armate turbe ītū
tellionū: dant stragē quātacūq; possūt.
Sed et molas leonū cōfregit dīs. Sper
nent tamq; aqua decurrens. Nō vos
terrebant fīes quidā fluuij qui diūtius tor
rentes: hyemalium aquis implent. Nō
timete post paululū transit: decurrit
aqua. ad tēpus pstrepit. mox tacebit.
Diu stare nō pōt multe hereses. iam e
mortue sunt: tacuerūt in riuis suis
quātū potuerūt: decurrerūt. tacuerūt. sanati sūt
riui. vix eorū memoria reperit. uel qa
fuerunt: spernent tamq; aqua decurrens.
Sed nō solum ipi: totū hoc seculū ad tē
pus pstrepit et querit quē trahat. Ebs
impij. omīs superbi sonantes ad sacra su
perbie sue quasi aquis urruentibus: et cō
fluentibus nō vos terrant: hyemales aq
sūt. semp manare nō pōt. necesse est de
currant in locū suū. in finē suū: et tū
de isto torrente seculi bibit dīs. passus
est enī hic. ipm torrentē bibit: ꝫ in via
bibit. sed in tēi cursu. quia in via pītor
nō stetit. Sed quid aut de illo scīptura?
De torrente in via bibit. ꝓpterea exaltauit
caput? id est. ꝓpterea glorificatus est qr
mortuus ē: ꝓpterea resurrexit qr passus ē.
Si nollet bibere in via de torrente non
moreret? si nō moreret. nō resurgeret:
si nō resurgeret nō glorificaret. Ergo de
torrente in via bibit: ꝓpterea exaltauit
caput. Exaltatū est iam caput nīm:
sequant eum membra sua. Spernent
tamq; aqua decurrens. Intendit arcū
suū. donet illis mentē et multi infirmati sūt ipīus in
tentione arcus territi. Nam hinc inf
matus ē ille qui dixit. qd me iubes fa
cere: Ego sum in qt ihūs nazarenus. quē
tu psequeris. Qui clamat de celo arcū
tendebat. a multa ergo qui fuerūt ītimi
ci infirmati et cōuersi sunt: noluerūt ergo
diu trahere suas adīsus p seculorū
extenta arcus. Nā infirmat ē et ille q
ait. ne timeamus infirmari: qm infirmor
tūc potens sum. Et tū orares a se tolli
stimulūs carnis? quid ei responsū est:
Virtus in infirmitate pficitur. Intendit
arcum suū donec infirmentē. Sunt
enim liquefacta aufferent. Dictum enī
erat. nō oīs sic infirmant quo mō ego
ut trahant: pseverabūt mltī in malo
suo et tīm malicia sua. Et de ipīs nichil
timeas. Sicut cera liquefacta auferē
tur? non tenēte stabūt nō pdūcabūt.
igne quodā concupiscentiaꝝ suarū pe
tibūt. Est enī hic quedā pena occulta:
de illa dicturus ē mō psalmus. Usque
in finē pauca sūt versus: ītenti estote.
est quedā pena futura. gehēna ignis.
ignis eternus. Futura enī pena du
ab speciēs habet? aut infernorū est ubi
ardebat dives ille qui volebat sibi stil
lam aque stillari in lingua de digito pau
peris quē ante ianuā suā contempserat.
qui ait qui tutior in hac flāma. et al
tera est illa in fine de qua audituri sq
qui ad sinistrā ponendi sūt. ute īignē
eternū qui paratus est diabolo et ange
lis eius. Ille pene manifeste erunt eo
tpe qñ exactum fuerit et hec vita: aut
finito seculo puentū ad resurrectionē
mortuorū. Modo ergo nulla pena est.
et prorsus īpunita sinit deus pcta usq
ad illū diem? Est et hic quedam pena
occulta: de ipa modo tractat. hāc vult
cōmendare spūs dei. hāc intelligam?
hanc caueam? hāc euitem? et illas
multū terribiles nō inuidem. Forte
dicturus ē mihi aliquis. Sūt et hic pe
ne acerbe. atrie. tormenta. mortes: di
uersa genera dolorū et tribulationū.
Sūt quidē et iste et dei iudicio dispen
santē: sed multis ad pbationē. multis
ad damnationē. Videmus tīm aliquid
in hijs penis iustos affligi. et alios hijs
penis īiustos esse alienos? unde nu
tauerunt pedes illi q postea gratulatus

aut. qñ bonus deus ifil' rectus corde: mei
aũt pene cõmota fũt pedes. qa zelaui ĩ
pcõres pacem pcõrũ uidens. Videat
enĩ felicitatẽ malorũ. et delicatus eram
ẽ malus. uidens regnare malos. bene
illis ẽ. habundare eos omĩ copia rez
tpaliũ. qualia adhuc ipe puulus de
siderabat a dño: et mutauerũt illi pe
des. usque q̃ uideret quid in fine ul' spe
randũ ul' timendũ sit. Aut enĩ in eodẽ
psalmo. hoc labor est ante me. donec
intrem ĩ scam dei: et itelligã
nouissima. Non ergo penas infero
nõ penas illius post resurrectionẽ ig
nis eterni. nõ penas istas q̃ adhuc in
hoc seculo, premisce fũt iustis et iniu
stis. et plenũq; gñores iustorũ q̃ iniu
storũ: sed nescio quã penã pñtis vite
ulti cõmendare spũs dei. Aduertite.
audite hoc me dicturũ qđ nouerãt?
sed dulcius ẽ qđ in psalmo ostendit.
qui obscurius antecp ostendere pu
tabat: ea enĩ, pfecto que iã nouerãt.
Sed q̃ inde proferunt? ubi nondũ ea
uidebatis: fit ut eadẽ nota tũq; noua
delectent. Audite penã impioz. Dic.
cera inquit liquefacta auferuntur.
Duri p contupiscẽtias suas hoc eis fi.
Cõtupiscentia mala q̃ ardor est ignis.
Ignis consumit uestem? lubido adul
teri nõ cõsumit aiam? De cogitato
adulterio cũ loquẽt scptura ait. Ali
quando quis ignẽ in sinũ? et uestimẽta
sua nõ cõburet? Uestas in sinu pru
nas. pforatur tunica? gestas ĩ cogi
tatione adulteriũ. et integra ẽ aia?
Sed istas penas pauci uident: ppter ea
eas maxime cõmendat spũs dei. Au
di aplm dicentẽ: tradidit illos deus
in cõcupiscẽtias cordis illorũ. Ecce ig
nis a cunis fuit tam q̃ cera liq̃scit.
Soluunt enĩ a quadam cõstantia mol
litudo: ppterea et ipsi euntes ĩ lubi
dines suas. soluti et fluxi dicunt. Un
fluxi? unde soluti? Ab igne concupisce
tiarũ. Tradidit illos deus in cõcupis
centiã cordis eorũ. ut faciant que nõ
cõueniunt. repletos omĩ iniquitate:
et enumerat multa q̃ peccata sint. et pe
nas dicat ee pcõrũ. Nam dicit primã
penã superbiã: primo nõ penã. sed pri
mũ pcm superbiam. Primũ pcm superbia
e: ultima pena ẽ ignis et inus. aut
ignis infernus. Nam enĩ dãpnator
ut illud primũ peccatũ et hãc ultimã
penã media que sũt et pcã sũt et pene.
Tam multa enĩ dicit aplus fuisse ab eis
q̃ peccata sũt deprehensa: et tamen
penas eas dicit. Propter hoc tradi
dit eos deus in concupiscẽtias cordis e
orũ in immundiciã: ut faciant que nõ
cõueniũt. Et ne putaret q̃sq; in ipis
penis tantũ se affligi quibz nõ delectat.
et nõ timere qđ futurũ est ut finẽ: cõme
morauit ultimã penam. Qui cũ intel
ligerent inquit qui ea agunt digni
sũt morte. non solum ea qui faciũt.
sed eadã qui consentiũt facientibz: q̃ ea
agunt digni sũt morte. quecp supius
enũauit in penis esse. Nã tradidit il
los deus. dicit in concupiscentias cordis
eorũ. ut faciant q̃ non cõueniũt. Ut
adulter sit iam pena ẽ: ut mẽdax. ut
auarus. ut fraudulentus. ut homici
da iampene sũt. Cuius peccati pene?
Priores apostasie. illius superbie. Ini
cium peccati hoĩs apostatare a deo: et
initium oĩs pcĩ superbia. Propter ea ip
sũ pcm prius dicit. qui cũ cognouisset
deum. non ut deũ glificauerũt aut gra
tias egerunt: sed euanuerũt in cogita
tionibus suis. et obscuratũ est insipi
ens cor eorũ. Iam ista pena ẽ obscura
tio cordis. Sed unde contigit? Dicẽtes
enĩ se ee sapientes stulti facti sũt: q̃a
a se habere dicebant qđ a deo accepe
rant. Aut si cognouerũt? a quo acce pe
runt? Non eũ glorificauerũt a quo se
accepisse cognouerũt: hoc est dicẽtes
se ee sapientes. Et ibi statim pena se
cuta est. stulti facti sunt. et obscura
tũ est insipiens cor eorum: dicentes se
ee sapientes stulti facti sunt. Dura
ista pena est. ut de ista sola loquam?
Obscuratio cordis execratio mentis p
na est pena? Si quis furtũ fuerẽt sta
tim oculũ pdidisset. oĩs dicent deũ
presentẽ uindicasse? oculũ cordis a
misit. et ei pepercisse putatur deus?
Dicit cera liquefacta auferũt? Sup
cecidit ignis et nõ uiderunt solẽ. Vide
tis quomõ dicat quandã penã obscura
tionis. Ignis supcecidit. ignis superbie.
ignis fumo sus: ignis concupiscentie.
ignis iracundie. Cuius ignis ẽ. sup
quem ceciderit nõ uidebit solem? in

Ideo dictū est. nō occidat sol sup ira
cūdiam vrām. Ergo fratres ignē male
cōcupiscentie timete: si nō vltra liq
fieri sicut cera. et pereue a facie dei. n
Supervenit enī ignis iste: et solem non
videbitis. Quem solem? Nonne tū quē
tecū vident et pecora et iuste et bonī
et malī. qui facit solem suū oriri sup
bonos et malos. Est et alius sol de q̄
dictum sūt illi. et sol nō ortus ē nobis:
transierūt omnia illa tanq̄ umbra.
Ergo erravimus a via veritatis. et iusti
tie lumen nō luxit nobis: et sol nō ort⁹
est nobis. Quare, nisi quia supervenit
ignis. et nō viderunt solem? Vinit illos
cupiscentia carnis. Et ista cupiscen
tia vñ venit attendite. De tradice na
tus es: cū eo qō vivitas. Noli ubi hostes
dē: vivite cū quo natus es. Ad stadi
ū vite huius cū illo venisti: cōgredere
cū eo qui tecū processit. Ipso nō victo,
quare puoras cateruas cupiscentiaz?
Delectatio enī carnalis frēs cū hoīe nas
citur: sed qui bene erudit⁹, cito videt hos
tem suū. et aggreditur et luctat⁹. et cito
vincit. Idoneus ē enī nondū necessitatib⁹
cū qua de pernicie pagine natus ē con
tinuit vincē. et multas adhuc cer
superat. et libidines: difficulter eas
appio cōcremat. Ne itaq̄ speras quasi
illas solas penas futuras: pūtes vide.
Supervenit ignis. et nō viderūt solem.
Prius q̄ producat spinas vias cānus;
tanq̄ viventes tanq̄ in ira cōbibit e
os. Quid est cānus? Spinarū genus est:
densissime quedā spine esse dicunt. Pu
mo herba ē. cū herba ē mollis et pulchr
est: ibi sūt tamen spine postea pressu
re. Modo ergo delectant puncta. et quasi
herba ē. cānus? Imo
cānus: prius q̄ miserarū delationū
et voluptatū manifesta tormēta pre
dant. Intorqueant se qui aliq̄d amant.
et pueruz nō possunt. videant sinon
cruciant desiderio: et cū pueneūt ad
id qō illicite desiderant. attendāt si nō
cruciant timore. Videant ergo hic pe
nas suas ante q̄ veniat illa resurrec
tio: cum in carne ē surgētes nō immuta
bīles. Omnes ei resurgem⁹: sed nō omnes
immutabimur. Habebūt quippe cor
ruptionē carnis. in qua doleant nō in
qua moriant: aliqui et illi dolores fi
nientur. Tunc spine illius cānis. idē dolo
res omnes et cōpunctiones tormentorū
producent. Quales spinas patient illi.
qui dicturi sunt. huy sūt quos aliq̄ndo
habuim⁹ in risu: Spine compūctiōis
penitentie: si sero et infructuose sūt. si
cut spinarū sterilitas. Penitētia huy⁹
tpis dolor medicinalis ē: penitentia
illi⁹ tpis dolor penalis est. Nō vis illas
pati spinas? Hic cōpungē spinis pe
nitentie. ut facias qō dictum ē. cōver
sus sū in erūpna cū configeret spina:
penitentiā meū cognoui. et iniq̄tatē me
am nō operui: dixi pnūciabo adūsus
me delictū meū dño et tu remisisti im
pietatē pctī mei. Modo fac. nō cōpun
gē: nō intre fiat qō dictū ē de quibus cū
detestabilibz. discussi sunt nec cōpūcti
sūt. Attendi qui discussi sūt. nec cōpūcti
sunt. Videtis discussos: et nō videtis cō
punctos. Sere pietē etiam sūt. et non
eos penitet ut redeant unde discussi sūt:
producat postea spinas earū cānus. Nolunt nō habē cōpunctionē medicina
lem: habebunt postea penalē. Si eaq̄
modo prius q̄ producat spinas cānus
supervenit ignis qui eos nō permittit hi
deri solem: qui eos adhuc vivētes in
ira dei cōbibit: ignis cōcupiscentiaz
malarū. honorū vanorū. superbie auā
tie sue. Et in qō eos pmit? Ne agnos
cant veritatē. ne victi videant: ne sa
nent illos ul' ipa veritas. Quid ei glo
riosus frēs. qui subita et vincta a veri
tate? Superet te veritas volentē: nā et
inuitū ipa superabit. Ergo ille ignis con
cupiscentiaz malarū q̄ supervenit ut
nō videant solem. cōbibit cānū prius q̄
producat spinas earū? id est occultat eas
malā vitā prius q̄ pareat. eadē vita
manifestos in fine cruciatus: ꝑ ira dei
occultat cānū ignis iste. Nō enī pua
pena ē qō modo nō vident: nec spinas
penarū ardūt et hac vita mala sibi
postea pressuras. Vos enī iquit iam
nubes estis. Qui cānū. id est vos ipos vi
uentes. id est adhuc in hac vita consti
tutos. prius q̄ in futuro iudicio spinas
penaz vestrarū manifestas producat.
nūc in ira cōbibit: id est q̄ absorbēdo

appareꝛe nō sinit. Sic utiq; ordo ūbꝝ. quantū puto planius ita contexit. Supꝛe
dit ignis et nō viderūt solem: qui gnus
tamq; in ira tamq; viuentes vos rānū
cōbibit pusq; pducat spinas mās: id
est vosipos quos rānū inuent cōbibit
ante mortē. prusq; cadē rānus spinas
mās post mortem i illa penali resurrec
tione pducat. Qua'e aūt nō dicit viuē
tes. sed tamq; viuentes: nisi qꝛ falsa ē
hꝛ vita impioꝝ: Neq; enī viuūt: sed
viue sibi vident. Et quare nō in ira. ꝛ
tamq; in ira: nisi quia tranquillus hoc
facit deus; Nam et hoc scriptū est: tu au
tē dñe virtutū cū tñi quillitate iudicas.
Ille ergo cū minat. nō irascit. Neq; ei
pturbat sed tamq; irascit. qꝛ punit et
vindicat: et qui corrigi nolunt tamq;
viuūt. sed nō viuūt. Vindicta ei primi
peccati. et eoꝝ q addidecrūt manet super
eos: et ipa vocat ira dei. quia de iudicio e
us venit. Unde dñs de nō credente ait. sed
ira dei manet sup eum. Cū ira enī dei mor
tales nascimur: unde dicit apls. fuim et
nos aliqñ natura filij ire sicut et ceteri. Qd
ē natura filij ire: nisi qua portam nobis
cū penam primi peccati. Sed si nouitatem
nos. auferetur ira: prebebitur gratia. Nō vis
conuerti. addis etiā sup id qd natus es: tā
q; in ira cōbibens in pñti tpe. Agnoscite g.
istam penā. et gaudete vos nō esse i hac
pena oīb; qui pfiatis. oīb; qui intelli
gitis et amatis veritatē: oīb; qui plus
in vobis vultis victoriā veritatis. q; mām.
qui nō claudit is aduersus veritatē aures
vestras de presentiū delectatione. et de ptc
toriū recordatione. ne sitis canis reuer
sus ad suū vomitū: oīb; tales qui estis.
videte penas eoꝝ qui tales nō sūt. ꝛ gau
dete. Adhuc inferoꝝ pene nō venerunt:
adhuc ignis eternus nō venit. Cōparet
qui pfitit in deo se modo cū impio. cecum
cor cū illuminato corde: cōpare duos. vidē
tem et nō videntē in carne. Et qd magnū
ē visio carnis: Nūqd thobias habebat
carnis oculos: Filius ipius habebat.
ille nō habebat: et iam ante ret videti
ostendebat. Ergo ista pena qñ videtis: ꝛ
gaudete quia in illa non estis. Ꝑ terea
dicit scriptura. Letabitur iustus cum
viderit vindictā. nō illā futurā. Nā vide
quid sequitur. Manus suas lauabit
in sanguīe peccatoris. Quid est hoc: u

Intendit tantas vias. Quinq; quidē
faciunt homini de debent illuc īnocentes
ire. et laua'e manus suas: Sed quid est
in sanguīe pcōrū lauabit manꝰ suas:
Justus qñ videt penā pcōrū. pficiat ipe:
et mors alterius valet ad vitam alterius.
Si enī spūalit sanguis auxit de hijs q
intrisecus monuūtur: tu videns talem
vindictā laua illic manus tuas: de te
tem mūdius fiue. Et quomō lauabit
manus suas si iustus ē: Qd enī habet
in manibꝰ qd lauet si iustus est: Sed iu
stus ex fide viuit. Justos ergo dixit fide
les: et ex quo credidisti. iam intrapis no
stra iustus: facta est enī dimissio pcōꝝ.
Et si de ista residua vita que dā pcā tua sū
que nō possunt nisi tamq; aqua de mari
sentinā influere: tamē qa credidisti ꝛ
cū videris eum qui oīno auersus ē a deo
oditi in illa creatura. supcadente illo ig
ne nō videre solem: tu qui iam p fidem ꝛ
vides xpm. ut videas p speciē qꝛ iust⁹ ex
fide viuit. attende impiū morientē ꝛ pur
gare a pcīs: ita lauabis quodāmō manꝰ
tuas in sanguine pcōrū. Lauabis suas
in sanguīe lauabit pcōrū. Et dicet
homo: si ergo est fructus iusto. Erre aliq;
veniat qd̄ pmittit. antecq; detur vita eter
na: antecq; impius puniat in ignē eternū:
hꝛ in hac vita est fructus iusto. Qꝛ fruct⁹:
Spe gaudentes: in tribulatione patientes.
Qui fructus iusto: Gloriam in tribulati
onibꝰ. scientes qꝛ tribulatio patientiam
opat. patiētia aūt pbationē. pbatio vō
spem. spes aūt non cōfundit: qꝛa caritas
dei diffusa ē in cordibus nīs p spm sanc
qui datus est nobis. Gaudet ebriosus: et
non gaudet iustus: In caritate ē frāus
iusto. Miser ille crās cū se mebriat: beāus
iste crās cū esurit et sitit. Illū in gurgitati
vinolentia: istū spes pascit. Videat ergo ꝛ
illius penam. suū gaudiū: et rogauet deū.
Qui quale gaudiū modo dedit de fide. de
spe. de caritate. de ventate scripturaꝝ sua
rū: quale ꝑpat in finem: In via sit pasat:
in patria quomō saginabit: Et dixit hō.
ergo est fructus iusto. Credant q; vident:
videant et intelligāt. Letabit ei iustus
cū viderit vindictā. Si aūt non habet
oculos. unde videat vindictā: contrista
bit. nec rogauet ex illa. Si aūt videt illā.
videt quid mālit int' tenebratū oculū
cordis. et oculū illuminatū cordis: int' ifi

genū castitatis. et flāmam libidinis: unī
tatē spei. et timorē fraudis. Cū vi-
deat hoc discernat se. lauet manus suas
in sanguīe ipius. ꝙ ꝑficiat ex tōpatiōe. et
dicat ergo est fructus iusto: Ergo ē deus
uidicans eos in terra. Nondū in ulla vita.
nondū in igne etn̄o. nondū apud inferos:
sed hic in terra. Ecce duces ille adhuc idui
purpura et bisso. et adhuc epulat cotidie
splendide? nondū. ꝑdunt spinas rānus.
nondū durat cruor in hac flāma: ꝓiā est
mentis cecitas. iam oculus mētis extin
tus ē. Si cecus oculus carnis ad mensam
suam quālibz optimā discūberet. miserum
eū diceres? cecus ītecus panē xp̄m nō vid.
et bīs est: Hoc nō dicat nisi pariter cecus.
Ergo est fructus iusto: ergo ē deus uidicās
eos in terra. Si aliquā to. plures sumus.
dare venā: et hortam̄ vos in noīe xp̄i. ut
liet q̄ audistis ad fructū cogitetis? quia
predicare veritatē nichil est. sicut a līgua
dissentiat: et audire veritatem nichil p
est. si homo nō sup petram edificet. Qui
edificat sup petrā. ipe est qui audit et fa
cit? qui aūt audit et non facit. edificat su
p harenā; qui nec audit nec facit nichil e
dificat. Sed quomō qui edificat sup hanc
nam. ruinā sibi edificat: sic ille qui non
edificat sup petram. veniente fluuio sine
domo rapit. Non ē aliud facere nisi et edifica
re. et sup petrā edificare: id est et audire et
facere. Nec aliquis dicat. ut quid predo ad ec
clesiam? Ecce qui cotidie ad ecclīam predūt.
nō faciūt. qđ audiunt. faciūt tñ ut audi
ant: sic possunt facere ut adiant et faciāt.
Tu aūt quantū longe es a faciēdo? q̄ tan
tū fugis ab audiendo? Sed ego mq̄ non
edificio sup harenā. Nudū te iuentur? ē
q̄ ideo pluuia nō nec rabit? Nūq̄ venti
sed tū audiendo fac. Nam si audiendo nō
feceris: edificasti quidē sed sup harenā.
Quia ergo sine edificio constituti nudi
sum? in edificio aūt sup harenā posito
ficem? et qđ audiuim? faciam? Explicit
psalmus. lxvj. Incipit psalmus. lxvij.

Sicut solet scriptura psalmorū n
misteria ītytulis ponere. et hoc
tem psalmi sublimitate sacra
mēta decorare. ut sciam? qui ītra
ria sumus. cū tamq̄ sup postem qđ int?
agati legerim? nūl tuus domus sit. vl q̄ nā
sit illius predij possessor: ita et ī hoc psalmo
scriptus est tytulus de tytulo. Habet enī.
in finem ne corrūpas ipi dauid in tytuli ī
scriptione. Hoc est qđ dicit tytulus de tytulo.
Quemā enī sit tytuli huius inscriptio quam
corrūpi vetat. euāgelīū nobis indicat. Nā
cū dñs crucifigēt. tytulus inscriptus ē
applato et positus est ter iudeorū tribus
linguis. hebrea greca et latina: que lin
gue toto orbe maxime celebrāt. Igit sicut
iudeorū crucifixus. et iudei regem suum
crucifixerūt: crucifigendo eū cruā regem
gentiū fecerūt magis quā occiderūt. Et
quidē quantū in illis fuit ꝑdiderūt xp̄m.
sed sibi nō nobis? et mortuus ē ille ꝑ nob.
et sanguīe suo redemit nos: et modo nō
ē corruptus tytulus. quia ille rex est non
solū gentiū. sed cruā ipsorū iudeorū. Qđ
enī? Quia contradixerunt. ideo regis sui do
minationē euertere potuerūt? Iher est et
supra illos. Nam ille rex turgā ferream
gerit: qua et regit et frangit. Ego inq̄t
constitutus sū rex ab eo sup sion montē sanc
tum eius: predicās ꝓceptū eius. Dñs dixit ad
me filius meus es tu: ego hodie genui te.
Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā: et possessionē tuā fines terre.
Reges eos in virga ferea: et tamq̄ vas fi
guli conteres eos. Quos regit? quos con
terit? Regit obedientes: cōterit resistentes.
Ergo ne corrūpas optime et ꝓphetice? qñ
quidē et illi iudei suggesserūt tūc pylato
et dixerūt. nolumus hic rex iudeorū ꝫscribe
q̄ ipe se dixit regē iudeorū. nā et iste tytu
lus īquūt cōfumauit illū regē nobis.
et pylatus qđ scripsi scripsi: et completū est
ne corrūpas. Nec iste solus psalmus habz
huiusmōi inscriptionē ut tytulus nō cor
rūpat? aliqui psalmi sic ꝓnotati sunt:
ꝫ tamē in oībz passio dñi ꝓnūciat. Er
go et hic intelligam? dñi passionē: et lo
quat nob xp̄us caput et corpus. Dic sep
aut ꝓpe semp audiam? voces xp̄i de psal
mo? ut non solū ītueam? caput illud ꝑ
nū mediatorē dei et hoīm. hoīem x̄m ilīm.
qui etiam sedet in dīnitatē in principio verbū
deus apud deū. qđ verbū caro factū ē et
habitauit in nobis. caro ex semīe abrahā.
ex semīe dauid de maria virgīe: nō ergo
illū solū qui est caput nām cogitem? qñd
audim? xp̄m loqui: sed cogitem? xp̄m capt
et corpus. totū integrum quēdam virū.

Nobis enī dicit. vos aūt estis corpus xpi et membra. ab ap'lo paulo: et de illo dicit ab eodem ap'lo. qui est caput ecclie. Si ergo ille caput. nos corpus: totus xp'us caput et corpus. Aliqñ enī iuuenis ūba que nō congruāt capiti: et nisi ea ad ap tauerit corpori nutabit itellectūs tuus. Rursus iuuenis verba q̄ non apta sunt corpori. et xp'us tñ loquit. ubi nō tamē dū ē ne erret quisq; cito enī p̄git ut capiti aptet. qđ videt corpori nō cōuenire. Ipse denīq; in cruce pendens ex p̄sona corporis locutus ē. deus dē meus respice ī me. q̄re me dēliquisti: Non enī deus luḡrat xp̄m: a quo dēlictus nō est. Aut vō sit ad nos venit ut illū desereret? aut sit illū misit ut ab illo discederet? Sed q; homo deser tus est a deo adam ille petens. qui cū so leret gaudē ad fatē dei. postq̄ peccata detritus fugit a gaudio suo: et vē dereli quit illū deus. q; ipē desecuit deū. Ex q̄ adam xp̄us cū carnē assumpsisset: hoc ex p̄sona ipius canitus ait. q; ventus hō nost simul confixus ē cruci cū illo. Audiam ergo qđ sequit. Qñ misit saul et custodi unt domū: ut eū interficeret. Not non ad crucē dñi. sed ramē ad passionē dñi p̄tinz. Crucifixus enī xp̄us. et mortuus ⁊ sepul tus est. Erat ergo illa sepultura tamq̄ domus: ad quā custodiendā misit r̄gnū iudeorū. qñ custodes adhibiti st̄ sepul chro xp̄i. Est quedā hystoria in scriptura regnor. qñ misit saul ad custodiendam domū ut interficeret dauid: sed qñtū inde supsit qui psalmū scripsit. tantū debem⁹ discutere cū tytulū psalmi tractam⁹? Voc nobis significare nō voluit: q; missū ē ad domū ut custodiret. et ille interficeret. Quomō ergo ad hoc custodita ē domus si dauid figurabat xp̄m. ut xp̄us interficeret? qñ in sepultura xp̄us positus. nō ē nisi in cruce interfectus? Refer hoc ergo ad corpus xp̄i. q; interficē xp̄m erat tollere nomen xp̄i ne crederet in xp̄m: dū men datū prevalēt custodū qui corrupti st̄ ut dicent. q̄a cū dormiūt venerūt discī puli eius. et abstulerūt eū. Voc est vere xp̄m velle interficere. nomē resurrectiōis eius extinguē: ut mendatū euāgelio p̄ferret. Sed quomō illud nō efficit saul ut interficeret dauid: sic et ly ñ potuit r̄g nū iudeorū efficē. ut plus valeret testi moniū custodū dormientiū q̄ ap'lorum vigilantiū. Quid enī edocti sūt custodes ut dicerent? Dormiebamus vobis īquiūt qñtū vultis petimus: et dicite q; cū dormi tis venerūt discipuli eius. et abstulerūt eū. Este quales testes mendaci contra ve ritatē et resurrectionē xp̄i. similes eius p̄ saul figurati. p̄dicerūt. Intuemini infideli tatis testes dormientes: respondeāt ubi quid actū sit in sepulchro. Qui si dormi ebant? unde scierunt? Si vigilabāt? fu res quare nō tenuerūt? Dicat g⁹ qđ sequit.

Rupe me de īimicis meis dē me⁹: et ab insurgentibus sup me redime me. Factū est hoc in carne xp̄i: fi et et nobis. Neq; enī cessant īimici nīi diabolus et angeli eius insurgē super nos cotidie. et illudē velle infirmitati et fragilitati nīe: et decepti ūlis. suggeſ tionibus. tēptationibus q̄busq; laq̄is uexetur cū in terra adhuc vivum? Sed vos nīa vigilet ad deū: et clamet in membris xp̄i sub capite in celo cōstituto. Erue me de īimicis meis deus meus: et ab insurgentibus sup me redime me. Erue me de diabolis iniquitatē: et de viris sanguinū salui me fac. Erāt illi quidem via sanguinū: qui iustū occide runt in quo nullā culpam īuenerunt. Erant illi viri sanguinū: q; cū vellet alienigena locis manibus dimittē xp̄m. clamauerūt. crucifige. crucifige. Erāt viri sanguinū: quibus cū iam obiceret crimē sanguis xp̄i. respondērūt. p̄ma tres posteris suis. sanguis ei⁹ sup nos ⁊ sup filios nros. Sed nec in eius corpus erubuē viri sanguinū cessauerūt. Nā et post resurrectionē ascensionē q; xp̄i. p̄secutionē passa ē ecclia. Et ulla quidē primo q̄ effloruit de gente iudeorū. de q̄ et apli nī fuerūt? ibi p̄mo stephanus lapidatus ē. et qđ vocabat⁹ accepit? ste phanus cū corona dicit⁹: humiliter la pidatus. ⁊ sublimit⁹ coronatus. Deinde vidēm gentiles erubuerūt regna gentiū: q̄ñq; in eis impleret⁹ qđ predictū erat. t Adorabūt eū oēs reges terre oēs gen tes seruient illi? et fremuit ipetus reg ni illius aduersus testes xp̄i. effusus magnus et multus martyrū sanguis: quo effuso tamq̄ semīata seges ecclie fructus pullulauit. et totū mūdū sic⁹ nūc conspicim⁹ occupauit. Ab hujus g⁹ viris sanguinū eruit⁹ xp̄s. nō solū caput.

sed etiã corpus. ℣ Vinus sanguinũ eorũ
tuus xp̃us: et eis qui fuerũt et eis qui sũt.
et eis qui futuri sũt erunt xp̃us. et qui p̃
fuit et qui ẽ et qui venturus ẽ. ℣ Xp̃us enĩ
ẽ totũ corpus xp̃i: et q̃ũq; nũc xp̃iani boĩ
et qui ante nos et qui post nos futi sũt.
totus xp̃us erunt a vinis sanguinũ. ℣ Ner va
cat her vor. et a vinis sãguinũ saluũ me
fac. ℣ Quia cce venati sũt aiam meã.
Potuerũt tenẽ. potuerũt occidẽ: venati
sũt aiam meã. Sed ubi est disrupisti vi
aula mea: Ubi ẽ musipula: Cõmunita
ẽ. et nos eruti sum. Ubi est qd̃ bñdixit
deũ. qui nõ dedit nos in venationẽ den
tibus eorũ: ℣ Illi quidẽ venati sunt: sed
in manibus venantiũ nõ dimittit q̃ custo
dit isr̃l. ℣ Quia cce venati sũt aiam meã:
Irruerũt sup me fortes. ℣ Nõ unũq; nan
seundũ est ab hijs fortibus: diligenter ĩsinuã
dũ ẽ qui sunt fortes insurgẽtes. ℣ Fortes sup
quos. nisi sup infirmos. sup ĩmalidos: et
sup nõ fortes: Et laudant tamẽ infimi:
et dampnant fortes. Vt intelligant qui
sũt fortes. p̃mo ipm dyabolũ dñs fortẽ
dixit: nemo ĩquit p̃t intrare in domũ fortis
et vasa eius eripe. nisi prius alligaverit
fortem. Alligavit ergo fortem vinculis
dñationis sue: et vasa eius abstulit. at
vasa sua fecit. Erant enĩ oñs iniqui va
xp̃i: quibus aplus dixit. fuistis enĩ aliqñ
tenebre. nũc aũt lux in dño: qui notas
facit diuitias suas ĩ vasa misericordie. p̃ñt
ergo isti fortes intelligi: ꝑ sũt rẽ oĩbus
quidã fortes reprehensibili et dãpnabili
fortitudine. qui p̃sumũt quidẽ ꝑ de tpali
felicitate. ℣ Non volens videt fuisse fortis
dueb iste qui nũc ex euangelio erudit
ẽ qm fortiorem se ei regio in opulentiã sua
tuũ: ℣ Turbatus ĩsiluũ vetõdicõis ĩue
nit. ut destructis veteribus apotheas. no
uas cõstrueret ampliores: eas q̃ cõple
tis aĩe sue dixit. ℣ Habes multa bona
aĩa. epulare. otiãdare. saciare. Qualem
fortẽ videb: Extra hõ qui nõ posuit deũ
adiutorẽ suũ: ꝑ speraut ĩ multitudine
diuitiarũ suarũ. Vide qua fortis sit: et p̃
ualuit ĩquit in vanitate sua. Sũt etiã
alij fortes nõ de diuicijs. nõ de viribus
corpis. nõ de aliqua ĩ tpe p̃cellenti potẽ
cia dignitatis: sed p̃sumentes de iusti
cia sua. ℣ Hoc genus fortiũ cauẽdũ. mem
endũ. adiuuandũ. nõ imitandũ: p̃sumẽ
tiũ inq̃ non de corpe. nõ de opibus. nõ de
gnie. nõ de honoribus. Omia enĩ ista quib
nõ videat tpalia flura caduca volatica:
sed p̃sumentiũ de iustitia sua: Talis
fortitudo ĩpediuit iudeos. ne p̃ foramẽ
aciis intrent. Cũ enĩ de se p̃sumũt qd̃
iusti sint. et tamq̃ sani sibi videntur:
medicinã irrisauerũt. et ipm medicũ
negauerũt. Tales ergo fortes nõ infir
mos. nõ venit vocare qui dixit. non est
opus sanis medicus ꝑ male ẽntibus:
nõ veni vocare iustos. sed pctores ĩ pe
nitentiã. ℣ Isti erãt fortes qui insultã
bant discipulis xp̃i: q̃ mgr eorũ adi
firmos intrabat. et cõuiuabat cũ infir
mis. Quare in quit mgr vr cũ pctoribus
et publicanis mãducat: O fortes q̃b
opus medicus nõ est. ℣ Fortitudo ista ñ
sanitatis ẽ. sed insanie. ℣ Nã et frenetici
nichil fortius. valentiores st sani:
ꝑ q̃nto maiores vires. tanto mors vicini
or. ℣ Auertat ergo deus ab imitatõe nĩa
fortes istos. Timẽdũ est enĩ. ne eos q̃sq;
velut imitari. Doctor aũt humilitatis.
precepit nĩe infirmitatis. domãs p̃sumpti
onẽ sue dignitatis. ad hoc descendens
ut viam doceret et via fieret. marie suam
humilitatẽ nobis cõmendare dignat ẽ:
et ideo a senio baptizare nõ dedignat ẽ.
ut nos doceret cõfiteri pcta nra. et infirmari
ut fortes simus: Nẽ potius aplí votem
dicetis. q̃n infirmor tũc potens sũ. Quare nõ
ergo voluit ee fortis: ℣ Isti aũt qui fortes
ee voluerũt. id est qui de sua ꝓtute presu
me voluerũt tamq̃ iusti offenderũt in
lapidẽ offensionis. et hedus visus ẽ eis
agnus: et quia velud hedũ occiderũt.
ab agno redimi nõ meruerũt. ℣ Ipi sunt
ergo fortes qui invenerũt sup xp̃m dimen
dantes iustitiã suam. Audite fortes ip
sos. Cũ quidã ihesum solummodo dicent mis
si ab eis ad apphendendũ xp̃m et nõ au
dentes apphendẽ. q̃ q̃n voluit tũc appre
hensus est: qui vñ fortes erãt. quare ergo
ĩquiũt nõ eũ potuistis apphendẽ: Et ir
pondebãt. ℣ Nemo umq̃ homĩ sic locutus
ẽ sicut ille. Et illi fortes. ℣ Nũq̃ aliq̃s pha
riseorũ in illũ credidit aut aliq̃s scribar.
nisi ꝓplius iste nesciens legem: ℣ Posse
munt se turbe infime ad meditũ cirenti.
Vnde. nisi q̃ ipi fortes erant: et for ti

tudine sua qđ est gñus omnẽ etiã turbã
in se tñs dureñt. et medicñ oĩm occiderũt:
Sed et ille eo qđ occisus ẽ de sanguine suo.
medicamentũ feci egrotis. Irruerũt sup
me fortes. Hos marie fortes adiutre: t vi
dete vtrũ de ulla re pñsumendũ sit hoi. qñ
ner de iustitia pñsumendũ est. Iam videre
vltiã reant pñsumẽtes de diuitijs. de multi
tudine: de nobilitate gñis. de dignitate se
culi. Si quisqs de ipa iustitia tãq te sua
presũpserit: tradit. Irruerũt sup me fortes.
Et illis fortibus ille vires suas iactãs fu
it: gratias tibi ago. qr nõ sum sicut ceteri
homines. iusti. raptores. adulteri. sicut et
publicanus iste. Ieuno bis in sabbato:
decimas do oĩm q̃cũq possideo. Vide fortẽ
iactantẽ vires suas contr vtrũ longe stan
tẽ infirmũ: attende et ipam humilitatem
ppinquãtẽ. Publicanus aũt nq̃t de lon
ginquo stabat et nec oculos suos aude
bat in celũ leuare: sd percutiebat pectus suũ
dicens. dne ppicius esto mihi pctori. Amẽ dico
vobis: descendit iustificatus publicanus
ille magis q̃ ille phariseus. Et unde iusti
tiã: quia omnis qui se exaltat humiliabi
t. et qui se humiliat exaltabit. Irruerunt
isti fortes id est superbi: qui ignorãtes dei
iustitiã et suam iustitiã volentes constí
tuere. iustitie dei nõ sũt subiecti. Ad deum:
Neq iniquitatis mee neq pctm meum do
mine. Irruerũt quidẽ fortes de iustitia
sua pñsumẽtes: irruerũt sd pctm in me nõ
inuenerũt. Nam vnq̃ illi fortes id est velu
ti iusti quidẽ possent psequi xpm. in q̃si
pctorem. Sed tamẽ illi viderũt q̃ fortes
sunt in humanitate fidei. nõ infirmitate sa
nitatis. Viderunt illi q̃ fortes sunt. et tã
q̃ iusti contra iniquũ seuierũt. Ista tñ neq
iniquitas mea neq pctm meum dñe:
Sine iniquitate cucurri et dirigebã. Illi q̃
fortes currentẽ me sequi nõ potuerũt: i
deo pctorẽ putauerũt. qr vestigia mea
nõ viderũt. Sine iniquitate cucũri et diri
gebã. Exurge in occursũ mihi et vide. De
o dicit sine iniquitate cucũri et dirigebam:
et exurge in occursũ mihi et vide. Ad eũ: Si nõ
occurrat. vidẽ nõ pt: Tamq̃ si ambula
res viã. et de lõginquo ab aliq̃ cognosci
nõ posses. clamares ad eũ et dices: occur
re mihi. et vide q̃ admodũ ambulẽ. Ita qñ de
longinq̃ me attendis: gressũ meũ vidẽ
nõ potes. Itaque t deus ñ occurrẽt non
videret. q̃ sine iniquitate iste di
rigebat. et q̃ sine pcto curebat: Atque
quidẽ hoc possum. Exurge in occursũ mi
adiuua me. Qđ aũt addidit et vide: itel
ligendũ fuit videri qđ curro. fui videri qđ
dirigo. et illa figura qua et illud dictũ ẽ
ad abraham. nũc cognoui q times deũ.
Deus dicit. nũc cognoui. Vnde. n qr nũc
te feci cognosci: Ignotus enĩ sibi q̃sq ẽ
ante interrogationẽ tẽptationis. sicut se pe
trus pñsumendo ignorabat. et negando
didicit quales vires haberet. In sua pa
tiuitatiõe intellexit falso sese presũpsisse:
fleuit. et flendo meruit fructuose nosse qđ
fuit et esse qđ nõ fuit. Ergo pbatus abra
hã fidis est cognitus sibi: et dictũ est a deo.
nũc cognoui. hoc ẽ nũc te feci cognosci.
Quomõ letus dies qđ letos facit. t tristis
amaritudo q̃ tristat gustantẽ: sic videt
deus. videndo faciens. Exurge ergo inq̃t in occur
sũ michi et vide. Quid est t vide: Adiuua
me ideo ut illis ut videant cursũ meum. se
quantẽ me. nõ eis videat pctm meum cẽ qđ rec
tũ est: nõ eis videat distortũ cẽ qđ tenet
regulã veritatis. Cum sine iniquitate cur
ri et dirigebã: exurge in occursũ mihi t vide.
Aliqđ etiã me dicẽ admonet in hoc loco ca
pitis ipius nostri sublimitas. qñ firma
tus ẽ usq ad mortẽ: et assũpsit infirmita
tis carnẽ ut pullos ihrlm colligeret sub
alas suas. tãq̃ gallina infirmata cũ pullis.
Nõ enĩ in aliqua hoc aue aliqñ dispici
mus carũ etiã q̃ mollificãt añ oculos nros
sicut parietũ passeres. sicut hirũdines.
tamq̃ ãnue nidi hospites. sicut cyconie.
sicut alie atq̃ alie aues q̃ ante oculos nr
ros nidificant et ouis insidũt. pullos
alũt sicut ipe volũbe qs tota die videm
aliquã auẽ infirmari cũ pullis nõ agno
uim. nõ aspernimur. nõ vidi. Gallina
quo hoc hz: Certe notũ rem dico q̃ in con
spectu nro totidie versat. quomõ rauef
cat uor. fit hyspidũ totũ corpus. deponũ
t ale. larant plume: et videbis ita pullos
nescio qđ egrotũ. et ea est matria caritas
que inuenit infirmitas. Quare q̃. dñs ñ
pter hoc gallina cẽ voluit in scã scptua
dicens. ihrlm ihrlm quoties volui congre
gare filios tuos tamq̃ gallina pullos t
suos sub alas. et noluisti: Congregauit
autem gentes tamq̃ gallina pullos su
os qui infirmati ẽ ppter nos accipies carnẽ

a nobis. idz a gene hūano. crucifixus. cō
temptus. alapis cesus. flagellatus. ligno
suspensus. lancea vlnerat⁹. Ergo mīme
īmutatus ē. nō amisse maiestatis. Cū
ergo talis cēt xp̄us. et ideo ꝺtemptus. et ideo
lapis offensionis et petra scandali: ideo
multi offenderūt in eū. Cū talis g⁹. esset.
et tamē tamē sine peccato susceptus. Fac
tus est p̄ceps nīe īmutatus nō mi qui
mutatē. solueret nrām īiquitatē. Ideo
sine īiquitate cucurri et digebā. Ad g⁹:
Ꝺrē im qđ deus est nō ē agnoscendus:
et illud solum īeo considerandū ē qđ ppt
nos factus est. nō illud qđ nos erat:
Plane etiā illud cōsiderandū est: quia
magnū pietatis īditū est nosse qđ p te
quid sustinuit. Nō quitūq̄ puus p te
magno. sed pro te infimo ille sūm⁹ qđ:
factus parul⁹ hūiliauit se. factus obe
diens usq̄ ad mortem. Qđ iste se hūilia
uit. frūs obediens usq̄ ad mortē: Quis
supra audi. Qui cū in forma dei ēēt: nō
rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo.
Ergo equalis deo semetipm exinanuit
formā serui accipiens. in silitudine ho
minū factus et habitu īuentus ut ho:
et tm exinanuit ut assumēt qđ nō erat.
nō ut amitteret qđ erat. Quomō ergo t
exinanuit: Qua tibi talis apparuit
qn tibi dignutatē quā apud p̄em habz
nō demōstrauit: qua tibi nūc obtulit
īfirmitatē: seruā aut purgato postea cla
ritatē. Ille ergo patri equalis talis ē fac
tus: et tamē in ipsa īfirmitate agnoscē
dus est. et sinō visione sed fide: ut qđ vi
dendo qđ non videm⁹ etiā videndo meam².
merito postea quā resurrexit aut maie
magdalene tu dignatus est apparere:
noli me tangere. nondū ei ascendi ad p̄em.
Quid est hoc: Paulo post eū mulieres
tetigerūt: nā recedētes a monumento
obuiā sibi factū adorauerūt. et pedes ei
tenuerūt: discipuli etiā creatures pal
pauerūt. Qđ est ergo noli me tangere.
nōdū enī ascendi ad p̄em⁹: nisi noli qđ
vides hoc solū me credere. ne et hic ema
neat aspr̄us tuus qui tactus tuus: Hūi
lis ē tibi videor. nōdū ascendi ad p̄em mi
et ad vos descendi. et unde nō recessi: nōdū
illuc ascendi. qui vos nō deseruī: uel nō re
cedēs. ascendi nō deserens. Sed qđ ē qđ
ascendit ad p̄em: Qui nobis īnotescere
equalis p̄ri. Nos enī ascendim⁹ p fidē. ut
hoc vidē ut hoc intelligē. ut hoc utrūq̄
tāpe valeamus. Ideo ergo distulit tāti
nō abstulit: nō repulit. nō negauit. Nō
dū īquit ascendi ad p̄rem. Summo celo egres
sio eius dicit alius psalm⁹: et occursus ei⁹
usq̄ ad sūmū celū. Sūmū celū. idz sūmū
m omnibz spūalibz patrē: inde excursus
eius. et occursus usq̄ ad sūmū celū. Occurit
usq̄ ad sūmū. Sūmū nō dicit⁹ i de equali.
Denicq̄ cū aliqua īequalia cōparam⁹. et
aliquid breue et aliqđ magnū applica
m⁹ inde qntū ad quantū sit: si īequale
īuenerim⁹. ita solem⁹ loqui nō occurrit.
si ergo equale sit occurrit. Ergo occursus
eius usq̄ ad sūmū celū: quia equalis sit
p̄ri. Talem se volebat īnotescē fidelibus
suis qui diligerat. noli me tangere. hoc vo
lebat prestari a p̄re fidelibz suis q̄ dile
bat: erubuge in occursū meū et vide. īno
tesce qđ tibi equalis sim. et vide. Qđ est
vide: Fac videi qđ equalis sū. Quādiu
mecū philippus dicat. ostende nobis pa
trē et sufficit nobis: quā diu ego diu tā
tanto tpe vobiscū sum et p̄rem nō nos
tis: Philippe. qui videt me. videt et pa
trem. Non audis qr ego in p̄re: et p̄r īme:
Et adhuc forte nō credit equalē: erubuge
in occursū m et vide. Fac me vidi fac te
videa: fac notā hominibz eq̄litatē nrām:
nō putent inde se hoiem creatū fuisse. Quā
uis īeo nō creatus sit nisi i qntū homo
erat: tm nō cognouerūt q̄ creatus fuerūt.
Si enī cognouissent: nūq̄ dnm glie cru
cifixissent. Huic dnm glorie ut nouerūt
fideles mei. erubuge īoccursū m et vide.
Et tu dñe deus ututū deus isrl. Tu deus
isrl. qui nō putaris ni deus solus isrl: qui
nō putaris ni deus vni⁹ gentis que te
colit. cū oīb gentes ydola colant. Tu
deus isrl. Intende ad visitandū oēs
gentes. Impleat illa pphetia i q̄ ysaias
ex p̄sona tua alloquit² ecclīam tuā. sāc
ciuitatē tuā. sterilē illam cui⁹ multi filii
deserte magis q̄ eius q̄ habz virū. Ei q̄p
pe dictū est. Letare sterilis q̄ nō paris. erū
pe et exclama q̄ nō parturis: q̄ multi filii
deserte magis q̄ eius q̄ hīt virū: magis
q̄n gentes undec que habz virū. q̄ ante
p̄ legem: magis q̄n eius gētis que

habuit eu dentē regem. ¶ Nam nus
rer latet: et plures tibi filij sunt er ortio
sponso. Ergo ei dicit. multi filij deserte
magis qꝫ eus q̄ habz virū. Dem̄ aduꝫ
git ꝓpha. dilata locū tabnaculi tui. ⁊
aulas tuas confige, nō est qđ ꝑcas: certē
de longus funiculos tuos, et palos va
lidos cōfirme ena atq; ena in dexteram
atq; sinistram. ¶ In dextra tene bonos. ī
sinistra tene malos, donec veiat venti
labrū: posside tamē oēs gentes. ¶ Inu
tent ad nuptias bonu et malu. impleāt
nuptie recūbentiū: seniorū est īuitatur.
dñi sepaux. Ena atq; ena in dexteram
atq; sinistrā extende. semen eni tuū here
ditabis gentes. et ciuitates q̄ deserte e
runt ī habitatibꝰ? deserte a deo deste a
ꝓphis: deserte ab aplis. deste ab euāge
lio. plene demonijs. Ciuitates q̄ deserte
erant ī habitatibꝰ? nō est qđ metuas.
ꝑnalebis eni: nec erubescas qđ detesta
bilis fueris. Ergo qꝫ insurrexerūt sup te
fortes. ne erubescas qñ cont nomē xpi
anū legē seruant. qñ ignominia ⁊ blas
phemia erat cē xpianū: nec erubescas
qđ detestabilis fueris. Confusionē eni
in ꝑpetuū obliuiscēris: ignominie vi
duitatis tue nō eris memor. qñ ego sū
dñs qui facio te. Dñs nomē est ei: et q̄
eruit te ipe dñs deus isrl' vnuisē terre
vocabit. Et tu dñe deus virtutū de isrl.
uitende ad visitandū oēs gentes. ¶ Inte
de inq̄ ad visitandū oēs gentes: Nō
miserearis oīm qui opant iniquitatē.
Vir plane fruti. Que non treat? Que
ad suam conscīam rediens nō cōtremis
cat? Que eiā sibi cōscia ē pietatis: mi
rū nisi aliqđ conscia sit eiā ūiquitatis.
Quicūq; eni ꝑcatū fecit, et ūiqtatem
fecit. Si eni iniqtates obseruaueris dñe?
dñe quis sustinebit? Et tamē verū est
nec frustra dictum: nec potuit aut potuit. nō miserearis oīm q̄ opant
iniquitatē. Sed ecce miseret ē paulo
qui ꝑmo saulus oppugnabat iniquitatē.
Qđ eni fecit bonū, unde ꝓmeruit deum?
Nōne sanctos eius ad mortē affligebat?
Nōne eccl'ias a principijs sacerdotij fēbat?
ubicūq; xpianos inuenisset ad pena
rapuit? Nōne id agēs, eo tendēs, redes
spuās et anhelans sicut de illo scriptura
testat. de celo vocatꝰ ē voce sublimi, de
rectus, erectus, erectatus, illuminat? locutus.
uiuificatus. ꝑditus, redditus? Quo me
rito nichil nob dictum? ipm potius audi
amus. Qui pius fui mst blasphemus
et ꝑsecutor et īiuriosus: ꝫ misericors con
fitebus sū. Certe nō miserearis oīm q̄ opāt
iniquitatē. hys duobus modis ītelligi
pt: siue quia oīno nulla pena īpunita
relinquit deus, siue qđ est quedā uni
tas. quā qui opant oīno eorū deus non
miseret. Sed dimisios duos mōs breuiter
qñtū tpis sufficit aliqđ loq̄mur et
vide. ¶ Iniquitas oīs pena magnaue
sit. punitur nīe est aut ab ipo hoīe t
penitente. aut a deo vindicante. ¶ Nam q̄
quē penitet, punit seipm. Ergo frēs puni
amus nīa pena: si querimus misericordiam
dei. ¶ Non pt deus misereri oīm opantiū ī
iquitatē. qi blandiens pena. aut nō era
dicans pena: prorsus a punis. aut punit.
Vis nō puniat? Puni tu. ¶ Nā illud ferus
tu qđ īpunitū esse nō possit: ꝫ a te punia
tur potius. ut facias qđ in alio psalmo
scriptū est. ꝓueniam? faciē eius in cō fes
sione. Quid est ꝓueniam? faciē eius in
confessione? Antecꝫ ipse attendat ut pu
niat. tu ꝓuenias confitendo ⁊ puni. ¶ Non
ille īueniat qđ puniat. qua tū tu pu
nis iniqtatem facis equitatē: et ideo
tui miserebit deus. qꝫ iam te opantem
equitatē īuenit deus. Quid est opantē
equitatē? Quia hoc in te odisti qđ ille
odit: ut inquias placeas deo. dū hoc in te
punis qđ displiceat deo. ¶ Nam nō pt īpu
nitū relinquere penam: quia verū est non
miseretur oīm qui opant iniquitatem.
Sed videam ¶ iam aliū modū. quo hec
sentētia possit intelligi. Et quedā ini
quitas quā qui opat non pt fieri ut mi
seretur eius deus. Quenam forte q̄ nā
lla sit: ipa defensio peccatorū. Cū ass
defendit peccata sua. magnā ūiquitate
opat: hoc defendit qđ deus odit. Et inde
re q̄ puerse. q̄ inique. si quid boni fecerit.
sibi vult īputari: si quid mali deo. Nā hō
modo defenditur hoīes pena ex dei perso
na. qđ preus est. Quid est hoc? Nemo ē
qui audeat dicere bonū est adulteriū.
bonū homicidiū. bona fraus. bonū per
iurium: nullis prorsus hoīm. ¶ Nam q̄ eiā
lla faciunt clamant qñ parcit. Oīno
ergo nō īuenis aiam tam puersam tam

ertuē a ſocietate geneis hūani. et a p
rapatione eōis ſanguīs et adam. tm vi
deat² bonū eſſe adulteriū ſicut dui fraus,
rapina. puriū. Sed quomō ea defēdūt:
Si deus noluiſſet: nō id fecaſſem. Quid
bis facta fato meo: Jam queris qd ſit
fatum. Curris ad ſtellas. queris q's fer
rit et ordinauerit ſtellas: deus eſt. Er
go ad hoc ptm tuū defendis: ut deū ar
tuſes. Ideo erubescat² reus: ut cū petāt
Prorſus talem ūiquitatem opantū nō
miſereat² deus. Non miſeraris oīm qui
opantur iniq̄tatem. Pſequere inquit
peccata eorū. puni. cōpūge: conuerte
illos añ ſe. qui ſe ponūt poſt ſe. Erubeſ
cant de ſe: ut gaudeant ad te. Nō miſe
reris oīm qui opant² iniq̄tatē. Conuē
tent² ad veſpam. Heſaias quos dicat quō
dam opatores ūiquitatis. et quōdā tene
bras conūtā ad veſpam. Nō eſt ad veſpe
rā: Deruū. Ante eū debuerūt ante ep
rpm crucifigent medicū agnoſcē. Re
ſurgente. in relū aſcē
dente. poſtea quā miſit ſpm ſuū ſanctū.
quo repleti ſunt illi qui in una domo e
rant. et ceperunt linguis loqui oīm gen
tū. et pauerūt crucifixores xpi cōpuncti
de cōſcia ſua. conſiliū ſalutis ab aplis
petuerūt²: audierūt agite penitentiā
et baptizetur unuſq̄ſq; vrm in noīe dñi
nri ihu xpi: et dimittunt² vob ptā vra.
Poſt crucifixum xpm. poſt effuſū ſanguīē
xpi. dimittunt² ptā vrā. Ille ſic voluit
mori: ut ſanguine ſuo eaā effuſores ei⁹
ſanguīs redimeret. Iudiſtis ſeuētes: in
bite confitentes. Heuto conūtentur ad
veſpam: et fame patient² ut canes.
Canes gentes uidei duxerūt tā p̄ imun
dos. Nam inde et ipe dñs cū poſtea eū cla
maret chananea quedā mulier nō u
volens eius miſereri diā. ille oīa p̄undēs.
oīa ſtuens. ſi fidem eius oſtendē volēs.
diſtulit bñficiū. et eā ſuſpendit. Et quo
nō diſtulit: Non ſum iquit miſſus nī
ad oues que perierūt domus iſrl. Iſrl
filiorū mittē panē
appellauit. pter īmundiciā. Qd aūt
illa mulier eſurientes hoc magis nō repu
tat bñficium. Humilitē cōfitet: et me
ritū eāt. qd a dño dictum erat.

Verum ſi aliqd tale dño dicat conui
uā eſt: dñs aūt cū tale aliqd ſuo dicat
dignatio potius dicta pt. Ita unq̄ dñe.
Quid eſt ita: Verū dicas prorſus verum
dicas: canis ego ſum. Sed et canes unq̄
edūt de micis. q̄ cadūt de menſa dñoꝝ
ſuorū. Et cōtinuo dñs. O mulier mgna
ē fides tua. Jam dudū canis nō mulier.
Unde ia mulier. q̄ paulo ante canis: Cō
fitendo humilitē: nō ꝛpellendo qd a dño
dictū erat. Ergo gentes canes: et ideo e
surientes. Bonū eſt et iudeis ut agnoſcāt
ſe pctores: et luceat ad veſpam conūtanti²
et fame patiant² ut canes. Nā male ſa
turatus erat ille qui dicebat. ieunio bis
i ſabbato. Ille aūt publicanus canis eat
fame patiens: et unde bñficiū dñi eſurie
bat q̄ dicebat. ppitius eſto in peccatori.
Conūtant² ergo et illi ad veſpam et fame
patiant² ut canes: deſiderent gīaz dei.
intelligant ſe pctores. fortes illi fiant infi
mi. diuites illi fiant pauperes: iuſti illi
agnoſcant ſe pctores. leones illi canes
fiant. Conūtent² ad veſpam et fame pa
tiant² ut canes: Et turbāt ciuitatē.
Quā ciuitatē: a mundū iſtū. que q̄buſ
dā locis uocat ſcriptura ciuitatē turbulā
te: id eſt quia nō in oīibus gētibus undiq̄
turbū fuerat mūdus una gente iudeoꝝ.
ubi talia dicebant². et appellabat² ciuitas
turbulancie. Iſtā ciuitatem turbauit illu
ā canes facti eſurientes. Quā turbauit:
Euāgelizando. Saulus ex lupo canis
factus ē ad veſpam: id eſt ceco conuiſus. de
micis dñi ſui in gutta eius aurē et tur
bauit ciuitatē. Et tres ipi loquent² in
ore ſuo: et gladius i labiis eorū. Jam ille
gladius bis acutus. de quo aplus dicit. et
gladū ſpūs q̄ eſt verbū dei. Quare bis
acutus: Quare. niſi q̄a ex utroq; teſta
mēto ferens: Hoc gladio mactabant²
de quibus dicebat² petro macta et māduca.
Et gladius in labiis eorū: Quīn q̄s au
diunt: Loquent² in ore ſuo. q̄s audiunt. id
ē ſtomachabunt² adiſus pigros ad fidē:
qui paulo ante. et ipi tres de nolebāt. te
dū de nō credentibus patiūt². Et ve fre
ting it. uides hoīem pigrū añq̄ ſit xpia
nus. clamas ad illū tondie. ut conūtit²:
conūtat². et iā multi oīs eſſe xpianos. et
murat² quia nūdū ſunt. Exaudit illi qui
ad veſpam conūſus ē: ſi quia frs ē eſuri
ens ſic canis. hīt et iā i labiis gladium:

diat quib audiuit? Vd est qb audiu?
Quis credidit auditui nro? et brachiu
dñi cui revelatu est? Am qb audiuit?
Non credunt iudei: et ronisi sunt ad gen
tes. et annuciauerut. Iudei nō credebāt:
et cū p credentes uideos euāgeliū arriu
bat ciuitatē. et dicebant. qm quib audi
uit? Et cui dñe dedebis eos. Qb au
diuit? Omib gentes cpiane future sut. et
vos dicatis quib audiuit? Quid est dedi
debis eos? Pro nichilo habebis omb
gentes. Nichil ante te erit: qa fatilli
mū erit ut credāt in te omnes gentes.
Fortitudinē meā ad te custodiā. Illuc
fontes ideo tenderūt. qr fortitudinē suā
ad te nō custodierūt? idz illi qui sup me
insurrexerūt et irruerūt de se p sūpserūt.
ego aūt fortitudinē meā ad te custodi
am: quia si credo tado. si credo fortior
fio. Videte enī qd est frēs in aīa hūana:
nō habet er se lumē. nō habet er se vires.
Totū aūt qd pulchū est in aīa virtus et
sapīa est: sed nec sapit sibi. nec valet
sibi? nec ipsa sibi lux est: nec ipsa sibi
virtus est. Est quedā origo fons qr vir
tutis. ē quedā radix sapientie: ē quedā
ut ita dicam si et hoc dicendū est regio
in cōmutabilis veritatis. Ab hac am
ma credendo tenebrat: credendo illūia
tur. Credite ad eū et illuiamī: qa recedē
do tenebriamī. Ergo fortitudinē meā ad
te custodiā. Non a te recedā: nō de me
presumā. Fortitudinē meā ad te custodi
am: Quia deus susceptor me? es. Ubi
enī eā? et ubi sum? Unde me suscepisti:
Quas iniq̄tates meas dimisisti: Ubi
uerbā? quo exercitus sum? Ergo hoc me
minisse debeo qd in alio psalmo dicit.
qm pat meus et mr mea dereliq̄querunt
me: dñs aūt assumpsit me. Fortitudinē
meā ad te custodiam: qr deus susceptor
meus es. Deus meus misericordia eius
p̄ueniet me. Certe qd ē fortitudiē meā
ad te custodiā: de me enī nichil presu
mā. Quid enī attuli boni ut mei misere
ris. ut me iustificares? Qd in me inuenisti.
nisi sola peccata? Tu nichil aliud nisi
naturā quā creasti: retea mea mala q̄
deleuisti. Non ego prior ante fuerā. p̄ tu
ad me exercitandū venisti: nā misericordia ei
p̄ueniet me. Qd hoc respōdebit infelix
pelagius? Antreq̄ aliq̄d ego boni faciā:
mia ei p̄ueniet me. Deus meus de
monstrauit mi in inimicis meis. Vide aūt
Quantā curā me exhibuerit misericordiā.
inimicis meis mi demōstrauit. Relictis cō
pares se collēgis. et ēpulsis clerici cōpares
se vasis ire vas misericordie: et videat qs
er vna massa fecit deus aliud vas i hō
norē. aliud in cōtumeliā. Qd est demō
strauit mi inimicis meis? Si enī deus vo
lens ostendere iram et demonstrare potētiā
suā: attulit in multa patiētia vasa ire.
que p̄parata sūt in p̄dictionē. Et q̄p̄ē qd hoc?
Vt notas faceret diuitias suas in vasa mi
sericordie. Si ergo vasa ire attulit in quib
notas faceret diuinas suas in vasa misericor
die: certissime dictū est misericordia eius p̄
ueniet me. Deus meus demōstrauit mi
inimicis meis: idz q̄tam curā me habu
it misericordiā. ut illis mi demōstraret cui
quos nō habuit. Nisi enī debitor suspē
datur: minus agit gratias cui debitum
relaratū. Deus meus demōstrauit mi in
imicis meis. De ipsis aūt inimicis quid?
Ne occideris eos. ne q̄n obliuiscant? le
gis tue. Rogat pro inimicis suis: impleti
preceptū. Quid est ne miserearis oīm q̄
operantur miq̄tatem? et ne occideris eos
ne obliuiscant? legis tue? Quo nō misere
ris oīm qui operant? iniquitatē? et quor
nō occidat eos ne obliuiscant? legis tue?
Sed hoc de inimicis suis dicit. Qd ergo?
Inimica eius equitatē operant? Si qui
ei inimicant? equitatē operant? ergo ipse
iniquitatē operatur? Sed quia ipse equi
tatem operatur. porro qui equitatē operatur
p̄fecto miquitatē ab inimicis patitur? ref
tat ut qui iusto inimicant? miq̄tatē ope
rent? Vnde ergo paulo superius. nō misere
ris oīm qui operantur miquitatē? et nūc
de inimicis suis. ne occideris eos ne q̄n ob
liuiscant? legis tue? Non ergo misereris
eorū. ut occidas peccatis eorum: ne occi
das eos quor peccata occidis. Quid est
aūt occidi? Obliuisci legis dñi: ipsa ē
vera mors in p̄fundū ire p̄ni. Potest q̄
dem hoc de malis intelligi. Qd de ma
lis? Ne occideris eos. ne q̄n obliuiscant?
legis tue? istos inimicos meos. ipsos q̄
me occiderunt noli tu occidere: maneat
gens iudeorū. Certe virga est a romanis.
certe deleta ciuitas eorū: nō admittit?
ad ciuitatem suā iudeū. et tū iudei sūt.
Nam omnes iste prouincie a roma
nis subiugate sūt. Qb nā rogno sunt

gentes u ĩperio romano? que qđ erãt.
qñ oĩb romani facta sũt. et oĩb romanu
dicunt? Judei tũ manent rũ signo: nc
sic victi sunt ut a victoribz absorbeãt.
Non sine causa tam ille ē: qui tũ fiem
ordiss. posuit ĩ eo deus signũ ne qs eũ
occideret. Hoc est signũ qđ hñt iudei.
Tenent oĩno reliquias legis sue? tum
adunt. sabbata obseruant: pascha
ĩmolant. azima comedũt. Sũt ergo
iudei. non sũt occisi: necessariꝰ sunt ce
dentibz gentibus. Quare hoc? Vt de
monstret nobis u ĩimicis nrĩs miam
suã. Deus meus demõstrauit mi ĩimi
cis meis. In cunctis supbie pasis ĩserto
misericordiam suam demonstrat oleastro.
Ecce ubi iacent qui supbi erant? ecce
ubi inserti ex qui tũc iacebas: ne tumo
ne occideris eos: ne qñ obliuiscant le
gis tue. Dispge eos in virtute tua. et
Jam factũ est: et omnes gentes dispsi
sunt iudei testes inq̃tatis sue et veri
pplietatis est xpũs: et nos tenem xpm.
Et si qñ forte aliquis pagan9 dubita
uerit. aĩei directum pplias de xpo qđ
euidentiã obstupescat. et ãmirans pu
tauerit a nobis ee conseptas: de codi
bus iudeorũ probam. qđ hoc tanto añ
pdictũ est. Videte qđ admodũ de ĩimicis
nostris alios cõfundim ĩimicos. Dis
pge eos in virtute tua: tolle illis vti
tem. tollis illis fortitudinẽ eoz Et
dedisti eos pterrori meis dñe! deluda
os eorũ sermonẽ labioꝝ eorũ. et cõ
plendant in supbia sua: et ex male
dicto et mendacio annũtiabunt cõ
sũmationes in una consũmationis. et nõ
erunt. Obscura sũt. et timeo nõ bene
ĩsinuent: iamiã audiendo fatigati
estis. Itaq si placet caritati mee. que
stanti in castitatis differam. Aduua
bit dñs ut vobis debitũ psoluamus:
quia de illo magis q de nobis promitti
mus. Explicit sermo primus. Incipit sermo
Eternus de sequentibz ei de ps!
Hodiernũ reliqt. Ita ergo dñs vo
luit reddendi tempus aduenit. Cum vo
sum9 nos deuoti debitores. tũ debetis
ee audi exactores: hoc ē ut qđ ille do
nat. et nos reddim9. ille enĩ dñs nos

seruu sum? sit ampliatus ut sit fructus
i audicione vĩa de vita vĩa. Cuius ei
ager fructũ nõ reddens et ingratus. agr
cole pro frugibz. spinas affert. nõ hoc
rem sed igne querit. Dñs aũt deus nr
sicut eũ videtis hãc terrã pmissionis vi
sitare solempnibz. ita cor nrũm libro suo
tamq̃ agrũ suũ visitare dignat: et de
corde nõ fructus querit. qui nouit et
quid ibi seminet et quantũ pluat. Et
quia certa nichil sine illo sum? qa et
añq̃ ee9 nichil eram? et q̃ qs iam
homo est et sine illo ee voluerit. nichil
aliud qm̃ homo potr erit. veriꝰq est
qđ hic dictũ est. fortitudinẽ meã ad
te custodiã. qm̃ q̃ qđ possum? i apud
illũ et ad illũ seruiemus credendo amat
tum? vigilare debet semp mens nra nõ
ab illo recedẽ? sed et si longe erat ma
gis magisq̃ ppinquare et accedẽ non
gressu pedũ nõ subuectioe vehiculoꝝ
nõ celeritate animaliũ. nõ elatione
pennaꝝ: sed puritate affectũ et pba
bilitate sanctoꝝ morũ. Videam9 ergo
qđ dicatur de hoc psalmo. In hoc erũdi
miseream9 cũ repisset de ĩimicis suis lo
qui dicens deo. ne occideris eos. neq̃n
obliuiscant legis tue. Quãmus eos ĩ
imicos suos esse dicerit. rogauit tamẽ
deũ ne occiderent et obliuiscerent le
gem ipsius: nõ tñ tenere legem. id nõ
obliuisci legis iã pfectio est et quasi
securitas de pmio et nulla sollicitudo
de supplicio. Dũt enĩ qui tenent legẽ
memoria. et nõ implent vita: q̃ vero
ĩplent vita. nõ possunt vo nõ tenere
memoria. Ergo qui moribz preceptia
dei sanct. et quodãmõ videndo semper
in corde suo ne deleat agit qđ tenet.
Cauendo q̃ se cõmemorat qđ ei ĩ corde
sanctũ sit de lege dei: ipse fructuose te
net legem dei. ipe non ĩimicus deputa
bit. Nam certe ĩimici iudei q̃s videt
significatiue psalm iste. legẽ dei tenent.
et ideo de illis dictum ē. ne occideris
eos. ne q̃n obliuiscant legis tue: ut
gens iudeorũ maneat. et ea manente
crescat multitudo xpianorũ. Omnes
gentes manent certe. et iudei sũt nec
destiterũt ee qđ erant. id gens ipsa
nõ ita cessit in ira romanorũ. ut ami
serit formã iudeorũ: sed ita subdita
romanis est. ut ea leges suas tene

at. que leges sunt dei. ¶ Quid in illis
factū est? Detamatis mentū & criminū.
et relinquitis q̄ grauiora sūt legis. mi
sericordiā et iudiciū: liquātes culicem.
camelū aūt glutientes. ¶ Hor eis dñs
dicit: et ueneranda sunt. Tenent legē.
tenent pphas? legunt oīa. cantant
oīa: lucem pphetaū nō ibi indēt. q̄
Xpūs ihūs. ¶ Non solum eī nūt non vi
dent cū sedet in celo. sed nec tūt uidēt
q̄n inter illos humilis ambulabat: et
facti sunt rei fundendo sanguinē ipi.
sed nō omnes. ¶ Hor et hodie cōmendam
cantatu mē. nō omnes? q̄ multi eorū
conūsi ad eum quē occiderūt. et in eū
credendo veniā et de effusione ipi sāg
guīs meruerūt: exemplū q̄ pbuerūt
hoīnibz. q̄n non debeant diffidere di
mitti sibi qualecūq; prīm. q̄n et inter
fectio ipi dimissa est confitentibz. ¶ Inde
ergo dictū est. quia deus susceptor mei
es. deus meus misericordia eius p̄ueniet
me: hor est ante oīa merita mea bo
na p̄ueniet me misericordia ipius? & si nihil
in me boni inuenerit. ipe me faciat bonū
et ipe iustificat conūsum: et ipe āmo
nendo ut conūtat auersus. Deus inquit
uerū demonstrauit michi īimicis meis?
id est quantū me diligat. q̄ntūq; michi
largiat de bonitate sua ex compatione
īimicorū meorū in ostendit. q̄a nō sint ex
una massa vasa ire et vasa misericordie per
vasa ire disiunt vasa misericordie quātū illis
boni largiat deus. Et deinde. ne occidas
eos. ne q̄n obliuiscant legis tue. ¶ Hor dic
tū est de iudeis. Sed quid illis furies? in
Dissipa eos in virtute tua. Ostende il
lis quia tu fortis es. nō ipsi qui de virtute
sua p̄sumendo veritatē tuā nō cognouē
runt? nō quales ipsi fortes sūt. de quibz
dictum est. inuenerunt sup me fortes: q̄
qualis tu fortis ad dissipandos eos. Et
dedit eos. protector meus dñe: id est sic eos
dissipe ut nō eos deseras. ¶ Ne q̄n obliui
scant legis tue: et in eo ipso me protegas.
ut de iporū dissipatione habeā testimoniū
misericordie tue. Et sequit. Deluta
oris eorū sermonē labiorū eorū. Quo cō
iungit? quo cōnectit ista sentētia? Delu
ta oris eorū. sermonē labiorū eorū. Se
quētia nō ita cōnectūt? ut dicēt nob
quo iūgat ista sua. Deluta igit oris
eoz sermonē labioz eoz. et cōprehēdāt

in superbia sua: et ex maledicto et men
dacio annūciabunt? consūmationes in
ira consūmationis et non erūt. ¶ Hor ob
saurū etiā hēri diximus? et ideo ad intē
tiones mentes viās exposituonē distule
ramus. ¶ Nūc itaq; q̄n nūdū fatigati es
tis ad audiendū? erigite corda vīa. ut
adiuuetis me intentione. ne forte mob
scuritate et plenitate alicui tū sermonū
nō sufficiat intentionis vestre: et debeatis
aliq̄d a vobis afferre. ut q̄d nos dicendo
non ipleuerim? intelligendo supplea
tis. Dic ergo posita ē ista sententia in
medio ut quo iūgat? nō facile videam?
Deluta oris eorū. sermonē labiorū eorū.
Recurram? ergo ad superiora. Q̄m dixe
rat. ne occidas eos ne q̄n obliuiscant?
legis tue. quos tū dicat inimicos? ad
iunxit duos ūsitatos. dissipe eos in vir
tute tua. et dedit eos protector meus dñe:
et continuo intulit. deluta oris eorū. ser
monē labiorū eorū. hor ē illud occidere
non ipsos. ¶ Non ergo occidas eos ne q̄n
obliuiscant? legis tue: sed est q̄d in illis
occidas. ut impleas q̄d supra dictū est.
ne miseāris oīm qui operant? iniq̄tatē.
Dissipe ergo illos et dedit eos. id? noli
deserere cum dissipes: quia nō deserēdo
habes q̄d in illis agas. cū ipsos nō oc
cidis. Quid ergo occides? Deluta oris
eorū. sermonē labiorū eorū. Q̄d in illis
occides? Crucifige. crucifige. q̄d clama
uerunt nō qui clamauerūt. ¶ Ui enī
xp̄m delere. īteruncare. p̄dere voluerūt:
tu aūt resuscitando xp̄m quē p̄dere vo
luerunt. occidis delicta oris eorū. sermo
nē labiorū eorū? quippe quē p̄dendū
clamauerūt vide expauescant. & quē
in terra contēpserūt. in celo adorari ab
oīnibus gentibz āmirent? sic occidant?
delicta oris eorū et sermones labiorū
eorū. Et comp̄hendant? in superbia
sua. Quid est comprehēdant? in superbia sua?
Quia frustra inuenerunt fortes. et qua
si cessit illis. ut aliquid sibi fecisse in
derent? et preualuerūt dño: potuerūt
hoīem crucifige. potuit infirmitas pre
ualē et virtus occidi? et visi sibi sunt
aliqu velud fortes. velud potētes. ve
lud p̄ualentes. velud leo paratus ad p̄
dam. velud tauri pingues: sicut eos
alio loco cōmemorat tauri pingues
obsederunt me. Q̄d aūt ferenūt in xp̄o?

nō vitā ꝑ mortē ocīderūt. Extincta ꝙp
pe morte ī morientem. et resurgēte vita
de morte a viuente. etenī et ipse se re
suscitauit. quia erat in illo et qđ mori
nō potuit. quid fecerūt? Audi qđ fecerūt.
soluerūt templū. Quid vō ipe fecit? Tri
duo resuscitauit illud. Vnde ergo occisa
sunt delicta oīm eorū. et sermo labioꝝ
eorū. Et quid iam factū est in illis ꝙ con
uersi sūt? Et comꝓhendunt in suphia su
resurrexit? nec diderūt eū resurrexisse. qz
viderūt in telo positū spūm sanctū unde mi
sisse. et vos qui in illum credidērūt imple
uisse: et inuenerunt se et nichil dāpnasse
et nichil fecisse. Factū eorū in irritū veīt:
ptā remansit. Quia ergo factū eoꝝ
atū est. peccatū aūt mansit sup sanctes:
comꝓhensi sūt in suphia sua. videruntq se
sub iniquitate sua. Restituat ergo ut con
fiteant ptā. et ille ignoscet ꝙ peccātibz
confessi: et mortē suam donauit. occisus
a mortuis. et viuificans mortuos. Cōpre
hensi sūt ergo in suphia sua. Et ex ma
ledicto et mendacio annūciabūt consū
mationes ī ira consūmationis et nō erūt.
Et hoc difficile intelligit quo ūgatur.
non erunt. Quid nō erunt? Videamus gz
superiorē textū. Cū comꝓhensi fuerīt in
suphia sua: annūciabunt ex maledicto
et mendacio consūmationes. Que sūt cō
sūmationes? Pfectiones. Consūmari
enī pfici est. Aliud est consūmari aliud
cōsumi. Consūmat qđ sic finit ut pfici
at: consumit qđ sic finitur ut nō sit. Su
phia non ꝑmittebat hoīem pfici: nichil
sit impedit pfectionē. Intendat quippe
dere malū nimis molestū nimis cauē
dum. Quale malū putatis? Quā diu er
aggerem. quid mali sit ī suphia? Opa
bolus inde solū puniendus est. Certe t
princeps est oīm peccatorū: certe seductor
ad pcm. Non ei īputabit adulteriū. nō
violentia. nō fornicatio. nō rapina rez
alienarū. sola suphia lapsus est: et qm
suphie comes est īuidencia. sicut nō pōt
suplus nō īuidere ex hoc unde qđ suphi
am necessario sequit. Lapsus eciā īuidit
stanti: et dedit opam seducē hoīem. ne el
le leuaret. vnde ille deiectus est: et ideo
satagit vera psuadere falsa. qz tale iudi
cem habem ubi obicē falsa nō possit.

Nam si apud hoīem iudicem ageretur
causa nostra. quē posset fallere crimi
nationibz falsis? nō multū ageret ut pecta
rem. quia iudicem fallendo et innocentes
posset oppunē: et turrituentos ad se trā
ducere et secū condēpnari facē. Nūc vō
qm stat talem iudicē. qui falli nō possit.
et quia scit eū ustū ꝓsonas accipe non
posse: tales ei vos queunt pdūcē. qbz necss
se sit ut dampnet. qz ustus ē. Dat itaqz
opam ut peccem sola īuidencia: que ī
uidencia necesse ē ut comitet suphiam.
Hoc ergo malū suphia est. īpediens pfec
tionem. Jactet ergo se qlz de diuicijs. iac
tet de pulchritudine et de viribz corporis:
ista certe oīa mortalia sūt. Videndi sūt
qui se de mortalibz iactant: a quibz rele
plerūqz aut vivi desernnt. a mortui cas
necesse est ut deserant. Illud ē vitiū capi
tale. qđ cū quilqz bene pfecerit suphia tēp
tat: ut pdat totū qđ pfecit. Deinde oīa
vitia in malefactis timenda sūt: suphia
in bñfactis plus metuenda ē. Non itaqz
mirū. qz sic est humilis aplus ut dicat.
qñ infirmor tūc fortis sum. Nā hoc vitio
ne et ipe temptaret quale sibi medicamē
tū diuina apposituꝝ contra tumorē a medi
co. qui sciret quid curaret? Ne magnitu
dine mgt reuelationū extollat. datus ē
michi stimulus carnis mee angelus sathā
ne qui me colaphiset. ꝓpter qđ ter dnm
rogaui. et dixit m. Sufficit tibi gra mea:
nā virtus in infirmitate pficitur. Videte
que sint consūmationes. Aplus doctor gen
tiū pater fidelū p euangeliū arripuit stī
mulū carnis a quo colaphisaret. Quis
nīm hoc dicē auderet? n ille confitei nō
erubesceret? Si enī diceremus hoc nō passū
fuisse paulū: cū ea quasi de ferim medā
tem fatemur. Sed quia verax est et vera
dicit: oportet ut credamus datū illi esse
angelum sathane. ne magnitudiē reuela
tionū extolleret. Erat quā timendus ē ser
pens suptie. Quid itaqz factum est ustis?
In peccato suo cōprehensi sunt. qz xpm or
aderūt: et de ipsa magnitudine pcōrū plus
humiliati sunt. et maiore humilitate emen
merūerūt. Hoc est cōprehendant in sup
bia sua. et ex maledicto et mēdatio ānū
ciabunt consūmationes: id est ideo ma
gis pficientur. qua ī maledicto et mē
dacio deprehensi sunt. Superbia qppe
eos non permittebat perfici fatemur.

Absulit supbiam p eoꝝ confessionem. indulgentia deleuit famus p dei miseratione? et ꝑ maledicto et mendatio annūciate sūt consūmationes. idz dictū ē hoi vidisti quid sis. sensisti quid sis. erasti. ꝑ retatus es. peccasti et lapsus es: agnouisti infirmitatē tuam. supplica medico. noli alibi videri sanus. Vbi est frenesis tua? Et te medicū occidisti. quem occidendo ꝓdere nō potuisti: tamē quantū ad te ꝑtinuit occidisti. Et maledicto et mendatio ānūciabunt consūmationes. Ecce qđ ad maledictum ꝓtinebat. Q iudei maledictus enī omnis qui pendet in ligno. tantū fecistis xp̄m. tamq̄ maledictū putastis: adde ⁊ mendatio. Custodes ad sepulchrū posuistis: ut mentirent pecuniā te dissis? ecce xp̄us resurrexit. ubi est maledictū tuus? qđ fecistis? Vbi mendatium custodū. quos corrupistis? Et ꝑ maledicto et mendatio annūciabunt consūmationes unā consūmatiōis et non erunt. Quid est ī una consūmatiōis annūciabunt consūmatiōes? Est una consūmationis: et est una consumptionis Nam oīs vindicta dei ira diat: ⁊ aliq̄ ad hoc vindicat deus ut ꝓficiat. aliq̄ ad hoc vindicat ut dampnet. Quō ad hoc vindicat ut ꝓficiat? flagellat oīnem filium quē recipit. Quō ad hoc vindicat ut dampnet? Q̄ posuerit ipios ad sinistram et dicet eis. ite in ignem eternū qui paratus ē dyabolo et angelis eius: ille ira consūptionis est. non consūmationis. Annūciabunt aūt consummationes in una consūmatiōis: idz predicabunt ab aplis? quia ubi habūdauit peccatū. supabundauit grā: et ptinuit ad humiliationis meditinā infinitas hoīes. Hoc cogitantes illi. et īuenientes anp confitentes īiquitates suas. non erūt. Quid nō erunt? In superbia sua. Supra enī dicent cōprehendant ī supbia sua. et ꝑ maledicto et mēdatio annūciabunt consūmatiōes: et nō erūt vtiq̄ in supbia in qua cōprehensi sunt. Et scient quia deus dñabitur iacob. et finiū terre. Antea enī iusti sibi videbant. qđ gens iudea legem attenderat. qđ dei p̄cepta seruauerat? demonstrat illis q̄ non seruauit. nī in ipis dei preceptis xp̄m non intellexit: q̄ ceritas ex parte in israhel facta est. Videnti et ipi iudei quia non debent gentes contēnere quos quasi canes et peccatores putabant. Quomō enī piter īuenti sunt mī iquitate piter venient ad salutē. Nō solum iudeis mst aplis. verū etiā ⁊ gentibus. Ideo enim lapidem quē reprobauerūt edificantes. hic factus est in caput anguli: ut duos ūgeret in se. Angulus enī duos parietes copulat. Iudei ecclesi et magni sibi videbant. gentes tamq̄ infirmi. tamq̄ peccatores. tāq̄ demonum serui. tamq̄ ydoloꝝ adoratores: et nī in vtroq̄ iniquitas. Demonstrati sūt et iudei peccatores: quia non ē qui faciat bonū. non est usq̄ ad vnū. Deposuerūt supbiam. et non īuenerunt salutē gentium: q̄ parem suam et illoꝝ infinitatē cognouerunt. et in angulari lapide copulati. simul dñm adorauerūt. Et scient quia deus dñabitur iacob ⁊ finiū terre. Non tantū iudeoꝝ dñatur. sed ⁊ finiū terre: qđ non scirent si adhuc in superbia sua essent. In supbia aūt sua essent: si adhuc sibi iusti viderent. Vt aūt sibi iusti nō viderent. annūciate sunt illis ex maledicto et mendatio consummationes in una consūmationis: q̄ cōprehensi fuerunt in supbia sua. et maledicto quod fecerūt. q̄ xp̄m occiderūt. Ecce qđ fecit dñs nr ihūs xp̄us? mortuus est inter manus iudeoꝝ et redemit multitudinē gentiū. ar fusus est sanguis ar profuit. sed cōuersis oīnibz profuit: quia et illi quē occiderūt agnouerunt. et ab illo ipius mēfectionis et delicti. siu magni venā meruerunt. Quod si et de ipsis? Qđ supra. Q̄ onitent ad vesperam. id est et si sero. id est post infectionem domini nī. Conuertent ad vesperam. Et famē patientur ut canes. Sed ut canes non ut oues. a vitulo. ut canes. ut gentes. ut pcōres: q̄a et ipi cognouerūt peccatū suū. q̄ sibi iusti videbantur. De quibz dictum ē in alio psalmo postea attelerauerūt: hoc dictum est hic ad vesperam. Nam ibi sic est. multiplicate sunt infirmitates eorum: postea attelerauerūt. Vnde attelerauerūt postea? Quia multiplicate sūt infirmitates eorum. Nā si sibi adhuc sani viderent? nūq̄ attelerarent. Qđ ꝺ. ibi dictum est. multiplicate sūt infirmitates eorū? hoc dictum ē hic. cōprehen

dant in supbia sua. et er maledicto et mē
dacio annūciabunt cōsūmationes in ira
consūmationis: et qđ ibi dictū est postea
attelerauerūt. hoc dictū est hic. et nō erit
in supbia sua. Et quia scient deus dñātū
tur iacob et finiū terre: et conūtent ad
vesperam. Bonū est humiliari peccatorē:
et nemo est insanabilior eo qui sibi sa
videtur. Et turbūit nubem. Iam
hesterno die exposuimus nubē. id est
turbūlentie nubem oīs gētes. Ut
pgrent ut edant: id est ut lucrent alios. aut
in corpus suum transforment credentes.
Si aūt non sanabunt et murmurabūt:
qua et supius murmur eoīū diceat dicē
tium. qūi quis audiuit. Et tu dñe inquit
derideris eos dicentes. qs audiuit. Qui
Quia pro nichilo habebis oīs gentes.
Dicet hic. si aūt non sanabūtur et mur
murabunt. Concludat psalmus: vide
te angulū exultantē. iam de vtroq pa
riete gaudentē. Supbiebant inimici. hu
miliati sunt: desperabāt gentes. exeite
sunt. Veniant ad angulū. ibi cōuenīāt.
ibi concurrant: ibi pacis osculū iuenī
ant. De diuerso veniant. sed in aduersū
cōueniant: illi de circūcisione. isti de p
puio. Longe erant parietes. sed antequ
ad angulum venirent: in angulo aūt te
nerent se. et vtro iam exilia ex vtroq pa
riete quid dicat? Ego aūt cantabo po
tentiam tuā: et exultabo mane misericor
dia tua. Mane tribulatus tentatiōi
bus. mane tū nox seculi huius trānsierit:
mane qū iam latronū insidias dyabo
li euangeliū eius nō expauescam: mane
mane qū iam nō ad lutenā apheie cā
bulam: sed ipm dei verbū tanq̄ solē
contēplamur. Exultabo mane miseri
cordiam tuā. Alibi in alio psalmo dr.
mane astabo tibi et cōtemplabor. Ve
rito et ipsius dñi resurrectio diluculo fu
it: ut impleret qđ dictū est in alio psalmo.
Vespere demorabit fletus: et matutino
exultatio. Ad vesperū quippe discipuli:
mortuū plangebant dñm nrm ihesum
xpm: diluculo resurgentē exultauerūt.
Exultabo mane misericordia tua. Qa
factus es susceptor meus et refugiū meū
in die tribulationis mee: adiutor meus t
psallam. quia tu deus susceptor meus
es. Qđ eram. nisi subuenires? Quā des
peratus erā. si aueres? Ubi iacebā. nisi

aduenires? Certe ingenti vulnere pcuti
tabar: sed illud vulnus meū medicū om
nipotentē requirebat. Oīpotenti medico
nichil est insanabile. nō renūtiat ad ali
quē: opus est ut tu curari velis. opus est
ut manus eius nō refugias. Sed et si
nolis curari vlnus tuū. āmonet ut cu
reris: et auersū reuocat et refugientem
quo dāmō redire ad se compellit. et at
trahit: ut omnibus impleat qđ dictum e.
misericordia eius pūeniet me. Cogita
te qđ dictum e. pūeniet me. Si aliquid
tuum primū attulisti. et er tuo aliquo
bono primo dei misericordiā meruisti:
nō te pūenit. Cū aūt ul' intelligis p
pūenitus eis. nisi intelligas qđ aut a pīs.
quod eīū habes qđ non acceperis? Si aūt
acceperis? qđ gloriaris qī non acceperis?
Hoc est misericordia ei pūeniet me. De
nīq attendens oīa bona q̄ nīq habē
possumus? siue in natura. siue in īstitu
to. siue in ipsa conuersione. in fide. in spe.
in caritate. in bonis moribus. in iustifica.
in timore dei. totū non esse nisi et illius
donis ita conclusit. Deus meus mi
sericordia mea. Non inuenit impletus bo
nis dei quid appellaret deū suū in mise
ricordiam suam. O nomen sub quo ne
mini desperandū est. Deus meus misericor
dia mea. Quid est misericordia mea?
Si dicas salus mea: intelligo quia dat
salutē. Si dicas refugiū meū: intelligo
q̄ confugis ad eū. Si dicas fortitudo me
a: intelligo quia dat tibi fortitudinem.
Misericordia mea qđ e? Totū qđq̄t sū:
de misericordia tua est. Sed primeru te. in
uando te. Ut essem. quid feci? Ut essem
qui te inuocarē. quid egi? Si ei egi aliqđ
ut essem: iam eram antequ essem. Por
ro si omnino nichil erā antequ essem:
nichil te primeru ut eēm. Fecisti ut esse?
et nō tu fecisti ut bonus essem? Dedisti
michi ut sim. et potuit michi alius dare
ut bonus sim? Dictu in dedisti ut si. et a
lius michi dedit ut bonus sim: melior
est ille qui in dedit ut bonus sim. quā
ille qui michi dedit ut sim. Porro q̄a
te nemo melior. nemo te potentior. ne
mo te in misericordia largior. a quo accepi
ut essem. ab illo accepi ut bonus esse:
deus meus misericordia mea.

Explicit psalmus quinquagesimus octauus.
Incipit psalmus quinquagesimus nonus.

Titulus huius psalmi aliquātū
plurus est: sed non terreat q̄
psalmus breuis est. Tamq̄
ergo aliq̄ titulum plurioꝝ
psalmū audierim⁹ sit intē
damus: qñ in noīe xp̄i nutritus et nu
triendis loquim⁹ in ecclia dei. nec alieīs
a sapore istarū litterarū a quib⁹ mūdus
alienus est. nō quasi rudia vobis ista
semp esse debent. Sed enī ea que sepissiē
audistis tū iocunditate īore cognitionis
cumulastis. nec obliuione tamq̄ in uē
tre sepelistis: eadem ipsa recordatio vīa
et memoria multū nos potest adiuua
re: ne multū loq̄mur ad enodanda q̄
rudibus ea que iam vob nosse nouim⁹?
Certe illud meminimus sepe vos audisse
qđ dicimus. vix est ut in psalmis inue
nias vocē nisi xp̄i et ecclie. aut xp̄i tm.
aut ecclie tantū. qđ utiq⁹ ex ptē & nos
sumus? ar p hoc qñ voces nostras ag
nosim⁹ sine affectu agnoscē non pos
sumus: et tanto magis delectamur. q̄to
in idem nos cē sentimus. Dauid rex un⁹
homo fuit. sed non unū hoīem figura
uit: qñ saluatorē figurauit eccliam ex ml̄
tis constantem. discretā usq; ad fines
terre. Qñ autem unū hoīem figurauit:
illū figurauit qui est mediator dei et
hoīm homo xp̄us ih̄us. In hoc g⁹. psal
mo ul̄ potius in huius psalmi titulo
dicunt² quedā victoriosa dauid. qđ fortu
ter ferendo debellando quosdā īmitos.
et eos tributarios faciendo: qñdo post
mortē saulis psecutoris sui regnū illiꝰ
accepit manifestū in isrl. Nam et añ
psecutionē pateret² rex erat: sed deo tm
notus erat. Postea ergo iā manifestato
regno et eudent² atq; eminent² accepto.
debellauit eos qui in titulo hoc cōme
morant². et natus est psalmi titulus
ita. In finem huīs qui īmutabunt²
inscriptionem xp̄i dauid in doctri
nam: cū fugiendo mesopotamiā syriā.
et syriam sobal. et cōuertit ioab. et p
cussit edom in valle salinarū duodecī
milia. Legimus hec in libris regnorum.
istos oēs quos noīa aut debellatos ee
a dauid. i. mesopotamiā syriā & syriā
sobal ioab edom. Facta sūt ista. et q̄ad
modū facta sunt ita ibi conscripta sūt.
ita legunt². legat qui velit. Verūptamē
sicut solet pphetarū spūs in psalmoꝝ
titulis vetedere aliquantū ab expōne
rerū gestarū. et aliquid dicere q̄ in hys
toria non inuenia². et hinc potius ānō
nere nō propt̄ rerū cognoscendas res ges
tas huiꝰmōi titulos inscriptos. sed p̄ter
futura p̄figuranda sicut dictum est q̄
coram abimelech mutauit vultū suum.
et dimisit eum et abiit. cū indiget scrip
tura regnorū hoc eū non fecisse coram
abimelech. sed coram achis rege: ita et
in hoc titulo inuenim⁹ aliqđ qđ cōm
moream². ad aliquid. Nam q̄ in illa
narratione bellorum forteq; factorū
regis dauid ubi hi homīes quos cōme
morauim⁹ debellati sunt. eū aliquid
intendisse non legimus. Hinc aūt mani
me hoc positū est qđ ibi non scriptum ē:
qua intendit mesopotamiā syriam et
syriam sobal. Iam ergo incipiam⁹ sedin
rerū futurarū significationes ista discu
tere: et opacitatē umbrarū in lucē ubi
euacuare. In finem quid sit nostis. Finis
enī legis xp̄us est. Eos qui īmutabūt²
nostis. Qui enī. nisi qui a vetere vita
in nouam trāseunt? Ubi sit enī ut hinc
culpanda īmutatio intelligat². non
quomō īmutatus est adam a iustitia
ad iniq̄tatē. a delitijs ad laborem: sed
quomō mutant² illi quib⁹ dictum est.
Fugistis enī aliq̄ tenebre: nūc aūt lux
in dño. Immutant² aūt isti in titulī
scriptionē. Nostis titulū inscriptionē.
Titulus inscriptus est sup cruce dñi: scrip
tus. hic est rex iudeoꝝ. Mutant² in hui⁹
tituli inscriptionē: qui in regnū xp̄i tra
seunt a regno diaboli. Bene mutant²
in huius tituli īscriptionē: mutant²
aūtē sicut sequit² in doctrinā. Cū enī
dixisset pro his qui īmutabunt² in ti
tuli īscriptionē. addidit ipse dauid in
doctrinā: id est mutant² non sibi ipsi
dauid: et mutant² in doctrinā. Nō enī
ita rex xp̄us quasi seculo regnaturus:
cum apte dicerat. regnū meū nō est de
hoc mundo. Ergo in cuius doctrinā tra
seamus. si volumus īo scriptionē titulī
cōmutari. nō nobis sed ipi dauid: ut
qui vivit iam nō sibi viuāt. sed ei q̄
pro ipsis mortuus est et resurrexit. Qñ
ergo nos mutaret xp̄us? nisi fecisset
qđ dixit. ignē venit mittē in mundū.
Si ergo xp̄us venit mittē īmundū ignē.
utiq; salubrē atq; utilē: nō quomō

mussurus est mundū in igne. Si quomō
ignem in mūdū. Cū ergo venit ignem
mittē in mundū: queram iam qd sit
mesopotamia que intensa est. qd sit
syria sobal. Interpretationes ergo nōm
uoq; genus secundū hebreū eloquium:
quo primū hec scriptura locuta ē. a deso
potamia dicunt interpretari eleuatam
votatione. Jam totus mūdus votatōe
eleuatus est. Syria interpretat subli
mis: sed illa q erat sublimis in tensa
ē et humiliata: ut qđ admodū hūili
tur q facta est humiliata. Sic exalte
tur q facta est humiliata. Sobal int
ptatur vana vetustas: gratias xpō. q
eam suscendit. Cū vetera vigilia sint
vendunt. vetera succedūt: et alacrius
et uberius et viridius nova nascunt.
cū ea ignis in vetustorū sustentatōe pre
cessit. Nō ergo timeat ignis xpi: fenum
consumat. Omnis enī caro fenū: et oīs
claritas hominis sicut flos feni. Sicut
dixit ergo ista illo igne. Et conticuit ioab.
Joab interpretat mumur. Confusus ē mu
mur. qđ vis intelligere? si confusus in
fugam, diabolus ē: si ad fidem, xpianus
est. Quomō in fugam? De corde xpiani.
Pinceps hui⁹ mūdi iam nūc missus
est foras. Confusus aūt ad dnm xpia
nus? quare murmur conversus? Qua
fidelis fructus. qui fuerat murmur. Per
cussit eum. Interpretat eum terrenū?
Debuit pcuti terrenus iste. Ut quid enī
vulnerat terrenus? qui celestis debet vi
uere? Infecta ē ergo vita tyrena: vuat
celestis. Sicut enī portauum ymaginē
terreni: portemus et ymaginē eius qui
in celo est. Vide illū infectum: mortificta
te membra vīa que sūt sup terrā. Cū
aūt percussisset eum: percussit duodecim
milia in valle salinarū. Duodecim mi
lia pfectus est nūs: an pfecto numero
tat? Non enī frustra. nisi qua p totū
mūdum mittendū erat verbū: verbū
aūt dei. qđ est xpūs in nubibus. Hoc ē
in predicatoribus ventritis. Mūdus aūt
quatuor ptibus constat. Quatuor eī
ptes notissime omnibus sunt: et sepe in
scripturis memorate. Qua ergo qua
tuor venti dicti sunt. oriens. occidens.
aquilo et meridies. Ad oīs istas qua
tuor ptes missus ē verbū: ut in tribulatte

omnibus votantibus. Duodenarius numerus
ter quaternus fecerunt. Venio ergo duo
decim milia terrena prussa sūt: totus
mūdus prussus ē. De toto enī mūdo
electa est ecclia. mortificata a tyrena vita.
Quare in valle salinarū? Vallis humi
tas est: salinę saporem significat. Alii
enī humiliant: sed vane et fatue in
vana vetustate humiliant. Patitur tri
bulationē p perennia. patit tribulatō
nem pro honore tpali: patit tribula
tionē pro cōmodis huius vite. Passurus
ē tribulationē. et humiliādus. Quare
non propter deum? Quare non propter xpm?
Quare nō propter saporem salis? Annec
ab tibi esse dictū. vos estis sal terre. Et si
sal infatuatū fuerit: ad nichil valebit
aliud. nisi ut foras proiciat. Omnis est hic
sapiens humiliatus. Ecce nūc. nōne hu
miliant? Heretici? Nōne leges contra
illos date sunt ecclā ab hominibus contra
quos diuine regnāt? q illos ante ecclā
condēpnauerūt? Ecce humiliant. ecce
fugant. ecce pscutionē pacūt? Insi
pore. pro fatuitate, p vanitate. Jam
enī sal infatuatū sit: ideo pcutū est
foras ut conculcet ab hominibus. Audiu
mus tytulū psalmi: audiamus et ipsam
verba psalmi.

Deus repulisti nos et destruxisti
nos. Quid ille dauid loquit
qui prussit. q sustendit q rebel
lauit? et non illi quibus licet fecit ut pu
nirent. ut repellerent qui mali erāt. et
rursus vulnerarent et reducent ut boni
essent? Istam qdem stragē fecit dauid ma
nu ille fortis xpūs nr. cui figurā gere
bat ille homo. Fecit ista. dedit hanc stra
gem gladio suo et igne suo. Nā utrūq;
attulit in huius mūdū? et igne venit
mittē in mūdū habes in euangelio:
et gladiū venit mittē in tram habes in
ewāgelio. Attulit igne vñ sustēderet
mesopotamia syria et syria sobal: at
tulit gladiū vnde pcuteret edom. Iam q
illa strages sua est, ppter eos q imutatī
mytuli inscriptionē ipsi dauid. Audia
mus eorū votem? salubriter: prussi sūt.
erecti loquant. Dicūt ergo mutati in
tytuli inscriptionē. imutati i doctrinā
xpi dauid. dicunt. Deus repulisti nos
et destruxisti nos: Iratus es et misere
tus es nostri. Destruxisti nos. ut edifi

tares nos. Destruisti male edificatos: destruisti uanā uetustatē. ut sit edificatio in nouū hoīem. edificatio mā̄ſuraī eternū. Aperito uratus es et misertus es nō. Non misereris nisi irascaris. Destruisti nos ira tua: sed ira tua ī uetustate nostra fuit ut destrueret uetustas. Sed misertus es nostri ꝓpter nouitatē. ꝓpter eos qui īmutant in tytuli insc̄riptionē: quia et si exteior nr̄ homo corrūpitur. sed interior renouat de die in diē. Quō mouisti terrā. et conturbasti eā. Quomō cōturbata est terra? Consaeua pōdor. Quo imus. quo fugimus. qm̄ ille gladius uibratus est? Agite penitentiā: appropinquauit enī regnū celorū. Cōmouisti terrā et cōturbasti eam: sana cōtritiones eius. qm̄ mota est. Non digna sanari: si mota nō est. Sed loquens. pōdera. minaris. de deo uenturū iudicium nō tares. ꝓceptū dei mones. ab hijs rebus nō quiescas: et qui audit si non timet. si nō mouet. nō est dignus sanari. Audit alius. mouet stimulat ꝓcutis tundit. lacrimas fundit: sana contritiones eius qm̄ mota e. Post hec pauisso terreno. fracta uetustate. mutato homine ī melius. facta lux eius q̄ tenebre fuerunt: sequit q̄d alibi scriptū e. Fili accedens ad seruitutē dei sta ī iustitia et timore: et ꝓpara aiam tuā ad temptationē. Prior labor ut displiceas tibi. ut peccata tua expurges. ut muteris ī melius: sed duus labor p eo q̄ mutaris ꝑ ferre tribulationes et ꝛeprobationes huius seculi. et mūdi illas pfecte usq; ad finē. De hijs ergo nō loqueret has significās quid subintulit: Ostendisti plebi tue dura. Iam plebi tue iā facte tributarie post victoriā dauid: ostendisti plebi tue dura. In quibus: ꝓsecutionibus quas ꝑtulit ecclia xpi qui tantus martiū sāguis effusus est. Ostendisti plebi tue dura: potasti nos uino stimulationis. Id est stimulationis: Non pemptionis. Non enī erat pemptio ꝑdens: sed medicina uiuens. Potasti nos uino stimulationis. Quare hoc? Dedisti metuentibus te significationē. ut fugiant a facie arcus. ꝓtribulationes iquit tpales significat tuus. fuge ab ira ignis sempitni. Dicat enī aplus petrus. tempus e ut iudicium incipiat a domo dei. Et exhortās

martires ad tolerantiā cū seuiret mūdi cū strages a ꝓsecutoribus fierent. cū lōge late; sanguis fideliū fundet. cū in ciuitatibus. in turribus. tormētis multa dura xpiani paterent: ne in hijs ergo duris deficerent allo quit petrus. tēpus est ut iudicium incipiat a domo dei. et si primū a nobis: qualis finis erit eis q̄ nō credunt dei euāgelio? Et si iustus uix saluus erit: peccator et impius ubi parebunt? Quid ergo futurū est impio? Arcus e extentus: admut in comminatiōe est. nondū in pūssionē. Et uidete q̄d sit in arcu. Plōne sagitta in pronta mittenda est: Reuocat tamē retro tendit in contrariū qua illa mittenda est: et q̄nto plus erit eius extēsio retrorsū. tanto maiore ī petu illa current ī pronta. Cōd est q̄d dico? Quātomagis differt iudiciū: tanto maiore impetu ueniet. Ergo et de tpalibus tribulationibus gratias deo agam? qr dedit plebi sue significationē ut fugiāt a facie arcus: ut exercitui fideles eius in tribulationibus tpalibus. digni sint eius de dāpnatione ignis eterni. q̄ minentium est omnes qui ista nō credūt. Dedisti metuentibus te significationē: ut fugiant a facie arcus. Ut liberent dilecti tui: saluū me fac dextera tua. et exaudi me. Dextera tua dne saluū me fac: ita saluū me fac. ut dexteram stem. Saluū me fac dextera tua? nō salutem tempalē peto. de hac fiat uolūtas tua: ad tempus q̄d nobis ꝓsit penitus ignoram. quid enī orem sicut oportet nescimus: sed saluū me fac dextera tua. ut et si in tpe isto tribulationes aliquas patior: transacta nocte oīm tribulationū ad dexterā mueniar interiores. non ad sinistram inter hedos. Saluū me fac dextera tua. et exaudi me. quia iā illud peto q̄d dare uis: nō uerbis delitoreis meis clamo p diem ut nō exaudias. et nocte ut nō exaudias et non ad insipientiā mihi: sed ut ꝓficiam ad communitionē addendo saporē. de ualle salinarū. ut in tribulatione nouerī quid petam: peto aūt uitā eternā. Ergo exaudi me. q̄ dexteram tuam peto. Intelligat ergo tanitas uā omnē fidelē habētem in corde uerbū dei cū timore. timentem iudicium futurū. uigilantē ꝓhabulit. ne

de illo blasphemet nomen sanctū dñi
eius. multa deprecari sc̄m seculū tñ
exaudiri: ad vitam aūt eternā semp ex
audiri. Quis enī nō sanitatē petat cū
egrotat? Et tamē forte adhuc egrotē
illi utile est. Potest fieri ut hmt nō ex
audiamur: non tñ exaudiamur ad tol̄
tatem. ut exaudiamur ad utilitatē. Ut
vō tū illud petis ut det tibi vitā etnā
deus. ut det tibi regnū celorū deus. ut
det tibi ad dexteram filij sui stare cū re
nerit uidicare terrā: securus esto. aeri
pies si modo nō attripis. Non enī iam
venit tempus ut attripias: exaudiris
et nesas. Qđ pens agitur. et si nescis in
quo agit. In radice res ē: nondū i fruc.
Deus locutus ē in sancto suo. Qđ times
ne nō fiat qđ deus locutus est? Si habes
aliquē grauē amicū et sapientē. quomō
diceres ille locutus ē fiat. necesse est
verū ē. vir grauis est nō leuitate
mutē. nō facile de sententia mouet. qđ p
misit fixum est: Sed tamē homo ē. qu
aliqn qđ promittit facere vult. et nō potest.
Tu de dño non est qđ timeas. qa vera
est. constat. quia omnipotēs est. cōstat:
fallere te non pt. habet unde fiat.
Qđ ergo times ne decipiaris? Opus ē
ut tu te nō decipias: et pseudes usq
in finem. tūc datum ē qđ promisit. De
us locutus ē in sancto suo. In quo scō
deus erat in xpō. mūdū reconsili
ans sibi. In sancto illo de quo alibi au
dis. deus in sancto via tua. deus locutus
ē in sancto suo. Letabor et diuidam
siccimā. Quia deus hoc locutus ē fiet.
Vox ecclie est. deus locutus ē in scō suo.
Non verba dimitque deus locutus ē. ff
qñ deus locutus ē in sancto suo. nec fi
aliqđ potest nisi quēadmodū locuti
ē deus: consequenter ista euenīt. Le
tabor et diuidā siccimā: Et cōuallē
tabernaculorū dimetiar. Siccima
hunieri interpretant. Sedm hystoriam
vero iacob rediens a laban socero suo
cū omnibz suis. abscondit ydola in si
chima que habebat de syria: ubi du
bat. Tabernacula aūt fecit ubi propt
oues suas et armenta: et appellauit
locū illū tabernacula. Et hec inquit
diuidam ecclia. Quid est hoc diuidā
siccimā? Ad hystoriam ubi abscō
dita sunt ydola gentes significat: diui
do gentes. Qđ est diuido? Non enī oīm
ē fides. Quid est diuido? Alij credent.
alij nō credent: sed tamē nō timeant
qui credunt. inter illos q̄ nō credunt.
Diuisi sūt enī nūc fide. postea diuidēt
iudicio: oues ad dexteram hedos ad sinis
tram. Forte iuenum quē admodū ecclia
diuidit siccimā: quomō diuidit hu
meros. Sedm nos interpretationē diui
dunt humeri: ut alios grauent pcā
sua. alij tollant sacrificium xpi. Humc
vos enī pios querebat. cū diceret. iugū
enī meū leue est. et sarcina mea leuis
ē. Alia sarcina premit te: xpi aūt sar
cina sublenat te. Alia sarcina pondus
habet: xpi sarcina pēnas habet. Nā
et cui si penas detrahas qsi onus
tollis: et quo magis onus abstuleris.
eo magis in terra emanebit. Quā ex
nerāe voluisti nasci nō volat. qz tulis
onus: redeat onus et volat. Talis ē
xpi sarcina: portent illā hoīes. non
sunt pigri: nō attendant illi qui eam
ferre nolūt. Ferant illā qui volunt:
et inueniant qm̄ sit leuis quā suauis:
quā iocunda: quā rapiens in celum
et a terra erigens. Diuidam siccimā.
et cōuallem tabernaculorū dimetiet.
Forte pter oues iacob. Cōuallis tabi
naculorū intelligit gens iudeorū:
et ipsa diuidit. Nam tūsierūt inde q̄
crediderūt: forte reliqui i manserūt.
Meus est galaad. Noīa sc̄ipturarū
in libris dei. Galaad habz mīp̄tationis
sue uotem. et magni sacramenti. Interp
tat enī acervus testimonij. Quis acervus
testimonij in martiribz? Meus ē gala
ad. meus ē acervus testimonij: mei sūt
martires veri. Adoriant alij pro vetus
ta vanitate sine sale: nūqđ ptinent
ad acervū testimonij? Quia et si tra
didero corpus meū ut ardeā. caritatē
aūt nō habeam: nichil mi pdest. Cū
autē quodā loco moneret dns de pa
ce retinenda p̄misit. salem habete
inq̄t in vobis: et pacem habete inter
vos. Ergo meus ē galaad: sed galaad
id est acervus testimonij i magna tri
latione euidenter factus est. Tūc igno
miosa ecclia erat in omnibz hominibz:
tūc obprobriū illi vidue obiectabat.

qua xpi erat. q̃a signū erubs in fronte portabat. nondū erat honor arme erat tūr. Nō ergo nō honor sed crumen erat. tūr factus ē aterunb testimony et per aterunī testiony dilatata ē caritas xpi. et p dilectionē caritatis xpi occupate sūt gentes. Sequit. Et manasses. qui terpitat obliuis. Nuit enī dritū erat. cō fusionē in ꝑpetuū obliuiscetis: ignominie viduitatis tue nō eris memor. Erat ergo confusio erlie aliqñ. quā mō obli ta est. Confusionis enī et ignominie vi duitatis sue iam nō est memor. Nūdo erat enī quedā confusio mtī hoies. ater nus testimony factus erat? modo iam nemo ul' meminit illius confusiōis. Nā ignominia erat cē xpianū iā nemo n meminit. iā omnes oblitī sūt. Iā me ē manasses: Et effrem fortitudo capitis mei. Effrem fructificatio mpitatis. Hec est mqt fructificatio: et ter fructificatio fortitudo capitis mei. Caput ei meū xpūs est. Et vnde fructificatio fortitudo eius? Quia granū ni caderet in terrā nō mltiplicaret: solū maneret. Cecidit ergo in terrā xpūs in passione: et secuta est fructificatio i resurrectōe. Et effrem fortitudo capitis mei. Pendebat et contēnebat: granū erat. ītus habebat vires trahendi post se omīa. quomō in gño numeri semnū latēti ū. In terra iactū nescio q̃d appetit oculis. sed nos cōuertens i se materiā ꝑ fert fructū absconditum ē: sic in xpi carne ab sconduta erat virtus. appetebat i grano tis. O magnū granū. Certe infirmus est pendens. certe ante illū caput plebs illa agitauit. Certe direxit si filius dei est. descendat de cruce. Audi fortitudinē eius. Qđ infirmū est dei. fortius ē hoībus. Aperito tanta fructifica tio consecuta ē: licet mea est dicit erlia.

Iuda rex meus: moab olla spei mee. Iuda rex meus. Quis iuda? Qui de tribu iuda. Qs iuda. nisi cui dixit ipe iacob. iuda te laudabūt fratres tui? Iuda rex meus. Qđ ergo timeā? qñ iuda rex meus dicit. nolite timē eos. q̃ corpus occidūt? Iuda rex meus: moab olla spei mee. Quare olla? Quia tribulatio. Quare spei mee? Qa ꝓfessit iuda rex meus. Qa ꝓfessit tu se q̃re. Qđ times. qi ꝓfessit ꝑ tribulationes. p angustias p obprobria? Vepra erat via. sed anteqū transiret: postea qñ trā sijt sequere. Iam patet via illius: tūsi tu singularis. Ego sum mqt. si q̃s ꝑ transeā singulare granū. sed quousq̃ tūseat: cū transierit sequit fructificato. Iuda rex meus. Ergo q uida rex meus: moab olla spei mee. Moab intelligū in gentilr. Nata est enī ista gens de patre? nata ē ista gens de filiabz loth: que cū patre iebriato cōcubuerūt male vtentes pie. Adeluis erat ut sterilis ē manerent: quā sic matres fierēt. Erat aūt illa figura quedā cum q̃ male vtūt lege. Nolite enī attendē q̃ lex in lati na lingua femnini generis est: i grecā masculini est. Deo sive sit femnini gnis in loquēdo sive masculini: nō prestrinit veritatē locutio. Lex enī magis masculinū vim habet: qua regit non regitur. Porro aūt aplus paulus q̃d ait? Bona ē lex: si quis ea legitime vtat. Ille aūt filie loth nō legitime use sūt patre. Qđ modo aūt nascunt opa bona. cū quis lege bene vtit: sic nascunt opa mala. cū q̃s lege male vtitur. Unde male ille utentes patre. hoc est male vtētes lege genē querunt moabitas. p quos significant opa mala: inde tribulatio erlie. inde olla ebulliens. De hac olla quodā loco ꝓphie dicit. olla succēsa ab aquilone. Dñs nisi a ꝑtibus dyaboli. qui dixit. ponā sedem meā ad aq̃lonē: Tribulationes ergo magnme nō orunt aduersū erliam: nisi ab eis qui lege male vtunt. Quid ergo? Defectura est hinc erlia? et ꝓpter ollam ideo sit habū dantia scandalorū nō erit pseuerantia usq̃ in finē? Nōne audas rex illius. pre dixit hoc a? Nonne ait illi. qñ habū dant mq̃tas. refugescet mitas mul torū? Olla bulliente mitas refuge scet? quare nō potius o tanitas et tur contra ollam feruescis? An ignoras tibi esse dictū cū de illa habundātia scandalorū rex tuus loquet. qui pseue rauerit usq̃ in finē hic salvus erit? Pseuera ergo usq̃ in finem contra ollā scandalorū. Arcet olla ūq̃titatis: sed maior est flāma caritatis. Nolī mīti: pseuera usq̃ in finē. Qđ times moabi tas. opa mala eoꝝ q̃ lege male vtūt? Qđ ei? Iuda rex meus q̃ ꝓfessit. nō ti

les ptulit. Nesas nideos male vtēd
lege xpm ocrdisse: Ergo spera. et qa
pfessit xpc tuus sequere. Dic nda vr
meus: et r eo qua nda vr meus. no
ab nāt factus ē olla spei mee. nō con
sūptionis mee. Vide in tribulatiōe ol
lam spei: audi aplm. sed et glamur i
quit in tribulationibz. Olla ē iam. ſ
vide istum si explicat ollam spei: sic
tes q tribulatio patientiā opat. pa
entia aūt pbationē. pbatio spem. Si
tribulatio patiam. patiēta pbatio
nem. pbatio spem. olla est aūt tribu
latio que opatur spem: meito no ab
olla spei mee. spes aūt nō confundit.
Et quid? Heres contra ollam? Ita pla
ne: quia caritas dei diffusa ē in cor
dibus nīs p spm sanctū q datus est
nobis. In ydumeā extendā calcea
mentū meū. Extra loquit. puenia
usq in ydumeā. Sed uant tribulatio
nes. bullant scandala mūdus? certē
dam calcamentū meū usq in ydume
am. usq ad eos ipos qui terrenā vitā
dgunt. qm ydumea interpretat terre
na: usq ad ipsos. usq in ydumeā certē
dam calcamentū meū. Cuius rei cal
namentū? nisi euangelij? Qm spe
dos pedes eoz qui annūiāt patem.
q annūciant bona: et calciati pedes
i ppatione euāgelij pacis. Prorsus
qm tribulatio patiam opat? patiā
pbationē. pbatio spem: olla nō me
confundet. Caritas enī dei diffusa est
in cordibus nīs p spm sanctū q datus
ē nobis. Non defficiam⁹ euangelizā
predicare. nō defficiamus dnm annū
ciare: usq in ydumeā extendā calcea
mentū meū. Nōne seruiūt et ipi ter
reni? Et si aplis tribulationibz terrenis obli
gant? spm tamen adorant. Hodie in
demus fratres qui multi terreni, plurio
res fraudes. pro fraudibz puniā. pticulo
res sortilegos. mathematicos? omnes
ish ydumei terreni. et tm omis ish ado
rant spm. sub calcamēto ipius sūt:
iam usq in ydumeā extendit calcea
mentū suū. Audiu allophili sbditi
sunt. Allophili quid sūt? Alienigene
nō pinentes ad genus meū sub dns.
Qua multi adorant spm: et non sunt
regnatores cū xpo. Audiu allophili sub
diti sūt. Quis deducet me i ciuitatē

ciuitatis? Nue ē ciuitas ciuitatis
cie? Si meministis iam eā cōmēoratā
in illo psalmo ubi dictū est. r ciuitatis
ciuitatē. Ciuitatis enī ciuitas gen
tiū ciuitatis est. que ciuitatis gentiū
i medio habebat vnā gentē iudeoz vo
lentē vnū deū: retenta ciuitatis gentiū
ydolis supplantabat. demonibz seruiebat.
Et misticē vocata ē ciuitas ciuitatis:
q undiq gentes se ciuitatis dederāt. et ei ci
uitates erant que colebat vnū deū. Quis
deducet me i ciuitatē ciuitatis? Qs ni
deus? Horruit dicē. quomō deducet per
illas nubes. de quibz dictū est. vox tona
tui tui in rota: Rota ipa est ciuitas ci
uitatis: que dicta ē rota ideo orbis terr.
Qs deducet me i ciuitatē ciuitatis? Qs
deducet me usq in ydumeā? Adest ut
regnē eā teremus. ut me venerentur
eā qui de me nolūt pfiteri. Qs deducet
me? Nōne tu deus qui reppulisti nos?
Et non egredieris deus i virtutibz nīs.
Nōne tu nos deduces q reppulisti nos?
Sed quare reppulisti nos? Qa destruxi
sti nos. Quare destruisti nos? Qa iratus
es et misertus es nostri. Tu ergo deduces
qui reppulisti nos: qui nō egredieris dē
in virtutibz nostris. tu deduces. Qd est
nō egredieris in ūtutibz nīs? Deinde
ē mūdus. tō calcatanus ē nos mūdus.
futurus ē aternus testiōnij effuso mar
tiū sanguīe? et dictum sūt pagani se
uientes. ubi ē deus eoz? Tūt nō egre
dieris deus in ūtutibz nīs? nō contra
eos apparebis. nō ostendes potentiam
tuā. qualem ostendisti i dauid. i moy
se. in thesu naue. qn eoz fortitudinē gē
tes tulerūt: et stragē facta magna p
reddita vastitate. in tram quā promisi
sti plebem tuā indurasti. Hor tūt nō fa
ctes: nō egredieris deus i virtutibz nīs.
sed intus opaberis. Qd est nō egredieis:
Non apparebis. Certe enī qn cathena
ti martires ducebant? qn includebāt?
in carcere. qn ludibrio iudei ppellebāt?
qn bestijs subiugebant? qn puniebāt?
ferro. qn igne tremabant? nōne otēp
nebant? tanq deserti. tanq sine ad
iutore? Quomō deus int? opabatur?
Quomō intus cōsolabat? Quomō eis
dulcem fanebat spem vite etne? Qo
modo non deserebat corda eoz. ubi
homo habitat i silentio. bñ si bonus.

male si malus? Numquid ergo quia nō egrediebat in uirtutibz eorū. ideo deserebat? Nōne magis nō egrediendo in uirtutibz eorū. deducit eriam usq; ad pdū meā? deducit eriam usq; in auitatē aurū stantie? Si bellare enī uellet eriā et gladio uti. uideret pro una pīa pugnare: quia uō contēpnebat uitā pītē. ideo factus ē aeternus testionij de uita futura. Tu ergo deus qui nō egredieris in uirtutibz nīis: Da nobis auxiliū de tribulatiōe. et uana salus hoīs. Eant nī q salutem nō habent. et optent salutē tpalem suis. que ē uana uetustas: da nobi auxiliū. Inde da unde putabans deseri. inde subueni. Da nobis auxiliū de tribulatiōe: et uana salus hoīs. In deo faciem⁹ uirtutē: et ipe ad nichilum deducet ūmicos nīos. Nō faciem⁹ uirtutē in gladio. nō in equis. nō in lorīs. nō in scutis: nō in potētatu erectus. nō foris. Sed ubi? Intus ubi latemus. Ubi īus: In deo faciem⁹ uirtutē? et quasi abierit et qi cōturbauit. qi nullius momēti hoīes erāt⁹: si ipe ad nichilū deducet ūmicos nīos. Denuq; factū est hoc. Conculcati sūt mīes patiendo. pferendo: usq; in finē pseuerando in deo fecerūt uirtutē. Secuti et ipe qđ sequit: ad nichilū deducit inimicos eorū. Ubi sūt unanimi mauri? ni forte qi modo eos ebriosi caluriz pse quūt. quos tūc furiosi lapidibus persequebantur? Explicit psalmus. lx. Incipit psalmus. lx.

Considerandū nā uestra caritate. psalmū istū suscepimus. breuis ē: adeat dīs ut sufficienter eo utbreuit loqūtur. qītū adiuuerit ipse qui nos iubet loqui. Sit eo uolentiz officiosus. ut nō sim tardis molestus: nec pauas multus. nec otiupans onerosus. Tyrulus enī nō nos tenet: ē enī in finem. in ymnis ipsi dauid. In ymnis utiqz in laudibus. in finē utiqz in xpō: finis enī legis xpūs ad iustitiā omni credenti. Et ipi dauid nō aliū qm ipsū utiqe debem⁹? qui uenit ex semīe dauid ut esset hō inter hoīes: et equales ā gelis faceret hoīes. Uocem aūt i isto psalmo si in membris eius et in corpore sumus sicut illo exhortante pīsumere audem⁹: nram debem⁹ agnoscē. nō alienū extraneū. Nostram aūt nō sic dm quasi eorū tantū qui in pīa sum⁹ nō: sed nrām qui sum⁹ p totū mundū. qui sum⁹ ab oriente usq; in occidentē. Et uti nouerimus sic esse uocē nrām. loquit⁹ hī quasi unus hō: nō ē aūt unus hō. sed tamē unus unitas loquit⁹. In xpō aūt nos omnes unus hō⁹. q̄a hūus unus hoīs caput ē in celo. et mēbra adhuc laborant in terra: et quia laborant. uidere quid dicant.

Exaudi deus deprecationē meā: intende orōni mee. Qui dicit qi unus. uide si unus. A finibus terre ad te clamau. dū angeretur cor meū? Iam ergo nō unus: si ideo unus quia xpūs unus. cui oīs mēbra sum⁹? Nā quis un⁹ hō clamat a finibz terre? Non clamat a finibz terre nisi hereditas illa de qua dictū est ipi filio. postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuam: et possessionē tuā terminos terre. Her ergo xpi possessio. h⁹ xpi hereditas. hoc xpi corpus. her una xpi ecclia: her unitas que nos sum⁹ clamat a finibz terre. Qđ aūt clamat: Qđ supra dixit. Exaudi deus deprationem meam. intende orōni mee: a finibz terre ad te clamau. A finibz tre. id est undiqz. Sed quare clamau hoc? Dū angeretur cor meū. Ostendit se esse per oīs gentes toto orbe terraz n ī magna gloria: sed ī magna tēptatione. Namq; uita nīa in hac pegrinatiōe nō pt esse sine tēptatione. q; pfectus nō per tēptationē nram fit: nec sibi quisq; inotescit nisi tēptatus. nec pt coronari nisi uicerit? nec pt uincere nisi certauerit: nec pt certare nisi inimicū et tēptationes habuerit. Angit ergo iste a finibz terre clamans. si nō non relinquit? qm nos ipōs qđ est corp⁹ suū uoluit prefigurare et ī illo corpe suo in quo iam et mortuus ē et resurrexit. et in celū ascendit: ut qđ caput pcessit: illuc se membra sperantia confidant. Ergo nos trāsfigurauit in se: qui uoluit temptari a sathana. audito legebat⁹ in euangelio. q; dīs ihs xpūs in hōe tēptabat⁹ a dyabolo. Prorsus xpūs temptabat⁹ a dyabolo. In xpō enī tēptabamus: quia xpūs de te sibi habebat carnē. de se tibi salutem?

de te sibi mortem. de se tibi vitam: de te si
bi cōtumelias. de se tibi honores. Ergo
de te sibi tēptationē: de se tibi victoriā.
Si in illo nos temptati sum⁹: in illo nos
dyabolū superamus. Attendis qa xp̄us
tēptatus ē: nō attendis qr vicit te. Agnos
te in illo temptato: et te in illo agnos
be: sed si nō temptaret⁹. tibi tēptando vi
cendi magisterium nō p̄beret. Itaq; non
mirū si int̄ tēptationes positus iste cla
mat a finibus terre. Sed quare nō vicit⁹:
agnoscam⁹ quis clamat a finibus terre. Re
colam⁹ euangeliū: sup hanc petrā e
dificabo ecclīam meā. Ergo illa clamat
a finibus terre. quā voluit edificare sup
petrā. Vt aūt edificaret⁹ ecclīa sup pe
trā: quis factus ē petra? Paulū audiā
mentē: petra aūt erat xp̄us. In illo ergo
edificati sum⁹: ip̄e petra petra illa i qua
edificati sum⁹ prior pulsa ē ventis. flu
minē. pluuia. qñ xp̄us a dyabolo tēpta
batur⁹. Erre in qua finitime te voluit sta
bilire. a ueritō nō uacat. vox nra ꝑ eam
dicitur. In magna enī spe positi sumus.
In petra exaltasti me: Deduxisti me
qr factus es spes mea. Ille si nra spes fac
tus nō esset⁹: nō nos deduceret. Deducit tū
qñ dux. et ut se ducit tamq̄ via: et ad se p
ducit tamq̄ patria. Deducit q⁹ nos. Vñ:
nra. Erre si quomō audistis qr tēptat⁹
est. qr passus ē. qua resurrexit. factus ē
spes nra. Qd enī nobis dictum⁹? qñ licet le
gimus: Non enī pdit nos deus. ꝓpter t
quos filiū suū misit tēptari. aut figi.
mori. resurgere. Non enī vt despiciat nos
deus ꝓpter quos filio ꝓpio nō pepercit: ꝑ
pro nobis oīb⁹ tradidit eū. Si ergo fac
ē spes nra. in illo vides et laborem tuū.
et mercedē tuā: laborē in passione. mer
cedem i resurrectione. Si ergo factus est
spes nra: habem⁹ enī duas vitas. sed
vnā in qua sum⁹? alterā q̄ speram⁹? In
qua sum⁹ nota nobis ē: q̄ spam⁹ ignota
nobis ē. Tolera i qua es: et habebis
qua nondū habes. Quomō toleas: Vt
nō vincaris a tēptatore. laboribus suis
tēptationibus. passionibus. morte sua de
mōstrauit tibi vitā in qua es: resurrec
tione sua demōstrauit vitā in qua eris.
Nos enī nō nouerām⁹? nisi nasci hoiem
et mori: resurgere hoiem et vitā metuī
nō nouerām⁹? Suscepit qđ nouerās: et
demōstrauit qđ nō nouerās. Ideo ergo
factus ē spes nra in tribulationibus et tēp
tationibus. Vide aplm dicentē: nō solum
aūt sed et gloriamur in tribulatio
nibus. scientes qr tribulatio patientiā
opat⁹. patiētia ꝓbationē: ꝓbatio spē.
spes aūt nō confundit: qñ caritas dei
diffusa est in cordibus nris p spm̄ sanctū
qui datus ē nobis. Ergo factus ē spes
nra. qui dedit nobis spiritū sm̄: et am
bulam⁹ modo ad spem. Non enī ambu
laremus: nisi speraremus. Qđ aut ipse
aplus ē. Qđ enī videt quis q̄d speret⁹:
Si aūt qđ nō videmus speram⁹: p pati
entiā exspectamus. Et utem. Spe enim
salui facti estis. Deduxisti me qr factus
es spes mea. Turris fortitudinis a
facie inimici. Angit⁹ cor meū in⁹ ista
unitas a finibus terre: et laboro in⁹ tēp
tationes et scandala. Inundent paga
ni qui victi sunt: insidiant⁹ hereticī pal
lio velati nobis xp̄iani⁹: intus i ip̄a area
vim patit⁹ frumentū a palea. Int̄ hec
omnia cū angitur cor meū: clamabo a
finibus terre. Sed nō me deseret ip̄e qui
me exaltauit sup petram ut deducat
me usq; ad se: qua et si laboro dyabo
lo p totū locū et tpa et occasiones īsidi
ante adiuuabit me. Iuxta ē michi turris for
titudinis? quo cū fugiem. nō solū cū pug
bo tela ūmica: sed etiam in illū quē vo
luero securus ipse iaculabor. Ipse enī
xp̄us est turris: ip̄e nobis factus ē tur
ris a facie ūmici. qui ē et petra sup qm̄
edificata est ecclīa. Caue ne feriaris a
dyabolo: fuge ad turrim. Nūqm̄ te ad illā
turrim dyaboli iacula sentiunt: ibi stabis munitus et firmus. Quo aūt
fugies ad turrim? Neq; forte quisq; in
tēptatione positus corpaliter⁹ queratur⁹
rum istā: et cū eam nō inueneris fugere⁹
aut deficiat⁹ in tēptatione. Ante te est
turris: recordare xp̄m. et cucurrit⁹ in turrim.
Quomō recordaris xp̄m. ut ītres i turrim⁹:
Attende paterna cogita qr prior passus est:
et cogita quo fine passus ē ut moreret⁹
et resurgeret. Talem et tu finē spera ꝙm
in illo precessit: et ītrasti in turrim. nō
consentiendo ūmico. Si enī consensisti ū
mico: tūc ad te pueniet⁹ oppugnantis
iaculū. Tu potius in illū iacula tela.

quibus feriat. quibz uincat. Que sunt
ista tela? Verba dei. fides tua: spes ipsa
tua. opa bona. Non dico sit esto in ista
turri ut vacet ibi. et sufficiat tibi q̃a
nõ ad hostib tela puenũt? age ibi a
liq̃d. nõ cessent manus: opa bona tua
glad⁹ sũt. mẽ finientes ĩ unũ. Inq̃lin⁹
ero in tabernaculo tuo usq; in seculum.
Videtis quia ille de quo dicimus. ẽ qui
clamat. Quib nũ inquilinus usq; in
seculum? Pauas diebus hui⁹ uiuimus.
et mansim⁹? Inquilini enĩ hui sumus:
habitatores in telo eius. Ibi es ĩquili
nus. unde audituri es uocẽ dñi dei
nr̃i. Nam de domo illa etna ĩ celis
nemo te videbit migrare. Hui ergo in
quilin⁹: unde etiã dicit in alio psalmo.
ĩquilinus ego sũ apud te et peregrinus.
sicut oẽs patres mei. Hui ergo ĩquili
sum⁹: ibi nobis dñs mansiones dabit
eternas. Multe mãt mãsiones sũt apud
patrẽ meũ. Mansiones illas nõ tãq̃
ĩquilinis dabit: sed tamq̃ ciuibz suis et
nũ mansurus. Hui tñ fratres q̃ nõ mo
dico tpe futura erat ecclia in hac ira.
sed hui erat ecclia usq; in finẽ seculi: nõ
dicit inquilin⁹ ero in tabernaculo tuo
usq; in seculum. Deuiat q̃ĩtũlibet ĩimic⁹
oppugnet me. insidias nõ ꝓparet. strãda
lus crebre stat. faciat angi cor meũ: inq̃
linus ero in tabernaculo tuo usq; ĩ seculum.
Non uincat ecclia. nõ eradicabit. nec te
dit quibuslibz tẽptationibz donec ueĩ
at huius seculi finis: et nos ab istate
palu. etna illa habitatio suscipiat. ad
quã nos deduxit qui factus ẽ spes nr̃a.
Inquilin⁹ ero in tabernaculo tuo usq; in
seculum. Si dixeris inquilin⁹ quasi hoc
illi dicemus: laboratur⁹ ergo es inter
tantas tẽptationes. Nam si pauoris
dieĩ hui esset ecclia. cito finirent⁹ temp
tatoris insidie: bene pauoris dies uel
les ee temptationes. Sed quo colligeret
natos oẽs. nisi diu hui eet. nisi usq;
in finẽ ꝓtenderet? Noli ĩuidere ceteris
post futuris. noli quia iam transisti
pontẽ nisi die uelle ꝓcedere: sic hui usq;
in seculum. Et quid de tẽptationibz q̃
necesse ẽ uti habũdeant? q̃to magis
ueniũt scandala? Etenĩ ipe aut. qm
habundauit iniquitas: refrigescet cari
tas multorũ. Sed illa ecclia q̃ clamat
a finibz ter. ĩ hui⁹ est de quibz sequitur

dicens. qui aũt ꝑseuerauerit usq; ĩ
finẽ: hic saluus erit. Sed uĩ ꝑseuerabi
Que uires tue int tanta scandala. int
tantas tẽptationes. int tantas pug
nas. Quibz uirib⁹ uincas hostẽ. quem
nõ uides? Numq̃d tuas? Ergo q̃ usq;
in seculum erit inq̃linus iste? Hui q̃ illi
spes est ut duret? Quoperiam in ue
lamento alarũ tuarũ. Ecce q̃re secu
simus int tantas tẽptationes. donec
veniat finis seculi. et suscipiãt nos
tecta eterna: quia coopiemur in ue
lamento alarũ ipius. Estus ẽ sub
si magna umbra est sub alis dei. Co
operiam ĩ velamẽto alarũ tuar. Quo
tu deus exaudisti oõnem meã. Quĩ:
Aqua cepit. Exaudi deus deprecationẽ
meã. intende oõni mee: a finibz ter
ad te clamaui. Voce ad te clamaui a fi
nibz terre? ideo coopiar in velamento
alarũ tuarũ: quia exaudisti depcat.
meã. Admonem⁹ ergo fres non cessare
orando. q̃ diu tempus est tẽptationũ.
Dedisti hereditatem timẽtibz nomẽ
tuũ. Pseueremus ergo ĩ timore nris
dei: eternus pater nõ nos fallit. Labo
rant filij ut suscipiant patrẽ suum
hereditatem. quibus mortuus succes
sur sunt: nos nõ laboram⁹ accipe hic
dimittẽ ab illo patre cui nõ moriendo
succedamus. sed cũ illo in ipa hereditа
te eternũ uiuamus. Dedisti hereditа
tem timentibz nomẽ tuũ. Dies
sup dies regis adicies ãnos eius. Hui
est ergo rex eius membra sum⁹? Hic ca
pus est. caput nr̃m. rex nr̃. Dedisti
illi dies sup dies: nõ solum istos dies
mixto tpe cum fine. sed dies sup istos
dies sine fine. Habitabo inq̃t ĩ domo
domini ĩ longitudine dierũ. Quare
in longitudine dierũ? ĩ qua modo
breuitas est dierum? Omne enĩ res
que finẽ habet. breuis ẽ: sed regis hui⁹
dies sup dies? ut non solũ diebz istis
transeuntibz regnet xp̃us ĩ ecclia sua:
sed regnet cũ illo sancti ĩ diebz illis.
qui nõ habent finem? Ibi dies un⁹ est.
et multi dies sũt. Quia multi sũt dies
iam ĩ longitudiẽ dierũ: q̃ un⁹ dies sit
intelligit⁹. Filius meus es tu ego hodie
genui te. Unũ diem dixit hodie? sed
iste dies nõ ponit⁹ ĩ medio int heri
nũ ⁊ cras tinũ: nec ĩcipit ei⁹ finis ẽ hesterni.

net finus ē unū cr̄astinū. Nam et ānu dicti sūt: tu aūt idem ipse es. et anni tui nō deficient. Quomō annus. sic dies: sic unus dies. Q̄rēs vis dias de etnitate: ideo q̄rēs vis dias. quia q̄rēs dicens t minus dias: sed ideo aliq̄d necesse ē dicas. ut sit unde rogites qđ non pt̄i dies. Dies sup dies regis adiaes annos eius: Usq; in diem generatiōis t gniatiōis. Generatiōis hui⁹. et gniatiōis fuit. Gniatiōis hui⁹ que compat² lune. ppter qđ luna nascitur. Crescit. pficit². senescit. et ōtradit: sic sūt gniationes iste mortales: et generatio qua regnamus ēsurgendo et pmanebim⁹ inetern̄ū cū deo. qm̄ nam nō sicut luna. Sed quid aut dñs: Tunc iusti fulgebūt sicut sol in regno patris eius. luna enī figurate i scripturis pro muta bilitate hui⁹ mortalitatis ponit². Ideo ad ihesuchio defendebat ille ab ihesuchio cantatis verbū est hebreū. unde latine luna. Defendebat g̃ tam⁹ ab īmortalitate ad mōrtalitatē: t meito iuste illuminatus a latronibz. et semiuiuus relictus ē ille adam. ex quo est totū genus humanū. Ergo dies sup dies regis adiaes. ānos eius usq; in die gnationis et generatiōis. Gniatiōis mortalis atq; pio. Cui⁹ generatiōis altei⁹ mē bit inetern̄ū in cōspectu dei. Sed im qđ. aut ppter qđ: Misericordiā et veritatem eius quis requiret ea: Dixit alio loco. vniuerse vie dñi misericordia et veritas requirentibz testamentū eius et testimonia eius. Magnus sermo de veritate et misericordia: q̄ breuitatē pmisimus. Breuit⁹ accipite quid sit veritas t misericordia: quia nō parū est. qđ dictū est. Universe vie dñi misericordia et veritas. Misericordia dixit. quia nō meita nra attendit deus. sed bonitatē suā. ut peccata nobis omia dimittat et vitā eternā pmittat: veritas aūt. q nō fallit reddē que pmisit. Agnoscam⁹ hic cā et nos faciam⁹: ut quomō nobis deus exhibuit misericordiam suā t veritatē suā. misericordiaz dimittendo pcā nra. veritatē exhibendo pmissa sua: sic et nos faciam⁹ hic misericordiā et veritatē. misericordiā circa nos. circa egentes. circa ūmicos etiam nostros: veritatē nō petendo nec adimendo pcm̄ super peccatū: qm̄ qui multū sibi pollicet de misericordia dei. suscepit⁹ ei aīam ipi⁹ ut faciat iustū deū. et putet qa si pmanserit prīor et noluerit recedē ab iquitatibus suis. veniet ille et ibi eū positurus ē. ubi ponit suos suos q ei obtēperāt. Et iustū hoc erit ut ibi te ponat pseverantē in peccatis: ubi posituros ē illos qui ēsserunt a pcīs: Dixit vis iustus esse: ut et deū facias iustū. Nō vis ergo convertē deū ad voluntatē tuā: tu convertere ad voluntatem dei. Q̄s ē ergo qui hoc faciat: nisi ei illius pauis de q̄b dictū². qui pseveraverit usq; in finē. hic salvus erit: audito et hic. misericordiam et veritatē eius q̄s requiret ea. Nō est ei: Sufficiet quis requiret. Quare addidit ei: nisi quia multi querūt misericordiam eius t veritatē discere in libris eius: et cū didicerunt s̄ vivūt nō illi. sua q̄rūt nō que ihu xpi: Predicāt misericordiā et veritatem. et nō faciūt misericordiaz et veritatē: sed p̄dicando illa norūt illa. Non enī p̄dicarent illa ni nosset illa. Sed qui deū amat et ipm in p̄dicando misericordiā et veritatem ipius. ipe illā requiret ei nō sibi: idz nō ut ipse habeat ex hac p̄dicatione cōmoda tpalia. s ut psit membris ipius. desit fidelibz ei cū veritate mīstrando qđ nouit: ut qui vivut nō iam sibi vivat. sed ei qui pro oībz mortuus ē. Misericordiā t veritatē eius q̄s requiret ei: Sic psallā nōi tuo deus in scim seculi. ut reddam vota mea de die in diem. Si psallis nōi dei: ne psallas ad tempus. Dies in seculū seculi psallere: vis metipsū psallere: Redde ei vota tua de die in diem. Q̄d est redde ei vota tua de die i diem: De die isto in diem illi ps̄euera reddē vota. in isto die donet venias ad illum diem: hic est qui perseveraverit usq; in finem. hic salvus erit. Explicit psalmus. lx. Incipit psalmus. lxi.

Delectatio duorū eloquiorū et dulcedo intelligēdi verbi dei. admonēte ipso qui dat suavitatē in terra nra de fructu suo. et nos ad logū dū et vos ad audiendū exhortatē. Video si fastidio vos audire: et gaudeo patientissimis vīs a quo id qđ salubre est nō ref

puit. sed cū auditate papit. et utiliter
tentauit. Loq̃mur ergo vobis et hodie
quantū dñs donat de isto psalmo quē
modo cantauimus. Tytulus eius est. in
finē pro ydithum psalmus ipsi dauid.
Iam vobis insinuatū esse q̃d sit ydithū
vocolo. Et interpretatione eius hebree lin
gue ut ad nos puenit. latine dicit ydi
thum transiliens eos. Transiliit q̃ iste
qui tentat quosdā quos desup despicit.
videam quousq; trānsiliant et quos trā
siliant. et ubi quāndo quosdā trānsiliat
positus sit. de quo spūali quodā et se
cundo loco īcipiatur ymai: nō ita respi
ciens ut cadat. sed ut moneat qui trānsili
unt pigros ut sequant. et laudet locū
quo trānsiliendo puenit. Ita enī iste trā
siliens sup aliq̃d est. ut sub aliquo sit:
unde prius nobis īsinuare voluit sub
quo tutus sit. ut illud q̃d trānsiliunt nō
sit superbie sed puertus. In quodā ergo
loco munito positus ait.

Nonne deo subiciet anima mea?
Audierat enī. qui se exaltat humiliabit. et qui se hūliat exaltabitur: et timidus ne trānsiliendo
supbiret. ne elatus ex his que infra es
sent. ex humilis ex eo qui supra esset. ta
mq̃ minātibz et ruinā īuidis qui
eū transiluisse doluerāt respondit.
Nōne deo subiciet aīa mea? Quid est
q̃d nō veluti transilienti queritis la
queos? insultatione deice me multis.
aut seductione decipe? Nūquid im
memor supra q̃d sum. ut obliuiscar sim sīl
quo sum? Nōne deo subiecta erit aīa
mea? Quātūcūq; attendam. q̃ntūcūq;
astendā. q̃ntūcūq; trānsiliam: sub deo
ero nō contra deū. Securus q̃ trānsiendo
cetera: q̃ī ille me sub se tenet. qui est
sup omnia. Nonne deo subdita erit aīa
mea? Ab ipso enī salutare meum:
etenī ipse est deus meus et salutaris
meus. susceptor meus. nō mouebor
ampliꝰ. Sno quidē supra me sit. sno
quidē pretendat misericordiam suā scīēter
se: sno sub cuius alarū tegmine spere.
nō mouebor ampliꝰ. Agitis quidē
vos aut quibusdā trānsiliens eos ipos
quidē dicat. agitis quidē vos ut moue
ar: sed nō veniat michi pes superbie.
Et hoc ēt sit q̃d et in ipo psalmo scīm.
ne manꝰ peccātōrū dimoueat me: cui cō
sonat nō mouebor āpliꝰ. Id illud
enī q̃d ibi dictū est. ne manꝰ peccātōrū
dimoueat me. respondet hic. nō mo
uebor ampliꝰ: ad illud aūt q̃d ibi
dictū est nō veniat mi pes superbie. res
pondet hic. nōne deo subdita erit aīa
mea. Ergo de superiori loco munitus &
tutus cui factus dñs refugiū. cui ē ipe
deus in locū munitū. respicit ad eos q̃s
transiliunt: et despiciens loquit trāsg̃
de turri excelsa. Nam et hoc dictū est
de eo. turris fortitudinis a facie īmici.
Attendit ergo ad eos. et dicit. Quousq;
apponitis sup hoīem? Insultando.
obprobria iaciendo. insidiādo. psequē
do. apponitis sup hoīem onera. Appo
nitis sup hoīem quantū pōt ferre hō:
sed ut ferat homo. sub illo ē qui ferat
hoīem. Quousq; apponitis sup hoīem?
Ad hoīem attenditis? Intfirite
omnes. Exite apponite. seuite. interfi
cite oēs. Tamq̃ pietra inclinato. &
materie īpulse. instabile. īpellite qua
si deiectum. Et ubi est nō mouebor am
pliꝰ? Sed quare nō mouebor āpliꝰ?
Quia ipe est deus salutaris meus. sus
ceptor meus. Ergo homines potestis ap
ponere hoīem sup hoīem? nūq̃d super
deū qui tuet hominē? Intfirite oēs.
Q̃d tantū spacii corpis in uno homīe.
ubi possit interfici ab hominib? Sed de
bem⁹ intelligere psonam nrām. psonā
exclie nīe: personā corpis xpi. Unus ēt
homo cū capite et corpore suo ihc xp̄s
saluator corpis. et membra corporis? duo
in carne una. et in voce una. et ī passi
one una: et cū trānsierit inquitus in re
que una. Passiones itaq; xpi in solo
xp̄o: pmo passiones xpi nō nisi ī xp̄o.
Si enī xp̄m intelligas caput & corpus:
passiones xpi nō nisi in xp̄o. Si autem
xp̄m intelligas solum caput passiones
xpi non nisi in solo xp̄o. Si ēi passiones
xpi in solo xp̄o. pmo in solo capite. unde
dicat q̃dam membrū eius paulus apls.
ut suppleam que defuit pressurarū xpi
in carne mea: Si ergo ī membris xpi es
quotūcūq; homo quisq̃s hec audis. q̃isq̃s
hec nūc nō audis. sed cū audis si ī mē
bris xpi es: q̃cq̃d patēris ab eis qui nō
sunt in membris xpi. decrat passiō
bus xpristi: ideo additum quia decunt.
mensurum implens nō supfundens.

Lautū hoc patres q̄ūtū ex passiōibz
suis īferendū erat vniuerse passionu
xp̄i: qui passus ē in capite nō et pa
tit in mēbris suis. id est in nobis ipsis
ad cōmunē hanc q̄ rem publicā. Nā
benus. et pro possessione vinū nūz
quasi tanonē passionū inferim⁹: pa
ratoria plenaria passionū oīm non
erat. nisi tū seculū finitū fuerit. Quo
usq; apponis sup hoīem? Vtquid
passi sunt. plebete a sanguīe abel usq;
ad sanguinē zachariae appositū ē sup
hoīem? qua p̄fessērūt aduentū in
carnationis xp̄i quēdā membra xp̄i.
sicut īnascente quodā. nondū quidē
p̄cedente capite p̄fixit manus: sed
tū capiti cōnectebat et man⁹. Solute
ergo putrix fides oīm iustos q̄ passi
sunt p̄secutionē impior⁹. cui illos q̄
nūciaue dīi aduentū p̄
mēbra xp̄i. Absit ut nō p̄meat ad
membra xp̄i qui p̄met ad capitē
que regē habet xp̄m. Illa vna ē ille
vna ciuitas celestis ciuitas sancta: q̄ habet
huius ciuitatis xp̄us est. Ipē ei dicit
mater syon. dicite ei mater. q̄ homo.
factus ē in ea: et ipē fundauit eam
altissim⁹. Ille ergo rex eius qui eā fū
dauit altissimus: ipē in ea homo fac
tus ē humillim⁹. Ipse ergo ante ad
uentū incarnatiōis sue p̄misit q̄dā
membra sua. postq; que p̄nūciarent
se venturū venit. Et ipē cōnectens eis
q̄ manus ante caput p̄cedens et cū
capite ē et sub capite. De christo enim
dictum ē cū laudaret⁹ excellentia ꝑfi
les⁹: quorū adoptio inquit et testamē
quibz xp̄us sedm carnem qui est sup
oīa deus benedictus i scula. Ex hīz
homo factus ē in ea: q̄ xp̄us sup oīa
deus benedictus i scula. qua ipē fū
dauit eam altissim⁹. Ex quibus xp̄s
secundū carnē filius dauid: qui est
sup oīa deus bñdictus i scula dñs
dauid. Tota ergo illa ciuitas loquit⁹
a sanguīe abel usq; ad sanguīez zacha
rie: inde et deinceps a sanguīe iohīs
p̄ sanguinē aplōrū. p̄ sanguinē mūm.
p̄ sanguinē fideliū xp̄i vna ciuitas lo
quit⁹. vnus homo dicit. quousq; appo
nis sup hoīem. nūciate oīb. Videa
mus si deletis. videam⁹ si errūgutis⁹?
videam⁹ si tollitis de terra nomē ei⁹:
videamus si non ppli iania medita
mī dicentes. q̄ monet⁹ et ꝓhibit nomē
eius. Tamq̄ ꝓpti inclinato et mate
rie īpulse mūbite. īpelluite⁹? audite
supra susceptor meus non mouebor
amplius: quia tamq̄ tumulus hare
ne impulsus sū ut caderem. t dñs sus
cepit me. Cerūptamē honorē me
ū cogitauerūt ꝛpelleꝛe⁹? vnti dū mī
strauit. credentes sanguī mīstrorū.
multiplicantes fideles: credentes hīs
eaā nō valentes occidere. Verūptā
honorē meū cogitauerūt ꝛpellē. Mo
do qua nō p̄t occidi xp̄ianus: agitā
ut eū honorē⁹ xp̄ianus. Sīt ei honor
xp̄ianoꝝ corda torquent⁹ impior⁹. Ia
ioseph ille spūalis post venditionē
a fratrib⁹. post trāslationē de patria
sua ad gentes tamq̄ in egyptum. p̄
humiliationē carceris. post fractionē
falsē testis. postq̄ factū est q̄d de illo
dictum est. ferrū p̄trānsiit aiam eius:
iam honoratus ē. iam nō est sub
dinus fratrib⁹ vendentib⁹. ꝑ frumēta
augat esurientib⁹. Vnti ei⁹ humilitate
et castitate. īcorruptione. tēptatiōib⁹.
passionib⁹. iam eū honoratū vidēt:
et honorē ipius cogitant ꝛpellere.
In cogitatiōib⁹ quippe eorū est illud.
petr⁹ videbit: neq; ei non videbit.
q̄ nō p̄t ciuitas abscondi supi mō
tem constituta. Petr⁹ ergo videbit
et uastetur: dentibus suis frendet
et tabescet. Latet in corde et tegitur
fronte venenū in sauciis et indig
nantibus: ꝓpterea et hīc cogitatiōi
eorū dedit. Honorē mai⁹ meū cogi
tauerūt ꝛpellē. Honorē meū cogi
tauerūt ꝛpellere: nō enī audēt verbi
pferre q̄d cogitant. Optem⁹ ill⁹ bñ
eam si optent male. Iudica illos
deus: decadāt a cogitatiōib⁹ suis. Cād
enī illis melius q̄d vtilius. q̄m ut i
de cadāt ubi male stāt. ut possint
ip̄i converti dicē. stetisti pedes meos

sup petram? ¶ Verūptamen cogitaue
runt honorē meū repellere. Oīb; cont
vnū? an vnus contra oīes? ¶ Interē ūl
dicat apponitis sup hoīem. tam q̄ sup
vnū. et ūl dicat mīstiate oīb;. q̄ oīes
contra vnū: sed tamen et oīes contra
oīes. q; et xp̄iani oīes. sed in vno. Ad
aūt illi diuersi errores ūnitī xp̄i. oēs
tm̄ dicendi sūt? ¶ Nōne et vnus? ¶ Pla
ne audeo et vnū dicē: q; ¶ vna cīt;
¶ vna cītas. vn⁹ pplūs et vn⁹ pplūs. ver
et ver. Ad est vna ciuitas et vna ciui
tas? Babylonia vna. ihrlm vna. Ad
libet alys etiam mystīas nomīb;
appelletur. vna ē ciuitas et vna ci
uitas: illa rege dyabolo ista rege xp̄o.
¶ Intendo ei euangelū quodā loco. et
monet me. puto q̄ et vos. ¶ Postea q̄
ūuitati sūt multi ad nuptias boni
mali. et implete sūt nuptie recūbē
tiū. serui enī missi ut p̄ceptū erat in
uitauerūt et bonos et malos. et ings
sus est rex ut spectē recūbentes. ¶ ūuenit
hoīem nō habentē vestem nuptialē.
et aut illi q̄ nostis. amice vnde hūc
venisti nō habens vestē nuptialē.
at ille obmutuit. et iussit ei ligari
manus et pedes et p̄cipi eū in tenebr̄
exteriores. leuatus ē de cōuiuio ¶ mis
sus est in penas. nescio q̄s homo ī tā
magna turba recūbentiū: ¶ tñ dñs
volens ostendē illū hoīem vnū corp̄
esse q̄ constat ex multis. ait ubi iussit
eum p̄cipi foras et multi ī debitas pe
nas. subierint cōtinuo. multi enī sūt
vocati pauci vero electi. Q̄d est hoc?
Cōuocasti turbas. venit ingens mul
titudo? annūciasti. locutus es. multi
plicate sūt sup numerū. ūplete sunt
nuptie recūbentiū: p̄ceptus est inde
solus vnus? et duas. multi ei sūt vo
cati. pauci vō electi. Cur nō potius oēs
vocati. multi electi. vnus p̄ceptus?
Si dicēt. multi enī sūt vocati et pluēs
electi. pauci vō ip̄probi: ī paucis forte
verisimili? intelligēmus vnū illum.
¶ Sūt vēo dicat q̄ vnus inde p̄ceptus est:
et subdit. multi enī sūt vocati. pauci
vō electi. Qui sūt electi? nisi qui ūnā
serunt? ¶ P̄ceptō vno: electi remāserūt.
Quō p̄ceptō vno de multis pauci elec
ti? ū quia in illo vno multi? Omnes
qui terrenā sapiunt. oīb; q̄ felicitatē
terrenā deo p̄ferunt. oīb; qui sua q̄ūt
nō que ihesu xp̄i: ad vnā illā ciuitatē
p̄tinent que mystice dicit babylonia:
et habet regem dyabolū. Oīb; aūt q̄
ea que sursum sūt sapiūt. q̄ celestia
meditant. qui cū sollicitudine in scīo
uiuūt ne deū offendant. q̄ cauent pec
cata. quos petentes nō pudet confitēri.
ihūles. mites. sanctū. iustū. pū. bonū:
oīb; ad vnā ciuitatē p̄tinent. q̄ regē
hīt xp̄m. ¶ Illa ī terra quasi maior est
tpe: ūs ūmutate. nō honore. Ciuitas
illa prior nata: ciuitas ista posterius
nata. ¶ Illa enī cepit a cayn: licet ab a
bel. Licet duo corpa. sub duobz regibus
agentia. ad singulas ciuitates p̄tinē
tia. adūsantur sibi usq; ūs finē scli? ¶
donec fiat ex cōmixtiōe sepatio. ¶ alii
ponant ad dexteā. alii ad sinistram:
dicit? ill;. venite bñditi p̄is mei.
p̄capite regnū. illis aūt. ite in ignem
eternū. qui paratus ē dyabolo et ange
lis eius. ¶ Ipīs enī hoc dicit. venite be
nedicti patris mei. p̄capite regnū q̄
vobis paratū est ab origine mūdi. ite
ciuitatis siue victor sup omīa: illis aūt
ad sinistram cōstitutis tam q̄ ciuita
tī ūquorū. ite in q̄t in ignē eternū. ¶ Nū
quid sepat ab eis regem? Addit enī.
qui paratus ē dyabolo et angelis eius.
¶ Intendite frēs. ītendite vego vos. De
lectat enī me pauca adhuc loq̄ vobi.
de ciuitate hac dulci. Hīc sūma ei
dere dicta sunt ciuitas dei: et si oblit⁹
fuero tui ihrlm. obliuiscat? me dextera
mea. Dulcis enī vna patria. ¶ ūe vna
pūa. sala patā: preter illā q̄cq̄d nobī est.
peregrinatio est. Dicā ergo q̄d agnosca
tis. q̄d approbetis: cōmemorabo quod
nostis. nō docebo q̄d ignoratis. ¶ Non
prius mq̄t aplūs q̄d spūale est. sed
q̄d animale: postea q̄d spūale. ¶ Ideo
ciuitas illa maior etate. qua prior
natus est cayn et postea abel. sed et
hūs maior seruiet minori: illa maior
etate. ista maior dignitate. Qūe illa
maior etate? Quia nō prius q̄d spū
ale est. sed q̄d aīale est. Quare ista
maior dignitate? Quia maior seruiet
minori. Edificauit ciuitatē cayn sic
legimus. anteq̄ esset ulla ciuitas ī
p̄mordio. verū hūmanam edificauit
ciuitatē cayn? ¶ paulo ubio ītelligas

iam natos fuisse multos hoiēs ex illis duobus, et ex hijs quos genuerāt. ut posſ sit ee aptus et cōgruus nūb. cui nomen ciuitatis ipponeret. Edificauit ergo ciuitatē caym. vbi nō erat ciuitas. Edificauit et postea ihrlim regnū dei. ciuitas sancta. ciuitas dei: et posita i spe q̄dā umbre significantis futura. Intelligite itaq; magnū mysteriū: et tenete q̄d pe lotuus sū. nō prius q̄d spūale sed q̄d aīale postea spūale. Ideo ergo caym por edificauit ciuitatē: et ibi edificauit v ihrlim. nō ibi edificata est, ubi nō erat ciuitas; sed erat ciuitas p̄mo q̄ appel labat iebus. vnde iebusei. Ea capta. deuicta. subiecta. edificata ē noua ci uitas tamq̄ destructa vetere: et appella ta ihrlim. visio pacis. ciuitas dei. Vn⁹ quisq; ergo natus ex adam. nōdū ptin ad ihrlim. Portat enī seū traducē unū tatis. penāq; peccati. deputat⁹ morti. et ptinet quodā mō ad vetem quādā ciuitatē; sed si futurus est in ppl̄o dei destruet vetus. et edificabit nouus. Ideo ergo caym ciuitatē edificauit. ubi nō erat ciuitas. Mortalitate enī et malicia quisq; incipit. ut fiat bonus postea. Sicut enī p inobediētiā unus hoīs pādes constituti sūt multi: ita p obediētiā unus hoīs iusti cōstitu entur multi. Et oīb⁹ i adā moriūr. et unusq;sq; nīa adam natus ē: nīsi eat ad ihrlim. destruet vetus. et edificabit nouus. Tamq̄ deuictis iebuseis ute dificet ihrlim dr eruute vos vetem hoīez. et induite nouū: iamq; edificatis in ihrlim et gratie lute fulgentiꝫ dr. fuss tis aliq̄n tenebre. nūc aūt lux in dño. Quala ergo ciuitas ab initio usq; i finē erunt. et bona ciuitas mutatioē malo rū condit⁹? et sūt iste due ciuitates per mixte inter se. in fine segregande. aduersus inuicem confligentes: una p iniquitate. altera pro iustitia. una pro vanitate. altera pro veritate? et aliq̄n ipsa admix to tpalis fuit. ut quedā ptinētes ad ciuitatē babilonā: ammoniant res ptinētes ad ihrlim. et rursus quedā ptinentes ad ihrlim admīstrent res ptinē tes ad babilonā. Difficile aliquid p nusisse videor: parentes estote domet demonstret exemplis. Omia enī i ve tere ppl̄o sicut scribit apls in figuris cō tingebant eis: scripta sūt aūt ad correp tionē nrām. i quos fines seculoꝝ obue nit. Respicite ergo ppl̄m illū p̄mū po situ eā ad significandū ppl̄m posteio rem: et videte ibi que dico. Fuerunt reges magni in ihrlim: notū ē. noīa. numerant. Omīb ergo iniqui ciues erāt babilone et ammīstrabant res ihrlī: omīb in finē inde segregande. nō nisi ad diabolū ptinent. Rursus inuenimus ciues de ihrlim admīstrasse res quasdā. ptinentes ad babyloniā. Nā res illos pueros victus miraculo nabugh̄odo nosor regnisui admīstratores fecit. et constituit eos sup satrapas suos: t ad mīstrabant res babilonie ciues de ihe rusalē. Respice nūc ipleri hoc t agi in ecclia: et hijs ipsis oīb⁹ de quibus dictū est. que dicunt facite. q̄ aūt facī ūt facere nolite. ciues sūt babilonie. ā mīstrantes rempublicā ciuitatis ihe rusalē. Si enī nichil ām̄istrarent ciui tatis ihrlim unde que dicūt facite? vn cathedram moysi sedent: Rursus si ciues sūt ipius ihrlim qui regnabūt in eternū cū xpisto: unde q̄ faciūt fa cere nolite? nisi qua et audituri sunt. recedite a me oīb⁹ qui operamī iniquita tem: Notū est ergo nobis ciues male ciuitatis ammīstrare quos dā actus bone ciuitatis: videam⁹ si et nūc ciues bone ciuitatis admīstrant quos dā actus male ciuitatis. Terrena g. oīb respublica q̄nq; utiq; picta. cui⁹ reg nū transitorū est. cū venerit illud regnū de quo oram⁹ adueniat regnū tuū. et de quo p̄dictū est. et regni eius non erit finis: terrena ergo respublica habuit ciues nōb ām̄istrantes res eius. Cum multi enī fideles. quā multi boni. et magistratus sūt in ciuitatibus suis. et iudices sūt. et duces sūt. et comites sūt et reges sunt: oīb⁹ iusti et boni: nō habentes in corde i gl̄osissima de te dicta sunt ciuitas dei. t quasi an gariam faciunt i ciuitate mīsitoria? et illic a doctoribus ciuitatis sce iubēt seruare fidem pp̄ositis suis. siue regi quasi precellenti. siue ducibus tāq̄ a deo missis ad vindictam malor⁹ lau dem vo bonorū. siue serui ut dñis su is subdita sint. t xpiani paganis:

et seruet fidem melior deteriori ad tēp⁹
seruituros. ineūtū dñaturus. Fūt et
ista donec tñ seat iquitas: ubentur
seruī ferre dños et unq⁹ et diffitiles.
tuces babylonie ubent² toleari a tu
ubus ulnlin. et amplius obsequiorū
exhibentibus qñ si tuces eēnt et ipa
babylonia: tamq⁹ iplentur. qu te ā
garauent mille passus. vade cū illo
alia duo. Vant totā tuitatē dispsā.
diffisam. pmittā alloquit² tuis verb
et dicit. quousq⁹ apponitis sup hoiem.
ītrfitate omēs: et qu foris estis tāq⁹
spuie ī sepibus. aut tāq⁹ lignia īfructu
osa ī siluis. quoq⁹ untus estis. tāq⁹ zizā
nia vl' tamq⁹ palea: omīs qui⁹t estis
sepati. pmitti. tolerandi. sepandu. unt
fiate omīs tamq⁹ pietī iclinato et ma
rene īpulse. Veniptame honorē meū
cogitauerūt repelle. Nō dixerūt: ⁊ tñ
cogitauerūt. Cogitauerūt īpellere ho
norē meū. Quouq⁹ ī situ. Retribue
bāt enī mala pro bonis. Illi mīstrae
bant illi repellebant: ego eos sustebā.
Illi honorē meū cogitabāt repellere:
ego eos in corpus meū sustebā tuitē.
Libendo enī qd facim⁹ nisi humorē
foris positū in membra mutuim⁹ ī cor
pus nūm ducim⁹? Hoc erat mopses ī
illo capite vituli magnū sacmentum.
Caput enī vituli corpus erat īpiorū.
ī silitudinē vituli mādducātis fenū.
et tena querētū: quia oīs cāo fenū.
Erat ergo ut dix corpus īpiorū. Natus
mopses ignē misit. cōminuit. ī aq⁹
spersit. libendo pplo dedit: ⁊ um pplīe
admīstratio est pphetie. Corpus enī
illud īgnem mittit² tribulationū: et
verbo dei cōminuit². Paulati enī de
sistūt ab unitate corpis eius. Sicutēi
vestimentū. ita p tempus absument².
et unus q⁹sq⁹ qui fit xpianus separat
ab illo populo: et quasi a massa com
minuit². Conspirata oderūt: minutati
credūt. Et quid iā euidentius qm in
corpus tuitatis ihnlin tu⁹ pmago erat
plūs ipsi. p baptismū truncēdi erant
yoīes: Ideo ī aqua sperstū est. ut potū
daret². Hoc usq⁹ in finē sitit iste: aurit
et sitit. ayultos enī bibit: ⁊ nūq⁹ erit
sine sitī. Inde est enī. sitio. mulier da
mihi bibere. Samaritana illa ad puteū
sitiente dñm sensit: et a sitiēte sanata

est. Sensit pot illa sitiente: ut bi
beret ille ardente. Et um tuce posit⁹
sino dixit? quāius illi nō hoc dederit
qd sitiebat. ipos enī ille sitiebat: at
illi aretū dederūt. nō vinū nouū q⁹
iplent² vtres nou. sed vinū vetus. sed
male vetus. Dixit² enī et aretū vetus
veteres hoīes de quibz dictū erat. nō
enī est illius cōmutatio. ut euersis ie
busēs edificaret² ihnlim: sic et corpus
capitis hui⁹ usq⁹ in finē ab ūno cur
rit situ. Et quasi ei dicet². quid in situ.
quid tibi deest. o corpus xpi. o edlia
xpi: In tanto honore. ī tanta sūmi
tate. in tanta celsitudine etā in hoc
seculo cōstituta qd tibi deest: Impletē
de te qd predictū est. adorabūt eū oēs
reges terre: omēs gentes seruient illi.
Quid ergo situs: Qd sitis: Tātus plis
nō sanauis: Quos pplos dicis: Qui
suo benedicebāt: et corde suo maledi
cebant. Multi vocati. pauci electi. Mu
lier fluxū sanguīs patiens vestis fim
briā tetigit et sanata est. et ī mul
titudine dñs tangentē. q de se sentiret
exisse virtutē. salutis ad sanandā mu
lierem dixit. quis me tetigit: Et ad
mirati discipuli. turbe te cōprimūt.
et dicis quis me tetigit: Et ille. teti
git me aliq⁹. Tamq⁹ dicet. Una teti
git. turbe pmūt. qui solēpnitatibus
ihnlim iplent cedlias. solēpnitatiq⁹ ba
bylonie iplent theatra. et nī seruiūt.
honorāt. obsequūtur. nō solū ipi qui
portant sacmenta xpi et oderūt pcep
ta xpi: ver eccā illi qui net sacramēta
ipā portant. Paguni licet sint. nidei
licet sint. honorant. laudāt. poīnt:
sed ore suo bñdicebāt. Nō attendo ad
hoc: no aut ille qui me īstruit. corde
suo maledicebant. Ibi maledicebant.
ubi honorem meū cogitauerūt repelle.
Qd tu o ydumēn corpus xpi tñ siluense
es: Quid tu unt hec omīa: Quid tu:
Defixes. nō p seuerabis usq⁹ in finem:
Non audies. qui p seuerauerit usq⁹ ī finē.
hic saluus erit: quāius qm habūdat
iquitas. refrigescit caritas multorū:
Et ubi est qd transilisti eos: Ubi ē pp
ronū satio tua in celis est: Illi autem
iherent terrenis. tamq⁹ ē virgine sapi
unt terram: et sunt terra serpētis talis.
Quid tu inter hec: Veniptame ⁊ius

hec faciant. quãnus hec cogitent. ꝙnus
ipellant. ꝙnus quasi indinato ĩstent.
ꝙnus iam exectũ sentiant. et honorẽ
meũ repellere cogitent. ꝙnus ore suo
benedicant. et corde suo maledicãt. ꝙ
nus insidientur ubi possint. calũpniẽ
tur ubi possint: ¶ Eripiam ẽ deo sb
iaet anima mea. Et quis tanta tolet.
ul aptas bella ul occultas insidias. Qs
tanta toleret unq aptos hostes? inter
homo? Et si homo? nũquid a sepõtõ?
Non sit transitus ut eructuar et tadã?
deo subiacetur aĩa mea: ¶ Qm ab ipso
est patientia mea. Que patiẽtia mea
inter tanta scandala? nisi qua si id
qd nõ videmus speram? p patientiã
exspectamus? ¶ Venit dolor meus. veñt
et requies mea: venit tribulatio mea.
venit et purgatio mea. ¶ Nũqd nam
lucet aurũ in fornace artifex? ¶ In
monili lucebit. i ornamẽto lucebit:
patiaz tñ fornacẽ. ut purgatũ a sor
dibus veniat ad lucẽ. ¶ Fornax ista. ubi
palea. ubi aurũ ubi ignis: ad hanc flat
aurifex. ¶ In fornace ardet palea. et pur
gatur aurũ. ¶ Ulla in anerem vertitur:
a sordibus illud exuit. ¶ Fornax in mun
dus. palea iniqui. aurũ iusti: ignis tri
bulatio. aurifex deus. Qd ult ergo
artifex facio. ubi me ponit artifex to
lens? iubeor ego tolerare: nouit ille p
quo ardeat lucet palea ad incendendũ
me. et quasi consumendũ me: ulla in me
vem vertit. ego sordibus careo. Quare?
Qa deo sbiacet aĩa mea: qm ab ipso ẽ
patiẽtia mea. Quis ẽ tibi iste. a quo
est patientia tua: ¶ Qm ipse ẽ deus
meus et saluator meus: susceptor
meus nõ emigrabo. Qm ipse est deus
meus. ergo vocat me: et saluator me?
ergo iustificat me: et susceptor meus.
ergo glorificat me. ¶ Hic enim vocor et iusti
ficor. ubi aũt glorificor: et unde ubi
glorificor. nõ emigrabo. ¶ Resp enim in
peregrinatione mea emanebo. Est li
unde emigrem: sed veniã unde non
emigrabo. ¶ Nam tãquilinus ego sum
apud te in terra: sicut oẽs pres mei.
Ergo ab inquilinatu migrabo: de do
mo celesti nõ emigrabo. ¶ In deo sa
luture meũ et gloria mea. Saluus
ero in deo? gloriosus ero in deo. ¶ Nõ
enim tantũ saluus. sed et gloriosus? sal
uus. quia iustus ex impio ab illo iusti
ficatus: gloriosus aũt quia nõ solũ
iustificatus sed etiã honorificatus. Et
enim quos ꝓdestinauit. illos et vocauit.
Vocatus eos quid fecit? ¶ Hic qs vocauit
ipsos et iustificauit: quos aũt iustifi
cauit. ipos et glorificauit. ¶ Iustifica
tio ergo ad salutẽ ptinet: glorificatio
ad honorẽ. Quia glorificatio ad ho
norẽ ptinet disputare opus nõ est:
q iustificatio ptinet ad salutẽ. que
ramus aliqd de alimentũ. Erat autem
ut ex euangelio. erant q silũ videbã
tur iusti et reprehendebant dñm q ad
mittebat ad cõuiuiũ priores: et cũ
publicanis et peccatoribz conuiuere
batur. Talibz itaq superbientibz for
tibz tere valde elevatis multũ de su
a sanitate gloriantibz quã putabãt.
nõ quã tenebant. qd respõdit dñs?
¶ Non ẽ opus sanis medicus. sz male
habentibz. Quos dicit sanos. quos
dicit male habentes sequit? et dicit:
nõ veni vocare iustos sed priores in
penitentiã. ¶ Appellauit ergo sanos
iustos. nõ quia pharisei hoc erãt sz
quia hoc esse se arbitrabant? et ideo
superbiebant. et meditũ egrotantibz
iudebant. et plus egrotantes meditũ
occidebãt: appellauit tñ sanos iu
stos. egrotantes priores. Ut ergo iusti
ficaret aut iste desiliens ab ipo in est:
et ut glorificaret ab ipso in ẽ. ¶ In deo
saluare meũ et gloria mea. Salu
tare meũ ut saluus sim: gloria mea
ut honoratus sim. ¶ Hoc tñ. modo qd:
Deus auxilij mei et spes mea in
deo: donec veniã ad pfectã iustificatio
nẽ et salutem. Spe enim salui facti
sumus? Spes aũt que videtur non est
spes: donec veniã ad illam glorifica
tionẽ ubi iusti fulgebũt in regno pris
sui tamq sol. ¶ Interim nũc tẽptationes nc ũquitates. nc scãdala.
nc aptas oppugnatiões. et subdolas
locutiones. nc eos qui ore suo bene
dicũt et corde suo maledicũt. nc eos
qui honorẽ meũ cogitãt expellẽ. hic
quid? Deus auxilij mei: dat enim auxi
lium certantibz. Cõtra quos certãtibz?
¶ Non ẽ vobis colluctatio aduersus
carnẽ et sanguinẽ: sz aduersus principes

et potestatis. Deus ergo auxilium meum. et spes mea in deo. Spes quidem non dum e quod promissum est. et credit quod nondum videt: nam aut venerit erit salutaris et glorificatio: non tamen dum ille differt desertum. Deus enim auxilium meum et spes mea in deo. Sperate in eum omne consilium plebis. Imutam ydithum tribulite unumquemque vestrum. expugnantes vobis. resistentes itaque non: odio vos habentes tribulate. Sperate in eum omne consilium plebis: Effundite coram illo corda vestra. Nolite credere eis quod dicunt vobis: ubi est deus vester. Facte sunt mihi lacrime mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie ubi est deus tuus. Sed quod ubi dixit: Het meditatus sum. et effudi supra me animam meam: commemoratus sum quod audio ubi est deus tuus: memoratus sum het. et effudi supra me animam meam. Quereris deum meum effudi supra me animam meam: ut illum attingere non in me remansit. Ergo sperate in eum omne consilium plebis: effundite coram illo corda vestra. deprecando. confitendo. sperando. Nolite corda vestra vane intra corda vestra. Effundite coram illo corda vestra: non pertransit quod effunditur. Ille enim susceptor meus. Qui suscipit. quod times effundere? Jacta in domino curam tuam et spera in eum. Effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster. Quod timetis inter subsurrones et detractores deo odibiles? Ubi possunt palam oppugnantes. ubi non possunt occulte insidiantes. falso laudantes. vere immutantes? inter vos quod timetis: Deus adiutor noster. An emulantur omnes? Numquid fortiores illo sunt? Deus adiutor noster. Securi estote? si deus pro nobis quis contra nos? Effundite coram illo corda vestra: tribulantes ad eum levantes animas vestras. Deus adiutor noster? etiam constituti in loco munito. immutati fortitudinis a facie inimici. misereamini eorum quos timebatis: currere ei debetis in sitim. Despicite ergo illos iam in illo loco constitutos et dicite. Verumtamen vani filii hominum: mendaces filii hominum. Filii hominum quousque gravi corde? Filii hominum. vani filii hominum. mendaces filii hominum. ut quid diligitis vanitatem. et quaeritis mendacium? Cum miseratione ista dicite atque sapite? si transmutastis. si diligitis inimicos vestros. si destruite ut purus ut edificetis. si eum amatis qui ut

dicat in gentibus et replet animas: ita ipse ista dicit. non odio habentes. non malum pro malo reddentes. Quoadusque filii hominum inclinati: ut decipiat ipse de vanitate in vanum. Certe multi sunt: et re ipse unus, unus ille qui electus est de turba hominum. Conspirant omnes pagina querunt. quique scandales murmura. et in futurum sperant quique sperant: et si opinionum varietate in diversum. de varietate mi in unum sunt: diversi quidem errores et multiformes. et regnum adiuvi se diu sum non stabit? sed stabit in omni voluntas vana et mendax: pugnans ad unum regem tum quo ingenue eternum preparanda est. Ipsi de vanitate in unum. Et ad illos videte quia sitit: videte quia currit in siti. Convertit ergo se ad illos sitiens eos. Nolite sperare supra iniquitatem. Nam spes mea in deo: nolite sperare supra iniquitatem. Vos qui non vultis arredere et transilire: nolite sperare supra iniquitatem. Ego et tu qui tribulum spes mea in deo. Et nunquid iniquitas apud deum? Nolite sperare supra iniquitatem? Quot fatuam? illud fatuamus. illud cogitemus: sit insidias, propterea de vanitate in unum. Tu sinis quod contra ista cogitant: ab eis quos habebis, perdunt. Nolite sperare supra iniquitatem. Vana est iniquitas. nihil est iniquitas: potens non est in ultima. Quia tutari potest ad tempus veritas: vanitas non potest. Florere potest ad tempus iniquitas: permanere non potest. Nolite sperare super iniquitatem: Et rapinam ne concupiscatis. Filios es divites. et rape vis. Adolescens, quid petis? O lutra dampnosa. Inuenis petimus: petis usuram. In rapinam ne concupiscatis. Pauper sum non habeo. Ideo rape vis? Quid rapias videas: a quo rapiaris non videas. Refugium ursum in timum tamquam leonem rugientem. et querentem quod rapiat? Preda illa qui vis rapere in muscipula est: tenes et teneris. In rapinam ergo non concupiscas o pauper: sed concupiscite in deum. qui prestat nobis omnia habundanter ad fruendum. Pascet te. qui fecit te. Qui pascit lauro nem. non pascit innocentem? Pascet te qui solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super iustos et iniustos. Qui pascit dapinandos? non pascit lube

randos ē. Ergo rapinā nolite ꝺcupiſ
cere. Dutū eſt hoc pauꝑi fortuſſis aliq̄ꝺ
de neceſſitate rapturꝰ. Quꝛes, predat. nō
habeo ego inquit neceſſitatē rapiendi:
nichil mi deeſt. habundāt omīa. Et tu
audi. Quare ſi fluant. ne apponas
tuꝰ uoꝛ. Ille nō habet: iſte habet. Ille nō
queꝛat rapere qđ non habꝛ: iſte nō ap
ponat uoꝛi eo qđ habet. Quare ſi fluāt.
uoꝛ ſi eꝛubescent tam q̄ de fonte curāt.
ne apponatis uoꝛ. Noli preſumere. noli ubi
te figē: certe ul' hoc time. Quare ſi fluāt.
Non uides q̄ ſi ubi uoꝛ poſueꝛis. t tu flu
es: Quꝛes es. certe nō ꝺcupiſcas adhuc ha
bere quia multa habes; audi. Pape
Quitibus huiꝰ mūdi nō ſuꝑbe ſapere.
Et qđ eſt ne apponatis uoꝛ; Neq; ſpaue
ui terꝛeto Quintiarū. Ergo Quare ſi flu
ant ne apponatis uoꝛ: ne i Quitijs tōſi
datis. nō p̄ſumatis. nō ſperetis. ne dica
re ꝺcere homo qui nō poſuit deū aduto
rem ſuū: ſed ſpauit i ml'titudīe Quitia
ꝝ ſuaꝝ: et preualuit i uanitate ſu
a. Ergo uani filij hoim: mēdaces filij
hoim. Neq; rapiatis. neq; ſi fluant di
uitie uoꝛ apponatis; nō iam uanitatē
diligatis. et mendaciū quēatis. Huīs
eū tamꝝ ē dīs deus ſpes eoꝝ: et non
reſpexit i uanitates et īſanias mēda
ces. Deinde ultius, fraudē ultius facē:
qđ affertis ut decipiatis: Stateras do
loſas, mendaces eū unꝰquiꝰ filij hoim i
ſtateris: ut decipiāt p̄ferendo ſtateras
doloſas. Falſo examine fallitis inuicē
ꝓximos: neſcitis aliū eſſe qui appendit. aliū
qui de pondꝛe uidunt: Non uidet qui
ꝺi appendit: ſ uidet qui et teꝑm appē
ꝺit. Ergo nō fraudē. nō rapinā tenta
ꝑiſcatis. nō ut hijs q̄ habetis ſpem po
natis: monui ꝑdus aut iſte ꝓuitjum.
Qđ ſequitur: Semel locutus ē deus.
duo hec audiui: qui potestas dei eſt et
tibi dñe miſeꝛicoꝛdia: quia tu reddes
unicuiq; ſcđm opa ſua. Dixit ꝓuitjus.
ſonuit de alto quo tꝛiſiluit: audiuit ibi
hoc qđ nobis dixit ꝓuitjus fiēs: et do
net uobiſcū ꝓtꝛepem ul' ꝓuitjatiōez
ul' aliquā reſpiꝛationē meā intentos
uos uolo. Etenī pſalmū ad terminum
ducum aduiuante dño: poſt hec que t
dixim ſumus non reſtat aliquid qđ
de hoc ulteꝛius exponam; Fuꝛ an

nutimini meū uiū poſſum intelligere
hoc: et ſi nō potuero et intelligit aliq̄s
uim qđ ego nō poſſum. gꝛudebo potius
q̄m īuidebo. Quāo īuestigare difficile
ē. quēadmodū poſitū ſit. ꝓpter ſemel
locutus ē deus: deinde cū ille ſel' locut
eſt. ego duo audiui. Si enī dixiſſet ſemel
locutus ē deus unū hoc audiui: uide
batꝝ ꝓtem q̄ſtionis hiatus ꝑputauiſſe.
ut tantū modo quereꝝ qđ ſit ſemel
locutus ē deus. Nūc uo q̄ſiui ſum et
qđ ſemel locutus ē deus; et qđ ſit duo
hec audiui. cū ſemel ille locutus ē. Se
mel locutus ē deus. Qđ dicis ꝓuitjū?
Dicit loquens qui tꝛiſiluiſti eos. ſemel
locutus ē: ego ſcripturā aliā conſulo
et dicit mihi. multis ꝓbꝛ et multis
modis olim deus locut ē ꝓꝛibꝛ i ꝓphis.
Quid eſt ſemel locutus ē deus: Nōne
ille ē deus? qui i ꝓmordio ipi gnīs
hūanu locutus ē ad adam: Nōne idē
ipe locutus ē et ad cayn. ad noe. ad a
bꝛaham. ad yſaac. ad iacob. ad ꝓphas
oīs. ad moyſen: Unus erat moyſes.
et quocies ad eū locutus ē deus: Ecce
etiā unu nō ſemel ſ ſepe locutus ē deus.
Deinde locutus ē ad filiū hic poſitū
nes filius meus dilectus. Locut eſt
deus aplis. locutus ē oīnibꝛ ſcīs. etiā
ſi nō uoce ſonāte ꝑ nubem: in coꝛde
tū ubi ipe mgr eſt. Unde ille dixit. Au
diā quid loquat in me dñs deus: q̄m
loquet pacē in pplō ſuo. Qđ eſt g. ſel'
locutus ē deus: adultū tꝛiſiluerat iſte:
ut ꝓueniret illuc ubi ſemel locutus ē
deus. Ecce breuit ꝺxi tantū uīē. hic īti
oīs hoīnibꝛ ſepe multis modis. multis
ꝓtibus. ꝑ multiformē creaturā locut
eſt deus: apud ſe ſemel locutus eſt. q
unū uerbū genuit deus. Iſte g. ꝓuitjū
tranſiliens eos tꝛiſiluerat atie mentis
fortis et ualida et p̄fidenti tꝛiſiluerat
terrā et qđ qđ in terra. aeꝛē. nubes oēs
ex quibꝛ locutus ē deus multa et ſepe
et multis: tꝛiſiluerat etiā oīs angē
los atie fidei. Erat enī tꝛiſiliens nō cō
tentus uenis uelud aquila uolans:
ꝓtransiit tus oīem nebulā qua tegit
oīs terra. dixit ei ſapientia. t nebula
teri omnē terrā: ꝓuenit ad aliq̄ꝺ lu
dum. tmuiſam tꝛiſiliens creaturam
querens deū. effūdens ſup ſe aiaz ſuā.
ꝓuenit ad principiū. et uerbū deum

apud deū: et ūuenit unus prīs unū ver
bū. et uidit qua semel locutus ē deus.
Uidit verbū p qđ facta sūt omīa. et un
quo simul sunt omīa. nō diuersa. nō se
parata. nō inequalia. Non enī deus. qđ
per verbū fanebat ipse nō nouerat. Si
aūt qđ fanebat nouerat: in illo erat a
ntequ fieret qđ fiebat. Si enī nō in illo
erat qđ fiebat añq fiebat: ubi nouēat
qđ faciebat? Non enī potes deū dicē ig
norata fecisse. Sciuit utiq; ds qđ fecit.
Et ubi sciuit antequ faceret? Si sine nisi
facta nō possunt? Sed a factis sua nisi
ante facta nō possunt: a te saluet ab
hoīe in uno facto et in uno posito. An
q aūt fierent het oīa sciebant ab illo
a quo facta sunt: et qđ sciuit fieri. Ergo
i uerbo illo p qđ fiunt oīa añq fierent
erant oīa. et cū facta sunt ibi sūt oīa?
sed aliter hic alibi: aliter in ppria natā
in q facta sunt. aliter in arte p quā facta
sunt. Quis hoc explicet et enarari possit?
Ite cū ydūtūm et uidete. Iam ergo ut po
tuim⁹ durimus quomō semel locut⁹ est
deus: uideam⁹ quomō duo het audiuit.
Duo het audiui. Forte nō est sequens
ut sola duo het audiret: sed duo het u
q; audiui. Quedam duo q nobis op⁹
est ut dicant audiuit. Audiuit forte
alia multa: sed nō opus ē ea dici nob.
Aut enī et dns. multa habeo uob dicē:
sed nō potestis illa portare mō. Qđ est
ergo duo het audiui? Het duo q̄ uobis
dicturus sum nō a me uobis dico: sed
que audiui dico. Semel locut⁹ ē deus.
unū uerbū habet unigenitū deū: in illo
uerbo sunt omīa. quia p uerbū facta
sunt omīa. Unū uerbū habet: ibi oēs
thesauri sapiētie et scīe abscondit. U
nū uerbū habet. semel locut⁹ est ds.
Duo het que uobis dicturus sum ibi
audiui: nō ex me loquor. nō ex me di
co. ad het pīnet audiui. Amicus enī
sponsi stat. et audit eū ut uerū loq̄t.
Audit eū ne loquendo mendaciū de
suo loquat? ne dicēs. quis es tu q̄ mi
hi dicis? Unde mihi het dicis? Au
diui het duo. et illa tibi loquor: qua
audiui het duo. qui etiā cognoui qui
a semel locutus ē deus. Noli tēpnere
auditorē dicentē tibi quedā duo tibi
necessaria: eī qui mansuetēdo unui
sā creatūre, puēit ad ubera unigenīti dei.

ubi sciet q̄ sel' locutus ē deus. Sint
ergo iam quedā duo: multū ei ad nos
pīnent het duo. Quīm pīās dei ē. et
ubi dīne misericordia. Ista sunt duo
pīās et mīa: ista plane. itelligite pote
statem dei, itelligite misericordiā dei.
Hys duobus continent̄ ppe oīs scrip
ture, ppter het duo pphete. ppter het
duo pīarche? ppter het lex. ppter het
ipe dns nr ihūs xpūs: ppter het apli.
ppter het annūciatio oīs ↄ celebrato
uerbi dei in ecclia. ppter het duo: ppter
ptātem dei et misdiam. Potestatē ei⁹
timete, misericordiā eius amate? net
sit de misericordia ei⁹ psumatis. ut po
testatē contēpnatis: net sit ptātem ti
meatis. ut de misericordia desperetis.
Apud illū potestas. apud illū misera
tordia: hunc hūliat, hūc exaltat. hūc
humiliat ptāte: illū exaltat misera
tordia. Dic enī deus volens ostendere
uā et demōstrare potentiā suā: ami
lit i multa patiēcia uasa ire q̄ pfecta
sunt in pditione. Audisti ptātem: que
misericordiā. Ut notas mihi qđ faciet di
uitias suas in uasa misdie. Ptinet ad
eos potestatē dampnāe mūdū. Et
quis illi dicat. quid fecisti? Tu enī o
homo quis es qui respondeas deo? Ti
me ergo et treme eius ptātē: sed spera
eius misdiaz. Diabolo pīās quedā ē.
plerūq; tū uult notere et nō pīt: q̄ ptās
ista sub ptāte est. Nam si tantū posset
notē diabolus q̄ītū uult: aliq̄s nul
torū remanere? aut aliq̄s fideliū ecc
i terra? Ipse p uasa sua īpellit quasi
pietem inclinatā: ꝑ tantū īpellit q̄n
tū accipit ptātem. Ut aūt non tradat
pater dns suscipiet: q̄m qui dat pmi
tem tēptatori. ipe tēptato prebet mi
sericordiā. Ad mensurā tēptatē pmit
tit diabolus. Et potabis nos mēsu
ra lacrimis in mēsura. Noli ergo timere
nisi pmissū aliq̄d fatē tēptatorē. Ha
bes enī misericordissimū saluatorem?
mittit pmittit ille tēptatē. q̄n & tū ti
bi pdest ut ē creatus. ut pbeas: ut qui te
nesciebas. ate ipo īueniaris. Nā ubi
ul' unde nisi de hac dei ptāte et misera
tordia scias esse debemus? Sed in illā
aplicam sententiā. fidelis deus q̄ nō
pmittet uos tēptari sup id qđ potestis.
Ergo pīās dei ē: nō est enī pīās nisi

a deo. Noli dicē. et quare dat tantum
potestatē? et nō det ptātem? Qui dat
ptātem: habet equitatē. Tu ūque mu
murare potes: ille equitatē pdere non
pt. Nūqd ūquitas apud deū? Absit. Hoc
fige in corde: hoc de cogitatiōe tua non
erubescat ūmanus. Fatere pt aliq̄d deus,
ut tu nescias quare fecit: nunq̄ tū fecit
nō pt apud quē nō est ūquitas. Nā esse
reprehensibilis deū q̄ de iniq̄tate. Ago te
tū aliquid: attende paululū. Non re
prehenderes ūquitatē: nisi videndo inf
qui nō tenuit iustitiā. cui compatiens
prehendat ūquitatem. Unde enī scis
qua hoc iniustū est. nisi scias q̄d sit inf
tū? Quod si enī iniustū est. et hoc q̄d dicis
iniustū? Absit ūquis. iniustū est: et cla
mas quasi videntibz oculis videēs hoc
iustum ee. utiq; ex aliqua regula iusti
tie? cui cōparās hoc q̄d videris prauū. et
terrenis nō inuenire rectitudinis regule
tue. reprehendis tamq̄ artifex discernēs
iustū ab iniusto. Ego queso a te. hoc inf
tū unde videēs? Ubi unq̄ videēs hoc inf
tū. quo viso reprehendis iniustū? Uñ illd
nescio q̄d quo aspectui tuo aīa tua et mī
tis ptibus in caligine constituta? nesci
o quid hoc q̄d choruscat mēti tue. Uñ
hoc iustum? Lucerna nō habet fontē suū:
ate tibi est q̄d iustū est. et tu tibi potes
dare iustitiā? Nemo sibi dat q̄d nō hī.
Ergo cū sis iniustus. esse nō potes iust?
nisi cōuertendo te ad q̄dam iustitiā
manentē: a qua si recedis iniustus es:
ad quā si accedis iustus es. Te credere
nō deficit: te accedente nō accedit. Ubi
ergo ista iustitia? Quere in terra. Absit.
Non enī aurū aut lapides p̄ciosos q̄
ris. iustitiā querens. Quere in mari?
in nubibus: quere in stellis. Quere
in angelis inuenis in illis: sed et ipi de
fonte bibunt. Iustitia enī angelorū in
omnibz est: sed ab uno capite. Respice
ergo tuā conscientie. vide illuc ubi semel lotus
tus ē deus? et ubi inuenies fontē iusti
tie ubi ē fons vite: qm̄ apud te ē fons
vite. Si enī tu de voce exiguo iudicare
bis q̄d iustū est et q̄d iniustū est. nūq̄d
iniquitas apud deū? Unde ad te manat
tam q̄ de fonte iustitia in q̄tū iustū sapis?
tū ex multis ptibus iniq̄ desipias?
Habet ergo fontem iustitie deus. n

Noli ibi querē uniq̄tatem: ubi lux sī
umbra est. Sed plane latere te pt causa.
Si latet te causa: respice ignorātiā tuā.
Vide qui sis: attende q̄ hoc deus.
tū ptās
dei ē et tibi dīc misericordia. Fortitudo te
ne quesieris et altiora te ne scrutatus
fueris: sed que p̄cepit tibi dīs illa co
gita semp. quia ad hec que tibi p̄cepit
deus ptinent ista duo. qm̄ ptās dei est
et tibi dīc misericordia. Noli time ūmitū:
tantū facit quantū accepit potestatē.
Eū time qui habz summā ptātē? eū
time qui q̄ntū vult tantū facit. et iniuste
nichil facit: et quicq̄d fecerit iustū est.
Putabam iniustū esse nescio q̄d: et ex
hoc quia fecit deus credidi iustum esse.
Ergo ūquis si quis hoīem occidat ūno
centem? iuste facit an ūque? Inique
sane. Quare hoc p̄mittit deus? Vide
pius ne illud debeas. frange esurienti
panē tuū. et egenū sine tecto īduc in
domū tuam: si videris nudum vesti.
Het enī iustius est: hoc ei p̄cepit deus.
Lauamini mūdi estote: auferte nequitias
a cordibz mīs. atq; a conspectu oculoz meoz.
Discite bonū facere? iudicate pupillo et
vidue: et venite disputemus dicit dīs.
Disputate vis anteq̄ facias vī dignus
sis disputare? quare hoc p̄mittit deus?
Consiliū dei tibi dicē homo nō possū?
illud tamē dico. quia et ūque fecit hō
qui occidit ināocentē. et nō fecerit nisi p
mittēt deus: et q̄ius ille ūque fecerit.
nō tamē hoc ūque p̄mittit deus. Latebat
causa in isto nescio quo de quo moueris.
aut ināocentia te p̄monet. Possem enī
tibi aliq̄o respondē. nō occideret nisi no
cens esset: sed tu eū ināocentē putas pos
sem tibi hoc aliq̄o dicē. Non enī tu scru
tatoris cor eius. discutiens facta eius.
examinares cogitatiōes eius: ut pos
sis mihi dicē. iniuste occisus est. Possem q̄
facile respondere. sed opponit mihi q̄dā.
Iustus sine cōtrouersia. iust⁹ sine dubi
tatione. iustus qui nō habebat ptēm. oc
cisus a pīoribus. traditus a pīore. ipe
xpūs dīs nr. de quo nō possum dicere.
q̄ habuit aliq̄m iniq̄tatem. qui ea que
non rapuit exsoluebat. obtutus mihi.
Et quid dicā de xpō? Teū ago inquis:
et ego teū. De illo p̄pono quēstionem:
de illo soluo quēstionē. Ubi enī cōsiliū
dei nouum? q̄d nō nisi ipso reuelante.

nossemus? et cū tu ūueneris consilium
dei qui pmisit innocentē filiū occidi abī
ustis. et tale consiliū q̄le tibi placeat.
et quale tibi si ustis eis displicē nō pos
sit: audas quia et in aliis consilio id a
gat deus. sed latet te. Ego frēs opt̄ erat
sanguine ustri ad delendū chirographū
peccatoꝝ: opus erat exemplo patiēne.
exemplo humilitatis? opus erat signo cru
cis ad diabolū et eius angelos debellā
dos: opus nobis erat passione dñi nr̄i.
Nam passione dñi redēpti sum orbis.
Quāta bona egit passio dñi? Et cū passio
unius ustri non esset: nisi dñm unique
occidissent. Qd ergo? Bonū hoc qd nob
ē prestitū de dñica passione īputandū
est ūquis mēfectoribz xp̄i? Absit. Illi
voluerūt. deus pmisit? illi nocentes
essent eā si tantū modo voluissent: dō
aūt nō pmisisset nisi ustis esset. Volu
erūt occidē. pone quia nō potuerunt?
ūque essent. homicide essent. q̄s dubi
tauerit? Dñs cū intuitur ustū et īpiū:
et īcogitationibz īpy intuitus erit.
Discutit deus qd quisq; voluerit: nō qd
potuerit. Ergo si voluissent et nō potu
issent et nō occidissent. iniqui illi ī ma
nerent: tibi xp̄i passio nō prestaretur.
Voluit ergo fratē impius ut dāpnaret:
pmissus est ut tibi prestaret. Qd volu
it īputat iniquitati impy: qd pmissus
ē īputat potestati dei. Ille ergo īique
voluit: deus iuste pmisit. Itaq; frēs
mei. et iudas malignus doctor xp̄i. et
psecutores xp̄i malignis oīb. īpy oīb.
iniqui oīb. dāpnandi oīb: et cū pi
o filio nō pepercit. sed pro nobis oīb
tradidit illū. Dispone si potes. distin
gue si potes: redde deo vota tua q̄ dis
tinxerunt labia tua. Vide quid ibi fe
cerit ūquis. qd iustus. Ille voluit: il
le pmisit. Ille iniuste voluit: ille ius
te pmisit. Voluntas iusta dāpnet: p
missio iusta glorificet. Qd enī mali ac
cedit xp̄o. q̄ mortuus ē xp̄us? Et illi
mali sūt quia male facē voluerūt: et
nichil mali passus est cū fecerūt. Or
tus ē cauo mortalis mēfectōr mortem:
morte p̄bens patiēne documentū. pre
mittens resurrectiōis exemplū. Quāta
bona facta sūt iusti de malo iniusti?
Hoc est magnū dei. q̄ et bonū qd facis
ipse tibi dedit: et de malo tuo ipse bene
fecit. Soli ergo murari. pmittit deus
et uidiuo pmittit: pmittit et mēsuri.
nūo. pondere pmittit. Apud illū nō ē
īiquitas: tu tantū ad eū prune. In ipo
spem pone: ipse sit adiutor tuus. salu
tare tuū. In illo sit locus munit? tuus
fortitudinis. Refugiū tuū ipse sit. nō
te sinit tempt̄ tui supra q̄m potes ferre.
ꝑficiet cū tēptatione etiā extitū ut possis
sustinē? ut qd te sinit pati tēptationē.
potestas eius sit. qd non sinit ultra īte
fieri q̄m potes ferre. misericordia eius sit: q̄
nia ptās dei est et tibi dñe misericordia.
q̄ tu reddes unicuiq; sc̄dm opera eius.

Explicit psalmus lx pmus. Incipit psal
mus lxi secund?

Qui forte rudes sunt ad
huc ad nomē xp̄i. q̄ unū
q̄ collegit qui pro omnib
dedit sanguinē suū. dicen
dū est paucis. qd et illi libenter audiāt
qui nouerūt et distant q̄ nō nouerunt.
Psalmi iusti quos cantam? ante q̄ dns
nr̄ ihūs xp̄us natus cēret ex virgine ma
ria. spū dei dictante. dicti et conscripti.
sicut eū dauid rex unius iudeoꝝ gente. que
gens una colebat unū deū qui fecit ce
lū et terrā. mare et omnia que in ipis sūt:
sive que uident? sive q̄ nō uident. Cete
aūt gentes a idola colebāt q̄ manib
sus fecerant? aut creaturā dei nō ip̄m
creatorē: ido aut solem aut lunā. aut
stellas aut mare. aut montes aut arbo
res. Per eū omnia deus fecit: et laudat
se uult in illis. nō illa colit pro se. Ergo ī
ipa gente iudeoꝝ dauid rex fuit. de au?
semine natus est dns nr̄ ihūs xp̄us ex
maria virgine: q̄ de illo dicebat gen?
virgo maria que peperit xp̄m? et dicit
ista psalmi. et ꝓphetabatur in eis xp̄us
venturus post multos annos. et dice
bat? ab illis ꝓphetis qui fuerūt anteq̄
dns nr̄ ihūs xp̄us de maria virgine nas
ceret? quicqd futurū erat xp̄o nostro.
qd modo legimus et videm?: et multi
gaudem? quia spes nra p̄dicta ē a fac
qui illud nō videbant impletū. i spū
futurū videbant. Et nos modo legim?
et audim? a lectoribz. disputam? illa:
et quō sūt in scripturis sit ea videm?
impleta p totū orbem terraꝝ. Quib
unde nō gaudeat? Qs nō videa q̄ nūdū
venerit ventū speret? ꝑ illa q̄ iā tēpa

impleta sunt? ℣ Modo enī fiēs inde
tib⁹ quia totus mūdus. tota terra. oīb⁹
gentes. oīs regiones curr̄it ad nomē
xp̄i. et credūt in xp̄m. Certe videmus hoc
quō ubiq⁹ euertant² ualūtates pagano
rū: videmus hoc manifestū ē vob. ℟ Nū
nō ante oculos vr̄os fit? ℣ Hoc ergo totū
qđ videtis añ oculos vr̄os fieri. scriptū est
ante ī mensa volumīa annoꝝ p̄teritoꝝ
quos modo legim⁹ qñ iam ista ī plei
videmus. Sed qñ scripta sūt. et illa q̄
nūdū venerūt. id est quia dñs nr̄ ihūs
xp̄us venturus ē ut uniret. qui primo
venit ut iudicaret². venit enī p̄mo hūi
lis. postea venturus ē excelsus. venit ut
ostenderet² exemplū patiēnie. postea vē
turus ē ut pro meritis iudicet oēs siue
bonos siue malos? quia g⁹ nūdū venit
hoc qđ speramus venturū xp̄m iudicem
viuoꝝ et mortuoꝝ. debem⁹ illō credere
modicū qđ restat: venturū esse credam⁹?
qñ iam videm⁹ tanta que tūc futura
erant mō complerī. Stultus ē enī qui
nō illud credit de paucis q̄ restant: cū vide
at tñ credēda multa ī pleta ee q̄ tūc
nō erant qñ predicabant². ℣ Psalm⁹ g⁹
ista dñi nr̄i ihu xp̄i dicit². ex p̄sona ma
tris ē de maria. et passus ē et sepultus
est. et resurrexit. et ascendit in celū. et
modo ad dexterā p̄tis sedet. pro nobis. caput nr̄m est. Si ille caput
ē. nos mēbra sumus: tota ecclia eius
que ubiq⁹ diffusa est corpus ip̄ius est.
eius est ipse caput. ℟ Non solū aūt fide
les qui modo sūt. ℣ et qui fuerūt ante
nos et qui post nos futuri sūt usq⁹ in
finē seculi. oīs ad corpus eius p̄tinēt:
eius corporis ipe caput ē qui ascēdit
in celū. Quia ergo iā novim⁹ caput et
corpus. ille ē caput. nos corpus: qđ
audim⁹ voces ip̄ius. et ex capite debe
mus audire et ex corpore? quia q̄q̄d
passus est in illo et nos passi sum⁹:
quia et nos qđ patim² in nobis. ip̄e
patitur. Quomō si aliq̄d patiat² ma
nus? nūq̄d p̄t dicē manus q̄ nō pa
tit²? Aut si aliq̄d patit² man⁹? nūq̄d
p̄t caput dicē quia nō patit²? Quādo
aliq̄d patit² mēbrū nr̄m: oīa mēbra
currunt. ut subueniāt membro qđ
patitur. Si ergo ille cū passus ē nos
nullo passi sum⁹. et ille iā ascendit in
celū et sedet ad dexterā patris: quid
patit² et cetera ip̄ius ī tribulatiōibus hui⁹
seculi. in tēptationibus. ī necessitatibus.
ī angustijs. quia sit illā oportet erudi
ri ut regnet tamq̄ aurū purget². ip̄e patit².
℟ Videamus q̄a nos nullo passi sum⁹. di
cente apl̄o. Si aūt mortui estis cū xp̄o:
qđ adhuc velut viuētes de hoc mundo
decretis? ℣ Item dicit. qui vult hō nr̄
simul² cruciatus est cū illo: ut euacuet²
corpus p̄ctī. Si ergo nullo mortui sum⁹:
nullo etiā resurrexim⁹. Dicit ei ip̄e apl̄s.
Si aūt resurrexistis cū xp̄o que sursū
sūt sapite? que sursū sunt querite: ubi
xp̄us est ad dexterā dei sedens. Si g⁹
nullo mortui sum⁹? et nullo resurrexi⁹.
et ip̄e in nobis mortu² est et ī nobis resurgit.
ipa est enī vnitas capitis et corpis: nō
īmerito vox ip̄ius etiā nostra ē. et vox
nr̄a etiā ip̄ius est. Audiam⁹ ergo psal
mū: et ī eo xp̄m loquentē īteligam⁹?
titulū habet iste psalmus. ip̄i dauid.
cū esset in deserto edumee. ℣ Edumee
nomē intelligit² seculū istud. ℣ Edumea ci
gens erat quedam errantiū hoīm ubi
idola colebant². Non in bono ponitur
edumea ista. Si nō in bono ponit²? in
telligendū est istam vitam ubi patim².
tantos labores. et ubi tantis necessita
tibus subdita sumus edumee nōe signi
ficari: et hic est desertū ubi multi sunt².
et auditur estis voces modo sitientis
in deserto. Si aūt cognoscam⁹ nos sui
entes. cognoscemus nos et bibentes:
qi qui sitit in isto seculo. ī futuro seculo
saciabit² dicente dño. bī qui esuriunt
et sitiūt iustitiā. quia ipi saturabūt².
Ergo in hoc seculo nō debem⁹ qi amāc
sagināt. Hic sitiendū est: alibi sagina
bimur. ℣ Modo aūt ut nō deficiam⁹ in
isto deserto aspgit nobis voces verbi
sui? et nō nos dimittit prorsus arescē.
ut nō sit de nobis repetitio: sed ut sit
sitiam⁹ ut bibamus. Ut aūt bibam⁹
aliqua gratia eius aspgimur: tīs si
timus. Et qđ dicit aīa nostra deo:

Deus deus meus ad te de luce v
igilo. Ad est vigilare: Vigi
nō dormire. Ad est dormire?
Est sōpnus aīe: ē sompnus corporis.
Sompnū corpis oīs debem⁹ habē:
qi si nō habeāt² sōpnus corpis defuti

hō. defiat ip̄m corpus. ¶ Non enī p̄t deus
sustinere corpus nostrū fragile aīam
vigilantē et intentā in actionibz. Si
deus fuerit ītenta aīa in actionibz. cor
pus fragile et terrenū non illā rapiet:
nō illam sustinet ꝑpetuo agente: et de
fiet et succumbit. ¶ Ideo deus donauit
somnū corpori. quo repentur mēbra
corpis: ut possint vigilantē aīam sus
tinere. ¶ Illud aūt cauere debem⁹ ne ip̄a
anima nīa dormiat. Malus enī est
sōpnus aīe: bonus sōpnus corpis quo
repat⁹ valitudo corpis. Sōpnus autē
anime est: obliuisci deū suū. Quecūqz
aīa oblita fuerit deū suū: dormiuit. ¶
Ideo dicit aplūs quibusdā oblitis deī
suī. et tamq̄ in sompno agentibz de
liramēta culture ydolorū. sic sūt enī
qui colunt ydola. quomō qui videt
in sōpnis vana⁹? si aūt euigilet aīa
ipsor. intelligit a quo facta ē. et non
colit qđ ipsa fecit: dicit ergo ꝙbusdā
aplūs. surge qui dormis et exurge a
mortuis. et illuminabit te xp̄us. ¶ Nūqđ
corpe dormiente erratbat aplūs? Sed
erratbat aīam dormiente: qī ad hō.
eā erratbat ut illuminaret² a xp̄o. Ergo
sedm ip̄as vigilias dicit iste. Deus dē
meus ad te de luce vigilo. ¶ Non eī vi
gilarez in te. nisi oriret² lux tua q̄ te
de sōpno erattuet. ¶ Illuminat eī aīas xp̄s.
et facit eas vigilare: si aūt lumē suū
detrahat. obdormiūt. ¶ Ideo illi dicit²
ī alio psalmo. illumina oculos meos ne
umq̄ obdormiā in morte. Aut si ab
illo auerse. obdormiūt: p̄ns est illis
lumē. et nō possunt vidē qa dormiūt.
Quomō et corpe qui dormit unī diē
iam ortus est sol. iam dies talet. et
ille tamq̄ in nocte ē qī nō vigilat.
ut videat iam ortū diem: sic quibus
dam iā presente xp̄o. iam p̄dicata
veritate. mesb adhuc sōpnus aīe. ¶
Illis ergo vos si vigiletis dicte cor
die. surge qui dormis et exurge a
mortuis: et illuminabit te xp̄s. Vita
enī vrā et mores vri vigilare debēt
in xp̄o. ut sentiant alij pagani dor
mientes. et ad sonum vigilantiā vrām
erurent²: et ipsi exurgant sōpnū et
sapiant in xp̄o vobiscū dicere. Deus
deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit tibi aīa mea. Cetr illud defer

tū ydumee⁹? videte quomō hic sunt: si vide
qđ hic bonū est. Sitiunt tibi. Sūt ē qui
sitiunt. sed nō deo. Omīs qui sibi volta
luq̄ prestari in ardore est desiderij: ip
sū desiderū sitis ē anime. Et videte qī
ta desidera sūt in cordibus hoīm. Alius
desiderat aurū. alius desiderat argen
tū⁹? alius desiderat possessiones. alius
desiderat hereditates: alius amplā
pecuniā. alius multa pecora⁹? alius
domū magnā. alius vxorem: alius ho
nores. alius filios. Videtis desideria is
ta. quomō sūt in cordibz hoīm. Ardent
omīs hoīes desideriis⁹? et vix ī uenit² qui
dicat: sitiunt tibi aīa mea. Sitiūt enī
hoīes seculo: et nō se intelligunt in de
serto ē ydumee. ubi sitire debet aīa ꝑ
sonū deo. Dicam⁹ ergo nos. sitiuit tibi
aīa mea omēs dicamus. qī in cordia
xp̄i omīs una aīa sum⁹: ipsa aīa sitiat
in ydumea. Sitiuit tibi meā aīa mea:
Quā multiplicit² tibi et caro mea. Pa
rū est qua sitiuit aīa mea: sitiuit et ca
ro mea. Putas si aīa sitit deo⁹? quomō
et caro sitit deo⁹? Cāū enī caro sitit. aq̄
sitam sitit: qī aīa sitit. fontē sapiēne
sitit. De ipso fonte inebriabunt² aīe
nostre. sicut dicit alius psalmus: ineb
riabunt² ab ubertate domus tue. et torr
te deliciarū tuarū potabis eos. Sitienda
ē ergo sapia: sitienda iustitia. ¶ Non ea
saciabunt². nō ea implebunt². nisi cū fue
rit finita vita ista: et venerim⁹ ad illd
qđ ꝓmisit deus. ꝓmisit enī deus eqli
tatē angelorū⁹? et modo angeli nō sitiu
nt. quomō nos. nō esurūt. qmō nos:
sed habent saginā veritatē. inde sunt talis sapientie. ¶ Ideo beati sūt. et de cī
ta beatitudie qī in illa sūt. nuntiate
ihrlim celesti vnde nos modo pereg̃i
namur. attendūt nos pegrinos et ꝓ
miserantur nos: et iussu dñi auxiliū
nobis. ut ad illam patriā cōem aliqn
redeam⁹? et ibi cū illis fonte dñico ve
ritatis et etnitatis aliqn saturem². ¶ Ido ergo sitiat aīa nīa. unde ⁊ caro nīa
sitit: et hoc multiplicit². ut triplicit²
tibi inisti sitiat et caro mea: ipse et anima
nīe ꝓmittit² resurrectio. Cāro aīe nīe
ꝓmittit² bītudo: sic et carnis ꝓmittit²
resurrectio. Resurrectio carnis talis
nobis ꝓmittit². Audite ⁊ discite et re
nete. que sit spes xp̄ianor. Cive sum

xpiani: ¶ Non enī adhoꝛ sum xpiani. ut terrenā nobis felicitatē petamus: qꝫ pletiꝫ habent et latrones et sceleꝛa ti. ¶ Ad aliam felicitatē nos sumꝰ xpiani: quā tūc capiemꝰ cū vita ista hui⁹ seculi tota transient. Ergo ꝓmittit nobis et carnis resurrectio: et talis resurrectio carnis nobis ꝓmittit. ut carō q̄ dem ista quā modo portamꝰ resurgat in finem. ¶ Aut incredibile nobis videat. Si enī deus fecit nos qui nō eramus: magnū illi est reparare qui eramꝰ? Ergo hoc vobis incredibile nō videat. quasi putrescere mortuos videtis. et in cineres et in puluerē. aut si ī rendat aliq̄s mortuus. aut si canes dilanient eū? putatis q̄ inde nō erit resurrectus? Omnia q̄ discerpunt. et in faucibus q̄sdā putrescāt integra sūt deo. ¶ Nulla ei cle menta mūdi eunt. vnde ꝓmo venerunt q̄ facti sumꝰ? ¶ Non illa videmꝰ. ꝫ tñ deus vnde fecit ꝓdiret illa: q̄ et anteqū essemꝰ vnde faceret nos ꝓdiit. Talis ergo re surrectio carnis nobis ꝓmittit. ut quā uis ipa sit caro quā modo portamꝰ que resurrecturꝰ ē: tñ nō habeat corrupti nē quā modo habet. ¶ Modo enī ex cor ruptione fragilitatis si nō māducemꝰ deficimꝰ et ecidimus: si nō bibamꝰ defi cimꝰ et sitimus? si dū vigilemꝰ defi cimꝰ et dormimꝰ: si dū dormiamꝰ defi cimꝰ. ideo vigilamus? si dū māducꝰ et bibamꝰ. q̄uis ꝓpter refectionē man ducemꝰ et bibamꝰ. ipa dumtuma refec tio defectio est: si dū stemus fatigamꝰ. ideo sedemus? et si dū sedeamꝰ et ibi fatigamꝰ: et ideo surgimus. Deinde in dete et nullus carnis nēe statis. q̄n tiam et nō est infantia. quia tā pro ī fantia puertia est. ¶ Iterū et ipsa mi grat in adolescentiā: queris puertiā et non iuenis. ¶ Adolescens fit iuuenis: quis adolescentē et nō est. ¶ Iuuenis fit senex: quis iuuenē et nō iuenis. Et se nex moꝛit: queris senē et nō iuenis. nō stat ergo etas nulla: ubiq̄ fatigata est. ubiq̄ lassitudo. ubiq̄ corruptio. ¶ Attendentes quale nobis spem ꝛesurrectionis ꝓmittat deus. ī istis omnibus multiplicibꝫ defectionibꝫ nris sitiꝰ illā incorruptionē: et sic caro nostra multipliciter situt deo. ¶ In ista ꝑdurica in isto deserto q̄ multiplicitꝫ laborat. tā multiplicitꝫ sitit? q̄ multiplicitꝫ fatigat? multiplicitꝫ sitit illā infatigabilem incorruptionē. quā q̄ fratres mei bono xpiano et fideli eaā in hoc seculo. caro deo sitit: q̄ si opus est caro pane. si opus est aqua. si opus est vino. si opus est nūmo. si opus est ali mento carnis huic. a deo petere debet. nō a demonis et ydolis. et a nefario quibꝫ ptātibus hui⁹ seculi. Sitit ei q̄ q̄ fame patiunt in isto seculo. sitit tūc deū et voluit martiriū. a voluīt iouem ut det illis. aut quē dicūt re lestem. aut aliq̄ demonia filia: non deo sitit caro ipoꝛū. Quia aūt deo siti unt. vndiq̄ debent sitire et aīa et caro ne? quia et aīe dat deus panē suū. id⁹ verbū veritatis. et carni deus dat q̄ necessaria sūt: q̄ d⁹ fecit et aīam et carnem. ¶ Vter carnē tuam volus de monia? ¶ Nūq̄d aīam tuā deus fecit? et carnē tuam demonia fecerūt? Qui fecit aīam ipse fecit et carnē: qui fecit ābas res. ipse pascat ambas res. Vterūq̄ nīm deo siccat: et ex labore multiplici simpli citer sanetur. Vbi aūt sitit aīa nostra et multiplicitꝫ caro nra: nō cuiquā sed tibi dīce. deest deo nō. Vbi sitit: In ter ra deserta. et sine via et sine aqua. Se cūlū istud durum⁹. ipa est ꝑdumca: hoc ē desertū ꝑdumce vnde tytulū psalmꝰ accepit. In terra deserta. Parū ē deser ta ubi nullus hoīm habitat: insup et sine via et sine aqua. Vtinā ul' viam hīet ipsū desertū: vtinā illuc hō incur rens ul' nosset qua inde exiret. ¶ Nō vid⁹ hoīem ad solatiū: nō videt viam qua careat deserto. Ergo ubi duceret: vtinā esset ul' aqua vnde reficeret. q̄ inde nō pīceret. ¶ Malū desertū. horribile et timē dū: et tñ deus misertus est nīi. et fecit nobis mā in deserto ipīm dnm nrm ihe sū xpm? et fecit nobis ꝺsolationē in de serto. mittendo ad nos ꝓdicatores verbi sui: et dedit nobis aquā in deserto iplēs spū sancto ꝓdicatores suos. ut fieret in eis fons aque salientis in vitā eternā. Et ecce habemꝰ hīc oīa: ꝫ nō sūt de des to. Ergo ꝓpter hoc deserti ꝑus cōmēda uit psalmus: ut et tu tū audisses in q̄ malo esses. si quas hīc habē posses con solationes ul' fontiū. ul' vie. ul' aque.

nō tribuerēs deserto. sed illi qui te visitare
dignatus ē in deserto. Sicut in sancto
apparui tibi: ut viderē potentiā tuā.
et gloriā tuam. Primo situit aīa mea: t
caro mea multipliciter tibi in deserto.
et ī terra sine via et sine aqua: et sic in
sancto apparui tibi. ut viderē potentiā
tuam et gloriā tuam. Visi quis primo
sitiat in isto malo in quo est: nūqī p
uenit ad bonū qđ deus est. Apparui au
tē tibi nq̄t in sancto. Iam in sancto ē.
magna cōsolatio. Apparui t̄ qđ est:
Vt viderēs me: et ideo vidisti me ut vi
derem te. Apparui tibi ut viderē. Non
dicit apparui tibi ut viderēs: sed appa
rui tibi ut videm potentiā tuā et glo
riam tuā. Vnde t aplūs. nūc aūt nq̄t
cognoscēres deū: primo cognuti a deo. P
ius enī apparuistis deo. ut possit vobis
apparere deo. Vt viderē potentiā tuā
et gloriam tuā. Heuera in isto deserto.
idest in ista hēremo si tam q̄ alia hēremo
erigat homo qđ sibi saluti est. nūqm
videbit potentiā dnī et gl'iam dnī? sed
ī manebit siti moriturus: nec uiam ī
uenit nec cōsolatorem. nec aquā p
quā duret in hēremo. Cū aūt exierit se
ad deū. ut dicat illi ex medullis oīb;.
situit tibi aīa mea multipliciter t caro
mea? ne forte ul' necessaria carnis ab
aliis petat et nō deo. aut nō desiderat
illā resurrectionē carnis quā nobis p
mittit deus: cū ergo se exercent. habeb't
nō puas cōsolationes. Ecce frēs q̄m nō
caro nīa quā diu mortalis est. quā diu
fragilis est ante illā resurrectionē habz
solatia ista quibz vnum? panē. aquā.
fructus. vnū. oleū? ista oīa solatia
et subsidia. si nos deserant vtiq; duraē
nō possumus. q̄ibus nūdū receperit caro
ista sanitatē illam pfectam. ubi nullaz
patiet? angustiam. nullā indigentiā:
sic et anima nīa cū est in ista carne īt
temptationēs et pinula seculi huius adhuc
infima. habz etiam ipa solatia verbi. so
latia oōnis: solatia disputationis. Sic
sūt ista aīe nostre. quomō illa carni n
nostre. Cū aūt resurrexerit caro nīa ut
iā istis nō indigeamus. habebit locū
quendā et statū incorruptionis suē:
sic et anima nīa habebit cibum suū.
ipm verbū dei. p quod facta sūt oīa.
Tamō gratias illi qui modo ī hac hēmo
nō nos deserit. sive dando nobis qđ ne
cessariū est carni. sive dando nobis qđ
aīe necessariū est: et qm̄ nos aliquibus
necessitatibz erudit. vult ut āplius illū
diligamus? ne forte p saginā carnis
pam? et obliuiscam? eū. subtrhit nobis
aliq̄n que nīa sūt. et attendat nos: ut
sciamus q̄ pater et dns est. nō solum
blandiēs. sed t flagellans. Pauteī
nos audā hereditatē inviolabilē et
magne. Si vnam tupā aut vnā rel
lam tuā. aut si quid habes in domo
tua cogitas dimittē filio tuo. et ne pdat
illud erudis eum et flagellas eū ad dis
ciplinā cottidiē ne pdat nichil tuū.
qđ et ipse hic dimissurus est. sicut et
tu: nō vis ut nos erudiat pater nr̄ in
flagellis ecclā necessitatū aut tribu
lationū? qui nobis talem hēditatē
daturus ē. que tribus nō possit: Here
ditatē enī nobis dabit seipm deus: ut
ipm possideam? et ab ipo possideam?
meterniter. Ergo in sancto appaream?
deo. ut appareat nobis. Appaream? dū
in sancto desideio: ut appareat nobis
ī potēcia et gloria filij dei. Multis nō
apparuit: sunt in sancto ut appareat
et illis. Nam multi putāt illū tantū
modo hoiem fuisse. qua pdicat nat?
ex hoiē. crucifixus t mortuus. sepultus
se in terra. māduasse et bibisse. t cetera
egisse que sūt humana: et putant illū
talem fuisse quales sunt ceteri hoies.
Audistis aūt modo cū euāgelium legēt.
quomō cōmendauit maiestatē suā.
ego et pr̄ unū sum? Ecce q̄ta maiestas
et q̄ta equalitas pr̄is descendit ad ī
nem ppter infirmitatē nrām: ecce q̄m
dilecti sum? anteq̄ deū diligerem? Si
aūq̄ deū diligemus tantū ab illo dilec
ti simus. ut equalē sibi filiū suū hoiez
faceret ppter nos. quod nobis seruauit
iam diligentibz se? Ergo multi nescio
qđ minimū putāt apparuisse in terra
filiū dei. Quia nō sūt in sancto. nō eis
apparet potencia ipius et gla ipsius?
idest qz nūdū sanctificati habent cor.
vnde intelligant eminentiā virtutis il
lius. et gratias agunt deo qua ppter
ipos tantus quo venit. ad quā natiui
tatē. ad quā passionē: nō possūt vide
gl'iam ipsius et potentiā ipsi? Quia
melior est misericordia tua super vitas.

Multe sunt vite humane. sed deus v
nam vitam, p̄mittit: et nō illam dat
nobis quasi p̄pter merita nr̄a. s̄ p̄pter
miserationē suam. Quid enī boni e
gimus, ut illud mereamur? Aut q̄ bona
facta nr̄a p̄cesserunt? ut deus nobis
gratiā suam daret? Nūq̄d meuerunt us
tras quas coronaret? et non delicta
q̄ donaret? Utiq; delicta que donauit
si punire vellet. nō esset iustus. Quid
enī tam iustū? q̄ ut puniat peccator?
Cū iustū sit ut puniat p̄cor? p̄mittit
ad misericordiā q̄ nōs nō punire p̄cōrē.
s̄ iustificare: et de p̄core facere iustum.
et de impio facē pium. Ergo misericordia p
sua melior sup vitas. Quas vitas? Qs
sibi homies elegerūt. Alius elegit sibi
vitā negotiādi. alius vitā rusticandi?
alius vitā fenerādi. alius vitā militā
di: alius illam alius illā. Diuerse sūt
vite: sed melior est misericordia tua su
p vitas nr̄as. Deus ē q̄d das conuertis:
quā q̄d eligunt puersi. Vnā vitam do
nas: que p̄ponat omnib; nr̄is. q̄s enī
mūdo eligere potuerim? Cū melior est
misericordia tua sup vitas: Labia
mea laudabūt te. Non te laudarent
labia mea: nisi me p̄uenīret misericordia
tua. Domo tuo te laudo: p misericordiā
tuā te laudo. Non enī ego possem lau
dare deū: nisi mihi donaret laudare
se posse. Cū melior est misericordia tua su
p vitas: labia mea laudabūt te. Sic
benedicā te in vita mea: et in noīe tuo
leuabo manus meas. Sic bñdicā te
in vita mea. Iam in vita mea quā in
donasti, nō in illa q̄ elegi ego secūdū
mūdū cū ceteris int̄ multas vitas: s̄
quā donasti mi p misericordiā ut lau
dem te. Sic benedicā te in vita mea.
Quid est sic? Ut misericordie tue tri
buam vitam meā: in qua te laudo. nō
meritis meis. Et in noīe tuo leuabo
manus meas. Leua ergo manus in
oōne: leuauit pro nobis dñs noster
manus in cruce. et extense sūt manꝰ
eius p nobis. Ideo extense sūt manus
eius in cruce, ut manus nr̄e extendant in
bona opa: qua crux ipius misericor
nobis prebuit. Exte leuauit ille ma
nus. et obtulit pro nobis sacrificium
deo semp̄m: et per illud sacrificium de
leta sunt omnia peccata nostra.

Leuemus et nos manus nr̄as ad deū
p̄cte: et nō confundent manus nostre
leuate ad deū si exerceant in nōis opib;.
Quid enī facit qui leuat manus? Dñi
p̄ceptū est. ut leuatis manib; orem ad
deū. Aplus enī dicit. Leuantes puras ma
nus sine ira et disceptatione. Et cum le
uas manus ad deū: venīt tibi in mentē
opa tua. Quia enī manus iste leuant.
ut impetres q̄d vis: ipas man rogitas
in bonis opibus exercere. ne erubescas le
uare ad deum. In noīe tuo leuabo ma
nus meas. Iste p̄ceres nr̄e sūt in hac y
dumea. in hoc deserto: in terra sine aq̄
et sine via. ubi nobis xp̄us est via. sed
nō via de hac terra. In noīe tuo leuabo
manus meas. Et q̄d dicam cum leuo
man meas in noīe tuo. quid petam?
Eya frēs q̄n leuatis manus. q̄rite quid
petatis. Ab oīpotente ei petitis? aliq̄d
magnū petite: nō qualia petūt qui nū
dū credidērūt. Videtis q̄lia dent et im
pij. Petiturus es a deo tuo petuniā?
nūq̄d nō donat eam et sceleratis qui in
illum nō credunt? Q̄d ergo magnū pe
titurus es q̄d donat et malis? Sed nō
tibi displiceat. quia q̄ donat et malis
tamq̄ frmola sūt. ut et malis donari
digna sint: ne tibi quasi magna vide
antur que possunt donari et malis. Dei
quidem sūt et omnia dona terrena: s̄ intete
quia q̄ donat et malis, nō pro magna
habenda sunt. Est aliq̄d q̄d nobis suadet.
Cogitemus aūt que donat et malis:
et hinc intelligamus q̄d seruet bonis.
Que donat malis videte. Donat illis
lucē istam: videte q; vident illā multi
et malī. Pluuiā que descendit sup tuā?
et hinc quanta bona nascunt? et mal'
inde prestat et bonis. dicente euangeli
o. qui solem suū oriri facit sup bonos
et malos: et pluit sup iustos et iniustos.
Dona ergo ista que nascunt? ul' de plu
ua ul' de sole a dño quidē nō petere de
bem tū sunt necessaria: sed nō ipsa so
la quia ista dant bonis et malis. Q̄d
ergo debemus petere. q̄n leuamus ma
nus? q; quomō potuit dici illud psal
mus? Quid est q̄d dicit quomō potu
it? Quomō potuit ob hūanū auribus
hūanus. q; per ora humana ista dicta
sunt: et p quasdam similitudines dictata
sūt. quō eque possent oīb; intelligi. oīb;

puuli. Quid dicit. qđ petiuit? In no
mine uꝫ tuo leuabo manus meas. Qđ
acceptabile? Quamꝫ adipe et pīgue
dine repleatur aīa mea. Putatis aliq̄
pinguedine repleatur aīa mea? Puta
tis aliquā pinguedinē tamen desideaſ
se aīam istam frēs mei? Non enī hoc p
magno desiderauit, ut pingues aretes.
aut pingues p ortelli maturent? aut
uenuret ad aliq̄ coquinā ubi inuenuret
obsonia pinguia unde saturaret? Si ih.
uidissemus: indigni sumus q̄ ista au
diam? Ergo aliquid spūale debem? in
telligere. Habet quādam pinguedinē
suā anima nīa. Est quedā saturitas pī
guis sapiētie. Sapientia enī ista aīe q̄
carent martesciūt: et oīno ita crules fi
unt. ut in bonis oīmodis opibus uto de
ficiant. Quare uto deficiunt in oīmodis
bonis opibꝫ? Quia nō habent pīgue
dinē saturitatis sue. Audi aplm de
pingui aīa precipientē. ut q̄sq̄ bene
opetur. Quid ait? Hylarem datorem
diligit deus. Pinguis aīa unde eēt pin
guis. nisi a dño saturaret? Et tm̄ q̄nti
libet hic sit pinguis? quid erit in illo su
turo seculo quo nos pasat deus? Interī
in hac pegrinatione qđ erim? uīt. nec
dici pōt. Et fortasse ipam saturitatē op
tam? hic. q̄n leuamus manus nostras
ubi pīguedine sit saturabim?. ut oīno
oīs indigentia nīa auferat et nichil de
sideremus: q totū presto nobis erit q̄t
qđ hic desideramus. q̄tsd hī pro magno
amam? Iam frēs nī mortui sūt: deus
aūt uiuit. Non hic potuim? semp hīe
frēm: ibi aūt semp habebim? unū frēz.
habentes patriā nrām. Queūq̄ terre
na ē semp ibi esse non possum?. et necesse
est ut alij nascant?: et ad hoc nascant?
filij tui ū illorū. ut excludant unde pau
tes suos. Ad hoc enī nascat? puer. ut di
cat maiori qđ hic agis? Necesse est ut
qui succedunt et qui nascunt? excludāt
eos qui se pcesserunt. Ibi oīs patrem
unum?: non ibi erit successor. q̄ nullꝰ
decessor. Qualis illa patria? Si unum
ab hac amas: ipe deus tibi erit unum
e tue. Sed amas fontem bonū? qđ pre
clarus illa sapientia. quid luminibus?
Atq̄sd hic pōt amari: pro oīmodis tibi erit
qui fecit oīa. Tamq̄ adipe et pīgue
dine repleatur aīa mea: et labia

exultationis laudabūt nomē tuum.
In hac heremo in noīe tuo leuabo ma
nus meas?: impleat? anima mea tāq̄
adipe et pinguedine: et labia exul
tationis laudabunt nomen tuū. Ap̄o
do enī oratio q̄ deu sitis: tū sitis tīs ie
ut. transit oratio et succedit laudatio.
Et labia exultationis laudabūt no
men tuū. Si memoratus sū tui sup
stratū meū in diluculis meditabar in
te: qa fuisti adiutor meus. Stratū suū
quietem suā dicit. Qñ aliquis q̄etis ē
memor sit dei: non p quietem dissoluat?
et obliuiscat? deum. Si memor est dei
qñ quietus ē: in actionibꝫ suis in deū
meditat?. Diluculo enī dicit actiones:
qua oīs homo diluculo incipit aliquid
agere. Ad ergo dicit: Si memor fui tui
in stratu meo: et in diluculis meditabi?
ī te. Si ergo nō fui memor ī strato meo:
et in diluculo nō meditabar ī te. Q̄ qñ
otiosus ē non cogitat deū: in actionibꝫ
suis cogitare deum nō pōt. Qui aūt me
mor eius ē quādo quietus est: in ipso
meditat? cū agit ne ī actione deficiat.
Ideo q̄d adiecit: Et in diluculis medita
bar in te: q̄ factus es adiutor meus.
Etenī nisi deus adiuuet bona opa nīa.
īpleri a nobis nō possūt: et digna dile
mus opari tāq̄ in luce. qñ cpō demon
strante opamur. Nā īq̄ opatur mala.
ī nocte opat? nō in diluculo?: aplō dicē
te. qui ēbriant? nocte inebriant?. et q̄
dormiūt. nocte dormiūt: nos qui diei
sum? sobrij simus. Hortat? nos ut sedm
diem ambulem? honeste: sicut ī die iḡt
honeste ābulem?. Et iterū. Nos mīt fi
lij lucis estis et filij diei: nō sum? noctis
neq̄ tenebrarū. Qui sunt filij noctis.
et filij tenebrarū?: Qui oīa mala opan
tur. Usq̄ adeo filij noctis sūt: ut timeāt
uideri que opantur?. et que publice o
perant? mala. ideo publice opant?. qua
multi illa opant?: q̄ pauci opant? ī ab
scondito. Qui aūt talia publice opan
t?: sūt quidē in luce solis. sed ī tenebris
cordis. Nemo g? in diluculo opat?: nisi
qui in cpō opatur. Sed q̄ otiosus meōr
est cpi. in ipso meditat? in oīmodis actiō
bus suis: et est illi adiutor ī bono ope.
ne p infirmitatē suā defluat. Si me
moratus fui tui sup stratū meū. ī diluc

meditabar in te. qr factus es adiutor
meus: Et in velamento alarum tuarum
exultabo. Hylaresco in bonis operibus:
quia sup me ē velamen pēnarum tuarū.
Si me non ptegas qr pullus sum. mil
uus me rapiet. Dicit enī quodā loco
ipse dñs noster ad ihrl'm quādā ciuitatē
illam ubi crucifixus est: ihrlm ihrlm.
quotiens volui filios tuos con
gregare tamq̄ gallina pullos suos. et
noluisti. Pulli sumus: ergo ptegat
nos deus sub umbracula alarum suarū.
Quid cū maiores facti fuerim⁹? Bonū
ē nobis et tūc ptegat nos: ut sub illo
maiore semp nos pulli sim⁹. Semp eī
ille maior est. quātūcūq3 creuerim⁹. Ne
mo dicat ptegat me cū puulus sum:
quasi aliqñ ad tantā magnitudinē
possit peruenire qua sibi sufficiat? sine
ptectione dei nichil es: semp ab illo p
tegi velimus. Tunc semp in illo mag
ni eē poterimus: si semp sub illo pul
li simus. Et in velamento pennarum tu
arū exultabo. Agglutinata est aīa
mea post te. Videte desiderantē. videte
sitientē: videte quō hereat deo. Nascatur
in vobis iste affectus? si iā germinat:
cōpluatur et crescat: perueniat ad tale
robur. ut et vos dicatis ex toto corde. a
gglutinata est aīa mea post te. Ubi
est ipm gluten? Caritas ē. Caritatem
habe? quo glutine agglutinetur aīa tu
a post deum. non cū deo ſʒ post deū. ut
ille precedat. tu sequaris. Qui eī volue
rit deū antecedere: cōsilio suo vult viuere.
et nō vult sequi pcepta dei. Pterea et
petrus repulsus est. qñ voluit cōsilium
dare xpo passuro pro nobis. Adhuc eī
īfirmus erat petrus: et qnta vtilitas
esset generis humani ī sanguine xpi non
nouerat. Dñs aūt qui veneat redimē
nos. et dare preciū pro nobis sanguinē
suū: cepit predicare passionē suā. Expa
uit petrus quasi moriturū dñm quem
volebat hic semp viuere. quomō illū vi
debat? qr carnalibus oculis dedit? carna
li affectu circa dñm tenebatur: et ait illi.
absit a te dñe. ppicius tibi esto. Et dñs.
redi post me sathana; nō enī sapis q̄
dei sunt. ſʒ que sunt hominū. Quare sat"
que hoīm? Quia antecedere me vis. Re
di post me ut sequaris me: ut iam se
quens xpm dicas. agglutinata ē anima
mea post te. Merito ānectit. Me
suscepit dextera tua. Agglutinata est
aīa mea post te: me suscepit dextera
tua. Dicit hoc xpus in nobis. idest in ho
mīe quē gestabat pro nobis. quē offere
bat pro nob̄ dicit hoc: dicit hoc et ecclia
in xpo. dicit in capite suo? quia et ipsa
passa est hic psecutiones magnas. et
singulatim etiā modo patitur. Quis enī
ptinens ad xpm nō variis tēptationibus
agitatur? et cotidie agit cū illo dyabo
lus et angeli eius ut puertatur qualibus
cupiditate. qualibet suggestione aut
pmissione lucri aut terrore dāpni. aut
pmissione vite. vel terrore mortis. aut
alicuius potentis inimicitiis: Oibus modis
instat dyabolus quemadmodū decipiat?
et in psecutionibus viuim⁹ et habemus
petuos inimicos dyabolū et anglos ei⁹.
sed nō timeam⁹. Sic sūt dyabolus et an
geli eius qī milui: sub illi⁹ galline a
lis sumus. et nō nos pt contingere. Gal
lina enī que nos ptegit fortis est: inf
ma ē propt nos. sed fortis est in se. dñs
nr ihus xpus. ipsa sapia dei. Ergo dicit
hoc et ecclia. agglutinata ē aīa mea
post te: me suscepit dextera tua. Ipsi
vero ī vanū quesierūt animā meā. Qd
michi fecerunt. qui quesierūt animā
meā pdere? Utinā quererēt aīam meā
ut crederent mecū: ſʒ quesierūt aīam
meā ut pderent me. Qd facturi? Non
enī capturi erāt gluten. quo adhesit
aīa mea post te. Quis enī nos sepabit
a caritate xpi? Tribulatio. an āgustia.
an psecutio. an fames. an gladi⁹? Dex
tera tua suscepit me. Ergo propt illud
gluten. et pter potentissimā dexterā
tuā. in vanū quesierūt aīam meā. Et
quot psecuti sūt vel psequi cupiūt ec
cliam. pt de his hoc intelligi: maxie
hoc tn accipiamus de iudeis qui que
sierūt aīam xpi pdere. Et in ipo capite
nro qd crucifixerunt. et in discipulis ei⁹
quos postea psecuti sūt. qsierūt aīam
meā. Introibunt in īferiora terre.
Terrā pdere noluerūt. ut crucifigerēt
xpm: in īferiora terre ierunt. Que sūt
inferiora terre? Terrene cupiditates.
Melius ē carne ambulare sup terrā:
quā cupiditate ire sub terra. Omis enī
qui contra salutem suā cupit terrena
sub terra est: qr terrā sibi sposuit. terrā

suppositi. et se subter sternit. Illi ergo timentes terrā pderē. quid dicēt de dño ihu xpo. cū viderent multas turbas re post illum. qa mirabilia faciebat: Si illū dimiserim⁹ vivū: venīēt romani et tollent nobis et locū et gentē. Timuerūt pdere terrā. et ceciderunt sub terrā: audito eis et qđ timuerūt. Hā ideo voluerunt xpm occidē ne terram pderēt: et ideo terrā pdiderūt. qr xpm occiderunt. Occiso enī xpo qr dixerat illis ipse dns. auferet a vobis regnū et tradet genti facienti iustitiā: secute sūt illos magne calamitates p seculo nū. Dixerunt illos imperatores romanū et reges gentiū? exclusi sunt de ipo loco ubi cruci fixerunt xpm. et mō locus ille plenus ē xpianis. nullū iudeum habet: carnifex inimicus xpi. ipletus est laudato⁹ xpi. Cive pdiderūt a romanis locū. qua xpm occiderūt: qui ppterea occiderūt. ne locū a romanis pderent. Ergo introibūt i ymaginē: Qui tradent⁹ in manus gladij. Recēa sic illis insibilit contigit. expugnati sunt irruentib⁹ hostibus. Quartes vulpū erunt. Vulpes dicit reges soli: qui tūc fuerunt. qñ debellata ē iudea. Audite ut noveritis et intelligatis. qua ipos dixit vulpes. Herodē regem ipe dns vulpem appellauit: ite inqt et dicite vulpi illi. Videte et attendite fres mei: xpm regem habere noluerūt et pter vulpium secuti sūt. Qñ enī pylatus preses i iudea legatus occidit xpm ex vocibus iudeorū? dicerat ipis iudeis, regem vrm crucifigam? Quia dicebat⁹ rex iudeorū: et vere rex ipse. Et illi repellentes xpm dixerūt. nos nō habemus regē nisi cesarem. Repulerūt agnū. elegerūt vulpem: merito pter vulpū facti sunt. Rex vō ideo ita positum est. qr illi vulpē elegerūt. Regem vō noluerūt: rex vō idest verus rex cui titulus īscriptus est qñ passus ē. Nam pylatus hunc titulū sup caput eius scriptū posuit rex iudeorū. hebrea lingua. greca. et latina: ut oīb⁹ qui trāsirent legerent glām regis. et cognomina ipōr iudeorū. qui dixerunt regē. elegerūt vulpem cesarem. Ret vō letabitur in deo. Illi facti sunt pter vulpium:

rer vō letabit⁹ in deo. Luem sibi ut si sunt quasi supasse cū crucifigerent: tūc cruci fixus fudit preciū quo emitor: bem terrarū. Rex vō letabitur in deo: Laudabit⁹ oīb⁹ qui iurat in ipo. Qui re laudabit⁹ oīb⁹ qui iurat i ipo? Qa sibi elegit xpm nō vulpem: qua qñ illi iudei insultauerūt. tunc dedit ille vī redimēmur. Ad ipm ergo pteinem⁹ qui nos redemit: qui pro nobis mūdū vincit. nō armato mulite. sed inermi cruce. Rex vō letabit⁹ in deo: laudabit⁹ oīb⁹ qui iurat in ipso. Qui iurat i eo? Qui pollicet⁹ ei vitam suā. qui vouet illi et reddet. qui fit xpianus: hoc ē qui aut. laudabit⁹ oīb⁹ qui iurat in ipso.

Qñ oppilatū est os loquentiū iniqua. Qñta unq̄ locuti sūt iudei". qñta mala dixerūt non solū iudei. sed et oīs q̄ propt⁹ vocla xpianos p seculi sūt? Qñ seuiebant in xpianos. putabāt q̄ posset finire xpianos: cū putant q̄ possent finire xpianu treuerūt. et ipsi finiti sūt. Oppilatū est os loquentiū iniq̄. Nemo audet modo publice loqui contra xpm? iam oīb⁹ timent xpm: qñ oppilatū ē os loquentiū iniqua. Qñ in ifirmitate agnus erat: erā vulpes audebāt contra agnū. Vidit leo de tribu iuda. et salvauit vulpes: qñ oppilatū est os loquentium iniqua. Explicit pā. lxij. Incipit

Passionis sōrū pā. lxiij. In hoc tib. martirū diem hodie festū habentes. in eor ivocatione gaudeam? Recolentes q̄d patiebant. et intelligētes q̄d intuebant. Quis enī tantas ēbula tiones carne tolerauēt: nisi magnā de tem mēte conspicerent. Hinc itaq̄ psalmū pro ipa solēpnitate curam? Dei terno enī die multa audiuit carnis vā: nec hodie tū hunt festiuitatē negare nrām seruitutē potuim? Itaq̄ qñ maxime dñi passio cōmendat⁹ in hoc psalmo. nec potuerūt cē fortes mūdi nisi ītuerent cū qui prius passus ē. neq̄ talia sustineret in passione q̄lia ille. nisi talia sperarent i resurrectione qualia ipe de se demōstrauit: nouit⁹ aūt sanctitas vra caput nrm cē dnm nrm ihm xpm. oīb⁹ q̄ illi cohērentes mēbra cē illius capitis. eius q̄ vocem habetis notissimam. qñ non ex solo

mpite sed etiã ex corpore loquit. Voces ge
us non tantũ ipm dñm neũ ihm xpm
qui iã ascendit in celũ ul significant l
ꝓcurant. sed etiã eius mẽbra caput ꝓpri
um scriptura: agnoscam hic nõ solum
illius vocẽ ſ et meã: et nemo dubitet q
hodie in tribulatione passionũ nõ sum.
Semp enĩ audistis hoc. q illis tpibus
ecclia quasi tota simul ĩpellebat: nunc
autẽ p singulos temptat. Illiguitus est
fucat diabolus ne fumat qñtũ pt. ne
qñtũ expedit, pficientibꝰ. Nec nob expe
dit ee sine temptationibꝰ: nec vogam
deũ ut non tẽptemur: sed ut nõ inducam
in tẽptationẽ. Dicam ergo et nos.

Exaudi deus oõnem meam tẽ
depcor. a timore inimici eripe aiã
meã. Seuerũt inimici ĩ martires.
Quid erabat ista vox corpis xpi: Hoc o
rabat ut reuerent ab inimicis: et nõ eos
possent occidere inimici. Ergo exaudita non
sunt quia occisi sũt. et defecit deus cor
tuos corde seruos suos: et sperantes in
dñm: et desperit: Absit. Quis enĩ murmurauit
dñm: et derelictus ẽ ab eo: Quis sperauit
in eum: et desertus ẽ ab eo: Exaudiebã
tur ergo et occidebant: et tñ ab inimicis
euebantur. Illi timentes consentie
bant et viuebant: et tamẽ ipsi ab in
imicis absorbebant. Occisi eripiebant:
viuentes absorbebant. Inde est tã illa
vox gratulationis: forsitan vnos absor
buissent nos. Multi absorti et viui ab
sorti: multi mortui absorti. Quo putu
erũt tenere fidem xpianã. mortui
absorti sunt: qui aũt stantes veritatẽ
in dei stantes. et hoc ardentes et hoc
intus tenentes. testimonium hũ doloribus
et pdolis sacrificiuerũt: viui absorti
sunt. Illi aũt absorti q mortui. Illi
aũt qui absorti mortui. Non ei absor
ti viuere potuerũt: qm̃ viui absorbe
rent. Ergo hoc orat vox martirũ. a timo
re inimici eripe aiã meam: nõ ut non
occidentẽ timeam inimicũ. Hoc orat in psalmo
impleri seruus: qđ modo iubebat dñs
in euãgelio. Qđ modo iubebat dñs:
Nolite timere eos q corp occidũt. aiam
aũt nõ pñt occidere: sed eũ potius time
te. qui habet pterem et aiam et corp

occidere in gehennã igne: et ipetuit.
ita dico vobis eũ timete. Qui sũt qui
corpus occidũt: Inimici. Qđ iubebat
dñs: Ne timerent. Oret ergo ut pficiat
qđ iubet. A timore inimici eripe aiam
meam. Eripe a timore inimici: et subde
timori tuo. Non timeã eum q corpus oc
cidit: sed timeã eum qui habet pterem
et corpus et aiam occidere in gehennã ig
ne. Non enĩ a timore volo ee ĩmunis:
ſ a timore inimici libet: sub timore dñi
seruus. Coturbasti me a conuictu ma
lignantiũ: a multitudine opantiũ ini
quitatẽ. Iam ipm caput nrm̃ vidimus,
multi martires talia passi sũt:
sed nichil sit eluceat quomõ capt nrm̃:
ibi meliꝰ videmus: qđ illi ecpti sũt. Pro
tectus est a multitudine malignantiũ
protegente se deo. protegente tamẽ suã
ipo filio et hoiem quẽ gerebat: q filius
hoĩs est. et filius dei ẽ. Filius dei propter
formã dei: Filius hoĩs ꝓpter formã ser
ui: habens in ptãte ponere aiam suam
et recipere eam. Quid ei potuerũt facere
inimici: Occiderũt corpus: aiam nõ oc
ciderũt. Intendite. Parũ ergo erat dño
hortari martires verbo. nisi firmaret
exemplo. Nostis qui duentus erat ma
lignantiũ in deorũ: et q multitudo erat
opantiũ ĩiquitatẽ. Quã iniquitatẽ:
Quia voluerũt occidere dñm ihm xpm.
Tanta opa bona ostendi vobis:
ꝓpter qđ horũ me vultis occidere: Potuit
omnis infirmos eorũ. curauit omnes lan
guidos eorũ: pdixit regnũ celorũ.
nõ tacuit vitia eorũ: ut ipsa poa eos
displiceret. nõ meditus a qua sana
bant. Hys omnibꝰ curationibꝰ eius ĩgitꝰ.
tamq̃ multa febre frenetici ĩsanãtes
in medio qui venerat curare eos. exo
gitauerũt consiliũ pdendi eũ: tamq̃
ibi volentes phare. vtrũ vere hõ sit q
mori possit. an aliq̃d sup hoĩes sit. et
mori se nõ pmittat. Verbũ ipsor ag
nosc in sapiẽtia salomonis. Sorte
turpissima unquit cõdẽpnemus eũ.
Interrogem eum: erit enĩ respectus in
sermonibꝰ illius. Si enĩ vere filius dei
est. liberet eũ. Videam ergo qđ factũ
sit. Quia exacuerũt tanq̃ gladiũ
linguas suas. Filii hoĩm dentes eorũ
arma et sagitte. et lingua eorũ gla
dius acutus. qđ dixit et alius psalmus:

sit et hyr. crauerūt tamq̄ gladiū lin
guas suas. Non dicant uidei, nō occidi
mus xp̄m. Et eū ꝓterea eū dederunt ci
uidia pylato: ut quasi ipi a morte ei⁹
viderent⁹ īmunes. Nam cū duriss cis
pylatus. vob eum occidite: respondert.
nobis nō licet occidere quēq̄. Inquātē
famonis sui īuidiam hoiem refundē
volebāt. Sed nūq̄d deū uidem falle
bant? Nō fecit pylatus ī eo ipso quod
fecit aliquantū ꝓtereps fuit: sed in
compatione multo ipe innocētior. In
stitit enī quantū potuit: ut illum ex
eorū manibz liberaret. Nā ꝓtera fla
gellatū, pduxit ad eos. nō psequendo
dnm flagellauit. sed illorū furori sa
tisfacere volens: ut ul' sic iā mitescerent.
et desinerent velle occidere cū flagellatū
viderent. Fecit et hoc. Ut ubi pseuera
uerūt. nostis illū lauisse manus et
duisse qđ ipse nō fecisset. mūdū se esse
a morte illius: fecit tamen. Sz si reus.
qua fecit ul' iustus? illi īnocentes q̄
coegerūt ut faceret? Nullomō. Sed ille
dixit in eū sententiā. et iussit eū cruci
figi. et quasi ipe occidit: et vos o iudei
occidistis. Unde occidistis? Gladio li
gue. Acuistis enī linguas vās. Et q̄n
pulsistis? nisi q̄n clamastis crucifige.
crucifige? Ꝓterea cū nō est pretimere
dū quia venit in mentē. ne forte aliq̄
perturbet tūc duumorū librorū. quidam
euāgelista dixit hora sexta crucifixum
dnm. et quidā hora tua: nisi intelligā
mus perturbamur. Et iā inspicite ser⁹
hora dixit pylatus sedisse ꝓ tribunali:
et reuera q̄n leuatus e dns in ligno ho
ra sexta erat. Sed alius euāgelista ī
tuens aīm iudeorū. q̄ volebant se in
munes videri a morte dni: narrando e
os ostendit reos. Dicens dnm hora tia
crucifixū. Considerantes aūt oēm ciu
stantiā horis q̄ntū agi potuerūt: cū
apud pylatū dns accusaret⁹ ut crucifigeret. iuenim⁹ horā tertiā ee potu
isse q̄n illi clamauerūt crucifige cru
cifige. Ergo verus illi tūc occiderūt.
q̄n clamauerūt. Apparitores ꝓcōis
hora sexta crucifixerūt: ꝓditores le
gis hora tertia clamauerūt. Nō illi
manibz hora sexta: hoc illi lingua hō
tertia. Sed magis isti qui clamando
seuiebant: q̄n illi qui obtemperādo
administrabant. Ipm est totū animē
iudeorū: hoc est qđ pro magno q̄siert.
Occidamus et nō occidam⁹: sic occidam.
ut nō ipsi occidisse iudicem⁹. Exacue
runt tamq̄ gladiū linguas suas: Intendert aūt rem amaram. Aīm dicit
insidias. Qui enī gladio comin⁹ pug
nat. apte pugnat: qui sagittā mit
tit. Fallit ut feriat. Pedes enī sagitta
pauit: q̄n venire ad ulnus pudet.
Sed quē latebant īsidie cordis humani:
Nūquid et dnm nisi ille xp̄m? qui
nō opus habebat ut ei testimoniū aliq̄
phiberet de homīe? Ipse enī sciebat qđ
esset in homīe: sicut euāgelista testa
tur. Tamen audiam⁹ eos: et intueam⁹
eos q̄ nescient dño facie qđ moliunt.
Intenderūt aīm rem amaram: Ut sa
gittarent ī abscondito īmaculatum.
Nō dixit intenderūt aīm: hoc e in ab
scondito quasi fallentes insidias. Nos
tis enī quibus dolis id egerint. quēad
modū discipulū ei to hesitantē pecunia
corruperunt ut sibi traderetur: q̄modo
falsos testes, peruauerunt. quibz insi
dys et dolis egerunt ut sagittarent in
abscondito īmaculatū. Magna inq̄
tas. Ecce de abscondito venit sagitta:
que īmaculatū ferit. qui nec tantū ha
bebat maculā. quāta pt pungi a sa
gitta. Agnus quippe īmaculatus, tot⁹
īmaculatus, semp īmaculatus: non
ui macule ablate sūt. Et q̄ maculas
nullas cōtraxerit. Nā fecit multos in
maculatos donādo pcā: ipe īmacula
nō habendo pcā. Ut sagittet in absco
dito īmaculatū. Repente sagittabit
eum. et nō timebit. Oc hoc durū. occide
velle hoiem. qui mortuos suscitabat.
Repente hoc insidiose: q̄n inopinate. q̄
non pūsse. Simulus enī nescienti erat.
Erat ut ipsos dns, ignorantes q̄d nes
cirent et quid scirent: imo ignorantes
eū nichil nescire et omnia scire: et ad
hoc venisse. ut illi facerent. ipse pcā
facie arbitrabant. Repente sagittabit
eum et nō timebit: Firmauerunt
sibi sermonē malignū. Confirmauerūt.
facta sūt tunica muratula. nō st moti.
psteterunt ī consilio sermonis mali
gni. Traditus e ille iudex. trepidatt iu
dex. et nō trepidant q̄ iudicē tradide
runt: tō tremi sunt prāb. et nō timuerunt

malignitatis īmanitas. Vulti ille la
uare manus: et illi īquināti linguas.
Sed quare hoc? Firmauerūt sibi sermonē
malignū. Quīta egit pylatus? quīta aut
refrenarent? Que dixit. qd egit? Sed fir
mauerūt sibi sermonē malignū crucifi
gere eum figē. Repetitio. confirmatio ē ser
monis maligni. Videamus quomō f
mauerūt sibi sermonē malignū. Regē
uīm eum figam? Dixerunt. nos nō ha
bemus regem. nisi solum cesarem. Off
mare sermonē malignū. Offerebat
ille regem filiū dei? illi ad hoiem ēur
rebant: dignū qui illū haberent. et illū
nō haberent. Audiat audi quomō fma
uerunt sermonē malignū. Non īueio
aliqd in isto homīe aut inder. quo dig
nus sit morte. Et illi qui firmauerūt
sermonē malignū dixerūt. sanguis h
sup nos et sup filios nros. Firmauerūt
sibi sermonē malignū. Firmauerūt ser
monē malignū: non dño sed sibi. Q
modo enī non sibi? nī dixerunt sup nos
et sup filios nros? Qd ergo firmauerūt
sibi firmauerūt: q ipsa vox est alibi. Fo
derunt ante faciem meā foueā: et in
ciderūt ī eam. Dñm mors nō occidit.
sed ipe mortem: illos aūt īiquitas oc
cidit. q noluerūt occidere iniquitatē.
Prorsus frēs certissimē est. aut occidis
iniquitatem. aut occidens ab īiquitate.
Noli aūt quere extra de occidē īiquitatē tuā
aliqd extra te. Ad tempm respice. Videqd
tetī pugnet in te: et caue ne expugn
nō erit. et te enī est: et anima tua ad
uersus te rebellat. nō aliud aliqd. Ex
quada pte habebas deo: et quada pte
delectabas seculo. Istud qd delectabas se
culo: pugnat aduersus mentē que co
habitat deo. Cohabitat nō deficiat. nō se
dimittat: magnū adiutoriū hīt. Vin
ut qd in illa sibi rebellat: p seueritatī
pugnando. Est pertinatia in corpe no:
sed nō regnet. Non ergo regnet mala
ptēm in vro mortali corpore: ad obau
dienda desideriis eius. Si nō obaudi
erimus. et si est qd suadeat. qd delectet
ad malū non oppetendo facias ut
nō regnet qd est: et tuta fiet postea ut
nō sit qd erat. quando nā absorbebit
mors in victoria. cū corruptibile hoc
induerit incorruptionē. ubi non erit
qd tibi repugnet: nō erit qd te aliud de
lectet nisi deus. Ergo et isti iudei īnde
ruit dño? delectabat eos principatus
quida: videbant sibi ab eo auferri pa
patū. et ex delectatione sua rebellauc
runt aduersus dñm? qui si rebellasset
adūsus delectationē suam malā. ipaz
inuidentiā timuerent. ner timuerent
ab ea: et esset illis dñs saluator qui
venerat ut sanaret. Hīc aūt fauerūt
febri. ipugnauerūt medico? qd qd sug
gerebat febris fatiebant: qd qd iube
bat contra meditus negligebāt. Er
go illi magis occisi sūt. non dñs. Ha
in dño mors occisa est: in illis īiquitas
vivit. Viuente aūt in se īiquitate. illi
mortui sunt. Parauerūt ut absco
derent mussipulas? dixerūt quis vide
bit eos? latere putabant eū quē occi
debant: latere dñm. Este puta homo
erat xpūs sicut ceteri homīes: nescebā
quid de illo cogitarent. Nīq qd ē deus
nescat? O cor humanū. quare ē duristi
quis videt me. nī ille videat qui fecit te?
Dixerunt quis videbit eos? Videbat de
us. videbat et xpūs: q et xpūs deus. Sz
quare videbat? eos non videre? Audi se
quentia. Pacificati sūt īiquitatē:
defecerūt scrutantes scrutinio. id est
acerba et acuta filia? nō tradat per
nos sed p discipulū suū: nō occidat a
nobis sed audire. Totū nos fiducia?:
et nichil fecisse videam? Et ubi est cla
mor lingue cruci fige crucifige? Sic re
a estis: ut et surdi sitis. Simulatam
nocentia nō est īnocentia? simulata
equitas non ē equitas si duplex iq
tas: quia et īiquitas est simulatio.
Ibi ergo isti defecerunt. scrutātes scru
tationes. Quīto acutius sibi ecogita
re videbant? tanto magis defluebāt:
q a lumine veritatis et ēqtatis in p
funda consiliorū maligno demerge
bant? Habet iustitia quādā lucē suā:
p fundit et illustrat aīam inhērentē
sibi. Alia vō auertens se a luce iustitie.
quīto magis querit qd inveīat tenebra
iustitiā: tanto plus a luce repellitur.
et in tenebrosa demergit? Merito q.
et isti p scrutantes qd tenui iustū mo
liebant? a iustitia recedebāt: et quīto
a iustitia recedebāt. tanto plus defi
ciebant p scrutantes p scrutationes.

Magnū consiliuꝫ īnocentie. quādo
ip̄m uidā penituit qđ tradidisset ip̄z:
et pecat illis pecuniā quā dederant.
Illi noluerūt eam mittē in gazophi
latiū: et dixerunt pecuīa sanguinis ē.
nō illam mittim⁹ in gazophilatiū.
Qđ est gazophilatiū? Arca dei ubi
colligebant ea que ad indigentiam
seruoꝝ dei mittebant. O nō cor tuū
sit pcuis aīa dei ubi habitēt duine
dei: ubi sit nūmus dei mens tua hūs
ymaginē imp̄atoris tui. Cū ergo hec
ita sint. qūs illa īnocentie sil'atio fuit.
pecuniā sanguinis nō mittē i archam?
et ip̄m sanguinē mittē in ostentā?
Sed qđ eis contigit? Defecerūt sanctā
tes structiones. Unde? Quia dicat qs
uidebit eos: idest qi eos nemo uidebat.
Hoc dicebant. hoc apud se opinabāt.
qi nemo eos uideret. Uide qđ tōtingat
aīe male credenti a luce ueritatis?
et quia ip̄a non uidet deū. putat se nō
uideri a deo: sic et isti credendo ierunt
i tenebras ut ipsi nō uiderent deū? et
dixerunt qs nos uidet? Uidebat t ille
quē crucifigebant: illi desinendo. nec
illū filiū nec p̄em uidebant. Si ergo
et ille uidebat? quare se patiebat tene
ri ab eis. occidi ab eis? Quare si uide
bat uoluit ꝓ filia eorū p̄ualere in se?
Quare? Qa homo erat ꝓpter hoīem:
et deus in latens in homīe? qi ueniat
nescientibz exemplū fortitudinis dāe:
ideo ip̄e patiens omīa sustinebat. Ac
cedit homo et cor altum: et exaltabit
deus. Illi dixerunt. qs nos uidebit: de
fecerūt sanctantes structiōes consilia
mala. Accessit homo ad ip̄a cōsilia: pas
sus est se teneri homo. Nō enī teneret
nisi homo. aut uideret nisi hō: audi
ret nisi hō. aut cruci figeret et moreret
nisi homo. Accessit ergo homo ad illas
oīs passiones: que i illo nichil vale
rent nisi eēt homo. Sed si ille nō esset
homo: nō liberaret homo. Accessit hō
et cor altū. idz cor secretū: obtinens af
pectib⁹ hūanis hoīem. seruans intus
deū? relans formā dei i qua eq̄lis est
patri: et offerens formā serui q̄ minor
ē patre. Ipse enī dixit utrūq; sed aliud
ē ex forma dei. aliud ex forma sui. Dixit
ex forma dei. ego et pater unū sumus.
dixit ex forma serui. qm̄ p̄ maior me ē.

Unde ex forma dei? Ego et p̄ unū
sumus: quia tū in forma dei esset con
stitutus. nō rapinā arbitratꝰ est esse
equalis deo. Unde ex forma serui? Qm̄
pater maior me est: qz semetip̄m exi
nanuit formā serui accipiens. Accessit
ergo homo et cor altū: et exaltatus
est deus. Occidit homo. et exaltat deus.
Qđ enī occisus est. et in fimitate hūa
na fuit: qđ resurrexit et ascendit. et po
testate diuina. Accedit et cor altū. cor
secretū. cor abditū. nō ostendens quid
nosset. nō ostendens qđ esset? illi pu
tantes hoc totū qđ uidebatur. occidit
hoīem in corde alto: et exaltat deus in
corde diuino. Potentia enī maiestatis
siue exaltatus ē. Et quo ut exaltatus?
Unde nō recessit hūiliatus. Accedit hō
et cor altū: et exaltabit deus. Attende
iam attendite frēs mei cor altū hoīs.
Cuius hoīis? Mater spon dixerat hoc
et homo factus ē in ea: et ip̄e fundauit
eam altissimus. In ip̄a matrice factus
ē homo: qua idem ip̄e fundauit altissi
mus qui i ea factus est homo. Ergo ac
cessit homo et cor altū. Intuere hoīem
in corde alto: unde quantū potes si po
tes et deū in corde alto. Accessit homo:
et qz deus erat. et qa passurus erat
volens. et qua exemplū prebiturus
infirmis. et qz nichil ei futurū erat q̄
seuiebant tamq̄ passuro deo. sed ut
homīe. ꝑ in carne: quod sequit? Sa
gitte infantiū facte sūt plage eorum.
Ubi ē illa seuitia? Ubi ē ille fremit⁹
leonis. ꝑpli rugientis et dicentis cru
cifige crucifige? Ubi sūt insidie armi tē
dentiū? Nonne sagitte infantiū fē
sunt plage eorū? Nostis quēadmodū
sibi faciunt de cānitijs sagittas ifan
tes? quid ferūt aut unde ferūt? Que
manus. aut qđ telū? Que arma. aut
q̄ membra? Sagitte infantiū fē sūt
plage eorū: et infirmate sūt tonī
cis lingue eorū. Acuant nūt linguas
suas tamq̄ gladiū: furnent sibi sa
monē malignū. Aduerto sibi eū fir
maueūt: quia ifirmate sūt sup eos
lingue eorū. Nūquid poterat ee hoc
furmū aduersus deū? Aduentus ē ipse
iniquitatis sibi: unfimate sūt sup eos
lingue eorū. Ante resurrexit dūs qui
occisus erat. Transiebāt ante nicē.

ul' stabant et intuebant illū. sicut tā
to ante psalmus p̄dixerat. fodierunt
manus meas et pedes meos dinume
rauerūt omnia ossa mea: ipsi vō consi
derauerūt et aspererūt me. Tūc caput
agitabant dicentes. si filius dei ē descē
dat de cruce. Temptauerūt quoda
mō verū filiū dei eē: et quasi imbe
nerant qō nō esset. qr insultantibus
illis de cruce nō descendebat: si descen
deret de cruce filius dei eēt. Qd tibi vi
det qui de cruce nō descendit. et de se
pulchro surrexit: Qd ergo pfecerunt:
Qd et si dñs nō resurrexisset qd pfeca
sent: nisi qd pfecerūt et p̄secutores
martirū: Nam mīes nondū surrexe
rūt: et tamen illi nō pfecerūt. Nōdū
resurgentiū iam natalitia celebrant:
ubi est fides futurē? Dagitte īfan
tūm sup eos lingue eorū. Quo p̄duceāt
illas scandationes suas. qbs scandantes
defecerūt: Ut etiā mortuo dño et sepul
to. custodes ponerent ad sepulchrū. Dux
tūr eū pylato. seductor ille. hoc appel
lat dñs iudeos xp̄us ad solatiū seruorū
suorū qui dicunt seductores: ergo illi
pylato. seductor ille inquiūt dixit ad
huc viuens. post tres dies resurgam.
Jube itaq; custodiri sepulchrū usq; in
diem tertiū: ne forte veniāt discipuli
eius et furentur eū et dicant plebi sur
rexit a mortuis: et erit novissimus error
peior priore. Ait illis pylatus. Habe
tis custodiam: ite custodite sicut scitis.
Illi aūt abeūtes munierūt sepulchrū:
signantes lapidē cū custodibus. Posue
runt custodes milites ad sepulchrū:
facta terra dñs ēsurrexit: miracula
facta talia sūt circa sepulchrū. ut ip̄i
milites qui custodes aduenerāt. tes
tes fierent si vellent vera nūciare. Sz
auaritia illa q̄ captiuauit discipulū
domitē xp̄i: captiuauit et militē cus
todem sepulchri. Damus īquiūt vobis
pecuniā: et dicite q̄ vobis dormientibus
venerūt discipuli eius et abstulerūt
eū. Vere defecerūt scientes scienta
tiones. Quid ē q̄ dicitis o infelix astu
cia: Tantū ne defecit lucē cōsilij pie
tatis. et in p̄funda versutie demerge
ris: ut hoc dicas. dicite q̄ vobis dormi
entibus venerūt discipuli eius et abstu
lerunt eū: Dormientes testes adhi
bes: vere cupe obdormisti q̄ sc̄a tā do
cta defecisti. Si dormiebāt: qd vi
dere potuerūt: Si nichil viderunt:
quomō testes sunt: Sed defecerunt
scientes scientiones. Defecerūt a
lucē dei: defecerūt in ip̄o effectu consilio
rū suorū. Cū qd voluerunt. nichil p̄fi
cere potuerūt: utiq; defecerūt. Vere hoc:
Quia ante fuit homo et cor altū: et exal
tatus ē deus. Postea postq cū immo
tuisset xp̄i resurrectio. et veniens sp̄us
scūs implerat fidutia timētes quosda
discipulos. ut audirent iā mortē nō
timentes predicare qd viderant. exal
tato deo in maiestate sua qui p̄ter nāz
infinitatē humilis iudicatus ē. et ubi
repererūt turbe celestes p̄sonare iudicē
venturū. quē primo viderāt iudicatū:
Conturbati sunt oēs qui videbāt
eos. Exaltato deo ut dixi. p̄dicato xp̄o.
visi sūt iudei a q̄busda iudeis: visi sūt
deficientes in scientionibus suis. Vide
bant enī illi in noīe meo fieri tanta miracula: re
cesserunt corde ab eis qui p̄manserūt
in impietate. Displicuit eis illorū duri
tia: quesierūt consiliū salutis sue: et
dixerunt apl̄is. qd faciem⁹: Conturbati
enī sunt oēs qui videbant eos: idest
qui intelligebant qd lingue eorū infir
mate sunt sup eos: q̄ intelligebāt. qr
in oībus suis malis p̄scientionibus
consiliorū ubiq; defecerunt. Cōturbati
sūt isti: Et timuit oīs homo. Q nō
timuerūt. nec homines fuerūt. Timuit
oīs homo: idest omnis vtens ratiōe
ad intelligenda que facta erāt. Unde
illi qui nō timuerūt. pecora potius no
minādi sūt: bestie potius īmanes et
truces. Leo rapiens et rugiens ille ad
huc ppl̄us: at vō oīs homo timuit.
idest qui credē voluerūt. qui iudicii
futurī contremuerūt. Et timuit oīs
homo: Et tamen nō tacuerūt opera dei.
Ille qui dicebat. a timore inimici eruē
aīam meā. timuit oīs homo. A tīore
inimici eruebat: sed timori dei subde
batur. Non timebat eos q̄ corpus oc
cidūt: sed eū qui ptātem habz et corp⁹
et aīam mittē in gehennā. p̄dicaue
runt dñm. Nā p̄mo petrus timuit. et
inimici timuit: nondū erat aīa eius

I
erua ab ūmuo. Interrogatus ab an
tilla qđ inter discipulos eius eēt, ne
gauit dñm ter. Resurrexit dñs. Fina
uit colūpnam; iam petrus predicat
sine timore, et cū timore. Sine timōe
eōrū qui corpus occidūt; cū timore ei
qui habet potestatē et corpus t aiam
occidendi in gehennā ignis. Timuit
oīs homo: et annūciauerūt opera dei.
Namq; annūciantes istos aplos opa
dei attribuerūt sibi principes sacerdotū;
et cōminati sunt dicentes, ne in nōe
illiu predicarent. Et illi dixerunt. Diiu
nobis, cui magis obtēperare oportet
deo an hoīibus? Quid illi dicerent?
Hoīibus potius qm deo? Sine dubio
nō respōderent, ñ deo potius. Illi aūt
sciebant que iubet deus: et contēpse
runt minātes sacerdotes. Quia ergo
timuit oīs homo. nō terruit homo:
et annūciauerūt opa dei. Si timet hō:
nō terreat homo. Cum eū timē debet
homo. a quo factus ē homo. Qđ supia
hoīes est time: et hoīes te nō exhibūt.
Gehennā sempiternā time: et p̄sentē
nō aurabis. Voluptatē illā incorruptā.
et quietē sine labe cōcupiscē: et p̄mit
tentē bona ista tpalia totū mūdū deu
deus. Ama ergo et time. Ama qđ p̄mit
tit deus: time qđ minat deus. Nec cor
rūpetis er eo qđ p̄mittit: nec terrebe
ris er eo qđ minat homo. Et timuit oīs
homo. et annūciauerūt opa dei: Et
facta eius itellexerunt. Quid est et fa
eius intellexerūt? Hoc erat illud o do
mine iiu xpe qđ tacebas. et sicut ouis
ad victimā ducebaris. et nō aperiebas
oīā tondente os tuū: t nos eū putaba
mus ee in plaga in dolore positū. et
saciētē ferre infirmitatē. Hoc erat qđ
absondebas speciē tuā speciosē forma
pre filis hoīm: hoc erat illud in qđ
videbaris nō habere speciē nec decorē.
Portabas in cruce insultantes et dicē
tes: si filius dei est descendat de cruce.
Qđ forte saeus p̄tātem tuā sensus tu
us et dilcūs tuus nō exclamauit i cor
de suo et dixit. o si modo descendēt: t ist
ti oīs qui insultant confundent. Sed
nō erat sic. Adorandū erat p̄pt mortu
os: et resurgendū p̄pt semp futuros.
Hoc illi q volebant illū de cruce descē
dere non intelligebant: at ubi resurrexit.
et gloriantus ascendit in celū. itellexe
runt opa dñi. Annūciauerūt opa dei:
et facta eius intellexerūt. Letabit
iustus in dño. Iam nō est tristis iustus.
Tristes enī erant discipuli crucifixo dño:
cōtristati. merentes discesserunt: pdidi
se se spem putauerūt. Resurrexit. et gl
fiatus eis apparens tristes inuenit. Te
nuit oculos duorū in via ambulātiū
ne ab eis agnoscerēt. et inuenit eos gemē
tes et suspirantes: et tenuit eos donec
exponeret scripturas. et p̄pas scripturas
ostenderet quia ita fieri oportebat sicut
factū est. Ostendit enī in scripturis. qa
post tertiū diem resurgē oportebat dñm.
Et quomō tertia die resurgēret. si de cruce
descendēt? adhuc vos qui tristes estis in
via. si iudeis insultantibz videtis dñm
de cruce descendisse? quantū efferemī?
Letaremī qđ ora iudeorū sic obturasset.
Et spectate consiliū medici: qui nō desce
dit. qđ occidi vult. antidotū terit. Ecce iā
resurrexit. ecce iam loquit: nōdū agnos
cit. ut letus agnoscatur. Postea ape
riunt oculos in fractione panis: agnos
cūt eū. letant. clamant. letabit iust
in dño. Nuntiat iudā duorū. iustus ē
dñs. resurrexit dñs: adhuc ille tristis ē.
nō credit. Nisi misero iquit manū meā
et tetigero cicatrices clauorū. nō credā.
Plebet et corpus tangendū: mittit ma
nū. cōtrectat. et exclamat. dñs meus t
deus meus. Letabit iustus in dño. Illi
ergo letari sūt iusti in dño: qui viderūt.
tetigerūt. et crediderūt. Qđ iusti q nō
ē voluerūt? Quia nō vident. nō tan
gunt. nō letant in dño? Ecubi est illa
vor dñi ad ipm thomā. q vidisti credi
disti? beati qui nō viderūt t crediderūt:
Ergo oīs letem in dño? oīs sdm fidē
unus iustus sumus. oīs q in uno corpe
unū caput habeamus: et letem in dño
nō in nobis, quia bonū nīm non nos
nobis, sed ille qui fecit nos. Ipse ē bo
nū nīm ad letificandos nos: et nemo
letetur in se. nemo p̄sumat? nemo des
peret de se: nemo de quoq hoīe quē
debet adducē. ut sonus sit spei ipsius.
nō dator spei. Letabit iustus in dño
et sperabit in eū: et laudabuntur
oīs qui recti sūt corde. Iam qa dñs
resurrexit. iam q ascendit in celum:
iam quia ostendit esse aliam vitam

iam q manifesta sūt consilia eius q̄s
latuit corde alto nō fuisse iniā: qua
ideo sanguis ille fusus ē ut esset pretiū
redēptoriū. iā qua manifesta sūt oīa.
qua p̄dicta sunt oīa. q̄ credita sūt
oīa. subomnu celo: letabunur iustus
in dño et sperabit in eum: laudabunt
oīs qui recti sunt corde. Qui sūt recti
corde: Ecce frēs mei semp dicimus. et
bonū est ut noueritis qui sūt cū corde:
qui oīa q̄ cōtra in hac uita patiunt. nō
ea attribuūt insipientie. sed cōsilio dei
ad mediciną suam: nec p̄sumūt de iu
sticia sua. ut putent se iuste pata q̄ pa
tiunt: aut ideo esse deū iniustū. q̄a nō
plura patit qui plus peccat. Videte
frēs. licet sepe dicam: aliq̄d sentias siue se
cūdū corpus siue secūm dispendiū rei fa
miliaris. siue p̄sonā tuam aliquā ex
iniquis tuis: noli respicere eos quos
diligis iustū te. Non enī forte audes
dicere iustus te: sed noste peiores te. et flo
reat tibi consiliū dei. et dicas. ecce puta
bā me flagellari. ut discipli
nā sum et p̄terea flagellor: quare
ille nō flagellatur. cui nouu nāta fla
gella: Quantūcūq̄ male feceri ego:
nūq̄d ego tantū feci quātū ille: Dispice
tu est cor tuū. Qui bonus deus iustis. sed
rectis corde: tu aūt labunt pedes: q
zelabas in peccatores patē p̄cōrum ituens.
Dime. tacui: nouit deus q̄d agit qui
libus nouit: nō sedat alius. Quid si
desperat: Q̄d si p̄terea tu sanas. q̄a
nō despanas: Patere ergo q̄ tibi q̄d pateris
recto corde: nouit deus nouit quid tibi
donet. quid ei subtrahat. Q̄d tibi do
nat ad consolationē valeat nō ad cor
ruptionē: et q̄d tibi subtrahit ad toleā
nam valeat nō ad blasphemiā. Si alt
blasphemas. et displiceat tibi deus et
tu tibi placeas. p̄uerso corde et distorto
es: et hoc peccas quia cor dei vis cor
rere ad cor tuū: ut hoc ille faciat q̄d
tu vis: cū tu debeas facere q̄d ille vult.
Q̄d ergo vis detorqueare cor dei q̄d sēp
rectum ē. ad prauitatem meritis tuis:
Quāto melius ad rectitudinē dei cor
rigis cor tuū: Nōne hoc te docuit do
minus tuus: de cui passione nō loq̄
bamur: Nōne in infirmitate sua porta
bat. q̄i dixit. tristis est aīa mea usq̄
ad mortem: Nōne reipm in se figu
rabat cū dicebat. p̄r si fieri pt. trāseat
a me calix iste: Non enī duo corda et
diuersa p̄ris et filij: sed in forma ser
ui portauit cor tuū. ut doceret illud exē
plo suo. Iam ecce q̄i aliud cor tuū inue
nit tribulatio. volens trīsire q̄d imi
nebat: sed noluit deus. Non cōsentit
deus cordituo: consenti tu corditui. u
dit vocem ipius: verū nō q̄d ego vo
lo. sed q̄d tu vis pateri. Laudabūt ergo
oīs recti corde. Q̄d sequit: Si laudā
bunt oīs recti corde: dāpnabuntur
pueri corde. Duo tibi modo p̄posita
sunt: eligē cū tempus est. Si cōcorde
fuerīs. ad dexteram eris. laudaberis.
Quomō: Venite benedicti patris mei:
p̄apite regnū q̄d vobis paratū ē ab
origine mūdi. Puerso aūt corde si fue
ris. si sub sanctuario dei. si p̄udēnā
eius inuenis. si dixeris in aīo tuo. vere
nō curat deus res hūanas: si curaret
res hūanas ille tanto tantū habuerit.
et ego innocens indigeam: Puerso corde
factus es: veniet audituū illud. appa
rebunt oīa p̄ter que ista oīa faciat
deus: et tu qui noluisti in hac uita cor
rigere cor tuū ad rectitudinē dei. et te
ad dexteram p̄parare. ubi laudabunt
oīs recti corde: eris ad sinistrā. ubi nō
audies. ite in ignē eternū. qui patris
ī dyabolo et angelis eius. Et nūquid
erat tūc tempus corrigē cor: Modo g.
corrigite frēs. nō corrigitur. Q̄s p̄hibet:
Cantat psalmus. legit euangelium:
sonat lector. sonat disputator. Patiēs
est dñs. peccatis et pat: adhuc peccatis.
adhuc pat. et adhuc addis. Qui tu
patiens est deus: Dentes et iustū rēū.
Terremus q̄ timemus: docete nos nō
timere. et nō terremus. Sed melius nos
deus docet timere: q̄ui quisq̄ homo nō
timere. Tumult cū oīs homo: et an
nūciauerūt opa dei. Ineret illos nos
cōputat deus. qui timuerūt et annū
ciauerūt. Quia timem annūciamus
volus frēs. Videam alacritatē meam.
ad audiendū verbū et exigendū: vi
demus vota nra: videam affectus vros.
Bene cū pluit terra frumenta nō spi
nas generat: frumētis horreū pat.
ignis spinis. Nosti q̄d facias de a
gro tuo: et nescit deus quid faciat de
agro seruo suo: Q̄d pluit in agrum

uberem dulce est: et qđ pluit in agrum spi
nosum dulce est. Nūquid pluuiā arcu
sat. qui spinas genuerit? Nōne erit u
pluuia illa testis in iudicio dei et direc
ego dulcis sup omnes veni? Tu ergo qđ
pferas vide: ut quid tibi pareț attende
das. Pferes frumentū. horreū spera: pro
feres spinas. ignē spera: sed nondū venit
aut tempus horrei. aut tempus ignis.
Modo ergo parcitur et nō timebitur. In
noīe xpi. et qui loquim² tuum? et quibus
loquim² tuis? Nūqđ consilium corrigē
di et mutande vite male i bonam nō
ē locus. nō est tempus? Nonne si vis
hodie fit. nōne si vis modo fit? Quid
emptoris es ut facias? Que simplasia
quesitoris es? Ad quos indos naviga
turus? quā nauim ꝑparaturus? Ecce
cū loquor muta tor: et factum est qđ tā
sepe et tam diu clamat ut fiat: et qꝑ et
nam penā ꝑtulit si nō fiat. Explicit.
psalmus. Ieuy. Incipit psalmus. Ieuy?
Onostenda ē vox sancte pro
phetie et ipso tytulo psalmi
liquuit. Insorbit² in finem
psalmus dauid. canticum
ieremie et ezechielis ꝑ
populo tūs in migrationis eū incipient exie.
Res quēadmodū gesta sit apud prēs
nros tēpore tūs in migrationis babilonie
nō omnibus notū est: sed hys qui scrip
turas sanctas diligent² aduertūt vel
audiendo ul' legendo. Captiuatus est
enī ꝑplus isrl': et ex auctore ihelim duc
tus in seruitutē babilonie. Phetauit
aūt ieremias sais post septuaginta ā
nos redituri ꝑplm de captiuitate: et ti
stauratiū auctoritē ipam ihelim quā
deuictā ab hostibus planxerat. Illo
aūt tēpore fuerunt ꝑphe in illa cap
tiuitate ꝑpli constituti in babilonia:
int² quos erat sais ezechiel ꝑphia. Ex
spectabat aūt ille ꝑplus donec imple
rent² cpa septuaginta annorū. sedm
ꝑphiam ieremie. Factū est: completis
septuaginta ānis. restituti est tēplū
qđ deletū erat: et regressa est de cap
tiuitate magna pars illius ꝑpli. Sed
qm̄ dicat aplus. hec in figura contingē
bant illis. scripta sūt aūt ꝓpter nos
in quos fines seculorū deuenit²? debem²
et nos nosse pius captiuitatē nām.
deinde liberationē nrām: debem² nosse
babilonā. in qua captiui sum² et ihelim
ad cuius veditū suspiramus. Iste ergo
due ciuitates sedm ivām veterā duā
uitates: et illa quidē ihelim modo a
udeis nō incolit². Post triūfū enī
dūm vindictā est in illos flagello mīg
no²: et eradicatu ab eo loco ubi impia
libertate furiosi aduersus medicū in
sanierant. dispsi sunt p omnes gentes. et
data est illa terra xpianis: impletūq
ē qđ de hys ꝑdixerat dns. ꝓterea auf
retur a vobis regnū et dabit² genti fru
enti iustiā. Cū aūt viderent tūt mī
tas turbas ire post dūm prediantē
regnū celorū et mirabilia facientē:
dixerunt principes illius ciuitatis. Si
dimiserimus eū omes ibūt post illū:
et venient romani et tollent nobis lo
cū et gentem. Celorū ꝑdicatorē dūm
occiderūt: et ideo ꝑdiderūt qi occiderūt.
Ciuitas ergo illa quedā terrena quas
dam ciuitatis celice in celis umbrā ge
rebat. Ut ubi cepit illa q̄ significabat
euidentius ꝑdicari: umbra qua signi
ficabat² deiecta est. Ꝓterea modo tē
plū ibi nō est. qđ fabricatū fuerat in
ymagine futuri corporis dūi. Tenem²
lucē. umbra tūs sunt: tū adhuc iquadā
captiuitate sumus. Qm̄ dū sum² iqsi
in corpore. peregrinamur a dño. Et vide
noīa duarū istarū ciuitatū. babilon
et ihelim. Babilon cōfusio interpret²:
ihelim visio pacis. Intendite nūc cui
tē confusionis: ut intelligatis visi
onē pacis. Iam tolerētis: illi suspi
retis. Unde duo sci possunt iste due
ciuitates: Nūqđ possumus eas mō
separare ab iuicem? Omnes sūt et
ab ipso exordio gīs humane: omnes
currunt usq in finem seculi. Ihelim
cepit exordiū per abel: babilon p
cayn. Edificia quippe urbium postea
facta sūt: illa ihelim in ūa rebus eoꝝ
nā primo rebus diebat². unde genesis
buscorū exorta ē qñdo ꝑplus liberat²
de egypto introductus est in terram ꝑ
missionis: babilon aūt condita i ui
mis pfidis regionibus. que diuturno tē
pore caput extulit sup reteras gentes.
Due ergo iste urbes certis tpibus con
dite sunt: ut manifestaretur figura
duarū ciuitatū olim ceptarū. et usq
finē in isto scło māsurarū. sed in fine

separandaꝝ. Unde ergo possum⁹ eas
modo ostendᷓ que ꝓmittᷓ sūt? Ostēdet
tūt dñs cū alios ponet ad dexteraꝫ alios
ad sinistraꝫ. Ihrlm ad dexteram erit: ba
bilon ad sinistram. Ihrlm audituraᷓ ē.
venite bñditi ꝑris mei. ꝓcipite regnū
qđ vobis paratū est ab origine mūdi:
babilon audituraᷓ ē. ite in ignē eternū.
qui patus ē dyabolo et angelis eus.
Possum⁹ tamē aliqđ afferre qñ dñs
donat: unde distinguant ꝓ quy fideles ea
am hoc tpe caues ihrlm a cauis babi
lonie. Quas istas cauitates faciūt duo
amores? Ihrlm facit amor dei: babilo
nā facit amor seculi. Introget ergo se
uis: et si se ꝛ̄uenerit caue babilonie. et
timet cupiditatē. plantet cantatem.
Si aūt se ꝛ̄uenerit caues ihrlm: tolet
captiuitatē. speret libertatē. Multi ei
caues sancte matris ihrlm cupiditatibꝫ
babilonie corrupti tenebāt⁹: et ipa
corruptione cupiditatū tamq̄ caues
inde facti erant: et multi adhuc in st.
erūt⁹: sed nouit dñs conditor ihrlm qđ
caues eus ꝑdestinauerit. quos uiderit
adhuc sub dñatu dyaboli redimēdos
sanguīe xpi: nouit illos ipe añq̄ ꝛ̄epi
noueri⁹t. Sub hac ergo figura cantat²
hic psalmus: in cui⁹ titulo positi sūt
etiā duo ꝓphe qui illo tpe i captiuitate
fuerūt ihezechiel et zacharias. et cātant
quedam cū interim erue. Incipit ex
ue. qui incipit amare. Exeunt ei multi
latent⁹. et exeuntū pedes sūt cordis af
fectus: exeunt aūt de babilonia. Exo
de babilonia: De confusione. Amō
de babilone. idest de cōfusione: Qui ꝑ
mo confusi erant similiꝫ cupiditatibꝫ:
incipiūt cantate distingui. Iam distūt
a non sūt confusi⁹: et si adhuc corpore
ꝓmixti sunt. desiderio tū sancto discer
nūtur: et ꝓpter ꝓmissionē corporalē
nōdū exeunt. ꝓpter affectū exeunt
corpis exire. Iam ergo audiam⁹ fieri:
audiamus et cantemus et desideremus
unde caues sumus. et que gaudia can
tare nobis: quomō in nobis ꝛ̄forma
tur amor cauitatis nre. qua dulcima
peregrinatione oblati fueram⁹? Sz mi
sit unde ad nos epla ꝑ nr̄. ministra
uit nobis scripturas deus. quibꝫ epli
fieret in nobis redeundi desiderū: qr̄ pe
grinationē nr̄am diligendo. ad hostē
faciem posuerā⁹. et dorsū ad patriam.
Quid ergo hic cantatur?

Te decet ymnus deus in syon. Patria
illa est syon. ipa est ihrlm q̄ syon:
et hymnus nois interpretationē nos
se debetis. Sicut ihrlm interpretat⁹ ꝓ visio
pacis: ita syon speculatio idest visio et
contēplatio. Nescio qđ nobis magnū
spectaculū promittit⁹: et hoc ipe deus
est qui condidit cunctate. Pulchra et
decora cunctas: qñ pulchriorē habet
conditorē: Te decet ymnus inquit deus.
Sed ubi? In syon: in babilone nō decet.
Eternū quisq̄ cū cepent ꝛ̄inouari iā cor
de. in ihrlm cantat: dicente apl̄o. con
uersatio nr̄a in celis est. In cuius eni
ambulantes ung̃ nō sedm carnē mul
tumus. Iam desiderio ibi sum⁹? iam
spem ī illam terrā quasi anchoram
premisimus: ne ī isto mari turbati
naufragem⁹. Quēadmodū ergo de na
ui que in anchoris ē recte dicam⁹, qđ
in terra sit. adhuc enī fluctuat⁹? sed
in terra quodāmō educta ē contr̄ ven
tos et contra tēpestates: sic contra tēp
tationes hui⁹ peregrinationis nr̄e. spes
nr̄a fundata. in illa cunctate ihrlm.
facit nos nō abripi in saca. Qui ergo
sedm hanc spem cantat. ibi cantat.
Ergo dicat. te decet ymnus deus ī syon.
In syon nō in babilone: sed modo ibi
es adhuc in babilone? Ibi inqt sum.
amator iste et cauis iste ibi sūt: sed
carne nō corde. Cum aūt duo quedam
dicerī. quia ibi sūt carne nō corde? ūn
tanto nō ibi: Non enī carne tanto ꝑ
corde. Carnē quidē sonantē audiunt
et caues babilonie: cordis aūt sonū
audit conditor ihrlm. Vñ dicit apl̄s.
exhortans ipos caues ad amatoria q̄
dam cantica et desideria redeūdi ad
illā pulcherrimā cunctatē visionem
pacis: cātantes inqt et psallentes
in cordibꝫ vrīs dño. Quid est cantātes
in cordibꝫ vrīs? Nē inde cātetis vī
estis in babilonia: sed inde cantate
unde sursū habitatis. Ergo te decet ymnus
nō in babilonia. Qui cantāt in ba
bilonia caues babilonie. eaā ymnū
dei nō decent cantant. Audi vocem

ſcripture: nō eſt ſpecioſa laus in ore pēō
rū. Te decet ymnus deus in ſyon: et tu
bi reddet votum in ihrlm. Hic vouem:
et bonū eſt ut tibi reddamus. Qui aūt
hic vouent et nō reddunt: Qui nō ꝑſe
uerant uſq; in finē in eo qđ vouerunt.
Vnde dicit alius ꝑſalmus. Vouete et
reddite dñō deo veſtro. Et tibi reddet votum in ihrlm. Ibi enī cum tota. id eſt in
tegra in reſurrectione uſtorū: ibi reddetur
votū totum nīm. nō ſola aīa ꝑ eaā ipa
caro iam nō corruptibilis: quia iam nō
babilonia. ſed iam corpus celeſte īmu
tatū. Qualis mutatio ꝓmittit: Omēs
enī reſurgemus aut aplūs: ſed nō oēs
īmutabimur. Qui aūt īmutabūtur ipe
dicit. in ictu oculi in nouiſſima tuba. Ca
net enī tuba. et mortui reſurgent īcor
rupta id eſt integri: et nos īmutabimur.
Qualis aūt erit illa mutatio ſequit
et dicit. Oportet enī corruptibile hoc in
duere īcorruptionē: et mortale hoc in
duere īmortalitatē. Cū aūt corruptibi
le hoc induerit incorruptionē. et mōrle
hoc induerit īmortalitatē. tūc fiet ſmo
qui ſcriptus ē: abſorta ē mors in victoria.
Vbi eſt mors aculeus tuus: Quodenī
inchoatus in nobis ꝓficiis mentis. vi
deſideramus ihrlm: multa et carne cor
ruptibili cōtendunt aduerſū nos. que
nō cōtendent cū fuerit mors abſorta i
victoria. Vincet par. et finet bellum.
Cū aūt vincet par. vincet et illa cui
tus que dicit viſio patis. Nulla g erit
a morte contentio. Quodo cū morte qīta
cōtendimus: Inde ſūt enī delectatiōes
carnales. que etiā nobis iuite multe
ſuggerunt: quibz nō conſentim. ſed tñ
nō conſentiendo cōtendim. Ꝑmo ergo
cōcupiſcentia carnis ſequentes dicit
nos. poſtea inuitentes trahit nos: deinde
acepta gratia cepit nos nec dicē nec
trahere. ſed adhuc contendē nobiſcū:
poſt cōtentionem eit et victoria. Quodo
te et ſi oppugnet nō expugnet: poſtea
cū abſorta fuerit mors īvictoria. t pug
nare ceſſabit. Qđ dicū eſt: Nouiſſima
īimica deſtruet mors. Reddam votū
meū. Quod votū: Quaſi holocauſtū.
Holocauſtū enī tūc dr. ubi totū ignis
aſſumit. Holocauſtū ſacrificiū eſt. ubi
totū conſumit. Olon enī totū dicitur:
cauſis intenſio. Holocauſtum totū in
tenſū. Arripiat ergo nos ignis. ignis
diuinus in ihrlm. Arripiamus ardere
cantare donec totū mortale cōſumat:
et qđ cōtī nos fiunt eat i ſacrificiū dño.
Vnde alibi dicit. bene fac dñe in bona
volūtate tua ſyon. et edificent mu
ihrlm: tūc acceptabis ſacrificiū uſtiue
oblationes et holocauſta. Te decet ym
deus in ſyon: et tibi reddet votum in
ihrlm. Quetum hic ne forte ver nobis
ipius auaritia cōmendet dñs et ſal
uator noſter ihs xps. Cantem g. do
net ad eudentiora pueniam. Poſ
ſem enī iam dicē ipm eſſe tui dicti.
te decet ymnus deus in ſyon. et tibi red
det votū in ihrlm: ſed ſi dixerē m pon
us qm ſcripture crederet. et ideo forte
nō mihi crederet. Audiam ſequēta.
Exaudi unq; oratione meā: ad te
oēs caro veniet. Et habemus dictū
direntē. datum ſibi poteſtatē omnis
carnis. Cepit ergo apparere iam ve
ille cū diceret. ad te oēs caro veniet.
Ad te unq; oēs caro veiet. Quae ad
illum oēs caro veniet: Qa carnem
aſſumpſit. Quo veniat oēs caro tulit
inde primitias et vere virginali: aſ
ſūptis ꝓmiis cetera conſequent. ut
holocauſtū compleat. Vnde ergo oēs
caro: Omnis homo. Et vnde oēs hō:
Nūquid oēs credituri prenūciati ſt
in xpm: Nōne multi ipy. q eaā dāp
nabuntur: Nōne cotidie multi nō ere
dentes in ſua īfidelitate moriūt: De
inde nūc quid ergo intelligim. ad te oēs
caro veniet: Oēs caro dicit oēs ge
neris caro. Ex oīi gene carnis veiet
ad te. Quid eſt ex omni gene carnis:
Nūqd venerūt pauperes: et nō vene
runt diuites: Nūquid venerūt ydio
tes: et nō venerūt ſublimes: Nūqd
venerūt docti: et nō venerūt idocti:
Nūquid venerūt uiri: et nō venerunt
femine: Nūqd venerunt dñi: et non
venerūt ſerui: Nūqd venerūt ſenes:
et nō venerūt iuuenes: Aut venerunt
iuuenes: et nō venerūt adoleſcentes:
Aut venerūt adoleſcentes: et non ve
nerūt pueri: Aut venerūt pueri: et
nō oblati ſūt infantes: Poſtremo nū
qd venerūt iudei. nā inde erant apli.
inde multa milia ꝓmo tradendi.
poſtea credentiū: et nō venerūt greci:

Aut venerunt greci? et nō venerunt ro
mani? Aut venerūt romani? et nō ve
nerunt barbari? Et quis numerat oēs
gentes, venientes ad eū. an dictum est.
ad te oīs caro veniet? Exaudi oōnē
meā: ad te oīs caro veniet. Super
nes iniquorū prevaluerūt sup nos: et
ipietates nās tu ppitiaberis. Quid ē
sermones iniquorū pualuerūt super
nos. et ipietates nās tu ppitiaberis?
Qō nati sumus in hac terra: iniquos ī
uenum? quos loquentes audiuim? Di
possim explicare qō sentio: adiuuet
me intentio tantitus uē. Oīs homo u
bitūq; nascit. ipius terre ul' regionis'
cantatis lingua discit: illuis imbuit
moribus et uitu. Qd faceret puer nat'
int' paganos ut nō coleret lapidē? qn
illū cultū insinuauerūt parentes? Inde
pma verba audiuit illū errorē cū lacte
suxit? et quia illi qui loquebant maio
res erant. et puer qui loqui discebat in
fans erat: unde poterat pulus in ma
iorū auctoritatē sequi? et id sibi bonū
dutexe qd illi laudarent? Ergo gentes
conuise ad xp̄m postea et retordātes im
pietates parentū suorū. et dicentes iā
qd dixit pphia ipse ut enuas. ve menda
cia coluerūt patres nri uanitatē que
nō pfuit: cū ergo hoc iam dicūt. re
nūciant opinionibz et sacrilegis pnīs
suorū. Sed q; ut miserentur talibz opīo
nibus et sacrilegis psuasiones fecerūt
eorū. qui qīto etate precedebāt. tanto
auctoritate precedē debe putabant?
confitet iam redire volens ad urbē de
babilonia et dicat sermones iniquorū
pualuerūt aduersus nos: durerūt nos
mala dicentes. aues babilonie nos fe
cerūt? Dumsum creatorē. adoremus
creaturā: dumsum eū a quo factus sum?
adoremus qd ipsi fimus. Sermones ī
iquorū prevaluerūt sup nos: sed nō
tamē oppresserunt nos. Quare? Impi
etates nās tu ppitiaberis. Intendat
nō dicat nisi cuidā sacerdoti offerēti a
liq̄d unde ipietas capiet et ppitietur.
Impietas enī tūc dicat ppitiau: tu ppi
tius fit deus ipietati. Qd est fieri deū
ipietati ppitiū? Ignoscentē et ueni
am dantē. Sz ut dei uenia ipetret? ppi
tiatio fit p aliqd sacrificiū. Venit q;
a deo dño missus quidā sacerdos nost:
assumpsit a nobis qd offeret dño. ipsas
durum sanctus primitias manus et uteo
rum. Hoc holocaustū obtulit deo?
extendit manus in cruce ut dicet. dirigat
oratio mea sicut incensū in conspectu tuo.
elevatio manuū mearū sacrificiū ves
pertinū. sicut nostis quia dīs cruta ves
perā pependit in cruce: et ipietates
nre. ppitiate sūt. Alioquin absorbuerāt
nos. Simones iniquorū prevaluerunt
sup nos: durerant nos p̄dicatores io
uis et saturni et martuij. Sermones i
iquorū prevaluerūt sup nos. Sed quid
facies? Impietates nās tu ppitiaberis.
Tu sacerdos tu victima: tu oblator. tu
oblatio. Ipse sacerdos ē. qui nūc ingre
sus in interiora veli. solus ibi ex hys q
carnē gestauerūt interpellat pro nobis.
In cui rei figuram in illo primo pplo. et i
illo primo templo unus sacerdos intra
bat in sancta sanctorū. pplus oīs foris
stabat: et ille qui solus ingrediebat
in interiora veli offerebat sacrificiū p
populo foris stante. Si intelligat lūm.
spūs unusquisq; sit: si nō intelligat. lūa or
adit. Quomodo cū legeret aplus audistis:
lūa oriet. spiritus aūt unusquisq; sit. Qd
cū ageret in illo pplo iudei nescierūt:
sed nec modo sciunt. De illis ergo dictū
est. qn̄ diu legunt moysen. velamē sup
cor eorū positū est. Ibi velamē figura
ē: sed tollet figura. et apparebit ver
tas in eis ipis. Sed qn̄ tollet velamē?
Audi aplm. cū aūt transierint ad dnm
auferet velamen. Dū ergo nō trāsiit
ad dnm: qn̄ diu legunt moysen vela
mē habent sup cor. Ad hoc sacramentū
fulgebat tūc facies moysi: ita ut nō
possent intendē filii isrl' in faciē eius.
Audistis modo cū legeret: et velamē
erat int' faciem moysi loquentis & po
pulū audientē verba. Ipse velū verba
audiebant: faciē non videbāt. Et qd
aut aplus? Cum ut nō possent intendē
filii isrl' in faciem moysi. Non in ten
debant in qd usq; in finem. Qd ē usq;
in finem? Usquequo intelligent xp̄m.
Dicat quippe aplus: finis enī xp̄s ad
iustitiā omni credenti. Et quidē splē
dor in facie moysi. tamq; in facie cui

nali et mortali. ¶ Nūquid diuturnus ꝯ
eternus eē possit: ¶ Morte enī succedente.
pfecto auferetur. ¶ Splendor aūt gloie
beati dñi nostri ihu xpi sempiternus est.
¶ Sed illud figura erat tpalis: hoc aūt
qđ illa figura significabat. ¶ Legūt ita
qr et nō intelligunt xpm: nō pdurunt
intentionē usq; in finem: qr velum op
positū negat eis aspectū splendoris ī
terioris. Et vide ibi sub velo xpm. ¶ Aut
ipe dñs nr ihus xpus. si accedetis mopsi.
accedens et michi: de me enī ille scripsit.
¶ Pinatus aūt peccatis nīs ꝯ ipeccatis
pillud sacrificiū vespertinū: transimus
ad dñm ut auferat velamen. ¶ Prea et
dño cantabitis velū templi cassum est.
Et audi oōnem meā ad te omīs caro ve
niet. ¶ sermones iniquor pualuerunt
sup nos: et ipietates nras tu ppitiabe
ris. ¶ Beatus quem elegisti et assūp
sisti. Quis ē electus ab eo. et assūptus
ab eo? Et assūptus est aliqs electus
a saluatore dño nō ihu xpo? an ipe
secundū carnē qđ homo est electus et
assūptus ē? ¶ Utamq; verbo dei dicat
qđ erat in principio. sicut dicit euangeli
sta. in principio erat verbū. et vbū erat
apud deū. et deus erat verbū. qr ipe est
filius dei. verbū dei. de quo etiā dicit:
omīa p ipm facta sunt. et sine ipo fac
tū est nichil? ut illi dicat filio dei. qa
ipse ē sacerdos nr. postea carne assūp
ta beatus quē elegisti et assūpsisti: id
est ille homo quo indutus ē. qui cepit
ex tpe natus ex femina. templū quodā
mō illius qui semp ineternū est: et in
eternū fuit. ¶ An potius ipe xpus assūp
sit quēdam beatū? et nō dr ipse quē
assūpsit quasi in plurali nūo sed in
singulari? ¶ Unū enī assumit. qr multa
tem assumit? scismata nō assumit.
hereses nō assumit: multitudinē de se
fecerunt. nō est unus qui assumitur.
Qui aūt manent in cōpage xpi et mē
bra eius sunt. fatēr quodāmō unum
unū: de quo dicat aplūs. donec occurra
mus omīs in agnitionē filii dei in unū
pfectū. in mensurā etatis pleitudinis
xpi. ¶ Itaq; unus vir assumit cui caput
est xpus: qr caput viri xpus est. ¶ Ipe ē
ille btūs vir. qui nō abiit in consilio
impiorum! et cetera que ibi dicunt.

Ipse ē qui assumit. nō est extra nos: in
ipius membris sumus. sub uno capite
regim. in uno spiritu omīs viuim: una
patria omīs desideram. ¶ Videam ergo
qđ ad xpm dr. utrū ad nos ptineat. et
de nobis dicatur. ¶ Introgem consciās
nras. amore illum pscrutem? ut si ꝯ
adhuc puus est et modo natus amor
iste. Forte enī mō in aliquo geminauit:
diligenti erutpet curta germinātes
spinas id est curas seculares. ne ecclē
do sancto germē offocent. Beatus quē
elegisti et assumpsisti. in illo sum et
assumem: in illo sumus et ecclā erim.
Et quid nobis dabit? ¶ Inhabitabit ī
quit in atriis tuis. ¶ Inlin illa est. au
tantant qui intipiūt erire de babilo
nia. ¶ Inhabitabit ī atriis tuis. ¶ Re
plebim in bonis domus tue. Que sūt
bona domus dei? Frēs constituam noli
aliquā domū duute. qñtus bonis re
serta sit. qñ copiosa sit: vasa quā ml
ta ibi aurea. sed et argentea. qñtum fa
mulie. quantū umentoriū et aialium?
ipa denigz domus qñ delectat picturis.
marmore. laqueariis. colūpnis. spatiis.
tubulibus: et desiderant talia. sed ad
huc ex confusione babilonie. ¶ Imputa
omīa ista desideria o cauis ihulin. am
putā: si vis redire nō te delectet cap
tuitas. Sed iā cepisti erire: noli ētro
respitere. noli remanere in via. ¶ Non
desunt adhuc hostes. qui tibi pſuade
ant captuitatē et pegrinationē. ¶ Jam
nō pualeant sup te sermones iniquor.
Domū dei desidera et bona eius domus
desidera? sed noli talia qualia desidera
re soles ul' in domo tua. ul' in domo via
ni tui. ul' in domo patroni tui: aliud ꝯ
quidda est bonū domus illius. Quid
opus est ut nos dicamus que sunt bo
nus domus? ¶ Ipe indicet qui tātat
ciens de babilonia. ¶ Replebim mqt
in bonis domus tue. Que sūt bona
tua? Extremum fortasse cor ad auri
argentū. et cetera preciosa. ¶ Noli talia
rere: ista premūt nō leuant. ¶ Hic ergo
iam bona illa ihulin. bona illa domus
dñi. bona illa templi dñi meditem:
quia q̄ domus dñi. hoc ipm templū
dñi. ¶ Replebim in bonis domus tue.
Sanctū est templū tuū mirabile in

ustina. Ista sunt bona domus illi⁹. Non dixit templū sanctū tuum mira bile in uoluptuis. mirabile in marmo ribus. mirabile in tectis auratis: ꝙ mirabile in ustitia. Habes fons o culos unde videas marmora et au ru: unus ē oculus unde videat⁹ pul chritudo ustitie. Intus mg⁹ ē oculus unde videat⁹ pulchritudo ustitie. Si nl' la esset pulchritudo ustitie? uñ amat⁹ ustus senex? Quid affert in corpore? qđ oculos delectet? Curua mēbra. fron tem rugatā? caput canis albatū: in becillitatem undiq⁹ querelis plenam. Sed forte qa tuos oculos ñ delectat senex iste de crepitus? aures tuas delectat? Alb⁹ do ribus? quo cantu? Et si forte adolescēs bñ cantauit: omia tū etatē defecerūt. An forte sonus verborū eius delectat aures tuas? que verba ure plene nū quat lapsis dentibus? Tñ si ustus est. si alienū nō cōcupiscat. si de suo qđ hī erogat indigentib⁹. si bene monet et rectum sapit. integrū credit. si patus ē pro fide veritatis etā ipsa cōfracta mēbra impendē. multa enī mīes etā senes: unde illū amam⁹? Quid in eo bonū videmus oculis carnis? Nichil. Quedā ergo ē pulchritudo ustitie. qđ videm⁹ oculo cordis: et amam⁹ et exar descamus. Quī multū dilexerūt homines in ipis mīibus. tū eorū membra bestie laniauerūt? Nōne tū sanguis fedauit oīa. tū morsibus belluaꝝ viscera fun derent⁹? nō habebant oculi. nisi quod horrerent? Quid ibi erat qđ amaretur? nisi qđ erant in illa feditate dilaniato rū membrorū integra pulchritudo ust tie? Ista sūt bona domus dei: hūc te nere. hoc te oportet esurire et sitire ī pegrinaris⁹? hoc siti hoc ēsuri: quia ipa erunt bona dei. Audi illū regē nu se tibi fecit viam. Quid dicit? Beati q̄ esuriunt et sitiunt ustitiā: qm ipi sa turabunt⁹. Sanctū templū tuū admi rabile in ustitia. Et ipm templū frēs nolite prec⁹ vos rogare. Amate ustitiā; et vos estis templū dei. Exaudi nos deus saluator nr̄. Aperuit modo quē deū dixit. Saluator. ꝓpe dñs ille ꝑus apparuit nō aptus de quo dixerat ad te oīs caro veniet? Exaudi nos deus saluator nr̄. Ille unus vir qui assumit⁹ in templū dei. et plures sūt et unus ē. Ex unus psona dixit. exaudi oīonem meā: et qua ipe unus ex plu ribus constat. modo aut. exaudi nos de saluator nr̄. Audi illū iam aptus pdi cari. Exaudi nos deus saluator noster. Spes oīm finiū terre. et ī mari lōge. Exare unde dictum ē. ad te oīs caro veniet. Undiq⁹ venit⁹ spes oīm finiū terre. Non spes unius anguli. nō spes soluis iudee. nō spes soluis affrice. non spes pannonie. nō spes orientis aut occidentis: sed spes oīm finiū tre et in mari longe. Ipsorū finiū terre et in mari longe: et quia ī mari. ideo longe. Mare enī figura dixit⁹ seculi hoc salsitate amarū. procellis turbu lentū: ubi homines cupiditatibz per uersis et prauis factis sunt velut pis ces inuicem se devorantes. Attendite mare malū. mare amarū. fluctibus seuū. Attendite qualibz hominibz ple nū sit. Quis optat hereditate. nisi morte alterius? Quis optat luxum. nisi dāpno alterius? Quā multi alio defectione cupiunt sublimari? Quā multi ut emant optant alios vendē res suas? Quomō se inuicē opprimūt? et qui possunt devorant? Et cū devo rauerit unus pisces maior minorē: devorat⁹ et ipse a maiore. O pisces male. predam uis de puo: preda es fortiori magno. Cotidie ista venūt. ante nos sunt: videmus illa. horrea mus illa. Non illa agamus fratres: qr spes ille finiū terre. Ille si nō esset spes et in mari longe: nō diceret dis cipulis suis. faciam vos piscatores ho minū. Jam ī mari capti p retia fidei. gaudeam⁹ nos ibi nature adhuc in fra retia. qr adhuc mare hoc sentit⁹ p cellis: sed retia que nos reperūt pdu rent⁹ ad litus. Litus ē finis maris. Ergo pcentio in fine seculi⁹: interim infra ipa retia frēs bene nuiamus: nō retia rūpentes foras eream⁹? aliq ti enī ruperunt retia et saginati fe cerunt: et foras exierunt: qr malos pisces infra retia captos tolerare se nolle dixerūt. Nam ꝙ illa retia reperunt pisces et bonos et malos.

Dominus dicit. Simile est regnū celorū sagene misse in mare que congregit ex omni genere: quā cū ipleta esset educētes et secus litus sedentes. elegerunt bonos in vasa. malos aūt foras miserunt. Sic erit in cōsūmatione seculi. Ostendit litus. ostendit finē maris: ubi erūt angeli et separabunt malos de medio iustorū. et mittent eos in caminū ignis: ibi erit fletus et stridor dentiū. Ego cues ihesū qui infra octāua ephē estis et pisces boni estis. tolerante malos. octāua nolite rūpere: cū illis estis in mari. non cū illis erutis in vasis. Spes enī ille finiū terre. ipse spes ē et in mari lōge: longe quia ī mari. Parabāt mōtes in fortitudine sua: nō in fortitudine illorū. Parauit enī magnos p̄dicatores. et ipos appellauit mōtes: humiles in se erectos in illo. Parans montes in fortitudine sua. Nō dicit unus ex ipis montibz: sed ipi in nobismetipis responsū mortis habuimus: ut nō fidentes in nobismetipis. sed in deo qui suscitat mortuos. Qui in se fidit et in xpō nō fidit: nō est de hyis montibus quos ille parat in fortitudine sua. Parans montes in fortitudine sua. Qui circūcinctus ī potentatu. Potentatū intelligo? circūcinctus quid ē? Ipūs quē in medio posuit circūcinctū fecit. idest undiq; cinctū: habem⁹ illū oīb cōmunē. ideo ī medio est. Circūcingim⁹ illū omnes qui credim⁹ in illū? et qua fides nra nō de nubibus nīs sed de illius potentia ē: ideo circūcinctus ī potentatu suo nō nra fortitudine. Qui conturbas fundum maris. Fecit hoc: videt quid fecerit. Parauit enī montes in fortitudine sua: misit illos p̄dicare. Circūcinxit⁹ ē a credentibus ī potētatu. et cōmotū est mare: cōmotū est seculū. et repit p̄sequi suos cues. Circūcinxit⁹ in potentatu qui cōturbas fidē maris: nō dixit. qui cōturbas mare. sed fidem maris. Fundū maris ē cor ipiorū. Sicut enī a fundo vehemētibus si a movent⁹. et fundus cōmovet oīa: sic ista p̄cepit p lingua. p manus. p potestates diversas. ad p̄secutionē ecclesie de fundo p̄cessit. Si enī non esset radix iniquitatis in corde: nō illa omnia p̄decerent ad iustos xpm. Fundū cōturbaut forte: ut et fundū erhauriret. Nam ī malis quibusdā erhaurit mare a fundo: et posuit mare desertum. Dicit illud alius psalmus: qui convertit mare ī aridam. Omnis ipius et pagani qui credidērūt mare erūt. terra facti sunt: salsis fluctibz p̄mo sterilis postea iustitie frūi fecundi. Qui cōturbas fundū maris? Sonū fluctuū eius. quis sufferet? Quis ē qui sufferet? Quis homo sufferet sonū fluctuū maris? iussiones sublimitatū seculi: Sed unde sufferunt? Quia p̄parat montes in fortitudine sua. Nō ergo dicit qis sufferet: hoc aut. nos ipi p nosipos sufferre illas p̄secutiones nō possemus. nisi ille daret fortitudinem. Qui conturbas fundū maris? sonū fluctuū eius qis sufferet? Quia turbabunt gentes. Primo turbabant: sed illi montes parati in fortitudine xpi. nūqd turbati sunt? Turbatū est mare. elisum ē in monte: mare frat tū est. montes introierūt mā serūt. Turbabunt gentes: Et timebūt omnes. Erre iam oīb timent: antea q turbati sūt timent ia oēs. Nō timuerūt xpiani: et timent iam xpiani. Omnes qui p̄sequebant nō timent. Dixerunt enī ille qui circūcinxit ē in potentatu: sic ad illū venit oīb cito. ut reteri pauitatē ipam ia timeāt. Et timebūt omnes. Qui habitant fines terre a signis tuis. Mirabilia ei fecerunt apli: et ideo oīb fines terre innuerūt et crediderūt. Exitus matutine et vespe delectabis: idest delectabiles facis. Iam in ista vita. qd nobis p̄mittitur? Exitus mane et vespe delectabis. Sunt exitus mane: sunt exitus vespere. Mane significat p̄spentatē seculi: vespe significat tribulatione seculi. Intendat caritas tua. In utrīp enī tempta⁹ anima humana: et prosperitate ne corrūpatur. et adūsitate ne frangat⁹. Ideo aūt mane p̄spitatem significat: quia mane letū est. tristia velut tristitia noctis. Tristes ei sunt tenebre venīte vespa. ideo venīte quasi mūdi vespera. oblatulit sacrificiū vespertinū. Non ergo

meat vnuſquiſq; veſpam: ne mane
rumpat. Ecce neſcio quis ut furtas ma
li aliquid ꝓmiſit lucrū: mane eſt. Ar
det tibi ampla petunia: mane ē fac.
Noli rumpi: et habebis erctum mane.
Sicnī habes erctū: nō capiens. Sic ē ei
ꝓmiſſio lucri: quaſi eſca ī muſtapula.
Coartaris. nō eſt qua exeas: capiens in
muſtapula. Dedit aūt tibi erctū dñs
deus tuus ne lucro tapiaris: tū tibi ꝓ
dicat in corde. ego ſum dulce tue. noli
attendē qđ mūdus ꝓmittit. ſed qđ ꝓ
mittit conditor mūdi. Attendis qđ tibi
ꝓmittit deus faciendi uſtitiā: contēp
nis qđ tibi ꝓmittit homo. ut abducat
a uſtitia. Noli ergo attendē qđ mūdus
ꝓmittit. ſed qđ conditor mūdi: et habeb
erctū mane. ꝑ dñi verbū dicentis. quid
ꝓdeſt hoīi ſi totū mundū lucret? aīe
aūt ſue detrimentū patiat? Sed ille ſ
te. ꝓmiſſo lucro corrūpere et ad ūq; tatē
adducē nō potuit multa bū penas? et
conātus ſe ad īmunitas. et intpiet tibi
dicē. ſi hoc nō feceris ego oſtendā ego fa
ciam: habebis me īmicū. Primo tū lu
iam veſperaſcat: triſtis factus es. Sed
qui dedit tibi erctū mane: dabit et veſ
pe. Quomō contēpſiſti mane ſeculi et
luce dñi: ſic contēpne et veſpam et paſ
ſionibz dñi. ut dicas aīe tue. Qđ multi
amplius facturus eſt iſte qui paſſus ē
pro me dñs meus? ut teneā uſtitiā.
nō conſentiā ad iniq̄tatem. Senuati
caue. franget muſtapula? et volabo
ad dñm meū qui mihi ait. nolite ti
mē vos qui corpus occidūt. aīam aūt
nō poſſunt occidere: et de ipſo corpore
ſecuritatē dedit dicens. capillus capi
tis tui nō peribit. Magnifice hic poſuit.
delectabis erctus mane et veſpe. Si enī
nō te delectet ipē erctus: non laborab
it unde. Mittis caput in lucrū ꝓmiſ
ſū. ſi nō te delectet ꝓmiſſio ſaluatois?
et retrorſus redis tēptanti et terrēti: ſi nō
te delectet ille qui prior paſſus ē. ut
tibi erctū faceret. Erctus mane et veſ
pere delectabis.

Quiſitaſti terram.
et inebriaſti eam. Unde ītbuauit tibi?
Calix tuus ītbrians quā pclarus. Viſi
taſti terrā et inebriaſti eam? muſiſti
nubes tuas. pluerūt predicationē tue
ut tatis: inebriata ē terra.

Multipli
caſti ditare eam. Unde multiplicaſti
eam ditare? Flumen dei repletus
ē aqua. Quid eſt flumen dei? ꝑplus
dei. Plenus ꝑplus repletus ē. unde te
rra terra rigaret? Audi illū ꝓmitten
tem aquam. ſi quis ſitit veniat et bi
bat: qui credit īme flumina aque vi
ue de ventre eius fluent. Di flumina.
et vnus flumen? qua ꝓpter vnitatē
multi vnū ſūt: multe ecclie. et vna
ecclia? multi fideles et una ſpōſa xpi:
ſic multa flumīa et unus fluui? Cre
dideruīt multi. ſilite. et impleti ſunt
ſpū ſancto? unde diffuſi ſunt. ꝑ gentes
reperūt prediture veritatē: et de fluuio
dei qui īpletus ē aqua. irrigata ē tota
terra. Parasti tibū illorū. qa ita ē
ꝓparatio tua? nō qua te ꝓmeruerūt
quibz peccatis donasti. merita illorū
mala erant: ſ tu ꝓpter miſericordiā tu
am. qua ita eſt ꝓparatio tua. ita pa
rasti tibū illorū. Sulcos eius inebria.
Fiant ergo ꝓmo ſulci qui īebrient:
durities pectoris nī aptatur vomere
ſermonis dei. Sulcos eius inebria:
Multiplica germinationes eius. Videm
credunt. et ex credentibz alij credūt. et
ex illis alij credunt: et nō ſuffitat vni
hoīi. ut factus ipe fidelis unū lucret.
Sic multiplicat et ſemen: pauca gra
na mittunt. et segetes exurgūt. Sul
cos eius inebria. multiplica germinationes
eius: Instillationibz suis letabit cū
creuerit. Instillationibz ſuis. idz aliq̄n
ſit forte ꝑdonea capacitate fluminis
cū creuerit: instillationibz ſuis idē ſibi
cōgrua letabit. Pluuius enī adhuc
et infirmus ſtillant quedā de ſacrīe
tis: quia nō poſſunt capere plenitudi
nē veritatis. Audi quō ſtillent pluu
ius dū crescunt. ideſt in vetenti ortu
minus capacibz aplis: nō potui vob
loqui quaſi ſpūalibus ſed quaſi car
nalibz. quaſi puulis in xpō. Cū dicit
puulos in xpō: iam dicit crescentes. ſed
nondū ꝑdoneos ad capiendā illā ube
rem ſapientiā ubi dicit ſapientiam
loquimur inter ꝑfectos. Letet instillu
dibz ſuis cū creuerit: et augeat. robora
tur. capiet et ſapientiā. quomō īfans
nutrit lacte et fit ꝑdoneus cibo: ſi
ꝓmo de ipſo cibo aū minus ꝑdoneus
erat illi lac factum eſt. Instillationi

us suus letabitur cū exercitu. Benedices coronam anni benignitatis tue. Seminat modo. arsat qđ seminat. erit et messis? et modo sup semen supseminauit ūnitus zizania. et exorti sunt mali int bonos pseudo xpiani: simulē habentes herbam. sed nō parem fructum. Etenī zizania ea ꝑpter dicunt. q̄ nascunt in similitudinē frumentorū: sicuti est loliū. simili ē auena et extra talia. que primā herbam prorsus similem habent. ꝓterea de seminatione zizanioꝝ hoc dixit dñs. venit ūnitus et supseminauit zizania. Cū aūt exiuisset herba et fructum fecisset: tūc apparuerunt zizania. Ergo venit inimicus et supseminauit zizania. Sed quid fecit iuito? Non opprimit zizanias frumentū: ymo p tolerantiam zizanioꝝ nesciat fructus frumentorū. Ipse enim dñs dixit quibusdam operibus volentibus eradicare zizania. Sinite utraq; crescere usq; ad messem: ne forte cū uultis eradicare zizania. eradicetis simul et frumentū? sed in tempore messis dicam messoribus. colligite primū zizania. et alligate fasciculos ad comburendū: frumentū aūt inferte horreum. Ille aūt finis anni. messis seculi. Benedices coronā anni benignitatis tue. Coronā ubi audis. gloria victorie significat. Unde diabolū: et habebis coronā. Benedices coronam benignitatis tue. Rursus ne mē dat benignitatē dei: ne quisq; de suis meritis glorietur. Et campi tui ꝓplebunt ubertate: pinguescent fines tue. et exultatione colles accingent. Campi. colles. fines deserti. desit ipi sūt hoies. Campi ꝓpter equalitatē. Ergo ꝓpter equalitatem unde dicti sunt campi t populi iusti? colles ꝓpter erectionem. quia erigit in se deus eos qui se humiliant: fines deserti oēs gentes. Que fines deserti? De serti erant. nullis ad eos ꝓpheta missus erat: sic erant illi quos nō hesternus qua nō misit homo. Nullū verbū dei missum ē ad gētes? soli populo isrl' predicauerūt ꝓphete: ventū est ad dñm. tradiderūt frumēta. in ipso ꝓplo iudeoꝝ. Nam dixit turbis discipulus. dixit quia longe ē messis: respice et videte quia albe sūt regiones ad messem. Sicut ergo messis prima: erat secunda in vltimo seculo. Messis prima de iudeis. q̄ mittebāt ad illos ꝓphete annūciantes venturū saluatorem: ideo dixit discipulis suis dñs. videte quia albe sunt regiones ad messem regiones iudee. Ally iquit laborauerūt: et vos in eorū labores intrastis. Laborauerūt ꝓphe ut seminarent: et vos cū falce intrastis ad aliorū labores. Facta est ergo prima messis? et inde de ipso frumento qđ tūc purgatum ē. seminatus ē orbis terrarū: ut surgat alia messis que in fine metenda est. In secūda messe supseminata sūt zizania: modo hoc laboratur. Quomō in illa prima laborauerūt ꝓphe quousq; venuet dñs? sic in ista secūda laborauerūt apli. t oēs p̄dicatores veritatis laborant: quousq; in fine dñs mittat in messē angelos suos. Antea ergo desertū erat: sed pinguescent fines deserti. Ecce ubi ꝓphete nō sonuerunt. dñs ꝓphetatus est. Pinguescent fines deserti: et exultatione colles accingent. Induti sunt arietes ouiū. Subaudiendū exultatione. Quia cū exultatione colles accingent: hoc induunt arietes ouiū. Ipi arietes qui colles. Colles enī eminētiore gratia: arietes. q̄ duces gregū. Arietes ergo apli inducti sunt exultatione. gaudēt fructibus suis: nō sine causa laborauerūt. nō sine causa predicauerūt. Induti sunt arietes ouiū: et cōvalles habundabunt frumento. Et humiles populi multū fructū afferent. habundabunt. In habundabūt frumēto: q̄ clamabunt. Qđ clamabūt: etenim ymnū dicent. Aliud ē clamare aduersus deū. aliud ymnū dicē: aliud clamare sacrilegia. aliud clamare laudes dei. Si clamas in blasphemia. spinas ꝓtulisti: si clamas in ymno. habundas frumento. Explicit psalm.

Sequitur. Incipit psalmus. Ixx.

Scribit in tytulo psalmus iste. in fine canticum psalmi resurrectiōis. In fine cū audistis qñ psalmi ꝓnūciant: in xpo intelligite. dicente apostolo. Finis enim

legis xp̃us ad iustitiā̃ omni credenti.
Quomō ergo hic cantet resurrectio. et
tuus ēsurrectio quantū ipse aperire
et donare dignat audietis. ¶Resurrecti
onē enī xp̃iani nouum in capite nō
iam factam: et in mēbris futurā. Ca
put enīm xp̃us est. mēbra xp̃i ecclesia:
qđ precessit in capite. sequet in corpe.
¶Vbi est spes nr̃a? adhoc credim? adhoc
duramus et ꝓseueram? in tanta ma
lignitate hui? seculi: consolāte nos
cū et nos resurgeremus: et in celestē
habitum cōmutati equales angelis
facti fuerim?. Quis hoc speraꝛe audet?
nisi veritas ꝓmitteret? ¶Hant autē
spem ꝓmissam sibi iudei tenebant?
et de bonis et de quasi iustis operib;
multū gloriabant? ꝙ attrepant legē.
sedm quā viuendo. et hic haberet bo
na carnalia: et in resurrectione mor
tuoꝝ talia sperabant de qualibus
hic gaudebāt. ¶Ptereā sadducei qui
negabant futurā resurrectiōē iudei
respondere nō poterant: ꝓponentib;
sadducei. ¶Vt enī intelligim? eos hanc
questionem soluere nō potuisse: ꝙ dño
soluente mutati sunt. ¶Ponebant ergo
sadducei questionē de quadā muliere.
que habuit septem viros. nō simul. sed
succedentes sibi. Erat enī hoc legis ad
plin ꝓpagandū. ut qui forte sine libe
ris defungēt̃. frater eius si haberet
semen fratri suo. ¶Posita ergo illa mu
liere que habuit septem viros omnes
mortuos sine liberis. et ad hoc officiū
plendū ducentis fratris uxorē: dure
runt. quecūq; in resurrectione cuius
ngauent? nō defuerent. in ista questio
ne: si nō talia sibi in ēsurrectione spēa
rent. qualia agebant ī hac vita. Dīs
ait equalitatē angeloꝝ. ꝓmittēs nō
humanā carnis corruptionē. aut illis.
Erratis nescientes scripturas. neq; virtutē
dei. ¶In ēsurrectione enī neq; nubent neq;
uxores ducent. neq; enī mapient mori:
sed erunt equales angelis dei. Demon
strauit qđ ibi sit necessaria suscessio.
ubi dolentur decessio: ibi quia decessores
non erunt. nec successores querentur.

Adhoc subierat. non enī mapiēt mo
ri. Verūptamē qua iudei tenebant
et si carnaliter spem resurrectiōis fut̃:
gauisi sūt responsū esse sadducei. cū
quib; illis erat de hac anapim et ob
scura q̃stione certamē. Tenebant ergo
iudei spem resurrectiōis mortuoꝝ: et
solu se ad veram beatā resurrecturos
putabant. ꝓpter opus legis. propt̃ iusti
ficationes scripturaꝝ. quas habebāt
soli iudei. et gentes nō habebant. Cru
cifixus est xp̃us: creatus et ꝓpter isti? fm̃
est. ut plenitudo gentiū intraret. ¶Hoc
aplō dicente. et repit̃ etiam gentibus
ꝓmitti resurrectio mortuoꝝ: credētib;
in illum xp̃m qđ resurrexit. ¶Inde psalm?
iste ē aduersū presūptionē et supbiā
iudeoꝝ: pro fide gentiū ad eandē spē
resurrectionis voluntariū. Quodāmodo
frēs mei aīam psalmi audistis: ī hoc
qđ dix. in hoc qđ ꝓposui. tota vīa suspē
datur ītentio. ¶Hinc vob nulla cogita
tio aueritat. contra presūptionē dnat̃
iudeoꝝ. qui de iustificationib; legis
sperabant sibi ēsurrectionē. et crucifix
erunt xp̃m qui prim? resurrexit: non
mēbra resurrectura solos iudeos habi
turos: sed oīs qui in eū credidissent.
idest oīs gentes. ¶Inde repit̃.

Iubilate deo. Qui: Omnis
terra. ¶Non ergo sola iudea. Vide
te frēs quēadmodū cōmendet̃
vniversitatis ecclie toto orbe diffuse: et
non solum dolete iudeos. qui gratiā
istam gentibus īuidebant. sed plus hic
vos plangite. Si enī dolendi sūt qui
collecti non sūt. qñto amplius q̃ collī
dunsi sunt? ¶Iubilate deo oīs terra.
Quid est iubilate? ¶In vocem erūpite
gaudioꝝ. si nō potestis verboꝝ. Non
enī verbis iubilat̃: sed solus gauden
tiū sonitus redditur. quasi ꝑturientis
et parientis cordis letitiā in voce vel
contepte. que verbis explicari nō pos
sit. ¶Iubilate deo oīs terra. Nemo iu
bilet in ꝑte. nemo unq̃ iubilet in ꝑte:
omnis terra iubilet. catholica iubil;.
Catholica totū tenet: quicūq; ꝑtem te
net. et a toto precisus est. ululare vult.
nō iubilare. ¶Iubilate deo oīs terra.

Psallite aīt nomī eius. Qđ dixit
psallentibus vobis? Benedicit̃ no
men eius. Quid sit autem psallere.

heri et diu: et credo meminisse cantate
uām. Psallere est organū cuā assumie
qđ psalterū dicitur: et pulsu alterius operē
manuū uocibus contordare. Si ergo u
bulatis qđ dñs audiat: psallite cuā qđ
homīes uideant. et audiant. sed non
pter nomen uām. Cauete enī facē iu
stitiam uām coram hominibus. ut uide
mū ab eis. Et pter cui nomē unquies
psallam? ut non uideant ab hominib
opa mea? Attende alio loco. luceant
opa uestra bona coram hominibz. ut u
deant bona facta uā: et glorificēt pa
trem uām qui in celis est. Videant bona
facta uestra et glorificent nō uos sz deū.
Nam si propt uos glorificandos factis
opa bona? respondet qđ ipse dixit de q
busdam talibz. amen dico uobis percepe
runt mercedem suā: et iterū. alio quin
mercedem nō habebitis apud pēz uām
qui in celis est. Ergo inquies debeo ab
scondere opa mea? ne faciam coram hoī
nibus? Non. Sed quid aut? luceant
opa uestra coram hominibus. Luceps g
remanebo? Iet michi dicis. cauete facē
iustitiā uām coram hominibus: ut michi
dicas. luceant opa uā coram hominib
Quid obseruabo? Quid faciā qđ celin
quā? Tam nō pt homo seruire duobus
dñis diuersa iubentibz: quā nec uni
diuersa iubenti. Nam ait dñs. nō duāsa
iubeo? finem attende. in finem cuncta:
quo fine facias uide. Si ideo facis ut tu
glorificeris. hoc phibui: si aūt ideo ut
deus glorificet. hoc iussi. Psallite ergo
nō nomī uestro. sed nōi domini dei uī.
Vos psallite. ille laudetur: uos bene u
unte ille glorificet. Unde enī habetis
ipm bene uiuere? Si eternā haberetis
nūq male uiuissetis: si a uobis habetis.
nūq bene uiuissetis. Psallite aūt nōi
eius: Date gloriam laudi eius. To
tam intentionem uām in laudem dei
mittit: nichil nobis reliquit uī lau
demur. Gloriem inde magis et grau
deamur: illi miseream? i illo laudem.
Audistis cū legeretur aplus. Videte uoca
tionem uām frēs: quia nō multi sa
pientes secm carnem. nō multi potētes.
nō multi nobiles? sed stulta mūdi ele
git deus. ut cōfundat sapientes. et in
firma mūdi elegit deus. ut cōfundat
fortia. et ignobilia mūdi elegit deus.
et ea que nō sunt tamq̄ que sūt. ut
ea que sūt euacuent. Qđ uolut dicē?
quid uolut ostendē? Ostendit dñs nī
ijus tpūs in spiritu. separare genus hūa
nū. et dare gratiam suam. omnibz intel
ligentibus. quia gratia illius est non
merita eorū: et ne quelibz pson glori
aret in carne infirmos elegit. Nā inde
nō est electus coam ille nathanael.
Quid enī tibi uidet ut publicanū in
theloneo sedentē eligeret matheū? et
nō eligeret nathanael cui phibuit tes
timoniū ipse dicens. ecce uerus israhel
ta in quo dolus nō est? Intelligit ergo
nathanael iste doctus fuisse in lege? nō
quia doctos nō erat electurus. sz si ipsos
primo elegisset. doctne sue merito se e
lectos putarent: ita illorū superbia lau
daret. et laus tpi gratie minueret. Phi
buit testimoniū tamq̄ bono fideli in
quo dolus nō erat: sed tamen eū non
assumpsit int illos discipulos. qđ pri
mū ydiotas elegit. Et unde intelligim
qđ ille peritus erat legis? Cū audiut
ab uno et eis qui secuti erant dñm di
rentē. inuenim messiam qđ interpretat
tpūs? quesiut unde. et dicit est a na
zareth: et ille a nazareth pt aliquid
boni esse. Dubio qui intellexit qp
a nazareth pt aliqđ boni cē. peritus
erat legis: et bene pphas inspexerat.
Sboni esse in illis uerbis aliam pnūn
ationē. sed a prudentioribz nō est ap
bata? ut quasi desperasse uideretur
ille cū audiens dixisset. a nazareth pt
aliquid boni cē. idz nūq̄ potest? Sic
pnūtiando quasi desperaret. Sequit
aūt ibi. veni et vide. Iet uerba idest
veni t vide utraq̄ possunt pnūtia
tionē sequi: si dicas quasi nō credens.
a nazareth pt aliquid boni cē. respō
detur veni et vide qđ non credis? au
sus si dicas confirmans. a nazareth
pt aliqđ boni esse. respondet veni et
vide quā uerum sit bonū qđ nuncio
a nazareth: et qñ recte credis. veni
experire. Iunc tñ existimat doctus i
lege ille fuisse. quia nō est electus i
unt discipulos ab illo qui stulta mū
di prius elegit: cui tñ ei phibuerat
testimoniū dñs dicens. ecce uē ISRL
helitā in quo dolus nō est. Elegit g
dñs postea et oratores: sz illi superbi

vent. si nō prius eligeret piscatores. Elegit duodecim: sed dicerent meritō diuina tū suarū se electos esse. nisi prius elegisset pauperes. Elegit imperatores postea: sed melius ē ut romam tū venient imperator depositō diademate ploret ad memoriā piscatorus: quā ut piscator ploret ad memoriā imperatorus. Infirma enī mūdi elegit ut confundat fortia. et ignobilia mūdi elegit. ut et que non sunt tanq̄ ea que sūt: ut ea q̄ sūt euacuent. Et quid sequit conclusit aplūs: ut nō gloriet̄ coram deo oīs caro. Videte quēadmodū nobis abstulerit gloriā. ut daret gl̄iam: abstulit nostram ut daret suam: abstulit manē ut daret plenā: abstulit nutantē. ut daret solidam. Quāto ergo gloria nostra fortior et firmior. quia in deo ē: Non g̊ in te debes gloriari q̄ phibuit veritas: sed q̄ aut aplūs hoc p̄cepit veritas. q̄ gloriat in dño glorietur. Date g̊ gloriam laudi eius: nolite imitari iudeos. qui quasi meritis suis volebāt tribuere iustificationes suas. et inde habent gentibus accedentibz ad gr̄am euangelicā. ut peccata oīa donarē tur eis. quasi illi nō haberent q̄ sibi donaretur. q̄ iam boni opis imitatē respectantes: et tū adhuc egroti esset. sanos se ee putabant. inde periculo suis egrotabant. Nā si vel mutuo se vent. Date gloriā laudi eius. O inte deo q̄ timenda sūt opa tua. Quae timenda. et nō amanda: Laudi aliā vocē psalmi. seruite dño in timore: et exultate ei cū tremore. Quid sibi hoc vult: laudi vocem apli: cū timore nisi p̄ timore. vrām ipsorū salutem opamini. Quare cū timore et tremore. subiecti estote vobis et velle et opari pro bona voluntate. Si ergo deus opatur in te: grātia dei bene oparis. nō viribus tuis. Ergo si gaudes et time: ne forte q̄ datū ē humili. auferat superbo. Nam ut noueritis hoc ee factum de ipa superbia iudeorū. quasi se ex operib⁹ legis iustificantū et ideo gaudentiū. dicit a psalmus. hij in curribz et hij in equis: q̄ in suis quibusdā passibus et instrumētis ad exactionē suam. nos aūt inuocabimus nomē dñi dei nr̄i magnificabimur. Hij in curribz et hij in equis: nos in nomē dñi dei nr̄i magnificabimur. Vide quēadmodū illi extollebāt in se: vide q̄ admodū illi gloriabant in deo. Vtrea q̄ stabilitū est: Illis obligati sūt pedes et ceciderūt: nos aūt surreximus et erecti sumus. Audi ipsum dñm nr̄m hoc idem dicentē: ego venio. ut qui nō vident videant. et qui vident cęci fiant. Vide in vna pte bōitatem: in alia quasi malitiā. Sed quid illo melius: Q̄d misericordius. q̄d iustius: Quare ergo qui nō vident videāt: p̄pter bonitatem. Quare et qui vident cęci fiant: p̄pter elationē. Et vere videbant: et facti sūt cęci: Non videbant. sed vidē se videbant. Iam erat videte fres. cū dicerent ipi iudei. nō sumus cęci: aut illis dicebat. Si cęci essetis. peccatū nō haberetis: modo aūt quia dicitis videmus. peccatū vrm in vobis manet. Ad medicū venisti: videre te dicis: Cessabunt colluria: semp cęcus remanebis. Confitere te cęcū: ut illuminari merearis. Attende iudeos. attende gentes: q̄ nō vident videant īquit: ideo veni. ut qui vident cęci fiant. Ipm dñm xp̄m in carne videbant iudei: gentes nō videbant. Erat qui viderūt crucifixerūt: qui nō viderūt crediderunt. Ergo quid fecisti o xp̄e aduersus superbos q̄d fecisti: Videmus q̄ dignatus es et mēbra tua sumus: videmus abscondisti deū obiecisti hominē. Quare hoc: Vt cęcitas ex parte isr̄l fieret: et plenitudo gentiū intraret. Ad hoc abscondisti deum: et hoīem aspectibus obiecisti. Videbāt et nō videbant. Videbāt q̄d attrectabas: et nō videbant q̄d erat. Videbāt formā serui. nō videbāt formā dei: formā serui qua maior est pater. nō formā dei. p̄pter quā modo audistis ego et pater vnū sumus. Tenuerūt q̄d videbāt. crucifixerūt q̄d videbant: insultauerunt ei quē videbant: nō agnouerūt qui latebat. Audi aplm dicentē. si ei cognouissent: nūq̄ dñm glorie crucifixissent. Ergo gentes q̄ vocate estis. attendite ramos p̄cisos p̄pter incredulitatem. vos aūt insertos. p̄pter bonitatē et participes factos pinguedinis olee.

non altū sapientes. qđ sup bientes? nō
enī tu radicem portas ait. sed radix te:
magis timemini. qr videtis amputatos
ramos naturales. Judei enī p patriarch
as venerūt: de carne abrahe nati sunt.
Et quid ait aplūs? Sed dūs fracti sūt
rami. ut ego inserar. Bene. ꝓpter infide
litatē fracti sunt: tu aūt stas fide. sta.
noli altū sapere sed time. Si enī nāles
ramis deus nō pepcit: neq; tibi parcet.
Attende ergo ramos fractos. et te in ser
tū? noli erigi sup ramos fractos: sed
magis dicte deo qm̄ metuenda sūt opa
tua. Frēs si aduersus iudeos olim pre
sos de radice pātriarchaū erigi nos
nō debemus. sed tm̄e potius et dicere
deo. qm̄ timenda sūt opa tua? quāto
magis nos debemus erigere aduersus
terrena illicita pensionū? Prius sūt
ante iudei. de ipsa insertione prensi
sūt hereticī? sed neq; contra illos nos
erigere debemus: ne forte p̄adi me
amur. quos delectat insultare p̄sis
fratres mei qualiscūq; epi vor sonuit
vobis. vgamus vos ut taceatis qui
tūq; in ecclia estis. nolite insultare eis
qui non sūt intus. sed orate potius ut
et ipi intus sint: potens est enī deus
iterū inserere illos. De ipis iudeis dic
hoc aplūs et fortū est in eis: resurrec
ut dūs et multi crediderūt? nō intel
lexerunt qī crucifigerēt. tū postea cre
diderūt in eū: et donatū est eis tam
magnū delictū. Fusus dūi sanguis do
natus ē hominibus. ut nō diuina dei
adis: qr si cognouissent. nūq̄ dnīm
glorie crucifixissent. Quomodo hominibus
donatus ē fusus sanguis innocentis:
et ipm sanguinē quem p insaniam
fuderunt. p gratiā biberunt. Dicite
ergo deo. qm̄ metuenda sūt opa tua.
Unde timenda? Quia creatus ex pte
isrl' facta est: ut plenitudo gentium
intraret. O gentiū plenitudo. dic deo.
qm̄ timenda sūt opa tua? et sic gau
de ut trēmentibus: noli erigi super
ramos p̄fectos. Dicite deo quā metuē
da sūt opa tua: In multitudīe po
tentie tue mentient tibi inimici tui.
Ad hoc tibi inquit mentient inimici
tui: ut multa sit potentia tua. Qđ
ē hoc? Intenditis audire. Potentia
dūi nīi ihu xpi maxime apparuit
in resurrectiōe. unde psalmus iste ꝓ
tulū attexit: et resurgens apparuit dis
cipulis suis. Non apparuit inimicis su
is. sed discipulis suis. Crucifixus appa
ruit omnibus. resurgens fidelibus? ut
etiā postea qui vellet credere: et credē
do resurrectio ꝓmitteretur. Multa sancti
multa miracula fecerūt. nullis ipsorum
mortuus resurrexit: quia et qui ab e
is resuscitati sūt. mortui resuscitati
sunt. Intendat caritas vra. Cōmen
dans dūs opa sua dicit. opibus credite,
si mihi nō vultis credere: et cōmēdant
etiā preterita opa ꝓphetarū. et si non
eadem. tamē multa eiusdē potētie.
Ambulauit dūs sup mare: iussit et
petrus. Numquid nō ibi erat ipse dūs.
qui se diuisit mare. ut moyses cū ipō
isrl' transiret? Idem dūs illa faciebat.
Qui fecit ista p carnē suam. ipe fece
bat et p carnem seruorū suorum: illud
tamē per seruos suos nō fecit. nam
ipe omnia faciebat. ut alios ipsorū
mortuus esset et resurgeret in vitam
eternā. Quia ergo possent dicere iudei
cū mirabilia faceret dūs. fecit hoc et
moyses. fecit helyas. fecit helyseus.
possent sibi ista dicere. quia et illi
mortuos resuscitauerūt. et multa mi
racula fecerunt: ꝓpterea cū ab illo
signū peterent. proprium signū cōmen
dans qđ in se solo futurum erat ait. De
neratio prava et amatrix signum
querit: et signū non dabit et. nisi sig
nū ione ꝓphete. Dixit enī fuit ionas
in ventre ceti tribus diebus et tribus
noctibus: sic erit et filius hominis in cor
de terre tribus diebus et tribus noctibus.
Quomō fuit ionas in ventre ceti?
Nōne ut posthea viuus euomitus?
Hoc fuit infimus dño: qđ ione tribus.
Hoc signū ꝓprium cōmendauit: hoc ē
potissimū. Potentius ē resurrexisse mor
tuū: quā nō fuisse mortuū. Adiutu
do potentie dūi sc̄dm qđ homo fuit
ē. in virtute ē resurrectionis apparet.
Hanc cōmendat et aplūs cū dicit.
nō habens meā iustitiā. que ex lege
ē: sed eam que est p fidem xpi que ē
ex deo iustitia i fide ad cognoscendū
eū. et virtutē resurrectionis eius. Sic
cōmendatur et alio loco: et si exte
rius ē ex infirmitate. sed viuit ex

virtute dei. Cū ergo ista magna potē
tia dñi in resurrectione ītelligat² vnde
tytulū psalmus iste arrepit: quid sibi
vult in multitudine potētie tue menti
entur tibi ī̄imici tui? nisi ut sic ītelligas:
ideo tibi mentient² ī̄imici tui ut crucifi
garis? ideo crucifigaris ut resurgas?
Mendaciū ergo illorū ad cōmendandā
multā potentiā tuam valebat. Quare
solent ī̄imici mentiri? Ut potentiam
tuam semp minuant. de quo mentiunt²
Tibi īquit cōtēptui habit. Nā num² appa
reret potentia tua: si tibi illi nō men
tirent²? Attendite et ipm mendacium
falsorū testiū in euangelio: et videte q
de resurrectione ē. Cū ei dictū esset: qđ
signū ostendis nobis quia ista facis?
extepto eo qđ dixerat de iona. p aliam
similitudinē hoc ipm item dixit. ut no
uerit² hoc. primum signū marie ꝺmen
datū: soluite templū istud: et ī tribus
diebus excitabo illud. Et illi dixerunt.
quadraginta et sex annis edificatū ē
templū hoc. et tu in triduo excitabis il
lud? Et euangelista quid illud esset
exponens. hoc aūt inquit dicebat de
templo corporis sui. Ecce habent potē
tiam suam hominibus se demonstrandi
dicebat: vnde filiis hominū de templo de
derat. propter carnē suam. qđ erat tem
plū latentis intus diuinitatis. Vnde
iudei templū foris videbant: lumen
intus habitans nō videbant. Et istis
verbis dñi cōmaculerūt falsi testes
mendacii. qđ contra eū dixerent ex hys
ipis ubi cōmendauit resurrectionē su
am futurā. loquens de templo. Dixerūt
enī falsi testes aduersus eum cū que
reret² ab eis qđ illū audissent dixisse
blasphemias: audiuim⁹ eū dicentē.
soluam templū hoc. et post triduū ree
dificabo illud. Post triduū resuscitabo
audierant. soluam nō audierant. sed
audierant soluite. Vnū verbū muta
uerūt et pauras litteras: ut falsū tes
timoniū molirent². Sed tu mutas ver
bū o humana vanitas? O humana
infirmitas? verbo in cōmutabili verbū
mutas? Quis tu verbū tuū? nūqđ
mutas verbū dei? Vnde alio loco di
cit², et mentita ē iniq̄tas sibi. Quare
q⁹. tibi mentiti sunt ī̄imici tui: dicunt
soluam. cum tu dicens soluite. Quare
te dicerunt dixisse soluam? et nō dice
runt qđ dixisti soluite? Vt quasi ipsi
se crimine soluti templi defenderent
sine causa. Christus enī quia voluit
mortuus ē: et tamē vos oradistis. Ecce
contredum³ vobis o mendaces. ipse
soluit templū. Dictū est enī ab apl̄o. q̄
me dilexit et tradidit seipm pro me. Dic
tum ē de patre. qui ppio filio nō pepcit:
sed pro nobis oībus tradidit eum.
Si ergo pater filiū tradidit. et filius se
metipm tradidit? iudas qđ fecit? Pat
tradendo filiū ad mortem. p nobis hō
fecit. xp̄us tradendo seipm pro nobis fe
cit bene: tradendo iudas nigrim. p auа
ritia sua fecit male. Non enī qđ noli
prestitū est de passione xp̄i: maluit
inde deputabit². Habet ille in redem
maluit: xp̄us laudem grie. Ipse
ipse soluerit templū. ipe soluerit qu
dixit. ptātem habeo ponendi aiam
meā. et ptātem habeo iterū sumēdi eā².
nemo tollit a me eam. sed ego ipe po
no eā a me. et iterū sumo eam: ipe sol
uerit gratia sua malitia mā. In mul
titudine potentie tue mentient² tibi
ī̄imici tui. Ecce mentient²: ecce credit²
eis. Ecce oppimeris. ecce crucifigeris?
ecce insultat² tibi. ecce caput agitat²:
si filius dei es. descende de cruce. Ecce
qui vis aiam ponis. et iterum latus
pectoris. et sanguinem de latere tuo
pfluunt? deponeris de ligno. involue
ris de linteamiculis: poneris ī sepul
chro. adduntur² custodes ne tollant te
discipuli tui. Venit hora resurrectio
nis tue. et terra contremuit². monume
ta scindunt²: resurgis occultus. appa
reb manifestus. Vbi sunt ergo illi
mendaces? Vbi ē falsū testimonium
maluoluntis? Nōne in multitudine
potentie tue mentiti sunt tibi inimici
tui? Da et illi sepulchri custodes. refe
rant qđ viderint: accipiant pecuniā.
et ipi mentiant². Dicunt etiam ipi. mo
niti pueri a pueris. dicāt a iudeis
corrupti. qui in xp̄o noluerūt esse inte
gri: dicant. mentiant² etiā ipi qđ dic
tum sunt. Dicite. videamus: mentia
mini ī multitudiē potentie dñi. Qđ
dicturi estis? Cū dormirem³ nos vene
rūt discipuli. et abstulerūt eum de
monumento. O vē stultitia dormiēs.

Aut vigilabas et phibere debuisti:
aut dormiebas et quid sit gestum nes
sisti. Attesserunt et ipi mendatio in
imitorū auctus est et numerus men
tientiū. ut augeret mertes tredentiū:
quia in multitudine potentie tue.
mentient tibi īmici tui. Ergo mēti
sunt: i multitudine potentie tue mē
tita sūt. Apparuisti contra mendates
veracibz: et apparuisti cib veracibus.
quos tu veraces fecisti. Remaneant
uidi in mendatiz sub tibi. quia in
multitudine potentie tue mēti ta sūt:
fiat qđ sequitur. Omnis tra adoret
te et psallat tibi: psallat nomī tuo
altissime. Paulo ante humillime: mō
altissime. Humillime int̄ man mē
tientiū īmitorū: altissime sup verti
tem laudantiū angelor. Omnis terra
adoret te et psallat tibi: psallat nōi
tuo altissime. Venite et videte opa
dñi. O gentes o ultime nationes: re
linquite uideos mentientes. venite con
fitentes. Venite et videte opa dñi:
Terribilis in consiliz sup filios hoim.
filius hoib quidem et ipe dis
tribz ē: et vere filius homis factus est.
Vere filius dei in forma dei: vē filius
homis in forma serui. Sed nolite for
mā istam serui ex aliorū simulū con
ditione pensare: terribilis est in consi
liz sup filiz hoim. Machinati sūt fi
lij hoim consiliū ad crucifigendū xpm:
crucifixus extremuit crucifigentes. Ad
ergo fecistis filij hoim machinādo aut
ta consilia aduersus dnm nrm. i quo
latebat maiestas. et apparebat infir
mitas: Vos machinati estis cōsilia
pdendi. ille extrahendi et saluādi: extra
hendi sup vos. saluandi humiles: adh.
autem sup vos ipos extrahendi. ut re
cti humiliarent: humiliati confite
rent. confessi illuminent. Terribilis
in consiliz sup filios hoim. Vere ter
ribilis. Extra rectas er pte ifil' facta
ē. extra uidi ex quibus natus ē xpus
secundū sunt: extra gentes que contra iu
deam erant. in xpo intus sūt. Terri
bilis in consiliz sup filios hominū.
Ppterea qđ fecit terrore consilij sui:
Conuertit mare i aridam. Hoc enī
sequit. Qui cōuertit mare i aridā.
Mare erat mundus. amarus salsitate.
turbulentus tēpestate: seuiens fluctib
pssecutionū mare erat. Certe in aridā
conuersū est mare: modo sitat aquam
dulcem mūdus. q salsa plenus erat.
Quis hoc fecit? Qui cōuertit mare in
aridam. Iam aīa gentiū oīm qđ dixi.
Aīa mea velud terra sine aqua tibi.
Qui conuertit mare in aridā: In flu
mine ptransibunt pede. Illi ipi qui
conuersi sunt in aridam. cū essent an
tea amari. in flumine pede ptransibunt.
Quis ē flumen? Flumen ē omnis mor
talitas seculi. Vide flumen: alia ve
nunt et transeunt. alia transitura
succedunt. Nōne sic fit i aqua fluēs:
Quis de terra nascit et maneat? Oīs
qui natus ē tredat oportet nascituro:
et omnis iste ordo rerū labentiū fluui
quidam ē. In istū fluuiū nō se mittat
rapida anima: nō se mittat. sbet. Et
transiet delectationes rerū pereuntiū:
Credat in xpm. Facile trānsibit pede: tā
sit illo dure. pede. transit. Quid ē pede
transire? Facile transire. Non querit
equū ut transeat? nō erigat superbia
ad transeundū flumen: humilis trānsit
et totus trānsit. In flumine ptransibunt
pede: Ibi iocundabimur in ipso. O in
dei. de vris operibz gloriamur: deponite
superbiam gloriandi de vobis. sumite
gratiā iocandi in xpo. Ibi enī iocā
dabimur. sed nō in nobis: ibi iocundam
in ipso. Cū iocundabimur? Cū flumen
transierim pede. vita eterna promittit.
resurrectio promittit: ibi tamen nūc iam
nō erit flumen. Flumen enī modo est.
qui mortalitas ē. Videte si stat aliqua
etas. Pueri crescere volunt: et nescīt
spatiū vite sue annis antecedentibz mu
tari. Non enī addunt anni. sed subtra
hunt crescentibz. sicut aqua fluminis
prorsus attredit. sed a fonte retredit: et
volunt crescere pueri. ut curent dñatu
maiorū. Extra crescunt: agitur rito.
puenīt ad iuuentutē. Trānsit et ipa.
senectus succedit: ul' senectus etna
succedat. ul' senectus etna sit. morte
auferet. Ergo fluuius est transiens
tis. Hūt fluuiū mortalitatis ne
mortaliū rerū decupiscētia subintret
et rapiat. facile trānsit qui humiliter
pede trānsit? Dure illo q̄ prior transiit.

qui de torrente in via usq; ad mortem
bibit: ꝓpterea exaltauit caput. Tran
seuntes ergo pede fluuiū istum. id est
fragile tñ seuntes mortalitatē istam
fluentem: ibi uocabim̄ in ipō. Modo
autē in quo. nisi in spe ipius? Et si ei
uocandam modo. in spe uocandam. tūc
aūt in ipō iocundabim̄: et modo i ipso
sed ꝑ spem. tūc aūt facie ad faciem ibi
iocundabim̄ in ipō. In quo? Qui
dñatur in uirtute sua meterni. Nam
nos quā uirtutē habemus? Nūqd eter
nam? Si eterna esset uirtus nīa. non
lapsi essemus. nō uenissem in ptm;
nō meruissem penalē mortalitatem.
Ille uolūtate suscepit: quia nos meritū
nīm decerat. Qui dñatur i uirtute sua
meterni. Cuius ptcipes efficiam̄: in
cui uirtute nos erim fortes, ille aūt
in sua. Nos illuminati: ille lumen illu
minās. Nos aūt si ab illo cōtenebra
mur: ille auerti a se nō pt. Calore ipi
attendim̄: unde recedentes frigidi era
mus. attendentes rursū attendim̄. Ergo
dirā ei. custodiat nos in uirtute sua:
qi in ipō iocundabim̄. qui dñatur in u
tute sua meterni. Sed nō hoc solus iu
deis prestat credentibus. quia multi
se extulerūt uidei. de uirtute sua presu
mentes: postea cognouerūt in ruinis
uirtute fuerunt salubres fontes. et qdā
eorū crediderūt. sed nō sufficit xpō: ml'
tū est qd dedit. magnū pciū dedit:
nō pro solis iudeis debuit ualere qd
dedit. Oculi eius sup gentes respi
unt. Ergo oculi eius sup gentes respi
ciūt. Et quid facimus? Murmurabūt
iudei. dictum sūt iudei. qd nobis hoc
et illis? Nobis euangeliū. illis euan
geliū. nobis grām resurrectiōis. et illi
grām resurrectionis? nichil nobis ꝑ
dest qd nos legem accepim̄. et iustifi
cationibz legis uirum̄. et tenuimus
ꝑcepta patrū nichil ualebit: illis
qd nobis? Non lugent nō cōtendāt
Qui amauerunt nō exaltent in se
metipis. O caro misera et tabescens:
nōne pertimuit es? Qd clamat lin
gua tua? Attendat consciēcia. Omīs
eius pertimuerūt: et regent gloria dei.
Agnosce te infirmitas hūana: accepisti
legem ut ꝑficeretur legis eēs. Non
eam tenuisti. et implesti qd accepisti.

Accessit tibi ex lege nō iustificatio
quā lex iubet; sed preuaricatio quā tu
fecisti. Si ergo habundauit ptm! quid
iudes superhabundanti gratie! Noli a
mare: qui amarūt nō exaltent.
Quasi male durisse uidet. q amarūt
nō exaltent: imo exaltent sed non in
seipis. Humilient in seipis: exaltent
in ipō. Qui enī se humiliat exaltabit:
et qui se exaltat humiliabit. Qui ama
uerunt nō exaltent in seipis. Gen
dite gentes deū nrm. Exte repulsi sūt
qui amarūt: reddita ē illis ratio. a
liqui cōuersi sunt. aliqui superbi īmā
serunt. Non uos terreant qui gratiā
euangeliū iudent gentibz: iā uenit
semen abrahe. in quo bñdicent omēs
gentes. Benedicite i quo benedicam̄:
benedicite gentes deū nrm. Et au
dite uocem laudis eius. Ne uosipsos
laudetis: sed ipm laudetis. Que ē uox
laudis eius? Quia gratia ipius sum
q̄tq̄ bonu sumus. Qui posuit aīam
meā in uitam. Exte uox laudis eius:
qui posuit aīam meā in uitā. Ergo in
morte erat: i morte erat in te. Inde est
q nō debuistis exaltare i uobis ipis. Ex
te in morte erat in te. Ubi erat in uita?
nisi in illo qui dixit. ego sū uia ueritas
et uita? Quomō quibusdā recedentibus
aut aplis. fuscis aliqui tenebre nūt
aūt lux in dño. tenebre ergo in nobis.
lux in dño; sit mors in nobis. uita i do
mino. Qui posuit aīam meā in uitā.
Exte posuit aīam nrām in uitā: quia
credim̄ in eū qui in uitā posuit aīam
nrām. Sed qd deinde opus ē. nisi ut ꝑ
seuerem usq; in finem? Et hoc q̄s da
bit? nisi de quo consequent dictum ē.
Et nō dedit in motū pedes meos. Ip
se posuit aīam in uitam! ipe regit pe
des ne nutent. ne moueant et dent in
motū: ipe nos fecit uiue. ipe ꝑseuerare
usq; in finē. ut in eternū uiuam! Et
nō dedit in motū pedes meos. Nec hoc
dixisti, et nō dedit in motū pedes me
os? Qd enī passus es. aut quid pati
potuisti. ut moueret pedes tui? Qd?
Iudi que sequant. quare dix nō dedit
i motū pedes meos: quia multa passi
sumus de quibz moueret de uia pe
des nri. nisi ipse regeret. et eos i mo
tū non daret. Que sūt ista? Qm

pbasti nos deus: igusti nos sicut igni argentū. Non igusti sicut fenū. sed sicut argentū. Adduxisti nos in laqueum: posuisti tribulationes in dorso nro. Imposuisti homines super capita nostra. Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domū tuā in holocaustis. Holocausta mea tibi reddam. Quae locutus est labia mea. et locutus est os meum in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum. offeram tibi boues cum hircis. Psallam et intelligam in via immaculata. quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus tuae. Non proponebam ante oculos meos rem iniustam. Facientes praeuaricationes odiui. non adhaesit mihi cor pravum. Declinantem a me malignum non cognoscebam. Detrahentem secreto proximo suo hunc persequebar. Superbo oculo et insatiabili corde cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terrae ut sedeant mecum. Ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio domus meae qui facit superbiam. Qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terrae. ut disperdam de civitate domini omnes operantes iniquitatem. Exaudi domine orationem meam. et clamor meus ad te veniat. Non avertas faciem tuam a me. In quacumque die tribulor inclina ad me aurem tuam. In quacumque die invocavero te velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei. et ossa mea sicut cremium aruerunt. Percussus sum ut fenum et aruit cor meum. quia oblitus sum comedere panem meum. A voce gemitus mei adhesit os meum carni meae. Similis factus sum pellicano solitudinis. factus sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. et qui laudabant me adversum me jurabant. Quia cinerem tamquam panem manducabam. et potum meum cum fletu miscebam. A facie irae indignationis tuae. quia elevans allisisti me. Dies mei sicut umbra declinaverunt. et ego sicut foenum arui. Tu autem domine in aeternum permanes. et memoriale tuum in generationem et generationem. Tu exurgens misereberis Sion. quia tempus miserendi eius. quia venit tempus. Quoniam placuerunt servis tuis lapides eius. et terrae eius miserebuntur. Et timebunt gentes nomen tuum domine. et omnes reges terrae gloriam tuam. Quia aedificavit dominus Sion. et videbitur in gloria sua. Respexit in orationem humilium. et non sprevit precem eorum. Scribantur haec in generatione altera. et populus qui creabitur laudabit dominum. Quia prospexit de excelso sanctuario suo. dominus de caelo in terram aspexit. Ut audiret gemitus compeditorum. ut solveret filios interemptorum. Ut annuntient in Sion nomen domini. et laudem eius in Jerusalem. In conveniendo populos in unum. et reges ut serviant domino. Respondit ei de via virtutis suae. Paucitatem dierum meorum nuntia mihi. Ne revoces me in dimidio dierum meorum. In generationem et generationem anni tui. Initio tu domine terram fundasti. et opera manuum tuarum sunt caeli. Ipsi peribunt tu autem permanes. et omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur. Tu autem idem ipse es. et anni tui non deficient. Filii servorum tuorum habitabunt. et semen eorum in saeculum dirigetur. Ut annuntient in Sion nomen domini. et laudem eius in Jerusalem. In conveniendo populos in unum. et reges ut serviant domino. Respondit ei de via virtutis suae. Paucitatem dierum meorum nuntia mihi. Ne revoces me in dimidio dierum meorum. In generationem et generationem anni tui. Initio tu domine terram fundasti. et opera manuum tuarum sunt caeli. Ipsi peribunt tu autem permanes. et omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur. Tu autem idem ipse es. et anni tui non deficient. Filii servorum tuorum habitabunt. et semen eorum in saeculum dirigetur.

nō fuerit. tamq̄ aqua soluit. Festinaui ad aquā: p ignem transi ad aquā. ut transeas et aquam. Ptereā et in sacramentis. et in catheçizando. et in exorcizando adhibet prius ignis. Nam unde plerūq; īmundi spūs clamant ardeo? si ille ignis nō est: post ignem aūt exorcismi venit ad baptismū: ut ab igne ad aquā. ab aqua in refrigerū. Nō aūt in sacramētis: hoc in tēptationibz huius seculi. Angustia timoris accedit prima huic ignis: postea ablato timore timendum ē. ne feliatis mūdana corrūpat. Cum aūt te ignis uexare nō ferendo. et in aqua nō merseris. si enatueris: per disciplinā transis ad requiē. et transiens p ignem et aquā eduxeris in refrigerū. Quarū enī rerū signa sūt in sacramētis: ipse res sūt in illa pfectione uite eterne. Nam cū transieim ad illud refrigerū frēs kīi. nullum ibi timebim inimicū? nullū tēptatorem. nullū uidū. nullū ignē. nullā aquā: ppetuū ibi refrigeriū erit. Hic frigerium, ppter quietem dicit. Nam si dicas calorem. uerum ē: si dicas refrigerū. uerū est. Si enī refrigerium male accipias. quasi torpesam ibi nō aūt torpescim ibi si requiescim: net qt calor dicit estuabim ibi feruem spiritu. Attende ipm calorē in alio psalmo: net ē qui se abscondat a calore eius. Nō dicit et aplis: Spū feruentes. Ergo trānsiuim p ignē et aquam: et eduxisti nos in refrigerū. Attende quia nō tantū de refrigerio. sed net de ipo igne optabi li tacuit. Introibo in domū tuā in holocaustis. Nō est holocaustum? Totū incensū sed igne diuino. Holocaustū enī dicit sacrificiū. cū totū arditur. Alie aūt partes sacrificiorū: aliud holocaustū. Nō totū audet et totū absumit igne diuino. holocaustū dicit: quando pars sacrificii. Omne quidē holocaustū sacrificiū: sed non oīe sacrificiū holocaustū. Holocaustū enī pmittit: corpus xpi loquitur. introibo in domū tuā in holocaustis. Totū enī meū consumat ignis tuus. nichil mei remaneat in. totū sit tibi. Nec aūt erit in resurrectione uisionis.

qñ et hoc corruptibile iduerit incor
ruptionē. et mortale hoc iduerit im
mortalitatē: tūc fiet sermo qui scr
tus ē. Absorta ē mors in victoria. Vic
toria quasi ignis diuinus ē: cū ab
sorbet et mortem nrām holocaustū
ne. nō ē manet mortale aliq̄d ī nr
totū er mortali vita consumet. ut
uiterna vita consūmet: ut a morte
tu. Et quid erat in holocaustis: Red
dam tibi vota mea q̄ distinxerunt
labia mea. Que ē distinctio in votis:
Her ē distinctio, ut te accuseb. illū lau
deb: te intelligab creaturā. illū creato
rē: te tenebras. illū illuīatorē: tu di
mis. tu illūinas lucernā meā dñe de
meus illūina tenebras meas. Ne q̄n
dicerib. o aīa q̄a er te tibi lucet. nō
distinguebs: si nō distinguebs, non red
debs vota distincta. Redde vota distinc
tibile: confitere te mutabilem illū ī cōmu
ipm aūt sine te perfectū esse: te indi
ge illo. illū tu nō indigere. Clama ad
norū meorū nō indiges. Jam et q̄d te
un holocaustū assumit deus. nō ille
tefert. nō ille augetur: nō ille dimor.
nō ille instructior fit: tibi ē melius
Her si discernas: reddis vota deo tuo.
que distinxerūt labia tua. Reddam
a. Et loquetur est os meū in tribula
tione mea. Quā dulas ē sepe tribula
tio. q̄n necessaria ē tibi: Quid ibi lo
cutum ē os ipsius. in tribulatiōe sua:
Holocausta medullata offerā tibi.
Quid est medullata: Intus teneā
mitatē tuam: nō erit insupfluē ī
medullis meis erit q̄d diligo te. Si
thil enī interius medullis nrīs: in
teriora ossa sūt mee. medulle īterio
res sūt ipsius ossibus. Quisq̄s ergo
uult hominibus placere
tiens nō offert holocausta medulla
rū: cuius aūt medullā īspirit. ipm
ta offerā tibi. Quum īcenso et arie
tibus. Arietes dures et hic. Totum
corpus ipi loquit: hoc ē q̄d offert deo
incensū. Q̄d est oratio cū incenso et
arietibus: Adorime cū aretes orāt
pro gregibz. Offerā tibi boues cum
hyrcis. Boues iuuenum nutrientes:
et ipi offerunt deo. Plus de annūtia
toribus euangelij dixit ītelligendū
q̄d scriptū est: boui triturāti os nō in
frenabis. Nūquid de bobus ptinet
ad deū: Ergo magni illi aretes mag
ni boues. Quid illi qui forte conscij
aliquorū peccatorū: qui forte in ipo
itinere lapsi sunt. et saucīati p penī
tentiā sanant: Nūquid ipi remane
bunt. et ad holocaustū nō ptinebūt:
Nec ipi timeant: addidit et hyrcos. Ho
locausta unḡt medullata offerā tibi
cū incenso et aretibz: offerā t boues
cū hyrcis. Aduictione ipa saluāt hyr
ci. p se nō possunt aduīcti bobus ami
ttunt. Ferentur ergo amicos de māmo
na iniquitatis: ut et ipi recipiāt eos ī
tabernacula eterna. Ergo illi hyrci non
erūt a sinistris: q̄ ferentur sibi ami
cos de māmona iniq̄tatis. Qui aūt
hyrci ad sinistrā: Quibz dicet. esurui
et nō dedisti michi māducare: nō qui
pecūa sua elemosinis redimerūt. Au
dite audite et narrabo vobis omnes
qui timetis deū. Veniam. audiam
quid ē narraturus. Veite audite et nar
rabo. Sed qui: Venite et audite oīes
qui timetis dñm. Si dñm nō timetis.
nō narrabo. Non ē quibz naret. ubi
dei timor nō est. Dei timor apiet aures:
et sit q̄d intret. et qua īret q̄d narra
turus sum. Sed q̄d est narraturus:
Quanta fecit aīe mee. Ecce narrat
uult. Sed quid ē narraturus: An forte
q̄ntū pateat terra. q̄ntū distendatur
celū: et quot sunt spacia. et que sunt
uires solis et lune: Ista creatura pa
git ordinē suum: qui multū eā cupio
se quesierunt. cuius creatorē ignoraue
runt. Illud audite. illud accipite o qui
timetis dñm. q̄nta fecit anime mee.
Si uultis et mā est. Quanta fecit aīe mee
Ad ipm ore meo clamaui. Et ipm
factū dixit aīe mee: ut ad ipm ore suo
clamaret factū esse dixit anime sue.
Ecce fres gentes eramus: et si nō in
nobis. in parentibz nrīs. Et q̄d dixit
aplus: Scimus q̄n gentes eratis ad si

mulachia ſine voce quo dāmō aſten
debatis mduct⁹? Dicat nūt ecclia: qñ
tu feat aīe mee: ad ipm ore meo cla
maui. Homo ad lapidem clamabam.
ad ſignū ſurdū clamabā. ſimulachris
mutis loquebar: iam ymago dei con
uerſa eſt ad creatorem ſuū. Q' dicebā
ligno pr meus es tu. et lapidi tu me ge
nuiſti: modo dico. pr nr qui es i celis.
Ad ipm ore meo clamaui. Ore meo: nā
nō ore alieno. Qñ clamabā ad lapi
des in vana conuſatione pne tradi
tionis. ore alieno clamabā: qñdo cla
maui ad dnm qđ ipſe donauit. qđ ipe
ſpiauit. ad ipm ore meo clamaui:
Et exaltaui ſub lingua mea. Qđ
eſt clamaui ore meo. et exaltaui ſub
lingua mea? Ipm publice predicaui:
ipm in ſecreto confeſſus ſū. Parū eſt
deū exaltare lingua: ꝙ et ſub lingua.
Qđ certus loqueris. hoc tamē cogites.
Ad ipm ore meo clamaui: et exaltaui
ſub lingua mea. Vide qm vult in ſecre
to eſſe integer: qui offert holocaustā
medullata. Hoc agite frēs: hoc omi
tamē ut diuitis. venite audite qñta
fecit aīe mee. Omia enī que enarrat
ipius gratia. fuunt in aīa nra. Videte
alia que dicat. Iniquitatē ſi aſpe
ri in corde meo: nō exaudiet dns. Con
ſiderate nō frēs qm facile. qm cotidie
homines erubescentes hominib⁹ accuſāt
iniquitates: male fecit pdite fecit. ſce
levatus homo ē. Hoc forte ꝓpter hoīes
dixit. Vide ſi nō in corde tuo cōſpicis i
iquitatē. ne forte qđ reprehendis in al
tero cogites facere: et ideo in illū clames
nō quia fecit. ſed qr iuuenis ē. Redi
ad te: intus eſto tibi ipſi. Ecce in cu
biculo tuo abſconditus. in ipſa vena in
tima cordis ubi tu ſolus es et ille qui
videt: illic tibi displiceat imagines ut
placeas deo. Noli illam reſpicere. ſed
potius deſpicere. id eſt noli illā diligere.
ſed potius deſpice: id eſt contempne et
auerte ab ea. Quotiēs lenī, ꝑmiſcent
ut illudat ad peccandū. quotiēs triſte
minata fuerit. ut īpellat ad malefa
ciendū. totū nichil eſt. totū tranſit.
deſpici dignū eſt ut calcetur. nō con
ſpici ut acceptet. Suggerit ei aliqn
ꝓgitationes vl ꝓ verba collo quētiū
malorū. Conſūpſit ei mores bonos collo
quia mala: tu noli eā reſpicere. ed pa
rū eſt in vultu. parū eſt in lingua: in
corde. noli reſpicere. id est noli diligere. no
li acceptare. Nam reſpectū pro dilec
tione cotidianū eſt: primo quia de deo
dictum? reſpexit me. Qđ eſt reſpexit me?
Ante eū nō videbat te? Aut ſurſū at
tendebat? et precibus tuis cōmouit
ē ut tui te oculos mitteret? Videbat te
et ante: ꝙ reſpexit me. dictis dulcibus me.
Et hoīnū qui te videt et rogat eū. di
cis ut miſereat⁹ tui. reſpice me. Videt.
et dicis reſpice me. Quid eſt reſpice
me? Dilige. attende. miſerere mei.
Ergo nō ideo dixit. Iniquitatē ſi aſpexi
in corde meo: quia oīno nulla iniqtas
ſuggeritur cordi hūano? Sed ſuggerit:
nō teſſat ſuggeſtio. ſed nō fiat conſen
tio. Si enī reſpicis iniquitatē retro af
picis: et in curris in ſententiā dni di
centis in euangelio. nemo ponēs ma
nū ſuam ſup aratrū et reſpiciēs retro.
aptus ē regno dei. Quid ergo debeo fa
cere? Qđ ait aplūs. que retro oblitus.
in ea que ante ſunt extendens. Retro
enī noſtra omia que tranſierūt mul
ſunt. Nemo ex bono venit ad pruſſū:
omīs peccauerūt. ut credendo iuſtifi
centur. Perfecta iuſtitia nō erat ni in illa
vita: tamē ad pfectū et mores bonos
ab ipo inſpirant. ab ipſo donantur.
Noli ergo tua merita cōputare noli:
et ſi ſuggerit iniquitas. noli cōſentire.
Quid enī ait? Iniquitatē ſi cōſpexi
in corde meo: nō exaudiet deus. u
Propterea exaudiuit me deus: qa
iniquitatem nō conſpexi in corde meo.
Et intendit voci orōnis mee. Bene
dictus deus meus. qui nō āmouit ꝓ
pitiationē meā. et miſericordiā ſuā
a me. Tenet ſenſum ab eo loco ubi a
it. venite audite. narrabo vobis omīb
qui timetis dnm. qñta fecit aīe mee:
et dixit que auditis. et ad finem tra
cluſit. bñdictus deus meus qui
nō āmouit deprecationē meā. et mi
ſericordiā ſuam a me. Sic ei pueni
ad reſurrectionē iſte qui loquit. ubi
iam et nos ſpe ſumus? imo et nos
ſumus: et nra vox iſta eſt. Qñ ergo hic
ſum? hoc rogam deū. ut
nō a nobis moueat deprecatōē nr
et miſericordiā ſuam: id ut ꝑſeue

rant orem. et pseuerant miserear.
Multi enī languescūt ut orando. et
inouitate sue cōuersionis frequēt
gide. postea languide. postea fri
fiunt. Ipse dñs precepit ī euangelio.
quia oportet semp orare et nō defi
rere: et dat similitudinē de illo iu
homiez reuerebat. quē nūpellabat
illa vidua totidie ut audiret eā. et
tessit tedio qui nō flectebat misdia:
et ait sibi iudex neq. si net deū timeo
nec homiēs reuereor. ut pter tediū
qō michi totidie facit hec vidua. au
diam causam eius et vindicabo eā.
Et ait dñs. Si iudex neq hoc facit:
pat vester nō vindicabit electōs suos
qui ad eū clamant die et nocte: Ita
dico vobis. Faciet iudicū eorū cito.
Ergo nō deficiamus in oōne: ille qō
cessauit ē et si differt nō aufert. De
mari de pollutatione ipius. nō defi
namus ī orando: et hoc et beneficio
ipius est. Postea dicit. bñdictus de
meus. qui nō āmouit deprecationez
meā et misericordiā suam a me. Cū
videns nō a te amotā deprecationē
tuā: securus esto quia non est a te
amota misdia eius. Explicit psalm
lxv. Incipit psalmus. lxvi sextus.

Emunit caritas vna ī duo
bus psalmis qui iā tract
tati sūt. exhortatos nos
fuisse aīam nrām ut bñ
diceret dñm: et pio cantu
hortati sumus ī illis psalmis aīaz
nrām ut bñdiceret dñm: ī hoc psal
mo recte dicitur. psalmus.

Deus misereat nrī et bñdicat
nos: benedicat aīa nra dñm.
et deus benedicat nos. Cū bñ
dicat nos dñs rexstimus. et cū bñdicm
dñm nos rexstim: vtrūq; nolī pdest.
Non auget ille bñdictione nra i nec
minuit maledictione nra. Qui male
dicit dño ipe minuit: q bñdicat dñm
ipe auget. Prior est in nobis bñdictio
dñi: et consequens est ut et nos bene
dicam dñm. Illa pluuia. iste fructus
ē. Ergo tūq̄m reddit fruct agricole deo
pluenti nos et volenti: cantem ista
deuotione nō sterili. nō inani voce.
sed vero corde. Aptissime enī deus pī
ctus ē agricola. Aplius dicat. dei a
gricultura estis: dei edificatio estis.
In rebus huj mūdi visibilibz vitis
nō est edificatū: et edificatū nō ē vine
a. Nos aūt vinea dñi sum. q̄ volut
nos ad fructū: edificatū dei sum. q̄a
qui volut nos. habitat in nob. Et q̄d
pollo rigauit: sed deus īcrementū
dedit. Ergo neq; qui plantat ē ali
quid neq; qui rigat: sed qui īcremen
tū dat deus. Ille ergo incremētū dat.
Nūq̄d isti forte sunt agricole: Agricō
la enī dicat qui plantat. qui rigat.
Dicit aūt aplius. ego plantaui. apol
lo rigauit. Querim unde ipsi hoc
fecerint. Respondit aplius. nō ego
aūt sed gratia dei mecū. Ergo q̄cūq;
te verteris. siue p angelos deū inuocies
agricolam tuū: siue p ppīas ipse ē
agricola tuus: siue per aplos eundē
ipm agnoscis agricolā tuū. Ad ergo
nos: Fortasse oparij sum agricole
alius: et hoc ipsum ab hoc ipo imp
tatis vitibus et ab ipo donata gīa.
Ipe ergo et volut et incrementū dat:
agricola aūt homo vineā volut hat
tenus. ut aret. putet. adhibeat tēta
que pinent ad agricolarū dilgētiā:
pluere vineę sue. nō potest. Qd si for
te irrigare potest: de cui pt: Et ipse
quidē dicat in nuū: sed deus implet
fontē. Postremo ī vinea sua īcremē
tum dare sarmentis nō potest: tēpo
ra gignendi nō potest. formare fruc
tus nō pt. modificare femina nō pt.
tempora gignendi tēperare nō pt.
Deus aūt qui oīa potest agricola
nr est: securi sumus. Forte aut aliqs.
tu dicis agricolam nrm deū ee: ymo
ego aplos agricolas dico q̄ dixerūt.
ego plantaui apollo rigauit. Si ego
dico nemo credat: si rpus dicat. ve q̄
nō credit. Qd g aut dns rps. Ego sū
vitis vos sarmenta: pater meus a
gricola. Sudet ergo terra et edat vo
bis sua siue. qm sanctū est: aīa mea
sicut terra sine aqua tibi. Dicat g
terra nra nos ipi. pluuia dei desi
derans. Deus misereat nrī et bene
dicat nos: Illuminet vultū suū

Super nos. Quesituus eras fortasse.
quid est benedicat nob. Multis mois
se volunt homines benedia a deo. Alius
benedia se vult. ut habeat plenā do
mū necessarys rebus huic vite: alius
benedia se rapit. ut optineat salutē
corpis sine labe: alius bñdia se vult
si forte egrotet ut reparet sanitatem:
alius desiderans filios. et forte ostri
tatus qđ nō nascant. benedia se vult
ut habeat posteritatem. Et qs enūacet
dueisa vota hoīm se a dño deo bene
dici rapientū? Quis aūt nām dicturꝰ
est. nō esse illam dei benedictionem.
sine agricultura ei fructū ferat. l' domꝰ
tumsgz habundet copia verū tpalū?
ul' ipsa corpis salus aut teneat ne a
mittat. aut amissa reparet? Secūdi
tas eaū femmarū et casta vota filios
desiderantū. ad quē ptinent nisi ad
dnm deum? Qui enū neaut qñ nō e
rat: ipē prolis sustentatus faut pmanē
qđ condidit. Faut her deus: donat her
deus. Parū est nob dicē faut her db. do
nat her deus: sed solus faut. solꝰ donat.
Quid si enū faut her deus? sed faut ꝯ
et aliquis nō deus? Faut her et solus
faut. et sine causa ista petunt ul' ab
hoīb⁹ ul' a demonib⁹? et qcūqz accipi
unt ūmuta dei. ab illo accipiunt: t cū
ab alys petūt et accipūt. nescientes
ab illo accipūt. Quomō cū puniunt
et putant se ab alys puniri. nescientes
ab illo puniūt. sic et cū vegetant. im
plent. saluant liberant? et si hoc t
nescientes ul' hoīb⁹ ul' demonib⁹
ul' angelis tribuunt: nō habēt nisi
ab illo penes quē est oīm ptās. Ad hᵒ.
dicerum her frēs: ut quisqs etiā ista
terrena forte ul' ꝓpter supplemēta ne
cessitatis. ul' propt' aliquā infinitatē
desiderat. nō nisi ab illo desideret. qui
ē fons oīm bonorū. et creator t rerea
tor vniuersorū. Sed alia sūt dona que
dat deus et ūmuis suis: alia que non
seruat nisi amicis suis. Que sūt dona
que dat ūmuis suis? Ea que miau.
Non enū soli boni plenas habent do
mos rebus necessarys. aut soli boni.
ul' salui facti sūt. ul' egritudine cōua
lescunt: aut soli boni filios habēt. soli
boni pecuniā. soli boni cetera aptra
huic vite temporali atqz transeunti.

Habent her et mali? et aliqñ desūt
bonis. sed desunt et malis. et pleruqz
magis illis quā illis: aliqñ illis ꝙ
istis potius habundant. Pmitta ꝯ
ta ꝙlia deus voluit? quia si bonis
solis ea daret. putarent et mali ꝓpt
her colendū deum: rursus si ea solis
malis daret. timerent boni infirmi
cōsūti. ne ista illis forte deessent. Est
enū adhuc anima īfirma mundi capax
regni dei: nutrire illam debet deus
agricola nr. Nam et que arbor iam
tempestatis robore sustinet: cū de
terra nascret herba erat. Nouit gꝰ
ille agricola nō solum robustis ar
bores putare: sed eaā teneras t rece
te ortu sepire. Optea dilectissimi ut di
te repam. si solis bonis darent ista:
oīs propt' her ampienda vellent cō
uerti ad deum. Rursus si solis malis
darent. timerent infirmi. ne si cōsi
derent amitterent qđ soli mali ha
berent: pmutta data sūt et bonis et
malis. Rursus si sol' mal' aufrent. ꝙ
sa sola pena putaret qua mali plec
tunt. Qđ vero dat ea bonis consolat
tiuncaubis: qđ dat ea et malis. ad
monet bonos ut alia desiderent que
nō habent. cū malis cōmunia. Rursꝰ
bonis aufert ea qñ vult: ut utriogent
se de viris suis. et ūenuant se ꝙ forte
latebant se. vtrū cā possint dicē. dns
dedit. dns abstulit. sic dō placuit ita
factum ē. sit nomen dñi bñditū.
Benedixit enū et illa anima dnm: et
reddidit fructus cōpluiu sagina bene
dictionis. dns dedit dns abstulit. Sī
traxit data: sed nō subtraxit datorē
anima bñdicta. Oīs simpler non
herens rebus terrenis. nec iusto ꝙlu
uiatis pennis iacens, sed certo more
uirtutū in geminis alis. gemine dilec
tionis exultat in auras liberas? et vi
det sibi subtractū esse qđ timebat. nō
ubi metuebat et dixit securus. dns de
dit. dns abstulit. sicut dño placuit ita
factū est: sit nomen dñi bñditū. De
dit et abstulit. manet qui dedit. t ab
stulit qui dedit: sit ergo nomen dñi be
nedictū. Ad hoc ergo ista auferuntur bo
nis. Sed ne quis forte infinus diceret.
qñ ego ē possū tante ūtutis. qñte sāb
iob? Robur murus arboris. qa modo

Iet magna qñ muraus.
natꝰ est. sub tuus ramus et umbra refugeras.
uirga fuit. Sed times ne tibi auferā
tur. Ret: tu cū talis fueris attēde qꝛ
auferunt et malis. Aḋ te ergo differs
a comissione? Quod bonus times a
mittere: forte amissurus malus es.
Si bonus ea pdideris: adest consolatoꝛ
qui attulit. Area ermanita est auro:
toꝛ plenū est fide. Egenus paup es: sed
nitus diues es. Duuiias terū portas:
quas nō amitteres eaā si de naufra
gio nudus erires. Aḋ ergo forte pdu
cus es malus? cur non bonū te nue
rit dampnū? Cū quidē uides et ma
los pati dampnū: sed maiore illo dāp
no ferunt. Manus ē domus: ianuoꝛ
est custōa. Quisqis malus ista pdi
dit. nō habet forus qḋ teneat: nō hēt
nitus ubi requiescat. Fugit ḥet ubi
dampnū passus ē: ubi se ab oculis
hoīm et diuitiaꝝ ostensione iactabit.
Iam se in oculis hoīm iactare nō pt:
ad se intro nō redit quia nichil habz.
Non est unitatus formitā: non sibi
collegit grana tū estas esset. Aḋ diui
tes, cū esset uita et tranquilli
prosperitas, qñ ei parabat, qñ felix so
litabatur ab oñibus, estas ipius erat?
mutaret formitā. audiuit uerba dei:
colligēt grana. nitus eronderet. Uene
rat tēptatio tribulatiōis: supueneat
hyems, tēpestas timoris. fugus tristi
tie. Siue dāpnū esset. siue aliqḋ salutis
periculū. sine aliqua orbitas suoꝝ sine
aliq̄ erhonoratio et hūiliatio: hyems
erat. Redit formita ad id qḋ estate col
legit: et nitus in secreto ubi nemo ui
det. estiuis laboribz retreat. Qñ sibi
tū hys pascat hyeme nullus uidz. Aḋ
est hoc? Uide formitā dei: surgit ꝛotu
die. ad ecclia dei curit? orat audit
lectionē. ymnū cantat. ruminat qḋ
audiuit: apud se uoluit. erondit mt
grana collecta de area. Uer ipsa que
modo dicunt. qui prudent audiūt hꝰ
agunt: et ab oñibz uident. predē ad
ecclia. reduxe de ecclia? audie sermo
nē. audiue lectionē. iuenue librū api
re et legē: omia ista uident cū fiunt.
Formita illa ē conterens utre portans
et recondens in conspū cumeraū? ue
nit hyems aliqñ. au eñ uenit? Accidit
dampnū. accidit orbitas? retrei mise
rant forte ut miserū. qui nō nouit qḋ
intus habeat formita qḋ comedat;
et dicūt miser ille cui hoc accidit. Aḋ
illu redis animi ē? Quō cōfectus ē?
Metit se. compatit et uirtibus suis:
et ideo fallit. quia mensurā qua se
metit uult affere ad eū quē nō nouit.
Uidet illū passum dampnū. a hūili
atē. aut orbitate prussum? qḋ credis?
Iste aliqḋ mali fecit. ut hoc illi cōtin
geret. Tale toꝛ habeant aut talē ani
mū iunita mei. Ignoras homo: uere
tu tibi iunctus es. qui p estatem non
colligis. qḋ iste collegit. Modo intus
formita comedit labores estatis: sed
eā colligentē uidē poteras. māducan
tem uidē nō potes. Ista fides quantū
dns dedit. qñtū suggere et inbuere
dignatus ē infirmitatē et humilita
tem nrām. qñtū rapimus p modulo
nō durimus. quare det deus oia ista
pmixta et bonis et malis: et quare
aufert et bonis et malis. Dedit tibi
nō extollaris: et abstulit tibi nō frā
garis. Times ne auferat: potest au
ferre et malo. Melius ergo bonus qḋ
dei est amittis: sed deū tenes. Sic g?
et ille malus. ipm hortam. Passur?
es dāpnū? quis nō passurus ē orbita
tem? Aliqs casus irruet. aliq̄ calami
tas de transitu: undeūq; plenus est
mūdus. exempla nō cessant. Loquoꝛ
tibi in estate: grana q̄ colligas nō de
suit. Attende ad formitā o piger. colli
ge cū potes: hyems colligē te nō sinit.
sed manducare qḋ collegeis. Qui mlti
cū tribulatione ita patiunt. ut non
eis uacet. nec legē aliqḋ nec audie ali
quid: nec forte admittunt ad eos qui
eos consolent. Remāsit formita i ca
uerna: uideat si collegit aliqḋ estate.
quo se uoret hyeme. Sed modo quia
bñdicat nob. quare bñdicet nob? Aḋ
benedictionē petit ḥet uox. ut bene
dicat nos deus benedictiōe quā suat
amicis suis: quā solis bonis dat. ne
p magno appetas. qḋ et mali accipi
unt. Aḋ bonus ē deus facit illa. qui
solem suū facit oriri sup malos et
bonos: et pluit super iustos t iniq

tos. Quid ergo ꝓpue bonus? et qđ
precipue iustus? Illūnet vultum
suum sup nos. Solus huj⁹ vultū illu
minat sup bonos et malos: vultum
tuū illūna sup nos. Vident istā lu
cem tū pessimus et boni et mali: be
atj eñ mūdi corde. qñ ipsi deū vide
bunt. Illūnet vultū suum sup nos.
Hominus ītellectus ē: utiq; dicendus
est. Illūna inquit vultum tuū super
nos: ostende nobis vultū tuum. Non
enī alicui illūnat vultum suū deus.
quasi aliqñ fuerit sine luñe? sed illu
mina sup nos. ut qđ nos latebat a
pater nobis: et qđ erat ꝑ nobis ab
sconditū erat. reuelet sup nos. hoc ē
illuminet. Aut certe ymaginē tuam
illūna super nos: ut hoc dicerit. illu
mina vultū tuū sup nos. ipressisti no
bis vultum tuū. feristi nos ad ymagi
nē et silitudinē tuam. feristi nos nū
mū tuum. sed nō debet ymago tua ī
tenebris īmanere? mitte radiū sapie
tie. expellat tenebras nras: et fulge
at in nobis ymago tua. Cognoscam⁹
nos ymaginē tuam: audiam⁹ quod
dictū est in cantibus cantico. nisi cog
noueris temetipam o pulchra mi
mulierē. Dicat eñ ecclie nisi cognō
ueris temetipam. Quid ē hoc? Nisi
cognoueris ad ymaginē dei te factā
o anima ecclie ꝓciosō redēpta san
guine agni īmaculati: attēde qūta
valeas. qđ pro te datū sit cogita. Di
cam⁹ ergo et optem⁹. illūnet vultū
suū super nos: gestam⁹ vultū eius,
quom⁹ dicunt vultus imperatoris. Ne
quidē sacer vultus ē dei ī imagine ipi⁹:
sed inqui nō cognoscunt in se yma
ginē dei. Ut illūnet vultus dei sup
illos quid debent dicere? Tu illūna
bis luternā meam: dñe deus meus
illūnabis tēbras meas. Sū ī tene
bris peccatorū: sed radio sapie tue
discutiant tenebre mee. Appareat
vultus tuus: et si forte appareat per
me aliqñtulū deformis effatis: a te
reformet qđ a te formatū est. Illūnet
vultum suū sup nos: et cognoscam⁹
in terra viam tuā. In terra. hic ī
hac vita. cognoscam⁹ viam tuā. Qđ
est viam tuam? Que ducit ad te.

Agnoscamus quo eamus. agnos
camus qua eamus: veriq; in tene
bris nō possumus. Longe es a pe
grinantibus: viam nobis pararisti.
p quā redeundū sit ad te. Agnosca
mus in terra viam tuā. Qua est
via ipius. qua hoc optauim⁹. ut
cognoscam⁹ in terra viā tuam: ipsi
turi sum⁹ eam nos. nō p nos discre
ti. Possum⁹ eam de euangelio discē.
Ego sum via dñs ait: xpus dicit e
go sum via. Sed times ne erres: ad
iens et veritas. Quis erret in veri
te? Errat qui recessit a veritate.
Veritas xpus. via xpus. ābula. Ti
mes ne moueris anteqū pueniat.
ego sū vita. Ego sum īquit via ve
tas et vita. Quasi dicēt. Qđ times?
Vme ambulas. ī me ambulas. in
me requiescis. Quid ergo ait. cognos
camus ī terra viam tuā? nisi cog
noscam⁹ in terra xpm tuū? Ipse
psalmus respondeat. Ne putetis
et alijs scripturis adiuuandū ē re
timoniū. qđ forte hic deest: ipe rēdo
ostendit quid dixerit. ut cognoscam⁹
in terra viam. Et quasi tu quereres
in qua terra quā viam: In omnibus
gentibus salutare tuum. In qua
terra quaris? Audi. in omnibus gen
tibus. Quā viam quaris? Audi. salu
re tuū. An forte nō est xpus salu
re ipius? Et quid est qđ dixit sener
ille symeon? Sener ille ī euangelio
ingr̄ seruatus annos⁹ usq; ad ifan
tiā verbi. Accepit enī senex ille in
manibus suis infantem verbū dei.
Qui et in vtero esse dignatus ē. in
manibus senis dedignaret? Ille in
vtero virginis: qui in manibus senis.
Infirmus. infans et intra viscera
et in manibus senis. ad dandā no
bis firmitatē. p quē facta st omnia.
et si omnia et ipsa mater. venit hu
milis. venit infirmus. sed indutus in
firmitate mutāda: quia et si mu
tus ē et infirmitate. sed vivit et vir
tute dei aplius ait. Erat ergo ī manib⁹
senis. Et quid ait senex ille? quid ait
gratulans q̄ iam soluendus hic esset.
videns suis in manibus tentum,
a quo et in quo salus ei⁹ tenebat?

am dimittis ĩquit dñe seruũ tuum in pace: qñ uiderũt oculi mei salutare tuum. Ergo benedicat nos dñs et metuant eũ omnes fines terre. Ostende nobis dñe misericordiã tuã: et salutare tuum da nobis. Cantate dño canticũ nouũ: cantate dño omnis terra. Cantate dño benedicite nomini eius: annuntiate de die in diem salutare eius. Narrate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius. Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos gentium. Quoniam omnes dii gentium dẽmonia: dñs autem celos fecit. Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius. Afferte dño patrie gentium afferte dño gloriam et honorem: afferte dño gloriam nomini eius. Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dñm in aula sancta eius. Commoueat a facie eius omnis terra: dicite in gentibus quia dñs regnauit. Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate. Letentur celi et exultet terra: commoueatur mare et plenitudo eius. Gaudebunt campi et omnia que in eis sunt: tunc exultabunt omnia ligna siluarum. A facie dñi quia uenit: quia uenit iudicare terram. Iudicabit orbem terre in iustitia: et populos in ueritate sua. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum. Amen. Alleluia. Dñe refugium factus es nobis: a generatione et progenie. Alleluia. Antequam montes fierent aut formaretur terra et mundus: a seculo et in seculum tu es deus. Alleluia. Ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor uelociter exaudi me. Alleluia. Accede ad animam meam et redime eam: propter inimicos meos eripe me. Alleluia. Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Alleluia. Tu es qui uenturus es in mundum: et non alium exspectamus. Alleluia. Ecce dies ueniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustum. Alleluia. Et regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iustitiam in terra. Alleluia. In diebus eius saluabitur iuda: et israel habitabit confidenter. Alleluia. Et hoc nomen uocabunt eum: dñs iustus noster. Alleluia. Ecce uenit dñs et omnes sancti eius: et erit in die illa lux magna. Alleluia. Ecce uenit dñs et non tardabit: et illuminabit abscondita tenebrarum. Alleluia. Et manifestabitur gloria dñi: et uidebit omnis caro pariter. Alleluia. Quia os dñi locutum est hec: et dicetis in die illa. Alleluia. Confitemini dño et inuocate nomen eius: annuntiate inter gentes opera eius. Alleluia. Memores estote mirabilium eius quæ fecit: signa eius et iudicia oris eius. Alleluia. Ecce dies ueniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustum. Alleluia. Et regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iustitiam in terra. Alleluia. In diebus eius saluabitur iuda: et israel habitabit confidenter. Alleluia. Et hoc nomen uocabunt eum: dñs iustus noster. Alleluia. Ecce uenit dñs et omnes sancti eius: et erit in die illa lux magna. Alleluia. Ecce uenit dñs et non tardabit: et illuminabit abscondita tenebrarum. Alleluia. Et manifestabitur gloria dñi: et uidebit omnis caro pariter. Alleluia. Quia os dñi locutum est hec: et dicetis in die illa. Alleluia. Confitemini dño et inuocate nomen eius: annuntiate inter gentes opera eius. Alleluia. Memores estote mirabilium eius quæ fecit: signa eius et iudicia oris eius. Alleluia.

secat. Adhibet medicinale ferrum in correptione tribulationis? tu aguos ce media manu. confitere: creat in confessione. et defluat ois sanies. Ia exulta iam letare: qđ reliquu est facile sanabit. Confiteant tibi ppli deus. cōfiteant tibi populi oēs? et qz confitē tur. letent et exultent gentes: Qm iudicas pplos in equitate. Nemo te fullit: gaudeat audiendo qui timuit iudicatu. Audit enī et ꝑuenit fatē eius in confessione: ille aūt populos cū venerit i equitate iudicabit. Quid ubi valebit calliditas accusatoris? ubi est testis conscia? Ubi tu eius et causa tua! ubi auder nō queret testē. Aduocatū misit tibi; ꝓpter illū et ꝓ illū confitere. Age causā tuā et de fensor est penitentis: petitor venie cōfitentis. iudex īnocentis. Vē time potens causam tuā? ubi aduocatus tuus erit auder tuus? Letent ergo et exultent gentes: qm iudicas pplos in equitate. Sed timere potuerūt ne male audirent: dent se corrigendos. dent se dirigendos et qui videt iudicā dos. Ut corrigant: et nō timeāt cū iudicabunt. Vide qđ dicat in alio psalmo. Deus in noīe tuo saluū me fac: et in virtute tua iudica me. Qđ aut? Si nō me prius salvas in noīe tuo! quid timebo iudicante in vir tute tua? salus preterijt in noīe: Su ecia hoc loco confiteant tibi populi oēs. Et ne putetis aliqđ timēdū in confessione: letent magt et exul tent gentes. Quare letent et exul tent? Quia iudicas pplos i equitate. Nemo contēnit nos premiū dat. nemo te corrūpit. nemo te fallit: ergo se curus sis. Sed quid de causa tua? Ne mo corrūpit deū manifestū? ne forte ideo magis timēdū sit. qz corrūpi nul lomō potest. Quomō ergo securus es secundū illud qđ iam dictū est. deus i noīe tuo saluū me fac. et i virtute tua iudica me: sic et hic letent et exultēt gentes. qm iudicas pplos i equitate. Et timeant uniqui subsient. Et ti gēt es in terra duces. Prave gentes. et tor tuose erat. et distortes. et puersitatis sue audire venientē timebāt. Venit manus ꝑuus. extenta e miserendo ter

in populos: dirigunt ut ambulēt. rectum viā. Ad timeant venturū audire? qui ꝑmo agnouerūt correcto rē? a manibus eius dent se: ipe gētes in terra diriget. Dicente aūt gentes. ambulantes in fide. exultantes in illo. facientes opa bona: et si qua forte qm ꝑ mare nauigant. utunt aqua ꝑ minutissimas cauernas. ꝑ ri mulas ad sentinā. erhauriēdo eam ꝑ opera bona. ne plus īrando aqua lū fatiat et nauī depmat. erhauriē do cotidie. ieiunando. orando. elemo sinas faciendo. dicendo pua cordis. dimitte nobis debita nra. sicut et nos dimittim debitoribus nris: dice do istu ambula secuus. et exulta i via. cauta i via. noli timē iudicem. Antequ esses fidelis īuenisti saluato rem? impū te quesiuit ut redimeret. redemptū deseret ut ꝑdat? Et gētes in terra dirigis. Exultent gaudeāt. ho: tatur: repetit eosdē versus i exhorta tione. Confiteant tibi ppli deus. cōfiteant tibi populi oēs: terra de dit fructū suū. Quē fructū? Confitēt tibi populi oēs. Terra erat. spūs plena erat? accessit eradicatis mali? accessit vocatio maiestatis ei? et mi seretordie: cepit terra confitei. iam dat terra fructū suū. Daret fructū suū? nisi ante cōpluerēt? Daret fru ctū suū? nisi ante dei misericordia veniret desup? Legat michi iquis qđ cōpluta dederit ira fructū suū. Audi cōpluentē dnm. Agite penitentiam: appropīquabit enī regnū celorum. Pluit et ipa pluuia tonitruus ē. ter ret: time tonantē. et erupe pluen tē. Ecce post illā vocem tonātis et pluen tis deu. post illam vocem aliqđ de ipo euangelio audiam? Ecce illa mere tr malā famā habens i ciuitate. u rupit in alienā domū quo nō erat īuitata ab hospite. ꝑ ab īuitato vo cata: nō lingua sed gratia. Proueāt egra habē ubi se lotū: ubi medicum suū discūbere sciebat. Ingressa est que erat pectatrix. nō audet ri ad pedes? flet ad pedes. irrigat lacri mis: tergit crinibz. vngit vnguēto. Quid murmuras? Terra dedit fructū suū. Ergo hoc factum ē ubi: pluente

dño per ob̄ suū facta sunt que legimus
in euangelio. Quo pluente dño p nu
bes suas mussis aplis et predicantibz
beatitatē. terra amplius dedit fructum
suū: et ista segetes iā impleuit orbē ter
rarū. Vide q̄d deinde dicat. Benedi
cat nos deus deus nr̄. bñdicat nos d̄s.
Benedicat sicut dicit. ecā atq; ecā be
nedicat: multiplicet benedictōe. Atte
dat caritas mā. Qñ iam p̄cessit frāb
terre in ihrlm. inde eū cepit ecclia: ve
nit ibi spūs sanctus. ipleuit sanctos
in vnū gregatos: facta sūt miracula.
linguis oīm locuta sūt. impleti sūt spi
ritu dei: cōuersi sūt qui ibi erant. tmē
tes et sapientes ymbrē diuinū dede
runt in confessione tantū fructū. ut oīa
sua in cōmune cōferrent. distribuētes
pauperibz: ut nemo diceret aliq̄d ppriū.
sed essent illis omnia cōmunia: et habe
bant aiam vnā et cor vnū in deū. Dona
donatus erat ignorante dño: ut iam
q̄d fuderant etiam bibē discerent. Nag
nus ibi fructus: ecclia dedit fructū suum.
et magnū fructū. et optimū fructum.
Nūq̄d terra illa sola debuit dare fruc
tū suum: Bñdicat nos deus deus nr̄.
benedicat nos deus: adhuc bñdicat. be
nedictio eius in multiplicatiōe solet mari
ne. et ppie intelligi. Obemus hoc in ge
nesi. Video opa dei: fecit deus lucem.
et diuisit deus inter lucē et tenebras: lu
cem vocauit diem. et tenebras vocauit noc
tem. Non dictū est bñdixit: etiā eadem
lux redit. et alternat diebus ac noctibz.
Vocauit celū firmamentū inter aquas
et aquas: nō dixit. bñdixit celū. Diffe
rentiam fecit maris ab arida. et noīauit utrūq;
aridam terrā. et congregationē aquaz
mare: nec hic dictum est bñdixit deus.
Ventū est ad ea que fecūditatis habitu
ra erant semen. et ex aquis existentia.
ipsa enī marina multiplicatiōis uber
tatē habent: et bñdixit ea dñs dicens.
crescite et multiplicamini et implete aquas
maris: et volatilia multiplicent super
terrā. Dixit et cū oīa subiecit homini
que fecit ad ymaginē suam: septimus est.
et bñdixit eos deus dicens. crescite et
multiplicamini et implete faciem terre.
Ergo benedictio ppria ad multiplicatio
nem valet. et ad implendam fidē cre.

Audi et in hoc psalmo. Benedicat
nos deus deus nr̄. bñdicat nos deus.
Et quo valet ista bñdictio? Et me
tuant eū omnes fines terre. Ergo fines
mei sic habundant in noīe xpi bene
dixit nos deus: ut filius suus impleat
vniuersā faciem terre adoptatis in reg
nū suum cohereditibus vnigeniti sui. Vi
nicū genuit. et vnū noluit: vnicū genu
it vng̃. et vnū eum noluit. Fecit ei fines
et si nō gignendo: et tū adoptando fecit
ei cohereder. Fecit eū principem pub mo
talitatis nre: ut redemptos nos ee pti
cipes diuinitatis eius. Attendam⁹ pcedū
nrm: p̄dicta sūt oīa. et habent oīa.
Aut euangelū p orbem terrarū. oīus
labor humani gn̄is in hoc tpe testimo
nia dicit. implent oīa que in sēptuā
p̄dicta sunt: sicut usq; in hodiernum
diem oīa euenerūt. sic et que restāt
euentura sunt. Timeam⁹ iudicij diem.
Venturus est d̄s: qui venit humilis.
veniet excelsus: qui venit iudicādus.
veniet iudicaturus. Agnoscam⁹ humilem.
ut nō expauescam⁹ excelsū: applectam⁹
humilē. ut desiderem⁹ excelsum. Desi
derantibz enī se ppinquus veniet. Qui
enī desiderant qui tenuerīt fidē eius.
et fecerint mādata eius. Nam et si no
lum⁹ veniet. Velim⁹ ergo veniat: quia
veniet et si nolum⁹. Quomō velimus
ut veniat? Bene viuēdo. bñ agendo:
preteita nō nos delectēt. psentia non
nos teneāt: ne claudam⁹ auē tamq̃
de cauda: ne p̄mam⁹ aurem in terra:
ne p̄teritis tardemur ab audiendo: ne
p̄sentibus ip̄licem⁹ ad futura meditādo.
Extendam⁹ nos in ea que ante sūt. ob
liuiscam⁹ preteita: et q̄d modo labora
mus. et q̄d modo gemim⁹. et q̄d nō sus
piramus. et q̄d modo loq̃mur. q̄d ex q̄
tulacūq; parte sentim⁹ et tpe nō pos
sum⁹. capiemus. pfruem̄ in resurrectōe
iustorū. Renouabit iuuentus nra sic
aquile: tantūmodo nos vetustatē nrā
ad petram xp̄m conteram⁹. Sive illa via
sunt fides que dicunt de serpente. ul' que
dicunt de aquila. sive sit fama pa
ris hoīm q̄m veritas. Veritas ē tamē
in scripturis. et nō sine causa hoc dixe
rūt sēpture: nos quicquid illud sig
nificat faciamus. et quam sit illud
verum nō laborem⁹. Tu esto talis

ut renouari iuuentus tua possit sicut aquile? et suas eam nō posse renouari. nisi vetustas tua ī petra cōtrita fuerit: idest nisi aurilio petre nisi aurilio xp̄i nō poteris renouari. Tu noli dulcedīe p̄terite vite obsurdescere adūsus verbū dei? noli p̄sentibz rebus sic teneri et ipe diri ut dicas. nō mihi vacat legē. non mihi vacat audire: hoc aurē premē ī tra est. Tu ergo talis noli ēe: sed esto talis qō cōtēnas te iuenis. idz ut p̄terita obliuiscaris. in anteiora te extendas. vetustatem tuā in petra contreas? et si que t̄ sili'tudines date fuerint. si iueneris in scripturis crede. si nō inueneris dicta nisi fama. nec valde credas. res ipa forte ita est. forte nō est ita: tu p̄fice. tibi valeat ad salutē ista sili'tudo. Nō vis p̄ istam sili'tudinē. p aliam fac. dū tm̄ facias: et securus exspecta regnū dei. ne uretur tecū oratio tua. Tu ei xp̄iane qm̄ dicas aduenat regnū tuū? quo mō dicas adueiat regnū tuū? Exaudit te tor tuum. vide. Exaudit veniat regnū tuum: clamat tibi venio. nō timeas De pedibus? cauitati trē. et p̄dicare veritatem nichil est. si tor a lingua dissentiat: et audire veritatē nichil est. si nō audiendō fructus sequat̄. De isto loco quasi de sublimiore loq̄mur ad vos: qm̄ sim? autem timore sub pedibz vestris deus norit qui p̄ritus sit humilitz. quia nō nos tam delectant vestre laudantiū qm̄ deuotio confitentiū et fructus rectorū? et qm̄ non delectem? nisi p̄ fructibus vrīs. in istis autē laudibus piculemur. ille nouerit qui nos ab omnibus piculis liberet: et nos vobiscū ab omni tēptatione saluatos ī regno suo cognoscere et coronare dignetur. Amen. Explicit psalmus lx sextus Incipit psalmus sexagesimus septimus

Psalmi huius titulus nō videt? esse operose disputationis: simplex ei appareat et facilis. Nā ita se habz. In fine ipsi dauid cantici. In multis aūt iam psalmis admonuim? quid sit in fine? qm̄ finis legis xp̄s ad iustitiā oīm credenti: finis qui p ficiat. nō qui consumat aut p̄dat. De trip̄tito tamē si quis sp̄ conet? inquirere quid sibi velit psalmus cantica. aut nō aut psalmus aut tantū. si vtrūq; vl' quid ītersit int̄ psalmū cantica. et canticū psalmi. quia et sic quorūdam psalmorū tytuli constituunt?: ī venerit fortasse aliquid qō attentiorib; et ornatioribz nos relinquim?. Discreuerunt quidā ante nos int̄ canticū et psalmū: ut qm̄ canticū ore p̄fert?. psalmū aūt visibili organo adhibito. idest psalterio tantū?. videam? canticū significare intelligentiā mentis. psalmo vō opa manib;? sicut in hoc ipō seragesimo septimo. quē nūc tractandū suscepimus. illud qō dictū est. cantate deo. psallite nōi eius. ita quidā discreuerūt. ut cantate deo dictū videat?. quia ea que in sacra mente agit deo nota sūt. ab hominibz nō vident?: opa vō bona q̄m videnda sūt ab hoīnibz ut glorificet patrem nīm qui in celis ē. meritō dictū sit. psallite nōi eius. idest confessionem eius. ut laudabilit? noiet?. Hanc differentiā alicubi q̄ritū reperio. etiā ipse scriptus sit. Denique audiuimus legisse nos etiā psallite deo: q̄a talia que visibilit? bene opamur. nō tantū hoīnibus sed etiā deo placent. Non aūt oīa que deo placent. etiā hoīnibz possunt. que videre nō possunt. Vērum est si quē admodū vtrūq; legit. et cantate deo. et psallite deo: ut alibi tibi legi potest. cantate nōi ei? Cōfitemini et hoc in scripturis sīs dictū inuenit?. hanc differentia frustra elaborata est. Mouet etiā me. qō generali nomine magis psalmi q̄m cantica uocant?. ita ut dīs dicet. que scripta sūt ī lege et p̄phetis et psalmis de me: liber ipse psalmorū dicat? nō canticoz sic? scriptū est. in libro psalmoz? nū potius secundū istam differentiā cantica dici debuisse videant?. q̄m canticū etiā sine psalmo ēe potest: psalmus vero sine cantico esse nō potest. Possūt ei cogitationes ēe mentis. quarū non sunt opa corpalia? nullū est autem opus bonū tuus nō sit ī mente cogitatio. at p hoc utrobiq; psalmi: et tamen sicut dixi generaliter psalmi appellant? nō cantica. liberq; psalmoz non canticorū?. et si intelligantur atq; discutiant? sensus doctorū. ubi tytulus tantūmō est psalmi. et tā

tūmodo cantū. et ubi nō ps̄almus cā
ta sicut in isto, sed cantic̄ū ps̄almi in
scriptū est: nesc̄io utrū possit ista diffe
rentia demōstrari. Unde sicut repera
mus reliquentes ista eis qui possunt
et quibz vacat talia discernere et certa
differentiaz ratione definire: nos q̄ntū
adiuuante dño valem⁹ hunc ps̄almū
textū cōsideremus atq; tractemus.

Exurgat deus. et dissipent⁂ inimici
eius. Iam factū est. exurrexit x̄s
qui est sup oīa deus benedictus
in seculaⁿ. et dispersi sunt inimici ei⁹ per
oīs gentes uidel. in eccl̄ia loco ubi in
micicias exercuerunt debellati atq;
inde p cuncta dispsi: et nūc oderūt sed
metuūt. et in ipso metu faciūt qđ se
quit⁂. Et fugiant qui oderunt eū a
facie eius. Fuga quippe aīe timor est.
Nam carnali fuga quo fugiūt ab eiⁿ
facieⁿ? qui ubiq; p̄sentiae sue demōstrat
effectū? Quo abibo ingt ille a spiritu
tuo⁹? et a facie tua quo fugiā? Animo
ergo nō corpore fugiunt. timēdo salutz
nō latendo: nec ab ea facie quā non
uident. sed ab ea quā uidere cogunt⁂.
Facies quippe eius appellata ē p̄pria
eius p cerebriam eius. Unde illis inimicis
dicit. amodo uidebitis filiū ho
minis uenientē in nubibz: sicut scīt
in cerebrio sua diffundens eā toto orbe
terraruⁿ. in quo dispsi sunt inimici ei⁹.
Denit aūt in talibz nubibz de qualibz
dicit. mandabo nubibz meis ne plu
ant sup eam ymbrē. Fugiant ergo q̄
oderunt eū a facie eius: timeāt a pre
sentia sanctoz⁹ fideliūz⁹ eius de quibz
dicit. cū uni ex mīmis meis feceritis.
ni feceritis. Sicut deficit fum⁹ defi
ciant. Extulerunt enī se ab iquibus
odioruⁿ suoruⁿ in superbie typum⁹? et po
nentes in celū ob suum. atq; clamā
tes exultisige exultate. capto illuserūt.
pendentē irriserūt: et unde uictores
fuerūt. mor uicti euanuerunt.
Sicut fluit cera a facie ignis: sic
pereant p̄ctores a facie dei. Quāq;
fortasse eos hoc loco significare uoluerit. q⁹
eis durioria i penitentie lacrimas sol
uit. tñ etiam illud intelligi p̄t. ut
futuruⁿ iudicii cōminet⁂? quia cū in
hoc seculo sicut fumus se extollēdo
ideo supbiendo defecerit. veniet
illis in fine extrema dāpnatio: ut ab
eius facie pereant in eternū. cū i sua
claritate fuerit p̄sentatus uelud ig
nis ad penā impioruⁿ. luminiq; uisor.
Denicz sequit⁂. Et iusti iocūdent⁂
et exultent in conspectu dei: delectent⁂
in letitia. Tūc enī audient. uenite be
nedicti p̄ris mei. possidete regnū. Iocū
dent⁂ ergo qui laborauerūt. et exultēt
in conspectu dei. Non enī erit exulta
tionis huius tanq; cerā homūz ina
nis ulla iactantia: sed i conspectu ei⁹
qui sine errore inspirat qđ donauit.
Delectent⁂ in letitia: nō iam exultātes
cū tremore sicut in hoc seculo. q̄ndiu
tēptatio uita humana sup terrā. Deinde
se ad ipōs cōuertit quibz tanē spem
dedit: et hic uiuētes alloquit⁂ et hor
tat⁂. Cantate deo: psallite nōi ei⁹.
Iam hunc in tytuli exp̄sitione qđ in
debat⁂ p̄locuti sumus. Cantat deo
qui uiuit deo: psallit nōi eius q̄ opat⁂
i gloria eius. Ista cātando ita psallē
do. idest sic uiuendo sic opando: Iter
facite ei ingt qui ascendit sup oc
casum⁂. Iter facite cpo: ut p spiritū sōb
pedes euangelizantiū. puia sunt ei
corda credentiū. Ipe est enī q̄ ascēdit
sup occasum⁂? sine quia non eū excepit
noua uita se ad eum cōuertentiū. nisi
uetus occident hunc seculo renūciātiū:
sine quia ascendit sup occasū. cū ves⁂
gendo uicit corporis casū. Dñs eius
nomē ēi. Qđ illi si cognouissent: nū
qm̄ dnm glorie crucifixissent⁂. Et ex
ultate in conspectu eius. O vos quibus
dictū est exultate deo. psallite nōi ei⁹
qui ascendit sup occasum: etiā exul
tate i conspectu eius. qui tristes. semp
aūt gaudentes. Cum ei factis ut ei
ei. cū pparatis qua veniat. gentesq;
possideat⁂: multa passim estis i con
spectu hoīm tristia. Sed vos nō solū
nolite deficere: sed etiam exultate. non
in conspectu hoīm. sed i conspectu dei.
Spe gaudentes. in tribulatione tole
rantes. exultate i conspectu dei. Illi enī
qui vos in cōspectu hoīm perturbant:
Turbabunt⁂ a facie eius pīs orpha
norū et uiduaruⁿ. Desolatos ei
putant a quibz plerūq; gladio verbi
dei et parentes a filiis et mariti ab
uxoribz sepant⁂: sed habēt cōsolationē

destitutu atq; viduatu. ꝑ̃ns orphanorū et viduas viduarū. Habent eius cōsolationē qui ei dicunt. qm̃ ꝑ̃ meus et mat̄ mea dereliquerūt me. dn̄s autem assūpsit me. et qui sperauerūt in dn̄o. ꝑsistentes in orationibz nocte ac die: a cui⁹ facie illi turbabunt̄. cū viderīt se nichil ꝓficere. qm̃ totus mūdus p̄ eum abyt. Nam de hys orphanis et viduis. id est spūali secularis societate destitutis. dn̄s sibi templū fabricat: de quo consequent̄ dicit. Dn̄s in loco sancto suo. Quis enī sit locus eius. aperuit cū dicit. Deus qui inhabitare facit vni⁹ modi in domo. Unanimes vnū sentientes: iste ē locus ste dn̄i. Cū enī dixisset dn̄s in loco sancto suo! tamq̄ requirerem⁹ in quo loco cū ille ubiq; sit totus. et nullus eum contineat corporaliū spatiorū locus: illuc subiecit ne queram⁹ eū absq; nubis. sed potius vnius modi habitātes in domo mereamur̄. ut habitare etiam ipse dignetur in nobis. Iste est enim locus sanctus dn̄i: qđ pleriq; hoīes querūt ut habeant ubi orantes exaudiant̄. Sunt ergo ipi qđ querūt et que dicūt in cordibus suis. id est in tribulis tabernaculis suis cōpungunt̄. habitantes vni⁹ modi in domo: ut a dn̄o magne domus inhabitent̄. et apud sepulchra exaudiant̄. Est enī domus magna. in qua nō solum aurea vasa sunt et argentea. sed et lignea et fictilia: et alia quidem sūt in honore. alia in contumelia. Si qui mūdauerīt semetipos a vasis contumelie: erūt vni⁹ modi in domo. et locus ste dn̄i. Nam sicut in magna hoīs domo. nō in qualicūq; loco eius requiescat dn̄s eius. sed in aliquo utiq; secretiore et honoratiore loco? sic deus nō in oīb; qui in domo eius sunt habitat. non enī habitat in vasis cōtumelie: sed locus sanctus eius sunt quos habitare facit unusmodi ul' vni⁹ moris in domo. Qui enī tropi greci dicunt. et modi et mores latine interpretari possunt: nec habet grecus qui inhabitare facit. sed tm̄ habitare facit. Do unus ergo in loco sancto suo. Quis ē locus iste? Ipe deus cū sibi fecit. Deus ei habitare facit vni⁹ moris in domo: hic ē locus sc̄us eius. Quod aūt gratia sua sibi edificet hūc locum. nō meritis eorū precedentibus et quibus eū edificet: vide qđ sequit.

Qui eduxit cōpeditos in fortitudine. Soluit enī gratia vinc̄la peccatoꝝ. quibus ipediebant̄ ne ambularent in via preceptorū: eduxit aūt eos in fortitudīe. quā ante eius gratiā non habebant. Similiter amaricantes qui habitant in sepulchris: id est omni modo mortuos occupatos in operibz mortuis. Hi enī amaricant. resistendo ustrice. Nam illi cōpediti fortitan volunt ambulare nec possunt: a ꝙ dicunt. de necessitatibz meis eduxit me. A quo erauditi gr̄as agunt: dicentes. Disrupisti vincula mea. Iste aūt ē amaricantes qui habitant i sepulchris i eo genere sunt qđ alio loco scriptura significat dicens. a mortuo velud qui nō sit perit confessio: unde ē illud. peccator cū venerit in ꝓfundū malorū contēpnit. Aliud est enī detrahere. aliud oppugnare ustricam? aliud a malo liberari velle. aliud mala sua defendere potius q̄ fateri: utiq; tamē gratia xp̄i eduxit in fortitudine. Qua fortitudine? nisi ut aduersus peccatū usq; ad sanguinē certent? Ex utroq; ei genere fūt. y donec quibus construat̄ locus sanctus eius. illi soluti. illi resuscitati: quia et mulieris quā alligauerat satha nas .x. decem et octo annos. iubendo vinculū solut. et lazari mortē clamando superauit. Qui fecit hec in coporibz. potest mirabiliora facere in moribus? et facit unusmodi habitare in domo. educens cōpeditos in fortitudine: simulq; amaricantes qui habitant in sepulchris. Deus cum ꝓcederis coram populo tuo. Egressus eius intelligit̄. cū apparet operibz suis. Apparet aūt non oīnibz. sed eis qui nouerunt opera ei⁹ intueri. Nō enī ea nūc opa dicit. que cōspicua sūt oīnibus. celum et terram et mare et vniuersa que in eis sunt: sed opa ꝙbz educit cōpeditos in fortitudine. sui ter amaricantes qui habitant in sepulchris. et facit eos unius moris habitare in domo? sic egredit̄ coram

populo suo. id est terrā eius qui istā gra
tiam eius intelligūt. Denuq; sequit.
Qū transieris in deserto. tra mota
est. Desertū erant gentes que ignora
bant deū: desertū erat ubi lex nulla
ab ipō deo data erat. ubi nullu; pplic
habitauerūt. dnīmq; ventuū esse p
ducerant. Cū ergo transieris in deserto.
tū predicaueris in gentibus. terra
mota ē: terrem hoīes ad fidem cer
tati sunt. Sed unde mota ē: Et cel
cli distillauerūt a facie dei. Forsitā
hic aliquis uelat illud temp; quōdo
in deserto deus transibat terrā pplō
suo. trām filiis isrl'. die i columpna
nubis. nocte in fulgore ignis: et hoc
ē sentiat. qm̄ celi distillauerunt a
facie dei. qm̄ manna pluit pplō suo:
hoc etiā esse qđ sequitur: Mons fer
na a facie dei isrl'. pluuiā uolūtariā
segregabis deus hereditati tue. qua
in monte syna lotutus ē deus ad mo
sen. qñ do legem dedit: ut manna
sit pluuia uoluntaria. quā segrega
ut deus hereditati sue. id; pplō suo.
qua solos eos ita pauit. non t̄ cete
ras gentes: ut qđ deinde dicit. Et tu
infirmata est. ipsa hereditas infima
ta intelligatur: qm̄ nimurātes mā
na fastidio se respuerunt. desiderātes
esas carnū. et a quibus uesci in egip
to cōsueuerāt. Sed in hijs uerbis si p
pietas tantūmodo littere. nō spūalis
requirendus ē intellectus: oportet ut
ostendat sed in pprietate corpalē q
tūr expediti. quippe etiā habitantes
in sepulchris educti sūt in fortitu
dine; deinde si ille pplus illa salutz
hereditas dei fastidio mānā respu
ens infirmata est. nō debuit sequi
Quu deo pferenda eam. sed tu uero
patiētia eam. Deo quippe offenso p
illa murmura atq; fastidia. ingens
plaga secuta est: postremo illi oēs
in heremo consternati sūt: nec ipsi
eorū pret duos terrā promeruit pro
missionis intrare: quīquīn etiā si di
nos sensū spūalem liberius tenere
debem⁹. Omnia quippe illa i figura
cōtra gebant illis: donec aspiraret
dies. et inmouerent umbre. Apeiat
magis nobis pulsantibz dns: et mus

terrenū eius qūtū ipse dignat sacra
pandant. Etenī ut terra mota esset
ad fidem. cū in desertū gentiū tūsuret
euangeliū: illi distillauerūt a facie
dei. Hūsmōi celi de quibz in alio psal
mo tacuit: celi enarrant gloriā dei.
De hijs quippe paulo post ubi dicit.
nō sunt loquele neq; sermones quoz
nō audiant uoces eorū: in omnē ter
ram exiuit sonus eorū. et in fines orbis
terre uerba eorū: nec tm̄ in istis celis
tanta gloria tribuenda ē. tāq̄m ab
hominibz illa gratia uenerit in deser
tū gentiū. ut terra moueret ad fidem.
Non enī celi a sapijs distillauerūt: sed
a facie dei utiq; inhabitantis eos. et
facientis eos inhabitare unū morus
in domo. Ipsi enī sunt et montes de
quibz dicit. leuauī oculos meos i mō
tes unde ueniet auxiliū mihi: et tm̄
ne in hominibus spem posuisse uidet.
cōtinuo subiecit. auxiliū meū a dño.
qui fecit celum et terram. Ei quippe
alio loco dicit. illūinans tu mirabilit
a montibz eternis. Quinus a mōtibz
eternis. tamē illūinans tu: sic et hic
celi distillauerūt. sed a facie dei. Et
enī ipsi salui facti sunt p fidem. et
hi n̄ ex sapijs sed dei donū est: non ex
operibz. ne forte quis extollat. Ipi
enī sumus figmentū: qui facti unī
modi habitare i domo. Sed qđ ē qđ
sequit. mons syna a facie dei isrl': n
In subaudiendū est. distillauit: ut
qđ uocauit celorū noīe. hoc uoluerit
intelligi noīe etiā montis syna. sicut
diximus eos uocare montes qui vo
cati sunt celi. Nec mirū sensu moue
debet qđ mons nō montes. cum ibi
dictum sit. celi nō celum. q̄n etiā in illo
psalmo. cū ibi dictū esset celi enarrāt
gloriam dei. more scripture eūdē sen
sum uerbis aliis repetens subsequē
ter dictū est. et opa manuū eius an
nūciat firmamentū. Prius dixit celi
nō celum: et tamē postea. nō firma
menta sed firmamentū. Uocauit ei
deus firmamentū celū: sicut i gene
si scriptū est. Ita ergo celi et celum.
montes et mons nō aliud sed hoc
ipm: sicut ecclie multe et una ecclia.
nō aliud sed hoc ipm. Cur ergo mōs
qui in seruitute generat. sicut dixit

aplūs? In forte ler ipsa intelligenda est in monte syna. quā distillauerunt celi a facie dei ut ira moueret? et ipse ē terremotus cū cōturbantē hoīes quia legem implere nō possūt? Qđ si ita est: yet est et pluuia volūtaria de qua consequenter dicit. pluuiam volūtariam segregans deus hereditati tue? quia nō erat sic ulli gentī: et iudicia sua nō manifestauit eis. Segregauit itaq; hanc pluuiā voluntariā deus hereditati sue qđ legem dedit: et infirmata est ul' ipa ler. ul' ipa hereditas. Ler infirmata sit accipi pt. eo qđ non implere? nō quo ipa infirmata sit: sed infirmos facit minando penā. nec adiuuādo per gratiā. Nam et aplūs ipo versu usus ē ubi ait. qđ eni impossibile erat legi in quo infirmabat p carnē. significare volens quia p spm̄ sanc implet: tamē ipam dicit infirmari. cū ab infirmis non possit impleri. t Infirmata vo ipsa hereditas. idz ipse pplūs data sibi lege. sine ulla ambiguitate intelligit. Ler eni subintrauit: ut habundaret delictū. Qđ aute sequit. ni vero p feci sti eā. ad legem ita referūt: quia sedm illud p fecta. idest impleta est qđ dns in euangelio dicit. nō veni legē soluere sed implere. Vnde et aplūs qui dicerat legem infirmatā esse p carnem. quia caro nō implet qđ per spm̄ implet. idz per gratiam spiritualē: ipe idem dicit. ut iustitia legis impleret in nobis qui nō sedm carnem ambulam? sed sedm spiritū. Yot ē ergo. tu vero p fecisti eam: qi plenitudo legis ē caritas. et caritas dei diffusa est in cordibus nris. nō per nosipos. sed p spiritū sanctū qui datus est nobis. Yot ē tu vero p fecisti eam. si legē p fecisti intelligitur: si vo hereditatem filior est intellectus. Sic eni pp ter yor dicta est hereditas dei infinata. idz pplūs dei infinatus data lege. t quia ler subintrauit ut habūdaret delictum: et qđ sequit. tu vo p fecisti eam. ex illo intelligit qđ etiam in aplo sequit. ubi aūt habūdauit peccatū. sup habundauit gratia.

Iam habundante delicto multiplicate sūt iniquitates eorū et postea accelerauerūt: quia ingemuerit et inuocauerunt. ut ipso adiuuāte impleret. qđ ipso nolente nō implebat. Est in hys verbis et alius sensus. qui pbabilior mihi videt. Adulto enim congruentius intelligit ipsa gratia t pluuia volūtaria: qi nullis pcedentibus operibus meritis gratis datur. Si eni gratia iam nō ex operibus: alioquin grā iam nō est gratia. Non ei dignus sum iniquit votari aplūs: qi p secutus sū ecclīam dei. Gratia aūt dei sum id qđ sum. Yet ē pluuia volūtaria. Volūtarie quippe genuit nos verbo veritatis: yet ē pluuia volūtaria. Inde alibi dicit. scuto bone volūtatis tue nasti nos. Iam pluuiā tā deus tā siret in deserto. idest pdicaret in gentibus. celi distillauerūt: nō tamē a seipis. sed a facie dei. qui et ipi gtia dei sunt qđ sunt. Et ideo mons syna. s. et ipse qui plus omnibus laborauit. nō ipse aūt sed gratia dei tā ullo. ut habūdantius stillaret in gentibus. idest in deserto. ubi xpūs nō erat annūtiatus. ne supra alienū fundamentū edificaret: ipe in qua israelita erat et genere de tribu beniamin. Et ipe ergo in seruitute generabat erat de iherusalē terrena. que seruit cū filiis suis: et ideo p sequebat eccliam. Iam qđ ipe cōmonuit. sicut tūt qui sedm carnē generata est p sequebatur eum qui sedm spm. ita et nūc: sed miserordiā consecutus ē. qi ignorans fecit in incredulitate. aduram ergo qi celi distillauerūt a facie dei: magis mouent qđ mons syna. idest qui prius p sequebatur hebreus ex hebreis secundū legē pharizeus. Quid aūt miram? Non eni a seipo. sed qđ sequit a facie dei israel. de quo ipe dicit. ecce vere israhelita in quo dolus nō est. Hāc ergo pluuiā voluntariam. nullis pcedentibus meritis operū bonorū segregauit deus hereditati sue. et infinata est. Agnouit ei nō esse se aliquid p seipm. nō viribus suis. sed gratie dei tribuēdo ee qđ ē: agnouit qđ dictū est. in infirmitate

meis gloriabor. Agnouit qđ dictū ē. humilibz aūt dat gratiam. Et infirmata est. tu uero pfecisti eam: quia uirtus in infirmitate pficit. Quidā sanctos et latini et greci nō habēt mons syna. sed a facie dei syna. a facie dei isrl. ideſt celi distillauerūt a facie dei. Et quasi quereret tm dei. a facie dei iquit syna. a facie dei isrl: ideſt a facie dei qui legem dedit pplo isrl. Quare ergo celi distillauerūt a facie dei. a facie huius dei? nisi qz impletū est qđ predictum ē. bene dictionē dabit qui legem dedit. legē qua terreat de humanis uerbz presumentē. benedictionē qua liberet in deū sperantē? Tu ergo pfecisti deus hic dictē tuam: quia ifirmata ē in se ut pficeret alios te. Hialia tua habitabunt ea. Tua nō sua. tibi subdita nō sibi libera: a te egentia. nō sibi sufficia. Denigz sequit. Parasti i tua suauitate egenti deo. In tua suauitate. nō in illius facultate. Egens est enī qm infirmatus ē ut pficiatur: aggrauit se indigentē ut repleat. Hec ē illa suauitas de qua alibi dicit. dabit suauitatē. et terra nra dabit fructū suum: ut bonū opus fiat non timore sed amore. nō formidine pene. sed delectatione iustitie. Ipa est enī uera et sana libertas? sed dīs hoc egenti parauit. nō habūdanti. cui pbria est ista pauptas: de qua alibi dicit. opprobriū hoc habūdant. et despectio superbis. Hoc enī dicit superbos. quos dicit qui habūdant. Omnia dabit uerbum. Cibaria salutis aīalibz suis. que ihabitabunt i ea. Sed qđ opabunt? hec aīalia. quibus dabit uerbum? Qđ nisi qđ sequit? Euangelizantibz uirtute multa. Qua uirtute? nisi fortitudine illa. i qua ediuit dicat illam. qđ euangelizātes mira bilia signa fecerūt. Quis ergo dabit uerbū euāgelizantibz uirtute multa? Rex uirtutū dilecti. Pater ergo est rex uirtutū filij. Dilectus enī qñdo nō ponit quis dilectus. p anthonoma siam filius unius intelligit. In uirtutū suarū rex ipe filius? Uirtutū salutis sibi sequentiū: qua uirtute multa euāgelizantibz dabit uerbū. Rex uirtutū de quo dictū est. dīs uirtutū ipe rex glorie. Qđ autem nō dixit rex uirtutū suarū. sed rex uirtutū dilecti. locutio est i scripturis usitatissima si quis aduertat. qđ ibi maxime apparet. ubi eadē ppriū nomē exprimit. ut eūdem esse de quo dicit dubitari oīno nō possit: qualis ē illa i pentateucho. multis locis inuenit. et fecit moyses illud atqz illud sicut ptrepsit dīs moysi. Non dixit qđ usitatū est in locutionibz nīis. et fecit moyses sicut ptrepsit ei moyses. sed fecit moyses sicut ptrepsit dīs moysi: qñ si alius sit moyses cui ptrepsit. et alius moyses qui fecit. cui idem ipe sit. Tales locutiones i nouo testamēto diffusissime reperiuntur. Inde est cū qđ aplis aut de filio suo qui factus ē ei de semine dauid scdm carnē? qui pdestinatus ē filius dei in uirtute scdm spm sanctificationis. ex resurrectione mortuorū ihu xpi dīi nri: tamqz alius sit filius dei qui factus ē ex semine dauid scdm carnē. et alius iesus xpus dīs noster. cū sit unus atqz idem. In ueteribz aūt libris crebra est ista locutio: et ideo qñ subobscure facta ē. Nam si diceret. ihesus xpus rex uirtutū ihu xpi: tā apta esset qñ illa. fecit moyses sicut ptrepsit dīs moysi. Quia vō dictum ē. rex uirtutū dilecti: nō facile est. ut occurrat ipsū esse regem uirtutū qui ē et dilectus. Rex ergo uirtutū dilecti sic intelligi pt. ac si diceret rex uirtutū suarū: quia et rex uirtutū xpus est. et dilectus ē idem qđ ipe xpus. qñus nō habeat iste sensus tantā necessitatē ut aliud nō valeat accipi: quia et pater pt intelligi rex uirtutū filij sui dilecti. cui dicit ipe dilectus. oīa mea tua sūt. et tua mea. Qđ si forte querent. utrū dē dīi xpi pt etiam rex dici possit? nescio utrū quisqñ audeat hoc ab eo nomen auferre ubi aplus dicit. regi aūt seculoz immortali. inuisibili. soli deo: quia et si hoc de ipa trinitate dictū est. ubi est deus et pat. Si aūt nō carnaliter intelligim. deus iudicium tuum regi da. et iustitiam tuam filio regis: nescio utrum

aliud aliqd dictū est qm̄ filio tuo. Vere ergo est et pater. Unde versiculus iste psalmi huius. vere virtutū dilecti. vel3 mō intelligi pt. Cū itaq3 dixisset. dñs dabit verbū euangelizantibz virtute multa: quia ipsa virtus ab eo regre dit2. eiq3 militat a quo dat2. ipe inquit dñs qui dabit verbum euāgelizātibz virtute multa. vere est virtutū dilecti. Deniq3 sequit2. Dilecti et speciei dom3 diuidere spolia. Repetitio ptinet ad cōmendationē2. quāqm̄ istam repeti tionē nō omnes codices habeant. et eam diligentiores stella apposita spe ciei domus diuidē spolia. id est dilecti etiam p̄notant: que signa vocantur asteriscꝰ. quibz agnosci volūt ea non ee interpretatione septuagīta. sed esse in hebrea que talibz insigniū2 notis. Sed siue repetat2. siue semel dictū ac cipiat2. qđ positum ē dilecti: sic intel ligendū puto qđ sequit2. et speciei do mus diuidē spolia. Speciosa q3pe domū idest ecclīam xp̄us fecit diui dendo illi spolia: sicut speciosū ē cor pus diuisione mēbrorū. Spolia por to dicunt2. que victis hostibz detrahūt2. Hoc quid est. euangeliū nos admo net. ubi legimus. nemo intret in do mū fortis ut vasa eius diripiat: i nisi prius alligauerit fortem. Alligauit ergo diabolū xp̄us spūalibz vinci lis superādo morte: et sup celos ab inferis ascendendo. Alligauit eum sacramento incarnationis sue. qđ nichil in eo reperiens morte dignū. tamē est permissus occidere: ac sic alligato abstulit tam3 spolia vasa ei. Oppu gnatur quippe in filiis diffidentie: qui infidelitate utebat2 ad voluntatem suam. Hec vasa dñs mūdans ēmis sione peccatorū. hec spolia sanctifi cans hoste exepto p̄strato atq3 alli gato. diuisit ea speciei domus sue. alios cōstituens apl̄os. alios pp̄has: alios pastores et doctores in opus ministerij. in edificationē corp̄is xp̄i. Unum enī vnū corpus est. et multa mēbra habet. omnia aūt mēbra cor poris. cū sint multa. vnū ē corpus: sic et xp̄us. Numquid omēs apli? Nūquid omēs pp̄hete? Nūqd omēs doctores? Nūquid omēs dona habent in

rationū? Numqd omēs linguis lo quunt2? Nūqd omēs interpretantur? Omnia aūt hec operatur unus atq3 idem spūs: dividens p̄pria unicuiq3 prout vult. Et hec ē species domus. au spolia diuidunt2. ut amator eius hec pulchritudine attensus eccla met. dñe dilexi decorem domus tue. Jam in eo qđ sequit2 se ad ipa mēbra de quibus species domus alloquēdo conūtit dicens. Si dormiatis int2 medios cleros pēne tolūbe dear gentate. et int2 scapulas eius in vir ditate auri. Prius hic querendus ē ordo verborū. quomō finiat2 senten tia que utiq3 pendet cū dicit2 si dormi atis: deinde qđ aut pēne tolūbe dear gentate. utrū singulari nūo intelli gendū est hui3 an plurali hec penne. Sed singulare numerū grecus excludit: ubi omnino pluralitē hoc positū itel ligit2. Sed adhuc intertū est utrū hec penne. an vos pēne. ut ad ipas pen nas loqui videat2. Utrū ergo verbis que p̄cesserunt finit2 ista sententia. ut ordo sit dñs dabit verbū euāge lizantibz virtute multa. si dormia tis int2 medios cleros o vos penne to lumbe dearg̃tate. an hijs que se quūtur. ut ordo sit. si dormiatis int2 medios cleros penne tolūbe dearg̃ tate nunc dealbabunt2 in selmō. id2 ipe penne dealbabunt2. si dormiatis int2 medios cleros: ut illis hoc dicat intelligat2. qui species domus tam3 spolia diuidūtur. idest si dormiatis int2 medios cleros. o vos qui diuidūt speciei domus p̄ manifestationem spūs ad utilitatē2: ut alij quidē det p̄ spūm sermo sapiē. alij sermo scīe. secdm eūdem spūm: alij fides. alij gra tiarum onū in eodē spiritu. et cetā. Si ergo vos dormiatis int2 medios cleros: tūc penne tolūbe dearg̃tate nunc dealbabunt2 in selmon. Potest2 et sic si vos penne tolūbe dearg̃tate dor miatis int2 medios cleros nunc deal babuntur in selmon: ut sub intelli gant2 homies. qui p̄ gram ampliū remissionē peccatorū. Vñ etiā de ipa ecclia dicit2 in cantico canticorū: que ē ista que ascendit dealbata? Remissio quippe dei tenet2 p̄. pp̄has dicentis.

si fuerit pctata uā tamq̄ pñenutū.
sicut nuem dealbabo. Potest et sic in
telligi. ut ut eo qđ dictum est. penne
colūbe deargentate. subaudiat̄ eatus:
ut iste sit sensus. O vos qui tamq̄m
spolia spernei domus diuidimī. si dor
miatis int̄ medios cleros. pēne colū
be deargentate eatis: idest in altoia
celeabimī cōpagnu tamen ecclesie
coherentes. Nullā quippe aliam me
lius hic intelligi puto colūbam dear
gentatam: q̄m illam de qua dictū est.
una ē columba mea. Deargentata
est aūt: qua diuinis eloquijs ē eru
dita. Eloquia nāq; dñi alio loco di
cunt̄. argentū igne examinatū ter
re purgatū septuplū. Magnū itaq;
aliqđ bonū est dormire int̄ medios
cleros. que nō nulli duo testamenta
ē voluerunt̄. ut dormire sit int̄ me
dios cleros in eorū testamentor aucto
ritate requiescere. idest utriusq; testame
ti testimonijs acquiescere: ut q̄m aliqđ
ex hijs pfertur et probat̄. omnib⁹ inten
tio patefacta quiete finiat̄. Qđ si ita
est: quid aliud cāmonere videntur e
uangelizantes ueritate multa"; nisi
qua tūc eis dñs dabit verbū. ut e
uangelizare possint. si dormiāt int̄
medios cleros? Tunc enī eis verbū
ueritatis datur. si auctoritas alt eis
duorū testamentor nō relinquat̄:
ut ipi sint penne colūbe deargētate.
quor pdicatione in celū gloria fert̄
ecclie. In scapulas aūt pars ē utriq;
corporis. pars ē tecta regionē cordis"
a posteriorib⁹ tamē. idest a dorso q̄
columbe illius deargentate partē.
in uiriditate aūt esse dicit. hoc ē
in vigore sapientie: quē vigorē melius
nō puto intelligi posse quam tacita
tem. Sed quare a dorso et nō a pec
tore? Quā q̄m mutet quomō positū
sit hoc verbū in alio psalmo ubi di
cit̄. int̄ scapulas suas obūbrabit
tibi. et sub alis eius sperabis. cū sub
alis obumbrari nō possit. nisi qđ a
pectore fuerit? et latine quidē int̄
scapulas fortasse aliquo mō et u
traq; parte possit intelligi et ante
et post. ut scapulas accipiam⁹ q̄
in medio caput habent. et in he
breo sit fortassis ambiguū. quod
possit et hoc modo intelligi: sed qđ in
greco ē metaphrem. nō nisi a posteri
oribus significat. qđ est int̄ scapulas":
utrūq; ppterea ibi ē auri traditus. idz
sapientia et caritas. quia ibi sūt q̄
dammō radices alarū: an quia ibi
portat̄ illa sarcina leuis. Qđ ei sūt
ul' ipse ale. nisi duo p̄cepta caritatis":
in quibus tota lex pendet et pphete"?
Quid ipa sarcina leuis nisi ipa cari
tas"? que i hijs duobus p̄ceptis im
pletur? Quotiđ enī difficile est in pre
cepto. leue ē amanti"? nec ob aliud ite
intelligit̄ dictū onus meū leue est.
nisi qua dat spiritū sanctū. p quē
diffundit̄ caritas in cordibus nr̄is.
ut amando liberaliter faciam⁹. qđ ti
mendo qui facit seruiliter facit: nec
ē amantis recti. q̄ mallet si fieri pos
set. id qđ rectum est nō uelle. Quem
enī potest cur nō sit dictū. si dormia
tis in cleris. sed inter medios cleros.
Quod si hoc expressius inter medios
cleros? Qđ quidem si expressius tūc
ferretur ex greco. inter medii cleri
dicetur. qđ in nullo interpretū legi.
ppterea credo qđ tantūdem valeat qđ
dictū est. inter medios cleros. Hunc
ergo quid michi videat̄ exponā. Se
pe hoc verbū ad aliqua cōmendanda
aut̄ parandā. ne int̄ se dissideant
poni solet: sicut testamentū int̄ se
et pplm deo constituentē. hoc verbū
scriptura ponit. Nam pro eo qđ est i
latino int̄ me et vos: greccus habet.
int̄ medium meū et vestrū. Sic et
de signo circūcisionis cū loquit̄ deus
ad abraham dicat. erit testamentū
int̄ me et te. et omne semen tuū: qđ
greccus habet int̄ medii meum et
tuū. et inter medii seminis tui. Item
cū loqueret̄ ad noe de arcu i nubibus
ad signū constituendū. hoc verbū
sepissime repetit. et qđ habēt latini
codices inter me et vos. ul' int̄ me
et omnē animā. uniam. et si quat
ubi talia dicunt̄: int̄ medii meum
et vestrū inuenit̄ in greco qđ ē ana
meson. Dauid quoq; et ionathan
signū int̄ se constituūt. ne aliud o
pinando dissideant: et qđ latine di
citur int̄ ambos. int̄ medii ambor
habet greccus eodem verbo qđ est

anamesson. ¶ Prime aũt factum est
ut hoc loco psalmi huius int̃pretes
nostri nõ dicẽt inter cleros, qđ lati
ne locutionu usitatum ẽ: sed inter
medios cleros. tamq̃ inter mediũ
cleri qđ pcaus in greco legit̃. et qđ
dici solet in eis rebus ut diu que int̃
se debeant habere consensum. ¶ Iubet
igitur scriptura. ut int̃ medios cleros
dormiant. qui ul' sunt pẽne colũbe
deargentate. ul' ex hoc eis prestatur
ut sint. ¶ Porro si isti cleri duo testa
menta significant̃: qđ aliud ãmo
nemur. nisi ut ea testamenta int̃ se
consentire nõ repugnem⁹. sed intelli
gendo acquiescamus⁹: nos q̃ simus
eorũ concordie signũ atq̃ documen
tũ. cũ alterũ aduersus alterũ nihil
dissse sentimus. et cũ pacifica am
miratione quasi extasi sopite mon
stramus ẽ? Cur aũt in cleris testamẽ
ta intelligant̃. cũ hoc nomẽ greciũ
sit quidem. sed testamentũ non ita
dicat̃. hec causa est: qua q̃ testamẽ
tũ datur hereditas. q̃ grece appellat̃
cleronomia. et hic cleronomus.
Cleros aũt grece sors dicitur: et sor
tes ex pmissione dei pces hereditatis
vocant̃. que populo sũt distribute.
¶ Unde tribus leui precepta ẽ nõ ha
bere sortem int̃ fratres suos: qđ ex
eorũ decimis sustentaret̃. Nã et cle
ros et cleros hinc appellatos puto.
qui sũt in ecclesiastici mĩsteri gra
dibus ordinati: q̃ mathias sorte e
lectus est. quem primũ p apl̃os le
gimus ordinatũ. ¶ Unde propt̃ hẽ
reditatem que fit testamento tãq̃m
p id qđ efficitur noĩe cleroũ testa
menta ipsa significata sũt: q̃q̃m
multi et alius hinc sensus ocur
rat. nisi fallor ante ponẽdus. ut
cleros multo pbabilius ipas hẽ
reditates intelligamus⁹? ut q̃m here
ditas veteris testamenti est q̃ius
umbra significatiua futuri tẽpo
ris felicitas. hereditas vẽo noui
testamenti. ẽ eterna ĩmortalitas:
dormire sit int̃ medios cleros. nec
illam iã quererе ardent̃. et ad hoc
ustam exspectare patienter. ¶ Nam
qui deo pptera seruiunt. ul' potius
pptera seruire nolunt̃. dũ queriũ
in hac uita et in hac terra felicitatẽ:
ablatus ẽ compunus ab eis et non
dormiunt. ¶ Inflãmantibz enĩ cupi
ditatibus agitati. in flagellicia et
famosa ppelluntur̃: nec oĩno requies
cunt desiderando ut acquirant. time
ndo ne amittant. Qui aũt̃ me
audit aut sapientia. inhabitabit in
spe: et quiescet sine timore ab omni
malignitate. Hoc ẽ quantũ uidet̃
mihi dormire inter medios cleros:
idest inter medias hereditates. nõ
dũ in re. sed tamen in spe celestis hẽ
ditatis habitare. et terrene felicita
tis iam cupiditate cõquiescere. Cum
aũt venerit qđ speramus: nõ iam
int̃ duas hereditates requiescem⁹?
sed in noua vera. cui⁹ vetus erat um
bra regnabimus. Qua ꝓpter etiam
si intelligerem⁹ qđ dictum ẽ. si dormi
atis inter medios cleros. tamq̃ si
dicẽtur. si moriamini int̃ medios cle
ros. ut istam mortẽ carnis more su
o scriptura dormitionẽ vocauerit: hec
ẽ mors optima. ut in cupiditatũ co
hibitione a terrenis. in spe celestis
hereditatis homo ustq̃ in finem p
seueranis diem uite huius ultimũ
claudat. Sic enĩ dormientes int̃me
dios cleros erunt penne colũbe de
argentate. ut tpe quo resurgent ra
piant̃ in nubibz in obuiã cpõ in a
era. et semp iam cum dño viuant̃:
aut certe quia q̃ eos qui sit moriũt̃.
q̃nto secuꝰ tanto sublimi⁹ celia
diffamat̃. et q̃i quibusdã pẽnis er
relse laudis attolluntur. ¶ Neq̃ enim
frustra dictũ est. ante mortẽ ne lau
des hoĩem quẽquã. Omnes g̃ sancti
dei ab initio generis hũani ustq̃ ad
tempus apl̃orum. quia et ipsi no
uerant dicere. diem hoĩnis nõ con
cupiui tu scis. et vniam petu a dño
habent requiẽ? eo tẽpore apposto lon
ge ex quo duoru testamentoꝝ differẽ
tia clarius reuelata est. ipsi apli
et beati mrtes ceteriq̃ iusti tamq̃
auetes et arietũ filij. ustq̃ ad hoc
tempus dormierunt inter medios
cleros: regni terreni felicitatẽ iã
contẽpnentes. et regni celoru etiã
tatem sperantes et nondũ tenẽtes.
Et quia iam bene dormierũt eis

uelud pennis nūt volitat. et laudibz
eralt² ecclesia. colūba saluet deargē
tata: ut hac eorū fama ad imitandū
posteris ūuitatis. dum sit eā dormi
unt. ceteris addaūt² penne. quibz usq;
in finē seculi sublimit² predicet. ☩ Ū
discernit sup celestis reges sup eam:
nue dealbabunt² in selmon. ¶ Ille su
pcelestis. ille qui ascendit sup ōnes
celos ut adimpleret oīa. dū discer
nit reges sup eam. idest sup eandem
columbā deargentatā: sequit² eam
aplūs at dicit. Et ipse dedit quosdā
quidē aplos. quosdā aūt pphetas: qſ
dam vo euangelistas. quosdam aūt
doctores. ¶ Nam quid est aliud reges
discernē sup eam ī opus mīsteri. in
edificationē corporis xpi: qñdoq; dē
ipsa est corpus xpi: Dicunt² aūt illi
reges utiq; a regendo: et qd magis
quā carnis cōcupiscentias. ne regnet
peccatū in eorū mortali corpore ad
obediendū desideriis eius: ne exhi
beant mēbra sua arma iniquitatis
peccato. sed exhibeant se deo. tanq;
ex mortuis viuentes. et mēbra sua
iustitia deo: ¶ Sic enī erunt reges p
nō sunt iugū dutentes cū infidelibz:
deinde discreti contendit² inter se mu
neribus pphis. ¶ Non enī oīs aplī
aut oīs pphete. aut oīs doctores.
nūquid oēs dona habent curationū.
interpretant²: oīa aūt hec operatur
unus atq; idem spūs. diuidens pria
unicuiq; prout uult: quē dando ille
supcelestis discernit reges sup colū
bam deargentatā. De quo spū scō
ei ad eius matrē gratia plenā mis
sus angelus loqueret². quereti quo
mō cognoscebat uirū: spūs inquit
supueniet in te. et virtus altissimi
obūbrabit tibi. Quid est obūbrabit
tibi: nisi umbrā faciet: Unde et isti
reges dī gratia spūs dñi xpi discer
nunt²: sup columbam deargentatam
nue dealbabunt² in selmon. Selmō
quippe interpretat² umbra. ¶ Non enī
meritis aut virtute pria discernūt².
Quis enī te inquit discernit: Qd
aūt habes qd nō accepisti: ¶ Ergo
discernunt² ab impijs accipiūt remis
sionē peccatorū ab illo qui ait. si fu
erint peccata vra sicut phenicium. tanq;
niuem dealbabo. Exte quō nue de
albabunt² in selmon. in gratia spūs
xpi. quo eis eā ppria dona discreta
sunt: de quo dictum ē qd supra dom
meorum spūs sanctus supueniet
in te. et virtus altissimi obūbrabit
tibi. hoc ē umbrā faciet tibi: ppter
qd nascet ex te sanctū: vocabitur
filius dei. Umbra porro ista defensa
culū intelligit² ab estu cōcupiscen
tiarū carnaliū: unde illa virgo xpm
nō carnaliter cōcupiscendo. sed spūaliter
credendo concepit. Constat autem
umbra lumīe et corpore. ¶ Ūm illud
qd in principio erat verbū. lumē il
lud verū ut umbracaculū meridianū
fieret nobis. verbū caro factū est et
habitauit in nobis: deo salutz homo
tāq; lumini corpus accessit. et in
eum credentes umbra. pterierūt o
perunt. ¶ Non enī de quali umbra di
transierūt oīa illa tanq; umbra.
ner de quali umbra dicit aplūs. ne
mo vos iudicet in cibo aut in potu.
aut in pte diei festi. aut neomenie.
aut sabbatorū. qd est umbra futurorū:
sed de quali umbra scriptū est. sb um
bra alarū tuarū pteges me. Dū ergo
discernit ille supcelestis reges sup
columbā deargentatā: nō sua me
rita extollant²: nō de sua ppria vir
tute confidant: nue qppe dealba
buntur² in selmon. gratia cōdiscabūt²
in pfectione corporis xpi. ¶ Qui aūt
montē consequent² dicit. ☩ Montem
dei montē uberem. ul² montē pīguē.
Quid hic aut aliud pinguem qm ube
rem diceret: Est enī et mons isto noīe
nūcupatus. id est selmon. Sed quem
montē intelligē debemus montem
dei. montē uberem. montē incaseatū:
nisi eūdem dñm xpm. de quo et alius
pphetā dicit. erit in nouissimis dieb²
manifestus mons dñi paratus in ci
mine montiū: ¶ Ipse est mons incas
seatus. pter paruulos gratia tanq;
lacte nutriendos: mons uber ad vo
candos atq; ditandos donoz celestiū

na. ¶ Iam et ipm lac vnde fit caseus
mro modo significat gratiã. Manat
quippe et habundantia viscerũ mat
noriũ: et misericordia delectabili par
uulis gratis infundit. Ambiguumbe
aũt in greco casus. Vtrũ sit noiatiuus
an accusatiuus. qm in ea lingua n
mons neutri generis est. nõ masculi
ni: ideo non nulli latini nõ mẽte
tam sunt montẽ dei sed mons dei. n
¶ Puto aũt melius esse in sermon mon
tem dei. hoc est in ꝺ montẽ dei qui vo
catur sermon. secm intellectũ quẽ su
pra ut potuimus exposuim⁹: deinde
qd dicit montẽ dei montẽ incrassatũ.
montẽ uberem. ne quis auderet et
hoc dñm ihm xpm comparare ceteris
sanctis. qui et ipsi dicti sũt montes
dei. ¶ legit quippe iustitia tua sicut
montes dei: vnde et aplus ait. ut
nos sim⁹ iustitia dei in ipso. De quib⁹
montibꝫ et alio loco dicitur. illumi
nans tu admirabiliter a montibꝫ eter
nis: quia vita eis eterna donata ẽ.
et p eos sanctarũ scripturarũ eminẽtis
sima auctoritas constituta ẽ: sed illu
minante eis illo cui dicit. illumĩãs tu.
leuaui enim oculos meos in montes.
vnde veniat auxiliũ michi: nec tm
auxiliũ meũ ab ipsis pricipue montibꝫ:
sed auxiliũ meũ a dño. qui fecit celũ
et terrã. Vnusquisqꝫ ipsorũ montiũ mul
tũ excellens tm duxisset. q plus illis
omnibꝫ laborauerit: nõ aũt ego inqt.
sed gratia dei mecũ. ¶ Ne quis g⁹ aute
vet etiã montẽ speciosũ forma pre
filiis hoim. montibꝫ filiis hoim com
pare. qm nõ defuerunt qui eũ dicent
alij iohannẽ baptistam. alij helyam.
alij hieremiã aut vnũ ex pphetis: cõ
uertit se ad illos et ait. Vt qd sus
picamini montes incrassatos: a mon
tem iquit in quo placuit deo habita
re in eo. ut quid suspicamini? Sicut enim
lumen illi qua et ipis dictum est.
vos estis lumen mũdi: ꝑ aliud illud
dictum ẽ. lumẽ verũ qd illũinat oẽz
hominẽ: sic montes illi. sed longe a
liis mons paratus in cacumine mõ
tiũ. a montes itaqꝫ isti illum montẽ
portando gloriosi sunt: quorũ ille
vnus dicit. michi aũt absit gloiari.
nisi in cruce dñi nri ihu xpi. per quẽ
mihi mũdus crucifixus est et ego
mũdo? ut qui gloriat⁹ nõ in seipo. sed
in dño glorietur. Ut quid ergo suspi
camini montes incrassatos? eũ montẽ
in quo placuit deo habitare in eo?
¶ Non quia in alijs nõ inhabitat: sed
quia in ipsis per ipsum. ¶ In ipo ꝺ ipse
habitat omnis plenitudo diuinitatis
nõ umbraliter tamꝙ in templo a re
ge salomone facto: sed corporaliter
solide atqꝫ veraciter. qm deus erat in
xpo mũdum reconsilians sibi. Qõ
sue de patre dictũ accipiam⁹. qnã
ipe ait. pater aũt in me manens fa
cit opa sua. ego aũt in patre et pater
in me. sive ita intelligat⁹. deus erat
in xpo. verbũ erat in hoiẽ: sic erat
utiqꝫ verbũ in carne. ut verbũ ca
ro factum solus ꝑpue diceret⁹. ꝺ
homo verbo in vnam xpi ꝑsonam
copularet⁹. Ut qd ergo suspicamini
montes incrassatos? eũ montẽ in
quo placuit deo habitare in eo? ¶ Non
ge utiqꝫ aliter qm in illis montibꝫ.
quorũ aliquẽ etiam hũc suspicami.
¶ Non enim quia et illi ꝑ optionis gra
tiam filij dei sunt: ideo quisqm illo
rum ẽ unigenitus aut dicteret. sed
ad dexteram meã. donec ponã ini
micos tuos sub pedibꝫ tuis. Et
dñs inhabitabit usqꝫ in finem. id
est illos montes nõ comparando.
quos monti ipe dñs inhabitabit. q
ẽ mons paratus in cacumine mon
tiũ: ut ꝑducat eos in finem. id est
in seipm sicut deus est cõtẽplandũ.
finis enim legis xpus ad iustitiã oĩ
credenti. Deo itaqꝫ placuit habitare
in isto monte. qui patus ẽ in cacu
mine montiũ: cui dicit. tu es filius
meus dilectus. in quo bñ cõplacui.
¶ Ipse aũt mons dñs est: qui alios
montes inhabitabit in finẽ. i ꝑfi
cacumine ꝑatus est. Vnus ei deus
et vnus mediator dei et hoim homo
xpus ihus mons montiũ sicut sanctorũ: vñ dicit ego in eis et tu in
me. Ut quid ergo suspicamini incrassatos? montẽ in quo placuit
deo inhabitare in eo? Etenim montes
illos incrassatos dñs iste mons inha
bitabit usqꝫ in finem: ut aliqꝺ sint
quibꝫ aut. qui sine me michil potestis

facere. Ita fit etiam qđ ſequit. Qui
rus dei dcrem multū multiplex. ul' de
nū multū multiplex. ul' decies mul
es multiplex. Vnū enī verbū greum
ſicut quiſq; potuit latinorū intpre
tatum tranſtulit. qđ ibi dictū eſt. mi
riopladion. latine autem ſatis expri
mi nō potuit: qū mille apud grecos
thulia dicunt. myriades autē plura
dena milia. decyrias quippe vna. decē
milia ſunt. Ingentem aūt multitu
dinē ſanctorū atq; fideliū q portando
deum fiūt quodāmō currus dei. ſig
nificauit hoc noīe. Hanc ītmanēdo
et regendo pduxit in finem: tāq; cur
rum ſuū velud in locū aliquē deſti
natū. Initiū enī xpus. deinde q ſunt
xpi in pſentia eius. deinde finis. Hec
Quia letantiū: ſpe enī gaudentes.
donec pduxit in finem. quē nūc et
ſpectant p patientiā. Virtute aūt
ſubiecit. Quōniā in illis. Ne murem
multis tribulationes oportet nos
intrare in regnū dei. Sed dīs ī illis
ideo et ſi ſunt quaſi triſtes. ſemp tñ
gaudentes: nec iam ipſo fine quo
nūdū venerunt. ſed ſpe ſunt gaudē
tes. et in tribulatione patientes.
Quoniā dīs in illis in ſyna ī ſcō.
In nomiū hebreorū intpretatiōis
iucundus ſyna intpretatur mandatū.
et alia quedā intpretat: ꝑ hoc puto
pīm loco aptius cōuenire. Reddens
enī cauſam quare letarent illa milia
quibus conſtat currus dei. dīs inquit
in illis in ſyna in ſancto. idest dīs ī
illis in mandato: qđ mandatū ſan
cē ſicut dixit aplus. itaq; lex quidem
ſancta. et mandatū ſanctū. et iuſtū
et bonū. Sed quid pdeſſet mandatū.
niſi dīs ibi eſſet: de quo dicit deus
enī eſt qui operatur in vobis et velle
et operari pro bona voluntate: Iam
mandatū ſine dei adiutorio. littera
ē occidens. Lex enī ſubintrauit ut ha
bundaret delictum. Sed qm plenu
tudo legis caritas eſt: ideo p caritā
tem lex impletur non p timorē. Ca
ritas enī dei diffuſa ē in cordibus
nīis. p ſpiritū ſanctū qui datus ē
nobis: ideo letant ihs milia. Iantū
enī faciunt iuſtitiam legis qntū ad
iuuant ſpūs gratie: qm dīs in illis
in ſyna in ſancto. Deinde ad ipm dīm
locutione cōuerſa. Aſcendiſti in alt
in altum: captiuaſti captiuitatem.
accepiſti dona in hoīibus. Hoc aplus
sic cōmemorat. sic exponit de dño xpo
loquens. vnicuiq; aūt nrm dat gra
ſecundū mensurā donatiōis xpi: ꝓpter
qđ dicit. aſcendit in altū. captiuauit
captiuitatē. dedit dona hoīibus. Qđ
aūt aſcendit. quid eſt niſi quia et deſ
cendit in īferiores ptes terre? Qui deſ
cendit ipſe ē: et qui aſcendit ſup oīs
celos ut adimpleret oīa. Xpo ergo ſñ
dubitatiōe dictū eſt. aſcendiſti ī altū.
captiuaſti captiuitatē: accepiſti dona
in hoīibus. Licet moueat q aplus idē
testimoniū cōmemorans. nō aut acce
piſti dona in hoīibus: ſed dedit dona
hoīibus. Ille quippe auctoritate aplica.
ſed in hoc locutus ē qđ deus cū patre
filiis: ſecundū hoc quippe dedit dona
hoīibus. mittens eis ſpm ſanctū. q
spūs eſt patris et filij. Secundū illud
vero qđ idem ipſe eſt xpus. in corpore
ſuo intelligitur qđ eſt ecclia. ꝓpē qđ
et membra eius ſunt ſancti et fide
les eius. unde eis dicit. vos aūt eſtis
corpus xpi et membra: prudubio et
ipē accepit dona in hoīibus. Xpus
quippe aſcendit in altū et ſedet ad
dexterā patris: ſed niſi et hic eſſet
in terra. nō inde clamaſſet. ſaule
ſaule quid me ꝑſequeris: Cū igit
idem ipē dicit. qm vni ex minimis
meis feciſtis mihi feciſtis: qdubi
tamus eū accipe in mēbris ſuis que
dona mēbra eius acceperunt: Et qđ
ē captiuaſti captiuitatē: Diu qz
tuat mortē que captiuos tenebat in
qbus regnabat: an ipos hoīes ap
pellauit captiuitatē. qui captiui ſb
diabolo tenebant: Cui rei miſteri
um cōtinet etiam titulus illi psal
mi. qm domus edificabat post capt
iuitatē: idest ecclia post gentilita
tē. Ipos itaq; hoīes qui captiuite
nebant appellans captiuitatē. ſic
multa cū dicit. intelligunt qui mi
lutant: eandem captiuitatem a xo
captiuatam dicit. Cur enī nō ſit cap

tuitas felix? si et ad bonū hominēs
possunt capi? Unde de petro dictū est.
et hoc iam hominēs eius capiens. Cap
tiuata ergo quia capti. et capti quia
subiugati sub leue illud iugū missi:
liberati a peccato auius serui erant.
et iustitie serui facti auius liberi erāt.
Unde et ipse in illis ē qui dedit dona
hominibus et accepit dona in hoīibus?
ideo q̄z in ista captiuitate. in ista ser
uitute. in isto carcere. sub isto iugo nō
sunt milia plorantiū. sed milia letā
tium: dñs quippe in illis in syna in
sancto. Cui sensui congruit et alia in
pretatio. qua intpretatur syna mē
sura. Nam de hys donis letitie spūa
lis loquens aplūs id qđ supra cōme
moraui. unicuiq; aūt nr̄m data
ē gratia scđm mensurā donationis
xpi: ac deinde sequit qđ eadē hic seq
tur. propter qđ dicit. ascendit in altū.
captiuauit captiuitatē. dedit dona
hominibus: qđ hic est accepisti dona
in hoīibz. Quid hoc est illa ueritate cō
tradus? quid manifestius? Sed qđ
deinde adiungit. Etenī qui non
credunt inhabitare. ut qđ nonnulli
codices habent. etenī nō credentes
inhabitare. nā quid sūt aliud nō cre
dentes. nisi qui nō credunt: de quib⁹
dictum sit. nō est facilis intellectus.
Tamq̄ enī ratio redderet superiorū
verborū. cū dictū esset captiuasti
captiuitatē. accepisti dona in hoī
bus: ita subiungitur est. etenī q̄ non
credunt inhabitare. idest nō credē
tes ut inhabitarent. Quid est hoc?
De quibus dicit? An illa captiui
tas anteqū traīsieret in bonam cap
tiuitatem. unde fuerūt mala capti
uitas ostendit? Non credendo enī
possidebantur ab inimico. qui opat⁹
in filios diffidentie: in quibz et vos
aliquādo fuistis aliqn̄. cū viueretis
in illis. Donis ergo gratie suę. qui
accepit dona in hominibus captiua
uit istam captiuitatē. Etenī nō cre
dentes erant ut inhabitarent. Nā
fides eos inde liberauit. ut iam cre
dentes inhabitent in domo dei: et
facti et ipsi domus dei. et cuius dei
dei meum miluū letantiū. Unde qui
bet canebat in spū ea premidens.

mpletus etiam ipe letitia eructua
uit ymnū dicens. Dñs deus bene
dictus: bñdictus dñs deus de die in
diem. Quod nōnulli codices habēt
die cotidie: quia sic habent greci.
emeran cathemeran. qđ verius et
primeret die cotidie. Qm̄ puto loā
nē hoc significauit qđ dictum ē de
die in diem. Cotidie quippe hoc agit:
usq; in finem captiuitatē captiuitatē
accipiens dona in hominibz. Et qm̄
currum illū ducat usq; in finem: se
quitur et dicit. Deus spēm tuę fu
ciet nobis deus salutarium nostrorum:
deus nr̄ deus salvos faciendi. quid
tū gratie cōmendatur. Quis ei sal
uus esset? nisi ipe sanaret? Sed ne
occurreret cogitatiōi. aut ergo mor
mur si p eius gratiam salui facti
sumus: continuo subiecit. Et dñi
exitus mortis. Tamq̄ diceret. Quid
indignaris humana conditio habē
te exitū mortis? Et dñi tui exitus nō
alius q̄m mortis fuit. Potius ergo
consolare q̄m indignare: nam et
dñi exitus mortis. Spe enī salui fa
cti sumus. Di aūt quod nō videmus
speramus: p patientiā exspectamus?
Patienter ergo etiam ipam mortē
feramus? illius exemplo qui licet
peccato nullo eēt debitor mortis. et
dñs esset a quo nemo aīam tolleret.
sed ipe eam a semetipo poneret: eadē
ipi fuit exitus mortis. Quippe
men deus cōquassauit capita ini
micorū suorum. vertice capilli per
ambulantiū in delictis suis. idest
nimis se extollentiū. nimis superbi
entiū in delictis suis: in quibz sal
tem hūiles esse deberent. dicentes.
dñe, prius esto mihi propitius.
Sed cōquassauit eorū capita. qm̄
quis se exaltat humiliabitur: at per
hoc quāuis et dñi sit exitus mortis.
tamen idem dñs qm̄ deus est et po
tūtate nō necessitate scđm carnē
mortuus est. cōquassauit capita
inimicorū suorū? non solum eorū
qui cruci fixo illudentes et moven
tes capita dicebant. si filius dei ē
descendat de cruce: sed etiam oīm
extollentiū se aduersus doctrinam
eius. et tamq̄ mortem hoīs irride

dentū. Idem quippe ipse de q̄ dictū
est. alios saluos fecit sepīm nō potest.
deus est sanitatū nostratū. et deus ē
saluos faciendi? sed ꝓpter hūilitatis
et patiētie documentū. et sanguīc
suo delendū nostrorū q̄ꝰ chirographum
petratorū. etiam suū esse voluit cri
tum mortis: ne mortem istam time
remus. sed ullam potius unde nos li
berauit ꝓ ista. Deprecamē illuſ
et mortuus conquassauit capita in
multorū suorū de quibz ait. ꝓ fusum
me et reddam illis: siue bona ꝓ mal.
dū sibi subdit capita credentium. si
ue iusta pro īiustis. dū punit capita
superbientū. Utroq; enī modo conq̄s
santur et confringunt capita īimi
corū. cū a superbia deducunt. siue hu
militate correcti. siue in ymā tartā
abrepti. Dixit dñs et basan cōuer
tar: ul'ut nōnulli codices habēt et
basan cōuertam. Ille quippe cōuer
tit ut salui simus: de quo supī dictū
est. deus sanitatū nostrarū. et deus
saluos faciendi. Ei quippe et alibi
dicit. deus virtutū conuerte nos. et
ostende faciem tuā et salui erimus:
item alibi. cōuerte nos deus sanita
tum nostrarū? Ille aūt dixit et basā
cōuertam. Basan interpretat confu
sio. Quid est ergo conuertū et confu
sione? nisi quia confundit de pcīis
suis. qui pro eis dimittendis precat
misericordiā dei? Inde est q̄ ille pub
licanus nec oculos ad celū audebat
leuare: utpote se considerans confunde
batur. sed descendit iustificatus. q̄
dixit dñs et basan cōuertam. Basan
interpretatur et confusio. Et recte ītel
ligitur dñs et sanitate conuertē. id
ē et inopia. Nam qui sibi uidentur
copiosi. cū sint famelici. et pleni. cū
sint īanissimi. nō conuertunt? Beati
enī qui esuriunt et sitiūt iustitiā:
q̄m ipsi saturabunt? Et iste dñs et
sanitate conuertit. De anima q̄ppe
sua illi dicit? extendi manus meas
ad te: aīa mea velud terra sine aqua
tibi. Ibi illud quoq; nō absurde ītel
ligitur. q̄ habent alij codices et ba
san cōuertar. Conuertit? ei ad nos
etiam ipe qui dixit. cōuertimī ad
me et conuertar ad vos: et nō nisi
extra confusionē. cū pectū nostrū
ante nos est semp. et erit sanitatē
qua eius desideramus ymbrem qu
pluuiā voluntariam segregauit here
ditati sue. Nam sanitate īfirmata
ē: ipse vero conuersus ꝓficat eam tu
dinat. et conuersus vinificasti me. n
Dixit ergo dñs et basan conuertam:
Conuertam in ꝓfundum maris.
Si conuertam? quare in ꝓfundū ma
ris? An sepīm quippe cōuertit dñs.
cū salubriter conuertit: et non ē
vtiq; ipse ꝓfundū maris. An fallit
forte latina locutio? et pro eo po
situm in ꝓfundū qd est in ꝓfunde?
Non enī ille se conuertit? sibi sed
conuertit eos qui in ꝓfundo huius
seculi iacent dimersi pondere pecca
torū: ubi conuersus ille dicit. de
ꝓfundis clamaui ad te dñe. Si aūt
nō est conuertam. sed conuertar ī
ꝓfundū maris: hoc intelligitur di
xisse dñm nrm. qd sua misericordia
conuertetur etiam in ꝓfundo ma
ris. ad eos quoq; liberandos q̄ eēnt
etiam desperatissime pctōres? quā
q̄m in aliquo greco īuenerim nō
in ꝓfundū. sed in ꝓfundis hoc est
enī Lythoes qd priorem sensū confir
mat. quod etiam ibi deus conūtat
ad se de ꝓfundis clamantes: quet
si intelligat? ibi ipse conuerti ad libe
randos etiam tales nō est īcongru
um. et ita eos conuertit. ul' ad eos li
berandos ita conuertit? Et tīgua
tua pes tuus in sanguīe. Qd ad ip?
sum dnm ꝓpheta dixit. ut tinguat?
pes tuus in sanguine? id est ut ipi
qui ad te conuertunt? ul' ad quos li
berandos conuerteris. licet in ꝓfun
do maris onere īiquitatis depressi
fuerint. in tantū gratia tua ꝓficiāt.
qua ubi habūdauit pctm. superha
bundauit gratia: ut fiat pes tuus
int membra tua ad ministrandum
euangelū tuum. et pro nōe tuo
diu ducentes martiriū usq; ad san
guinē tendent. Dic enī ut arbitror
cōuenientius intelligit? pes eius
tinctus in sanguine. Denicq; adiū
git: Lingua canū tuorū ex inimi
cis ab ipso? eosdem ipos qui usq;
ad sanguinē fuerant pro fide cui

gelum certatur. etiã canes vocans
tamq̃ pro suo dño latrantes: nõ il
los canes de quibus dicat aplus. ca
uete canes. sed illos qui edunt de
mundis que cadunt de mensa dñoꝝ
suorũ. hoc enĩ confessa cananea me
ruit audire. o mulier magna ẽ fi
des tua. fiat tibi sicut vis: canes ꝛ
laudabiles nõ detestabiles fidem
seruantes dño suo. et pro eius domo
contra eius ĩimicos latrantes. ¶Non
enĩ manũ tantũmodo dicit. sz manũ
tuorũ. nec eorũ dentes sed lingua ꝛ
laudata est: qñ non utiqz frustra.
nec sine magno sacramento gedeõ
solos eos iussus ẽducere. qui fluminis
aquã sicut canes lamberent: tales
qz nõ amplius qñ trecenti in tanta
multitudine ĩuenti sunt. ¶In quo nu
mero canis signũ est. ꝑpter tau. lit
teram: que in grecis numeror notis.
trecentos significat. ¶De talibz ca
nibus et in alio psalmo dicit. cõuertẽ
tur ad vesperũ et famẽ patient ut
canes. ¶Nam et quidã canes reprhen
si sũt a ꝓpheta ysaya: nõ ideo quod
canes essent. sed qõ latrare nescirẽt.
et dormitare amarent. Ubi utiqz de
monstrant. quia si vigilarent. et
pro dño suo latrarent. laudabiles ꝛ
canes essent. sicut laudant isti de q̃
bus dicit. lingua canũ tuorũ: quos
tamẽ ꝓpheta et ĩimicis fidos ee pre
dixit. ꝓ illam salutet cõuersionẽ. de
qua superius loquebat. Uñ et ille
psalmus. cõuertent ut ad vesperũ:
et famẽ patient ut canes. Deũ
veluti querentibz unde hoc illis tã
bonũ ut canes eius fierent. cui fu
erant ĩimici: responsum ẽ ab ipso.
Dic enĩ legitur. lingua canũ tuorũ.
et ĩimicis ab ipso: ipius utiqz dilec
tione. ipius misericordia. ipius gra.
¶Nam qñ id possent a seipis? Etenĩ
cũ inimici essemus reconciliati sum
deo ꝑ mortẽ filij eius: ad hoc et dñs
fuit extitis mortis. Uisi sunt ingres
sus tui deus: gressus quibus ueisti
ꝑ mundũ tamq̃ in illo curru pagu
turus orbem terrarũ: quos et nu
bes in euangelio sanctos sed fideles
suos figurauit ubi ait. amodo vide
bitis filium hoĩs venientẽ in nubibz.

Lrcepto illo aduentu in quo eit u
der uuorũ atqz mortuorũ: amodo
nqd videbitis filium hoĩs venientẽ
in nubibus. ¶Ingressus tui visi sunt
id est manifestati sũt: revelata gra
testamenti noui. Unde dictũ est qñ
speciosi pedes eorũ qui annũciant pa
cem. qui annũciant bona. ¶Per enim
gratia et isti gressus latebant in ve
teri testamento. Cũ aũt venit plen
tudo tpis. et placuit deo revelare fi
lium suum ut annũciaret in gentib:
visi sunt gressus tui deus. Gressꝰ
dei mei regis mei qui est in sancto. In
quo sancto. nisi in templo suo? Tem
plum enĩ dei sanctũ est in quit: qd
estis vos. Ut aũt gressus isti videre
tur. Preuenerũt principes cõiũcti
psallentibz in medio adolescentula
rũ tympanistriarũ. ¶Principes sunt
apli. ipsi enĩ prevenerũt ut ꝓpli se
querent: venerũt annũciantes no
uũ testamentũ. coniũcti psallentibz:
de quorũ bonis operibus etiã visibil
bus tamq̃ organis laudis glorifica
retur deus. ¶Idem aũt principes in
medio adolescentularũ tympanistria
rũ: in mysterio saluet honorabilis.
¶Nam ita sunt in medio mystri ꝓpo
ti ecclesiarũ nouarũ. ¶Hoc enĩ est ado
lescentularũ carne edomita deũ lau
dantiũ. ¶Hoc est enĩ tympanistriarum:
eo qd tympana fiant corio siccato et
extento. ¶Ideo ne quisqm carnalit ista
acciperet. et ex hijs verbis quosdam
luxurie choros in animũ induceret.
sequit et dicit: In ecclesijs benedi
cite dñm: tamq̃ diceret. ut quicqz
auditis adolescentulas tympanistrias.
lasciua delectamẽta nõ cogitantes. in
ecclesijs benedicite dñm. Ecclie ꝗpe
vobis hec mistica significationẽ mõ
strant. Ecclie sũt adolescentule nova
gratia decorate: ecclesie sũt tympanis
trie. castigata carne spualit sonore.
¶In ecclesijs benedicite dñm. Deum
de fontibus isrl. ¶Inde inqt puis ele
git quos fontes faceret. ¶Nam inde
sunt electi apli: et hij primitus au
dierunt. qui biberunt de aqua quam
ego dabo nõ sitiet umq̃: sed fiet in
eo fons aque salientis in vitã ẽ
nam. In hijs tympanis adolescentiũ

In extasi. Ubi paulus nouissum ap̄lorum dicit. nam et ego israhelita sū ex semine abraham de tribu bēiamī: sed plane in extasi expauescentibz omnibz tam magnū in eius uocatio ne miraculū. Extasis namqz ē mētis exterritus. qđ aliqñ pauore cōtingit: nō nūqz uero per aliquā reuelatiōez alienatione mentis a sensibus corpo reis. ut spiritu qđ demonstrandū est demonstret. Unde intelligi etiā sit potest qđ hic positum est in extasi: ap tū ei psecutoꝝ de celo dictū esset saule saule quid me psequeris: adempto lu mine oculorū carnaliū respondebat dñō quem spū uidebat. Qui autē tū rant: nemine tamē uidentes au lo quentē. Potest hic extasis etiā illa ei intelligi de qua ipe loquens ait. scire se hoīem raptum usqz in tertiū celum. siue aūt in corpore. siue extra corpus nescire: sed raptum in paradysū au disse ineffabilia uerba que nō liceret homini loqui. Principes iuda du ces eorū: principes zabulon principes neptalim. Cum ap̄los significaret prin cipes. ubi est et bēiamin adolescētior in extasi. quibus uerbis paulū signi ficari nemo ambigit. ul' noīe principum oīm significentē in ecclīs excel lentes atqz immutatione dignissimi? quid sibi uolunt hec noīa tribuū is rahelitarū? Si enī tantū iuda mē sr qua et dñs xp̄us sit dictus. carnē: ideo ex hac tribu putāe [illegible]mus fi guratos etiā principes testamēti no ui. Cū uero adiūgit principes zabulō dicat ex hijs tribubus ap̄los fuisse. hoc probari possit nō uideam? tū qi nec unde repellat inuenio. et hoc loco pri cipes ecclesiarū ductes qz eorū. qui in ecclesijs benedicunt dñm uideo cōmē dari: nō absurde etiā istū sensū pdo. sed plus me delectat qđ ex istorū nōm interpretatione claresciat. Hebrea qppe sunt noīa quorū iuda confessio inter pretari dicit. et zabulon habitaculū fortitudinis. neptalim dilatatio me a: que oīa ueracissimos nobis īsinuāt principes ecclesiarū dignos ducatu. dignos ymitatione dignos honorib. quarteres nāqz in ecclesijs locū suū tenent: atqz apices sē dignitatis ex cellunt. Jam uō in martirio prima con fessio est: et pro illa quisq; adhuc tolerandi sequens assumit fortitudo: deinde post oīa tolerata finitis an gustijs. latitudo consequit in premio. Potest et sic intelligi. ut cū tria hec precipue cōmendet ap̄lus. fidē. spem. caritatem: confessio sit in fide. fortitu do in spe. latitudo in caritate. Fidei qppe res ē. ut corde credat ad iustitiam: ore aūt confessio fiat ad salutem. In passionibz aūt tribulationū res tris tib ē: sed spes fortis ē. Si enī qđ nō uidemus speramus: p patientiā exspec tamus. Latitudinē uero prestat. cari tatis in corde diffusio. Nam consūmata caritas foras mittit timorē: q timor tormentū habet p anime angustias. Principes ergo iuda ductes eorū q in ecclesijs benedicunt dñm: principes zabulon p̄ncipes neptalim. principes confessionis. principes fortitudīs. latitudinis: principes fidei. spei. caritatis. Manda deus uirtutē tuam. Unus ē dñs noster ihūs xp̄us p quem oīa et nos in ipso: quē legimus dei uirtutē et dei sapientiā. Quomō aūt dē mādat xp̄m suum? nisi dū eū cōmendat: Cōmendat enī deus caritatē suā in nobis: cū dū adhuc pctores essem? xp̄us pro nobis mortuus ē. Quomō et non cū illo oīa nobis donauit: Manda deus uirtutē tuā: Confirma deus qđ operatus es in nobis. Manda dicendo: confirma iubendo. De templo tuo in ihrlim tibi offerent reges munera. A templo tuo in ihrlim. que ē libera mater nr̄a: qua et ipsa est tē plum sanctū tuū. Ab illo ergo tēplo tibi offerent reges munera. Quānāqz reges intelligant. siue reges terre. si ue reges quos discernit sup celestibz su per columbā denuigentatam: tibi of ferent munera. Et que munera? Glōsa Que sacrificia? Laudis. Sed hinc laudi obstrepunt xp̄ianū uocabulū habentes. et diuersa sentientes. Fiat ergo qđ sequit. Increpa feras cala mi. Nam et fere sunt. cū nō intelli

gendo notent: et fere talami sūt. qm̄ scripturaꝝ sensū pro suo errore puer
tunt. Ptalamū quippe tā conuenē
ter scripture significant. qm̄ sermo
linguam: sc̄m qđ dicit lingua he
brea ul' greca ul' latina ul' alia ꝙlibz
p efficientē saluet id qđ effiat. Usi
tatū est aūt in latino eloquio. ut tū
scriptura stilus uocet qđ stilo fiat:
ita ergo et talamus qđ talamo fiat.
Dicit aplūs petrus indoctos et unsta
biles pueriē scripturas ad ꝓpriū suū
intentū. Hec sūt fere talami de qui
bus hic dicit. intrepa feras talami.
De hys est etiā qđ aduīgit. Cōgre
gatio tauoꝝ int̄ uaccas populoꝝ.
ut ercludant hy qui ꝓbati sūt argē
to! tauos uocans ꝓpter supbiā du
re indomite ꝙ reruntz: significat eī
hereticos. Uaccas aūt populoꝝ se
ductiles aīas intelligendas puto:
quia facile hos tauos sequūt. Nō
enī ꝓplos uniuersos seducunt. in q
bus sūt graues et stabiles. uñ scrip
tum ē. in populo graui laudabo te:
sed in eis ꝓplis quas īuenerint uac
cas. Et hys enī sunt qui penetrant
domos. et captiuas ducūt mulier
culas oneratas pcīis: que ducunt
uarys desideryis. semp discentes. et
ad ueritatis scientiā nūqm̄ puenu
entes. Qđ aūt aut aplūs idem. oportz
et hereses esse. ut probati manifesti
fiant in uobis: hoc etiam hic seq̄tur.
Ut ercludant hy qui ꝓbati sunt ar
gento. idz qui probati sūt eloqis dñi.
Eloquia quippe dñi eloquia casta:
argentū igne ꝓbatum terre. Nam er
cludant dictum ē appareant emine
ant: qđ aut ille manifesti fiant. Uñ
et in arte argentaria ercusores uo
cant: qui de confusione masse nouc
rūt formā uasis exprimere. Multi et
enī sensus scripturaꝝ sāctaꝝ latēt.
et paucis intelligentioribz noti sūt:
nec asserunt cōmodius et attepti
bilius. nisi cū respondendi hereticis
cura cōpellit. Tunc enī etiā ꝙ neg
ligunt studia doctrine sopore dis
cusso ad audiendi excitantur dili
gentiā: ut aduersary refellantur.
Denigz qm̄ multi scripturaꝝ sanctaꝝ
sensus de xpo deo asserti sūt cont̄ so
cinū: Qm̄ multi de homīe xpo cont̄
manicheū: Qm̄ multi de trinitate
contra sabellium: Qm̄ multi de uni
tate trinitatis aduersus arrianos. eu
nomianos macedonianos: Qm̄ mul
ti de catholica ecclesia toto orbe dif
fusa. et de malorū cōmixtione usq;
in finem seculi. qđ bonis in sacrimen
torū eius societate nō obsunt! aduer
sus donatistas et luciferianos aliosq;
ꝙsi qui sunt qui simili errore a ver
itate dissentiunt: Qm̄ multi contra
reteros hereticos quos enūare uel com
memorare numis longū est. et ꝓpter
operi nō necessariū: Quoꝝ tamen
sensuū probati assertores a prosus
latērent. aut nō ita eminerent. ut e
os emuīe ferrent supboꝝ contra
dictiones: quos uelud tauros id est
iugo discipline pacifico lenigz non
subditos cōmemorat aplūs. ubi ta
lem dicit eligendum ad episcopatū.
ut potens sit exhortari in doctrina
sana. et cont̄dicentes redarguīe. Sūt
enī multi nō subditi. ut sunt tum
elatione superbie īpacientes auctu
atigz unctionis. uanilo qui et mentis
seductores. Nā mentes significat
iste psalmus appellatione uaccaꝝ.
Ad hanc ergo utilitatē. prudentia
diuina ꝓmittit tauos congregan
int̄ uaccas ꝓplorū: ut ercludantur
id est ut emineant qui ꝓbati sūt ar
gento. Ad hoc enī hereses sinunt ee
ut p[illegible]bati manifesti fiant: q
m̄ et [illegible] sit possit intelligi cōgre
gatio tauoꝝ int̄ uaccas populoꝝ.
ut ab eis uaccis ercludant qui pro
bati sūt argento. Nam enī habent
heretici intentionem doctores! ut ab
auribus animaꝝ ꝙb seducte moliūt
ercludant eos. id est separent eos ꝙ
ꝓbati sūt argento: id est qui ydonei
sūt docere eloquia dñi. Sed siue ille
huius verbi siue iste sit sensus seq̄t.
Dispge gentes que bella uolunt.
Non enī correctioni sed ultioni stu
dent. Hoc ergo ꝓphetat ut ipi pos
dispgant qui corrigi nolunt: qui
gregem xpi dispgere affectant. Ge
tes aūt appellauit nō ꝓpter genera

nones fimulacrū: sed ꝑter geneā ser
tarū ubi senes sucessionis confirmat
erorem. Venient legati ex egypto:
ethiopia ꝓueniet manus eius deo.
Egypti ul' ethiopie nōie oēm gentā
um fidem significauit. a ꝑte totum:
legatos appellans reconciliationis
ꝑdicatores. Pro xp̄o inquit legatione
fungim̄: tanq̄ deo exhortante per
nos. obsecramus pro xp̄o reconciliai
deo. Non ergo de solis israelitis uñ
apli electi sūt. sed etiā de ceteris gen
tibus futuros predicatores xp̄iane
patis hoc modo mustrat ꝓphetarū ē.
Qd uero ait ꝓuenuet manus eius. hō
aut. ꝓuenuet uindictā eius: conuersio
ne salutet ad eū ut peccata dimittāt.
ne pcōres ꝑmanendo puniant: qd
etiā in alio psalmo dicit. ꝓueniam
faciem eius in confessione. Dicit per
manus uindictā: ita ꝑ factē reuela
tionē ꝓsentiā ꝑ significat que fu
atꝝ ethiopiā torius orbis gentes
regna terre. Non sabellio nō arrio.
nō donato. nō ceteris hereticis
tib. sed deo regna terre. Plures autē
codices latini et maxime greci ita di
cunt: ethiopia ꝓuenuet manus eius
deo: ar deinde sequat in alio uersu.
regna terre cantate deo. psallite dño.
Cui distinctionē multorū codicū et
auctoritate dignorū consonātia sine
dubio ꝑferenda fides cōmendari in
uenit q̄ opa ꝑdit: quia sine bonis
operū meritis. ꝑ fidem iustificatur
impius. sicut dicit aplus. credenti i
eum qui iustificat impiū deputat
fides eius ad iusticiam: ut deinde
ꝑa fides ꝑ dilectionē incipiat opari.
Ea quippe sola bona dicenda sunt:
que fiunt ꝑ dilectionē dei. Licet aūt
necesse ē antecedat fides. ut inde
ta nō abiectis incipiat illa: q̄n nul
lus opatur per dilectionē dei nisi
prius credat in deū. Licet est fides
de qua dicit. in xp̄o enī ihū neq̄ ar
cūcisio aliquid valet. neq̄ ꝓputū:
sed fides que ꝑ dilectionem opat.

Licet est fides de qua ipe ecclie dicat
in mutis cautionū: uenies et per
transies ab initio fidei. Venit enī
tanq̄ curius dei in milibz letātiū
prosperū uter habens. et ꝓtransiit
de hoc mūdo ad patrem: ut fiat in
ea qd̄ sponsus ipse dicat. qui transiit
de hoc mundo ad p̄rem. uolo ut ubi
ego sum et isti sint mecū: sed ab ini
cio fidei. Quia ergo ut bona opera
sequant̄ p̄cedit fides. nec ulla sūt
bona opa. nisi que sequūtur p̄eden
tē fidem: nichil aliud uidet̄ dictum.
ethiopia ꝓuenuet manus eius deo.
nisi ethiopia credet deo. Dic ei ꝓue
niet manus eius. idest opera eius.
Cuius. nisi ipius ethiopie: Quia hō
in greco nō est ambiguū eius ipse
ubi apertissime femino gie positū ē:
ac ꝑ hoc nichil aliud dictū est. q̄n
ethiopia ꝓuenuet manꝰ sua deo.
idest credendo in deū ꝓuenuet opa sua.
Existimo enī inquit aplus iustificari
hoīem ꝑ fidem sine operibz legis.
An iudeoꝝ deus tantū: Nōne et gen
cium: Dic ergo ethiopia que uidet̄
extrema gentiū iustificat̄ ꝑ fidem
sine opibus legis. Non enī ut iusti
ficet̄ de legis opibus gloriat̄: nec
ꝓponit fidei merita sua. sed fide ꝓue
nit opera sua. Plures sane codices
greci nō habent manus sed manū:
qd̄ tantūdem valet. q̄n pro operibz
positū est. Gallem aūt latini inter
pretes sic transtulissent. ethiopia ꝓ
uenuet manus suas. q̄n ut manū
suā deo: q̄n planius hoc cēt q̄ nūc
qd̄ dictū est. et salua ueritate fieri
posset: quia in greca lingua id̄ ꝓno
men nō solum eius sed etiam suam
ul' suas potest intelligi. Suam ergo
si manū: suas aūt si manus. Nam
qd̄ est in greco chira autem qd̄ plures
codices habent. et manū eius et ma
nū suam potest intelligi. Qd̄ uero
rarū est in codicibz grecis. chiras au
tem. et manus eius et manus suas
latine dici potest. Sunt iā uelud de
cursis per ꝓphetiam rebus oīibus
quas impletas iam ē cernim: hoc
tatur ad laudem xp̄i: ar deinde pre
nūciat futurū eius aduētū. Regna
terre cantate deo. psallite dño:

psallite deo qui ascendit sup celū celoꝝ ad orientem: ul' sicut nōnulli codices habent. qui ascendit sup celum celi ad orientē. In hijs verbis ille nō intelligit xpm: qui eum resurrectionē ascēsionemq; nō credit. Ad orientē veō quod addidit. nōne eaā ipm locū. qm in partibz orientis est ubi resurrexit. et unde ascendit expressit? Ergo sup celum celi sedet ad dexteraā patris. Hoc ē qđ dicit aplus ipse ē qui ascendit sup oēs celos. Quid enī celoꝝ restat. post celū celi? Quos et celos celorum possum⁹ dicere. sicut vocauit firmamentū celū: qđ tamen celū eaā celos legimus ubi scriptū est. et aque q̄ sup celos sint laudent nomen dñi. Et qm inde venturus ē ad iudicādos vivos et mortuos: attende qđ seqt̄. Ecce dabit voce suam voce virtutis. Ille qui sicut agnus coraā tondente fuit sine voce. ecce dabit voce suam: nec voce infirmitatis tāq̄ iudicandq; sed voce virtutis tāq̄ iudicaturꝰ. Non enī deus occultus sicut prius et in hōm iudicio nō aperiens os suū: sed deus manifestus veniet. deus nr̄ et nō silebit. Quid desperatis infideles. quid irridetis? Qđ dicit seruus malus. tardat dñs meus venire? Ecce dabit vocem suā vocem virtutis. Date gloriā deo. sup israel' magnificētia eius. De quo dicit aplus. sup israel' dei. Nō enī oēs qui ex israel' hy sunt israelite. qm̄ ē et israel' sedm carnem: unde aut. videte israhel secundū carnē. Non aūt qui filij carnis hy filij dei: sed filij promissionis deputant⁹ in semine. Tunc ergo qm̄ erit sine ulla malorū obmixtione ppl's eius tāq̄ massa ventilabro emūdata. tāq̄ israel in quo dolus nō est: tūc eminētissima erit sup israel' magnificētia eius. Et vitus eius in nubibz. Nō enī solus veniet ad iudicīū. sed cū sanctis suis ppli sui quibus promisit. qđ sedebunt sup sedes iudicaturi: qui etiā angelos iudicabunt. Hee sunt nubes. Deniq; ne aliud nubes intelligerent⁹ secutus adiūxit. Mirabilis deus in sanctis suis deus israel'. Tūc enī et nomen ipm veracissime ac plenissime implebit⁹ israhel qđ est uidens deū: qm̄ videbimus eū sicuti est. Ipse dabit virtutē et fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Ac fragili et infirme. habemus ēi thesaurū istum in vasis fictilibus: tūc vō eaā corpum. gloriosissima cōmutatione. ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi sue. Seminat⁹ enī hoc corpus in infirmitate: surget in virtute. Ipse ergo dabit virtutem quā in sua mente premisit. de qua dicit aplus. virtutem resurrectionis eius: fortitudiē aūt qua ūmuta destruetur mors. Qm̄ utiq; plurum et adintelligendū difficilem psalmū tandē aliqn ipso adiuuāte finiuimus: benedictus deus. Amen. Explicit psalmus.

Irvy. Incipit psalmus. lx octauus.

Deo cōpore in hoc scō exortiōe sumus ꝙ aggregati populo dei. quo iam olus illud ex grano synapis tendit brachia sua? quo iam fermentum illud qđ primo ostemptabile fuit fermentauit tres mensuras. idest totū orbem terraruū reparatū ex tribz filijs noe. qui ab oriente et occidente et aquilone et austro venūt qui recubant cū patribus: expulsis forabe is. qui de illorū carne sūt nati. et eorū fidem nō sunt imitati. Ad hāc ergo xpi ecclie gloriā oculos apertum⁹: et illam sterilem cui gaudiū indictū atq; predictū est q̄ plures filios habitura erat. qui illa que habebat viri. iam tale inuenimus que oblita esset opprobriorū et ignominie vidualitatis sue? et ideo possumus forte timuerit. cū vores hui⁹ litteris xpi nūc legerem⁹ in alijs pphetis: et fieri pt ut minus ex eis afficiam̄. ita nō eo tēpore venim⁹? qui istā cū sapore legebant⁹ habundante pfectura. Sed rursus si tribulationū habundantiā cogitemus et in qua ambulem⁹ via cognoscam⁹? si tamen in illa ambulamus. qui sit angustia et q̄ pressuras atq; tribulationes pducat ad requiē sempiternā. quāq; ipa que in rebus humanis vocat⁹ felicitas plu

sit timenda ꝑ miseria. qñquidē misse
ria pleñ ꝙ affert et tribulatione fruc
tum bonū. felicitas aūt corrūpit aīaz
puersa securitate. et dat locū diabo
lo temptatori: cū ergo cogitauerim⁹
prudenter ⁊ certe sicut psallit hiere
mias temptationē esse vitam hu
manā sup terram. neminēq; omni
no esse securū. nec debere ee securum
donec ad illam patriam veniat² vbi
nemo erit amicus quo nemo admit
tit² inimicus⁹: etiam nūc in ipsa ecclie
gloria agnoscimus voces tribulatio
nis nēe et tam ꝙ membra xpi cōpa
nos iuuem retinentia. dicim⁹ de psal
mis qđ hic dixisse iuenerim⁹ miēs
eo cōmunis² omnibus ab initio usq;
in finem. Tamen istū psalmū quem
tractandū suscepim⁹. et de quo loqui
tatis vīe in noīe dñi ꝓposuimus.
in grano synapis agnoscam⁹ paulu
lū ab altitudine oleris et diffusione
ramorū. et ab illa gloria ubi aues
nē: et hec magnitudo que nos delec
tat in olere. qñ de parvo surrexit au
diamus. Christus enī hic loquit²: sed
lū caput sed et corpus est. et ipis ver
bis agnoscam⁹. Nam qua hic loqt²
dubitare omīno nō ꝑmittim⁹². Nec st
ne expressa verba que in eius passio
meā fel. et in sitim meam potauerūt me
aceto. Qñdo ista ad litterā ipleta st:
Cūq; ipse xpus diuisset sitio pendens
in cruce. et ad hoc verbū ei aceti⁹ in
spongia datū esset. quo accepto dixit.
consummatū est. et sic inclinato capi
te tradidit spm. ostendens ista ōnia
que ꝑdicta sunt in illo fuisse cōsum
mata: nō licet hic aliud intelligere.
Apli etiam loquentes de xpo. testimō
nia ex isto psalmo dederunt. Quis
aūt dubitet a sententijs eorū? Aut qs
agnus non sequat² aretes? Ergo xpus
hic loquit². magisq; nobis demon
strandū est ubi eius mēbra loquāt².
et ostendam⁹ qr totus hic loquit². qđ
dubitandū ꝙ xpus loquat².

Titulus
psalmi est: in finē pro hijs qui com
mutabunt² ipsi dauid. Nunc cōmu
tationē in melius. Cōmutatio enī
ul' in deterius est ul' in melius. Adam
et eua in deterius: qui ex adam et eua
xpo he— serunt. in melius cōmutati
sunt. Dicit enī p unū hoīem mors. i
ta et per unū hominē resurrectio mor
tuorū: et sicut in adam oēs moriūt².
sic et in xpo isto oēs vivificabuntur.
Ab eo qđ formauit deus mutatus ē
adam. sed in peius iniquitatis sue: ab
eo qđ optata est iniquitas mutant fi
deles sed in melius p gratiā dei. Ut
mutaremur in peius nra iniquitas
fuit: ut mutarem² in melius nō nra
iustitia. sed gratia dei prestat. Quod
ergo in peius mutati sum⁹ nolus in
putemus: qđ in melius cōmutam².
deū laudemus. Pro hijs ergo psalmus
iste qui cōmutabunt². Unde aūt ista
cōmutatio facta est nisi ex passione
dñi? Pascha ipm. latine transitus i
terpretat². Non est enī pascha grecū
nomen: sed hebreum. Resonat quidē
in greca lingua passionē. qr paschā
pati dicit²: sed consultū hebreū verbū
aliud indicat pascha transitum cō
mendat. Qđ admonuit etiā ipos hoīes
euangelista. qui imminēte passione
cū venisset ad cenā. qua cōmendauit
sacramentū corporis et sanguinis sui.
ita loquit². cū autē venisset hora qua
transiret ihūs de hoc mundo ad patrē.
Expressit ergo transitū paschę: qm nisi
ipse transiret hinc ad patrem qui
pter nos venit. nos transire hinc q̄
mō possemus²? qui nō pter aliquid
leuandū descendim⁹ sed tradimus².
Ipse aūt nō tradit. sed descendit: ut
eū qui tradebat² sublevaret. Transi
tus ergo et illius et nr hinc ad patrē².
de hoc mūdo ad regnū celorū. de vi
ta mortali. ad vitā etiam: de vita
terrena ad vitā celestem. de vita cor
ruptibili ad incorruptionē². de tribu
lationū conuersatione. ad pretiam
securitatē: ideo pro hijs qui cōmu
tabunt² psalmus titulus est. Causam
igitur cōmutationis nre. id; ipsam
dñi passionē nrām ꝙ in tribulatiōibz

uotem in terra psalmi adiutamus? ig
nosamus congemiscamus? audiendo
cognoscendo cõgemiscendo mutem:
ut impleat in nobis tytulus psalmi
pro hijs qui cõmutabuntur.

Saluũ me fac deus: qm̃ in
troierunt aque usq; ad a
iam meam. Gianũ illd
est cõtemptũ modo qd ui
detur humile dare uotes:
in orto obruit muratoro mũdo oleris
magnitudine cunus oleris semẽ con
temptũ est a uideris. Reuera enĩ con
siderate semen synapis minutũ aspe
nabile fustũ prorsus: ut ibi impleat
qd dictũ est. uidimus eũ et nõ habebãt
speciem neq; decorẽ. Aquas aũt itras
se usq; ad aiam suam dixit: q; potue
runt ille turbe quas aquas noĩe sig
nificauit huiusq; prevalere ut occi
derent xpm. Pualuerũt ad detrimẽ
dum. ad tenendũ ad ligandũ ad ĩsul
tandum: ad colaphizandũ ad conspu
endũ. Adhuc quousq;? Usq; ad mortẽ.
Ergo introierunt aque usq; ad animã
meã. Hanc quippe vitã dixit aiam su
am: quousq; illi attẽdẽ seuiendo potu
erunt. Sed nũquid hoc possent. ni ab
illo permitterent? Unde ergo tãqm̃ ali
quid ĩnutus patiat? sic clamat? nisi
qua caput mẽbra sua pfigurat: pas
sus ẽ quippe ille q; uolut: miẽb uero
eaã si noluerint. Petro nãq; ita pre
dixit passionẽ suam: cũ senueris ĩsti
alius te pũget et feret quo tu non
vis. Quãqm̃ enĩ xpristo mihi cupia
mus mori tamẽ nolumus: et ideo li
benter ul' potius patienter patim̃. qua
alius transitus nõ datur p quẽ xpo
uiuam? Nam si possem? aliter pue
nire ad xpm id est ad uitam eternã?
quis uellet mori? Naturam quippe
mãm. id est consortiũ qddam anime
et corporis. et quãdam in hijs duobz
familiaritatẽ conglutinationibz atq;
cõpagibz exponens quodã loco apos
tolus ait. habẽ nos domũ nõ manu
factam eternã in celis. id est ĩmorta
litatẽ preparatã nobis qui uidelicet
sum? in finẽ cum resurrexerim? a mor
tuis: et ait. in quo nolumus spoliari
sed superuestiri. ut absorbeatur mortale
a uita. Si fieri posset sic uellem? aut
fieri ĩmortales. ut iã uenirent ipsa im
mortalitas: et modo sint sum? mu
tarent nos. ut mortale hoc nõm ab
sorberet a uita. non p mortẽ deponẽs
punirer. ut in fine uerũ reperet. Qm̃
nos ergo a malis ad bona transeam?
tamen ipe transitus aliquantũ ama
rus? et habet fel qd dederunt dño in
passione uidet. Habet ante quoddam
tolerandum: quo ostendunt qui eũ
arcto potauerunt. Prefigurans ego
et transformans in se nosipos hoc aut
saluũ me fac deus. qm̃ introierunt
aque usq; ad aiam meam. Potuerũt
etiam qui pssuti sunt occidẽ: sed am
plius quid faciant nõ habebãt. Pre
misit eũ exhortationẽ ipse dñs di
cens. nolite timere eos qui corpus
occidunt et ampliꝰ nõ habent qd
faciant: sed eũ timete qui habet po
testatem et corpus et aiam occidere
in gehennã ignis. Maiore timore mi
nora conterimus: et maiore cupi
ditate omnia tpalia fasti
dimus. Nam hec et delicie tpales
dulces sunt: et tribulationes tpales
amare sũt. Sed quis nõ libati tribu
lationibz tpalibz poculũ. metuens ig
nem gehennar? Et quis nõ cotemp
nat dulcedinẽ seculi? inhians dul
cedinẽ vite eterne? Hunc ergo ut li
berem clamem? ne forte in pressuris
consentiam? iniquitati. et uẽ inepabi
liter sorbeamur. Saluũ me fac deus:
qm̃ introierunt aque usq; ad animã
meã. Infixus sum in limo pfundi:
et nõ est substantia. Odorat limũ:
An ipos qui pssuti sunt? De limo eã
factus ẽ homo. sed esti tacendo aut
tuta limus pfundi facti sunt: quibz
pssequentibus et ad iniquitatẽ ẽtyer
cupientibus quisq; non consentit
de limo suo aurũ facit. Adorent eũ
limus ipius conuerti in habitudi
nem celestem: et sorbus fieri tytulo psal
mi pro hijs qui cõmutabunt. Isti
aũt cũ limus pfundi cecid. hesi mi
hi. id est cecidit me. Pualuerũt
mihi occidere me. Infixus ergo
sum in limo pfundi: et nõ est substi
tia. Quod est hoc nõ est substãtia.
Nũquid nã ipse lim? non ẽ substi
tia? In ergo inherendo factus sum

nō esse substancia? Quidē gō ihūs
sum? Quicqd nam sit hesit xpūs?
Aut vero hesit? An nō sicut dictū est
in libro iob terra tradita est ī manū
impy? An sēm corpus infirus ē. qđ
tenere potuit. et ipsam crucifixionē
habebat? Nisi enī clauus firus esset:
crucifixus non esset. Unde ergo ē non
substancia? An unus ille nō est sb
stancia? Intelligamus ergo si potue
mus quid sit. non est substancia: si
quis intellexerimus. qđ sit substāna.
Substancia quippe dicit̄ et diuinaz:
sēm qm̄ diximus. habuit substanciā.
et pdidit substanciā. Sed nūqd hoc
putabim⁹ hīt dictū esse. nō est substā
cia. id est non sūt diuine? quasi mō
aliqđ de diuinis ageret̄. aut aliqua
questio de diuinis haberet̄? An forte
qua ille ipe unus pauptas erat?
et diuine nō erunt nisi qm̄ et nos
ptapes effecti fuerimus? Tūc sunt
cū vere diuine: qm̄ nobis nichil deeit.
Potest etiam sēm hunus verbi ītel
lectum accipi sensus iste. ut diceret̄.
infirus sum in limo, pfundi et nō est
substancia: id est ad pauptatē puenī.
Nam hīt dicit paup et dolens ego
sum. Dicit et aplus. qm̄ ppter vos ē
paup factus est cū dives esset: ut illi⁹
pauptate vos ditaremī. Ergo paup
tatem suā volens nobis dns cōmen
dare. fortasse dicent nō est substāna.
Ad summā enī pauptatē puenit: qm̄
forma serui se induit. Diuine enis q
sunt? Qui cū in forma dei eēt: nō ra
pinā arbitratus ē esse se equalē deo.
Nec magne intōpabiles q diuine.
Unde ergo istu pauptas? Quia sem;
ipm exinanuit formā serui accipiēs?
in similitudine hoīm factus. et habi
tu inuentus ut homo. humiliauit se fac
tus obediens usq ad mortem: ut di
ceret introierunt aque usq ad aiam
meā. Unde sup mortē? quid amplius
additurus es? Gnomunia mortis.
deo sequit̄. mortem aūt crucis. Ag̃
na pauptas. sed hinc erunt magne
diuine: qua sicut unpleta ē pauper
tas eius. ita unplebunt̄ et diuine t
tie de pauptate ipius. Quātas dui
tias habet? ut de pauptate nos di

nites faceret? Quales nos facturus
est de diuitijs suis? quos diuites fecit
de pauptate sua? Infirus sum in limo
pfundi: et nō est substanna. Intelligi
tur alio mō substancia, illud qđ sum⁹
qđq sumus. Sed hoc ad intelligendū
aliquanto ē difficiliuis. quāqm̄ res
usitate sunt. Sed quia usitatū ver
bum ē. indiget cōmendationis et ex
positionis aliqūtule: nu tamē si in
tenti fuerimus fortasse in ea non la
borabimus. Dicit̄ homo. dicit̄ pecus:
dicit̄ terra. dicit̄ celum. dr sol. luna.
lapis. mare. aer. Omīa ista substan
tie sunt: eo ipo quo sūt nature ipe sb
stancie dicunt̄. Deus est quedā sub
stancia. Nam qđ nulla substancia
nichil omnino. Substāna ergo aliqđ
esse est: unde etiā in fide catholica
contra venena quoruda hereticor̄ sit
edificand̄. ut dicamus pr̄em et filiū et
spiritū sanctū unius esse substancie.
Qđ est unius substancie? Verbi gr̄ā.
si aur̄ū est pater. aur̄ū et filius. aur̄ū
et spūs sanctus. Qđqđ est pater qđ
deus est: hoc filius hoc spiritus sc̄us
Cum aūt pater est: non illud ē qđ est.
Pater enī non ad se. sed ad filiū dicit̄:
ad se aūt deus dicit̄. Itaqz eo qđ deus
est. hoc ipo substancia: et qz eiusdem
substancie filius. pr̄ui dubio et filius
deus. Ito qđ pater est. quia nō sbstā
cie nomē est. sed refert̄ ad filiū: nō sic
dicimus filiū pr̄em esse. quo dicim⁹ filiu
um dei esse. Queris quid sit pr̄: respon
det̄ deus. Queris qđ sit filius:
respondet̄ deus. Queris quid sit pat̄
et filius: respondet̄ deus. De solo pr̄e
interrogatus. deū respondet̄: de solo fi
lio interrogatus deum respondet: de u
troqz interrogatus. nō deos sed deū res
pondet. Non sicut in hoīnibus queris
quid sit pr̄ abrahe: respondet̄ homo.
substantia eius respondet̄. Queris qđ
sit filius eius ysaac. respondet̄ hō:
eiusdem substancie abrahā et ysaac.
Queris quid sit abrahā et ysaac: nō
respondet̄ homo sed hoīnes. Nō sic
in diuinis. Tanta enī ubi est substā
cie societas: ut equalitatem admit
tat. pluralitatē non admittat. Si
ergo tibi dictū fuerit. cū duos muthi

filiū hoc esse qđ pater est: pfecto et filius pater est: respondeo. Secundū substantiā tibi duo hoc esse filiū qđ pater ē: nō sed id qđ ad aliud dicit. Ad se enim deus dicit. ad patrem filius dicit: rursus & pater ad se deus dicit. ad filium pater dicit. Qđ dicit ad filium pater nō est filius. qđ dicit filius ad prēm non ē pater: qđ dicit ad se pr̄ et filius ad se. hoc est pater et filius idem dō. Quid est ergo nō est substantia? Secundū hunc intellectū substātie. quomodo poterimus intelligē istā psalmi sententiā. infirmus sū in limo pfundi et nō est substantia? Deus fecit hoīem. substantiā fecit: atq; utinā maneret in eo qđ deus fecit. Si maneret homo ī eo qđ fecit deus: nō in illo infirmus esset quē deus genuit. Porro aūt quia p̄ mūtatem homo lapsus ē a substantia ī qua factus ē. mutatus quippe ipse nō est substantia. non enī mutatus ē natura quā formauit deus. & mūtus est per uersus qm̄ fecit homo? Venit filius dei ad limū pfundi. et infirmus est. et nō erat substantia. ī qua infirmus ē: quia ī mutatione illorū infirmus est. Infirmus sum ubi limo pfundi: et non ē substantia. Omnia per ipm facta sūt: et sine ipso factū est nichil. Nature omnes p ipm facte sunt: mutatus p ipsum facta non est. qr mutatus facta nō est. Substantiae ille p eum facte sunt que laudant eū. Vnūsa creatura laudans deū. a tribus in ramino cōmemorat̄. et a terrenis ad celestia. ul'a celestibus ad terrena ymnus pcuit laudantiū deū? nō quo cuncta ista habeant sensū laudandi. sed qr cuncta bñ cogitata laudem parunt: et implet̄ cor cōsideratione creature. ad eructandum ymnū creatori. Laudant omnia deū: sed que fecit deus. Numquid in illo ymno aduertistis qđ anarma laudet deū? Laudat ibi deum et serpens: anarma nō laudat. Omnia quippe repentia noīata ibi sunt in laude dei. Noīata sunt omnia repentia: & nō sunt ibi noīata aliqua uitia. Vitia enī ex nobis et ex nr̄a uoluntate habemus: et uitia nō sūt substantia. In hys infirmus est qm̄ p̄sentionem passus est in uitio uideorū: nō in substantia hoīm que p illū facta est. Infirmus sum ubi sum in limo pfundi et nō est substantia: infirmus sum & nō inueni quod feci. Veni in altitudinē maris: et tempestas demersit me. Gratias ipsius miserecordie qui uenit in altitudinē maris. et gluttus a magno retro dignatus est: sed euomitus ē tertio die. Venit in altitudinē maris. in q altitudine nos depressi eramus: ī qua altitudine nos naufragū passi eram? Venit illuc ipse. et tēpestas demersit illū? qr fluctus ibi passus ē ipsos hoīes. tempestates uoces dicentiū. crucifige. crucifige: dicētes pylato non inueni causam ullam ī hoc hoīe quare ortendendus sit. Inualescebant uoces dicentiū. crucifige. crucifige. Augebat tempestas donec demergeretur qui uenerat ī altitudinē maris? et: passus est dns int̄ manus iudeorum. qđ nō est passus cū sup aquas ambulauit: qđ non solū ipse passus nō erat. sed nec petrū pati pmiserat. Veni in altitudinē maris: et tēpestas demersit me. Laboraui clamans: raute facte sūt fauces mee. Hoc ubi. hoc qm̄. introgemus euangeliū. Passionem quippe dñi nr̄i in hoc psalmo cognouimus: equidē passum eū nouimus intrasse aquas usq; ad aīam eius. & pli pualuerunt usq; ad mortē eius. Legimus credim? tempestatem illū demersū esse: quia pualuit seditio adūersū dñi. Ignoscim? Verū est eū laborasse clamando: et rauas factas ēe fauces ipius nō solum nō legimus. sed erā contra legim?. qua nō respondebat eis verbū? ut impleret̄ qđ in alio psalmo dictum ē. factus sum & si homo nō audiens. et nō habens ī ore suo redargutiones: et qđ in ysaia pphā tum ē. sicut ouis ad īmolandū ductus est. et sicut agnus coram tondente se. sic nō aperuit os suum. Si factus ē sicut homo nō audiens et nō habens in ore suo redargutiones? quo laborauit clamans. et raute facte sūt fauces eius? An ideo iam tūc tacebat quia rauus erat? qui sine uoce tantū clamauerit? Et ullam quidē eius

vocem de psalmo quodā in tristitia nostra
mus. deus meus ds meus ut quid dere
liquisti me. Sed quanta illa vox fu
it? aut qñ diuturnia ut ita ea tristitia fir
essent fletus eius? Diu clamauit be
nobis scribe et phariszei: diu clamauit
be mūdo ab scandalis. Et tacera quo
tantus clamabat? et ideo nō intel
ligebat? qñ dicebant iudei. quid est
quod dicat? Dubius est hic sermo? quis
quis potest illū audire? Non scimus
quid dicat. Ille omīa verba dicebat:
sed illis tristitie facte sunt fletus eius. q
vocis eius nō intelligebāt. Labo'au
clamans tristitie facte sunt fletus me
us. Defecerūt oculi mei ab spando
in deū meū. Absit hoc ut a psona ti
pus accipiat? absit ut defecerunt
oculi eius ab sperando in deū eius. ita
quo magis deus erat mundū retōsi
lians sibi: et qui verbū caro factū ē
et habitauit in nobis. ut nō solum
deus in illo eēt. sed etiā ipse deus eēt.
Non ergo ita nō ipius capitis nri de
fecerūt oculi ab sperando in deū ei:
sed defecerunt oculi eius in corpe ei
id ē in membris eius. Licet hoc mem
brorū est: licet hoc corporis est nō capi
tis. Quō ergo eam i eius corpe mem
bris ꝑ inueīmus? Quid aliud dicā?
qñ mortuus ē. oīs discipuli despe
rauerūt qđ ipse esset xp̄us. Latro
ne appli dicti sunt: qui tūc credidit
qñ illi defecerūt. Vide mēbra ei desi
perantia: attende duos illos quos p
tes fecū. quorū erat vn' cleophas. qui
resurrectionē inuenit in via colloquē
detinebant oculi eorū ne agnoscent
eū. Quō enī oculis agnoscent a quo
mente titubarant? Factū erat aliqđ
in oculis ipsorū simile mētis ipsorū.
loquebant enī int se: et cū ab eo cō
pellarent unde loquerent respon
derūt. tu solus peregrinus in hierlim.
et nescis que facta sunt. qmō ihesus
nazarenus potens in factis et dictis
ortus ē a senioribus et principib
sacerdotū: et nos sperabam qđ ipe
erat redēpturus isr'. Sperabant et
nō sperabant: defecerunt oculi eorū
ab sperando in deū ipsorū. Ipsos g.
in se tm figuraut dicendo. defecerūt
oculi mei ab sperando in deum meū.
Haut spem reddidit. qui tractatores
palpandas optulit: quas tū tetigis
set thomas redijt ad spem qui pdide
rat. et exclamauit. dñs meus. et ds
meus. Defecerūt oculi tui ab spando
in deū tuum: palpasti tractatores. et i
uenisti deū tuum. palpasti formam
serui. et cognouisti dnm tuū: tui tū
ipse dñs ait. quia vidisti credidisti.
Et nos prenūtiamus vocē mīe sue: bti
unqt qui nō vident et credunt. Defe
cerunt oculi mei ab sperando in deū
meū. Multiplicati sunt sup capil
los capitis mei. qui oderūt me gratis.
Qui multiplicati ut adderent sibi et
vnū ex duodecim. Multiplicati sunt
sup capillos capitis mei. qui oderūt
me gratis. Capillos capitis sui cōpa
rauit inimicos suos. Aceto tasi sunt.
qui in loco taluarie crucifixus ē. Lacti
piant mēbra vocē hui: distant o
dio haberi gratis. Iam enī si necesse
est xp̄iane ut mūdus oderit te: quare
non facis ut gratis te oderit? ut in cor
pore dñi tui et in hoc psalmo de illo p
misso agnos tuas vocem tuā. Quō fiet
ut oderit te mūdus gratis? Si nichil
cui cōueniens: et sit odio habearis. Hoc
est enī gratis sine causa. Parum sit
tibi sine causa odio haberi: insuper
et presta ut retribuant tibi mala, p
bonis. Confortati sunt inimici mei
qui psequitur me iuste. Qđ dicit u
multiplicati sūt sup capillos capitis
mei. hoc postea confortati sūt inimici
mei: et qđ primo qui oderūt me gratis.
hoc postea qui psequitur me iuste.
Qđ est gratis. hoc est iniuste. Ipa est
vox nīra. nō in pena sed in causa. et
Non psecutionē pati. nō teneri. non
flagellari. nō includi. nō proscribi. nō
occidi laus ē: sed habendo causam
bonā ista pati. hec laus est. Laus ei
est in causē bonitate: nō in pene a
cerbitate. Nā quātacūq; fuerint
supplicia martiū? nūqđ equant
supplicijs oīm latronū. oīm sacrile
gorū. oīm sceleratorū? Quid enim?
Et hos odit mūdus? Odit plane. et
Credit enī mūdi medietatem. āplī
tudinē. maliue? et ab ipa mūdānoz
quodāmō hoīm societate alieni sūt.

unfestantes eam̃ patrem terrenã: et pa
uit multa mala. sed nõ gratis. De
nig; uide uorem illius latronis cum
dño in cruce pendentis. Cũ insultaret
ex alia pte unus duorũ latronũ dño
crucifixo. et dixit. si filius dei es liba
te: rõpescuit illum alt et dixit. tu nõ
times deum ul' qua in eadẽ dãpnati
one positus es? Et nos quidem recte
pro factis nostris. Istre nõ gratis. sed
confessione effudit ex se sanguinem:
et factus est aptus cibo diũ. Exclusit
ũiquitatẽ suam. atq; sauit eam. et ca
nuit ea. Istre ibi duo latrones. ibi et
dñs et illi crucifixi. et ille crucifixus:
et illos odio habuit mũdus ꝑ nõ gra
tis: et illũ odio habuit sed ḡtis. Que
nõ rapui tũc exsoluebã. hoc ẽ gratis.
nõ rapui et exsoluebã: nõ peccaui. et
penas dabam. Solus enĩ ipse talis.
ipse ẽ nichil rapuit: nõ solũ nichil
rapuit. sed etiã qđ nõ de rapina habe
bat. hoc se euacuauit. ut ad nos ueĩ
ret. Non enĩ rapinã arbitratus ẽ esse
se equalem deo: et tamẽ semetipsum
exinanuit formã serui accipiẽs. Omo
nõ rapuit. Sed quis rapuit? Adam.
Cs rapuit primo? Ille qui seduxit
adam. Quo rapuit dyabolus? ponã
sedem meã ad aquilonẽ: et ero silis
altissimo. Usurpauit sibi qđ nõ acce
perat. Istre rapinã usurpauit qđ non
accepat. pdidit qđ accepat: et de ipso
culmine supne sue. ei quem decipere vole
bat, ꝑminauit. Gustate inq̃t. et eritis
sicut dij. Rapere voluerũt diuinitatẽ:
pdiderunt felicitatẽ. Ille ergo rapuit:
et ideo exsoluit. Ego aũt iquit que non
rapui tũc exsoluebam. Ipse dñs ꝑpin
quans passioni in euangelio sic loq̃t.
ecce uenit princeps huius mũdi id est
dyabolus. et in me nichil ĩueniet. id;
quare me occidat nõ ĩueniet? sed ut
sciant oĩs q; uolũtatem ptis mei fa
cio. surgite eamus: et ꝯ ad passionẽ.
soluere qđ nõ rapuit. Quid est enĩ in
me nichil ĩueniet? Nullam culpam.
An aliq̃d pdidit de domo sua dyabo
lus iste discutiat: raptoris nichil ap̃d
me ĩueniet. Et tũ nichil rapuisse se
dicit. prũm attendens: nichil usurpas
se qđ eius nõ esset. Hoc est enim ra
pine. hoc iniquitatis. Nam ab ipso
dyabolo extorsit. quos ipe rapuerat.
Nemo iquit intrat in domũ fortis
et uasa eius diripit: nisi prius alli
gauerit fortem. Alligauit fortem
et uasa eius diripuit. certe nõ rapu
it. Sed respondet tibi. Uasa ista de do
mo magna mea perierant: nõ furti
fera. sed furtum recepi. O eus tu sus
ĩprudentiã meam. Iterũ ex ore tuo.
Nam que ĩprudentia in xpõ? Nõne ipe
ẽ dei uirtus et dei sapientia? An illam
dicit ĩprudentiã suam de qua dicta
plius. stultũ dei sapientius ẽ hoĩbus:
Imprudentiã meã hoc ipm qđ in me
inriserũt. qui sibi uident esse sapiẽtes.
Tu scisti quare fieret: tu scisti ĩprudẽ
tiam meã. Quid enĩ tam sile ĩprudẽ
tie. qm̃ cũ haberet in ptãte una uoce
suos psecutores, psternere. patere tur
se teneri. flagellari. conspui? colaphizari.
spinis coronari. ligno affigi? Imprudẽ
tie sile est. stultũ uidet. sed stultũ hoc
supat omnes sapientes. Stultũ quidẽ
ẽ: sed et granũ qđ cadit in terram si
nemo sciat consuetudinẽ agricolarũ
stultũ uidetur. Labore magno mẽti.
portat ad aream. triturat. uentila
tur: post tanta gnula tẽpestatũ et
labores rusticanorũ curãq; dñor nul
tis in horreũ frumentũ purgatũ. De
nunt hyems et qđ purgatũ erat ꝑfert
et ꝑdit: ĩprudentia uidet. sed ut nõ
sit ĩprudentia. spes facit. Non ergo il
peccauit sibi. qua et pater illi nõ pep
cit. sed pro nobis oĩbus tradidit e
um? et de ipso qui dilexit me iquit
aplius et tradidit semetipm pro me:
quia granũ nisi ceciderit in terram
ut moriat fructũ multũ iquit nõ reddet.
Uer est ĩprudentia sed tu nosti illam:
isti autem si cognouissent. nũq̃ dñm
glorie crucifixissent. Deus tu scis un
prudentiã meã: Et delicta mea
a te nõ sunt abscondita. Hoc plane.
lucide, apte: quia ex ore xpi intel
ligendum ẽ. Delicta nulla xpus ha
buit: fuit delictorũ susceptor. sed nõ
cõmissor. Et delicta mea a te nõ fuit
abscondita. id est confessus sum tibi
oĩa delicta mea: et ante oculos meos
tuos uidisti ea ĩ cogitatione mea. uide
ti uulnera que sanares. Sed ubi?
Utiq; in corpe in mẽbris: in illis fide

tibus unde illi herebat iam mẽbrũ illõ
qđ confitebat² peccata sua. Et deleta
nõt mea a te nõ sunt abscondita. n
Non erubescant ī me qui exspectãt
te dñe. dñe virtutũ. Rursus vor capitis.
nõ erubescant in me: nõ dicatur illis
ubi ẽ de quo pſumebatis⁹? non dicat²
illis ubi est qui vobis dicebat. credite
in deũ et in me credite. ℣ Non erubescãt
Non confundant² sup me. qui gratui
te deus isrl. Potest hoc et a corpe intelli
gi. sed si corpus eius nõ vnũ hoiem po
nas⁹: quia revera nõ est vnus homo
corpus eius. sed exiguũ membrũ: corpꝰ
aũt ex membris constat. Corpus ergo
eius plenũ tota ecclia. Merito ergo
dicat ecclia. nõ erubescant ī me qui ex
spectant te dñe. dñe virtutũ. ℣ Non sit
affligar ab insurgentibꝫ psecutoribꝫ⁹:
nõ sit obterar ab īuidentibus ĩmicis
meis. ab obliatrantibꝫ hĕticis. qui a
me erecunt. quia nõ erant ex me. nã
si fuissent ex me. mecũ forsitan pmã
sissent: nõ sit eorũ scandalũ pmar.
ut erubescant in me qui exspectant
te dñe. dñe virtutũ. ℣ Non confundant²
sup me qui querũt te deus isrl: Qñ
ꝓpter te sustinui exprobrationẽ. ope
ruit ī reverentia faciem meã. ℣ Nichil
magnũ est qđ dicit² sustinui: sed quod
dicit² ꝓpter te sustinui. Si enĩ sustines
quia peccasti: propt̃ te sustines non
ꝓpter deũ. Que enĩ vobis gloria ẽ aut
tibi? Si aũt sustines qm mandatũ dei
rebꝰ tua manet meternũ: quia propt̃
deũ sustinuisti opprobria. ℣ Ideo ei prior
ille sustinuit: ut nos sustinẽ disceremꝰ.
Etsi ille qui nõ habebat qđ illi obiice
batur⁹? qñtomagis nos. qui et si non
habemus peccatũ qđ nobis obiciat ī
micus. habemꝰ tamen aliud qđ dig
ne in nobis flagelletur: ℣ Resuo quis
te futurem dicit. et nõ es fur. Audis qp
bruũ; non tamen sic nõ es fur. ut non
sis alicui qđ deo displiceat. Denique si ille
qui omnino nichil rapuerat. qui ve
rissime dicebat. ecce venit princeps
mundi hũus. et ī me nichil invenit.
dictus ẽ pessimus. dictus ẽ mimus. t
dictus ẽ beelzebub. dictus ẽ insanus⁹!

tu dedignaris serue audire pro meritis
tuis. qđ dñs audiuit nulli meritis suis: Ille
venit ut tibi preberet exemplũ: qua
si gratis hoc ferent. si tu nõ profuis.
Quare enĩ ille audiuit⁹! nisi ut tu ĩ
audiens nõ desineres⁹: Ecce tu audis
et desinis. ℣ Frustra ergo ille audiuit:
nõ enĩ propt̃ se sed ꝓpter te audiuit.
Qñ ꝓpter te sustinui exprobrationẽ:
operuit ire verecundia faciẽ meam.
℣ Ire verecundia qđ est⁹: ℣ Non cõfundi.
Denique quasi virtũ videtur. cũ dicit².
ire verecundus homo est. Magna ire vere
cundia hoĩbus. nõ illum erubescere.
Ergo ire verecundia quasi ipudẽcia ẽ.
Oportet ut habeat xpianus ire vere
cundiã istam: qñ venerit int̃ hoĩes
quibꝫ displiceat xpus. Si erubuerit
de xpo: delebit̃ de libro vite tũ. Opꝰ
ẽ ergo ut habeas ire verecundiã. qñ ti
bi de xpo insultatur: qñ dicit² cultor
tuus. idolator. adorator male mortue.
nerator crucis. Huc si erubuerit mor
tuus ei. Sententiã quippe huius vi
de qui nemini fallit. Qui me erubu
erit coram hoĩibus: et ego erubescã
eum coram angelis dei. Observa ergo
tu. sit in te ire verecundia. Frontosus
esto. qñ audis opprobrium de xpo. Pror
sus esto frontosus. Ad timeo frontis
tue. quã signo crucis armasti⁹: Hoc
est enĩ ꝓpter te sustinui exprobratio
nem: operuit ire verecundia
faciem meã. ꝓpter te sustinui exprobrationẽ: et
qua nõ de te erubui qñ michi ꝓpter
te insultabat². operuit ire verecundia
faciem meã. Henatus fuit
fratribꝫ meis: et hospes filius matris
mee. Filius synagoge hospes factus est.
In patria quidem ipsius dicebatur.
nõne nos scimus eũ esse filium marie
et ioseph⁹: Et unde alio loco. hũt autẽ
nescimus unde sit. Factus ergo sum
hospes filius matris mee: nõ scierũt
unde sum. de quibus erat caro mea.
Nonne sciebant de femore abrahã
natũ. Unde caro mea occulta erat⁹!
qñ sub ipso femore manũ servus t
ponens iurauit ꝑ deum veri⁹: Hos
pes factus sum filius matris mee.
Quare hoc⁹! Quare nõ agnoscit⁹:
Quare alienũ dixerit⁹: Quare ausi

ſunt dicẽ. neſcimus unde ſit: Quoniam zelus domus tue comedit me: ideſt quia p̃ſecutus ſum iniquitates ipſorũ. qua nõ patient tuli quos ſic corripui. qi queſiui gloriã tuam in domo tua. quia flagellaui in templo male verſantes. ubi etiam poſitũ eſt. zelus domus tue comedit me: hinc alienus, hinc hoſpes. hinc neſcimus unde ſit. Agnoſcerent unde ſum. ſi agnoſcerent qõ mandaſti. Di enĩ inuenirem illos ſeruantes mandata tua: zelus domꝰ tue nõ comederet me. Et opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt ſup me. Hoc teſtimonio uſus ẽ et paulus apls. ita ẽ modo ipa lectio et ait. quecũq; ante ſcripta ſunt ut nos doceamur ſcripta ſt: ut p̃ conſolationẽ ſcripturaꝝ ſpem habeamus. Dicit ergo xpi fuiſſe iſtam uocem. opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt ſup me. Quare tibi: Nũquid patri exprobrat. et nõ ipſi xpo: Quare opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt ſup me: Quia qui me cognouit. cognouit et p̃em: qi nemo exprobrauit xpo ſto niſi deo exprobrãs: quia nemo honorat p̃em. niſi qui honorat filium. Opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt ſup me: quia me inuenerũt. Et eo operui in ieunio aiam meã: et factũ eſt michi in opprobriũ. Ieunium xpi ſpũ alit iam in alio pſalmo cõmendauim⁹ caritati dẽ. Ieunium ipſius erat. qñ defecerũt omẽs qui in eũ crediderant: qi et eſuries ipius erat ut in eũ crederet: quia et ſitis ipius erat. qñ dixit mulieri. ſitio. da mihi bibere. Fide quippe ipius ſitiebat: et de cruce cũ diceret ſitio. fidem illorũ querebat. pro quibꝰ deprecabat p̃ ignoſce illis. quia neſciũt qd faciunt. Sed illi homines qd p̃pinauerunt ſitienti: Aceti. Aceti enim uetꝰ dicit. Acerbo de uetere p̃pinauerunt: quia nouum eſſe noluerũt. Quare nouum eẽ noluerunt: Quia ad titulũ pſalmi huius ubi ſcriptũ eſt pro his q cõmutabunt nõ p̃muerunt. Ergo operui in ieunio aiam meã. Denigꝝ reſpuit etiã fel qd illi optulerunt: ieiunare elegit qñ amaritudinẽ attigit. Non enĩ intrant in corpus eius amaritudines de quibꝰ alio loco pſalmus dicit: qui amauerunt nõ exaltent in ſemetipſis. Ergo operui in ieunio animam meam: et factũ eſt michi in opprobriũ. Hoc p̃m michi in opprobriũ factũ eſt: q̃ non illis conſenſi. hoc ẽ ab illis ieunaui. Qui enĩ non conſentit male ſuadentibꝰ ieunat ab ipis: et p hoc ieuniũ meret opprobriũ. ut ideo illi inſultet quia nõ conſentit ad malũ. Et poſui veſtimentũ meũ ſactũ. Iam et de facto aliqd dicimus? unde illud eſt. ego aũt cũ michi moleſti eſſent induebam me cilicio: et humiliabam in ieunio aiam meã. Poſui veſtimentũ meũ ſactum? idꝰ oppoſui illis in quã ſeuirent tanquã meam: ut cultum diuinitatis meã. Sactũ qa mortalis caro erat: ut de peccato cõmortalis caro erat: ut de peccato dempnaret primũ in carne. Et poſui veſtimentũ meũ ſactũ: Et factus ſum illis in paboĺam. ideſt in irriſionẽ. Pabola aũt dicit qñdo datur ſimilitudo de aliquo: qñ de illo male dicit. ſic ille verbi gratia peccat. quo ille pabola eſt. idꝰ compatio et ſilitudo male dicti. Factus ſum ergo illis in pabolam. Aduerſũ me inſultabãt. qui ſedebant in porta. In porta michi nichil aliud qñ in publico. Et in me pſallebant qui bibebant uinũ. Putauit hoc fieri xpo tantũmodo contigiſſe? Cotidie illi in mẽbris eius cõtingit. qñ forte neceſſe erit ſeruo dei, plubere ebrietates et luxurias in aliquo. l'fando ul'oppido. ubi nõ auditum fuerit uerbũ dei: parum ẽ quia tantũ. iſi et in ipm inuasurũ cantare a quo plubent cantare. Compate nũc illi ie uniũ. et illorũ uinũ. Et in me pſallebant qui bibebant uinũ. Uinũ erroris: uinũ impietatis: uinũ ſuperbie. Ego aũt oratio mea ad te dñe. Ego aũt ad te eram. Sed quo ad te: Quãdo. Qñ enĩ malediceris. et quid agis nõ habes: qñ tibi iactant opprobria. et quo corrigis eũ a quo iactant nõ uenis: nichil tibi reſtat niſi orare. Sed memẽto et pro ipſo orare. Ego aũt oratio mea ad te dñe. Tempus beneplaciti deus. Erre enĩ ſepelit granũ: erurget fructus. Tempus bñplacitũ deus. De hoc tempore et p̃phete dixerunt. qd cõmemorat aplus: ecce nũc tempus acceptabile. ecce nunc

dies salutis. Tempus bñplacti dō:
In multitudine misericordie tue.
Hoc ē tempus bñplacti i multitudiē
misericordie tue. Nam si nō esset mul
titudo misericordie tue: quid nos fa
ceremus de multitudine ūquitatis nos
tre? In multitudine misdie tue:
Exaudi me in veritate salutis tue.
Qua dicit misdie tue. subiūxit et ve
ritatem: q misericordia et veritas u
niuerse vie dñi. Quare misericordia:
Dimittendo ptā. Quare veritas: Red
dendo ꝓmissa. Exaudi me in veritate
salutis tue. Saluū me fac de luto
ut nō heream: de illo de quo supᵃ dixe
rat. infixus sum i limo ꝓfundi et nō
ē substantia. Unde qua illud expo
situ bene attendistis: quid hi audiatis
expressius nō est. Hinc se dicat liberā
dum ubi se ante dixit infixum. Saluū
me fac de luto. ut nō heream. Expōit
hoc ipe. Eruet et hijs qui oderunt
me. Ipsi sūt ergo lutū ubi hereā. Sed
hoc forte suggeritur. Paulo ante dixe
rat infixus sum. modo dicat saluū me
fac de luto ut nō heream? cū secundū
sententiā priorē deberet dicē. saluū
me. nō agendo ut nō inhereā. Ergo he
serat carne: sed nō heserat spū. Dixit
hoc ex infirmitate membroꝝ suorū.
Qñ forte capeus ab eo qui te premit
ad iniquitatē: tenet quidem corpus
tuū. secundū corpus ifirmus es in limo
ꝓfundi: sed qᵈ diu nō consentis nō he
sisti: si aūt consentis hesisti. Oratio
tua ibi sit: ut quō iam tenet corpus
tuū. nō teneatur et aīa tua. sis liber
in hijs quib. Eruar ex hijs qui oderūt
me. Et de ꝓfundo aquarū: nō me
demergat tempestas aque. Sed iam
demersus erat. Deus in altitudinem
maris tu duxisti: et tēpestas demersit
me. tu duxisti. Demersit scdm carnē:
nō demergat scdm spiritū. Quibus
dictū est. si vos ꝓfectui fuerint i vna
mutatione fugite in aliam: hoc eis dictū
est. ut nec carne hererent nec spiritu.
Non enī appetendū est ut hereamus
ul' carne: sed q̄tū possumus vitare de
bemus. Si vō hesimus et in manus
ptis venerimus: iam corpe hesimus.
Eruar ex hijs qui oderūt me. et de
ꝓfundo aquarū: nō me demergat tē
pestas aque. Ne quando absorbeat me
profundū: neq; coartet sup me puteus os suū.
Quid est hoc fratres: Nō deprecatus
ē: Magnus ē puteus ꝓfunditas mi
quitatis hūane. Illuc quisq; si recē
dit in altū cadit? sed tū ibi positus si
confitet peccata deo suo. nō sup eum
claudit puteus os suum: ut ē in alio
quodā psalmo scriptū. De ꝓfundis cla
mau ad te dñe. dñe exaudi vocē
meā. Si aūt factū fuerit in illo qd in
alia sententia scriptura dixit. priusq; cū
venerit in ꝓfundū malorū contēpnit:
clausit sup eū puteus os suū. Quare
clausit os suum: Qua clausit os illi.
Perdidit enī confessionē. vē mortuꝰ ē:
impletūq; in eo est qd alibi dictū. a
mortuo velut qui nō sit periit cōfessio.
Attendenda ē ista res vehementer frēs.
Si videris hoīem ferisse ūquitatem:
versus ē in puteū. Qñdo aūt illi dixe
rit iniquitatem ipōnis et dixerit. vē per
mui fateor: nō sup eum clausit pu
teus os suū. Cum aūt videris eū dice
quid enī male fecī. factus ē defensor
ptī sui: clausit sup eū puteus os su
um. qua erubat non habet. amissa cō
fessione nō erit locus misdie. Tu fūs
es peccati tui defensor? quomodo e
rit deus liberator? Ut ergo sit ille li
berator: tu esto accusator. Explicit
de psalmo lxviij sermo primus. Incipit
sermo secundus de fine psalmi.

Osterior pars psalmi de quo
hesterno die locuti sumus
cantati vē. hodie nobis ex
plicanda remanserat: et vi
deo ē tempus reddendi debitū. si tū ei
pluritas nō nos ea hodie debitores
reliquerit. Itaq; hoc ꝑloquor et peto
ne diuturnū sermonē in hijs que ma
nifesta sunt exspectetis. Ita enī possu
mus i obscuritatibus necessitate imo
rari. et fortasse supplere qd debemus:
ut alijs diebus alia debeam? aliaq; te
reddam? Videamus ergo q̄ sequit
postea qd dixit. neq; coartet sup me
puteus os suū. qd hesterno die cōmēda

uum⁹ caritatis xpi: ut omni animi intentione et fide pietatis traeamus ne ifirma ledutur supueniat nobis. Tut enim torrent putens sup hoiem ob suu idest profunditas iniquitatis: qui no solum mersus in peccatis iaceret. sed etiam pdit additu confessionis. Qui aut dicit ho peccator sui: radiat⁹ aliquo lumie e nam profunditas putei. Sequit⁹ ergo mt passiones exclamans dns nr ihus xpus caput et corpus suum tomendauim⁹ ut quibusdam locis capitis ba cognoscatis: que aut dicta fuint ita ut capiti conuenire no possint ad corpus referatis. Sic enim loquit⁹ xpus tam qm vnus: quia et duo vnus de q dictu est. erunt duo in carne vna. Si enim in carne vna⁹? quid miramur quia et in voce tua? Sequit⁹ ergo. Exaudi me dne qm suauis e misericordia tua. Hanc causam asserunt quare debeat exaudiri: qr suauis est misericordia dei. Nonne magis hoc erat conseqns ut diceret. exaudi me dne ut suauis michi sit misericordia tua? Quare ergo exaudi me dne. qm suauis e misericordia tua? Suauitate mie dnm de tribulatione sua tomendauit. Alius quodammodo verbis dicit. exaudi me dne qm tribulor. Necesse ea qui dicat exaudi me qm tribulor: causa dicat quare se exaudiri roget. Si hoi in tribulatione posito. necesse e ut suauis sit misericordia dei. De hac suauitate misericordie dei. videte quid alio loco scriptura dicat. Sicut pluuia in siccitate: ita speciosa est misericordia dei in tribulatione. Ad ibi aut speciosa e. hoc aut hic suauis: nec panis dulcis eet. nisi fames preceret. Ergo et qm dns pmittit aut facit ut in tribulatione aliqua simus: ea tut misericors est. Non enim alimentu subtrahit. sed desideriu monet. Itaq quod aut modo. exaudi me dne qm suauis e misericordia tua: iam noli differre exauditione in tanta tribulatione su. ut suauis nr sit misericordia tua? Ho hoc ergo subuenire differebas: ut michi dulce eet qd subueniebas. Iam ergo vltra no est qd differas⁹. Puenit tribulatio mea ad mensura certa tribulationis: veniat misericordia tua ad faciendu opus bonitatis. Exaudi me dne qm suauis est misericordia tua. Secundu multitudine miserationu tuaru respice in me. no secdm multitudine peccatoru meoru. Memento misericordie tuam a puero tuo. Et licet tomendatio e a puero tuo. id est a paruo: sed iam earu superbia p disciplina tribulationis. Memento misericordie tuam a puero tuo. Licet e illa speciosa misericordia dei. q supra dixit. Nam sequenti versu et ponit qd dicit. Qm tribulor velociter exaudi me. Quid est velociter? Iam no est qd differas? tribulor pcul sit afflictio mea: sequat⁹ mia tua. Intende aie mee. et redime ea. Ho indiget exposition. Videamus ergo qd sequitur. Propter inimicos meos eue me. Licet plane miranda petitio est: nec breuit pstringenda. nec cursim transilienda. prius miranda. Propter inimicos meos eue me. Qd est propt inimicos meos eue me? Ut confundant⁹ ut confundant⁹ ut torqueant⁹ de liberatione tua⁹? si remanebis liberatione nis? An ad hoc ut valeat inimicis quo possint et ipi tua liberatione conuerti? Sed et hoc minu est si habeat aliqua petitionis causa. Quod eni ad hoc liberat⁹ seruus dei a dno deo suo ut alij pficiant? Ad hoc desent qui pficerent⁹? Ille seruus dei no erat liberandus? Quatuor ergo me conuertam. siue ad punitionem inimicoru? no ue ad liberationem inimicoru? no ue deo causa petitionis tue? propt inimicos meos eue me. nisi aliquid intelligamus qd ei dixero aduniate dno nobiscu habit in vobis qui habitat et in vob. Est queda liberatio sanctoru occulta. et propt ipsos fit: q deus suos suos quosda occulte. quosda vo liberat: publice. Occulte sicut machabeos: publice sicut tres pueros de camino ignis eduxens. Est queda publica et

manifesta: et propt̄ inimicos eorū fit.
siue puniendos siue liberandos. ¶ Nā
utiq; deus de ignibz p̄secutoris nō li
berauit fr̄es machabeos: quibz an
thiochus seuiens eaam mr̄em adhi
buit tamis blanditijs ad amorē vite
cōuertere[n]t. et amando viuere[n]t hoī
nibus. deo morere[n]t. ¶ Illa mater
iam nō eue sed matri ecclie simulis. q̄s
cū dolore peperera[n]t ut vnos agnos
ceret. cū gaudio vidit morientes: et
ad hoc hortata est ut eligerent po
ius. q̄m viuere contra eas. Quid hic
arditurī sum⁹ fr̄es? nisi q̄ liberati
sunt. sed occulta fuit illoꝝ liberatio:
Denigz ipe antiochus. a quo ostensi sū
visus est sibi aliquid fecisse. q̄d eius
crudelitas dictabat. ut' potius ingrata
bat. ¶ Et vō tres pueri de camino ignis
apte liberati sunt: quia et corpis eoꝝ
erutū est. salus eorū publica fuit. ¶ Illi
ergo sūt in occulto coronati. isti in a
perto liberati: oīb⁹ tamen saluati.
Quib⁹ aūt fructus liberatiōis tantum
puerorū? Quare corona dilata est?
¶ Ipe nabugodonozor cōuersus ē ad
deum ipōz: eiigz p̄decauit. q̄ erant
seruos suos quē cōtempserat cū eos
inserat in caminū. Est ergo liberatio
occulta: est liberatio manifesta. ¶ Li
beratio occulta ad aīam: liberatio
manifesta eaā ad corpus pertinet.
¶ In occulto enī aīa liberat̄: in ma
nifesto corpus. ¶ Porro si ita ē: in hō psal
mo vocem dñi agnoscam⁹? ¶ Ad occul
tam liberationē ptinet qō supī dixit.
intende aīe mee et redime eā. ¶ Restat
corpis liberatio. quia eo ifurgente
et in celos ascendente. et spīm sanc
tū desup mittente. cōuersi sunt ad
eius fidem qui in eius morte seuie
runt? et ex inimicis amici facti sunt
p illius gratiā. nō p iustitiam suā:
ideo secutus ē propt̄ inimicos meos.
erue me. ¶ Intende aīe mee sed hoc in
occulto: ¶ Pter inimicos aūt meos e
rue et corpus meū. ¶ Nichil ei inimicis
meis p̄derit si solam aīam liberaue
ris: aliq̄d se egisse. aliq̄d se ipleuisse
videbitur sunt. Que vtilitas in san
guine meo dū descendo in corruptio
nem? ¶ Ergo intende aīe mee et re
dime eam qō tu solus scis: deinde et
propt̄ inimicos meos erue me. ut ego
vo mea nō videat corruptionē. Qu
eni cognosces opprobriū meū et con
fusionē meā: et verecundiā meam.
Quid est opprobriū? Quid est cō fu
sio? Quid ē verecundia? Opprobriū est.
q̄d obiciat inimicus. cōfusio est q̄ mor
det conscīam: verecundia que facit i
genuā frontē ea cā de falsi criminis
obiectione. Erubescē nō est crimen:
aut si crimen ē nō est illius cui obia
tur? sed tamē infirmitas humani
animi plerūq; verecundat eā cū falsū
obicit: nō quia obiectū est sed quia
creditū. Omīa licet sūt in corpe dñi.
¶ Nam confusio in illo nō poterat esse.
in quo culpa nō inueniebat. Obiice
batur crimē xp̄ianis. hoc ipm quod
xp̄iani essent. ¶ Illa quidē gloria erat:
fortes libenter arripiebant. et sic arri
piebant ut omnino in nōie dñi sui
nō erubescerent. Operuerat ei inue
renda facie ipsoꝝ habentiū frontē
pauli dicentis. nō enī erubesco de euā
gelio: virtus enī dei est in salutē oī
credenti. O paule. nōne tu es adora
tor crucifixi? Dari est mīst inde mi
hi nō erubescē: imo hinc solū glori
or. vnde me putat inimicus erubescē.
Michi enī absit gloriari. nisi i cruce
dñi nr̄i ihu xp̄i: per quē mihi mundus
crucifixus ē et ego mūdo. ¶ Huic ergo
talis fronti opprobriū solū poterat ob
iici. ¶ Nā nec confusio poterat ee in
conscīa iam sanata: nec verecūdia
in fronte tam libera. Sed cū obiceret
quibusdā q̄d xp̄m intulerunt. merito
cōpuncti sunt mala conscīa: et salu
bri confusi atq; conuersi. ut possent
dicē. tu cognouisti confusionē meā.
Tu ergo dñe noster nō solū opprobriū
meū. sed et confusionē meā. in q̄bus
dam et verecundiā? qui q̄mīus in me
credāt. publice me tui cruciā impijs cō
fiteri erubescunt: plus apud se vale
te lingua humana q̄m p̄missione diui
na. ¶ Videte ergo eos. et cōmendanti
tales deo: nō ut sit ei lenocinat. ꝑ ut eos
admonādo p̄ficiat. Dicit enī et quidā
credens et tyrannis. credo dñe adiu

ua in credulitatem meã. In cõspectu tuo oñs tribulantes me. Quare mihi sit opprobriũ, tu nosti. quare cõfusio, tu nosti: quare verecũdia, tu nosti. Ergo exue me, ppter inimicos meos. qua tu nosti ista mea, illi nõ norũt: at ꝑ hoc qua ipsi in cõspectu tuo sũt. ista nescientes nõ poterunt nul' cõfundi nul' corrigi. nisi manifeste me exueris ꝑpter inimicos meos. Opprobriũ exspectauit cor meũ. et miseriã. Quid est exspectauit? futura ista pdixit: futura ista pdixit. Non enĩ venit ad aliud. si mori nollet, nec nasci uellet: causa resurrectionis utriusq; fuit. Duo enĩ que dã nobis in gẽre humano nota erant: unũ aũt incognitum. Nasci quippe homines et mori sciebamus. resurgẽre et meterniũ uiuere nesciebamus: ut ostenderet nobis quod nõ nouerami. suscepit duo que nouerami. Ad hoc ergo uenit. Opprobriũ exspectauit cor meũ. et miseriã. Sed miseriã cuius? Exspectauit enĩ miseriam. sed magis crucifigentiũ. magis psequentiũ: ut in illis eẽt miseria. in illo misericordia. Miseriã quippe illorũ miserans etiã pendens i cruce. pater ignosce illis: qr nesciunt qd faciunt. Opprobriũ exspectauit cor meũ et miseriam. Et sustinui qui simul contristaret et nõ fuit. Ad qd. ꝑfuit quia exspectaui? Hoc ẽ qd ꝑfuit quia pdixi? quid ꝑfuit. qr dixi ideo + me nescisse? Dentũ est ut impleretur qd dixi. sustinui qui simul contristaretur. et nõ fuit: = Et consolantes & nõ inueni. hoc est nõ fuit. Ad enĩ superiore uersu dixit. sustinui qui simul contristaret, hoc sequenti uersu et cõsolantes: qd aũt superiore uersu et non fuit. hoc sequenti uersu. et non inueni. Ergo nõ altera subiecta. & superior repetita sententia ẽ: quã sententiã si retractem? questio nõnulla poterit oboriri. Numquid enĩ discipuli eius nõ sunt contristati. qñ ductus ẽ ad passionẽ? qñ ligno suspensus. qñ mortuus? Usq; adeo contristati: ut illa maria magdalena que ꝑmo eũ uidit. gaudens lugẽtibz nũciaret qd uiderit. Euangeliũ ista loquit: nõ nostra presũptio. nõ nra suspitio est. Constat doluisse. constat luxisse discipulos. Extranee mulieres flebãt. qñ ad passionẽ ducebat: ad qs conuersus aut. Fletr. sed uos. nolite me. Quo ergo sustinuit q̃ simul contristaretur et nõ fuit? Attendimus et iuenimus tristes et lugentes et plangentes: unde nobis mira uidet ista sententia. sustinui qui simul contristaret et nõ fuit. et consolantes et nõ inueni. Intendam diligentius: et inuenimus eũ sustinuisse qui simul cõtristaret et nõ fuisse. Contristabãt enĩ illi carnali de uita mortali que mutanda fuerat morte. et expauescebant resurrectione. Hunc erat illa tristitia. De illis enĩ esse debuit. qui tam ꝑuicaciose eũ occiderunt: qui tam ꝑuicaciose frenetici. furebant inuidiam ei a quo fuerat illis salus allata. Ille uolebat curare: illi seuire. hanc tristitiã medico. Quere utrũ inuenerit huiusmodi tristitie comitem. Non enĩ aut sustinuit qui contristaret et nõ fuit: sed qui simul contristaret. id est ea te qua ego contristor et nõ inueni. Petrus certe plurimũ amauit: et ut fleret flendo sese sine dubitatione pie tulit. et ad uocem dñi liberatus est. et eum ductũ ad passionẽ amaris uerbis consecutus: uũ turbatus recusauit. Unde nisi quia malũ illi uidebatur mori? Ideo enĩ deuitabat. quod malũ putabat. Hoc ergo & in dño dolebat. qd ipse deuitabat. ꝑ te dixerat et ante dixerat. absit a te dñe. ꝑpitius tibi esto. nõ fiet istud: qñ audire meruit sathanas. postea qñ audierat. beatus es symõ bariona. Ergo in tristicia qñ habebat dñs de illis pro quibz orauit. pr illis nosce illis. quia nesciunt qd faciunt. nullũ comitem inuenit. Et sustinuit qui simul contristaret et non fuit: et prorsus nõ fuit: et consolantes et non inueni. Qui sũt consolantes? Discipuli enĩ nos consolant: ipsi sũt consolatio oñibz predicatoribz ueritatis. Et dederũt in escam meã fel: et sitim meã potauerũt me aceto. Factũ est quide ad litteram.

et euangeliū nobis hoc indicat: sed in
telligendū est frēs hoc ipm qđ nō iue
ni consolantes. hoc ipm quod nō inueni
qui simul cōtristaret. hoc fuit fel meū.
hoc mihi amarū. hoc acetū fuit: ama
rū propt̄ merorē. acetū, ꝓpter vetusta
tem corū. Nam ꝙ legim⁹ illi quidem
oblatū fel sicut euangeliū loquit̄. ꝙ
in potum nō in escam: veruptn̄ sit accī
piendū est impletū qđ hic fuerat ante
ditū. dederūt in escam meā fel. In
isto ipō facto nō solum in hoc dicto mys
terū requirē debem⁹? secreta pulsare.
velū templi conatū intrare: nisi ibi
sacramentū. vl' qđ ita dictū est. vl' qđ
ita factū est. Dederunt inq̄t in escam
meā fel. Non ipm qđ dederunt esca erat.
potus enī erat: sed in escam dederūt.
quia dñs iam escam acceperat. et in ip
sam ūctum ē fel. Acceperat aūt ipse
cū discipulis suis: ubi sacramētū su
orporis demōstraut. In hanc escam
tam suauē tam dulcē vnitatis xpi qđ
cōmendat aplus dicens. quia vnus
panis vnū corpus multi sum⁹? ī hāc
escam suauē. quis ē qui det fel. nisi
traditores euangely. tamē illi pse
cutores xpi? Quinq; enī pectauerunt
iudei cruci figentes ī terra ābulantē:
qui cōtempnūt in celo sedentem.
Qđ ergo fecerūt iudei ut in escā qm̄
ā accepat. darent bibendū amarū
illi potū? hoc fecūt qui male vuē
do scandalū inferunt ecclie. ꝙ facūt
dicta amantantes. sed nō exaltent²
in semetipis: dant fel sup tam iocun
dū cibum. Sed qđ facit dñs? Nō ad
mittit ad corpus suū. Hoc sacramētū
ipse dñs qm̄ illi obtulerūt fel. gusta
uit et noluit bibe. Si nō eos patem²:
nec ōino gustaremus. Quia vo necs
se est eos pati: necesse ē gustare. Sed
quia ī membris xpi tales ee nō pos
sunt: gustare possūt. verupi in corpus
nō possunt. Et dederūt in escam me
am fel: et in siti mea potauerūt me a
ceto. Sitiebā et acetū accepi: ioꝛ fidē
illorū desideraui. et vetustatē inueni.
Fiat mensa eorū coꝝā ipsis ī muss
capula. Qualē mussapulā michi ex
hibuerūt. dando mi talē potū: talis
mussapula illis sit. Quare ergo coꝝā
ipis? Sufficeret. fiat mensa eorū in
mussapulā. Sūt tales qui ūquitatē
suā nouerunt. et in ea pmanissime
pseuerant: coram ipis sit mussapula
eorū. Pnitosi nimis ipsi sunt: q̄ des
cendunt in ifernū viuentes. Denigꝺ de
psecutoribꝰ quid dictū est? Nisi quia
dñs erat in nobis: fortasse vivos absor
buissent nos. Quid est vivos? Consen
tientes illis. et sentes quia eis cōsen
tire nō debebamus. Ergo coꝝā ipis sit
mussapula. et nō corripiunt²: vl' quia
coꝝā ipsis ē mussapula nō intendant.
Ecce nouunt mussapulā et pedē mit
tunt. et tenenda colla subiicūt: q̄nto
melius erat auerti a mussapula. per
catorē cognoscē? errorem damnare.
amantudinē cohercē? in corpus xpi
transire. dñi gl'iam querē? Sed tantū
valet animi presūptio? ut et coram
ipis mussapula sit et inidāt in eā.
Obscurent² oculi eorū ne videant.
Sequit hic. ut quomō sine causa in
derunt. fiat illis et nō vide. Fiat g⁹?
mensa eorū coram ipis in mussapulā.
Coram ipis fiat in mussapulā. non
optantis ē. sed ꝓphetantis: non ut
fiat. sed qua fiet. Hoc sepe cōmēda
uim⁹ et memīsse debetis: ne qđ pre
sagā mens in spū dei dicat. maluole
depetam videat². Fiet ergo n⁹. potest
alit. nisi ut talibus ista eueniant.
Et quomō videmus ꝑ spm̄ dei. dici
talia ventura malis: ad hoc ī illis
het intelligamus. ut nos talia de
uitemus. Hoc enī nobis ꝓdest intel
ligē. et ex īimicis ꝓficere. Fiet g⁹ illis
et in retributionē et in scandalū. Et
nūqđ inmustū est hoc? Justū est. Qre:
Qm̄ in retributionē. Non enī aliqđ
illis accidet. qđ nō debeat². In retri
butionē fit et in scandalū: quia ipi
sibi sunt scandalū. Obscurent² oculi
eorū ne videant: Et dorsum eorū
semp̄ incurua. Hoc consequens est.
Nam quorū fuerunt oculi obscurati
ne videant: sequit² ut dorsum illoꝝ
incurret². Unde hoc? Quia cessauerūt
supna cognoscē: necesse ē ut de infe
rioribus cogitent. Qui bene audiūt
surſum coꝝ: curuum dorsū nō habēt.

Iretra quippe statura exspectat spem
xpositum sibi in celo: maxime si p̄
muttat thezaurū suū quo sequatur
cor eius. At vō qui futuē vite spem
nō intelligunt. iam execrati de infer
oribus cogitant. et hoc ē habē dorsū
curuū? a quo morbo dñs mulierem
illam liberauit. alligauerat enī eā
satḥanas ānis decem et octo. et eā
curuatā erexit: et qui a sabbato fu
gabat. scandalizati sūt iudei. Bene
scandalizati sunt de illa erecta ipsi
curui. Et dorsum eorū semp incurua.
Effunde sup eos iram tuā: et īdig
natio ire tue comphendat eos. Plana
sūt: sed tamen cōprehendat eos. qua
si fugientes agnoscam? Quo aūt fu
gituri sunt: In celum? Tubi es. In ī
fernū: Ades. Pennas suas nolūt re
cipe. ut volent in directū: cāprehēdat
eos indignatio ire tue. nō eos p̄mittat
effugere. Fiat habitatio eor deserta.
Hoc iam ī manifesto. Quō enī libe
rationē suam nō solū occultā com
mēdauit dicens. intende aīe mee et
redime eā. verū etiā manifestā secū
dū corpus aduiens. pter inimicos
meos erue me: ita et hys futuras et
quasdā calamitates p̄dixit occultas.
de quibz paulo ante loquebat. Nam
quotus quisq; ē qui intelligat īfeli
citatē hominis. cui? cor iam cecum est?
Tollant illi oculi corporis. oēs hoies
miserū dicunt? p̄dat oculos mentis.
sed tū curuū fluant omia habūdantia
verū felicem appellant: sed qui silic
mentis oculos p̄diderūt. Ergo iam
quid? Apte ut appareat omnibz qa
vindicta tū est ī eis. Nā cecatis iudeor
occulta vindicta ē. Manifesta vero
que ē? Fiat habitatio eorū deserta:=
Et in tabernaculis eorū nō sit qui
inhabitet. Factū est hoc in ipa ciuita
te ierlim in qua sibi visi sūt potētes.
clamando adūsus filiū dei crucifige
crucifige? et p̄dicendo qz potuerunt
occidē eū qui mortuos suscitabat. q̄
sibi potentes. qm̄ magni visi sunt?
Consecuta ē postea vindicta dñi: et
pugnata ē ciuitas. debellati iudei.
ocasa nescio. quot hoiz milia? nullis
illuc modo p̄mittit? atrēdē iudeorū:
ubi potuerūt aduersus dñm clamare.
ibi a dño nō p̄mittunt habitare. Vi
derunt locum furoris sui: atq; vinam
ul nūc agnoscerent locū quietis sue.
Quod p̄fuit illi capphe dicē. nos si
tū dimiserim? sic venient romani. et
tollent nobis locum et regnū? Ecce et
nō eum dimiserunt vnū. et ille vnus:
et venerūt romani. et tulerūt eis et
locū et regnū. Modo audiebam? cum
euangelium legeret. ihc lerlim quo
tiens volui congregare filios tuos.
tāq; gallina pullos suos sub alas suas et
noluisti. Ecce relinquet? vobis dom?
vra deserta. hoc et hic dicit? fiat ha
bitatio eorū deserta. Et in taber
naculis eorū nō sit qui inhabitet. et
Non sit qui inhabitet: sed et numerō
illorū. Nā loca illa omia et homib;
plena sunt: et videbis īania. Quae
hoc? Quīm quē tu p̄cussisti ipi pse
cuti sunt: et sup dolorem vulnerum
meorū addiderunt. Quid ergo peccau
runt si a deo p̄cussum p̄secuti sūt?
Ad animo eorū imputat? Malicia.
Nam id in xpo factum ē quod opo
tebat. Pāti utiq; venerat: et puni
ut p̄ quem passus ē. Nam iudaei
dior punitus ē. et xpus crucifixus ē:
sed nos redemit sanguine suo. et pu
nuit illū de pretio suo. Dicit ei pre
tū argenti quo ab illo dñs vendit?
erat: nec agnouit precū quo ipe a
dño redēptus erat. Factū est hoc in
iuda. Sed cū videam? mensurā qua
dam ē retributionis in omibz. nec
quēqm̄ posse p̄mitti amplius sceue
qm̄ acceperit potestatē? quō illi ad
diderunt. aut que ē ista p̄assio dñi:
Numerū xp̄ psona locutus ē cuius vī
tutē corpus accepat. vnde carnē assump
serat. id est generis humani: ipsius
ade qui p̄cussus ē primo morte. p̄
pectatum suū. Mortales ergo hic
hoies nā pena nascunt? hinc pene
addunt quicūq; homies fuerūt pse
cuti. Nam cū hic homo moriturus
nō esset. nisi illū deus p̄cussisset. Cō
ergo tu homo si vis amplius? Nec
ne homi est. qd aliqn̄ morituri? ē:
Portat ergo vnus ille nrm̄ penā suā:
hinc pene volūt addē. qui nos p̄se

quunt. Et pena percussio est dñi. Dñs quippe sententia prussit hoiem: qua die tetigerit⁹ in q̃st morte morie mini. Et hac morte carnē susceptā: et vetus homo nr simul crucifuus est cū illo. Et ulius voce ista dicit. qꝝ tu percussisti ipsi p̃secuti sunt: et sup dolorem vulnerā meorū addiderunt. Sup quem dolorem vulneū? Sup dolorē peccatorū ipsi addiderunt. Vinea enī sua pcta dicit. Sed ne ad caput respi cas. ad corpus adūte: sdm cui⁹ vocem dictū est ab ipo in illo psalmo in quo vocem suam ostendit. qꝝ eus primū versū de cruce clamauit. deus dē me? respice in me quare me dēliquisti. Un secutus ait. longe a salute mea vba delictorū meorū. Ipsa sūt vulnera in mti numentū suum: quē sacerdos & leuita tū seuntes venerant et dtemp serant. a quibz curari nō potuit. Tū eus: accessit et in umentū ꝑpriū le uauit. Samaritas aūt latine. custos interpretat. Quis aūt custos. nisi sal uator dñs nr ihūs xp̄us? Qui q̃nā surrexit a mortuis. iam nō moritur? nō dormit neq; obdormiet qui custo dit isrl. Et sup dolorem vulnera meorū addiderunt. Appone ūquitatem sup iniquitatē ipsoꝝ. Quis nō erpauescat? Deo dicit. appo ne iust̃iam sup ūquitatē ipsoꝝ. Un apponet deus iniquitatē? Habz enī iust̃iā quam apponat? Sam vere dicemus ergo? Numqd iniquitas ē apud deū? Absit. Unde ergo appone iust̃iam sup ūquitatē. qū intel lectum sumꝫ? Assit dñs ut dicamus: et ꝓpt fatigationē mām breuiter dicē valeam? Iniquitas ipsoꝝ erat. qua hoiem iustū occiderunt: addita alia. quia filū dei crucifixerūt. Se si cognouissent. nūqm dñm glorie ē crucifixissent. Illi ī ūquitate sua tūq; hoiez occidere voluerunt: apposita ē iust̃ia sup iniquitatē ipsoꝝ. ut filū dei cru figerent. Quis habet ūquitatem apposuit? Ille qui dicit. forte revere

bunt filiū meū: ipm mittā. Volebāt enī occidere missos ad se seruos. erant o res locationis atq; mercedis? misit ipm filiū ut et ipm occidant: apposu it iust̃iam sup ūquitatē ipsoꝝ. Et hoc deus seuiendo fecit? an potius iuste retribuendo? Fiat enī illis iq̃t in retributionē et in scandalū. Ad uti erant sit retributio. ut filiū dei nō agnoscant: et hoc fecit deus apponēs ūquitatē sup iust̃iatē ipsoꝝ. nō vul nerando sed nō sanando. Quō ei au geres febrem. auges morbū. nō morbū adhibendo. sed nō suffurrendo? sic q̃ tales fuerūt. ut curari nō mererēt. in ipa malitia quodāmō ꝑfecerūt sicut dictū est. mali aūt et fallores si ꝑficiunt in peius: et apposita est ūquitas sup iust̃iatē ipsoꝝ. Et nō intendunt in tua iustitia. Hoc pla nū est. Deleantur de libro vivē tiū. Aliqn enī illis scripta erāt fortē: Non sic amice debemus. qm̃ quē q̃ deus scribit in libro vite et delet il lum. Si homo dicit. qđ scripsi scripsi de tyrulo ubi scriptū erat rex iudeoꝝ? deus quē q̃ scribit et delet: Prescius ē: predestinauit omīb ante con stitutionē mūdi. regnaturos cū filio suo in vitam eternā. Hos cōscripsit: ipsos continet liber vite. Denīq; ma ponam ipsi quid aut spūs dei. cū depre sitis ab antiq̃o futuris loquerētur eadem scriptura consentiēs: Illi iq̃t omīb qui nō sunt scripti ī libro vite. Unde sine dubitatione cōfessum qu scripti sūt. Isti ergo quō unde dolent. ubi nūqm scripti sunt: Hoc dictū ē secundū spem ipsoꝝ: quia ipsi se script os putabant. Qđ est deleant de libro vite? et ipīs constet non illos ibi esse: Et hac locutione dictū est in alio psalmo. cadent a latere tuo mille. et dena milia a dextris tuis: ideſt multi scandalizabunt. et ex eo numero qui se sperabant sessuros te cum. et ex eo numero qui se spabant staturos ad dexterā tuam. separati ab hedis sinistris: nō quia cū ibi steterit aliquis postea cadet. aut cū sederit cū illo quisqm̃ abiicietur: sed quia multi casum erant ī scandalū.

qui iam ibi se cē putabant. odest multa qui se sperabant sessuros tecū. multi q̄ se speraverāt staturos ad dexterā ipsi casuri sunt. Dic ergo et hic illi qui se sp̄abant tāq̄m merito iustitie sue in libro scriptos dei. quibz dicit sanctamū scripturas. in quibz putatis vos vitā eternā habere? cū p̄dicta fuerit damp natio eorū etiam ad cognitionē eorū. delebunt de libro viventiū: id est nō ibi se esse cognoscent. Nā versus qui sequit exponit qđ dictū est. Et cum iustis nō scribant. Dicit ergo deleat secundū spem eorū? secundū aūt equitatem tuā quid dico? Non scribant.

Paup et dolens ego sum. Dixe hoc? An ut agnoscerem quod p amaritudinē animi maledicat pauper iste? Multa enī dicit que illis eveniant. Et quasi ei dicēmus. ut qđ talia. nolī tantū: respondit paup et dolens ego sum. Pdiderūt me ad egestatē: ad istū dolorem deposuerūt: ideo ista dico. Non ē tamē stomachatio maledicentis: sed p̄dicatio p̄phetātis. Nā de paupertate sua et dolore suo quedā que posteris dicat. cōmendatur est nobis: ut discamus esse paupes et dolentes. Beati enī paupes. qm ipsorū ē regnū celorū: et bti qui lugent. qm ipsi consolabunt. Hoc ergo ipe p̄dicabit nobis ostendit: et ideo paup et dolēs ego sū. totū corpus eius hoc dicit. Corpus xp̄i in hac terra paup est et dolēs: sed sunt diuites xp̄iani. Prosus si xp̄iani sūt. pauperes sunt: in cōparatiōe diuitiarū celestiū quas sperāt omē aurū suū hyarenā deputant. Pauper et dolens ego sū: et salus vultus tui deus susceptit me. Nūqd desertus ē paup iste? qn̄ tu dignaris pānos tuos pauperem applicare ad mēsam tuā? Porro aūt pauperem istū salus vultus dei susceptit: in vultu suo abscondit eius egestatē. De illo quippe dictū ē. abscondes eos in abscondito vultus tui. In illo aūt vultu que sint diuitie vultus nosse? Diuitie iste hoc tibi p̄stant aut. qđ vis. qn̄ vis prandeas: ille vō ut nūqm̄ esurias. Pauper et dolens ego sum: et salus vultus tui deus susceptit me. Ad quam rem? Et

Letabo nomen dei cū cantico: magnificabo eū in laude. Iam dictum ē paup iste laudat nomē dei cū cantico: magnificat eū in laude. Cū audet cantare? nisi recreatus eēt a fame? laudabo nomen dei cū cantico: magnificabo eū in laude. Magne diuine: qs geminas laudes dei de thezauro mee more ptulit. Magnificabo eū in laude. Hec sunt diuitie mee: dns dedit dns abstulit. Ergo miser remansit? Absit. Vide diuinas. sicut dño placuit ita factū est: sit nomen dñi bñdictum. laudabo nomen dei cū cantico: magnificabo eū in laude. Et placebit deo. Hoc quod deū laudabo placebit. Sup vitulū novellū. cornua p̄ducentem et ungulas. Duobus illi enī sacrificiū laudis. qm̄ sacrificiū vituli. Sacrificiū laudis glorificabit me: et ibi via est in quo ostendā illi salutare dei. Immola deo sacrificiū laudis: et redde altissimo vota tua. Ergo laudabo deū: et plus ei placebit qm̄ vitulus novellus. cornua producens et ungulas. Amplius q̄ placebit deo laus eius exiens de ore meo: q̄ magna virtuta adducta ad aram ipius. Unaliqđ de cornibz et ungulis vituli huius dicendū est? Cui bñ instruit? ē et laude dei opulentus: et cornua debet habē quibus adūsarios ventilet. et ungulas quibz terrā erodet. Hostis enī hoc facē vitulos pubescentes. et in taurinā audaciā grandescentes. Nam ideo novellus ē. propter vitam novā. Aliqs ergo hēticus forte contradicit cornibz ventilet: aliquis nō contradicit. ꝑ tamē fixū abiecte sapit. ungulis eraret. Ergo sup hunc vitulū tibi placebit laudatio mea: iā illa post pauperiē et dolorem ī eterna societate angelor. ubi ner adūsarius erit in ītimine ventilandus. nec piget de terra eratum dus. Videant inopes et letentur. Credant et spe gaudeant? magis inopes sunt ut saturari mereant? nec tu superbie saginā rumpant. neget eis panis quo salubriter vivant. Quere dnm inopes. esurite et sitite: ipe

est enī panis qui de celo descendit. Que
rite dñm et viuet anima vra. Queritis
panem ut viuat caro vra: dñm quite
ut viuat aīa vestra. Qm exaudiunt
pauperes dñs. Exaudiunt pauperes:
nec exaudiret pauperes nisi pauperes.
Vis exaudiri? Paup esto: dolor de te
clamet. nō fastidium. Qm exaudiunt
pauperes dñs: Et cōpeditos suos nō
spreuit. Offensos a seruis fecit eos cō
peditos: sed clamantes de cōpedibus
nō contēpsit. Que sūt iste compedes?
Mortalitas corruptibilitas carnis.
cōpedes sunt quibz ligata sumus. Et
vltis nosse istarū compedū grauita
tē? Inde dicit corpus qđ corrūpit aggra
uat aīam. Qñ homines in seculo
diuites ee volunt istis cōpedibz pau
nos querunt: sed suffituant pānis cōpe
dum. Tantū quere. qntū depellende ne
cessitatis ē. Cū aūt superflua quis
cōpedes tuas onerare desideras. In ta
li ergo custodia. ul' sole cōpedes ēma
neant: suffitiat diei malitia sua. De
ista malitia clamant ad deū. qm ex
audiuit pauperes dñs. et opeditos su
os nō spreuit. Laudent illū celi et
terra: mare et oīa reptilia in eis.
Vere diuitie huj pauperis iste sūt: cō
siderare creaturā. et laudare creatorē.
laudent illū celi et terra: mare et oīa
reptilia ī eis. Et creatura ista sola lau
dat deū: qm non fideiussa ea laudat
deus. Audi et aliud. Qm dñs saluā
faciet syon. Repat ecclīam suā: gen
tes fideles incorporat unigenito suo:
nō fraudat excidentes in se primo rep
missionis sue. Qm deus saluā faci
et syon: Et edificabunt ciuitates
iude. Ipse sunt ecclie: nemo dicat qm
erit istud ut edificent ciuitates iude.
Si velis agnoscere structurā. et esses
lapis unus. ut intres ī eam: et nūt
ciuitates iude edificant. Iuda ei con
fessio interpretatur. De confessiōe tnūli
tatis edificant ciuitates iude: ut so
lis ab eis superbi ēmaneant. q confitei
on. Qua syon audi in sequentibus.
Et semen seruoz eius optinebūt
eam. et qui diligūt nomē eius inha
bitabūt in ea. Psalmus finitus est.

sed paululū istos usus nō ēlinquam:
āmonent enī nos aliquid. ne despe
rando in illā structurā nō intremus.
Semen inq̄t seruorū eius optinebūt
eam. Iam ergo semen seruoz eius qui
sūt? Forte ditis iudei nati de abrahā.
Nos aūt qui nō sumus nati de abrahā.
quomō habebimus istā ciuitatē? Sed
nō sunt semen abrahe illi iudei quibz
dictū est: si filij abrahe estis. facta a
brahe facite. Semen ergo seruoz ei⁹.
imitatores fidei seruoz eius optine
būt eam. Denicz ultimus versus supio
rē exponit. Quasi enī turbatus ne pu
tares forte hoc de iudeis dici. semen
seruorū eius optinebūt eam dicēs. nos
semen gentiū sumus que ydola coluerūt
et demonibz seruierūt. qđ ergo nobis
in hac ciuitate sperandū est: statim
subiecit ut psumas et speres. et q̄ dili
gunt nomē eius habitabunt in ea.
Hoc est enī semen seruorū eius. qui dili
gunt nomē eius. Quia ei serui eius
dilexerūt nomē eius: q̄nicz nos dili
gūt nomen eius. nō se dicant semen
seruorū eius: et qui diligūt nomē ei⁹.
nō se negent semen seruorū eius.

Explunt psal⁹. Lxvij. Incipit pā. Lxx.

Gratias grano tritici. quia
mori voluit et multiplicari:
gratias unico filio dei. dño
et saluatori nrō ihu xpō.
qui mortē nrām subire nō
dedignatus ē. ut nos vita sua dignos
faceret. Ente q̄ singularis erat donet tri
ticum. sicut dicit in psalmo. singularis
ego sū donec trāseam. Quia sic erat sin
gulare granū. ut in se habeat magnā
multitudinis fecunditatē: in q̄ntis q̄
nis passionē eius imitantibz celebram⁹?
qñ natalitia martirū celebram⁹: ad
ta ergo membra eius sub uno capite. ipo
saluatore nrō. caritatis et pacis unita
lo colligata. sicut nosse dignamini. qm
sepissime audistis. unus homo sūt. et
ipius unius hominis vox plerūq̄ in psal
mis auditur: et sic clamat unus tam q̄
omnes. quia omnes in uno unus sūt. Audi
am ergo qm laborauerūt mites. et int
magnas tēpestates odioz ī hoc seculo
perditati sūt: nō tam corpe qđ qñq̄
posituri erāt. q ipsa fide ne deficientes

et forte aterbis psecutionū redentes do
loribus. ul' amore vite hui' amittevent
qō pmiserat deus: qui nō solū verbo sz
etiā exemplo absstulerat omēz timorē
verbo dicens. nolite timere eos qui cor
pus occidūt. aiam aūt nō possunt oc
cidere: exemplo faciens. qō verbo prec
pit. ut nec eorū verberantiū manū vel
let deuitare. nec alapas pcutientium.
nec saluas conspuentiū. nec coronā
despuis imponentiū. nec cruce infigen
tiū. Nichil horū vitare voluit cum
nichil opus erat. ppter eos quibz hoc
opus erat: faciens egrotis de seipō me
dicamentū. laborauerūt ergo mīēs: et
nisi ille semp adesset. qui aut. erre ego
vobiscū sum usqz ad consūmationē se
culi. vtiqz defecissent. Est ergo in hoc
psalmo vox tribulatorū: et ideo utiqz
mēbra mīt passionē pcidentiū. sed de
suo capite psumentiū. Audiamus eos:
et loqmur cū eis et affectu cordis. etiā
si nō similitudīe passionis. Nūquid nī iā
coronati sūt. nos adhuc pcidūtam: non
qz tales psecutiones nos urgueūt. qles
ipōs urgūerunt. sz fortasse peiores et ī
oīmodis generibz tantorū scandalorū.
Nostro enī tēpore magis habundat il
lud ve. qō clamaūt dīs. ve mūdo ab
scandalis: et qm habundaūt iniquitas.
refrigescat caritas multorū. Neqz enī
et lothz ille sanctus ī sodomis ab aliq
corpalem psecutionē patiebat. aut
dictū illi erat. ut nō ibi habitaret: pse
cutio eius facta mala sodomitarum
erant. Fuit ergo iam xpō in celo sedēte.
iam glorificato. iam subiectis terrā
bus regū iugo eius. et suppositis eorū
frontibz signo eius. iā nullo īmanēte
qui palam xpianis audeat īsultare:
adhuc tamen mīt organa et symphō
niatos gemimus? adhuc illi innumi
marturū. qi vocibus et ferro nō pos
sunt. eos sua luxuria psequit: atqz
vtinā paganos tm modo tolerauerem.
cēt qualecūqz solatiū. expectare eos q
nondū crucē xpi signati sūt. qm signe
tur et qm eius auctoritate alligati de
sinant furere. Videmus etiā portan
tes in fronte signū eius. simul in ipa
fronte portantes ipudentiā luxuriaz
diebus qz et solēpnitatibz marturū nō
exultare sed insultare: et mīt hec gemi
mus. et hec psecutio nra est. si est ī no
bis caritas que dicat. quis īfirmat. et
ego nō infirmor? Quis scandalizat. et
ego nō uror? Nullus ergo seruus dei
sine psecutione. plerūqz est illud quod
aplus ait: sed et oīs qui volunt ī xpō
pie viuere psecutionē patient. Videns
unde videris. quō dyabolus ille bifor
mis est: leo est ī impetu: draco in fi
dis. leo minet. mumius ē: draco in si
dietur. īmitis est. Cū nos seruit:
Erre fiant omnis xpiani? nūquid et
dyabolus xpianus erit? Temptare
ergo nō cessat: insidiari non cessat.
Infrenatus est atqz illigatus in cor
bus impiorū: ne seuiat in ecclia. et
tantū faciat qūtū vult. Fremūt den
tes impiorū aduersus dignitatē ecclie.
et patrem xpianorū: et quia nō habēt
quid agant. seuiendo. saltando. blas
phemando. luxuriando. nō īpellūt
corpora xpianorū. sed laterant aiās
xpianor. Clamem ergo vna voce
omnes verba hec.

DEus in adiutorū meū intēde.
Opus enī habem? sempiterno
adiutorio in isto seculo. Quādo
aūt non? Quomodo tamē in tribulatione
positi maxime dicam? deus in adiu
torū meū intende. Confundant
et reuereant qui qrunt aiam meam.
pbs dic? siue tnp? dicat siue xpo? dicat.
ille dic? q dicit. q me psequ? ille dic? qui
tū vni ex numis meis fecist? mihi fecistis.
Nō ergo vox hui' hois tota? hois capitis
et corpis. nō sepe ō mēdandi? p? noti.
Confundant? mīt et reuereant? qui
querūt aiam meam. In alio psalmo
dicit. considerabā ad dexterā et vide
bam. et nō erat qui cognosceret me:
perijt fuga a me. et non ē qui requi
rat aiam meā. Ibi de psecutoribz aut.
qua nō erat qui requirēret aiam ei?
hic aūt confundant? et reuereant? q
querunt aiam meā. Dolebat se non
queri ad imitandū: gemebat se qri
ad oppimendū. Queris aiam iusti
tū imitari cogitas: queris aiam iusti
tū inde cogitas? qm duobus modis
queri? aīa hoīs iusti: singuli sin
gulis psalmis exp̄essi sūt. Illic

dolet quia non est qui requirat aiam
eius ad ymitandū passionē eius: hic
aūt confundant² et reuereant² qui q̄rūt
aiam meā. Querunt aiam eius non ut
duas habeant? nō enī sit querebant
aiam eius, q̄n quent latro tunicā tua
tuis. ad hoc ordit ut expoliet ut habe
at: qui aūt p̄sequitur ut occidat. perdu
dit aiam non se vestit. Querunt illi
aiam meā: occidē me volunt. Cōd ergo
tu illis optas. Confundant² et reuere
ant². Et ubi est qd audisti a dño tuo.
diligite īmicos vr̄os. bñfacite hijs q̄
vos oderunt? et orate pro eis qui p̄se
quūtur vos: Este p̄secutionē patrib:
et maledictis eis a quibus pateris.
Cū ymutaris passiones p̄dentes
dñi tui pendentis in cruce et dicentis.
p̄r ignosce illis quia nescīt qd faciūt:
Respondet talia dicentibz martir et
dicat. Dñe mihi p̄posuisti dicentem.
p̄r ignosce illis q̄ nescīt qd faciunt:
agnosce et vocem meā ut sit et tua.
Quid enī dixi de īmicis meis: Confū
dant² et reuereant². Iam facta ē talis
benedicta de īmicis martirū. Saulus
ille qui stephanū p̄secutus est. confu
sus ē et reueretur: anūciabat credēs.
querebat quos attrahet et necaret?
audita desup voce. saule saule q̄d me
p̄sequeris: confusus ē. et prostratus
est. et erectus ad obediendū. qui īflam
matus erat ad p̄sequendū. Hoc ergo
optant mīci īmicis suis: cōfundan
tur et reuereant². Cūm dui enī nō con
fundunt² et reuerent²: necesse ē facta
sua defendant. Gloriosi sibi vident²
quia tenent. q̄ ligant. q̄ verberant.
q̄ occidunt. quia saltant. q̄ īsultāt:
de hijs oībz factis aliq̄n confundā
tur et reuereant². Si enī confundent²
et reuertent²: quia conuerti nō possūt
nisi confusi fuerint et reuersi. Opte
mus ergo hoc īmicis nr̄is. securi op
tem⁹. Este ego dixi et vobis cū dicerē:
oībz qui adhuc saltant et tantant. &
īsultant martirib: cōfundant² et re
uereant² aliq̄n in hijs paretibz: tun
dant confusi pectora sua. Auertāt²
retrorsum et erubescant. qui cogitāt
mala. Primo fuit impetus perse
quētiū: modo ymāsit malivolentia
cogitantiū. Prorsus tempora sunt in
certia p̄secutionis distincta: sequere
sequentia. Factus ē impetus in certis
q̄n reges p̄sequebant²: et quia p̄duti
erant reges. et p̄secutori et creditur.
impleto uno. utriq; alterū sequebatur.
Factū est et illud qd̄ consequens fuit: ac
ciderunt reges. datā par est certis? rep̄t
ē in culmine dignitatis certis erā in
hac terra. erā in hac vita: sed nō deest
fremitus p̄secutor. īp̄e eius suos ad cogi
tationes verterūt. In illis cogitationibz
tuāq̄ in tristo ligatus ē diabolus: fre
mit et nō erūpit. Dictū est enī de hijs
tēporibz certis. p̄cor videbit et irascet².
Et quid fiant: Nūqd qd̄ primo. attrahe.
ligare. p̄cutere: Non fiant hoc: Quid
ergo: Dentibus suis frendet et tabescz.
Et hijs tam p̄ iratus² martir: et tū pro
hijs orat mīr. Quomō enī bene opta
ut illis de quibz dixit confūdant² et re
uereant² qui querunt aiam meā: sic
et nūc auertant² retrorsū et erubescāt.
qui cogitant in mala. Quare: Vt nō
p̄dant. sed sequant². Qui enī reprē
hendit xp̄iana religionē. et cōsilio suo
vult vīce. quasi prudēs vult xp̄m: ut
ille videlicet erraret et īmalis in
firmus q; fuerat. qui vl̄ voluerit pati
nē manus iudeorū vl̄ potuerit? ille
aūt recordatus sit cuēb ista oīa. de
dinans mortē. mentiens etiā inique
ne moueat²: intuens aiam suā. ut
vivat corpe. magni cōsilij prudentisq;
sibi videtur. Credit reprehendens xp̄m.
veluti anteredit xp̄m: credat in xp̄m.
et sequat² xp̄m. Nam qd̄ optatum est
nō p̄secutoribz cogitantibz mala. dic
ut hoc ipse dñs petro. Prede dē quippe q̄
dam loco petrus voluit dnm. loquebā
tur enī saluator de passione sua. quā
si nō substrepisset nos salui nō essemus:
et petrus qui paulo ante cū confessus
erat filiū dei. et in illa confessione appel
latus erat petra. supra q̄m fabricatur
ecclia. paulo post dño dicente de
futura passione sua aut. absit dñe.
p̄pitius tibi esto. nō fiet istud. Paulo
ante. beatus es symon bariona. quia
nō tibi revelauit caro et sanguis. sed
p̄r meus qui in celis ē: modo repente
redi post me sathana. Quid ē redi p⁹

me: ¶ Sequere me. ¶ Retrò de me vñs. consiliū me dare vñs: melius est ut consiliū meū sequaris. hoc est redi retro. redi p̄ me. ¶ Antecedentē compescat ut retro ēdeat: et appellat sathanam q̄ vult p̄decē dn̄m. Paulo ante btūs: modo sathanas. Vnde paulo ante btūs? Quia nō tibi mat̄ iuc lauit caro et sanguis: sed p̄ meus q̄ in celis ē. Vnde modo sathanas? Q̄a nō sapis ea q̄ dei sunt: sed que st̄ hoīm. Qui ergo volumus recte celebrare natiuitatē martiū. desideremus imitationē mīm: ne velimus precedē mīres. et melioris consilij nobis videri ee. q̄ euitamus passiones pro iustitia et pro fide. quas illi nō euitauerunt. Ergo illi qui cogitant mala. et in luxuria nutriūt corda sua. auertant retrorsū et erubescant? audiant ab apl̄o postea dicente. quē aūt fructū habuistis aliq̄n. in q̄bz nūc erubescitis? Q̄d sequit? ¶ Auertant statim erubescentes. qui dicūt in euge euge. Duo sūt genera p̄secutorū. intuperantiū et adulantiū. Plus p̄sequitur lingua adulatoris. q̄ manus interfectoris: nā et ipam tamunū dicit scriptura. Certe cū de p̄secutione loqueret scriptura dixit. tāq̄ aurū in fornace probauit illos. de mūdis victimis: et si tanq̄ holocausti hostiā accepit illos. Audi quia et lingua adulantiū talis ē: probatio mat̄ argenti et auri ignis. vir aūt probat̄ per os laudantiū eū. Ignis ille. ignis et iste: de utroq̄ te saluū oportet erue. ¶ Fregit te ap̄hensor: fractus es in fornace tamq̄ vas fictile. ¶ Fouit te verbū: et venit tēptatio tribulatiōis. Illud q̄d formatū ē oportet ut coq̄tur: si bene formatū est. accedit ignis et firmat. ¶ Vnde ille dicebat in passione. aruit sicut testa virtus mea. ¶ Passio q̄ppe et tamunū tribulatiōis ferēat formonē. ¶ Rursus si lauderis ab adulantibz et assentantibz et annueris eis. velut eme oleū non terū portans sinut q̄nq̄ virgines insipientes: erit tamunū fractura tua. etiā ab laudantiū te. Sed sine hys nō possumus. necesse ē ut et intremus in ger. et erecamur inde? intremus in vituperationē aliquā malorū et imp̄borū: intremus et in assentatiōem aliq̄s adulatorum. Sed erue inde opus est. ¶

Rogemus eū de quo dictū est. custodi ad dñs introitū tuū et exitum tuū: ut intrans integer sit et exeas integer. Aut eū aplius. fidelis ē deus. qui non vos sinat temptari sup q̄ potestis. Ecce habes ingressum: nō dixit. nō tempte mini. Qui eni nō temptat nō probat? et quia nō p̄batur. nō p̄fert. Q̄d ergo optauit? Fidelis deus qui nō vos sinat temptari supra q̄ potestis. Audistis ingressū. audite et exitū: sed fac et tam tēptatione etiā exitū. ut possitis tolerare. Ergo et illi auertant statim erubescentes. qui dicunt in euge euge. Quare eni me laudant? laudent deū. Quis enim ego sū ut lauder in me? Aut quid ego fecī? Quid habeo q̄d nō acceperim? Si acceperis q̄? quid gloriaris q̄si nō acceperis? Auertant ergo statim erubescentes. qui dicunt in euge euge. Tali oleo pinguefactū est caput hypocritarū. cū dicunt ego sū. ego sū: et dicit illis. tu dīe. Aperiant euge euge. facti sunt duces cecorū sequentiū. Aptissimus vocabus donato dicit ista cātica. euge euge dux bone. dux p̄clare? et non dixit ille auertant statim et erubescant. qui dicūt mihi euge euge: nec eos corrigere voluit. ut ipō dicent. dux bone. dux p̄clare. At vero aplius ē formidās hoīm. ut vē laudaret in ipō. nolut se laudari pro ipō: dicentibz et quibusdā. ego sū pauli. respondit in hūilitate dīca. nūquid paulus crucifixus ē p vobis? aut in noīe pauli baptizati estis? Ecce dicant mīres in p̄secutione etiā adulationū: auertant statim erubescentes. qui dicūt in euge euge. Et quid fit cū illi auertunt et erubescūt omīs sue q̄ querūt aīam meā. sue qui cogitant in mala. sue qui puersa et simulata benuolentia lingua volūt emollire q̄d faciant? cū fuerunt et ipsi auersi et confusi q̄d fiet? ¶ Exultent et letentur dentē in te. Non in me. nō in illo. aut in illo: sed in quo facti sūt lux q̄ fuerunt tenebre. Exultent et letentur omīs qui querunt te. Aliud ē q̄rere deū: aliud querere hoīem. Letentur et exultent in te qui querūt te: nō letabūdi dabunt g. qui querunt se. quos prior quesisti ante q̄ quererent te. ¶ Rondū querebat

ouis pastorem. aberrauerat a grege. et
descendit ad eam: que fuit eā. reportā
ut in humeris suis? tentēpnit te iam
querentē se? Jam ergo queris eum qui
prior quesiuit te: fac qđ aut. Que sunt
oues mee vocem meā audiūt. t sequūt
me. Si ergo queris eū qui prior qsiuit
te. et ouis facta es eius. et audis vocē
pastoris tui et sequeris eū? unde qđ t
de se ostendit. quid de corpore suo. ne i
ipo errares. ne in ecclia errares: ne qs
tibi dicēt. xp̄us est qui nō est xp̄s. aut
ecclia que nō est ecclia. Multi enī dix
runt carnem nō habuisse xp̄m. et non
in corpore suo resurrexisse xp̄m? noli
turis. qui īduitus ē carne. ut quereret
perditā carnē: resurrexit et aut. palpa
te et videte quia spūs ossa et carnē nō
habet. sicut me videtis habē. Ostendit
ecclia: ne quis te fallat noīe ecclie.
Oportebat inq̄t xp̄m pati et resurgē
a mortuis tertia die: et p̄dicari i noīe
eius penitentiā et remissionē peccatoz
omnes gentes. īcipientibz ab hierlm.
Habes vocē pastoris tui: noli sequi t
vocem latronis. et furem nō timebis.
si vocem pastoris fueris secutus. Unde
aūt sequeris? Si ne cui hoīm dixe
ris. quasi eius merito euge euge. ne
tu gratulatiōe audieris. ne oleo p̄ce
ris pinguescat caput tuū. Exultent
et iocundent in te. oēs qui querūt te.
et dicant. Ad dicent. qui exultāt?
Semp magnificet dñs. Dicant hoc
omnes qui exultant. et qui q̄runt te.
Quid? Semp magnificet dñs. Qui
diligunt salutare tuū. Non tm mag
nificet dñs. sed etiā semp. Exte errabas
et auersus ab eo erabs: voluit te. mag
nificetur dñs. Exte inspirauit tibi cō
fessionē peccatorū? confessus es. dedit
uiste viuere: iam puto quasi uisus est
ut et tu magnificeris. Etenī cū te vota
ret errantē. magnificandus erat dñs:
nī tibi confitenti p̄cā dimisit. magni
ficandus erat dñs. Modo iā audiens t
verba eius. repisti p̄fice. iustificat impiū
puenisti ad q̄dam virtutis excellenti
am: dignū est ut et tu aliq̄n magnu

ficeris. Dicant semp magnificetur
dñs. Dicentor es. magnificet ut videat:
confiteris magnificet ut ignoscat?
iam iuste viuis. magnificet ut regat:
p̄severas usq; in finē. magnificet ut
glorificet. Semp ergo magnificetur
dñs. Hoc dicant mysti. hoc dicant qui
querūt eum: quisq; hoc nō dicat. non
querit eū. Exte magnificet dñs. exul
tent et iocundentur oēs qui q̄runt eū:
et dicant semp magnificetur dñs. q̄ dili
gunt salutare eius. Ab illo ē enī illis
salus. nō a se. Salutare dñi dei nostri.
saluatoris dñi nr̄i ih̄u xp̄i. Quisquis
diligit saluatorē. confitet se sanatū:
q̄sq; se confitet sanatū. fuisse cōfitet
egroti. Dicāt ergo semp magnificetur
dñs qui diligunt salutare tuū. nō salu
tare suū. quasi ipi se saluent: nō q̄si
salutare hoīb. tāqm ab illo saluent.
Dolute inq̄t confidē in principes et in
filios hoīm quibus non ē salus. Nōe
hoc? Domini est salus: et sup populū
tuū benedictio tua. Ergo semp mag
nificetur dñs. Qui hoc dicunt? Qui di
ligūt salutare tuū. Exte magnificetur
dñs. nūq̄d tu. nusq̄d tu: in illo aliquid.
in me nichil. Si aūt in illo quicq̄d ego:
ille nō ego. Tu ergo quid? Ego vero
egenus et pauper? ille diues. ille habū
dans: ille nullius indigens. Exte lumen
meū. exte unde illūinor: qm̄ clamo tu
illūinabis lucernā meā dñe deus meus
illuminābis tenebras meas. Dñs sol
ueit cōpeditos. dñs erigit elisos? dñs
sapientes facit. dñs illūinat cecos: dñs
custodit p̄selytos. Qđ ergo tu? Ego vō
egenus et pauper. Ego tāqm̄ pupillus.
alia mea tāqm̄ vidua destituta et deso
lata auxiliū quero: semp īfirmitatem
meā confiteor. Ego vō egenus et pauper.
Donatu sūt mihi p̄cā iam repi sequi
p̄cepta dei: adiuua tu egenum et pauper.
Unde adiuua egenum et pauperē? Qa in
deo aliā legem in mēbris meis. repug
nantē legi mentis mee. Tu egenus et
pauper? Quia bti qui esuriūt et sitiunt
iustitiā. Adiuua esurio adiuua sitio: sa
turitas mea dilata est nō ablata. Ego
vō egenus et pauper? Deus adiuua me.
Unde repit. deus i adiutoriū meū intē
de: deus adiuua me. Jhesus ihē et lazar

adiutus intpretatur dicit. Ille egenus et paup qui ablatus ē in sinu abrahe: et gerit typum ecclie dei. que semp confiteri debet. adiutorio sibi opus esse? hoc est verū: hoc est pū. Dus dño deus meus es tu. Quare? Qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō egeo. Ille nō eget nostri. nos egem⁹ ipius ideo verus dñs: nam tu nō valde verus dñs serui tui. ambo homines. ambo egentes deo. Si aūt putas egē tui seruū tuū ut des panem. egeo et tu seruu tuu. ut adiuuet labores tuos: utraq; vm̄ altero vm̄ indiget. Itaq; nullus vm̄ vere dñs: et nullus vm̄ vē seruus. Audi verū dnm̄. tuū verus es seruus. Dus dño deus meus es tu. t Quare tu dñs? Qm̄ bonoꝝ meorū nō egeo. Quid aūt tu? Ego vō egenus et paup. Ego egenus et paup: pascat dō. sublevet deus. adiuuet deus. Dō inq̄t adiuua me. Adiutor et eruto⁹ meus es tu. dñe ne tardaueris. Tu adiutor et eruto⁹. indigeo auxilio. adiuua: ipiratus sum. erue. Nemo enī eruet de ipirationibz nisi tu. Curūstant nos nerus diuersarū turarū: hinc atq; inde dilaniam⁹. quasi spinis et sepibz. Ambulam⁹ angustā viam: forta esse hesim⁹ in sepibus. duramus deo. tu es eruto⁹ meus. Ostendit angustū viam: ferat ut segnemur. Vel vot pseueret in nobis frēs qūtūcūq; hic vixerim⁹. qūtūcūq; hic proferim⁹. Nemo dicat. sufficiat michi uisus sū: qui dixit ēmansit in via. nō nouit puenire. Ubi dixit sufficiat. ibi hesit. Attende aplm tu non sufficiat. vide quomō se vult adiuuari donec puenias: frēs inq̄t ego me nō arbitror apprehendisse. ne illi sibi videnť apprehendisse. Quibz rursus dicat. qui putat se aliq̄d scire. nōdū scit quēadmodū oportz scire. Quid ergo aut? frēs ego nō arbitror me apprehendisse. Supra dixerat. nō q̄ iam arripuerī. aut iam perfectus sim: et ibi sequit. frēs. ego me nō arbitror apprehendisse. Si nondū arripit egenus et paup est: si nondū perfectus ē. egenus et paup est: bene dicit. dñe adiuua. Sed intelligit aliq̄d et erectius itelligit. Vide tū quid dicat. ei aūt qui potens est omnia facere sup habundantia⁹ qm̄ petimus et intelligimus. n

Vide ergo qua nondū puenit. nōdū apprehendit. Quid ergo aut? frēs ego me nō arbitror apprehendisse: unū aūt que retro obliuiscens ī ea q̄ ante sunt extendens. scdm intentionē sequor ad palmā supne vocationis. Ille ergo tumultu tribulationis? Ille dicit nondū se perfectum. et tu iam de perfectione gloriaris? Confidant qui tibi dicunt euge euge. Confundaris int illos et tu: quia tu tibi dicis euge euge. Qui enī sepm laudat sibi dicit euge euge? qui ab alijs laudatur et consentit. nō portat oleum seū. defluunt faces; clausurus est ille ianuā. Hoc ergo nos docuit psalmus iste hre ut hmōi exhortatione solēpnitatis martyrū. ut intelligam⁹ quia martyres tribulationē hic passi sunt corporalē. nos in q̄tacūq; parte sum⁹ necesse est patiam̄ tribulationē spūalem: et ne cesse ē. ut int scandala et zizania crescat gemat et tria. et ulla massa donec messis veniat. donec ventilabrū. donec veniat ultima ventilatio. et separet palea a frumēto. donec ad horreū redigat? qđ donec fiat flamen⁹. ego vō egenus et paup sum. dō meus adiuua me: adiutor meus es tu dñe ne tardaueris. Qđ est ne tardaueris? Qa multi dicunt longū est ut veniat xp̄us. Quo ergo? Quia diem⁹ ne tardaueris? venturus ē aliqn̄ statuit venire? Qđ sibi vult hoc votū ne tardaueris? Ne in tuo dubitet videat? qđ venturus es. Tibi enī longū videť. nō deo longū videť. tanquā mille anni dies unus ē. ut' tres horę vigiliæ? Si tu si nō habueris tolerantiā tardū tibi erit. et tū tardum tibi erit. deficientib ab eo. et eis similis illis qui in heremo fatigati sūt. et festinaverunt a deo petere delicias. q̄s illis in patria reseruabat: et tū nō durent delicie ī itinere quibus forte corrupte rent? nimurauerūt aduersus deū. et redierūt corde. in egyptū. Unde corpe fuerant separati. corde redierūt. Noli ergo tu sic. noli sic: time verbum dicentis. memētote uxoris loth: et ipa in via liberata de sodomis retro respexit. Ubi respexit ibi remansit: facta ē statua salis ut condiat te. Exemplo ei tibi data ē: ut tu cor habeas. nō ima

neas fatuus in via. Attende remanē
tem et transi: attende respicientē retro.
et tu in anteriora extentus esto sicut
paulus. Qd est nō respicē retro: Que
retro obliuiscor inquit. Ideo sequeris vo
catus ad supernā palmā de q̄ postea
gloriens: quia idem aplūs dicit. sup
est michi corona iustitie. qm̄ in reddz
dñs in illo die iustus iudex. Explicit
psalmus. lxix. Incipit psalmus. lxx.
In omnibz scripturis sanctis gr̄ia dei
que liberat nos cōmendat se nob. ut
cōmendatos habeat nos. Hoc in isto
psalmo tanta t̄. de quo cū v̄a caritate
locqui suscepimus? Adeat dñs ut sic eam
corde contrectā quomō dignū est: et sic
eam ponā. promā. quomō expedit vo
bis. Multū enī mouet dei amor et ti
mor. Timor quia iustus ē: amor quia
misericors ē. Quis enī ei dicet. qd fe
cisti. si dampnaret iustū: Quāta ergo
sit misericordia eius. ut iusti fiant inius
tī: Et hoc prelectū nobis et aplūs au
dimus. et dm̄ cande maxime grām omen
dantē. de cuius cōmendatione habebit
videos ūmitos. velut de legis littera
psumentes. et tam q̄ iustitiā suam
diligentes. atq̄ iactantes de q̄bz dicit.
testimoniū phibio illis. quia zelum
dei habent. sed nō sdm̄ scientiā. Et cū
q̄m̄ ei diceret. quid est enī habē zelū
dei nō sdm̄ scientiā: subiecit cōtinuo.
ignorantes enī dei iustitiā. et suā vo
lentes constituē. iustitie dei nō sunt
subiecta. Gloriantes inq̄t tam q̄ de o
peribz excludunt a se grām: et tam q̄
de sanitate sua falsa p̄sumentes resi
piunt medicinā. Contra tales enī et
pharisaeos in penitentiā: nō ē opus sanis
ergo tota sententia magna hominis. sane
quia ipse p se nichil ē: et q̄m̄ q̄tq̄ est.
et deo est. et propē deum ē. Quid enī
habes inq̄t quod nō accepisti: Si aūt
accepisti? qd gloriaris q̄si nō accepis:
Iam grām ergo cōmendat aplūs: t
hinc habē meruit ūmitos iudeos. de
litera legis et de sua iustitia gloriā
tes. Iam ergo cōmendans i lectione
que lecta est sic ait. ego enī sū mūmq̄
aplōrū. qui nō sum dignus vocari a
plūs. quia p̄secutus sum ecclīam dei:
sed ideo m̄q̄t misericordiā p̄secutus sū.
quia ignorans feci. in īcredulitate.
Deinde paulo post. Fidelis sermo ē inq̄t.
et omni acceptione dignus: q̄a xp̄us
ihūs venit in hūc mūdū. p̄ctores sal
vos facē. quor̄ p̄mus ego sum. Nūq̄d
ante illū nō erant p̄ctores: Qd est g̃o
p̄mus ego: Intendens oīb non tpe.
sed malignitate. Sed ideo inq̄t miseri
cordiā consecutus. ut in me ostenderet
xp̄us ihūs omnē longanimitatē ad in
formationē eor̄ū qui credituri sūt illi
in vitam eternā: idest ut nullus quis
q̄ p̄ctor. et ūquus iam de se desperā
bundus. iam habens quasi gladiatorū aīm. ut deo
faciat quicq̄d ille vult quia nūllo dāpnādo
ē: respiciat tamē ad aplm paulū. tan
tam clementiam tantaq̄ munera a
deo donata ē: et nō de se desperando cō
certetur ad dñm. Iam ergo gratiam
cōmendat nobis deus et in isto psalō:
intueamur illū et videamus an ita sit.
an forte ego alicui suspicer. Et ei arbitrer
hunc ei habere affectū. et hoc oīnibz
ipse suis syllabis resonare: id est hoc
nobis cōmendare. grām dei gratuitā.
que nos liberat indignos. nō p̄pter nos.
se propē se: ut etiam si nō hoc dicem. ne
q̄ hoc plorantibz ceteris. qualibz mediocribz
cordibz homo attente audiens ūba eius
dem psalmi saperet hoc. et forte ipsis
verbis si aliud haberet in corde muta
ret ut fieret qd̄ hic sonat. Qd est hoc:
Ut tota spes nr̄a in deo sit. nichilq̄ de
nobis tāq̄m de nr̄is virtutibus p̄sumamus: ne nūm facientes qd̄ ab illo est.
et qd̄ accepimus amittamus. Titulus
ergo ē psalmi huius ut solet titulus psal
mi. inditus in limine. quod agat in
domo. Ipsi dauid filiorū ionadab.
et eorū qui primi captiui ducti sūt. Iona
dab homo fuit quidam: cōmendat no
bis et p̄phetia ihēmie qui filiis suis p̄
ceperat ut vinū nō biberent. neq̄ in
domibz residerent. sed in tabernaculis ha
bitarent. Preceptū aūt patris filii tenu
erūt et seruauerūt: et ex hoc benedicti
a dño meruerūt. Dñs hoc nō p̄ceperat
sed p̄ ipsos: sic aūt hoc accepetūt tā
q̄m̄ preceptū a dño deo suo: quia et si
dñs non p̄ceperat ut nō biberent vinū.

et in tabnaculis habitarent. ꝓpat tñ
dñs. ut filij patri obedirent. In ea ergo
re sola filius nō debet obedire ꝑri suo. si
aliq̄d ꝑ ipsum iussisset. cont̄ dñm deum
ipsum. Reꝑ enī debet ira sua ꝑ. qñ sic ei
ꝓponit deus. Ubi aūt hoc iubet ꝑ. qđ
contra dñm non sit: sic audiendus est
quomō deus. quia obaudire ꝑri iussit
deus. Benedixit ergo deus filios iona
dab propt̄ obedientiā: eos ꝑ obiecit in
obedienti populo suo exprobrans. q tū
filij ionadab obedientes exīt ꝑri suo.
illi nō obedierunt deo suo. Cum autem
ageret ista ihemias. id agebat tū pp̄lo
isrl' ut parerent se ad captiuitatē du
cendos se esse in babiloniā: et nō resis
terent voluntati dei. nec sperarent aliud
nisi quia futuri essent captiui. Videt̄ g̃
inde coloratus titulus psalmi huius ut
tū duxisset filiorū ionadab. subiūxit et
eorū qui primi captiui ducti sūt: nō ꝑ
filij ionadab captiui ducti sūt. sed q̄a
illis qui captiui ducendi erant oppositi
sūt filij ionadab. quia patri obedientes
erant: ut intelligerent illi. pp̄tēa se fi
os captiuos quia deo obedientes non
fuerunt. Attendit etiā quia ionadab in
terp̄tatur dñi spontaneus. Quid ē hoc
dñi spontaneus? Deo voluntate liben
ter seruiens. Qđ est dñi spontaneus?
In me sūt deus vota. q̄ reddā laudes
tibi. Quid est dñi spontaneus? Volū
tarie sacrificabo tibi. Si ei disciplina
psalterii seruū monet. ut homō dño suo
nō tamq̄ ex necessitate sed ex voluntate
seruiat. et libenter seruiendo se i corde
liberū faciat: q̄nto magis deo tota et
plena et libenti voluntate seruiēdū est
qui videt ipsam voluntatē tuam? Nā si
seruus tibi nō ex animo seruiat. man
cipium. faciem cuius. presentiā cuius potest
videre. tergum nō potest: et tñ aut illius a
plūs. nō ad oculū seruientes. Et q̄d est
nō ad oculū? Quid enī? Dicturus ē dñs
meus quō illi seruiā? ut ditas mihi
nō ad oculū seruientes? Audient. sed q̄
serui xpi. Dñs homo nō videt: sed dñs
xp̄us videt. Ex animo inq̄t cum bona
voluntate. Talis fuit ionadab: qz hoc
nomē ipsius interpretat. Qui sūt ergo
qui ꝑmi captiui ducti sūt? Ducti sūt
filij isrl' captiui ꝑmi et secūdi et tertij.

Sed pro hijs psalmus. aut de hijs psal
mus qui primi ducti sūt h̄ō nō sonat.
Idem ipe psalmus discissus ꝑ sarcinā
introgatus omnibus versibus suis aliud
ubi dicat nō de illis se loqui. qui hoīes
nescio. qui nescio qñ irruentibz hostibz
in babiloniā captiui ducti sūt ex hie
rusalem. Sed quid dicit psalmus? Cō
nisi qđ audistis ab apl'o? Cōmendat
nobis gr̄am dei: cōmendat nobis q̄a
nos ꝑ nosmetipos nichil sumus? cō
mendat nobis quia quicq̄d sum? illi
miserator dia sumus: q̄cq̄d aūt ex no
bis sumus. malum sum? Quare ergo cap
tiuum. et quare noīe captiuitatis cōme
datur ipa gratia liberatoris aperit: i
ipe dicit apl'us. condelector legi dei se
cundū interiorē hoīem. video aūt aliā
legem i membris meis ꝛpugnantē le
gi mentis mee. et captiuū me ducentē
in lege p̄ri que est in membris meis.
Ecce habes duci captiuū. Quid g̃? cō
mendat iste psalmus? Qđ seqtur ubi
apl'us. infelix ego homo. q̄s me libera
bit de corpore mortis huius? Gr̄a dei
per iesū xp̄m dñm nr̄m. Quare g̃ primi?
Nam ductū est ex re captiuū. Quantum
arbitror et hoc eluret. q̄m ut comparatio
ne filiorū ionadab omnis inobedientia
culpata est. Per inobedientiā aūt cap
tiui facti sumus: quia ipe adam non
obediendo peccauit. Ductū est aūt ab
eodem apl'o qđ et verū est: q̄ omnes in
adam moriuntur. in quo omnes peccauē
runt. Merito ergo et primi ducti sūt cap
tiui. q̄ primus homo de terra terrenus
secūdus homo de celo celestis. Quales
terreni. tales et terreni: quales celes
tis. tales et celestes. Sicut portauimus
imaginē terreni: portemus et imagi
nē eius qui de celo ē. Primus hō. cap
tiuos nos fecit: secūdus homo nos de
captiuitate liberauit. Sicut ei in ada
omnes moriuntur: sic et in xp̄o omnes viui
ficabuntur. Sed in adam moriūtur ꝑ pec
nis natiuitatē: in xp̄o liberant ꝑ pec
cordis fidem. Non erat in potes
tate ut nō nascerentis ex adam: ē in po
testate tua ut credas in xp̄m. Omnīū
tūq̄ ergo ad primū hoīem ptinē volue
runt. ad captiuitatē ptinebis. Et quid
ē ptinere voluerūt. a q̄ est ptinebis:

Iam ptnes exclama. Quis me liberabit de corpore mortis huius? Iudica illos ergo istū hor exclamantem.

Deus in te speraui dñe non confundar meternū. Iam confusus sum. ul' nō meternū. Quomō ēi nō est confusus tm diat. quē fructum habuistis in hys. in quibz nūc erubescitis? Quid ergo fiet ne confundam in eternū? Accredite ad eū et illūiamī: et vultus vr̄i nō erubescent. Confusi est in adam: credite ab adam. accredite ad xpm. et iam nō confundemū. In te dñe speraui. nō confundar meternū. Si in me confundor: in te nō confundar meternū. In tua iustitia eruc me et exime me. Non in mea ꝫ in tua. Si ēi in mea: ego et illis de quibz ille ait. ignorantes dei iustitiā. et suam iustitiā volentes constituie. iustitie dei nō sūt subiecti. Ergo in tua iustitia. nō in mea. nā ēo iustus. tua iustitia erit. q̄ iustitia mea ut tua sit. id est abs te mihi data. In eū enī credo qui iustificat impiū: ut deputet̄ fides mea ad iustitiā. Erat g⁹. et sit iustitia mea. nō tāqm̄ a me ipo nr̄i data: sicut putabant illi qui sup literā glosabāt. et gratiā respuebant. Nā dictū est in alio loco. Iudica me dñe scd̄m iustitiā meā. Certe nō gloriabat̄ in sua iustitia q̄? sed reuota ad aplm. quid enī habes qd̄ nō accepisti: et sic dic iustitiā meā. ut memineris qd̄ acceperis eā. et non eam tuā ideas accipientibz. Nam et ille pharizeus tāqm̄ a deo accepisset dicebat. Gratias tibi quia nō sum sicut ceteri hoīes. Grās tibi: bene. quia non te delectat quia bonus es. qd̄ alt̄ malos? Denuq̄ quid addidit? Iniusti. raptores. adulteri. sicut et publican⁹ iste. Hoc iam nō est exultare. sed insultare. Ille aūt captiuus nec oculos ad celū audebat leuare: sed pectebat pectus suū dicens. dñe. ppitius esto mihi peccatori. Parū itaq̄ ē. ut illud qd̄ in te ē bonū agnoscas qd̄ a deo sit. nisi etiā inde nō habet. qui fortasse cū accepit tūsiet te.

Cūdo enī erat saulus stephani lapidator? qm̄ multi erant xpiani quorū erat ille psecutor? Tamen qui conuersus ē. oīs qui se p̄fessi erant supauit. Ergo dic deo qd̄ audis in psalmo. In te dñe speraui nō confundar meternū: in tua iustitia. nō in mea eruc me et exime me. Inclina ad me aurē tuam. Et licet confessio est humilitatis. Qui dicit inclina ad me: confitet̄ quia iacet tāqm̄ eger psternatus medio stanti. Denuq̄ vide. qua egre loquit̄. Inclina ad me aurem tuā: et saluum me fac. Esto mihi in deū protectorem. Non ad me iacula immica pueniant: ego enī me protegere nō possum. Et parū est in protectorē addidit: et in locū munitū mihi esto ut saluū facias me. In locū munitū esto mihi: tu esto locus munitus meus. Vbi est qd̄ ab illo fugiebas adam. et te int̄ pdysi ligna abscondebas? Vbi est quod eius faciem formidabas. ad quē grauiter consueuerat? Abisti et peristi? caput tuatus es et certe visitabis. et certe non dimittetis: et certe dimittunt̄ nonagintanouē oues in montibz. et querit̄ ouis pdita. Certe dicit̄ de muliere. mortuus est et reuixit: perierat et inuentus est. Ecce ipse dñs factus ē locus refugy tui: qui primo erat metus fuge tue. In locū munitū ingt esto mihi. ut saluū facias me. Non ego saluus nisi in te: nisi tu fueris requies mea. sanari nō potent egritudo mea. Leua me a terra: in te iacebam. ut surgā in locū munitū. Quid munitius cū ad illū locū confugeris? Dic mihi quos aduersarios formidabis? qs insidiabit̄ et ueniet ad te? Nescio qs dicit̄ de montibz utique clamasse. cū imperator transiret. nō de te loquor: expectasse ille dicit̄ et dixisse. nec ego de te. Cō tempserat iperatorem. cū insignibus armis ceteratu potestate. Vnde? De loco munito. Si securus ille i alta tra? quomō tu i eo a quo factū est celū et terram? Esto mihi ergo in deū protectorem: et in locū munitū. ut saluū facias me. Ego si mihi aluū locū elegero. saluus esse nō potero. Fuge certe homo. si inuenerit munitiorē. Non ē ergo quo fugiatur ab illo. nisi ad illū. Si vis euadere iratū: fuge ad placatū. Qm̄ furma

mentū meū et refugium meū es tu. Firmamentū meū quid est? Per te sum firmus: et te sū firmus. Quō firmamētū meū et refugiū meū tu es. Ut fiam firmus et te sicubi fuero ifirmatus i me. refugiam ad te. Firmū enī te faciat gīa xpi: et īmobilem aduersus oīs tentationes ūmuni. Sed ubi est et hūana fragilitas. ubi est adhuc prima captiuitas: ubi est lex in membris repugnans legi mentis, et captiuū volens ducē in lege peccati: adhuc corpus qđ corrūpit aggrauat aīam. Quātūlibet firmus sis ex gratia dei: quō diu adhuc portas terrenū vas. in quo thezaurus ē dei. aliqđ etiā de ipso vase fictili formidandū est. Ergo firmamentū meū es tu. ut firmus sim in isto seculo aduersus oīs tēptationes: sed si multe sunt et turbāt me. refugiū meū tu es. Ad hoc ei confitebor ifirmitatem meā. ut sim timidus tāq̄ lepus? quia spinis plenus tāq̄ erinis. et sicut in alio psalmo dicit. petra ē refugiū erinis et leporibus: petra autem erat xpūs. Deus meus eripe me de manu peccatoris. Quāliter peccatores unūquos laborat iste. qui de captiuitate nā liberandus ē. iste qui iam clamat. ife lix ego homo. quis me liberabit de corpore mortis huius? gratia dei p dōm nrm ihm xpm. Intus ē hostis. ter illa īmēbris: sunt et foris hostes q̄ clamas ad illū tui clamatiū est. ab occultis me is mūda me dne. et ab alienis parce seruo tuo. Ergo saluū me fac qui dicit. ab egritudine tua dicit interiore. id est ab iniq̄tate tua. ab ea qua captiuus es. ab ea qua ad primū hoīem ptines: ut inter primos captiuos clameš. Saluus autē factus ab iniquitate tua? unde iā et de iniquitatibz alienis. unde quas tibi nereſſe ē viuere. quousq̄ vita ista finiatur. Et quousq̄? Ecce finit tibi? nūq̄d finit etiē nisi in fine seculi? Iste autē unus homo unitas xpi clamat has voces. Nereſſe ē ergo ut multi ereuntes de hoc corpe fideles. iam sint in illa iquie. quā prestat deus spiritibz fideliū. Sz hūc sūt adhuc membra xpi. in hūs qui ihac vita degunt: in hūs qui postea nascent. Ergo usq̄ in finē seculi erit hic iste homo qui clamat a pīs suis liberari. et a le

ge membroꝝ repugnante legi mentis: deinde mīa peccata aliorꝝ. mīa quos necesse ē ut viuat usq̄ in finem. Sed duo hūt genera pīorꝝ isti: alii sūt qui legē amiserūt. alii sunt qui nō amiserūt. Oīs pagani legem nō amiserunt: oīs iudei et xpiani legem amiserūt. Ergo generale nomen ē peccator aut legis trāsgressor si accepit legem: aut tantūmodo iniquus sine lege si nō accepit legem. De utroq̄ genere loquit aplūs t dicit: qui sine lege peccauerūt sine lege peribunt: et qui in lege peccauerūt. per legem iudicabūtur. Tu aūt qui inter utrūq̄ genus gemis dic deo qđ audis in psalmo. deus meus eripe me de manu pīorꝝ. Cuius pīorꝝ? De manu contra legem pīcreuntis et iniqui. Est quidē et iniquus legē preteriens: sed eni nō iniquus qui legem pīcrit. sed oīs legem pīterit iniquus est: non oīs iniquus legē preterit. Ubi eni nō est lex aut aplūs. nec pīuaricatio. Quia eni legem nō amiserunt. iniqui dicti possunt. pīuaricatores nō possūt: iudicāt utriq̄ sed in meritis sua. Sed ego qui de captiuitate volo liberari p gratiā tuā clamo ad te. libera me de manu pīorꝝ. Quid est de manu eorū? De pīcre eorū? ne cū secuit adducat ad cōsensionē: ne cū insidiat pīsuadeat iniquitatem. De manu legem pīcreuntis et iniqui. Responde illi. Quid te queris liberari de manu legem pretereūtis et iniqui? Noli consentire: si sequit patiens esto. tolera. Sed quis te tolerat. si deserat ille qui fit locus munitus? Quare ergo dico libera me de manu legē pretereūtis et iniqui? Quia nō est in me utpiacens sum: sed in te qui donas patiām. Deinde sequit quare hoc dico. Quoniam tu es patientia mea. Iam si patientia recte et qđ sequit? Quoniam spes mea a iuuētute mea. Ideo patientia mea spes mea. An potius ideo spes mea. spes patientia mea? Tribulatio ait aplūs patientiā operatur. patientia probationē: probatio aūt spem. spes aūt nō confundit. Audito in te speraui dne. nō confundar in eternū. Quoniam spes mea a iuuētute mea. A iuuētute tua deus spes tua? Nōne et a puericia tua. et ab infantia

tua: Plane mḡt. Nam vide qđ scḡt. De hoc putares uā me duisse. spes mea a iuuentute mea. quasi nichil pfuerit deus infantie ul' puericie mee: audi qđ sequit. In te confirmatus sū ex utero. Audi adhuc. De ventre matris mee tu es ptector meus. Quare ergo a iuuentute mea? nisi ex quo in te cepi sperare: ante enī non in te sperabam: qñus tu fuerus ptector meus. qui me saluū per duristi ad tempus quo in te distem spe rare. A iuuētute aūt mea cepi ī te spera re. ex quo me adūsus dyabolū armasti: ut in pacientia exercitatus tui armatus fi de tua. spe. taritate. reterus p̄ dnus tuus. cōfligerem aduersus īuisibiles īimicos. audirem p̄ ab ap̄lo. nō est nobis col luctatio adūsus carnē et sanguinē. sed aduersus principatus et ptātes. et rectores mūdi tenebrarū hyarū. aduersus spūalia nequitie. Ergo iuuenis ē qui pugnat contra ista. Sed qñus iuue nis sit cadet. nisi ille sit spes eius tui clamat. dñe spes mea a iuuētute mea. In te dectū tuo mea semp. Nūqđ et quo in te sperare cepi usq nūc? Sz semp. Quid est semp? Non tantū tpe fideī. p̄ et tempore speraui. Sunt enī qñ dui su mus in corpore peregrinamur a dño: per fidem enī ambulam⁹ non p̄ speciē. Ve niet tempus ut videam⁹ quod nō uisū credimus. uiso aūt qđ credimus letabi mur: uiso aūt quod nō crediderūt ipy confundent. Tūc veniet res tua⁹ est mō spes. Spes enī que videt non est spes. Si aūt qđ nō videmus spamus: p pa cientiam exspectamus. Modo g. gemis. fias. modo in loco refugij curris ut saluus cū rogas? quid tū aliquis pfectū eiā sanitatem? Quid tū effectus fueris eq lis angelis dei? Iam forte istā gratiā qua liberatus es obliuiscris? Absit. In te mansio mea semp. Qñqñ prodi guum factus sū multis. Hic tempore spei. tpe gemitus. tempore humilitatis. tē pore dolorus. tpe infirmitatis. tpe vonis a tēpedibus. Hic ergo quid? Tamqñ prodigū factus sum multis. Dñ tamq̄ prodigū? Unde michi insultant. qui me videō. Illi enī beati in hys que uident exultant. in potu. in luxuria. in sporta ronibus. in auaricia. in diuitijs. in ra pinis. in secularibz dignitatibz. de alba tione lutei parietis: in hys exultant. Ambulo aūt ego in uia dissimilē. con tēpnens ea que presentia sūt. et tamēs eiā pspera seculi: nec alicubi securus nisi in promissis dei. Et illi manducem⁹ et bibamus: cras enī moriem². Quid ais? Repete. Manducem⁹ mḡt et bibamus. Age quid postea duristi? Cras enī morie mur. Terruisti nō seduxisti: plane hoc ipso qđ postea duristi inaussisti in timo rem ne tibi consentiā. Cras ei moriem² duristi: et pre necessitate māducem⁹ et bibamus. Cū enī duresceb. manducem⁹ et bibam⁹: aduēnisti cras enī moriem². Audi contra a me. ymo ieiunem⁹ et ore mus: cras enī moriem². Hanc uiam te nens artā et angustā. tā qñ pdigū factus sū multis? Sed tu adiutor fortis. Adesto o dñe illu qui in diuis. noli desinere in via angusta: ego prior transij. Ego sum ipse via ego duco: in me duco. ad me p̄ duco. Ergo qñus pdigū frūs sum multis: tamen nō timebo. qa tu adiutor fortis. Repleat² os meū laude: ut ymno dicam gloriā tuam tota die magnificentiā tuā. Qđ est tota die? Sine intermissione. In pspers quia con solaris. in aduersis qr corrigis: añqñ essem. quia feasti. cū essem. qa salutem dedisti? cū peccassem qr ignouisti. num cōuictus essem quia adduxisti: cū pse uerassem qr coronasti. Ita plane replea tur os meū laude: ut ymno diē gloriam tuam. tota die magnificentiā tuam. Ne proicias me in tēpore senectutis. si Spes mea a iuuētute mea: ne proicias me in tpe senectutis. Qđ est hoc tēpus senectutis? Qū defiuet uirtus mea. ne derelinquas me. Respondet hic tibi ds. ymo uero defluat virtus tua. ut in te maneat mea: ut dicas cū apl̄o. qñ in firmor tūc potens sum. Noli timere ne proicias in infirmitate in ista senectute. Qđ enī? Dñs tuus nō est infirmatus in cruce? Nōne ante illū tāqñ ante ydolem nichil valentē. captiuatū et ob pressū. caput agitauerūt fortissimi et tauri pingues. et dixerunt. si filius dei ē. descendat de cruce? Quāqđ ille qr infir

mus erat desertus est? Qui maluit nō
defendere de cruce: ne nō potentiam
ostendisse. sed insultantibz cessisse vi
deret. Quid te dolent pendens q̄ desce
dere noluit? nisi patientiā int̄ insul
tantes. nisi ut sis fortis in deo tuo? For
te et ex eius p̄sona dictū sit. tamq̄m p
digū factus sum multis. et tu adiutor
fortis? ex p̄sona eius sc̄dm infirmitatē.
nō secundū potestatē: sc̄dm id q̄d nos i
se trāsfiguraverat. nō secundū id q̄d ipe
defenderat. Factus est enī multis p̄di
gū. Et forte ipsa erat senectus eius. q̄
ex vetustate nō incongrue senectus vo
cat: et aut aplus. vetus homo nr̄ simul
confixus est cū illo. Sicubi erat vetus hō
nr̄. senectus ibi erat. q̄ vetus senectus?
tamē quia verū est renouabit sicut a
quile iuuentus tua. resurgat ipe die
tertio. p̄misit resurrectionē finito sc̄lo:
iam p̄cessit caput. mēbra secutura st.
Quid times ne dereliquat te. ne abiti
at in tempus senectutis cū defecerit vir
tus tua? Immo tūc in te erit vtus eius.
q̄n defecerat tua. Quare hoc dixit? Q
dixerunt inimici mei mihi? et qui custo
diebant aiām meā consiliū fecerūt in
unū dicentes. deus dereliquit eū: p̄sequi
et cōprehendite eū. quia non est eruat
eū. Dictū est hoc de xp̄o. Ille enī qui po
tentia magne diuinitatis qua p̄ri eq̄
lis est refusa tacuerat mortuos. subito
int̄ manus inimicorū infirmus factus
est: et quasi nichil valens p̄hensus est.
Q̄n prenderetur? nisi illi primo i corde
suo dicent. deus dereliquit eū? Vñ illa
vox est in cruce. deus meus deus me? ut
quid me dereliquisti? Ergo deus dereli
quit xp̄m. cū deus esset in xp̄o mūdū re
concilians sibi? cū esset et xp̄us deus.
et videbatur quidem sc̄dm carnem. qui est
sup omnia deus bñdictus in secula. de
dereliquit illū? Absit. Sed in vete nr̄o
vor nr̄a erat. quia simul crucifixus est
vetus homo nr̄ cum illo: et de ipso vetere
nr̄o corpus arripat. quia mortua de ada
erat. Ergo quod illi putauerūt hoc de
cruce dixit. quare me dereliquisti? quare
me isti derelictū putant malo suo? Id
est derelictū putant malo suo? Si enī
cognouissent: nūq̄ dnm glorie cruci
fixissent. P̄sequimī et cōp̄hendite eū.

Familiarius tū hoc frēs accipiam et
membris xp̄i. et vocem nr̄am in hijs vi
bis agnoscamus? quia et ille tales vo
ces ex p̄sona nr̄a habuit. et nō ex poten
cia et maiestate sua: sed ex eo q̄ factus
est propt̄ nos. non sc̄dm id q̄d erat qui erat
nos. Ne deus meus ne elonges a
me. Ita sit. et nō elongant omīno: ipe
est dñs hijs qui obtrectāt tibi. Deus
meus in adiutorium meū respice. Confu
dant et defficiant cōmittentes aiām
meā. Quid optant? Confundant et
defficiant. Quare optant? Cōmitten
tes aiām meā. Quid est cōmittentes a
nimā meā? Cōmittentes quasi in crā
aliquā. Cōmitti enī dicunt qui tradi
puotant. Si ergo ita est: timeamus com
mittentes aiām nr̄am. Quid est cōmit
tentes aiām nr̄am? Primo puotantes
nos ut deo resistamus: ut in malis nr̄is
deus nobis displiceat. Q̄ndo enī rectus
es. ut bonus sit tibi deus isr̄l. bonis cr̄
tore? Q̄ndo rectus es vis audire? Q̄n
in eo bono quod facis. deus tibi placet:
in eo aūt malo q̄d patereris deus tibi nō
displiceret. Videte quid dicerem frēs: et
timuti estote contra cōmittentes animas
vras. Omīs enī qui vobis cū agunt. ut tu
meroribus et tribulationibz fatigemī:
id agunt. ut in eo q̄d patimī deus vob
displiceat. et taceat et ore vro. q̄d est hoc?
Quid enī feci? Iam ergo tu nichil mali
feceris? et tu iustus es. ille iniustus? Pec
cator sum in q̄b fateor: iustū me nō dico.
Sed quid? prior. Nūquid tantū q̄ntum
ille cui bene est. quantū gaudes? Ego so
mala ip̄ius. ego scio iniquitates ip̄ius?
a quibz ego et si prior longe absum. et
tū video eū florere omnibz bonis: et ego
tanta patior. Non ergo ideo dico. deus
quid tibi feci. q̄ nichil omīno mali feci:
sed quia nō tantū feci ut ista dignus si
pati. Iterū tu iustus. ille iniustus? Cu
gula miser: cōmissa est aia tua. Nō in
q̄t ego me iustū dico. Quid ergo dicis?
Peccator sum: sed nō tanta cōmisi. ut
digna ista essem pati. Non ergo dicis
deo iustus sū et tu es iniustus: sed dicis
iniustus sum. sed tu es iustior. Ecce cōmis
sa est aia tua: ecce iam bellum gerit
anima tua. Que. cont̄ quem? Anima tua
a cont̄ deū. que fauta est contra eū a

quo facta est: vl' quia eis que contra illū clamei3. ingrata ei3. Redi ergo ad confessionē infirmitatis tue. impl'a media manū: nō tibi videant felices qui florent ad tempus. Tu castigaris. illis parcitur: forte tibi castigato et emendato filio hereditas reseruat. Redi ergo redi pugnator ad cor. non committat aīa tua: potentior ē multū tu bellū induisti. Quāto grandiores lapides in celū miseris: tanto te fortior ruina pressura ē. Redi potius ad cognoscendū te: deus ē qui tibi displicet. erubescere. tu tibi displice? nichil bonū faceres nisi ille bonus esset: et nichil mali paterer nisi ille iustus esset. Euigila ergo in hanc vocem. dñs dedit dñs abstulit. sicut dño placuit ita factū est: sit nomen dñi bñdictū. Inuisti erant qui iurta iob putrescentē sani sedebant. et cū ille ēripiendus flagellabat. illis puniendis parebat. Quitsd ergo tribulationib tibi acciderit. sitquid insultationib. nō cōmittatur aīa tua: nō cōmittatur nō solū contra deū. sed nec contra eos ipos qui tibi ista faciunt. Si enī vl' ipsos odio habueris. et contra illos cōmissa est aīa tua. pro suis illi gratias age: pro istis ora. Forte enī et oratio pro ipis est ista quā audisti. confundant et deficiant cōmittentes aīam meā: confundant et deficiāt. multū enī de iustitia sua psumūt. Ergo confundant? hoc illis expedit. ut pcā sua cognoscant vñ confūdant et deficiant. male enī de viribz suis p̄sumebant: et ipi defecti dicant. qñ do me in tempus senectutis. Bonū ergo illis optauit. ut confundant de mal' suis. et deficiant a puertis viribz suis: et tunc iam defecti et confusi querant illūatorem a confusione. et refectorē a defectione. Induant confusione et verecundia. qui cogitant michi mala. Confusioēz et verecundiā: confusionē de mala cōscientia. verecundiā pter modestiā: fiat hoc illis et boni erunt. Nō t videat se uie: ut eraudiat pro illis. Nam seuire videbat et stephanus. qñ ore flāmāti verba illa iaculabat. duri cernite. et non circūsi corde et auribz. vos semper restitistis spū tuo sancto. Qui attenta uaricūdia. qui vehemens adūsus iumenta cōmissa tibi videtur anima ipius: Absit. Salutē ipsorū requirebat: frenetic3 male seuientes ūbis ligabat. Nā inde quia nō erat cōmissa anima ipius. nō solum contra deū. sed nec contra ipos. Dñe inquit iiju tu ama pe spiritū meū. Non ei displicuit iijus q̄ passus erat lapidationē pro verbo ipius. Nō ergo erat cōmissa aīa eius contra deū. Item dicit. dñe ne statuas illis hoc delictū. Non ergo erat cōmissa aīa eius nec contra inimicos suos. Induant cō fusione et verecundia: qui cogitant mihi mala. Hoc enī querunt oēs q̄ me tribulant. mala mi querūt: que mala querebat erā mulier illa. qui suggessit. dic aliq̄d in deū et morere? et illa pro christo. que aut marito. ubi fuit iuuentus tue? Ad hoc dicebat. ut displiceret illi deus. qui illū fecerat certū: et cū illi displiceret cōmittebat aīa ipsius. Sic. nemo tibi tribulando psuaserit. nemo extorserit ut tibi displiceat deus i hijs que pateris. aut ut oderis hoies p q̄s pateris. nō cōmittit aīa tua: secutus dicas q̄d sequit. Ego aūt semp in te sperabo: et adiciam sup omnē laudē tuā. Quid est hoc? Adiciet nos debet. additā sup oēm laudē tuā. Perfectionē facturus es laudē dei? Est aliq̄d q̄d su padiciat? Si iam oīb illa laus est. tu quid adicietuus es? Laudatus ē d̄s in oīb bonis factis suis. in omni creatura sua. in oīi institutione rerū oīm. in gubernatione et regimīe sc̄ōrū. in ordine temporū. i eminentia celi. i fecunditate terrar. in virtutibz. hoīe maib. in omni ꝑpollentia nascentis. ubiq̄ creature. in ipis filijs hoīm. i danda lege. in liberandis suis a captiuitate egypti. et ceteris oīb mirabilibz suis: nondū erat laudatus in eo q̄d fusata ut carne in vitam eternā. Dic g̃ ista laus adicta p resurrectionē dñi nri ihesu xpi: ut hoc eius vocē intelligam sup omnē laudem p̄ terrā. si hoc et cre intelligamus. Sed q̄d tu forte peccator. qui timebas cōmitti aīam tuā. qui in ipo solo spabas. ut ꝑma illa captiuita

te liberarem? qui de iustitia tua nō
psumebas. sed de gratia illius qm̄ cō
mendat hic psalmus? Qd tu adicies
sup omnē laudem dei? Adiuā inquit.
Videamus qd adiciat. Posset ee omīb
laus tua. et nichil omīno deesse vidēt
ad laudem tuā: qr et nichil deesset si
dāpnares omīb inquos. Non enī nō
esset magna laus dei iustitia ipa q̄
ūqui dampnant: magna laus ē. Fe
cisti hoiem. dedisti ei liberū arbitriū?
un padyso tollo tasti. preceptū inposu
isti: mortē si preceptū violaret iustissi
mā denūciasti. Nichil non feasti: ne
mo est qui a te amplius exigat. Dix
isti. factū est genus humanū. tāq̄
massa peccatoz pfluens de pīoribz.
Qd ergo tu? Si massam istam ūquita
tis dampnes? quisqm̄ tibi dicet. inius
te feasti? Esset plane eiā sic iustus:
et omīs esset ita laus tua. Sed qr libeas
ti et ipm̄ peccatorē iustificando impiū:
adiciam sup omnē laudem tuā. Ob
meū. pnūciaui iustitiā tuam. Nō me
am inde adiciam sup omēm laudē tu
am! qua et qō iustus sum. si iustus sū.
iustitia tua ē ut me nō mea: tu ei iusti
ficas impiū. Ob meū annūciaui iusti
tiā tuam: Tota die salutem tuam.
Quid est salutem tuā? Dñi ē salus:
nemo sibi usurpet qua se saluū fecit.
Dñi est salus: nō se saluū p se quisqm̄
faciat. Dñi est salus: vana salus hoīb.
Tota die salutem tuā. toto tpe. Aliquid
aduersi est. predita salutem dñi: aliqō
plures ē. predita salutem dñi. Ne predi
tes in prosperis. et obmutescas in aduer
sis: aliqn̄ nō erit qō dictum ē. tota die.
Tota enī dies cū sua nocte est. Nunqō
qm̄ dicimus. triginta dies ubi causa cū
sierunt? nōne diem et noctes? Nōne
in ipō numero dierū includim noctes?
In genesi qō dicebat? Factū est vespere
et factū est mane. dies unus. Ergo dies
totus cū sua nocte ē. Nox enī diei ser
uit nō dies nocti. Qrqō facis in carne
mortali. iustitie debet seruire: qtquid
facis ex p̄cepto dei. nō propt emolumē
ta carnis fiat. ne dies seruiat nocti. Er
go tota die laudem dei. et in prosperis
et in aduersis? in pspis tuis qm̄ tēpore
diurno. in aduersis tuis qm̄ tpe nocturno:
tota tamen die laudem dei. et nō fuis
tua cantaueris. benedictum dñm in om̄i
tempore. semp laus eius in ore meo. r
Saluus filius petore famulia oī re sua
iob laudabat deum: hoc qsi diurnote
pore. Dampna venerunt. orbitas ūna
ut. peyt qō seruabat. obierunt quib;
seruabatur: hoc quasi nocturno tpe.
Vide tamē tota die laudem tuā. Nūqd
postillud diurnū tempus ubi letabat
qui factus est illius quasi lucis hoc ē
pspitatis ostasius defecat a laudibus
dei? Nōne dies erat in corde unde ful
gebat. dñs dedit dñs abstulit. sicut
dño placuit ita factū est. sit nomē dñi
benedictū. Et hoc quasi ad huc vespe
nū erat tempus? venit et nox grauior.
tenebre. pfundiores. corporis dolor. pu
tredo vermiū: nec sic in ipa putredine
defecat a laudibus dei foris in nocte.
qui intus exultabat in die. Nāq; uroē
pluadente blasphemiā et cōmittente
aiam ipius male suadenti miserat. tā
qm̄ umbre nocturne. loquta es insi te tā
qm̄ una ex insipientibz mulieribz. De
filia nostis. Si bona cepim de manu
dñi? quare mala nō sustinebimus?
laudabim in die? deficiem in nocte?
Tota die id est cū sua nocte salutē tuā.
Quoniā non cognoui negotiationes.
Deo mst tota die salute tuam: qnia
nō cognoui negotiationes. Que sunt
iste negotiationes? Audiāt negotia
res et mutent uitā. et si fuerūt nō sint:
nō cognoscant qō fuerūt. obliuiscant.
postremo nō approbent. nō laudent. nō
probent. dāpnent. mutent. si prīm ē
negotiatio. Hinc enī auiditate nesao
qua acquirendi negotiator. qm̄ dāpnā
passus fuerit blasphemabis: et non
erit in te qō dictum ē. tota die laudem
tuā. Qm̄ aūt pro pretijs verū qs ven
dit. nō solum mentiris. verū etiā fal
sum iurabis: quō in ore tuo tota die laus
dei? qm̄ si xp̄ianus es. etiā ex ore tuo r
blasphemat nomen dei? ut dicantur.
esse quales sunt xp̄iani? Ergo si, ppte
rea iste tota die laudem dei dicat. qua
nō cognouit negotiationes: corrigāt se
xp̄iani. nō negotient. Sed aut in negō
ciator. Esse ego affero quidē et longin
quo meretes ad ea loca in quibz nō fuit:

ea que attulero vnde vnuā tamꝑ mer
redem laboꝝ mei. peto ut caruꝝ ven
dam qm̄ emero. Vnde eū vnuā cū sarp
tū sit. dignus est oparius mercede su
a: ¶ Sed agit2 de mendacio. de puro: ḥ.
vicium meū est. nō negotiatiōib. ¶ Ne
ꝑ eū nō si vellem possem agere sine
isto vitio. ¶ Non ergo meam culpā auctor
ad negotiū transfero: sed si mentior.
ego mentior nō negotiū. possem ei dicē.
tanto emu sed tanto vendam: si placet
eme. ¶ Non enī istum veritatē audiens
emptor repelleret2. et non oīb poꝝus
accurrerent: quia plus fidem qm̄ mer
cedem diligerent. ¶ Hoc ergo mihi est me mo
ne ne mentiar ne pereā: nō ut abundam
qm̄ hinc reuocaꝝ: ¶ Forte ad artem aliq̄:
ego sutor. calciamenta faciam hoīnibz.
¶ Vendaces enī ipsi nō sunt: ¶ Puri et ip
si nō sunt: ¶ Nōne locatus ab alio calcia
mentis. cū antepenat ab alio precū di
mittunt qđ faciebant. et sustinuīt al
tero se facturos: ¶ Nōne sepe dicunt. ho
die fatio. hodie impleo: Deinde in ipa
sutura tanta fraudes nō facūt: ¶ Fa
ciunt ista et dicunt ista: sed ipsi mali
sunt. nō ars qm̄ profitent2. Omēs ergo
artifices mali. deū nō timentes. ut pro
mercedū tur ꝓcurant: nō est continua
dei laus in eis. Quomō ergo revocaꝝ a
negotiatore: ¶ In ut sim agricola. et
aduersus deū tonantē murmurē: ut
grādinem timens sortilegū consulem.
ut querā qđ faciam contra telū: ut optē
pauperibz famē. quo possim vendē q̄
seruau: ¶ Ideo hoc me adduxis: Sz nō ea
faciūt mgis agricole boni: nec illa ne
gociatores boni. Quid enī: ¶ Iam et filu
dolet. male est infideles mēs ligatās
sacrilegas et incantationes queruīt.
¶ Sta hoīm nō verū peccata sunt. ¶ Potest
michi hoc dicē negotiator. Quere q̄
epistope quēadmodū intelligas nego
ciationes quas legisti in psalterio: ne
forte tu nō intelligas et meā negoti
atiōnē ꝓhibeas. ¶ Modo ergo q̄admodū
vnuā: si bene. bene in erit: vnū tamē
scio. q̄ si malus fuero. nō negotiatio
mihi fuat. ꝓ ūquitas mea. Quōdo
verū dicat2. non est contra qđ datur.
Quecam3 ergo quas dicēat negotia
tiones: quas vē qui nō cognouit to
ta die laudat deū. ¶ Negotiatio etī ꝑ
lingua ab actu dicat2: et in latina ne
gociatio. Sive actus sive negotium.
discutiat2 quid sit. Qui enī negotia
tores actuosi quasi ex eo qđ agunt ꝑ
sumūt opa sua laudant: nō puenīt
ad grām dei. Ergo contra illam grām
sūt negotiatores quā cōmendat hic
psalmus: illam enī gratiā cōmendat.
ut nemo de suis opibus gloriet2. Quo
mō quodam loco dicat2. medici nō re
susitatalunt? deserere debent hoīes
medicinā: Sed quid est hoc: Sibi isto
noīe intelligunt2 superbi. polluentes
salutem hoīnibz. cum dīi sit salus. et
Quomō ergo contra meditos id est su
pbos salutis pollutatores vigilat ḥ
qđ dictū est. tota die salutē tuam: sic
contra negotiatores. id est q̄ de actu su
o et opibus gaudent vigilat hoc quod
dictū est. ob meū annūciauit iustitiā
tuam. id est nō meā. Qui sūt negotia
tores. id est quasi de actu suo sibi pla
centes: Qui ignorantes dei iustitiā.
et suam volentes constituere. iustitie
dei non sūt subiecti. ¶ Merito et negotiū
dictū est. qđ negat otiū. Quātū malī ē
qđ negat otiū: ¶ Merito dīs expulit de
templo illos quibz dixit. scriptū ē. dom̄
mea domus orōnis vocabitur. vos āt
fecistis eam domū negotiatiōis: id est
gloriantes de opibus vris. otiū non
querētes. nec audientes cont̄ inquie
tudinē et negotiationē vrām dicentē
scripturā. vacate et videte qm̄ ego sū
dīs. Qđ est vacate et videte. qm̄ ego
sum dīs: nisi ut sciatis q̄ deus est qui
operatur in vobis. et nō de vris opibus ex
tollamū: ¶ Non audis vocem dicentis.
venite ad me oīs qui laboratis et o
nerati estis. et ego vos refitiā: tollite
iugū meū sup vos. et discite a me q̄a
mitis sum et hūilis corde: et inuenietis
requiem aīabus vris: Per requies cont̄
negotiatores ꝓdicatur: per requies
contra eos qui oderint otiū predicat. a
gendo et tractando se de opibus suis. ut
nō longius requiescant in deo: et tāto

longius a gratia desiliant. q̃n̄ toma
gis de suis operibus extollunt. Sed ē
in quibusdam exemplaribz. Q̃m nō
cognou litteraturā. Vbi alij codices
habent negotiationē: ubi alij litteram
turam. Quomō itendent inuenire
difficile est: et tamen int̄pretū diuersi
tas forte sensū ostendit. nō erorē indu
at. Queram ergo et litteraturā quo
modo itelligamus. ne sit offendamus
gramaticos quomō paulo ante negotiatores: quia et grāmaticus potest
in arte sua honeste viuere. nō pjurare.
nō mentiri. Queram ergo litteraturā.
q̃n̄ nō cognouit iste. in cuius ore tota
die. laus dei est. Est quedā litteratura
videorū. ad illos enī et hoc referam:
ubi inuenio quod dictū est. quomodo
cū de negociatoribz q̃rerem⁹ propt
actus et opera inuenimus illā dici ne
gociationē detestandā. q̃n̄ notauta
plius dicens. ignorantes enī dei iusti
tiam. et suā volentes constituere. iusti
tiae dei nō sunt subiecti: contra q̃n̄
dicat idem aplus. nō ex opibus. ne for
te quis extollat. Quomō ergo: Nūq̃d
nō opabimur bonū: Opabim. sed ipso
in nobis operante. Ipsius enī sumus
figmentū. creati in xpō ihu in operibz
bonis. Quomō hoc ergo inuenio cont̄
negociatores. id est de actu gloriantes.
de negotio q̃d negat ocū se extollētes
inquietos potius q̃n̄ bonos opatores.
quia bonu opatores illi sūt in quibus
deus opatur: sic et nostro q̃n̄ litteratu
rā inuenio apud uideos. Dñs asset
ut explicem verbis q̃d dignatus ē do
nare ut corde conspicerem. Superbia iu
deorū presumentū tāq̃n̄ de viribz suis
et de iustitia opm suorū gloriabat. et
de lege q̃d ipsi legem acceperint alie
gentes nō acceperunt: in qua lege nō
de gratia gloriabant sed de litera. Lex
enī sine gratia littera sola est: manet
ad cōuincendā inquitatē. nō ad dan
dam salutē. Q̃d enī aut aplus: Si enī
data esset lex que posset viuificare: ō
nino ex lege esset iustitia. Sz clusit
scriptura. omia sub pcto: ut promissio ex
fide ihu xpi daret credentibz. De hac
littera dicit alio loco. littera occidit. spūs
aūt viuificat. Habes litterā: sed pre
uaricator legis es. qui per litterā iust
et circūcisionē preuaricator legis es.
Nōne bene cantat et dicit. cur me de
manu legem p̄tereūtis et ūqui: Ha
bes litteram sed nō habes litterā uī
mples litteram: q̃n̄ qui preciras nō
furandū furaris. qui dicis nō adulte
randū. adulteras: qui abhominaris
ydola. sacrilegiū facis. Nomen enī
dei p vos blasphematur in gentibz sicut
scriptū est. Q̃d tibi p̄fuit littera. quā
nō imples: Quare aūt nō imples:
Quia de te presumis. Quare nō im
ples: Quia negociator es: opa tua
extollis. ne sis necessitatem esse gra
tiam adiuuantis. ut impleat p̄ce
ptū iubentis. Ecce iussit deus: age
q̃d iussit. Instantius agē quasi et malis
tuis et tadis: et manet sup te littera
puniens nō saluans. Meritoler per
morsen data est: gratia et veritas
p ihm xpm facta est. Morsus q̃dā li
bros scripsit: sed q̃dā portionibus pis
tinam cingentibus languidi iace
bant sed curari nō poterant. Quid
modo manet littera cōuincens reū.
nō saluans iniquū. Iuis enī q̃dā
portionibus in figura q̃dā librorū pro
debant potius quā sanabant. ergo
ti. Quid ergo ibi tūc sanabat egrotū:
Motus aque. Piscina illa motū de
tendebat egrotus: et sanabat unus.
q̃ unitas. Quisq̃s aliis ante ipsum
motū descendēt nō sanabat. Quō
cōmendabat unitas corporis clami
tis a finibus terre: Aliis nō sanabi
tur nisi tursus mota fuisset piscina.
Significabat ergo piscine motus p
turbationē populi iudeorū. q̃n̄ ven
dñs ihesus xp̄us. Angelu enī aduēn
telligebatur moueri aqua in pis
cina. Aqua ergo tincta portabz q̃n
gr. gens erat iudea tincta lege: et in
portibus egroti iacebant. in sola
aqua turbata et mota sanabant.
Venit dñs. turbata ē aqua: tantū
ē. descendat ut sanet egrotus. Quid
ē descendat: Humiliet se. Ergo si ūlis
amatis litteram sine gr̄a in portibz
remanebitis egri: eritis iacentes
nō cōualescentes. de littera enī pre
sumitis. Si enī data eēt lex q̃ posset

iustificare: ōnino ex lege esset iustitia.
Sed data est lex ut reos vos faceret? rei
facti timeretis. timentes indulgentiā
peteretis: iam de viribus mīis nō p
sumeretis. de littera vos nō extollere
tis. Nam ipa figura ē. etiā qđ helyseus primū ad mortuū resuscitandū
baculū suū misit per seruū. Mortuus
erat filius vidue hospite ipius? nūti
atū est ei seruo suo dedit baculū suū:
vade inquit pone sup mortuū. Nescire
bat pphēta quid ageret? pressit ser
uus. posuit baculū sup mortuū: non
surrexit mortuus. Si enī data esset lex
que posset vivificare: ve ex lege esset
iustitia. Non vivificat ut lex p seruū
missa: et tamē ille misit baculū suū
per seruū suum q postea seruus vivi
ficauit. Nam cū ille infans nō ēsur
rexit. venit ipe helyseus iam figurā
portans dñi. qui seruū suū cū baculo
tamq̄ cū lege pmiserat: venit ad ia
centē mortuū. posuit mēbra sua sup
illum. Ille infans erat. ille invetis erat:
contraxit et breviauit quodāmō vivē
tibus sue magnitudinē puul⁹ factus.
vexit. cū se vivus mortuo coaptauit:
et fecit dñs qđ nō fecit baculus. fecit
gratia qđ nō fecit littera. Illi ergo q⁹
in baculo ēmanserant. in littera glo
riant. et ideo nō vivificant: ego autē
de gratia tua volo gloriari. Absit aūt
aut a plus absit gloriari. nisi in cruce
dñi nīi ihu xpi: nisi in illo qui se mihi
vivus mortuo ut resurgerē coaptauit.
ut iam nō ego viverem. viveret autē
in me xpus. In ipa gratia gloriās lit
teratura nō cognoui: id est homies de lit
tera psumentes et a gīa resilientes. to
to corde repbaui. Merito sequit. In
troibo in potentiam dñi. Non meā ꝛ
dñi. Nam illi potentiā suā de littera
gloriati sūt: ideo adūctam litē grām
nō cognouerūt. Nam lex p moysen da
ta ē; gratia et veritas p ihm xpm fta
est. Ipse enī venit ut legem impleret:
qñ caritatē donauit. p qm lex posset
impleri. Plenitudo enī legis caritas.
Illi nō habentes caritatē. id est nō ha
bentes spūtū gratie. p caritas dei
diffusa est in cordibz nīis p spm scm
qui datus ē nobis: ēmanserūt gloriā
tes in littera. Sed q littera occidit.
spiritus aūt vivificat? nō cognou
ego litteraturā: et introibo in poten
tiam dñi. Ideo versus iste sequēs con
firmat pfiatis sententiā: ita ut eam
figat in cordibus hoim. ne aliū pmit
tat omīno irrepere ulla ex pte intellām.
Donē memorabor iustitie tue solius.
O solius. Quid addidit solius rogo ē
vos? Sufficeret iustitie tue. Solius in
quit. Prorsus ibi meam nō cogito. Qđ
enī habes qđ non accepisti? Si autē
accepisti? quid gloriaris quasi nō ac
cepis? Justitia tua sola me libeat:
mea sola non sūt nisi pcta. Non glo
riet ergo de viribus meis. nō in littera
remanea? reprobem litteraturā. id⁹
homies de litteratura gloriātes. et de
suis viribus puerile tāq̄m frenetica
psumentes: reprobē tales. intrem in po
tentiam dñi? ut qñ infirmus sū tunc
potens sim. ut tu in me sis potens: qm
memorabor iustitie tue solius. Explicit sermo primus. Incipit sermo secūs.
Gratia dei qua gratis salui fac
ti sumus. nullis nīis meritis p
cedentibz. nisi quibus suppliciū
debebat. isto cōmendari psalmo. hes
terno die insinuatum? cantari vīe? eūq⁹
tractando qm finire nequim? extre
mā eius partē. in hodiernū diem dis
tulim? pmittentes in nomīe dñi nos
debitū soluturos. Qđ soluendi qm tē
pus est adestote animo tāq̄m agro fer
tili: ubi et semen multiplicet. et pluui
a ingrati nō sitis. Cōmendauim? hes
terno die tytulū eius: sed propt veno
uādam intentionē vrām. et hys iumā
dum qui hesi absentes fuerūt. breuit
cōmemoram? qđ revolant q audierūt.
audiant qui nesciunt. Filius ionadab
psalmus ē. qđ nomen interpretat dñi
spontaneus? qm spontanea hoc est bo
na pura. sincera et pfecta voluntate. nō
facto cordе deo seruiendū est: qđ etiā
illud indicat ubi dictū est. voluntarie
sacrificabo tibi. Filys huius id⁹ filys
obedientie cantat psalmus. et hys
qui primi captiui ducti sunt: ut ag
nosat hic gemitus nr. ut suffiriat
diei malitia sua. Jam enī si superbi

deseruimus. vl' fatigati redeamus nec
reduci nisi p gratiam potest: gratia
gratis data est. Nam nisi gratis eet.
gratia nō esset. Porro aūt si ppterea
gratia est. qua gratis est: nichil tuū
preteritur ut acciperes. Nam si aliqua
bona opa tua p̄cesserunt. precū accē
pisti non gratis: precū aūt qđ nob
debebat suppliciū est. Quod ergo
lubeamur. nō nostris meritis sed illi⁹
gratie est. Illi ergo laudemus: illi
totū qđ sumus. et qđ salui effitam⁹.
debeamus. Ad qđ conclusit tū multa
dixisset dicens. Dñe memorabor iusti
cie tue solius. Ad istum uersū cōclu
sa est hesterna tractatio. Primi g⁹
captiui. idest ptinentes ad primum
hoīem. propter hoc enī captiui. ppt
primū hoīem. in quo oīs morimur:
qua nō prius qđ spūale est. sed qđ
animale. postea qđ spūale. Propt⁹
primū hoīem primi captiui: propter
secūm hoīem. secūdi redempti. Nam et
ipsa redemptio clamat captiuitatem
nrām. Unde enī redempti si nō ante
captiui? Et eam captiuitatē expressus
ab aplō insinuatā er epystola cuius
ba q̄dam cōmemorantes īsinuauim⁹
et repetimus. Video aliā legem ī mē
bris meis. repugnantē legi mentis
mee: et captiuū me ducentē in lege
pcī. que est in membris meis. Ipa ē
prima captiuitas nra. qua deprimat
adūsus spīm raro. Venit aūt hoc de
pena peccati. ut homo adūsus semp
duuderet: quia unu subditus esse no
luit. Nichil enī tam expedit aīe. qm̄
obedire. Et si expedit aīe obedire. ī ser
uo ut obediat dño. in filio ut obediat
patri. in uxore ut obediat uiro: q̄nto
magis ut hoīe ut obediat deo. Ex
ptus ergo malū adam. oīb⁹ aūt ho
mo adam. sicut in hys qui credidcrūt
oīb⁹ homo xp̄o. quia mēbra sūt xp̄i:
ex ptus ergo malū qđ non debuit ex
pti si credcret dicenti. noli tangere:
ex ptus ergo malū. postea saltem ob
temperet p̄ceptis medici ut sanetur.
qui noluit credere medico. ut nō egro
taret. Nam et sanus bonus t fidelis
medicus dat preceptū ne sit illis ne
cessarius. Nō est ei sanis necessarius
medicus. ſ male habentibz.

Dñe
aūt amia medici qui nolunt vende
artem suam. et plus gaudent ad su
nos q̄m ad egrotos: dant quedā pe
cepta sanis que obseruando ī egri
tudinem nō cadant. Porro aūt illi
si p̄cepta detemp̄serunt et in egritudi
inciderint. supplicant medico: quem
cōtemp̄serunt sani. rogant egrotū. u
tuā saltem rogent: ne p febrem mēte
pdita medicū rcdant. Audistis modo
cū euangelū legeret. q̄dmodū in
illos dicta sit pabola. Adentis sane
erant qui dixerunt. hic ē hercs? ueīte
occidamus eū et nra erit hereditas?
Utiq; non. Puto q̄ occiderūt filiū. et
patrem occisuri erant? Hoc ē mente
sanam nō habe. Postremo ecce qua
occiderūt filiū: resurrexit filius et la
pis reprobatus ab edificantibz factus
est in caput anguli. Offenderunt in
illum et conquassati sunt: ueīet sup
eos. et conteret eos. Sed nō ita ille q
cantat in psalmo et dicit.

Intro
bo in potentiā dñi. nō meā sed dñi.
Dñe memorabor iustitie tue solius.
Nullam meā agnosco: solius tue iust
tie memorabor. A te habeo quicquid
boni habeo: quicqd aūt mali habe
o a me habeo. Non meritis suppliciū
reddidisti: sed grām gratis inp̄tisti.
Tue itaq; solius iustitie memorabor.

Deus
Deus dominus me et iuuētute mea.
Quid me dominus? Quia tue iustitie
solius memorari debeo. Considerans
enī vitam preteritā meā. unde qđ mi
debebat. et quid acceperim pro eo q
michi debebat. Debebat pena: red
dita est gratia. Debebat iehēna: do
ta ē uita eterna. Deus dominus me
et iuuētute mea. Et ipse michi fidei
mee qua me īnouasti: dominus me m
chil ut me preteriisse unde m̄ dicerem
deberi qđ dedisti. Quis ei conuertit
ad deum? nisi ab īiquitate? Quis re
dimit? nisi a captiuitate? Quis aūt
potest dicē. iustam fuisse captiuita
tem suā? qñ deseruit īperatorem. et
defecit ad desertorem? Imperator enī
deus: desertor aūt diabolus. Precep
tū dedit īperator: fraudē suggessit
desertor. Ubi auxes tue int̄ p̄cepto

nem et deceptionē? Melior ne dya
bolus. qm̄ deus? Melior qui defecat.
qm̄ qui te fecit? Crediḋisti qḋ p̄miserit
dyabolus: et ī venusta qḋ minatus ē
deus. Jam ergo et captiuitate libera
tus. adhuc tamen in spe nondū in re.
ambulabas p̄ fidem nondū p̄ speciem.
Deus īquit doctusti me ex iuuentute
mea. Ex quo cōuersus sum ad te. ino
uatus a te. qui factus a te. recreatus
ex quo renūsus sū dicta merita mea
nulla p̄cessisse. sed grām tuam mihi
gratis venisse. ut memorarer iustitie
tue soluus. Quid deinde post iuuētu
tem? Qm̄ doctusti me mḋ ex iuuen
tute mea. Quid post iuuētutē? In
ipsa ēi prima cōuersione tua didicisti.
q̄ ante cōuersionē iustus nō fuisti?
sed p̄cessit singulitas. ut expulsa ini
quitate succederet caritas: et ī nouā
dū re dicitasti q̄ nichil tui boni p̄ces
serat. et gratia dei cōuersus es ad deū.
Jam forte ex quo cōuersus es habebis
aliq̄d tuū? et de viribus tuis p̄sumis
debes? Quē admodū solent hoīes di
te. iam dimitte. opus erat ut viam
ostenderes. sufficiat ambulabo? dimittes.
et p̄ infirmitatē iterū aberrabis: bo
nū erat tibi ut deducēt te. qui prius
uia tollo tanū te. Ceterū nisi et ipe
ducat rursus errabis. Dic ergo illi.
deduc me dñe in via tua: et ambula
bo in veritate tua. Quod aūt viam
ingressus es. iuuentus es. ipa ī nouā
batur et mirū fidei. Jntrea ēi ambu
labas p̄ vias tuas vagabundus. et
mis per siluosa. per aspera. lacerat
ossibz membris patriā querebas. hoc
est stabilitatē quamdā spiritus tui:
ubi duceres bene est. et securus duces.
quietus ab omni molestia. ab omni
tēptatione. ab omni postremo raptu
tate. et nō inuenies. Quid dicam?
Venit ad te qui tibi ostendit viā: veīt
ad te ipa via. et constitutus es in ea.
nullis tuis meritis p̄cedentibz. q̄nia
utiqz errabas. Ad est er quo īgressus

Jeb: Jam regis te. iam ille qui viā do
cuit te. dimittit te: Non inḋ. Doctus
ta me ex iuuentute mea: Et usq;
nūc annūciabo mirabilia tua. Mira
bile est enī qḋ adhuc facis. ut regas
me. qui ī via posuisti me. et hoc sī mi
rabilia tua. Que sunt putas mirabili
a dei? Quid mirabilius int̄ dei mirabi
lia. qm̄ mortuos suscitare? Nūquidnā
īquis ego mortuus sum? Si mortuus
nō esses: nō dicēt tibi. surge qui dor
mis. exurge a mortuis. et illuminabit te
xp̄us. Mortui sūt omnes infideles: oēs
iniqui corpore viuūt. sed corde exanimi
sunt. Qui aūt suscitat mortuū sc̄ām
corpus reddit eī lucē huic vidende et
huic aeri durendo. nō aūt suscitator
eius ipe illuminat et aer est: inspirit videre
quē admodū dicebat anima. Anima nō
fit exsuscitat̄. Anima enī exsuscitatur
a deo: qm̄ qm̄ corpus exsuscitat̄ a deo.
Sed deus qui exsuscitat corpus mūdo
reddit: qui exsuscitat aīam sibi reddit.
Sed retedat aer mūdi istius mort̄ cor
pus: si retedat deus mort̄ aīa. Cū ergo
aīam suscitat deus: nisi assit q̄ susci
tauit suscitatam nō vult. Non enī sus
citat. dimittit ut vivat sibi: sicut la
zarus qui exsuscitatus ē quatriduanus
mortuus suscitatus est corpore p̄ dñm
corpalem presentiā. Accessit ēi corpali
ad sepulchrū. clamauit. lazare veni fo
ras? et surrexit lazarus. processit de se
pulchro ligatus: deinde solutus disces
sit. Resuscitatus est dño p̄sente: sed vi
vit et dño absente. Quāqm̄ cum dñō
corporaliter resuscitasset. qm̄tū ad visibi
lia ptinet: ceterū presentia maiestatis
sue illū suscitauit. qua p̄senta nūqp̄ re
cedit. Interim tū ad presentiā visibilē
dñs suscitauit lazarū. discessit de ipsa
ciuitate dñs. ul' de illo loco? nūqḋ laza
rus nō vivit? Non sit aīa suscitat? Sus
citat illam deus: moritur si discesserit
deus. Dicam enī audacter fidēs. sed tamen
verum. Due vite sūt. vna corpis. altera
anime. Sicut vita corporis aīa: sic vita
aīe deus. Quomō si anima deseratmo
rit̄ corpus: sic anima mort̄ si deserat
deus. Ipa est enī gratia eius ut resusci
tet et sit nobiscū. Quod gḋ nos suscitat
a morte nīa preterita. et īnouat quodā

modo uitam meam: dicam deo deo
ſto me et mee tute mee. Quia uero
nō reddit ab eo. quos ſuſcitat ne cū
reſſerit moriant? dicamus ei. et uſq
nūt annūciabo mirabilia tua: qua
tū meū es tuus. et aīe mee uita tu es.
que moriet? ſi dimittat? ſibi. Ergo dū
adest uita mea hoc est deus meus uſq
nūt. quid postea? Et uſq in senectā
et ſenuī. Duo iſta noīa senectutis ſūt.
et diſcernūtur a grecis. Grauitas ei post
iuuentutē aliud nomē habet apud g
cos: et post ipam grauitatem uenerēs
ultima etas aliud nomē habet. Nam
presbiter dicat? grauis. et gereon sener.
Quia uero in latina lingua duor iſto
rū nominū diſtinctio deest de senec
tute: ambo ſūt postea senecta et ſenī
um. Dicatis aūt duas esse etates. Doce
iſti me gratiā tuam a iuuētute mea.
et uſq nūt post iuuentutē meā annū
ciabo mirabilia tua: quia meū es ut
nō moriar. qui uenisti ut surgā. Et uſ
q in senectā et senuī. id est uſq ad ulti
mū meū niſi meū fuerit nō erit aliqd
meriti mei: gratia tua semp pfecerit
meū. Hoc doceret etiā unus homo tu.
lle. ego. Quia uero hoc iſta uni cuiq dā
magni hominis est. hoc est ipius uni
tatis. hoc est eccl̄ie: quemadmodū iuuen
tutē eccl̄ie. Cui uenit ipus. mortuus ē.
resurrexit ē. surrexit. uocauit gentes.
ceperūt conuerti? facti ſūt mēbra forte
in xpo. fusus ē sanguis fidelis. surrexit
seges eccl̄ie: het iuuentus. Pgredienti
bus aūt temporibus. confitebat? eccl̄ia.
dicat. uſq nūt annūciabo mirabilia
tua? nō tantū in iuuētute. qui paulus.
qui petrus. qui primi apli nūciauerūt
precedētem etiā etatem: ego ipe id est
unitas tua. mēbra tua. corpus tuum.
annūciabo mirabilia tua. Quid postea?
Et uſq ad senectā et senuī annūciabo
mirabilia tua. Uſq in finē seculi erit
hic eccl̄ia. Si enī non hic futura ē uſq
in finē seculi? quibus dīs dicit. ecce ego
vobiscū sum uſq in consūmationē sēcli:
Quare iſta oportebat ut dicēt? in scp
turis? Quia futuri erant īimici tui
xpiane fidei q dicēt. ad tertiū tempus
ſūt xpiani. postea peribunt. et ēdibūt
ydola: redit qd erat antea. Quā diu
erunt xpiani? Uſq ad senectā et
senuī: id est uſq in finem seculi. Tu
tū expectas miser. infidelis ut tū sēcli
xpiani: transis tu sine xpianis. et xpi
ani uſq in finē seculi p manebunt?
et tu p infidelitatem tuam tū finieris
breuē uitam tuā. qua fronte erieis ad
iudicem. quē tū uideres blaſphema
ri? Ergo a iuuētute mea et uſq nūt.
et uſq ad senectam et senuī. Do
ne derelinquas me: nō quomō dicunt
īimici uſq ad tempus erit. Ne delin
quas me: Doce annūciem bra
chium tuū generationi omi supuen
ture. Et brachiū dñi cui reuelatū est?
Brachiū dñi xpūs. Noli ergo derelin
quere me: nō gaudeant qui dicūt. uſq
ad tertiū tempus erunt xpiani. Sunt
qui annūciant brachiū tuū. Cui? Ge
nerationi omnu supuēture. Si ergo ge
nerationi supuenture: uſq in finē sēcli.
finito enī seculo: iam nulla supuēt
generatio. Potentiā tuā et iuſtitiā
am tuā: hoc ē annūciem generatiōi
omi supuenture brachiū tuū. Et quid
prestitit brachiū tuū: liberationem
nrām gratuitā. Hoc ē ergo annūciem
ipam grām omni gnationi supuēture.
Dicam omi hoī nascituro. nichil es p
te deū inuota? tua peccata ſūt. meita
dei ſūt. supplicū tibi debet? et tū pmū
nerat. sua dona coronabit. nō merita
tua. Quam omi gnationi supuenture
de captiuitate uenisti: ad eam ptine
bas. Quā hoc omi gnationi supuēture
nullas uires meas. nullā iuſtitiā meā
ſed potentiā tuā et iuſtitiā tuā. Do
uſq in altissima que fecisti magnalia
potentiā tuā et iuſtitiā tuā uſq quo?
Uſq ad carnē et sanguinē: imo uſq ad
altissima que fecisti magnalia. In al
tis celi sunt. in altis angeli ſūt. sedes
dīationes principatus ptātes? tibi de
bent qd sunt. tibi debent qd uiuūt? tibi
debent qd uiſte uiuūt. tibi debent qd
beate uiuunt. Potentiā tuam et iuſti
tiā tuam uſq quo: Uſq in altissima que
fecisti magnalia. Ne putes hominē ſo
lum ptinere ad grām dei. Quid erit an
gelus antecessit fieret: Quid est angelus si
deserat qui creauit: Ergo potentiā tu
ā et iuſtitiā tuā uſq in altissima q fecisti

magnalia? et hō se extollit? Ut ut pti
neat ad primā raptuitatē: audit sepē
tem suggerentē. gustate et ecce suāt
dy. Homīes sicut dy. Deus qs similis
tibi? Non in abysso. nō in inferno: nō in
terra nō in celo. Omīa enī tu fecisti: qd
contendit opus tū artifice? Deus quis
similis tibi? Ego aūt ait adam miser
et adam omīs homo. tū volo esse puerse
similis tibi: ecce qd factus sū. ut de rap
tuitate ad te clamem. Cui bene eāt sb
rege bono. raptuis factus sū sb meo
seductore: et clamo ad te. quia recedi abs
te. Et unde abs te recedi? Cū quero esse
puerse similis tibi. Quid enī deus? Nō
ne ad suā similitudinē nos vocat? Nō
ne ipe est qui dicit. diligite īimicos vros
nos. orate pro eis qui vos psequūt? Be
nefacite eis qui vos oderunt? Per quēs
ad similitudinē dei nos hortat. Denuq
quid adiūgit? Ut sitis filij patris vri
qui in celis est. Quid enī ipse facit? Is.
facit certe qui solem suū oriri facit su
per bonos et malos: et pluit sup iustos
et īiustos. Qui enī bene vult īimico su
o deo similis est: nec ista supbia sedi
obedientia ē. Quare? Quia ad ymā
ginē dei facti sumus. Faciam ymquit
hoīem ad ymaginē et similitudinem
nrām. Non ergo aliqd alienū est si y
eā per supbiam nō amittam? Sed qd
est per supbiam? Velle ee similis deo.
Quid putum? ut exclamaret captuus?
Omīe quis similis tibi? Que ē ista pūsa
sollitudo? Audite et intelligite si
posunt. Per vobis dicē. dabit vob etiam
posse et intelligē. Deus nullo indiget
bono: et ipe est sūmū bonū. et abipo
est omīe bonū. Ergo ut boni sumus deo
indigemus. ut bonus sit deus nobis
nō indiget: nec nobis tantū sed usq
ad altissima que fecit magnalia. nec
ipis celestibus nec supcelestibus. nec
sup celum celi qd dicitur indiget deus.
ut aut melior: sit aut potentior a be
atior. Quid enī esset quitqd aliud ē.
nisi ille fecisset? Quo ergo eget abs
te qui erat ante te. et tam potens erat.
ut tū tu nō esses faceret te? Nūqd q.
modo parentes faciunt filios? m-

Per quādam concupiscentiā carnalē
generant potius qm creant. Istis enī
generantibz deus creat. Iam si tu re
ab: dic quid tua mulier paritura ē.
Quid dicam tu dic? Ipa dicat. que qd
portat ignorat. Generant tm hoīes fi
lios. et ad sola tua sua. et ad subsidiū
senectutis. Nūquid ideo creaut ipsi
omīa deus a quibz senex adiuuaret?
Nouit ergo deus quod creat: et quale
sit p eius bonitatē. et quale futurū
sit p propiā volūtatem nouit deus.
et ordinauit omīa. Vt aūt homo sit
aliquid: cōuertit se ad illum a quo
creatus est. Recredendo enī frigescat.
accredendo feruescat: recredendo tenebres
cat. accredendo calescat. Ad quo enī habet
ut sit: apud illū habet ut ei bene sit.
Denicz filius minor qui voluit īi sua
volūtate habē substantiā suam que
illi apud prem optime seruabat. fac
tus sue potestatis, p fectus est in regio
nē longinquā? adhesit pncipi malo.
porcos pauit: fame correptus ē. qui
saturitate supbus abscesserat. Ergo
quisqs ita vult ee similis deo. ut ad il
lum stet. fortitudinēq suam sicut scp
tum ē ad illū custodiat. nō ab illo re
cedat? et cohereendo signet tamq per
anulo tera. illi affixus habeat ymagi
nē eius. faciens qd dictū est. in aute
adhere deo bonū est: vere custodiat
similitudinē et ymaginē ad quā fās
est. Porro aūt si puerse voluerit imi
tari deū. ut quomō deus nō habet a
quo formet. nō habet a quo regatur.
sic ipe velit sua potestate uti. ut qmō
deus nullo formante nullo regente.
vivat: quid restat frē. nisi ut recedēs
ab eius calore torpescat. recedēs a ve
ritate vanescat? credens ab eo quod
sūme atq incōmutabiliter est in dete
rius mutatus desinat? Vt diabolus
fecit: imitari deū voluit sed puerse.
nō esse sub illius potestate. sed habe
contra illū pātem. Nō aūt positus
sub pcepto audiuit a dño deo. noli tā
gere. Quid? Vidit arborem. Quid est
enī illa arbor? Si bona est quare nō
tango? Si mala ē. quid facit in paradi
so? Prorsus ideo est in paradiso quia bo
na est: sed nolo tangas. Quare non

tango? Quia obediēte te volo non
contradicēte. Serui adiut serue. sed
noli male? serui serue. audi ꝓpos dñi
iussū: et tūt iubentis discre consiliū.
Bona est arbor: nolo tangas. Quare?
Quia dñs sum. et seruus es. Iuer tota
causa est. Si parua est. dedignaris eē
seruus? Quid aūt tibi expedit? ni esse
sub dño? Quomō eris sub dño? nisi fu
eris sub precepto? Porro si expedit tibi
esse sub dño. et sub ꝑcepto? quid ē uis
surus erat deus? Aliqd enī querit abs
te? Offer mihi sacrificiū debitum est
tibi? Nonne ipe fecat omīa. in quibz
et te fecit? Obsequē mihi debitus ē
tibi. siue ad lectum tū requiescō? siue
ad mēsam tū me refico. siue ad bal
neas tū lauo? Quia ergo nullo abs te
indiget deus? nichil tibi debuit iube
re? Si aūt debuit aliqd iubere. ut te
qđ tibi expedit sentires eē sub dño: ab
aliqua re ꝓhibendus erat. nō ꝓpt illi⁹
arboris malicā. sed ꝓpter tuam obedi
entiā. Non potuit deus ꝑfectius demō
strare qūtū sit bonū obedientie: nisi tī
ꝓhibuit ab ea re que nō erat mala. t
Sola ibi obediēcia tenet palmā: sola
ibi inobedientia iuenit penā. Bonū est
nolo tangas: nō enī nō tangendo mo
riturus es. Nūquid qui hinc ꝓhibuit
alia subtraxit? Nōne est paradysus
fructuosis plenus arboribz? Quid tibi
deest? Hoc nolo tangas. hinc nolo gus
tes: bonū est. sed obediēcia melior est.
Unde nī tenuerit? nūqđ arbor illa t
malū erat ut moriaris? Sed inobedien
cia te subiecit morti: quia ꝓhibita teti
gisti. Ideo arbor illa appellata est scīa
dinoscendi bonu et malū? nō qa inde
talia quasi poma pendebant. sz qtqđ
esset arbor illa tuum fuit pomi tui fuit
fructus eēt. ideo sic vocata est. qi hō
qui nollet bonū a malo discernē per
preceptū. discreturus erat ꝑ experimē
tum: ut tangendo vetitū mueret sup
plitiū. Quare aūt tetigit frēs mei?
Quid illi deerat? Quid illi dicat? ni
qđ illi deerat in ꝑadyso cōstituto. in
media opulentia. mediis bonis deliciis?
tui magne deliciē erant ipsa visitatio
o dei. tui⁹ faciem quasi iumenti timu
it post peccatū. Quid illi deerat ut
tangeret. nisi quia sua potestate un
voluit? preceptū tūpere delectauit.
ut nullo sibi dñante fiēt sicut dī?
Quia deo nullus utiq dñat. Male
vagus male ꝑsumens: futuri mor
tuus. retrodendo a vita nistitue. Ecce
soluit ꝑceptū et rupsit a creatore ingū
discipline: habenas regimīs eralcāt
animo situate disrupit. Ubi est nūc?
Certe captiuus clamat. dñe qs similis
tibi? Volui esse puerse similis tibi:
et factus sū similis pecori. Sub tua do
minatione sub tuo ꝑcepto vē similis
eram: sed homo in honore positus non
intellexit. compatus ē iumentis īsen
satis. et similis factus ē illis. Iam de
similitudine iumentorū clama scd
et dic. deus quis silis tibi? Quātas
ostendisti mihi tribulationes multas
et malas. Merito supbe serue. Volu
isti enī puerse esse similis dño tuo: q
factus eras ad ymaginem dñi tui. Dī
tibi belles ut esset retrodenti ab illo bo
no? prorsus dicat tibi deus. si retrodis
a me. et bene tibi est: ego nō sum bo
nū tuū. Unde si ille bonus et sūme
bonus. et de se sibi bonus. et nullo alī
eno bono bonus. et ipm nīm summi
bonū? retrodendo inde quid eris nisi
malus? Item si ipse ē beatitudo nā?
qđ erit retrodenti nisi misera? Redi ad
post miseriā et dic. dñe qs similis tī?
Quātas ostendisti in tribulationes
multas et malas. Sed discipline fu
it cāmonitio nō dissertio. Denīq gnās
agens quid dicit? Et cōuersus vi
uificasti me: et de abyssis terre iterū
reduxisti me. Qñ enī antea? Qđ est
hoc? Iterū retraxisti ab altitudine o
homo manapū inobediens. supbe
adūsus dnīm retraxisti. Fuitū ē in te.
oīnūs qui se exaltat humiliabit. fiat
in te oīnūs qui se humiliat exaltabi
tur: retro de. ꝑfundo. Redeo magis redeo.
agnosco deus qs similis tibi? ostendi
disti in tribulationes multas et ma
las. et cōuersus vivificasti me: et de
abyssis terre iterū reduxisti me. Intel
ligimus audio. reduxisti me enī de
abyssis terre: reduxisti a ꝑfundissime
et submersione pessimi. Sed quare
iterum? qñdo iam factum erat? t

Sequam ne forte posteriora psalmi
ipius exponant nobis qđ hic nō dī
intelligimus quid dixerit iterū. Et
go audiamus. Quātas ostendisti mi
hi tribulationes multas et malas, et cō
uersus vivificasti me: et de abyssis ter
re iterū reduxisti me. Quid dicit? Mul
tiplicasti iustificationē tuam. et cōuersus
consolatus es me; et de abyssis terre
iterū reduxisti me. Ecce alterū iterum.
Di hoc iterū soluere laborem⁹ semel po
situ? quis poterit soluere geminatū?
Iam ipsum iterū geminatio est: et rur
sus positum ē iterū. Assit ille a quo ḡ
nia. assit et vrarthū quod annūciam⁹
omni generationi supuenture: assit et
ipse et tamq̄ clauē crucis suę clausū
sacramentū aperiat. Neq; ei frustra
illo crucifixo velū tēpli medium scissum ē:
nisi quia per ipius passionē omnium
misteriorū secreta patuerūt. Assit ergo
ipse: transeuntibus ad eū auferat⁹ ve
lamen. Dicat nobis dns nr. et salua
tor illius xps. quare talis vox, ꝑ hic
immissa est. ostendisti mi tribulationes
multas et malas: et conuersus vivifi
casti me, et de abyssis terre iterū ḋuxi
sti me. Ecce hoc primū positū ē iterū:
videam⁹ quid hoc sit. et inuenie⁹ ḡre
alterū iterū. Quid est xps? In prin
cipio erat verbū. et verbū erat apud
deū, et deus erat verbū? hoc erat in
principio apud deū: omnia per ipsum
facta sūt. et sine ipo factū est nichil.
Grande hoc, magnū hoc. Tu qđ cap
tue? Ubi iaces? In carne sub morte.
Quis ergo ille, quis tu? Et quid ille
postea? Propter quē? Quis ille nisi
qđ dictum ē verbū? Quod verbū, ne
forte sonat et transit? Verbū deus.
apud deū; verbū per qđ facta st omnia.
Quid propter te? Et verbū caro fm̄
est. et habitauit in nobis. Qui filio
ꝑpio nō pepcit: sed pro nobis omnibus
tradidit eum. Quomō non et cū illo
omnia nobis donauit? Ecce qđ. Quis
ꝑter quem? Filius dei caro, ꝑ ꝑ peccā
torem. propt̄ unquū, ꝑter desertorē.
ꝑter superbū; ꝑter puersū dei fu
mutatorem. Factus ille qđ tu filius
hōis: vt nos efficem⁹ filij dei. Caro fact⁹
Unde caro? Ex maria virgine. Vñ
maria virgo? Ex adam. Ergo ex illo
primo raptuo. et caro in xpō. de massa
raptuitatis. Vt quid? Vt ad exēplū
susceptus a te in quo moreret⁹ pro te.
Susceptus a te qđ offerret pro te: quo ex
emplo doceret te. Quid docet te? Qa
resurrecturus es. Unde enī crederes?
nisi exemplū carnis p̄crederet assūpte
de massa mortis tue? Ergo ī illo primo
resurrexim⁹: quia et xpus cū resurrexit
nos resurreximus. Non enī verbū mor
tuū est et resurrexit: sed in verbo caro
mortua ē et resurrexit. Ubi mortuus
ē xpus, ubi es tu morituus: et ubi re
surrexit xpus, ubi es tu resurrecturus.
Exemplo suo docuit qđ non timeres.
quid sperares. Timebas mortē. mor
tuus ē: desperabas de resurrectione.
resurrexit. Sed dicas mihi. Ille resur
rexit? nūquid ego? Sed resurrexit in
eo qđ pro te accepit ex te. Ergo natura
tua in illo p̄fixit te: et qđ sumptū est
ex te ascendit ante te. Ubi ergo et tu as
cendisti. Ascendit ergo ille prior. et in
illo nos: quia caro illa de genere hu
mano. Ergo et in illo resurgente ḋuc
ti sumus ex abyssis terre. Cū itaq; re
surrexit xpus de abyssis terre redu
xit me: cū vō credimus in xpm. de a
byssis terre iterū reduxisti me. Ecce
vnū iterū audi implen ab aplō. Si
ergo resurrexistis cū xpo. que sursum
sūt querite ubi xpus est in dextra dei
sedens: que sursum sūt sapite nō q̄
sup terram. Praecessit ergo ille: nam
surrexim⁹ et nos. sed adhuc spe. Au
di hoc idem aplm paulū dicentē. et ipi
in nobismetipsis ingemiscim⁹ adop
tionē expectantes redemptionē corpis
nostri. Adhuc ingemisco: adhuc et
spero. Quid ergo ē qđ tibi praestitit
xpus? Audi quod sequit⁹. Spe enī salui
facti sumus: spes aūt que videt non
est spes. Quod enī videt qs qđ sperat?
Si aūt quod nō videmus speramus:
p patientiā expectamus. Reducti g⁹
sumus iterū ab abysso spe. Qre iterū?
Quia iam xpus praecesserat. Sed qua
resurgemus in re. modo enī spe viui
mus, modo secundū fidem ābulam⁹:
reducti sumus ab abyssis terre credē
do in eū qui ante nos resurrexit. resur

rexit ab abyssis terre. Resuscitata est anima nostra ab iniquitate infidelitatis: et facta est in nobis quasi pruma resurrectio p fidem. Sed si sola erat: ubi est qđ aplus ait. adoptionē expectantes redemptionē corporis nostri? Ubi est qđ alio loco dixit. corpus mortuū est propt peccatū? spūs vita est propter iustitiā? Si aūt qui suscitauit xpm a mortuis habitat in nobis: qui suscitauit xpm ihm a mortuis vivificabit et mortalia corpora nra per inhabitantem spm eius in nobis. Ergo iam resurreximus mente. fide spe. caritate: sed restat ut resurgamus corpore. Audisti unū iterū: audi alterū iterū. Unū iterū propt xpm precedentē: tu interū sed adhuc spe. Quid restat in re? Adimpluisti iustitiā tuam iam in precedentibus: iā in illis qui primo resurrexerūt in spe. multiplicasti iustitiā tuā. Ad ipam iustitiā pertinet et flagellū? qua tempus ē ut iudicium incipiat a domo dei aut petrus. idest a sūs eius: flagellat aūt omēm filiū quē recipit. Adimpluisti iustitiā tuā: quia iam nec filius peperisti. sed quia hereditatem eternā seruabas. disciplinā nō deseruisti. Adimpluisti iustitiā tuā: et consolatus es me: et propt corpus in fine resurrecturū. et de abyssis terre iterū reduxisti me. Et terū ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuam. Vasa psalmi psalterii. Sed qđ est psalterium? Organū ligneū cū chordis. Quid significat? Interest aliqđ inter ipm et cytharam? Interesse dicunt q̄ norunt. eo qđ contrarium illud ligni cui chorde suptenduntur ut resonēt. in superiore parte habet psalterium. cythara in inferiore: et qua spūs desuper de terra. significatur videt per psalterium spiritus. per cytharam caro. Et qua duas duxerat reductiones nostras ab abyssis terre. unā sedm spm in spe. alteram sedm corpus in re: audi eas duas. Et terū ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuam. Dixit secundū spiritū. Quid de corpore? Psallam tibi in cythara sanctus israel. Iterū hoc audi. propter ipm iterū et iterū. Et exultabunt labia mea cū psallā tibi. Sed labia solent dici et interioribus hominis et exterioribus. Interū est q̄ modo posita sint labia. Sequit ergo. Et anima mea quā redemisti. Ergo de labiis interioribus saluati i spe. reducti ab abyssis terre in fide et caritate. expectantes tamē adhuc redemptionē corporis nri. quod dictum: Iam dixit. et anima mea quā redemisti. Sed ne solam aiam redemptam putes in qua audisti nūc unū iterū: adhuc aūt misit. Quid adhuc? Adhuc aūt et lingua mea. Ergo iam lingua corpis. Tota die meditabit iustitiā tuam. idest in eternitatem sine fine. Sic hoc quidō? Iam in fine seculi. i resurrectione corporis: et immutatione i angelicam statū. Unde hoc probatur. quia de fine dixit? Adhuc aūt et lingua mea tota die meditabit iustitiam tuā? Qui confusi et reverenti fuerunt. et erubuerunt qui querūt mihi mala. Quidō confundent. qui erubescent? nisi in fine seculi? Duobus enim modis confundent: aut cū credunt in xpm. aut cū venerit xpus. Nam qdam hic ē erdia. qdam gemut tribulati int palcas. qdam dum gemūt spiritu int iniquitates. qdam gemūt vasa misericordie inter vasa ire facta in cōtumeliā. qdam gemunt lilia int spinas? nō deerunt tumi qui dicant. quomō moriet et pibit nomē eius? Idest cito veniet tempus. ut finiant et nō sint xpiani. Dixit repente ex aliquo tēpore: ita usq ad certū tēpus erunt. Sed cū ista dicunt. et sine fine morientur. et pmanet ecclia predicante brachiū domini omi gratiarum actione: veniet et ipe ultimus in clamatore sua. resurgent oēs mortui quisq in causa sua? Separabunt boni ad dexteram. mali aūt ad sinistrā. et confundent qui insultabant. erubescent qui gaudebant: et sit lingua mea postresurrectionē meditabit iustitiam tuā. Tota die laudē tuā: cū confusi fuerint et erubuerint. qui querunt mala mihi.

Explicit psalmus. lxx. Incipit pā. lxxi.

In salomone idem psalmus. huius titulus pnotat: sed licet in eo dicunt que nō possunt illi salomoni regi isti sedm

carnē. uerba ea que de illo sancta sp̄us
ta loquitur cōuenire: dño aūt xp̄isto
aptissime possunt. Vnde intelligit eccl̄a
ip̄m vocabulū salomonis ad figuratā
significationē adhibitū. vt in eo xp̄us
accipiat. Salomon quippe interpretat
pacificus: at p hoc tale vocabulū illu
verissime atq optime cōgruit. p quem
mediatorē ex inimicis accepta remis
sione pec̄orum reconciliam deo. Etenī
cū inimici essemus reconciliati sum deo
p mortē filij eius. Idemq̄ est ille pa
cificus qui fecit vtraq; vnū. et medium pa
riete carnis suę. legem mandatorē in decretis
euacuans. vt duos conderet in se in vnū
nouū hoīem faciens pacē. ip̄e veniens
euangelizauit pacē his qui longe. et
pacē his qui prope: ip̄e in euangelio
dicit. pacem relinquo vobis. pacē meā
do vobis: et multis aliis testimonijs
dñs xp̄us pacificus esse monstrat. non
secundū patrem quē nouit et quē hic
mundus. sed illam pacē de qua dicitur
apud ppheam. dabo eis solatiū veri pacē
sup patrem: cū saluret patri reconciliando
nos addit par immortalitatis. Nam post
omnia reddita que promisit deus. nouissi
mā patrem nos expectare debere qua
cū deo vnitatem eternū. idem ppheta
ostendit ubi ait. Dñe deus nr pacē da
nobis: omnia enī dedisti nobis. Pacē
vnita destruet mors. Et in quo erit hoc.
Sicut enī in adam omnes mouūt: sic et
in xp̄o omnes viuificabūtur. Quī ergo
pacificū; verū salomonē. hoc est verū
iudicem; quid deinde psalmus ipe de il
lo doceat attendamus. psalmus.

Deus iudicium tuum regi da: et iusti
tiam tuā filio regis. Dñs ipse in
euangelio dicit. pax non iudicat
quēquā: sed omne iudicium dedit filio. Ho.
Per ergo deus iudicium tuum regi da. Qui
per etiā filius ē regis: quia et deus pax
huius rex est. Ita scriptū est. qđ rex fecit
nuptias filio suo. Quare aūt scripture
idem repetit. Nam qđ dicit iudicium tuum.
hoc alit dicit iustitiā tuā: et qđ dicit
regi. hoc alit dicit filio regis: sic ē illđ
qui habitat in eis uidebit eos. Et dñs
subsānabit eos. Quod ē qui habitat in
eis. hoc est et dñs. et qđ est uidebit et
eos. hoc ē subsannabit eos: et sicut enar
rant gloriam dei. et opa manuū eius
annūciat firmamentū. sicut repetiti sūt
hoc firmamēta: et qđ dictum est gloz
dei. repetitū est opera manuū eius: et
qđ dictū est enarrant repetitū est āplius
dicat. Iste enī repetitiones multū eloq̄a
diuina cōmendant. siue eadem verba
alia sententia: siue alijs verbis eadē
sententia repetat: et maxime repetit
in psalmis. et in eo genere sermonis q̄
animum est mouēdus affectus. Deinde se
quit. Iudicare populū tuū in iustitia
et pauperes tuos in iudicio. Hęc
pī regi filio ad quē rem dedit iudicium
suū et iustitiā suam satis ostendit. cū
dicit. iudicare populū tuū in iustitia.
idest ad iudicandū populū tuū. Talis lo
catio ē apud salomonē. puerbia salo
monis filij dauid. sare sapiam et dis
ciplinā. hoc est puerbia salomonis. ad
faciendā sapientiā et disciplinā: ita iu
dicium tuum regi da iudicare populū tuū.
idest iudicium da. ad iudicandū populū
tuū. Quod aūt ait pius populū tuū.
hoc ait posterius pauperes tuos: et qđ
ait pius in iustitia. hoc posterius in iu
dicio more illo repetitionis: ubi sane de
monstrat populū dei pauperem esse debe
idest nō superbum et humilē. Beati enī
pauperes spiritu. quoniam ipsorum est regnum
celorum: qua paupertate etiā sanctus iob pau
per fuit. et antequā magnas illas ærenas
diuitias amisisset. Qđ cōmemorandū
ideo putaui: quoniam sunt quidā qui fa
cultatibus omnia sua pauperibus distribuūt.
quoniam ipsi pauperes dei fiunt. Inflati sūt
enī iactantia qua putant sibi esse tri
buendū nō gratie dei qđ bene viuūt:
et ideo iam nec bene viuunt. quoniam tanq̄
opa bona facere videant. De suo q̄ppe
se habere putant. et gloriant quasi nō
acceperint: diuites sui nō pauperes
dei; habūdantes sibi nō egentes deo.
Sed ait aplūs si distribuero omnia mea
pauperibus. et tradidero corpus meum ut
ardeam. caritatem aūt nō habeam:
nichil michi prodest. Tamq̄ si diceret.

I distribuero oīa mea pauperib⁹. ⁊ paup dei non fuero: nichil mihi pdest. Caritas enī non inflat: nec est vera caritas dei in eo qui ingratus est sco spū eius. p quē diffundit in cordibus nīs caritas eius: et ideo tales nō pti nent ad pplm dei. quia nō sūt pauperes dei. Pauperes quippe dei dicunt. nos aūt non spīm huius mūdi accepimus. sed spm tī qui ex deo est: ut sciam⁹ quea deo donata sūt nobis. Nam tī et in ipso psalmo propter susceptū hoīs sa cramentū quo verbū caro factum ē. dicit deo patri regi iustitiam tuam da filio regis: nolunt isti sibi dari iustitiam. sed a semetipīs eam se habe confidunt. Ignorantes enī dei iustitiā. et suā volentes constituere: iustitiae dei nō sunt subiecti. Non sūt itaq⁹ ut dixi pauperes dei. sed diuites sui: q nō sūt humiles sed superbi. Veniet ideo ille iudicare pplm in iustitia. et pauperes dei in iudicio: et eo iudicio discernet a diuitibus eor pauperes suos. sed quos t pauptate sua fecit diuites suos. Clamat ei quippe ppli⁹ paup. Iudica me deus. et discerne causam meā de gente nō sancta. Nō aūt mutato verbor ordine. cī prius diuisset de iudiciū tuū regi da. et iustitiā tuā filio regis. pus ponens iudicium. deinde iustitiā. pus iustitiā posuit. deinde iudicium dicens iudicare pplm tuū in iustitia. et pauperes tuos in iudicio: magis ostendit iudicium se appellasse iustitiā. nichil interesse demōstrans quo ordine ponat cū idem signi ficet. Solent enī dici iudicia prauā qd iniustū est: iustitiā vero iniquā ul' iniustam dicere nō solemus. Si enī prava et iniusta erit: nec iustitia iā dicenda est. Unde ponendo iudicium. atq⁹ iustitiae noīe repetendo. ul' ponendo iustitiā et eam iudicij noīe repetendo: satis edocet ppe se appellare iudicia qd pro iustitia poni solet. id est qd in male iudicando intelligi nō potest. Ubi enī dīs dicit nolite iudicare pfonaliter. sed retiū iudicium iudicate: Denig illud vetat hoc prcipit. Cī vero sine ulla adiectione dicat iudicium. continuo iustū iuste intelligi. sicut est qd ait. relinquitis q̄ suo

† ostendit ēē posse prauū iudicium. cī dicit. retiū iudicium iudicate

ra legis. misericordia et iudicium: et il lud qd ieremias dicit. faciens diuina ab suas nō in iudicio. Non ait faciēs diuitias suas prauo iniusto l' iudicio. vl' non cī iudicio recto aut iusto. sed non cī iudicio: iudicium nō appellans nisi qd rectum aut iustū est. Susci piant montes pacem pplo. et colles iustitiā. Montes maiores sūt: colles minores. Numerū ergo hy sunt quos alius habet psalmus pusillos cum magnis. Isti sūt quippe. montes erui tauerunt sicut arietes: et isti colles sicut agni ouiū. In exitu isrl de egyp to: id est in populi dei liberatione ab iniquis seculi seruitute. Excellenti ergo sanctitate eminētes in ecclia montes sūt. qui idonei sūt et alios docē. sic loquendo ut fideliter instruant. sic vi uendo ut salubriter imitent: colles aūt sunt illorū excellentiā. sua obediēti subsequentes. Quare ergo montes pa cem. et colles iustitiam? In fonte ni chil interesset etiā si ita diceret. susci piant montes iustitiā populo et colles pacem? Utrisq enī iustitia et utriusq pa par necessaria ē: et licet potest ut alio noīe par appellata sit ipsa iustitia. Ve est enī vera par: nō qualem iniusti mi se fecerūt. An potius cī distinctione nō contēpnenda intelligendū est. qd aut mō tes pacem. colles iustitiā? Excellēs quippe in ecclia pacē debent vigilanti intentioē consulē. ne. pter suos hono res superbe agendo se crimata fraterne vnitatis compage disrupta? colles aūt ita eos unitando et obediendo subse quāt. ut eis xp̄m anteponāt: ne ma lorū montiū qm̄ vident excellere va na auctoritate seducti. se a xp̄i unita te disrūpant. Ideo dictū est. suscipiant montes pacem pplo. Dicunt quidem imitatores mei estote sicut et ego q̄: et iursus dicunt licet si nos aut angē lus de celo vobis annūciauerit preti qm̄ qd accepistis. anathema sit. Di cunt etiā. nūqd paulus pro voli arro furus est. aut in noīe pauli baptizan est? Ita susceptū est pacem pplo dei. id est pauperes dei: nō illos sed cī illis regnare cupientes. Illi quoq⁹ non di

cant ego sum paulꝰ. ego aũt apollo.
ego vero rep̃hẽ: sed oĩb̃ dicant ego sũ
rp̃i. ¶Nec est tua causa nõ anteponẽ suos
dño nec equare: uta leuare oculos in
montes. vnde auxiliũ veniat sibi. ut
tamẽ auxiliũ suũ non sperent a mon
tibus sed a dño qui fecit celũ et terã.
Potest et sic cõuenientissime ĩtelligi.
suscipiant montes pacem pp̃lo. ut pa
cem intelligam⁹ in reconciliatiõe qua
deo reconciliamur: montes quippe eã
restituit populo suo. ¶Hoc aplis ita
nouã: oĩa aũt ex deo qui reconcilia
uit nos sibi per xp̃m. et dedit nobis
ministeriũ reconciliationis. Ecce quomõ
suscepit montes pacem populo eiꝰ?
Deus enĩ erat in xp̃o mũdũ reconcili
ans sibi: nõ reputans illis delicta eoꝝ.
et ponens in nobis verbũ reconciliatio
nis. ¶In quibꝫ nisi in montibꝫ qui susci
pit pacem pp̃lo suo? Quo ergo lega
ti pacis subsequentẽ adiũgunt? et dicit.
pro xp̃o ergo legatione fungimur: tãq̃
deo exhortante p nos. obsecramus p xp̃o
reconciliari deo. ¶Hanc pacem suscepit
montes populo suo id est predicatiõẽ
legationẽq̃ pacis suis: colles aũt iusti
tiã. hoc est obediẽtiã. qd est ĩ hoĩbꝫ
et in omni rationali creatura oĩb̃ iusti
tiæ origo atq̃ p̃fectio. uta ut duos ho
mines. id est adam qui fuit caput mor
tis nive. et xp̃i qui ẽ caput salutis nive.
hec cõmendet magna distinctio: quia
sicut p inobedientiã unius hoĩs pecca
tores constituti sũt multi. uta et p obe
dientiã unius hoĩs iusti constituent²
multi. ¶Suscipiant ergo montes pacem
pp̃lo. et colles iustitiã: ut hoc mõ utrisq̃
concordantibꝫ fiat qd scriptũ est. iusti
tia et pax osculate sũt se. Qd ꝺeo alii
codices habent suscipiant montes pa
cem populo et colles: utrosq̃ p̃dicatores
euangelicæ pacis ĩtelligendos puto:
siue p̃cellentes siue subsequẽtes. ¶In hys
aũt codicibus aliud sequit². m iustitia
iudicabit pauperes populi: sed illi ma
gis codices approbant² qui habent qd
supra exposuim⁹. suscipiant montes t
pacem populo et colles iustitiã. ¶Aliq̃
aũt qui habent pp̃lo tuo: aliq̃ qui nõ
habent tuo sed tantũmodo populo. n
¶ udicabit pauperes pp̃li: et saluos fa

cet filios pauperũ. ¶Pauperes et filios
pauperũ idem ipi mihi vident²: sicut
eadem cuitas ẽ syon et filia syon. ¶Si
aũt distinctius intelligendũ est. pau
peres accipim⁹ montes. filios autem
pauperũ colles: velut pphetas atq̃a
plos pauperes. filios aũt eorũ id est qui
sub eorũ auctoritate p̃ficiunt. filios
pauperũ. Qd ꝺeo supra dictum ẽ iu
dicabit et postea saluos faciet: quedã
velut exposicio est quomõ iudicabit.
¶Id hoc enĩ iudicabit ut saluos faciat:
id est a pdendis dãpnandisq̃ discernat.
quibꝰ donat salutem patam revelat.
in tẽpore nouissimo. ¶A talibus quippe
illi dicit², ne perdas cũ impiis aiam
meã: et iudica me deus et discerne cau
sam meã de gente nõ sancta. Considꝰ
randũ etiã qd nõ ait iudicabit pau
perem populũ. sed pauperes pp̃li. ¶Supra
enĩ ubi dixit. iudicare pp̃lm tuũ in iusti
cia. et pauperes tuos in iudicio: eũdẽ
dixit populũ dei quos pauperes eius.
id est tantũmodo bonos. et ad dexterã
ptem ptinentes. Quia ꝺeo in hoc scl̃o
simul dextri sinistriq̃ pascunt² qui ve
lut agni et hedi in fine separandi sunt:
totũ sicut cõmixtus est noĩe populi
nũcupauit. Et quia iudicium etiã hic
in bono ponit. id est ad saluos facien
dos: ideo ait iudicabit pauperes pp̃li.
id est eos ad salutem discernet. qui sũt
in populo pauperes. ¶Iam qd sint pau
peres supra exposuim⁹: hoc et egenos
intelligimus. ¶Et humiliabit calũpnia
torem. ¶Nullus meliꝰ qꝫ dyabolꝰ
hic calũpniator agnoscit². Calũpnia
eius ẽ. nũquid gratis colit iob deus?
¶Humiliant aũt illum dño iesu gratia
sua: suos adiuuando ut gratis deũ co
lant. id est delectent² in dño. ¶Humiliauit
etiam sit: quia cũ dyabolus id ẽ prin
ceps huius mũdi nichil in eo inuenisset.
occidit per calũpnias iudeorũ. quibꝰ
ẽ usus calũpniator vasis suis opanis
in filios diffidentie. ¶Humiliatus est ei.
qua ille quẽ occiderat resurrexit. et
regnũ abstulit mortis: cui⁹ ille potes
tatem usurpabat. ut ex uno homine
quẽ deceperat. oĩb̃ p mortẽ traheret
ad condẽpnationẽ. Sed humiliatus est.
qui non ex uno delicto mors regnauit
p unũ: multo magis qui habũdantiã

gnatę et uſtitię arripuit in uita regnabunt p unū ihm xpm. qui humilia uit calūpniatores falſa crimīa iniqȝ iudices. falſoȝ teſtes. ut eū pderet in mittentē. ¶ Et pmanebit ſoli. uł p manebit cū ſole: ſic enī melius interpretatū quidā noſtri putauerūt. qđ in greco eſt ſympaxemi nu. Qđ ſi latīe uno uerbo dici poſſet cōpmanebit dicendū eſſet: ideo quia latine uerbum nō poteſt dici. ut ſaltem ſententia exprimeret² dictū eſt pmanebit cum ſole. ¶ Nichil eſt enī aliud cōpmanebit ſoli: qȝ pmanebit cū ſole. Quid autē magnū eſt pmanere cū ſole a p quē facta ſūt omīa. et ſine quo factū eſt nichil²: niſi quia hęc ꝓphęta ꝓpter eos p̄miſſa eſt qui putant religionē noīs xpiani uſq; ad certū tempus in hoc ſeculo uicturā. et poſtea nō futurā? ¶ Pmanebit ergo cū ſole qđ dies ſol oriet² et occidit: hoc eſt qđ dies tēporales iſti uoluūt². non deerunt etiā dei id² xpi corpus in tribus. Qđ uero ad hūgit et ante lunā generationes gnationū: potuit dicē et ante ſolem. ideſt et cū ſole et añ ſolem. qđ intelligeret² et cū tribus et ante tpa. Qđ ergo tempus anteredit eternū eſt: et hꝫ habendū eſt eternū qđ nullo tpe uariat². ſicut in principio erat uerbū. ¶ Deo p lunā ſignificare maluit incrementa defectus q; mortaliū. Denuq; cū diuiſſet añ lunā. uolens quodāmō exponē pro qua re lunā poſuerat gnationes inq̄t gnationū: tamq̄ diceret. ante lunā id² ante generationes gnationū. que tm̄ ſecūt deceſſione et ſucceſſione mortaliū. tāq̄ decrementis incrementisq; lunaribus²: ait p hoc quid melius² intelligit² añ lunā. niſi omīa mortalia imortalitate p̄cedē? Qđ etiā ſic nō inconuenienter² accipi p̄t: ut qm̄ humiliato calūpniatore ſedet ad dexterā patris. hoc ſit pmanere cū ſole. ¶ Splendor enī eius glorie itelligit² filius: tamq̄ ſol ſit p̄. et ſplendor eius filius eius. ¶ Sed ſicut iſta diu poſſūt de inuiſibili ſubſtantia creatoris: non ſic de iſta uiſibili creatura in qua ſūt corpa celeſtia quo illuſtriuſ eminet² ſol. de quo hęc ſimilitudo adhibita e². ſicut adhibet² etiā de terrestribus. petra. leo. agnus. homo habens duos filios et uetū. Ergo humiliato calūpniatore pmanet cū ſole²: qui uicto diabolo p reſurrectionē. ſedet ad dexterā patris. ubi iā non morit². et mors ei ultra nō dñabit²: et hoc ante lunā tāq̄ primogenitus a mortuis p̄tendēs etiam mortalium diſceſſione. at ſucceſſione tranſeuntē. ipſe ſūt gnationes gnationū²: a forte qr generationes ſūt quibz generamur mortalit². gnationes aūt gnationum quibz regeneram² imortalit²: et hoc ē etiā quā ille anteceſſit. ut pmanet ante lunā primogenitus et mortuus. ¶ Dane qđ eſt in greco geneas geneon nō nulli interpretati ſunt nō gnationes ſed generationibz gnationū²: quia geneas ambiguus ē casus in greco. et utrū genitiuus ſingularis ſit uel geneas id eſt huius gnationis. an accuſatiu² plālis. tus geneas id eſt has gnationes. non euident² apparet: niſi quia mento ſanctus ille prelatus eſt. ut tāq̄ exponēdo quid dixerit lunā. ſecutus adiūgeret gnationes gnationū. ¶ Et deſcendet ſicut pluuia in uellus: et ſicut guttę ſtillantes ſup terram. Reuoluit et āmonuit illud qđ factū eſt p iudicem geddeon. de tpe id habere in finem. Petit ꝓpe ille ſignū a dño ut in area poſitum ſolum uellus cōpluere². et ſicca eſſet area²: et rurſū ſolum uellus ſiccū eēt. et cōpluere² area: et ita factū eſt. Qđ ſignauit tamq̄ in area in toto orbe terrarū ſiccū uellus fuiſſe priore populū iſrł. ¶ Demiſit ergo tpus deſcendit ſicut pluuia in uellus. cū adhuc area ſicca eſſet: unde etiā dixit. nō ſum miſſus niſi ad oues que perierant domus iſrł. ¶ In matrē de qua formā ſerui acciperet. in qua hominibus appareret elegit²: ibi diſcipulos quibz hoc idem p̄cepit dicens. in uiam gentium ne abieritis. et ciuitates ſamaritanorū nō introieritis: ite primū ad oues q̄ perierunt domus iſrł. Cū dicit. ite primū ad illas? oſtendit et poſtea cū iam eſſet area cōpluenda ituros eos etiam ad alias oues que nō eſſent et ueteri ꝓphetia quibus dicit. habeo alias oues q̄ non ſunt ex hoc ouili: oportet me et ipſas adducere. ut ſit unus grex et unus paſtor. ¶ Hunc et aplūs dicto enī inq̄t xpm miniſtrū fuiſſe circūciſionis. propter ueritatē dei ad cōfirmandas promiſſio

nes patrū; sicut pluuia descendit sup
vellus sicca adhuc area. Sed qm̄ sequitur.
gentes aūt super mia glorificate deū.
ut accedente tēpore compleret q̄ per
phetū dicat. pplus quē non cognou
seruiuit mihi. in obauditu auris ob
audiuit mihi: videmus iā gētā xp̄i +
sicram ímansisse gentē videorū. totū
q̄ orbem terraū in oībz gentibz xp̄ia
ne gracie plenis nubibus cōpluere. Ilio
quippe verbo eandem pluuiā significa
ut dicens. gutte stillantes nō iam su
per vellus. sed sup terram. Quid ē enī
aliud pluuia: qm̄ gutte stillantes: Ne
deo aūt ullam gentē velleribz noīe sig
nificari puto. vl' qua expolianda fue
rat auctoritate doctine. sicut ouibz expo
liā detinebat. quā nolebat prepucio
p̄dicari. idz in tertiā istis gentibz reuela
ti. Oriet in diebus eius iustitia et
habundantia pacis donec tollat lu
na. Hic q̄d dictum ē tollat. aly m̄pre
tati sūt auferat. aly vō extollat: unū
verbū grecū sicut unicuiq; visum est
tñsferentes q̄d ibi positū est anthanei
ethe. Sed qui dixerunt tolat. et qui dixe
runt auferat: nō usq; adeo dissonant.
Tollatur enī magis habet cōsuetudo
ita dici ut auferat. et nō sit. qm̄ ita ut
altius eleuet: auferat vō prorsus a
hoc intelligi nō potest nisi ut perdat.
hoc est ut nō sit: extollat aūt nichil.
nisi ut altius eleuet. Q̄d quidem rē
mire. sicuta ē in tua sapientia noli ex
tolli: in bono aūt ad honorē ptinet ā
plioremi. vl' rē aliquid eleuat. sicuti ē
in nocturnis extollite manus vrās in
sancta. et bñdicite dñm. Hoc ergo si
auferat dictū intellexerim: q̄d erit
donec auferat luna. nisi efficiat. ut
nō sit: Fortassis enī hoc intelligi vo
luit ne vlterius sit mortalitas. qñdo
nouissima iimicā destruet mors: ut
patris habundantia usq; ad hoc per
ducat. ne q̄d resistat felicitati pena
toris et infirmitate mortalitatis. q̄d
erit in ullo seculo. cui⁹ tenem⁹ fidelem
promissionē dei per ihm xp̄m dñm nr̄z.
de quo dicit orietur in diebz eius iusti
tia et habūdantia pacis. donec mor
talitas absumat. in vō vocabulo lune nō mortalitas carnis p qm̄
nūc transit exhibita. sed ipsa oīno exhibita
significata est. que p̄manebat ineīnū.
abiecta mortalitate liberata: ita dictū
accipiendū est. orietur in diebus eius iusti
tia et habundātia pacis. donec ex
tollat luna. tamq̄ deerat. orietur in
diebus eius iustitia que contēptionēz
ac rebellionē carnis vincat: et fiat
pax interim̄ crescens et habundans.
donec luna extollat. id est eleuet exhibita
p̄ gloriā resurrectionis cū illo regnata.
qui eā in hac gloria p̄mogenitus a
mortuis antecessit. ut sederet ad dexte
ram p̄is: ita cū sole p̄manet aūi lunā.
quo postea extolleret et luna. Et do
minabit a mari usq; ad mare. et a flu
mine usq; ad t̄minos orbis tre: de quo
utiq; dicerat. orietur in diebus eius iusti
tia et habūdantia pacis donec extolla
tur luna. Si exhibita hic recte significat
vocabulo lune: consequēter ostendit.
q̄ late eandem exhibitam fuerat diffusu
rus cū adiecit. et dñabit a mari usq;
ad mare. Mari quippe magno cingit
terra. q̄d vocat oceanus. de quo īfluit
quodā eriguū in media terraz: et sa
cratista maria nota nobis que naui gi
bz frequentant. Unde a mari usq; ad
mare a quolibet fine tre. usq; ad quā
libet finem dñaturū dicit: cui⁹ nomē
et potestas toto orbe fuerat p̄dicāda.
multūq; valitura. Q̄d ne aliter posset
intelligi a mari usq; ad mare: conti
nuo subiecit. et a flumīe usq; ad ter
minos orbis terre. Q̄d ergo aut usq; ad
t̄minos orbis tre. ante dixerat a mari
usq; ad mare: q̄d vero nūc aut a flumīe.
eudent expressit inde voluisse exhibitū
p̄tātem suam cōmendare. unde et
discipulos cepit eligere: a flumīe salz
iordanis. ubi sup baptizatū dñm cū
descenderet spūs sc̄us. sonuit vox de ce
lo. Hic ē filius meus dilectus. Hunc q̄
doctrina eius sapiens et magisterii ce
lestis auctoritas dilatat usq; ad t̄mi
nos orbis terre: cui predicat evangre
lii regni. in toto iuso orbe. in testimonium
omnibus gentibz. et tūc veniet finis.
Coram illo procident ethiopes: et ini
mici eius terram lingent. Ethiopes
a pte totū omnes gentes significat:

eam eligens gentem quã potissimũ
noũaret que in finibus terre est. Coram
illo procident dictũ est. adorabunt eum.
Et quũ scismata futura sũt p diuersa
terrarũ loca que ĩuiderent ecclie catho
lice toto terrarũ orbe diffuse: eandẽ por
ro scismata per hoĩm noĩa se fuerant
diuulsura et hoĩes amando quibz auto
ribus sassa sunt. glorie xpi p omnes
terras est ĩmutatura. Ideo cũ dixisset.
Coram illo procident ethiopes. adiũxit et
ĩimici eius terram lingent: i. dest hoĩ
nes amabũt ut ĩuideant xpi gloriam
tui dictũ est. exaltare sup celos deus.
et sup omnẽ terram gloria tua. Homo
quippe audire meruit. terra es et ĩ ter
ram ibis. Hanc terrã lingendo. calũ
auctoritate baniloqua delũsi. eos a
mando et in suauissimos habendo. cõ
tradidũt diuinis eloquiis. quibus ca
tholica ecclia premũniam ẽ: nõ in ali
qua pte terrarũ futura sicut quelibet
scismata. sz in toto mũdo fructifica
do atqz crescendo usqz ad ipos ethiopes.
extremos pcederet et deterrimos hoĩ
nũ puentum. Reges tharsis et in
sule munera offerent. reges arabum
et saba dona adducent: et adorabũt
eũ omnes reges terre. omes gentes ser
uient ei. Hoc iam nõ expositorẽ. sz cõ
templatorẽ desiderat. ymo nõ solum
letantiũ fideliũ. sed etiã infideliũ ge
mentiũ inferẽ aspectibz: nisi qd for
tasse ĩtrendũ est qd dictum sit dona
adducent. Ea quippe adduci solent: q
ambulare possunt. Nũqd nã ergo de
ĩmolandis victimis dici potuit? Absit
ut talis oriat in diebus eius iustitia.
Sed ista dona que adducẽda pdicta st.
homiẽs mihi uident significare. quos
in societatẽ ecclie xpi regũ adducit aut
coritas: quibus reges etiam psequentes
dona adduxerunt. nõ scientes qd facient
sanctos miẽs ĩmolando. Cũ uero expo
neret causas cur ei tantus honor defer
ret a regibus. eisq seruiret ab omnibus
gentibus: Quũ liberauit inqt egẽ
nũ a potente. et pauperem cui nõ erat
adiutor. Iste egenus et paup pplus est
credentiũ in eum: in hoc populo sunt
etiã reges adorantes eũ. Non ei egenu
esse dedignant. et pauperes id; humiliter
peccatũ ofitentes. et egentes glã et gra
tia dei: ut eos rex ille filius regis liberet
a potente. idem quippe ẽ potens ille qui
superbus calũpniator est dictus. quẽ
potentẽ ad hoĩes sibi subdendos et cap
tiuitate retinendos nõ uirtus eius fe
cit sed hmana peccata. idemqpe et for
tis est dictus. ideo et hic potens: fraq
humiliauit calũpniatorẽ et intrauit
in domũ fortis. ut eo alligato vasa ei
diripet. hic liberauit egenũ a potente.
et pauperem cui non erat adiutor. Non
enim hoc effitere potuit ul' ciuis qm ci
uis. ul' quisq hmo uicinus. ul' aliquis
angelus. Cum ergo nullus eẽt adiutor:
ipse aduenies saluos fecit eos. Oc cur
rebat aũt si propt' pcã homo tenebã
tur a diabolo? nũ si donã xpo qui erat
egenũ a potente peccati placuerunt?
Absit. Sed pcet ipse inopi et pauperi
desit peccata dimittit humili. et non
desuis meritis confidenti. aut de sua
uirtute salutẽ speranti: sed indigenti
gratia saluatoris sui. Cui aũt addidit.
Et aias pauperũ saluas fiet? p
cũlp aduitoriũ gratiae cõmendauit. et
qd est in remissionẽ peccatoriũ. ai aut.
parcet pauperi et inopi: et quod est in
ciuitate uicisse. cui addidit et ani
mas pauperũ saluas fiet. Demoĩ
sibi ẽ ponens ad salutẽ. Que salus.
nisi ẽ pfecta iustitia? nisi dei adiuuet
cia? Quia plenitudo legis nõ est nisi
caritas: que nõ a nobis erupit ĩ nobis.
sed diffundit in cordibus nris p spm
scm qui datus ẽ nobis. Ex usuris
et iniquitate redimet aias eorũ. Que
sunt iste usure nisi pcã? que etiã debi
ta nominãt? Usuras aũt appellatas
puto: quia plus male ĩuenit in sup
plicijs. qd cõmissum ẽ in pcis. Nam
uerbi gratia cui homicida corpus tan
tũ hoĩs permat. anime aũt nichil no
cẽ possit: ipius et anima et corpus pdi
tur in gehenna. Pter hui modi cõtẽp
tores psentis precepti et irrisores fiunt
supplicij dictũ est. ego ueniens cui u
suras exigerem. Ab hijs usuris redimit
aias pauperũ. sanguine illo q effusus
est in remissionẽ peccatorũ. Redimet
go ab usuris ĩmittẽdo pcã que debeant
ampliora supplicia: redimet aũt ab
iniquitate. adiuuando p gratiam.
etiam ad faciendam iustitiã. Eadem

utraq; duo repetita sūt que supradicta erant. Qđ enī supra est pret nopi et pauperi. hoc intelligit² et usuris? qđ vđ ibi dicat aīas pauperū saluas fa ciet. hoc dictum videt². et inquitate redimet: et ab utroq; subaudit². Nam pecunia redimet ab usuris: saluos aūt faciendo redimet ab iniquitate. Ita tū pret pauperi et nopi. et animas pau perū saluas faciet: sic et usuris et iniquitate redimet aīas eorū. Et ho norabile nomen eius coram ipis. Dūt ei honorem noi eius, p tantis bnīfciis. qui respondent dignū et iustū esse gr̄ as agere dño deo suo: ul' qđ habent codices aliqui. et honorabile nomen eorū coram ipo? quia et si videnť² hunc seculo cōtemptibilem xp̄iani. nomē eoz tamē est ipse honorabile q̄ eis illud de dit: iam nō memor noīm eoz p labia sua quibus antea vocabant². cū essent gentiliū superstitionibz obligati. ul' su is antq̄ essent xp̄iani. Qđ nomen ho norabile ē coram ipo: et si contēptibi le videtur hūanis. Et vivet et dabi tur ei de auro arabie. Non diceret² et vivet. de quo enī non posset dici hoc ꝑfectorū; spatio tēporis viuente in hac terra. nisi illa vita cōmendaretur in qua iam nō moriť². et mors ei vltra nō dñabitur: atq; ideo et vivet qui cō temptus ē moriens. qm̄ sicut alī pro pheta dicit. tollet² de terra vita eius. Sed qđ est. et dabit² ei de auro arabie? Nam qđ inde aurū erat ille salomon accepit: ut hūt psalmū figurate tūc uerū est in alio verum salomonē. id; uerū patrē suū. Non enī ille dñatus ē a flumine usq; ad t̄minos orbis terre. Sic ergo ꝓphetatū est. etiā sapientes huius mūdi in xp̄o fuisse credituros. Parabiam aūt etiam gentes intelli gimus: per aurū sapiam que ita ꝯtel lut inē omnes doctrinas ut aurū inter metalla. Unde scriptū est. accipite pru dentiā sicut argentū: et sapiam sicut aurū phatū. Et orabunt de ipso sē per. Qđ habet grecus p hypatu aliqui interpretati sunt de ipso: aliqui, p ipso ul' pro eo. Quid est aūt de ipso? nisi for te qđ nos dicentes. aduenerat regnū tuū: xp̄i nāq; aduentus p̄sentiunt fide

libus regnū dei. Pro eo vero quomō intelligat² angustū est: nisi quia tū orat² pro ecclia pro ipo orat². qa corpus ē eius. De xp̄o quippe et ecclia p̄missū est sacramentū magnū: erūt duo in carne una. Jam vero quod sequitur: Cotidie id est toto tēpore bñdicent ei. satis aptum est. Et erit firmamē tū in terra in sūmis montiū. Oēs enī p̄missiones dei in illo. enā in illo firma te sunt: quia in illo impletū est q̄cq̄d p̄ salute nrā ꝓphetatū est. Nā summa montiū scripturaꝝ diuinarū auctores. id est p quos mīstrati sunt intelligē. conuenit: in quibz utiq; ipse ē firmamē tū. qm̄ ad illū omnia que diuinit² scripta sunt referunt². Hoc aūt in terra esse vo luit. quia ꝓpter eos qui in terra sunt. illa cōscripta sūt: unde et ipe in terā venit. ut ea cāūta firmaret. id est in se monstraret impleri. Oportebat enim inq̄t impleri omnia que scripta sūt in lege et ꝓphetis et psalmis de me: id; in sūmis montiū. Sic enī in nouissimis temporibz manifestus mons dñi pa tuit in cacumine montiū: qđ hic aūt in sūmis montiū. Superextolle² super libanū fructus eius. Libanū solemnis accipe. velut humus seculi dignitatē: qm̄ mons ē libanus excelsas arbores habens. et nomen ipm interpretat² can didatio. Qđ ergo mirū si super humus seculi preclarū omīe fastigiū fructus supertollit² xp̄us? cui³ fructus dilec tores omnia secularia culmina cōtemp serunt? Si aūt in bono accipim⁹ liba nū, ꝓpter cedros libani qbus plantauit? quibus alius fructus intelligendus est qui sup hunc libanū extollit². nisi de quo aplus dicit de caritate loquitur⁹. adhuc supereminentē viam vobis de monstro? Hoc enī et in primo posuit². in numerū diuinorū vbi aūt. fructus aūt spūs est caritas: atq; inde cetera utiq; consequētia cōtexunt². Et florebunt de ciuitate sicut fenū tre. Qm̄ ambigue posita ē ciuitas. nec ad iunctū est eius aut dei. nō enī dictū est de ciuitate eius ul' de ciuitate dei. sed tantū de ciuitate? in bono intel ligitur. ut de ciuitate dei hoc est de ecclesia floreant sicut fenū: q̄ fenū fructiferum sicuti est frumenti. nec

Nam et hoc fenū appellat in scriptura sicut in genesi iussū est, pdu
cere terram oīe lignū et oīe fenū.
net aduīctū est oīe frumentū. qđ, p
culdubio nō preteriret, nisi fenu noīe
ecclā hoc intelligeret: et multis alys
scripturis totis hoc inuenit. Sic aūt
sic attipendū est. florebūt sicut fenū
terre. quēadmodū dictū est. omīs caro
fenū. et claritas hoīs sicut flos feni:
pfecto et tanto illa intelligenda est.
que seculi huius societatem signat.
Non enī frustra primus trayn tōdixit
cuncta tē. Exaltato itaq; fructu xpi su
per libanū. id est sup arbores diuturnas
et ligna īputribilia. qua ille fructus
eternus ē: oīs claritas hoīs sic in
tpalem seculi celsitudinē feno cōpat,
qm̄ a credentibus et vitam eternā iam
sperantibus. spemit felicitas tpalis:
ut impleat illud qđ scriptū est. oīs ca
ro fenū: et omnis claritas carnis ut
flos feni. Fenū aruit. flos cecidit. uerbū
dñi manet in eternū: ubi ē fructus eius
exaltatus sup libanū. Semp enī fenū
caro fuit: et claritas carnis ut flos fe
ni. Sed quia nō demonstrabat quę fu
erat eligenda et pponenda felicitas. t
flos feni pro magno habebat: nec so
lum mīme cōtemnebat. sed etiam t
maxime appetebat. Quasi ergo tunc
ista esse reperit. qm̄ enī aīa diuersū est
atq; cōtemptū. q'q'd florebat in seculo.
ita dictū est supertolleti sup libanum
fructus eius. et florebūt de ciuitate
sicut fenū terre: id est diffamabit sup
oīa qđ in eternū, pmittit. et cōpa
bit feno terre. q'q'd pro magno habet
in seculo. Fiat ergo nomen eius bene
dictū in secula: ante solem pmanet t
nomē eius. Psolem tēpora significa
ta sūt. Ergo in eternū pmanet nomen
eius. Eternū enī antecedit tpa: n dau
dit tpe Et benedicent in ipso oīes
tribus terre. In ipso quippe impletur
qđ, pmissū est abrahe: nō enī dicit in
seminibus tamq̄ in multis. sed tamq̄
in uno et semīne tuo qđ est xp̄o. Abrahe
dicit in semine tuo bñdicent omnes
tribus terre: nec filys carnis. sed filys
pmissionis deputant in semīe. Oēs
gentes magnificabūt eum. Tamq̄ ex
ponendo repetitum est qđ sup dictū est.

Quia enī benedicent in eo. magnifi
cabunt eum: nō ipsi faciendo ut mag
nus sit qui per seipm magnus ē. sed
laudando et magnū faciendo. Dic enī
magnificamus deū. sic etiā dicimus.
sanctificet nomen tuū: qđ semp unus
sanctū est. Benedictus dñs deus is
rahel: qui facit mirabilia solus. Con
tra hel: qui facit mirabilia solus. Con
sideratis oīnibus sup dictis eructat
vnum: et benedictē dñs deus israhel.
Impletur enī qđ ad illam sterilem dic
tum ē. et qui eruit te deus israhel. uocabit
terre vocabit: ipse facit mirabilia so
lus. quoniā quecūq; fecit ipse ī eis
opatur. qui facit mirabilia solus.
Et benedictū nomen maiestatis ei
in eternū et in seculū seculi. Qđ aliud
latinu intpretes dicent? qui nō posset
dicē in eternū. et in eternū eternū? Qua
si enī aliud dictū sit in eternū. aliud in
culū. ita sonat. Sed grecus habet. sic
neona testoneona tueonas. qđ forte sō
modus dicetur in seculū seculi. ut in
seculū intelligetur qm̄tū hoc sdin du
rat: in seculū aūt seculi qđ post huius
finē futurū, pmittit. Et replebitur
gloria eius oīnis terra. Fiat fiat. Iussit
ti dñe ita fit. ita fit: donec illud qđ te
pit a flumine pueniat ōnino usq; ad
terminos orbis terre. Explicit psalmus
lxxi. Incipit psalmus lxx secundus.
Audite audite dilectissimi
vistera voces tpi. quoru
spes dñs deus ī. est. et nō
respiatis in vanitates et
sanias mēdaces: et qui ad
huc respiatis in vanitates et īsanias
mendaces. et qui adhuc respiatis. au
dite ne respiatis. Psalmus iste īscrip
tionē habet. id est titulū. defecerūt pri
dauid filij yesse. psalmus ipsi asaph.
Tot habemus psalmos in quorū titu
lis scriptū est nomen dauid nusq̄ est
additū filij yesse nisi in hoc solo: quod
credendū est nō frustra factū neq; ina
nit. Ubiq; enī nobis īnotuit deus: et
ad intellectū uocat piū studiū cuncta
tis. Quid est defecerūt pmni dauid fi
lij yesse? Omni laudes sunt dei nī cū
cto. Omni cantus sūt. cōtinētes lau
des dei. Si sit laus et nō sit dei: non est
ōnis. Si sit laus et dei laus et nō con
tetur: nō est pmnis. Oportet ergo ut

sit primus; habeat hec tua. et laudē. et
dei. et canticū. Quid est ergo defecerunt
primi? Defecerūt laudes que cantant
in deū. Molestiam rem et quasi luctuo
sam videt nūcare. Qui enī cantat lau
dem. nō solum laudat. sed etiā hilariter
laudat; qui cantat laudem. nō solum
cantat sed et amat eum quē cantat.
In laude confitentis ē predicatio: in
cantico amantis affectio. Defecerunt
ergo primi dauid aut: et addidit filij esse.
Erat enī dauid rex isrl filius esse tēpore
quodam veteris testamenti; quo tēpore
nouī testamentū occultū ibi erat tū
fructus in radice. Si enī queras frūm
in radice nō inuenis: nec tamē inuenis
in ramis fructū nisi qui de radice pces
serit. Illo ergo tēpore populo primo deī
enti ex semine abrahe carnaliter. nā et
plus sēdus pinens ad nouū testamē
tum ad semen abrahe pinet. sed iam
spūaliter; illi ergo pplō primo adiut ti
nali ubi pauci pphete intelligebant
et quid desiderare a deo. et qui habent
hec tēpora. et aduentū dñi nri ihu xpi.
et quē admodū ipse xpūs sedm carnem
nasciturus. in radice erat occultus in
semine pātharū. et quodā tpe reuelā
tum ē. florebit virga de radice esse: sic
eā ipsū nouī testamentū qđ in xpō
est. prioribz illis tēporibz occultū erat
solis. pphetis cognitū et paucissimis pus
uelatione futuroz. Nam qđ sibi vult
fides. ut vnū quiddam cōmemorē. qđ a
braham mittens seruū suū fidelē ad
desponsandā vxorem filio suo vnico
fecit eū iurare sibi? et in iuramento di
at. pone manū sub femore meo et
iura? Quid erat in femore abrahe. ubi
ille manū iurans posuit? Nō ibi erat.
nisi quod et tūc ei promissū est. in semī
ne tuo benedicent omēs gentes? Femoris
nomīe tamen significat. De carne abra
he p ysaac. et iacob. et ne multa cōme
moremus per mariā dñs nr ihūs xpūs.
Quia vero radix erat in pātharchis vn
de ostendim? Paulū intuemur. De
us iam credentes in ihm. et ēsi superbi
ve cupientes contra iudeos qui veri
fuerunt xpm. tū et de ipso pplo venient

alius paries occurrens in angulo. id
in ipso cpo. de diuerso veniens pariet
ppriū id est gentiū: ai ergo se erigerent
gentes. sic eos repmit. Si enī tu inquit
ex naturali inasus oleastro īsertus es
in illis. noli gloriari adūsus ramos: nā
si gloriaris nō tu radicem portas. sed ra
dix te. Ergo de radice pātharchārū dicit.
fractos quosdam ramos. pter infideli
tatem: et insertū ibi oleastrū ut esset
particeps pinguedinis olive. id etiam
ex gentibus venientē. Et quis insertio
leastrū in oliuam? Oliua solet in ole
astro: oleastrū in oliua nūq̄ vidim.
Nam quisq̄s fecerit. nō inveniet hanc
nisi oleastri. Qđ enī inserit hoc texerat.
et eius rei fructus inuenit? inuenit non
naditas fructus sed surculi: hoc ondens
aplius oīpotentia sua deū fecisse. ut o
leaster in radicem olive īsereret. et nō
hanas siluestres sed oliuā daret. Ad oī
potentiā dei vocans hoc aplius aut. si
tu ex naturali inasus es oleastro. et cō
tra naturā insertus es in bonā oliuā:
noli gloriari inq̄t adūsus ramos. Sed
dicas aut. fracti sūt rami ut ego inserar.
Bene. pter incredulitatē fracti sunt:
tu aūt hoc sta. noli altū sapere. ꝑ time.
Quid enī est noli altū sapere? Noli
superbire quia īsertus es: sed time ne t
frangaris p infidelitatē sicut illi fracti
sūt. pter infidelitatē inq̄t fracti sūt:
tu aūt fide sta. noli altū sapere. ꝑ time.
Nam si deus naturalibz ramis nō pe
pcit: neq̄ tibi pcet. Et sequit bonus
totus et necessarius et totus audiend?
Vides ergo inq̄t bonitatē et severitatē
dei. in eos quidē qui fracti sunt severi
tatem. in te aūt qui insertus bōitatē es.
si pmanseris in bonitate. Alioqn id
si tu nō pmanseris in bonitate. et tu
excideris: et illi si nō pmanserint ī in
fidelitate inserent. Tpe igit veteris tes
tamenti siēs pmissiones a deo nostro
pplo illi carnali erant & tpales:
pmissum ē regnū terrenū. pmissa est
terra illa in qua eā inducti sūt. ab e
gypto liberati. Ihesū naue introducti
sūt in terrā repmissionis: ubi etiam
ihrlim civitas edificata ē. ubi regnauit
dauid. Arripuerūt viam liberati ex egyp
to trāseuntes p rubrū mare: finitis ā
fractibz ac terroribz solitudinū. arripe

runt terram. acceperunt regnū? deinde
post regnū acceptū quia trena acce
runt. ceperūt merito pōz suoz oppug
nari. expugnari. raptuari: ad extremū
euersa est et ipsa ciuitas. Tales erant
ille. p missiones nō p seuerature p quas
tamen figurarent future. p missiones
p seueratiue: ut ille omnis deursus tpa
lū. p missionū figura cēt et quedam
.p heta futurorū. Itaq; tū illud regnū
deficeret ubi regnaut dauid filij? esse.
idest homo quidā. et si. p heta. et si scs.
quia uidebat et piudebat xpm ven
turū. de tuj semine erā scdm carnem
nasciturj? erat. tamē homo. nī nondū
xpūs. tamē nondū rex nr filius dei. s
rex dauid filius esse. q; ergo defectu
tū erat illud regnū. p qđ regnū accep
tū laudabat? tūt deus a carnalibz hoc
solū enī pro magno habebant. quia
liberati erant tpali? ab hyb a quibus
opprimebant?. et euaserūt hostes p se
quentes p mare rubrū. et duti erant
p solitudinē. et inuenerūt patriā et reg
nū: hic solū laudabant deū. nondū in
telligentes quid in illis figuris p sig
nari et. p mutari deus. Definentibz
ergo rebus pro quibz laudabant deū.
pūbs carnalibz cui regnaut ille dauj?
defecerūt ymni dauid nō filij dei. sed fi
lij esse. Periculosū locū tytuli psalj
psentis sicut dns voluit pretuerti sum?.
Accipistis quāe dictū sit. defecerūt ymni
dauid filij esse: cuius vor est psalmus
asaph. Quid est asaph? Sicut inuenim?
in interpretationibz et lingua hebrea in
greciam. et ex greca nobis in latinā trās
latus: asaph synagoga interpretat?. Vox
ē ergo synagoge. Sed tu cū audieris sy
nagogā: noli continuo detestari ānī
infectricem dnī. Erat quidē illa syna
goga infectrix dnī nemo dubitat: s
memento de synagoga fuisse arietes
quorū filij sum?. Unde dicit? in psalmo.
Afferte dño filios arietū. Qui ū arie
tes? Petrus. iohānes. iacobus. andre
as. bartholomeus et cetera apli. Hinc
et ipse primo saulus postea paulus:
id? p̄mo superbus. postea humilis. Saul
enī unde dictum ē nomen sauli nostis.
qua ver superbus et infrenis fuit. Nō
quasi aliq; iactantia sibi nomē mutu
auit apls: s ex saulo frēs ē paulus. ex
supbo modius. Paulū enī modiū
est. Dis nosse quid sit saulus? Ipsum
audi iam paulū recordantē qđ fuerit
p malitiā suam: et qđ iam nūt sit p
grām dei. Audi quomō fuerit saulus.
et quomō sit paulus. Qui prius ist
fui blasphemus et p̄secutor et iniurios.
Audi saulū: audi et paulū. Ego ei sū
iquit mīmus oīm aplōz. Qđ est mī
mus? nisi ego sum paulus? Et sequit.
qui nō sum dignus vocari aplus. Q
re? Quia fui saulus. Qđ ē fui saulus?
Ipe dicit: quia p̄secutus sū ecclām dei. Sed gratia dei ait sū qđ sum.
Abstulit sibi omnē granditatē suam:
mīmus iā in se. grandis in xpo. Et iste
paulus qđ dicit? Non reppulit deus ple
bem suam. de plebe er iudeis venient:
plebem suam iquit quā p̄scaut. Nā
et ego israhelita sum ex semīe abrahā
de tribu beniamin. Ergo et paulus no
bis de synagoga: et petrus et alij apli
de synagoga. Itaq; tū audiens vorem
synagoge: noli attendē meritū. sed m
tende partū. Loquit? ergo in hoc psal
mo synagoga deficientibz ymnis dauid
filij esse: idest deficientibz rebz tpalibz
p quas solebat a carnali pplo laudari
deus. Quare aūt ille defecerūt. nisi ut
alie q̄rerent?: ut quererent? quep ibi
nō erant?. Sed que ibi tegebant? figū.
nō que iam ibi nō erant. sed ibi tūc
in radice occultabant? ubi sda? secretis
misteriorū: q; het iquit ipse aplus fi
gure nre fierūt. Et attendite iā breui
ipam figurā nrām. Plus ist sti phi
rasius et egyptiorū dñatione: populo
xpiano ante fidem p̄destinatus ut
deo. et adhuc seruiens demonibz et
dyabolo principi eorū. Exiit pplus sub
iugatus egyptijs seruiens prius sub
nō enī nisi p peccata nra potest dyabo
lus dñari. liberat? pplus ab egyptijs p
moysen: liberat? populus a p̄teita vita
peccatorū p dnm nrm ihm xpm. Tūc
pplus ille p mare rubrū: iste p baptis
mū. Moriunt? in mari rubro oīs ima
gi pli illius: moriūtur i baptismo oīa
peccata nra. Intendite frēs. Q mare
illud rubrū nō continuo patria dat?.
nec tamq; iam hostes desinant seuire
triūphat?: sed restat hiemis solitudo.
restant hostes īsequentes in via: sit

et post baptismū restat vita xp̄iana ī
temptationibz. ¶ In illa hēmo suspiraba
tur patrie promisse? qđ aliud xp̄ianu sus
pirant iam ablutu baptismo? ¶ nūqđ
iā regnant cū xp̄o? Nondū ventū ē ad
terram promissionis nr̄ām; sed nōdū de
fectura. ¶ Non enī ibi deficient ymmu da
uid. ¶ Not modo audiant oīb fideles:
sciant ubi sunt. ¶ In heremo sūt: patrie
suspirant. ¶ Mortui sūt hostes ī baptis
mo: sed insequētes a tergo. Quid est in
sequentes a tergo? ¶ Ante faciem futura
habemus: a tergo p̄terita. Oīa p̄terita
peccata deleta sūt in baptismo: quibz
nō temptam² nō a tergo insequūt². ꝑ
in via insidiant². Unde aplus huic hē
mi in via adhuc rōstitutus. q̄ retro īqt
oblitus ī ea que ante sūt extentus. secū
dū intentionē sequor ad palmā supne
vocationis dei: tamq̄ dicēt. ad patriā
supne promissionis dei. Et ubi iam frēs ī
hēmo quantūlo passus ē plus ille. et qt
gella fuerant. q̄ntaq̄ dona: significatu
nes sunt vere quas in hac solitudine
huius vite ambulantes in xp̄o q̄rentes
patriā et attrapimus ad solationē. et
patim² ad p̄bationē. Non ergo murum
q̄ illud defecit qđ figurabat futurū.
Nam p̄ductus ē plus ad p̄riam promis
sionis? nūqđ semp̄ statura? Si hoc es
set; nō esset figura sed res. Quia vō fi
gura erat; ad tpale qđdam p̄ductus ē
ille plus. Si ad tpale qđdā p̄ductus ē:
oportebat ut deficeret. et defectu suo ve
geret² quere. quod nūqđ² deficeret. Synā
goga ergo idest qui deū ibi pie colebāt.
sed tamen pter terrenas res. propter
ista p̄senciā. sunt enī impy qui p̄mia
veri bona a demonibz querūt. hic aūt
plus idem melior erat gentibz. qđ ꝑ
nas p̄senciā bona et tpalia. tamen ab
uno deo querebat qui ē creator oīm
et spūaliū et corporaliū: nī ergo illi
pyes sed in carnē attenderent. idest illa
synagoga que erat in bonis pro tēpore
bonis nō spūalibz quales ibi erant
ph̄ete. quales pauci intellectores reg
ni celestis eterni; ergo illa synagoga
si aduertit que aceperit a deo. et que
p̄miserit deus plo illi habundantia
veri terrenaz patriā. patē felicitatē
terrenā. sed in hys oīnibus fige erāt.

et nō intelligens quid ibi lateret. umbris
figuratis. putauit hoc pro magno da
re deū. nec habe melius qđ dare pos
sit diligentibus se et seruientibz sibi.
attendit et audit quos dā p̄tores ip
os. blasphemos. seruos demoniū. filii
os diaboli. viuentes magna nequitia
et superbia. habundare rebus talibus
terenis tpalibus. pro qualibz rebus
ipsi deo seruebat: et nata ē cogitatio
pessima in corde. que faceret nutare pe
des et prope labi a dei via: et erat ista
cogitatio in plō erat vetus testamē
ti. utinā nō sit in carnalibz fratribus
nris. cū iam apte predicat² felicitas
nouu testamenti. Quid enī dicit illa ī
synagoga? quid dicit ille plus? ¶ Nos
seruimus deo et corripim². flagellam².
subducūt² nobis ea que diligim²? et q̄
pro magno a deo accepimus²? illi aūt
sceleratī homines. nequissimi supbi.
blasphemi īquieti. habundant hys
oīnibus rebus. p̄ter quas nos deo ser
uimus: puto sine causa seruitur deo.
Hic sensus ē psalmi. defficientis ppli
et mutantis. Dū considerat bona ter
rena propt̄ que seruebat deo. habun
dare hos qui nō seruirent deo²? nutat
et prope labit². et cū ymnis illis defi
cit: quia in talibus cordibus ymni
deficiebāt. Qđ est in talibus cordibus
ymni deficiebant? Quia iā talia cogita
bant. deum nō laudabāt. Quomodo
enī laudarent deū. quibz q̄si puersis
videbat²? dans impys tantā felicita
tem. et auferens eam a seruientibz si
bi? Non illis bonus videbatur deus:
et quibz deus bonus nō videbat². nō
vtiq; ab eis laudabat². A quibus aūt
deus nō laudat²: defecerunt in illis p̄
mi. Postea vō plus iste intellexit qđ
eum āmoneret deus querere cū ista
tēporalia subtraheret seruis seruis.
et donaret ea ūmittis suis. blasphēis.
ipys: āmonitus ītellexit. q̄ pre oīb
que dat deus et bonis et malis. t alii
qui aufert bonis et malis. pre oīnibz
seruat aliq̄d bonus. Qđ est seruat a
liquid bonis? Quid illis seruat? De
ipm. ¶ Iam q̄ntū arbitror nutritur in
psalmo: intellectus ē in nomīe dñi.
audi recordantē et penitentē. qui er
rauerant putando deū nō bonū: qui

dat bona terrena malis. et aufert illa a seruis suis. Intellexit eū quid deus seruaret seruis suis: et retogitans secū castigans cepit hoc modo. Psalmus.

QUam bonus deus israhel. Sed quibus? Rectis corde. Puersis quid? Puersus videt. Sic et in alio psalmo dixit. Cū sancto sanctus eris. et cū viro innocente innocens eris: et cū puerso puersus eris. Qd est puersus eris cum puerso? Puersum te putabit puersus: nō qd ullo modo puertatur deus. Absit. Quod est, est. Sed quēadmodum sol oculos puros sanos vegetos fortes habenti tranquillus apparet. i oculos aūt lippos quasi tela aspera iaculat. intuentē illum vegetat hunc eundem at. nō mutatus sed mutatū: sic tū tepis esse puersus. et deus tibi puersus esse videt. tu mutatus es nō ille. Ergo erit tibi pena. qd bonus gaudiū. Hoc iste re tolens. q bonus unqt deus isrl. rectis corde. Quid aūt tibi? Mei autē pene cōmoti sunt pedes. Qñdo cōmoti sūt pedes? nisi qñdo nō erat rectū cor. Unde nō erat rectū cor? Audi. Paulo minus effusi sunt gressus mei. Quod dixit pene hoc dixit paulominus: et qd dixit pene moti sūt pedes. hoc dixit effusi sūt gressus. Pene moti sūt pedes: pene effusi sūt gressus. Moti pedes. q unde moti pedes et effusi gressus? Ad errandū fusi sunt gressus: pedes ad tapsum nō omnino sed pene. Qd enī ē? Iam ibam in errorem. nō ieram: iā tñ debam nō tenderā. Sed quare et hoc? Quia zelauī inqt in peccatoribz. pacem pcōrum ītuens. Attendi pcōres: vidi illos habē pacem. Quam pacem? Talem scilicet pacem tēporalē atq terrenā: sed minimē talem qualē et ego a deo desiderabam. Vidi illos habere qui non seruiebant deo. qd ego desiderabā ut seruirem deo: et mouī sūt pedes mei. et pene effusi sūt gressus mei. Quare aūt hoc habent pcōres dixit breuiter. Quia nō est declinatio morti eorū: et firmamentū in flagello eor. In laboribus hoim nō sunt: et cū hoīb nō flagellabunt. Iam intellexi inquit quare illi habent pacem. et florent in terra? quia morti eorū nō est declinatio. idz quia certa mors et eterna eis manet: que nec declinari ab eis. nec ipsi declinare a se possunt. Quia nō est declinatio morti eorū: et firmamentū in flagello eorū. Non est enī tale flagellum eorū: sed firmū in sempiternū. Peccet ergo mala que ullis eterna futura sunt. modo quid? In laboribus hoīm non sūt: et cū hoīnibus nō flagellabunt. Nūquid et ipse diabolus cum hoīnibus flagellatur? cui tū eternum supplicium pparatur? Propterea qd hi sti nondū flagellabunt. dum nō laborant cū hoīnibus? Ideo inqt obtinuit eos superbia. Attende illos superbos. indisciplinatos: attende tantū deo tum vultume pmissū errare libere. et vastare. que potest usq ad diē ordinatiōis. Jam bonū est frēs. in ipsis, pphete verbis audiamus hūt quasi maiorū de quo dixi. Dic enī illū et alibi scriptura commēorat. Durit eos tamq ad victimā pparatos? et parvit eis ad malā libertatem: ideo dixit. optinuit eos superbia. Qd est optinuit eos superbia? Curuā sunt iniquitate et īpietate sua. Non dixit recti. sed curuā amicti: undiq coopti īpietate sua. Certo miseri hoc vident nec vident: quia curuā amicti sūt nec vident interiora eorū. Nam si quis malorū hoīm quasi feliciū sordidū tēpus interiora conspicet. si quis eorū videret tutes conscientias. si quis eorū animas possit inspicere: diuerberari tantis perturbationibz cupiditatū et timorū videret illos miseros. et qui felices vocāt. Sed quia curuā amicti sūt iniquitate et īpietate sua: nō vident sed nec vident. Nouerat illos spūs qui illis ista dixit. et eo oculo habemus inspicere quo famulis videre? si nobis auferatur ab oculis cordis mentis īpietatis. videam? istos. et cū felices sunt fugiamus. et cū felices sunt nō imitemur: nec a dño deo nō talia nobis pro magno petamus. qlia aliquando meruerūt qui illi nō seruiūt. Aliud qdē seruat: aliud desiderandū est. Quid sit aūt audite: primo isti destruūt. Quo diet quasi et adppe iniquitas eorū. Unde si nō tantus ille agnitus est. Audite frēs: nō quō tuāz tūscundū est. Quod dixit? Prodiet quasi et adppe iniquitas eorū. Sūt enī mali sed magne mali: idō mali quia magni idz ecclēs. ergo iustitie. qdā

necessitatis afferti et ipi malu et damp
nandi. Ferenda est enī oīb necessitas
p quam ꝑtranda est aliū iuq̄tas: tī
aliud est de necessitate petere. aliud
in habundantia. Paup mendicus fur
tū fiat: et mare ꝓcessit iniquitas. Diues
habundans rebus tantis? quare dirupit
res alienas? Illius iniquitas et mal
dias. quare hoc fecisti: humilis affluꝫ
et abiectus respondet. necessitas coegit.
Quare nō timuisti deū? Egestas cōpulit.
Dic diuti quare hoc fecisti et non times
deum? Di tamen tantus es. qui possis
dice. Dide si vl' dignat audire: inde si
nō exaīam tepm prodiet iniquitas ex a
tribus suis īmunitas indicit. et fūt
timuti veū dicentibus: iam consueta
palpari verbis adulantiū aure mollī
corde nō sano. Quis dicat diuiti. male
fecisti. rapere res alienas? Aut forte si
ausus fuerat aliquis dice. et talis est
qui nō possit illi resistere? que rndet?
Totū in contemptū dei loquit. Quare?
Quia superbus est. Quare? Quia pīn
gnis. Quare? Quia deuotus ad victimā
est. Prodiet quasi ex adype iniq̄tas eoꝝ.
Transierunt in dispositionē cordis.
Sui intus trāsierunt. Quid est transie
runt? Pretergressi sunt viam. Quid est
trāsierunt? Excesserunt metas humani
generis: homies se pares ceteris nō pu
tant. Transierūt iniquā metas generis
humani. Quādo dicis talia hoī. fr̄ tuus ē
iste paup eosdem parentes habuistis
adam et euā. noli attendē typum i quo
elatus es: et si te circūstant famuli. et
si numerosū aurū et argentū. et si dom⁹
marmoratis contines. et si tecta laque
ata cōtegunt: simul vos et pauperem
contegit ustū mūdi celū. Sz diuersus
es a paupe rebus nō tuis extraneus
apositus. Tem illis vide. nō illa in te.
Attende tepm qui sis ad paupem: te
ipm non qđ habes. Quid enī despis
fratrem? In visceribus matrī mātī
ambo nudi fuistis: recte etiam nī de
illa natus exuisti. et iste tamen exuta
ossa fuerint putrefacte. dinoscunt ossa
diuitis et paupis. De conditione loq̄r
equali: de ipa forte generis humani
in qua omnes nascunt. Et diues enī
hic fit. paup nō semp hic erit: et sicut
diues nō venit diues. sic nec diues ab
scedit. Idemipe est utriusq; introitus et
par exitus. Addo qđ forte mutabilis vi
res: nam ubiq; euangeliū predicatur.
Attende quēdam paupem ulcerosum
qui iacebat ante ianuā diuitis. et cu
piebat saturari de micis q̄ cadebant
de mensa diuitis: attende et illū pariē
tinū qui induebat purpurā et bysso.
et epulabat totidie splendide. Cōtigit
nempe mori ꝛopem illū. et asportari ab an
gelis in sinu abrahe. Ille aūt mortuꝰ
est. et sepultus ē: nam illius forte se
pulturā nemo curauit. Et tī apud in
feros ille diues in tormentis erat: nōne
eleuauit oculos suos et vidit i infini
to gaudio eū. quē cōtempsit aī ianuā
suam? et digito eius aque stillā desi
derauit. qui de mensa eius cadētes mi
cas desiderauerat? Frēs labor ille pau
peris q̄ntus fuit? deinde illi⁹ diuitis
q̄m longe fuerūt? Qđ aūt mutauerit
ꝓpetuū est. Illius ergo quia non erat
determinata in morte. et firmamentum
erat in flagello eius: in laboribus hoīm
nō fuit. et inter homies flagellatus
nō est. Ille aūt flagellatus hic reꝑcuit
ibi: quia flagellat oēm filiū quē re
cipit. Sed tu dicis istā? Epulāti splē
dide et induenti totidie purpurā et
byssum. Cui dicis? Qui tūsus in dis
positionē cordis. Merito sero dicitur ē.
mitte lazarū. dicat ul' fratribus meis.
q̄ndo a nō concedit fructus penitēne.
Non enī penitentia nō dat: sed sempi
terna erit penitentia. et nulla salus
post penitentiā. Ergo ista trāsierūt in
dispositionē cordis. Cogitauerūt
et locuti sunt malignitatē. Sz loquūt
malignitatē homies et cū timore. Si
ti aūt quomō? Iniquitatē in altū
locuti sūt. Non solū locuti sūt iniqui
tatem? sed etiā clare audientibus vīb⁹.
sūpbe ego facio: ego ostendo. Dentes
cū quo habes: tuere te nō sine ā. Vel
rogitatiōes ea nō etiam effundēs: ul' int̄
claustra cogitatiōis mala cupiditas
cohercēret. ul' refrenaret eam int̄ cogi
tationē suam. Quare? An forte matet
est? Prodiet quasi ex adype iniquitas eoꝝ.
Iniquitatē in altū locuti sūt. Posu
erunt in celum os suū: et lingua eoꝝ

transiuit sup terram. Quid est hoc
tūsuit super terram? Qđ dictum est
posuerūt in celū ob suum: hoc cī tūsyt
sup terram. Transeunt trena oīa. Qđ
est transire trena oīa? Nō se cogitat
hoīem subito mori potuisse: cū loquit²
quasi semp victuros minat². Transeu
dut ūquitas cogitationis illius trenā
fragilitatem? nescit quasi vase coopt⁹
ē: nescit qđ scriptū est alio loco de tali
bus. exiet spūs eius et reuertet² in terrā
suam: in illa die peribunt oīes cogitatio
nes eius. Sed istū diem ultimū suū nō
cogitantes loquūtur superbiā. et in cē
lum ponūt os suū: et tūsrendūt terrā.
Si ultimū diem suū nō cogitauer. idest
audiret siu ultimū diem latro missus ī
carcerē: nichil illo esset īmanius. et
tamē posset effugere. Quo fugis ne mo
riaris? Certus erit ille dies. Qđ ē diu
quod victuros es? Quātū est diu quod
habet finem? Et si diu esset, hoc accredit
qua nō est diu: et uterū est ipsū qđ di
cit² diu. Quare hoc nō cogitat? Qa po
suit in celū os suū: et lingua eius tran
siuit sup terram. Ideo reuertet² hoc
plūs meus. Iam ipse asaph reuertet²
hoc. Videt enī ista habundare iniquos.
videt superbos: redit ad deū et incipit q̄
rere et disputare. Sed quādo? Cū di
es pleni īuenient² in eis. Quid est dies
pleni? Cum aūt venerit plenitudo tps
misit deus filiū suū? ipse est pleīitudo
temporis. quādo venit ille tpalia dorē
tēporis. nō habere magnū qđquid
male homīes rapiunt: pati. qđqđ ma
li homīes metuūt. Factus est via. huc
cauit ad cogitationē intimā: admonu
it quid a deo querendū esset. Et vide de
qua cogitatione cuerberatu in se et
quodāmō reuocante fluctus impetus
sui. transit² ad vā eligenda. Ideo reuer
tet² plūs meus huc: et dies pleni īue
nient² in eis. Et dicunt. Vide per
quā cogitationē transeunt. Quomō
scauit deus? et si est scientia ī altissīo?
Ecce iniqui felices sunt: nō curat deus
res humanas. Vē sat qđ agamus: vi
dete que dicunt². Rogamus frēs iam a
cpianis nō dicitur. quomō scauit deus.
et si est scientia ī altissimo? Unde tibi
enī videtur nō scire deum? et nō esse
scientiam ī altissimo? Videt. Ecce
ipsi peccatores in seculo. et habūdantes
in seculo optinuerūt diuitias. Et pec
tores sunt: et habundantes diuitias
optinuerūt in seculo. Confessus ē qa
ideo volebat esse peccator. ut haberet
diuitias. Carnalis anima visibilibus
rebus et terrenis vendiderat iustitiā su
am. Qualis iustitia? Que ptter auri
habet² quasi pro ius sit aurū qp ipsa
iustitia? aut cū quisqm negat res alie
nas manus dampnū patiat² cui negat.
qm ille qui illi negat. Ille pdit vestē.
iste fidem. Ecce ipi peccatores et habū
dantes in seculo optinuerūt diuitias.
Inde ergo nescit deus: et inde nō est sa
entia ī altissimo. Et diri sine causa
iustificauī cor meū. Cū seruo deo tista
nō habeo: nō seruūt illi et hys habun
dant. Ergo sine causa iustificauī cor
meū: Et lauī mē innocentes manꝰ
meas. Hoc sine causa fecī. Ubi ē merces
bone vite mee? Ubi ē premiū seruitutis
mee? Bene vivo et ego: et ūquis ha
bundat. Et lauī inter īnocentes manꝰ
meas. Et fui flagellatus tota die.
Me nō retardunt flagella dei? bñ ser
uo et flagellor: nō seruit et ornatur.
Magnā questionem sibi ferūt. Agitat
anima tūsitura ad cōtemplēda terre
na. et dupistenda etīna. Transiens est
ipius anime ī hac cogitatione ubi n
fluctuat ī quadā tempestate: pcēs
in est ad portū. Et quomō solent egri
qui lentius egrotant. cū sanitas lōge
est. vicina sanitate plus estuant. ad
sionem cretā medii vorant. p qui
transit² ad sanitatē maior ibi estuā
dentes ad salutē. maior ibi medor sed
vicina refectio: sic ergo et hic estuat.
Nam periculosa verba sunt frēs. molest
tiet pene blasphema. quomō scauit
deus. hoc est et pene. Non dixit nesa
uit deus. nō dixit nō est scientia in al
tissimo: sed quasi querens dubitans
dubitans. hoc est qđ ait paulomīe.
pene effusi sunt gressus mei. quomō
scauit deus. et si est scientia in altissīo.
Non confirmat. sed ipa dubitatio pe
riculosa est. Per periculū transit ad
sanitatem. Audi iam sanitatē. Ec
go in vano iustificauī cor meū: et lu
ui inter innocentes manus meas. Et
Et fui flagellatus tota die:

arguto mea ī matutinū. Arguitio
correptio est. Qui arguitur corripitur.
Quid est ut matutinū? Non differetur.
Differt impiorū: mea nō differt. Illa
sera vel nulla est: mea in matutinū.
Et fiu flagellatus tota die: et arguito
mea in matutinū. Si dicebam nar
rabo sic: id est dicebo sic. Quomō dic
turus eo. quia nō est sententia in altis
simo. quia nō sat deus? Hanc senten
tiam vis pferre. q̄ sine causa iuste in
uit qui iuste viuunt? quia perdidit
homo iustus seruitutē suam. q̄a ma
gis deus malis fauet. aut nemine
curat? Hoc vis dicē: hoc vis narrare.
Reprimit se auctoritate tōpestrente. q̄
auctoritate aliq̄n vult homo erūpere
in istam sententiā? sed reuocat se ptu
rentibz q̄ dē curat res hūanas: q̄a dis
cernit inter pū et impū. Ergo et iste vo
cat se. Et quid ait? Si dicebā narrabo
sic: ecce generationē filiorū tuorū
reprobaui. Reprobaui ḡiationē filior
tuorū si narrabo sic: ḡiationē iustorū
reprobabo. sicut et quedā habent exē
plaria. ecce ḡiationem filiorū tuorū.
Cui continui. id est cui filiorū tuor con
tinui? id est cui congrui. cui attōmoda
ui? Dissonui ab oīnibus si sic do
cō consonat. nō continuit. Aliud dictu
rus sum quā dixit abraham: q̄ dixit
ysaac. quā iacob. q̄n direcūt pphete:
Illi enī omnes direcunt. quia curat
deus res hūanas? ego dicturus sum
quia nō curat? Vidi ne in me prudē
me q̄n in illis? Vidi ne intellectus in
me q̄n in illis? Salubertima auctoitas
reuocauit cogitationē ab impietate.
Et quid sequit? Si dicebam narrabo
sic: ecce ḡiationem filiorū tuorū re
probaui. Ergo ne reprobaret q̄d fecit:
Et suscepi cognoscere. Suscepit cog
noscē: deus illi assit et cognoscat. In
terim fīēs a magno lapsu reuocatur.
q̄ido non se iam sapientem p̄sumat: ꝑ
suscepit cognoscere q̄d nescirebat. Iā
enī volebat quasi sapiens videri et pre
dicari. nullam esse deo curā de rebus
humanis: facta est cū ista quorūdā
nequissima et impia doctrina. Dicatis
fratres multos disputare et dicē. quia
deus res hūanas non curat. q̄ tu sibi
regunt omīa. ul' quia stellis sibi certe
sunt voluntates nrē. quia unusquisq; nō
pro meritis agit. sed necessitate stella
rū suarū. Doctrina mala. doctrina īpia.
in hoc iste ibat. tanus pene cōmoti sūt
pedes: et tanus paulominus effusi sunt
gressus. in hunc ibat errorē. Sed q̄ nō
continebat ḡiationi filiorū dei suscre
pit cognoscere: et dīpnauit sapientiam
in qua iustis dei nō congruebat. Et
quid dicit? Iudiamus. q̄ suscepit cog
noscē et adiutus ē: et docuit aliq̄d et
indicauit nobis. Et suscepit magis cog
noscere. Hoc labor est ante me. Vi
magnus labor cognoscē. quomō r̄ dī
rigat res hūanas. et bene sit malis et
laborent boni. Magna vis questionis:
ideo hoc labor est ante me. Quasi stat
mihi in faciem murus quidā: sed ha
bes vocem psalmi. in deo meo trāsgre
diar murū. Hoc labor est ante me. De
ū dicis. labor est ante tē: ꝑ ante deū
non ē labor. Fac te ante deū ubi nō est
labor: et nec tibi erit labor. Et fecit hoc:
nā dicit q̄n dū labor aī se. Donec
intrem in sanctuariū dei: et intelligā
in nouissima. Magna res fīēs. Tamdiu
laboro inquit. et ante faciem meā labo
rem quēdam intractabilē video? ut q̄
nostram quomō et iustus sit deus. et
res hūanas curet. et nō sit iniquus q̄d
pectantes et scelera facientes. Felicitatē
habent in hac terra: pij vero et deo ser
uientes in tēptationibus plerūq; et
in laboribus fatigent. Magna diffi
cultas ē hoc fieri: sed donec intrem
in sanctuariū dei. In sanctuariū enim dei
quid tibi prestat. ut habeat soluas ques
tionē? Et intelligam in nouissima.
nō in presentia. Ego inquit de sanctua
rio deo intendo oculū in finem: pīna
tū ingredior. Totū hoc q̄d vocat hūanū
genus. omīs ista massa mortalitatis
ventura est ad examen. ventura ē ad
libram. appendent ibi opera hoīm: et
cuncta modo nubes inuoluit. sed deo
cognita sunt merita singulorum. et

Et intelligam ut̄ q̄t in nouissima. sed nō a me: nā ante me labor est. Unde intelligam in nouissima? Intrem ī sanctuariū dei. Ibi ergo intellexit. Et unde modo isti feluces? Quēadmodū ptā men ꝓpter dolositatem posuisti eis. Qa dolosi sunt. idest fraudulenti sūt: q̄a dolosi sunt. dolos patiunt. Qd est hoc. quia fraudulenti fraudē patiuntur? Fraudem volunt fare generi humano. in omibus nequitijs suis: fraudem et ipsi patiunt. ut terrena bona eligant. et relinquant eterna. Ergo fratres in eo qd faciunt fraudē. fraudem patiūtur. Qd iam dudum dixi frēs. quale est hoc quis ut lucret vestem et perdat fidē? Ille tu tulit vestem passus est fraudē? an iste. qui tanto dampno patuit? Si pciosior est vestis q̄ fides: maiore dāpno ille afficiatur. Si aūt integumentū fides excedit totū mūdum ille videbit dampnū vestis ꝓpter? huic aūt dicit. quid ꝓdest homini si totū mundū lucretur. anime aūt sue dāpnū patiat? Ergo quid illis contigit? Ꝓpter dolositatem posuisti eis? Deiecisti eos dū extollerent. Non dixit deiecisti eos quia elati sunt. nō quasi postea q̄ elati sūt deiecisti eos. sed in eo ipso qd elati sūt. deiecti sunt. Si enī efferri male est: deiecisti eos dū extollerent. Quomō facti sunt in desolationē subito? Admirat sup eis. intelligens ī nouissima. Defecerunt ue quomō fumus. qui dū extollitur desinit. defecerunt. Quomō dixit. defecerunt? Quomō qui intelligit in nouissima. Defecerunt. perierūt ꝓpter iniquitatem suam. velut somnū exurgentis. Quomō defecerūt? Quomō desinit somnū exurgentis? Fit hoīem in somnijs videre se īuenisse thezauros: dives est. sed donec euigilet. Veluti sōpnū exurgentis. Sic defecerunt q̄modo somnū euigilantis. Querit igit et non est: nichil in manibus. nichil in lecto. Paup dormierat: dives ī sōpnijs factus fuerat. Si nō euigilasset dives esset: euigilauit. īuenit etiā pnam qm̄ dimiserat dormiens. Et isti inuenient miseriam quā sibi cōparauerant: nī euigilauerīt de hac vita tūsit illud qd quasi in sompno tenebat velut sōpnū exurgentis. Et ne dicetur qd ergo pna tibi videt claritas eorū. pna tibi videt pompa eorū. pna tibi videt turba pmagines. statue. laudes. tanei dimentum. Dñe aut in mutatione tua pmagines eorū ad nichilū redigis. Itaq frēs mea libe loquens de hoc loco ut vnde lucret. quia q̄ndo vobis mistem. magis vos ferimus q̄ dolemus: in nomīe xpi et in timore eius exhortor vos. ut q̄ecq̄ ista non habetis nō cupiatis: quecq̄ habetis nō in eis p̄sumatis. Ecce dixi vobis nō dico damnami q̄a habetis. sed dāpnami si de talibus p̄sumatis. si de talibus p̄sumitis. si de talibus in flammis. si propt talia magna vobis videamī. si ꝓpter talia paupes nō agnoscatis. si generis hūani condītione cōmunē propt excellentem vanitatem obliuiscamī: tūc enī deus necesse ē re tribuat in nouissimo. et ī mutatē sua pmaginē talē ad nichilum redigat. Qui aūt dives est. hoc modo sit qd pcepit aplis? precipe iubet divitibz huic mūdi nō superbe sapere. neq̄ sperare in incerto diuitiarū suarū: sed ī deo viuo. qui prestat nobis omia habundanter ad fruendū. Abstulit supbiam diuitū. dat consiliū. Quasi dicerent diuites. diuites sumus. supbie nos prohibes. iactare pompas diuitiarū nrārū vetas? qd ergo facturi sum de istis diuitijs? Usq̄ adeo non est qd inde fiat: Diuites iquit sint in operibz bonis: facile ti buant. cōmunicent. Quid prosit hoc. Thesaurizent sibi fundamentū bonū in futurū: ut apprehēdant veram vitā. Ubi debent sibi thesaurizare? Q̄ mi sit iste oculū intrans in sanctuariū dei. Exhorrescant omes frēs nostri diuites habūdantes pecunia. auro. argento. familia. honoribz: exhorrescāt quomō dictū est. Dñe in mutatione tua pmaginē eorū ad nichilū redigis. Nōne digni sunt licet pati. ut deus in mutatē sua pmaginē eorū ad nichilū redigat. q̄a et ipi in mutatē sua terrena pmaginē dei ad nichilū redigerunt: In mutatione tua pmaginem eorū ad nichilū redigis. Quia delectatum ē cor meū.

Dint quibus rebus temptat: quia delectatiõ est cor meũ. Et reneς mei mutati sunt. Quando me delectauerũt ꝓpalia ista: mutati sũt reneς mei. Potest et sic intelligi. quia delectatiõ ẽ cor meũ in deũ. et reneς mei mutati st: idest libidineς mee mutate sũt. et cas tus totus factus sum. Reneς mei mutati sũt. Et audi quomõ. Et ego ad nichilũ redactus sum. et nõ cognoui. Ego ille qui modo ista dico diutius aliqñ talia desideraui: ideo et ego ad nichilũ redactus sum. qñ pene effusi st̃ gressus mei. Et ego ad nichilũ redactus sũ. et nõ cognoui. Non est ergo desperandũ. et de illis in quoς talia diebam. Quid est nõ cognoui? Quasi petus factus sum ad te: et ego semp terrenum. Multum interest inᵗ istũ et alioς. Iste quasi petus factus ẽ desiderando terrena. qñ redat tus ad nichilũ nõ cognouit etna: si nõ retessit a deo suo. quia nõ illa desidera ut a demonibus a dyabolo. Vor enim iã vobis cõmendaui: vor ẽ synagoge. idest illius populi qui nõ seruauit vdo lib. Petus quidẽ factus a deo meo terre na desiderans: sed nũqᵐ retessi ab ipso deo meo. Quia ergo qñs factus petus nõ retessi a deo meo: sequit. Tenuiſ ti manũ dextere mee. Non dixit manũ dexterã meã; sed manũ dextere mee. Si dextera manus ẽ: manus habz ma nũ. Manũ tenuisti dexte mee. ut dedu xeres me. Quid posuit manũ? Potesta tem: Vor enĩ dixim quẽq̃ habẽ in ma nu qđ habet in potestate: qñmõ dixit dyabolus deo de iob. mitte manũ tuã. et tolle que habet. Quid est mitte ma nũ tuam? Da potestatem. Manũ dei ꝯ. mors et vita in manibus lingue. Nũquid lingua manus habet? Sz qđ est in manibus lingue: In potestate lingue. Quid est in potestate lingue? Ex ore tuo iustificaberis: et ex ore tuo ꝯdemnaberis. Tenuisti ergo manum dextere mee: ptãtem dextere mee. Que est dextera mea? Quia ego semp terrã. In sinistrã habebam qꝫ petus factus sum. idest quia terrena in me fuit contu pistentia: sed dextera mea erat. qꝫ semp terrã eram. Huius dextere mee manum tenuisti: idest potestatem texisti. Qm potestatem? Dedit eis potestatẽ fili os dei fieri. Cepit esse iam inᵗ filioς dei. ad nouũ testamentũ ptinens. Vi de quomõ retenta est manus dexte ei? In volũtate tua dediuisti me. Quid est in volũtate tua? Non in meritis me is. Quid est in voluntate tua? Iudi a postolũ qui fuit petus primo terrena de siderans: et sic in vetus testamentũ ui uens. Quid aut? Qui primo fui blas phemus et psecutor et iniuriosus: sed miserꝯdiã consecutus sũ. Qđ est in volũtate tua? Gratia dei sum qđ sum. Et cũ gloria assũpsisti me. Iam quod assumptus ẽ et in qua gloriaqus er plicat? Quis dixit? Expectemus hoc. qꝫ in resurrectione erit: in nouissimis erit. Cũ gloria assũpsisti me. Et cepit cogita re felicitatẽ ipsam celestẽ: et arguere se quia petus fuit. et terrena desiderauit. Quid enĩ mihi est in celo? et a te qđ volui sup terram? Et vere vitã intellexi se vos video. Compauit volũtati sue ter rene premiũ celeste qđ acceptuus est: vidit quid ibi sibi seruaret. et cogitans et estuans in cogitatione cuiusdã rei in effabilis. quã nec oculus vidit. nec au ris audiuit. nec in cor hoĩis ascendit: nõ dixit illud aut illud mihi ẽ in celo. sed qđ mihi ẽ in celo? Quid est illud qđ habeo in celo? Quantũ est. quale est. qđ est? Et cũ nõ inuenisset qđ habeo in ce lo? a te quid volui sup terrã? Seruas in tu si dixim ut possũ. sed date venia. aut pite conatũ meũ. deuotionẽ intendi. nã explicandi nullã facultatẽ: seruas in quit mihi tu in celo diuitias ĩmõrles teipm? et ego volui a te in tra qđ habẽt et impy. qđ habent et mali. qđ habẽt et facinorosi pecuniã auri et argentũ. gẽmas familias. qđ habent et srelcã ti multi: qđ habent multe femine tur pes. multi viri turpes. Vel p magno desideraui a deo meo sup terrã: nũ fer uet se mihi in celo deus meus. Qđ enĩ mihi est in celo? Ostendẽ habet ipsum quid. Et a te quid volui super terram? Defecit cor meũ et caro mea. ds cor dis mei. Vor ergo mihi est in celo ser uatũ. Deus cordis mei. Et pars me a deus meus. Quid est frẽs? Inuenim diuitias niãs: eligat sibi partes gen humanũ. Videamus hoĩes cupiditatũ

uersitate dilauari: elegant alij multi
tudinem. alij adoratione. alij diuisas vari
as q doctrinas. alij negotiatione. alij a
gricultura. istas ptes sibi faciant de re
bus humanis: dicamet plus dei. pars
mea deus meus. Non ad tempus pars
mea: sed pars mea deus. In seculum. a
Aurum et si semp habebo. q̄d habebo?
Deum et si non semp haberem? q̄ mag
nū bonū haberem? Hoc attendit q deus
multis seipm promittit: et id me in eternū
habiturū promittit. Tantū habeo: et nūq̄
nō habeo. a Magna felicitas. pars mea
deus. Cui diu? In seculum. Quomodo?
Ecce vide quomō illū amauit. Fecit cor
tastum: deus cordis mei. et pars mea
deus in seculum. Factū est cor tastū: q̄tus
iam amat deus. nō ab illo petit aliud
premiū. Qui aliud p̄miū petit a deo.
et ppterea vult seruire deo: carus fiat
q̄d vult accipe. q̄ ipm a quo vult accipe.
Quid ergo? Nullū premiū dei? Nullū
pret ipsum. Premiū dei. ipse deus est.
Hoc amat. hoc diligit: si aliud dilexerit
nō erit castus amor. Recede ab igne
īmortali: fugefias corrūperis. Noli ire
dece: corruptio tua erit. formatio tua
erit. Iam iste recedit. iam istū penitet: iā
penitentiā iste elegit. iam dicit pars
mea deus. Et quomō delectat in ipso.
quē sibi ptem elegit? Ecce á longe
fecit se a te penitūt. Iste ergo recessit
a deo sed nō longe. q̄ quasi petus fur
tus sum īquit et ego semp teci: illi vō
longe recesserunt. quia nō solū terena
desiderauerūt. sed ea a demonibz et a
dyabolo petierūt. Qui longe se fecūt
a te peribunt. Et quid est longe a deo
fieri? Perdidisti omnē qui formicat
abs te. Hoc formicationi contrarius est
amor castus. Quis ē amor castus? A
mat iam anima sponsū suū? q̄d ab
illo querit sponso suo quem diligit?
Forte quomō sibi eligunt hoīes. aut
generos a sponsos femie eligūt. Fo
rte diuitias et aurū eius amat. t fun
dos et argentū et pecuniā. et equos
et familiā et reteta? Absit. Ista ipsū
solum amat. gratis amat. q̄ in ipso
habet omīa. quia p ipm facta st omīa.
Perdidisti unq̄ oēm qui formicat abs
te. Tu aūt quid facis? Mihi autē
adherē deo bonū est. Hoc ē totū bonū.

Multus amplius? Oleo volentes.
Fratres quid vultis amplius? Deo he
rere nichil ē melius: q̄n videbimus fa
cie ad faciem. Modo ergo quid. q̄a ad
huc peregrinus loquor? Adherere deo in
quit bonū est: sed modo in peregrinati
one. quia nōdum venit res. Ponere
in deo spem meā. Q̄n̄dui ergo non dū
adheristi. ibi pone spem: fluctuans a
terra p̄mitte hanc anchorā? nōdū he
res p presentia: inhere p spem. Ponere
in deū spem meā. Et q̄d huc agens po
nes in deo spem tuā? Q̄d erit negotiū
tuū? nisi ut laudes quē diligis. et fi
nabs te cū amatoribus eius? Ecce si
amares aurigā? nō raperes ceteros ut
teū amarent? Amator aurige quātus
transit loquit de illo: ut cū illo eum a
ment et ceteri. Quatis amant flagita
osi hoīes? et a deo premiū querit ut
ametur? Anima deū gratis: nulli inde
as deū. Rapite eū q̄tū potestis. q̄tū
possessuri estis: nō fit angustus. Nul
los in illo limites faciet: totum sin
guli possidebitis. et totī omnes habe
bitis. Ergo hoc fac cū hac es. id est cum
pones in deo spem tuam. Quid enī fe
cisti? Et annūciacem omēs laudes
tuas. in atrijs filie syon. Ut annūciem
omēs laudes tuas. Sed ubi? In atrijs
filie syon: quia p̄dicatio dei pret ecle
siam tantus est. Parū est laudare deū
et annūciare omēs laudes eius: in a
trijs syon annūcia. Ad unitatē tende:
noli dividere pplin. sed rape ad unū.
et fac unū. Oblitus sum q̄n diu dixi.
Jam finito psalmo et isto ordine tonito
me diuturnū habuisse sermonē: sed
studijs vestris nō sufficio. Violenti
estis nimis: utinam isti violenta
rapiatis regnum celorum. Explicit
psalmus lxxxj. Incipit psalmus lxxxij.

Psalmi huius titulus ē.
Intellectus asaph. Asaph
latine congregatio. grece
synagoga dicit. Videam
quid intellexerit ista syna
goga. Nos aūt intelligamus p̄mit
synagogam: eruditi intelligam q̄d
intellexerit synagoga. Dis congrega
no generalis noie synagoga appella
tur: et pecorū et hoīm potest dici cō
gregatio. Nō aūt hic pecor congregatio

est qñ audiuim⁹ intellectū. Cā homo
nō in se neglexerit intellectū in honoe
positus: quid de illo dictum est audi.
Homo in honore positus nō intellexit:
compatus est iumentis insensatis. et
similis factus ē illis. Quia ergo nō est
pcorū congregatio nec ou differendū
ē. nec diligentius cōmendandū: sed qa
hoīm est. quorū hoīm sit hoc debemus
intelligē. Non utiq eorū hoīm ē qui in
honore posita nō intelligentes cōpati
sunt iumentis insensatis. et similes f
facti sūt eis: sed eorū qui intelligunt.
Prescribit enī hoc tytulus psalmi di
cens intellectus asaph. Intellect⁹ ergo
quedā congregatio est: nunc vocē au
ditum sumus. Sed qñ propie synago
ga dicta est. congregatio populi isrl.
ma ut ubicūq audierim⁹ synagogā.
nō iam soleamus ītelligere nisi pplm
ideorū: videam⁹ ne forte ipius vox sit
in isto psalmo. Sed qua uū ideorum
et qualis populi isrl'? Non enī palee.
sed forte frumenta: nō ramorū fracto.
qui sūt isrl' hy sunt israhelite. sed un
psaat īquit vocabit tibi semen: hoc
est nō hy qui filij carnis hy filij dei. ß
filij pmissionis deputant⁹ in semine.
Sūt ergo quidam israhelite. et quib⁹
erat ille de quo dictū est. ecce vē israhe
lita in quo dolus nō est. Non secūdū
hoc dico qđ et nos israhelite sum⁹? qa
et nos semen abrahe sum⁹? gentibus
quippe loquebat⁹ aplus cū diceret. g⁹
abrahe semen estis secdm pmissionem
heredes secdm hoc ergo oēs israhelite
qui seq̄mur vestigia fidei pris nostri
abrahe: sed illo modo hic intelligum⁹
israhelitarū vocem. quomō dicit aplus.
nam et ego israhelita sū ex semine
abrahe ex tribu beniamin. Hic ergo
intelligum⁹ qđ pphete dixerunt. reli
quie salue fiunt. Reliquiarū utiq sal
uatarū audiamus hic vocem⁹: ut lo
quat⁹ synagoga que accepat vetus
testamentū. et intenta erat ī pmissa
carnalia: et ex hoc factū est. ut nutu
rent ea pedes. Nam et in alio quodā
psalmo ubi eadē tytulus habz asaph
quid dicit⁹? Quā bonus deus israhl'. rec
tis corde. Quare istis rectis corde: a hei
aūt pene commoti sunt pedes. Et
quasi dixēmus. unde tibi cōmoti sūt
pedes? paulominus inquit effusi sūt
gressus mei. quia zelaui in pcōres
patem peccatorū videns. Cū ei secdm
pmissa dei ad vetus testamentū pinē
tia expectaret felicitatē terrenā: aīad
uertit eam habundare apud impios ī
his rebus quas expectauerat a deo pol
lere illos qui nō colerent deū: et tamq̄
sine causa deo seruisset. mutuauerūt pe
des eius. Ibi enī dicit. ecce ipi peccatores
et habundantes in seculo optinuerunt
diuitias. Nunqđ in vano iustificaui cor
meū: Videte quēadmodū paulominus
effusi sunt gressus eius? ut iam dicit.
sibi anima. que utilitas qr seruio deo?
Ecce ille nō seruit et felix est: ego seruio
et laboro. Postremo puta qua et ego
felix sum qñ et ille felix ē. q̄ non seruit?
Quare me putē ideo felicem esse qa ser
uio? Ille aūt psalmus cui⁹ testimoniū
pdixi pcedit istū quē nūc in manibus
habemus. Oportune aūt nō ex nostra.
sed ex dei dispensatione factū est: ut mō
audirem⁹ ex euangelio. qa lex p moysē
data est. gratia et veritas p ihm xpm
facta ē. Si enī distrinum⁹ duo testamēta
vetus et nouū. nō sūt eadem sacramenta
nec eadem promissa: eadē tamē plera
q̄ pcepta. Nam nō omicidē nō mechabe
ris nō furaberis. honora prem et mrem.
nō falsum testimoniū dices. nō cōcu
pisces res proximi tui. nō concupisces ux
orem proximi tui. et nobis preceptū ē: et
quisq̄s ea nō obseruauerit deus at nec
oīno dignus ē qui accipere mereatur
montē sanctū dei. de quo dictū est. q̄s
habitabit in tabernaculo tuo? et quis
requiescet in monte sancto tuo: Innoc
ens manibus et mūdus corde. Vel dic
mus fratres hmōi: ut oīs de nouo tes
tamento discatis nō inhiare terrenis
rebus. sed celestia adipisci. Discussa g⁹
pcepta aut oīa eadem īueniūt⁹. a ut t
aliqua ī euangelio que nō dicta sūt
a pphetis. Pcepta eadem. sacramēta
nō eadem. promissa nō eadem. Videa
mus quare pcepta eadem: qa secūdū
hec deo seruire debemus. Sacramenta
nō eadem: quia alia sūt sacramenta
dantia salutem. alia pmittentia sal
uatorem. Sacramēta noui testamēti
dant salutē: sacmenta veteris testamē

ti promiserunt saluatorem. Cū ergo iā teneas pmissa? quid queris pmittēta? Habens iam saluatorē. hoc dico teneas pmissa? non qđ iam attigerim vitam eternā: sed quia iam venerat xp̄us qui per pphetas prenūciabat. Mutata sūt sacramenta: facta sūt saluatiora. paupora. salutariora. Pmissa q̄re non ea dē? Quia pmissa ē terra chanaan. quia pmissa est terra copiosa. fructuosa. affluens lacte et melle? pmissū regnū tpale. pmissa felicitas seculi: pmissa fecunditas filiorū. pmissa subiectio ūniuꝛ. Hec oīa ad terrenā felicitatē ptinent. Sed quare ipsa primo pmitti oportebat? Quia nō primo qđ spūale est. sed qđ animale: postea inquit spirituale. Primus homo de terra terrenus: secūs homo de celo celestis? qualis terrenus. tales et terreni: et qualis celestis. tales et celestes. Sicut portauimꝰ ymaginē terreni: portemus et ymaginē eius qui de celo ē. Ad ymaginē terreni ptinet vetus testamentū: ad ymaginem celestis nouū testamentū. Sed ne quisq̄m putaret + ab alio factum ēe hoīem terrenū. ab alio celestem? ideo deus ostendens se ēe utriusq̄ creatorē. etiā utriusq̄ testamēti se ēe voluit auctorē: ut et terrena promitteret in veteri testamento. et celestia in nouo testamēto. Sed tam dui primus homo terrenus eis qđ dui terrena sapis. Nūquid cū puero dant̄ quedā puerilia ludibria. quibꝰ pueriliꝫ animus auocet̄? pterea grandes tenta. nūmi erudiuntur e manibꝰ. ut aliq̄d iam utilius tractet qđ grandem decet? Veruptamē tuipse dedisti filio tuo. et nuces puulo. et cōditem grandi. Non ergo quia illa q̄ si ludibria puerorū deus p nouū testamētū eruisset de manibus filiorū. ut aliq̄d utilius grandescentibꝰ daret? pterea priora illa nō ipse dedisse putādus ē: Ipse utrūq̄ dedit: sed lex ipsa p moysen data est. gratia et veritas p ihm xp̄m facta est. Gratia quia implet̄ p tantam qđ per litteram iubebatur: veritas quia reddit̄ quod pmittebat. Vox ergo intellexit asaph iste. Denicq̄ oīa que videbis pmissa fuerant ablata sūt. Vbi est regnū eorum. ubi templū? ubi unctio. ubi sacerdos? vbi iam apud illos pphete? Et quo venit qui p pphas predicabat in illa gente iam nichil hoc est: iam pdidit terrena. et nondū quem celestia. Inhierem ergo tibi quibus ea deus donet nō debes: veruptamen nō quia eis inhiere nō debemus. aliū ea dare nisi deū tibi debemus. Ipse ea dat: si noli pro magno exspectare ab eo bonū. qđ dat et nō bono. Nam si pro magno ea daret: malus ea nō daret. Deo aūt illa voluit dare et malis? ut discāt boni aliud ab illo querē qđ non dat et mali. Illi aūt inhierentes tibi muscipulā et nō de illo presumentes qui fecit celū et terram. qui eis dedit et ipsa terrena. qui eis etiā temporaliter de egypti captiuitate liberauit. qui eos per diuisum mare duxit. qui eos inimicos p̄sequentes fluctibꝰ obruit. nō in illo p̄sumētes qui daret utiq̄ celestia grandibꝰ sicut terrena puerilibꝰ dedit: timentes pdere quod acceperant. occiderūt qui dicebant. Nec dicimus frēs: ut oīs de nouo testamēto discātis nō inhierē terrenis. Sed ei illi inuisibiliter terrenis inheserunt. qbꝰ ipsum nouū testamentū nondū fuerat reuelatū? q̄nto inuisibiliꝰ tibi sectant̄. quibꝰ iam pmissa celestia i nouo testamento reuelata sunt: Nam celestes frēs mei qđ dictum sit a perfectis quentibus xp̄m: si diuiserum̄ eū ve nient romani. et tollent nobis et loc tūi et gentē. Videte q̄ timendo tibi pdere. regem celi occiderūt. Et quod factū est: pciderunt etiā ipsa terrena. et ubi occiderunt xp̄m ibi oīsi sunt. ci tūi terrā nolentes pdere datorem vite occiderunt. eandem terrā omisi pdi runt: et eo tēpore quo illū occiderunt. eoipso tempore admonerent̄ quāe ipsa pcessi sunt. Quando enī eūsa est nu tas iudeorū pascha celebrabant: et t multus milibus hoīm tota ipa gens cōuenerat ad illius festiuitatis celebrationē. Ibi deus p malos quidē sed tamen ille bonus. p iniustos sed iustꝰ et iuste. ita in eos vindicauit: ut pe rimerent̄ multa hoīm milia. et ipsa ciuitas euertēretur. Vox in isto psalmo plangit intellectus asaph. et in ipso planctu tamq̄ intellectus discernit terrena a celestibus? discernit vetus testamentū a nouo testamēto. ut vi deas p que transeas. quid expectes;

qđ relinquas. qbus hereas. Ut ḡ cepit.

QUid deus repulisti nos in finem? Repulisti in finem ex psona populi iudeorū: ex persona congregationis que ꝓprie synagoga appellat. Ut quid repulisti nos deus in finem? Non reprehendit sed queritur. Ut qđ obrem. propt quid hoc fecisti? Quid fecisti? Repulisti nos in finem. Qđ est in finem? Forte usq; in finem seculi. t in repulisti nos in xpo. qui finis ē omi credenti? Ut quid enī repulisti nos ꝺ in finem? Iratus ē animus tuus su per oues gregis tui. Quare iratus es super oues gregis tui? nisi qa terrenis ī herebamus. et pastorem nō agnoscebamus? Memento congregatiōis tue. quā possedisti ab initio. Nūqđ ista pt ē vox gentiū? Nūqđ gentes possedit ab ūno? Semen abrahe populū isrl. ecā sđm carnē natū de ꝑiarchis ꝓbz nostris. quorū nos filij facti sum⁹ non veniendo de carne. sed imitando fidē? illi aūt a deo possessi ab initio qđ eis tō tigit? Memento congregatiōis tue. quā possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tue. Ipam congregationē tuā virgā hereditatis redemisti. Vant ipam congregationē dux virgā hereditatis. Respiciam⁹ ad fām gregationē liberans illā de egypto. qđ signū dederit moysi tū dicext ei moyses. qđ signū dabo ut credant m̄. quia ni me misisti? Et deus ait ad illum. quid in manu tua portas? Virgam. Proice illam in terrā. Et dimisit virgā in terrā. et facta est serpens: et erpauit moyses. et fugit ab eo. Et ait illi dns. apprehende caudam eius: et apprehendit. et reuersa ē in statū suum. virga facta sicut antea virga erat. Quid significat? Non enī frustra fac tum est. Interrogemus litteras deū. Quid serpens psuasit homi? Mortē. Ergo mors a serpente. Si mors a serpente: virga in serpente. xps in mor te. Deo etiam tū serpentibus ī deser to morderent et necarent precepit do minus moysi. ut serpentem eneum exaltaret in heremo. et admoneret. plin. ut quisq; a serpente morsus t esset. illū intueret et sanaret: sic et fiebat. sic et homines a venenis morsi a serpentibus sanabant intuendo ser pentē. Sanari a serpente magnū sa cramentū. Qđ est intuendo serpentē. sanari a serpente? Credendo ī mortuū. saluari a morte. Et tamen expauit et fugit moyses. Quid est ab illo spente fugisse moysen? Quid fratres ni qđ scam⁹ in euangelio factū? Mortuus ē xpus. et expauerūt discipuli: et ab illa spe in qua fuerant recesserūt. Sed qđ dictum ē? Apprehende caudam ei⁹. Qđ ē caudam? Posteriora comphende. Hoc significauit et illud posteriora mea vi debis. Primo factus serpens sed cauda retenta facta virga: primo occisus. post ea resurrexit. Est etiā in ea cauda ser pentis finis seculi? quia sic modo mor talibus extlie ambulat alij eunt alij venit ꝑ mortē tamq; ꝑ serpentē: qa a sepente mors semenata ē. Sed in fi ne seculi tamq; cauda redim⁹ ad ma nū dei. et efficim⁹ stabilitū regnū dei: ut impleat in nobis redemisti virgā hereditatis tue. Sed q: synagoge vox est. redemisti aūt virgam hereditatis dei magis apparet in gentibz. omnia aūt spes iudeorū. ul' eorū qui futuri sunt ut credant. ul' eorū qui eo tpe cre diderūt. qñdo missso spū sancto discipli. oīm gentiū linguis loqui sūt. tūc enī aliqđ milia de iudeis ipis xpi crucifixo rubus credidērūt? et quia ꝑpe inuenti erant ita crediderunt. ut oīa que ha bebant venderent. et ꝓcia rerū suarū ante pedes aplōz ponerent: qr ergo ot cultū erat hoc. magis qr redēptio vir ge dei clara futura erat ui gentibus. erpauit vnde dicat qđ dixit. redemisti virgam hereditatis tue. Hoc dixit nō de gentibus in quibz manifestum ē. Sed vnde? Montem spon. Adiuat et mons spon potest aliē intelligi istū. In quē habitasti in ipso? ubi erat ꝑius ante ubi institutū templū. ubi celebrata sacrificia: ubi oīa illo tē pore necessaria xpm ꝑmittentia. Ꝑ missio cū reddit res. iam fit superflua. Nam antq̄ reddat quod ꝑmittit. ne cessaria ē ipsa ꝑmissio: ne ꝑmissum sibi obliuiscatur cui ꝑmittit. et non expectando moriat. Oportet ergo ut expectet. ut cū venerit impiat: ideo

nō debet deserē ꝓmissionē. Propter
hoc nō deserebant figure: ut venien
te die umbre tollerent. Montem spon
sum quē inhabitasti in ipso. Ele
na manū tuam in superbias eorū in fi
nem. Quomō nos repellebas in finē:
sic eleua manus in superbias eorū in
finem. Quorū superbia est ihrlim. Aquibꝫ eūsa
est ihrlim. Aquibus aūt. nisi a regibꝫ
gentiū? Bene eleuata est manus ei⁹
in superbias eorū in finem: nam et ipsi
iam xpm cognouerūt. Finis ei legis
xpus ad iustitiam omni credenti. Cūm
bene illis optat. Quasi iratus loquit.
et maledicē videt. et utinā eueniat
qđ maledixit: ymo iam in noīe xpusti
euenire gaudeam? Iam tenētes scep
trū subdunt ligno crucis? iam fit qđ
predictū est. adorabunt eū oēs reges
terre: omnes gentes seruient illi. Iam
in frontibus regum ꝓstrati ē signū
crucis. qđ gēma dyadematis. Eleua ma
nū tuas in superbias eorū in finem. ꝛ
Quanta malignē egit⁹ est īimi
cus in sanctis tuis? In hys que sācta
tua erant. idest in templo. in sacerdo
cio? in illis oībus sacramētis que
illo tēpore fuerunt quita malignē ega
tus est inimicus? Revera īimicus tē
egatus est. Gentes enī tūc que hoc fe
cerunt. deos falsos colebant simula
cra adorabant. demonibꝫ seruiebāt:
egati sūt tamen multa mala in sūs
dei. Quita possent nisi ꝓmittent? Cui
aūt ꝓmittent? nisi iam sūi illa ꝑma
ꝓmissiua nō essent cū ipse qui ꝓmise
rat teneret? Ergo quita malignatus
est īimicus in sanctis tuis? Et glo
riati sunt oīes qui oderūt te. Deuos
attende demonū. seruos simulatiōz:
quales tūc gentes erant. qui ceciderunt
templū et ciuitatē dei. Et gloriati sūt.
In medio solempnitatis tue. Memē
tote qđ dixi tūc euersam cē ihrlim cū
ipa solēpnitas ageretur: in q̄ solēpni
tate dnīm crucifixerūt. Congregati se
uerūt: cōgregati perierūt. Posue
runt signa sua signa. et nō cognoue
rūt. Habebant signa sua que ibi pone
rent. vexilla sua aquilas suas. draco
nes suos. signa romana: aut etiam
stratas suas quas primo in templo
posuerūt. aut forte signa sua que au

dierunt a vatibus demonū suorū et
nō cognouerūt. Qđ non cognouerūt:
Quia nō haberes in me potestatē. nisi
tibi data esset desup. Non cognouerūt
quia nō ipsis honor delatus ē. ut af
fligerent ut raperent ul' euerterent a
uitatem: sed impietas eorū tam q̄ se
cutis dei facta ē. Facti sūt instrumen
tum iratꝰ: nō in regnū plantꝰ. sant
et hoc enī deus. qđ plenūq̄ fiant et hō.
Aliq̄n iratus homo apprehendit virgā
iacentem in medio fortasse qualeuiq̄
sarmentū. credit inde filiū suū: at de
inde ꝓicit sarmentū in ignem. ꝛ filio
seruat hereditatē. Sic aliq̄n deus ꝑ
malos erudit bonos: et ꝑ tēporalē
potentiā dāpnandorū exercet discipli
nā liberandorū. Quidenī putatis fru
tres. quia vē sic data est disciplina
illi genti. ut omnino periret? Quanti
inde postea crediderunt? quita adhuc
credituri sunt? Alia est palea. aliud
frumentū: sup utrūq̄ tamen utrum
tribula. sed sub una tribula. aliud tri
turat. aliud purgat. Cūctū bonū
munuit. aliud purgat. Cūctū bonū
prestitit nobis deus de malo unde ma
ditoribus? De ipsa sententia malorū. quā
bonū prestitit est fidelibus gentibꝰ:
Ortus est xpus: ut esset in cruce q̄
attenderet qui esset a serpente mor
sus. Sic ergo et isti forte a diuinis su
is audierant. q̄ debuerunt ire ad hie
rusalē et rapere eā: et cum repissent
atq̄ exuissent eam. dixerūt sibi qđ a
demonibꝫ suis factū sit. Posuerunt
signa sua signa. et nō cognouerunt.
Quid nō cognouerūt? Sicut in e
gressum desup: quia nisi desup es
deret iussio nūq̄ sequentibꝫ gentib⁹
in idolorū pplin talia luterent. Sed
egressum ē desup quomō dixit dau
el. a principio oratiōis tue egressus
ē sermo. Hoc et dns ipsi pylato ifiam
ti se. et ponenti signa sua signa et ꝑ
nō cognoscenti. et dicenti ad xpm mi
non respondes. nescis quia potestatē ha
beo crucifigendi te. et potestatē ha
beo dimittendi te. et dns ad inflatū
tamq̄ vesanam reflandam pūgens.
nō haberes ingst in me potestatem.
nisi data tibi esset desup: sic et hic po
suerunt signa sua signa. et nō cog
nouerūt. Quomō non cognouerūt?

Vsquequo ingressum desup. Quomodo
egressus factus fuerat desup. ut hoc
impleret? Nūquid sic illi cognoscẽ
potuerūt? Jam ptauramus ūsus is
tos euerse ihrlm: ꝓterea quia et ma
nifesta sunt. et non libet ĩmorari. nẽ
in pena ĩmitorū. Quasi in silua
lignorū tonadetūt ianuas eius ĩ id
ipsum. in dolabro et fractorio deiece
runt eam: idē conspurant. constant
in dolabro et fractorio deiecerūt eā.
Incenderūt igni sanctuariū tuū:
polluerūt in terra tabnaculū nois
tui. Dixerūt in corde suo cognatio
eorū inter se. Quid diu cēt? Quie
cōprimamus omēs solēpnitates do
mini de terra. Et ꝑsona huius intpo
situm est. ex ꝑsona asaph. Nō enī illi
seruientes dnō appellarent. aut tem
plū cōtebant. Venite cōprimam⁹
omnes solēpnitates dñi de tra. Ad
asaph quid intellectus asaph ī hys
quid? Non proficit. ul' ut disciplina
data mentibus prauitas nō corrigit.
Euersa sūt omia que primo erant?
nusq̄ sacerdos. nusq̄ altaꝛe udeor:
nusq̄ victima. nusq̄ templū. Ergo
nichil aliud agnoscendum ē. qđq̄
huic detedenti succrescit? Aut vero
hoc ꝓmissum signū auferet? nisi ue
lit ergo hic modo intellectū asaph: vide
amus si ꝓficiat ex tribulatione. Atten
dis quid dicat. Signa nra nō vidi
mus iam nō est ꝓpheta: et nos non
cognoscet adhuc. Certe isti videi qui
se diuint nō agnosci adhuc id est in
captiuitate adhuc esse nondū se libe
rari. expectant adhuc xpm. Venturꝰ
est xpūs. sed venuet ut videt: primo
borator. postea distrector. Venuet qa
venit: et eum venturū esse manifes
ti est. sed iam desup venuet. Ante te
erat o isrl': quassatus es qa offen
disti ut latentem? ne conteraris ob
seruā desup veniētē. Jam enī ꝑdic
tum est per ꝓphetam. quisqs offende
ret in lapidem illū conquassabitur:
et sup quem venerit conteret eum.
Conquassat paruos: cōteret mag
nos. Jam signa tua nō videbis: iam
nō est ꝓpheta. et dirus. et nos nō ag
noscet adhuc. qr vos nō agnoscatis
adhuc. Jam nō est ꝓpheta. et nos nō
cognoscet adhuc. Usqꝫquo deus ex
probrabit ĩimicus? Clama quasi de
relictus. quasi desertus: clama tāqꝫ
eger qui medicū credē qm̄ curari ma
luisti. nō te agnoscat adhuc. Vide qđ
fecerit qui te nō agnoscat adhuc. Et
eni quibus nō est nūciatum de eo vi
debunt. et qui nō audierūt intellegēt:
et tu adhuc clamas. iam nō est ꝓphta.
et nos nō cognoscis adhuc. Ubi est
intellectus tuus? Irritat aduer
sarius nomen tuū in finē. Adhuc irri
tat adūsarius nomen tuū in finem
vt iratus corripias. corripiens cog
noscas in finē: aut certe in finē usqꝫ
ad finem. Usqꝫ ad quē finem? Quousqꝫ
cognoscas quousqꝫ clames: quousqꝫ
apprehensa cauda redeat ad regnum.
Et quid auertis manū tuā et dex
terā tuam de medio sinu tuo ī finē:
Aliū aliud signū qđ datū ē mosi.
Quomō enī superius de virga signū
ita et de cetera. Cum ei illud factū
cēt de virga: dedit deus alterū signū.
Mitte inquit manū tuā in sinū tuū.
et misit: ꝑdixit eam. et ꝑdixit. et inue
ta est alba idest ĩmunda. Albor enī
in iuste: lepra est nō candor. Ipa enī
hereditas dei idest ꝓphꝫ eius foras
ab eo missus ĩmūdus factus ē. Sed
quid illi ait? Reuoca eā in sinū tuū:
reuocauit. et conuersa est ad colorē suū.
Nūquid hoc factus aut asaph iste: Usqꝫ
dextera tuam alienas a sinu tuo?
ut foris immūda ĩmaneat: Reuoca
eam. redeat ad colorē: agnoscat sal
uatorē. Ut qđ auertis manū tuā et
dextera tuam. de medio sinu tuo in
finē: Vel clamat rerus nō intelli
gens: et hoc deus facit qđ facit. Nec
enī venit xpūs: Certas ex pte isrl'
facta ē. ut plenitudo gentiū intret:
et sic oīs isrl' saluus fiet. Ergo iam
asaph agnosce qđ ꝓfecit: ut ul' se
quaris si ꝓcedere noluisti. Non enī
frustra venit xpūs. aut frustra otri
sus est xpūs: aut frustra granum
cadit in terrā. nisi ut multiplicat
surgeret. Exaltatus est serpens in
heremo: ut ꝓfusū a veneno sanaret.
Attende qđ factū est: noli putare va
nitate qđ venit? ne te male inueniat:

+ ī medio

tū iterū veneūt. Intellexit asaph qa
in tytulo psalmi intellectus asaph.
Et quid aut? Deus aūt rex noster
ante secula: operatus est salutē terre.
Ver nos clamamus. iam nō est ppha.
et nos nō cognoscet adhuc. Ver autē
deus nr. rex nr. qui ē ante secula. ope
tus est salutem in medio terre: quia
ipse ē in principio verbū, per qō facta
sūt secula. operatus est salutem in me
dio terre. Deus ergo rex nr ante secula.
quid fecit? Operatus ē salutem ī me
dio terre? et ego adhuc clamo quasi
desertus. Ille operatur salutem in me
dio terre: et ego remansi terra. Intel
lexit asaph bene quia ītellāūs asaph.
Quare enī ista. aut qualē salutem
operatus est xp̄us? nisi ut discerēt ho
mines eterna desiderare. nō semp tem
poralibz inhereē: Deus aūt rex nost
ante secula operatus est salutē in me
dio terre. Dū nos clamam? usq; quo
dñe exprobrabit ūmuris in finē. us
qq quo irritat aduersarius. usq; q. ma
nū tuam auertis a sinu tuo: cū ver
diamus, deus aūt rex nr operatus est
salutē in medio terre. et nos dormi
mus. Jam vigilant gentes. et nos
stertim? et tamē nos deus deseruē
rit in sompnis deliram? Operatus est
salutē in medio terre. Jam g̃ asaph
corrige te ad intellectū: dic nobis q̃
lem salutem operatus ē deus ī medio
terre. Cū illa terrena vīa salus eū
sa est. quid fecit. qd ppm misit? Tu cō
firmasti in virtute tua mare: tamq̃
gentem uideorū velut arida a fluctu
bus sepata. Mare in amantudie sua
gentes erant. terrāq; illam undiq; circū
fluebant: et ere cōfirmasti ī virtu
te tua mare. et īmansit terra sitiens
imbrem tuū. Tu cōfirmasti ī virtute
tua mare: Contriuisti capita dra
conū supra aquam. Draconū capita de
monior supbiaz a quibz gentes pos
sidebant? contriuisti sup aquā: qua
eos quos possidebant. ai p baptismū
liberasti. Quid adhuc post capita d̃
conū? Illi enī dracones habent prin
cipem suū: et ipe primus ē magnus
draco. Et de illo quid fecit qui operat
ē salutem in medio tre. audi. Tu
confregisti caput draconis. Cui? dra

conis? Intelligim? dracones oīa
demonia sub dyabolo militantia.
Qui ergo singularis draco cui caput
confractū est. nisi ipm dyabolū intel
ligē debemus? Quid de illo fecit? Tu
confregisti caput draconis. Illud est
unicū peccati: caput illud ē qđ accep
maledictū. ut semen eue observaret
caput serpentis. Admonita est enī
ecclia unicū peccati deuitare. qđ est
unicū peccati? Tamē caput serpēs
ūrū oīm peccati superbia. Confracta
est ergo caput draconis: cōfracta ē su
perbia dyaboli. Et quid de illo fecit.
qui operatus est salutem ī medio ter
re: Vidisti eū in escam ppls ethio
pibus. Quid est hoc? Quomō intelli
go populos ethiopes? Quomō. nisi
p omnes gentes? Et bene p nigros.
Ethiopes enī nigri sūt. Ipsi vocantur
ad fidem qui nigri fuerūt: ipi, prius
ut dicat? eis. Fusius enī aliqñ cōtra
nūt aūt lux in dñō. Ipi prorsus vocāt
nigri: sed ne remaneāt nigri. De luce
enī fit ecclia cui dicat? que ē ista que
ascendit dealbata? Quid ei de nigra
factū est. nisi quod dictū est. nigra sū
et speciosa? Et quomō amisit? ista
in escam draconē istū? Puto qa nigris
ppm amisit in escam: sed xp̄m quo
se consūmarent. dyabolū quē consu
merent. Nam vnde et vitulus illeg
adorauit ppls īsraelis apostata: q
rens deos egyptiorū? dimittens eum
qui liberauit de seruitute egyptiorū.
Vnde agitatū est illud magnū sacra
mentū? Cū enī sit ira ste? mop̄ses co
lentibus et adorantibz ydolū. et zelo
dei inflāmatus vindicaret xp̄alit
et a morte sempitna deuitanda re
reret? tamen ipm caput vituli ī ig
nem misit et exterminauit. cōminuit
in aqua sperisit. et dedit bibē populo.
sit factū est magnū sacramentū. O nos
pheta et anim? nō turbatus sed il
luminatus. qđ egit? Mitte in ignem vi
forma ipa prius confundat? minu
tatī cōminue vt paulatī cōsumat?
mitte in aquā. da ppl̃o bibē. Qđ est
hoc. nisi qua adoratores dyaboli or
pus ipius facti sūt? Quomō agnos
centes xp̄m fiunt corpus xp̄i: ut eis

dicat. vos aũt estis corpus xpi et mẽ
bra. Corpus dyaboli cõsumendũ erat:
et hoc ab israelitis cõsumendũ. et illo ẽi
populo apli. et illo prima ecclia: et
dictũ est petro de genubus. manta et
manducta. Qd est manta et mãducta:
Oracle qd sunt: et fat qd es. Hoc man
ta et manducta. hoc cõminue t bibe:
utrãq; tamen in eodem sacramento. q
oportebat utriq; et sine dubitatione
oportebat. ut corpus qd erat dyaboli
credendo transiret in corpus xpi: sit
dyabolus consumet. amissis membris
suis. Hoc figuratũ est et in serpente
moysi. Nam fecerũt magi similit.
pectusq; virgis suis. exhibuerũt dracones: sed draco moysi oẽm illoz magorũ virgas absorbuit. Intelligat q.
rat a gentibus que credidertũt. fruis
est ecclia pliis ethiopibus. Illud quoq;
intelligi potest. dedisti eũ escã pliis
ethiopibz: quia nũc eum omẽs mordent. Quid est mordere: Reprehendo
culpando accusando: quomõ dictum
est in phibitione quidẽ. sed tamẽ et
pressum. si aũt mordetis t cõmedetis
inuicem: videte ne ab invicem cõsumamini. Quid est mordere et cõmedere
nas inuicẽ: Litigatis cũ invicẽ. detra
hitis inuicem: opprobria obiectis ivicẽ. Attendite ergo nũc hys morsibz
cõsumi dyabolũ. Quibs nõ curatis ser
uo suo ecclã paganus dicat illi sathana: Vide dyabolũ. datum in escam.
Hoc dicit xpianus. hoc dicit iudeus.
hoc dicat paganus: ipm adorat et de
ipso maledicit. Videam ergo iliqua
fratres. obsecro intendite. cũ magna
voluptate audiũt: quia audita ecclã
in orbe terrarũ cognoscunt. Licet qñ
dicebant nõ fuerunt: quia tũc pmittebant non reddebant. Nũc vo quia
voluptate affectum cum ea predicta
legimus in libro. cõpleri videmus in
mundo: videamus qd fecat. que iam
intellecta asaph. qd opatus est salutem in medio terre. Qui disrupisti
fontes et torrentes. Ut manaret liquore sapientie. ut manaret diuina
as fidei. ut irrigarent salsitatẽ gentiũ: ut omẽs infideles in fidei dulce
dinẽ. sua irrigatione conuerterent. disrupisti fontes et torrentes. Forte distretũ est. forte vnũ est: q fontes tam
largi fuerũt. ut flumina fierent. Tu
disrupisti fontes et torrentes. Si aũt
ad disertionẽ. in alijs fit verbum dei.
fons aque salientis in vitam eternã:
alij audientes verbũ et nõ sic habẽtes
ut bene bibant. tamen nõ tacentes
lingua torrentes fiunt. Torrentes ẽi
dicunt ppie. qui nõ sunt pẽnes. Nã
aliqñ et translate dicit torrens pro
fluuio. sicut dictũ est: inebriabuntur
ab ubertate domus tue. et torrente de
luptatis tuis potabis eos. Nõ enĩ ille
torrens aliqñ siccabit: q torrẽtes ppie
dicunt fluuij qui estate defecerũt. aqs
aũt hyemalibus inundant et currunt.
Videt ergo hoiem bene fidelẽ. p seculorũ usq; in finẽ. nõ relucturũ deũ i oi
tentatiõe. pro veritate nõ pro falsitate et errore omẽs molestias sustinentẽ: hic vnde sit viget. nisi qa vbi
factũ est in eo fons aque salientis in
vitam eternã: Alius aũt accepit verbũ. predicat nõ tacet. currit. sed estus
pbat fontem aut torrentẽ: tamẽ et
utroq; rigetur terra ab eo qui opatur salutem in medio terre: et rundent fontes.
currant torrentes. Tu disrupisti fõtes
et torrentes. Qui siccasti fluuios e
than. Hat cũpit fontes et torrentes. hic
siccat fluuios: ut unde currãt aque. et
que aque fluerent. Fluuios uiq; ethan.
Qd est ethan: Verbũ enĩ hebreum ẽ.
Quid interpretatur ethan: Fortis robustus.
Quis ẽ iste fortis et robustus qui fluuios siccat deus: Quis nisi ille ipe dracho: Nemo enĩ intrat in domũ fortis. et
ut vasa eius diripiat. nisi prius alligauerit fortem. Ipe enĩ est fortis. de virtute
sua psumens. et deũ deserens. Ipe est
fortis qui ait. ponã sedem meã ad aquilonẽ. et ero similis altissimo. De ipo ma
lure puerse fortitudinis hoi. ppinauit.
fortes esse voluerũt: qui se deos futos
de abo vetito credidertũt. Factus est adã
fortis cũ exultaret. ecce factus ẽ adam
quasi vnus ex nobis: fortes et iudei
de iustitia sua psumentes. Ignorãtes
enĩ dei iustitiã. et suã querentes iustitiã constituere: tãq; fortes iustitie dei

non sūt subiecti. Videte hoīem dei
digessisse fortitudinē suam et remansisse infirmū inopem. longe stantē.
nec oculos suos ad celos leuare audē
tem: sed pcutientē pectus suū. et di
centē. dīe ꝑpitius esto mihi pctōri.
Jam infirmus est iam infirmitatem
confitet? non ē fortis. arida ira est:
riget? fontibus et torrentibz. Illi ad
huc fortes sūt qui de virtute sua pre
sumūt? siccent? flumina eoz. nō ꝓfi
ciant doctrine gentiū aut spiritū. ma
thematicoīū magice artes: qm̄ sic
cati sūt fluuij fortis. Tu siccasti flu
uios ethan. Arescat illa doctrina: mū
dent? mentes euangelio veritatis. Tu
us est dies et tua ē nox. Quis hoc ig
norat qm̄ ipse fecit het omīa? quia ꝑ
verbū facta sūt omīa? Ille ipse qui
opatus est salutem in medio terre:
illi dicit? tuus ē dies. et tua ē nox.
Aliquid hic intelligē debemus. qđ ꝑ
mineat ad ipam salutem quā opat?
est in medio terre. Tuus ē dies. Tu sī
sti: Spūales. Et tua ē nox. Tu sunt
isti: Carnales. Tuus ē dies. et tua ē
nox. Loquant? spūales. spūalia spū
alibus. Dictū est enī. spūalibz spūa
lia cōparantes: sapiam loq̄mur int̄
pfectos. Nondū capūt istā sapiam
carnales: nō potui vobis loqui q̄si
spūalibz sed quasi carnalibz. Ergo cū
spūales spūalibus loquūt?. dies die
ei nuntiat verbū: cū vō et ipi carnales
nō tacent fidem cognitionis xpi. quā pos
sunt capere pui. nox nocti annūciat
scientiā. Tuus ē dies et tua ē nox. Ad
te ptinent spūales. ad te ptinēt car
nales: illos illustras incōmutabili
sapiē veritate. illos consolaris cēnis
manifestatione. tamq̄ luna consolās
noctē. Tuus ē dies et tua ē nox. Vis
audire diem? Vide si capis: erge q̄n
tum potes mentē tuam. Videam? si
ptines ad diem: iam videam? si nō pal
pitat aspectus tuus. Potes vide qđ
audisti modo et euāgelio. in pncipio
erat verbū. et verbū erat apud deū. et
deus erat verbū? Non nosti enī tu co
gitare ōba. nisi que sonant et trāseūt.
Potes iam capere verbū nō sonū ꝑ deū?
An nō ibi audisti. et deus erat verbū?

Sed tu ista verba cogitas. oīa ꝑ ipm
facta sūt: et per ipm fca ſt̄ et qui ūba
facit. Quale ergo illud verbum est
capis o carnalis respondē. Nō capis
adhuc ad noctē ptines: luna tibi ne
cessaria ē. ne in tenebris moriaris. Et
enī quidā pctores intenderūt arcum
ut sagittarent in obscura luna rectos
corde. Obscurata est enī caro xpi de cru
ce deposita. et in sepulchro posita. et
illi qui occiderunt insultauerūt. et
nōdū resurrexerat: et sagittati ſt̄ dis
cipuli recti corde. sed in obscura luna.
Ergo ut nō solum dies diei eructet ver
bū. sed etiā nox nocti annūciet scīam.
q̄m tuus est dies et tua ē nox: dignae
descendē. manē apud eū a quo descen
dis. sed venire ad quos descendis? dig
nare descendē qui in hoc mūdo erat.
et mūdus ꝑ te factus est: et mūdus te
nō cognouit. Habeat et nox consolati
onē suam: habeat inq̄t verbū caro
factum ē. et habitauit in nobis. Tu
us ē dies et tua est nox. Tu pfecisti
solem et lunā: solem spūales. luna
carnales. Adhuc carnalis ē: nō desint
et ipe pficiat? Tu pfecisti solē et lunā:
solem tamq̄ sapientē. lunā tāq̄ insi
pientem. nō tamen deseruisti. Nā in
scriptū est. sapiens ꝑmanet sicut sol:
stultus aūt sicut luna mutat?. Quo
ergo? Quia sol ꝑmanet. id est q̄ sapi
ens ꝑmanet sicut sol. stultus sicut lu
na mutat? adhuc carnalis. adhuc in
sipiens. deferendus ē: Et ubi ē qđ
dictum ē ab aplō. sapientibz et insipi
entibus debitor sum? Tu pfecisti sol
et lunā: Tu fecisti oīs tīmnos ter
re. Nonne et antea qui fundauit ter
ram? Sed quomō fecit tīmnos tre.
qui opatus ē salutem in medio terre?
Quomō. nisi quomō dicat apls. gni
aūt salui facti sumus et hī nō ex no
bis. dei donū est nō ex opibus. ne fo
te quis extollat?. Ergo nō erant opa
bona? Erant. Sed quomō? Vtā dei.
Sed quare videam? Ipsius ei sum?
figmentū: creati in xpo in opibz bo
nis. Ecce quomō fecit tīmnos tre:
qui opatus est salutem in medio
terre. Tu pfecisti oīs tīmnos tre:
Salutem et ver tu fecisti ea. Fer

uentes spiritu estis est. Lu unquã fecis
ti spiritu feruentes: tu fecisti et nouel
los in fide. ver est. Estatem et ver tu fe
cisti ea. Non glorient quasi nõ accepe
rint; tu fecisti ea. Memor esto huius
creature tue. Cuius creature tue? In
imicus exprobrauit dño. O asaph do
le intellectũ pristinã retinatẽ tuam:
inimicus exprobrauit dño. Dictum est
stulto in gente sua peccator est iste?
nõ nouimus unde sit. nos moysen no
uimus: illi locutus ẽ deus. iste sama
ritanus est. Inimicꝰ exprobrauit dño:
Et pplius inprudens exacerbauit no
men tuũ. pplius unprudens nõ asaph:
sed nõ intellectus asaph tuũ. Ad dixi
in superiore psalmo: Quasi pecus fũ
sum ad te. et ego semp tecũ: quia nõ
uit ad deos et ydola gentiũ. Et si nõ
cognouit ut pecus: tamẽ recognouit
ut homo. Dixit enĩ semp tecũ quasi
pecus. Et quid postea ibi in ipso psal
mo ubi asaph: Tenuisti manũ dexte
re mee: in uolũtate tua deduxisti me.
et eũ gloria assumpsisti me. In uolũ
tate tua non iustitia mea: dono tuo.
nõ opere meo. Ergo et hic inimicus ex
probrauit dño: et pplius unprudens
exacerbauit nomen tuũ. Omnes ergo
pericerunt? Absit. Et si aliqui ex ea
quo infirmitus sunt. manent tamẽ aliq
net: et ex ipsis ramis pinfidelitatem
fractis reuocati sũt quidam p fidẽ.
Nam et ipse aplus paulus p infide
litatẽ fractus erat: et p fidem radi
catus restitutus est. Ita plane pplius ipsu
dictum ẽ. si filius dei est. defendat de
cruce. Sed quid tu asaph iam in itel
lectu? Ne tradideris bestiis aiam
confitentẽ tibi. Agnosco igitur asaph.
quia sicut in alio psalmo dixit, pec
catum meũ cognoui. et factum meum
nõ operui. Quare? Quia locutꝰ ẽ pe
cus nuratubus linguas israhelitas?
qui ipsi obtenderunt xpm. cui pter illos
missus sit xpus. Hoc audito cõpuncti
sunt corde: et dixerunt ad aplos. Quid
ergo faciem? dicite nobis. Et apli. a
gite penitentiã. et baptizet unusq̃sq
uestrũ in noie dñi ihu xpi: et dimittent
uobis peccata uã. Quia ergo p pecu

tentiã confessio facta ẽ: ne tradideris
bestiis aiam confitentẽ tibi. Quare
confitentẽ tibi? Quia cõuersus sũ in
erũpna mea dũ configit spina. Com
puncti sũt corde: et facti sunt erũpno
si penitendo. qui fuerũt gloriosi seue
iendo. Ne tradideris bestiis aiam confi
tentẽ tibi. Quibus bestiis. nisi quatũ
cumq̃ contrita sũt sup aquã? Quia
dictus ẽ bestia. leo et draco ipe dyabolꝰ.
Nolit ingt dare dyabolo et angelis eiꝰ
aiam confitentẽ tibi. Deuoret serpens
si adhuc terrena sapio. si terena deside
ro: si adhuc in pmissis ueteris testa
menti nouo reuelato emineo. Cũ aũt
iam deposuerim superbiam et iustitiã
meã non agnoscam. sed gratiã tuã:
nõ habeant in me superbe bestie potes
tatem. Ne tradideris bestiis aiam cõ
fitentẽ tibi: Aiãs pauperũ tuorũ.
ne obliuiscaris in finem. Duces era
mus. fortes eramꝰ. sed sitrasti fluui
obstiban: iam modo nõ constitutum
iustitiã nrãm. sed agnoscamꝰ gratiã
tuam. Pauperes sumus exaudi men
dicos tuos: iam oculos non audemus
ad celum leuare. sed peccatores pecto
rã dicimus. dñe pcatus esto mihi
peccatori. Animas pauperũ tuoꝝ. ne
obliuiscaris in finem. Respice in tes
tamentũ tuũ. Redde qđ promisisti: ta
bulas tenemus. hereditatẽ expecta
mus. Respice in testamentũ tuũ. nõ
illud uetus? nõ propter terrã chanaan
rogo. nõ pter inimicoꝝ tpalem sub
iectionẽ. non propter filioꝝ carnalem
fecunditatẽ. nõ pter diuitias terre
nas. nõ propter salutem tpalem: respi
re in testamentũ tuũ qđ promisisti regi
nũ celorũ. Iam agnosco testamentũ
tuũ. iam intellectus asaph est: nõ est
petrus asaph. iam uidet qđ dictum ẽ.
Ecce dies ueniũt dicit dñs. et cõsũma
bo domui isrl. et domui iuda testa
mentũ nouũ: non sdm testamentũ
qđ disposui patribꝰ eoꝝ. Respice in
testamentũ tuũ? Quã repleti sunt
qui obscurati sunt terra domoꝝ ini
quitatũ: quia corda habebãt iniqua.
Domus nre corda nra: ubi libenter ha
bitant beati mundo corde. Respice qđ
in testamentũ tuũ. et reliquie salue
fiant: qꝝ multi q attendũt ad terrã.

obſcurati ſunt et repleti ſũt terra. Int̃
nut in oculos eorũ puluis et exterrent
eos: et facti ſunt puluis quẽ pauit ven
tus a facie terre. Repleti ſũt qui obſcu
rati ſũt terra domorũ iniquar. Atten
dendo enĩ terram obſcurati ſũt de q̃bꝫ
dictũ eſt in alio pſalmo. obſcurentur
oculi eorũ ne uideant: et dorſũ illorũ
ſemp incurua. Terra ergo repleti ſũt.
qui obſcurati ſũt terra domoꝝ iniqua
rũ: quia corda habebant iniqua. Do
mus enĩ nr̃e ſicut ſupra dixim⁹ corda
nr̃a ſunt: ibi libent habitabimus. ſi
eam ab iniquitate mũdemus. Ibi eſt
mala conſcientia que inde ꝓpellit ho
nem: quo uibet ire portans grabatũ
ſuũ. cui pr̃a dimiſſa ſ̃t dicente dño.
tolle grabatũ tuũ et uade ĩ domũ tuã.
Porta carnẽ tuam: et intra ad ſanatã
conſcĩam tuam. Qm̃ repleti ſũt q̃ ob
ſcurati ſũt terra domoꝝ iniquarũ. Ob
ſcurati repleti ſũt terra. Illi obſcurati
qui ſũt? Qui corda iniqua habent: red
detullis dñs ſcdm cor ſuũ. Ne aũat
humilis cõfuſus. Illos enĩ ſuperbia
confundit. Egenus et inops lauda
bũt nomen tuũ. Videtis frẽs q̃ debe
at diuitis eſſe pauptas? uidetis pau
pes et inopes ptinere ad deum: ſed
pauperes ſpiritu qm̃ ipſorũ eſt regnũ ce
lorũ. Qui ſũt pauperes ſpũ? Humiles ti
mentes uerba dei. confitẽtes pr̃a ſu
a: nõ de ſuis meritis. nec de ſua iuſti
tia ſuperbientes. Qui ſũt pauperes ſpũ?
Qui q̃ndo fecerũt aliquid boni deum
laudant: q̃n male ſe acuſant. Super
quẽ requieſcet ſpũs meus aut ꝓpheta.
niſi ſup hũilem et quietũ et trementẽ
uerba mea? Iam ergo aſaph intellexit.
iam terra nõ heret: iam ꝓmiſſa ter
na et ueteri teſtamento non expetit.
Mendicus tuus factus ẽ. paup tuus
factus ẽ: fluuios tuos ſitit. quia ſiti
tati ſũt. Quia ergo talis factus ẽ:
nõ fraudet ſpe. Nec ſuut manibꝫ nos
tre cor̃a te. nõ decipiat. Ne auertat hu
milis cõfuſus: egenus et inops lau
dabunt nomen tuũ. Confitẽtes pr̃a
ſua laudabũt nomen tuũ? deſiderun
tes eterna ꝓmiſſa tua laudabũt no
men tuũ: nõ de tpalibꝫ turgidi. nõ de
ꝓpria iuſticia in ſuperbia elati et infla
ti. nõ ipſi. Sed qui? Egenus et inops

laudabũt nomen tuũ. Surge dñe
iudica cauſã meam. Deſertus enĩ vi
deor. quia nõ dũ accepi q̃d ꝓmiſiſti: et
facte ſũt mihi lacrime mee panes
die ac nocte. dũ dicat mihi quotidie ubi
ẽ deus tuus. Et quia nõ poſſum oſten
dẽ deũ meũ. quaſi iane ſequar inſul
tat mihi: nec paganus tantũ. uel
iudeus ul' hereticus. ſed aliqñ fr̃ ipſe
catholicus torquet os q̃n deꝰ ꝓmiſſa
predicat. q̃n futura reſurrectio ꝓmit
tat? et adhuc et ipſe q̃nuis iam inter
nus aqua ſaluus exire portans ſacra
mentũ r̃pi feſtinat dicat. et q̃s huc re
ſurrexit: Et nõ audiui patrem meũ.
de ſepulchro loquentẽ et quo eũ ſepeli
ui. Deus dedit legem ad tẽpus ſeruis
ſuis. ad q̃d ſe auocarent. Nã q̃s redit
ab inferis: Et quid frustram talibus?
Oſtendam q̃d non uident: Non poſ
ſum. Non enĩ propt illos deus uisibi
lis debet fieri. Iam id agunt. ſi placet
ita. finiant ita tonent: quia ipſi no
lunt cõuerti in melius. deũ conuitũ
in peius. Videat qui poteſt: credat q̃
nõ poteſt eſſe deũ. Et ſi uidet q̃ poteſt?
nũq̃d oculus uidet: Intellectu uidet:
corde uidet. Non enĩ ſolem et lunam
uolebat oſtendẽ qui dicebat. bñ mi
hi corde. q̃n ipſi deũ uidebunt. Im
mũdũ auũt cor net ad fidem ꝑueni:
ut q̃d non ꝑt uidere ul' credat. Nõ ui
deo ĩquit quod crediturus ſũ. Sũ enĩ
tua uidet: Ut opinor ſtulte cor tuum
uidet? aĩam tuam q̃s uidet: Cur ergo
corpus tuũ ſolum uideat? quare non
ſepelius? Quia quia dix. ſi corpus non
tum uidet. quare nõ ſepelius: et reſſ
det. ſapis enĩ adhuc quia uiuo. Vnde
ſcio quia uiuis? tuus aĩam nõ uideo?
Vnde ſcio? Reſpondebit q̃a loquor.
quia ambulo. q̃ operor. Stulte et o
peribꝫ corporis agnoſco uiuentẽ? et
opibus creature nõ potes agnoſcere
creatorẽ? Et forte qui dixit. nũ morti
us fuero poſtea nichil ero. et lutenis
didicit. et ab epicuro didicit. hoc nefa
quo philoſopho. ul' potius amatore
uanitatis, nõ ſapientie. quẽ ipſi cuũ
philoſophi portũ nominauerũt. q̃ vo
luptatem corporis ſummũ bonũ dixit.
hic philoſophũ portũ noluerũt uo
lutantẽ in ceno carnali: ab illo forte

diditt iste litteratus dicé. nõ ero pos
tea qñ mortuus fuero. Sitient fluña
ethan, pereant dortine iste gentiũ. pul
lulent uiretta ihrlm: uideant qó pos
sunt. torde tredant. qó uidere nõ pos
sũt. Certe ista oña que p mũdũ mõ
uident, qñ opabatur deus salutem in
medio terre. tũ ista dicebant nõdum
erant; et certe tũt pditata sũt. nũt um
pleta monstrant: et adhuc dicat stul
tus in corde suo nõ est deus. De pusis
tordibus; qñ ita uentura sũt que res
tant, sicut uenerũt ista que tũt non
fuerũt. et uentura prenũciabant. An
uo exhibuit nobis deus oña que pro
misit; et de solo die iudicij nos fefel
lit; Non erat xpus in terra; pmisit.
exhibuit. Non uirgo pepererat; pmisit.
exhibuit. Non erat fusus sanguis
pro nobis. quo deleret chirographũ mor
tis nre; pmisit. exhibuit. Nondũ ẽ sur
rexerat taro in uitam eternã; pmisit.
exhibuit. Nondũ crediderant gentes;
pmisit. exhibuit. Nondũ ijcctus i noie
xpi armata contra xpm militabãt: pre
dicit. exhibuit. Nondũ pdola gentiũ de
terra deleta erant: pdixit exhibuit. Si
ta oña tũ pdixisset et exhibuisset; de
solo die iudicij mentitus est: Deniet
dino quomõ ista uenerũt: q'a et ista
anteq uenirent futura erant. et futa
pius prenũciata sũt. et postea uene
runt. Deniet frẽs mei. nemo dicat nõ
ueniet; aut ueiet sed longe ẽ qó ueni
et; sed tibi prope est ut eas hinc. Suf
ficiat pma dereptio: si nõ potuimus
primo pmanere in pcepto. saltim cor
rigamur exemplo. Nondũ erat explũ
sus hũani. qñ ditũ est ad adam. i
morte morieris si tetigeris: et ueit de
ceptus serpens. et dixit. nõ morte mo
ieris. Creditus est serpens: cõtempti
est deus. Creditus ẽ serpens: tarditi est
beritũ. mortuus ẽ homo. Nõne imple
tum est potius qó minatus est deus.
qd pmiserat ũmittus: Sic ẽ certe
agnoscam hoc: ideo oẽs in morte iam
ut experti cauti simus. Nõ enĩ cessat
et modo serpens insusurrare et dicere.
nũqd uere dãpnaturus ẽ deus tãtas
turbas; liberaturus est pauros; Ad
ẽ aliud qd facere contra pceptũ; non
morte morieris: Sed quomõ tũt sic

et nũt si feceris qó suggerit diabolus.
et cõtempseris qó precepit deus; ueniet
iudicij dies. et iuenies uerũ qó minat
ẽ deus: et falsum qó pollicitus ẽ dya
bolus. Exurge dñe iudica causã meã.
Mortuus ẽ. et cõtemptus est. Dicit
michi ubi est deus tuus: exurge iudi
ca causam meã. Non enĩ ueniturus ẽ
ad iudicium: nisi qui exsurrexit a mortu
is. Ueniturus pnũciabat. uenit et decep
tus ẽ a iudeis ambulans in terra: cõ
temptus a falsis xpianis sedens i celo.
Exurge dñe iudica causam meã: qnã
in te credidi nõ peream; qa credidi qó
nõ uidi. spes me nõ fallat: accipiam
qó pmisisti. Iudica causã meã: Me
mento oppbriorũ tuorũ. eorũ que ab
imprudente sunt tota die. Adhuc enĩ in
sultat xpo: nec deerunt tota die hoc
est usq ad finem seculi uasa ire. Adhuc
dicat uana pditant xpiani: adhuc di
cat. ianis est resurrectio mortuorũ. Iu
dica causam meã: memẽto oppbriorũ
tuorũ. Sed quorũ. nisi eorũ que ab im
prudente sunt tota die: Nũqd prudẽs
hoc dicat: Prudens enĩ dictus est pos
to uidens. Si prudens porro uidens. fi
de uidetur porro: nam oculis uix ante
pedes uidetur tota die. Oblituis
ris uoces depcantiũ te: ingemiscenti
ũ et expectantiũ tam qó pmisisti de
nouo testamento. et ad ipam fidẽ am
bulantiũ. Ne obliuiscaris uoces dep
cantiũ te. Sed illi adhuc dicũt. ubi est
deus tuus: Superbia eorũ qui oderũt
te ascendat semp ad te. Sicut et eorum
superbiam obliuisca. Ne obliuiscat omn
nino: aut punit aut corrigit. Explt
psalmus lxxiij. Incipit psalmus lxxiiij.

Psalmus iste humoris sup
bie medicinã humilitatis
apportat. Humiles autẽ.
consolat in spe: hoc agens
ut ne quisq superbe de se
psumat. neq quisq humilis de dño
desperet. Est enĩ pmissio dei rata. cer
ta. fixa et immõbilis: fidelis et omni
dubitatione carens. que consolatur
afflictos. Tota enĩ uita sup terram si
cut scriptũ est temptatio est. nec ãsi
pspera eligenda est. et sola aduersa
deuitanda; sed utraq timẽda est. illa

ne corrūpat. usta ne frangat: ut unitu-
qꝫ hoīm ut quocūqꝫ statu retū in hac
vita egerit. nō sit refugiū nisi deus. nr
ullum gaudiū nisi in pmissis ei? Vita
enī hec qualibet redūdans felicitate
multos fallit: deus enī neminē. Nā
ergo omni hoīi cōuerso ad deū muta
tur delectatio: mutant delicie. Non
enī subtrahunt. sed mutant. Omnes
aūt delicie nīe in hac vita. nōdum sūt
in re: sed ipa spes tam certa est. ut oīb
huius seculi delicijs pponenda sit. Bn
tum ē. delectare in dño. Et ne putares
iam te habere qđ pmittit: subiecit sta
tim. et dabit tibi petiones cordis tui.
Si ergo non dū habes petiones cordis
tui? unde delectaris in dño. nisi qa te
nes certū pmissorem qui se effert pro
mittendo debitorē? Huius igit depta
tionis ut maneat nobis certū spes nra.
et intro duram in id qđ pmisit deus:
loquit titulus huius psalmi. in finē
ne corrūpas. Qđ est ne corrūpas? Qđ
pmisisti ex fide. Sed qñ? In finem. Il
lut ergo mentis oculus dirigat in finē.
Omnia que in via occurrerint. trāseant.
ut perueniat in finē. Exultent superbi
de presenti felicitate: tumeant hono
ribus fulgeant auro? redūdant fami
lijs. obsequijs dientū constipent: pter
unt ista. transeūt tamqꝫ umbra. Cū
ille finis venerit ubi oīb qui modo
in dño sperant gaudeant: tūc illis ve
niet sine fine tristicia. Cū aspexerint
hūiles qđ irrident superbi. tūc superbo
typus conuiret in luctum: tūc erit illa
lux quā in libro sapīe nouim?. Dicet
enī tūc videntes gl'iam sanctoz. q tū
hic hūiliarent. tolerauerūt: q tū hic
sublimarent non annuerūt. Tūc ergo
illi dicent. hij sūt quos aliqñ habui
mus in risum. Ubi etiam dicent. qđ
nobis pfuit superbia? et diuicias iac
tantia quid contulit nobis? Transi
erunt oīa tamqꝫ umbra. Qua de
corruptibilibz pterierunt. spes eoz
corrūpet: nostra veō spes tūc erit ver
pmissio enī dei ut maneat integra
et firma et certa: erga nos diam? ex
cede fidei. in finē ne corrūpas. Noli
ergo timere. ne pmissiones dei corrū
pat aliqs potentū? ipse nō corrūpit
quia verax est: potentiorem nō habet
a quo eius pmissio corrūpat. Certi
simus de pmissis dei: et tantem iam
unde incipit psalmus.

Confitebim tibi deus confitebi
mur: et iuocabim nomē tuū.
Noli antecipare confitendis tuis uota
re: confitere et uouta. Tua quippe qꝫ
tuotas in te votas. Quid est enī uouo
tare? nisi in tepm vocare? Si tuocat
a te. id est si vocat in te. ad quē accedit?
Ad superbū non accedit. Certe altus ē:
nō eum attingit elatus. Oīa sublu
mia ut contingam attollim nos:
et si attingere nō possum machinamē
ta aliqua ul' scalas querim ut sub
limati sublimia cōtingamus? cont
deus et altus ē et ab hūilib tangit.
Scriptū est: ppe est dñs his qui ob
tribulati sūt cor. Tribula cordis. pcussi hu
militatis. Qui se contrit. irasci sibi?
se habeat iratū. ut illū pitū: se ha
beat iudicem. ut illū habeat defen
sorem. Ergo tuocatus deus venit. Ad
quē venit? Ad superbum nō venit. Su
di aliud testimoniū. excelsus dñs et
hūilia respicit: excelsa aūt alonge
cognoscit. Excelsus dñs et humilia
respicit nō alonge: excelsa aūt alō
ge cognoscit. Et ne forte tū dicti ēt.
quia humilia respicit superbi de ipu
nitate gaudent. quasi eos superbos
nō agnoscat qui in excelsis habitat:
terruit sūt et dictū est eis. videt nos
et cognoscat vos. sed alonge. Vos fu
cat beatos quibus ppinquat? vos al
inquit o superbi. o excelsi nō eritis ip
niti quia cognoscit: nō eritis beati
quia alonge cognoscit. Videte ergo
quid agatis: qꝫ si agnoscat nō ignos
cat. Melius ergo ignoscit qꝫ agnoscat.
Quid est enī ipm ignoscere. nisi non
noscere? Quid est nō noscere? Nō ani
uertere. Nam et aīaduersio uindi
ctantis solet dici. Audi oriantē ut ig
noscat: auerte faciē tuam a peccatis
meis. Quid igit faties. si auerterit
faciē suam a te? Molestū est tunc
dum ne deserat te: rursus si faciem
nō auertit aīaduitit. Nouit hoc deus:
pt hoc deus: et aūtere faciem a pec
cante. et nō auertere a confitente.

Trag alibi ei dicat. auerte faciē tuā
a peccatis meis: et alibi ei dicat. ne
auertas faciem tuam a me. Ibi a pec
catis meis autē: hic aūt a me noli a
uertē. Confitere ergo et ūuota: confi
tendo enī mūdas templū. quo veniat
ūuotatus. Confitere et uuota: auertat
faciem a pīs tuis. nō auertat a te. Al
uertat faciem ab eo qđ tu fecisti: nō a
ūtat ab eo qđ ipse fecit. Te enī hoiem
ipe fecit: peccata tua ipe fecisti. Confi
tere ergo et ūuota: dic confitebim tibi dō.
confitebim tibi. Ipsa repetitio confir
matio est: ne te confessum esse pēniteat.
Non enī alicui crudeli confessus es. nō
ultori. nō insultatori: confitē securus.
Audi aliā vocem psalmi adhortantē:
confitemī dño qm bonus est. Quid ē
qm bonus ē: Quid timeris confiteri:
Bonus ē. ignoscat confitenti. Time cōfi
teri audisti homī. ne forte confessū puni
at: deo noli. Fac confitendo spiritū: quē
negando nō fecisti nescienti. Confitebim
tibi deus confitebim: et secuta iam ūuo
tata confessione: terruisti mūdasti. Cō
fessio nos humiles facit. Superbia humi
libus: qui recedis ab excelsis. Firma
mentū aūt esse sententiae in repetitione.
multas scripturarū locus docet. Inde
est qđ dīs amen amē: unde in aliquibus
psalmis fiat fiat. Ad significationē
rei sufficeret unū fiat: ad significati
onē firmitatis accessit alterum fiat.
Heri egypti pharao noster qđ tū ibi iā
esset ioseph propter pudicitiae amorem
inclusus in carcere. vidit somnium idē
pharao notum omnibus nobis. a sep
tem macris consūptas ee septem bo
nis pinguibus: et rursū a septē spicis
gracilibus consūptas esse septem fecun
das. Et quid est interpretatus ioseph si
mem̄isti: Non duo sunt ista somp
nia: sed visum unū. Una est interpre
tatio ipsorū: sed qđ bis vidisti
firmationē valet. Hoc dum
dicit. ad confirmationē valet. Hoc dum.
ut nō putetis repetitionē in verbis sed
linguae. quasi loquacitatis ee appeti
tum. Sepe enī repetitio. firmamenti
habet vim. Paratū cor meū deus inqt.
paratum cor meū. Alio loco dicit. Susti
ne dīm viriliter age: et cōfortet cor tu
um. et sustine dīm. Innumerabilia tu
a sunt p omnes scripturas: hic suffi
cit cōmendasse nos vobis loquendi
genus. qđ observetis in omnibus simili
bus. Modo ad rem adiunte. Confitebim
tibi inquit et inuotabim. Qui ergo an
te inuocationē precedit confessio: qa quē
inuocas iuuas. Venire aūt non vult
ūuocatus: si tu fueris elatus. Elatus
si fueris confiteri nō poteris: nec ea
negas deo que nescit. Itaq confessio
tua nō illū docet: sed te mūdat. Iam cō
fessus ē. inuocauit. ymo confessi sunt
inuocauerunt: et dicit ex psona unius.
Enarrabo omnia mirabilia tua.
Confessus erit anima se malis. inuo
cans implent se bonis: enarrans enut
riunt quo se impleant. Et videte frēs cū
confiterent multi erant: confitebim
tibi deus confitebim. et inuocabim nō
men tuū. Multa enī sūt corda confitē
tiū: unū credentiū. Quare multa sūt
corda confitentiū. unū credentiū: Duā
sa enī peccatu homines confitent: unam
fidem credit. Iam ergo cū repent xps
habitare in interiore hoīe p fidem. repit
ūuocatus possidē confessiū: fit totus
xpūs caput et corpus ex multis unus.
Audite verba iam xpiana: qui nō ubi
eius videbant. Confitebim tibi deus
confitebim tibi: et inuocabim nomē
tuū. Iam incipit ex psona capitis ser
mo. Siue aūt caput loquat. siue mē
bra loquant. xpūs loquit: loquitur ex
psona capitis. loquit ex psona corpis.
Sed quid dictum est. erūt duo i carne
una: Sacramentū hoc magnū ē. ego
inquit dico in xpō et in ecclīa: et ipse in
euangelio. igit iam nō duo s una ca
ro. Nam ut noueritis has duas quo
dāmō esse psonas. et rursus unā copu
lationē connūgi: tamq unus loquitur
apud ysaiā et dicit. sicut sponso alli
gauit mitrā: et sicut sponsam
nduit me ornamento. Sponsum se
dicit ex capite: sponsam ex corpe. loqit
ergo unus audiam eum: et i eo nos
quoq loqmur. Simi mēbra eius: ut
fiet hoc et nra esse possit. Enarrabo
inquit omnia mirabilia tua. Euange
lizat xpūs seipm. evāgelizat se ecclīa
in mēbris suis ia existentibus? ut et a

los adducat. et attendant qui nō erāt.
et opulent² membrus eius .p quē mēb⁹
eius predicatū est euangeliū: t fiat vnū
corpus sub vno capite. in vno spiritu.
in vna vita. Et quid ait? Cū autē
pero tempus ego iustitias iudicabo. n
Cū iudicabit iustitias? Cū accepeit tē
pus. Nondū est ipm tempus. grās mi
serecordie eius: prius precedat iustitia.
et sic iudicat iustitias. Nam si añ velit
iudicare q̄ predicare? quis inueniret² li
berandus. q⁹ absoluēdus ocurret? ego
do ergo p̄dicationis tempus est; narra
bo inquit oīa mirabilia tua. Audi nar
rantē: audi predicantē. Nam si cō tēp
sens: cū accepero inquit tempus ego iust
tias iudicabo. Dono inquit nūc pcā
confitenti: nō parcam postea contemp
nēti. Miserecordiam et iudicū tanta
bo tibi dñe. Dicit² in psalmo miserecor
dia et iudicū. Quodo miserecordia. post
ea iudicū: in qua mīa peccata donā
tur. in quo iudicio peccata punit². Vis nō timē pcōrum punitorē: Ama
donatorē? noli respuere. noli erubescere:
noli dicē. nō habet q̄d michi donet.
Audi eū quid sequit². cū accepero tēp⁹.
ego iustitiā iudicabo. Accepit tēpus
rpūs? Accepit tempus filius dei? Fi
lius dei nō accepit tēpus. ℟ filius hoīs
accepit tempus: idemq̄ añ et filius
dei per quē facti sum⁹? et filius hoīs.
p quē reparati sumus. hoīe assumpto
ipse nō assumptus. hoīe mutato īmu
tabilis. nullo modo ipe inderetus cōmu
tatus. nō desiluit esse q̄d erat. sed accē
pit q̄d non erat. Q̄d erat? Cū in forma
dei esset nō rapinā arbitratus est ēe
equalis deo. apli verba sunt. Et quid
accepit? Sed semetipm exinanuit for
mā serui accipiens. Dicit formā ser
ui accepit: ita et tempus accepit. De
mutatus ē ergo. diminutus ē ergo. ex
uo redditus. in defectū lapsus? Absit.
Q̄d ergo semetipm exinanuit formā
serui accipiens? Exinanisse se dict⁹ est.
accipiendo inferiorem nō degenerādo
ab equali. Ergo frēs quid est hoc. tum
accepero tempus ego iustitias iudi
cabo? Accepit tēpus ut filius hominis:
gubernat rpa ut filius dei. Audi ēa
ut filius hominis accepit tēpus iudi
randi. Dicit in euangelio. Dedit ei po
testatem iudicij faciendi. q̄m filius ho
mīs est. Sedm q̄d filius dei nū q̄ accē
pit potestatē iudicandi: quia nūq̄m
carnit potestate iudicādi. Sedm quod
filius hoīs accepit tempus. sicut nas
cendi et patiendi. sicut moriēdi et re
surgendi et ascendendi: ita venien
di et iudicandi. Dicit de illo ista et corp⁹
eius: nō enī sine illis iudicabit. Dicit
quippe in euangelio. sedebitis super
duodecī sedes. iudicantes duodecim
tribus isrl. Ergo totus rpūs dicit. ide
caput et corpus in sanctis. cū accepe
ro tempus ego iustitias iudicabo. r
Quodo aut quid? Defluxit tua. Si
defluxit terra? vnde defluxit nisi de per
catis? Ideo et delicta dicunt². Delinque
est. tamq̄ de liquido quodā defluere.
ab stabilitate firmamenti virtus atq̄
iustitie. Cupiditate enī inferiorū ipse
pectat. Dicit roborat² tantate superio
nī: sic defluit et quasi liquefit cupidi
tate inferiorū. Nunc fluxū terrē in per
catis hoīm attendens donator miseri
cors. donator pcōrum. nōdū exactor
supplicioū. attendit et ait. Defluxit ter
ra: et omēs inhabitantes in ea. Ip
sa vtiq; terra defluxit inhabitātibus: se
Expositio est consequens nō addito:
tāq̄m si dicēs. Quomō defluxit terra?
Subtracta sūt fundamēta. et aliq̄
in ea hiatu quodā demersū est: Q̄d
dico terram. oīs inhabitātes in ea.
Inueni inq̄t terrā peccatrīcē. Et quid
fecit: Ego cōfirmaui colūpnas eius.
Quas colūpnas cōfirmauit: Colūp
nas aplos dicit. Dicit aplus paul⁹ de
coaplis suis. qui videbant² inq̄t colūp
ne esse. Et quid essent ille colūpne:
nisi ab illo firmarent²? Quia timo
ni quodam etiā ipse colūpne nutare
runt: in passione dñi omēs apli de
pauerunt. Ergo colūpne ille que pas
sione dñi nutauerūt. resurrectiōe fir
mate sunt. Clamant mutuū edifica
p colūpnas suas: et in eis omnibus
colūpnis architectus ipe clamat.
Colūpna enī est vna ex illis paulus
aplus tū diceret. an vltis experimē
tū accipere eius qui in me loquit xp̄s:
Ergo ego cōfirmaui inq̄t colūpnas

cuīs? resurrexi ostendi mortē nō esse
metuendā; ostendi timentibz nec ip
sū corpus perire in morientibz. Terra
erunt eos vlnera: firmauerūt acta
tores. Posset dñs ihūs xp̄us sn̄ vlla
acatrice resurgē. Quid enī illi potes
tata magnū erat. ad tantū integrata
tem compagē corporis reuocare? vt
nullū oīno vestigiū preteriti vlneis
appareret? Habebat ptātem vnde il
lud enā sine cpatrice sanaret: sed ha
bere voluit vnde nūtantes cōlūpnas
firmaret: Audiuim iam frēs qđ cor
die nō tacet: audiam qđ clamauerit
p cōlūpnas has. Tempus audiēdi ē.
ꝑter terrorem illū ego iustinas udi
tabo tū attrepero tempus. Ille acceptu
nus ē tempus iustinas uditādi: vos
iam nūc habetis tēpus iustinas fina
endi. Si taceret nō haberetis qđ facētis:
sed cōfirmatis cōlūpnis clamat. Qđ
clamat: Noli inquus. nolite iu
que agere. Clamat frēs mei. certe cla
matis delectat vos. audite clamātē:
pīm obsecro tirat vos ista vox: non
tam nos. vrē iste vocēs. delectare de
bent. qī vos iste trere. Dure inquis nolu
te inique facere. Sed iam ferunt et
lutantes in ea: cōpuncti sūt corde q
xp̄m crucifuerunt. agnouerūt pcīm
suū: didicerūt aliqđ ab aplis. ne des
parent de indulgentia p̄ditatois. qe
dictus enī venerat: et ideo nō ad sanos
venerat. Non ē opus inquit sanus me
dicus sed male habentibz: nō venu
vocare iustos sed pctōres in peniten
tiam. Ergo dixi inquis. nolite inique fa
cere: nō audierunt. Olim enī nobis
dictū est. nō audiuim? lapsi sumus:
mortales facti. mortales genita de
fluxit terra. Audiant ul' modo ut sur
gant ad meditū qui venit ad lāgui
dum. Quē noluerūt audire sani ut n
tuderent: audiant iacentes ut surgāt.
Dixi inquis nolite inique facē. Quid
agimus? Iam feimus. Et delin
quentibus nolite exaltare cornu. Qđ
ē hoc? Si fecistis iniquitatē p rapidita
tem. nolite iam defendē p elationē:
si fecistis. Que enī nō con
fitemī si fecistis. Quē enī nō con
fitebē. et inquus est. t exaltat cornu.

Dixi inquis nolite inique facē: et
delinquentibz nolite exaltare cornu
vrm. Exaltabit in vobis cornu xp̄i: si
nō exaltet cornu vrm. Cornu vrm de
iquitate ē: cornu xp̄i de maiestate est.
Nolite ergo efferri: Nec loquamī ad
uersus deū iniquitatē. Audite iā voces
multorū: audiat vn quisq pugnator.
qđ solent homines dicē. Vē nō audiat
deus de rebus hūanis. Et est ullū iudi
cū dei? Aut vō curat qđ agat in tra?
Tam multi inqui redundāt felicitati
bus: inocentes premūt laborib. Sed
illi audit nescio qđ malis castigante
deo et admonēte. et nouit constātiaz suā:
nouit pro merito pctorum suoz aliqđ
se posse ꝑti. Vnde argumētet aduer
sus deū. qua nō potest dicē iustus sū.
Qđ putamus eū dicē? Sūt peiores mu
qui: et tū ista nō patiunt. Hec ē iniqui
tas quā loquūtur homines aduersus deū.
Videte autē qī sit inquus. Dum se vult
iustū videri: illum facit iniustū. Qui
enī dicit inique patior qđ patior: illū
inquū facit qui inique patit. Sic autē
iustū qui inique patit. Rogo vos frēs
mei. equū est hoc. ut deus credat iniqui
tatis. tu iustus? Cum autē hoc dicis: lo
queris aduersus deū inquitatē. Quia
dicit in alio psalmo? Hec fecisti. Nu
meratis quibusdā peccatis hec inqui
fecisti et tacui. Quid est tacui? Nunq
tacet ꝑcepto. sed iterum tacet supplicio:
quiescat a vindicta. nō pfert in dāp
natū sententiā. Sed hoc ille dicit. fe
cisti et tacui. et nō vindicauit dīs. Ecce
sanus sum: nichil mali cōmisi in.
Hec fecisti et tacui: suspitatus es in
iquitatē. qđ ero tibi similis. Qđ ē qđ
ero tibi similis? Quia tu inquus es.
et me inquū putasti: tamq approbatorem factiorū tuorū. nō aduersa
torem nō vltorem. Et quid postea tibi
dicit? Arguam te et constituā ante fa
ciem tuā. Quid est hoc? Quia mō per
tando post terga te ponis nō te vides.
nō te inspicis: ego te pono ante te. et
faciam tibi supplicū de te. Sic et hic.
ne loquamī aduersus deū iniquitatē. Al
tendite. multi autē loquūtur istā ini
quitatē. sed nō audent palam. ne blas
phemi erhorreant ab hominibz pijs:

in corde suo ista cogunt. intus tali ne
fario tabo pascunt. Delectat eos loq
aduersus deū: et si nō erūpunt līgua.
corde nō tacent. Vnde ī alio psalmo di
cit. Dixit stultus in corde suo. nō ē dē.
Dixit stultus. sed homīes timuit: nolu
it dicē ubi audirent hoīes. Et ubi dixit.
Vbi audiret ipse de quo dixit. Propterea
et hic in isto psalmo hmōi intendite: +
qm hoc qđ dixit. nolite loqui adūsus
deū iniquitatē. vidit multos hoc in
corde agere et adūplet. Qm neq; +
ab oriente neq; ab occidente. neq; a de
sertis montiū. qm deus iudex est. In
iquitatū tuarū iudex deus est: et si de
us ē. ubiq; psens est. Quo te auferes
ab oculis dei? ut in pte aliqua loq̄us.
qđ ille nō audiat? Si ab oriente iudi
cat deus. secede in occidentē et dic qt
qđ vis aduersus deū: si ab occidente.
vade in orientē. et ibi loquere. Si ad
deserta a desertis montiū iudicat: +
vade in mediū populorū ubi tibi sb
murmures. De nullo loco nō iudi
cat qui ubiq; secretus est. ubiq; pub
licus: quē nulli licet ut ē cognoscē.
et quē nemo pmittit ignorare. Vide qđ
agas. loquēris aduersus deū iniqu
itatem: spiritus dñi repleuit orbem
terraru. alia scriptura dicat hoc. + hoc
qđ continet oīa sciam habet vocis.
Propter hoc qui loquit inq̄ non potest
latere. Noli ergo cogitare deū in locis:
ille tecū est talis qualis fueris. Qđ
ē talis qualis fueris? Bonus si bon⁹
fueris. et malus tibi videbit si mal⁹
fueris: sed opitulator si bonus fueris
ultor si malus fueris. Ibi habes iudi
cem in secreto tuo? volens facē aliq̄d
mali. de publico respis te ī domū tu
am ubi nemo ūimitor videat: de lo
cis domus tue promptis. et in facie
constitutis remoues te in cubiculū?
times et in cubiculo aliūde constitū.
secedis in cor tuū. ibi meditaris: ille
in corde tuo interior est. Quocūq; ergo
fueris ibi ē. Ceptm quo fugies? Nōne
quocūq; fugeris te sequeris? Qm aūt
et cepō interior est: nō est quo fugi
as a deo irato. nisi ad deū placatum.
Prorsus nō est quo fugias. Vis fugē
ab ipso? fuge ad ipm. Ergo ne loqua
mī aduersus deū iniquitatē: nec illic
ubi loquimī. Iniquitatē inq̄t medi
tus ē in cubili suo. Quid meditaris
ē in cubili suo? Cubile cor eius dicēs.
Sacrificate inq̄t sacrificiū iustitie et
sperate in dño. Sed supra dixit dicte
in cordibus vīs. et in cubilibz vīs cō
pungimī. Qt habes ibi pūctiones +
factionū: habe illic pūctiones confes
sionū. Ubi ergo loqueris aduersus deū
iniquitatē ibi te iudicat: nō iudicā
differt sed penam. Iam iudicat. iam
nouit iam videt: pena restat. cū fuerit
pntata habebis et penam. cū appa
ruerit furies illius hominis qui hic ar
risus est. qui iudicatus est. qui tu
rsurus ē. qui sub iudice stetit. cū appa
rebit iudicans in pntia sua: tūr
habebis penā si nō te correxeris. Quid
ergo modo faciem⁹? Poenitam⁹ sane
eius in exhomologesi. Poeni in cōfes
sione: veniet mitis quē ferebas inimi.
Neq; a desertis montiū qm deus iu
dex est: nō ab oriente nō ab occidente.
nō a desertis mōtiū. Quare? Qm dē
us est. Si in aliquo loco esset non
deus? quia dē deus iudex est. nō hō.
noli illum aperire de locis: locus
eius tu eris si bonus. si confessus eius
tu eris si bonus. Qui humiliat se sic
cralitat. Quē humiliat. quē exaltat
iudex ille? Attendite duos illos in tē
plo: et videtis quē hūliat et quē ex
altat. Ascenderūt in templo orare ait.
unus phariseus et alter publicanus.
Phariseus dicebat. grās tibi ago. qa
nō sum sicut ceteri hoīes. iniusti. rapa
ces. adulteri sicut et publicanus
iste: ieiuno bis in sabbato. decimas
do oīa quecūq; possideo. Ad medicū
ascenderat: et mēbra sana ostende
bat. vulnera tegebat. Qđ ergo ille ig
norat unde sanaret? Pub
licanus aūt de longīquo stabat. et
percutiebat pectus suum. Videns eū
de longīquo stantē: ille. Pinquabat
quē mutilabat. et percutiebat pectus
suū dicens. deus. Propitius esto mi pec
tori. Amen dico vobis. descendit iusti
ficatus publicanus ille magis q̄ ille
phariseus: quia oīs qui se exaltat
hūliabit. + qui se hūliat exaltabit.

Lexpositus est versus psalmi humus. Deus under quid facit? Hūc humiliat. et hunc exaltat: humiliat superbū. exaltat humilē. Quia calix meus inebrians quam preclarus est. Et inclinauit et hoc in hunc: verūptamen. fex eius nō est exinanita. bibent omnes peccatores terre, Heno uam paululū. obscurū aliquid ē: sed quomō audiuim⁹ euāgelij lectionē retentissimā. petite et dabit⁹ vobis⁹: querite et inuenietis: pulsate et aperiet⁹ vobis. Sed dicis michi. Quo pulso ut aperiat⁹ michi? Neq; ex oriente. neq; a occasu mōtis; q̄m deus under est. Si presens est hic atq; illic. et absens nusq̄: ubi stas ibi pulsa. ibi tantū sta. q̄a stando pulsatur. Quid ergo est hoc? Prima q̄stio to. Quomō meri si mixto? Cetez calix in manu dñi tui dicit. eruditis in ecclesia xpi loquor: nō utiq; veluti foris humana curiositatis deū debetis vobis in corde pingere. ne clausis temporibus. Calix ergo iste aliquid significat: inuenim⁹ hoc. in manu autē domini est in potestate dñi. Manus eius dei de hominibus plerūq; dicit⁹. in manu hoc habet: hoc est in potestate habz. si ibi fuerit. Vinū meri plenus est. mixto. Consequent⁹ ipse exposuit. inclinauit magis et hoc in hunc: verūptamē fex eius nō est exinanita. Ecce unde mixto vino plenus erat. Non ergo vos terreat. quia et meri⁹ et mixtum: meri⁹ propter sinceritatē. mixtū propter feces. Quid ergo ibi vinum. et quid ibi fex? Et quid est inclinauit et hoc in hunc: ita ut fex eius nō sit exinanita? Unde venerit ad hoc retrodamnū; hunc humiliat et hūc exaltat. Hō figuratū est nobis in euangelio p duos homines. phariseū et publicanū. Hoc factus accipietes. intelligamus duos populos. iudeorum et gentiū: iudeorū plus phariseus ille. gentiū populus publican⁹ ille. Judeorū plus iactabat merita sua: gentiū confitebatur peccata sua.

Qui nouit in litteris sanctis et epistolas aplicas. et actus aplorum uidet ibi hoc dicto ne longū faciā quo apli exhortabant⁹ gentes ne desperarēt hoc magnus prius iactassent. et reprimebant iudeos ne se extollent quasi exercitationibz legis. et ideo se putarent iustos: gentes aūt peccatores. esse. quia iudeis et lex erat. et templū erat. et sacerdotiū erat⁹: illi aūt omnes cultores ydolorū veneratores demoniorū longe quidem positi sic⁹ publicanus ille de longinquo stabat: sicut et illi superbiendo recesserūt. sic isti confitendo propinquauerūt. Calix ergo vini mei plenus in manu dñi. quantū donat dñs ut intelligā. potest enī alius melius. qa sic se habz obscuritas scripturaz. difficile ē ut unū parium intellectū. qdcūq; tibi intellectus erierit. opus ē ut regule fidei congruat. nec maioribz iudem⁹. nec de paruis desperamus: q̄d nobis videatur dico caritati vē nō ut obstruā aures mās aduersus alios aliquid melius forte dicturos. Calix vini mei plenus mixto. videt⁹ michi ee. lex que data ē iudeis. et omnis illa scriptura veteris qd dicit⁹ testamēti: ibi sūt pondera omnī sententiaz. Nam ibi nouū testamentū absconditū latet. tamq̄ in fece corpalium sacrāmētorz. Circūcisio carnis magni sacrāmēti res est: et intelligit⁹ inde circūcisio cordis. Templū ihrlm illud magni sacrāmēti res est: et intelligit⁹ ex eo corpus dñi. Terra promissionis. intelligit⁹ regnum celorū. Victimaz et peccorū oblatio magnū habet sacrāmentū. Sed i oib⁹ illis generibz sacrificiorz intelligit⁹ vnū illud sacrificiū et vnica victima in carne dñs. Pro quibz omnibz sacrificiis vnū nos habem⁹: quia et illa figurabant hoc. id est hoc illis figurabat⁹. Accepit populus ille legem: accepit mandata iusta et bona. Q̄d tū iustum q̄ nō occides. nō mechabeis. nō furabeis. nō falsū testimoniū dices. honora patrem et matrem. nō idolatrabis. nō accipies rem proximi tui. nō accipies vxorem proximi tui? unū deum adorabis. et illi soli seruies: Omnia ista

ad vnū ptinent. Illa vō carnalia q̄
si resederunt. ut remanerēt apud il
los: effunderet inde oīs spūalis
intellectus. Calix vō in manu dñi. id
est in potestate dñi vinu meu. idest le
gis sunt. plenus est mixto. id; tū fer
corporaliū sāmentoꝝ: et qua hūt
humiliat supbum iudeū. et hūt exal
tat confitentē gentilem: inclinaut
er hoc in hunt. idest a iudaico populo
in gentilem pplm. Quid inclinaut:
legem: eliquatus est inde spūalis in
tellectus. Verūptū fer eius nō est ei
nanitū: quia oīa sāmenta q̄nalia
apud iudeos remanserunt. Bibēt
omnes pōres terre. Qui bibent: Oēs
pōres terre. Qui pōres ire: Iudei
quidē erant pōres sed supbi: gētiles
aūt erant pōres sed hūiles. Omēs
pōres bibent: sed vide qui ferem qui
vinū. Etenī illi bibendo ferē euanue
runt: isti bibendo vinū iustificati st.
Iudeam dicē et iebuatos. nō timebo.
atq vtinā oīs sit inebriemū: i corda
mī. calix tuus iebuans q̄ pclarus. t
Quid enī putatis frēs mei. oīs illos
qui confitendo tpm. eaā mori voluc
runt sobrios fuisse: Vsq adeo ebry e
rant. ut suos nō agnoscerent: omēs
quisq sui qui eos ab spe celestiū pre
miorū terrenis blandimētis auertē
moliti sunt. nō sūt agniti. nō sūt au
diti ab ebrys. Non erant ebry. quib⁹
mutatū cor erat: Non erāt ebry. q̄ū
mens alienata erat ab hoc sclo: Bi
bent iquit oīs pōres terre. Sed qui
bibent vinū: Pōres bibent: sed ne
remaneant pōres. vt iustificentur.
nō ut puniant. Ego autē. Nā oīs
bibent: sed secūsum ego idest cpūs nī
corpore suo: In seculū gaudebo. psal
lam deo iacob: p̄missione illa futura
de qua dicit. in finē ne corrūpas. Ego
aūt in secula gaudebo: Et oīa
cornua pōrum confringā. et exalta
buntur cornua iusti: hoc ē hunt humi
liat. et hūc exaltat. Nolūt sibi frāgi
cornua pōres: que sine dubio fran
gent in fine. Non vis ut ille te fran
gat: tu hodie frange. Audisti enī sup.
noli contempnere: dixi iniqs nolite in
iique agere. t delīquentib⁹ nolite exal

tare cornu. Cūdo audisti. nolite ex
altare cornu: contēpsisti. exaltasti
cornu. Venies ad finē ubi fiet. oīa
cornua peccatorum cōfringā. et exalta
buntur cornua iusti: cornua pōrū diff
nitates supboꝝ. cornua iusti munera
xpi. Cornua enī sublimitates intelli
guntur. Odens in terra sublimitatē ter
renam: ut possis habere celestem animas
terrenā: nō te admittit ad celestē terre
nam. ut possis habere celestem: et ad
confusionē ptinebit. quo frangit tibi
cornu. quō ad gloriam ptinebit. si exal
tet tibi cornu. Modo ergo est tempus
eligendi: tūc non erit. Non es dimittus
dimittar et eligam: p̄cesserunt enī vo
ces. dui uiquis. Si nō dui. para exci
sationē. para defensionem: si aūt dui.
portupa confessionē. ut nō veniās ad
dampnationē: quia tūc confessio seru
erit. et defensio nulla erit. Explicit p̄s
lxxv. Incipit psalmus lxxv quintus.
Solent iūncta dñi ihu xpi c
oīibus noti iudei gloriai
in isto psalmo quē cantā
mus dicentes: Notus
in iudea deus. in isr magn
nū nomen eius: et insultare gentibus
quibus nō est notus deus. et dicē qua
sibi solis notus ē deus. qñ ꝑphia dixit.
notus in iudea deus. alibi ergo igno
tus. Notus est aūt reuera i iudea ds.
si intelligant qd sit iudea. Nam vere
nō est notus deus. nisi in iudea. Ecce
et nos hoc dicim⁹. quia nisi ipse fecit
in iudea: notus ei deus esse nō potest.
Sed quid dicat aplus: Cui in occulto
iudeus est: qui circūcisione cordis nō
littera sed spiritu. Sūt ergo iudei in circū
cisione carnis: et sūt iudei in circū
cisione cordis. Patres nri. multi sūt.
et circūcisionē carnis habebāt. ꝑter
signaculū fidei: et circūcisionē cordis
ꝑter ipam fidem. Ab hīs patribus degē
nerantes isti qui modo in nōie glorīā
tur. et facta pdiderunt. ab hīs ergo pa
tribus degenerātes ēmansērūt in ma
ne iudei. in corde pagani. Ipse enī in
dei qui sūt: Et abraham a quo ysaac
natus ē. et ex illo iacob. et ex iacob du
odecim pīarche: et ex duodecī pīarch
ib⁹. populus vniuersus iudeorum. n

Ed iudei maxime, ꝓpter̃a appellati
sūt. qua iudas vnus erat de filijs iu
odeam iacob. ꝑ̃ artha uit̃ duodecim
filios iacob: et de stirpe eius regnū re
nebat iudeis. Nam oīb ille ꝓlius se
cundū numerū filioꝝ iacob. duodecī
tribus habebat. Tribus dicunt̃ tā q̄
nunc et congregatiōes distincte ꝓlioꝝ.
Habebat ergo ille ꝓlius duodecī tribꝫ.
e quib⁹ duodecim tribus una tribus
erat iuda ex qua erant reges: et erat
altera tribus leui. ex qua erant sacer
dotes. Sed qua sacerdotibus templo
seruientibꝫ terra diuisa nō est: oporte
bat ut duodecī tribubꝫ diſpuret oīb
regio ꝓmissionis. Excepta ergo una t
bu maioris dignitatis tribu leui que
erat in sacerdotibꝫ. ꝯmaneret undecī.
nisi p adoptionē duoꝝ filiorū ioseph
duodecim cōplerent. Hoc q̄d sit ad ū
tat et ioseph. Iste ē ioseph quē frēs sui
in egyptū vendiderūt. et illic. merito
exaltatus ad sublimē dignitatis per
ductus ē: et affuit illi deus in oī ope
ribus erat. et ꝑ̃m fame laborantē.
et ꝓpter panem ad egyptū descenden
tes. Iste ioseph duos filios habuit e
phraim et manasse. Moriens iacob
tamq̄ vestimento assūpto assumpsit
illos nepotes suos in numer̃ filiorū:
et dixit filio suo ioseph. cetera q̄ nasc̄ū
tur tibi erunt. isti aūt mihi: et diui
dent terrā cū fratribꝫ suis. Adhuc nō
erat data nec diuisa terra ꝓmissiōis:
sed dicebat ille in spū ꝓphetans. Ante
quā fiāt sūt nichilominꝰ duodecī tribus.
Habebat ergo duobus filijs ioseph.
quia iam tredecim sūt. Pro una enim
tribu ioseph due assūmūt: et fī sunt
tredecī. Excepta ergo tribu leui. illa
plo. et de decimis viuebat. cetera oīa
decim. In hijs duodecim erat tribꝫ iu
da. vnde reges erant. Nam primo de
alia tribu datus ē rex saul. et reꝓbat⁹
est tamq̄ malus rex: postea datus ē
iuda rex dauid. et ex illo de tribu iuda
fuerunt reges. Iacob aūt ille ꝑfect dix
erat. q̄n benedixerat filios suos. nō
defuret princeps de iuda. nec dux de fe
moribus eius: donec veniat cui ꝓ
missum ē. De tribu aūt iuda venit
dñs nr̃ ihūs xp̃us. Est enī sicut scꝑ̃t
dicit et mō audistis. ex semine dauid na
tus de maria. Ceterū q̄d attinet ad di
uinitatem dñi nr̃i ihu xp̃i. in q̄ equal⁹
ē patri. nō solū ante iudeos. sed etiā añ
ipm abraham. nec solū ante abraha. ū.
sed et añ adam. nec solum añ adam. sed
ante celū et terram et añ secula: quia
oīa p ipm facta sūt. et sine ipso factū
ē nichil. Quia ergo in ꝓphetia dictū ē.
nō defuret princeps ex iuda. neq̄ dux
de femoribus eius. donec veniat cui
promissū est. ꝯsiderent̄ priora tēpora.
et inueniat̄ q̄ iudei de tribu iuda sēp
reges habuerūt. vñ iudei dicti sūt: et
nō habuerūt regem ꝓpriū alienigenā.
nisi herodem illū qui fuit q̄n dñs nat⁹
est. Unde reperūt reges alienigene: Ab
herode. Ante herodē oīb⁹ de tribu iuda:
sed donec veniret cui repromissū ē. Ita
q̄ ipso iā veniente dño euersū est reg
nū iudeorū. et sublatū est ex iudeis: mō
nō habent regem. quia nolūt ꝯgnoscē
uerū regē. Videte iam si iudei sūt appel
landi. Ipsi vocē sua abdicauerūt se ab
isto noīe. ut iudei nō sint digni appel
lari. nisi tantū carne. Ubi ergo se sepa
rauerūt ab isto noīe. dicebant seuiebāt
in xp̃m idest in genus iuda: seuiebant
in semen dauid. Et aut illis ꝓpositus.
Regem nr̃m crucifigā: Et illi. nos nō
habem⁹ regem. nisi cesarem. O iudei.
qui vocamini et nō estis: si nō habe
tis regem nisi cesarē. defeat iā prin
ceps ex iuda. Venit ergo ille cui ꝓ
missū est. Illi ergo veteres iudei q̄ xp̃i
ani facti sūt ex iudeis: ceteri iudei q̄
in xp̃o nō crediderunt. etiā nomē ipm
ꝑdere digni fuerūt. Iudea ergo vera
xp̃i ecclia est. credens in illū regē qui
venit ex tribu iuda ꝑ virginē mariā:
credens in illū de quo mō aplus dice
bat ad thymotheū scribens. memor
esto xp̃m ihm resurrexisse a mortuis ex
semine dauid scd̄m euangeliū meū.
De iuda enī dauid: et dauid dñs xp̃s.
Nos ex gentes in xp̃m ptinem⁹ ad iu
dā: et nos cognouim⁹ xp̃m qui oculis
non vidimus. fide retinem⁹. Nō ergo

insultent uide. qui iã nõ ſt uidei. ꝓ
duerunt. nob nõ habem⁹ regem nſi.
teſarem. Nam meluꝰ illis erat ut
rer eorũ eſſet xp̃uꝰ ex ſemine dauid de
tribu iudꝰ. Tamen quia ipe xp̃uꝰ ex
ſemĩe dauid ſcõm carnẽ. deuꝰ aũt ſu
p oĩa bñdictuꝰ in ſecula. ipſe ver nr̃.
dñꝰ nr̃⁹: rex nr̃ ſcõm qõ natuꝰ eſt ex
tribu iuda ſcõm carnẽ xp̃uꝰ dñꝰ ſal
uator: dñꝰ aũt nr̃ qui eſt ante uda.
et ante relũ et terrã. p quẽ facta ſunt
oĩa. et ſpũalia et corpalia. Si ei oĩa
p ipm facta ſũt: et ipa maria de qua
natuꝰ eſt p ipſum facta ẽ. Quomõ g⁹
ille qui ſi ceteri hoĩes naſcẽtur⁹: qui
ſibi fecit matrẽ de qua naſceret⁹: Ergo
ipe dñꝰ aplõ dicente cũ loq̃ret⁹ de iu
deis. quorũ prẽs et quibz eſt xp̃uꝰ ſe
cundũ carnẽ. qui eſt ſup oĩa deuꝰ be
nedictuꝰ in ſecula⁹: quia ergo iudei
viderũt xp̃m et crucifixerũt. nõ viderũt
deũ: gentes aũt quia nõ viderũt. et
credidерũt. intellexerũt deũ. Ergo ſi
ĩnuit eos deuꝰ in xp̃o mũdũ reconcili
ans ſibi. et ideo illi crucifixerũt. qa in
carne latentẽ deũ nõ intellexerũt: re
dcat illa que dicit⁹ iudea et nõ eſt. ac
credat vera iudea cui dicit⁹. accedite ad
eũ et illuminamini. et vultus vr̃i nõ eru
bescent. Vultus vr̃i uidei nõ confun
dant⁹. Et eũ audierũt et crediderũt: et
factu ẽ ecclia ex iudea. ubi notuꝰ xp̃uꝰ.
qui homo ẽ ex ſemine dauid. deuꝰ ſup
dauid. Notuꝰ in iudea deuꝰ: in iſrl' i
magnũ nomẽ eius. Et de iſrl' ſit debem⁹
accipe quomõ de iudea: quomõ illi nõ
ſũt veri iudei. ſit nec veriꝰ iſrl. Qs ei
dicit⁹ iſrl⁹: Videns deũ. Et quomõ illi
viderũt deũ int⁹ quos ambulauit in
carne⁹: et cũ putant hoĩem occiderũt⁹:
Reſurgens ille apparuit deuꝰ oĩbꝫ
quibz ſe voluit demonſtre. Illi ergo d
digni ſũt dici iſrl. qui meruerũt xp̃m
intelligẽ deũ in carne poſitũ: ut nõ qõ
videbant⁹ contẽpnerẽt. ſed qõ nõ vide
bãt. adorarent. Non viſu enĩ oculis gẽ
tes humili mente preperũt illũ quẽ nõ
videbant. et fide tenuerũt. Vnde illi
qui manibz tenuerũt. occiderũt⁹: q̃ fide
tenuerũt. adoraverũt. In iſrl' magnũ
nomẽ eius. Vis eſſe iſrl⁹: Illũ attende.
de quo dñꝰ ait. ecce vẽ iſrlita. ĩ quo dol⁹
non eſt. Ille verus iſrlita in quo dolus
nõ eſt: doloſi et mendaces nõ ſunt vera
iſrlite. Non ergo dicant iſti. qm̃ apud il
los ẽ deuꝰ: et magnũ nomẽ eius ĩ iſrl.
probent ſe iſrlitas: et confundet⁹ ego ꝓ
in iſrl' magnũ nomẽ eius. Et factꝰ
eſt in pace locus eius: et habitatio eius
in ſyon. Rursus ſyon quaſi pria eſt ut
deorũ: vera ſyon ecclia eſt xp̃ianoꝝ. In
ꝓpretatio aũt nois hebreoꝝ ſic nobis ẽ
dicẽ. Judea confeſſio int̃pretat⁹: iſrl vidẽs
deum. Poſt iudeam iſrl' ſit hic poſitꝰ
ẽ: notuꝰ in iudea deuꝰ. in iſrl' magnũ
nomen eius. Deum vis vidẽ: Prius con
fitere tu. ſit in teipo fit locus dei: quia
factus eſt in pace locus eius. Quãdiu
enĩ nõ confiteris pria tua: quodãmõ
civaris cũ deo. Quo enĩ non cũ illo lu
gas⁹: qui qõ diſputet laudas: Punit
ille furem: tu furtũ laudas. Punit ille
ebriosũ: tu laudas ebriositatẽ. Jungis
cũ deo: nõ ferus illi locum ĩ corde tuo
quia in pace locus eius. Et quo ĩgreſ
patrem habẽ cũ deo: Inapis illi in cõ
feſſione. Psalmi vox ẽ dicentis. Jnapi
te dño in confeſſione. Qd eſt inapite
dño in confeſſione: Jnapite adũgi vo.
Quomõ: Vt hoc vobis diſputem. diſput
la⁹: ſi placeat tibi diſcũgeris ab illo:
ſi diſputem tibi. p confeſſionẽ illi con
iũgeris. Vide et quãta pte diſſilis eꝫ:
qũ utiqꝫ ꝓter ipam diſſimilitudinẽ
diſpuces. Factus es enĩ o homo ad y
maginẽ dei: p vitium vero pũsam et
malam ꝓturbaſti in te. et crimina ſ
ti in te ymaginẽ conditoris tui fact⁹
diſſimilis. Attendis in te et diſpuces
tibi. iam ex quo cepiſti filiis fieri: q̃ h⁹
in te tibi diſpliceat qõ diſpliceat et deo.
Sed quõ ſum ſimilis ĩquis. qm̃ adhuc
michi diſpliceo: Ideo dicũ eſt ĩapite
Jnapite unqſq dño in confeſſione: ꝑſ
ciens in patre. Adhuc enĩ habes ad
ſum te bellũ: indicit⁹ tibi bellũ nõ ſo
lũ aduerſus ſuggeſtiones dyaboli. ad
uerſus principẽ poteſtatis aeris hui⁹
qui opatur in filijs diffidentie. aduſ⁹
dyabolũ et angelos eius ſpũalia ne
quitie: nõ ſolum ergo aduerſ⁹ ipſos
tibi bellum indicit⁹. ſ aduſus teipm.

homō adūſus teipm: Conuerſus
tuā conſuetudinē malam: adūſus ve
uſtatem vite tue male que trahit
te ad ſolutā. et refrenat a noua. Indi
nt ei ꝺ quedā noua vita. et tu vet'es.
Nouitatis gaudio ſuſpendens: vetuſ
tatis onere ꝓgrauans. Inapit tibi ee
bellū aduerſus te; ſed ex qua parte
diſpliceꝭ iūgens deo. et ex qua pte iā
iūgens deo. ꝓdoneus eris ad vitēdū
Attende qꝺ dicat aplūs. mente ſeruio
legi dei: carne aūt legi peccati. Vnde
mente? Quia diſpliceꝭ tibi vita tua
mala. Vnde carne? Quia nō deſunt
ſuggeſtiones et delectatiōes male: ꝭ
ex eo qꝺ mente iūgens deo. vincis qꝺ
in te nō vult ſequi. Preſſiſti ei ex pte:
et ex pte tardaris. Trahe teipm ad illū.
qui te ſurſum tollit. Ponꝺe quodā po
teſtatis depumeris? clama et dic. in
felix ego homo. qꝭ me liberabit de cor
pore mortis huius? Quis me liberabit
ab eo quo grauor? Corpus enī qꝺ cor
rūpitur aggrauat aiam. Quis me
liberabit? Gratia dei ꝑ ihm xpm dn̄z
nostrū. Quare aūt ꝓmittit diu cont
te lutigeꝭ? Donec abſorbeant omes
iniquitates male: vt intelligas in te
penā tuam. In te extinctio eſt flagellū
tuum; ſit vita tua teū. Sit vinꝺicta
in rebellem aduſus deū: ut ipſe ſibi
ſit bellū qui patrem noluit habe tū
deo. Sed tene mēbra tua aduſus cu
ſtentias tuas malas. Surrexit tua:
tene tu manū conuictus deo. Potuit
ſurge. ſed nō mouent arma. Apud i
am tuā impetus ē: apud te arma
ſūt. Sit impetus inarmis: et diſat iam
nō ſurgere qui fruſtra ſurrexit. Nor
carne aūt legi pcī putetis conſentie
dum ee deſideriis mis carnalibus: et
ſi nō poſſunt modo niſi ee deſideria
carnalia. nō eſt ullis conſentiendū.
Peterea nō dicit aplūs. nō ſit pcīm
in vro mortali corpore: nouit ei qꝺ
diu mortale eſt. ē ibi peccatū. Sed qꝺ
aūt; Non ergo regnet pcīm in veſtro
mortali corpore. Qꝺ eſt non regnet
ipe expoſuit: ad obediendum iquit
deſideriis eius. Sūt deſideria. ꝙriſtūt

deſideria: nō tu obaudis deſideriis tu
is. nō ſequeris ipa deſideria. nō illis
conſentis. Eſt tibi pcīm. ſed amiſit
regnū qm̄ iam nō te in regnat pcīm:
poſtea ſumita nouiſſima deſtruetur
mors. Quid enī nobis ꝓmittit qm̄
dictū eſt. mente ſeruio legi dei. carne
aūt legi peccati? Audi ꝓmiſſionē: qꝭ
nō ſemp erunt in carne deſideria illi
cita. Etenī reſurget et mutabit: cum
mutata fuerit caro iſta mortalis in
ſpūale corpus. iā nullis cōcupiſcētiis
ſeculariꝫ. iā nullis ꝛenis delectatiōi
bus titillabit aiam. nec auertet a cō
templatione dei. Fit ergo in ea quod
dicit aplūs. corpus quidē mortuū eſt
ꝓpter pcīm: ſpūs aūt vita ē ꝓpt iuſti
ciam. Si aūt qui ſuſcitauit ihm a mor
tuis habitat in vobis: qui ſuſcitauit
ihm a mortuis viuificabit et mor
talia corpora vra. ꝓpt ſpm ſuū qui ha
bitat in vobis. Viuificatis ergo cor
poribꝫ vris erit par vera. ubi totus
ē dei: ſed ꝑdicat confeſſio. Notus in
dea deus. Confitē ergo priuſ: in iſrl
magnū nomen ei. Nondū videꝭ in
ſpecie et fide ex fide: et fit in te qꝺ ſeq
tur. et factus ē in pace locus eius. et
habitatio eius in ſyon. Syon enī int
pretat contemplatio. Quid ſit cōtem
platio? Cōtemplabim enī deū facie ad
faciem. Hic nobis ꝓmittit in quē mō
nō videntes credim? Quomō gaudeb
mus cū viderim eum? Frēs. ſi modo
tantū gaudiū in nobis facit ꝓmiſſio:
qūtū eſt factura redditio? Reddit enī
nobis qꝺ ꝓmiſit ſeipm. ut facie ipius
et illius ꝺ cēplatione gaudeam? et
nō aliqꝺ aliud delectabit nos. qua
nichil ē melius illo q̄ fecit oīa que
delectant. Factus eſt in pace locus e?
et habitatio eius in ſyon: id eſt in con
templatione quadā et ſpeculatione.
facta ē habitatio eius in ſyon. Ibi
confregit fortitudines arcuū. et ſcutū
et gladiū et bellum. Ubi confregit?
In illa pace etna: in illa pace ꝓfecta.
Et modo frēs mei qui bene credidēt.
videant qua de ſe non debent ꝓſumē:
et omnē potentiā munaꝫ ſuaꝫ. et qꝺ
qꝺ in eis acutū eſt ad nocendū cōfrin
gunt illud. et qꝺqꝺ q̄ſi pro magno ha

bent. vnde se ptegerent tpaliť. et bel
lum qđ aduersus deum defendendo per
tata sua gerebant omīa hec ibi con
fingunt. ¶ Illūinans tu mirabiliť
a montibz eternis. Qui sūt montes e
terni? Quos ipe fecit eternos. Qui st
montes magni? Pdicatores veritatis.
Tu illūians sed a montibz eternis. Pu
mi magni montes erripuit lutē tu
am: et a lute tua quā sustapuīt mon
tes vestitur et terra. Sed illi magni
montes ertreperūt apli tam ꝙ orientis
lūmis primordia ertreperūt apli. ¶ Nū
quid qđ attreperunt apud se retinuerūt?
¶ Non. Ite dicētur illis serue neꝙ et pig.
dares pecuniā meā nūmularijs. Si
ergo qđ attreperūt nō apud se retinue
rūt. sed omni orbi terraꝝ pdicauerūt:
illūians tu admirabiliť a montibus
eternis. quos etnos fecisti. p illos et
vitam eternā et veritatis pmisisti. ¶ Illu
minās tu admirabiliť a montibz et
nis. Magnifice cū pondere dictū ē tu:
ne putet aliquis qđ cū montes illū
nent. Multi enī putantes qđ ab ipis
montibz illūarent. Fecerūt sibi ptes
de montibz: et ipos montes cōtriuerūt,
et ipi confracti sūt. ¶ Nescio qui sibi fece
runt donatū. nescio qui sibi fecerunt
maximianū: nescio qui sibi fecerūt illū
et illū. Quare cōputant salutem suā.
in hoīnibus esse nō in deo? O hō venit
ad te lux p montes: sed deus te illūiat
nō mons. ¶ Illūians tu inqt. tu nō mō
tes. Tu illūians a montibz quidē etnis:
sed tu illūians. Vnde et in illo loco quid
aut psalmus? Leuaui oculos meos in
montes: vñ veniet auxiliū mihi. Quid
ergo? In montibus ē spes tua? et inde
tibi venit auxiliū? Sed manifesta ī mon
tibus: vide quid agas. Est aliqđ sup
montes? Sup montes est quē tremūt
montes. Leuaui inqt oculos meos in
mōtes. vñ veniet auxiliū mihi: auxi
liū meū a dño. qui fecit celū et terrā.
In montes quidē leuaui oculos. qa
p mōtes mihi sūt scripture mōstrate:
sed ego cor habeo in illo qui illūiat cēs
montes. Ergo frēs ad hoc dictū est. ne
quisqȝ vim velut spem suam ponē in
hoīem. Tādiu est aliqđ homo: qȝdiu
illi hereat a quo factus est homo. Nā
recedens ab illo nichil ē homo: et cū
hereat illi tu sit atque consiliū p hoīem.
ut illū consideres qui illūiat hoīem.
Etenī et tu potes attrede ad illū. qui tibi
p hoīem loquit. ¶ Non enī illū fecit atq
dere ad se et te repellit. Et qui vere sic
attrexit ad deū vt in illo habitet deus:
displiceat illi omnes qui in illo ponūt
spem suam. ¶ Ptrea datū est quoddā
exemplū cum ipos aplos sibi duxisset
et in hys fasmata fecerunt q dicebāt.
ego sum pauli ē appollo. ego cephe.
idest petri. Hos plangit aplis et dicit
eis. diuisus est cpūs: et se elegit quem
apud ipos contempneret. Nūqđ pau
lus pro vobis crucifixus est. aī in noīe
pauli baptisati estis? Vide bonū mon
tem quetentē glām non sibi. sed a q
montes illūiant. Volebat de se pre
sumi: sed de illo de quo ipe pstumpsĕrat.
Quisqȝ ergo ita se cōmendare volue
rit pplis. ut si forte contigerit ei aliqs
tumultus frangat post se pplm. et
dubitat ecclia catholicam. qui
nō est de illis montibz quos illūinat
altissimus. Sed quis ē iste cōtenebra
tus a se. nō illūiatus a dño? Vñ aūt
pbant isti montes? Si forte contin
gat aliqs tumultus adūsus mōtes
in ecclia. aut p populares seditiones
carnalū. aut p aliquas falsas sus
piciones hoīm: bonus mons ipellit
a se oēs qui propt ipm volunt ab
unitate recedē. Sit enī ipse manebit
in unitate: si, ppter ipm nō diuisa
fuerit ipsa unitas. ¶ Illi aūt diuisi st
qñ recessit pplus ab orbe terraꝝ. et
secutus ē nomen iporum: sed si sūt,
elati sūt. et dejecti sunt. Humiliarent
et exaltarent. quō humiliatus ē aplis
dicens. nūquid paulus pro vobis cru
cifixus ē: et alio loco. ego plantaui.
apollo rigauit. sed deus incrementum
dedit. Ergo neq qui plantat ē aliqđ
neq qui rigat: sed qui incrementum
dat deus. Tales montes in se humi
les sunt: in deo exclsi sūt. Qui aūt
in seipis exclsi sunt. a deo humiliant:
qñ qui se exaltat humiliabit. et qui
se humiliat. exaltabit. ¶ Deo tales qđ
superbias suas attendūt: tamarinūt
omnibus patribus in ecclia. ¶ Illi no

lunt coagulare pacem: ista inté se mul
cent dissensionē. Et quid de illis dicit
alius psalmus? Qui amantāt nō ex
altent in semetipīs. Illuūans tu. attē
de hīt tu admirabilit a mōtibz etnis.
Conturbati sūt omnes īsipientes cor
de. Predicata est veritas. dicta est et
na vita: dicta ē esse alia vita que nō ē
de ista terra. Contēpserunt hoīes vitā
presentē. et amauerūt vitā futurā. Il
luminati p montes illūiatos: insipiē
tes aūt corde cōturbati sūt. Quō con
turbati sunt? Cū euangeliū predica
ret. et quid vita eterna. et quis ē qui
resurrexisset a mortuis. admirati sūt
athenienses. loquente paulo aplo de
resurrectione mortuoꝝ: et putauerūt
eū nescio quas fabulas dicē. Dz quia
dicebat ee aliam vitam. quā nec oc
lus vidit. nec auris audiuit. nec ī cor
hoīs ascendit: ergo insipientes corde
turbati sūt. Sed qd eis contigit? Dor
mierūt somnū suum: et nichil inue
nerūt oēs viri diuitiarū in manib
suis. Remanerūt psentia. et dormierunt
in ipsis psentibz: et sic illis facta sunt
ipa psentia delitiosa. quō qui videt p
somnium inuenisse thesauros. tā diu
ditis est. qdiu nō euigilet. Sōpnium
illud diuitē. euigilatio paupertē fecit.
Tenuit illū somnus fortasse in terra
dormientē. et in duro latentē. pauper
et forte mendicū: in somno vidit se
latē in duro in quo illū sōpnus tenu
erat. Tales sunt et isti! qui venerunt
in hanc vitam. et p cupiditates tpales
quasi obdormierūt hīt. et euigerūt il
los diuitie et vane pompe volatice et
nichil inuenerunt: nō intellexerūt qūtū inde
boni posset fieri. Nam si nossent aliā
vitam. illic sibi thesaurisarent qō hīt
erat periturū? Surrexit zacheus vidit illō
maior publicanoꝝ. qui susceptit dñm
ilim hospitio et ait. dimidiū rez meaꝝ
do pauperibus: et si cui aliqd defrauda
ui. quadruplū reddo. Non erat iste in
vanitate somniātiū: sed in fide euā
gelicantiū. Ideo dīs quia meditus
intuerat ad egrotū. pnūciauit salutē
illius. et ait. hodie salus huic domui
facta est. qm et hic filius est abrahe:
ut noueritis quia nos imitando fidē
filij abrahe sum. Videri aūt qui de mor
ne supbiunt a fide degenerauerunt.
Ergo dormierūt somnū suū viri diui
tiarū: et nichil inuenerūt in manibus
suis. Dormierunt enī in cupiditatibz
suis delectati illos? transit vita ista et
nichil inuenīt in manibz suis: quia
nichil posuerūt in manu xpi. Vis ali
quid inuenire ī manibz tuis postea?
Noli cōtempne modo manū paupis:
et respice manus ianes. si vis habe
manus plenas. Dicit enī dñs. Esuri
ui et dedistis mihi manducare. sitiui et
dedistis michi potū: hospes fui et ad
duxistis me. Et cetera. Et illi. qn te vi
dimus esurientē. sitientē. hospitem?
Et ille dicit illis. qn uni ex minimis
meis fecistis. michi fecistis. Esurire in
paupibus voluit. qui diues ī xpo est:
et tu dubitas homo dare homi. nī suas
te xpo dare qd das. a quo accepisti qd
qd das? Sed illi qui dormierūt sōpnū
suū. et nichil inuenerūt oēs viri diuiti
arū in manibz suis. Increpatoe
tua deus iacob dormitauerūt oēs qui
ascenderūt equos. Qui sūt qui ascē
derūt? Qui humiles ee nolueūt. Nō
in equis sedere permitū est: sed cernitē
potestatis cont deū erigē. et putare se
in aliquo honore esse. Quia diues es
ascendisti: increpat deus et dormis.
Magna ira increpantis. magna ira.
Attendat caritas tua rem tremendā.
Increpatio strepitū habet: strepit⁹ exp
gisci solet hoīes facē. Tantū pondus
est increpantis dei. ut dicat. ab increpa or
tua deus iacob. dormitauerūt oēs q
ascenderūt equos. Extra quo sompno
dormitauit ille pharao qui ascēdebat
equos. Non enī vigilauit in corde: ja
de increpatione durū cor habebat. Du
ritia enī cordis obdormitio est. Rogo
vos frēs mei videte quō dormiūt. qui
sonante euangelio. et amen et alla.
p totū orbem terraꝝ. adhuc vitā ve
terem nolunt dāpnare. et nouā eu
gilare. Erat scriptura dei in iudea:
modo p totū orbem cantat. In illa u
na gente dicebat ōs unus qui sent

omīa esse adorandus et colendus: mō
ubi tacet² xp̄us. Resurrexit xp̄us. ira⁹
est in cruce: ip̄am cruce suam in qua
ira sua est iam fixit in frontibz regū:
et adhuc dormit². Magna ira dei frēs.
Veluꝫ nos auduim⁹ eū qui dixit.
surge qui dormis et exurge a mortu
is: et illūminabit te xp̄us. Sed qui illū
audiūt? Qui nō astendūt equos. Q⁹
sūt qui nō astendūt equos? Qui nō se
iactant et extollunt. quasi in honori
bus et potestatibz suis. Ab increpati
one tua deus iacob dormitauerūt q⁹
astenderūt equos. Tu terribilis es.
et quis resistet tibi. tūc ab ira tua? et
Modo dormiūt et ira tū non sentiūt?
sed ut dormirent iratus es. Modo quod
dormiētes nō sentiūt in fine sentiūt:
apparebit enī iudex viuor⁹ t mortuo
rū. Et quis resistet tibi. tūc ab ira tu
a? Modo enī loquūt² qđ volunt. t dis
putant contra deū et dicunt. qui sūt
xp̄iani. aut q⁹ est xp̄us? Aut quales
inepti qui credunt qđ nō vident. et di
mittūt diuicias quas vident? et se
quūt² fidem rerū que oculis ipsoz nō
exhibent²: Dormitis et balatis: log⁹
mini aduersus deū q̄ntū potestis. Us
q̄quo p̄tores dñe usq⁹quo p̄tores glo
riabunt²? Respondent et loquēt² in
quitatē. Nū aūt nemo respondet et
nemo loquit²? nisi qui in se conūtent
dentes quibz mō nos rodunt. qui nos
discerpūt irridendo xp̄ianos. et repe
hendendo vitā sanctoz. Cunt se in se
cōuertent. cū illis eueniet qđ dixit in
libro sapiē. dicent int² se penitentiā
agentes. et p angustiā spūs gemētes:
cū viderint gl̄iam sanctoz tūc dicent.
hy sūt quos aliq̄n habuim⁹ in usū.
O qui multū dormistis: certe iā vigi
latis. et in vīs manibz nichil inue
nitis. Videtis quō plenas habebūt
manus gloria dei. quos tāq̄ paupes
irrisistis. Dicite ergo tūc vobis q̄ndo
nō resistitis ire dei. nō manu. nō lin
gua. nec verbo nec cogitatiōe. Appa
rebit enī vobis manifestus quē irri
dendū putastis cū vobis venturus
nūciaret². Et q⁹d dicent? Ergo errau
im⁹ a via veritatis: et iustitie lumen
nō luxit nobis. et sol nō ortus ē nob.

Nuomō iustitie sol oriet² dormiētib⁹:
Sed ab ira et increpatione ei⁹ dormiūt.
Hoc forte dicturi⁹ est. et nō astendere
equū: et tūc ipsi equos suos arru
bunt. Audi illos arruisantes eq̄s suos
in quibz dormierunt. Ergo erraui⁹
iquit scriptura a via veritatis: et
iustitie lumen nō luxit nobis. t sol
non ē ortus nobis. Quid nob⁹ fuit
supbia? et diuitiarū iactantia q⁹d
contulit nobis? Transierūt omnia
tanq̄ umbra. Ergo vigilasti aliq̄n:
sed melius equū nō astendere. ut
tūc nō dormitares q̄n vigilare debu
isti. audire vocem xp̄i. et illūinare te
xp̄us. Tu terribilis es et quis resistet
tibi tūc ab ira tua? Quid ei erit tūc:
De celo iaculatus es iudiciū: tim
uit et quieuit. Que modo se tur
bat. que modo loquit². habet in fine
et quiescē. Veluꝫ modo quiescet:
ut in finem studeret. Terra timuit
et quieuit. Quando? Q̄n exurget
in iudiciū dñs: ut saluos faciet omīs
mites terre. Qui sūt mites terre? Qui
sūt mites corde: qui frementes equos
nō astenderūt. sed in humilitate sua per
tota confessi sunt. Ut saluos faceret
omīs mites corde. Q̄n cogitatio ho
mīs confitebit² tibi: et reliquie cogita
tionis solēpnia celebrabūt tibi. Pri
ma cogitatio. posteriores reliquie co
gitationis. Que est cogitatio prima?
Unde incepit bona: illa cogitatio
unde impies confiteri. Confessio adu
git nos xp̄o. Iam vō confessio ipa adu
prima cogitatio fuit in nobis reli
quias cogitatiōis: et ipse reliquie co
gitationis solēpnia celebrabūt tibi.
Cogitatio homīs confitebit² tibi: re
liquie cogitationis. solempnia cele
brabūt tibi. Que ē cogitatio que con
fitebit²? Que damnat vitā priore.
tui displicet qđ eras. ut sis qđ non
eras: ipsa ē prima cogitatio. Sed ds
sit debes recedē a peiratis p̄ma co
gitationē confessus deo. ut nō tibi
retedat de meoria qua p̄ior fuisti:
p̄hor qđ p̄ior fuisti solempnia cele
bras deo. Ad hoc intelligendū est.
p̄ma cogitatio confessionē habet.
et recessionē a vetere vita? Sed si

oblitus fueris a quibus ꝑ̃is libeat⁹
es. nō agis gratias liberatori: et non
celebras solempnia deo tuo. Ecce pri
ma cogitatio confitens sauli apli iā
pauli. qui ꝑmo saulus fuit qñ audi
uit vocem de celo cū ꝑsequeret² xp̃m.
et furoret in xp̃ianos. et vellet ut ubi
q̃ inventos adduceret vinctos⁹: ⁊
audiuit vocem de celo saule saule q̄d
me ꝑsequeris⁹? Et tertiū fusius lūne.
videt. emisit prima cogitatione obe
dientie. cū audiret ego sum ihūs naza
renus quē tu ꝑsequeris⁹? dñe aut q̄d
me iubes facere? Et licet cogitatio con
fitens iam dñm appellat quē ꝑseque
bat². Quomō reliquie cogitatiōis so
lempnia celebrabāt in paulo audis
tis cū ipse aplus legeretur: memor esto
xp̃m ihm resurrexisse a mortuis ex se
mine dauid sc̄dm euangeliū meum.
Quid est memor esto? Non deleat² de
mentia tua cogitatio q̄ primo con
fessus es: sunt reliquie cogitationis
in memoria. Et unde q̄admodū repe
tit quid sibi donatū est idem paulꝰ
aplus alio loco: qui prius ꝙ̃ fui
blasphemus et ꝑsecutor et iniuriosus.
Quid dicit? Prius fui blasphemus.
Nūquid adhuc blasphemus est? Ut
nō esset blasphemus. fuit prima co
gitatio confitens⁹: ut aūt cōmemo
raret et illi q̄d donatum est. reliq̄e
cogitatiōis erant: p ispas reliq̄as
cogitationis solempnia celebrabat.
Ecce frēs mei ecce inouauit nos ⁊
xp̃us. donauit nobis omīa peccata
et cōuersi sumus: si obliuiscamur
quid nobis donatū est. et a quo do
natum ē. obliuiscim² mim⁹ salua
tionis⁹? nōne cotidie nob xp̃us
immolatur? Et semel pro nobis xp̃us
immolatus est; tū recedim⁹ tūc fuit
cogitatio. modo aūt reliquie cogita
tionis sūt quia meminim⁹ quibus ad
nos venerit et quid nobis donaue
rit⁹: et ipsis reliq̄is cogitatiōis. idz
scripta memoria cotidie nobis fit ī
molat². quasi cotidie nos īmouet.
qua prima gratia sua nos īmouit. Iam enī īmouauit nos dñs in
baptismo. et facti sumus noui hoīes
in spe quidem gaudentes. ut in tribu
latione sim⁹ patientes⁹: tamē nō de
bet de memoria nra recedē q̄d nob
prestitū sit: et si modo nō est cogita
tio tua que fuit. etenī prima cogita
tio fuit confitentis recedē a peccato.
modo aūt non recedis. sed tūc recef
fisti⁹? sunt reliquie cogitatiōis nec
recedat a memoria qui sanauit. Mi
nus te habuisse si obliuiscis fueris: nō
tibi erunt reliquie cogitatiōis. Q̄d
enī putatis duxisse dauid? Recte ex oī
um ꝑsona loquit². Peccauit dauid
seīs grauiter⁹? misssus ē nathā ꝓpha
ad illū. et corripuit illum: et confes
sus est et dixit. peccaui. Hec fuit pri
ma cogitatio confitentis. Cogitatio
hominis confitebit² tibi. Que erāt re
liquie cogitationis⁹? Cū aut. et prīm
meū ante me est semp. Que fuit g⁹
prima cogitatio? Ut recedēt a prīo.
Et si iam recessit a peccato⁹? quō pec
catū illius ante illum ē semp? Si
qua est cogitatio illa transiit: sed
reliquie cogitatiōis solēpnia cele
brant. Memineri⁹ ergo frēs hīm
rogamus vos. quisq̄s liberat⁹ est
a prīo memineit quid fuit: sint in
illo reliquie cogitatiōis. Tūc enim
potest aliū sanandū: si se memine
rit esse sanatū. Ergo unusq̄sq; recor
det² quid fuit. et utrū iam nō sit: et
tūc subueniet a qui adhuc est q̄
ille iam nō est. Si aūt iactat se ꝙ̃si
de meritis suis et repellit tamq̄ in
dignos prīces. et sine mīa scut:
equū astendit. videat ne dormiat.
Dormitauerūt enī qui astenderunt
equos. Iam tūc dimisit equū. humi
liauit se: nō iterū astendat equū. idz
nō se iterū erigat in superbiam. Om̄
illi fuit hoc: Si reliquie cogitatiōis
solēpnia celebrabāt deo: Vouete
et reddite dño deo vr̄o. Quis q̄ potest
voueat et reddat. Re vocatis et ir
nō reddatis: sed q̄sq̄s q̄ potest vo
ueat et reddat. Non sitis pigri ad
vouendū: non enī viribus vestris
implebitis. Definetis si de vobis p̄
sumitis: si aūt de illo tui vouetis.
vouete. secuī reddetis. Vouete et

reddite dño deo vño oñs cõmuniter. Quid debemus vouere? Credẽ in illũ. speare ab illo vitam eternã: bene vi uere sedm cõmunẽ modũ. Est ei qdã modus cõis omnibz. Furtũ nõ fatẽ nõ castimonialẽ precipit. et nupte nõ precipit. Adulteriũ nõ facere oĩbz p̃cipit. Non amare violentiã qua ingurgitat anima et corrũpit in se templũ dei. omnibus eĩdem p̃cipit. Non hoĩem occidere. nõ odisse frem. nõ aduersus aliquẽ tenere rancorem. omnibz in cõmuni p̃cipitur. Vot to tũ omnes vouere debemus. Dũt etiã vota ꝑpria singulorũ. Alius vouet deo castitatem cõiugalem. ut pret vxorem suã nõ noverit aliã: sic et femina vt pret virũ suum nõ nouerit alium. Alij etiã vouent et si exp ti tale cõiugũ. vltra nichil tale pa ti. nichil tale concupiscẽ aut sustine re: et ipsi vouerũt aliquid mai' qm illi. Alij virginitatem ipam ab ĩeun te etate vouent. ut nichil tale al'ex piantur quale illi expti reliq̃unt: et isti vouerũt plurimũ. Alij vouẽt domũ suam eẽ hospitalitatem oĩbz sanctis aduenientibz: magnũ votũ vouent. Alius vouet reliquere oĩa sua distribuere paupibus et ire ad cõmunẽ vitam in societatẽ sanctor: magnũ votũ vouet. Vouete et reddi te dño deo vño. Qsqz qd vouere volu erit. voueat illud: attendat ut qd vo uerit reddat. Vnusqsqz deo qd vouet, si respiat retrorsum malũ est. Nesao que castimonialis nubẽ voluit. Qd voluit? Qd et virgo quelibet. Quid voluit? Qd et mater ipsius. Aliqd malu voluit? Malu plane. Quare? Quia iam vouerat dño deo suo. Qd enĩ dixit de talibus aplus paulus. cũ dixit viduas adolescentulas nu bẽ si velint? Sed tamen aut quod ĩ loco. beatior aũt erit si sit pmanse rint sedm meũ consiliũ. Ostendit beatiorẽ si sit pmanserint: nõ tamẽ dãpnandã si nubẽ voluerit. Qd mi ait de quibusdã. que vouerũt et nõ reddiderũt? Habentes iudi dãpna tionem. quia primã fidem irritam fecerunt. Quid est primã fidem ir ritam fecerunt? Vouerũt et nõ red diderunt. Nemo ergo positus in mo nasterio frater dicat. recedo de mo nastio: neq enim soli qui sunt ĩ mo nasterio pueniunt ad regnũ cẽ lorũ. Et illi qui ibi nõ sunt ad deum nõ ptinent? Respondetur ei. sed illi nõ vouerunt: tu vouisti. tu retro rel= periisti. De die iudicij cũ dñs minaret. quid ait? Memento vxoris loth. oĩ bus dixit. Quid enĩ fecit vxor loth? liberata est a sodomis: et in via po sita retrorsũ respexit. Ubi respexit. ibi remansit. Facta est statua salis. vt illius contẽplatione rondiantur hoĩes. cor habeant. nõ sint fatuu. nõ retro respiciant: ne malũ exemplum dantes ipsi remaneant. et alios con diant. Nam et nõ dicimus illud q busdam frũbus nris. quos forte vide rimus velut ĩfirmari in ꝓposito bono? et talis vis esse quales illi? Obtim? illis quosdã qui retro respexerũt: illi fatui sunt in se. sed alios rondiunt. qñ cõmorant. vt illorũ exemplũ timentes isti retro nõ respiciant. Vo uete et reddite dño deo vño: qa illa vxor loth ad omnes ptinet. Adulteriũ: de mulier voluit facere adulteriũ: de loco suo quo puenerat retro respexit. Vidua que iam sit pmanẽ voluerat. voluit nubere. Vxor voluit qd licuit ei que nupsit: sed illi nõ licuit. qua de loco suo retro respexit. Virgo est ca stimoialis iam dicata deo: habeat re tera que vẽ ornant ipam virginitatẽ. et sine quibus illa virginitas tuipis ẽ. Quid si enĩ sit corpore integra et mente corrupta? Quid est qd dix? Quid si nullus tetigerit corpus? sed si forte ebriosa sit. supba sit. luxurioſa sit. linguosa sit? Vxor omia dam nat deus. Si antequ vouisset nupsis set nõ dãpnaret. Elegit aliqd melius supauit qd ei licebat. supbit et illi cita tanta cõmittit. Vxor dico nubere licet añq̃ voueat: supbire nũq̃ li cet. O tu virgo dei nubẽ noluisti qd licet: erollis te qd non licet. Melior virgo hũilis. q̃ maritata hũilis: q̃ melior maritata humilis. q̃ vir go superba. Que aũt respexerit ad

nuptiaꝫ. nō quia voluit nubē dāp
nat. sed quia iam ante cessauerat:
et fit vox loth respiciendo retrorsum.
Non satis pigri qui potestis. quibus
aspirat deus. apprehendē gradus me
liores; quia nō ista ideo loq̄mur ut
nō voueatis. sed ut voueatis et red
datis. Vouete et reddite dño deo vr̄o.
Iam quia ista tractauim⁹ forte vole
bas vouere. et modo nō vis vouere:
Sed q̄d tibi dicerit psalmus attende.
Non dixit nolite vouere: sed vouete
et reddite. Quia audisti reddite. nō
vis vouere: Ergo vouere volebas. &
sit ex pfessione tua. aliud ex aduto
rio dei pficietur. Aspice eū qui te du
xit; et non respiciaꝫ retro. vñ te du
xit. Qui te duxit ante te ambulat:
vnde te eduxit. post te est. Ama dūtē
taxat. Vouete et reddite dño deo vr̄o:
Omnes qui in circuitu eius sunt
offerent munera. Qui sūt in circuitu
eius: Vbi est enī iste ut dicat. omīs
qui in circuitu eius sūt: Si deū pa
trem cogitas: ubi nō est qui vbiq̄
presens est: Si filiū cogitas seruādū
formā diuinitatis. et ipse cū patre
vbiq̄ est: quia ipsa ē sapientia dei
de qua dictū est. attingit aūt vbiq̄
propter suam mūditiā. Si aūt filium
sic intelligas sc̄dm q̄d assumpsit car
nem. et visus est int̄ homīes et cru
cifixus est et resurrexit: nouim⁹ q̄a
ascendit in celū. Qui sūt in circuitu
eius: Angeli. Ergo nos nō offeim⁹
munera: quia oīs qui in circuitu
eius sūt debent offerre munera: Si se
pultus dñs nr̄ fuit esset in terra. et
iacuisset corpus ipius quo alicuius
martiris ut' apli: attendēmus eos
qui in circuitu eius essent. quecūq̄
gentes essent circa ipm locū. vndi
q̄ ut' cōuenientes ad illā sepulturā
cū muneribus. Sūt aūt ascendit.
sursum ē. Quid est hoc oīs qui in
circuitu eius sunt offēnt munera;
Hoc interī q̄d deus admonet dicam
vobis. quid ex his verbis michi ipe
inspirare dignatus sit: si meliꝰ a
liquid postea visum fuerit. et hoc
vim est. q̄ cōmunis ē oībz veritas.
Non ē met mea nec tua. nō est illi⁹ aut
illius. oībus cōmunis ē: et fortassis
ideo media est. vt in circuitu eius sit
oīs qui diligunt veritatē. Q̄d enī
oībus cōmune est in medio ē. Cur
in medio dixit; Vt tantū distet ab oī
bus: et tantū ꝓpinquet oībz. Quod
nō est in medio. quasi priuatū sit. Q̄d
publicū est. in medio ponit. ut oīs
qui venūt propiant illuīent: nemo
dixit meū est. ne in pte sua volet fa
cē q̄d in medio est oībus. Quid est
ergo oīs qui in circuitu eius sūt offe
rent munera: Oīs qui intelligunt
cōmunē esse oībus veritatē. et non
illā faciunt quasi suam suppriendo de
illa ipsi offerent munera quia hūili
tatem habent! qui aūt quasi suū fa
cūt q̄d oībus cōmune est. cāq̄ in
medū positū ad ptem seducē conant.
nō offerent hu munera: quia oīs qui
in circuitu eius sūt offerent munera ter
ribili. Offerent munera terribili: time
ant ergo oīs qui in circuitu eius sūt.
Ideo enī timebūt et cū tremore laudā
bunt: quia ideo in circuitu eius st. vt
omēs assequant cū. et publice oībz
confluat. et publice illuīet. hoc est cū
tremisce. Tu cū feceris tibi eū q̄si ꝓpriū
et iam nō cōmunē. extolleris in superbi
am: cū scriptū sit seruite dño in timore.
et exultate ei cū tremore. Ergo offerēt
munera qui in circuitu eius sūt. Ipsi
enī humiles sūt. qui cōmunē nouerūt
esse oībus veritatē. Cui offerent mu
nera: Terribili et ei qui aufert spi
ritū principū. Opībus enī principū sup
bi spūs sunt. Illi ergo nō sunt spūs
eius: quia et si aliquid nouerūt. suū
volunt esse nō publicū! sed ille qui
cōmendat se tamq̄ equalē sibz. qui
se in medio ponit. vt omēs capiāt q̄n
tum possunt q̄tūcūq̄ possunt nō de cui⁹
q̄ hominis sed de deo: et ideo de suo. q̄
ipsi facti sunt eius. Ergo illi oēs hu
miles sunt necesse est: poderūt spm
suū. et spm dei habent. Aquo poderunt
spiritū suū; Ab illo qui aufert
spm principū: q̄nquidē dixit ei in a
lio loco. auferes spm eorū et deficiēt.
et in pulverem suum convertentur.

Emitte spm tuū et creabunt: et renouabis faciem terre. Desero quis intellexit aliquid suū velit esse. adhuc spm suum habet: bonū est illi perdat spiritū suū et habeat spm dei. Adhuc int principes superbit: bonū est ut recedat ad puluerem suū et dicat. memento dne quia pulus sumus. Die ei te confessus fuerit puluerem: deus de puluere faciat hoiem. Omnes qui in circuitu eius sunt offerent munera. Ois humiles confitent ei. et adorant eū: terribili offerent munera. Unde terribili? Exultate cū tremore. Et ea qui aufert spm principū: qui est tollit audaciam superboū. Terribili apud reges terre. Terribiles sūt reges tre: sed ille sup omnes qui terret reges terre. Esto rex terre: et erit tibi terribil' d's. Quomodo inq's ero rex terre? Rege terram: et eris rex terre. Noli ergo auditate imperandi ponere tibi añ oculos, puinciaș latissimaș. qua tua regna diffundaș: terram quā portaș rege. Audi aplm regentem terrā. nō sit, pugilor quasi aerem verberans. sed castigo corpus meū et in seruitutem redigo: ne forte alios predicās ipe reprobus efficiar. Ergo frēs mei esto te in circuitu eius? ut p quēcūq vob veritas sonuerit. nō illam iputetis illi p quem sonat. sed de medio sit oīb. quia equalit adest omnibus: et estote humiles. ne vobis et vosipi usurpetis. si quid forte boni illius intellexeritis? quia et nob qd melius intellexerimus nrm est. et qd vob melius intellexeritis nrm est. ut in circuitu eius simus et humiles simus: atq ita pdentes spiritum nrm. offerem munera tribuli. sup oīs reges terre. idest sup omnes regentes carnē suam. sed subiectos creatori suo. Explint psalmus lxxv.

Incipit psalmus lxxvi sextus.

Psalmi huius titulus sic habetur. in finē pro ydithum psalmus ipi asaph. In finem qd sit nostis. Finis ei legis xpus ad iustiā oī credenti. Ydithum interpretat transiliens eos: asaph interpretat congregatio. Loquit ergo congregatio transiliēs. ut pueniat ad finem qui est xps his. Que sunt ista que tū siliendo ut ad illum finē puenire possimus, ubi qd transiliam? nō habemus. psalmus ipe demonstrat. Etenī tū debemus transilire. qcqd nos impedit. qcqd irritat. qcqd visco quodā illigat et onere aggrauat volatū nrm. donec pueniamus ad id qd sufficiat. ultra qd nichil est. infra qd sūt omnia. et et quo sūt omnia. Prem quippe ipm volebat philippus intueri. et dicebat dño iesu xpo. ostende nobis prem et sufficit nobis: tam q tam diu illi tū siliendū esset qcqd aliud esset. donec pueniret ad prem ubi iam securus assisteret. et quid ei ultra requirendū esset nō haberet. Hoc est enī sufficit. Ille qui verissime dixerat. ego et pater unū sumus: admonuit philippū. discipulū oem hoiem qui xpm intelligeret et in eo haberet fidem. qa ipse et pater unū sunt. Tanto enī inquit tempore vobiscū sum. et non vidisti me? Philippe qui me videt. videt et prem meū. Quisq's ergo psalmu huius audiam sentire. imitari. teneri uult. oīa desideria carnalia tū siliat. secuiq huius pompā et ulteriorem calcet: nichil sibi aliud ponat. ubi cōsistat nisi ex quo sunt omnia. in quibus oīb. etiam ipe laborat. donec ad finem pueniat. Quid nobis ergo iniungit iste transiliens?

Voce mea ad dnm clamaui. Sed multi clamāt ad dnm pro diuitiis acquirendis. dignitatibus q deuitandis. pro suor salute. pro stabilitate domus sue. pro feliciate tpali. pro dignitate seculari. postremo etiā pro ipa salute corpis que pīs monū est paupis: pro hys atq hu iusmōi rebus multi clamant ad dnm. vir quisq' apter ipsum dnm. Facile quippe homini est qdlibet desiderare a dño. et ipm dnm nō desiderare: quasi vō suauius esse possit qd dat. qm ipe qui dat. Quisq's q pro alia re qualibet clamat ad dm minus: nōdum est transiliens. Vox vero transiliens quid dicit: Voce

mea ad dñm clamau. Et ne avbi
travetis vocem ipius qua clamauit
ad dñm ꝓpter aliud emissā qm̄ ꝓp
ipm dñm: secutus ait. Et vox me
a ad deum. Emittit enī vox qua cla
memus ad dñm: et ipa vox ad aliud
est. nō ad deum. Ad hoc enī est vox. ꝓp
qd editur vox. Iste vero qui deū gra
tis amabat. qui voluntarie deo sacri
ficabat qui transiberat q̄q̄d infra
est nichilq̄ aliud supra se viderat q̄
effunderet aiam suam. nisi ex quo
p quem clamauerat vote sua: ad il
lum esse feterat ipam vocem suam.
Vox mea mḡt ad deum. Et nūq̄d sine
musa? Vide quid sequit. Et attenꝫ
dit michi. Vere tū tibi attendit qñdo
ipm quer̄is: non qñ per ipm aliud q̄
rit. Dictum ē de quibusdā. clamaue
nūt nec erat qui saluos faceret: ad dñm
nec exaudiuit eos. Quare? Qa vox
loqs scriptura ubi dicit de talibꝫ. do
mine nō tuo clamauerūt. Ad illum cla
mare nō cessauerūt: et tamen dñm
nō muto clamauerūt. Qd est dñm nō in
uocauerūt? Dñm in se nō inuocauerūt.
ad vocē suum dñm nō mutu clamauerūt: a
dño se habitari noluerūt. Et ideo q̄d
eis contigit? Ibi trepidauerūt timoꝛe.
ubi nō erat timor. Ideo de exū ꝑsen
tant plenu illo quē nō inuocauerūt.
Non gratis amauerūt: ut amissis.
ꝑalibus rebus possent dicē. sicut dño
placuit ita factū est. sit nomen dñi
benedictū. Ergo iste vox mea inquit
ad dñm. et intendit michi. Doceat
nos quomō ita fiat. In die tribu
lationis mee deū exquisiui. Quis eis
qui hoc facit? In die tribulationis tu
e vide quid exquiras. Si carter fiant
tribulationē. erue de carcere exq̄s?
si febris fiant tribulationē sanitatē
exquiris: si fames fiant tribulationē.
saturitatē exquiris? si dāpna fiāt
unt tribulationē. lucrū exquiris: si
pegrinatio fiant tribulationē. rui
tum tue manus exquiris. Et quid
nūtia cōmoꝛē? aut qñ nūtia com
memoꝛē? Vis esse transiliens i die
tribulationis tue. deū exquire: non
per deū aliud. sed ex tribulatione deū
ut ad hoc deus ꝛmoueat tribulatio
nem. ut seruus inhereas deo. In die
tribulationis mee deū exquisiui: nō
aliud aliquid. sed deū exq̄siui. Et q̄
nō exquisisti? Manibus meis nocte
coram eo. Dic hoc rursus: videam?
intelligamus. unitem̄ si possumus.
In die tribulationis tue q̄d exquisisti?
Deum. Quō exquisisti? Manibꝫ me
is. Quādo exquisisti? In nocte. Ubi exq̄
sisti? Coram eo. Et quo fructu exqu
sisti? Et nō sum deceptus. Omnia
ergo videamus fiēs. omnia considemus.
omnia interrogem?. et quid sit tribulatio? ꝙ
qua iste deū exquisiuit. et q̄d sit ma
nibus inquirē deum. et q̄d sit nocte.
et q̄d sit coram illo: et sequit̄ q̄d oēs
intelligūt. et nō sum deceptus. Quid
est enī non sū deceptus? Inueni q̄d q̄
rebam. Tribulatio nō illa ul' illa to
gitanda ē. Et enī unusq̄sq̄ nō dū trāsi
liens. nō putat ē tribulationē. nisi q̄
ardeat hinc inde et aliquo trahit tpe.
At vō ille trānsiliens totū tutum istum
tribulationē suam deputat. Sic enī
amat patriā supnam: ut tota pere
grinatio ipa sit maxima tribulatio.
Quō enī nō sit tribulatio vita ista to
go vos? Quomō nō sit tribulatio que
dicta ē temptatio? Habes scriptū in
libro iob. nūq̄d nō temptatio est vita
humana sup terrā? Nūq̄d dicit tēp
tatur vita hūana sup terrā? Ipsa
vita temptatio est. Si ergo tēptatio:
utiq; tribulatio. In hac ergo tribula
tione. hoc ē in hac vita. deū exq̄siuit
iste transiliens. Quomō? Manibus
mastr meis. Quid est manibꝫ meis?
Opibus meis. Non enī aliud corpore
um querebat. ut cōtrectando inueniret.
q̄d poterat. ut manibꝫ q̄reret nūmū.
aurū. argentū. vestem. q̄q̄d tale est
q̄d manibꝫ tenere posset: quāq̄ et ip
se dñs nr̄ ihūs xp̄us voluit se manibꝫ
inquiri. q̄n dubitanti discipulo cica
trices ostendit. Sed nūq̄d cū ille exta
masset tangens cicatrices inuenit
eius. dñs meus et deus meus? Nōne
audiuit. quia vidisti credidisti? Bti
qui nō viderūt et crediderūt? Si ergo
ille manibꝫ querens xp̄m hoc audiē

merunt. ut opprobriū ei fuerit ita ḡsisse? nos qui beati dicti sumus qui nō vidimꝰ et tetigimus, qđ ergo ad nos ptinet manibꝰ querē? Ptinet sicut dicit apls querē. Qñ hor? Nocte. Qđ est nocte? In hoc seculo. Nox enī est antep effulgeat dies in aduentu clarificato dñi nr̄i iesu xpi. Nam vltus videre qz nox est? Nisi lucernā hic habemus: in tenebris pmanēmus. Petrus ei dicit. et nos habemꝰ certiorem pphetā sermonē. cui bñ facitis intēdentes velut lucerne in obscuro loco: donec dies lucescat. et lucifer oriatur in cordibꝰ vr̄is. Venturus ē ergo dies post istam noctē. interim in hac nocte lucerna nō desit? et hoc est fortasse qđ nūc facimꝰ hanc lucernā exponendo. lucernā inferimꝰ, vt in hac nocte gaudeamꝰ; que quidē debet attensa esse semp in domibꝰ vr̄is. Talibus enī dicit. spm nolite extinguere; et tamq̄ exponens quid dicat secutꝰ ait. pphetiam nolite spernere. id est lucerna in vobis semp luceat. Et licet quidem nox in compatione cuiusdā ineffabilis diei nox dicat. Nam ipa vita fideliū dies ē. Quo aūt sit nox iam diximus, et ostendimꝰ petri apli testimoniū: qui quidē etiā lucernā noīauit. et de ipsa lucerna nos āmonuit. ut intendamꝰ ei id est pphetico sermoni. donec dies lucescat. et lucifer oriat in cordibꝰ nr̄is. Quo aūt iam vita fideliū dies sit in cōpatione vite impioꝝ paulus ostendit. Abiciam? ergo opa tenebraruū. et induamur arma lucis. sic ut in die honeste ambulemus. Ergo honeste viuentes i cōpatione vite impioꝝ in die sumus. Sz iste dies vite fideliū non suffiat huic pdicto: cūsilio vlto et istū diem donec veniat ad illum diē. vbi nullis tēptationē nullam oīno formidet. Nec enī quīnis dies sit vita fideliū. tēptatio est vita humana sup terrā. nox et dies: dies in compatione infideliū. nox i cōpatione angeloruū. Habent enī diem angeli. quē nos nōdū habemꝰ. Jā nos habemus quē non habent infideles: sed nondū habent fideles. quē angeli habent. Cūr enī habebunt cū erūt eq̄les angelis dei: qđ illis in resurrectiōe

promissum est. In hac ergo iam die et adhuc nocte. in cōpatione futuri diei quē desideramꝰ diem in cōpatiōe presentis noctis tui renūciauimꝰ. in hac g̃ nocte deū requiramꝰ manibus nr̄is. Non cessent opera: queramꝰ deū. non sit iane desiderii. Si in via sumꝰ. sumptus erogemus. ut puenire possimus, manibus q̄ramus deum: et si nocte querimꝰ quē manibꝰ queramꝰ, nō decipimur. quia tota ipso q̄rimus. Quid est totam ipō? Nolite fare visum am vām totam hominibus ut videamini ab eis: alioq̄ nō habebitis mercedem apud pr̄em vr̄m. Cū ergo facis elemosinā aut. manus ille sunt quibꝰ deū? noli tubicinare ante te. sicut hypocrite faciūt. sed sit elemosina tua in occulto: et pr̄ tuus qui videt in occulto reddet tibi. Ergo manibꝰ meis nocte tota eo. et nō sum deceptus. Quāta tamen iste p̃ditionum p tulerit i hac terra et in hac nocte. et quo habuerit quodāmō transiliendi necessitatem impingentibꝰ atq̄ pūgentibꝰ deorsū tribulationibꝰ ut necesse fuit trānsilire: intentissime audiamus. Negauit consolari aīam meam. Tantum tedium me hic occupauit: ut tota oīno consolationē clauderet se aīa mea. Nulla li vnde tedii? Fortasse quia vinea grinata est. aut quia olea nō pueuit? aut quia vindemia pluuia intercepta? Vnde huic tedium? Audi hoc et alio psalmo ipsius enī et ibi hoc est: tedium tenuit me a prēoribus relinquentibus legem tuā. Tanto ergo tedio de huius malo affectū se iste dicit. ut negaret consolari aīam ipsius. Pe absorbuerat eū tedii. tristitiaq̄ oīno ineptabilis merserat: negat se consolari. Quid igit restabat? Primo vide vnde consolaret. Nonne sustinuerat quia simul contristaret et nō inuenerat? Quo enī se verteret ad consolationē? quē occupauerat tedii de peruersis relinquentibꝰ legem dei? Quo se verteret? Ad hoīem dei quē libet. Jn multis iam forte iste ereptus erat magnā tribulationē. quamagis de illorum aliqua dilectione pre sup serat. Dicet enim aliqñ iusti homines. et gaudet

ad eos; et necesse est ut gaudeat. qm
caritas sine gaudio talis esse nō pt.
In hys aūt in quibus grauisus ē hō.
si forte aliquid prauū contigerit q̄mō
sepe cōtingit. quanta letitia ibi erat.
tantus meor attedit? ita ut postea
iam tumeat homo laraue habeas
gaudioū. Tumeat se letitie cōmittere:
ne q̄ntomagis letatus fuerat. tanto ā
plius si aliq̄d contigerit cōturbescat.
Prudens ergo scandalis habūdantibus
quasi multis wlneribz. clausit se cōt
humanā consolationē: et negauit ō
solari aīam ipsius. Et unde vita. unde
respiratio: Memor fui dei. et delec
tatus sum. Non frustra manus opate
fuerant: iuenerant magnū consolato
rem. Non quiescendo memor fui dei. et
delectatus sū. Predicādus igit ē deus.
tunus iste memor factus delectat est.
et consolatus in quadā tristitia. et
quodāmō salute despata recreatus:
pdicandus ē deus. Denigz qd consola
tus ē iste secutus aut. Garrui. In
ipsa consolatione memor factus dei.
delectatus garrui. Qd est garrui:
letatus sum: exultaui loquēdo. Gar
rulli enī, ppie dicunt. qui wlgo verbo
si appellant. attendente letitia. nec va
lentes nec volentes tacē. Factus ē iste
talis. Et rursus qd aut: Et defecit
spūs meus. tedio contabuerat. Pecto
lendo deū delectatus fuerat: rursus gar
riendo defecerat. Qd sequit: Anti
cipauerūt vigilias omnes iumenta mea.
Vigilauerūt sup me oēs iumenta mea.
Plus me vigilauerūt: vigilando pre
ocupauerūt me. Ubi nō mustapulas
ponūt? Nōne vigilias oēs anticipaue
runt iumenta mea? Qui sūt enī isti iu
menta. nisi illi de quibus dicit aplus.
nō est nobis colluctatio adūsus car
nem et sanguinē. sed adūsus pncipes et
potestates et rectores mūdi tenebra
rū harū? aduersus spūalia nequitie in
celestibus? Ergo adūsus dyabolum et
angelos eius inimicitias exercemus.
Rectores eos mūdi dicit: quia ipi re
gunt dilectores mūdi. Non enī regūt
mundū quasi rectores sunt celi et terre:
sed mūdū pōres dicit et mūdus eū
nō cognouit. Talem mūdū illi regūt.
qui nō cognoscunt xpm: contra hos
habemus inimicitias pretuas. Denigz
quaslibet habeas inimicitias adūsus
hoiem cogitas finire? siue illius sa
tisfactione si ipse te lesit. siue tua sit
si tu lesisti. siue utriusq; si uos inuicem
lesistis. laborabas satisfacere et concor
dare: cū drabolo aūt et angelis eius
nulla concordia est. Ipi nobis inuident
regnū celorū: mitescē oīno erga nos
nō possunt. quia anticipauerūt vi
gilias omnes inimici mei. Plus illi
vigilauerunt ad decipiendū. q̄ ego ad
custodiendū me. Anticipauerūt vigi
lias oēs inimici mei. Quō enim nō
anticipauerūt vigilias? qui ubiq; sca
dala. ubiq; mustapulas posuerūt?
Tedū mest corde. metuendū est ne ab
sorbeat tristitia letitiam: metuendū ē
ne garriendo deficiat spūs tuus. Anti
cipauerūt vigilias oēs inimici mei.
Denigz in ipa garrulitate dū loquens
et securus loquens q̄ta plerūq; inue
nunt q̄ nolint tenē inimici et rep
hendē? unde uelint etiam criminari et
calūpniari. hoc dicit illud sensit. hoc
locutus est: Quid faciat homo nisi qd
sequit: Conturbatus sum et non
sum locutus. Conturbatus ergo ne in
eius garrulitate inimici anticipantes
vigilias calūpnias q̄rerent et inuen
rent nō est locutus. nūq; tamen iste
tūsiliens cessaret in se: et si forte a gar
rulitate cessauit. quia subrepserat ei.
et de ipsa locutione placē hoīb⁹ nō
tamen destitit. nō cessauit ut tonaret.
et hoc ipm transcendē. Et quid dicit:
Cogitaui dies antiquos. Iam iste
uelut qui uapulauerat foris tulit se
intus: in secretario suc mentis agit.
Et quid ibi agat dicat nobis. Cogita
ui dies antiquos. Bene est illi. Dic
te que cogitat rogo uos. Intus est: a
pud se cogitat dies antiquos. Nemo
illi dicit. male diristi. nemo ei dicit. t
multū locutus es: nemo ei dicit. pūse
sensisti. ita sit ei bene secū. Adiuuet
deus. cogitet dies antiquos: et dicat
nobis in ipso intenore cubiculo suo
quid egerit. quo puenerit. q̄d tūsilie
rit. ubi manserit. Cogitaui dies anti
quos: Et annos eternos in memor

Nu aūt sunt anni eterni? aūg
na cogitatio. Videte quid sibi vult is
ta cogitatio nisi magnū silentiū ab
omni forinsecus strepitu. ab oī terē
humanar tumultu intus requestat.
qui cogitare vult annos istos etnos.
Nūqd annu in quibz sumus etnu sūt.
aut in quibz fuerunt maiores nīi.
aut in quibz futuri sūt posteri nīi?
Absit ut eterni existimentē. Quid enī
de hys annis manet? Ette loquendo
dicim? hoc anno. Et quid tenemus de
hoc anno pter unū diem in quo sum?
Nam supiores dies anni huius iam
transierunt nec tenuerūt. futuri aūt
nondū venerūt: in uno die sum? et
dicimus hoc anno. Immo dic hoc die.
si aliqd vis presens dicē. Nam de toto
anno quod pūs tenes? Qcqd de illo
futurū est nondū est. Quo hoc āno?
Corrige locutionē. Hodie dic: verū di
cis. hodie iam dicamus. Rursus et is
attende: cū hodie hoc hore matutine
transierunt. hore future nondū vene
rūt. Et hoc ergo corrige: hac hora dic.
Et de ista hora qd tenes? Momenta ei
quedam iā transierūt: que futura sē
nondū venerunt. Hoc momento dic.
Quo momento dū sillabas loquor:
si duas sillabas dicam altera non so
nat. nisi cū illa transierit. Ipa denqz
una sillaba si duas iās habeat: nō
sonat posterior litteta. nisi por abierit.
Quid ergo tenem? de hys ānis? Om
nis iste mutabiles sūt: anni etnu cogi
tandi sūt. anni qui stant qui non ve
nientibz et abeūtibus diebz pagunt?
anni de quibz alio loco scptura dicit
deo. tu aūt idem ipe es. et anni tui nō
deficient. Nos ānos iste transiliens.
nō in garrulitate forinsecus: sed in
silentio cogitauit. Et annos eternos cū
memor fui. Et meditatus sū noc
te cū corde meo. Memo illi calūpnio
tendiculas verborū nequunt: in corde
suo meditatus est. Garriebā. Ette
ē illud garrire: observa iterū ne defici
at spūs tuus. Non mqt nō sit garrie
bam quasi foris: alio modo nūc. Quo
nūc? Garriebam et strutabar spūm
meū. Scrutaret iste terrā. ut venas
auri inueniret: nemo eū desipe diceret.
ymo sapientē multi dicent. qt vellet
ad aurum puenire. Quanta habet
homo intus et nō fodit? Scrutabatur
iste spiritū suum: et cū ipso spū suo
loquebatur. et in ipa locutione gar
riebat. Seipm interrogabat. seipm exa
minabat: in se inder erat. Et sequit
scrutabar spm meū. Timendū ne in
ipso spiritu suo remaneat. garrivit
enī foris: et quia anticipauerūt vi
gilias oms ūmuli eius. inuenit ibi si
lentiam. et defecit spūs eius qui gar
riebat foris. Ette repit intus garrire
securus: ibi solus in silentio cogitat
annos eternos. Et p scrutabar mea
spm meū. Et hic timendū ne in spū
suo remaneat. et nō sit transiliens.
Jam tamen melius agit. qm foris age
bat: cū silentio dicit aliqd. et bene
quo. Non enī cessat iste cū siliens. do
net venias in finem. cū habet cui
lū psalmus. Garriebam mqt. et scru
tabar spm meū. Et quid inuenisti?

Non meternū repellet deus. Ted
um inuenerat in hac vita. nusqm fidē.
nusqm securam consolationē: ad qm
cūqz homies intendebat. scandalū
in eis ūueniebat. aut timebat. Rursus
ergo securus. tacere illi malū erat.
ne sileret a bonis: loqui et foris gau
dere molestū erat. ne antiparent
vigilias oms ūmuli eius. calūpnias
inquirerent in verbis eius. Angustia
tus in hac vita vehemēt. multum
de vita alia cogitabat. ubi ista nō
sit tēptatio. Et qñdo illuc puenit?
Non enī nō constat. quia qd hic pa
timur. ira dei est. Dicit hoc in ysaia.
nō meternū irascar in vobis ego: ne
qz per omne tēpus irascar vobis. Et
dicat quare. Spūs enī a me p cedet
et omnē flatum ego feci? Propter pec
catū paululū qd. contristaui eū. et
percussi eum. et auerti faciē meā ab
illo: et abiit tristis. et ambulauit in
viis suis. Quid ergo licet ira dei su
pst? Non hoc inuenit iste in silentio.
Quid enī dicit? Non meternū irpel
let deus: Et nō apponet ut bene
placeat ei adhuc. deest ut bñ placeat
ei adhuc repellere. Et meternū repel
lere nō apponet? necesse est ut inueret
ad se seruos suos necesse est.

ut recipiat fugitiuos redeuntes ad dñm:
necesse ē ut exaudiat uocem ꝯpeditor.
Non in eternū repellet deus: et nō appo
net ultra ut beneplacitet ei adhuc.
Aut in finem misericordiā suā ab
scindet a generatione in generationē?
Aut obli
uiscetur misereri deus? Aut te a te in
alterū nulla ē misericordia nisi eam
ubi deus donet? et ipse deus oblitus
tus misericordiā? Numquid curauit? fons
ipse siccabit? et? Aut oblitus? misereri
deus? Aut continebit in ira miseri
ones suas? Ideo? sic ira? ut nō mi
seretur? Facilius ille iram q̄ miseri
cordiam continebit? Hoc etiam p̄ ipsa
iam dixerat. nō in eternū uindex ī uo
bis ero. neq; p omne tēpus irascar uo
bis: hoc et postea q̄ dixit. abiit ruffus.
et ambulauit uias suas. uias īquit
eius uidi. et sanauī eum. Ubi ognouit
ipse transcendit et se delectat in deo:
ut ubi esset et in eius opibus magis
gauderet. nō in spiritu suo. nō in eo q̄d
erat. sed in eo a quo factus erat. Et
hinc ergo transcendit. Videte tñ silicn
tem. uidete si remanet aliquis q̄ usq;
perueniat ad deū. Et dixi. Iam se
ipsum transiliens quid dixit? Quū
cepi. Cum expressissem et me. nūc cepi.
Dixi iam nullū periculū est: nā in me
ipso remanere periculū fuit. Et dixi nūc
cepi: Et est īmutatio dextre excelsi
quomodo me cepit mutare excelsus.
modo me cepi aliq̄d ubi securus fi: mō
intrauī aliquā auram gaudiorē. ubi
nullus timeat inimicus? modo cepi
esse in ea regione ubi nō anticipent
uigilias oīs īimici mei. Hinc cepi:
hec īmutatio dextre excelsi. Memor
fui operū domini. Iam uidere illum
spaciari in opibus dñi. Garriebat
spūs eius? garriuit intus cum corde
suo. et cū spiritu suo. et p̄scrutatus
cūdē spiritū suum. memor fuit ānos
nū eternorū. memor fuit misericordie
dñi. quia nō repellet dñs in eternū:
et cepit iam in eius opibus securus
gaudere. securus exultare. Audiamꝰ
iam opa ipsa. et exultemus et nos: ꝑ
affectibus etiam nos transiliamus.
nec ad temporalia grudeamus.

Habemus enī et nos tabule nām:
quare nō illuc intramus? Quare nō
in silentio agimus? Cre nō spīm nām
psalmum? Quare ānos et nos nō co
gitamus? Quare in opibus dei nō le
tam. si nūc audiamꝰ et ipso dicente de
lectemur. ut etiam cū hinc abierimꝰ
fateamur q̄d ipo loquente fuerimꝰ?
si tamē fuerimꝰ repti ipsius q̄d dixit
nūc repi? Gaude in opibus eius: oblu
isca et te. si potes illo solo delectari.
Quid enī melius illo? Non uideꝭ q̄a
tū ad te redis. undecunq; redis? Me
mor fui operū dñi. Quia memor ero
abiciā mirabiliū tuorū: et medita
bor in oīb; opibus tuis. et in af
fectionib; tuis garriam. Cre terrā
garrire. Garriunt fortis q̄ defert. gar
riunt in spū suo intus q̄ ꝑfert: gar
riunt in opibus dei q̄ peruenit quo ꝑ
fiat. Et in affectiōibus tuis garriā.
nō in affectionib; meis. Qs uiuit si
ne affectionib;? Et putatis hēs qua
qui deū timent. deū colunt. deū dili
gunt. nullas habent affectiones? Ve
re hoc putabis et putare audebis.
q̄d affectiones habeat tabula. thea
trū. uenatio. auripigmentū. pictatus. et nō
habent opa dei? et nō habeat medi
ca ītimores affectiōes quasdā suas.
cū inspirit mūdus. et ponit aīa oīa
los spectaculū nature rerū. et in hys
querit artifex et inuenit nusq̄ displi
cens. et supomia placens. Deus
in sancto via tua. Incipit iam opa
misericordie dei cura nos: et hys garrit
et in hys affectionib; exultat. Unde
unde cepit in scō via tua. Que via tua
in scō? Ego sum inq̄t via. ueritas et
uita. Redite ergo hoīes ab affectiōib;
uānis. Quo uis. quo curritis? quo nō
solum a deo. ꝙ etiā a uobis fugitis?
Redite ꝑuaricatores ad cor: īserutu
mī spīm uām. reuolite ānos eternos:
iuenite miam dei cura uos. attendite
opa misericordie eius. In sancto via eius.
filij hoīm usq; quo graues corde? Ad q̄n
tis in affectionib; uānis? Ut q̄d diligi
tis uanitatē. et quaeritis mendatiū?
Et scitote q̄m magnificauit dñs sanc
tum suū. In sancto via tua. Ad ipm ergo
attendum? ipm: attendum? ibi via

eus. Deus in sancto via tua. Qs deus magnus sicut deus nr? Habet gentes affectões circa deos suos. Ido la adorant. oculos habent et nõ vi dent: aures habent et nõ audiunt. pedes habent et nõ ambulãt. Nõ ambulas ad eum qui nõ ãbulat? Non mgt ea colo. Et quid colis? Lu men qđ ibi est. Certe hoc colis qđ al bi dictũ est. qm dy gentiũ demonia. Aut ydola colis aut demonia. Nec y dola nec demonia mgt. Et qđ colis? Stellas solem lunã. ista celestia. n Qũto melius qui fecit et terena t ce lestia? Quis deus magnus sicut ds nr? Tu es deus qui facis mirabilia solus. Tu vẽ magnus deus faciẽs mirabilia in corpe: in aĩa solus fa ciens. Audierũt surdi, viderũt cęi? cõualuerũt languidi: surrexerunt mortui. constructi sũt palatia. Sed mirabilia ista tũc corporibz. videa mus ĩ anima. Solvy sunt. paulo aũ ebriosi: fideles sũt. paulo aũ adora tores simulachroz: res suas donant pauperibus. qui alienas aũ rapiebãt. Quis deus magnus sicut deus nr? Tu es qui facis mirabilia solus. Fe cit et moyses sed nõ solus? fecit helyas. fecit et helizeus. fecerũt et apli: sed nullus eorũ solus. Illi cũ faciẽt tu cũ eis: tu qui fecisti. illi nõ terram. Non enĩ terã fuerunt cũ fecisti. qui et ipos tu fecisti. Tu es deus qui fa cis mirabilia solus. Quomõ solus? Nũqđ forte pr et nõ filius? a filius et nõ pr? Immo pr et filius et spũs scũs. Tu es deus qui facis mirabilia solus. Non enĩ tres dy sed vnus deus facit mirabilia solus. et in ipso tũsiliente. Nam ut terã tũsiliret et ad ista pueniret miraculũ dei fuit: qm ĩtus garriunt cũ spũ suo. ut tũsiliret et ip sum spm suũ. et in dei opibus delecta retur. ipe ibi fecit mirabilia. Sed qđ fecit deus? Notã fecisti in populis virtutẽ tuam. Inde congregatio ista asaph tũsilieis: quia notã fecit ĩ po pulis vtutem suã. Quã virtutẽ suã notam fecit in plis? Nos aũt predica mus xpm crucifixũ judeis quidẽ scan dalũ. gentibz aũt stulticiã: ipis aũt vocatis judeis et grecis xpm dei vtutẽ. et dei sapienciã. Si ergo virtus dei xps; notũ fecit xpm in plis? In et hoc nõ dum agnoscimus? et ita despicimus. ita infra iacem? ita nichil tũsilim? ut hoc nõ videam? Notã fecisti ĩ po pulis virtutẽ tuã. Redemisti in brachio tuo plin tuum. Brachio tuo hoc ẽ virtute tua. Et brachiũ dñi cui reuelatũ est? Redemisti in brachio tuo plin tuũ. Filios isrl et ioseph. Quo quasi duos pplos filios isrl et ioseph? Nonne filij ioseph ut filijs i rahel? Ita plane. hoc scimus. hoc le gimus? hoc scriptura clamat. hoc ve ritas indicat. qm isrl idẽ qui iacob habuit filios duodecim int quos vnus erat ioseph: et ex duodecim filijs isrl. q̃quot nati sũt ad plin isrl p tinent. Quomõ ergo aut filios isrl et ioseph? Nescio quid hic distinguẽ dum admonuit. Pscitem spm nim? forte assis ibi aliquẽ posuit deus q̃ debem? et nocte quotidie manibz nãs. ut nõ decipiamur: forte ĩuenient et nos in hac distinctione filios isrl et ioseph. Per ioseph aliũ plin ĩtel ligi voluit: gentiũ plin intelligi voluit. Quare gentiũ plin per ioseph? Quia ioseph ductus in egyptũ a frib⁹ suis. Ille ioseph cui frẽs invidẽ runt et eũ in egyptũ vendiderũt. ven ditus in egyptũ laborauit: humiliat? est. agnitus. exaltatus floruit. ipe rauit. Et hijs omibus qđ significa uit? Qđ nisi xpm a fribus venditi? electũ de terra sua. tamq̃ in egyptũ gentiũ? Ibi primo humiliatũ q̃n pfessionẽs mrẽs patiebant? nũc exaltatũ sicut videm⁹. q̃n cõpletũ est in eo. adorabũt eũ omes regesterre. omes gentes seruient illi. Ergo ioseph plis et gentibus: isrl vero plis et gente hebreorũ. Redemit plin suum deus filios isrl et ioseph. Pquid? Plapidem angularem in quo duo parietes copulati sũt; et ex quo duo populi copulati sũt? et ex equit quo. Videtũ te aq deus. Quid sũt aque? Populi. Que sunt iste aque. dictũ est in apocalipsi. ex ponsũ est pli: ibi ĩuenim⁹ aptissime aquas in figũ positas populorũ.

Supra aũt dixerat. notam fecisti in
plis virtutẽ tuam. Merito ergo vide
runt te aque deus. Videũt te aq̃
et timuerũt. Ideo mutate sũt qua ti
muerũt. Viderunt te aque deus et ti
muerũt: Et cõturbate sũt abyssi.
Que sũt abyssi: Altitudines aquar.
Quis nõ turbat in plis aĩ conscia
pulsat: Queris altitudinẽ maris:
quid pfunditas humana conscia: Ista
pfunditas turbata ẽ: qñ in brachio
suo redemit plm suũ deus. Quomõ
turbate sũt abyssi: Qñ omĩs conscias
sũt abyssi. Multitudo sonitus aq̃
in laudibus dei in confessionibz pcor:
in ỹnis et cantibus et orationib. Al'
titudo sonitus aquarũ. Vocẽ dede
runt nubes. Inde ista sonitus aquar:
inde abyssorũ pturbatio. quia vocẽ
dederũt nubes. Que nubes: Pdicta
tores verbi veritatis. Que nubes: De
quibus minat aliquã vince deus. que
pro sua fecat spinas et dirut. manda
bo nubibz meis. ne pluant sup eam.
ymbrem. Denigz apli relinquẽtes in
deos ierũt ad gentes: in omnibz gẽtibz
vocem dederũt nubes pdicando tpm.
Vocẽ dederũt nubes. Et tũ sagitte
tue ptransierũt. Eaedem voces nubi
um rursus sagittas dixit. Verba enim e
vangelistarum sagitte fuerũt. simili
tudies enĩ sunt: nã sicut nec sagit
te nec pluuia. nec pluuia sagitta. Ita
nec verbũ dei et sagitta ẽ q̃a peruit:
et pluuia q̃a irrigat. Nemo ergo iam
miret abyssorũ cõturbationẽ: qñdo
sagitte tue ptransierũt. Quod est p
tulit: sed corda tũ fixerunt. Vox to
nitrui tui in rota. Qd est hoc: Quũ
intellectum sum: Audiuit dñs. Vox
tonitrui tui in rota. Solebam puer
suspicari tũ audierim tonitrua de
celo. quasi vehicula de stabulo. pces
sisse. Habent enĩ tonitrua quandã
cõcussionẽ simulẽ vehiculis. Nũq̃d
ad ista puerilia redituri sum: ut ĩ
telligam vox tonitrui tui in rota.
Si aliqua vehicula habeat deus
in nubibz. et tũ situs vehiculorũ is
tum strepitum concitet: Absit. +

Vox puerile est: vanũ. nugatorium.
Quid ẽ ergo vox tonitrui tui in rota:
Voluit vox tua. Neq̃ hoc intelligo. +
Quid faciem: Interrogem ipm vultũ:
ne forte ipse exponat qd dixit. Vox in
tonitrui tui in rota. Non intelligo:
audiam qd dicis. Apparuerũt ful
gura tua orbi terrarũ. Dic ergo nõ ĩtel
lecterã. orbis terrarũ est rota. Nam ar
cuitu orbis terarũ merito et orbis di
citur: vñ breuis erã rotella orbiculus
appellat. Vox tonitrui tui in rota. ap
paruerũt fulgura tua orbi terrarũ:
nubes ille in rota circuierũt orbẽ ter
rarũ. circuierũt tonando + chorusçando:
abyssũ cõmouerũt ꝓceptis tonuerũt.
miraculis chorus fecerũt. In oẽm eĩ
terrã exiuit sonus eorũ: et in fines
orbis terre verba eor. Cõmota est
et cõtremebunda facta ẽ terra: id est
omĩs qui habitant ĩ terra. Pro similitu
dine aũt ipsa terra mare est. Quare:
Quia gentes omĩs maris noĩe nũcu
pant. qd vita humana amara est. + p
cellis ac tẽpestatibz subdita: iã illud
si attendis qd homines se tamq̃ pisces
deorãt. cũ maior minorẽ absorbet.
Vox ẽ ergo hoc mare: illuc euãgeliste
ierunt. In mari est via tua. Iam
dudũ in sancto via tua. mõ in mari ẽ
via tua. qa ipse fecit in mari: et me
rito erã sup aquas maris ãbulauit.
In mari ẽ via tua: id est in gentibz pre
dicat xpus tuus. In alio q̃ppe psalo
ta dicit. deus misereat nr̃i et bene
dicat nob: illuminet vultũ suũ sup nob
et misereat nr̃i. ut cognoscam in ter
viam tuã. Ubi in terra: In oĩbz gẽtibz
salutare tuũ: hoc ẽ in mari ẽ via tua.
Et semite tue in aquis multis: hoc
ẽ in plis multis. Et vestigia tua
nõ cognoscent. Restat quod restigit: et
murũ nisi et ipos iudeos. Ecce iam si
plata est gentibz misericordia xpi. ut in
mari sit via tua. et semite tue ĩ aq̃s
multis. et vestigia tua nõ agnoscẽt:
vñ a quibz nõ agnoscit. nisi ab hijs
qui adhuc dicit. nõdũ venit xpus:
Quare dicit nõdũ venit xpus: Quia
nõ agnoscunt vestigia sup mare ãbu
lantis. Noli durescere sicut oues +
plebem tuã. in manu moysi + aaron.

Quare hoc addiderit. indagare aliquantū difficile est. Aduuate ergo nos intentione vīa. quia post ipos duos ūsus finis erit et psalmi et s' monis: ne forte cū aliqd restare arbitrami. tumore laboris min' ad p̄sens attendatis. Cū dixisset i mari est via tua qd intelligim' in gentib. et semite tue in aquis multis qd intelligim' in pplis multis. adiūxit et vestigia tua nō agnoscunt²! et q̄ rebamus a quib nō agnoscerent². et subiecit continuo. deduxisti sicut oues plebem tuā in manu moysi et aaron: idest ab illa plebe tua q̄ deducta ē in manu moysi et aaron. vestigia tua nō cognoscent². Quare ergo positū est. nisi interpandi. exprobrandi causa? Unde i mari ē via tua²! nisi quia exclusa ē a terra tua? Expulerūt xp̄m noluerūt esse suum saluatorē egri²! ille aūt cepit esse in gentib. in multis pplis. salue facte sūt etiā reliquie ppli illius: remansit sors ingrata mlitudo et dauid trans iordanem femoris latitudo. latitudo enī femoris intelligit² via in multitudīe geneis: et facta ē in maiori parte ifelicitatis turba quedā vana et insipiens. que nō agnoscent vestigia xp̄i in aquis. Deduxisti sicut oues plebem tuā: et nō te cognouerunt. Tanta cū illis bona fecisti. mare diuisisti. in ira quasi p̄ aridam transire fecisti. p̄sequentes inimicos fluctibus operuisti. in deserto egentib. mānā pluisti. deducens eos i manu moysi et aaron: et expulerūt se a te. ut in mari esset via tua et vestigia tua nō cognoscerent. Explicit psalmus lxxvi. Incipit psalmus lxxvii septimus.

Psalmus iste ea cōtinet q̄ in veteri populo acta narrant²: terentior aūt et posterior pplis admonet². ut caueat ne sit ingratus bñficiis dei: eius q̄ui se, puocet ira cū diam. cui² obedient et fideli debēt subsape grām. Ne fiant inq̄t sicut pres eorū. gr̄iatio prava et amara canis: gr̄iatio que cor nō direxit suū. et nō est creditus cū deo spūs ei²

Liber ē igit² psalmi huius intento: licet utilitas. hic uberim' fructus. Dū omia videant² spiritua et apta dicti atq narrari: p̄mittis monet atq; tentos faut tytulus eius. Neq enī frustra inscribit² intellectu asaph. nisi qua fortasse nō qd sup finem sonat. sed intrinsecus aliqd intelligentē q̄runt ista lectorē: deinde narraturus et cōmēdaturus licet omia que vident² auditorem q̄ expositorē potius indigere. Apiam inquit in parabolis os meū: eloquar p̄positiones ab initio. Quis nō licet de somno exurgat²? Quis audeat velut manifestas legendo prurire parabolas et p̄positiones²! que nōnulli sua ditant alienis se scrutari oportere? Parabola quippe alicui' rei similitudinē pre se gerit: qd licet sit verbulū grece. tū. iā tamen pro latino usurpat². Et notū est qd in parabolis q̄dam² rerū similitudines. rebus de quib agit nonnulli parant: p̄positiones aūt que greci appellant² problemata. questiones sunt habentes aliqd qd disputatione solui debeat. Q's ergo parabolas et p̄positiones tā sitorie legat²? Q's nō huius auditus vigilantiā mentis itendat²? ut ad eaū fructū intelligēdo puenat²?

Attendite inquit populus meus legem meā. Quē licet credam² loqui nisi deū²? Ipse enī legē dedit p̄lō suo. quē liberatū ex egypto congregauit: que congregatio synagoga nūcupat². qd interpretat asaph. Utrū ergo ita dictū ē intellīs asaph. qd ipse asaph itellexerit. an figurate intelligendū qd eadē synagoga hoc est idem p̄plus itellexerit. cui dictū² attendite p̄plus meus legem meam. Quid est ergo qd eundē populū p̄phetam increpat dicens. ille aūt me nō agnouit. et p̄plus me nō intellexit²? Sed p̄fecto erant etiam illo populo qui intelligent habentes fidem que postea revelata est nō adhuc legis litterā. sed ad grām spūs p̄tinentem. Non enī sine ipsa fide fuerunt qui eius in xp̄o futurā revelationē p̄ceperūt. p̄nūciare potuerūt: cū et illa vetera sacramenta signa fuerint futuroz. An soli p̄phete habe

bant hanc fidē nō ꝓphās? Immo vō
eam q̄ per ꝓphetas fideliter audie
bant: eadem adiuuabant grā vt i
telligerent qđ audiebāt. Sed vtiq;
sacramentū regni celorū velabat vn
beten testamēto: qđ plenitudine tpis
reuelaret in nouo. Moloeni vos aut
aplūs ignorare frēs. quia pres nī.
oīs sub nube fuerūt. et oīs mare
trāsierunt. et oīs ꝑ moysen baptiza
ti sūt in nube et in mari: et oēs eūdē
cibū spūalem māducauerūt. et oēs
eūdem potū spūalem biberūt: bibe
bant enī de spūali sequente eos pet̄.
petra aūt erat xp̄us. Idem vtiq; in t
ministerio cibus et potus illoꝝ qui nī.
sed significatione idest nō spē: quia
idem ipse xp̄us illis in petra figurat.
nobis in carne manifestat. Sed nō
mīt in oībus illis bñplacitū est
deo. Oīs quidē eundē cibum spūalē
māducauerūt. et eūdem potū spūalē
biberunt. idest spūale aliqđ signifi
cantē: sed nō in oībus illis bñpla
citū est deo. Cū dicit nō in oībus erāt
ergo ibi aliqui in quibz beneplacitū
ē deo: et cū essent oīa cōmunia sa
cramenta. nō cōmunis erat oībus
gratia q̄ sacramentoꝝ virtus ē. sic
hab oībus in noīe p̄ris et filij et
spūs sancti baptizatis. cōmune ē la
uacrū regiationis: sed ipa grā cui⁹
ipsa sūt sacramenta. qua mēbra cor
pus ipi cū suo capite regiata sūt. nō
cōmunis est oībus. Nam et hereticī
habent eūdem baptismū. et falsi frēs
in cōmunione catholici noīs. Ergo et hī
recte dicit. sed nō in oībus illis bene
placitū est deo. Neq; tūc tamen neq;
erit ifructuosa ē vor dicentis. attendi
te ꝓpl̄e meus legē meā. Que locutio no
ta est in oībus lucanis. qđ nō aūt attē
de. sed attendite. Et multis enī ꝓphis
constat: quibz multis qđ sequitur pluā
liē dicit. Inclinate aurē vrām in v
ba oris mei. Qđ est attendite. hoc ē in
meā. hoc aūt hic ui verba oris mei. Il
le namq; pie attendit legem dei et v
ba oris eius: cui⁹ aurē inclinat hūi
litas. nō cui⁹ erigit cernitē superba.

Qđ enī infundit. cōtinuo hūilitatis
erapit: eminētia timoris expellit.
Vñ alio loco. inclina mīt aurē tuam.
et erape verba intellectus. Satis vtiq;
admonuit suum? erat istū psalmū hui⁹
intellectus asaph. quia genitiuo casu
in titulo positū est huius intellectus. nō
hic intellectus. sed inclinata aure sustipe.
idest humili pietate: nec ipse asaph
dictū est. sed ipi asaph. qđ greco arti
culo apparet. et in quibusdā latinis
codicibz inuenit. Verba igit̄ ista intel
lectus sūt. idest intelligentie sūt. que
data ē ipsi asaph: qđ nō vni hominī
sed melius cōgregationi populi dei:
unde neq; nos alienare debem⁹? Nam
nus enī ꝓphe dicit synagoga iudeoꝝ.
ecclia vō xp̄ianoꝝ. q̄ congregatio ma
gis pecoꝝ. cōuocatio vō magis hoīm
intelligi solet. tamen et illam dictā in
uenim⁹ ecclam: et nobis fortasse po
tius cōuenit dicē. salua nos dñe deus
noster. et congrega nos de gentibz. et
confitear nōi sancto tuo. Neq; de dig
nari nos oportet. ꝑmo grās effabi
les agē. qđ sum⁹ oues manuū eius⁹.
qđ p̄tendebat cū dicēt. habeo alias o
ues que nō sūt de hoc ouili. oportet
me et ipas adducē. ut fiat vnus grex
et vnus pastor: iūgendo salutē fidelē
ꝓpl̄m gentiū fideli ꝓpl̄o israelitarū. de q̄
bus p̄us dicerat. nō sum missus nisi
ad oues q̄ perierāt domus israel. Nam
et congregabunt ante eū oīs gētes:
et sepabit eos sicut pastor oues ab hi
cedis. Sit igit̄ audiam⁹ qđ dictū est.
attendite ꝓpl̄e meus legem meā. in
clinate aurē vrām in verba oris me
i: nō tam q̄ iudeis. sed potius tā q̄
nobis vl̄ recte tam q̄ ecclā nobis ista
dicunt. Cū enī dixisset aplūs sed nō
in oībus illis bñplacitū est deo:
ita ostendens fuisse ibi ecclā illos in
quibz bñplacitū est deo. cōtinuo sū
cerat. pstrati enī sunt in deserto. De
in aduītat̄ et aūt figure mē facte
sūt. ut nō simus cupiscētes mala
sicut et illi cōcupierunt: neq; ydolis
seruientes sicut q̄dam eoꝝ sicut scp
tū est. sedit ꝓplūs manducare et bi
bē. et surrexerūt ludē? neq; fornice
mur sicut quidā eoꝝ fornicati sūt.

et tenderūt una die viginta tria mi
lia: neq; tēptemus xp̄m sicut q̄dam
eorū tēptauerūt et a serpentibz pere
rūt? neq; murmuraueritis sicut quidā
illoz murmuraverūt: et perierūt ab
exterminatore. Omīa aūt hec in figu
rā contingebant illis: scripta aūt sūt ad
correptionē nr̄ām in quos fines seculoz
obuenit. Nobis ergo potius ista tā
mira sūt: unde in hoc psalmo inter
rogā dictū est. ut cognoscat generatio al
tera. filij qui nascent̄ et exurgēt. Por
to si ille interitus a serpentibz. et ab
exterminatore illa pdicio et gladij tri
dationis figure fuerūt sicut euidenter
dixit aplūs. cū illa omīa cōtigisse ma
nifestū sit. nō enī aut in figura dice
bant. vl' in figura scripta sūt. sed ī fi
gura mag̃ cōtingebant illis? quāto
maioze diligēcia pietatis tenēde sūt
pene quam figure ille fuerūt? Paul
dubio quippe sicut in bonis rebz mul
to amplius boni ē in eo qđ p figu
ram significat q̄m in ipsa figura: ita et
in malis longe utiq; peiora sūt que
significant figuris. cū tanta mala
sint ea. q̄ significātes figure. Nā sicut
terra illa. pmissionis quo ille pplus
ducebat in cōpatione regni celoz
nichil ē quo xp̄ianus pplus dulcē:
ita et pene ille q̄ figure fuerūt nr̄i tē
pis atrotes. in cōpatione penaz q̄s
significant nichil sūt. Quas aut̄
figuras dixit aplūs. eas dixit iste psal
mus q̄ntū existimare possum? pabo
las et ꝓpositiones: nō in eo habētes
finē qđ contigerūt. sed in his rebus
ad quas rationabili cōpatione defe
runt? Attendam? g. legem dei pplus
dei: et inclinem? aurē nr̄ām in verba
oris eius. A perta mag̃t in pabolis
os meū. eloquar ꝓpositiones ab in
itio. A quo ītio dicat sanus apparet
in cōsequentibz. Non enī ex quo fm̄
est celum et tra. vl' ex quo creatū est
ī primo homīe genus hūanū: sed ex
quo pplī congregatio que adducta
ē ex egypto. ut sensus ptineat ad a
saph. qđ intpretat congregatio. Sed
vtinā qui dixit apiam in pabol' os
meū. etiā intellectū nr̄m in eis apie
dignet. Si enī sicut os suū aperuit
in pabolis. ita aperet etiā ipas pabo
las. et sicut eloquit ꝓpositiones. ita elo
queret et earū expositiones: nō lut
tuaremur. Dunt vō ita obtecta et clausa
sūt omīa? ut etiā si ad aliq̄d ipo adiu
uante unde salubrit̄ pascam? pueire
possum? in sudore tamen vultus nr̄i
edamus panē: et penā defunctōis an
tiq; ne. non corpis tantū. sed et cordis
labore pendamus. Dicat ergo et audi
amus pabolas et ꝓpositiones. Quā
ta ingt audiuim? et cognouim? ea:
et pres nr̄i narrauerūt nobis. Dns su
perbis loquebat. Nam cui? alterius
verba credenda sunt. attendite pl's
meus legem meā: Qđ est ergo qđ nūc
repente homo loquit? Jam ei hoīs
verba sūt. quāta audiuim? et cogno
uim? ea. et pres nr̄i narrauerūt nob.
Admirū deus iam ex hoīs mūsteio lo
quitur? sicut aut aplūs an voluis expi
mentū atque eius qui ī me loquit
xp̄us: ex psona sua pmū verba face
ret? ut homo. Ita enī se habent lo
cutiones dei que nobis īsinuant? p
sensū corpis nr̄i creaturā subditam
ope īmisibili creator mouet. nō eius
substātia in aliq̄d corpale et tpale
conuitit? aut corpalibz aut tpalib?
signis sue ad oculos sue ad aures
ptinentibz. q̄ntū cape hoīes possūt
suā faciūt īnotescere voluntatem. Di
enī angelus uti potest etiere aere
nube igne. et alia qualibz natum
vl' specie corpali. et homo. voluntate
gua manu talamo litteris. aliis
significantibz rebus. ad sue mentis
indicandā secretū. postremo nī homo
sit nūnios homīes mittit. et dicit alu
vade et vadit. alij veni et venit. et
seruo suo fac hoc et facit? q̄nto ma
iore et efficatiore ptāte deus tm dño
omnia subiecta sūt. et ipse angelo
et hoīe utit? ut qđ ei placet ag̃at?
Quinus itaq; iam homo dicit. q̄ntu
audiuim? et cognouim? ea. pres nr̄i
narrauerūt nobis: tamē tāq; de
verba nō tāq; hūana fabulabi
audiam? Propter hoc enī pmissū est
attendite pplus meus legem meā.
inclinate aurē vr̄ām in verba oris mei.

in pabolis. ita aperet etiā ipas pabo
las. et sicut eloquit ꝓpositiones. ita elo
queret et earū expositiones: nō lut
tuaremur. Dunt vō ita obtecta et clausa
sūt omīa? ut etiā si ad aliq̄d ipo adiu
uante unde salubrit̄ pascam? pueire
possum? in sudore tamen vultus nr̄i
edamus panē: et penā defunctōis an
tiq; ne. non corpis tantū. sed et cordis
labore pendamus. Dicat ergo et audi
amus pabolas et ꝓpositiones. Quā
ta ingt audiuim? et cognouim? ea:
et pres nr̄i narrauerūt nobis. Dns su
perbis loquebat. Nam cui? alterius
verba credenda sunt. attendite pl's
meus legem meā: Qđ est ergo qđ nūc
repente homo loquit? Jam ei hoīs
verba sūt. quāta audiuim? et cogno
uim? ea. et pres nr̄i narrauerūt nob.
Admirū deus iam ex hoīs mūsteio lo
quitur? sicut aut aplūs an voluis expi
mentū atque eius qui ī me loquit
xp̄us: ex psona sua pmū verba face
ret? ut homo. Ita enī se habent lo
cutiones dei que nobis īsinuant? p
sensū corpis nr̄i creaturā subditam
ope īmisibili creator mouet. nō eius
substātia in aliq̄d corpale et tpale
conuitit? aut corpalibz aut tpalib?
signis sue ad oculos sue ad aures
ptinentibz. q̄ntū cape hoīes possūt
suā faciūt īnotescere voluntatem. Di
enī angelus uti potest etiere aere
nube igne. et alia qualibz natum
vl' specie corpali. et homo. voluntate
gua manu talamo litteris. aliis
significantibz rebus. ad sue mentis
indicandā secretū. postremo nī homo
sit nūnios homīes mittit. et dicit alu
vade et vadit. alij veni et venit. et
seruo suo fac hoc et facit? q̄nto ma
iore et efficatiore ptāte deus tm dño
omnia subiecta sūt. et ipse angelo
et hoīe utit? ut qđ ei placet ag̃at?
Quinus itaq; iam homo dicit. q̄ntu
audiuim? et cognouim? ea. pres nr̄i
narrauerūt nobis: tamē tāq; de
verba nō tāq; hūana fabulabi
audiam? Propter hoc enī pmissū est
attendite pplus meus legem meā.
inclinate aurē vr̄ām in verba oris mei.

apiam in pabolis os meū. eloquar
ꝓpōnes ab ūcio. Quita ergo audi
uim⁹ iquit et cognouim⁹ ea: et pres
nr̄i narrauerūt nobis. Non ē auditū
m⁹ et cognouimus: quo audi filia
et vide. Audita enī sunt in vetri testa
mento. que cognouit² in nouo tum
ꝓphetarent²: cognita tū impleret². Vbi
ꝓmissio redditur. nō fraudat² auditu.
Et pres nr̄i moyses et ꝓphete narra
uerūt nobis. Non sūt abscōdita
a filiis eorū in gn̄atione altera. Vter
est nr̄a gn̄atio. in qua nobis donata
est regeneratio. Annūciantes lau
des domini et potentias eius: et mi
rabilia eius que fecit. Ordo verborū
ē: et pres nr̄i narrauerūt nobis. a
nūciantes laudes dñi. Laudat² dñs
ut ames². Quid enī salubrius ama
tur; Et suscitauit testimoniū in
iacob: et legem posuit in isrl. Hoc ē
ꝓpositiones ab ūcio. Initiū est ergo
vetus testamentū: finis nouū. Timor
enī p̄ualet in lege. et initiū sapiētie
timor dñi: finis aūt xp̄us ad ius
tā oī credenti. quo donante diffun
dit² caritas in cordibz nr̄is per spm
sanctū qui datus ē nobis⁹; et confu
mata caritas foras mittit timorē.
qm̄ nūq̄ sine lege iustitia dei manu
festa ē: sed qm̄ testimoniū habz a
lege et ꝓphetis. ideo suscitauit testi
moniū in iacob. et legem posuit in
isrl. Nam et illud qd tam insigni⁹ et
pleno tantis significationibz opere
tabernaculū constitutū est. tabernacu
lū testimonij noīatur in quo erat ve
lamen contra archam legis. sicut ve
lamē cōtra faciem mīstri legis: qr
in illa dispensatione pabole et ꝓpo
sitiones erant. Erant quippe q̄ predi
cabant² et faciebant: velatis signi
ficationibz credebant². nō reuelatis
manifestationibz retinebāt². Et q̄t
enī sūt ꝓmissiones dei. in illo erant.
Quisq̄s ergo xp̄o adhēret. totū bonū
qd erat in litteris legis nō intelligit
habet: quisq̄s aūt est alienus a xo.
nec intelligit nec habet. Suscitauit
ergo testimoniū in iacob: et legem
posuit in isrl. More suo expectat. ut
cū aūt ꝓficeit ad xm. aut aplis auferet² vela
men.

Nam qd est suscitauit testimoniū hoc
ē legem posuit: et qd est in iacob. hoc
est in isrl. Nam sicut ista duo noīa
sūt hoīb⁹ vnius: ita lex et testimo
nium duo sūt noīa rei vnius. Intēst
aut quispiā int̄ suscitauit et posuit:
Ita sane. Quēadmodū intēst etiā int̄
iacob et isrl: nō quia hoīes erant duo.
sed eadem duo noīa diuersis causis u
ni hoīi sūt ꝓpositum. iacob. ꝓ supplā
tationē. qm̄ nascentis tenuit plāta
fratris. isrl aūt. ꝓpter visionē dei: sic
aliud ē suscitauit. aliud posuit. Nā
suscitauit testimoniū q̄ vtiq̄ existimo
dictū est. qd ab illo aliqd suscitatū ē.
Sine lege enī ait aplus ptīm mor
tuū est: ego aūt viuebā aliqn̄ sine
lege⁹; adueniente aūt mandato pec
catū reuixit. Ecce qd suscitatū est ꝑ
testimoniū qd est lex. vt appareat qd
latebat sicut paulo post dicit: sed
ptīm vt appareat ptīm. ꝑ bonū mi
opatum ē mortē. Posuit aūt legem
dictū est tamq̄ nugū ptōribus: vñ
dicit² quia iusto nō est lex posita. Tes
timoniū est igit² in q̄ vtiq̄ aliqd ꝓbat:
lex aūt in quantū iubet. cū sit vna
eademq̄ res. Quo ergo sicut lapis
xp̄us. sed credentibz in caput anguli.
nō credentibz aūt lapis offensionis
et petra scandali⁹; ita testimoniū legis
eis qui lege nō legitime vtunt². tes
timoniū est quo vincant² puniendi
ptōres: hys vero qui ea legitime u
tunt². testimoniū ē. quo demōstrat²
ad quē liberandi confugē debēt pec
catores. In eius enī gratia ē iustitia
dei. testimoniū habens a lege et ꝓ
phetis qua iustificat² impi⁹: quā q̄dā
ignorantes et suā volentes cōstituē
iustitie dei nō sūt subiecti. Quita
iquit mandauit pribus nris nota
facē ea filiis suis. vt cognoscat gnā
tio altera⁹; filii qui nascent̄ et exur
gent. et narrabūt filiis suis. vt po
nant in deo spem suā. et nō obliui
scant opa dei. et mandata eius exqui
rant: Ne fiant sicut pres eorū ge
neratio prāua ⁊ amarā. gn̄atio
que cor suū nō direxit. et nō est credit²
cū deo spūs eius. Vter ūba indicant
duos quodāmō ꝓphetas: alterū ad vete-

alterū ad nouū testamentū ptinens.
Nam qđ aut. qñta mandauit patribz
nūs nota facē ea filijs suis? mādata
eoꝝ accepisse dicit nom ea facē filijs
suis. nō tamen eos agnouisse á fecisse:
sed ad hoc accepērūt ipi. ut cognoscat
gnatio altera. qđ illa nō cognouit. fi
lij qui nascent̄ et exurgent. Nam illi
qui nati sūt et nō exurrexerūt: qa nō
surrexū cor sed in terra potius habuerūt.
Cū cpō enī exurgē: unde dictū est. si et
surrexistis cū cpō. que sursū sūt sapite.
Et narent mādata filijs suis. ut ponant
in deo spem suā. Ita enī nō suā iustitiā
ā iustū volunt constituē: sed recurrant
ad deū uiam suā et sperant in eū ut ip
se faciat. Et nō obliuiscant opa dei. et
magnificādo scilicet et laudando opa
sua tāqm ipsi fecerint: cū deus sit q
operatur in eis qui bona operant et vel
le et operari pro bona voluntate. Et mā
data eius requirant. Cū iam ea didice
rint quō requirāt: Qñta enī igit mā
dauit patribz nūs nota facē ea filijs
suis: ut cognoscat gnatio altera. Qđ
cognoscant: Utiq mādata: q mādā
uit. Quō ergo adhuc requirāt? nisi
qua ponēdo in deo spem suā? Cum
mādata eius requirant: ut ab eis illo
adiuuāte cōpleant. Ne fiant sicut pres
eoꝝ gnatio prauа et amarā: ge
neratio que cor suū nō direxit. Et dic.
quare cōtinuo subiūgendo. et nō ē cre
ditus cū deo spūs eius: idest qa non
habebat fidē que ipetrat que lex ipe
rat. Quādo enī cū spū dei operante spūs
hoīs cooperatur. tūc qđ deus iussit im
plet: et hoc nō fit nisi credendo in eū
qui iustificat impiū. Quā fidem nō
habuit gnatio prauа et amarā: et
ideo de illa dictū est. nō est creditus cū
deo spūs eius. Multo enī hoc expressius
dictū est. ad signi ficandā grām dei. q
nō solum operatur remissionē peccatoꝝ.
sed etiā cooperantē sibi facit hoīs spm
in ope bonoꝝ factoꝝ: qsi diceret. nō cre
didit deo spūs eius. Hoc est enī habe
cū deo creditū spm: ñ credē spm suū posse
facē sine deo iustificā. sed cū deo. Hoc
est enī credē in deū: qđ utiq plus est
qm credē deo. Nam et hoī cuilibet ir
pleriq credendū ē: quibz in eū non
sit credendū. Hoc ē ergo credē in deū
credendo adherere ad bene cooperandū
bona operante deo: quia sine me inquit
nichil potestis facē. Quod aut plus hīc
apl̄us dicē potuit qm qđ ait. qui aut
adhēret dño unus spūs est? Alioqn lex
istu testimoniū est quo damnet nō
quo absoluat reos: iuxta est ei nunc
que conuincat preuaricatiōes. nō spūs
aduocās qui libet et iustificet pcōres.
Generatio g illa cui exemplū credidi
est ideo prauа et amarā fuit. qua
nō est creditus cū deo spūs eius? qua
et si aliq credidit deo. nō tamen red
dit in deū: nec et fide adhesit deo. ut
sanata a deo bene cooperaret cū operante
in se deo. Deniq. Eruy effrem intend
dentes et mittentes arcus. conuersi sū
in die belli. psequentes legem iustitie:
in legē iustitie nō puenerūt. Quare?
Quia nō ex fide. Generatio enī erat cui
spūs cū deo creditus nō est fi tāqm ex
opibus: quia nō sicut extendit et mu
nit arcus qđ fortis appararet tāqm in
opibus legis. ita duxerit et cor ubi iusti
ficauit et fide que p dilectionē operat q
uniret deo qui operat in hoīe et velle
et operari pro bona voluntate. Nam qđ
est aliud tendere arcus et mittē. et cō
uertī in die belli? nisi attendē et pro
mittē in die audiūis. et deserē i die
tēptationis. armis iustificādi et ad
hoc nam certamina nolle pugnare?
Qđ sane aut tendētes et mittentes ar
cus. cū debuisse dicē inducat. tendētes
arcus. et mittentes sagittas. nō enī
arcus mittit. sed ab arcu aliqđ mit
tit: aut illa locutio ē de qua supius
disserum. ubi dictū est. sustinuit
testionū. quia sustinuit aliqđ testi
monio. ita et hic mittētes arcus. qa
miserūt aliqđ ab arcubz? aut obscu
rus ordo verboꝝ est cū pretermissione
verbi. qđ etiam tamen subaudiēdū
ē: ut iste ordo sit. filij effrem tēdētes
arcus et mittentes et subaudiat sa
gittas. plenus qz sit sensus. tēdentes
arcus. et mittentes sagittas? qz etiā
si dicēt tendentes et mittētes sagit
tas. nō utiq tendentes sagittas in
telligē debēmus: sed audito eo quod
dictū tēdentes subaudiē potuerūt

nus dictū nō fuerit. Nonnulli sane r
cōditos greci habē durum tendentes
et mittentes arcubus: ut sine dubita
none subaudiam sagittas. Nō vero
p filios effrem vnuisam illā gniatio
nē amarrantē intelligi voluit: loru
no est a pte totū signifitans. Et ideo
fortasse electa ē ista pars et q totus il
le plus signifitaret. quia de hys po
tissimū boni aliq̄d expectandū fuit:
qr ex illo nati sūt quē nepotē suū ia
cob q̄nuus a patre ei⁹ tamq̄ minorē
ad sinistrā constitutū. manu tn dexte
ra benedixit. eūq; maiori fīi archana
bñdictione ꝓposuit: vt qd ita hoc lo
co tribus illa vulpat. nec apparuisse
ea qd illa bñdictio ꝓmittebat ostē
ditur. satis intelligam qd eaā tūc
et verbis pīi arche iacob longe aliud
figurabat qm̄ prudentia ratus et
pertat: figurabat enī. qd futū essent
nouissimi qui erant primi. et primi
futi essent q erant nouissimi p salua
tore aduentū. de quo dictū est. q p
me venit. ante me factus ē. Sic abel
iustus maior ꝓlatus ē fīi: sic ysma
el ysaac. sic esau cōgemino suo. sed
tamen pus nato ipse iacob. sic pha
res et ipse cōgemino suo qui prius
manū ex utrō miserat et crepat nasci.
tura nascendo. pressit: sic dauid ma
ioribz ꝓlatus est frībus. et ꝓpter qd
tū dictorū sed eaā factor parabole pre
sesserunt: sic ꝓlo indeor ꝓlatus ē
plus rpianus. pro quo redimendo
sanguinē abel a cayn. sic a iudeis
crucifixus est xps. Hoc ꝓfiguratū est
enī eaam cū iacob densatā portentis
manibz dextera tetigit effrem. ad si
nistrā constitutū: eūq; ꝓposuit ma
nibz sinistra ipe tangebat. Nam senū
tes arcus. conuersi sūt in die belli.
Quid sit aūt qd aut conūsi sūt in die
belli: consequentia doceant. quibus
diu aptissime exposuit. Non iusto
legē eius noluerunt ambulare. Et
te qd est conuersi sūt in die belli. nō
obseruauerūt testamentū dei: ubi
arcus tendentes et mittentes eaā ꝓ
missionis promptissime verba ꝓtulerūt
dicentes. q̄ cui⁹q; loquutus ē dns de fir
mitate mea et audiemus. Conūsi sūt in die
belli: quia ꝓmissionē obedientie non
audiuo sed tēptatio ꝓbat. Cui⁹ ē aūt
cū deo spūs creditus. fidelem tenet de
ū. qui nō eum ꝓmittat tēptari super
id qd potest: sed faciat cū tēptatione
eaā exitum vt possit sustinere. ne con
uertat in die belli. Qui aūt in se nō
in deo gl'atur: q̄ virtutibus iactet pollu
tionē virtutis sue. velut tendens
et mittens arcus conūtit in die belli.
Quia enī nō est creditus cū deo spūs
eius. nō est cū illo eaā spūs dei: et si
cut scriptū est. quia nō credidit ideo
nō ꝓtegetur. Nō veō cū dixisset nō obser
uauerūt testamentū dei. adiecit eta
it. et in lege eius noluerūt ābulare:
repetitio est supiorus sentēcie. cū q̄dā
eius exposītione. Hoc enī appellauit
legem eius. qd supdixerat testamētū
dei: ut illud qd dictū est nō custodie
runt. repetitū intelligat in eo ambu
lare noluerūt. Sed cū breuius dici
possit. et in lege eius noluerūt am
bulare: nō nichil mihi videt in hoc
verbo nos querē voluisse. qd maluit
dicē noluerūt ambulare. qm̄ nō ambu
lauerūt. Potuerat enī putari lex opes
quasi sufficiēs ad iustificationē cū ea
q̄ precepūt formidatis fuit ab eis ho
mūbus qui nō mallēt nō ꝓcipi q̄ nō
et corde fieri fecerūt et tamē fecerūt. ar per
hoc quasi videant ambulare in lege
dei: sed noluerūt ambulare. nō ei ex corde
fecerūt. Ex corde aūt nullo mō fiei potest
qd formidine fit pene nō dilectione iusti
tie. Nam q̄ cū attinet ad frā q̄ formi
dant agunt et qui timēt penā et qui a
mant iustitiā nō furant. et ideo pares
sūt manu. dispares corde: pares ope.
dispares volūtate. Ideo illi sic notati
sūt. Generatio mala que cor nō direxit su
um. Non dictū est opa sed cor. Recto ei
corde. recta sūt opa. Cū aūt cor rectū
nō est: opa recta nō sūt. etiā si recta vi
deant. Et unde cor nō direxit prava
generatio. satis aperuit cū ait: et nō
est creditus cū deo spūs eius. Rectus
ē enī deus: et ideo recto adherens tēp

in cōmutabili regule pt fieri rectum
qđ in se fuit prauū cor hoīb. Vt autē
cor cū illo sit. et p hoc rectū ee possit:
accedit ad eū nō pede sed fide. Ideo di
cat ena in epistola ad hebreos de illa
ipa generatione prava et amaritate.
nō, p fuit sermo auditus illis nō con
tēperatis fidei eorū qui ob audierūt.
Volūtas igit que est in corde recto pa
rat a dño fide p̄cedente: qua accedit
ad eū ducetū. vt cor fiat rectū. Que
fides p̄cueniente et vocante mia dei p
obedientiā susceptat. et applicari inci
pit ad eū cor vt diligat: et qñ tomas
magis p̄ diligit. tā tomagis videt qđ
nō videbat. et valet qđ non valebat.
Hoc nō fecerat symon cui petrus aplūs
dixit. nō e tibi pars neq sors in hac
fide: cor enī tuū nō est rectum cū deo.
Ibi enī ostendit quia nō pt rectū ee
sine deo? vt īcipiant hoīes nō tam q̄
seruu sub lege ambulare metuentes.
sed in lege tam q̄ filii volentes: in q̄
illi ambulare noluerūt. et sub illa ser
uanserūt. Hanc ei voluntatē nō
timor sed caritas habet q̄ diffundit
in cordibz credentiū p spīm scm: qđ
dicat gratia salui facti estis p fidē.
et hoc nō ex vobis sed dei donū est. nō
ex opibus ne forte qs extollat: ipīus
enī sum figmentū creati in xpo ihu
in operibz bonis. que p̄parauit deus
vt in illis ābulem. nō quomō ista q̄
in lege eius noluerūt ambulare. nō
credendo in eū. neq viam suā fuge lā
do ad eū et sperando in eū. vt ipe fa
ceret. Et obliti sūt benefitor ei.
et mirabiliū eius. que oñdit eis cor
p̄ibus eor. que fecit mirabilia. Qđ
sit hoc nō est questio negligenda. De
ipsis p̄ibus paulus dicebat. quod
fuisset gnatio prava et amaricans.
Nec fiant in q̄ sicut p̄es eorū. gnatio
prava et amaritās. genatio que nō
direxit cor suū et cetera q̄ adhuc de ipa
gnatione dicunt? cui imitatione
eo mō cauenda p̄cepit altei gnatiōi.
vt ponāt in deo spem suā. et nō obli
uiscant opa dei. et mādata eius exq
rant: de quibz iam satis qđ visū est
disseruim. Qđ sibi ergo vult cū de ip
sa genatiōe prava loquat. quō obli
ti sūt beneficiorū dei. et mirabiliū ei
que oñdit eis. qđ addidit et dicat. cora
p̄ibus eorū que fecit mirabilia? ihc
patribz cū ipsi sint p̄es eorū. quorū
nō vult esse posteros similes? Di illos
acceperim et quibus isti nati erāt.
velut abraham ysaac et iacob: iam
olim dormierūt. qñ mirabilia deus
ostendit in egypto. Sequit enī. In
terra egypti in cāpotaneos: ubi di
cit ostendisse deū istis mirabilia co
ram p̄ibus eorū. An forte spū p̄sentes
erant. qua de ipīs dño in euangelio
dicit? omīb enī illi vnūt? An ad
modacius attpim p̄es moysen et
aaron alios q̄ seniores qui cōmemo
rant in eadem scriptura etiam spīm
accepisse vñ arrepat et moysen. vt
eū adiuuaret ad eūdem ipīm regen
dū ac ferendū? Cur enī nō appellan
tur p̄es? Non sicut deus p̄ vnus e.
qui regenerat spū scō quos facit filii
os ad eternā hereditatē? sed honoris
gratia, ppter etatem curā q̄ pietatis.
sicut paulus senior dicit. nō ut con
fundā vos her scribo. sed ut filios me
os carissimos moneo: cū sint vtiq me
a dño dictū. ne vobis dicatis p̄m,
in terra. vnus e enī p̄ vr deus.
nō ideo dictū est ut hoc vocabulū ho
noris humani deloquēdi cōsuetu
dine tolleret: sed ne gratia dei que
in eterna vitam generam nate ei
potestatis vl'eā sanctitatis cui q̄ ho
mīb tribueret. Ideo tū dicet ego dixi
genui p̄dixit in xpo et p euangelium
ne ipīus putaret esse qđ dei est. Ne
go illa genēatio prava et amarulen
ta que oñdit eis cor p̄ibus eor.
lūi eius que oñdit eis cor p̄ibus eor.
q̄ fecit mirabilia in tra egypti in cā
po taneos. Et incipit eadē mirabilia
a cōmemorādo referre? que sit pa
bole sūt et p̄positiones, pfecto ad
ducēdū referende sūt: ne
quid cōparandū referende sūt: ne
oculū intētionis debem auferre ab
eo qđ psalmus ipse intendit oñdē.
hunt ee fructū oīm que dicunt et
q̄re āmoniti sum hec intentissime
audire deo dicente. attendite popule
meus legē meā. inclinate aurem
vrām in verba oris mei. vt ponam

undeo spem nrām. et nō obluiſcam̄
operū dei. et mandata eius erq̄ram̄:
ne fiam̄ ſicut illi prēs gnātio pra
ua et amarāās. gnātio que cor nō
direxit ſuū. et nō eſt creditus cū deo
ſpūs eius. Ido hoc ergo oīa referēda
ſunt: ac p hoc quotq̄ figurata acti
one iſta ſignificant: ita fieri poſſunt
ſpūaliter in homīe vl' gratia dei ſi bo
na ſūt. vl' iudicio dei ſi mala ſūt.
vl' mala et in ipſos et in eorū iumi
ta: que ſi nō obluiſcam̄. ſed i deo
ſpem nrām ponam̄. nec ipſius grē
ſum ingrati. cuiq; timeam̄ nō timore
mudam̄. ſed timore caſto pmanente
in ſclm ſcli. qui timor magnā eſſe in
dicat penā. priuari luce uſtitie: nō
effugiem̄ tamq̄ prēs illi. gnātio pra
ua et amarāās. Terra uaq; egyptio
rum figura ītelligenda ē hui⁹ ſcli: cū
bis. Nā mandatū hūile intpretatur
tanis. In hoc ergo ſcl'o humilitatis mā
datū ſuſcipiam̄: ut in alio ſcl'o erga
tionē quā pmiſit. qui ppt nos hu
factus ē humilis atq; mercam̄.
nā qui diſrupit mare et ēicat eos.
ſtatuit aquas quaſi in utres. ut ſic
ſtaret unda tamq̄ fuiſſ̄ inclusa: pt
p ſuā grām cohibē fluuda et labēta
rumpiſtentiaq; carnalū cū hunc ſcl'o
uēniat: ut tāq̄ īmunis pcīis oībz
delectis. fidelū ipliis p ſacramēta
baptiſmatis trahat. Qui deduxit
eos in nube diei et tota nocte in illu
minatione ignis: pt eā ſpūaliter
dirige tuncā ſi ad eū clamet fidēs. i
nera mea dirige ſcdm verbū tuū!
de quo alibi dicit. ipſe enī rectos fa
ciet ſub tuos. et itinera tua in pa
te pduxit p ulām rpm dnm nrm. cui
in hoc ſeculo tamq̄ in die ſacramētū
manifeſtatū eſt in carne velut i nu
be. in iudicio vō tamq̄ in tenebre noctis
no: quia tūc erit magna tribulatio.
ſeculi tāq̄ ignis. et lucebit iuſtis.
et ardebit īuſtis. Qui diſrupit
in deſerto petrā. et adaquauit eos ſic
in abyſſo multa. et eduxit aquā de
petra et deduxit tamq̄ flumina
aquas? pt utiq; ſitienti fidei donū
ſpūs ſancti qd illa res geſta ſpūa
liter ſignificabat infundē de ſpiri
tali ſequente petra qd eſt xpūs. q
ſtabat et clamabat. ſi quis ſitit ve
niat ad me: q biberit de aqua quā
ego dabo. flumīa aque uiue fluent
de uentre eius. Hoc enī dicebat ſpiritu
in euangelio legim̄ de ſpū quē acce
turi erant credentes in eū. Id quē ve
lut uirga ligni paſſionis attrexit. ut
e manaret credētibz gnā: et tū illi tā
q̄ gnātio praua et amarāās. Ap
poſuerūt adhuc peccare ei. idest nō cre
dē. Nam hoc ē pcm de quo arguit ſps
mundi. ſicut dns dicit. de pcō quidē
quia nō crediderūt in me. Et erauer
bauerūt altiſſimū in ſiticate. qd alii
codices habent in īaquoſo: qd de gr̄o
ē expreſſi? nec aliud qm̄ ſiccitatē ſigni
ficat. utrū in alia hyemi ſiccitate an
potius in ſua? q̄a luret bibiſſent de
petra. nō ventres ꝫ mentes aridas ha
bebāt. nulla virentes fecūditate uir
tute: in q̄ ſiccitate magis fideliū deo
ſupplices ee debuerāt. ut q̄ ſanctitatē
donauerat fontibz. equitatē donaret
et montibz. Ido eū quippe fidelis aīa
clamat. oculi mei uideāt equitatē.
Et tēptauerūt deū in cordibz ſuis:
ut peterent eſcas aīabz ſuis. Aliud ē
petē credendo: aliud tēptando. Denq;
ſequit. Et detraxerūt de deo. i dixe
runt. nūq̄d poterit deus parare menſā
in deſerto? Quoniā percuſſit petrā et
fluxerūt aque: et torrentes inundue
runt. Nūquid et panē poterit dare?
aut parare menſā pplo ſuo? Non cre
dentes ergo petierūt eſcas aīabz ſu
is: Non ſic aplius iacobus eſcā men
tis pcepit poſtulari: ſed a credentibz
eā peti admonet nō tēptantibz atq;
detrahentibz deo. Di quis autē vrm
um̄q; indiget ſapīa. poſtulet a deo q̄
dat oībus affluent̄. et nō īproperat
et dabit ei: poſtulet aūt in fide nichil
hesitans. Hanc fidem nō habebāt
genēatio que cor nō direxit ſuū: et nō
erat creditus cū deo ſpūs eius. Pro
pter hoc audiunt dīs et diſtulit: et ig
nis accenſus eſt in iacob. et ira aſcen
dit in iſrl. Exposuit qd ignē direxit.

Iram quippe appellauit ignē: ꝙm multos ꝙpe ea ignis accendebat. Qd ergo est qd ait. audiuit dns et distulit: An distulit eos introducē in tā pmissiois quo durabant? qd intra paucos dies fieri poterat: Sz ꝓpter pcā in hemo fuerant cōterendi: ubi et contriti sūt p quadraginta ānos. Qd si ita est: distulit ergo ꝓlim. nō istos ipos qui temptātes detrahebāt dnō. Nam oēs in hemo ceciderūt: et filij eorū in tram pmissionis ingressi sūt. An distulit pena vt ꝓs sanaret etā infidelē contumacia? ne ꝓpter ea putaret iratus. qr hoc ab illo li cet tēptantes et detrahentes petebāt qd facē nō posset: Audiuit ergo et distulit vindictā: et postea qm fecit qd eū illi facē nō posse putauerunt. ira ira accendit in isrl. Denig vtrūq breuit positū. deinceps apte ordinē narrationis exequit. Quia nō crediderūt in deo: nec sperauerūt in salutare eius. Nāq tū duxisset et quasi ignis accensus ē in iacob. et ira ascendit in isrl. idest quia nō credidert in deo. nec sperauerūt in salutarē ei⁹? cōtinuo subiciens qm euidenti⁹ beneficijs ingrati fuerūt. Et mandauit nubibus desup: et ianuas celi aperuit. Et pluit illis mānā ad māducandū. et panem celi dedit eis. Panē angelorū manducauit homo: cibaria misit eis in habundantiā. Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricū. Et pluit sup eos sicut puluerē carnes. et sicut arenā maris volatilia pēnata: Et ceciderūt in medio castroꝝ eorū. circa tabernacula eorū. Et māducauerūt et saturati sunt nimis. et desiderū eorū attulit eis: nō sūt priuati a desiderio suo. Cibus qre dilectabat. Qd aūt distulerat audiamꝰ. Adhuc esca erat in ore ipoꝝ: et ira dei ascendit in eos. Cibus qd distulerat. Priusq enī distulit: et postea ignis accensus ē in iacob. et ira ascendit in isrl. Distulerat ergo vt ꝓbaret qd eū facē nō posse crediderant: deinde infert qd eos pati oportebat. Nam si poneret in deo spem suam: nō solū eis ulta desideria carnis sed etiā spūs impleret. Qui enī mandauit nubibus desup. et ianuas celi aperuit. et pluit illis mānā ad manducandū. et panē celi dedit eis. vt panē angelorū māducaret homo. quia nē angelorū māducaret homo. qui habundantiā sit eis in habundantiā vt saciaret incredulos? nō est in effectu dare credentibus celū ipm de celo pane quē mānā significabat. qui vē tibus est angelorū. quos dei verbi incorruptibile incorruptibilit̄ pascit. qd māducaret homo cibo fem̄ē. et habitauit in nobis. Ipe enī pluit nubes euangelium vnū so orbi tamq̄ celestibus ianuis nō immunita et cēptanti synagoge. sed credēti et in illo spem ponenti ecclie ꝓdidit. Qui tū distulit austrū de celo. et idux it in virtute sua affricū. et pluit sup illos sicut puluerē carnes. et sicut arenā maris volatilia pēnata. et ceciderūt in medio castroꝝ ipoꝝ. circa tabernacula eorū. et māducauerūt et saturati sūt nimis. et desiderū eorū attulit eis. nec sūt priuati a desiderio suo? ꝑ et nō cēptanti sed credēti celū ꝓmulam fidem carne editis volatilibus signis. et ꝑ aerem tūs turrentibus volatilibus ꝓs pice: nō tamē abiecti quibus venientibus. vbi frigus est. huic cibo ꝓualet. idest eloquēcia quē hmōi seculo placet. sed tūs ferendo austrū de celo. Quo nisi ad terram vt qui in fide sūt puuli. audiēdo verba nutriant ad capienda celestia? Si enī terrestria magnōrū vobis et nō credidistis? quō si celestia dicero vobis credetis: Tūs latus enī erat ille de celo quodāmō ubi mente excesserat deo: vt ꝑ ans eis esset quibus dicebat. nō potui vobis loqui quasi ꝓs si spūalibus. sed quasi carnalibus. Ibi enī audierat ineffabilia verba que in terra illi nō licebat loqui. ꝑ verba sonātia quasi ꝑ volatilia pennata. et idutendo in virtute sua affricū. est ꝑ ventos meridianos feruentes et lucentes ꝓditantū spūs: et in virtute sua. ne sibi tribuat aliquis qd habet ex deo. Denīq aūt

vltro ista venta ad homines. et apportat eis verba diuinitus missa: vt in suis sedibus et nitta tabernacula sua tollu gant eusmodi volatilia. et adoret vnusquisq; dnm de loco suo omis insule gentiu. Sed infidelibus tm̄ pauc et amaritanti gen'ationi. cū adhuc esca erat in ore ipsoz. ira ascendit in eos: Et occidit pluriimos eoz. hoc ē pluriimos eoru. ut' sicut nonulli codices habent pingues eoru. Qd quidem in gretas quos habuim⁹ nō inuenim⁹: ꝑ hoc ē verius. qd aliud intelligēdi st̄ pingues eoru. nisi in supba pualentes? De quibz dicit. pdixt qsi et adipe iniquitas eoru. Et electos isr'l impe diuit. Erant illic enā electi: quoz fides nō cōtemperabat gen'atio praua et amaritās. Impediti sūt aūt ne a consul'e cupiebant. Quibz ei deus mss tus simul cū eis cōpeditos enā elec tos intelligi voluit: vt qui mente et vita discernebant. ad exemplū nō iustitie tm̄ sed enā patientie cū illis molestias sustinerent: Nam sāctos cū pcoribus nō ob aliam forsitā causam enā captiuos ductos ee didicim⁹: qm̄ in gretis codicibz nō enepo diseruimus. qd est impediuit. sed sinepodiscen legimus. qd est potius cōpediuit. Sed ge nerationi praue et amaritās. In oibz hijs pertinuerūt adhuc. et nō credide runt in mirabilibz eius: et deficerūt in vanitate dies eoz. cū posset si re le apud eū cui dictū est. anni tui nō deficient. Defecerūt ergo in vani tate dies eoru: Et tāni eoru cū festi natione. Festinat quippe tota vita hoz est aliquāto diuturnior. Quā cū p etern̄ vitā sed vapore cui⁹ finire metuētes. Quetebāt ergo eū nō vt hijs quos occiderāt: sed q exemplo eoz omēs timebāt. Dic aūt de illis scrip tura loquta ē tm̄ hij deū quer̄ent qui occidebant: qz vnus plus erat. cā ꝑ de vno corpe dicat. Et reuertebāt et diluculo veniebāt ad eū: et ime morati sūt qm̄ deus adiutor est eoru. et deus excelsus redēptor eoru est. Sed hoc totū ꝓpter acq̄renda tpalia bona. et vitanda tpalia mala. Nā qui ꝓpt̄ bñficia trena deū q̄rebant: nō vtiq; deū. sed illa quibz eo mō timore sicut nō liberali dilectione deus colit. sic q nō colit: hoc enī colit. qd diligit. Unde quia deus celsus oībus maior et melior inuenit: plus oībus diligendus ē. vt colat. Denīq; hinc sequentia videam⁹. Et dilexerunt eū in ore suo. et lingua sua mentiti sūt ei: cor aūt ipsoz nō erat rectū cū eo. nec fideles habiti sūt in testamēto eius. Aliud ē lingua eoru aliud in corde eoz ꝙ ineiebat cui se recta hoīm nuda sūt: et sine ullo ob staculo qd potius amarent videbat. Rectū utiq; cor cū deo ē: qui propt̄ deū querit deū. Una quippe cupiuit a dño hanc requirere. vt inhabitet i domo dñi semp. et cōtemplet eius dilectionē: cui dicat cor fideliū. saturabor nō ollis carnū egyptioz. nec melonibz et peponibz. et allio et cepis. que gen'atio praua et amaritās eā panis celesti ꝓferebat. nec mānā visibiliter atq; ipis volatilibz pēnatis: sed saturabor cū maiestabit gl'a tua. Nec ē enī hereditas testamēti noui. in quo illi fideles habiti nō sūt: cui⁹ tamē fides enā nūc qui velata erat i elis: et nūc qui iam reuelata ē nō est in multis notatis. Multi enī st̄ vocati: pauci aūt electi. Talis ergo erat gen'atio praua et amaritās enā cū deum q̄rere videt. diligens i ore et i lingua mentiens: in corde aūt nō recta cum deo. vbi ea potius diligebat ꝓpt̄ que dei adiutoriū req̄rebat. Ipe ē aūt misericors. et ꝓpitius fiet pcīis eoz. et nō dispdet eos? et habūdauit vt auertat iram suā. et nō accēdit oēm irā suam: et recordatus ē qa caro st̄ spūs vadens et nō reuertens. In hijs verbis multi sibi iniq̄tatis ipunitatem de diuina mia polliuent: etiā si tales ee pstiterint q̄bus gen'atio ista destruit praua et amaritās. que cor nō direxit suū. et nō est creditus cum deo spūs eius. q̄buscōsentire nō expedit. Si enī ut sedm ipos loq̄r deus

formasse nō ꝑdet nec malos: sine dubio
nō ꝑdet bonos. Cur ergo nō potius dili
gim⁹ ubi dubitatio nulla est: ⁊ nā qui
in lingua sua mentiūt⁹? illi cū aliud
habeat cor eorū. putant utiq; et volūt
qm penā eternā talibz cōminat⁹. etiam
deū esse mendacē. Sed cū ipsi eū mena
endo nō fallunt: ille verū dicendo nō
fallit. ⁊ veritatiq; verba diuinor eloqor
de quibz sibi generatio prava blandit⁹.
nō ea depravet sicut cor suū: qa⁹ illo
depravato ista recta ꝓsistunt. ⁊ primo
quippe sēm hoc intelligi possunt qđ
in euangelio scriptū est. ut sitis sicut
pr̄ vr̄ qui in celis est: qui facit oriri so
lem suū sup bonos et malos. ⁊ pluit
sup iustos et iniustos. Quos enī nō in
deat qñta mīe pcā malus ptat? Sz
ante iudiciū. Dic ergo peccat illi genti.
ut nō attendet oēm uiam suā. ad eam
penitus eradicandā atiq; finiendā:
qđ in verbis eius et intercessione ꝓ ptis
eorū moysi serui eius evidenter apparet.
ubi dixit deus. deleā eos et faciam te
in gentē magnā. ⁊ ille intredit patior
deleri pro ipis q̄ ipos. sciens apud mi
sericordem se id agere. qui qm nullo
mō deleret ipm. cā illius preceret ꝓpter
ipm. Videam⁹ enī qñtū peccat: et ad
huc ptat. ⁊ nam introduxit eos in terrā
promissionis⁹? et seruauit eā gentem.
quousq; se xpm intfuturo stelei om
nū maximo colligarent: qđ eos ex il
lo regno eraditatos ꝓ cūcta gentiū
dissemiauit. nō utiq; deleuit⁹? sed ma
net idem ꝓlus prolis successiōe sua
tis: velut cuiusdam signo accepto ne quis
eū offendat. deest penitus ꝑdat. Ecce
q̄dmodū implet⁹ qđ dicit⁹. ipse aūt ē
misericors. et ꝓpitius fiet peccatis eoꝝ.
et nō disꝑdet eos⁹? et habūdauit ut
auertat iram suā. et nō accēdat oēm
iram suam: quia si omīs ira eius id⁹
qītū digna fuit in eis attendet⁹. gens
illa nulla relinqueret⁹? ita deus nra tā
tas mīa et iudiciū. et in isto scdo per
mīam facit oriri solem suū super bo
nos et malos: et in fine seculi p iudi
cū ab eterne lucis sua separatos eternis
tenebris punit malos. ⁊ Deīn ne vim
diuinis verbis inferre videam⁹. et v
bi dictū est. nō ꝑdet eos. nos dicam⁹?
sed postea pdet eos: de hoc ipo p̄senti
psalmo usitatissimā scripturē locutiōe
adūtamur. unde ista questio multo di
ligentius veri⁹q; soluat⁹. Certe de hijs
ipis loquens paulop⁹. cū memorasset
que ꝓpter eos egiptij ꝓpessi fuerāt. cō
meōrans eā ultimā plagam: et pus
sit iquit oē primitiuū in terra egipti.
ꝓmitias laboris eoꝝ in tabernaculis ā
cham: et abstulit sicut oues ꝓplm suū.
et ꝑduxit eos tamq̄ gregē in deserto:
et deduxit eos in spe. et nō timuerūt.
et inimicos eorū operuit mare⁹? et in
duxit eos in montē sanctificatiōis sue.
montē quē acquisiuit dextera eius:
et eiecit a facie eorū gentes. ⁊ sorte
distribuit eis terrā in funiculo distri
butiōis. Dic qđ ad hec verba nobis in
ferens questionē dirimat. cū eis hec olim
collata cē cōmemorāt⁹. cū ipsi nō fue
rint ꝑducti in terrā ꝓmissiōis. qui ab
egypto liberati fuit. qm illi mortui st:
quid rēdebim⁹ nisi eos dictos. qa ide
ipse ꝓplius fuit ꝓ confessionem filioꝝ?
Dic ergo cū auditum⁹ marie q̄ futi
pis verba fuit. et ꝓpitius fiet ꝓtis
eorū. et nō disperdet eos. et habundā
uit ut auerteret iram suā. et nō accē
dit omnē iram suā. intelligamus in
hijs impletū de quibz dicit apls. sic
ergo et in hoc tpe reliquie ꝑ electiōē
gratie salue facte sūt. Vñ etiā dicit.
Nunqđ repulit deus plebem suā:
Absit. Et ego israelita sum ex semine israhel
tribu beniamī: hebreus ex hebreis.
Hos igit⁹ scriptura ꝓuidit q̄m xpm
fuerant ex isto populo recepturi ꝓtōrū remissionē usq; ad ulti
mum quo ingressientes ipm medi
cū pemerūt. Hinc oīno dictū est. ipse
aūt ē misericors. et ꝓpitius erit ptis
eorū. et nō perdet eos. et habūdauit
ut auferet iram suā: quia etiā ille re
misit qđ ab eis unitus filius ei⁹ or
tus ē. Et nō attendit oēm iram suā:
quia ille salue facte st. Et tra
ditus ē quia raro sūt: spūs vadens
et nō reuertens. Ideo eos votādo et
miserando ꝓ suā gram ipe ꝓtraxit⁹
quia ꝑ seipos redire nō possent. Qui
nō ē redit raro. ips ambulās et
nō reuitens. vig. ēte se in vma atiq

longinqua malor ponde meritor? n
p electionē gratie que nō meritis tūq
meres reddit?: sed tamq̄ donū gratis
dat?, vt iustificet? ipius et redeat ouis
pdita. nō tamē in viribus suis. ꝑ in hu
meris reportata pastoris?: que se pde
potuit dū sponte vagaret?. se aūt ire
nire nō potuit?: Nec oīno inuenret?. nisi
pastoris mīa quereret?. Non enī et ille
filius ad hanc ouē nō pueret. qui reūs
in semetipm dixit. surgā et ibo ad pa
trem meū. Occulta itaq̄ vocatiōe et
inspiratione erga ipe quesitus ē et re
suscitatus. nō nisi ab illo i vuificat
oīa?: et inuentus a quo n ab illo qui p
rerat saluare et q̄rere qđ perierat: Nor
tuus enī erat et rxuxit: periēt et in
uetus est. Nam et illa nō leuis sit sol
uet? questio qđ in pueribus scptū est.
rū de via mīatis scptura loqueret?.
oēs qui ambulant in ea nō reuertēt?:
sit enī dictū est q̄si de iuquis oībus des
perandū sit. Scptura vo grām cōmen
dauit. qa p scipm homo pt in illa am
bulare; nō pt aūt p seipm redire nisi
gra inuocatus. Hij ergo prau et amai
ti mentes. Quotiens eraībauerūt eū
in deserto. et in ira cōtristauerūt eū in i
aquoso: et conuersi sūt et tptauerūt de
ū. et sanctū isrl' eraībauerūt. Eandē
illorū infidelitatē repetat. qua supius
iam cōmēorauerat: sed ꝓpetendi causa
est vt cōmēorent?. et plage qbus inflict
dari debuerūt negz eristē ingrati. De
nigz qđ sequit?: Non sūt recordati
manꝰ eius die qua redemit eos de ma
nu tribulātis. Et incipit dicē q̄ fecit
egyptijs: Posuit in egypto signa r
sua. et ꝓdigia sua in campo thaneos:
et cōuertit in sanguine flumia eorū.
et pluuias eorū ne bibent. vl' potꝰ ma
tiones aquaꝝ sunt nōnulli melius
intelligūt. qđ grece scriptū est [illegible]
mo aqis ebullientes. Fodерūt ei egyptij.
et sanguinē. paquis inuenerūt. Misit
in eos tynomiā et cōmedit eos. et ra
nam et dissipauit eos: et dedit erugini
fructū eor. et labores eor locuste?. et
occidit in grandine vineas eor. et mo
ros eor in pruina?: et tradidit grandini

umenta eorū. et possessionē eor igni.
Misit in eos iram indignatiōis sue: in
dignationē et irā et tribulatiōez. immis
siones p angelos malos. Iam fecit se
mite ire sue. et nō pepcit a morte aīa
rū eorū: et iumenta eor in morte tradidit.
Et percussit oīe primitiuū in terra
egyptī: primicias labor eor in tabet
naculis cham. Hec oīes egyptior pe
ne allegoria interpretatione exponi pos
sunt: put ea quisq̄ intelligē. et rebus
ad quas referendē sūt cōpare valuerit.
Qđ nos quoq̄ facē tēptabim?: tanto
aptius faciuri. qūtomagis diuinitus
fuerim? aduti. Ad hoc ei psalmi huius
illa verba cōstringūt. ubi dicit ē. aperi
ā in pabolis os meū. eloq̄ propositiones
ab initio. propt hoc quippe erā aliqua
hic dicta sūt. que oīno egyptijs accidisse
nō legim? cū oēs eor plage in exodo illi
gentissīe et ordine cōtexant?: vt q̄nā
id qđ ibi nō dictū ē. nō frustra i psalmo
dictū credi sim?. neq̄ interpretari n figūate
possum?: simul itelligam? erā ereā
que facta ee constat ad aliquā figu
ratā significationē facta atq̄ conscri
ta. Sicut enī hoc scptura in multis locis
apheticoū eloquioū?: dicit aliq̄d qđ in
illa re gesta quā videt cōmēorari non
inuenit?. imo et aliud esse inuenit?: vt hic
intelligat? nō hoc dicē qđ potest puta
ri. sed aliud potius qđ magis debet
aduerti. sicuti ē illud. dīabit? a mari
usq̄ ad mare. et a flumie usq̄ ad ter
nos orbis terre: qđ in illi? salomonis
regno constitit nō esse completū. de q̄.
putari posset iste psalmus loq̄. cū de
tpo dño loquetur. In plagis ergo e
gyptior que sūt in libro q̄ exodus nū
cupat?. ubi marime scptura curauit vt
ea quibz afflicti sūt omia ex ordie dice
rent?. nō inuenit? qđ habet iste psalm?.
et dedit erugini fructū eorū: illud e
tiā qđ cū diuisset. et tradidit grādini
iumenta eorū. addidit et possessiones
eorū igni. De iumētis grandine oīa
sis legit? in exodo: qđ vo possessio eorū
igne cremata sit oīno nō legim?. Cū
nis votes et ignis cū grandine fieret.
sicut tonitrua cū fulguribz solent?: nō
tamē scriptū est aliq̄d tradit igni
vt arderet. Demq̄ mollia que ledere

grando nō poterat. dicunt nō esse pcussa. id est duris imbrib⁹ lesa: que postea ōm medit locusta. Item qđ hic dicat et mos eorū in pruina. nō ē in exodo: multū enī pruina distat a grandine. Nam serenis hyemalibus noctib⁹ pruina terra canescit. Qđ ergo ista significet dicat mutator ut pt: iu diret lector et auditor ut iustū est. Aqua ī sanguinē cōuersa multi vident significare de rerū causis sentire carnaliter. Cynomia canum mores sūt: qui nec parentes qui nascunt vident. Rana ē loquacissima vanitas. Rubigo occulte noret: quā etiā eruginē nōnulli int̄pretati sūt. a lij ranicula. Qđ malū cui vitior aptī compat. nisi qđ difficillime appareat? sicuti ē multū de se fidere. Aura ē enī nova que hoc in fructib⁹ latentē opat. sicut in moribus. occulta superbia: qñ se quisq; putat aliqđ esse cū nichil sit. Locusta ē maligna ore ledens: infideli saluret testimonio. Grando ē iniquitas res alienas auferens. vñ furta rapine p̄dationes q nascunt: pl⁹ aūt vino suo vastat ipse vastator. Pruina significat unū quo caritas primi stultitie tenebrīs velut nocte frigore congelascit. Ignis vō si nō ille hic cōmemorat. qui erat in grandine et fulgurantib⁹ nubib⁹. q̄ nūā hic dicit tradidit possessionē eorū igni. ubi eā significat utiq; ītensam qđ ignis ille fecisse nō legit: īmanitatem ergo iracundie in videt significare. qua t homi adū admitti pt. a monte pecor figuratū ē qñtū arbitr dāpnū pudicitie. Concupiscentiā ēppe qua fetus exorit. cōem cū pecoribus habem⁹. Hanc itaq; domitā habe et ordinatā pudicitie virtus ē. a pcis p̄mituor ē amissio uisture: q̄ qsq; hūano generi sociatus est. Sed sive uta se habeant harū rerū figurate significationes. sive aliter melius itelligant? quē nō moueat qđ decē plagis p̄cutiunt egyptij. et decē p̄ceptis scribunt tabule. quib⁹ regat pplus dei? De quib⁹ econtrario int se cōparā dis. id est plagis et p̄ceptis. qm̄ alibi diximus. expositionē psalmi huius in hijs onerari nō opus ē: tātū ad

monem. qui a et hic et si nō eodē ordine decem tm egyptiorū plage cōmemorāt. dū pro tribus que sūt in exodo et hic nō sūt id est stimphes ultrea tenebre. alie tres cōmemorant que ibi nō sūt. id est rubigo pruina. et ignis nō fulgurū. sed tm ē tradita possessio eorū qđ ibi non legit. Satis aūt hic expressū est iudicio dei fieri licet in illis p angelos magos in hoc seculo maligno tū p̄ in egypto et in campo taneos: ubi hūiles ēe debem⁹? donec veniat scīm ubi exaltari et ista humilitate meam. Nam et egyptus in hebrea lingua tribus vel tribulatiōes significat: in qua lingua tanis sicut supra cōmeōrauī humile intelligit esse mandatū. De anglis q̄ malis ī isto psalmo tū de ipis plagis loquret. sic int̄positū est. qđ nō mīsisse p̄tereūdū est: misit in eos ira p̄ unum indignatiōis sue. indignationē et unum et tribulationē. īmissiones p angelos malos. Esse aūt diabolū et angelos eius. tamq; malos utiq; ut eis ignis p̄pararet. et nos nullus fidelis ignorat. sed īmitti p eos īmissionē sup quos libet a dño deo quos hoc pena undique dignos. durū videt eis qui minus ydonei sūt cognitare. q̄ admodū summa dei iustitia bene utatur et malis. Qđ quidē qñtū pertinet ad eorū substantiā. quis aliis q̄ ipse fecit? Sed malos ipse nō fecit: utitur tamen eis qm̄ bonis ē bene ideo cōuenienter et iuste. sicut contra iniqui creaturis eius bonis utunt male. Ut ergo deus angelis malis nō solum ad puniendos malos. sicuti in istis oīb⁹ de quibus loquit psalmus. sicut in rege alio spū fallaci spūs er dei volūtate sedenti. ut traderet in bello: veri etiā ad p̄bandos et manifestandos bonos sicut factum in iob. Qđ aūt p̄net ad istā materiam corpalem visibiliū elementorū. quod ea possunt uti angeli et boni et mali qñtū cuiq; potestas ē: quēadmodū et homīes boni malique utuntur talibus qñtū possunt pro modulo infirmitatis hūane. Nam econtrario ut. et aqua et aere et igne. nō solū in necessarijs rebus sustentatiōis nre: verum etiā in mītis suꝑfluis et ludicris. et

mirabilit artificiosis opibus. ¶ Nam ī
numerabilia que appellant metane
mata, hijs elementis arte tātatis modi
ficant. Sed in hec angelis longe āpli
or ē potestas et bonis et malis. q̄bus
utiq; maior bonus: sed q̄tū dei nutu at
q; ordine iubet aut sinit. sicut & nob.
Neq; enī in hijs oīa que volum⁹ pos
sum⁹. ¶ In libro aūt fidelissimo legim⁹
dyabolū potuisse ecīā de celo ignem
īmittē ad sancti viri trī pecor numer
mirabili et horrendo īpetu cōsumēdū:
qd dyabolo tribuē nemo fideliū for
tassis auderet. nisi scē scripture aucto
ritate refertur. Sed ille vir dei dono t
iustus et fortis et pie peritus nō aut.
dns dedit dyabolus abstulit. sed dns
dedit dns abstulit: optime sacēs dy
abolū ecīam qd facere de istis elemē
tis poterat. nō tamen seruo dei. nisi
dño volente ac pmittente fuisse fac
turū. malignā dyaboli cōfundebat
q̄n quis illa in se, pbando uteret. su
sebat. ¶ In filijs vō diffidentie tūc in
suis mantipulis opat quē admodum
hoīes in pecoribus suis: et illic trī
q̄tā dei iusto iudicio sinit. Sz aliud
t q̄n potestas eius ecīā sub sint et
placet tractādis maiore ptāte, phibe
hit. aliud q̄n ei potestas ecīā in eos
qui ab illo alieni sūt data. sicut hō
de pecore suo pro hūano captu facit
qd uult. nec sane facit si, phibeat a
potestate maiore: de alieno aūt pe
core ut faciat expectat sibi ptātem
dari ab illo cui⁹ est. ¶ Ubi ergo potes
tas que fuerat, phibet: hic aūt que
nō fuerat tribuit. Que cū ita sint.
si p angelos malos deus illas pla
gas influit egyptijs? nūq̄d audebi
mus dicere. et aquā in sanguinē p eos
dem angelos versam. et ranas p eos
dē angelos factas? Quorū similia
ecīā magi pharaonis beneficijs sus
facē potuerūt: ut angeli mali et uē
q; pte consisterent. hinc illos affligē
tes. inde fallentes sedm iudicū et
dispensationē iustissimi et oīpoten
tissimi dei iuste utentis ecīā iniquor
malicia nō audeo dicē. Uñ enī saini
phes facē magi pharaonis minime
potuerūt: ¶ In qa hoc pmissi ipi mali
angeli nō sunt? ¶ In qd verius dicen
dum ē occulta causa est. et vires nre ī
quisitionis excedit: ¶ Nam si pptēa per
malos angelos illa deū ferisse puta
uerim⁹ qa pene infligebant. nō bene
facta pstabant. tum q̄ nemini deb⁹
penas irroget p angelos bonos. sed p
illos velut milite celestis tumultus:
consequēs erit ut ecīā sodomā p malos
angelos cūsam cē credam⁹. et malos
angelos abrahā et lothi hospitio fuisse
pisse videant. qd absit. ut cont sptās
aptissimas sentiam⁹. Claret igitur
ista hoībus fieri p bonos et malos an
gelos posse. qd a q̄n fi oporteat me latz
t illū vō q̄ fac. nō latz. t tui voluit eueniē.
veruptamē q̄tū nre ītentioni scripture
diuina moderat. malis penas irrogāt.
et p bonos angelos sicut sodomitis. et
p malos sicut egyptijs legim⁹: iustos
vō corporalibz penis p bonos angelos
tēptari et probari nō multi ofīt. Qd
vō ptinet ad presentē psalmi huius loca
si ea que mirabiliter de creaturis facta
sūt malis angelis tribuē nō audem⁹:
habem⁹ qd eis tribuē sine dubitatiōe
possim⁹: mortes pecorū. mortes p mi
nuor: et illud maxime uñ relegata
sūt omnia obdurationē cordis illor ut
pplin dei nollent dimittē. ¶ Hanc enī
iniquissimā et maligntissimā obstina
tionē deus cū facē dicit. nō instigūdo
et inspirando. sed deserendo facit: ut
illi opent in filijs diffidentie qd deus
debite iusteq; pmittit. ¶ Nam et illud
qd ysayas pphēta dicit. dñe cur erra
uit⁹ et facti sum⁹ īmūdi oīb⁹, ea ra
tione intelligit. ¶ Uellet enī aliqd uī
deus iustissime irat⁹ ab eis suū lumē
auferret: ut in primaque nulla tergi
uersatione defendi possint. nō ē pec
cata, cecitas hūane mentis offendēt.
ab utine iustitie deuiando et errando.
Et qd in alio psalmo scriptū ē. hijs ip
sis egyptijs qd deus cōuertit cor eor.
ut odissent pplm eius: uñ credit deus
ferisse. et dolū faceret in seruos eius
pullos angelos malos. ut ecīā vitio
se mentes filioz īfidelitatis. p eos t
angelos quibz eadē amicia sūt vitia
exercerent in odiū populi dei atq;

ad tiendos et corrigendos bonos illa mirabilia sequerent. Illa etiã mala mors que hijs corpalibz plagis significata ẽ dicit. Propter qđ dictũ est. apiam in parabolis os meũ. p malos angelos exercui in eos qui illis diuina equitate subdunt cõuenientissime credit. Deq; enĩ cui fit qđ ait aplus. tradidit illos deus in cõcupiscentias cordis eorũ. vt faciant que nõ cõueniũt. nõ illic mali ãgeli tamq; in materia sui opis vsant et gaudent: quibz iustissime sẽdicta ẽ vitiositas hũana. preter eos qs liberat gratia. Et adhuc qs ydoneus? Vnde cũ dixisset. misit in eos iram indignationis sue. indignationẽ et iã et tribulationẽ. immissionẽ p angelos malos. illud qđ addidit viã fecit semite ire sue. animus tandẽ aries suffugiat penetrare. vt itelligat captiuatq; sententiã. in tanta profunditate latitantẽ? Erat eĩ semita ire dei. que egyptior impietatẽ occulta equitate puniret: sed eadẽ semite viam fecit. vt eos tamq; ex abditis p angelos malos in manifesta scelera pdutens. in euidentissimos ipsos. euidentissime vindicaret. Ab hac ptate malorũ angelorũ nõ liberat hoiem nisi gia dei. de qua dicit aplus. qui eruit nos de potestate tenebraz. et trãstulit in regnũ filij dilectionis sue: cui⁹ rei plius iste figurã gerebat. cũ esset exutus de ptate egyptior. et trãslatus in regnũ terre promissionis fluentis lac et mel qđ suauitatẽ significat gre. Dicitur q; post cõmemorationẽ plagaz egyptior psalmus et dicit. Et abstulit sicut oues plim suũ et pduxit eos tamq; gregem in deserto: et deduxit eos in spe et nõ timuerũt. et inimicos eorũ operuit mare. Tantofit hoc melius quito interius vbi exuti de ptate tenebraz in regno dei mentẽ sserem? et sedm pascua spualia efficiam oues dei. ambulãtes in hoc scło velut in deserto: quĩ nemini est fides nisi cõspicua. Vnde dicit aplus. vita vestra abscondita ẽ cũ xpo in deo. Deducam aũt in spe. quĩ in spe salui facti sumus. nec timere debemus. Si eĩ deus pro nobis? quis contra nos? Et inimicos nros operuit mare: adolebit in baptismo remissio peccatoz. Denĩq; equit. Et induxit eos in monte sanctificationis sue. quĩ tomagis in sanctã cedriam. Monte quẽ acquisiuit dextera eius. Quanto ẽ cedria sublimior quam acquisiuit dextera eius. De quo dictũ est et brachiũ dñi cui revelatũ est: et educat a face eorũ gentes: et a facie fidelium suoz. Nam quo dãmõ gentes sunt gentiliũ errorz malignu spũs. et ssorte diuisit eis terrã funiculo distributionis. Et in nobis oĩa opat⁹ vnus atq; idem spũs: diuidens pria vnicuiq; ut vult. Et habitare fecit in tabernaculis eorũ tribus isrl. In tabernaculis insuper gentiliũ habitare fecit tribus isrl: qđ spualit⁹ sit melius desiderandũ puto. vt in celestem glam vñ pertãtes angeli electi sũt. nos p xpi grãm sblevem. Illa enĩ generatio prava et amaritudinis. qm̃ istis bñficijs corpalibz ponebat impiã vetustatis. Cepit nuerũt ad tumultũ et exacerbauerũt deũ excelsũ. et testimonia eius nõ custodierũt: et auersi sũt se et nõ seruauerũt pactũ. quemodũ patres eoz. Pacto enĩ quodam et placito direxit. Omnia que locutus est dñs deus nr faciem? et audiem? Nonne dñs deus sane qđ aut. quẽadmodũ pres eorũ. tũ p totũ psalmi tertiũ tãq; de hominibz eisdem loqui videtur: apparet tñ de illis nũc dicit qui iã erant in terra promissionis. et pres eoz dictos qui in hemo ama nis. et inuenerũt. Conuersi sũt vnde in retrouerũt. Conuersi sũt vnde in arcũ prauũ: vel sicut alij codices habent in arcũ puersũ. Quid aũt hoc sit in eo qđ sequit magis apparet ubi ait. Et iratus odiuit eos. et in ydolatriã eos. p siluisse significat. Iratus ergo puersus ẽ. nõ pro noie dñi sed contra nomẽ dñi: qui dicit eidem pplo. nõ erũt tibi dij alij pter me. Pro cũ aũt significat animi intentionẽ. hoc ipm deus p psalmũ plenius expimens. Et in sculptilibz suis iquit ademulationẽ eum. quos traxerũt. Audiuit deus et spreuit: idest adiuuit et vindicauit. Et ad nichilũ redegit nimis israhel. Deo quippe sperente qđ imanserunt qui deo adiuuãte fuerũt qđ fuerũt: Illuminũ aũt rem illã gestam cõmemorat. qñdo victi sũt ab allophilis tpe hely sacdotis: et archa dei capta ẽ. et

magna strage vastati sūt. Non est qđ
dicat. Et reppulit tabnaculū sylo: ta
bernaculū suū ubi habitauit in hoīb⁹.
Elegant exponunt quare reppulit tab
naculū suū. aī aut ubi habitauit ī ho
mībus. Cū ergo dignu nō essent in qb⁹
habitaret? tur nō repellet tabnaculū.
qđ utiq nō. pter se instruerat. sed pter
ipos quos iam iudicabat īdignos in
quibz habitaret? Et tradidit ī cap
tuitatē virtutē eorū: et pulchritudiē
eorū in manus ūmici. Jpām archā vī
sibi videbant invicti. et vī sibi plaude
bant. virtutē et pulchitudinē eor dicit.
Deniqz et postea male viuētes et de tē
plo dñi gl'antes dixet p ph'am dicens:
videte qđ fecā sylo. ubi erat tabnaculū
meū. Et vertit in gladio plin suū:
et hereditatē suā spreuit. Iuuenes eor
cōmedit ignis. id est ira: Et virgines
eorū nō sūt lamentate. quia neqz hoc
barbarat in hostili metu. Sacerdotes
eorū in gladio ceciderūt: et vidue eorū
nō plorabant. Ceciderūt enī in gladio
filij hely: quor vnus vroz viduata et
mor in partu mortua. qđ candē ptur
bationē plangi nō potuit honore fu
nis. Et expergefactus ē tanqđ dormiens
dñs. Videt enī dormire qñ plin suum
dat in manib⁹ eorū qbus odit: ubi eis dicit.
ubi ē deus tuus? Expergefactus ē ergo tāqđ
dormiēs dñs: Tanqđ potens crapu
latus a vino. Nullus hoc de deo dicere
audet. nisi spūs eius. Dicit enī sicut vi
det impios īsultantibz. qđ velut ebrius
diu dormiat. qñ nō tā cito qđ putāt hoī
nes subuenit. Et pcussit īimicos suos
in posteriora: illos vtiqz qui gaudebāt
qđ archā eius captiuare potuerūt. P
cussi enī sūt in sedibz suis. qđ ei pene
signū mihi videt. qua qsqz cruciabit
si in posteriora respexerit: q sicut apls
ultima ē debet ut sterrora. Qui enī sic
suscapūt testamentū dei. ut vetere tra
nitate nō se eruant? sīles hostibz pli
cib⁹. qui archā testamēti captuatā.
uertā sua pdola posuerūt. et illa qđē
vetera erā illis nolentibz tradūt: qr oīs
caro fenū. et claritas hoīs ut flos fe
ni. Fenū aruit flos decidit. archa dñi
manet inetnū: secretū salutz testamēti
vgnū verbū. ubi ē eternum verbū dei.

Sed illi qui posteriora diuerterūt. et ip
sis iustissime cruciabūt. Opprobriū
sempiternū dedit illis. Et reppulit
tabnaculū ioseph: et tribū effrem non
elegit. et elegit tribū iuda. Non dixit
reppulit tabnaculū ruben. qđ fuit pri
mogenit iacob. nec eos qui sequunt
et iudā nascendo prędūt: ut ulis ipul
sis et nō electis tribus iuda eligeret.
Poterat enī dici merito illos ipulsos.
qr et in benedictiōe iacob qua filios su
os bñdixit pcīa eor cōmemorāb gnit
detestat: qbus in eis tribus leui sacdo
talis tribus cē meruit. vñ etiā moyses
fuit. Nec dixit reppulit tabnaculū vī
tribū beniamin nō elegit. et qua ver
cē iam reperat. nā inde fuerat electus
sauli. vñ et ipa vilitate tpis qñ ille et
repulsus ē atqz ipobatus et dauid e
lectus. cōuenient posset hoc dici? nec
tamē dictū ē. ꝑ eos potissimū notauit:
qui claroꝛ meritis videbant excelle.
Nā ioseph pauit in egypto prēm et frēs
suos. et impie venditus meito pietatis
tristitatis sapie iustissīe sublimat ē:
et effrem maiori fīi aui sui iacob bene
dictione platus ē: et tī deus reppulit
tabnaculū ioseph. et tribū effrem nō
elegit. Ubi plnet pclara meriti noīa. qđ
aliud qđ vnuisū pplin illū vetustis ru
piditate a dño trena pmia requirentē.
repulsū et reprobatū ītelligim? Elec
tam aūt tribū iuda nō pro meritis ip
sius inde. longe qppe maiora sūt mer
ta ioseph: sed p tribū iuda qm inde et
natus xpūs scdm tamē. nouū pplin xpi
illi populo veteri prelatū scptura tes
tat: apiente dño in pabolis ob suum.
Jam inde etiā qđ sequit. Quonē spon
quē dilexit. et iam xpi melius intelligi
mus: nō pter pīnis tpis beneficia ca
nalia deū colentē. sed futura et etna
pmia oculis fidei longe speculantem.
Nam et spon speculatio intpretatur.
Denqz sequit. Et edificauit sicut
vnicornui. oz sanctificationē suā: vel
sicut quidā intpretes verbū nouū fece
rūt sanctificatū suū. Vnicornui recte in
telligunt quoz firma spes ī vnū illd
erigit: de quo alius dicit psalm. Vo
nā peti a dño. hanc requiram. Sanctifi
cū vō dei ē scdm aplm petrū. ītellecta

plebs ſancta et regale ſacerdotiū. Quod
vero ſequit[ur] In terra quā ſūdauit
meternū. qđ habent greci rodires. iſto
neona. utrū meternū an un ſdm diuat[ur]
a nobis in latinorū int̄pretū poteſtate
ē. qm utrūq; ſignificat: et ideo ī latinus
rodiabz illud in alijs. ī alijs illud inue
nit[ur]. Habent aliqn eciā plurali[ter] idem
in ſcula: qđ in grecis quos habuimus
nō īuenim[us]. Quis vō fideliū dubitet
ecclīam eciā in alijs abeuntibz alijs ve
nientibz et hac vita mortali[ter] trāſit trā
meternū ee fundatā: Et elegit dauid
ſeruū ſuū. Tribū ergo iuda, ppt̄ dauid.
dauid propt̄ xp̄m[um]: tribū igit[ur] iuda, ppt̄
xp̄m. quo tranſeūte clamauerūt tem.
miſerē nobis fili dauid: et cōtinuo mīa
eius lumē receperūt. quia verū erat
qđ clamauerūt. Hoc igit[ur] nō trāſeunte
dicat ꝑ attente cōmendat apl̄s ſanctēs
ad thymotheū. memor eſto xp̄m ēum
reſurreciſſe a mortuis et ſemīe dauid
ſcdm euangeliū meū in quo laboro
uſq; ad vincula tāq; malefactēs: ſed
ſermo dei nō eſt alligatus. Ipſe itaq;
ſaluator ſcdm carnē factus et ſemine
dauid. figurat[ur] in hoc loco noīe dauid:
apiente dño in pabolis os ſuū. Nec t
moueat qđ cū duxſſet. elegit dauid q.
noīe xp̄m ſignificauit: addidit ſeruū
ſuū nō filiū ſuū. Immo vō hinc agnoſ
cam[us] nō patri eternā vnigeniti ſub
ſtantiā. ſed formā ſerui ſuſceptam et
ſemine dauid. Et ſuſtulit eū de gre
gibus ouiū: de p[os]fetantes accep[it] eū.
Paſcē iacob ſeruū ſuū. et iſrl̄ hēdi
tatem ſuā. Ille quidē dauid et cu[m] ſe
mine caro xp̄i ē ab officio paſtorali
petri ad hoīm regnū trāſlatus ē: nr
aūt dauid ipſe ēius ab hoībus ad ho
mines a iudeis ad gentes. tamē ſcdm
pabolam ab ouibus ad oues allat[us]
atq; trāſlatus ē. Non ſūt enī modo in
terra illa ecclīe iudea in xp̄o que fue
rūt turbāta ſor. retenti paſſione et re
ſurrectiōe dñi nr̄i. de quibz dicat apl̄s.
eram aūt ignotus facie ecclēſijs iudee
que ſūt in xp̄o: tm aūt audiebāt. qa
is qui aliqn nos ꝑſequebat[ur] nūc euā
gelizat fidem quā aliqn vaſtabat:
et in me magnificabāt dnm. Jam
hinc ille ecclīe trāſierunt ꝑl̄or[um] aurū
aſor[um]. ac ꝑ hoc in iudea q̄ modo in ea
eſt xp̄us non ē: modo xp̄o ablatus
ē. nūc gentū greges paſcat. Dane de
p[os]fetantes inde acceptus ē: ille ipſe
priores fuerūt tales. De qualibz dicat
in cantico cantico[rum] vnu ecclie que con
ſtat et multis. idest vni gregi cui[us] mē
bra ſūt multi greges: de talibz g[re]. et
dicat. dentes tui id eſt ꝑ quos loqueris
ul' ꝑ quos in corpus tuū velut mādu
cando ceteros traris. hoc itaq; ſigni
ficantes dentes tui. ſicut greges deton
ſauī aſcendens de lauacro. que eōs
geminos creant. et ſterilis nō eſt in
eis. Depoſuerūt enī tūc velut velleā
ouera ſcli[ce]: qū ante pedes apl̄or[um] ven
ditarū retū ſuarz ꝓcia poſuerūt. aſſa
dentes de lauacro illo. de quo eos am
monet apl̄us petrus ſollicitos qđ xp̄i
ſanguine fuderit. et dicit agite penite
riam et baptizet[ur] vn[us] quiſq; veſtrū in
noīe dñi nr̄i iheu xp̄i: et dimitet[ur] vob
peccata vra. Geminos aūt creauerūt
opa ſalutet duor[um] ꝓceptor[um] gemine ca
ritatis. dilectiōis dei et dilectiōis pxi
mi: vñ ſterilis nō erat in eis. De q
bus oues fetantes dauid ait ꝑ
tus. nūc alios greges paſcat ī gent
bus: et ipōs iacob et iſrl̄. Sit ei dñs
ē. paſcē iacob ſeruū ſuū: et iſrl̄ hēdi
tatē ſuam. Non enī q̄a ex gentib
ſūt iſte oues. ideo ab illo ſemīe aliena
te ſūt. qđ ē iacob et iſrl̄. Semen eſt enī
abrahe ſemen, promiſſionis: de q̄ ei dñs
dicit. in yſaac vocabit[ur] tibi ſemē. Qđ
exponēs apl̄us nō inquit filij carnis.
ſed filij promiſſionis deputant[ur] in ſemīe.
Et gentibz enī erant fideles quibz dic
bat. Si aūt vos xp̄i: ergo abrahe ſemē
eſtis ſcdm repromiſſionē hēdes. Qđ
vero aut iacob ſeruū ſuū et iſrl̄ hēditā
tem ſuam: more ſuo ſcriptura ꝓpenut
eandē ſententiā. niſi forte quiſpiam
ſit diſtinguē velut. ut hoc ꝓpe iacob ſ
uiat. tūc ſit aūt eterna hereditas da.
qñ videbit deū facie ad faciē vñ iſrl̄
nomē accepit. Et paulo eos inquit
inocentia cordis ſui. Ad illo inocēt
qui vllū ꝑcm nō ſolū a quo vincēt
ſed eciā qđ vincēt nō habebat:
in ītellectu manuū ſuarz. dedunt eos
vl' ſicut aliqn codices habēt in ītel

lectibus manuū suaꝝ. Illuds putaꝛet
tm cōgruētius potuisse dici. īnotentia
manuū et ītellectu cordis: hic aūt q̄
magis ꝑ aliq̄d loq̄ꝛet ꝙ sciebat. cordi
maluit adūgere īnotentiā. et maūlz
ītelligentiā? illud ꝓpt̄a q̄ītū existimo,
qua multi sibi videnꝫ īnotentes q̄ non
fuāt mala cū timent ne patiant ꝙ fe
cerint; vellent aūt facē si īpune potuis
sent. Tales videri possent habere īno
tentiā manuū. nō tm cordis. Et q̄ tandē
a qualis ē ista īnotentia? si cordis nō
est ubi homo factus ē ad ymaginē dei;
Qđ vō aut in ītellectu. ul' ītelligētia
manuū suaꝝ deduxit eos: videtur in
cā dixisse ītelligentiā quā ipse fecit ī
credentibz. ideo manuū suaꝝ. Facere
quippe ad manus ptinet ꝑ sicut pos
sūt ītelligi manꝰ dei: quia et xp̄us fc
homo vt etiā deus. Ver certe ille dauid
de cuꝰ est iste semine facē nō poterat
in pl'o cui sicut homo regnabat: sed
ille hoc fecit. cui vetta aīa fidelis dicē
potest intelligēte me facto. ꝑscrutabor
legem tuā. Pinde ne ab illo errem?
dū de nīa velut et nobis sit ītelligētia
fidumꝰ. cuius manubz nos credendo sub
damus: ipe in nobis eam fuāt. vt in
telligentia manuū suaꝝ nos deducat.
cutos ab errore. eo ꝙ ꝑducat ubi iā nō
possumꝰ errare. Hic ē fructus pli dei
attendentis legē dei. et īclīnātis aurē
cor suū. et sit cū illo credituꝫ spūs ei?
ne īmutet in gnationē prauā ꝓ ama
ritantē: sed hūs oībus sibi ānūtia
tb. nō solum ad presentē vitā. vel etiā
ad eternā. nec tantū ad recipienda bo
norū opm pmia. sed etiā in ipsa bona
opa facienda ponat ī deo spem suam.

Expliat pb lxxvii. Incipit pb lxxviij.

Ytitulo psalmi hꝰ tā huic et simplia in
norandū esse nō puto. Ꝓphetam vō
suū hic pmissam legimꝰ? euidenter
suumꝰ impletum. Cum ei ista canerē
tur tpibus regis dauid: nichil tale
adhuc cōtigerat et adūsitate genaū
nutati ihrlim nec templo dei qđ nec
edificatū adhuc erat. Post mortē aūt
dauid filiū eius salomonē deo tēplū
fecisse quis nesciat? Dicit ergo tā ꝙ
ꝑteritū qđ in spū videbat futurum.

Deus venerūt gentes in hereditatem tuā. Qua loquendi con
suetudine etiā illud ē, ꝓphetā
de dñi passione dederūt in escā meam
fel. et in siti mea potauerūt me aceto:
et alia q̄ in eodem psalmo ventā velut
facta narant. Nec illud mirandū est
qđ de deo ista dicunt. Non ei nescienti
indicant. quo reuelante p̄scīūt: ꝑ aīa
cū deo loquit. pietatis affectu que no
uit deus. Nam et angeli que hoībus
nūciant nescientibz nūciant. q̄ autē
deo nūciant scienti nūciant: q̄n illi of
ferūt oōnes nīās. et ineffabili mō de
attibz suis eternā veritatē tā ꝙ legem
incōmutabilē consulūt. Et iste gꝰ hō
dei dixit deo qđ discat a deo. tā ꝙ dis
pulus mgro. nō ignorāti ꝑ iudicantu.
ac sic aut approbāti qđ docuit, a qđ nō
docuit reprehendēti: maxime q̄ spem
p̄senti ꝓpheta eos in se tīnsfigat. q̄ tūc
futuꝝ essent q̄n ista venichāt. Solēt
aūt in oōne dici deo ā vindictās fecit:
et adiūgi petitio vt iā misereat ꝙ et prat.
Hoc modo et hic dicunt a quo ꝑdicunt.
tā ꝙ ab eis dicant quibz attribuit: et
ipsa p̄fatio atq; p̄catio, ꝓphetatio est.
Deus venerūt gentes in hereditatē tuā.
Polluerūt templū sanctū tuū. posu
erūt ihrlim in pomoꝝ custodiā. Posue
rūt mortuna seruoꝝ tuoꝝ escas vo
latilibus celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bes
tijs terre. Effuderūt sanguinē eoꝝ sic
aquā in circuitu ihrlim: et nō erat qui
sepeliret. Si in ista ꝓphetia q̄sq̄ nīm
cā vastationē ihrlim intelligendā pu
tauerit que facta ē a tyto īpatore ro
mano. cū iam dñs xp̄us p̄ resurrecti
onē et ascensionē suā p̄dicaret in gē
tibus? nō michi occurrit quomō dici
potuerit iā ille ꝓphetas hereditatis dei nō
tenens xp̄m: quo ꝑprobato et ostra
factus ē reprobz. qui in eū nec ꝑ eius
resurrectionē credē voluit. et in sup
mēs eius occidit. Ex illo enī populo
israhel' quidā ꝙ in xp̄m crediderūt. quibz
facta ē xp̄i p̄dicatio. et quodāmō pro
missi reditus salubris atq; fructuosa.
de quibz et ipe dñs dicit. nō sū missus
nisi ad oues que perierūt domꝰ israhel:
ipi ex illis sūt filij, p̄missiōis. ipi de
putant in semine. ipi ptinent ad hc

ditatem dei. Hinc fuit ioseph homo e
ustus. et virgo maria q̄ peperit xp̄m?
hinc ioh̄es baptista annutus sponsi.
et parentes eius zacharias et eliza
beth: hinc symeō senex et āna vidu
a. qui xp̄m nō loquentē sensu corpis
audierūt. sed adhuc infantē nō loq̄n
tem spū cognouerūt? hinc btūs apli.
hinc nathanael ī quo dolus nō erat:
hinc alius ioseph. qui expectabit etiā
ip̄e regnū dei? hinc tanta illa multitu
do que p̄cedebat et sequebat? unanimētū
eius dicens. bn̄dictus qui venit ī noīe
dn̄i. in qua erat et cōgregatio pueōz
in quibz dicit impletū. ex ore infantiū
et lactentiū p̄fecisti laudē: hinc etiā
illi p̄ eius resurrectionē quoz die u
no tria et alio q̄nq̄ milia baptizata
sūt in aīam unā et cor unū cōflati ca
ritatis igne. quoz nemo dicebat ali
q̄d ppriū. sed erant illis oīa cōmunia?
hinc sā diaconi quoz stephan? ante
aplōs mīo est coronatus: hinc totes et
desie iudee que in xp̄o erant q̄bz erat
facie paulus ignotus. notus aūt se
cuta famosissima. & notior xp̄i mise
ricordissīa gratia? hinc et ip̄e sedm
p̄missā de se pphetiā. lupus rapax ma
ne rapiens. et ad vesperū diuidēs es
cas: id ē primus rapiens p̄secutor ad mor
tem. postea pascens p̄dicator ad vitā.
Hȳ erant ex illo pplo hȳeditas dei: unde
aut et ip̄e mūn? aplōz doctor gentiū.
Dico ergo. Nūq̄d deus reppulit plebem
suā? Absit. Nam et ego isrlita sū ex se
mine isrl'. tribu benyamin: nō reppulit
deus plebem suā quā p̄scivit. Si plebs
que ex illa gente xp̄i corpori accessit. hȳ
ditas dei ē. Nam q̄d ait aplus. nō repu
lit deus plebē suā quā p̄scivit. illi psal
mo utiq̄ vidēt ubi scriptū est. q̄m non
repellet dn̄s plebē suam. ubi aūt subt.
et hȳeditatem suā nō delinquet: ubi evi
dent? apparet talē plebē esse hȳeditatē
dei. Ut enī hoc diceret aplus sup̄ cōmeō
rauerat pphetarū testimoniū. de pnū
ciata futura incredulitate pplī isrl'. To
ta die expandi manus meas ad pplm
nō credentē et contradicentē. Ne g̣ ne
quisq̄ male intelligens unūsū illum
pplm primē incredulitatis et contradi
onis arbitret? ee dāpnatū. cōtinuo sub
iecit? dico ergo nūq̄d reppulit deus ple
bem suam? Absit. Nam et ego isrlita
sū ex genere isrl'. tribu benyamin. Ne
ostendit quā plebem diverit. Utiq̄ po
pulu priorē; quā si totam deus repu
lasset atq̄ dāpnasset nō utiq̄ ip̄e pi
esset aplus. isrlita et semine abrahā.
tribu benyamin. Adhibet aūt valde
necessariū testimoniū dicens. An nes
citis in helia q̄d dicat scriptura. q̄admodū
interpellat deū adūsus isrl'? Dne. pphetas
tuos occiderūt. altaria tua suffoderūt.
et ego relictus sū solus. et querūt aīam
meā. Sed q̄d dicit illi rīnsum diuinū?
Reliqui mihi septem milia virorū. qui nō
curvauerūt genua sua ante baal. Sic
ergo et in hoc tpe reliquie p electionē
gratie salue facte sūt. Si ex reliquie si
ex ulla gente hereditatis dei: nō illa ex
quibz paulop? dicit. reteri vēo erecti
sūt. Dic enī aut. Cōd ergo? Cōd q̄rebat
isrl' hoc nō est consecutus. electio aūt
consecuta ē: reteri vēo excecati sūt. Sic
igit electio. iste reliquie. ista plebs de
quā nō reppulit deus. hereditas ei dicit.
In illo aūt isrl' qui hoc nō est cōsecutus
illius reteris excecatis nō erat iā here
ditas dei. de qua dici posset post xp̄i
in celis glorificationē tēpore tpi ī
patoribz. deus venerūt gentes ī hered
tatē tuam: et terēa que illius pli et
templi et civitatis vastatione vidēt
in hoc psalmo ee p̄dicta. Unde aut
ea debem? intelligi que facta sūt ab
alys hostibz anteq̄ xp̄us venisset in
carne. nō enī erat alia tūc hereditas
dei. ubi et pphete sancti erant. q̄n fo
ē trāsmigratio in babiloniā. gnauis
gens illa vastata ē. et sub antiocho
etiā machabeo horrenda p̄cessit gloria
sissime coronata sūt. ea quippe dicta
sūt. in hoc psalmo que solent fieri ca
am strage bellorū: aut certe si p̄ re
surrectionē & ascensionē dn̄i antiqui
da est hec cōmendata hereditas dei ea est
intelligenda que a cultoribz ydoloru
et simulacrīs noīb xp̄i ecclia eius ī tōtū
mūn nūc sparsa est. Quāq̄ enī
asaph synagoga interpretet? que ē con
gregatio. id q̄ nomen usitatius in
derit gentiū indoctorū: tn̄ et ecclia ip̄a
posse dici congregationē. et illud ver

non ꝓplm dictū esse ecclesiam iā in alio
psalmo sanctꝰ apteꝫ monstrabim? Hꝭ.
igit̄ ecclia hereditas dei ex circūcisiōe
et ꝑputo congregata ē. id est et ꝓlo
isrl' et ex reteris gentibꝫ ꝑ lapidē quē
reprobauerūt edificantes. et factus ē
in caput anguli? in quo angulo tāq̄
duo parietes de diuerso venientes copu
larent? ipse ē eni pax nr̄a q̄ fecit utr̄aq̄
unū. et duos conderet in se in unū no
uū hoīem faciens pacē. et cōmutiet
utroseꝫ in uno corpe deo: in quo corpe
sum⁹ filij dei clamantes. abba pater.
abba propt̄ illoꝝ linguā. p̄ propt̄
nr̄am. Hoc eni est abba qđ p̄r. Unde
dns qui dicit nō sum missus. nisi ad
oues que pierunt domus isrl': ostendens
missionē aut tū alio loco. habeo alias
oues que nō sūt ex hoc ouili. oportet
me et ipas adducē. ut sit unus grex et
unus pastor? gentes significās quas
erat adducturꝰ. nūqđ ꝑ suam pētiā
corpalē. ut illud uerū sit. nō sū missus
nisi ad oues que perierūt domꝰ isrl':
Sed tū p euangeliū suū qđ erant dis
seminaturi speciosi pedes annūciantiū
nū patrem ānunciantiū bona. In oēz
tm terā exiuit sonus eoꝝ: et in fines
orbis terre verba eoꝝ. Hinc et aplus
ait. dico ergo xp̄m ministrū fuisse circū
cisiōis. ꝓpter ueritatē dei. ad cōfirman
das ꝓmissiones patrū: cetr qđ ē. non
sū missus nisi ad oues que perierūt
domus isrl'. Deinde subūgit aplus. gē
tes aūt sup mia glorificare deū: cetr
qđ est habeo alias oues que nō sūt de
hoc ouili. oportet me et ipas adducē.
ut sit unus grex et unꝰ pastor. Qđ u
tiq̄ breuit̄ dictū est ut eo qđ de ꝓphe
na idem aplus cōmemorat. letamī gen
tes cū plebe eius. Iste ergo unus grex
sub pastore uno hereditas dei est. nō so
lum prīs sed etiā filij. Nam filij uoc ē.
funes reciderūt mihi in p̄clarīs. etenī
hereditas mea p̄clara est mi: et ipis here
ditatis uoc ē apud ꝓphetam. dūe dīs
nr̄ posside nos. Haut hereditatem nō
moriens p̄r filio reliquit: sed ipe filij
ea sua a morte mirabiliter atq̄ sumit. cū
resurrectiōe possedit. Si ergo de hac
intelligendū est qđ in psalmi huiꝰ

ꝓphetia minit̄. deus uenerit gentes in
hereditatem tuā. ut uenisse gentes atten
amus in ecclesiam nō credendo sed ꝑse
quendo. idest eam tuā fisse uolūtati de
lendi atq̄ oīno ꝑdendi. sicut tot ꝑsecu
tionū exempla monstrauerūt? oportz ut
qđ sequit̄. polluerūt templū scīm tuū.
nō in ligneis et lapideis. sed in ipsis
intelligat̄ hoīnibꝫ de quibꝫ tāq̄ lapidi
bus uiuis construi dicit aplus petrus
domū dei: unde et aplus paulus aptis
sime. templū inq̄t dei sanctū est. qđ es
tis uos. Hoc itaq̄ templū p seductores
in hijs utiq̄ polluerunt. quos ad ne
gandū xp̄m terendo ul' exanimando re
gerunt. atq̄ ut aby'dolus supplantaret
uehemēt̄ instando fecerūt: quoꝝ mi'
tos penitentia repauit. atq̄ ab ulla in
q̄natione mūdauit. Penitentis enim
uox ē. et a delicto meo mūda me. et cor
mūdū crea in me deus: et sp̄m rectū
inoua in uisceribꝫ meis. Iam ueꝛ qđ
sequit̄. posuerūt ihrlim in pomoꝝ cus
todiā. et ipsa ecclia hoc noīe recte itel
ligit̄ ihrlim libera nr̄ nr̄a de q̄ scr̄ptū
ē. letare sterilis que nō paris. erūpe et
clama que nō ꝑturis: q̄m multi filij
deserte magis q̄m eius q̄ habz uirū.
In custodia pomoꝝ qđ dictū est. deser
tionē intelligendā existimo q̄ fecit
uastitas ꝑsecutionū uelut custodi
a pomoꝝ: quia deserunt̄ pomoꝝ cus
todie cū poma tūsierunt. Et certe q̄n
gentilib⁹ ꝑsequentibꝫ ecclia deserta
uisa ē: in celestem mensā spūs mūn
dumq̄ de orto dñico multa et suauis
sima poma tūsierunt. Posuerūt iq̄t
mortuina seruoꝝ tuoꝝ esui uolatu
libus celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bes
tijs terre. Qđ dictū ē mortuina hoc ꝛ
petitū est carnes? et qđ dictū est suoꝝ
tuoꝝ. hoc repetitū ē sanctoꝝ tuoꝝ:
illud tm̄modo uariatū est. uolatili
bus celi et bestijs terre. Deus sane
mirabiliter sūt qui mortuina posue
runt. q̄m sicut quida mortalia. Mor
tuina enī nō dicunt̄ nisi mortuoꝝ:
mortalia uō etiā uiuoꝝ corpoꝝ nomē
est. Cū ergo sicut dns ad agricolā suū
spūs mūs uelut poma tūsissent: mor
tuina eoꝝ et carnes eoꝝ posuerūt uo
latilib⁹ celi et bestijs terre. quasi q̄dā

eorū resurrectione deputet. Ex occultis
naturę suis totū reintegrat ab illo
tui et capilli nr̄i numerati sūt. Effude
rūt sanguinē eorū sicut aquā id est ha
bundant et ꝓfluit in circuitu ierlm.
Di ierlm terrenā urbem hoc arguim⁹:
eorū sanguinē intelligim⁹ effusum in
circuitu eius quos hostes extra muros
repire potuerūt. Di aūt ierlm illam
intelligim⁹ de qua dictū est. multi filij
deserte magis q̄m eius que habet vi
rū: circuitus eius ē p unūsquam terrā.
In ea quippe lectione ꝓphetra ubi scr̄p
tum ē. multi filij deserte magis q̄m ei⁹
que habet virū. paulo⁹ post dicit et q̄
erunt te deus isrl' vnuersę tręe vocabit.
Circuitus ergo huius ierlm in hoc psal
mo intelligendus ē. quousq; tūr fu
erint eadem ecclia dilatata fructife
rans et crescens ī vniuerso mūdo: q̄m
in omni pte eius ꝓfectio seuchat et
mūm strag̃ quorū sanguis fit. aq̄
effundebat. cū magnus lucris the
sauros celestū faciebat. Qđ vō ad
mūtū est. et nō erat qui sepeliret? a
nō incredibile debet uideri tā mag
nū in aliquibz locis fuisse terrore.
ut sepultores sanctor̄ tēpm nullo
prorsus existerent: aut certe ea ī se
pulta tadauerim ī multis locis diu
iacē potuerūt. donec a religiosis
quodāmō furata sepelirēt. Facta
ti sum⁹ in q̄t opprobriū vicinis nr̄is.
Ideo p̄cepta nō in conspectū hoīm a q̄bz
hoc erat opprobriū. sed in conspectu
dñi mors sanctor̄ eius. Subsanatio et irrisio. vl' ut quida interpretati
sūt illusio eis. Qui in circuitu nr̄o
sūt. Repetitio ē sentēte superioris. Na
qđ supra dictū ē opprobriū. hoc ipsum
tū est subsānatio et irrisio: et qđ sup̄
dictū ē vicinis nr̄is. hoc repetitū ē eis
qui in circuitu nr̄o sūt. Vnde secūm ie
rusalē terrenā vicini. et q̄ in circuitu
gentis eius. utiq; alie gentes intelli
guntur: secūm aūt ierlm liberā mātem
nr̄aq; vicini sūt. et in circuitu ei⁹ inter
quos ūnuitos suos habitat ecclia in
circuitu orbis terraz. Deū iam mani
festū p̄cē fundēs. vt intelligat⁹ su
prioris afflictionis cōmēoratio nō ex
quasi iactatio. ꝫ deploratio. Usq;
quo inq̄t dñe irascēris in finē. exardes
cet velut ignis zelus tuus? Rogat ut
tēpꝰ ne deus usq; in finē irascat. ne des
ne illa tanta ꝓfluia et tribulatio atq;
vastatio usq; in finē ꝓseueret: si repe
ret correptionē suā secūm. Illud qđ in
alio psalmo dicit. cibabis nos pane
lacrimaꝝ. et potabis nos in lacrimis in
mēsura. Nam quo usq; dñe irascēris
in finē. ita dictum ac si diceret. nolu dñe
deserere velut ignis zelus tuus. vtiq;
subaudiendū est et quousq; in finē
ac si dicētur quousq; exardescet velut
ignis zelus tuus in finē? Nam ita
hic duo isti subaudienda sūt sicut su
perius unū illud qđ dictū est posue
runt. Nam cū habeat ꝓpriā sententia
posuerūt mortuina seruorū tuor̄ es
cas volatilibz celi: hoc verbū posi
tio: nō habet ubi dictū est mortui
sanctor̄ tuorū bestijs terre. sed subau
dit utiq; qđ habet supius posuerūt.
Ira porro et zelus dei nō sūt ꝓturba
tiones dei. sicut nōnulli ꝓpterea
quas nō intelligūt augūt: sed nōīe
ire intelligit vindictā iniquitatis. no
mine zeli exactio castigatis: ne aūt le
gem dñi sui contēpnat. et a deo suo
formidando discedat. Licet ergo ipso
affectu in hoīm afflictione sūt turbu
lenta: in dei aūt dispositione tranquilla
sūt cui dictū est. tu aūt dñe virtutū
tū tranquillitate iudicas. Datis aūt
oīdit huius verbis. ꝓpter pria hoīm
uret fidelibus has frei tribulatiōes
ꝙbus hinc floresrat mīm glia. melio
patientie et pie sustentato in flagel
lo dñi moderamīe disciplinę. Ymma
chabei int̄ seua tormenta. hoc tres
uiri int̄ horias flāmas: hoc apl̄e sā
in captiuitate testant. Quibus eni
paterna correptione fortissime et pus
sime ꝓferant: nō tamē tacent her
amōde meritis ꝓtor̄. Hoc enī vos
ē et in psalmis. emendās emenda
uit me dñs et morti nō tradidit
me: flagellat enī oēm filiū quē re
cipit. Et quis ē filius nr̄i nō detri
mentā pr̄ eius? Qđ vēo adiūgit
Effunde iram tuā in gentes que
te nō cognouerūt. et in regna q̄ nō

īuocauerūt nomen tuū ? ecīā ista ꝓphe
tatio est nō optatio. nō maluolētes
voto ista dicunt. sed spū p̄uisa predi
cunt: sicut de iuda traditore. q̄ mala
illi fuerāt pro suis meritis cuētura.
ita ꝓphetata sūt quasi optata sint. Q̄
admodū enī ꝓphēta nō īperat xp̄o q̄
uis modo īperatiuo, p̄nūciet qđ dicat.
attingere gladio tuo tuta femur po
tentissime. spene tua et pulchritudiē
tua. et ītende et prospere procede et regna.
ita nō optat sed ꝓphetat qui dicit. effū
de iram tuā in gentes que te nō cognō
uerūt: qđ more suo repetit dicēs. et ī
regna que nomē tuū nō īuocauerūt.
Nam gentes p regna repetite sūt: et
qđ eū nō nouerūt. p hoc repetitū ē qđ
nō īuocauerūt nomē eius. Quomō g̃
intelligendū est qđ aut dīs in euan
gelio. seruus q̄ nescit uolūtatē domi
ni sui et facit digna plagis uapulabit
paucis. seruus aūt qui scit uolūtatē
dñi sui et facit indigna. plagis uapu
labit multis: sic maior ira dei est in
gentes que dnm nō cognouerūt. In eo
quippe qđ aut. effunde iram tuā satis
hoc uerbo indicunt. q̄n multā iram
uoluerit ītelligi: uñ postea dicit. red
de uicinis nr̄is septies tantū. An q̄
multū interest inter seruos qui uoluntatē dñi sui. tamē īuocāt
nomē eius? et alienos a familia tāti
p̄ssfamilias. qui sic ignorāt deū. ut
nec īuocent deū? Īuocāt ei pro eo
ul simulachra ul demonia ul q̄libz
creaturā: nō creatorē qui ē bñdictus
in secula. Hęc enī istos de quibz hoc
ꝓphetat ita nescientes significat sui
dñi uolūtatem. ut tamē ipm dnm
nōīs cristant. Multū ergo distat inter
seruos uolūtatem dñi sui nescientes.
et tamē in familia eius atq; in domo
uiuentes: et ūmutos nō solum ipsum
dñm scire nolentes. sed et nomen eius
nō īuocantes. atq; in seruis suis in
sup oppugnātes. Deniq; sequitur. q
ñ cōmederunt iacob: et locū eius
desolauerūt. Iacob q̄m figurā gestat
ecclie sicut esau ueteris synagoge.
unde dictū est maior seruiet minori:
sic in hoc nōīe intelligi ea de qua lo
quebat hereditas dei. in quā īuadendā atq; vastandā post resurrectionē
et ascensionē dñi gentes psequendo
uenerūt. Dedit locū iacob quo ītueam.
intelligendū ē. Magis ei locus iacob
illa ciuitas putari potest ī qua erat
et templū: quo uniūsā illam gentem
sacrificandi et adorandi causa et pascha celebrandi dīs prepat cōuenire.
Nam si ip̄ianoꝝ cōuentus ībibitos
atq; cōpressos a psecutoribz ꝓphā uellet intelligi: locū desolata uidet dicē
debuisse nō locū. Sed possum⁹ atrip
p numero plālu. nūm singulārē posi
tū. sicut uestem, p uestibus. militē, p
militibz. petris pro petrosis. Sīc enī
hui⁹modi moris ē dīa. nec solū uulgo
loquentiū. uerū diserti⁹simoꝝ auctoꝝ e
loquētie: nec ab ipā diuina scīptura
hoc genus locutionis alienū est. Posuit enī et ip̄am ciuitatē pro ciuibus. locū
tā pro locutis. et īnūmerabilia talia. Cui
uero dictū est cōmederūt iacob: hoc bñ
intelligit⁹ qđ multos in suū malig
nū corpus. hoc ē in suā societatē ūxendo transire coegerūt. Meminūt sanctī
q̄nnus illis pro merito pessime uolūtatis ex ira dei digna reddenda sint.
nō tamē eos aliq̄d adūsus hereditatē
eius ualē potuisse: nisi eā uoluisset
ip̄e pro p̄ctis ei⁹ flagellando emēdare.
Unde subiūgit. Ne meminerīs iniquitatū nr̄arū antiquarū. Non aut p̄teritarū que possent ei ēē cā reuerentiōis:
sed antiquarū hoc ē a parentibz uenientiū. Talibz quippe iniq̄tatibz dāpnatio nō correptio debet. Cito anticipent nos mīe tue. Antecipet utiq;
ad iudiciū tuū: superaltat ei mīa ī
iudicio. Iudiciū aūt sine mīa: sed ei
qui nō fecit mīam. Qđ aūt adiūgit=
Quia pauper facti sum⁹ nimis: hꝰ.
uult intelligi antecipare nos misericordias dei. ut nra paupertas id⁹ infirmitas eo miserante adiuuet ad ei⁹
p̄cepta facienda. ne ad iudiciū eius
dāpnādi ueniam⁹. Ideo seq̄t. Deus
noster qđ aut salutaris nr̄. Hoc uero
qđ aut salutaris nr̄: satis exponit q̄
uoluerit pauperta⁹ē. in eo qđ dixerat.
q̄n pauper facti sum⁹ nimis. Ipa ē
quippe infirmitas. cui salutaris ē ne

ressamus. Cū vero adiuuari nos vlt
net ingratus ē gratie: ner tollit libe
rū arbitriū. Qui enī adiuuat. eā p
seipm aliqd agit. Addit eā= Propp
ter gloriā noīs tui dñe libera nos: ut
qui gl'iatur nō in seipo sed in dño gl'et.
Et ppitius esto inqt ptīs nīs ppt
nomen tuū nō ppter nos. Nā qd ali
ud merent ptā nrā. qm debitum et
digna supplicia: Sed ppitius esto pec
catis nīs ppter nomen tuū. Dic ergo
nos liberas id ē eruis a malis tū et
adiuuas nos ad faciendā iustitiā.
et ppitius es ptīs nīs sine quibz in
hac vita nō sumus: qm nō iustificabit
in conspū tuo oīs viuēs. Pec
catū aūt inqtas est. Et si iniquitates
obseruaueris qs sustinebit: Cd aūt
adiūgit: Ne qn dicant gentes ubi
ē deus eoīm: magis pro ipis gentibz
ē accipiendū. Male enī pereunt q de
deo vō disputauerūt: putātes eū vl'
nō esse. vl' suos nō adiuuare. nec eos ē
ppitiū. Illud vero qd sequit. Et in
notescant in nationibz coram oculis
nīs. vindicta sanguīs seruoz tuoīm
qui effusus ē: vl' sit intelligit. ut red
dant in deū verū qui psequebant ei
hereditatē. quia et ipsa vindicta ē
qua perimit seua iniquitas eoīm gla
dio verbi dei de quo dictū est. accinge
gladio tuo: vl' cū pseuerātes iimici
in fine punit. Nam mala corpalia
que in hoc seculo patiūt. cōmunia r
possūt habere cū bonis. Est aliud vi
dere genus. quo erdie dilatationē.
et fecunditatē in hoc seculo p tātas
psecutiones quibz eā oīno periturā
putabāt. prīor et incredulus et iimi
cus videt et irascit: dentibz suis fren
det et tabescet. Quis enī negāe au
deat hanc eccliā esse grauissimā penā:
Sed nescio utrū satis eleganter accipi
at qd aut ante oculos nīos. Sic h. bñ
genus intelligam⁹ qd in ītimis cordis
agit et torquet illos qui nobis adu
lantes arridet: nec a nobis videri
pt qd in hoīe interiore patiant. Illd
aūt qd sine eis credentibz iniquis eoīm
iteruit. sine in malignitate pseue
rantibz supplicū nouissimū reddit:
sine scrupulo questiōis ītelligit dic

tū inotescat ante oculos nīos vindic
ta in nationibz. Et hec quidē ut dixi
mus, pphetia ē nō optatio. Sed ppt
illud qd scriptū est in apocalipsi sub
ara dei mītes ad deū clamare et dicē.
q̄usq; dne nō vindicas sanguinē nos
trū. nō est ptereundū qmodo ānpi
oportreat? ne propt̄ cessaturandū odiū
credant sancti desideraē vindictā. qd
ab eoīm pfectione longe abest: et ni
scriptū est. letabit iustus cū viderit
vindictā impioīm. manus suas lauabit
in sanguīe ptōris? et aplus aut. non
vosipos vindicantes kīi. sed date locū
ire: scriptū est enī m vindictā. et ego
retribuā dicit dns. Ser ipe utq; pti
pit ut nolint vindicari. sed ut non se
ipi vidicantes dent locū ire dei q dicit.
m vindictā et ego retribuā? et dns in
euangelio. viduā, ponit in filiudmō.
que vindicari desiderās audire mpe
labat iustū: qui eā tandē aliqn nō
iustica duxit. Et tedio vict vindicauit.
Vor aūt dns, posuit. ut audiret magis
magis deū iustū cito facturū vindic
electoz suoz. qui ad illū clamāt die
nocte: unde ē et ille sub ara dei mītr
clamor. ut dei iudicio vindicent. Vbi
ē ergo illud. Diligite iimicos vros. Et
benefacite eis qui vos odeūt. et orate p
eis qui vos psequūt? Vbi ē et illd. nō
reddentes malū, p malo. nec maledm
pro maledō? et nulli malū, p malo
reddētes? Di enī malū pro malo nō ē
iniqm reddendū: nō solū fm malū
p facto malo. sed nec votū malū vo
dum ē pro facto vl' voto malo. Red
dit aūt malū votū. qui enā si nō ipe vin
dicat. tamē ut reus iimicū dignat
exspectat atq; optat. Qua ppt̄ ei et hō
iustus et hō malus de iimicis suis ve
lit a dño vindicari? vñ dicternūt. iusti
qa iustus magis rapit iimicū suū cor
rigi q punire? Et cū in eū vidz a dño
vindictam: nō eius delectat pena. qa
nō eū odit. sed diuina iustica qa deū
diligit. Denīq si in hoc seculo ī eū vin
dicat. vl' pro illo etiā letat si corrigit.
vl' certe pro aliis ut eū timeāt imitā
ti: ipe quoq; fit melior. nō supplicio
illius odia sua pascendo. sed errata ei
mēdando? ac p hoc de benuolentia

est nō de malicia qđ letat² iustus cū vi
derit vindictā. et manus suas lauat.
idest opa mūdiora efficiat. in sanguīe
hoc ē in exitio pcorū: sumēs nō mali
alicui gaudiū. sed diuine āmonitiōis
exemplū. Si aūt in futō² seculo ultiō
die iudicio vindicat²? hoc ei placet qđ
deo. ne bñ sit malis. ne pior premijs
eterā impij pfruant²: qđ vtiq; iniustū est.
ita regula veritatis quā iust⁹ diligit
alienū. Cū enī nos ad diligendos inimi
cos dñs hortaret². exemplū ꝓposuit pa
tris nr̄i qui in celis ē. qui facit solē su
um oriri sup bonos et malos. et pluit
sup iustos et iniustos²: nūqđ eī ideo vl'
ptinacit² duros in fine nō dāpnat²:
Sic g⁹ inimicos diligat² ut nō displiceat dni
iustic⁹ qđ punit² et sic placeat iustic⁹ qđ punit².
ut nō de malo ei⁹ sit de bono iudice gaudeat.
Maliuolus vō animi⁹ cōtristat². si ei⁹
inimicus correctus euaserit penā: et cū
puniri eū videt. vindicari se ita gaudz
ut nō iustitia dei quē nō diligit. sz illi⁹
quē odit miseria delectet²: cū deo dimit
tat iudicū ut plus noceat deus qđ ipe
nocē possit eoptat²: et cū dat alium
nose sapit. potūq; sitienti. malis
sapit qđ scriptū est. hoc ei faciēs
ut bonos ignis cōgeres sup caput ei⁹
qui eū ut amplius aggrauet et ei exci
tet indignationē dei quā carbonibz ig
nis significai putat²: nō intelligēs il
lū ignē esse penitētie mentē dolore. q
uisq; caput erectū superbia bñ fidis im
mici ad humilitatē salubrē deponat²: et
in bono illi⁹ huius malū vincat². vnde
malo. sed vince in bono malū. Ammō
aūt pt vince in bono malū i supbie
bonis et in abdito mali⁹ qui ope pat.
crudelis²: Dic ergo spectat posteritas in h⁹
psalmo futura in ipios vindicta. ꝓphat²:
ut intelligum⁹ scōs homines dei suos inimi
cos dilexisse. nec tuiq; voluisse in bonū.
qđ est pietas in hoc seculo etnitas i futuro²:
in penis aūt malox. nō malis eox sz dei
bonis indigis delectatos. et ubiūq; in
scripturis sanctis legit² in homines odia
eox. odia fuisse virtutū: que ipe etiam
unusquisq; hoim odire oportet in se si

diligit se. Nam ut vero qđ sequit² In
tret in conspectū tuū. vl' sicut alij codices
habent in cōspectu tuo gemitus cōpe
ditorū. nō frustrale quisq; reperit cōfectos
in cōpedes a psecutoribz sanctos. et si
accidit in tā magna atq; multiplici va
rietate penarū nā raro accidit. nō sufficit
dendū hoc in isto versu qđ cōmēdaret
potissimū elegisse ꝓphetā: sed numerū
cōpedes sūt infirmitas et corruptibili
tas corpis q aggrauāt aiam. Ꝑ ei⁹ enī
fragilitatē velut quorūdā doloz molest
iarūq; materiā ad impietatē potēat cō
pellē psecutor. Ab hijs cōpedibz cōtupis
cebat dissolui aplūs et esse cū xpō: ma
nēre aūt in carne necessariū ꝓpt illos q
bus euangeliū mīstrabat. Donec q̄
corruptibile hoc induat incorruptionē.
et mortale hoc iduat imortalitatē: ve
lut cōpedibz caro infirma. promptū i
pedit spm̄. Nos ergo cōpedes nō sentāt.
nisi qui in semetipis igemiscāt q̄uati.
habitaculū qđ de celo est suspirāt ac
pientes: quia et mors horum ē et me
rum vita mortalis. Ꝑ hijs ꝓpheta ge
mitibz igemit ut intret in conspectū dei
gemitus cōpeditorū. Possūt illi intelli
gi cōpediti. qui pceptis sapie colliga
ti sūt: que patient sustentata ornā
menta pertunt². Dñi scriptū est: inure
pedē tuū in cōpedes eius. Secūdū
magnitudinē maiest tue tue tempe
ri adoptionē filios mortificatox: vl' sic⁹
in alijs codicibz legit². possidē filios mor
tificatorū. Ubi satis michi videt² ostē
disse scriptura. quis fuerit gemit⁹ cōpe
ditorū: qui pro noīe xpi pssionēs gra
uissimas pertulerunt. que in isto psal
mo aptissime ꝓphetant². In ducentis
enī passiōibus cōstituti. orabant pro
cecilia. ne infructuos⁹ esset posteris san
guis illorū: ut dñica seges vñi ecclie
cam putaverāt pertura. inde veraci⁹
pullularet. Filioz quippe mortificato
z dicit. quinō solum nō sūt territi
pcedentiū passionibz. sed in eū ꝑ quē
noīe passos eos noverāt. exhortante
illoz glia ad imitandū attensi copio
sissimis agminibz crediderūt: ido dic⁹
sed in magnitudinē brachij tui. Hoc
enī tā magna secuta ē in pplis xpiā
nis: ut eam q̄ se aliqđ ꝓsequēdo ꝓfice

putabant. nullo mō credent secutu
rā. Redde unḡt vicinus nr̄is septies
tantū in sinus eor̄. Dō mala optat.
& iusta p̄nūciat et futura ꝓphetat.
Septenario aūt nūo .id est septupla
ūtributiōe pfectionē pene uolt ītelligi.
qua isto nūo plenitudo significari so
let. Vñ et illud ē in bonis ampiet in
hoc seculo septies tantū: qđ positū est
pro oñibz ās̄i nichil habentes. et oīa
possidentes. Vicinos dicit. qr int illos
habitat ecclia ps̄q in diē sepationis.
Non enī modo fit distinctio corpalis.
In sin⁹ eor̄ dicit vnḡ nūc ī occultis:
ut vindicta que in hac vita agit̄ in
occulto. p⁹ inotescat in natiōibz ante
oculos nr̄os. Homo nāq; cū dat̄ in re
probū sensū: in īteriore sinu ampiat
supplicior̄ meritū futor̄. Oppbriū
ū eor̄ qđ exprobrauerūt tibi dñe. Hoc
eis redde septuplū in sinus eorū: id
pro isto oppbrio eos in occultis eorū
plenissimē reproba. Tibi eī exprobraue
runt: nomen tuū se arbitrantes in
seruis tuis delē de terra. Nos aut̄
ꝓplus tuus. Generalit̄ ampiēdū de oī
genie priorū et veror̄ xp̄ianorū. Nos
ergo quos ꝑdere se posse putauerūt
ꝓplus tuus. Et oues gregis tui ut
qui gl̄iatur in dño gl̄etur. Confite
bim̄ tibi in sclm. Alij aūt codices habēt
confitebim̄ tibi in eternū. Ex ābiguo
greco facta ē ista diuisio. Qđ enī hr̄
grecus istoncona et in eternū et in sclm
int̄pretari potest: sed pro loco ītelli
gendū qđ melius int̄pretatū sit. Sen sq
ergo hui⁹ loci magis mihi videt̄ oste
dē. in sclm dixi oportē. id est usq; in fine
seculi. Sequens aūt ūsus more scp
turar̄ mariē ꝓ psalmor̄ repetitio
supior̄ ē ordine cōmutato. ꝑus ha
bens qđ ibi ē posterius: et posterius
qđ ibi ē ꝑius. Nam qđ ibi dictū est
confitebim̄ tibi: pro ipso hic dictū ē.
annūciabim⁹ laudē tuā. Qđ utiq; i
bi dictū ē in sclm: pro ipso dictū est
in gr̄iationē. Ista quidē gr̄iationis
repetitio ꝓfectionē significat. Sicut
nōnulli ītelligūt. qr due sūt gr̄ia
tiones vetus et nova. sed in hoc sit
seculo vtraq;. qui non renati fuerit
et aqua et spū. nō intrabit in regnū
celorū: deinde quia ī isto seculo ānū
nat⁹ laus dei. nā in futo seculo cū vi
debim⁹ eū sicuti est cū deficeps ānū
riet⁹ nō erit. Nos ergo ꝓplus tuus et o
ues gregis tui qui ꝑ sequendo illi me
diderūt se posse cōsumere cōfitebim
tibi in sclm: ꝑmanēte vnḡq; etiā usq;
in fine. quā illi delē donati sūt. In
generationē et gr̄iationē ānūnciabim
laudē tuā: que laus ut tacet̄ nos fi
nire donati sūt. Multis aūt iā locis
scr̄ā scr̄pturar̄ insinuauim⁹ cōfessio
etiā pro laude poni. sicuti ē illud. Cer
dicetis in confessione. opa dñi omnia
sa qui bona valde: mariēq; illud qđ
aut ipe saluator. qui nullū habebat
dño ptm. qđ penitēdo confitet̄. Con
fitebor tibi pr̄ dñe celi et terre: qa abscō
disti hec a sapiētibz. et reuelasti ea ꝑ
uulis. Hoc dixit. ut aptius ītelligat̄
id esse repetitū in eo qđ dictū est. annū
ciabim⁹ laudem tuā. qđ supius dictū
erat confitebim̄ tibi. Explicat psalm⁹
lxxviij. Incipit psalmus lxx nonus.

Non adeo multa sūt ullo
psalmo in quibz sermo
patiat̄ difficultatem. ut
intentio auditor̄ intelli
gendi impedimentū. Qui
aduuuāte dño cū affectu audiendi et
videndi iā que ꝓphetata et pdicta
tamq; credita in schola xp̄i. nutre
mus q̄ plana sūt: ut si forte obscu
rigūt officiū int̄pretandi. ea q̄ pa
na sūt legendi officiū a me debeo
flagitare. Cantat̄ hic de aduentu dñi
et saluatoris nr̄i ihu xp̄i et de vinea
eius: sed cantat ille asaph q̄tā ap
ret illuminatus atq; correctus. aut hoc
nostris significari synagogā. Denique
titulus psalmi est. In fine ꝑ huius
qui immutabunt̄. vtiq; ī melius. qui
xp̄us finis legis ideo venit ut immuter
ī melius: et aut testimoniū ipi asaph
bonū testimoniū veritatis. Denique hoc
testimoniū et xp̄m et vineā cōfitet̄.
hoc ē caput et corpus. regē et plebē:
pastorē et gregem. et totū oīm scr̄ip
misteriū xp̄m et ecclam. Concludit
aūt titulus psalmi. ꝑ assurgis Asaph
int̄pretant̄ dirigentes. Iam ergo ma
sit generatio q̄ cor nō dirigit suum.

sed gen'atio ia dirigens. Ergo audi
amus q̄d dicat in hoc testimonio.
Qui pascis isrl' intende. Q̄d est
qui pascis isrl' ītende: Qui
deducis velut oues ioseph. In
uocat ut veniat. expectat ut veniat.
desiderat ut veniat: ergo dirigentes ī
veniat. Qui deducis ait velut oues
ioseph. Pīn ioseph velut oues? ipse et
ioseph oues sūt: et ipe ioseph ouis est.
Audito ioseph q̄nq; et interpretatio eius
noīs multū iuuet. significat eī aug
mentū. et ideo utiq; venit ille ut mor
tificatū granū multiplicit surgeret.
tior ē augetur ꝑplūs dei? nī er eo quod
iam nostis contigisse de ioseph veīat
in mentē a fr̄ibus venditus. veīat a
suis exhonorat⁹. apud alienigenas et
alienatus et intellectus: in tuo⁹ grege es
se debeam⁹ simul tū illius q̄ ia dirigūt
ror suū. ut lapis reprobat⁹ ab edificā
tibus fiat in caput anguli. tenēs du
os parietes de diuso venientes. ī in an
gulo cōcordantes. Qui sedes super
cherubim. Cherubī sedes glorie dei.
et interpretat⁹ plenitudo scīe: ibi sed
deus in plenitudīe scīe. Iuret intelligā
mus cherubim sublimes esse celoꝝ.
potestates atq; virtutes: tamē si inse
rib cherubī. Di enī cherubim sedes est
dei: audi q̄d dicat scīptura. aīa iusti se
des ē sapīētie. Quo utiq; ero plenitudo
scīe? Quis hoc implet? Habes ūn im
pleas. plenitudo legis caritas: noli p
mīta ire atq; distendi. Terret te amo
dine arboris noli cogitare. Sit in te ca
ritas: et necesse ē plenitudo scīe cōse
quat⁹. Q̄d enī nescat qui caritatē scit?
Qui quidē dictū est. deus caritas est. t
Tu sedes sup cherubī appare. Ideo
enī erraum⁹ quia nō appārebas. Co
ram effrem et benyamin t manasse.
Appare utiq; coram gente iudeoꝝ. coꝝ
pl'o isrl': ibi enī effrem. ibi manasses
ibi benyamin. Sed interpretationē ui
deam⁹. Effrem fructificatio. benyamī
filius dextere: manasses oblitus. Ip
pare enī coꝝ fructificato. coꝝ filio
oblitus. sed venias illi in mentē qui
liberasti. Di enī gentes cōmeōrabunt⁹

et convertent⁹ ad dn̄m vniuersi fines tre⁹:
plūs ipe de abraham veniens nō ha
buit parentē suū qui gaudeat ī angu
lo. cū scriptū sit reliquie salue fient:
Extenta potentiā tuā: nā ifirm⁹ erat
qñ dicebat. si filius dei est descendat de
cruce. Nichil valere videbaris. ꝑualu
it sup te ꝑsecutor: et demōstrasti hoc an
tea. quia et iacob ipe ꝑualuit angelo
ui luctando. Qñ nisi vellet angelus? Et
ꝑualuit homo et victus ē angelus: et
victor hō tenet angelū et dicit. nō di
mittā te nisi benedixeris me. Magn
nū sacramentū. et stat victus. et bene
dixit victorē: victus q̄ voluit tamē ī
firm⁹ maiestate fortis. Et vīdixit. vo
caberis iuxta isrl': tenuit tū et femo
ris latitudinē et aruit⁹: eūdēq; hoīes
vnū fecit et vīdictū et claudū. Videbis
claudicasse ꝑplūs iudeoꝝ: vide ibi et be
nedictū genus aplorū. Extenta ergo po
tentiā tuam. Qñ dū videris ifirm⁹:
Cum fr̄ibus es ī fr̄mitate. resurge ī vir
tute. Extenta potentiā tuā: Et veni
vt saluos facias nos. Deus convite
nos. Si vere enī sum⁹ a te: et nisi tu con
uertas nō cōuertemur. Et illumīa
faciē tuam et salui erim⁹? Quīd dile
obscurā habet faciē? Non habz obscu
ram faciē. sed apposuit ei nubē tamq;
et tamq̄ velū infirmitatis: et nō est pu
tabis ipse cū penderet in ligno. agnos
cendus cū sedet in celo. Nam ita fuit
ē. presentē in cra xp̄m et miracula fa
cientē nō agnouit asaph. mortuū tū
postea q̄ resurrexit et ascendit ī celū.
agnouit. cōpunctus ē. Dixerat et de
illo totū: hoc ē testimoniū quo agnos
cim⁹ in hoc psalmo. illumīa faciē tuā.
et salui erim⁹? Obtenisti faciem tuā
et egrotauim⁹: illumīna illā et salui e
rim⁹? Usque deus virtutū usquequo ira
ceris in oīonem seruu tuu? Iam seruu
tuu. Iracebaris in oīonem ūnicti tui?
adhuc iracceris in oīonē seruu tuu? Cō
uertisti nos agnouim⁹? et adhuc i
racceris in oīonē seruu tuu? Ita pla
ne iracceris ut p̄ corrigens. nō ut u
cer dāpnas? ita plane iracceris quia
scriptū est. filii attendens ad seruitutē
dei. sta in iustitia et timore: et ꝑpara
animā tuam ad temptationem. n

Ne putes iam tūlisse iram dei: qa conuersus eā tūlit. sed ne dāpnet metuū. flagellat aūt nō ptūt: qa flagellat omnē filiū quē recipit. Si flagellati detrectas? recipi quare desiderās? Flagellat aūt oēz filiū quē recipit. Flagellat oēz. qui et unico nō pepcit. Sed tū q̄ndiu irasceris in oīonē seruitui? Non iam ūnum tu. Sed irasceris in oīonem serui tui q̄diu? Sequit. Cibabis nos pane lacrimaū: et potabis nos lacrimis in mensura. Ad ē in mensura. Aplīus audi. fidelis deus q nō vos pmittit tēptari supra q̄m potestis ferre. Ipsa ē mensura pro viribus tuis: ipa ē mensura ut eruditis. nō ut opprimaris. Posuisti nos in contradictionē vicinis nīis. Plane factū ē: unde asaph electi sūt. qui irent ad gentes et p̄dicarent xp̄m et dicēt eis. qs ē iste nouoz demoniorū ānūciator? Posuisti nos in traditionē vicinis nīis. Ēū enī p̄dicabāt nu contradicebat. q̄ p̄dicabāt mortuū i surrexisse xp̄m? qs hoc audiat. qs hoc nouerit? Noua res ⁊ signa consequebant: et incredibili rei fidem miracula faciebāt. Contradicebat. sed cōtradictor vincebat: et ex contradictore fidelis efficiebat. Ibi tū magna flāma. ibi mīres ebriati de pane lacrimarū. et potati in lacrimis. ⁊ in mēsura nō amplius q̄ poterāt ferre: ut p⁹ mēsurā lacrimarū. sequēt corona gaudioz. Et ūmuti nīi subsānauerūt nos. Et ubi sūt qui subsānauerūt: Qui dicti ē. qui sūt isti colentes mortuū. adorantes truncū? Qui dicti ē. ubi ē nasa subsānantiū: Nōne nūt qui reptilia dūt in cauernis fugiūt. ne videant: Et ūmuti nīi subsānauerūt nos. Ded videtis q̄d sequat. Oīe deus virtutū conuerte nos: et ostende faciē tuā et salui erimus. Vineā ex egypto trāstulisti: eiecisti gentes et plantasti eā. Nouum factū ē que gentes eiecte sūt. amorrei. cetthei. iebusei. gergesei. et euchi: quibz expulsis et victis. introductus ē ⁊ plius ex egypto liberatus in terrā promissiōis. Vī vinea eiecta sit et ubi plantata sit audiuimus: videamus q̄d deinde factū ē quō creuerit quantū creuerit quid occupauerit.

Vineā ex egypto trāstulisti: eiecisti gentes et plantasti eam. Viā fecisti in conspectū eius: et plantasti radices eius et implenit terrā. Cūq̄ impleret terrā. nisi via fieret in conspectū eius? Que via facta ē in conspectū eius? Ego sum via et veritas et vita. Verbo impleuit terram. Hoc dictū ē modo de vinea ista q̄ perfectum ē usq; in finē? Ve rupturā q̄d prius? Operuit montes umbra eius: et arbusta eius cedros dei. Extendisti palmites eius usq; ad mare: et usq; ad flumen palmites eius. Hoc desiderat officiū exp̄sitoris. nō suffirat lectoris et laudatoris: admirante me ītendendo. Dolet enī vince huius cōmēdatio in hoc psalmo caliginem fuisse mīs intentis. Etenī magnitudo vince huius iam a nobis explicata est: et vnde facta est. et vnde facta sit magna predictū est. Viā fecisti in conspectū eius: et plantasti radices eius et ipse uit terrā. Hoc de perfectione ipius dictū: ⁊ tamē prima gens iudea fuit vinea ista: gens aūt iudea usq; ad mare et usq; ad flumē regnauit. Usq; ad mare apparet in scriptura q̄d mare ibi vocat sit. et usq; ad flumē iordanē. Tūs iordanen enī aliq̄d iudeoz rollo tatū ē: usq; iordanē aūt tota gens. Ergo usq; ad mare et usq; ad flumē regnū iudeoz. mare et usq; ad flumē regnū iudeoz. nolo altum sapere ⁊ time. Quāsi deus

natalibz eius nō p⁹pera:

naturalitꝫ ramus nō pepat: neq; tibi
parret. Si aūt altū sapis: nō tu radiē
portas. ꝑ radur te. Qd ergo vinea ante
aūꝝ conspectū facta ē via ut impleret
terrā. primo ubi fuit? Opuit montes
vmbra eius. Qui sūt montes? ꝓphete.
Quare operuit illos vmbra ei? Quia
obscure loquti sūt. Quāe futā annūia
ata sūt? Audis a ꝓphetis obserua sab
batū. octauo die circūcide infantē. offer
sacrificiū arietis. vitulū. turtū. nolū mo
lū: veniet et post vmbrā manifestatio.
Et arbusta eius cedros dei: idest coope
ruit cedros dei altissima sedes dei. Sūt
enī cedri significātes supbos cūctēdos.
Cedros libani altitudiēs mūdi opuit
tegendo vineā istā: et montes dei oēs
sanctos ꝓphetas. pīarchas. Sed ꝙusqꝫ
extendisti palmites ei? Usqꝫ ad mare
et usqꝫ ad flumē ꝓpagines eius. Inde
quid? Et quid destruisti materiā
eius? Iam videtis euersā ullā gentē u
idolatro et fractorio dixerūt eam.
Qui fieret. nisi ei materia destrueret?
Que ē materia eius? Abundantia eius.
Extulit enī supba adūsus plantato
rem suū? sed seruos ad se missos et
petentes merced̄ coloni flagellauc
runt. occiderūt. occiderūt. veīt et vnic
filius. dixerūt. hic ē heres. venite oc
cidam eū. et nra erit hereditas? Om
nia magis possidet unde pulchrius ē. Sic
eminat ꝓ ysayam. destruā materiā
eius. Quare? Expectaui enī ut faceret
uuā. fecit enī spinas: expectaui inde
fructū et inueni pcīm. Qd ergo quia o
saphy. ut qd destruisti materiā ei?
Tu enī nescis quare? Expectaui ut fa
ceret iudicū: fecit iniquitatē. Non erat
destruenda materia eius? Et venerit
gentes destructa materia: inualuit est
mū plangit: sed nō sine spe. De duet
none ei cordis iam loquitur idē pro as
surijs pro diuigentibꝫ psalmi. Ut quid
destruisti materiā ei? Et unde
niant eā oēs trānseuntes viā. Id est
uiā trānseuntes? Tpaliū dīantes. q
Deuastauit eā aper de silua. Aprū

de silua qd intelligim? Iudeis por
tus adūsus ē: et in porto ponūt tāq;
īmūdiciā gentiū. Agentibꝫ aūt cūsa
ē gens iudea: sed ret ille qui cūcit nō
tantū portus īmūdus ꝙ ceā aper fuit.
Quidenī aper ñ portus seruus. portus
supbus? Aper de silua vastauit eā.
de silua gentiū. Et enī illa vinea erat:
gentes aūt silue erāt. Sed qñ tradide
runt gentes qd dictū est? Tūt exulta
būt oīa ligna siluarū. Deuastauit
eā aper de silua: Et singulais fer
depastus ē eam. Qd est singulais fer?
Ipse aper qui deuastauit eā. Singla
ris ferus: singularis q supbus. Hoc
enī dicit oīb supbis ego sū ego sum et
nemo. Sed quo fructu hec? Deus vir
tutū conuertere vesu. Quānus hec facta
sint. conuertē vō. Respice de celo et
vide et visita vineā istā: et pfice eam
quā plantauit dextera tua. Non aliā
unstatue. ꝙ nant pfice. Ipm est enī semē
abrahā. ipm ē semen in quo bñdicūt
oīb gentes: ubi ē radix ubi portat ole
aster insertus. Pfice vineā istam qī
plantauit dextera tua. Sed ubi pficit?
Et sup filiū hoīb quē cōfirmas
ti tibi. Quid euidentius? Qd adhuc ex
spectatis ut vobis disputādo exponā
mus? et nō potius vobis cū āmirādo
clamem? Pfice vineā istā quā plāta
uit dextera tua. et sup filiū hoīb eam
pfice? Quē filiū hoīb? Quē cōfir
masti tibi. Magnū firmamētū. edi
fica quantū potes: fūdamē tū
aliud nemo pt ponē preter id qd posi
tū est qd ē xp̄us ihūs. Succensa
igni et effossa ab intemperatiē vultus
tui perībūt. Que sūt succensa igni
et effossa que pibunt ab īmperatiē
vultus tui? Videam? et intelligam?
que sint igni succensa et effossa. Qd
īmperant xp̄us? Peccata. Ab intempe
rantione vultus eius pcā pereunt. Que
ergo pcā igni succensa et effossa? Oīa
pcā duc res faciūt in hoīe cupiditas
et timor. cogitate. discutite. intiroga
te corda vra. Psalutamī constrīas: ut
dete utrū possint cē pcā nisi a cupi
endo a timendo. Monuit pmuī ut
peccet. id est qd te delectet facias. ꝓpt
qd cupis? Si forte duteris domus ter

non

rens minus: faus ꝑ̄t qđ times: Ne
rūpere te vlt aliquis ut dicas vbi
gratia falsū testionū. Inuītabilia
sūt sed planiora ꝓpono de quib⁹ certa
re mihi aris. Attendisti tu deū et diri
xit aiē tuo. qđ ꝑdest hoī si totū mūdū
lucret̄: aīe aūt sue detrimentū pati
at̄? Non adducor ꝑmio. ut pđā aīam
meā pro lucro petunie. Conuitit se ad
īuitendū metū qui p̄mio cōrūpere
nō valuit: īnpit minari dāpnū. ex
pulsionē. tedes fortassis et mortē. Ibi
iam si nuipiditas nō valuit: forte ti
mor valebit ut pecies. Porro aūt si
de scripturis sit cont̄ cupiditatē veri
tibi in mentē. qđ ꝑdest hoī si totum
mūdū lucret̄: aīe aūt sue detrimētū
patiat̄? veniat etiā cont̄ timorē in
mentē. nolite timere eos. qui corp⁹ oc
cidūt. aīam aūt nō possūt occidere.
Quicūq; te vlt occidē usq; ad corpus
ei licet: usq; ad aīam nō licet. Aīa t
tua nō moriet̄: nisi tu eā volueris
occidē. Permat aliena īiquitas tu
am carnē: dū seruet veritas aīaz tu
am. Si aūt a veritate resiliens? qđ
tibi amplius fruī⁹ē īimic⁹ qm̄ tuꝑ
ipe facis? Inimic⁹ seuiens carnē ꝑt
occidē: tu aūt dicendo falsū testimo
nū aīam occidis. Audi scripturā. os qđ
mentit̄ occidit aīam. Inuq; frēs mei
ad oēm rectē factū amor et timor du
cit. Ut facias bene amas deū et ti
mes deū: ut facias male amas mū
dū et times mūdū. Per duo
contrant̄ ad bonū. Amabas carnē. a
mabas vitā eternā: timebas mortē. ti
mebas gehennā. Quid tibi īiquo ꝑmu
sit mūdus? nūq̄d ꝑt dare q̄ntū dabꝫ
iusto deus? Quid tibi iusto minaꝫ
fuerit mūdus? nūq̄d ꝑt facē qđ fa
cit nuquo deus? Vis audire qđ datu
rus ē deus si iuste vixeris? Venite be
neditti ꝓris mei: ꝓcipite regnū qđ
vobis ꝓparū ē ab origine mūdi. Vis
vidē qđ facturus ē impijs? Ite in ig
nē eternū: qui ꝓparus ē dyabolo ⁊ ā
gelis eius. Bñ quidē tu nichil aliud
vis q̄m ut bene tibi sit. Nā in eo qđ
amas vis ut bñ tibi sit. et in eo qđ
times nō vis ut male tibi sit: ꝫ nō i
ea regione q̄ris. in q̄ querendū est.

festinas. Iam et sine indigēna vis
cē. et sine molestia. Bonū ē qđ vis: f
tolem qđ nō vis. ut assequaris qđ vis.
Unde illius facies delens ꝓcā qđ
faciet? Que sūt ꝓcā? Ductē sa igni
et effossa. Qđ ferrat amor malus? r
Tāq̄ ignem sustendēat. Qđ ferrat
timor malus? Tamq̄ foderat. Amor
quippe inflāmat. timor humiliat:
ideo ꝓcā mali amoris igne ductē sa
sūt. ꝓcā mali timoris effossa sē. Hu
miliat et bonus timor. attendit et
bonus amor: sed aliut atq; aliut. Nā et
tolonius intrēdens ꝓ arbore q̄ frūs
nō dabat. ne subiceret̄ aut. arā fodo
eā et adhibeo tophinū sterconis. Fossa
significat pīā humilitatē timentis:
et sterconis tophus sordes vtiles pēni
tentis. De igne aūt boni amoris. ff
nē veni mittē in mūdū? quo igne m
ardescant spū fervientes et deo ꝓ
ximi caritate flagrantes: at p hoc
sicut oīa iusti opa bono timore et bo
no amore fiūt. sit malo amore? ma
lo timore ꝓcā oīa cōmittūt. Ex
go sustensa igni et effossa oīa salu
ꝓcā ab increpatione vitiis tui pe
ribūt. Fiat manus tua sup virū
dextē tue. et sup filiū hoīs quē cōfir
masti tibi: et nō discredim⁹ a te. Cum
dui gratio praua et amaricās. et
que tor: nō dirigit suū dirut. asaph.
et ostendat se mīa tua. Fac bene ci
vineā tua. ꝓfice illam? qm̄ certus
es ꝓte ipsi' factus ē. ut pleni tudo gē
cium īuouet. et sic oīb ipsi' saluus
fieret. demōstrata facie tua super
vurī dextē tue quē confirmasti tibi.
et nō discredim⁹ a te? Qm̄ diu nos
īterpas qm̄ diu actus as? Quia q
et nō discredimus a te? viuifica
bis nos et nomen tuū īuocabim⁹?
Tu nobis dulcis eris: viuificab⁹ nos
Nam prius amabam⁹ terrā nō c
ß mortificasti mēbra mīa q̄ sūt sup
terrā. Illud vetus ei testamētū ha
bens ꝓmissa terrena. hoc videt̄ sua
de ne gratis tolatur deus: sed qua
aliq̄d dat in terra. ideo diligit? Cđ
amas ut deū nō ames. Dic mihi.
Ama si potes aliq̄d. qđ ille nō fe
cit: cui cōspice vnuis ā creaturam.

vide vtrū aliubi cupiditatis vitio
tenearis. et a diligendo creatorē ipe
diaris. nisi ea re qā creant ipē quē
negligis. Quare aūt amas ista. ni
qua pulchra sūt: Possūt ee tā pul
chra. qñ ille a quo facta sūt: qui
vis hoc quia illū nō vides: sed p ea
que miraris ama quē nō vides. Int
roga creaturā si a se est ipa. respondebit
mulla: si aūt ab illo ē. nō ob aliud
putanda ē amatoꝝ. nisi qa ipōnt
creatoꝝ. Quare: Quia hoc duri, ppt
versū istū fres: mortui ergo erāt q
ppterea deū colebant. ut eis sēm tar
nē bene esset. Sapere enī sēm tarnē
mors ē: et mortui sūt qui nō deum
gratis colūt. idest quia ipe bonꝰ est.
nō qua dat talia bona que dat et ī
bonis. Petunia vis a deo. habet et
latro: vitē. fecūditatē filiorū. salutē
corpis. diuinitatē seculi. attende qñ
multi mali habent: hoc est totū, ppt
qd eū colis. Rutabūt pedes tui: puta
ista. qui eū nō colunt. Ergo ista dat
oia, etiā malis: se solū seruat bois.
Vuulnerabis nos. nā mortui eramus
qñ terrenis rebus intiebamꝰ: mortui
eramꝰ qñ terrenis hoīb ymaginē por
tabamꝰ. Vuulnerabis nos. īnouabis
nos: vitā interiorē hois dabꝰ nobis.
Et nomē tuū īuocabimꝰ. idest te di
ligemꝰ: tu nobis dulcis eris īmissor
peccatoꝝ nrōꝝ: tu eris totū premiū ussi
tatoꝝ. Tue deus virtutū cōuite
nos: et ostende faciē tuam et salui
erimus Explicit psalmus lxxx nonus.

Incipit psalmus lxxx?

Dqui ad vos de p
senti psalmo fuste
pimꝰ: adiuuet vo
cem nrām qui et
vām. Etenī aliqñ
to ē obtusior: da
bit ei. vires ītentio
audiendi tū et adu
totū iubentis vt loqr. Tytulū habz
psalmꝰ iste. In fine p torculariꝫ
qnta sabbati psalmꝰ ipi asaph. In
vnū tytulū multa sūt cōgesta mys
teria: ita tamen vt lime psalmꝰ in
diret interiora. Cū de torculariꝫ locu

tui sumꝰ? nemo vrīm aliqd expectet nos
dicturos ee de lacu. de plo. de fistulis.
quia nec ipe psalmꝰ hoc habet: et idō
magis in dicat mysteriū. Nā si aliqd
tale psalmi textus cōtineret: nō de
esset qui putaret ad litterā esse am
pienda torculania. nec aliqd illic
amplꝰ requirendū. nec mysteriū aliqd
positū et sacrate significatū: sed nec
simplicit. psalmꝰ de torculariꝫ loqr.
Et tu michi nescio qd aliud suspicaris:
nichil hic tale audisti cū legeret.
Ergo ampite torculania mysteriū ee.
qd nūc agit. In torculariꝫ aīadūtum
quedā tria, pressurā. et de pssura qdā
duo: vnū rotundendū. alterū pendendū.
Sit ergo ī torculari cōcultatio. tribula
tio. pondus: et in hys oleū eliquat
cultr ī gemellariū amurca publice
p plateas currit. Intendite ad magnū
hoc spectaculū. Non enī desinit deus
dare nobis qd ai magno gaudio spec
temꝰ: haut cara īsania huic specta
culo cōparāda est. Illa ad amurcā p
tinet: hoc ad oleū. Cui ergo auditis cō
tumaciē garrire blasphemos. et dicē
habū dare pssuras cpianis.
scatis ei qua hoc amant dicē. et vere
quidē sed a cpianis cepit, pi
bui nō pluit deus. dic ad cpianos qñ
qñ priores ista direcūt. isti aūt nō
dicūt. et ea pluit deus dicāt xpiani.
nō pluit deus. nō semina mea pluit
deus nō tritura mea? et unde volūt sup
bire vñ debēnt amplꝰ supplicia. eli
gentes blasphemare qñ orare: cui gꝰ
ista cōmendant. cui ista iactant. cui
ista dicūt. et cōtumaciter dicūt nō cū
timore. sed cū elatione. nō vos ptur
bent. Puta enī qr pssure habundāt:
tu oleū esto. Nigra tenebris ignorā
tie amurca īsultet. et illa tamꝑ per
plateas, pietta publice īsultet: tu a
pud te in corde tuo ubi qui videt ī or
culto reddet tibi liquare īgemellatiū.
Oliua in arbore quibusdā quidē tē
pestatibz agitat. nō tñ pressuris tor
culais attrit: ideo utrūqꝫ simul pen
det et arbore. et qd pitiendū ē. et qd ire
cōdendū. Ut ubi ad torcular et pssu
ras ventū fuerit. utrūqꝫ discernit. di
rumit: et aliud appetit. alid respuit.

et dic

Vultis nosse vim tortulationis istius? Vt vnū aliqd dicam vñ et ipi minuerant qui ea fecerūt. qñte inquit rapine tpibus nris. quāte pssure īmotentū? qñte expoliationes rez aliena rū? Ita sane ī amurcā attēditis qa rapiunt res alienę: in oleū nō attenditis. quia pauperibus donant. ꝛc. Non habebat antiqtas tales raptores rerū alienaz: sed nō habebat antiquitas tales donatores rerū suaz. Aliqñto esto curiosior in tortulari: nolo hoc solū vidē qd publice fluit. est aliqd qd querēdo īuenias. Discute. audi cognoscē. qñ multi fecerūt qd ex ore dñi cū audisset vnus duez ēt tis abscessit. Ex euangelio multi audiūt. vade vende oīa q possides. vē de da pauperibz: et habebis thezaurū in celis. et veni sequē me. Nō attēdis qñ multi id fecerūt. Pauci īqūt sūt. ipi tamē pauci oleū sūt: et qui bene utunt rebus quas possidēt ad oleum pticipit. Vidēlge oīa: et vides pūs familias tui plenas apotecas. Vides raptorē qualē nūq vidisti: vides contēptorē rerū suaz qlem nūq vidisti. Laudā tortulariā: impletur pphīa de apocalipsi. iustus iustior fiat. et sordidus sordescat adhuc. Et te tortulariā in hac sentētia. iustus iustior fiat: et sordidus sordescat adhuc. Quare et qñta sabbati? Qd est hoc? Recurram ad prima opa dei: ne forte ibi aliqd īuenia quo t sacramentū intelligam? Sabbatū ē septim dies est. quo requieuit deus ab oīb opibus suis: magnū ītimās misterū quietis nre future ab oīb opibus nris. Prima sabbati d prim dies. qē dñicā eccā noiam: sed a sabbati scd dies. tia sabbati tertius dies. qrta sabbati. quart dies? qñta ergo sabbati qntus dies a dñico die. post qē sexta sabbati sext dies: et ipm sabbatū septim dies. Videte itaq quib loquat hic psalm? Videt enī in qñ baptizatis loquit. Quito enī die deus ex aquis traxaut aīalia. Quito die ior qrta sabbati dixit deus. pducant aque reptilia anumaz vuaz. Videte go vos in quibz iam pduxerūt aque reptilia aīaī vuaz. Vos enī ad tortularia ptinetis: et in vobis qd pduxerūt aq et aliud eliquat aliud pdit. Dixit enī multi nō digne vnctos baptismo qd prepe runt. Qñ multi enī baptizati hodie curā implere qñ istam basilicā ma luerūt? Qñ multi baptizati a nobis fecerūt. aut nō fieri con sos in vitis fecerūt. Psalm aūt iste. p tortulaiz querūt? et qñta sabbati in pssura discretiōis et in sacmento baptismi cantat ipse asaph. Asaph homo hoc noīe fuit. dam appellatus sicut ydithum. sicut chore. sicut alia noīa que īuenim ī tytulis psalmoz: interpretatio tame noīs misteriū indicat occulte veritatis. Asaph quippe latine dicit congregatio. Ergo pro tortulariz: quinta sabbati cantat ipi asaph. idest pro pressura discretiōe baptizatis et et aqua renatis cantat psalm dñice congregatiōis. Tytulū in lumine le gimus: et in hoc predus qd sibi ve lint itellerim? Iam si placet ipsam domū opis idest ipius tortulariz interiora videam? intremuis: i hoc inspiciam? et gaudeam? tremeam? appetam? fugiam? Oīa enī hec in uenitur estis in hac īteriore domo. idest in tertio ipius psalmi cū leget. et adiuuāte dño qd donauerit loq reperim? Exte vos asaph cōgregatio nū. Vos qui cōgregati estis hodie vos hodie asaph dñi. siquidē vobis cantat psalmus ipse a saph: exultate deo adiutori nro. Exultant alij arta vos ne. exultant alij detepto suo: exultate vos adiutori vro. Exultāt alij deo su o ventri suo: exultate vos deo vro adiutori uro. Iubilate deo iacob: ps et vos ptinetis ad iacob. pmo vos tis iacob minor. plus cu seruit ma ior. Iubilate deo iacob: qntd verbis explicare nō poteritis nō ideo tamen ab exultatione cessetis? qd poteritis exclamare clamate: qd nō poteritis iubilate. Exteni ex habūdantia gau dioz qz verba suffice nō possūt. i iu

bulationē ſolent erūpere. Jubilate deo iacob: Accipite pſalmū et da te tympanū. Et accipite. et date. Qđ accipite. qđ date? Accipete pſalmū et date tympanū. Dicit quodā loco aplūs paulus reprehendens et dolēs qđ nemo illi cōmunicaueit i ratiōe dati et accepti. Qđ ē in ratione dati et accepti? nisi qđ alio loco apte ex posuit. si nos vobis ſpūalia ſemīa uum? magnū ē si nos carnalia vrā metamus? Et verū est qđ tympanū qđ de corio fit ad carnē ptinet. psalm ergo ſpūalis est: tympanū carnale. Ex go plebs dei congregans dei. accipi te pſalmū et date tympanū. accipite ſpūalia et date carnalia: hoc est qđ vos ad illā mensā vti mūs exhorta n sum? vt accipientes ſpūalia dare ris carnalia. Per ea que extra habē t ad tempus. ad vtpienda corpa vl' uuor vl' mortuor necessaria sūt. ſ pte pterēūt. Nūqđ post iudiciū dei ſtras fabricas in celū leuabimus: Sine hys tamē hoc tēpore agē q ad possidendū celū ptinent nō poteim? Si ergo audiſtis in ſpūalibz accipē dis: deuoti estote in carnalibz augē dis. Accipite pſalmū et date tympa nū: exultate voce nrām reddite man vrās. Psalterū iocūdū cū cythara. Nemini nos aliqñ differentiam psalterij et cythare ītumasse caritati bē: ſtudioſi qui meminerūt exeog noſtrūt. qui vl' nō audierūt vl' non meminerūt diſtant. Inter duor ūm musicor psalterij et cythare hec differentia ē. qđ psalterū lignū uluđ cōcauū vñ canore corde reddit thorde. vt deſup ſonent: in cythara hō het eadem concauitas ligni ptem in fenore tenet. tamq illud sit de celo. hoc de terra. Celeſtis enī est pdicatio verbi dei? ſed si expectam? celeſtia nō ſum? pigri ad opanda terrena: q: pſal terū rotundū ſed cū cythara. Hoc a lio mō dictū est qđ supra. accipite p pſalmū et date tympanū. Hic p pſal mo pſalterū. pro tympano cythara po ſitā ē. Hoc tibi admoniti sum? vt predi cationi verbi dei corpalibz respōdeam? operibus. Cuba canite. hoc ē clari? et fidentius pdicate: ne timeam? ſic aut ppheta quodā loco exclama et ex alta ſicut tuba voce tuā. Tuba can te: In mēſe mensis tube. Preceptum erat in vetere mensis vt tuba caneret: et hoc vſq nūc videre corpaliter factū. ſpūaliter nō intelligūt. Futurū enī mē sis noua luna ē. Noua luna noua vi ta ē. Qđ ē noua luna? Si qua igitur in xpō noua creatura. Qđ est tuba canite in mēſe mensis tube? Cū tota fiducia nouā vitam pdicate: ſtrepi tū vite veteris nolite metuere. Qđ pceptū ipsi iſrl' est: et iudicū deo iacob. Vbi pceptū ibi iudicū. Qđ enī in lege pertranseūt p legē iudicabū tur: et ipse pceptī dator dñs xps vbi ſuo factū in iudicū vnq venī i hūc mūdū. vt qui nō vident videant. et q vident ceci fiant. Quid est vt qui nō vident videāt. et qui vident ceci fiāt? nisi hūles exaltent? ſuperbi deiciant? Non enī qui vident ceci fiant: ſed qui ſibi vidē vident. de cecitate cōfundant. Hoc agit misterū tubalaus: vt q nō vident videant. et qui vident ceci fiāt. Testimonū in ioſeph posuit illud. Eya fiēs quid est? Ioſeph interpretat augmētatio. Ademiniſtis. nostis io ſeph in egypto venditū: xps ad gētes transiens. Ibi ioſeph p' tribulationēs exaltatus: et hic xps post passiones mām glorificatus. Ergo ad ioſeph ma gis gentes ptinent: et ideo augmēta tio q: multi filij deſerte. magis qm ea que habet virū. Testimonū in ioſeph posuit illud. Dū exiret de tra egypti. Videte et hic ſignificari quietē ſabbati. qñ exiit de terra egypti ioſeph: id? ppls multiplicatus p ioſeph. p mare rubrū trauectus ē. Et tūc ergo pduxerūt a que reptilia aiaū vnar? Nichil ali ud illud tūc in figa protēdebat tūsit? populi p mare. nisi tūsitū fidelū per baptiſmū? teſtis ē aplūs. nolo ei vos ignorare fres qua pres nri oes ſub nube fuerūt. et omes p mare trāſi erūt: et omes in moyse baptizati sūt. Nichil ergo aliud ſignificabat trāsit? p mare. nisi ſacramētū baptizatorū: nichil aliud ſequētes egyptij. ñ ha

bundanciā p̄ceptor̄ deluton̄. Iudeus
euidentissima sac̄menta. P̄mūit egyp
tu. urgent: instant ergo pcīa ꝙ vsq;
ad aquā. Quid g̊ times qui nōdū ve
nisti venire ad baptismū xp̄i. tūsuc
p mare rubeū? Q̄d est rubrū? Sanguē
dñi consecratū. Quid times venire? t
Conscīēcia forte aliquor̄ īmanū delic
tor̄ stimulat et exturbat ī te animū:
et dicit tibi tā magnū esse illud qđ
cōmisisti. ut desperes tibi dimitti. Ti
me ne remaneat aliq̄d pcīor̄: si bu
it aliq̄s egyption̄. Cum aūt tūsicis
rubrū mare. tū eductus fueris a de
lictis tuis in manu potenti et būcho
forti. preptiuus es misteria q̄ nō no
ueras: q; et ipe ioseph tū exiret de tra
egypti. Linguā quā nō nouerat.
audiuit. Audies linguā quā nō no
uerās: quā mō audiūt et cognoscūt
testantes et sacētes qui norūt. Audies
ubi debeas tor habe? qđ mō tū dicere
multi intellexerūt et exclamauerūt.
Aliqui muti stetērūt: q; nōdū linguā
quā nō nouerāt audierūt. Intelerent
ergo tūseant. discant. Linguā quā nō
nouerat audiuit. Recessit ab oneribz
dorsum ei? Q̄s auertit ab oneribz dor
sū? nisi ille qui clamauit. venite ad
me oēs qui laboratis et onerati es
tis? Alio mō hoc idem significat. Qđ
faciebat in seruitio egyptior̄: hoc fa
cūt sarcine pcīor̄. Auerte ab oneib;
dorsū eius. Et quasi dicēs ḡbz oneribz.
Manus eius in cophino seruierūt.
P cophinū significant opa seruilia.
Q̄dare stercora. terrā portare cophi
no seruilia sūt opa? quia oīs q̄ facit
pcīm seruus ē pcī: et si nos filius liber
auerit. tūc vē liberi erimus. Abicito et
abiecta mūdi quasi cophinū deputā
tur. Sed et cophinos deus butellis ī
pleuit. Duodecī cophinos butellaz
īpleuit: quia abiecta huius mūdi ele
git ut confundat forta. Sed et qui in
cophino seruiebat ioseph: terrā ibi
portabat quia latēs faciebat. Ma
nus eius in cophino seruierūt. In
tribulatione inuocasti me et eripui te. Re
cognoscat se una quaq; conscientia
p̄iana. si deuote tūsierit maē rubrū.
si cū fide credendi et obseruādi lin
guā quā nō nouerat audiuit: cog
noscat se in tribulatione erauditā.
Ipsa enī magna tribulatio erat pre
mi sarcinis pcīorum? qui tū gaudet
reuelata conscīēcia? Cre baptizat
eis: conscīa que hoc p̄mebat hodie
gratulat. Erauditus es in tribula.
memēto tribulationis tue. Antequ
attenderes ad aquā qđ sollicitudis ge
rebas. qđ ieunior̄ exhibebas? qđ
tribulationū in corde gestabas. cō
nū internarū. piar̄ deuotarū? Om
si sūt hostes tui: oīa pcīa deleta
sūt. In tribulatione inuocasti me et
eripui te: Exaudiui te in abscōdito
tempestatis. Non in tempestate ma
ris. sed in tēpestate cordis. Exaudiui
te in abscondito tēpestatis. Proba
bau te in aqua contradictionis. Here
ra frēs recta qui erauditus est in
abscondito tēpestatis: debet pbari
in aqua contradictionis. Cū enī re
diderit. tū baptizatus fuerit. tū vnā
dei tape reperit. tū ingemellatōis
liquam intenderit. et amurca publi
te currente se extraxerit? Habebat
multos eragitatores. multos insul
tatores. multos detractores. dehorta
tores. minātes eciā ubi possit. de
rentes. deprimētes. Per tota aqua
cōtradictionis est. Puto ēē hodie hic
sit. Arbitror ēē hic nōnullos quos
amici sui volebant imperare ad tracti
et ad nescio qđ hodierne festiuita
tis nugas? Forte ipse illos adduxe
rūt ad ecclīam. sed sibi ipi illos ad
duxerūt. sibi ab eis ad tracti addu
cō potuerunt: in aqua contradictionis
pbati sūt. Non ergo erubescas pdi
care qđ nosti: defendere et nō blas
phemos qđ credidisti. Si enī erau
dieris in abscondito tēpestatis. cre
dit ad iusticiā: si pbaris in
aqua cōtradictionis. ore cōfessio
fit ad salutem. Quātū est enī aqua
contradictionis? Iam pene summe
sed sensērūt illam maiores nri: qui
verbo dei qui misterio xp̄i aquā re
sistebant gentes. turbabat aqua.
Aquas enī pro pplis aliqui intellige
das euidenter apocalipsis scriptum
demonstrat: vbi aque multe cum

videre[nt]. et cū quer[et] q̄d essent. resp
onsū est ꝑ̄ſi sunt. Ptulerūt g̃ illu
aquā tenebrationib⁹. qū fremuerunt
gentes et ꝑ̄ſi meditati sūt ianū: qū
assteterūt reges terre. et p̄ncipes cōue
nerūt in unū adūsus dn̄m et adūsus
xp̄m eius. Qū fremuerūt gentes tūr
leo ille ūo forti sampson veniēti addu
rendā de alienigenis vrorē xp̄o salu
defrendēti ad habendā ecclīam de gē
tibus fremens ibat in obuiā. Sed q̄d
egit? Arripit et tenuit. fregit. dissipa
uit leonem: factus ē in manibz eius.
velut hedus trapzarū. Qd enī fieret po
pulus fremens. nisi languid⁹ p̄dor⁹.
Ostisa aūt illa fortitudine iā nō sūt fre
mit regia potestas? nō sūt fremit ꝑ̄ſi
gentilī nō it in obuiā xp̄o: ymo vdeo
in ipso regno gentiū inimicū leges
pro ecclīa tumq̄ fauū in ore leonis.
Qd ergo iam metuā a quā ostraduti
onib⁹. que ꝑ̄ſe iā tota turrata ē: Illa pe
ne iam silet. si amurca nō cōtēdat.
Quātūlibet mali seruant alieni. o
si eos nō adiuuēt mala nr̄a. Exaudi
vi te in abscondito tēpestatis: pbauī
te in aqua tenebrationis. Ecce volutis q̄d
de xp̄o dictū sit: sit natū eū ē in mi
norū ruinā et multoꝝ i surrectionē.
et in signū cui cōtradicit. Nouum⁹ vi
demus signū crucis erectū esse: et con
tradictū est ei. Contēdit⁹ est gl'e cru
cis: sed tytulus erat sup crucē. q̄ nō
corrūpebat. Est enī tytulus i ꝑsalo
mi tytuli inscriptione ne corrūpas: sig
nū erat cui contradicēt. Ducerūt enī
iudei. nolī facē rex iudeoꝝ: sed fac q̄d
ipe dicit regem se esse iudeoꝝ. Dicta
ē contradictio: responsū est q̄d scripsi
scripsi. Exaudiui te in abscondito tē
pestatis: pbaui te i aqua contradictionis
onis. Hoc totū ab initio psalmi usq̄
adhūc versū de oleo torcularis audi
uimus: q̄d restat magis dolendū ē et
timendū. Ad amurcā enī torcularis
ptinet usq̄ in finē. fortasse nō frust⁹
et inscripto dyapsalmate? sed ty⁹ etiā
audire utile est. ut qui se iam in oleo
videt gaudeat. qui pcidit⁹ ne in a
murcam taurat caueat: utriusq̄ au
di. vnū dilige. alterū time. Audi po
pulus meus et loq̄r. et testificabor

tibi. Non enī populo alieno. nō enī
ꝑ̄ſi nō ptinenti ad torcular. iudicate
inq̄t int̄ me et vineā meā. Audi ꝑ̄ſi
meus et loquar. et testificabor tibi.
Israel si me audieris. nō erit i te deus
recens. Deus recens ē ad tēpus fruī:
deus aūt nr̄ nō recens. sed ab etnitate
in etnitatē. Et xp̄us nr̄ recens forte
ꝑ̄ſō. sed sempitinus deus: quin enī nr̄
principiū. Et utiq̄ in p̄incipio erat v̄
bum. et verbū erat apud deū. et deus
erat verbū: et ipe deus nr̄ verbū cuo
factū. ut habitaret in nobis. Ubi sit
ergo vt sit in aliquo d'o recens. Deus
recens a lapib⁹ a fantasma ē. Nō est
inq̄t lapis: ego argenteū habeo et
aureū. Verto ipa p̄ciosa voluit nūa
ri qui dixit. ydola gentiū argentū et
aurū. Magna sūt q̄a aurea et argen
tea sūt. p̄ciosa sūt. lauda sūt: ꝑ tamē
oculos habent et nō vident. recentes
hui⁹ di. Qd recentius deo ex officina?
licet illos iam vetustos araneaꝝ tas
ses cōtexerunt? Qui sempitni nō sūt.
recentes sūt. Hoc de paganis: nescio
q̄s alius in vanitatē antipēs nomē
dñi dei sui fecit sibi xp̄m creaturā. xp̄m
īparem et īequalē generātī. filiū dei
dicens et filiū dei negans. Si ei filius
unitus ē. hoc q̄d p̄i est. et hoc ē ex et
nitate: tu aūt nescio q̄d aliud cogi
tasti. in corde tuo deū recentē posuisti.
Fecit sibi alius deū pugnātē contra
gentē tenebraꝝ timentē ne inundati.
satagentē ne corrūpati: ex ptē tūi cor
ruptū. ut possit ee totus saluus. sed
nō totus q̄a ex ptē corruptus. Nam
thei ista dicunt: Fecerūt sibi et isti in
corde recentē deū. Non ē talis deus
nr̄. nō est talis portio tua iacob: sed
qui fecit telū et tram ipe ē d'us tuus?
qui nō eget bonis: qui nō timet a
malis. Multa ergo licuit tū pagnīs
alios deos ipi sibi finxerūt. alios et
alios deos sibi ipi fecerūt. et eos etiā
si nō in templis tūi q̄d est peius in
suo corde posuerūt: et falsoꝝ idoloꝝ
ꝑ simulachroꝝ templa ipi fabri sti.
Magnū opus ē untus licet ydola fra
gē: et lotū deo venīti nō recenti mun
dare. Omīs enī isti aliud et aliud sē
tientes. alios atq̄ alios deos sibi fa

tentes. ipam q̄ fidem falsitate van
antes vident² dissentire: sed oīb a ter
renis cogitatiōibz nō retrēdūt in tre
nis cogitationib⁹ consentiūt sibi. Opi
nio diuisa est: vanitas una ē. De illis
in alio psalmo dicit². ipi de vanitate
in vnū colligant². Quāuis opinionū
varietate discordent: simili tñ vani
tate colligant². Et nostis q̄ vanitas
retro ē. posterior est: ideo ille que ētro
oblitus. idest vanitatē oblitus. in ea
q̄ ante fuit idest in veritatē extentus
seq̄tur ad palmā supne vocationis
dei in cpō ihu. Ergo in penis sibi isti cō
sentiunt. q̄nuis dissentire a se inuicē
videant². Ideo sampson caudas vulpi
ū colligauit. Vulpes insidiosos mari
meq̄ hēticos significāt dolosos frau
dulentos: cauernosis anfractibz la
tentes et decipiētes odore etiā retro
putentes. Contra quē odorē dicit ap
lus. xpi bonus odor sum⁹ in oī loco.
Iste vulpes significant² in cantibus
cantitor² ubi dicit². capite nobis vul
pes pusillas extminantes vineas.
latentes in cauernis tortuosis. Capi
te nobis. cōiurate nobis. Capis ei
eū quē de falsitate cōuincis. Contēdi
centibz. deniq̄ vulpeculis dño et dicē
tibz. in qua ptāte ista facis⁹: respōde
te michi et vos inquit vnū sermonē.
baptismū iohānis vnde ē. de celo an
er hoīibus⁹? Vulpes autē solent ha
bere tales foueas. vt er una pte ītrent.
et er alia pte exeant. Ido vtrūq̄ fora
mē captor vulpiū rectia posuit: dicite
in de celo est an er hoīibus. Sentiunt
illi eū er utraq̄ pte tetendisse vñ ca
peret? et cauit apud se. si dixerim⁹ mḡ
unt de celo. dicturis ē nobis. quare g̃
nō credidistis. ille enī testimoniū cpō
phibuit: si dixerimus de cra lapidat
nos plus. q̄ ut ꝓphetā eū habēt. Sē
tientes ergo hac atq̄ hac ee vñ cape
rent²: responderūt nescim⁹! Et dñs.
nec ego dico vobis. in qua ptāte ista
facio. Vos dignis vos nescire q̄d sci
tis. ego vobis nō dico q̄d queritis: q̄
er nulla pte exire ausi estis. in vīs
tenebris remānsistis. Optēperem⁹ g̃.
et nos si possum⁹ dicenti verbo dei. m
pite nobis vulpes pusillas extminā
tes vineas: videam⁹ si et nos q̄sdā
vulpeculas capere possum⁹. apponam⁹
ad foramē vtrūq̄ ut vnde vulpes ex
ire voluerit capiat²: verbi grā mani
cheo fantasmi sibi deū tetentē. et i vde
suo ponēti q̄d nō ē dicam⁹ et introge
nius eū. Substantia dei corruptibilis
ē. an incorruptibilis⁹? Dic q̄d vis. ex
qua vis: sed nō effugies. Si dixeris cor
ruptibilis. nō a ꝓlo. sed a cpo lapi
dabit². si aūt dixeris incorruptibilē deū.
incorruptibilis quo tumuit gentē tenc
brar²? Q̄d factura erat incorruptibili
gens corruptiōis? Q̄d restat ni ut dica
tur nescimus? Sed tamē si hoc nō di
cis⁹ ignorātia dicit²: nō ēmaneat in
tenebris et vulpe fiat ouis. Credat in
insibili incorruptibili soli deo nō tetē
nebris et vulpe fiat ouis. Credat in
soli ab eo q̄d ē solus. nō ab eo q̄d ē sol:
ne nos ipi vulpi fugienti aliā vnam
cauernā aperuisse videam². q̄q̄m nat
nomē solis formidabum⁹. Est enim in
septimis mīs sol iustitie. et sanitas in
pennis eius. Ab estu solis huius vmb
appetit². sub alas aūt solis huius ei
estu fugit²: sanitas enim in pēnis ei⁹.
Iste est sol de quo dictum impij sūt q̄
erraum⁹ a via veritatis. et iustitie lu
mē nō luxit nobis: et sol nō ē ortus
nobis. Dictum sūt adoratores solis.
sol nō ortus ē nobis: q̄a tñ adorent
solem quē fecit ortū sup bonos et
malos. nō est eis ortus sol qui solet
illūinat bonos. Fecit g̃ sibi deos
rentes quāq̄ quales volunt. Q̄d enī
ipedit officinā detepti tordis fabum
re fantasma quale voluerit: Si nōs
hy in posteriorib⁹ consentiūt: idest si
mili vanitate detinent². Vñ sīpson
nī qui etiā intpretat² sol ipsor. cor
saluet quib⁹ luxet. nō oīm sanctē
orieris sup bonos et malos. sed sol i
tūdam sol iustitie figurā enī ha
bat cpi: colligauit ut dicē tepera
das vlpiū. et ibi ignē alligauit ad
tendendū ignē. sed messes alienigena
rū. Unde tales consentientes in poste
ris tam⁹ caudas colligati tui
hūt ignē torrupentē: sed nō intendit
nōn segetes. Novit enī dñs q̄ sūt ei⁹:
et recedat ab iniq̄tate oīs qui īuocat
nomen dñi. In magna aūt domo nō

solū sūt vasa aurea et argentea. ℣ et
lignea et fictilia: et alia sūt quidē in
honorē. alia vō in cōtumeliā. Si quis
aūt mūdauerit se ab huiusmōi. erit
vas in honore utile dño ad oē opus
bonū paratum: et ideo ne taudas vulpi
culi. nec fures vulpū ptimescat. Sed vi
deamus de ipso isto. Si me audieris
quit. nō erit in te deus recens. Adoret
me qđ dicit in te. Non enī dicit ad teq̄
si simulachrū forinsecus adhibitū: ℣
in te in corde tuo. in ymagine fantas
matis tui. in deceptione errois tui.
terū portabis deū tuū recentē. rema
nens vetustus. Si ergo me audieris in
qt. quia ego sū qui sū. nō erit in te dūs
recens: Nec adorabis deū alienū.
Si enī in te nō sit: nō adorabis deū a
lienū. Si tu nō cognites deū falsū: non
adorabis deū fabricatū. Non erit in te
deus recens. Ego enī sum. Qđ vis
adorare qđ nō est: Ego enī dūs dūs sū:
qua ego sū qui sum. Et ego quidem
sū in qt qui sū sup omnē creaturā? Et
tamen tpaliter quid ptristi: Qui
duxi te de terra egypti. Nō tm illi po
pulo dixit. omīs enī eduxi sum de ter
egypti. omēs p mare rubrū trānsuum
tmuta nīi psequentes nos in aqua
perierūt. Non sumus ingrati deo nos
tro? nō obliuiscam dnm manētē. et
fabricem in nobis deū recentē: quia
duxi te de terra egypti loquit deus.
Dilata os tuū. et adiplebo illud.
Angustias pateris in te ppter recentē
deū. constitutū in corde tuo. Frāge va
sa tū simulachrū. deure de consciā tua
fictū ydolū: dilata os tuū confitendo
amando et adiplendo illud. qm ap?
te ē fons vite. Vox quidē dicit dūs? ℣
quid sequit? Et nō obaudiunt pl̄s
meus vocē mea. Non enī loquit ista
nisi pl̄s suo. Sum enī q̄cūq̄ lex dicit.
huic qui in lege sūt dicit. Et nō obau
diunt pl̄us meus vocē meā. Et si
Israhel nō attendit michi. Quis tu?
Israhel michi. O ingrata aīa. P me aīa.
a me vocata aīa: a me in spem adduc
ta. a me a pīis abluta. Et israhel non
attendit mi. Baptizant enī et tū seūt
p mare rubrū. sed in via immurant?
cōtradicūt cōqueruntur sedicōibus cōtur
bant: ingrati ei qui libeāt a pscq̄
tibus hostibus. qui dicut p sitū. per
ieremū: cū cibo tū et potu. cū lumīe
nocturno. et vmbraculo diurno. Et
israhel nō attendit mi. Et dimisi eos se
cūdū affectiones cordis eorū. Ecce tor
culat. Aptus sūt foramīa: curuit amur
ca. Et dimisi eos nō scdm salutē pcep
torū meorū: sed scdm affectiones cordis
eorū donaui eos sibi. Dicit et apls. tra
didit eos deus in desiderīa cordis
eorū. Dimisi eos scdm affectiones cor
dis eorū: Ibunt in affectionibus suis.
Inde ē qđ horretis. si tū eliquamī ig
nem latera abscondita dñi. si tū apote
tas eius adamastus: inde ē qđ horre
tis. Aliq defendūt curū. aliq amphite
atrū. aliq casas in vicis. aliq theatra.
aliq illud aliq illud: aliq postremo deos
recentes suos. Ibūt in affectionibus suis:
Israhel si in viis meis ambulasset. Di
cat enī iste israhel fortasse. ecce pecto ma
nifestū ē: eo post affectiones cordis
mei. Sed qđ facio? Diabolus hoc fa
cit: demones hoc facūt. Qis ē diabo
lus? qui sūt demones? Certe im
mūdi tui. Israhel si in viis meis ābulas
set: In nichilū oīs inimicos eorū
humiliassem. Ergo si plebs mea audis
set me. Quare enī mea. si non audit
me? Si plebs mea audisset me. Qis
ē plebs mea? Israhel. Qđ est audisse me?
Si in viis meis ambulasset. Quercus
et gemitus sub ūmicis. In nichilum
inimicos eorū humiliassem? Et sup tri
bulantes eos misissem manū meā.
Nūc vō quid queruntur de inimicis? Ipsi
facti sūt peiores inimici. Quo enī qđ
sequit de inimicis q̄rimur? vos quod
estis? Inimici dñi mentiti sunt ei.
henūtias? henūtio. Et redit ad qđ
renūtiat. Utiq̄ quibus rebus renūtia
as. nisi factis malis. factis diaboli
cis? factis a deo dāpnatis. furtis. ra
pinis. pugnis. homicidiis. adulteriis.
sacrilegiis. factis abhominādis tu
rpitudinibus? Hiis oīibus renūtias:
et rursus hiis inflexus superaris. Ira
sūt posteriora deteriora prioribus. Canis
reuersus ad vomitū suū: et sus lota in
volutabris cani. Inimici dñi mētiti
sūt ei. et quanta patientia domini?

Quare nō pstemūt? Quare nō tu
dant? Quare nō terra dehiscente
sorbent? Quare nō celo flagrāte in
tenditur? Quia magna pcta dñi.
Et erūt impuniti? Absit. Non sibi tñ
de dei mia blandiant? ut sibi eius
iustitiā polliceant? Ignorās q pa
tientia dei ad penitentiā te adducat?
Tu aūt sedm duritiā cordis tui et cor
impenitens thesaurizas tibi irā in die
ire et revelatiōis iusti iudicij dei. qui
reddet unicuiq sedm opa sua. Et si
modo nō reddit. tūc reddet. Dic ei mō
reddit ad tempus reddit: nō cōverso
aūt nec corrects metū reddet. Vide
ergo quia nō erunt impuniti: attende
qd sequit. Simuli dñi mentiti sūt ei.
Dicturus es et qs es fert? Non vi
dūt nō aurās carpūt? nō lucē hau
riūt nō fontes potant: nō frūs tri
eduntē? Et erit tempus cor iterū.
Nemo sibi ergo blandiat quia qua
si ad tortular ptinet: bonū est illi si
ad oleū in tortulari pruncat. Nō sibi
polliceat unusqsq habens frā ne
pharia que regnū dei nō possidebūt.
et dicat sibi qm habeo signū xpi et
sacramenta xpi. nō delebor meterno:
et si purgor p ignē salvus ero. Nā
qd est qd aut aplius. de hus q habēt
fundamentū: fundamētū aliud ne
mo potest ponē pter id qd positū ē:
qd est xpūs ihūs. Quid est iquit
qd sequit? Unusqsq aūt sup fūda
mentū videat qd superedificet. Alius
enī superedificat aurum argentū. la
pides pciosos. alius lignā. fenū. stu
pulam: unius cuiusq opus quale sit
ignis pbabit. quia in igne revelabit.
Si cui opus permanserit qd superedi
ficauit mercedē accipiet? hoc est qui
sup fundamētū iusta opa edificauit.
aurū argentū lapides pciosos. si au
tē pcta lignū. fenū. stipulā: tamē
ppter fundamentū ipse salvus erit.
sic tamē quasi p ignem. Ferē minus
timidus esse volo. Melius ē enī nō
vobis dare securitatē malā. Nō da
bo qd nō accipio: timens error. secu
ros vos faterem si securus fierem.
Ego ignē eternū timeo. Et erit tēp
cor meternū. Non accipio in ignem
eternū: de quo alio loco scriptura dicit.
ignis eorū nō extinguet. et vermis
eorū nō morietur. Sed de impijs dicit
aut aliqs. nō dicit de me: qui q̄ius
pctor sum q̄ius adulter. q̄ius fra
dator. q̄ius raptor. q̄ius puerus? ha
beo tū in fundamēto xpm. xpiana? si
baptizatus sū: ego p ignem pueror.
et ppter fundamentū nō pereo. Di
mittit interū quid es? Christianus iqui.
Interī transi. Quid aliud? Raptor.
adulter et retrā de quibz aplius dicit:
qui talia agūt. regnū dei nō pos
sidebūt. Certe ergo a talibz nō erunt
tus. de talibus cōmissis penitentiā nō
agens. regnū celorū speras? Non o
mnor: quia qui talia agūt regnum
dei nō possidebūt. Et ignorās q̄a pa
tientia dei ad penitentiā te adducat?
Tu nescio qd tibi pollicens sedm du
ritiā tuam et cor impenitens thesau
rizas tibi irā in die ire et revelatiōis
iusti iudicij dei: qui reddet unicuiq
sedm opa sua. Attende q̄ ipsū iudicē
venturē. Bene. deo gratias. Nō ta
cuit sententiā diffinitiuā? nō misit
foras reos. et dixit velut. an volunt
nūciare qd dispositum facē: nempe
congregabunt ante eū oēs gentes.
Quid de illis faciet? Separabit eos.
et alios ponet ad dexteram. alios
ad sinistrā. Nūqd medius locus
natus est? Quid dextris dicturus?
Venite benedicti pris mei percipite
nū. Quid sinistris? Ite in ignē eter
nū. qui patus ē dyabolo et angelis
eius. Si nō times mitti quo: vide ci
quo. Si ergo opa illa oīa regnū dei
nō possidebūt. imo nō opa. sed qui
talia agūt. nam opa talia in igne
nō erūt. nō enī illo igne ardētes fu
turi sūt. et adultera futuri. si qui talia
agūt regnū dei nō possidebūt? non
ergo erunt a dextris cū illis qui
dicet. venite bñditi pris mei pa
cipite regnū: quia q talia agūt regnū
dei nō possidebunt. Si ergo a dextris
nō erūt: nō restat nisi ut sint a sinis
tris. Sinistris quid dicet? Ite in ig
nē eternū: q̄a erit tēpus cor iterū.
Expone ergo mihi nobis lignā. fenū.
stipulā. que qui edificant sup fūm

mentū quo nō pereant sed salui fiāt.
sic tū quasi p ignem. Obscura qdem
illa questio: sed ut possū breuit dico.
frēs sūt hoīes oīno cōtēptores seculi
hui⁹, quibus nō est notū q̄ q̄d tpaliū
fluit: nō hereant dilectione aliq̄ trā
nis opibus. sancti. casti. cōtinentes.
uisti⁹! fortassis et oīa sua vendētes
et pauperibus distribuētes. à possidē
tes tamq̄ nō possidentes: et vtētes
hoc mūdo tāq̄ nō vtentes. Sūt aūt
alij q̄ rebus īfirmati cōtessis inhe
rent aliq̄tū dilectione. Non rapit
uillam alienā. sed sic amat suā. ut
si p̄dicerit conturbet̄: nō appetit ur
rem alienā. sed sic ītueret sue. sic mul
tē sue. ut modū nō ibi teneat ī strap
sa. Non tollit aliena ⁊ repetit sua:
et habet tū frēs suo iudicio. Talibz ei
dict̄. nā quidē oīno delictū est in vob.
qd iudicio habeatis vobisetū. Verum
ipa iudicia in ecclia iubet agi. non
ad forū trahi: tamē delictū cē dicit.
Contendit enī rp̄ianus pro ēbus t̄
renis amplius qm̄ deceat cū tu pro
missū est regnū celoꝝ. Non totū cor
sursū leuat: sed aliq̄ p̄tem ei⁹ tenet
in terrā. Denīq; si veniat tēptatio
uendi martiriū? illi qui habēt ī fū
damēto rp̄m et edificant aurū argē
tū lapides p̄ciosos? quid dicūt et hīr
oportunitate? Bonū est ni dissolui
et esse cū rp̄o. Alatres turbāt: à nutu
illa modice de tirena fragilitate con
tristant̄. Illi aūt amantes res p̄as.
domos p̄cias grauit̄ turbātur: fe
nū stipula et lignū ardet. Habēt enī
ligna fenū stipulā sup fūdamentū:
sed rectū confessa nō illustrauit. Dico
enī frēs, possidēs fūdamentū: here
ticus. talia tenam. Si talis es nō edifi
cas nisi aurū argentū et lapides p
ciosos. Cū aūt dicens amo possessi
onē istam. timeo ne pereat. et īminet
dāpnū et tu cōtristaris: nō quidē ip̄o
nec eam rp̄o. Nā si amas possessionē
istā. ut si dicat tibi. ipam tibi an rp̄z.
et si tristis eā p̄dis. plus tū āpletebis
rp̄m. quē posuisti in fundamētū: sal
uus eris tamq̄ p ignē. Audi aliud.
Non potes tenere possessionē istā nisi
diuersis falsū testimoniū: et hoc nō fa
cē rp̄m in fūdamento ponē est. Veritas
enī dicit. os qd mentit̄ occidit aīam.
Ergo si possessionē tuā diligis. nō tā
p̄pter illā facis rapinā. nō p̄pter illā
dicis falsū testimoniū. nō p̄pter illā
facis hominidiū. nō propt̄ illā falsū
iurab. nō propt̄ illā rp̄m negas? eo qd
nō p̄pter illam facis hec. rp̄m habes
in fundamēto: ⁊ tamē quia diligis il
lā et cōtristaris si p̄dis illā. sup fun
damētū posuisti. nō aurū nō argentū.
nō lapides p̄ciosos. sed lignū fenum
stipulā. Saluus ergo eris cū ardē re
pent qd edificasti: sic tū q̄si p ignem.
Nemo enī sup fūdamentū hoc edifi
cans adulteria. blasphemias. sacrile
gia. ydolatria. p̄iuria. et putet se sal
uū futurū p ignē. q̄si ista sint ligna
fenū stipula? ⁊ qui edificat amorem
terrenū sup fūdamentū regni celoꝝ
ideſt sup rp̄m. ardebit amor rei tpa
lis: et ipse salu⁹ erit p ydoneū fūda
mentū. Innumeri dñi mentiti sūt ei di
cendo. eo ad vineā et nō eūdo: et erit
tēpus eoꝝ nō ad tēpus ⁊ metrū. Et
qui sūt? Et rabaut illos ex adypе
frumēti. Nostis adype frumēti vnde
rabant? multi īmuti q̄mentiti sūt ei.
Et rabaut eos ex adype frumēti. mul
tant eos sarmentis suis? et iudā qui
dedit buttellā ex adype frumēti raba
uit. et īmutus dñi mētitus ē ei: et ce
cidit tēpus eius inde. Et rabaut il
los ex adype frumēti. Et de petra
melle saturauit eos. O īgratos rabā
uit ex adype frumēti: et de pet̄ melle
saturauit eos. In hoc mo de petra aq̄
p̄duxit nō mel. Mel sapia est prima
tū dulcoris teneꝫ in esis cordis. Qm̄
ergo multi īmuti dñi mentiēteꝫ dño.
rabant nō solū ex adype frumēti. ⁊
etiā de petra melle de sapia rp̄i. Q̄
multi delectant verbo eius. et rog
nitione sacramentoꝝ ei⁹. solutiōe pa
bolarū eius q̄m multi delectant? et
q̄m multi clamāt et nō ē hoc mel
de quolibz hoīe sed de pet̄? Petra
aūt erat rp̄us. Q̄m multi g⁹ sanā
tur de melle isto? Clamāt dicūt nul
lum meli⁹ nichil dulcius nl' ītelligi
nl' dici potuit: et tū īmuti dñi mē

tus fuit ei. Nolo amplius īmorari in rebus dolendis. Amēp terribilit psalmus ad hoc finitus fuit. tñ a fine ei⁹ obsecro vos returnum⁹ ad caput. Exultate deo adiutori nō: iubilate deo iacob. Conuersi ad dnīm. Explicit pb̄ lxxx⁹. Incipit post verbum.

Non patiū mās mentes in noīe rpi diuina spectacula tenuerūt: et suspenderūt vos nō solū ad appetenda q̄dam. sed ad quedā etiā fugienda. Ista sūt spectacula vtilia. salubria. edificantia. nō destruentia. ymo et destruēnda et edificāda. Destruēda retentes deos: edificāda fidē in verū et eternū deū. Etiā in matutinū diem ūuitam⁹ caritatē māz. Cras illi habent vt auduum⁹ mare i theatro: nos habeam⁹ portū in rpo. Sed qm̄ plendino die idest q̄rta sabbati nō possum⁹ ad mensā cypriani cōuenire: q̄ festiuitas ē sanctoz martiū trastinū ad ipam mensā cōueniam? Explicat p⁹ verbū: Incipit pb̄. lxxxi⁹.

Psalm⁹ ipi asaph octogesimus ymus. Psalmo huic titulū sicut alys q̄ similiter pnotauit⁹. ul' nomē eius hominis indidit a quo scriptus ē. ul' eius dē noīs interpretatio. ut ad synagogā q̄ est asaph ei⁹ intelligēcia referat⁹: pserti q̄ hoc prim⁹ eius vsus assignat. Dic enī incipit. Psalmus.

Deus stetit in synagoga deoz̄. Quos deos⁹: Absit ut intelligamus deos gentiū. siue ydola siue aliqm̄ pret hoies celestē terrestrēq̄ creaturā⁹? cū paulo p⁹ hūl versū idē iste psalm⁹ asserat. et quos deos ītelligi velit in quoz synagoga stetit deus. aptius exp̄mat ubi ait. ego dixi dij estis et filij altissimi omīs: vos aūt sicut hoies moriemī. et sicut vn⁹ de pncipibus cadetis. In horū ergo synagoga filioz altissimi de quibz idem altissim⁹ p ysaiā dicit. filios genui et exaltaui. ipsi aūt me spreuerūt stetit deus. In synagoga populoz ul' atrium⁹: q̄a et ipoz ppe synagoga dici solet. q̄m nūs et exilia dicta sit. Nam vō aplī nūq̄ synagogā dixerūt. si sēp etiam⁹: siue discernēdi causa. siue q̄d int⁹ gre gationē vnde synagoga. et cōuocatio nē vī nomē exilia accepit distat aliq̄d. q̄d scilicz congregari et pecora solēt. at ep ipa ppue quoz et greges ppue dicimus: cōuocari aūt magis ē vtentium ratione sicut sūt hoies. Vnde et ps̄ona ipius asaph. in alio psalmo canit. ego autē prope factus sū apud te. et ego semper tecū: cū utiq̄ ipius vni vō deo manifestus videtur. pro magnis tñ ac sūmis patus videtur. pro magnis dixerim. tpalibonis ab illo carnalia. tpora. tpalia. requirebāt. Inuenim⁹ etiā eos sepe filios appellatos. nō ea gratia q̄ ad nouū testamentū ptinet. sicut illa q̄ ad vetus? quia et ipa gratia ē q̄ elegit abrahā. et ex eius carne tñ magnū populū ppagauit. q̄ nondū natos iacob dilexit. esau aūt odio habuit: qua ī beraut et egypto. qua in tum pmissionibus electis gentibz introduxit. Dilectionis et ipa esset gra: nō utiq̄ de nobis quibz nō ad terrenū sed ad regnū celoz promissionē datū ē potestas filios dei fieri: in eode mor euāgelio dicēt. q̄d accipim⁹ grām pro gra id⁹ pro testamēto veteris pmissionibz testamēti noui pmissiones. Liquet igit⁹ q̄ītū christiano in qua deoz synagoga stetit⁹: deinceps requirendū est utrū pcipiam filiū an spm̄ sanctū. an ipam ēmutuē accipe debeam⁹ stetisse ī synagoga deoz̄. In medio aūt deos dijudicat. q̄a et singulis quisq̄ dīs et ipa tribus vnus deus. nō qui dē hoc faciē ē eliquare: et q̄ nō corporalē sed spiritalem dei p̄sentiā q̄ue cōgruit eius substantie negari nō p̄t ab eo esse conditis rebus. mirabili videlicet et ineffabili intelligibili modo. tñ diuinitus si ascendero in celū tu ibi es. si descendero in īfernū ades. Unde merito phibet⁹ stare deus in cōgregatione hoīm tñ sibilit⁹. sicut celū et terrā ipe ipleat. Ad p̄phetam ipse de se pdicat: nec ī tū phibet⁹. sed pro captu mentis hūane ne utiq̄ cognoscit⁹ stare in eis que creauit. si et homo stet et audiat ei et gaudio gaudeat. pt⁹ eius intimā vocem. Verūptī q̄ītum arbitror. psalmus iste ī sinu axe aliq̄d molit⁹. q̄d er quodā tpe factū est. ut staret deus in synagoga deoz̄. Nā ulla statio

rtā et terrā implet. nec ad ſmagogā
ppe ptinet. nec tpe vacat. Deus itaq;
ſtetit in ſmagoga deorū: numerū ille
qui de ſe dicit. nō ſum miſſus niſi ad
oues que pierant domus iſrl. Dicit
et cauſa. in medio aūt deos diſcernit.
Agnoſco igit deū ſtetiſſe in ſmagoga
deorū: quor prēs et ex quibz rpūs ſcdm
carnē. Vt eū staret deus in ſmago
ga deorū: ad hoc ex ipīs ſcdm carnem.
Sed quis deus? Nec eū qualeſ illu i
quor deor ſmagoga ſtetit: ſed ſicut
illuc aplius ſequit. qui eſt ſup oīa deus
bñdictus in ſecula. Agnoſco inquā ſte
riſſe. agnoſco et in medio deū ſponſū
de quo amicus ei quidā dicit, i medio
aūt vrm ſtat. quē vos neſcitis: appe
de quibz paulopoſt in hoc pſalmo d.
neſcierūt neq; intellexerūt. i tenebris
ambulant. Teſtificat aplius. qm re
ctas ex pte iſrl facta ē: vt plenitudo
gentiū intraret. Stantē quippe i me
dio ſui videbant eū: ſed nō eū vide
bant deū qualē ſe volebat videri di
cens. qui me videt. videt et prēm. Diſ
cit aūt deos. nō eorū meritis ſ gra ſua
et eadē conſpſione facies alia vaſa
in honorē. alia in cōtumeliā. Qs ei te
diſcernit? Quid ei habes qd nō accepiſ
ti? Si aūt accepiſti? qd gloriaris qua
ſi nō acceperis? Iudi et vocē dei diſcer
nentis: audi et vocem dñi duodecim
filiā ignis. Uſq; quo iudicatis iu
quitatē? et facies pcōrū ſumitis? Si
cut alibi. uſq; q graues corde? Nūqd
et uſq; ad aduentū eius q lumen eſt
cordis? Dedi legem duris reſtituiſtis?
ſi pphetas iuuis affeciſtis a int
feciſtis: aut hec a gentibus cohibuiſ
tis. Sed ut illis nec loqui dignū ſit. q
oriderūt ſeruos dei pmiſſos ad ſe: vos
qui tū hec fierent tacuiſtis. ideſt vos
qui eos qui tūc tacuerūt velut imoē
tes imitari voluiſtis. uſq; quo iudica
tis iniq; tatem. et facies pcōr ſumi
tis? Nūqd etiā nūc et ipe heres veiens
occidendus eſt? Nōne ipſe pter vos
ſine prē eſſe voluit tāq; pupillus?
Nōne pter vos eſuriuit et ſitiuit vt
egens? Nōne ad vos clamauit diſa
te ame quia mitis ſū et humilis corde?
Nōne paup factus eſt cū dues cēt?

vt ipōs pauptate ditaremū? In
dicare ergo pupillo et egeno: humilem
et paupem iuſtificate. Nō illos, pter
ſe ſupbos et diuites. ſed iſtū, pter vos
humilem et paupem iuſtū credite. iuſ
tū pditate. Sed iudebant ei nec oīno
prent: dicunt hic ē heres. venite occi
damus eū. et nrā erit hereditas. Iuſte
ergo iopem. et paupem de manu pec
catoris eruite. Nec dicta ſūt ut staret
in eo pplo in quo natus et oriſus eſt
rpūs. nec illos fuiſſe imunes a tāto
ſcelere? qui cū eſſent tante mlitudīs.
ut eos ſicut euangeliū loquit. tune
rent uidere. et pter ea in xpm manū mit
te nō auderent. et poſtea cohibuerūt.
eūq; iterum a malignis et iuidis ui
deorū principib; pmiſerūt: q ſi voluiſ
ſet timere ſemp. et nūq; in eū ſcelera
torū pualerent manus. De hoc ipſe
et alibi dicit. canes muti neſcierūt la
trare: et hoc etiā illud. erit quo uſq;
pcrit. et nemo conſiderat. Periit qm cū
in ipīs eſt qui eū pdere voluerūt. Nam
quo ille poſſet perire modo? qui eo
mō potuis qd erat pditū inquirebat?
Porro ſi iſti inexpiabile merito arguūt
qui tantū ſcelus fieri diſſimulādo ſilu
erūt? quo inexpiabi. aut ne inexpiabi.
quidē. ſed qua ſeueritate dāpnādi ſūt
qui hoc conſilio malicia q; fecerūt?
Veriptū oībus qd ſequit rectiſſime
congruit. Neſcierūt et nō intellexe
rūt. in tenebris ābulant? quia et illi ſi
cognouiſſent. nūq; dñm glē crucifu
iſſent: et illi ſi cognouiſſent. nūq; Bar
rabam liberandū. et xpm crucifigen
dū petere cōſenſiſſent. Sed qm ſupra
meōrata certitas ex pte iſrl facta ē. do
nec plenitudo gentiū iraret: p hāc
ptq; illius pli certitatē cruciſixo xpo.
Mouebūtur omia fundamēta tre.
Dic mota ſūt et mouebūt? donec iret
que pdestinata ē gentiū plenitudo. et
Nam et in ipa morte dñi tra mota ē.
et petre ſciſſe ſūt. Et ſi intelligam fun
damēta trenor bonor copia feluer?
recte preditū eſt qd moueretur. ul ā
mirando ſit amari. ſit cole humilitatē.
pauptatē. mortē velut magnā ſcdm
ipōs miſeriā xpi: ul ipi quoq; humus
mūdi vana felicitate decepta. ulā di

ligendo atq; sertando. Ita mouet oia
fundamēta terre: cū ptim muant. ptī
eā cōmutant. Sint enī nō absurde
dictum fundamēta reli quibz regnū
relorū supedificat in sīs ac fidelibz.
quos dicit scīptura lapides vivos. q̄z
fūdamentū est primutus q̄e xp̄us ex
virgine de quo dicit aplus. fūdamen
tū aliud nemo potest ponē. preter id
qd positū est qd est xp̄us ihūs. Deinde
ipsi apli et pphete quor auctoritate
ionis celestis eligit. vt eū sertando coe
dificrem. vñ dicit ad ephesios. iam nō
estis pegrini et inquilini. sed estis cives
sanctor et domestici dei. supedificati
sup fūdamentū aplor et pphetarū.
ipso sūmo angulari lapide cristēte
xp̄o ihū. in quo oīs edificatio cōpac
ta crescit in templū scīm in dño: ita
nō inconuenient fundamēta tre itel
ligunt quor trenā felicitatē pollē
tem atq; potentē hoīes iundendo eor
auctoritati ad hui bona scripsterda
ptralunt et adipiscendo coedificāt.
tam q̄ terra sup tram. sint ut illo su
pno edificio. reli sup reli? q̄a t̄ per
tentori diu est. terra es et in tra ibis.
et reli enarrant gl'iam dei: cū i omnem
terrā exyt sonus eor. et in fines orb
terre vba eor. Terrene aūt felicitatis
regnū sup bia ē: cont quā venit hu
lutas xp̄i. exprobrans eis q̄s vult ex hu
militate filios altissimi facē atq;
ītexpans. Ego dixi dij estis et filij
altissimi oīs: vos aūt sicut hoīes
morieni: et sicut vn ex principibz ca
detis. Huic ad illos dicit ego dixi dij
estis et filij altissimi oīs. ad eos vti
q; qui p̄destinati sūt in vitā eternā.
ad alios vō vos aūt sicut hoīes mo
rieni. et sicut vn ex principibz cadetis.
hoc nō ena deus discernes. sine oīs
simul increpat. vt obedientes correc
tos q; discernat. ego dixi inquit dij es
tis. et filij altissimi oīs? id est oīb
vobis. primi felicitatē celestē. vos
aūt p̄ infirmitatē carnis sicut hoīes
morieni: et p elationē animi sicut
vnus ex principibz cadetis. id est dya
bolus nō extollemi sed cadetis. Velut
si diceret. Cū tam pauci sint dies vite
mē. vt ato sicut hoīes moriamī. non
vobis p̄dest ad conversionē: tāq; dyabo
lus cui dies in hoc seculo multi sūt.
q; carne nō morit. extollimi vt tyra
nis. P dyabolū quippe superbia fuit
ē. vt xp̄i gloie puersi et vera principes
videor iudicassent: p hoc vitia fem ē
et fit. vt xp̄i usq; ad mortē tantū fur ha
militas vilescat eis qui huius seculi
diligunt excellentia. Proinde vt hoc
vitū sanet ex xp̄us. pphe psona dixit.

Surge deus iudica terrā. Tuum
eū terra cū te transierit: surge a mor
tuis et iudica terrā. Quoniam tu dispices
in oībus gentibus. Ad nisi terrā.
hoc est eos qui trena sapiūt. Sine ip
sū affectū in credentibz trene cupidi
tatis et elationē absumēs. sine nō ex
tinctis et elationē absumēs. qui dis
dentes tram cōterendā p dendāq; dis
cernēs: sic p membra sua quor diffato
in reliq est. iudicat terrā et dispgit in
oībus gentibus. Non p̄tereūdū est qd
nōnulli codices habeant. qm tu hēdi
tabis in oībus gentibz: quia et hoc
nō inconuenient accipit. neq; vt sum
utriusq; sit quicquā repugnat. Sit ergo
hēditas eius p caritatē qua sibi pce
ptis et gra inserendit extollendo.
terrenā dispdidit cupiditatē. Explicit
psalm lxxi. Incipit psalmus lxxij.

Psalmi tytulus huius.
tantū psalmi asaph.
sepe dictum qd intpretis
asaph. id est congregans.
nē. Nō ergo ille qui vocabat
asaph. in figura congregationis ipsi
dei. in multor psalmor tytulis posi
tus. Hoc aūt congregatio synagoga di
cit. Quod velut pprium nomē videor
plus detinuit vt synagoga appellet.
sicut plus xp̄ianus usitatius vocat
ecclia. cū et ipse utiq; congregat. plus
utiq; dei in isto psalmo dicit.

Deus quis similis erit tibi? Ad
ego arbitror accōmodatius
api in xp̄o? qz in sublimi die hoīs
factus putatus ē ab eis. a quibz con
tēptus ē ceteris hoīibus cōparandus:
nā et int quos deputatus ē ad hoc ut
iudicaret. Cū aūt venerit iudicium?
tūc fiet qd hic dicit. Deus q̄s silis erit
tibi. Si enī psalmi nō solerent loq; ad
dnm xp̄m: nō diceret ena illud qd etiam

ipi dictū esse nullus pt dubitare fide
lū. Thronus tuus deus in sdm seculi.
virga directionis virga regni tui: di
lexisti iustitiā et odisti iniquitatē. ppte
rea unxit te deus deus tuus oleo exul
tationis pre participibz tuis. Hunt ergo t
nūt dicit. deus quis similis erit tibi?
Multas ei similis in humilitate esse vo
luisti. ut sp et latronibz qui tecū sti cru
cifixi? sed in claritate cū venies quis
similis erit tibi? Ad eū magnū dicit
ū deo dicit. qis silis erit tibi? nisi illi di
cē qui similis ee in hoibus voluit for
mā serui accipiens. in silitudie hoīm
factus. et habitu inuentus ut homo?
Et ideo nō ait. quis similis ē tibi: qđ u
tiqz recte dicet si hoc ad diuinitatē refer
ret. Quia vo ad formā serui relatū ē:
tūc eius a reteris hoibus dissimilitudo
apparebit. qū apparebit in gla. Ideo seq
tur. Ne taceas neqz cōpescaris deus?
qua primo tacuit ut inderet. qm sic
agnus coram tondente se sit sine voce. sic
nō aperuit os suū et suā cōpescuit ptā
tē: quā ut se cōpescere oīderet. ad illā
eius vocē qua dicit ego sum. huj qui eū
apprehendendū querebāt rndere vo
vo et recedere fecerūt. Qū ergo teneret? atqz cō
pescaret? nisi se ipse cohiberet atqz cō
pescaret. et quodāmō mitigaret? Nā
et sic quidā intpretati sūt qđ hic po
suū est. neqz cōpescaris. ut dicēt neqz
mitescas deus? Ipse alibi dicit. tnui.
nūqđ semp tacebo? Cui dicit hic. ne
taceas: de illo alibi dicit. deus manī
festus veniet. deus nr et nō silebit.
Dicit hic ne taceas. tacuit enī ut ui
deret qm venit occultus: nō autē
tacebit ut uideret qm venuit manifes
tus. Qm ecce inimici tui sonuerunt:
et qui oderūt te extulerūt caput. No
uissimos dies significare multi uidet.
qm het que nūc mentibz cōprimūt in
liberā vocem eruptura sūt. sed plane
irato nabilē: ut sonitus magis qm
loquto vl sermo direndus sit. No vn
qz tūc odisse tacuerint. sic qui oderūt te.
sic leuabūt caput. nec capita sed
caput. qm do eo pcentum sūt. ut eā
illud caput habeant. qđ extollit sup
omne qđ dicit deus et qđ colit. ut i illo
maxime ipleat qui se exaltat hūi
liabit: et cū eum ille cui dicit ne tentas
neqz mitescas deus intēpriet spū oris
sui. et quatiabit illuīatione pūente
sue. Sup pplm tuū malignauerūt cō
siliū: ul' sunt alij codices habent astu
te cogitauerūt consiliū. et cogita
uerunt adiusus scōs tuos. Inridenter
ista dicunt. Quādo enī valerent nocere
populo ul' plebi dei. ul' sanctis ei? q nō
uerūt dicē. si deus pro nobis. qs contra
nos? Dicerūt venite et disppdamus
eos de gente. Singulare nūm posuit pro
plurali: sicut dicit unū ē hoc pcedēs. ea
am si de grege unā togeret. et itelligūt pe
cora. Denigz alij codices de gentibus ha
bent: ubi magis intpretes itellectū q
verbū secuti sūt. Venite disppdamus eos
de gente. Ipe est ille sonus quo sonuerūt
magis qm locuti sūt: qm manifestā na
nia strepuerūt. et nō memoret nō
men isl' ultra. Hoc alij planius dicēt.
et nō sit meōria nomē isl' adhuc: qua
memoret noīb in latina lingua iusta
ta locutio est. pcedēs ei dicī solet. meō
ret nomē. sed eadem ipa sententia ē.
Nā qui dicit meōret noīb. greca trā
tulit locutionē. Isl' aūt hic debet itel
ligi utiqz semē abrahe. cui dicit apls.
ergo abrahe semen estis. secdm pmissio
nē hered: nō isl' secdm carnē. de q
dicit. videte isl' secdm carnē. Qm co
gitauerūt unanimit adūsus te: testa
mentū dispoūerūt. qsi possent esse
fortiores. Testamentū sane i scripturis
nō illud solū dicit qđ nō valet ni testa
toribz mortuis: sed oīe pactū et pla
citū testamentū vocāt. Nā laban et
iacob testamentū fecerūt. qđ utiqz ea
am iter duos valeret: et inuabilia
talia i diuinis legunt eloqiis. Denigz
inapit inimicos xpi cōmedrare sub q
busdā vocabulis gentiū: quoz vocā
bulorz intpretatio satis idicat. qđ ve
luti intelligi. Talibz ei noīb cōueni
entissime figurant veritatis inimi
cos. Idumei qppe intpretant ul' sāguinei
ul' terreni. Ismahelite obedientes sibi:
utiqz nō deo sed sibi. Moab ex pē. Ad
ui malo nō intelligit melius. nisi cū
ipa hystoria cogitat. qđ pī lotiz filie
sue illicite se utenti pmittus eū genui
it: qui ex ipsa re tale nomē accepit.

Bonus aũt pater: sed sicut ler ait. si quis ea legitime vtat. nõ interfecit ille. Algarenu. pseluti. idest aduene. Quo nõe significant int tumultuosos ppli dei. nõ illi qui tunc fuit. sed q in aio alieno atq aduẽtitio pseuerãt: et no tendi occasione ũenta se ostendunt. Gebal vallis vana. idest fallacit humilis. Amõ pplus turbidus ul populi merous. Amalech pplus lingens: vñ et alibi dictũ est. et ũmita eius tram lingent. Alienigene qñuis et ipõ no mine latino se induerint alienos. et ob hoc consequent tumultuosos. tñ in hebreo dicũt philistiim qđ interpretat cadentes pontone: velut quos fecit ebrios luxu ria secularis. Tyrus lingua hebrea dicit sor: qđ sue angustia siue tribu latio interpretat. sedm illud accipien dũ est in hys ĩmicis pli dei qđ aut aplus. tribulatio et angustia in oẽm aiam hoĩs operantis malũ. Oĩb ergo hij sic enumerant in hoc psalmo. Ta bernacula edumeorũ et psmaelite moab et agareni. gebal et amon et a malech: et alienigene cũ habitantibz tyrũ. Et tangit indictas causam qre sint ĩmici pli dei: adiungit et dicit. Etenim assur venit cũ illis. Assur aũt pro ipõ diabolo figurate intelligi solz: qui operat in filijs diffidẽtie tagit in ba sis suis. ut oppugnẽt pli dei. Fac tus fuit iquit in adiutorium filijs loth. Qui oĩb ĩmicis operante in se principe suo diabolo facti sũt in adiutorũ fi lijs loth: qui interpretat declinãs. An geli enim apostatici bñ intelligũt tã qđ filij declinatiõis: a veritate q̃ppe de clinãdo in satellitiũ diaboli discesse rũt. Hij sũt de quibz dicat aplus non ẽ nobis colluctatio aduersus carnẽ et sanguinẽ. sed aduersus principes et potestates et rectores mundi tenebrarum harũ: aduersus spualia nequitie in celestibz. Quapter isti ĩmundabiles et spuales ĩmici aduocãt hoĩes infideles: in q̃bz operanti ad oppugnãdũ pli dei. Jam nũc videam quid imprecet pphete spũs. magis pditens q̃ maledicẽs. Fac illis sicut madian et sisare: sicut iabin in torrente cyson. Disperierũt in endor: facti sunt ut stercus terre.

Vos oĩs sedm hystoriã pplus israel qui tũc erat pplus dei debellauit et in tat: sicut etiã illos quos demceps ĩmi morat dicens. Pone principes eorũ sicut oreb: et zeb et zebee et salmana. Interpretationes aũt eorũ nõim iste fuit. Madian interpretat declinãs iudicium. sisara gaudij exclusio tabun sapiens. Sedm hys ĩmicis a pplo dei supatis ille intelligendus ẽ sapiens. de quo plus dicit. ubi sapiens ubi scriba. ubi cõquisitor huius seculi: Oreb siccitas. zeb lupus. zebee victima. si lupi. habet enim et ipe victimas suas: salmana um bratõ motiõis. Het oĩa cõgruũt ma lis. quos in bono vincit pplus deus por ro aũt tyson in quo torrente victi sũt. interpretat duricia eorũ. Endor ubi pe nerũt interpretat fons gliationis. sp vin tumalis cuiediti perierũt. nõ aũt tes regnationẽ que dant ad vitã. ubi nõ nubent. neq̃ pronubent. sed erunt sicut angeli dei in celo. Merito g de hys dictũ ẽ. Facti sũt ut stercus terre: de quibz nichil ꝓpagatũ est. nisi trena fecũdi tas. Dicit ergo illi oĩs in figura su patis sũt a pplo dei: sic isthos ĩmicos p cat in veritate supati. Oĩs iqui principes eorũ qui dicerũt hereditate p possideam sanctuariũ dei. Ipe est so nitus ianus. quo ut supra dictũ est. ĩmicis tuis sonuerũt. Sanctuariũ aũt dei qđ intelligendũ nisi tẽplũ dei. de quo aplus aut. templũ enim dei sanc qđ estis vos? Nam qđ aliud ĩmica pplm dei possidẽ. id est subiugare mol unt. ut cedat in eorũ ipsas voluntãs. Sed qđ sequit. Deus meus pone il los ut rotam: cõuenient quidẽ atqui t. ut nõ sint in eo qđ cogitãt stabiles. Deniq̃ tñ cuiã sic recte posse intelligi existimo. pone illos ut rotã. qđ tota ce hys que retrorsũ sũt erollit. et hys que añ sũt denuit: sic fuit oĩs ĩmica pli dei. Non enim hec optatio. sp phe tio est. Aduigit etiã Sicut stipulã ante faciẽ venti. faciẽ dicat psentiã. lã que faties ẽ venti tui nulla ĩmica menta sũt corpis? tñ sit motus id est qsi fluctus aeris? Ponit aũt p tẽpti tione q̃ leua et iamua vrde capiunt. leuitatẽ porro q̃ facile cõsentit. admã

la. grauis sed tamen.

la. grauis sequit² cautiatus. Unde de
utcps dicit². Sicut ignis q̄ cōburit
siluā. sicut flāma cōburens mōtes: ita
psequēs illos in tēpestate tua. et in ira
tua turbabis eos. Siluā dicit ꝓpter stultī
tatē: montes propt̄ elationē. Tales ēē sī
mūltī populi dei: īanes illustrie pleni su
pbia. Ignem vō et flammā dicens. hoc
idem alio nōie repetiuit: qđ intelligi vo
luit uidictantē atq; punientē deū. Qđ
adūt aut in tēpestate tua. hoc idem cōse
quentē exposuit dicens in ira tua: et qđ
supra dixit psequens eos. hoc postea cō
turbabis eos. a Deminerum³ sane ira dei
sine affectatione turbulēta nos debere
intelligē. Ira quippe eius dicit² ratio iust
te vindictē: tamq; si ler dicat² iracūdia.
mūstra eius stđm eā cōmoti vindicant.
Implē iniquit facies eorū ignominia:
et querent nomē tuū dñe. Hoc sane ut
bonū et optabile ꝓphetat²: nec ꝓphetaret²
nisi cēt in ea societate ūnitor ꝓpli dei.
eā tales hoīes quib; hoc ante ultimū
udicū prestaret²: quia et nūc idēipsi
sūt. et ipm corpus cūnitorū stđm iudē
tiam qua emulant² ꝓplm dei: et nūc ubi
possunt et sonant et leuant caput. sed
ptrulatum nō vniuersalit̄ sicut i fine
seculi nouissimo imminēte udicio: tm ip
sū corpus ē et in hīs qui inde rediturū
sūt. atq; in corpus aliud cōsitum. Horū
cū facies salubrit̄ implet² ignominia.
ut querant nomē dñi. et ut illis q̄usq;
in finē in eādē malicia p seuerāt. qui
ponūt² ut stipula ante faciē venti: et
silue montibus ꝓ īfructuosis silēs con
burit². Ad quos denuo reūtit² dicens.
Erubescant et turbent² in stđm scli.
Non enī in stđm seculi cōturbant². qui
querūt nomen dñi: sed respuētes ig
nominia priorū suorū ad hoc cōturbā
tur ut q̄rant nomen dñi. p qđ nō per
turbent². Rursus ꝓ ad hoc redit qui
in eadem societate ūnitorū ad hoc cō
fundendi sūt ne confundant² inetiū:
et ad hoc p̄dendi sūt in quātū mali
sunt ut bonum facti īueniant² eternū.
De hīs enī cū diu esset. Confundāt²
et pereant: statim subiecit. Et cog
noscāt quia nomē tibi dñs. tu solus
altissim⁹ in omni terra. Ad hāc cogni
tionē vēientes. sic confūdāt² ut plangāt:
sic pereūt ut ꝓmaneant. Cognoscāt
inq̄t quia nomē tuū dñs: tāq̄m net vō
net suo noīe nūcupent² quicūq; alij dñi
noīant². q̄m seruituti dñant². et vō dño
compati net dñi sūt sicut dictū est. ego
sū qui sum: tāq̄m nō sunt ea que ētā sūt.
sic cōparent² ei a quo facta sūt. Qđ vō
adiūxit. tu solus altissim⁹ in oīa terra.
vl sicut alij codices habent sup oēm trā.
utq; in oīm seculo. vl sup oīe seculū:
ſ hoc dicē maluit quo trena superbia
ꝓmeret². Desinat enī superbire tra id est
homo cui dictū est. terra es. et qđ supbit
terra et cinis³? cū cognoscat dnm ēē al
tissimū sup omnē terrā. idest nullius
hoīs cogitatiōes valē adūsus eos qui
stđm ꝓpositū vocati sūt. et de q̄bus dicit².
si deus pro nobis. quis cōtra nos? Explicit psalmus lxxxij: Incipit psalmus lxxxiij.

Psalmus iste pro tornulatibus
inscribit². et quātū adiutit
nobis tantus trā. q; vos
tentissime audire aduerte
bam⁹. nul in eius tertu dīn
est vl de prelo vl de fistulis vl de latu
vl de instrumētis aut edificio tornula
ris: omīno nichil in eo tale audiuimus.
Dñ quid sibi velit ttulus eius qđ ista
bit² pro tornulatibus. nō pua questio est.
ꝓfecto enī si post istū ttulū aliq̄d de ta
libus rebus diceret quales cōmēorauit:
redderetur a carnalibus vē ista visibilia tor
nulana voluisse cantare. Qa vē tantū
imposuit pro tornulatibus. et nil postea
in oīm versu psalmi dixit de hīs tornu
latibus: notissimis oculis nīis nō du
bitat² esse alia tornulana que nos hic q̄
rere et intelligē voluit spūs dei. Qua
ꝓpt̄ qđ agat² in hīs visibilibus tornulai
bus recordem⁹: et hoc videam⁹ q̄madmodū
spūaliter agat² in ecclia. Dua certe pen
det in vitibus: et oliua in arboribus.
Hīs enī duobus ꝓ fructibus solent tor
nulana ꝓparari³: et q̄mdiu pendent ī
fructibus suis solent tornulana ꝓparari.
et q̄diu pendent in fructibus suis tāq̄m
libero aere p fruūt²: et net uua vinū est.
net oliua oleū añ pressurā. Sic sunt et
hoīes quos p̄destinauit dīs ante secula.
conformes fieri unigeniti filij sui: q̄ ꝓ
pue ī passione magnus botrus expres
sus ē. Humilmōi ergo hoīes añq̄ auredāt

ad ſeruitutē dei. fruūt in ſeculo tāq̄m
deluoſa libertate. velut vue a oluc
pentes. Sed q̄m dultū eſt. filii arre
dens ad ſeruitutē dei. ſta ī uſtria et
timore. et ꝓpara aīam tuā ad tēptati
onē: attendens q̄ſq̄ ad ſeruitutē dei. ad
tortularia ſe veniſſe cognoſcat. Con
tribulabit. conteret. cōpumet: nō vt
in hoc ſeculo pereat. ſed vt in apoteras
dei defluat. Exuit carnalibz deſideriis
cū integumētis q̄ſi vinaciis. Hoc enī
ei contigit indeſideriis carnalibz. ꝓpt
que aplūs dixit. exuite vos veterem ho
minē. et īduite nouū. Hoc totū nō fit
niſi de preſſura. ꝓpterea tortulaia no
minat ecclie dei hui⁹ tpis: ꝙ in tortu
laribz qui ſum⁹ poſiti filij chore. Sic
enī additū eſt. pro tortularibz filios
chore. Filios chore intpretatos habem⁹
filios ſaluū. q̄ntū nobis qui illā lin
guā nouerūt. p miniſteriū q̄ deo de
beant intpretari potuerūt: et in hoc
nō diffugio magnū miſteriū intueri.
et adiuuante dño ūcēre vobiſcū. Nō
enī tam q̄ a filijs peſtilētiae oīs ē tuū
denda ſaluare: ne tū q̄ſq̄ ſanatam
ſaluā urriſerit. a demonijs diſſipetur.
Nā et ezechias ibat. et inſenſati puerila
mauerūt poſt eū ſalue ſalue: et ꝓpter
ſacramentū implendū. conuſus ad dñm
petuit vt eos vſi de ſilua creātes cō
medēt. Arepta ē quidē illoz īfantia
in eternū vite de hoc ſeculo. Mortui ſūt
pueri: ſenes q̄q̄ morituri. Deinde ꝓpter
ſacramenti hoc datus ē hoibus. Helize
us enī pſonā cuiuſdā tūc gerebat tui
filij ſum⁹: Filij chore dñi ſaluet noſtri
iiu xpi. Iam oſtendit caritati vē ex e
wangelio. q̄re ſaluus gerebat pſonā
xpi: recordamū q̄d in ſaluario loco cu
ſtus ē. Sine ergo hoc intpret⁹ filius
chore ſunt ſecuti priores dum⁹. ſine
aliud aliq̄d q̄d nos forſitan latet: ite
rum q̄d occurrit videtis. q̄ plenū ē ſa
cramēto. Filij chore filij xpi. Nā et fili
os ſuos dixit ſponſus cū ait. nō poſſt
filij ſponſi ieiunare. q̄m diu cū illis ē
ſponſus. Ꝓpianoz ſūt ergo iſta tortu
laria. In preſſuris aūt conſtituti ad
hoc conterim⁹. vt amorē rūm quo fere
bam⁹ in iſta mūdana. ſeculaia ꝓpalia
flura atq̄ peritura. paſſi ī eis in hac
uria tormenta tribulationes p̄ſſuraꝝ.
et habūdantia tēptationū. Capiam⁹
quietē illā quietē. que nō eſt de hac vi
ta. nec de hac terra: et ſit dñs vt ſpē
ē refugiū pauper. Quid eſt pauper? Cui
deſtituto. ſine ope. ſine auxilio: ſi aliq̄
re de qua ī terra p̄ſumat. Talibz ē pau
peribus adeſt deus: qui hoīes et ſi habun
dent penuria in hac vita. relpiruūt q̄dam
aplūs. ꝓpe diuinitz nūdi nō ſuppe ſa
pe. neq̄ ſperare in terra diuitias? et cō
ſiderantes q̄m ſit interitū vī gaudebāt
antequā attedent ad ſeruitutē dei. ad
aūq̄ intraret in tortularia. videt ecclē
ſis diuicijs ul' habē ſe p̄ſuras cogitatio
nū. quomō ea gubinent. quomō auſtodi
ant: ul' ſi paululū īclinauerūt rupi di
tatē ut ea diligāt. plus eos ipleat timo
rib⁹ q̄m fructibz. Ad enī tam interitū q̄
res volubiles? Nec īmerito ipa pennua
rotunda ſignat. quia nō ſtat. Tales ergo
et ſi habeant aliq̄d. pauperes ſūt. Quia
nichil hoc habent. et habē deſiderant:
int reprobandos diuites cōputāt. Nō
enī attendit deus facultatē. ſi voluntatē.
Pauper ergo deſtituti oīū ope ſeculari.
qua et ſi ea utāſfluūt. intelligūt q̄m in
certa ſūt. et ingemiſcentes ad deū nichil
habentes in hoc ſeculo. quo delectent. ſi
teneant: in habūdantia tēptationū
preſſuraꝝ tamq̄ in tortularibz cōſtitu
ti defluūt vinū. defluūt oleū. Quecūq̄
iſta. niſi bona deſideria: heſtat ei illis
deſiderādus deus? iam nō amāt tūc.
amant enī qui fecit ſcīū et terrā: amāt
et nondū cū deo ſūt. deſiderū cor differt
vt recipiat: recipiat ut capiat. Nō enī pu
tū aliq̄d daturus eſt deus deſiderantib⁹
aut parū extendus ē ad capiandū
tanti bonū. Non aliq̄d deus q̄d fecit da
turus ē: ſed ipm qui fecit omia. Ideo ap
piendū deū extendere: q̄d ſemp habitu
rus es diu deſidera. Reprobati ſūt in
ꝓbo iſti qui feſtinauerūt aſſiduc: affec
tus iſte reprehendit. in ſcīptura feſti
nantiū. Quis ſit enī qui feſtinauit.
Quis conuſi ad deū cū int nō iuenerūt
requiē quā querebant. et gaudia q̄
ꝓmittebant. tāq̄m in itinere deſica
tes. et longū ſibi quidā donec hoc ſo
lū ul' hec vita finiat. reſtare arbi
trantes. et q̄rentes hic aliq̄m requiē

que si habet² fulsa ē: respicuit² retro et
deadunt a ꝓposito. nec attendūt eū qñ
to tpe dictum ē. memētote uxoris loth.
Vt quid enī in statua salis effecta ē.
sinō hoīes condit ut sapiant? Ergo
exemplū illi⁹ malū. tibi fit bonū si ca
ueris. Memētote inq̄t uxoris loth. Nec
perit enī unde liberata erat a sodomis.
et ibi remansit vn̄ respexit: ipa i loco
mansura et trāseuntes alios cōdituā.
liberati ergo a sodomis ꝓterite uite. nō
respiciam⁹ retro. Nam hoc festinare
ē. nō attendē qđ ꝓmisit deus qđ lōge
ē: et respicē ad id qđ primū est. unde
iā liberatus ē. De talibus qđ dicat a
plus petrus? Contigit illis reb⁹ ver
puerbij: canis reūsus ad suū uomitū.
Premebat enī pectus consca ꝓcorū
arrepta īdulgentia q̄si uomuiss̄: et
reuelatū est prīm tuū facta ē bona o
scēna. et mala consca. Qđ nr̄sus cō
uerteris ad uomitū tuū? Si canibus hoc
faciens horret oculis tuis? tu qđ eis
oculis dei? Unusq̄sq; aūt frēs trāsi de
loco ituenis sui ad quē ꝓficiendo puc
nit. et quē uouit inde respicit retro.
tū ipm dimisit? uerbi grā statuit
castitatem cōiugalem seruare. unde
enī incepit uastina: recessit a fornica
tionibz. et ab illa illicita īmūdicia.
qđdo se ad fornicationes cōuertit. retro
respexit. Alius er mūne dei mal⁹ alu
qđ vouit. statuit nec nuptias pati.
qui nō dāpnaret² si duxisset uxorem?
post votū qđ deo ꝓmisit si duxerit dāp
nabit². tū hoc facias qđ ille qui nō ꝓ
misserat: tamē ille nō dāpnat². ille t
dampnat². Quare. nisi quia iste respe
xit retro? Jam enī in aīa erat: iste
illud nō dū pueneiat. Sic uirgo que
si nubere⁹. nō peccaret: sanctimonialis
si nupserit tpi adultera reputabit².
respexit enī retro de loco quo asscesserat?
sit quilz placet relicta oīa spe sclam.
et oīa actione terena cōferri se in sanc
etatē sanctor⁹. in cōmunē illā uitam.
ubi nō dicit aliq̄s aliq̄d ꝓpriū. sed sūt
illis omnia cōmunia. et est illis aīa u
na et cor vnū in deū: q̄sq̄s inde recedere
uoluerit. nō talis habet² qualis ille q̄
nō intrauit. Ille enī nō dū accessit: iste
retro respexit. Quappt̄ hmī quomodo
quisq; ꝑt. uouere et reddite dño deo ues
tro. qđ quisq; poterit: nemo retro respi
ciat. nemo pristinis suis delectet? ne
mo auertat² ab eo qđ ante ē. ad id qđ
retro est: curat donet pueniat. Nō enī
pedibus. sed desiderio currim⁹. Nullus aū
in hac uita puenisse se dicat. Qis enī ꝑt
tam ꝓfectus esse q̄m paulus? Et aut
tamen. frēs ego me nō arbitror appre
hendisse: unū aūt que retro obliuis. i
ea que ante sūt extentus. sed̄m intentio
nē sequor ad palmā supne uocationis
dei in xp̄o ih̄u. Videt paulū adhuc cur
ie? et te iam cristinas pueniss̄e? Si
ergo sentis p̄ssuras huius mūdi: etiam
cū felix es intellexisti ee in tribulari. et
Putatis enī frēs mei ī felicitate seculi
metuendā esse? et felicitatē nō esse me
tuendā? Immo uo nulla ī felicitas fran
git. quē felicitas nulla corrūpit. Qīmō
ergo timēda uel timēda est ipa corrupti.
ne te blandiendo seducat? ne īcumbas
in baculū arūdinis? Iā et hoc scriptū
ē quosdā incūbere in baculū arūdinis.
Noli te credē. fragile ē in quo niteris:
frangit² et īterimit te. Si g⁹ felicitatē
tibi iste mūdus arrideat: in pressura
te cōputa ut dicas. tribulationē et do
lorem inueni. et nomen dñi inuocaui. Nō
durit inueni tribulationē. nisi quādam
que latet. Quedā ē tribulatio et dolor
quosdā in hoc scło latent: q̄ putāt sibi
bene ee cū pegrinant² a dño. Qm̄diu
sum⁹ in corpore mor pegnam² a dño.
Si a pē tuo hoīe pegrinareris miser
esses? a dño pegrinatis et felix es? Ego
sūt qui putant sibi bene esse. Qui
aūt intelligūt in qualibet curūfluē
cia copiar et voluptatū q̄nuis ad t
nutū cūcta deseruiāt. q̄nuis nichil mo
lestū irrepat. nichil adiisum treat.
tamē in malo se esse q̄m diu pegrinār²
a dño: acutissimo oculo tribulationē
et dolorē inueneriūt. et nomē dñi inuo
cauerūt. Talis ē qui cantat in hoc psal
mo. Quis est? Corpus xp̄i. Qis ē iste?
Vos si vultis. nos oēs si volum⁹ oēs
filij chore: et oēs vnus hō qui vnū xp̄i
corpus. Quomō nō ē vnus hō. q̄ vnū
caput habet? Caput oīm scōr xp̄s ē.
corpus illius capitis oēs nos sum⁹:
et oēs in hac vita in tribulatibz sum⁹.

Ui bene sapiū? iam ad tortularia
uenim⁹? Ergo in pressuris tēptationū
constituti edam⁹ haut votem: et pre
mittamus desideriū nostrum.

Quam dilectissima sūt inq̄t ta
bernacula tua dñe v̄tutū. Erat
in tabernaculis quib⁹ dā
deest in tortulariis: ꝑ desiderabat a
lia tabnacula ubi nulla pressura ē.
In hys illut suspirabat: ab hys in il
la p desideriū carnale quodā modo
defluebat. Et quid sequit? Con
pisat et defiat aīa mea in atria dñi.
Parū est contupisat et defiat. Sz q̄
defiat? In atria dñi. Defeat tua p̄s
sa. Sed quo defeat? In vinū et in la
cū et in apotheta requiē: seruādā in
quietē magnā. Hit desiderat: ibi ta
pit. Hit suspirat: ubi gaudet. Hit opa
tur: ibi laudat. Hit gemit: ibi exulta
tur. Ea que dixi quasi dura hit nemo
aduerset. nemo quasi nolit pati: me
tuendū ē ne vna dū tortular tamet.
ab auibus ul' a feris cōmedat. In mḡ
na videt tristitia ē cū dixit. cōtupisat
et defiat aīa mea in atria dñi: nō enī
habet q̄ desiderat. Sed nūq̄d sine gau
dio est? Quo gaudio? Quo aut aplius,
spe gaudētes. Ibi iam re gaudebit. mō
adhuc spe: ideoq̄ qui spe gaudet. q̄a
certi sūt se accepturos. tolerāt in tor
tulari oīb⁹ pressuras. Pterea et ipse
aplus tū dixisset spe gaudētes: q̄si hys
loqueret qui iā in tortulari sūt. addit
statim. in tribulatione paciētes. In tri
bulatione inq̄t paciētes. Q̄d deinde?
In oratione tolerātes. Q̄d ē tolerantes?
Q̄a differimū. Oratis et differimū: to
lerate q̄d differimū. Tolerēt q̄d differt:
quia cū venerit nō auferet. Audisti ge
mitū in tortulari, desiderat et defiat
aīa mea ī atria dñi: audi vnde duret
spe gaudentes. Cor meū & caro mea
exultauerūt in deū viuū. Exultauerūt
huc in illud. Vnde exultatio nisi de spe?
Quo exultauerūt? In deū viuū. Quid
ibi exultauerūt? Cor meū & caro mea.
Vñ exultauerūt? Nam et passer inq̄t
inuenit sibi domū: et turtur nidū sibi u
bi ponat pullos suos. Quid ē hoc? Duo
dixerat. et duo reddidit in similitudinu
bus auiū. Dixerat exultasse cor suū et ca
nem suā: et hys duobus reddidit pas
serem et turturē. Cor tamq̄ passer: ca
ro tamq̄ turtur. Inuenit sibi domum
passer: inuenit sibi domū cor meū. Caret
pēnas in virtutibus huiꝰ tpis, ipsa
fide spe caritate. quib⁹ volet in domū
suā. et cū venerit p manebit: et iā que
rula vor passeris que hic ē nō erit ibi.
Nam ipe est querulꝰ passer. de quo in
alio psalmo dixit. sicut passer singula
tus in tecto: de tecto volat ad domum.
Iam sit in tecto. talem domū carnalē:
habebit quādā celestē domū. ꝑpetuā
domū. Passer iste finiet q̄ relabs suas.
Turturi aūt dedit et pullos. idest car
nu. Inuenit nidū turtur ubi ponat
pullos suos. Passer domū. turtur nidū:
et nidū vtiq̄ ubi ponat pullos suos.
Domus tamq̄ ad sempiternū elegit. nī
dus ad tempus congerit. Cor de cogita
mus deū tāq̄m volantē passerē ad suā
domū: carne aūt agim⁹ opa bona. Vi
detis enī p carnē scōrū q̄dta bona fiāt?
Plant enī opam que uisi sum opata.
quib⁹ adiuuam in hac vita. frange e
surienti panē tuū. egenū sine tecto in
duc in domū tuā. si videris nudū vesti:
et cetera talia que nobis p̄cepta sūt nō
opam nisi p carnem. Passer ergo ille
qui cogitat domū suā. nō recedit a
turture querēte sibi nidū ubi ponat
pullos suos. Nō enī abiit illos ubi
tūq̄: sed inuenit sibi nidū ubi eos po
nat. Diam⁹ aūt frēs q̄d nostis? q̄m
vident pret cetliam bona opa? Q̄
multi etiā pagani pasci aūt esurientē.
vestiūt nudū? sustinuūt hospitē. visi
tant egrotū. consolant inclusū? Q̄
multi hec faciūt? Quasi videt pue
re turtur: sed nō sibi inuenit nidum.
Q̄ñ multi multa hēnt nō in celia
opant. nō in nido pullos ponūt: con
tra hunt et conterent. et nō seruabū
tur. nō custodient. In huiꝰ enī carnis
opatritis ꝑsona posita est. q̄da mul
er ab aplo tū aut. adam nō ē seduct⁹?
mulier aūt seducta est: postea ci adā
consensit mulieri. nā a sēpente mul
er seducta est. Per mō pt aliq̄ mala
suasio nisi carnis tue p̄mo desideriū
cōmouē: tui postea si mente consensē
ris. rendit et passer. Di aūt vincunt

desideria carnis. tenent mēbra ad opa
bona; auferunt arma vanitatis. et
uitapit turtur habe pullos. ꝓterea qd
ibi aut aplius? Salua aūt erit p filioꝝ
gnationē. Mulier vidua sine filijs. si
pseuerauerit. nōne beatior erit? Nūqd
salua nō erit. quia nō parit filios? Vir
go deo nōne melior erit? Nūqd saluanō
erit quia filios nō habet? aut ad deū
nō ptinet? Salua ergo erit mulier q
in typo turtur accipit p filioꝝ geneꝛa
tionē: idest si faciat opa bona. Sed nō
vbiq; turtur inueniat nidū sibi. ibi
ponat pullos suos. In fide vā. in fide
catholica. in societate vnitatis eccle
pariat opa sua. ꝓterea et de illa cū lo
queret aplius ita subiecit. salua aut
erit p filioꝝ gnationē: si ꝑmanserit in
fide et dilectione et sāctificatione cū sob
etate. Pmanēdo ergo in fide. ipa fides
nidus est pullorū tuorū. Nam ꝑticipi fur
mitate pullorū turturis tue dignatus
ē dns prebē tibi vnde nidū faceꝛs. Indu
tus ē enī feno carnis. vt ad te veniret:
in ista fide pone pullos tuos. i isto nido
opare opa tua. Qui sūt enī nudi. vl' qs
est nidus? Sequitur statim. Altaria
tua dne deus virtutū. Cū dixisset tur
tur inuenit sibi nidū ubi ponat pullos
suos; quasi quesisses quē nidū. altaria
tua dne virtutū. Rex meus et ds meus.
Quid ē rex meus et deus meus? Qui
regis me. qui exaltas me. Sed hic nidus
ē. et hic ꝑegrinatio: et hic suspirū. et
hic tatura. et hic pssura. qr hic tormulaꝛ.
Qd est aūt qd desiderat? Qd concupis
cit? Quo it? Quo tendit desiderii mēs?
Quo nos rapit? Hic positus illā medi
tat. Positus inꝰ tēptationes. positus
inꝰ pressuras. positus in tormentis.
suspirans in supna. ꝑmissa. quasi qd
ibi actuꝝ iā premeditat gaudia fu
tura? Beati inq̄t qui habitant in
domo tua. Dñ beati? Qd habituri? et
Qd acturi? Omīs qui beati dicūt in
ta. habent aliqd. et agūt aliqd. Hīs
ē homo ille tot pdijs. tanta familia tā
to auro et argento. Habendo hēs dicit.
Beatus ē ad illos honoꝛes pueniet? ad
ꝓconsulatū. ad pfecturā agendā. Hēs
ergo dicit aut habendo aut agendo.
Dñ aūt ubi beati. qd habituri. qd actu
ri. iam supra dixi: beati qui habitant
in domo tua. Domū tuā si habueris pau
per es: domū dei si habueris diues es.
In domo tua timebis latrones: domui
dei murus ipse deus ē. Beati ergo qui
habitant in domo tua. Possidēt illic in
celestē sine angustia. sine pssura. sine
diuisitate et diuisione limitū: omīs ha
bent eā. et singuli habent totā. Magne
ille diuitie: nō angustiat fr̄e frēm. nulla
ibi indigentia ē. Quid g ibi actuꝝ? O
nūi enī actionū humanaꝝ mīe necessi
tas. Jam frēs breuit dixi curite aīo
quaslibet actiones: videte si ea parit ni
cessitas. Ipe memorabiles artes. que
magne videnti. in sbueniēdo pīoꝛia
lingue. et adiutoria mediciné: ipe sūt
enī in hoc seculo excellentes actiones.
Tolle litigatores? quibꝫ opitulat ad
uocatus? Tolle vlnera et morbos? qd
curat medicus? Et omīs iste actiones
nre ad cotidianā vitā que exigit et si
unt ex necessitate venerūt. Arare. se
minare. nouellare. nauigare? talia oīa opa q
parit nisi necessitas et indigentia? et
Tolle famē sitim nuditatē? cui op sūt
ista oīa. licet eā que nobis ut bene bo
na opa? et eā ista que cōmendant honesta
ta sunt? sed oīm hoīm exceptis opibus
pessimis loquoꝛ detestabilibꝫ opibus
flagitijs et facinoꝛibꝫ. homicidijs et
fraturis. adulterijs. Illa nec reputo
int actiones hūanas: nec honesta lo
quoꝛ. nō parit nisi nīitas. necessitas
fragilitatis carnalis. Nec etā qdui
uberi nobis. frange esurienti panem
tuū: aut frangis ubi nemo esurit? Egē
nū sine tecto īduc in domū tuā? quē
hospitē suscipis. ubi oīs in pīa sua
uiuūt? Quē visitas egrotū? ubi pe
tua sanitate gaudent? Quē contoꝛ
das litigiosū? ubi pax sempiterna est?
Quē sepelis mortuū? ubi semp viuit?
Nichil ergo horū acturus es ex opibꝫ
honestis illis oīm hoīm. nichil actuꝝ
ex istis bonis opibus: qr isti pulli t
turis iam volabunt de nido. Qd g?
Jam dixi. qd habituri sum? qui ha
bitant in domo tua beati sūt: dixi etī
ā qd acturi sūt. quia nō ibi video aliqs
nīitates que me ꝛpellant ad agen
dū. Certe modo qd loquoꝛ et disputo.

neressus part. Nūq̄d enī ibi talis disputatio erit quasi que doceat ignaros? quasi que cōmēoret oblui osos? sicut vō in illa patria civāgelū recitabit? ubi ip̄m dei verbū cōtēplabim? Ergo quia durit iste desiderans et suspirans et vote nīa q̄d habiturus sum in illa p̄ria tui suspirat. et ait. bī qui habitant in domo tua: dicit et q̄d acturi sum? In scula sculoz laudabūt te. Hoc erit totū negociū nrm. sine defectu alleluya. Non vob frēs videat quasi fastidiū ibi futurū. quia mō si hoc diu dumtis nō duratis: ab illo gaudio neressitas vos aūtit. Et qua nō tantū delectat q̄d nō videt? si tanta alacritate ī ipsa p̄ssura & fragilitate carnis laudam q̄d credimus. quomō laudabim q̄d videbim? Cum assūpta fuerit mors ī victoria. cū mortale hoc induerit īmortalitatē. et corruptibile hoc induerit īcorruptionē: nemo dicet diu sicti. nemo dicet diu ieiunau. diu vigilau. Stabilitas enī magna ibi: et ip̄a īmortalitas iam corpis nī suspendit in contēplatiōē dei. Et si modo verbū hoc q̄d vobis evangamus tādiu fragilitatem carnis nrē stantē tenet? quid nob faciet illd gaudiū quomō nos mutabit? Sicēs enī ei erim: q̄m videbim eū sicuti ē. Jam similes illi q̄ndo defuturi quoa ūtemur? Semp ergo sim frēs: nō nos sanabit nisi laus dei. Si desines aba more desines a laude: si aūt amor sēpiternus erit. q: illa īsanabilis pulritudo erit: noli timē ne nō possis sēp laudare. quē semp poteris amare. Ergo bī qui habitant in domo tua. in scula sculoz laudabūt te. Quis vite suspirem? Sed quō veniem? Beatus vir cui est susceptio eius abs te dñe. Intellexit ubi esset: qua p fragilitatē carnis sue ad illā beatitudinē volare nō posset. Circūspexit ponderā sua: q̄a dicit alio loco. corpus q̄d corrūpit aggrauat aīam nram. et deprimit terrena habitatio sensū multa cogitantē. Ips sursū vocat: pondera carnis deorsū reuocat. Inter duos conatus suspensiōis et ponderis tolluctatio quedā est: et ipa tolluctatio ad pressurā p̄tinet tem-

lans. Audiam luctā tortulais ab aplo expressam: quia et ipe ibi contendebat ubi p̄mebat. Condelector enī legi dei sc̄dm interiorē hoiem: video aliā legē in mēbris meis repugnantē legi mentis mee. et captiuū me ducentē in legē peccati. que ē in mēbris meis. Miser ego homo? q̄s me liberabit de corpe mortis hui? Gratia dei p ihm xp̄m dñm nrm. Ergo et hic in isto psalmo vidit nrm. Ergo et hic in isto psalmo vidit aliā gaudia: cogitauit aīo. beati q̄ habitant in domo tua dñe. in sc̄la sc̄lōz laudabūt te. Si quis illuc ascendet? Quid facia de carnis pondere? Bī qui habitant in domo tua: in scula sculoz laudabūt te. Condelector enī legi dei sc̄dm interiorē hoiem. Sed q̄d faciam? Quomō volabo? Quomō puenia? Video enī aliā legem in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. Dicit se infelicē? et dicit q̄s me liberabit de corpe mortis hui? vt ni habitē in domo dñi. et in scula sculoz laudē eū? Q̄s me liberabit? Gratia dei p ihm xp̄m dñm nrm. Sicut ergo in ūbis apli illi difficultati et quasi ierrit tabulte subuenit q̄d sbiecit. gratia dei p ihm xp̄m dñm nrm: sic et hic cū suspiret desiderio in domū dei et in ullas laudes dei cōsideāta grauedine corpis sui. et mole carnis sue et desperatiōe quadā suborta. cursus in spem vigilauit et ait. Beatus vir cui ē susceptio eius abs te dñe. Ad ergo prestat deus ī hac gñe ei quem susrepit pduxendū? Sequit et dicit. Ascensus in corde eius. Sunt illi gradus quibus ascendat. Ubi illi sunt gradus? In corde. Quanto ergo plus amaueris: tanto plus ascendes. Ascensus ingressum corde eius disposuit quisq̄s susceperit um: beatus enī cui ē susceptio eius abs te dñe. Quia p se nō pōt: opus ē vt gratia tua susrapiat. Et q̄d faciat gratia tua? Disponat ascensus in corde. Ubi disponit ascensus? In corde. In cōuallē plorationis. Eccl hebreis tortular. cōuallem ploratiōis. Eccl ipe lacrime pie cōtribulatos mustiū sūt amantū. Ascensus in corde eius

dispoſuit. Ubi ergo dispoſuit? In cō
uallē ploratiōis. Hic dispoſuit aſcen
ſus in cōuallē ploratiōis. Ut enī plo
rat. ubi ſeminat. Euntes ibant
et flebant: mittentes ſemina ſua. Er
go aſcenſus in corde tuo ſunt diſpoſiti
a deo p grām ipius. Amādo aſcende:
inde tantat tantaī graduī. Et ubi
tibi dispoſuit hos aſcenſus? In corde
in cōuallē ploratiōis. Dixit ubi diſpo
ſuit qđ diſpoſuit. Qđ diſpoſuit? Aſcē
ſus. Ubi? Intus in corde. In ā regione?
Et quaſi habitatiōis loco. in cōuallē
ploratiōis. Et quo aſcendat? In lo
cum quē diſpoſuit. Qđ eſt hoc fratres
in locū quē diſpoſuit? Quē locū dixit
quē diſpoſuit. ſi dix poſſet dictū tibi
eſſet. Aſcenſus diſpoſuit in corde. in cō
uallē ploratiōis. Queris quo. quid tibi
dictus eſt? Qđ oculus nō vidit. nec
auris audiuit: nec in cor hoīs aſcēdit.
Collis ē. mons ē. terra ē. pratū eſt. Pe
oīa iſta dictus ē locus ille: nō qđ ſit
p̄ p̄rietate. ſed p ſilitudinē. Videm⁹ eī
nūc p ſpeculū in enigmate: qđ ſit ille
locus tūc videbim⁹ facie ad faciē. Qđ
expluret? Noli ergo querē qđ diſpoſuit
in loco quē diſpoſuit: ipe nouit quo.
modo. Unde? Ubi diſpoſiti ſūt nīi aſcē
ſus. Vñ ploram⁹ niſi inde. vñ ſe miſer
exclamabat aplus? quia videbat a
liam legē in mēbris ſuis. repugnātē
legi mentis ſue. Et vnde hoc nobis?
Ex pena peccati. Et putabam⁹ nos ſa
nle poſſe quaſi viribus nīis
antequā arripem⁹ mandatū. aduenu
ente aūt mandato p̄cm recuruit. ego
aūt mortuus ſū. horuit aplus. Data
eſt enī lex hoībus: nō que ſaluaret eos
iam. ſed p quā cognoſcent. in q̄ egritu
dine iacebant. Audi verba apli. Si eī
data eſſet lex que poſſet viuificare:
vere ex lege eſſet iuſticia. Sed cōcluſit
ſcriptura oīa ſub p̄cō. ut p̄miſſio ex
fide ihu xpi daret credentibus: veiuxt
gra poſt legem inueniret hoiem non
ſolū iacentē ſed eā confitentē et di
centē. miſer ego homo. qs me liberā
bit de corpore mortis huius? et opportune
veniret. medicus ad cōuallē ploratio
nis et diceret. certe cognouiſti qr ceciſ
ti: audi me ut ſurgas. qui me cōtēpſiſ
ti ut caderes. Data ē ergo lex ut egrum
de morbo cōuincet. qui ſibi ſanus vide
bat: ut p̄cta demōſtrent. nō ut auſer
rent. Demōſtrato p̄cō p data legē aut
tū eſt p̄cm: quia p̄cm eſt ↄ cōtra legē.
Occaſione igt accepta p̄cm p man
datū operatū eſt in me oēm cupiſcen
tiā. Qđ eſt occaſione accepta p māda
tū? acceptū mandatū quaſi viribus ſu
is conati ſūt facere hoīes: vitii contra
piſcina erāt ipius mādati trāſgreſſiōe
rei facti ſūt. Sed qđ ait aplus? Ubi ab
habūdauit p̄cm ſuperhabūdauit gra:
id⁹ auctus eſt morbus. cōmēdatus eſt
medicina. Piſcina fiēbat quīq; ille portic⁹
ſalomōis. nūqđ curabāt egrotos. ubi
erat piſcina i medio eorū? Et iacebāt
igt egroti in quīq; porticibus: in eua
gelio lectū habem⁹. Quīq; ille portic⁹
ler eſt in quīq; libris moyſi. Ad hoc p
ducebant egroti de domibus ſuis. ut ia
cerent in porticibus. Ergo ler. p debilita
tē egros. nō ſanabat. Sz bīdictione dīi
turbabat aqua. tāq; angelo deſcēdē
te: viſa aqua turbata q̄ poterat vn⁹
deſcendebat et ſanabat. Aqua illa
cincta quīq; porticibus pplīs iudeor erat
lege cōcluſus. Hūc p̄turbauit dñs p
ſentia ſua ut occidēdetur. Niſi eī deſtēſu
ſuo dñs p̄turbaret pplm iudeor: nūq;
crucifigerent. Itaq; turbata aq̄ paſſio
nē dñi ſignificabat: que facta ē p
turbata gente iudeorū. In hāc paſ
ſionē credit languidus tāq̄ in aq̄
turbatā deſcendens et ſanat⁹. Qui
nō ſanabat? lege idēſt porticibus: ſa
nat⁹ gratia p paſſionis fidem dñi
nī ihu xpi. Unus q; vnitas. Ergo et
hic quid ait? Aſcenſiōes in corde ei⁹
diſpoſuit. in cōuallē ploratiōis ī lo
co quē diſpoſuit. Iam illo loco gaude
bim⁹. Quare aūt in cōuallē ploratī
onis? et ex qua cōuallē plorationis?
Ad illū locū gaudij venem⁹? Nam et
benedictionē mat dabit q̄ legē dedit.
Affluit nos lege. p̄ſſit nos lege. oēndit
nobis tormenta: indim⁹ preſſuram tur

nis nīe tribulationē cognouim⁹ ingemuim⁹ reuelante pīo adūsus mentē nrām. clamauim⁹ miser ego homo. sub lege gemuim⁹: q̄d restat nisi ut bene dictionē det qui legē dedit? Adueniat ḡ tia post legem: ipsa est bñdictio. Et q̄d nobis prestitut ista grā et benedictio?

Ambulabūt a virtutibz in virtutē. Hut enī p grām multe vtutes dant̄: alij quidē dat̄ p spm sermo sapiē. alij sermo stiē scdm eūdem spm⁹: alij fides. alij donatio sanitatū: alij genera linguaz. alij int̄pretatio sermonū. alij pphetatio. Multe vtutes sed necessarie hui: et ab hijs virtutibz imus in virtutē. Q̄m vtutem? Xpm dei virtutē et dei sapiētiā. Ipe dat duūsas vtutes in loco hoc: qui pro oīnibus virtutibz necessarijs in conualle ploratiōis et vtilitatibz dabit pmā virtutē scdm. Idā et vtutes agē de vite nīe quatuor describūt⁹ a multis: et in scriptura inuenīūt⁹. Prudētia dicit⁹. qua dinoscim⁹ int̄ bonū et malū: iusticia dicit⁹. qua sua cuiq tribuim⁹. nemī quicqm debentes. sed oīb diligentes. Tēperantia dicit⁹. qua libidines refrenam⁹: Fortitudo dicit⁹. qua oīa molesta toleram⁹? Iste vtutes in cōualle ploratiōnis p grām dei dant̄ nobis: ab hijs vtutibus im⁹ in illā virtutē. Que erit illa virtus. nisi soluis contēplationis dei? Necessaria ibi nō erit ista prudentia: ubi nulla mala occursura sūt que videm⁹? Sed q̄d putamus fiēs? Nō ista iusticia ubi nulla erit cuiusqm indigētia cui subueīre debeam⁹? nō ista tēperantia. ubi nulla erit libido refrenāda: nō ista fortitudo. ubi nulla erūt mala toleranda. Ergo ab hijs vtutibz huius actiōis ibim⁹ in vtutē illi⁹ cōtēplatiōis. qua contēplem⁹ deū sicut scriptū est: mane astabo tibi et cōtēplabor. Et audi quia ab hui⁹ actiōis virtutibz in illā cōtēplationē ibim⁹? Sequitur ibi. Ibunt a virtutibz in virtutē. Q̄m virtutem? Contēplandi. Q̄d est contemplandi? Apparebit deus deoz in syon. Deus deoz. rpūs rpianoz. Quomō deus deoz rpūs rpianorū? Ego dixi dij estis: et filij altissimi oīes. Dedit eī eis ptātem filios dei fieri ille in quē credim⁹ pulchez sponsus: qui hit pp t deformitatē nrām. deformis apparuit. Quia vidimus eū iquit et nō habebat speciē neq decorem. Finita oīi nīitate mortalitatis. sicut ē deus apud deū. verbum apud prēm. p q̄d facta sūt oīa. apparebit mūdis corde. Beati enī mūdi corde: quia ipi deū videbūt. Apparebit dō deoz in syon. Et rursus iste a cogitatiōe illoz gaudioz redit ad suspiria sua. Videt q̄d pueneriti spe: et ubi adhuc sitire. Apparebit tūc deus deoz in syon. Hoc est vñ gaudebim⁹: ipm in stā seculoz laudabim⁹. Sed adhuc mō tēpus ē orandi. tēpus ē deprecandi: et si aliquādiu gaudio. sed adhuc in spe. In peḡinatiōe sum⁹? in cōualle ploratiōis sum⁹? Ideo hui⁹ gemitū rediens dicit. Dñe deus virtutū exaudi preē meā. auribz pcipe deus iacob: qua et ipm iacob fecit. et de iacob isrl. Apparuit ei illi dō: et dixit ē isrl' videns deū. Audi ḡ me deus iacob: et fac me isrl. Cū apparebit deus deoz in syon. isrl'? Cū apparebit deus deoz in syon.

Protector nr aspice deus. Sub umbra alarū tuaū sperabūt. Ideo protector aspice deus: et respice in faciē xpi tui. Q̄n enī nō respexit in faciē xpi tui deus? Q̄d est respice in faciē xpi tui? p faciē in notescim⁹? Q̄d est ergo respice in faciē xpi tui? Fac notescē oīb xpm tuū. Respice in faciē xpi tui. Respice in oīibus xpūs tuus. ut possimus ire vtutibus in virtutē: et possit supabundare grā. q̄m habūdauit peccati.

Quonia melioz ē dies vna in atriis tuis sup milia. Atria illa sūt. in quā suspirabat. in qua deficiebat. Deficit et defecit aīa mea in atria dñi. Melioz ibi ē dies vna. sup milia dieū. Alii lia dieū desiderant hic hoīes: et mlti hic volunt viuē. Contēpniant milia dieū: desiderent vnū diem qui nō hic ortū et occasū. Vnū diē. diē sempitnū: tu nō nouit hesternus. quē nō vigeti rastinus. Ipe vnus dies desiderat⁹ a nob. Q̄d nobis ē cū milibz dieū? Imus a milib⁹ dieū ad vnū diem. Ad vnum diē festinem⁹? sicut im⁹ a vtutib⁹ in vtutem. Elegi abiri in domo dñi. magis q̄m habitare in tabernaculis pcatoz. Inuenit enī iste cōualle ploratiōis. inuenit iste humilitatē vñ ascendat.

Dat qua si se ertollē voluerit cadet: si
se hūliauerit erget. Eligit abiā ut sē
leuet. Qm̄ multi pret̄ tabnaculū hoc
torcularis dīuia. idest pret̄ ecclīam catho
licā volentes sublenari et amātes ho
nores suos. nolūt ognoscē veritatē. Si
cēt ullis in corde versus iste. elegi abiā
in domo dei. magis qm̄ habitāe in ta
bernaculis pctōr: nōne abiceret homo
res et curreret ad cōuallē plorationū:
et hinc̄ venirent ascensus in corde. vnde
uerit a vtutib; in virtutē ponētes spem
suā in tpō: Non in nescio quo hoīe bo
na vor. gaudenda vor. eligēda vor. ele
gi abiā in domo dīi magis qm̄ habi
tāe in tabnaculis pctōr. Ipse elegit ab
iā in domo dīi: ꝑ ille qui īuitauit ad
cōuiuiū diligentē inferiorē locū vocat
ad superiorē. et dicit illi ascende: ipe tamē
nō elegit nisi eē in domo dei i quocūq;
loco. nō tamē extra limē. Quare elegit
abiectus esse in domo dīi. magis qm̄ ha
bitare in tabnaculis pctōr: Quia
miserator diā et veritatē diligit deus.
Dīs miām diligit qua michi i primo
subuenit: veritatē diligit ut credenti
det qd promisit. Iudi miam et veritatē
in aplo paulo pus saulo psecutore: in
digebat mia et durit in se factā. Q pus
fu blasphem et psecutor et iniurios. ꝑ
miam cōsecutus fu. vt in me primo os
tenderet tpus ilius oem longanimita
tē in eos qui credituri sūt illi in vitam
eternā: ut cū indulgentia tātor scelez
atipet paulus. nemo desperare posset
filii donati q̄cūq; peccata. Ecce habes
miām. Voluit tūc deus errē veritatē:
vt puniret peccantē. Etenī si puniret
pctōr: nōne veritas esset: Aut audet
dicē. nō debeo punire: qui nō posset di
cē nō peccaui: Et si diret nō peccaui:
cui diret: Quē falleret: Ergo primo
dīs miām in eū progauit: p miam
veritatē. Iudi illū iam exigentem
cōsecutus fu. qui prius fu blasphe
mus et psecutor et iniurios: ꝑ gra
dei sū qd sū. Postea dicit cū passioni
ppinquaret. Bonū agonē certaui. cur
sum cōsumaui. fidem seruaui. supē
michi corona iustitie. Ille q̄ tribuit
miserationē seruat veritatē. Vnde
seruat veritatē: Quā reddet in dīs
in illo die iustus iudex. Indulgentiam
donauit: coronā reddet. Donator ē in
dulgētie. debitor corone. Vnde debitor:
Accepit aliqd: Cui debet aliqd dē: Ecce
iudem qua tenet eū debitorē paul: cō
secutus est miām. exigens veritatē. Red
der michi mgt dīs in illo die. Quid ei
reddet nisi qd tibi debet: Dī tibi debz:
Quid ei dedisti: Quis prior dedit illi.
et retribuet illi: Debitorē dīs ipse fe
cit se: nō accipiendo ꝑ promittēdo. Non
ei dicit redde qd accepisti: sed redde qd
promisisti. a) miseratordiā in erogauit ei
quit. vt faceret me inocentē: nā prius
fu blasphem et iniurios. ꝑ et illius
grā factus sum inocens. Ille aūt qui
progauit miām. negare potest debi
tū: Diligit miām et veritatē: Gra
tiam et gliam dabit. Quā grām nisi
de qua ille dicit. grā dei sū id qd sum:
Quā gliam nisi de qua ipe dicit. supē
michi corona iustitie: Ideo dīs mgt
nō priuabit bonis ambulātes in i
nocētia. Quare gr hoīes nō vultis te
nere inocentiā: nisi ut habeatis bo
na: Non vultis tenē inocentiā: vt nō
reddat qd ille assignat: Auri vultis ha
bē: et ꝑdere inocentiā. Quid lucratur:
Qd dāpnificat: Habet lucri auri: i
passus ē dampnū inocentie. Est aliqd
ꝓclosius inocentia: Si si inocentiam
retinebo mgt. paup ero. Parue ne diui
tie ipsa inocentia: Si aūt plenā auro
habuerit diues erit: si cor habuit plenū.
inocentia paup erit: Sed her bona de
siderans nō in egestate i tribulatiōe
in cōuallē plorationis. in pssura. in
tēptationibz seruia inocentiā. Fit enī
postea etiā bonū tuū qd desideras:
requies. etūtas. īmortalitas. īpassi
bilitas erit postea. Ipa sūt bona que
seruat deus iustis suis: nā bona que
nō desideras pro magno. ꝓpter q vis
esse nocens et nō inocens. attēde illa
que habeant que talibz habundant.
Vides diuitias apud latrones. apud
ipios. apud sceleratos. apud turpes. a
pud flagitiosos et famosos vides
diuitias: dat illis deus ista. ꝓpt cōmu
nionē generis hūani. ꝓpt habūdantē
affluentiā bonitatis sue: q etiā solem

ſuũ oriri facit ſup bonos et malos. et pluit ſup iuſtos et iniuſtos. Tanta dat et malis? tibi nichil ſeruat? Falſũ eſt qđ tibi promiſit? Seruat ſeruus eſto. Q̃ miſertus ẽ tui tũ eſſes ipius? deſerit te tũ fantus es pius? Qui pr̃oꝛ donauit mortẽ filij ſui? quid ſeruat ſaluato p mortẽ filij ſui? Seruus g̃ eſto: tene de bitorẽ. quia credidiſti in promiſſorẽ. Dñs nõ priuabit bonis ambulãtes in inocentia. Ergo qđ nobis hic reſtat i tot tam in afflictione. in re dura in p̃ſentia vite periculoſe? Quid nobis reſtat ut illuc pueniamus? Dñe deus virtutum beatus homo qui ſperat in te. Explicit p̃s lxxvij? Incipit pſalmus lxxviij?

Expectans expectaui dñm deum nr̃m ut oſtendat nobis miſericordiã ſuã: et ſalutare ſuũ det nobis. Dictũ ẽ hoc quidẽ in ꝓpheta. tũ primũ pſalmi iſti dicẽtur et ſcribẽt̃? ceterũ qđ attinet ad hoc tẽpus iã oñdit dñs genti ſue miãm ſuã: et dedit eis ſalutare ſuũ. Ille quidẽ oſtendit: ſ̃ multi ſanari nolunt. ut videant hoc qđ oſtendit. Sed quia ipe ſanat oculos cordis ad videndũ ſe; ꝓpterea tũ duriſſet. oſtende nobis dñe miſeriam tuã. tãq̃m multis ceteris dictum. quomõ videbim? tũ reperit oñde. adiuua nos. et ſalutare tuũ da nobis. Dando ei ſalutare ſuũ ſanat in nobis vñ poſſimus videre qđ oſtendit? nõ quomõ medicus homo ipe curat. ut lucẽ iſtã oſtendat eis quos curauerit: et aliud ẽ iſta lux quã demõſtraturus ẽ. aliud aũt ipe medicus qui curat oculos quibus oſtendat lucẽ que lux nõ ẽ ipe medicus. Nõ ergo ſit dñs deus nr̃. Ipſe eſt enim medicus qui curat vñ nos videre poſſimus: et ipe eſt lux quã videre poſſum? Totũ tamẽ pſalmũ breuit̃ q̃ntũ poſſum? quãtũ donat dñs pro anguſtia tpis attenti curam? Tytulus eius ẽ in finẽ filijs chore pſalm? finẽ nõ intelligim? niſi quẽ dixit aplus. Finis enim legis xp̃s ad iuſtitiã omni credenti. Ergo ait ꝓmo in tytulo pſalmi poſuit in finẽ; dixerit xp̃m nr̃m in xp̃m. In illũ ſi attendamus nõ errabim?: q̃ ipſe ẽ veritas quo feſtinam? et ipe eſt via p quã curram? Quid eſt filijs chore? Interpr̃tat̃ chore

et verbo hebreo in latinũ ceruũ. Ergo filijs chore. filijs cerui. Q̃d eſt iſte ceruus? Non ut irrideam illũ: ſed ut plorem? an illũ. Num et iuriſerunt illũ quidã et demonibꝰ vaſtati ſũt: quomõ in regno libro ceruũ ihelizeũ irriſerũt pueri. dicẽtes poſt illũ. calue calue; preſſerũt vſi de ſilua. et cõmederũt pueros male irridentes. et plangendos a parentibꝰ ſuis. Significauit hoc factũ ꝓpheta quadã futurũ dñm nr̃m ihm xp̃m. Ille enim ab iudeis irridentibꝰ velut caluus irriſus ẽ: qui in caluarie loco crucifixus eſt. Nos aũt ſi in illũ credierim? filij ipius ſum? Nobis ergo cantat? pſalmus iſte ubi inſcribit? filijs chore: ſum? enim filij ſponſi. Ille quippe ſponſus dans arras ſponſe ſue. ſanguinẽ ſuũ. et ſpm ſuũ ſcm̃: quo ſo cupletauit nos ut eam in iſta pegrinatione. Adhuc aũt ſuat nobis occultas diuicias ſuas. Dñi ea tale pignus dedit? Q̃d eſt qđ ſanat? Itaq̃ cantat ei ꝓpheta in futurũ. et vtit̃ verbis quaſi iam p̃teriti tẽporis; tum q̃ facta dicit que futura erãt. ſ̃ apud deũ et qđ futurũ eſt iã factũ ẽ. Ibi ergo ꝓpheta videbat futura nobis iam vt facta in illius p̃uidentia et p̃ deſtinatione certiſſima: quomõ dicta in illo pſalmo. ubi oĩs xp̃m agnoſcit. Dixit enim ceteraꝰ. tum q̃ euangelium legat. Foderũt manus meas et pedes? dinumerauerũt oĩa oſſa mea? ipi vero conſideraverũt et cõſpexerũt me. diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea: et ſup veſtem meã miſerũt ſortẽ. Quis nõ legẽte lectore pſalmũ agnoſcat euangeliũ? Et tamẽ cũ diceret in pſalmo nõ dñi eſt. foſſuri ſũt manus meas et pedes. ſed foderũt manus meas et pedes? Dictũ eſt dinumerauerũt oſſa mea. ſed dinumerauerũt oſſa mea: nec dictũ eſt. diuiſuri ſũt veſtimẽta mea ſed diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea. Nec oĩa que futura videbat ꝓpha. tum q̃ ꝓterita narrabat. Sic et hic.

Benedixiſti dñe terrã tuã auertiſti captiuitatẽ iacob. Plus ei? anti quis iacob. Iacob ꝓplus iſrl̃ natus de ſemine abrahe in remiſſione. futũ aliqñ heres dei erat. Quidã ergo ille ꝓplus

tu dat̄ est testamentū vetus: sed in ve
ra testamēto figurabat testamētū no
uū. Illa figura erat: ipa exp̄ssio veri
tis. In illa aūt figura sc̄dm quādā p̄mū
tationē futuor data ē illi p̄lo terra
quedā, promissionis in quadā regione ubi
habitauit p̄lus uxorū: ubi est etiam
ihrlm ciuitas. Audiuim⁹ nomē oīs audiuim⁹.
Hanc ergo terrā cū accepisset ille p̄lus.
ab hostibus suis undiq; armis circūq; pug
nantibz multas molestias patiebat: et
cū peccabat in deū suū dabat in capti
uitatē nō ad interitū sed ad disciplinam
nō dāpnante p̄re sed flagellante: et cū
obsessa esse liberabat. et aliq̄ens cap
tiuata ē. et liberata ē illa gens: et mō
in captiuitate ē. et hoc pro p̄to magno.
qđ dn̄m suū crucifixerat. Adigit: Deinde
istos accipim⁹ qđ ait. audisti captiuita
tē iacob: An forte intelligim⁹ hic aliam
captiuitatē. de qua oēs nos volum⁹ li
berari: Nam oīs p̄tinem⁹ ad iacob. si
p̄tinem⁹ ad semen abrahe. Hoc ei dicit
aplus. ut p̄saat votabit tibi semē: id
nō hi qui filij carnis hui⁹ filij dei. sed filij
p̄missionis in semē deputabūt. Offen
dendo dn̄m iudei degenerauerūt: nos
p̄meretendo deū de gente abrahe fī sum⁹
nō p̄tinētes ad carnē. sed p̄tinētes ad
fidem. Imitati enī fidē. filij facti sum⁹:
illi aūt degenerādo a fide exheditati me
ruerūt. Nā ut hoc noueritis qa p̄dide
runt illud qđ nati erant de abrahā: cū
se arroganter iactarēt audiētes dn̄o nr̄o
ihu xp̄o. gl̄antes de sanguīe. et nō de
vita. et dicēnt dn̄o. nos p̄rem habem⁹
abrahā: et ait illis dn̄s. tāq̄ degenerā
tib⁹: si filij abrahe estis. facta abrahe
facite. Si ergo illi, ppterea id nō filij q
nō faciebant facta abrahe: nos ppterea
filij quia facim⁹ facta abrahe. Que est
facta abrahe que facim⁹: Credidit at
brahā deo: et deputatū ē illi ad iust̄
tiā. Ergo oīs ad iacob p̄tinem⁹: imi
tantes abrahe fidē qui credidit deo.
et deputatū est illi ad iustitiā. Quic
ē ergo illa captiuitas. vñ nos volu
m⁹ liberari: Puto ei nemine nostrū
nō esse apud barbaros: nec aliquā
gentē irruisse armatā. et captiuos
duxisse nos. Sed [illegible] mō ostendo quā
dā captiuitatē. in q̄ gemim⁹: et unde
nos liberari rogam⁹ aulus aplūs p̄re
dat. et ipse illā dicat: scripe speculū nos
trū. ille loquat. et nos ibi videam⁹. Re
mo est enī qui nō se hic agnoscat. Aut q⁹
ille btūs aplūs. Condelector ei legi dei
sc̄dm interiorē hoīem. Intus me delectat
lex dei. Video aūt aliā legem in mēbris
meis. repugnantē legi mētis mee. Iam
audisti legē. audi pugnā: captiuitatē
nerdū audieras. audi q̄ sequit. Repug
nantē legi mentis mee: et captiuū
me ducentē in lege p̄ti. que ē in mēbris
meis. Ignouim⁹ ei captiuitatē: quis
nīm est qui nolit se de ista captiuitate
liberari: Et unde liberabit: Am hoc
cantauit iste psalm⁹ futuro. audisti cap
tiuitatē iacob. Cui dicit: Christo, xp̄o in
finē. propt filios chore: ille ei auertit
captiuitatē iacob. Audiet ipm paulū
confitentē. Cū dicet se trahi captiuū a le
ge ī mēbris suis repugnantē legi men
tis sue: exclamauit sub illa captiuita
te. et ait. infelix ego homo. qs me liberā
bit de corpe mortis huius: Quesiuit qs
esset: et statim illi occurrit. gra dei p ihm
xp̄m dn̄m nr̄m. De hac gra dei ppheta
dicit huic dn̄o nr̄o ihu xp̄o. audisti cap
tiuitatē iacob. Attēdite captiuitatē
iacob: attendite qa hoc ē audisti cap
tiuitatē nr̄am. nō liberādo nos a bar
baris ī quos nos ītrim⁹: sed liberādo
nos ab opibus malis. a p̄cīs nostris:
p que nobis sathanas dñabat. Si qs
enī liberatus fuerit a p̄cīs suis: nō habz
unde ei dnet̄ p̄nceps p̄cōrū. Quō enī
audiat captiuitatē iacob: Videte quia
ista liberatio spūalis ē: videte qr intus
agit. Remisisti mālt; iniq̄tatē plebi
tue: operuisti oīa p̄cta eorū. Ecce unde
auertit captiuitatē: qa remisit iniqui
tatē. Iniquitas tenebat captiuū: inuis
sa iniq̄tate liberaris. Confitere ergo te cē
ī captiuitate: ut dign⁹ sis liberari.
Nā qui hostē suū nō intelligit: quō
inuocat liberatorē: Operuisti oīa p̄cta
eorū. Qđ est operuisti: Ut nō illa vi
derēs. Qđ est nō illa videres: Nō illa
vindicares. Voluisti vidē p̄cta nīa:
et ideo nō vidisti. qr ipa vidē noluisti.
Operuisti oīa p̄cta eorū. Pedasti ō
nem irā tuā: auisti ab ira indignatio
nis tue. Et qm̄ de futuro ista dimittit.

quãuis verba p̃terita sonent. sequit̃ et dicit. Conuite nos dñe sanitatũ nostrarũ. Quo narrabat quasi factũ eẽt. quo erat ut fiat? nisi quia voluit ostẽdere p̃terita verba se in ꝓpheta dixisse. nondũ aũt factũ eẽ: Qd dicebat iam factũ est: hinc ostendit qr erat ut fiat. Conuite nos dñe sanitatũ nrarũ: et auerte iram tuã a nobis. Nõ iã dudũ dicebat. auertisti captiuitatẽ iacob. operuisti oĩa pcã eorũ. sedasti omnẽ irã tuã. auersus es ab ira ĩdignatiõis tue: quo hic. aũte irarũdiã tuã a nobis: Respondet tibi ꝓpheta. Illa dico quasi facta. quia video futura: ea vo nondũ facta sũt oro ut veniãt que iam vndiq; auerte iram tuã: Non in eternũ irascaris nobis. De ira enĩ dei mortales sumꝰ: et de ira dei in ista terra ĩ egestate et labore vltus nã mãdatam panẽ. Hoc eĩ audiuit adam qñ peccauit: et adã ille oĩb nob eramꝰ. qr in adã oĩs mortuiꝰ. Qd ille audiuit. scitũ est et nob. Non enĩ eramꝰ iã nos: p̃ eramꝰ in adam. Ideo qcqd euẽit ipi adã. scitũ ẽ et nos ut moreremꝰ. Oẽs eẽ ille fuimꝰ. Ea enĩ peccata parentũ nõ ptinẽt ad filios que fecũt parẽtes iã natis filijs. Iam enĩ nati filij ad se ptinent: et parentes ad se ptinent. Itaq; illi q̃ nati sũt si tenuerũt vias parentũ suorũ malas: nrũ est ut portent et merita ipsorũ. Si aũt mutauerũt se. et nõ fuerũt imitati parentes malos: ĩaputat hec meritũ suũ. nõ meritũ parentũ suorũ. Usq; adeo aũt nõ tibi obest pcm pris tui si te mutaueris. ut net ipsi pri tuo ob sit si se mutauerit: sed iã qđ cepit ad mortalitatẽ ista cadit nra dixit de adam. Qđ dixit: Ista fragilitatẽ carnis. hoc tormentũ dolorũ? hanc domũ pauptatis: hoc vinculũ mortis. et laqueos tẽptationis. Portam ꝓcellosa ista. in tartarũ hac: et ira dei ẽ ista. qr vindicta dei ẽ. Sed qa futurũ erat ut regenerarem. et redendo nouũ efficerem. atq; in resurrectiõe oĩb ista mortalitas cõsumeret. et nouitas tocꝰ hoĩb reparet. sicut enĩ in adam oĩs moriũt. sic et in xpo oẽs viuificabũt: hoc vidẽs ꝓphetauit. Non in eternũ irascaris nobis: nel extendas iram tuã a generatione in

generationẽ. Erit prima generatio mortalis de ira tua: erit altera generatio imortalis de misericordia dei. Qđ ergo tibi pstitisti tu homo? vt qua cõuersus es ad deum misereris miam ipsius? Qui aũt nisi nõ sũt: nõ sũt adepti miam. si ĩuenerũt nam. Quid aũt: Vt cõuertens possis nisi vocaueris: Nõne ille qui te vocauit auersũ. ipse pstitit vt cõuertens: Ipse tibi ergo arrogare net ipam conversionẽ: qua nisi te ille vocaret fugientẽ non posses cõuerti. Deterea et ipm cõuersiõis beneficiũ deo tribuens ꝓpheta orat et dicit. Deus tu cõuertens vivificabis nos. Et nõ quasi nos ipi nra sponte sumꝰ tua cõuertimur ad te et tu vivificabis nos: sed tu cõuertens vivificabis nos: vt nõ solũ vivificatio nra a te sit. sed ea ipa cõuersio ut vivificem. Deus tu cõvertens vivificabis nos: Et plebs tua letabit in te. Letabit in bono suo letabit in te. Qñ enĩ voluit habe gaudia de se: ĩuenit planctũ in se. Nũc vo ea totũ gaudiũ nrm deus est: qui vult securus gaude. ĩ illo gaudeat qui nõ pt perire. Qđ enĩ frẽs mei gaudere vultis in argento: Aut argentũ petere aut tu. et nemo sat qđ prudenter tamẽ illud constat. qr vtrũq; peccatũ ẽ. quid pus interũ est. Nã net homo hic potest manere semp. net argentũ pt manere semp: sit autũ sit vestis. sit domus sit pecunia. sit lata predia. postremo lux ista. Volo ergo velle gaudere in istis: si gaude ĩ illa lux. que non habet octasum. Gaude ĩ illa luce quã nõ prędit hesternus dies. net sequitur crastinus. Qđ est ista lux: Ego sũ ista lux mũdi. Qui tibi dixit ego sum lux mũdi. vocat ad se te: cũ vocauerit te. cũ cõuertit te sanauerit te: cũ sanauerit te. videbis duerse tuã. au dixit. Ostende nobis dñe miam tuã. Hoc ẽ qđ tantum? et iã hinc dixit? Ostende nobis dñe misericordiam tuã: Et salutare tuũ da nobis. Salutare tuũ ipm tuũ. Felix est cui ostendit deus miam suã. Ipse ẽ qui supbire nõ pt. cui deus ostendit misericordiã suã. Ostendendo ei illi miam suã. psuadet illi qa aliquid boni habet ipe homo. nõ hꝫ nisi abillo.

qua oñe bonū nr̄m ipse ē: et tū videt
homo quotq̄d boni habet nō se habere
a se sed a deo suo. videt quia totū q̄d ab
illo laudat. de mūa dei est. nō de mea
tis ipsius? et videndo ista nō superbit.
nō superbiendo nō extollit. nō se extol
lendo nō cadit. nō cadendo stat. stan
do inhereret: inherendo manet. manendo
ifruit. et letat in dño deo suo. Eruit
illi delicie ipse qui fecit illū: et delicias
ipsas nemo corrūpit. nemo impellat.
nemo auferat. Q̄s potens minabitur
auferre? Quis tirannus malus. q̄s la
tro. q̄s insidiator tibi tollit deū? Et
p̄t tibi tollere totū q̄d possides corpore:
nō tibi tollit eū quē possides corde. Ipa
est mūa. quā vana deus ostendat nob.
Ostende nobis dñe mūam tuā: et salu
tare tuū da nobis. Xp̄m tuū da nobis.
In illo enī est mūa tua: dicam illi et
nos. da nobis xp̄m tuū. Iam quidē de
dit nobis xp̄m suū: adhuc illi tamē
dicam. da nobis xp̄m tuū: q̄a dicam
illi. panē nr̄m cotidianū da nob hodie.
Et quis ē panis nr̄. nisi ipe qui dixit.
ego sū panis viuus. q̄ de celo descendi:
Dicamus illi. da nobis xp̄m tuū. De
dit enī nobis tras tū & hoīem quē nou
mus: dedit hoīem. eūp̄m nob datum
ē deum. Hoībus enī hoīem dedit: qua
lem illū hoībus dedit. qualis possit
capi ab hoīnibz. Deū enī xp̄m nullus
hoīm capere poterat. Factus ē hoīnibz
homo: seruauit se deū dijs. An forte ar
roganter dixi: Heuera arroganter ñ ipse
oñib. Ad hanc ipam adoptionē renoua
mur. vt efficiamur filij dei. Iam quidem
sumus? sed p fidem. Sumus quidē & in spe:
nondū sumus in re. Spe enī salui facti
sumus. sicut dicit ap̄lus: spes aūt que
videtur nō est spes. Q̄d enī videt quis
quid sperat? Si aūt q̄d nō videm spe
ramus: p patientiā expectamus. Quid
enī expectam p patientiā. nisi videre
q̄d credim? Modo enī credim q̄d non
videmus: pmanēdo in eo q̄d credētes
nō videm. meretbimur videre q̄d credim?
Ptereā iohānes in epla sua q̄d ait:
Dilectissimi filij dei sumus: et nōdū
apparuit q̄d erim? Quis nō exultet si
subito nescio cui pegrinanti et igno
ranti gen suū panem aliquā egestā
tem et erūpniam. et in labore cōstituto
dicet. filius senatoris es. pater tuus
amplo patrimonio gaudet. ire vera
reuocat te ad patrē tuū: Quali gaudio
exultaret? si hoc nō fallax pmissor di
cet? Venit ergo nō fallax ap̄lus xp̄i et
ait. Quid est q̄d de vobis despatis? Q̄d
ē q̄d vos affligitis. et meore afficitis?
Q̄d est q̄d cōcupiscentias vras seq̄do
in egestate istarū voluptatū conteri
mini? Habetis p̄em. habetis p̄iam.
habetis p̄monitū. Quis est iste p̄?
Dilectissimus filij dei sumus. Quare ergo
nō videm p̄em nr̄m? Quia nondum
apparuit quid erim? Iam sum? sed in
spe: nam q̄d erim nondū apparuit. Et
quid erim? Sciam ingt. quia cū appa
ruerit similes ei erim? qm videbim eū
sicuti est. Sed hoc de patre dixit? de filio
autē dño iesu nō dixit? Et forte videdo
p̄em nō videndo filiū erimus beati?
Xp̄m audi xp̄m. Qui me videt. videt et
patrē. Cum enī vnus ds videt? trini
tas videt? p̄r et filius et sp̄us sanctus.
Audi expressius q̄a ip̄ius filij visio tri
buet nobis bēatitudinē: et nichil int̄est
int̄ visionē ipsius et visionē patris.
Ipe ait in euangelio. Qui diligit me
mādata mea custodit: et ego diligā
illū. et ostendā meipm illi. Loquebat
illis et dicebat. ostendā meipm illi.
Quare nō erat ipe qui loquebat? Sed
carnē caro videbat: diuinitatē cor nō
videbat. Ad hoc aūt caro carnē vidit.
vt p fidem cor mūdaret: vñ ds videt.
Dictū est enī de dño. fide mūdans corda
eorū: et dicit dñs. bti mūdo corde. q̄m
ipi deū videbunt. Ergo si nob pmisit
ostendē se nobis? qualis ē pulchitudo
eius? Frēs cogitate oīa ista: q̄ vide
tis pulchra que amatis ipe fecit. Si
hec pulchra sūt. quid est ipse? Si hec
magna sūt. quantus ē ipe? Ergo ex is
tis que hic amam illū magis desi
deremus. et contēpnentes ista illū diliga
mus: vt ipa dilectione p fidem cor mūde
mus. et mūditū cor nr̄m idoneat aspectui
illius. Iux que nobis ostendit. sanos
nos debet facere: hoc agit mō fides.
Hoc ergo hic dicim et salutare tuum
da nobis dñe. Da nobis xp̄m tuū? no

uerum⁹ xp̄m tuū. videam⁹ xp̄m tuū:
nō quō illū uiderūt iudei et crucifixe
runt. sed quō uident angeli et gaudent
Audiam q̄d loquat⁹ in me dñs deus.
Quieta dicit. loquebat⁹ in illo dō meus:
et mūdus fremebat illi strepitum foris.
Cohibens ergo aliquātō ab strepitu mū
di. et auertens se ad se. et a se in illū cui⁹
autem audiebat interius. q̄si obturans
aurem contra tumultuantē uite hui⁹ in
quietudinē. et contra aīam quā corpus
q̄d corrūpit⁹ aggrauat. et sensū quem
terrena habitatio depmit multa cogi
tantē et aut. audiā quid loquat⁹ i me
dñs deus. Et audiuit quid? Qm̄ lo
quet⁹ pacem in plebē suā. et sup sanctos
suos. Vox ergo xp̄i. vox ergo dei pacē:
ad pacē vocat. Ueia dicit. q̄ūq; nōdū
estis in pace. amate pacē. Q̄d ēi vobis
melius de me inuenire potestis. quam
pacē? Par quid est? Vbi nullū bellū
est. Q̄d est ubi nullū bellū est? Vbi
nulla contradictio: ubi nichil resistit. ni
chil aduersum ē. Videte si iam ubi sum?
videte si iam nō est conflictus cū dya
bolo: videte si nō oēs sancti & fideles
cū principe demonion luctant⁹. Et q⁹
mō cū illo luctant⁹. quē non uident?
luctant⁹ cū corrupitentijs suis. quibz
ille suggerit pcā: et nō consentiendo
q̄d suggerit. et si nō uincūt cū pugnāt.
Nondū est ergo pax. ubi pugna est.
Aut date mihi hoiem. q̄ nichil tēpta
tionis patit⁹ in carne sua: et possit
in diē. quia iā pax est. Nichil quidē
tēptationis forte patit⁹: in illicitis vo
luptatibz: saltē suggestiones ipsas
patit⁹. ul' suggerit illi q̄d respuat. vel
delectat uñ cōtineat. Sed certe iā nichil
delectat illicitū: ul' tonē famem et
sitim pugnat cotidie. Q̄s enī iustus
hoīm alienus? Pugnat ergo cotidie fa
mes et sitis. pugnat contra nos lassi
tudo carnis: pugnat detrāctio sōpni.
pugnat oppressio. Vigilare volum⁹.
dormitam⁹: ieunare volum⁹. esurim⁹
et sitimus. Otiare volum⁹ defatigam⁹:
quietum⁹ sedē. si et hoc diu facim⁹. desi
tim⁹? Atq̄ d nobis puiderim⁹ ad refec
tionē: illuc rursus inueniem⁹ defectio
nē. Esuris dicit tibi aliq̄s. respondes.
esurio. Ponit aīa te tibi. ad refectionē
posuerat: p seuera in eo quod posuit.
Certe reficere te volebas: hoc age sēp.
hoc agendo i eo q̄d adhibueras ad re
fectionē ibi inuenies lassitudinē. Nul
tū sedendo fatigatus eras: surgis de
ambulando refici. P seuera in eo q̄d
ē fiendū: multū deābulando lassabeis.
sedere iterū quer. Inuenī aliq̄d multū
unde te refici as: ubi si p seueraueris ue
nō defici as. Qualis ē ergo ista pax qm̄
hic habent hoīes tantis resistentibus
molestijs cupiditatibz indigētibz lassi
tudinibz? Non ē ista via. nō est p fecta
pax. Que erit p fecta pax? Oportet cor
ruptibile hoc induē incorruptionem.
et mortale hoc induē imortalitatē: tūc
fiet sermo qui scr̄ptus est. absorta ē mors
in victoria. Vbi ē mors aculeus tuus?
Vbi ē mors cōtentio tua? Vbi ēi adhuc
mortalitas? quomō plena ē pax: ēt
enī de morte venit lassitudo ista quā
inuenim⁹ in omībus refectionibz nīs.
De morte ē quia corpus mortale por
tam⁹: q̄d quidē mortuū dicat aplūs ēt
ante aīē resolutionē. Corpus q̄dem mor
tuū est, pter peccatū. Iā si p seue
raueris in eo q̄d refici as. etiā morieris.
P seuera in multū mādicādo: ipa te
te interficiet. P seuera multū ieunādo:
inde morieris. Sede semp ut nolis sur
ge: morieris inde. Ambula semper ut
nolis quiescē: morieris inde. Vigila
semp ut nolis dormire: morieris inde.
Dormi semp ut nolis vigilare: morie
ris inde. Quādo aūt assūpta fuerit
mors in victoria. nō erit ista: et erit
pax plena et eterna. Erim⁹ in quadā
ciuitate frēs. q̄n de illa loquor finire
nolo: et maxime q̄n scandala ibi nō
erunt. Quis nō desideret illā pacē vi
dere? amicus nō erit. quo iumentis nō ituri?
ubi nullus tēptator est. nullus sed
nos sub. nullus diuidens ip̄lin de. nul
lus fatigans ecclīam in mīsterio dya
bolus? q̄n ipse princeps ipōz mittet⁹ in
ignē eternū. et huj cū illo querēq; illi
consentiūt. et recedere ab eo nolunt:
Erit ergo pax purgata in filijs dei ōib⁹
amantibz et se videntibz: plenos deo:
cū erit deus oīa in ōibus. Cōtemplem
spectandā pacē habebim⁹ deū. cōtem
possessionē habebim⁹ deū: cōtem pace

habebim⁹ deū. ℣ Quid enī est quod
mō nobis dat. ipe nobis erit p oībus
que dat: ipa erit pfecta et plena par.
Hant loquit² in plebē suā⁹: hant vo
lebat audire ille qui ait. audiā qd
loquat² in me dīs deus: qm loqtur
patē in plebē suam. et sup sōs suos.
Et in eos qui cōuertūt cor ad ipm.
Epa frēs. ibitis ut ad vos ptineat ipa
pax quā loquit deus: Conuertite cor
ad ipm. nō ad me á ad illū á ad illū.
aut ad ipdam hoiem. Qsqs ei homo
voluerit conūtere ad se corda hoīm. ca
dit tū ipsis. Qd est melius ut cadas
tū illo ad quē conūteris⁹? an ut stes cū
illo cū quo cōuerteris: Gaudiū nrm.
pax nra. requies nra. finis oīm moles
tiarū non ē nisi deus. Beati q conuer
tunt cor ad ipsum. ℣ Verūptī prope
timentes eū salutare ipsius. Erāt qdā.
timebant eū in gente iudeorū. p oēm
terram ubiq pdola colebant². demoīa
bat² deus. Sed ppter quid timebat²? In
veteri testamento timebat². ne daret
illos in captiuitatē. ne tolleret illis t
ram. ne grandine cōtunderet uites ip
sorū. ne faceret sterules uxores eorū: ne
auferret ab eis filios ipsor. Hec ei tan
nalia. pmissa dei tenebant adhuc p
nas animas. et ppter hec timebat² dīs:
sed prope illis erat. qui ul' ppt' hec ip
sum timebant. Terrā petebat pagan⁹
a dyabolo: terrā petebat iudeus a deo.
Vnū erat qd petebant. sed nō vnus aq⁹
petebant. Petebat iste qd pagan⁹ pete
bat. discernebat² tamē a pagano⁹ qa
ab illo ista petebat qui oīa fecerat. et
ppe illis erat deus quā gentibus prope
erat: tū respexit et eos qui longe erant.
et eos qui ppe erant sicut dicit aplus.
et veniens euangelizauit patē vob
qui eratis longe. et patē hys q prope.
Quos dixit qui erant ppe: Judeos q
bnū deū colebant. Quos dixit q erant
longe: Gentes qui dimiserunt cuma
quo facti erant: et colebant ulla que
ipsi fecerant. Non enī regionibus lon
ge est quisq a deo. sed affectibus. Amas
deū ppe es: odisti deū longe es. Vno
loco stans et ppe es. et longe es. Ergo
frēs respexit iste pheta qmqm gene
ralem vidit miam dei sup oīs. tū a
liqd speciale et ppriū vidit in gente
iudea et ait. audiā quid loquat² in me
dīs deus: qm loquet² patem i plebem
suā. Et plebs ipius nō iudea sola erit.
sed de oībus gentibus colliget²: qz sup
sanctos suos loquet² patem. et in eos
qui conuitunt cor ad ipm. et oīs qui
cōuersuri sūt cor ad ipsū de oīi orbe
terrarū. ℣ Verūptī ppe timētes eū salu
tare ipius⁹? ℣ t inhabitet gloria in
terra nostra. idest in ea terra in q̄ nat⁹
erat ppheta ut habitet glia maior: qz
inde cepit predicare ipius. inde apli et
illuc primus missi⁹? inde pphete ibi pmū
templū. ibi sanctificabat² deo. ibi patri
archē: ibique eccā venit de semīe abrē.
ibi manifestatus est ipūs. ibi appari
it ipūs. Inde enī virgo maria que pe
perit ipm: ibi ambulauit pedibus suis.
ibi mirabilia fecit. Postremo tantum
honorē illi genti detulit: ut ni eū int²
pellaret quedā mulier chananea sa
lutē querens filie sue direnti ei. nō sum
missus nisi ad oues que perierāt dom⁹
isrl. Hoc ergo videns ppheta ait. ve
rūptamē ppe timētes eū salutarē ipi⁹:
ut inhabitet gloria in terra nra.
seruoidia et veritas obuiauerunt sibi.
Veritas in terra nra et p sona iudeor:
mia in terra gentiū. Veritas enī ubi⁹:
Ubi erant eloquia dei. misdia ubi⁹:
In illis qui dimiserāt deū suū. et con
uerterant se ad demonia. Nūqd et ip
sos desperat⁹? Quomō si diret vota et
istos longe fugitiuos. qui multū a
me recessērūt: vota iueniant me que
ventē se. quia ipsi nolebāt q̄rere me.
Ergo mia et veritas obuiauerūt sibi:
Iustitia et pax osculate sūt se. Fac
iustitiā et habebis patem: ut osculet²
se iustitia et pax. Si enī nō amaueris
iustitiā: patem nō habebis. Amāt
enī se duo ista iustitia et pax. et osci
lant² se: ut qui fecerit iustitiā. inve
niat patē osculantē iustitiā. Due
amice sūt: tu forte unā vis. et alterā
nō facis. Nemo est enī qui nō iustipa
cem: sed nō oīs volūt opari iustitiā.
Interroga oīs hoīes. vis patē: imo o
ve tibi respondet totū genus hoīm.
opto. cupio. volo. amo. Ama et iusti

nam: qua due amice sūt iustitia & pax
Iustitia et pax ipe se osculant. Si ami
cū patrē nō amaueris: nō te amabit
ipsa pax. nec veniet ad te. Qd ei mag
nū est desiderare patrem? Cuius malus
desiderat patrē. Bona enī res est pax.
Sed fac iustitiā: quia iustitia & pax se
osculant. nō litigant. Tu qre litigas
cū iustitia? Ecce iustitia dicit tibi. ne fu
reris et nō audis. nec adulteres. et nō
vis audire: nō facias alteri qd tu pati
nō vis. nō dicas alteri qd tibi dici nō vis.
Iniquus es amice mee dicit tibi pax.
Quid me queris? Amicta sū iustitie: q
cūq; iuenero iniquū amice mee nō ad
illū accedo. Vis ergo venire ad patrem:
fac iustitiā. Ideo alius psalm⁹ dicit t.
declina a malo et fac bonū. hoc est a
ma iustitiā: et cū declinaueris a malo
et feceris bonū. quere patrē. et p̄sequ
re eam. Iam enī nō diu illā quereris: q
ipa occurret tibi vt osculet iustitiam.
Veritas de terra orta est: xps de fēa
natus ē. Veritas de terra orta ē: filius
dei de carne processit. Quid est veritas?
Filius dei. Quid est terra? Caro. Interro
ga vnī natus est xpūs: et vides qa ve
ritas de terra orta est. Sed hec veritas
que orta ē de terra. erat an̄ terrā: et p
ipsā facta est celū et tra. Vt iustitia
de celo p̄spiceret. id est vt iustificarent
hoīes diuina gra: veritas nata ē de
maria virgine. vt posset pro illis iusti
ficandis offerre sacrificiū. sacrificiū
passionis. sacrificiū crucis. Et vñ offer
ret sacrificiū pro p̄cīs nīs. ni moreret:
Vñ aut moret ni a nob̄ assumpet ubi moret:
Desti a nob̄ sumet cūnē mortalē r̄ps mori
nō posset: qr vbi nō moit. ibi nis moit.
vt et sapia dei nō moret. Quomō ergo
offerret sacrificiū. victimā salutarē.
si nō moreret? Quō aut moreret? nisi
carnē induceret? Quō carnē induet?
nisi veritas de terra oriret? Ve
ritas de terra orta ē: et iustitia de celo
p̄spexit. Possum⁹ hinc dicere alter sen
sum. Veritas de tra orta ē: confessio
ab hoīe. Homo enī p̄cōr es ab o terra.
qui qñ peccasti. audisti. terra es. & in t
ram ibis: oriat de te veritas. vt ispi
ret de celo iustitia. Quomō ergo orie
tur a te veritas. nī tu p̄cōr sis. nī tu
iniquus sis: Confite peccata tua:
et oriet de te veritas. Si enī nī sis in
quus dicis te iustū? quō a te oriet
veritas? Si aut nī sis iniquus. dicis te
iniquū: veritas de terra orta ē. Imitē
illū publicanū longe a pharisco i tē
plo orantē: qui nec oculos ad celum
audebat leuare. sed percutiebat pectus
suū dicens. Dne. p̄picius esto mi pctōri.
Ecce veritas de terra orta est: qr cōfes
sio peccatōr ab hoīe facta est. Qd ergo
secuit? Amen dico vobis. qr descēdit
iustificatus publicanus ille magis q̄
ille pharisceus: qua oīs qui se exaltat
humiliabit. et qui se hūiliat exalta
bit. Orta est veritas de terra in cōfes
sione peccatōrū: et iustitia de celo p̄spexit.
vt descendet iustificatus publicanus
ille magis q̄ ille pharisceus. Nā vt
noueritis qr veritas ptinet ad cōfes
sionē peccatōr: ait ioties euāgelista.
Si dixerim⁹ qr peccatū nō habem⁹.
nos ipos seducim⁹. et veritas in nob
nō est. Quomō ergo veritas de terra
oriet. et iustitia de celo. p̄spiciet: Au
di illū sequentē et dicentē. Si confite
am peccata nīa: fidelis ē & iustus
vt remittat nobis p̄cā. et purget
nos ab omni iniquitate. Veritas
de terra orta est. et iustitia de celo p̄
spexit. Que iustitia de celo. p̄spexit:
qm̄ dei dicentis p̄cam⁹ habem⁹ hoī. qa
ipe sibi nō peperit: ignoscam⁹ qr ipe
agnouit. Conuersus est ad pniam. ego
p̄cōr suū: cōuertar et ego ad eū ille
randū. Veritas de terra orta est: et
iustitia de celo p̄spexit. Et tei dns
dabit suauitatē: et terra nīa dabit
fructū suū. Vnus versus restat: pcu
vt sine tedio sit qd dicturus sū. Atten
dite rem necessariā frēs mei: attendi
te. capite. auferte vobis cū: et nō sit
iam semen dei in cordibus vīs. Ut
utis in qt de terra orta ē. confessio pc
catōrū ab hoīe: et iustitia de celo p̄
spexit. id est a dño deo data est iustifi
catio cōfitenti. vt ipe agnoscat ipius
pcm: pcm aut fieri nō posse i ille fece
rit cui confitet credendo in eum qui
iustificat impiū. Tua ergo pcā po
tes habē: fructū bonū nō habebis ni
ille dederit cui cōfiteris. Ideo nī dns

ſet veritas de terra orta eſt. et uſtitia a
de celo pſpexit: tamq̄ diceret ei. q̄d eſt
quod duriſti. uſtitia de celo pſpexit.
eterni dñs inq̄t dabit ſuauitatē: et t
ra nr̄a dabit fructū ſuū. ℣os ergo reſ
piciam⁹ nos. et nichil in nobis inuenen
mus niſi pr̄a: odertim⁹ pr̄a et deſidem⁹
uſtitiā. Cū enī reperim⁹ odiſſe pr̄a.
iam ipm oduī pr̄oz ſimules nos imi
pit facē deo: quia hoc oduum⁹ q̄d odit
et deus. Cū ergo repiam⁹ odiſſe peccata.
et confiteri deo⁹: tūc te delectatiōes illa
te rapiunt et duriūt te. ad ea q̄ tibi nō
ꝓſunt. ingemiſce ad deū. et cōfitens illa
pr̄a tua mereberis ab illo delectatio
nē: et ſuauitatē uſtitie dabit tibi fa
ciendi. ut ītrapiat te delectatē uſtitia.
quē primo delectabat ūquitas: ut q̄
primo gaudebas īebrietate. gaudeas in
ſobrietate⁹: qui primo gaudebas de fur
tis. ut tolleres homī q̄d non habebas.
queras donare nō habenti q̄d habe
bas: et quē delectabat rapere. deleatet
donare. quē delectabat expectatē. deleatet
orare⁹: quē delectabāt tantula nugato
ria et adulterina. deleatet primū dicere
deo: curē ad ecclīam. q̄ primo curebas
ad theatrū. Dñ nata ē iſta ſuauitas⁹:
niſi quia dñs dabit ſuauitatē. et tra
nr̄a dabit fructū ſuū: Ecce enī videte
q̄d dico. Ecce locuti ſum⁹ vobis verbum
dei: ſemen ſparſum⁹ deuotis cordibz. tū
q̄ ſultata ītuentes pectora vra amico
confeſſionis. Deuotiōe et ītentione ſuſce
pitis ſemen: cogitate de vbo q̄d audiſ
tis tamq̄ glebas frangētes. ne ſemen
rapiant volatilia. ut poſſit ibi germi
nare q̄d ſeminatū ē. Et niſi vb plucit.
quid ꝓdeſt q̄d ſeminat⁹? Hoc eſt dñs
dabit ſuauitatē: et terra nr̄a dabit
fructū ſuum. Ille enī viſitationibus
ſuis. in otio. ī negotio. ī domo. ī lecto.
in cōuiuio. ī collocutione. ī deābulatio
one. viſitet nr̄a corda⁹: ubi nos ſum⁹
veniat ymber dei. et fructificet q̄d ibi
ſeminatū eſt: et ubi nō ſum⁹ nos et ſe
mentē ſemūbus q̄ ſparſim⁹?
ut attendētes poſtea bonos mores
vros. ea ā de fructu gaudeam⁹? Cū
dñs dabit ſuauitatē: et terra noſtra
dabit fructū ſuū. Iuſtitia ante eū

ꝓcedit: et ponet in via greſſus ſuos.
Iuſtitia illa ē que ē in cōfeſſione pec
catoz: veritas enī ipſa eſt. Iuſtus ei de
bes ee in te. vt puniat te: ipa ꝓma ē hoīs
uſtitia vt punias te malū. et faciat te
deus bonū. Quia ergo ipa eſt ꝓma hoīs
uſtitia. ipa fit via deo vt veniat ad te
deus: ibi illu fac viā in confeſſione pr̄oz.
Deo et voluit ei baptizare ī aqua pr̄ue.
et vellet ad ſe venire penitētes de ꝓpriis
ſuis factis: dicebat hoc. pate viam dño.
vitas faciē ſemitas eius. Placebas ē
in pr̄is tuis o homo: diſpliceat tibi q̄
eras. vt poſſis eſſe q̄d nō eras. Parate
viam dño. ꝓte dat iſta uſtitia vt confi
tearis pr̄a: veniet ille et viſitabit te.
qua ponet in via greſſus ſuos. Eſt ei
iam ubi ponat greſſus ſuos: eſt ubi
ad te veniat. Ante aūt q̄m cōfiteris
pr̄a intr̄ diuerteris ad te viā dei. nō erat
quo ad te veniret⁹: confite vitā et apis
viam. et veniet xp̄us et ponit in via
greſſus ſuos: vt te informet veſtigi
is ſuis. Explicit pſalm⁹ lxxxiiij. Incipit

Nullū magnus pſalm⁹ lxxxv.
donū preſtare dēs poſſet ho
mīibus. q̄ ut verbū ſuū p
q̄d condidit omīa faceret illis
caput. et illos ſibi tam q̄m
membra cōaptaret. vt eſſet filius dei et
filius hominis. et vnus deus cū pīe. vn⁹
homo cū hominibus⁹: vt et q̄n loq̄mur
ad deū deprecantes. nō in filiū ſeparē
mus. et q̄n precat⁹ corpus filii. nō a ſe
ſeparet caput ſuū: ſicq̄ ipe vnus ſalua
tor corporis ſui dñs nr̄ ihūs xp̄us filius
dei. qui et orat pro nobis. et orat ī nob.
et oratur a nobis. Orat pro nobis vt
ſacerdos nr̄. orat in nobis ut caput
nr̄m: orat⁹ a nobis vt deus nr̄. Agnoſ
cam⁹ ergo et in illo voces nr̄as. et voces
eius in nobis: neq̄ aī aliq̄d dicat⁹ de
dño ihu xp̄o magis ī ꝓphetia q̄d pti
neat velut ad quandā humilitatē ī dig
nā deo. dubitem⁹ illu eā tribuē. q̄ nō
dubitauit se nobis adūgere. Ei q̄pe
ſeruit vniūſa creatura. quia p ipm
facta ē vniūſa creatura⁹: et ꝓpter ei
eius ſublimitatē diuinitatēq̄ ītue
mur⁹ q̄n audim⁹. in pncipio erat verbū.
et verbū erat apud deū. et deus erat
verbū. hoc erat in pncipio apd deū.

omīa p ipm facta sūt. et sine ipso factum
est nichil: ītuentes hant excelsam et su
peminētissimā. et excedentē omīa crea
turarū sublimia diuinitatē filij dei. au
dimus etiā in aliqua pte scripturaꝝ ve
lut gementē. orantē confitentē. et du
bitam⁹ ei tribuie verba hyet. ex eo q̄ co
gitatio niā de recenti eius ocēplatioē
que erat in diuinitate pigrescat descendē
ad eius hūilitatem? et tamq̄ faciat il
li iniuriā. si eius verba in hoīe agnoscat.
ad quē verba dirigebat cū deū deprea
ret. Horret pleriq; et conat⁹ mutare sen
tentiā: et non ei occurrit in scriptura.
nisi qđ ad ipm referat. et ab illo deu
ave nō sinat. Expergiscat² ergo et exsurgi
let in fide sua. et videat quia ille quē
contēplabat² pauloante i forma dei.
formā serui accepit. in similitudie hoim
factus. et habitu inuentus vt homo.
hūliauit se factus obediens usq; ad
mortē⁹. et verba psalmi volut ee su
a in ore pendens et dicens. dē me⁹
deus meus. vt qđ me deliquisti: Orat²
ergo in forma dei. orat in forma serui.
ibi creator hit creatus: creaturā mu
tandā nō mutatus assumēs. et sicī
nos faciens vnū hoiem caput⁹ et corp⁹.
Diam⁹ ergo ad illū p illū. in illo. et di
am⁹ cū illo. et dicat nobiscū: diam⁹ cū
illo. dicat in nobis psalmi huius oōnē
qui tytulat² oratio dauid. q: dñs nr
secdm carnē filius dauid. secdm vēo di
uinitatē dñs dauid et creator dauid:
et nō solū ante dauid. sed añ abrahā
et quo dauid. sed et añ adam et quo
oēs homines: sed et ante celū et tra
in quo oīus creatura est. Nemo ergo
nr audit hec verba dicat nō xps dicat.
aut rursus dicat. nō ego dico: ymo si
se in xpi corpore agnoscat. vtrūq; dicat
et xpus dicat. et ego dico. Nō potes ali
quid dice sine illo: et dicit aliqđ sūte.
Nōne habem⁹ in euāgelio. ubi certe
scriptū est. in pncipio erat verbū. et
verbū erat apud deū. et deus erat vbū.
oīa per ipm facta sūt⁹: Ibi certe ha
bem⁹. et tō tristatus ē ihūs. et fatiga
tus ē ihūs. et dormiuit ihūs. et esuri
uit et sitiuit ihs. et orauit et pnoctā
uit in orando ihūs. pnoctauit inq̄t
ihūs et pstabat in orando: et globi
sanguīs decurrebant p corpus eius.
Quid oñdebat qñ per corpus orantis.
globi sanguīs distillabant? nisi qua
corpus eius qđ est ecclia martyrū san
guine defluebat:

Inclina dñe aurē tuā et exaudi me. Ille
ex forma serui dicit. tu serue in forma
dñi tui. inclina dñe aurē tuam. Inclī
nat aurem. si tu nō erigas aurem.
Hūliato enī appropīquat. ab exalta
to longe discedit: nisi quē ipe exhū
liatū exaltauerit. Inclinet ergo dñs
aurē suam ad nos. Ille enī sursum ē:
nos deorsum. Ille in altitudine nostī
hūilitate: sed nō reliqui. Ostendit enī
dilectionē suam deus in nobis. Di enī
cū adhuc peccatores essem⁹ xpūs p nobis
mortuus ē: vix enī mq̄t pro iusto quis
morit. Nam pro bono forsitan qs au
deat mori: Dñs aūt nr pro ipiis mor
tuus est. Nequ enī merita nra p̄cesser
pro quibz filius dei moreret²: sed qua
magis nulla erāt merita. magnia erāt
mia. Cū certa ergo qñ firma pmissi
one seruat iustus vitā suā⁹? qui dona
uit iniustis mortē suā: Inclina domine
aurem tuā et exaudi me: Quñ egen⁹
et inops ego sum. Ergo nō inclinat au
rem ad diuitē⁹? ad inopem et egenū
inclinat aurē. idest ad hūilem et ad
confitentē. ad indigentē mia: nō ad
saturatū et extollentē se. et iactantē
se quasi nichil desit ei. et dicentem.
grās tibi qua nō sum sicut publica
nus iste. Diues enī phariseus iacta
bat merita sua: inops publicanus
confitebat² pcta sua. Nec sit aliqua
tis fīes qđ dici ad diuitē nō inclinat
aurem suā. tamq̄ nō exaudiat dās
eos qui habent auru et argentū et fa
mulia et fundos. si sit forte nati sūt.
aut cū lucrū rerū humanarū tenēt.
tantū meminerīt qđ aut aplus. pa
pe diuitijs huius mūdi. nō supbe sapē
Qui enī nō supbe sapiunt. in deo
paupes sunt. Et paupibus atq; in
opibz et egenis inclinat aurē suā.
Norunt enī spem suam nō esse ī au
ro et argento: neq; in illis rebz quib⁹
ad tempus rerū fluere videnti. Sufficit vt
fiat vt diuitie nō illos pdant: vt
nō obsint satis est. Nam posse m

chil possunt: ¶ Plane pdest opus mie
et in duite et in paupe. ¶ In duite et vo
lūtate et opere: in paupe et sola volū
tate. Cū ergo talis est. contēpnens in se
q̄q̄d ē vnde supbia solet inflari: pau
per dei est. inclinat illi aurem suā: no
uit enī tribulatū cor eius. Cte frēs
ille paup ante ianuā diuitis vlcerosꝰ
qui iacebat. ab angelis ablatus ē in
sinū abrahe. sic legim⁹ sic tredim⁹: di
ues aūt ille qui induebat² purpura
et bisso. et epulabat² cotidie splendide.
ablatus est ad inferos ad tormenta.
Nūq̄d vere ille paup merito illi⁹ mo
die ablatus ē ab angelis? diues aūt
ille pūs diuitiarū suarū ad tormenta
missus ē: ¶ In illo paupere. hūilitas in
telligit² honorificata: in illo diuite su
pbia dāpnata. Breuit̄ probo q̄ non
diuitie sed supbia in illo diuite tribua
bat². Certe ille paup in sinū abrahe
sublat⁹ est. De ipso abraham dicit
scīptura. q̄a habebat sic plurimū
auri et argenti. et diues fuit in terra.
Si quis diues ē ad tormēta rapit²? quo
mō abrahā pcesserat pauperem. vt ab
latū in sinū suū suscīperet: Sed erat
abrahā in diuitijs paup. humilis.
tremens. et oīa pcepta obaudiens:
usq̄adeo aūt pro nichilo habebat il
las diuitias. vt iussus a dño filiū suū
īmolaret. cui seruabat diuitias. Dis
cite ergo esse īopes et paupes: siue q̄
habēs aliq̄d in ista seculo. siue qui
nō habens. ¶ Nam et hoīem mendicū
iuenis supbientē: et hoīem supbabū
dantē diuitijs iuenis confitentem.
Resistit deus supbis. et oloseritatis.
et pannosis. hūilibus aūt dat gra
tiam: et habentib; aliquā substan
q̄ā hui⁹ seculi et nō habentib; īteior
inspectio: est deus. ¶ Ibi appendit: ibi
examinat. Stateram dei nō vides: co
gitatio tua in illā leuatur. Videte q̄
meritū et auditōis sue. idest quo ex
audiret² in eo posuit vt diret. quoniā
egenus et inops ego sum. Obserua ne
nō sis egenus et īops: si nō fueris. nō
exaudieris. Q̄d est ergo te ul' in te
nō possis pūmere abire: et tota pūsup
no tua deus sit. ¶ Illuis īdigens esto. vt
ipso implearis. Q̄d enī aliud habu
eris sine ipso. latius īanuis ēs. ¶ Qui
vdi aīam meā q̄m sanctus sū. Vox
vō q̄m sanctus sū. nescio vtr potuerit
forte alius dicē nisi ille qui sine pcō e
rat in hoc mūdo. pcōr oīum nō īmissor
sed dimissor. Cognoscam⁹ vocē dicentis.
q̄m sanctus sū. custodi aīam meā: vti
q̄ in illa forma serui quā assūpserat.
Ibi enī caro ibi et aīa. Neq; enī vt nō nul
li dixerūt. caro sola erat et verbū. sic caro
et aīa et verbū? et totū hoc vnus filius
dei. vnus cpūs. vn⁹ saluator: īforma dei
equalis patri. in forma serui caput ecīe.
Ergo q̄m sanctus sū cū audio⁹? vocē eius
agnosco: et hinc separo meā. Certe īsepa
rabilit² a corpe suo loquit² cū sit loquitur?
et audebo ego dicē. q̄m sanctus sū? Di
scīs tamq̄ sanctificās et nullo sāctifica
te īdigens. supbus et mēdax⁹? si aut̄
scīs. sāctificatus. sed īm id q̄d dictū est. sācta
estote q̄m ego sanctus sū: audeat et cor
pus cpi. audeat et vnus ille hō clamans
a finib; terre cū capite suo. et sb capite
suo dicē sanctus sū: accepit ei grām sāc
tificatis. grām baptismi. et remissionis
pcōr. Et hec quidē fuistis aut aplūs.
numerās multa pcā. et leuia et grauia.
et vsurata et horribilia: et hec quidē
fuistis. sed abluti estis ꝑ sāctificati estis.
Si ergo sāctificatos dicit: dicat et vnus
q̄sq; fideliū sanctus sū. Nō est ista sup
bia elati: sed cōfessio nō ingrati. Si ei dicis
te ex te esse sanctū. supbus es: rursus
fidelis in xpō et membrū xpi. site dice
ris nō esse sanctū ingratus es. Arguēs
enī superbiā aplūs. nō aut nō habes⁹?
sed aut. quid enī habes. q̄d nō accepisti?
Non arguebaris q̄ dicebas te habere
q̄d nō habebas. sed quia ex te tibi vole
bas ee q̄d habebas: pmo et habere te
cognoscere. et ex te nichil habē. vt nec
supbus sis nec ingratus? dic deo tuo t
sanctus sū. q̄a sāctificasti me. q̄ accē
pi nō quia habui: q̄ tu dedisti nō q̄a
ego merui. Etenī ex alio latē in capis
tuum fare ipsi dño nō alii xpō. Si
enī xpianu oīs et fideles et baptizati
in illo. ipm induerūt sicut aplūs dicit.
quotq̄t in xpō baptizati estis xpm in
duistis? si membra sūt facti corpis eius.
et dicūt se sanctos nō esse: capiti ipsi
facīt iniuriā cui⁹ membra sācta nō sūt.

Iam vide ubi sis: et de capite tuo dignitatē cape. Etenī eratis aliqñ tenebre: nūc aūt lux in dño. Fuistis aliqñ tenebre: sed nūqd tenebre remāsistis: Adhoc illuīator venit. ut tenebre ēmanētis: an ut in illo lux fieretis: Ergo dicat et vnusqsq; xpianus. ymo dicat totū corpus xpī: clamet ubiq; patiēs tribulationes duīsas. tēptationes et scandala īnūabilia duīat. custodi animā meā. qm̄ sanctus sū: Saluum fac seruū tuū deus meus sperantē in te. Certe ille salus nō est supbus. qui speravit in dño. Miserere mi dñe. qm̄ ad te clamaui tota die. Non vna die tota die. omni tpe intellige. et quo corpus xpī gemit in pressuris. usq; in finem seculi quo tū sunt pssure. Gemit iste homo et clamat ad deū: et vnusqsq; nm̄ proportione habz clamorē suū. in toto isto corpe. Clamasti tu diebus tuis. et tū sierunt dies tui: successit ē alius et clamauit diebz suis. et tu ij. ille ibi. ille alibi. Corpus xpī tota die clamat. sibi decedentibz. et succedētibz mēbris. Vnus homo usq; ad finē scli extenditur. Cadē mēbra xpī clamāt: et quedā mēbra iam in illo requieuerūt. quedā modo clamāt: quedam vero nū xpī nos rejecturum clamabūt. et post illa alia clamabūt. Totus corpis xpī hūt attendit vocē dicentis. ad te clamaui tota die. Caput aūt nrm̄ ad dexterā patris īpellat pro nobis. Alia mēbra retinet. alia flagellat: alia mūdat. alia consolat: alia trahit. alia vocat. alia ruocat: alia contingit. alia reintegrat. Iocūda aīam serui tui: qm̄ ad te dñe aīam meā leuauī. Jocūda eam: qr ad te leuauī eam. In terra enī erat. et in tra amaritudinē sentiebat: neī amaritudīe cōtabescēret. ne omnē tue gratie suauitatē amittēt leuauī eā ad te: iocūda eā ad te. iocūda eā aput te. Dolus enī tu es iocūditas: amaritudīe plenus ē mūdus. Certe recte āmonet mēbra sua. vt sursū corda habeant. Audiāt ergo et faciāt: leuent ad deū qđ male est in terra. Ibi enī nō putrescat cor. si leuet ad deū. Frumentū si habueris in īferno nbz: ne putrescēret leuares ad superna.

Frumēto tuo mutaret locū: et cor pmutatis in terra putrescēre: Frumentū leuaēs in superiora: cor leua in celū. Et vndī quis possū: Que funes. que machine. que scale opus sūt: Gradus affis sunt: ister tuus volūtas tua ē. Amādo ascēdis: negligendo descendis. Stans in terra. relocaēs. si diligas deū. Non enī sic leuat cor: quo leuat corpus. Corpus vt leuet locū mutat: cor ut leuet volūtatē mutat. Cum ad te dīe aīam meā leuauī. Quia tu dñe suauis es ac mitis. iocūda. Tamq; tedio affectus et amaritudine terrenor īdultari voluit. et que fuit fontē dulcedinis. et in terra nō īuenit. Quatūq; enī se vertebat. sēptamōdala. tribulationēs. timores. tēptationēs. īueniebat. In quo hoīe securitas: de quo certū gaudiū: Nec de seipō vnq; qūtomagis de alio: Aut mali sūt et nōtē ē eos pati. sed spare qi mutari pōt: aut boni sūt. et sic eos oportet diligē. vt timeam qi possūt mutari ne mali sint. Ibi malicia cor fiat a maritudinē aīe: ut sollicitudo et timor ne labat qui bene ābulat. Quo rūq; ergo cor se cōuerterit in terrenis rebus. amaritudinē inueīt. Vñ dulcescat nō habet: nisi leuet se ad dñm. Qm̄ tu dñe suauis et mitis. Quid est mitis: Portas me. donec pfiaās me. Vere enī frēs mei dicā tamq; homōibus et ex homīnibz. Ferat qsq; cor suū. et intueat se sine adulatione et sine palpatione. Nichil est enī stultius. qm̄ sepīm quisq; palpet atq; sedulat. Attendat ergo. et videat qūta agunt in corde hūano: quē admodū ipe pleriq; oōnes īpediant. vanis cogitationib. ita vt vix stet cor ad deū suū. et vlte se tenē ut stet. et quodāmō fugit ad se: et nec īuenit. tantillos quibz se mulcdat. aut obtectos quosdam quib retinet at anolationes suas. et vagos qsdā motus. Sed stet iocūdari a deo suo. Vir est vt oriatur talis oratio inter multas oōnes. Dicet vnusqsq; sibi cōtingē et alteri nō attingē: nisi fuerim in septimis dei dauid orandō quodā in loco. et dicentē. qm̄ inueni dñe cor meū vt orarē ad te. Inueīre se dicit cor suū: qsi soleret ab eo fugi.

et ille sequi quasi fugitiuũ. et nõ pos
se comphendẽ et clamare ad dñm. q̃
nuã cor meũ dereliq̃t me. Itaq; frẽs
mei attendens q̃d hic aut suauis tu es.
et mitis: videor mihi vidẽ hic q̃ant mi
tis. Inuocãda aũam seruu tuu: q̃m ad te do
mine leuaui aũam meã. q̃m tu suauis
et mitis. Videor mihi vidẽ ad hoc diu
esse mitẽ deũ. q; patiẽ ista nĩa. et expec
tat tamẽ a nobis oõnẽ ut pfiuat nos.
et q̃m illi eã dederim⁹ attipit grate et
eraudit. nec memĩt tantas quas iwn
dute fundim⁹: et attipit vnã quã vir
iuenum⁹. Quis enũ est frẽs mei hõ. tũ
quo si amicus eius repent colloqui. et
voluit ille respondẽ colloutioni eius.
et viderit eũ auerti a se et aliud loqui
ad aliũ⁹: quis hoc ferat: Aut si forte
inpellas uidẽ et constituas eũ loco
vbi te audiat. subito tũ ad eũ loquaris
dimittas eũ. et iapias fabulatur cum
uxore tuo⁹! q̃m te toleraret: Et toleat deus
tuum⁹. Omitto dicẽ et noxias. omitto
dicẽ aliq̃n puerilias et iumitas deo: ip
sas supfluas cogitare iniuria est eius
cũ quo loqui teperas. Oratio tua. locu
tio est ad deũ. Cũ legis deus tibi loquit⁹:
q̃n oras deo loqueris. Sed q̃d desperan
dũ est de gñe humano. et direndũ iã ad
dãpnationẽ ptinẽ oẽm hoiem nisi suu
perit aliqua cogitatio oãti. et iter
uperit oõnẽ ipius: Si hoc dixerim⁹
frẽs: que spes remaneat nõ video. Por
ro quia ẽ aliqua spes ad deũ. q; mag
na ẽ eius mĩa: dicam⁹ ei. inuocãda aũam
seruu tuu. q̃m ad te dñe aũam meã leua
ui. Et quo eam leuaui: Quo potui. q̃.
mõ tu vires dedisti. quo eam fugientẽ
apphendẽ valui. et credit tibi: quia
quocunsq; aũ me stetisti puta deũ
dice. tanta vana et supflua cogitasti.
et vix in fiam et stabilẽ oõnẽ fudis
ti. Quia tu suauis es dñe et mitis. Ac
tus es toleraris me. Ex cõtudie defluo:
ruina et stabo. cõfirma et firmus ero.
Donec aũt fatuas toleras me: quia tu
suauis es dñe et mitis. Et multũ
misericors. Non enĩ solũ misericors.
sed et multũ misericors. Habũdat enĩ in
quitas nĩa: et habũdat et mĩa tua.
Et multũ misericors. Omnibus inuo

cantibus te. Et quid est q̃d dixit multis
locis scptura. q; inuocabũt et nõ exaudi
am eos. certe misericors omnibus inuocã
tibus te. nisi quia quidã inuocãtes non
ipm inuocant: De quibus dixit dñm non
inuocauerũt. Inuocant sed nõ dñm. In
uocas q̃si d amas. inuocas quasi d in te
vocas: inuocas q̃si d vis ut veniat ad te.
Porro si deũ ppterea inuocas. ut veniat
ad te pecunia. ut veniat ad te hereditas.
ut veniat ad te sdarus dignitas: illa in
uocas q̃ vis ut veniãt ad te: sic deũ tibi
adiutorẽ ponis cupiditatũ. nõ exaudi
torẽ desideriorũ. Deus bonus si. det q̃d
vis. Quid si male vis: Nõne erit tibi
magis nõ dando misericors: Porro si
nõ dedit. iã nichil tibi deus ẽ: et dixis.
q̃ntũ rogaui. q̃n sepe rogaui. et nõ sum
exauditus: Quid enĩ petebas: Forte
mortẽ iimica tua. Q̃d et si ille petat tu
am: Qui te creauit. ipse et illũ: Hõ es.
Homo est et ille: deus aũt iudex est. au
dit ambos. sed nõ exaudit ambos. Tristis
es q̃a nõ es exauditus contra illũ: gau
de quia nõ est exaudit⁹ contra te. Ego in
quit nõ hoc petebã: nõ iimica mei petie
bã mortẽ. sed vitã petebã filii mei. Q̃d
male petebam: Nichil male petebas.
sicut tu sentiebas. Iam q̃d si ille raptꝰ
est ne malitia mutaret intellectũ illius:
Sed petitor iniquus erat: et ideo eũ volebã
viuere ut corrigeret. Tu volebas eũ viue
re ut melior esset: q̃d si deus nouerat si
viueret peiorẽ futurũ: Dñe ergo nostri
quid illi pdesset. mori an viuere: Si q̃.
nõ nostri credi ad cor tuũ: dimitte deo cõ
silium tuũ. Q̃d ergo inq̃s faciã: Q̃d orẽ:
Quid ores: Q̃d te docuit dñs: q̃d te do
cuit celestis mgr. Inuocta deũ tãq̃ deũ:
ama deũ tamq̃ deũ. Nullo melius nichil
ẽ: ipm desidera. ipm cõcupiscite. Vide in
uocantẽ deũ in alio psalmo: vnã peti
a dño hanc exquiriã. Q̃d est q̃d petit:
Ut inhabitẽ in domo dñi. p oẽs dies
vite mee. Ut quid hoc: Ut cõtemplet de
lectationẽ dñi. Si ergo amator dei esse
vis: suntuosissimis medullis castisq;
suspiriis ipm dilige. ipm ama. illi fla
gra. illi inhia! a quo ioũdius nichil
iuenis: quo melius. quo letius. q̃ diu
turnius. Q̃d ei tam diuturnũ! q̃ id
q̃d est sempiternũ: Nõ times ne aliq̃ndo

a te pereat: qui facit ne tu pereas. Di
ergo tu tuo tas deū tamq̄ deū? securus
esto exaudiris: ptines ad istū versum.
et multū miseriis omnib⁹ tuo tātib⁹
te. Noli ergo dice. illud mihi nō dedit:
redi ad cor tuū. et cōsciām tuā lubeā
interoga. parē illi noli. Si vē deū tuo
tasti: securus esto quia id forte q̄d vole
bas tpaliter ideo nō dedit. quia nō tibi
p̄desset. Ediffret in hoc cor vrm fratres.
cor xp̄ianū. cor fidele. ne īsapiatis tris
tes facti. velut fraudati desiderijs vris
ire in indignationē contra deū: et non
expedit a diuinis stimulū calcitrare.
Venimus ad septimas: exaudit drabol?
et nō exaudit aplius. Nō vobis videtur.
quō exaudiūt demones? Petierunt se
ire in porcos: et cōcessū est eis. Quō ex
auditus ē drabolus? Petiit iob tēptā
dū. et arripit. Quō nō est exauditus
aplius? In magnitudine inq̄t reuelatio
nū ne extollar. datus ē mihi stimulus
carnis mee angelus sathane. qui me
colaphizet. ppter q̄d ter dñm rogauī.
ut auferret eū a me. et dixit mi. Sufficit
tibi gratia mea: nā virtus in infir
mitate pficit. Exaudiuit eū quē dis
ponebat dāpnare: et nō exaudiuit eū
quē volebat sanare. Nā eger petit i
multa a medico: nō dat medic⁹. nō ex
audit ad voluntatē. vt exaudiat ad sa
nitatē. Ergo medicū tuū pone deū.
pete ab illo salutē. et salus tua ipe e
rit. nō quasi salutē extrinsecus. sed vt sa
lus ipe sit: ne vrsus ames aliā salu
tē pret ipm. Sed quō habes in psalmo?
Dic aīe mee salus tua ego sū. Nō ad
te quid ē dicat ut se tibi det? Vis vt det
se tibi? Nō si q̄d vis habē nō vult ipse
ut habeas. vt se tibi det? Impedimēta
remouet. vt intret ad te. Bona cogita
te et cōsiderate frēs q̄ dat p̄ctoribus:
et hinc intelligite. q̄d seruat et securis
suis. P̄ctoribus blasphemātibus cū to
tide. dat celū et terram: dat fontes.
fructus. salutē. filios. copias. vbertatē.
Vere oīa bona nō dat nisi deus. q̄ tali
a p̄ctoribus dat. Quid eū putas serua
re fidelibus suis? Vor ne de illo sentiē
dū est. qua qui talia malis dat. nichil
seruat bonis? Immo vō seruat. nō
terrā sed celum. Vilius forte aliquid
diuo nū dito celō: sed sepm q̄ sent illū.
Pulchrū ē celū: sed pulchrior est fa
bricator celi. Sed video celū. et illū nō
video. Oculos enī habes ad videndū
celū: cor nondū habes ad videndū fa
bricatorem celi. Ideo venit de celo i terrā.
vt mūdet cor quo videat. qui fecit ce
lū et terrā. Sed plane cū patiēcia sal
tē expecta. Quibz te meditamētis nu
trit ille nouit: quibz sectionibz q̄busdā
nonnullis ille nouit. Tu tibi cōfitendo
cōpassi perendo: ille venit nō solum
fouere. sed et serare q̄ vicere. Nō vides
q̄ta hoīes patiant sub medicoz ma
nibus? spem interdū hoīe p̄mittēte?
Sanaberis dixit medicus. sanaberis
si secuero: et hoī dixit et hoī dixit. nec
dixit certus ē. nec q̄ audit? q̄ ille dixit
hoī. qui nō facit hoīem. et nō p̄fecit sa
nū. q̄d agat in hoīe: et nī ad verba hoīis
plus nescientis q̄d agat in hoīe. credit
homo. subdit mēbra. ligari se patit?
aut plerūq; etiā ligatus serari et vri.
et arripit forte salutē pauoz dierū.
iam sanatus. q̄n moriat ignoranbs.
et fortasse dū curat. morit. et fortasse
curari nō potuit. Cui aūt p̄mu sit ob
aliq̄d. et fefellit: Auribz infige dñe oōnem meā. Magnus oātus affec
Auribz infige dñe oōnē meā: aures
nō creat de auribz tuis oō mea. sed
illā ibi in auribz tuis. Quō p̄tuiuit
vt figeret oōnem suā in auribz su
Respondeat deus et dicat nobis. Vis
figam oōnē tuā in auribus meis?
fige in corde tuo legē meā. Auribz in
fige dñe oōnē meam: et tende
vocē orationis mee. In die tribulatio
onis mee clamaui ad te: q̄n exaudis
ti me. Causa vt exaudires me: q̄a in
die tribulationis mee clamaui ad
te. Paulo aūt durerat tota die clama
ui: tota die tribulatus sū. Nulli g⁹
p̄ianus dicat ēe diem quo non sit
tribulat⁹. Totā diem totū tempus
intelligimus: tota die tribulat? Nō
ergo tribulatio est: et q̄n bene ē vn
q̄ tribulatio. Vñ tribulatio? Quī
dui in corpe sum? peregrinam a dño.
Quod libz hic habundet: nondū su
mus in illa patria quo redire festina
mus. Cui peregrinatio dulcis ē: non

amat patriã. ℣ Dulcis est patria: amara ẽ pegrinatio. ℣ Si amara ẽ pegrinatio: tota dies tribulatio. Qñ nõ est tribulatio? Qñ in patria delectatio. ℣ Delectationes in dextera tua usq̃ in finẽ. ℣ Implebis me letitia cũ vultu tuo: vt ꝺ̃ temples delectationẽ dñi. ℣ Ibi tũ fiet labor et gemitus. ibi nõ oratio s̃ laudatio. ibi alleluya amen. ibi vox consonat tũ angelis: ibi visio sine defectu. et amor sine fastidio. Qñ ergo nõ ibi videtis quia nõ in bono. Sed habũdant omnia. ℣ Habũdent oĩa: unde si sic uis es quia nõ pereũt oĩa. ℣ Si habeo qꝺ nõ habebã: accessit pecũia que nõ erat. Forte accessit et timor qui nõ erat: forte tanto securior eras. qñto pauplor. Postremo sunt copie. xedũdet affluentia huius seculi: detur securitas qꝺ nõ pereat. Dicat deus de sup. etnus in hijs eras. eterna tenũ erunt ista: s̃ meã faciem nõ videbis. ℣ Nemo nr̃m̃ ꝺsulat. spm̃ ꝺsulute: rndeat vobis vox vr̃a. respondeat spes. fides. caritas. que in vobis ẽ cepit. Ergo ne si accepim̃ securitatẽ nob in affluẽtia bonor̃ silarũ semp futuror. et dicet nobi ꝺb. facie meã nõ videbitis? gaudebim̃ in illis bonis? Fuget forte aliqꝺ gaudẽ et dicẽ habũdant michi ista. bene michi est. nichil amplius quero: nõ ꝺũ cepit ẽ amator dei. nõ ꝺũ cepit sus pirare tam q̃ pegrinus. Absit absit credant oĩa seductoria. ecce dãt blã dimẽta falsa: credant ea que nobis totidie dicunt. ubi est deus tuus. Effundam sup nos aiam nr̃am: contristabo in lacrimis. gemam in tõfessionibus: in miseria suspirem? Qꝺ ergo nobis adest pcer dñm nr̃m. nõ ẽ dulcis: nolum omia que dedit. si nõ dat quotidie? Auribus in figere dñe oronem meã: et intende voci oõnis mee. ℣ In die tribulationis mee clamaui ad te: qm̃ exaudisti me. ℣ Nõ est similis tibi in dijs dñe. Et qꝺ dicit? Non est similis tibi in dijs. ℣ Fingũt sibi deos quos volũt pagani: adducunt fabros argẽtarios. aurifices. expoliatores. sculptores fanant deos. Quales deos? Oculos habentes et nõ videntes: et cetera que dicit psalmus ꝺsequẽter.

Sed ista nõ volum⁹ aut nõ volum⁹. hec signa sũt. Et quid volutis? Aliud aliqꝺ pcibus: qm̃ dij gentiũ demonia. Et qꝺ? Nec demonia unqm̃ volum⁹. ℣ Plane nichil aliud habetis in templis: nichil aliud implet vates vrõs q̃ demonium Sed qꝺ dicitis? Angelos volum⁹: angelos habemus deos. ℣ Non plane nostis angelos. Angelu enĩ unũ deũ volũt: nec fauent hominibus qui volũt colẽ angelos et nõ deũ. ℣ Nam iuenum⁹ honoratos angelos phibentes homines. ne se adorarent: sed verũ deũ. Sed angelos dicunt. homines dicunt. qua dñi est: ego dixi dijs estis. et filij alissimi omnes. ℣ Non ẽ similis tibi in dijs dñe. Quodlibet aliud cogitet homo: nõ est simile qꝺ factũ alli q̃ fecit. Excepto deo quicqꝺ aliud est in natura rerũ. factũ est a deo. Qñtũ interest inter eũ qui fecit. et illud qꝺ factũ est. quis digne cogitet? ℣ Iste ergo dixit. nõ ẽ similis tibi in dijs dñe: qñtũ aũt sit dissimilis deus nõ dixit. quia dixi nõ pt. ℣ Intẽdat caritas vra. Deus ineffabilis ẽ. ℣ Finalis dixim⁹? quid nõ sit. q̃ quid sit. Terram cogitas. nõ est hoc deus: mare cogitas. nõ ẽ hoc deus. Oĩa que st̃ in terra homines et aialia. nõ est hoc deus: oĩa que sũt in mari. que volant per aerem. nõ est hoc deus. Et qꝺ lucet in celo. stelle. sol et luna: nõ est hoc deus. ℣ Spm̃ celũ nõ est deus. Angelos cogita. virtutes. pncipatus. archãgelos. thronos. sedes. dñationes: nõ est hoc deus. Et quis est? ℣ Hoc solũ potui dicere qꝺ nõ sit. Quelis quid sit? Qꝺ oculus nõ vidit. nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit. Quid aliquis ut ascendat in linguã? quod in cor nõ ascendit? ℣ Non est similis tui in dijs dñe. Et non est secm̃ opa tua. Omnes gentes quascũq; fecisti. venient et adorabũt coram te dñe. Annũtiaut etiam oĩbus gentes quascũq; fecisti. Si ẽ gens quã nõ fecit deus: nõ adorauit eũ. ℣ Nulla ẽ aũt gens quã nõ fecit deus. qui fontẽ oĩm gentiũ adam et euã fecit deus: unde propagate sũt oĩes gentes. Oĩes ergo gentes dñe fecit. Oĩes ergo gentes quascũq; fecisti. venient et adorabũt coram te dñe. Qñ dictũ est? Qñ coram eo nõ adorabãt nisi pauci sancti in uno populo

hebreoꝝ. tūc dutū est hoc: et modo vi
det quod dutū ē. oēs gentes quotq; ve
nerūt venient: et adorabūt coram te
dñe. Qñ dicebant hec nō videbant
et credebant: qñ vident qđ nec negāt:
Oēs gentes quotq; venerūt venient
et adorabunt coram te dñe. Et glori
ficabūt nomen tuū: quia magn⁹ es
et faciens mirabilia: tu es deus solus
magnus. Nemo se dicat magnum.
Futuri erant qui se dicent magnos:
contra hos dicit. tu es deus solus mag
nus. Nam qđ magnū dicit deo. quia
ipse ē solus deus magnus: Nullus hoc
negat. quia ipse ē deus magn⁹: Sz q
futuri erant qui se dicent magnos. et
deū fatē parui: contra illos dicēti tu es
deus solus magnus. Eteni qđ tu dicis
implet. nō qđ illi dicūt q se dicūt mag
nos. Qđ dicit deus p spm suū: Oēs
gentes quotq; venerūt. venēt et adora
būt coram te dñe. Qđ dicit nescio qs. qui
se dicat magnū: Absit. Non adoratur
deus in oībus gentibz: pereūt oēs
gentes. sola affecta imanserit. Hoc tu
dicis. qui te dicis magnū. Alius dicit.
qui ē solus deus magnus: Quid dicit:
Qui ē solus dēs magnus: Oēs gentes
quotq; venerūt venient et adorabūt co
ram te dñe. Video qđ dicit. solus deus
magnus: tacerat homo falso magn⁹.
Ideo fallacit magn⁹: q; dedignat esse
puus. Quis puus ēe dedignat: Iste q
hoc dicit. Quicūq; vult inē vos maior
ēe dicit dñs. erit vr seruus. Ille si suus
vellet esse frm suoz: nō eos separaret
a mēe ipoeū. Sed cū vult esse magn⁹ et
nō vult ēe salubrit puus: deus q; sup
bis resistit. humilibz aūt dat gratiā.
q; solus ē magnus. īplet oīa que p
dicit: et contradicit maledictis. Ipz
enī tales maledicūt: qui dicūt. q; pe
rit certia de toto orbe terraz. et remā
sit in sola affecta. Si dicēs illi perdes
villā tuā. forte nō a te tēperaret ma
nū: et dicis rpm pdidisse hereditatem
suā redemptā sanguīe suo. Quā aūt
faciat iuriā videte frēs: scripta dicit
in lata gentē gloria regis. ī diminuti
one ppli cōtinuo p̄cipis. Ergo hanc ī
uriā facis rpo: vt dicas pplm ei⁹ ad is
tā erignitatē diminutū. Ideo natus es.

ideo rpianū te dicis. vt iudeas glorie
rpi: cuius signū te in fronte portare as
seris. et de corde pdidisti: In lata gente
gloria regis: agnosce regē tuū. da illi
gl'am. da illi latam gentē. Qñ latam
gentē dabo inq̄s: Noli ex tuo corde di
re et recte dabis. Unde do inquies: Et
ecce dicit da: oēs gentes quotq; venerūt
venient et adorabūt coram te dñe. Hoc
hoc. confitē hoc. et dedisti latā gentē:
quia oēs gentes ī vno. vna ipsa est
vnitas. Quo enī ecclia et ecclie. ille et
ille sic que ecclia: sic illa gens ā gentes.
Intra gentes multe gentes: nō vna
gens. Quare vna gens: Qa vna fides.
q; vna spes. q; vna caritas: qua vna
expectatio. Postremo quare non vna
gens. si vna patria: Patria celestis ē.
prīa illm est: qui sqs inde tuus non
ē. ad istā gentē nō ptinet: qui sqs ab
inde tuus ē. ui vna gentē dei est: et ille
gens ab oriente in occidentē. ab aq̄lo
ne et mari distendit p quatuor ptes
totius orbis. Hoc deus dicit. ab oriēte
et occidente et ab aq̄lone et mari. date
gl'am deo. Hoc pdixit. hoc ipleuit. qui
solus ē magnus. Desinat ergo hoc di
cē contra solū magnū. qui nolunt ēe
puus: quia nō pnt esse duo magni
deus et donatus. Dedit me dñe in
via tua: et ambulabo in veritate tua
via tua veritas tua: via tua rpc. Et
go corpus ad illū. et corpus de illo. Ego
go sū via et veritas et vita. Dedit me
dñe in via tua: ī qua via et ābulabo
ī veritate tua. Aliud est ut dicat ad
viam: aliud ut deducat ī via. Vide
hoīes ubiq; paupes: ubiq; adustos
egentes. Qui pter viam sūt: epiani
nō sunt. aut catholici nōdū sūt: de
ducant ad viā. Sed cū pducti fuerint
ad viā. et catholici in rpo fā fuerint:
ab ipo deducant in ipa via ne cadāt.
Certe iam ābulant in via. Dedit me
dñe in via tua. Certe iā in via tua sū:
dedit me ibi. et ābulabo in veritate
tua. Deducente te nō errabo: si dimi
seris errabo. Ora ergo ut nō diuitat:
sed vsq; in finē deducat. Quo deducat:
Semp monēdo: semp dando t manū
suam. Et brachiū dñi cui revelatū ē:
Dando enī rpm suū. dat manū suā:

dando manū ſuā. xpm ſuū dat. Ido
nā duxit pduendo ad xpm ſuū. i via
deduxit: deduxēdo in xpo ſuo: qnīs aūt
veritas. Deduc me ergo dne i via tua.
et ambulabo i veritate tua: i illo vtiq;
qui ait. ego ſum via et veritas et vita.
Nam qui in via et veritate deducis? quo
niſi ad vitā pduxis: Deduxis ergo i illo
et ad illū. Deduc me dne i via tua: et
ambulabo in veritate tua. Iocūdet
cor meū vt timeat nomē tuū. Ergo tūc
in iocūditate eſt. Quo iocūdius ſit ti
mor: Nōne tibi amarus ſolet eē: Erit
ergo aliqñ iocūditas ſine timore: modo
iocūditas nō timore. Nondū eſt ei ple
na ſecuritas. nec pfecta iocūditas. Sum
illa iocūditas. defuit: ſi plena ſecuri
tas. male exultauit. Ergo et iocūditatē
aſpgat. et timorē inuitat: vt de dulce
dine iocūditis pduxit nos ad ſedē ſe
curitatis. Dando timorē nō nos fatuat
male exultare. et vtrēde de via. Ideo ſit
dixit pſalm. Seruite dño in timore: et
exultate ei cū tremore. Sic et apls pau
lus dixit. cū timore et tremore vrām ip
ſorū ſalutē opamī. Deus enī eſt q opa
tur i vobis. Quitq̄d ergo pſperū venit
ſpes magis metuendū eſt: que putatis
pſperā. magis tēptationes ſūt. Venit
hereditas. venit copia rerū habūdat ei
fluentia negocio tuo felicitatis: tēpta
tiones ſūt iſte. cauete ne vos iſta corrū
pant. Quitq̄d enā pſperū eſt ſecundū
xpm et germanā caritatem xpi: ſi forte
luxuriatus es vxorē tuā que fuit in pte
donati. ſi forte trediderūt filij tui q fue
runt pagani. ſi forte luxuriatus es amicū
tuū. qui te volebat ſeducere ad theatrū.
et tu eū duxiſti ad circulam? ſi forte cōt
ditor negocio quis ūimicus tuus et rabi
de ſeuiens. depoſita illa rabie ſuis eſt
mitis. et agnouit deū. nec oblatrat ad
uerſū te. ſed clamat tecū aduſus malū:
iſta iocūda ſūt. Vnde enī gaudem ſi
de hijs nō gaudemus? aut que ſt alia
gaudia nīa niſi iſta: Sed q habūdāt
et tribulationes et tēptationes et diſ
ſensiones et ſcaſmata et tetra mala.
ſine quibz nō pt eſſe hoc ſeculū. donec
tū ſeat in quitas? exultatio illa nō nos
fatuet ſecuros. ꝑ ita iocūdet cor nrm.
vt timeat nomen dñi: ne aliūde iocū

det. aliūde ferat. Veritatē non ex
petetis in pegrinatione. qñ hic illam
voluerim: vbi nō erit corpis. nō ſecuritas
hoīb. Iocundet cor meū. vt timeat no
men tuū. Confitebor tibi dne deus i
toto corde meo. et glificabo nomē tuū
in eternū: qm mia tua magna eſt ſup
me. et eruiſti aiam meā ex inferno infe
riori. Ad dicim frēs. Hoc ſi nō vob tāq̄
certus exposuero. ne ſuccenſeatis. Homo
enī ſum: et qñtū contendit de ſcripturis
ſanctis nō audeo dicere. nichil ex me. In
fernū net ego eruptus ſum adhuc net
vos: et fortaſſis alia via erit. et nō p
infernū erit. Incerta ſūt enī hec. Verū
q dixit ſcriptura nīa contēdua nō pt. eru
iſti aiam meā ex inferno inferiori: itel
ligim tamq̄ duo inferna eē ſupius
et inferius. Nā vnde infernū inferius?
niſi quia eſt infernū ſupius? Aliud
nō dicitur infernū niſi in cōparatione
alīus ſupioris ptis. Videt ergo frēs eē
quedam habitatio celeſtis angelorū:
ibi vita ineffabilis gaudior. ibi imorta
litas et incorruptio? ibi oīa ſcdm deo do
nū et gratiā pmanēcia: illa ps rerū
ſupna eſt. Si ergo illa ſupna eſt. hec t
rena ubi caro et ſanguis. ubi corrupti
bilitas. vbi natiuitas et mortalitas. v
bi diſtrictio atq; ſuffocatio. ubi mutabili
tas et inconſtantia. ubi timores. cupidi
tates. errores. letitie incerte. ſpes fragilis.
caduca ſubſtantia: puto q oīs iſta ps
nō pt compari illi celo. de quo loq̄bat
paulo añ. Si ergo illi pti hec pars non
compat: illa ſupna eſt. hec infernā.
Et poſt mortē quo ibunt niſi ſit infernū
inferius hoc inferno. in quo ſum in car
ne. et in iſta mortalitate? Corpus enī
mortuū eſt aut aplius. pter ptem. Ergo
et hic ſūt mortui. vt nō miceris quia
infernū dixit ſi mortuus hñdat: nō ei
corpus ait morituū. ſed corpus mor
tuū eſt. Adhuc habet vnā vtiq; corp
nām: et tamē compatū corpi illi quod
futuū eſt. qualia ſūt angelor corpa.
ūuenit corpus hoīs mortuū. qñuis
adhuc habens aiam. Sed ſurſus ab
hoc inferno. ideſt ab hac pte inferni.
ē aliud inferius quo eunt mortui. vñ
voluit deus eruīe aiās nrās. eruā illuc
mittendo filiū ſuū. Eternū frēs propt

ista duo infernа missus ē filius dei vi
dicī liberans. Ad hoc infernū missus
ē nascendo: ad illud moriendo. Ꝓterea
vor est eius in illo psalmo. nō quoq̄
homīe tonante. sed aplō exponente
ubi ait. qm nō derelinquisti aiam meā
in īferno. Ergo aut ipius vor esset hic.
eruisti aiam meā ab īferno infernoꝝ.
aut nīa vor p ipm xpm dnm nrm: q
ideo ille venit usq; ad infernū. ne nos
remanēm⁹ in īferno. Alia enā opinio
nē dicā. Fortassis ei apud ipos īferos
et aliqua pēs inferior: quo tradūt ipi
qui plim⁹ pertransierūt. Et nī apud in
feros utrū in locis quibus dā fuisse abra
hā. nō satis possum⁹ definire. Nondū
enī dnīs venerant ad infernū ut traheret
inde oēm sanctoꝝ ꝓdecessorū aiās: et
tñ abrahā in requie ibi erat. Et quidā
diues tū torqueret apud īferos tū vide
ret abrahā lenaut oculos. Nō ei pos
set lenatis oculis vidē: nisi ille esset su
perus. ille inferus. Et quid ei ipse abra
hā tū dicet. p̄ abrahā mitte lazar
ut intinguat digitū suū. et stillet ī lin
guā meā. qm crucior in hac flāma: Fi
li ait. memēto qa recepisti bona ī vita
tua: lazarus aūt mala. Nunc aūt hic
requiescit: tu vō torqueris. Et sup hec ait.
inter nos et vos chaos magnū firmatū
ē: ut nec nos possim⁹ venire ad vos. nec
illi aliqs venire ad nos. Ergo inter ista for
tasse duo īferna. quoꝝ ī uno qdeuerunt
aīe iustoꝝ. in alio torqrent aīe impio
rū. attendēs quidā orans hic iā hic in
corpe xpi positus. et orans in vote xpi.
eruisse deū aiam suā ab infimo īferno
dixit. qr liberauit se a talibz pnīs p que
possit deduci ad tormēta īferni īferioris:
qdmodū si meditus videat tibi īmu
nere egritudinē forte et aliq⁹ labore
et dicat. pce tibi. sit te tractā: requiesce.
Vigilabis utiq. nā si nō ferens egrotabis.
tu aūt si ferens saluus eris: rēte dicis me
dicto. liberasti me ab egritudine. nō in q̄
iam eras sed in qua futur⁹ eras. Desino
qs habens causā molestā mittendus
erat ī tartarē. venit alius defendit eū:
grās agens quid dixit? Eruisti aiam
meā de tartarē. Suspendend⁹ erat debitor.
solutū est pro eo: liberatus dixit de sus
pendio. In hijs oībus nō erāt. sed qa
talibz meritis agebant. ut nisi sibi
tū esset ibi essent: inde secrete dicit u
beari. quo liberatores suos nō sūt pe
missi pduci. Ergo frēs iste illud iudi
cat sit: hic me structorē verbi dei. nō
temerariū affirmatorē teneatis. Et eru
isti aiam meā ex inferno īfeior. Ꝓ
Ꝓtereūtes legem īsurrexerūt sup me.
Quos dixit ptereūtes legē: Non pau
nos qui nō anteperūt legem. Plemo eni
ptexit quod nō arripit. Dixit aplis dif
finire. ubi enī ler nō est. nec ꝓuaricatio.
Ꝓtereūtes legem. ꝓuaricatores legis di
cit. Quos ergo intelligim⁹ frēs: Si ab
ipō dño arripiam⁹ hanc vocē: ptereū
tes legē iudei erant. Insurrexerūt sup
me ptereūtes legem: nō seruauerunt
legem. et accusauerūt xpm quasi ipse
ptericret legē. Ptereūtes legē. insurrexe
runt sup me: et passus ē dnīs q nouim⁹.
Putas nichil tale passi mō corpus
nus: Unde scim⁹ pr: Si prēm similias
beelzebub vocauerūt? qntomagis do
mesticos eius: Non ē discipulus sup
magistrum: nec seruus sup dnm suū. Pa
titur corpus ptereūtes legē: et insur
gunt sup corpus xpi. Ptereūtes legē
qui sunt: Nunqd forte iudei audent
insurgē sup xpm: Non. Nam nec ip
nobis valde fatigāt tribulationes. Non
dū enī tradiderūt: nōdū salutē corpis
uerūt. Insurgunt sup corpus xpi mi
li xpiani: de quibz cotidie tribulatur.
patit corpus xpi. Oīa salmata. omnes
hereses. oīs intus pessime nascentes.
et mores suos bene viuētib⁹ iponētes.
et sua trahentes. et malis colloqūs bo
nos mores corrūpentes: ipi ptereūtes
legē insurrexerūt sup me. Dixit oīb⁹
aīa pia. dixit oīb aīa xpiana: q vor
nō patit nō dixit. Si aūt xpiana aīa
ē. nouit qa patit: si agnoscat in se pas
sionē suā. agnoscat hic vocem suam.
Si aūt extra passionē est. et ext vocē
sit nīte est. Vt aūt nō sit extra passi
onē. ambulet p viā angustā. et imi
tet pie viuē in xpo: et nīte est ut hāc
pseutionē patiat. Oīs enī iquit
aplus qui volūt pie viuē in xpo hic
pseutionē patiunt. Deus ptereūtes
legē insurrexerūt sup me: et synā
goga potentū q̄sierūt aiam meā.

Synagoga potentiū. congregatio sa
pboꝝ. Synagoga potentiū isurrexit
sup mput. id est sup dñm nr̄m ihm xm.
clamantiū et dicentiū uno ore. crucifi
ge crucifige. de quibz dictū est filij hoī
nū dentes eoꝝ arma et sagitte: et lī
gua eoꝝ gladius acutus. Non pau
serūt sed clamauerūt: clamādo fere
unt. clamando crucifixerūt. Uolūtas
clamantiū impleta est qñ dñs crucifix
us ē. Et synagoga potentiū iquisierūt
aīam meā. Et nō ꝓposuerūt te mo
spectu suo. Quo nō ꝓposuerūt: Non in
tellexerunt deū ut hoī prerent: ad qđ
videbant. ad hoc ambulauerent. Puta
ꝑ deus nō erat. homo erat. Ideo occi
dendus erat. quia hō erat: pauit hoī.
et agnoscē deū. Et tu dñe deus mi
serator et misericors: lōganimis et
multū misericors et verax. Quāe lon
ganimis et multū misericors et miser
ator? Quia ī cruce pendens aut. p̄ig
nosce illis. qa nesciunt qđ faciūt. Quē
petit. pro quibz petit? qs petit nisi pe
trus? Prēm filius. pro ipis crucifixis.
nē ipsas iniurias. nō verboꝝ ꝑ mortis
illate. pendens ī cruce: tamq̄ ad hoc er
tentas manus habuerit. ut sic pro illis
oraret. ut dirigeret oratio eius tamq̄
incensū in conspū patris. et eleuatio
manuū eius sacrificiū vesptinū. Lon
ganimis et multū misericors t verax.
Si ergo tu verax: Respice ī me t mi
serē mei. da ptātem puero tuo. Da pe
ctatem puero tuo. Tñ sciat tps
pacēne: veniat tēpus iudicij. Qm̄ nō:
Da ptātē puero tuo. p̄r nō audiuit quē
qua: sed oīne iudiciū dedit filio. Ille re
surgens et in terrā ipe veniēs iudica
turus ipe videbit terribilis. qui visus
ē contēptibilis. Demōstrabit potētiā.
qui demōstrauit patiam. In cruce pa
tebat potētia erat. Appa
rebit eū homo iudicās sed ī claritate:
qua sicut eū vidistis ire dixerūt āge
li. sic veniet. Forma ipa veniet ad iudi
cū: ideo videbūt illū et ipi. nā formā
deū nō videbūt. Beati ei mūdo corde:
qm̄ ipsi deū videbūt. Appariēs in hoīb
forma dicet. ite in ignē eternū: ut iple
atur qđ dicit ysaias. tollat impius ut
nō videat claritatē dñi. Formā ergo
videbūt hoīb: qui eū in forma dei esse
equalis deo. hoc nō videbūt ipi. In
principio erat verbū. et verbū erat a
pud deū. et deus erat verbū: hoc nō vi
debūt impij. Dicēt deus verbū. et bti
mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt: impij
aūt īmūdi sūt corde. p̄ caldubio deū nō
videbūt. Et ubi est. videbūt in quē pu
pugerūt? nisi qui a apparet formam
hoīb eos visuros ut ui dicent. formā dei
nō visuros. nisi eos qui addicterā sepa
būtur? Et eni tu separati fuerint addic
terā. hoc eis dicetur. Uenite benedicti
p̄ris mei. et p̄cipite regnū. qđ uobis
ꝑparatū est ab origine mūdi. Impijs
vō ad sinistrā quid? Ite in ignē eternū:
quē ꝑparauit diabolo et angelis ei?
Funito aūt iudicio quo cōdemnati sūt:
ibūt impij ī ambustionē eternā: iusti
aūt in vitā eternā. Iam a visione
forme hoīb. p̄gunt illi ad visionē for
me dei. Uer est eni vita etna. ut cog
nostant te unū verū deū. et quē mi
sisti ihm xpm. subaudis et ihm xpm
unū verū deū. qa p̄r et filius unꝰ verꝰ
deus: ut iste sit sensus. te et quē mi
sisti ihm xpm. cognoscāt unū verū deū.
Non eni illi ibunt ad visionē p̄ris:
et nō ibi videbūt et filiū. Si nō esset
filius in p̄ris visione: nō diceret ipe fi
lius discipulis suis. qm filius ī p̄re est.
et p̄r in filio. Dicit illi discipuli. ostē
de nobis p̄rem et sufficit nob. Aut ill.
tanto tpe vobiscū sū. et nō me nostis?
Philippe qui videt me. videt et p̄rem.
Uidetis qm̄ in visione p̄ris et filij visio
est: et in visione filij. et p̄ris visio est.
Ideo consequēter subiecit et dicit. qa e
go ī patre et p̄r in me: et me viso vide
tur et p̄r. et patre viso videt et filius.
P̄ris et filij separari nō pt visio. Ubi u
na nō separat natura et substātia: vi
sio separari nō pt. Nam ut noueritis il
lud debe ꝑparari cor ad videndā diui
nitatē patris et filij et spūs scī. ī quā
nō visam credim. et credendo ut vī
deri possit mūdam? ipe dñs alio
loco dicit. q audit mādata mea et ser
uat ea. ille ē qui diligit me: qui autē
diligit me. diliget a p̄re meo: et ego
diligā eū. et manifestabo ei meipm.
Quāq nō eū videbant quibz loqbat:

Et videbant et nō videbant. Aliquid
videbant: aliqđ credebant. Videbāt
hoīem credebāt deū. In iudīo aūt eū
dem dnm ihm xpm videbūt hoēm tū
mpys: post iudīū videbūt deū pter
ipios. Da ptātem puero tuo; Et sal
uū fac filū ancille tue. Dns filius an
cille tue: dns filius ancille. Cui⁹ ancil
le? Cui nascituris qñ nūciatus ē resp
pondit et ait. ecce ancilla dñi. fiat mi
hi sicut vis. Saluū fecit filū ancille suc
et filū suū. Filū suū in forma dei: filu
ū ancille suc in forma serui. De ancilla
natus ē ergo dns in forma serui & di
it. saluū fac filū ancille tue: et salua
tus ē a morte sicut nostis resuscitata
carne sua q̄ mortua erat. Sed ut vide
tis q̄ deus ē. et nō a patre sit ē suscita
tus ut a se nō sit suscitatus. q̄ et ipse
carnē suā suscitauit: habes i evan
gelio dñm. destruite templū hoc. & in
triduo suscitabo illud. De aut nob
aliud suspicatrem⁹: evāgelista secut⁹
ait. dicebat aūt hoc de templo corpis
sui. Salvus ergo factus ē filius ancille.
Dicat et vnusq̄sq; xpianus in corpe
xpi positus. saluū fac filū ancille
tue. Forte nō potes dicē da ptātē pu
ero tuo: quia ille filius accipit ptātē.
Sed quare nō dicit et hoc? An nō ser
uis dictū est. sedebitis sup duodecim
sedes. iudicantes duodecim tribs isral'.
et serui dicunt. nescitis q̄a angelos
iudicabim⁹? Accipit ergo et vnusq̄sq;
sanctor⁹ ptātem: et ē vnusq̄sq; frōnū
filius ancille eius. Adhuc si de pagana
natus est. et xpianus factus est: filius
pagane quō pt esse filius ancille ipius?
Est quidē pagane filius carnalit⁹: sed
filius ecclie spūalit⁹. Et saluū fac fi
lū ancille tue. Fac mecū signū in
bono. Qđ signū nisi resurrectionis?
Dns dicit. gniatio hec prava & ama
rissima signū querit: et signū non da
bit ei. nisi signū ione ꝓphete. Dicit
enī ionas fuit in ventre ceti tribus
diebus et tribus noctib: sic erit et fi
lius hoīis in corde terre. Fac mecū
signū in bono. Ergo tū rapite nīo ia
factū est signū in bono. Dicat: & vn⁹
quisq; nrm fac mecū signū i bono:
q̄ in nouissima tuba i aduētu dñi
et mortui resurgent incorrupti. et nos i
mutabim⁹: erit hoc signū in bono. Fac
mecū signū in bono: Et videant
qui oderūt me et cōfundant. In iudi
cio cōfundent⁹ ꝓ nīo se: modo nolūt
confundi salubrit⁹. Quomodo ergo cōfun
dant⁹? ac resipiscent vias suas malas. &
neant viam bonā: q̄ nemo nostrū
viuit sine cōfusione. ni⁹ prius confusus
reuelauerit. Plebet illis deus mō adi
tū salubris confusionis: si nō cōtemp
nant meditatā confessiōis. Si aūt mō
nolunt cōfundi: tūc confundēt⁹. qñq;
dicerent eos et aduerso ingratos eos.
Quō confitent⁹? Qñ dicent. hi sunt
quos aliqñ habuim⁹ in derisū. et fabu
lā insensati vitā illo
rū estimabam⁹ insanā. Quō cōpu
tati sūt int⁹ filios dei? Qđ nobis ꝓfuit
superbia tūc dicent: mō dicāt et salubri
ter dicant. Conitat⁹ enī vnusq̄sq; hu
milis ad dnm. et mō dicat. qđ mihi
ꝓfuit superbia⁹? et audiat ab apl̄o. ꝓfe
renī gloriam habuistis in his in quib⁹
nūc erubescitis? Videtis ē et mō con
fessionē salubrē in loco penitēcie: tūc
aūt seram. inutilē. infructuosā. Quid
nobis ꝓfuit superbia⁹. aut qđ diuitie
iactatio cōtulit nobis? Trāsierūt om
nia velut umbra. Quid enī? Cū hic vita
tam q̄ umbra. Quid enī? Cū hic vita
bas. nō videbas q̄ trānsierūt iste om
nia tam q̄ umbra? Tu ne relinq̄res umbra
et esses in lute: nō postea dicēs. trānsierūt
omnia velut umbra. i cen
tū confitat⁹. Videtis que audistis? Cū

nobis bñt dirrent in regione ſecurita
tis. Duꝛ regio iſta ſcandaloꝝ eſt & tẽp
tationũ et oĩm malorũ. ut gemam⁹ hũt
et mereamur gaudẽ ibi: tribulati hic et
ſolati ibi et dicẽ. am̃ exemiſti oſſos me
os a laqueis. pedes meos a ruina: qm̃
placebo dño in regione viuoꝝ. Iſta re
gio mortuoꝝ eſt. Tranſit regio mortu
oꝝ: venit regio viuoꝝ. In regiõe mor
tuoꝝ labor. dolor. timor. tribulatio. tẽp
tatio. gemitus. ſuſpiriũ. Hic falſi fe
lices. vẽ infelices: q̃a falſa felicitas.
vẽa miſeria eſt. Qui vẽ ſe agnoſcat in
vera cẽ miſeria: erit eiã in vã felicita
te. Et tamẽ nũc q̃ miſer eſt. dñm audi
dicentẽ. bti lugentes. O bti lugentes.
Nichil tam humanũ miſerie q̃ luctus:
nichil tã remotũ et contrariũ miſerie. q̃
bñdo. Tu dicis lugẽtes. et tu dicis be
atos. Intelligite mag⁹ q̃d dico. Beatos
dico lugentes. Quare beatos: In ſpe.
Quare lugẽtes: In re. Etenim lugent
in morte iſta. in tribulatiõibꝰ iſtis. in pe
grinatione ſua: et q: agnoſcũt ſe cẽ
in iſta miſeria et gemũt. beati ſt. Oĩe
in paſſione: nõ conſolatus ẽ in corona.
Modo et conſolatus. adhuc triſtis ẽ:
dñs enim nr̃ ihũs xp̃us adhuc interpellat
pro nobis. Omnes mites qui cũ illo ſũt.
interpellant pro nobis: nõ niſi ſeũt int̃
pellationes ipoꝝ. niſi cũ timent ge
mitus nr̃. Cũ aũt tranſient gemitus
nr̃: omnes in una voce. in uno pplo. in u
na patria. milia milium concincta pſal
lentibꝰ angelicis choris celeſtium poteſ
tatũ in una ciuitate viuentiũ. quibus ibi
gemit: Quis ibi ſuſpirat: Quis ibi
laborat: Quis ibi egret: Quis ibi morit:
Quis ibi miſeram prebet: Quis ibi fragit
panẽ eſurienti: vbi omnes panis iuſti
cie ſaginabũt: Nemo tibi dicat. hoſpi
te ſuſcipe: pegrinus ibi nemo erit. oĩes
in patria ſua viuũt. Nemo tibi dicat.
condola amicos tuos lugentes: in pa
ce ſempiterna dei vultu pfruit. Nemo t
dicat. viſita egrotũ: ſanitas immortali
tas q̃ ꝑmanet. Nemo t dicat. ſepeli
mortuũ: omnes in vita etna erũt. Cel
ſant opa mie: q: miſeria nõ inuenit
Et q̃d ibi faciem⁹: Dormim⁹ forta ſſe.
Si nõ pugnam⁹ contra nos: q̃nuis

geram⁹ domũ ſompny tacnẽ iſtã. eu
gilam⁹ in hys lucubratiõibꝰ: et ſolẽpnitas
iſta dat nobis aĩmũ vigilandi. Dies ũ
le q̃les vigilias nobis dabit: Ergo vigi
labim⁹. nõ dormiem⁹: Quid agemus:
Opa mie iſta nõ erunt: q: nulla miſe
ria erit. Forte opa neceſſitatis erũt iſ
ta. que hic ſt modo. ſeminãdi. arandi.
coquendi. molendi. texendi: ſi nichil horꝝ.
quia nũptias nõ erit: ſic nõ erunt opa
mie. quia nũ ſit miſeria. Vbi nũptias
nõ erit nec miſeria: opa nũptiarũ et mi
ſeriorꝝ die nõ erũt. Quid ibi erit: Cõd ne
gotiũ nũm: Que actio nr̃a: Nulla ac
tio. q: que es. Sedebim⁹ ergo et torpe
bim⁹. et nichil agemus: Si ſi fugeſſet
amor nr̃: refugeſſet et actio nr̃a. Amor
nr̃ refugeſſet et actio nr̃a. Amor ergo
quietus in vultu dei. que mõ deſidera
m⁹. cui ſuſpiram⁹: cui ad eũ veneram⁹.
quo nos attendet: In que nõdũ viſum
ſit ſuſpiram⁹: cui ad eũ veneram⁹. quo
nos illuminabit. quo nos mutabit: Cõd
de nob fauet: Cõd ergo agem⁹ fratres:
Pſalm⁹ nobis meditat. bti qui habi
tant in domo tua. Unde: In ſcla ſcloꝝ
laudabũt te: Vbi erit actio nr̃a. laus
dei. Amas et laudas: deſines laudare.
ſi deſines amare. Non aũt deſines ama
re: quia talis ẽ que videbis. q̃ nullo te
offendat faſtidio. et ſatiat te. et nõ te
ſatiat. Durũ eſt q̃d dico. Si dicã q: ſa
tiat te. timeo ne quaſi ſatiatus velis
abſtrahe. quo de prandio. quo de cena.
Ergo q̃d dico nõ te ſatiat: timeo rurſus.
ne ſi dixero nõ te ſatiat. indigens vide
aris. et quaſi ianuor criſtas: et min⁹
in te ſit aliq̃d q̃d debeat ipleri. Cõd ergo
dicã. niſi q̃d dicit pt. cogitaci vir pt. et
ſatiat te. et nõ te ſatiat: Cõd vtriq; in
venio in ſcptura. Nam cũ dicet. bti eſu
rientes. q: ipi ſaturabũt: et rurſũ de
ſapia dictũ eſt. qui te mãducãt iterũ
eſurient. et qui te bibũt itim ſitient.
Imo vero nõ dicit itim. ſ dicit adhuc:
nã iterũ ſitiet quaſi ꝑmo ſaginatus
diſceſſerit et digeſſerit. et redierit bibe.
Tale ẽ qui te edunt adhuc eſuriẽt. ſit
cũ edunt eſurient: et q̃ te bibũt. ſit bi
bendo ſitient. Cõd ẽ bibendo ſitie: Nũ
q̃ faſtidie. Si ergo iſta ineffabilis & ſe
pitina dulcedo erit: nõ quid a nobis

petit frēs ñ fidem nō futā. spem firmā.
mutatē puram: Et ambulet homo
in via quā dñs dedit: ferat tēptatio
nes et fustinet consolationes. Con
uersi ad dominū. Explicat psalmus
lxxxv: Incipit psalmus lxxxvi sertus.
Psalmus iste qui mō cantā
tus est: breuis est nūo ver
borū: magnus ē ponder
oīm sententiarū, nā totꝰ
letus ē: et videtis qꝫ et ex
guo tpe ad timorū vsqꝫ pductꝰ. Vt no
bis quantū dñs donare dignat. cum
vīa mutate mutandꝰ mō est: ꝓpositꝰ
a btissimo pīte pīe nūo. i pentina ꝓpo
sitio me gnauet. nisi me cōtinuo ꝓpone
tis oīō sublenauet. Intendat ergo ca
ritas vīa. Cuntis q̄dam i isto psalō
cantata ē et imēdata ē: cuꝰ causes su
mus in q̄ntū cpiani sumꝰ: et vnde pe
grinam q̄ndiu mortales sumꝰ: tad
quā tendimꝰ: p eius viam q oīō ēsi
dumetis et sentibꝰ imēdusa nō ēuelē
bat. Per ipsius mutatus se feat vīa.
ut ad mutatē puēirem. Ambulātes
ergo in cpō et adhuc pegrinātes do
net pueniam. et suspirātes desideio
mutuo dā ineffabil' quietis qui hītat
in illa mutate. de qua q̄ete dictū est
hor nobis ē. pmissū. qđ oculus non
vidit. nec auris audiuit. nec i cor hoīs
ascendit: ābulantes ergo sic tātem
ut desidēm. Nā qui desiderat. et si lī
gua tacerat. tamen corde: qui autē
nō desiderat. quolibꝫ amore. quolibꝫ
clamore aures hoīm ferat. mutꝰ est
deo. Videte quo crant amatores hui
mūtis ardentes illi ipi p quos hec
dicta sūt. p quos hec nobis imēdata
sūt: qūto p eos affectu istu tātata sūt.
Affectū istū gliabat in eis amor mu
tatis: amore aūt mutatis ifudēat
spūs dei. Caritas inq dei diffusa est
in cordibꝫ nrīs. p spm scm q datus ē
nobis. Hor ergo spū feruētes. audi
amus que dicta sunt de hac mutate.
Dixerunt.

Fundamēta eius i montibꝫ sīs.
Nichil de illa adhuc dicerat
psalmus: hinc incipit et ait.
fundamēta eius i montibꝫ sīs. Cuius
fūdamēta: sion dubiū est q: fundi
menta pfectū in montibꝫ mutatis
alitus sunt. Repletus ergo spū sco
mutus iste et mlta de amore et desidio
mutatis huius volues secū: tāq pluia
ītus apud se meditatus cepit i hor
fūdamēta eius i montibꝫ sīs. q̄si nō
de illa dicent aliqd. Quo de illa mu
il dicerat? qui nūq de illa corde tra
erat? Quo enī dicit eius. de qua nichil
dictū est: Sed multa ut dux secū in
silentio de illa mutate ptuenit: cū
mans ad dñm cepit cū in aures
hoīm. fundamēta eius i montibꝫ sīs.
Et quasi hoīes audientes q̄erēt aut:

Diligit dñs mq portas sion. Ecce
cuꝰ fundamēta i montibꝫ sīs mu
dā mutatis sion: cuꝰ dñs portas di
ligit sicut cōsequēt dicit. Sup
oīa tabernacula iacob. Sed qđ est fū
damenta eius i montibꝫ sīs: Qui
sūt montes sci. sup quos fūdam est
ista mutas: Alt quidā mus plani
hor dicit. aplus paulus. Cuius inde
ꝓpheta. mus inde aplus: et hu ꝓphā
loquebant. ut tetos mues erhorta
rent. Sed hu id est ꝓphete et apli qūo
mues: fecisse ita ut cū ipi sint
montes sup quos fundamēta sunt
huius mutatis. cuius portas diligit do
min. Dicat ergo alius mus hor
pte ne nos hor suspicari videamur
loquens ad gentes et imēorans ut
reduxerit. et quasi cōstruxerit in se
bitū scām: supedificati inq sup
fūdamentū aplōm et ꝓphārum. Et ip
net ipi apli aut ꝓphe in quibꝫ fūdi
mentū est mutatis se tenerēt mse:
secutus ibi ait. ipo sūmo cātente
lapide angulari ipo ihu. Ne itaq
putarent gentes nō se ptinē ad fōd.
erat enī quedā mutas sion tenā
que p umbrā gestant imaginē mu
dam sion. de qua mō dicit. celestis hie
ihlm de q̄ dicit aplus. que ē mr oīm
nrm: ne ergo illi se nō ptinē diceret
ad sion qua nō erant de ꝓphō mixti.
hor eis dicit. Iam nō estis pegri
ni et īquilini. sed estis mues sanctoꝝ
et domestici dei: supedificati sup fū
damentū aplōm et ꝓphārum. Habes
cōstructionē tante mutatis: si oīs
istu cōpages ubi mutat. ubi inhibit

ut nullq̄ tadat: ¶ ꝑsonaꝫt ſūmo āgu
lari lapide exiſtente xp̄o ih̄u. Dicet for
taſſe aliqs. Si angularis lapis ē xp̄s
ih̄us: in illo quidē duo pietes cōpa
gināt. neq; enī angulū faciūt niſi
duo pietes in vnū de diuſo venientes.
ſic et pli duo ex circūcisione et ex ꝑpu
lo ad patrem xp̄ianā ſibimet cōnexi
in vna fide. vna ſpe. vna caritate. ¶ ſi
ſi angulus ſūmus xp̄us ih̄us. q̄ſi vidē
tur priora fūdamēta et poſteriora la
pis āgularis. ꝑ. Tē ergo aliqs dic̄. qa
magis xp̄us ſuppꝓphetas et aplos in
cūbit. nō illi ſupra illū: ſi illi ſūt in
fūdamēto. ipe in angulo. Sed cogitet
qui hoc dicit angulū in fūdamēto ēe.
¶ Neq; enī ubi eſt angulus ubi videtur
vt ſurgat in apicē: a fundo cī ī capit.
Nā ut nouerītis q̄ fūdamentū xp̄s et
primū et maximū: fūdamentū inq̄
aplus nemo pt̄ ponē ꝑter id qd̄ poſitū
ē qd̄ eſt xp̄us ih̄us. Quō ergo fūdamē
ta ꝓphete aut apli? et quō fūdamētū
xp̄us ih̄us. quo vltiꝰ nichil ē: Quō pu
tamꝰ niſi q̄admodū apte dr̄. ſcīs
ſcōrum? ſic figurate fūdamentū fūda
mentoꝝ: Si ergo ſacramenta cogites.
xp̄us ſcīs ſanctoꝝ? ſi gregē ſubditū
cogites. xp̄us paſtor paſtorū: ſi fabri
cā cogites. xp̄s fūdamentū fundamē
toꝝ. ¶ In edificijs iſtis nō poteſt idē la
pis ēe in ymo et in ſūmo. Si fuerit in
ymo. in ſūmo nō erit. ſi in ſūmo fuit.
in ymo nō erit: angustias enī oīa pe
ne corpa patiunt? nec ubiq; eſſe poſ
ſūt. nec ſemp. Diuinitas aūt q̄ ubiq;
preſto eſt. ubiq; ad eam pt̄ diuā ſilitu
do: et totā pt̄ eſſe in ſilitudinibꝫ. q̄a
nullū horꝫ eſt in ꝓphetatibꝫ. ¶ Nūquid
xp̄us eſt ianua. q̄admodū videmꝰ
ianuas factas a fabro? ¶ Non vtiq;: ſed
tñ dixit ego ſum ianua. Aut nūq̄ ſic
ē paſtor. quō videmꝰ paſtores iſtos p̄
poſitos petroꝝ? Et tñ dixit. ego ſū paſ
tor? et vno loco ambas res dixit ī eua
gelio. q̄ paſtor p ianuā intrat: et i
bi dixit. ego ſū paſtor bonus. et ibi
dixit ego ſū ianua. ¶ Paſtor ītrat per
ianuā. Et quis ē paſtor qui intrat
p ianuā? Ego ſū paſtor bonus. Q̄
ē ergo ianua qua ītras tu paſtor
bone? Ego ſum ianua. Quō ergo tu
oīa? Quō ergo p me oīa? Verbi gr̄
gia tū paulus intrat p ianuā? nonne
xp̄us ītrat p ianuā? Quare? Nō qua
paulus xp̄us: ſed q̄m in paulo xp̄s: et p
xp̄m paulus. ¶ Ipe dixit. ancipimentū
eius ipius accipe qui ī me loq̄t xp̄us.
Cū ſancti eius et fideles eius ītrant p
ianuā. quō ꝓbamus? Ex hoc ſactos
eius ꝓſequebat? saulus nōdū paulus?
q̄m ei clamauit de celo. saule saule q̄d
me ꝓſequeris? Ergo fūdamentū et la
pis angularis ipe eſt ab ymo ſurgens.
ſi nō ab ymo. Etenī origo fūdamenti
ius? ſūmutatē tenet: et q̄admodū fū
damentū corporee fabrice in ymo eſt.
ſic fūdamentū ſpūalis fabrice i ſūmo
ē. Si ad terrā edificaretur in ymo nobis
ponēdū erat fūdamentū? q̄a celeſtis
fabrica ē. ad celos ꝓtenſit fūdamentū
nr̄m. ¶ Ipe ergo āgularis lapis. mōteſq;
apli ꝓphete. magne portātes fabricā
tractatus: q̄ faciūt vnū q̄ddam edifici
um. ¶ Hoc edificiū mō clamat de cordib;
vīs: hoc agit artifex ſa manꝰ dei e
nā p linguā nr̄am. vt ad illū? edificij
fabricā cōquadrenū. ¶ Non enī fuiſſet
arca noe: que nichilominꝰ figura ges
tabat ecclie. Q̄d eſt enī quadratū? At
tendite ſilitudinē q̄drati lapidis: ſi
milis debet ēe xp̄ianus. ¶ In oī tēpta
tione ſua xp̄ianus nō cadit: et ſi im
pellit? et ſi qua vertit? nō cadit. ¶ Nā
quadratū lapidē q̄cūq; verteris ſtat.
Cadere vili ſūt mōtes cū pcuterent?
Sed q̄d dixit quedā vox tantū? Cum
cadent iuſtus nō ītubabit? q̄nā
dūs cōfirmat manus ei? Sit ergo con
quadratū ad oēs tēptationes pati.
quicq̄d īpulerit nō vos ēuitet: ſtan
tem te īuenīat oīs casus. Erigens g?
in hanc fabricā. affectu pio: religio
ne ſincera. fide. ſpe. caritate: et iſtud
edificium ābulare eſt. ¶ In iſtis ītantib;
alia ē fabrica edificatiōnis: alij ſt̄ caues
habitantes ī fabrica. ¶ Una ciuitas
cauib; ſuis edificat?: ipi ibi ſūt lapi
des que ſt̄ caues. lapides enī ſt̄ vnū.
Et vos inq̄t tamq̄ lapides viui edifi
camini in domū ſpūalem. Ad nos direc
ta vox ē. Ergo ſeq̄mur de iſta ciuita
te. fundamēta eius in mōtib; ſcīs:

dilexit dñs portas syon. Eam ideo prelo
tuit dñs portas ſyon. Eam ideo prelo
tuit ſū. ne putetis alia ee fūdamēta.
alias portas. Quae ſūt fūdamēta apli
et pphete? Quia eoꝝ auctoritas portat
ifirmitatē nrām. Quave ſunt porte?
Qua pipos intramꝰ ad regnū dei. Pre
dicant enī nobis: et tū p ipſos intimꝰ.
p xpm intramꝰ. ipe eſt ei ianua. Et tū
dicunt duodeā porte in lim. et vna por
ta xpūs. et duodeā porte xpūs. qua ī
duodeā portis xpūs: et ideo duodenaiꝰ
nūs aplōꝝ ſacramentū magnū huꝰ
duodenariꝰ ſigno eſt nūr. Sedebitis
inq̄ ſup duodeā ſedes. iudicātes duo
deā tribus iſrl. Si duodeā ſelle ibi ſt.
nō eſt ubi ſedeat tertius deꝰ paulꝰ
aplūs. et nō erat quō iudicet: et ipe ſe
iudicatuꝝ dicit nō hoīes tantū. ſed
et angelos. Quos angelos n apoſta
tas angelos? Neſcitis inq̄t q angē
los iudicabimꝰ? Nūderet ergo turba.
q̄d te iactas iudicatuꝝ? Ubi ſedebis?
Duodeā ſedes dicit dñs duodeā aplōs?
vnus recedit iudas. in locū ipiꝰ ſcūs
matthias ordinatus ē: ipletus ē duo
denariꝰ nūs ſedū. Primo locū iuenī
ubi ſedeas: et ſic munare iudicatuꝝ.
Duodeā ergo ſedes quid ſibi velint
videam? Sacrāmentū eſt nūs dā vni
ūſitatis? quia p totū orbē terraꝝ.
futura erat ecclia. vñ vocat hoc edi
ficiū ad xpi imaginem: et ideo q̄ vndi
q̄ venit ad iudicandū duodeā ſedes
ſt. ſicut q̄ vndiq̄ intrat in illā ciui
tatē duodeā porte ſūt. Non ſolū ergo
illi duodeā ſed aplūs paulus. ſi q̄ inq̄t
iudicatuꝝ ſūt. ꝓpter ſuffitionē vnuꝰ
ſitatis ad ſedes duodecim ptinēt: q̄
admodū quotiēt intrabāt ad duode
cim portas ptinent. Partes enī mūdi
quatuor ſūt: oriens. occidens. aq̄lo.
et meridies. Iſte quatuor ptes aſſidu
e noiant in ſcripturis: ab oībz iſtis
q̄tuor ventis ſicut dicit dñs in euā
gelio. a q̄tuor ventis congregabit electos ſuos. ab oībus ergo iſtis q̄tuor
ventis vocat ecclia. Quomō vocat?
Undiq̄ in ciuitate vocat: nō vocatur
niſi p baptiſmū in noīe pris et filij
et ſpūs ſancti. Q̄tuor ergo ter dicta.
duodeā inuenit. Pulſa te ergo affari
ad has portas: et dicet tibi vo-

rpūs. aperite in portas uſtras. ꝛc. ſed
ſit enī in capite: ſequit in corpore. Ut
dete q̄d dicit aplūs. q̄ in ipo xpūs pa
ebat: ut adimpleā inq̄t que deſunt
paſſurarū xpi in carne mea. Ut adim
pleā inq̄t que deſūt. Ceu deſūt: preſſu
rarū xpi. Et ubi deſunt: In ānē mea.
Nūquid aliud paſſurarū debeat ī ullo
homīe. q̄d factū eſt verbū dei nāi ī
maria virgine? Paſſus eſt enī q̄ipſe
pati deberet et ſua voluntate. non et
pri nātate: et videt quia oīa. In ca
re enī poſitus attigit atetū in ultimo.
et ait. pfectū eſt: et inclinato capite
emiſit ſpīm. Q̄d eſt pfectum ē? Jā de
meſura paſſionū nichil in deeſt. q̄
oīa que de me pdicta ſūt cōpleta ſūt:
tamq̄ ideo expectaret ut cōpleretur.
Quis ē qui ſit pfitiſcat? quō ille de
corpe egreſſus ē? Sed q̄s eſt qui hoc
potuit? Qui primo dicebat. potestatē
habeo ponē di aiam meā. et potestatem
habeo itin ſumendi eā: nemo tollet eā
a me. ſed ego pono eā a me. et itin ſumo
eā. Poſui q̄n voluit. ſūpſit q̄ndo vo
luit: nemo abſtulit. nemo extorſit.
Ergo ipletē erant oīs paſſiones. ſed
in capite: reſtabant adhuc xpi paſſi
ones in corpore. Vos aūt eſtis corpus
xpi et membra. In hijs ergo membris
cū eſſet aplūs dicit. ut adimpleā que
deſūt paſſurarū xpi in carne mea. Ego
go illud imus quo xpūs pceſſit: et ſe
quit xpūs illud pgit quo pceſſit. Placet
ſit etenī xpūs in capite. ſequitur corpus?
et adhuc xpūs hic laborat. et xpūs hic
patiebat a ſaulo. q̄n audiuit ſaule
ſaule quid me pſequeris: quō ſolet
lingua dicere calcato pede. calcas me.
lingua nullus tetigit: cōpaſſione
clamat nō attritione. Adhuc xpūs
hic egret. xpūs hic peregrinat: xpūs hic
egrotat. xpūs in carne includit. In
uisa ei facimꝰ? si nō ipſe dicit. eſuri
ui et dediſtis mi manducare. ſitiui.
et potaſtis me. hoſpes et collegiſtis
me. nudus et veſtiſtis. egeri et viſi
taſtis me: et illi q̄n te vidimꝰ infirmantē et miſtrauimus tibi: et ille.
tū vni ex mīnis meis feciſtis. mi fe
ciſtis. Ergo edificatem in xpo ſuper
fūdamentū aplōꝝ et pphārū ipſo

ſūmo angulari lapide

ſūmo angulari lapide exīte. q̄a dili
git dīs portas ſyon ſup oīa taberna
cula iacob: quaſi vo et ipſa ſyon non
ſit tabnacula iacob. Et ubi erat ſyon.
niſi in populo iacob: Jacob ei nepos
abrahe. vñ plus natus videor dicit
plus iſrl: qua ipe iacob appellat ē
iſrl: Vel bene nouit ſcām vrām: ſed q̄a
erant quedā tabnacula. tpalia. tpma
lia. q. loquit aūt iſte de cīvitate q̄dā.
quā ſpūaliē intelligit. cui vmbra
et figura erat illa terrena: ait. diligit
dīs portas ſyon. ſup oīa tabnacula
iacob. Diligit illam ſpūalē ciuitatē.
ſup oīa figurata. quibz ītimabat.
illa ciuitas ſemp manēs. ſemp relef
tis in patre. Glōſiſſima dicā ſt de te
ciuitas dei. Quaſi intuebat ciuitatē
illam ihrlim in terra. Jam videte quā
ciuitatē dicit. de qua dicā ſūt quedā
glōſiſſima. Vā illa deſtructa ē ītra
hoſtes paſſa terrā dit in terra: iam nō
eſt qđ erat. expreſſit ymaginē. tran
te ciuitas dei: Audi vnde. Memor
ero raab et babilonis. ſcientiū me.
In illa ciuitate mḡ iam et pſona dei me
mor ero raab. et memor ero babilonis.
Raab nō ptinet ad pplm iudeor: babi
lon ptinet ad pplm iudeorū: Jdā ſeqtur.
Et enī alienigene et tyrus et popul
ethiopū. huj fuerūt ibi. Merito gloioſa
dicta ſūt de te ciuitas dei: ubi nō ſolū
ille plus iudeorū natus et carne ab
he. ſed ibi oīs gentes. q̄rū quedā noīa
te ſūt. vt oīs intelligant. Memor ero
mḡ raab. Que iſta eſt: Veretur illa
in iericho. metuit que ſuſcepit nūtios
et alia via eiecit: que p̄ſūpſit ī pmiſ
ſione. q̄ tenuit deū: cui dīm eſt vt per
fenestrā mitteret coccū. id eſt vt i fronte
haberet ſignū ſanguīs xpi. Saluata
ē ibi: et etiam gentiū ſignificauit.
Vñ dīs ſup bientibz pharizeis dicit. a
men dico vobis. publicani et meretrices
p̄cedūt vos in regnū celoz. P̄cedūt qui
bim faciūt. ī peiūt credendo et credit ſi
dei: nō obſiſtē p̄t quiſq̄. q̄a qui vim
faciūt diripuīt illud. Jbi enī poſuīē.
regnū celoz vī patit: et qui vī faciūt
diripuīt illud. Hoc fecit ille latro. for
tior in arte q̄m in fraude. Memor ero

raab et babilonis. Babilon ciuitas
dicit ſedm ſcām. Quo vna ciuitas ſacta
ihrlm. vna cītas inq̄ babilon: Omīs
inq̄ ad babiloniā ptinēt: quo oēs ſcī
ad ihrlm. Sed dicat de babilone in
ihrlm. Vñ. niſi p eū q̄ inſtituit impū:
Priorū ciuitas ihrlm: ī prior cītas babi
lon. Sed venit ille qui inſtituit ī pū:
q: memor ero mḡ nō ſolū raab. ſ̄ etiā
babilonis. Sed quo memor ero raab
et babilonis ſcientibz me: Ideo quodā
loco dicit ſcīptura. effunde mī tuā in
gentes que te nō cognouerūt. Dicit ait.
effunde irā tuā in gentes q̄ te nō cog
nouerūt: et alibi. p̄tende miam tuā
ſcientibz te. Et ut noueritis q: in raab
et babilone gentes ſignificauit. q̄ſi
dicēt. quid ē qđ dixiſti. meor ero raab
et babilonis ſcientibz me. q̄re hoc dix
iſti: etenī alienigene inq̄t ideſt p̄tinē
tes ad raab. p̄tinētes ad babilonē et.
tyrū. Et quoūſq̄ gentes: Vſq̄ ī fines
terre. Elegit eū pplm q̄ in tre fine eſt.
Et plus inq̄t ethiopū huj fuerūt ibi.
Si ergo ibi raab et babilon. q: ibi et
alienigene. ibi tyrus ibi plus ethiopū:
merito glōſiſſima dicta ſūt de te ciui
tas dei. Jam attēdite ſacīmētū magnū:
p eū illuit raab. p quē illuit babilō. Jā
nō babilonia: tacet ei babilone. et ī
cipit ee ihrlm. Quidit filia aduſus
me ēm ſuā: et erit in mēbris regine
illi tau d. obluuſcē pplm tuū et domū
pris tui: Irrupuit rex ſpēm tuā. Nā
vñ babilon aſpiraret ad ihrlm: Vñ
et raab ad illa fūdamēta puenuret:
Vñ alienigene. vñ tyrus. vnde plus
ethiopū: Audi vnde. Nate ſyon dī
cet homo. Eſt quidā hō q̄ d. mr ſyon:
et plus venit iſti oīs. Sed iſte hō
quis eſt: Dicat ſi audiam⁹ ſi tapia:
mr ſyon dicet homo. Sequtur ibi q̄ſi
q̄reres p quē venerit raab. babilon
alienigene tyrus ethiopes. Ecce p
quē venerūt. Ad mr ſyon dicet homo:
et homo factus ē in ea. et ipe fun
dauit eam altiſſim⁹. Ad aptus fres:
De qua glōſiſſima dicta ſūt de te ci
uitas dei. Ecce mr ſyon dicet homo.
Quis hō: Qui homo fuis eſt ī ea. Jpe
factus ē homo: et ipe eam fūdauit.
Quo in ea fuīs. et ipſe eā fundauit:

Ut in ea fieret homo. iam fūdata erat. Sic intelligę si potes. Eteū mat spon diret. si homo. Mater spondiret homo aūt factus ē in ea: ipse aūt fūdauit eam. nō homo si altissim⁹. Sic fūdauit ciuitatē in qua nasceretur: quo creauit mātem. de q̄ nasceret. Qd est hoc fratres: Quales promissiones. q̄ntā spem tenemus: Ecce ꝓpter nos altissim⁹ qui fūdauit ciuitatē mē diuⁱ ipi ciuitati: et homo in ea factus ē. et altissim⁹ eam fūdauit. Quasi diceret. vnde ista fatus: Cantabim⁹ hec oīb⁹: et tantat homo in oīb⁹ xp̄us. Homo ꝓpter nos: dū ante nos. Sed qd magnū ante nos: Aīe terrā et celū. ante secula. Vt ergo homo ꝓpter nos fūs ē in ea: idē ipse altissim⁹ fūdauit eā. Vñ ista sum⁹: Oīb⁹ narrauit in scripturis ꝓphet. Hoc ecē sequit⁹ in psalmo. mē spondiret homo. et nō factus ē in ea: et ipse fundauit eā altissim⁹. Oīb⁹ narrauit in scripturis ꝓphetis. Et principum. Quorū principū: Horū qui fī sūt in ea. Principes qui facti sūt in ea. ita facti sūt principes. Nā anteq̄ in ea fierent principes. abiecta mūdi elegit deus. ut cōfunderet fortia. Nūq̄ princeps piscator: Nūq̄ princeps publicanus: Princeps plane. Sed qui fī sūt in ea. Quales isti principes venerūt de babilone. principes accedētes de scīo: Principes venerūt ad vrbē romā ipi caput babilonis: nō ierūt ad templū imperatoris. sed ad mediā piscatoras. Vnde ecē isti principes: Infima mūdi elegit deus ut cōfundat fortia: et ignobilia elegit deus et ea q̄ non sūt tanq̄ sint. ut ea que sūt euacuent. Hoc fecit qui erigit de terra inopem. et de stercore exaltat pauperē. Ut quid erigit: Ut collocet eū principibus. cū principibus ꝓpli sui. Magnates: magnū gaudiū. magna letitia. Postea venerūt in hāc ciuitatē. et oratores: sed nō venirēt n̄ prederent piscatores. Magna hec: sed ubi hec. nisi in ulla ciuitate dei de qua glōsissima dicta sūt: Ideo collatis oībus gaudiis atq̄ conflatis quomō dauit: Tanq̄ ioūdatoꝝ habitatio oīm in te. Tanq̄ ioūdatorū habitatio. oīm ioūdatorū ī hac ciuitate. In pegrinatione ista. Interim. Habitatio nra ioūditas sola erit. Peregrinatio nra ioūditas sola erit: ꝑ et labor et gemitus: tū seqt oratiōes. Sūt redūt laudationes. Ibi g⁹ hūitio ioūdatorū: nō erit gemitus desiderū. sed letitia pfuentiū. Aderit ei cū mō suspiram⁹: silēs ei erim⁹ q̄n vide bim⁹ eū sicuti est. Ibi totū negotiū nos trū nō erit nisi laudare dīm. et frui deo. Et qd aliud q̄rimus: ubi sol⁹ suf. fiat ꝓ quē facta sūt oīa: Habitabim⁹ et habitabim⁹: subintelligit illi oīa. ut sit deus oīa in oīb⁹. Beati ergo btī qui habitant in domo tua. Vñ btī. Habendo aurū. habendo argentū. nu merosā familiā. multiplicē prolem: Vñ beati: Btī qui habitant ī domo tua: in secula seculoꝝ laudabūt te. Ī uno btī otioso negotio. Hoc ergo vnū desi derem⁹ frēs: cū venerim⁹ ad hoc nos pa rem⁹ grandē ad dīm. laudare deum. Opa bona que mō nos ꝓdunt. non ibi erunt. Durum⁹ et hesternū die q̄ tū potuim⁹: nō ibi erunt opa mīe. nulla erit miseria. Egētem nō inue nies: nemo t̄ oret. nudū nō inuenies: nemo t̄ oret. sitientē. nullus pegrinus erit. nullus egrotus q̄ visites. nullus mortuus q̄ sepelias: nullus litigator cui quos pacē ꝑponas. Qd factum est: An forte ꝓpter ntātes nīi tropheo uellabum⁹ et arabum⁹: et negotiabi mur et pegrinabim⁹: Magna ibi hec. Nam ibi oīa opa que ntātes fla gitat subtrahent: mortua nātate; pibunt opa ntātis. Quid ergo erit: Quomō potuit dicit lingua hūana. Tanq̄ ioūdatoꝝ oīm hūitio ī te. Qd est tanq̄: Quare tanq̄: Qualis ibi erit ioūditas: qualem hūi nō nouim⁹. Video hīt multas ioūdi tates. et multi gaudent ī seculo. alij hūnt. alij inde: et nō est qd illi gaudio cōparent. sed tanq̄ ioūditas est. Si dicā ioūditas ītapit: hoīni otiuari talis ioūditas qualē solet habē in populis. in prandijs ī auaritia. in ho noribz seculi. Extollunt enī hoīes et letitia quadā īflammāt: sed nō ē gaudē ipis dicat dns. Est enī ioūditas que dā. quā net oculus vidit. net auris

audiunt: nec in cor hoīb aſcēdit. Lāgī
iocūdatorū oīm habitatio in te. Ido aliud
gaudiū nos parem⁹? quia et hic tāqm
ſile iuenum⁹? et nō eſt hoc ne qi parem⁹
nos tribz tribz pfrui qualibz hic gaude
mus: alio qi cotinētia nīa auaritia
cat. Sūt enī hoīes qui iuuitant ad cenā
optimā vbi multa pciosa ponenda ſt:
nō prandent. Jam ſi grās ab eis quae
nō prandeāt. ieiunam⁹. Magnū opus
pfiandū. Opus ieiunū nolī ato laudare:
ſquere rauſa. negotiū ventris agit. nō
religionis. Quare ieiunāt: Ne ventr
pcrupent vilia: et nō possint admitte
pciosa. Ergo negotiū gutturis gerit ī
ieiunīū. Magna res vtiq; ieiunīū. Con
tra ventrē et guttur pugnat: aliqn
illis militat. Itaq; frēs mei si putatis
aliqd tale habituros nos ī illa pria.
qua nos erhortat tuba celestis. t. ppte
rea vos a pſentibz abstinetis vt illic
talia copiosi⁹ recipiatis: sic estis qmō
illi qui ieiunāt ppter epulas maiores.
et cōtinent se maiori cōtinētia. Ido
lute ergo fit ad aliqd vos ineffabile
pparate: mūdate cor ab oīibus affectī
onibus vīs tricis et secularibz. Visu
ri sum⁹ quādā: quo viso beati erim⁹?
et hoc solū nobis ſufficiet. Et qd: Nō
manducabim⁹? Imo māducabim⁹:
et ipe erit cibus nr: qui et ſtiaat et nō
deficiat. Tamq̄ iocūdatorū oīm habi
tatio in te. Jam dīn est vī iocūdabi
mur. Beati qui habitant ī domo tua:
in ſcula ſculoz laudabūt te. Lau
dem⁹ et nō dīm qītū possum⁹ mix
tis gemitibus: q: laudando eū. desi
deram⁹ eū. et nondū tenem⁹. Cū te
tenuerim⁹ subtrahet oīs gemitus: et
manebit sola. et pura etīna laudā
tio. Conuerſi ad dīn. Explicit pſal
mus lxxxvi: Incipit pſalmus lxxxvij⁹

Dalmi huius octogesimi.
et ſeptimi titulus habet
aliqd quo nouū negotiū
Disputatori affert. Nus
qd enī alioz pſalmoz po
ſitio est qd hic legit. pro melech ad reſ
pondendū. Nā de pſalmo cātari et cā
detur dirim⁹? et filis chore vſitatū
in tytulis pſalmoz ſepiſſime q tractu
tūest et quid ſit in finē: ſed qd ſequit. p
melech ad respondendū. hoc ī vſitatū
habz iste titulus. Pro melech aūt latine
chorō diri pt. a melech enī ebo hebreo
chorus sigtur. Quid est pro choro adiſ
pondendū? nisi forte vt tanēti chor⁹
cōſolando respondeat? Sunt nō istū
ſolū ſed alios quoq; pſalmos tredē
dū est ee tantatos. qmus alios tytu
los attepert: qd factū existimo trau
ſa varietatis. qua faſtidiū leuiaret.
Non enī solus iste pſalmus dign⁹ est
habitus ubi responderet choris: cū
vtiq; nō sit solus de dīn passione con
ſcriptus. Aut si ē alia rauſa. aut tāta
sit varietas titulor qua possit ostēdi.
ita pſalmos oīs esse pnotatos. qui
ſūt alie atq; alit pnotati. vt nullus
tytulus valeat alium alteri iucīte:
ego eam fateor cū multū tonatus essē
penetrare nō potui. Et si quid de hac
re legi ab eis dictū qui aī nos istū tē
tauerūt: nō ſatisfecit expectatioī siue
tarditati mee. In quo igit misterio.
dictū in videt pro ad chorū respondē
dū. idest ut tanenti p chorū respōde
at exponā. Dīn hic passio pphetatur.
Dicat aūt aplus petrus. xpūs pnob
passus est. relinquens nobis exēplū.
vt ſeqmur vestigia eius: hoc ē respō
dere. Dicat etiā aplus iohes. sicut xps
pnobis aiam ſuā posuit. ita et nos
debem⁹ aiam pro frībus ponere: hoc ē
respondere. Chorus aūt concordiā sigt.
que ī cantate cōſistit. Qsqis ergo ēmi
emulator dīne passioīs. tradiderit
corpus ſuū vt ardeat. si caritatē nō
habeat. nō respondet in choro: et ido
nichil ei pdest. Unde qmodū di
cunt in arte musica sicut ea docti ho
mines latine dicere potuerūt. pcentor
et ſuccentor. pcentor saltz qui vocē
pmittit in cantu. ſuccentor aūt qui
consequent tanēdo respondet: ita ī
hoc cantico passionis pcedente xpm
ſubsequit chorus mēm in finē tcles
tiū coronarū. Hoc enī canitur filiis
chore. idest imitatoribz passioīs xpi.
qm in caluarie loco crucifixus est
xpūs. que illi hebrei nōis interpreta
tio plnbet. idest chorē. Et hic est in
tellectus eman yſrahelite: qd in ty

tuli huⁱ⁹ vltimo positū est. Q man quippe intpretari dicat. fr̄ eius. Eos enī frēs suos xpūs facē dignatus ē. qui sacmentū crucis eius ītelligūt: et nō solū de illa nō erubescūt. verū eaī in illa fidelit̄ gl'iantur nō se de suis meritis extollentes. sed eius gratie nō ingrati. ut vnusquisq; eorū dicere possit. certe vē yſrahelita in quo dol⁹ nō est: sicut ipm̄ ūsvl' scriptura sine dolo fuisse cōmendat. Iam itaq; xpi vocē in pphetia p̄nentis audiam⁹: cui f suus chorus vel imitatione vl' gratiarū actione respondeat.

Dñe deus salutis mee: īdie clamau et nocte coram te. Intret in conspectū tuo oō mea: inclina aurē tuā ad precē meā. Orauteī et dñs nō sed in formā dei. sed seruū dū formā serui: sed in hanc enī et passus ē. Orauit aūt et cū in cetis reb⁹ ageret. qđ diei noīe. et cū in aduersis. qđ noctis noīe signi arbitror. Ingressus oronis in conspectū dei acceptatio eius ē: inclinatio aurib⁹ dei misericors exauditio ē. Nam mēbra talia q̄lia nos habem⁹ in corpe nō h̄t deus. Est aūt soluta repetitio. Nam qđ est intret in conspectū tuo oō mea: idipm ē inclina aurem tuā ad p̄cem meā. Quia repleta est malis aīa mea: et vita mea īferno appropiquauit. Audem⁹ ne dicē aīam xpi repletā malis? cū illa passionis affluctio ītrare valuerit quicqđ valuit. Vnde et ipe suos ad tolerantiā passionis attendēs. et cū q̄ ad respondendū et hortans chorū suū. nolite īqt timere eos qui occidūt corpus: aīam aūt nō possūt occidere. An occidi a psecutoribus aīa nō p̄t? malis aūt repleri p̄t: Rđ sūta ē: querendū quibus. Nō ei intus. p quē hoī dicatur īiquitas aīaz illā repletā possum⁹ dicē: sed forte doloribus quibus aīa suc carni in cuius passione cōpatit. Non enī vl' ipse q̄ dixit corpis dolor p̄t esse sine aīa: quē ineuitabiliter īminentē p̄cedit mestitia. q̄ solus aīe dolor est. Dolē ergo aīa eaī nō dolente corpore p̄t: dolere aūt corp⁹ sn̄ aīa non p̄t. Cur itaq; nō dicam⁹. nō humanus p̄tis. sed tn̄ humanus malis repletā fuisse aīam xpi: De q̄ alibi pphetā dicat. qđ pro nobis soluent. et evangelista. assūpto ing̃ petro. et duobus filiis zebedei. cepit cōtristari et mestus ē: et ipe dñs de se ipo. et aūt illis. tristis est aīa mea usq; ad mortem. Vel futura p̄uidens. aliā psalmi huⁱ⁹ cōscriptor. īduens eū loquentem. quā repleta ē ingt malis aīa mea: et vita mea īferno appiquauit. Nam ipam oīno sententiā verbis suis explicauit qm̄ dicit. tristis est aīa mea. hoc dicit. tristis est aīa mea. hoc dicit. repleta ē malis aīa mea: et qđ sequit. usq; ad mortē. hoc dicit. et vita mea in ferno appropiquauit. Nos aūt humane infirmitatis affectus sicut ipsā mortē infinitatis humane. et mortē carnis humane dñs ihūs nō oditōis nec resistentie. p̄ miserationis voluntate suscepit. vt misericordiā nob⁹ p̄staret. in se corp⁹ suum qđ est ecclia cui caput ē digna tus ē hoc ē membra sua in sanctis et fidelibus suis: vt sicut eorum humanas tēptationes cōtristari et dolē cōtigisse nō ideo se ab eius gra putaret alienū et nō esse ista p̄cia. sed humane infirmitatis indicia. tamq̄ non p̄missorū cruciatuum chorus. ita corpus eius cruciato suo capite addiscēt. In hoc quippe corpe p̄capuū membrorū aplin paulū legim⁹ et audiuim⁹ confitentē tabescere malis repletū esse aīam suā. aī dicat tristitiā sibi ē magnā et cōtinuū dolorē cordi suo pro fr̄ibus suis secundū carnē qui sūt yſrahelite. pro quibus si cōtristata cū dicam⁹ et dñm cui⁹ passio. p̄iquaret in qua illi se īmanissimo scelere fuerāt obligatum: nō in cōgruē nos dicē crisimo. Denq; illud qđ in cruce dixit. p̄ ignosce illis q̄a nesciūt quid faciūt. eaī in isto psalmo deicreps dixit. Deputatus sum cū descendentibus in lacū: vnus factus nescientibus. qđ faciēt. qui eū sic male tractauerūt vt morerūt. hoīes scilicet. tamq̄ infirmitati subditū. atq; illa infirmitate deuictū. In lacū enī dicit. hoc ē misericordiā vl' infernū. p̄fūditatē. Et sicut in q̄ sicut homo sn̄ adiutorio inter mortuos liber. In huius verbi manifesta persona dñi appareat. Quis enī alius

int mortuos liber. nisi in filiis hominē
carnis pñs int pōres solus fil pōt.
Vnde illis q se insipient liberos puta
bāt. oīb aut qui fuit pñs. seruus ē
pēti. Et quia p eū qui nō hēbat pñm
oportebat liberari a pēt: si vos iḡt
filius liberauerit. tūc vē liberi eritis.
Vt ergo int mortuos liber. qui i prā
te habet ponē aīam suā. et iterū sumē
dā. a quo eam nemo tollebat. sed eā
ipe voluntate ponebat. q erā carnem
suā tam pōt solutū ab eis templū ē sus
citare potuerat cū volebat. q passus
cū oēs deseruissent. solus nō remānsit.
quia pt eū nō deseruit sicut ipe testa
t: ab inimicis tis pro quibz orauit nes
cientibz qd faciebāt et dicētibz. alios
saluos fecit. seipm nō pt. si filius dei
est descendat nūc de cruce. et videbim⁹
ei. saluū faciat eū. si vult eū. factus est
desp estimatus ē tam q̄ homo sū ad
iutorio. Quasi vulnerati dormien
tes in sepulchro. Sed addidit Quo
rū memīsti adhuc. Vbi est dñe tpi a
tetis mortuis aīa dūtenda districtio.
nā et ipe vulneratus ē et mortu⁹ posi
tus in sepulchro: sed illi qui nesciebāt
qd faciebāt. quibus esset utiq nescientes.
sil'em illū putauerūt aliq̄s vulnerē
orasis t dormientibz in sepulchro q̄s
deus adhuc nō memīt. id est quos nōdū
tepus resurgendi aduexit. Ideo nāq
mortuos cōsueuit scptura dicē dormi
entes: q eu gilaturos. id est resurrec
turos vult intelligi. Sed ut vulneratus
et dormiēs in sepulchro die tio euigi
lauit. et factus ē sicut passer singu
laris in tecto. id est ad certam dei pa
tris in celo: nec iā moritur. et mors ei
ultra nō dñabit. Vñ longe distat ab
eis. quos ad illem resurrectionē ds nō
meminit adhuc. Qd enī pdē oporte
bat in capite. corpori seruat in finē.
Tūc aūt dicit deus memīsse qñ facit:
tūc obliuisci qñ nō facit. Nā nequ obli
uio tradit in deū. q nullo mō mutat:
nequ retractatio quia nō obliuiscitur.
Suis ergo sū ab eis nescientibz qd face
bant. tam q̄ homo sū adiutorio cū es
sem inter mortuos liber: suis sū ab e
is nescientibz qd faciebāt. velut vul
nerati dormientes i sepulchro. Et
ipsi expulsi sūt de manu tua. id est tu
nec ab eis factus sū. ipi expulsi sūt de
manu tua: ipi adiutorio manus tue
priuati sūt. qui me sū adiutorio ēē pu
tauerūt. Fodierūt enī sicut dictū i alio
psalmo ante faciē meā foueā. et trā
derūt in eam. Melius enī sic intelligen
dū existimo. qm̄ ut id qd dictū est et ipi
expulsi sūt de manu tua ad illos refera
tur dormientes in sepulchro. q̄s nō me
minit adhuc. tū sunt i eis iusti q̄s licet
nō meminerit adhuc ut resurgāt. de
his tm dictū. iustorū aīe in manu dei
sūt: nec ē habitant in adiutorio altis
simi. et in protectione dei celi demorant.
Sed illi expulsi sūt de manu dei. q dñm
illum tpm de manu eius expulsum ēē
credidērūt: quia eū inter iniquos depu
tatū odio dare potuerūt. Posuerunt
me iquit in lacu inferni. vel potius
in lacu infimi. Sic enī est in greco.
Qd est enī lacus infimi. nisi profundis
sima miseria qua nō sit profundior. Vñ
alibi dicit. eduxisti me de lacu miseie.
In tenebrosis et in umbra mortis.
posuerūt utiq id existimātes qm̄ qd
faciebāt nesciebant: et ignorabāt eū
quē nemo principū huius sdi cognouit.
Umbra enī mortis nescio utrū mors
corporis hic intelligenda sit. an illa po
tius de qua scriptū est. qui sedebāt in
tenebris et umbra mortis lux orta ē
eis: q credendo in lucē et in vitā ex te
nebris et morte impietatis eruti sunt.
Talē ergo illi qui nesciebāt qd faciebāt
deū putauerūt: et int tales nesciendo
posuerūt. qualibz ne hoc essent ipe sū
uenit. In me cōfirmata ē indignatio
tua: ul sicut alii codices habent ira tu
a. ul sicut alii furor tuus. Qd ei grece
positū est tymos duce interpretari sunt
nū. Nam ubi grece codices habent
ὀργή. ibi iram latine dicē nulli fere
dubitauit interpres. Vbi aūt tymos po
situ est. pleriq nō putauerūt ira esse
dicendā: cū magni auctores latine e
loquentie de philosophorū grecorū
libris eā hoc ire nōie verterūt in lati
nū. Nec de hac re diutius disputan
dū est: cui tm si et nos aliud nomē ad
hibē debem⁹. tolerabiliq indignatiōz
direrum q̄ furorē. Furor quippe sicut

se latinū habet eloquiū: nō solet esse
sanorū. Quid ergo est in me cōfirmata
ē ira tua? nisi q̄ admodū illi putauerūt. qui dīm glorie nō cognouerūt.
Apud eos enī firmata erat q̄ra dei nō solū
cōmota verū etiā cōfirmata fuit sup
eū. quē usq; ad mortē. nec q̄lemlibet
mortē. sed quā execrabilē pre ceteris
habebant. idest usq; ad mortē crucis
p̄ducere potuerūt. Vñ dicit aplūs. xp̄s
nos redemit de maledcōe legis. factus
pro nobis maledictū. Scriptū est enī.
maledictus oīs homo qui pendet in ligno. Et ideo tū cuius obedientiā usq;
ad extremā hūilitatē cōmēdare vel
let: hūiliauit mḡ semetipm factus
obediens p̄ri usq; ad mortē. Ad tū pa
tris videret: adiecit. mortē aūt crucis.
Pter hoc q̄ntū michi videt. etiā in
isto psalmo talis ūsus sequit. Et
oīes suspensiones tuas. ul' sicut q̄
dam sūt interpretati. oēs fluctus tuos.
aut sicut alij. oīes elatiōes tuas su
p me induxisti. Scriptū est et in alio
psalmo. oīes suspensiōes tue et fluctus
tui. Sup me ingressi sūt: ul' sicut
quidā melius trāstulerūt. super me
transierūt. Dicitur enī ē in greco
nō iselcthon. Vbi ergo utrū q̄ positū ē
et suspensiones et fluctus. nō ibi po
tuerunt p̄ suspensiōibus fluctus ponī
que duo sūt expositiōes ut suspensiōes
dicerēm̄ cōminationes. fluctus aūt iā
pas passiones: q̄ utraq; venūt de
uindicta dei. Sed illud dictū est. oēs sup
me trāsierūt: hic vō sup me oīes īduxisti. Illud ergo etsi quedā arriserunt.
oīa tñ mala que illis verbis itelligi
voluit. sup me trāsierūt dicit: hic vō
sup me īduxisti. Trāsierunt enī sunt q̄
non attingūt sicut suspensiōes: sunt
q̄ attīgunt sicut fluctus. Cū aūt oēs
suspensiōes nō aut sup me trāsierūt.
sed sup me induxisti: oīa q̄ue īpen
debant euenisse signuficabat. Impē
debāt aūt q̄ dū in p̄phetia futū īmi
nebant oīa que de illi passiōe pre
dicta sūt. Longe in q̄ feastinotos
meos a me. Si eos quos noverat ante
petim̄ dīm esse notos meos. oīes e
runt. Nā q̄ illē nō noverat. Sed
eos dicit notos quibz et ipē notis erat.
q̄ntū eū tūc nosse potuerūt. certe vel
hatten̄ q̄ sciebant eū īnocentē. etiā
si hoēm tm̄modo nō et deū putabant.
q̄nuis et bonos quos p̄baret tūc no
tos dicē potuerit. sicut malos quos
īprobaret ignotos. q̄bus in fine dā
turus est. nō novi vos. Ad vō adūgit
Potuerūt me ab hoīna tione ē sibi:
possunt et illi quidē intelligi q̄s notos
sibi dicit. q̄ et ipi genus illi mōris
horrebāt: sed melius intelligit debuī
de quibz supius loq̄
batur. Traditus sū nḡ et nō egredi
ebar. Utrū quia foris erāt discipuli
eius q̄nō ipē intus audiebat. an por
nō egrediebar. alti dutū debem̄ am
pe: idest interioribz meis latebā. non
ostendebā quis ēem. nō ꝓpalabar. nō
manifestabar. Et ideo sequit. Oculi
mei īfirmati sūt ab īopia. Nā q̄s ei
oculos intellectūi sum̄: Nā si exterio
res in tame in q̄ patiebat positos: nō
eos in eius passione legim̄ infirma
tos ab inopia. idest tanq̄ fame ut
assolet langwisse. Post tenā quippe
suā traditus. et eodē die crucifix̄ est.
Di inteiores? quō infirmati sūt ab in
opia. cū in eis esset lux indeficiens?
Sed nunquid oculos suos dicit mēbra
ut. si totū corpus oculus? ubi audi
tus? Si totū corpus auditus? ubi odo
ratus? Si fuissent oīa vnū mēbrū?
ubi corpus? Nūc aūt multa mēbra:
vnū aūt corpus. Non pt dicē oculus
manibz. opus vobis nō habeo? et
si diceit manus. q̄ nō sū oculus. non
sū de corpore. nō ideo nō ē de corpore.
Quid aūt hijs verbis vellet itelli
gi. euidentius exp̄ssit dicens: vobis
estis corpus xp̄i et mēbra. Quapp
et illi oculi. idz sancti apli quibz nō
revelauerat caro et sanguis. sed p̄
eius qui in celis est. ut petrus dice
ns es xp̄us filius dei vivi. videns es
eū tradi ac tanta ꝑpeti mala. q̄n
nō eū videbant qualē volebāt. q̄
nō egrediebat. idest nō manifestabā
tur in ūtute et potentia sua. sed in

ſuis interioribz occultis. oīa q̄ſi ſupe
ratus atq; īpotens ſufferebat: infir
mati ſūt abīopia. velut ſ; ſtracto ſibi
cibo ſuo. lumine ſuo. Et exclamauit
ingt ad te. Hoc quidē et aptiſſiē fecit.
cū penderet in ligno. Sed q̄d ſequitur.
Tota die expandi manꝰ meas ad
te. quō oportebat accipi merito queritꝰ.
Si enī in eo q̄d ait. extendi manꝰ meas
totis patibulū intelligerem⁹? q̄mō in
telligi ſumꝰ tota die? Nūq; tota die
pependit in ligno? cū et nox ad totum
diē ptineat? Si aūt hoc loco diē voluit
itelligi. qui pr̄ noctē dies appellari
ſolet: etiā talis dies q̄n futuris eſt
iā pars prima et nō pua tm̄ fuerat. Si
aūt diem pro tpe poſitū voluimꝰ accipe.
maxime q̄ hoc nomē grē fēminino po
ſuit. q̄d in latino eloq̄o nō niſi tēpus
ſignificare ſolet. q̄ apud in greco nō ita ſit. ſēp
q̄ apud in ea lingua dies fēini generis
dicit̄. et ideo nōnūlis ſit intpretari puto:
aliquis q̄ſtio colligabit. Quō enī
toto tēpore? ſi nec ſaltē uno toto die
manꝰ extendit in cruce? Porro ſi totū
pro pte accipiendū eſſe dixerimꝰ q̄a iſto
grē locutionis uſi iā ſcā ſcriptura conſue
uit: nō inconuenit exemplū totū p pte
etiā tūc poſſe accipi. q̄n ipm̄ verbū ad
dit². et dixit totū. Nā in eo q̄d dixit dñs
in euāgelio. ſicut erat et filius hoīs in cor
de terre tribz diebz et tribz noctibz: ideo
totū pro pte nō inſolenter accipit². q̄a
nō aūt. totis tribz diebz et totis tribus
noctibz. Unus q̄ppe medius fuit totus
dies: duoz aūt ptes. p̄mi vltima. vlti
mi prima. Si autē nō tm̄ ſuā ī hac
ꝓphetia pſalmi ſigūt hīs verbis. ſi
cōnem quā ei ex forma ſerui fudiſſe
deo p̄ri euāgelio teſte didicimꝰ. ubi eū
et longe aīi paſſionē. et ſub die paſſio
nis et in ipa trucis arbore memīnimus:
nuſq̄ hoc eū tota die fecaſſe legimꝰ? P
inde cōuenienter extenſas manꝰ tota
die cōtinuationē bonoꝝ opm intelli
gere poſſumꝰ: a quoꝝ nūq; intenſione ceſ
ſauit. Sed q̄ ſolis p̄deſtinatis ī eternā
ſalutē. nō aūt oībus hoīibus. nec ipīs
quos facta ſūt. cuius bona opa pro
fuerūt: ideo addidit. Nūq; mor
tuis facies mirabilia? Hoc enī ſi de
nullis factis ē: magna mirabilia frā
ſūt mortuis. cū quidā cor eāq; reuixe
rūt? et q̄d dñs penetrauit īfernā atq;
inde mortis victor aſcendit: magnū
mortuis miraculū fact̄ eſt. Significat
ergo iſto verbo quo ait. nūq̄d mor
tuis facies mirabilia. hoīes corde ita
mortuos: ut eos ad vitā fidei tāta xpi
mirabilia nō moueret. Neq; ei ꝓpter
dixit nō eis fi mirabilia. q̄ nō ea vidēt:
ſed quia nō eis ꝓfūt. Nā ſicut hic ait.
tota die expandi manꝰ meas ad te. q̄
oīa opa ſua nō niſi ad voluntatē p̄ris
referret. ſepiſſiē ſe cōteſtans ideo dix
ſe ut voluntatē p̄ris impleret: ita q̄ eadē
opa etiā infidelibus ꝓphetis vidit. aliis
ꝓphetis dixit. tota die expandi manus
meas ad pplm̄ nō credentē et cōtradicētē.
Ipī ſūt mortui quibz nō ſūt fact̄ mira
bilia: nō q̄ea nō viderūt. ſed q̄ ea nō vidē
erūt. Qd aūt ſequit̄. Aut medici exſuſcitabūt et confitebūt tibi. idē q̄ nō
a medicis exſuſcitabūt. hoīes ut con
fiteant tibi: in hebreo quidē aliter ſe hab'e
ſignificat². Non enī medici ſed gigantes ea
ꝓhibent. Verū ſeptuagīta interpretes. q̄
auctoritas tanta ē. ut nō incerto ꝓpter
mirabilē conſonantiā diuino ſpū inſ
pirati eſſe credant². de vocis ſolūtudine
qua in hebrea lingua gigātes et media
pene eodē mō ſonāt. ut exigua differē
a diſtinguant² nō errore ſed potius oc
caſione: quō iſto loco accipiēdi eſſet gi
gantes ſignificatiue voluerūt. Si enī ſu
pbos gigantū noīe īſinuatos intelli
gamus. de quibz dicit aplūs. ubi ſapi
ens. ubi ſcriba. ubi cōquiſitor huius ſeli:
nōne fatuit deus ſapiētiā huius mūdi. eosdē meditos nūtu
pari velut partem ſapiētie ſue. q̄ inuit
tentes aīaꝝ ſalutē. tanto. quos dixit dñi
eſt ſalus. Si aūt in bonū accipiamꝰ
gigantes. quia et de ipo dño dictū eſt.
exultauit ut gigas ad currendā viā.
quia ſit gigas gigantū. nō magnoꝝ
ſaluꝝ ſed fortiſſimoꝝ. qui in ea certa
ſpūali robore excelluit. ſicut eſt mons
montiū. q̄ de illo ſcriptū eſt. erit in no
uiſſimis tpibz manifeſtus mons dñi.
patus in cacumine montiū. ſicut exā
ſcīs ſcīoꝝ? nō eſt abſurdū. ut idē ip
magni et fortes etiā media volent².
vñ dicit aplūs paulꝰ. ſi quo mō emu

lari potero carnē meā. vt saluos faciā
aliquos ex illis: sed etiā tales medici
q̄bus nō de suo tribuerunt. q̄ nec medici
corpis curant de suo? cū q̄ntūlibz p fide
le mīsterū opitulent saluti. viuentes
curare p̄nt nō mortuos exanimē: de q̄b⁹
dictū est. nūq̄ mortuis facies mirabi
lia. Plenus enī occulta dei grā est. quia
hoīm mentes quodāmō reuuiscūt. vt
possint a quibuslibz eius mīstris p̄cep
ta sanitatis audire. Quā grām ꝺmen
dat in euāgelio dicens. nemo p̄t venire
ad me. nisi p̄r qui misit me traxerit eum:
et paulopost aptius hoc ipm repetens
ait. verba que ego locutus sū vob⁹ spūs
et vita sūt. sed sūt quidā ex vob⁹ qui nō
credūt? Deinde intponit euāgelista.
sciebat enī ab initio ihūs qui essēt cre
dituri. et q̄s traditurus esset eū: et sen
tibus atq̄ ipius verba dñi ꝺubitans aut
dicebat. Propterea dixi vobis. q̄ nemo p̄t
venire ad me. nisi fuerit ei datū a patre
meo. Supra dixerat. sed sī quidā ex vo
bis qui nō credūt? et tamq̄ huius rei ratio
nem exponēs. Propterea inq̄ dixi vobis q̄a
nemo p̄t venire ad me. nisi fuerit ei datū a
p̄re meo: vt ostenderet etiā ipam fidem
qua credit et ex morte sui corporis aīa re
uiuiscat. dari nobis a deo. Quāntūlibz q⁹
excellentes verbi p̄ditatores et veritā
tis etiā p miracula sua fortes. tāq̄ mag
ni medici agant cū hoīibus. si mortui
sūt et tua gratia nō requirunt? nūq̄ mor
tuis facies miabilia. aī medici exsufla
tabūt. et huiq quos exsuflatā būt cōfite
buntur tibi? Per enī confessio ꝺucit vi
uos: nō sicut alibi scriptū est. a mortu
o velut qui nō sit perit confessio. Nū
qd enarrabit q̄s in sepulchro miserico
diā tuā? et veritatē tuā in p̄ditione?
Audiuit qd supdictū est. ut iste vsque
ad ta se habeat ac si dicā sit. nūq̄ enarra
bit quis veritatē tuā in p̄ditione? Audi
uit ordiā quippe et veritatē amat scrip
tura ꝺiuīge. maxime i psalmis. Qd vo
cat in p̄ditione: alio verbo ipetiuit qd
supdixerat in sepulchro. Dicit enī dicē
in sepulchro. vt intelligant huiq qui st
i sepulchro: qui a supius significati st
noīe mortuorū ubi aut. nūq̄ mortuis
facies miabilia. Alie nāq̄ mortue. corp⁹
sepulchrū est. Vñ dñs in euāgelio talibz

dicit. sicut estis sepulchris dealbatis:
que foris apparent hoīibus speciosa. ꝺ
vō plena sūt ossibus mortuoꝝ. et oīi
spuricia. Sicut vos aforis quidē pare
tis hoīibus iusti: intus aūt pleni estis
ypocrisi et iniquitate. Nūq̄d cognos
cent in tenebris miabilia tua? et iusti
cia tua in terra oblita? Qd est in te
nebris. hoc ē in terra oblita. Infideles
enī significant in noīe tenebraꝝ. Vñ di
cit aplus. fuistis enī aliq̄n tenebre. ꝺ
et terra oblita hō est qui oblitus ē deī.
Ut nāq̄ aīa infidelis usq̄ad tantus
tenebras pueīre: vt dicat stultus in
de suo. nō est deus. Totus ergo iste sensus
ita cōtinuat atq̄ contexit. Clamauit
ad te dñe. ante passionē meā ad te: ideo nō ꝺs
erpandi manꝰ meas ad te: ideo nō ꝺs
tui ad te glorificandū extendē opa mea.
Cur ergo in me ipi seuiūt. ni q̄ mortuis
nō facies miabilia. ideo nō eis cōmo
nent ad fidē? nec medici eos exsufflant
būt vt confiteant tibi. in quibz oīm
ta gratia tua nō operat. qua trahūt vt
credant. q̄ nemo venit ad me. ni quē
tu attraxeris: Quam q̄s narrabit in
sepulchro miam tuā. ideo aīe mortue.
tuꝰ mors iacet sub corporis pondē? ꝺ
ritatē tuā in pditione. hoc est in tali
morte nichil horū valenti credē atq̄
sentire: Illūq̄ enī in tenebris mꝰ mor
tis. hoc ē in noīe qui te obliuiscendo
vite lumē amisit. tua miabilia et t
ua iustitia cognoscent: Oriebatur aūt
questio. quisnā sit vsus istoꝝ mortuoꝝ.
quid ex his agat deus ad vtilitatem
corporis xpi. qd est ecclie: vt in eis de
monstret que sit dei gratia in p̄destī
natis. qui sc̄dm ꝓpositū vocati st. Vñ
ipm corpus in alio psalmo ꝺicit. deus
meus misericordia eius p̄ueniet me: ꝺs
meus demōstrauit inimicis meis.
Ergo et hic sequit. at dicit. Ego autē
ad te dñe clamaui. In quibz verbis in
telligendus ē dñs xpus et vox corporis
sui loquitur. ideo ecclie. Qd est enim ego?
ego? nisi q̄ fuimꝰ et nos aliq̄n natura
filii ire sicut et ceteri: Sed ad te clama
ui vt saluus essem. Quibus ēi me discre
uit ab aliis filiis ire? ni aplm audia
mus ingratos terribiliter increpantē ac di
centē. quibus enī te dixerit: Quod aūt

habes qđ nō attepisti: Quaūt attepis
ti quid gl̄aris quasi nō atteperis: Dñe
ē salus. Gr̄yas aūt in multitudīe virtu
tis sue nō erit saluus: sed sicut scr̄ptū ē.
qui īuocauerit nomē dñi saluus erit.
Quō aūt īuocabūt in quē nō credide
rūt: Aut quō credent. q̄ nō audierūt:
Quō aūt audient. sine p̄dicante: Aut
quō p̄dicabūt. si nō mittant: Sicut scr̄p
tum ē. quā speciosi pedes eorū qui an
nūciant patrem. qui ānūciāti bona. Ipi
sūt media turātes a latronibz sauuatū.
sed dñs eū p̄duxit ad stabulū: qa ipi sūt
qui ōpantes in agro dñico. nec tū qui
plantat ē aliq̄d aut q̄ rigat. sed qui īc
rementū dat deus. Ideo et ego ad dñm
clamaui: hoc ē dñm ut saluus esse īuo
cauī. Quō aūt īuocauē. in quē credem: Quō
credē nisi audiē: Sed ut audita cre
dere ipse me attraxit: qa in occulto amor
te cordis nō quilibz medicꝰ. sed ipse cre
auit. Jā multi audierūt: qr̄ in omnē
terrā exiuit sonus eorū. et ī fines orbis
terre verba eorū. Sed nō oīm est fides. et
noūt dñs qui sūt eiusꝰ. at p hoc nec
de potuisse. nisi me deꝰ gr̄ia p̄euenisset;
et qui suscitat mortuos et vocat ea q̄
nō sūt tamq̄ que sūt. me ī occultis vocā
do et suscitando ⁊ traiendo a tenebris
ad lumē fidei p̄duxit. Ideo
sequit. Et mane oīo mea p̄ueniet te.
Jā mane postea q̄ nox infidelitatis et te
nebre tū fuerūt. Qđ mane vt m̄ est. mi
sericordia q̄dem tua p̄uenuet me: sed q̄
uestat nulla clarificatio. ubi illuīa būt
occulta tēbraꝝ. et manifestabūt cogi
tationes cordis. et tūc laus erit vnicuiq̄
a deo. nūc aūt in ista vita. ī ista peg̃nati
one. in hac luce fidei q̄ in opatione tē
brarū infideliū iam dies est. ꝑ in opa
tione diei. ubi videbim⁹ facie ad faciē
adhuc nox ē. adhuc oīo mea p̄ueniet te.
Et aūt ista feruescat et exerceat oīo. qđ
nolūs q̄ tū expediat. nullis vt opinor
verbis explicari p̄t: differt bonū qđ ī
eternū dabit. et mala tū sit tota tenebre
sūt. Ideo sequit. Et quid dñe ꝑpellis
oīonē meā: Hoc et illis verbis dicē.
cor meus deseruit me. ut qđ me de
liquisti: Causa cognoscēda est posita.
sapia: ita et hic. ut qđ dñe repulisti o
rationē meā: Nunq̄ tū rei causa sine dili
genti aduertat. iam supius indicata est.
Ad hoc enī oīo sc̄oꝝ dilatione tūtū bñ fiat
et tribulationū aduersitate q̄si repellit;
vt tamq̄ ignis flatu repulsꝰ iflāmet
ardentius. Ere quit itaq̄ breuit etiā tri
bulatiōes corpis xp̄i. Fleq̄ enī in solo ca
pite facte sūt. cū et saulo dicī sit. qđ me p
sequeris: et ipē iam paulꝰ tāq̄ et ipm mē
brū in eodē corpore positus dicat. vt sup
pleā que desūt p̄ssuraꝝ xp̄i ī carne mea.
Vtq̄ ergo dñe repulisti oīonē meam:
Auertisti faciē tuā a me: Inops sū ego.
et in laboribz a iuuētute mea: exaltatꝰ
aūt humiliatus sū et conturbatꝰ. In me tū
sierūt ire tue: et terores tui cōturbauerūt
me. Circūierūt me sicut aq̄ tota die: circū
dederūt me sil. Elongasti a me amīcū:
et notos meos a miseria. Cōtigerūt et
cōtunxerūt oīa licet in mēbris corpis xp̄i:
et aūtit deus ab orātibz facie nō ex au
diendo ad id qđ volūt. q̄n sibi nescium
nō expedit qđ petūt. Et inops ē ecclia nū
esurit et sitit peregrina vñ sanct ī p̄ia:
et in laboribz est a iuuētute sua. Ipm ei
corpus xp̄i etiam alio psalmo dicit. sepe
expugnauerūt me a iuuētute mea. Et
ad hoc exaltant ecclia in seculo isto q̄da
mēbra eius. vt in eis sit maior humilitas
et sup ipm corpus id est vnitatē sanctoꝝ
atq̄ fideliū. cui caput ē xp̄us tū scitur re
dei. nō aūt manet: quia nō de fideli ꝑ
de infideli diutū est. ira dei manet super
eū. Et terrores dei cōturbāt ī fumitatē
fideliū: q̄ omne qđ actū de p̄t eā si non
arridat prudenti timet. Et aliq̄n terro
res ipi vtiq̄ turbant aiam cogitātis ac
cūpendentibz malis: vt sicut aq̄ vndi
q̄ cōfluere videat. et simil' curā dare me
tuentē. Et quia ecclie in hoc mūdo pere
grinati ista nō desūt. dū mō in hys. mō
in illis mēbris eius vsq̄ quaq̄ contin
gūt: ideo dicit tota die. cōtinuationē
significās tēporis. donec finiat hoc se
culū. Et sepe amici et noti pcdentes
sed in seculū. sēos fortūdie deserūt: de q̄
bus dicit aplus. omīs me deliq̄runt. nō
illis imputet. Sed vt qđ het oīa. nisi
vt oīo huius sancti corpis mane id est p
noctē infidelitatis in lucē fidei p̄ueni
at deū. donec veniat salus illa. in qua
nondū re sed ia spe salui facti sum⁹.

eam q̄ tū pacientia fidelit̄ expectam⁹.
Vbi nec expellet dñs orōnem nr̄am. q̄m
tūt nichil erit petendū. sed q̄cq̄d certe
petitū est optinendū⁹? nec facē suam
auctā a nobis. q̄n vidēbim⁹ eū sicuti ē:
nec inopes erim⁹. quia copia nr̄a ipse
deus erit oīa in oīb⁹? nec laborabi⁹
q̄ nulla imanebit infirmitas. nec eral
tam hūiliabim⁹ et turbabim⁹. q̄ nulla
ibi erit adūsitas: nec uā dei vl' tīs cūtē
sustinebum⁹. quia ī cuius benignitate
manēte manebim⁹⁹? nec timores ei⁹ nos
tōturbabūt. q̄ p̄missa reddita nobis
obliuiabūt: nec territuis longe fiet a no
bis notus et amic⁹. vbi nullus erit q̄
timeatur inimicus. Explicit psalm⁹
lxxxvij⁹: Incipit psalmus lxxxviij⁹.

Psalmū istū de quo loqui
posum⁹ trinitati vē. do
nāte dño attendite de spe.
quā habem⁹ in xp̄o ihu dño
nō: et erigite aīas. q̄a ille
qui p̄misit ita reteta cōpleturus ē. ut
multa cōpleut. Dat enī nobis ad eū fi
duciā nō meritū nostrū. sed illi⁹ mīa:
et ipse est q̄ tū arbitror intellēs et han
israhelite. unde iste psalmus tr̄tulum
accepit. Audieras enī quis hō fuerit q̄
vocabat⁹ ethan: interpretatio tī nois
ihu⁹ robustū indicat. Et nemo in hoc
seculo robustus ē. nisi in spe p̄missio
nis dei. Quantū enī attinet ad me
rita nr̄a infirmi sum⁹: q̄tū ad eius
misericordiā robusti sum⁹? Itaq; iste
infirm⁹ in se. robustus in misericor
dia dei. unde cepit.

Misericordias tuas dñe in etnū
cantabo: in gr̄iatione et gr̄ia
tionē. annūtiabo veritatē tuā
in ore meo. Obsequāt⁹ mēbra in quit
mea. dño meo loquor. si tua loquor:
annūtiabo veritatē tuā in ore meo.
Si nō obsequor. seruus nō sū: si a me
loquor. mendax sum. Ergo ut alibi te
dicā et ego dicam. duo q̄dam sūt. unū
tuū. unū meū: veritas tua. ob meum.
Q̄m ergo veritatē annūtiaet. q̄s mīas
tanet audiam⁹? Q̄m dixisti. in eter
nū mīa edificabit. Vor tanto licet est
veritas tua: huic ānūtiande sūt ob
meū. Q̄m dixisti in etnū mīa edifica
bit⁹. Sic maīs edifico ut nō destruam:
q̄m quosdā sic destrues ut nō edifices. ⁊
dam vo destrues ut edifices. Nisi enī
qui dā destruēt⁹ ut edificarent⁹: non
dicēt⁹ ihemie. ecce posui te addestruc
onē. et ad edificationē. Et utiq; oīs
qui vdola colebant. et lapidibus seruie
bāt in xp̄o nō edificarent⁹. nisi ī pristi
no errore destruerent⁹. Rursus si q̄dam
ita destruent⁹. ut nō edificāt⁹: non
dicētur. Destrues eos et nō edificabis
illos. Propter eos ergo qui destruūt⁹. et
edificant⁹ ne putarent edificationē; q̄
edificant⁹ esse tpalem. sicut tpalis fu
it ruina in qua destruūt⁹: tenuit sci
te cui⁹ os seruit veritati dei. adipsa
veritatē dei. Deo annūtiabo. ideo dico
q̄n dixisti⁹? securus hō dico q̄n tibi
dicisti: quia et si ego in verbo meo fal
tuarem. verbo tuo cōfirmaret. Quoma
dixisti. Quid dixisti⁹? In etnū misci
cordia edificabit⁹. In telis ꝑparā
bit⁹ veritas tua. Quo supius. ita in
consequentibus. aīas tuas dñe in
etnū tantabo: in gr̄iatione et gr̄ia
tionē annūtiabo veritatē tuā in ore
meo. Dixit mīas. dixit veritatē: in
rursus utrūq; p̄nūntiat. q̄n dixisti in
nū mīa edificabit⁹. in telis ꝑparabit⁹
veritas tua. Et ut ꝑpetuit mīas et
veritatē. Vnuisse enī vt ne dīu mīa et
veritas. Deficiēt enī cubēt⁹ in ipletiōe
p̄missoꝝ. nisi p̄cederet mīa in ipleti
one p̄cōꝝ: deū q̄n ꝑpō israhelitā sed
carnē venētē de semīe abrahe. p̄mis
sa erant multa ꝑphetē. et ita ille po
pulus ꝑpagatus est. in quo ipleren⁹
p̄missa dei. Non aūt clausit deus fo
tem bonitatis sue. etiā in alienige
nas gentes. q̄s sub angulis cōstitue
rat. portionē sibi fatiens ꝑplin israh.
habet duo et aplius distinte distribu
it mīam dñi et veritatē. Aut ei tpm
nistrū fuisse curiositionis ꝑpter veri
tatē dei. ad cōfirmādas ꝑmissiōes
patrū. Ecce quia nō fefellit deus: ec
ce quia nō reppulit deus plebem suā
quam p̄scivit. Etenī cū de casu indeoꝝ
agētur: ne quis putaret sic illos im
pbatos ut nichil frumēti ex illa vē
tilatione in horreū mitteret⁹. aut a
plius. nō reppulit deus plebē suam.
quā p̄scivit. Nā et ego israhelita sū.

Ditorū illud ſpue fuerūt? vnde hor
gnānū vobis loquor: Ergo īpleta eſt
veritas dei in hijs qui ex iſrahelitis
redierūt: et venit vnus pacies et
turūcisione. applicans ſe ad lapidem
angularē. Sed ille lapis angulū nō
faciēt: niſi aliū parietē ex gentib; ſuſ
pceret. Ille utriq; pariebis tāq;, ppe
ymnet ad veritatē: iſte aūt aliud ad
miſeriordiā. Dico enī q̄t xp̄m miſ
trū fuiſſe circūciſionis, ppter veritatē
dei. ad cōfirmādas, pmiſſiones patrū:
gentes aūt ſup mīa gliſimire deū. ac
rito in celis ꝓparabitur veritas tua.
Eternī omīs illi iſcribe vocati apli celi fī
ſūt. qui enarrant gl'am dei. De hijs cel'
diat. celi enarrant gl'am dei: et opa
manuū eius āmūciat firmamentū.
Vt noueritis de hijs celis dicī: certe de
hijs in cō ſequenti expreſſius dictū eſt.
Non ſūt loquele neq; ſimones: quorū
nō audiant voces eorū. Quere quor:
nō iuenis ſupra niſi celor. Si q̄. apli
ſūt quor in oībus loquelis vox erau
dita ē: ipſi ſūt de quib; dictū eſt. i oēz
terrā exiuit ſonus eorū. et in fines or
bis terre verba eorū: q̄ et ſi aſſūpti
hint ſunt aūq; ecclia ipleret orbem
terrarū. tū verba eorū puenerūt uſq;
ad timinos orbis terrar. Bene aūtpm
in hijs impletū q̄d nūc legim. i celis
ꝓparabit veritas tua. Diſpoſui teſ
tamentū electis meis. Duriſti. itellec
iſti: hor totū duriſti. diſpoſui teſtamē
tū electis meis. Qd teſtamētū: n nouū
teſtamentū: Qd teſtamētū: nuſi quo
venoua ad nouā hereditatē: Qd teſ
tamentū. nuſi cui hereditatis deſideio
et amore tantam tantitatē nouū: Diſ
poſui uq; teſtamentū electis meis:
Iurau dauid ſeruo meo. Qm ſeru
mus loquit iſte qui itellexit. auuisos
ſunt veritatis. Qm duriſti ſeruū lo
quor. Si ſeruū me fatis q̄ duriſti: q̄
to ſeruitorē q̄ iuraſti: Deū q̄ppe iura
no. ꝓmiſſionis ē confirmatio. Cū ꝓm
betur homo iurare. ne cōſuetudine
iurādi quia pt homo falli eā in p
iurū plabat: deus ſolus ſeruare iu
rat. q̄ falli nō pt. Videam ergo q̄d
iurauerit deus. Iurauu uq; dauid
ſeruo meo: Uſq; in eternū ꝓparabo
ſemen tuū. Semen dauid q̄d eſt. niſi
ſemē abrahe: Qd aūt ſemē abrahe:
Et ſemini uq; tuo q̄d eſt xp̄us. Si forte
ille xp̄us caput eccliē. ſaluator corpis
ſemen ē abrahe. et ideo dauid. Nos aūt
nō ſum ſemen abrahe: Immo vō ſu
m ſicut aplus ait. ſi aūt vos xp̄i. q̄
abrahe ſemen eſtis: ſedm ꝓmiſſionē
heredes. Sit ergo hic anticipm fides. uſq;
in eternū ꝓparabo ſemen tuū: nō tm
illā tantē xp̄i natam ex maria virgīe.
ſed cuā nos oīs credentes in xp̄o. Illi
enī capitis mēbra ſum. Non pit hor
corpus decollari. Si in eternū caput. i
eternū gloriant et mēbra: ut ſit ille
xp̄us integer in eternū. Uſq; in eternū ꝓpa
rabo ſemen tuū: Et edificabo i ge
nerationē et gnationē ſedē tuā. Puta
mus hor dixiſſe in eternū q̄d in gnationē
et gnationē: q̄m et ſupdixerat. i gna
tionē et gnationē annūciabo veritā
tem tuā in ore meo. Qd eſt in gnatiōez
et gnationē: In omnē gnationē. Nō
enī tacens repetendū erat verbū. q̄
tacens gnatio venit et mīſit. Ergo ml'
tiplicatio gnationū in repetitione
ſignificata et cōmendata ē. An forte
duc gnationes itelligēde ſicut nos ſus.
ſicut iā inſinuatū vite caritatis reti
netis: Eſt enī gnatio nūc carnis et
ſanguīs: erit gnatio futura in reſur
rectione mortuor. Pdicat hic xp̄us:
pdicabit ibi. Si hic pdicat ut credā
tur: ibi pdicabit ut videat. Edifica
bo in gnationē et gnationē ſedē tu
am. Nūc aūt xp̄us habet in nob ſe
dem: edificata ē ſedes eius in nobis.
Nuſi enī ſederet in nobis: nō nos re
geret. Si ab illo aūt nō regemur: a
nobis ipis ꝓpitiatem. Sedet ego in
nobis regnās in nobis: ſedet iam i
lla gnatione que fuerit et reſurrec
tione mortuor. In eternū xp̄s regnab
in ſīs ſuis: hoc ꝓmiſit deus. hoc dixit
deus. Si parū eſt hoc: iurauit deus.
Quia ergo nō ſedm merita nīa. ſz ꝓm
illius miam firma ē ꝓmiſſio: nemo
debet cū trepidatiōe predicare vñ nō
pt dubitare. Fiat ergo i cordibz nostris
robur illud. vñ etiam nomē accepit
robuſtus corde. Sm ditem veritatē dei.
eloquiū dei. ꝓmiſſa dei. iurationē

dei: et hijs modis oī ex parte furnata p̄
ditem. et portando deū teli sum. Q
fitebunt teli mirabilia tua. Non meri
ti sua confitebunt teli: si confitebunt
teli mirabilia tua dñe. In oī enī mīa p
ditor. in iustificatione impior. qd lau
dam iusti mirabilia dei: laudas quia
resurrexerūt mortui: plus laudi qa
redempti sūt pditi. Que gīa que mīa
dei: Videbo hoiem heri voraginē ebrio
tatis: hodie ornamentū sobrietatis.
Videbo hoiem heri tenū luxurie: hodie
dctus tēperantie. Videbo hoiem heri
blasphematorē dei: hodie laudatorē
dei. Videbo hoiem heri seruū creature:
hodie cultorē creatoris. Ab istis oīb
desperationibus ita hoiēs cōuertunt:
nō respirāt ad merita sua. fiāt teli.
Confiteant teli mirabilia eius. a q
facti sūt teli. Cūm videbo mīa telos. o
pera digitorū tuorū. Confitebūt teli
mirabilia tua dñe. Et ut noueritis
qz teli confitebūtur: videte ubi cōfi
teant. Sequit enī. Et veritatē tuā
in ecclia sanctor. De celis ergo nulla
dubitatio est. qd intelligant predica
tores verbi veritatis. Et ubi confite
bunt teli mirabilia tua. et veritatē
tuā: In ecclia scōr. Erapiat ecclia vo
rem celoru: sitienti terre pluāt teli.
et gīmuet terapiens pluuiā germia
bona. opa bona: ne pro bona pluuia
det spinas. et pro hordeo erpentet ig
nē. Confitebunt teli mirabilia tua
dñe: et veritatē tuā in ecclia sanctorū.
Celi ergo cōfitebunt mirabilia tua.
et veritatē tuā. Totū qcqd pdicāt ce
li. er celi est. et de celi est: et ideo secuī p̄
dicant. Norunt enī quē pdicant: qa
nō pūt de pdicato erubescē. Qd pdi
cant celi: Qd confitebunt in ecclia
sanctor: Qm quis in nubibz eq
bitur dño: Nocturne teli confitebūt:
hor celi pluent: Quid: Qm quis in
nubibz equabit dño: Inde secuī p̄
dicatores: qm nemo in nubibz equa
bit dño. Magna laus vobis videt
fīēs. nō equari nubes creatori: Sī
telligat sine misterio ad hāc: non
magna laus est. dño nō eqri nubes.
Quid enī: Stelle que sūt sup nubes
equant dño: Quid enī: Sol luna.
angeli celi comparari poterūt dño: Cō
est qd pro magno aut. cūm qs in nubib
equabit dño: Intelligunt fīēs nubes
istas sicut celos pdicatores ee veita
tis: pphas. apl'os. annūciatores ubi
dei. Nam ista oīa gnia pdicatorū nu
bes ee dicitas. et illa. pphetia intelligi
mus. ubi deus iratus vinee sue. dicit.
mādabo nubibz meis ne pluāt sup ea
eam ymbrē. Quā vineā exponit et de
signat aptissime dicens: vinea dñi
saboth domus yscl' est. Vide ei alitin
telligas vineā. et relictis oīb signifi
catis terrā struentib: vinea mīp dñi
saboth domus isrl' est. Non intelligat
aliud. se intelligat domus isrl'. se esse
vineā meā: se intelligat mi nō dedisse
vuā sed spinas: se intelligat ingrata
extitisse plantatori a pp cultori. ingra
tam extitisse irrigatori. Ergo si vinea
dñi saboth domus isrl' est. quid dicit
iratus: Mandabo nubibz meis ne
pluant sup eam ymbrē. Et revera ita
fecit. Missi sūt apli tam gī nubes ut
plucrent in deis: et illi verbū dei re
pellentes. quia p vuas spinas dede
rūt. dixerūt apli. ad vos missi eram:
sed quia repulistis verbū dei. imus
ad gentes. Et illo reperūt nubes nō
pluē pluuiā sup vineā illā. Si igit
nubes sūt pdicatores veritatis: qui
mus primo qualē sint nubes. Idem
quippe celi. idem nubes: celi pter
fulgorē veritatis. nubes pp omnia
ta carnis. Nubes enī oīs nebulo
sūt propt mortalitatē: et venūt
tūr eunt pter ipa occulta carnis. id
est occulta nubiū. Aut aplus. nolite
ante tēpus qrqua iudicare: donec
veniat dñs et illūinet abscondita
tenebrarū. Nūc ergo qd loquat. hō
videt: quid gestet in corde. nō videt.
Qd exprimit de nube videt: qd sci
at in nube nō videt. Cui ioanli el
nubē penetrant: Ergo nubes in ma
ne. pdicatores veritatis. Venit et ip
se oīm creator in carne. Sed quis in
nubibz equabit dño: Qs ergo oī nu
bibus equabit dño: Et vīs filiis
erit dño in filijs dei: Ergo nemo in
filijs dei. filijs erit filio dei. Et ipse
dicitur ē filius dei: et nos dī sum.

filij dei. Sed quis filius erit dño in filijs dei? Ille vnicus. nos multi? ille vnus. nos in illo vnū: ille natus. nos adoptati. Ille ab eterno filius vnigenitus p̄ naturā: nos a tpe fēi p̄ gr̄am. Ille sine vllo p̄cō: nos p illū liberati a p̄cō. Qs ergo in nubibz eq̄bit dño? aut quis filius erit dño in filijs dei? Dicimur nubes p̄pter carnē: et sumꝰ p̄dicatores veritatis p̄pter imbrē nubiū. Sed caro nīa aliꝰ venit: caro illiꝰ aliꝰ. Dicimur et filij dei: sed ille alr filius dei. Illius nubes ex virgine: ille filius ex eternitate equalis p̄ri. Qs ergo in nubibz equabit dño? aut quis filius erit dño in filijs dei? Dicat ipse dñs vtrū soleat venire. Quē me dicūt hoīes esse filiū hoīs? Certe enī ea videor. q̄ cōspicor. quia inter vos ambulo. et fortasse p̄tria vilui: dicite. quē me dicūt hoīnes ee filiū hoīs. Certe q̄ filiū hoīs vident. nubē vident: dicunt. Vel dicite. quē me dicūt hoīes esse. et respondent dicta hoīm: alij dicūt heliā. alij iohēm baptistā. aut vnū ex ꝓphetis. Noīa ergo fuit multe nubes. et filij dei. Et enī quia iusti et sancti. vtiq; et ipi filij dei: ieremias. helyas. iohes. filij dei et nubes q̄ p̄dicatores dei. Dic istis quas nubes me hoīes ee putent. et in quibz filijs dei me hoīes numerent: dicite et vos quē me dicitis ee. Videns petrus p̄ oīibus. p vnitate vn̄: tu es inq̄ p̄r p̄us filius dei vivi. Cm̄ quibus in nubibz equabit dño? aut quis filius erit dño int filios dei? Tu es p̄r filius dei vivi. Non quo filij dei qui tibi nō equant venisti in carne: sed nō quo nubes q̄ tibi nō equāt. Qs ei tu respondet. tu es p̄r filius dei vivi. quē putauerūt alij hoīes nō sancti. nō iusti vnī ex ꝓphetis. a heliā. a ieremiā. aut iohem baptistā? Qs es ergo tu? Audi q̄ sequitur. Deus gloificū dus in consilio iustoꝝ. Quis ergo in nubibz equabit dño. aut q̄s filius erit dño in filijs dei? q̄m ille deus ē gloificandus in cōsilio iustoꝝ? Cm̄ nō p̄nt equales illi ee: consiliū ipon sit tredē in illū. Cm̄ nō possunt eq̄les illi esse nubes et filij dei: restat q̄ siluū tuāne fragilitatis. ut qui glat in dño glet.

Deus gloificandus in silio iustoꝝ. Magnus et terribil' in oīb; qui in circuitu eius sūt. Vbi q; deus. Qui ergo in circuitu eius sūt. qui vbiq; ē? Si enī hūt aliquos in circuitu: q̄si vndiq; finitus intelligit. Porro si verū dm̄ est a deo et de deo magnitudīb eius nō ē finis: qui īmanēt qui sūt in circuitu eius. in q̄ illet qui ubiq; est. voluit p carnē in vno loco nasci. in vna gente cōuersari. in vno loco crucifigi. et vno loco resurgē. et vno loco in celū ascendē? Vbi hoc fecit: in circuitu eius gentes sūt. Si ubi īmanet ubi iste fecit: nō esset magn⁹ et terribilis in oīb; qui in circuitu eius sūt. Quia vō ubi sit p̄dicauit. vtinde sui noīs mittet p̄dicatores p oīb; gentes toto orbe circūl. fanēdo miracula p seruos suos: frē magnus et terribil' in oīb; q̄ in circuitu eius sūt. Dñe deus virtutū q̄s silis tibi? Potens es dñe. et veritas tua in circuitu tuo. Magna potēta tua. tu festi celū et terrā. et oīa que in eis sunt: sed plus est mīa tua q̄ exhibuit veritatē in circuitu tuo. Si enī ubi solū p̄dicauerūt ubi nasci. ubi pati. ubi resurgē. ubi ascendē voluisti? ipleta esset illa vēritas p̄missionis dei. ad cōfirmādas promissiones patrū: sed nō impletē. gentes aūt sup mīa gloificare deū. nulla veritas expandētur. et ab illo loco ubi apparē voluisti in circuitu diffunderet. Tu quidē illo loco de nube. p̄ria intonuisti: sed adugandū in circuitu gētiū. alias nubes misisti. Vē potens ipleste qđ duxisti: āmō vndebitis filiū hoīs venientē in nubibz celi. Potēs es dñe. et veritas tua in circuitu tuo. Sed cū repit veritas tua in circuitu p̄dicātiū? vtiq; fremuerūt gentes. et pli meditati sūt inania: astiterūt reges terre. et p̄ncipes cōuenerūt in vnū. adūsus dñm et adūsus xp̄m eius. Vtiq; cū repisset veritas tua p̄dicātiū in circuitu tuo? tamq̄ venires ad ducendā cōtra gentem et alienigenis. ostruxit leo fremēs. et suffocatus ē a te. hoc ei p̄figuratū est in sampsone: et illis vbis meis sine noīe illius dūs nō arclamaretis. nisi agnoscētis. Audistis ei vt illi qui soletis cōpiui a nubibz dei: ergo veritas tua in circuitu tuo. Si

qñ sine pſecutionibus. qñ sine contdictionibꝫ? cũ dictũ sit eũ natũ in signum cui contradicet? Quia ergo illa gens ubi nasci. ubi cõuersari voluisti. tãq̃ terra erat sepata a fluctibꝫ gentiũ. ut appareret arida ꝛpluenda. reliq̃ aũt gentes mare erant. ī amaritudĩe sterilitatis sue? qđ facient pdicatores tui sperge tes veritatẽ tuã in cꝛuditu tuo. qñ fremuit fluctus maris. qđ facient? Cu dñans ptãti maris. Nam qđ facit mare sæuiendo. nisi die quẽ hodie celebramus? Martires ostendit. semĩa sanguis spgit? seges ecclie pullulabit. Desuper ergo pgant nubes. diffũdant veritatẽ tuã in cꝛuditu tuo? nõ timeãt rabidos fluctus. tu dñans ptãti maris. Move tꝰ qui dẽ mare et contdixit mare. pſtrepit mare? Et fidelis deus qui nõ vos sinat tẽptari supra id qđ potestis. Qa ergo fidelis ẽ. qui nõ vos sinat tẽptari supra id qđ potestis? Motũ fluctuũ ei? tu mutigas. Denigꝫ ut placaret mare. ꝑmo ut enervaret rabies maris. qñ ipo mari fecisti? Cu humiliasti sicut vulneratũ superbũ. Est quidã superbꝰ draco in mari. de quo alia scriptura dicit. mãdabo draconi ibi ut mordeat eũ. Est draco de quo dr draco hic quẽ finxisti ad illudendũ eũ? cui caput contundit sup aquã. Tu mgt humiliasti sicut vulneratũ superbũ. Humiliasti te? et humiliatus ẽ superbus. Superbus eraꝫ p superbiã superbos tenebat? humiliatꝰ ẽ magnus. credens aũt in eũ paucis ẽ paruus. Dñs nutrit? puus. crẽplo magnificati pui. qđ tenebat dyabolus pdidit? qa superbꝰ nõ nisi superbos tenebat. Dato tanto humiliatis exemplo. didicerũt homines dãpnare superbiam suã? umutari humilitatẽ xpi. Ita ergo ille pdendoqꝫ tenebat. eaꝫ ipse humiliatus ẽ? nõ correctus sed pstratus. Tu humiliasti sicꝰ vulneratũ superbũ. Humiliatus es. et humiliasti? vulneratus es. et vulnerasti. Neq; enī eũ nõ vulneraret sanguis tuus qui effusus ẽ? ut delet cyrogꝛphũ petri. Dñs enī superbiebat? nisi qz manu tenẽ contra nos tenebat? Hanc tu cautionẽ hoc cyrographũ tuo sãguine deleusti. Illũ ergo vulnerasti. cui tot abstulisti. Vulneratũ eũ intelligis

dyabolũ nõ penetrata carne quã nõ habet? sed pfusso corde ubi superbus ẽ.

Et in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos? tui sũt reli et tua ẽ terra. A te pluant. sup tuam pluãt. Tui sunt reli p quos pdicata est veritas in cꝛde tua tua? tua ẽ terra q̃ excepit veritatẽ ī cꝛcuitu tuo. Denigꝫ qđ illa pluuia factũ est? Orbem terrarũ et plenitudinẽ eius tu fundasti? aq̃lonẽ et mare tu creasti. Non enī aliqđ contra te valet. contra creatorẽ suũ. Et malitia quidem sua p sue voluntatis puersitatẽ seuire pmittitur? nũqꝫ tamẽ extendit modũ? sibi a creatore qui fecit oĩa. Qđ ergo timeo aquilonẽ? quid timeo mare? Est quidẽ in aq̃lone dyabolus q̃ dixit. ponã sedem meã in aq̃lone. et ero similis altissimo? sed humilia te sicut vulnerati superbi. Ergo qđ in illis tu fecisti plus valet ad dñationẽ tuã. q̃ illorꝫ voluntas ad malitiã suã. Aquilonẽ? mare tu creasti. Thabor et hermon in noĩe tuo exultabũt. Montes isti et hermonim in noĩe tuo exultabit. Thabor interpretatur? veniens lumen. Sed vñ venit lumẽ de quo dicit ẽ. vos estis lumen mũdi? nisi ab illo de quo dictũ est. erat lumẽ verũ. qđ illũminat omnẽ hoĩem venientẽ in hũc mũdũ. Illud ergo lumẽ qđ est lumẽ mũdi. ab illo lũce venit. qđ nõ aliũde accepit? dicit? ut timendũ sit ne extinguat? Ergo venit lumẽ ab illo lucerna illa? nõ ponit? sub modio sed sup candelabrũ veniens lumen thabor. Hermonim aũt interpretat? anathema? Hermon venit lumẽ eius. et factũ est anathema eius. Cui? nisi dyabolo? vulnerati superbi? Ut ergo illũ areret. abs te datũ est? ut anathema nobis esset. qui nos in suo errore et superbia detinebat. a te nobis est. Ergo thabor et hermonim in noĩe tuo exultabũt. nõ in meritis suis sed in noĩe tuo. Deprecent enī isti. nõ nobis dñe nõ nobis. sed noĩ tuo da gl'iam. Pter maxime sciens: ne forte dicant gentes. ubi ẽ deus eorũ. Cũ brachiũ tuũ potentia. Nemo sibi aliqđ arroget? tuũ brachiũ tuũ potentia. A te facti sumus.

a te defensi sum? tuū brachiū tū potē
ria. Quonā numer manus tua. et exal
tet dextera tua: iustitia et iudiciū p
paratio sedis tue. Lpparebit in fine
iustitia tua et iudiciū tuū: nī oculta
ta sūt iusta. Et de iudicio tuo d. in alio
psalmo: pro occultis filij eius manifes
tatio iudicij tui et iustitie tue. Ponent
quidā ad dexteram. quidā ad sinistrā:
et expauescent infideles cū viderint qđ
nō arridentes nō credūt: gaudebunt
iusti cū viderint qđ modo nō videntes
credunt. Justitia et iudiciū ppparatio se
dis tue. Utiq; in die iudicij. Nūt gl̄ qđ:
Misericordia et veritas pēcunt faciē
tuam. Ppparationē sedis tue iustitiā et
iudiciū tuū veniturū timere: nisi ante
deret te misericordia et veritas tua.
Quid timeā in fine iudicia tua? qñdo
ꝓcedente mīa tua deles pīa mea. et
exhibendo veritatē impleꝫ. promissa tu
a? Misericordia et veritas tua pēcunt
faciē tuā. Unusquisq; vie dñi mīa et
veritas. In hijs oībus nō exultabi?
aut qđ exultam? rapiem? aut verba
suffiuent lectue nē? aut līgua ydo
nea erit erpluere gaudiū nrm? Sig
nulla verba suffiuūt? Beatus ꝓplus
saeus ubilationē. O bte populē. pu
tas intelligis ubilationē? Nullo mō
beatus es. nisi intelligas ubilatio
nē. Qđ est intelligas ubilationem?
Quas vī gaudeas. qđ verbis explicāe
nō possis. Gaudiū enī tuū nō de te: ut
glīantē. in dño glient. Noli ergo ex
ultare in superbia tua. sed in gīa dei.
Vide ipam gratiam tantū esse. cui li
cuisti ubilationē. Denigꝫ si intellexisti
in gratia ubilationē: ipi? gīe audi
tōmendationē. Beatus certe ꝓplus saeus
ubilationē. Quā ubilationē? Vide
si nō de gratia: vide si nō de deo. et oīo
nō de te. Onē in lūce vultus tui am
bulabūt. Thabor ille veniens lumē.
nisi in lūce vultus tui ābulet. vento
superbie luterna extinguit. Dūc ī lūce
vultus tui ambulabūt: Et in nomine
tuo exultabūt tota die. Thabor ille
et hermonium in nomine tuo exultabūt
tota die. Si voluntē tota die in nomine
tuo: sin autē exultabūt in nomine suo.

nō tota die exultabūt. Non enī in gau
dio pseuerabūt: qñ de ipis gaudebūt.
et ꝑ supbiam cadent. Ergo ut tota die
exultent. in nomine tuo exultabūt: Et
in iustitia tua exaltabūt. Non in sua
iustitia ꝫ in tua: ne sint zelū dei ha
bentes. sed nō secūdū sapientiā. Qdā
enī notant ab apl'o. quod zelū dei ha
beant. sed nō sdm sapientiā. Ignorā
tes dei iustitiā. et suā iustitiā volētes
constituē. et nō in lūce tuo exultātes:
iustitie dei nō sūt subiecti. Sed unde?
Quia zelū dei habent. sed nō secūdū
sapientiā. ꝑplus aūt saeus ubilationē:
illi enī nō sdm sapiam. Huīs aūt ꝑplus
nō ne saeus ꝫ saeus ubilationē. unde
debet ubilare. uī debet exultare? nisi in
nomine tuo ambulans in lūce vultus tui:
Et exaltari ꝙdem m'ebit. ꝫ in tua iu
stitia. Auferat de medio iustitiā suam
et humiliet: veniet dei iustitia. et exal
tabit. Et in tua iustitia exaltabit.
Quōm gloria virtutis eorū tu es. Tu
in beplacito tuo exaltabit cornu nrm.
quia tibi beplacuit. nō qr nos digni
sum?: Quōm dñi est susceptio. Nam
ego ut cumulū arene impulsus sum
ut caderem: et dextera dñs susce
pisset me. Quōm dñi est susceptio: et
sancti israēl' regis nri. Ipse susceptio. ipse
te illuīat? in cuius lumīe tu vides. in
cuius lūce ambulas: iustitiā ei' exal
tas. Ipse te susceptit. infirmitatē tuā ipse
custodit: ipse te fauit robustū de se
nō de te. Cur locutus es in aspū
filijs tuis. et duristi. locutus es in as
pectu tuo: reuelasti hort ꝓphetis tuis.
Ideo locutus es eis in aspū id est in
reuelatione. uī ꝓphete videtes dice
bant. Viderūt quidā in tuis qđ dicēt
fouis: et in occulto audierūt. qđ pa
lam pdicauerūt. Cur locutus es in
aspectu filijs tuis. et duristi. Posui
adiutoriū sup potentē. Intellexisti
quē potentē: Exaltaui electū de
populo meo. Intelligitis quē elegī:
quē iam gaudetis exaltatū. Inueni
dauid seruū meū. Iustū dauid. ex se
mine dauid. In oleo scō meo unxi
eū. De illo enī d. unxit te dēs dēs tuus
oleo exultatiōis pre ꝓticipibus tuis.
Manus enī mea auxiliabit ei. et

brachuī meū ꝯfirmabit eū ? ſedm q̄ſ ſuſceptio hoīs facta ē. ſedm q̄ caro ut vtero virginis aſſūpta eſt: ſedm q̄ ab illo qui in forma dei eq̄lis eſt pī forma ſeruꝰ ſuſcepta ē. et factus eſt obediens uſq; ad morte. morte āt crucis.

Non ꝓficiet inimicꝰ in eo. Sicut q̄dem ūmundus: ſed nō ꝓficiet in eo. Solet quidē nocere. ſed nō nocebit. Qd ē ergo qd affligit? Exercebit nō nocebit, ꝓdeunt ſeuiendo: q̄ in quos ſeuit coronabunt? vincendo. Quid enī vinat? ſi nichil contra nos ſeuit? Aut ubi adiutor nī deus? ſi nos nō dimiteam? Inimicꝰ ergo faciet qd ſuū eſt. Sed nō ꝓficiet ūmundus in eo? Et filius iniquitatis nō apponet nocere ei. Et contrīdā ūmundos eius a facie eius. Cōcutiā? aſpiratione ſua: et qd credīt? ꝺcutiant? Paulatī enī credūt: tāq̄ cōminuto capite vituli venīt ad potū populi dei. Cōminuit enī caput vituli moyſes. et ſpſit in aqua: et dedit bibere filiis iſrl. Cōminuīt? oēs infideles? credūt paulatī. et a ꝑplo dei bibūt? in corpus xpi trahunt? Et ūmundos ei? contrīdā a facie illius? Et eos qui oderunt eū fugabo. fugabo ne noceant. Sed fugatorū iſtorū forte aliqui venīt. Quo ibo a ſpū tuo? et a facie tua quo fugiā? Et videntes nō ſe hīe quo fugiant ab oīpotente: cōuerſi fugiūt ad oīpotentē. Et eos qui oderūt eū fugabo. Et veritas mea et mīa mea cū ipſo erit. Unuſ ſe vie dñi. mīa et veritas. Amen. Etote q̄ntū potestis. q̄m ſepe vobis ꝺmendent? duo hec. ut reddam? illa deo. Sicut enī ipſe exhibuit nobis mīam ut deleret peccata nīa. et veritatē ut impleret ꝓmiſſa ſua? ſic et nos ambulātes ī via eius debem? ei reddē mīam et veritatē: miſerīam ut miſeroꝝ miſeream? veritatē ut nō iniquē iudicem? Non? tollat veritas mīam? nec mīa impediat veritatē. Si enī ꝓ mīam iudicauerīs contrā veritatē. aut q̄ſi rigida veritate oblitus fueris mīam? nō ambulabis in via dei. ubi mīa et veritas occurrerīt ſibi. Et tu noīe meo exaltabit? cornu eius. Quod opus eſt ut īmorem? ? Ipiam eſtis: xpm agnoſ

ate. Et ponā in mari manū eius: hoc eſt dñabitur gentibꝰ. Et in flumīibus dexterā eius. Flumina aurīt in mare. cupidi hoīes in amaritudīes huius ſeculi, plabunt? omia tī generatura xpō ſubdita erūt. Ipe īuocabit me pī meus es tu: deus meus. et ſuſceptor ſalutis mee. Et ego primogenitū ponā eū: excelſū apud reges terre. Martires nīi quoꝝ natalitia celebram? ſanguinē ſuū, ꝓpter veritatē dicta et nondū viſa fuderunt? quāto fortiores nos ee debem? vincendo qui illi crediderūt? Excelſū eū apud reges terre. illi nondū viderūt xpm? adhuc principes cōueniebant in vnū. aduſ? dnm et aduſus xpm eius: nōdū ipſe dnm et aduſus xpm eius? nōdū ipſe tū erat qd in ipo pſalmo ſequit? tnc reges intelligite. erudimī oēs q̄ iudicatis terrā. Jā ergo factus eſt xpūs excelſus apud reges tre. In eternū ſeruabo illi miam meā: et teſtamētū meū fidele ipi. Jpm fidele teſtamentum in ipo mediatū eſt: ipe mediator teſtamenti. ipe ſignator teſtamenti? ipe fideiuſſor teſtamenti. ipe teſtis teſtamēti: ipſe hereditas teſtamenti. ipe coheres teſtamenti. Et ponā in ſeculū ſeculi ſemen eius. Non tm in hoc ſeculo. ſed in ſcm ſcli: quo tm ſibit vtiq; ſemen eius. que ē hereditas eius ſemen abrahe. qd eſt xpūs. Si? aūt vos xpi. ergo abrahe ſemē eſtis? et ſi meternū acceptū hereditatē ponet in ſeculū ſeculi ſemē eī? Et thronū eius ſicut dies celi. Thronus xpi terrenorū. ſicut dies terre. Alii ſūt dies celi: alii ſūt dies terre. Dies celi anni ſūt illi de quibꝰ dicit? tu autem idipſe es. et anni tui nō deficiēt. Dies terre ſunt dentibꝰ vriguent? pereuntes excludunt? ? nec qui ſuccedūt manent. ſed venīt vt eant: ꝓpe anteq̄ veniant eunt. Ita ſūt dies tre. Dies aūt celi qui et vnus dies celi. et illi āni nō deficientes. nec minuī habēt nec terminū: nec vllus dies ibi angu? tat? inē hesternū et craſtinū. ? Nemo ibi expectat futurū. nemo ibi ꝑdit ꝑteritū: ſed dies celi ſemp ꝑſentes ſūt. ubi erit thronus eius in eternū. Qd ref tat ſi placet ſeruem? . qm̄ longus eſt

psalmus: et adhuc vobiscū aliq̄d ī no
mine xpi actum sum? Refrate ergo vi
res. nō dico aīmu vrī. nā video q̄ aīo ī
fragabiles estis: sed ꝓpter seruos aīe.
vt durent in mīsterio corpa vrā aliq̄n
tulū refectionē. et refecti ad nos ēdite
Conuersi ad dnm. Explicit sermo ꝑmꝰ:

Incipit secundus de fine psalmi.

HDeliqua psalmi de quo in ma
tutino locuti sum⁹ aīm intēdi
te. et pū debitū exigite: deo rēdi
tuo p nos. qui sedet et nob et vob. Dns
xpus in supiorib⁹ psalmi et ꝑmisso
dei annūtiabat: et adhuc in hys ver
bis eadē que tractatui sum⁹. ipe ānū
tiat. De illo enī inter cetera paulo supi
us dixim erat. et ego ꝑmogenitū ponā
eū. excelsū apud reges terre: in eternū
seruabo illi mīam meā. et testamen
tū meū fidele ipsi: et ponā in seculū se
men eius. et thronū eius sicut di
es celi. De hys et de oībus supra. ab ip
so exordio que potuim⁹ dicim⁹. Deq̄tur
aūt. Si deliquerint filij eius legem
meā. et in iudicijs meis nō ambulauc
rint: si iusticias meas ꝓphanauc
rint. et mandata mea nō custodierint.
Visitabo in virga iniq̄tates eoꝝ. et ī
flagellis delicta eorū: mīam vō meā
nō dispgam ab eis. neq̄ nocebo in ve
tate mea: neq̄ ꝓphanabo testamētū
meū. et q̄ ꝓcessit de labijs meis nō
irritabo. Vnagnū firmamentū ꝑmis
sionis dei. filij hui⁹ dauid. filij sc̄i spōsi.
Oīb⁹ ergo xpianis. filij eius dicit: aut
tū est aūt q̄d ꝑmittit deus: quia si
xpianus hoc ē filij eius deliq̄unt mq̄t
legem meā. et in iudicijs meis nō am
bulauerint. si iusticias meas ꝓ
fanauerint. et mādata mea nō cus
todierit: nō d tempnā eos. neq̄ un ꝑ
dilectione dimittā eos. Sed q̄d faciā:
Visitabo in virga iniquitates eoꝝ: et ī
flagellis delicta eorū. Non ergo tātū
mīa voluntas ē: sī et verberātis q̄ fla
gellantis. Sit utiq̄ manifesta pena su
p te: et si filius bonus es. noli repelle
disciplinā pris tui. Quis ē enī filius.
cui nō dat disciplinā pr eius: Det
disciplinā. dū nō auferat iusticiam.
Cedat ītumane: dū tū reddit hereditā
tē. Tu si. ꝑmissa pris bñ agnouisti:
nō timeas flagella. sed elige hereditā
Que enī diligit deus corripit: flagellat
aūt oēm filiū quē recipit. Putās filius
dedignat flagellari? cui sine pīo vide
at vnicū flagellatū: Visitabo ergo aut
in virga iniquitates eorū. Sic et aplus
cōminat. Quid vultis? In vga veniā
ad vos: Absit ut dicent pij filij. sic vi
ga venturus es. noli venire. Adeli⁹ enī
erudiri in virga pris: q̄m in blādimēto
pue ꝑdonis. Visitabo inq̄t in vga ini
quitates eorū. et in flagellis delicta e
orū: mīam vero meā nō dispgā ab eo.
A quo: Absalon salus dauid. an tulia ꝑ
misi: quē vnxi in oleo sc̄o meo. p ꝑtri
pibus suis. Ignoscis eī a quo nō disp
git deus mīam suā: ne q̄s forte solluti
us diuat. q̄n q̄dem xpm dicat a quo se
mīaz suā nō dispsurū esse confirmat.
Quid ego putor: Inq̄d enī hoc dicit.
mīam aūt meā nō dispgam ab eis?
Visitabo inq̄ in virga iniq̄tates eoꝝ:
et in flagellis delicta eorū. Expectabas
ad securitatē tuā: mīam vero meā nō
dispgam ab eo. Et quidē hoc nōnulli
codices habent. sed emēdatiores non
habent: tū et qui hoc habent nichil ab re
habet. Quomō enī a xpo mīam suā nō
dispgit: Inq̄t ipe saluator corpis vl'
in terra vl' in celo peccauit. q̄ sedet ad
dexterā eius. et intpellat pro nobis;
A xpo tn sed a mēbris eius. a corpe eiꝰ
q̄d est ecclia. Si enī pro magno dicat.
q̄d ab illo nō dispgat mīam suā: q̄ si
nō agnoscim⁹ vnigenitū filiū. q̄ est
in sinu pris. Non enī pro ꝑsona sua
ubi compat homo: s vna ꝑsona ē dī
et hō. Ergo ab eo nō dispgit mīaz suā:
tū a mēbris eius. tū ab eius corpe non
dispgit mīam suā: in quo et ipe ī ter
ra ꝑsecutiōes patiebat. tū iam sedēt
in celo. et de celo clamabat. saule saul
le nō quid ꝑsequeris seruos meos. nec
q̄d ꝑsequeris sc̄os meos. nec q̄d ꝑsequ⁹
discipulos meos: sed q̄d me ꝑsequ⁹.
Sicut ergo cū eū sedentē ī celo nemo
ꝑsequeret. clamauit q̄d me ꝑsequ⁹.
tū caput mēbra sua cognoscēt. et a
dpage corpis sui caput caritas non
separet: sic tū mīaz suā nō dispgit
ab eo. a nobis utiq̄ nō dispgit q̄ su
mꝰ mēbra eius et corpꝰ eius: nec idō

tū debem⁹ scauri pectare. et puēe nob
polluere. qm̄ q̄ sd̄ sectrum⁹ nō pcm⁹?
Sūt enī quedā pcā q̄dam mūstates.
de quib⁹ qudē dissere atq; definire aut
ipossibile nobis est: aut si nā essi pos
sibile. ire tēpoꝝ longū esset. Nemo cī
potest se dicē esse sine pcō: q; si dixit
mentiet². Dicēt durem⁹ q̄a pcm̄ non
habem⁹: nosmetipos deipim⁹ et ve
ritas in nobis nō est. Ergo vnusq̄sq;
pro pcīs suis nrīo flagellat³: habeo
si rpianus ē. deu mīa nō dispgit. Dla
ne si in tantis ieīs mūstates. vt ipel
labat te virgā verberātus. si repellas
manū flagellātus. et disciplinā dei ī
digneris. et fugias a pie tedente. t no
tus cī verberantē pcm̄ pati. q; nō p
tit pectāti: tu te alienasti ab hēditate.
ipe te nō abiecit. Nā si manēs flagel
latus: nō remanēs exhēditat⁹. Adhuc
tō mea nō dispgam ab eo: neq; note
lo in veritate mea. Adhoc cī nō disp
gitē mīa liberantis: vt nō noceat ve
ritas vindictātis. Neq; pfanabo tes
tamentū meū: et q̄ pcedūt de labijs
meis nō reprobabo. Non q; filij eius
pectant. ideo ego mēdax iuenar; pmi
si fano. Pone q; volūt illi cnā tū despa
tione pectare. et stare oīo in pcō. vt of
fendāt oculos pīs. et exhēditatem mete
ant³? nō ipe ē deus de quo dīm est. de
lapidibus istis suscitabit filios abrahe?
Itaq; dico vobis frēs. multi xpianu tole
rabilit pectūt. multi flagello a pcō
cortigunt². et emēdant². et sanant³?
multi oīo auersi dura tenute obnitē
tes aduersus disciplinā pīs. et ipsā oīo
dei hēditatē renusātes: habētes tū sug
nū rpi eunt in tales iniq̄tates. vt nō
possit ni teatari cont eos. qm̄ q; talia
agūt regnū dei nō possidebūt. Non
tū ꝓpter hos imanebit xp̄us sū hēdi
tate? nō ꝓpt paleā cnā frumēta ire
tribūt⁹? nō ꝓpter pisces malos nichil
ex illa sagēna mittet² in vasula? Ho
uit dīs qui sūt eius. Securus ēi pmu
sit qui nos antep̄ essem⁹ pdestinauit?
quos aūt pdestinauit illos et vocā
uit. quos aūt vocauit ipos et iustifi
cauit: quos aūt iustificauit illos et
glorificauit. Pectent q̄tū volūt des
perati: respondeāt mēbra rpi. si dē p

nobis quis cont nos? Non ergo noceb.
deus in veritate sua: nō erit fallax. nec
pfanabit testamentū suū. adhanet i
mobile testamētū eius: q; ipe sibi p
scīens pdestinauit hēdes. et q̄ pcedunt
de labijs eius nō reprobabit. Audisti cō
fessionē tuā: audi securitatē tuam
si te in mēbris ipi esse regnos. Se
mel iurau in scō meo. si dauid mentar.
Expectes vt iurem⁹ deus? quoniā
nā iuratus ē. si semel iurando mentit? Q
qui p nobis ad mortē vnicū misit. Se
mel iurau in scō meo si dauid mēdax.
Semen eius manebit. Inde
nūm manet semē eius: q; nouit dīs q
sūt eius. Et sedes eius sicut sol in co
spectu meo: et sicut luna pfīa meter
et testis in celo fidelis. Sedes eius q̄ re
dīnat³: in quibz sedet. in quibz regnat.
Si sedes eius. et mēbra eius: q̄a eccam
te q̄ admodū cetera oīa mēbra nīa re
put portent. Caput aūt ipm supe: se
nō portat aliq̄d: sed ipm portat² a ce
teris mēbris. quasi totū corpus hoīs
sedes sit capitis. Sedes ergo eius. ecc
in quibz regnat deus. Dic etiā mihi
oīs in conspectū meo sicut sol. q; sic
fulgebūt in regno pīs mei sicut sol.
Sed sol spūalis. nō corpalis. sicut luce
iste de celo quē facit ori sup bonos
et malos: et pluit sup iustos et iniu
tos. Denīq; iste sol in conspectū est non
solū hoīm verū etiā petorū mūnus
simazq; mustratū. Ad enī quoūlibz
vilissimoz aīaliū nō videt sole istū.
Ait nō de isto sole q̄d aut ꝓpue. Sicut
sol in conspectū meo. Non in conspectu
hoīm. nō in conspectū carnis. nōn con
spectū mortaliū aīaliū: sed in cōspectu
meo. Et sicut luna. Sed q̄re luna?
Pfecta in eternū. Eternā si pfectā luna
ista quā nouim⁹: alio die incipit mi
nui postea q̄ pfecta fuerit. Sicut lu
na in pfecta in eternū: sic pfecti
sedes eius tanq̄ luna. Sed luna in
eternū pfecta. Di sol. quare et luna
Pluna⁹ solent significare sēp turbē
mortalitatē carnis huius. ipt augmen
ta et detrimēta. ꝓpter tūsitoriā speciem.
Denīq; et ideirco luna interpretatur

Ltvnaꝫ quidā qui defendebat ab ihelin
in ihesum inuidit in latrones: desp̄debat
eū ab īmortalitate ad mortalitatem.
Hūs est ergo caro ista lune. que oī tpe
et oī mense patit augmēta et detri
mēta. Sed erit caro ista nr̄a in resurrec
tione pfecta. et testis in celo fidelis. Ita
ꝑ sm solo aīo pficē: tm̄ō soli nos
compatet. Rursus sm solo corpe pfec
nuz: tm̄modo lune noc cōparet. Sed
quia pficiet nos deus et in aīo et in cor
pore: sed im aīm dutū est sicut sol in con
spectu meo. quia aīm nō videt ī deus:
et sicut luna iam caro pfecta in eternū
in resurrectōe mortuoꝝ. et testis ī celo
fidelis. Quia vō dicebant oīa de resur
rectione mortuoꝝ: obsecro vos audite
hoc itm planius et memētote. Sic eī
quosdā intellexisse: alios vō forasse
qđ dicerim adhuc inquir̄. Jn nulla re
sit controuersia fidei xp̄iane. q̄ in resurrecta
one carnis. Denicꝫ ille qui natus in
signū traditur. et ꝑam carnē suā
resuscitauit vt obuiā iret conditori:
et qui posset mēbra sua sic sanare. vt
ea vlnerata fuisse nō apparerent. cum
tres seruauit in corpe. ut vln̄ dubi
tationis sanaret in corde. Jn nulla ergo
re tā vehemēter. tā punatur tā obnixe
et cōtenaose contēdit fidei xp̄iane. si
cut de carnis resurrectōe. Nā de aīm
īmortalitate multi eaā philosophi
gentiū multa disputauerūt: et īmor
tale esse aīm humanū plibz et mlt̄is
alibz libris descriptū meōne reliquerūt.
Cui vero fuit ad resurrectionē carnis.
nō titubauit. sed aptissime cōtraduit:
et cōtradictio eoz valuit. vt dicant fi
nō posse. vt caro ista trena possit ī celū
ascendē. Ideo pfecta luna ista ī celū:
et adiūctis oīb̄ contēditores testis ī ce
lo fidelis. Vel de xp̄o. promissa sūt. qm̄
certa. q̄ firma. q̄ apta. q̄ indubitata.
Nam et si quedā sūt tecta misteriis:
q̄dam tm̄ sit manifesta. vt ex ipis fa
cillime apiant obscura. Vel cū ita
sint. videte quid sequit. Tu ergo ꝓp
pulisti et ad nichilū deduxisti: distu
listi christū tuū. Eutisti testamentū
seruu tuu: pfanasti in terra sanctua
te eius. Deduxisti oīb̄ maceriaꝫ
eius: posuisti munitiones eius formi

dinē. Diripuerūt eū oīs trī euntes
viā: factus ē opp̄brīū vicinis suis. Exal
tasti dexteraꝫ tribulantiū eius: letificasti
oīs īimicos eius. Auxisti adiutoriū
gladij eius: et nō es opitulatus ei in
bello. Dissoluisti eū ab emūdatione:
et sedem eius in terra collisisti. Min
uisti dies sedis eius: pfudisti eū confusione.
Quid est hoc? Illa oīa ꝓmisisti? tu vō
ista contraria fecisti? Vbi st ꝓmissio
nes ad quas paulo aīs gaudebam? de
quibz tam alacr̄ plaudebam? de qb⁹
secuꝝ gr̄ulabamur? Quasi alij ꝓmise
rat. alius exterit. qđ mirandū est. Jō
ē alius: sed tu vō. tu qui ꝓmittebas. tu
qui cōfirmabas. tu q̄ ꝑ dubitationē
mīāā eaā curabas. illa ꝓmisisti. ista
fecisti. Vbi tenebo iusiurandū tuū? ubi
inuenia ꝓmissū tuū? Vel ꝓmisisti. vel
fecisti. Qđ est hoc? Jta vō falsū ꝓmit
tēt deus. a falsū iuraret? Nūc ergo illa
ꝓmisit. et ista fecit? Ego dico quia ista
fecit. vt ꝓmissa firmaret. Sed qs ego
qui hoc dico? Videam si hoc veritas
dixit: nūt nō exit īane qđ dico. Dauid
positus erat cui ꝓmittent vel omia ī
semine eius qđ est xp̄us ipleuda. ꝑ
ꝓmissa ergo que dicta sūt ad dauid. ex
pectabāt hoīes ea ipleri ī dauid. Nūn
ne quis xp̄ianus nī dicet de xp̄o isto
dixit. aliis dicet non. si de illo dauid
dixit. et erauet cū videt ipleta omia
ē in dauid: destruit ea in dauid. vt
cū videas ea in illo nō impleta. que
nūc est ipleri. q̄as altm ī quo ostendant implei. Jta eaā dictū est de esau
et iacob. maior seruiet minori. et iue
nis maiorē adorat cū a mīore. cum
sc̄m sit maior seruiet mīori: vt cū in
illis duobz p̄denteꝫ videris nō ipleri.
expectes duos pplos. ī quibz ipleat
ur q̄ nō mendax deus. pollueri dig
nat. Exite et semine tuo dixit dauid po
nā sup sedem tuā. Ꝓmisit ex semine
eius in eternū aliquid: et natus est
salomon. Factus est aūt tante sapie.
tantes ꝑ prudentie: vt ꝓmissio dei de
semīe dauid in illo putaret ipleta.
Sed recedit salomō et dedit lotū spe
rando xp̄o: vt q̄m deus nec falli pos
set nec fallē. q̄ sciebat cāsurū nō in
eo ponet ꝓmissū suū: sed post ca sū

euis respuebas tu dñe. et flagitabas p
missu tuu. Ergo dñe mētitus es. nō im
ples qđ promisisti? nō exhibes qđ iurasti?
Forte hoc dicturi tibi erat dñs? iurau q
dem et promisi: sed iste noluit p seuerare.
Qđ ergo tu dñe deus. nō p̄sciebas istum
nō p̄seueraturū? Vtiq; sciebas. Quare
ergo in nō p̄seueraturo multū qđ meter
nū esset, promittebas? Nōne tu dixisti. si
dēliquerint filii mei. et in iudiciis meis
nō ābulauerint. et mādata mea nō cus
todierint. et testamentū meū p̄fanauc
rint? Manebit mi promissio mea: iplebit
iuratio mea. Semel iurau in scō meo.
intus in secreto quodā in ipo fonte mi
pplete hiberūt. qui nobis hoc ruituauc
rūt. Semel iurau inq; si dauid mētiar.
Exhibe ergo qđ iurasti: redde qđ promisi
sti. Dublatū est de isto dauid: ne expecta
ret in isto dauid. Expecta ergo qđ promisi:
nouit illud et ipe dauid. Vide enī quid
dicat. Tu vo reppulisti et adnullasti de
dixisti. Ergo ubi ē qđ promisisti: Distuli
sti p̄m tuū. Quibus tristia quedā enu
meret: in hoc mi verbo refiat nos. Ma
net oīno deus qđ promisisti: nā p̄m tuū
nō abstulisti. sed distulisti. Hunc g̃ dauid
in quo sperabāt ignari promissa sua deū
opletuū videte qđ audit: ut promissa
dei finibus in alio sperata opleant. Dis
tulisti p̄m tuū: eiusti testamētū suu
tui. Vbi est enī testamentū vet̄ iudeor̄.
Vbi est hereditas illa promissionis. in qua habi
tantes pertransierūt. q̄ delictis migrarūt:
Regnū iudeorū queritis. nō est. Altare
iudeorū q̄ritis. nō est. Sacrificiū iudeor̄
q̄ritis. nō est. Sacerdotiū iudeor̄ q̄ritis. nō
est. Eiusti testamētū seruī tui: p̄fanas
ti in terra sanctitatē ei? Dirā illa q̄ ha
bebāt. terrena cē oīdisti. Destruisti o
nes materias ei? quibus eū munieras.
Qui enī diripet. nisi materie disrupte
fuissent? Posuisti munitiones ei? formi
dinē. Qđ est formidinē: Vt dicat? petā
tibi. si deus nāliter ramus nō pepigit. neq;
ubi paret. Diripuerūt eū oēs trāseun
tes viā. Oēs qui gentes p viam hoc est
p vitā istā trāseuntes diripuerūt ista:
diripuerūt dauid primū. Videte fraus
ta eius ui oībus gentibus. De ipis enī
dicū est. pter uilipendū erūt. Reges q̄ppe
ipios uilipes appellauit scīptura. dolo
sos et timidos. quos timet vitus alienā.
Ideo ipe dñs cū de herode omināte lo
queret. dixit inq̄t uilpi illi. Licet qui
nemine hoīm timet ipe uilpes nō est:
leo ille de tribu iuda cui d̄ astrēdisti te
tūbens dormisti sicut leo. Ptāte astren
disti et ptāte dormisti: q̄ voluisti dor
misti. q̄ voluisti astendisti. Ideo i alio
psalmo dicit. dormiui et ego. Nōne plena
erat ānia. dormiui et sopnū cepi? et s̄
rexit q̄m dñs suscepit me? Oīe additū
ē ego? Et cū magno pondē. p̄mūciatū
ego dormiui. Ego dormiui: illi seuerē.
illi p̄secuti sūt. Sed si noluisse. nō dor
misserem. Ego dormiui. Ergo de quibus
dictū erat p̄tes uilpū erūt: dāni ē nūl
de hīs diripuerūt eū oēs trāseuntes
viā: factus ē opprobriū vicinis suis. Ex
altasti dexterā inimicor eius: lētasti
ti oēs inimicos eius. Auferte uideos: et
videte oīa ipleta que p̄dicta sūt. Auxi
ti adiutoriū gladii eius: quo solebant
pauci dimicare. multos p̄sterne. Auxisti
adiutoriū gladii eius: et nō es opitu
latus ei in bello. Merito vitt? merito
raptus: merito a regno suo alienatus.
merito dispsus. Eam ei terrā p̄dixit. p
qua dñm oīdit. Auxisti adiutorium
gladii ei? et nō es opitulat? ei in bello:
dissoluisti eū ab emūdatiōe. Qđ ē hoc?
Int oīa mala magni hui tori. Quibus
q̄ ei tribuat deus. q̄ntūlibz uastatus
q̄ntūlibz verbet flagellet: ligatū
flagellet quē mūdet. nō dissoluat ab
emūdatione. Si enī dissoluit ab emū
datiōe: iam nō habet mūdandū fi
mendū. Qđ ergo emūdatiōe dissoluit
ui deus? A fide. Et fide ei vnum? de
de fide dicū est. fide mūdans corda eor.
Et quia sola fides xpi mūdat: nō ac
dentes in xpm. soluti st̄ ab emūda
Dissoluisti eū ab emūdatiōe? et sede
eius in tra tollisti. meito et fregisti:
minuisti dies sedis eius. Putabāt se
mei regnaturos: minuisti dies se
dis ei? Effudisti eū confusione. hoc
venerūt iudeis: nō tū ablato xpo. si di
lato. Videam ergo vtr̄ ipleat dis pro
missa sua. Posthet dura q̄ in me ora
euenisse ipi pplo et ulli regno. ne ibi
putaret deus ipleuisse qđ promiserat.
et nō daret alteri regnū. in xpo. omnib

regni nō erit finis: alloquit eū pphā
et dicit. Quousq; dñe aūtenis in fi
nē? Forte enī nō finē et ab illis: q; ecia
tas et pte isrl facta est. vt plenitudo gē
tiū intraret. et sic oīs isrl salua fieret.
Interea tū exardescat sicut ignis i
ra tua: memēto que ē sūba mea. Dauid
iste dicit positus ī carne ī iudeis. positi
in spe in xpō. memēto que ē sba mea. Nō
enī q; iudei defecerūt. defecit sba mea.
Etenī de illo pplō virgo maria: de vgi
ne maria cato xpi. et caro illa nō pecca
uit. sed pēnā mūdatur. Ibi ē mq; sba
mea. Memēto que ē sba mea. Non enī
oīno īterit tradit: veniet semen tuū p
missū est. dispositū p angelos ī manu
mediatoris. Memēto que ē sūba mea.
Non enī vane cōstituisti oīs filios
hoīm. Ecce oīs filij hoīm icerūt in vani
tatē: tu tū nō vane illos cōstituisti. Cū
ergo icerūt oīs filij hoīm in vanitatē.
quos tu nō vane ostituisti? vñ eos mū
dares a vanitate. Nūq; nichil tibi ser
uasti? Illud q̄ tibi seruasti vñ mūda
res hoīes a vanitate. sīs ille tuus: in
eo sūba mea. Et illo enī mūdant oēs
quos nō frustra cōstituisti a pp̄a vani
tate? quibz d: filij hoīm quousq; gnes
tonde. vt quid diligitis vanitatē et q̄
ritis mendaciū? Forte solluti frī con
iterent abiunitate: iuenirēt se vani
tate īquinatos. q̄rerent vñ mūdarent.
Dicētes. fac seruos. Et sic tote q̄m mira
ficauit dñs sām suū: sām suū admira
bilē fecit. inde oīs vanitates mūda
uit. Ibi ē mq; sūba mea. memēto eius:
nō enī vane ostituisti oēs filios hoīm.
Ergo seruasti aliq̄d. vnde mūdaretur.
Quis ē iste quē seruasti? Quis ē hō
qui viuet et nō videbit mortē: Ergo il
le homo qui viuet et nō videbit mortē.
ipse mūdat a vanitate. Non ei in va
nitate constituit oīs filios hoīm. Aut
p̄t illos ītempnē qui fecit illos? nō eos
coniteret et nō mūdaret? Quis ē homo
qui viuet et nō videbit mortē? Surgēs
enī a mortuis iam nō morit: et mors ei
ultra nō dñabit. Deniq; tū in alio psal
mo scriptū legit. nō derelīques aiam
meā in īferno. nec dabis sām tuū vide
re corruptionē: assumit hoc testimoniū a
plita disputans. et ita ī antiq; aplōrū
contra infideles disputabat dicēs. viri
fratres. scimus q̄a dauid p̄iarcha mortu
us ē et caro eius vidit corruptionē. Nō g;
de illo dict est. nec dabis sām tuū vide
re corruptionē. Si ergo nō de illo dict est.
de quo dict est. quis ē hō qui viuet. et nō
videbit mortē? Sed forte nullus est: imo
quis ē vt queras dict est. nō ut desperes.
Si forte ē alius hō qui viuet. et nō vide
bit mortē: nō tū dixit de xpō. q̄ mortu
us ē. Nullus oīno est qui viuet et nō
videbit mortē: nisi qui p̄ mortalibus
mortuus ē. Iam vt scias q; de illo dic
it. vide quid sequit. Quis est hō ergo q̄
viuet. et nō videbit mortē: Ergo nūq;
fuit īmorte: fuit. Quo ergo viuet. et
nō videbit mortē: Eruet aiam suā
de manibz īferni. Ecce vē solus oīno.
singularit solus viuit. et nō videbit
mortē. et eruet aiam suā de manibz in
ferni? quia et si retrei fideles ei⁹ resēget
a mortuis. et viuent et ipi metū. et
nō videbūt mortē: nō tū aiam suā ipi
eruet de manibz īferni. Ille qui eruit
aiam suā de manibz īferni. ipse eruit
aias fideliū suor: ipi se eruie nō possūt.
Dicat q̄a ipe aiam suā eruit. Ptātē
habeo ponēdi aiam meā. et ptātē habeo
iterū sumēdi eā? nemo tollit eā a me.
q; ego dormiui. et ipse eā pono a me. et
iterū sumo eā: quia ipe ē qui eruit aiaz
suā de manibz inferni. Sed et in ipsa
fide xpi laboratū est aliq̄n tū? et diu
dixerūt gentes fremētes. q̄n morietur et
peribit nomē eius? Peteri hos ergo iā
in xpm credentes. sed aliq̄ diu labora
turos sēq̄tur et dicit. Ubi sūt miseri
cordie tue antiq̄ dñe? Iam agnouim⁹
xpm mūdatorē: iā tenem⁹ in q; cōples
promissa. Exhibe in illo q̄d promisisti? ipse
ē qui viuet et nō videbit mortē. ipe est
qui eruit aiam suā de maibz inferni:
et nos tū adhuc laboram⁹? Ducēt ista
mīes. quor natalitia celebram⁹? Ipse
viuit et nō videbit mortē. ipe eruit aiaz
suā de manibz īferni: et nos p̄ te mor
tificam⁹ totā die. deputati sum⁹ velut
oues occisionis. Ubi sūt mīe tue antiq̄
dñe? Quas iurasti dauid in veri
tate tua? Memēto opprobrii seruorū
tuorū. Iam illo viuēte. iam illo ī celo ad
dexteram p̄is sedente. opprobria obiecta

ſūt xp̄ianis: trime de xp̄o xp̄iani dū
habuerūt. Vidua illa patiens et ha
bens filios habūdantiores qm̄ illa q̄
hēbat vnū. auduit ignominias. audi
ut opp̄bria. ſed ertia mīplicata ex
tendens in dextrā atq; ſiniſtrā. ignō
minie vidiuitatis ſue iam nō ē meōr.
Memēto dñe apud quē eſt habūdātia
ſuauitatis meōr uc tue: memēto. noli
obliuiſci. Quid memēto? Memento
opp̄brij ſeruoꝝ tuoꝝ: Quod tenui
in ſinu meo multaꝝ gentiū. Iba īiſt
p̄ditare et opp̄bria audiebā: et in ſinu
meo tēnebā. quia ip̄lebā. Blaſphe
mam̄ rogam⁹? ſi ſi purgamēta mūdi
facti ſum⁹. oīm peripſima. Qui tēnu
erūt xp̄iani opp̄bria ī ſinu ſuo. ī corde
ſuo: nec audebāt reſiſtere tōmutatiōi
antegq̄ trime videbat² inde pagano.
Nūc iam trime eſt remanē paganū?
grās dño meōr fiunt opp̄bioꝝ nrōrū:
eraleaut tornu xp̄i ſui. Fecat āmiabi
lem apud reges terre. Iam mō nemo ī
ſultat xp̄ianus? aut ſi īſultat. nō pub
lice īſultat: ſic loq̄tur mala. vt plus
timeat audiri q̄ velit tedi. Qđ tenui
ī ſinu meo multaꝝ gentiū: Qđ et
pbrauerūt īimici tui dñe. Et inde et
pagani qđ exp̄brauerūt. Qđ exprobra
uerūt? Qđ tōmutationē xp̄i tui. Hoc
exprobrauerūt. tōmutationē xp̄i tui.
Hoc enī obiecerūt. q̄ mortuus ē xp̄us:
q̄ tanquā ſtruis ē xp̄s. Qđ obiectis īſanis:
Quāuis iā nemo eſt q̄ obiciat? tñ ſi q̄
reliqui īmanſerūt. qđ obiectis quia
mortuus ē xp̄us? Ille nō peimebat².
ſed tōmutabat². Mortuus d⁹ xp̄s tui
duū. Ecce qđ exprobrauerūt īimici tui:
nō amiſſionē. nō p̄ditionē. ſed plane
tōmutationē xp̄i tui. Mutat⁹ ē ille
a tpali vita ad eternā: mutat⁹ eſt a
udeis ad gentes. mutat⁹ ē ecclā a tēa
in telū. Ecce nūc vani īimici tui: et
adhuc exprobrēt tōmutationē xp̄i tui.
Vtinā et ip̄i mutent²: et tōmutationē
xp̄i tui nō exp̄brabūt. Sz diſpliuet xp̄i
mutatio: quia ip̄i mutari nolūt. Recp
erūt ē illis tōmutatio. et nō timuerūt
deū: qđ exp̄brauerūt īimici tui tōmu
tationē xp̄i tui. Exp̄brauerūt illi tō
mutationē? tu aūt quid: Bēdixt⁹
vīs in eternū. fiat fiat. Grās mīe ip̄i⁹.

Aliud dicā aliud. q̄ grās gr̄e ip̄ius?
Nos enī grās agim⁹ nō dam⁹ net red
dim⁹. net referim⁹. net rependim⁹ grās:
ſed tñ verbis agim⁹. et verbum⁹? Ipſe
nos gratis ſaluos fecit. ipe ip̄ietates
nrās attendit. ipe nos nō eū q̄rentes
queſiuit? īuenit. redemit. libēauit
dñatu diaboli et poteſtate demoīoꝝ:
alligauit nos fide mūdandos. vñ ſol
uit illos īimicos qui nō credūt. et credē
mūdari nō p̄nit. Dicit q̄ rema ſecuit
q̄ſo volūt: tondie in dies ſingulos
mun⁹ minuſq; ēmanebūt. Obtiuant.
irrideant. exp̄brent nō intentū. ſi īmu
tationē xp̄i tui: nō vident q: cū iſta di
cūt defiuūt aut nō credendo ā meē
do. Nouē enī maledño tpalis ē. būdño
aūt dñi meterni: et ad ofinandā vñ
dictionē ne q̄s timeat. fiat fiat. Iſta
ſubſcriptio eſt mutatoꝝ dñi. Secuī ergo
de ꝓmiſſionibꝫ eius p̄teita credim⁹? p̄
tia agnoſcam⁹? futura ſpem⁹? nō nos
mutat īimica via. vt qui colligit nos
tāq̄ pullos ſuos ſb alas ſuas. foueat
nos. net abeream⁹ a vbi ei⁹: ne ampli
ter ethereus rapiat īplumes adhuc
pullos. Non ei de ſe debz xp̄ian⁹ ſpaur:
ſi vbi ē fumus. vapore matio nutri
at. Illa eſt enī gallina. colligēs pullos
ſuos. de qua ip̄etati illi ētati īfideli
ibilin. quotiens volui colligē filios tu
os tam⁹ q̄ gallina pullos ſuos ſb alas
ſuas. et noluiſti: ecce relinquet vob̄ do
mus vīa deſerta. Hinc dñs eſt poſtq̄
ti munitiōes ei⁹ formidinē. Qa ergo
illi noluerūt tentegi ſub alis gallīe
hui⁹. et tale exēplū dederūt quotiēs
debeam⁹ a volatilibꝫ ſpiritibꝫ īmūdis.
q̄rentibꝫ cotidie qđ rapiant int̄ ſub
alas gallīne h⁹ diuine ſapiētie. q̄ſi
ꝓter pullos ſuos īfirmata ē uſq; ad
mortē? amem⁹ dñm deū nr̄m. amem⁹
ecclām eius: illū ſicut p̄em. iſtā ſi
cut matrē? illū ſicut dñm. hāc ſicut
ancillā eius. q: filij ancille ip̄i⁹ ſu
nt⁹: ſed matrimonij hoc magna tan
tate cōpaginat. Nemo offendit vnū.
et p̄meret² alterū. Nemo dicat. ad p
dola quidē vado. arreptinos quidē et
ſortilegos cōſulo: ſed tñ dei ecclām nō
vltquo. catholicus ſū. Tenēs matrē.
offendis p̄em. Alius ite dicit. abſit

a me. nō ꝯsulo sortilegū. nō quero ar
reptitiū. nō quero diuinationes sacrilegas.
nō eo ad adorāda demonia. nō seruio
lapidibz: sed tñ in parte donati sū. Ad
tibi pdest nō offensus pi? qui offensa
vendictas mtēm? Ad pdest si dñm tōf
teris. deū honoras. ipm pditas. filiū
ei? agnosras. sedentē ad prās dexterā
tōfiteris? et blasphemas ecclīam ei?
Non te corrigūt exempla hūana ducis:
Si haberes aliquē patronū tu cotidie
obsequeris. tu? lumina seruēdo stereb.
quē cotidie nō dico salutares. sed et ad
orares. tu ipendes fidelia obsequia?
si vnū tm̄ē de cuis cōuge dices. nūq̄
domū eius ītrares? Attendite g? hmi:
tenete oīs vnanimit deū prēm? ma
trē ecclīam. Natalitia sōz tu solēnitate
celebrate. vt uni tem cos qui p̄cesserūt.
et gaudeāt de vobis qui orāt. p vobis:
vt bñdictio dñi mēternū maneat sup
vos. fiat fiat. Conuersi ad dñm. Explic
p̄ lxxvm: Incipit psalmus lxxxix.

Ratio moysi hoīs dei. Dño
tat psalmi iste p quē hoiez
suū deus legē dedit populo
suo: quē p eūdem hoēm su
ū de domo seruitutis libe
rans. q̄draginta āuos p hiemū duxit.
Fuit ergo moyses mīster veteris testa
mēti. et pheta noui testamēti. Oīa
ippe illa in figura cōtingebāt illis.
sicut aplus: scripta sūt aūt ad correcti
onē nrām. in quos finis sclōz obuenit.
Sedm hanc ergo dispensationē que frā
est p moysen. ispiendus ē psalmus iste
qui ex eius oōne exordiū accepit.

Dñe mḡ refugiū tu factus es no
bis. in gnatione et gnatione.
Siue in oī gnatione. siue in duab
betere et noua: q̄ sicut duo mīsteria fu
erūt testamēti pmētis ad gnationē
noua. Cui? testamēti sponsor sponsusq̄
fuit. qđ de illa gnatione sortitus est
aut ipse ihūs. si credereris moysi crederes
ei et mihi: de me enī ille scripsit. Nō ei
credendū est ab ipo oīo moyse istū psal
mū fuisse cōscriptū. qui vltis eius lōis
ditus nō est. in quibz ei? tanta scripta
sūt: sed aliunde? significatiōis gīa tam
magni meriti seruu dei nomē adhibitū
ē. ex quo diget? legentis vl audiētis in

tentio. Factus es mḡt nobis dñe refu
giū in gnatione et gnatione. Quale
aūt refugiū factus sit. q̄m scz nobis cepit
esse qđ nō erat id est refugiū. nō aūt ipe
nō erat añq̄ nobis esset refugiū. sed aut
adiūxit:

Priusq̄ montes fierēt et for
maret terrā et orbis terre: et a seculo
et usq̄ in seculū tu es. Tu ergo q̄ semp es
et añq̄ essem? et añq̄ mūdus esset: i hu
giū ex quo ad te cōuersi sum? frēs es nob.
Non m aūt videt vtrūq̄ intelligendū
qđ aut. priusq̄ montes fierent et fōret
terra. vl sicut alij codices habent qđ de
vno verbo greco expressū est. fingeret tra.
Montes quippe pres terre sūt altiores?
et utiq̄ si añq̄ formaret tra deus est a
quo terra formata ē: qđ magnū de mō
tibz vl q̄buslibet alijs eius pribz dicit.
Cū sit deus nō solū ante terrā. sed ante
telū et terrā. et ante oēm corpalē et spi
ritualē creaturā? Sed nimirū vnūsq̄
creatura rōnalis hac dīa fortasse dis
tincta est. vt montiū noīe significentur
tur celsitudines angloz. tre noīe hūi
litas hoim? et rideo q̄ius oīa que tre
acta sūt nō intō grue vl frā vl fōrtia
dicunt. cū si verboz istoz ē vlla ꝓpie
tas. facti sūt angeli: qui cū in eis de
celestibz enuarent opibz. ita enuatio
ipsa deuisa est. ipe dixit et facta sūt.
ipe mādauit et creata sūt. Vnde aūt
hō sedm corpus fieret. tra formata ē.
Nā hoc verbo scptura vtit. ubi legi
mus. vl fuit deus vl fōruit deus ho
minē de limo tre. Ergo priusq̄ fierēt ea
que i creatura tua sūma atq̄ mīma
sūt. qđ enī maius rōnali celestiq̄ cre
atura. et priusq̄ fingeret terra. ut esset q̄
te agnosceret. et laudaret in tra. et hoc
pium est. q̄ ista reperīt siue in tpe si
ne cū tpe: sed a seculo et usq̄ in seculū
tu es. Qđ iuenimētus dicetur ab etno
ineternū? Non enī a seculo deus qui ē
añ secula. aut usq̄ in sdm tuus est fi
nis. cū sit ille sine fine: si ex ambiguo
verbo greco fit plenūq̄ in scptuis. vt
vl sdm pro eterno. vl etnū pro seculo
ponat: latinus intpres. Optime aūt
nō ait a seculo tu es. et usq̄ i sdm
tu es. sed pnīus significationis verbū po
suit: i sinuans dei substantiā oīmodo
incōmutabilē. ubi nō est fuit. et erit.

sed tñ est. Unde dictū est. ego sū qui sū. et qui est misit me vob: et mutabis ea et mutabūt. tu aūt idem ipe es. et ānī tui nō deficient. Ette q̄ eternitas fautac nobis refugū: vt in ea mā suat. ad eā die at tpis mutabilitate fugiam? Deo qñ cū hut sum? ī magnis. et mltis tēptationibus vnim? quibz ne aūtamur ab ipo refugio metuēdū est: ītueam? q̄d o sequēter oño postat hoīb dei. Ne auertas hoīem in hūilitatē: idest ne a tuis eternis atq̄ sublimibz hō aūsus tpalia anteponat. sapiatq̄ terena. Et ī a deo petit qđ deus ipse p̄cepit: fili oī no stūa qua in oīone dicam? ne nos inferas in tēptationē. Denq̄ et hut adūgit. Et dixisti cōuertimī filij hoīm? tamq̄ dicēt. hoc a te peto qđ ipe iussisti. dans eis gratie glām. vt qui gl'atur in dño glorietur: sine cui? adiutorio p arbitriū volūtatis tēptationēs hui? vite superare nō possum? Ne aūtas īqt hoēs in hūilitatē. et tñ tu dixisti cōuertimī filij hoīm: sed da qđ iussisti. precē peten tis et audiendo. et adiuuādo volētis fi dem. Quia mille ānī añ oculos tuos. tāq̄ dies hesterna que p̄terijt? Ideo de bem? ad refugiū tuū. ubi sine vlla mutabilitate tu es ab hijs p̄tereūtibz labentibzq̄ cōuerti: qm q̄tūlibz huius vite lōgum tēpus optet? mille aūt ānī ante oculos tuos tāq̄ dies hesterna? que p̄terijt. nō saltum tāq̄ dies vigilie nocturne? q̄ venturus est. Ita oīa que tpis fine claudūt. pro tñ factis habenda sūt. Dñe et ea sibi apli pauli p̄? posuit mtē tio. que retro sī? obliuiscentis. ubi tpalia tacita oportet intelligi: et ea que ante sī? extenti. que appetitio est etnoz. Ne putarent aūt aliq̄ mille ānos sic cōputari apud deū pro vna die. quasi tam longos dies deus habeat. tū hoc ad extēpnendā tpis lōgitudinē dictū sit: ideo addidit. Et sicut vigilia ī nocte. cū vigilie spatiū nō habeant āpliꝰ q̄ tres horas? et tñ ausi sunt hoīes p̄sumere sapientiā tpoz. qđ scie tu pientibz discipulis dñs aut nō ē vtm scire tpa. que pī posuit in sua ptate: et defecerūt hoīes scīm ser ānoz milibz tāq̄ ser diebz posse finiri. nec attendē rūt qđ dñs est. tāq̄ dies vnius q̄ p̄terijt.

Non enī q̄ dictū est soli mille anni p̄terierant: et qđ eos maxime debuit ām̄onē. ne tpm luderent? unito qđ est sicut vigilia in nocte. Neq enī sicut de ser diebz aliq̄d veri silē vident? opinari. ꝓter ser dies p̄mos q̄bus deus pfecit opa sua: sic etiā ser vigilias. idz hoīes decem et octo possūt illi opinationi co aptare. Deū iste homo dei. ul' potius ꝓpheticus spūs velut dei legē ī scripturis eius sapientiā conscriptū. ubi vite mo talū pertractis cōstituit. p̄uidēdi. mo dū. et mōrtalitatis erūpnā videt? quodī mō veritatē cū dicit. Que p nichilo ha bent? anni eōrū? Mane sicut herba tñseat. mane floreat et p̄tñseat. vel pe dendat ī duresat et aresat. Felicitas ergo heredū veteris testimēti. quā pro magno bono expetierūt a dño deo suo. habant legē atq̄ p̄ce meruerūt. ī occultis eius p̄uidentia: quā videt? veritatē mor tis que p nichilo habent? erūt ānī eoz. Pro nichilo ei habent? que aūq̄ vēiant adhuc nō sūt: cū venerit iam nō erūt. Non enī vt assint veniūt. sī ut nō sint. Mane idest p̄mus sicut herba tñseat. mane floreat et p̄tñseat vespe. idest postea duresat et aresat: deficiat q̄ttq̄ in morte. duresat ī cadauere. aresat ī pulucre. Que n̄ caro. ubi ē cōsumat ī pulucre. Que n̄ caro. ubi ē cōsumpisticia dēpnata carnalitas? Oīs enī caro fenū. et claritas hoīs ut flos fe ni? Fenū aruit. flos decidit: verbum aūt dñi manet in eternū. Quant aūt penā de p̄to venisse nō tacens. omnino sūbicit. Quia defecim? in ira tua: et indignatione tua turbati sum? Defecim? in finiente: turbati sum? in mortis timore. Infirmi enī facti sum? a firmitatē fugere trepidam? Alter te ngit tanget et fert quo tu nō vis: q̄uis nūio nō puniēdo sī coronādo. Et ī p̄ dñi aīa nos ī se tñ figurās tristis e rat usq̄ ad mortē: qm et dñs erit? nō nisi mortis. Posuisti iniq̄tates nās in conspectū tuo: idest nō abeas dissimu lasti. Seculū nīm in illūiatione vultus tui. subaudit? posuisti. In illū natione aūt vultus tui dixit qđ supra in conspectū tuo: et sclm nīm qđ supra iniquitates nās. Quia omēs dies nī defecerūt: et in ira tua defecim? Dates

Hijs verbis ostendit penalis ee ista mor
talitas. Defecisse dies dicit. siue q̄n eis
defuit hoies amādo que tñ seūt: siue
q̄ ad pauitatē redacti sūt. Qđ videt in
consequētibz apte tñ dicit. Annu nñ
sicut aranea meditabāt: dies annoꝝ
nr̄oꝝ in ipis septuagīta ānis. Si aūt
in potētatibz octoginta ānis: et amplius
eoꝝ labor et dolor. Licet q̄dem ūba videt
exp̄mi breuitatē miserāq̄ vite hui⁹: quia
longeui appellant hoc tpe. etā qui sep
tuagīta ānos vixerūt. Vsq̄ ad octogīta
aūt vident aliq̄s vixes ihe: huius vo ap̄lus
si vixerint. multiplicatis laboribz et do
loribz vacuūt. Sed multi etiā septuagī
ta ānos gerūt infirmissimā et eruīp nosis
simā senectutē: et sepe ultr octoginta ā
nos senes mirabiliter vigent. pbati sūt. angeli
est ergo in hijs nūis spūale aliq̄d ps̄cru
tari. Neq̄ enī sup filios adā p quē vnī
hoem prīm intuit in mūdū. et p prīm
mors. et ita in oēs hoīes mors pertransiit.
maior ira est dei. q̄ multo būnus vixit.
q̄ vixerūt antiqui: aī et vite ipor uarietas
sit longitudo. vbi mille ānis opatus sūt
dies hesterno atq̄ pterito. et horis tribz.
Et vtiq̄ tūc multū vivebāt. q̄n ira dei
puocauerūt vsq̄ ad diluuiū q̄ peraxent.
Septuginta porro ānis et octogīta. fuit
tentū q̄ nōginta. Que sacrū esse nūm
sacris insinuat libri iste psalmor. Hāc
enī habet in sigīone rationē tentū q̄
nginta ānis q̄ quidem: qui nūis sit sep
tē et octo duūtis. Quor primus insinuat
ppe sabbati observationē testamēti
beatus: scdus testamenti nouī. propt
dñi resurrectionē. Hunc sūt in templo
quindeci gradus. Hunc sūt in psalmis q̄n
deci cantica graduū. hūt quidem cubi
tus sūmos montes aq̄ diluuiū superauit:
et si quibz alijs locis sacrati cōmendat
hic nūis. Ergo ānis nīr ingr̄ sunt avare
a meditabant. In rebz corruptibilibz
laboram; corruptibilia opa terebra
nus. q̄ nos scdm ysaiā. pphetā mīme
tegebant. Dies ānoꝝ nr̄oꝝ in ipis
septuagīta ānis: si aūt potentatibz
octoginta ānis. Aliud ē in ipis: aliud
in potentatibz. In ipis hoc est in annis
ul diebz ipis. quibz dat intelligi tpa
libz rebus. Deo septuagīta: q̄ tpalia
pmitti vident in veteri testamento.

Si aūt nō in ipsis ānis sed in potētatibz.
idest nō in rebus tpalibz sed in etnis
octoginta ānis: qđ nouū testamētū ē
in spe renouatiōis et resurrectiōis ieternū.
Et āplius cor labor et dolor: idest q̄sq̄s
hanc fidē trāsgredit et āplius aliquid
q̄rit. labores inueniet et dolores. Pōt et
sic intelligi. quia licet in nouo testamē
to cōstituti sum? qđ octogenarii signi
ficat nūis: amplius habet licet vitia
nīa laborē et dolorē. dū in nobismet
ipis īgemiscim? adoptionē expectātes
redēptionē corpis nīri. Spe enī salui fī
sum? et qđ nō videm? p patiam exper
tam?: et hoc ad mām dei pertinet. Vñ
sequit et dicit. Quīn supuenit mā sue
tudo sup nos. et corripiem?. Que ei di
cit dñs corripit. flagellat aūt oēm
filiū quē recipit: et dat etiā magnis
abusdā stimulū carnis a quo colaphi
zent. ne extollant in magnitudie reue
lationū suarū. ut virtus in infirmitate
pficiat. Quidā sane codices nō habēt
corripiem? sed erudiem?: qđ ad eandē mā
suetudinē reuocat. Non enī pōt erudi
q̄sq̄ sine labore et dolore: q̄ virtus in
infirmitate pficit. Quis nouit potēti
am ire tue. et pre timore tuo ira tua dinu
merare: Valde pauoroū hoīm ē inquit
nosse ire tue potātē: q̄ plerūsq̄ ita ma
gis tū pis irascris. ut nō adira? ponī
ad magnitudinē tuā putē intelligat
labor et dolor. quo corripis eruditos q̄s
diligis. ne penis extinguient etnis. Sic
enī legit in alio psalmo. uxit ab dñm
petōr: p magnitudine ire sue nō exāret.
Qui ergo nouit qđ vn? q̄sq̄ repit q̄ no
uerit potātē ire tue. et p timore tuo ira
tua dinumerare: Etiā hic subaudit quis
nouit. Qm̄ difficile inuenit q̄ noverit
tua p timore tuo dinumerare ira tuam: ut
etiā hoc addat et ad eā intelligat pti
nē. qđ nonnullis quibz plus iratus
patre videatis. ut pspere? petōr in via
sua. et maiora erripiat in nouissimo. Pīās
quippe humane ire tū corpus ostendit. ā
plius nō habet qđ faciat: deus vo hīt
potātem et hic punie. et p corpis mortē
mittē in gehēnā. Et a paucis eruditis
maior eius ira intelligit. vana et seduc
tora felicitas ipiorū. Hāc ille nō noue
rat. cui pene omnia sūt pedes. q̄ zela

Inal. Qs ergo no
uerit quo v
n? quisq̄ repiti

ut in peccatoribz. parē pcōrū mtuēbr: sed dicitaeā tū intraret sanctuariū dei. et intelligēt in nouissimis: quo pacto ītrant. vt discant p timorē dei diuīax uā cuīs. et prosp itatē hoīm maloz nūo appliuare penarū. Oexterā tuā sit notum fac. Hoc enī magis habent codices greci: nō sinit quidam latini. dexterā tuā notā fac michi. Cōd est ergo dextram tuā sit notā fac. nisi christū tuū de quo dictū est. et brachiū dñi tui reuelatū est. sit notū fac vt in eo discant fideles tui. eo magis a te poscē et sparge pmia fideq; nō apparent ī veteri testamēto. ꝑ reuelant in nouo: ne arbitrent ꝑ mag noz habendā et capiendā ul' adamādā esse trenoz ul' cpaliū bonoz felicitatē. et cōmoueant pedes eoz. cū ea viderit et in eis qui te nō colūt? et gressus eoz effundant in lapsū. dū nescīt dimica re uā tuā? Denq; sedim hant oīonem hoīs sui sit notū fecit xp̄m suū: ut suis passionib; demōstraret nō ea munera que vident sonare ī veteri testamento. vbi sūt vmbre futuroz. ꝑ etna cē capis renda. Pt in isto sensu etiā dei dexteram itelligi. ī qua uisios suos ab ipis segregabit? quia et ipam bñ sit rogno sit tū flagellat oēq; filiū q̄ recipit. neq; un pmis suis. pspecam sinit plus uas rendo: sed in mā suetudine sinistrā flagellat. vt emēdatū ad dexterā ponat. Et illud qđ pleriq; codices habēt. dexteram notā tuā fac in. ad vtrūq; ī ferri potest. siue ad xp̄m. siue ad etnā felicitatē. Nā deus ita nō habet corpalis forme dexterā. sicut nec ira cōmotiōibus turbulentā. Qđ vō adiungit.

Et cōpeditos corde in sapiā: alii codices nō hnt cōpeditos. ꝑ eruditos. Verbū enī grecū ita in vtraq; signifi catione sil' sonat: vt vna sil'a paulū differat. Sed cū illi eruditi in sapiētia. qui incipiūt sicut scriptū ē pedē in cōpedes eius. nō vtiq; pedē corpis ꝑ pedē cordis: et eius velut aureis vin culis illigati via dei nō exorbitant. nec fugit ab illo fugitiui. Cōdubi horū legat? salua ē sententia veritatis. Et ipsos enī cōpeditos vl' eruditos corde in sapiētia. sic notos deus facit in nouo testamēto: ut pro fide quā in deoz et gentiū detestabat impietas oīa dicp nerent. et eis se ꝑ uiam patefacerent. q̄ mag na putant ꝑmissa in veteri testamēto qui arenalit audiunt. Et qm̄ cū sit non fierent ut illa dicp nerent. et desideran dis etnis ꝑ suas passiones testimoniū phibent. vñ et testes dicti sūt. sit ei gra mixs appellant. multa et multū mala et aerba cpalia ꝓtulerūt: hoc attendit iste homo dei et ꝓphetauis spūs ꝑ moysi vocabulū figuratus. et ait. Qonuitē dñe quousq; et deprecabilis esto sup seruos tuos. Vox est eoz ul' pro eis q̄ multa ps quēte isto seculo mala tolerātes inotes tūt opediti corde in sapiā: vt nec tāta malis coacti refugiant a dño ad hs sdi bona. Sed in aūt illud qđ alibi scriptū est. quousq; aiutis fidē tuā a me: cui hoc dictū est. cōuertē dñe q̄usq;. Et ut sciant qui multū carnali deo tribuūt hūani corpis formā. aiusionē vltrā et cōuersionē nō fici motu sili mobi corpis nri: in hoc eodē psalmo reclamā supiora. Posuisti iniq̄tates meas in cō spectu tuo: sclin nrm ī illuīatione vltrā tu. Quomō ergo hic dicit conuertē. vt sit ꝓpitius q̄si facie auertisse iratus? nisi ibi se sit ī simulet iratū. vt nō aiutat fi nē ab iniquitatibz et seculo eoz quib; nascēt? sed ea potius in ospectu suo. et in illuīatione vultus sui posuerit: ex aūt dicit quousq;: verbū est oratiōis iustitie. nō indignatiōis ipatientie. Sane qđ hic positū est. deprabil' esto. aly verbū ex verbo deprime ꝓprietatis sūt. Sed qui aut deprabilis esto. vtrūt ambiguū: qua deprauare vōe verbū est. Nam et ille deprecat. qui deprecationē fundit et ille cui fundit. Dicim' enī deprecor te. et deprecor a te. Deū illa bona que futura sp̄ speant ꝓpās. et velut facta iā deputans. Replen sumus mane mia tua. Ergo hic velut noctis labores et doloribz ꝓphena no bis aren sa est: sicut luterna ī obscuro loco. donec luceat dies. et lucifer oriat in cordibz nris. Beati mūdo corde: quia ipi deū videbūt. Tūc replebūtur eo bono iusti qđ nūc esurūt et sitiunt: cū per fidem ābulantes peregrinant a dño. Vñ et alio loco dicit. replebis me letitia cū vultu tuo. mane astabo tibi et

ō templabunt: et sicut alij dicerūt
pretes. satiati sum⁹ mane mīa tua. tut
satiabunt. Sicut enī alibi aut. satiabor
dū manifestabit gl'a tua. vnde d. ōnde
nobis prēm et suffiat nobis: atq; ipse
dīs aut. ostendā mepm illi. Ad donec
fiat nichil boni nobis suffiat. nec suf
fice debet: ne desiderū nēm in via re
manent. ad donec pueniat ad tendēdū
est. Repleti sum⁹ mane mīa tua. Et
exultauim⁹ et ioīā dati sum⁹ in oīb⁹
diebus nīīs. Dies ille. dies ē sine fine.
Simul sūt illi oīs dies. ideo satiant.
Non enī sunt de entib⁹ rēdūt: ubi nō est
aliq̄d qđ nō veniēdo nondū sit. et vā
endo iam nō sit. Oīs sil' sūt: q⁹ vn⁹ ē
qui stat et nō trāsit. ipsa est eternitas.
Hui sūt dies de quib⁹ dicit. quis est hō
qui vult vitā? et diligit vidē dies bo
nos? Hui dies et alio loco et ām appel
lant: ubi deo dicit. tu aūt idem ipse es.
et ām tui nō deficient. Non enī ām st
qui pro nichilo habent. aut dies sūt
sūt qui sūt. quor mīm notū sibi fieri
precabat qui dicebat. notū fac mihi
dīne finē meū quo pueriendo manea.
et nichil vlterius iā requirā: et mīm
dierū meor quib⁹ est. vtiq; qui ē. non
qui nō est. quia dies isti de quib⁹ et il
lor sequent dicit. ante vetes posuisti
dies meos. nō sūt q⁹ nō stant. nō ma
nent. tot tanta mutabilitate trās
currūt. nec una hora in eis īuenit
in qua ita sum⁹ ut nō alia pb⁹ eis
fuisse nt. alia ventura sit: nulla stet
ut sit. Illi aūt ām et dies nō defi
unt: in quib⁹ nec nos deficiem⁹. Sine
defectu refician. Erisne aīa nostra
illorū dierū desiderio? sitiat ardent
atq; vehemēt. ut illuc replear ut
satiem: ibi diram⁹ qđ hic prediram⁹:
satiati sum⁹ mane mīa tua. et exul
tauim⁹ et ioīā dati sum⁹ in oīb⁹ die
bus nīīs. Letati sum⁹ pro diebus
quib⁹ nos hūiliasti: ānis quib⁹ vidi
mus mala. Rāt aūt in diebus adhuc
malignis diram⁹ qđ sequit. Et re
spice in seruos tuos. et in opera tua.
Spi enī seruī tui opa tua sūt: nō solū
ut hoīes sint. sed ea ā ut sint sui tui.
id est obedientes iussis tuis. Spi⁹ ei

sum⁹ figmentū: nō solū in adam. sz ea
creati in xpo ihu in opibus bonis. q̄ ipa
rauit deus ut in illis ambulem⁹. Deus
est enī qui opat in nobis et velle et psi
ce pro bona volūtate. Et dirige filios
eorū: ut sint recti corde. quib⁹ bon⁹ es
deus. Bonus est enī deus yisr'. sed rectis
corde. nō sicut ille cui ymoti st pedes:
quia paē ptōrū intuēti displicē repe
rat deus. quasi ista nesciens. q̄si ista nō
curans. et ab humana gnīs gubernā
tione dissimulans. Et sit splēdor dīni
dei nīi sup nos. Unde dicit. Signatū ē
sup nos lumē vultus tui dīne. Et opa
manuū nīarū dirige sup nos: ut nō ea
pro rerū terrenarū merce faciam⁹. Tūt
enī nō directa sed rutua sūt. Huius sp
psalmū istū multi codices hīt: sed in
nōnullis legit alius ultimus versus.
Et opus manuū nīarū dirige. Cui
versui diligentes et docti pnotāt stel
lā. quos asteriscos vocant: quib⁹ signi
ficant ea que ī hebreo vel' alijs int'pt⁹
greas repiunt. in septuagīta vō int'
pretatione nō sūt. Que versū si velum
exponie: id mihi videt hab'e sentēne.
qđ oīa bona opa nīa vnū opus ēe. adest ad
vnū opus dirigi. Tūt enī rta sūt opa.
tū ad hūt vnū finē dirigunt. Finis
enī pcepti caritas. de corde puro. et cō
scia bona. et fide nō ficta. Opus ergo
vnū est in quo sūt oīa. fides que per
dilectionē opatur. Oīs enā dīs in e
wangelio dicit. hoc ē opus dei. ut re
datis in eū quē ille misit. Cui igit in
ipo psalmo et vita vetus et vita no
ua. et vita mortalis et vita vitalis.
et ām qui pro nichilo habent. et dies
habentes plenitudinē mīe vēre leti
tie. ideo est pena primi hoīs. et regnū
secūdi. satis apte atq; distincta sint: ad
hoc enī existimo hoīb⁹ dei morsi nomē
tyrulo cuius in scriptū. ut eis qui pie
recteq; sentiant septuagīta. eo mō inti
maret ea lex dei que p mopsen mū
data est: ubi pro bonis opib⁹ sola.

ul' pene ſola pmia ẽxenorũ bonor dꝫ
polluere videt sine dubio habere sub
velamẽto tale aliqd quale iste psalm⁹
ostendit. Sed cũ quisq tñ sicut ad trꝫ
tũ. auferet velamẽ et reuelabũt odi
eus. ut cõsideret miabilia de lege dei:
dom̃ate illo tui dicam: reuela oculos
meos. et cõsiderabo mirabilia de lege
tua. Explicat pb lxxxix: Incipit psal

Psalmus iste ẽ mus xr.

de quo dñm nr̃m ilim rpin
dyabolus tẽptare ausus est.
Audiam⁹ ergo ut possim⁹
instrui resistẽ tẽptatori:
nõ psumentes in nobis sed in ipo qui
prior tẽptatus ẽ. ne nos in tẽptatiõe
vinterem. Illi enĩ tẽptatio nõ erat ne
cessaria: tẽptatio xpi nr̃a doctrina est.
Sic aũt attendam⁹ qd respondent dya
bolo. ut hoc et nos rñdeam⁹ qñ siliter
tẽptat: intrem⁹ pianuã sicut audi
tis lectiõe euangelij. Qd est eĩ intrare
pianuã: Intrare p rpm. Ipe eĩ dicit.
Ego sũ ianua. Qd est aũt intrare per
rpm: Imitari vias xpi. In quo imi
tatur sum⁹ vias xpi: Numquid in ea
magnificẽtia. qua deus erat i cẽlo:
Aut ad hoc nos exhortat. aut hoc ano
bis exigit. ut talia miracula qualia
fecit ipe faciam⁹: Aut vo dñs nr̃ ihs
xpus nõ et mõ et semp cũ patre totũ
mũdũ gubernat: Et nũqd ul' ad hoc vo
cat hoẽm faciens eũ imitatorẽ suũ:
ut cũ illo gubernet telũ et terrã. et oĩa
que ĩ eis sunt: Aut ut sit et ipe cãtor
p quẽ fiant oĩa sicut p xpm facta st
oĩa: Neq ad ista opa te ĩuitat deus
saluator dñs nr̃ ihus xpus q fecit ab
ũico. de quib⁹ scriptũ est. oĩa p ipsum
facta st. neq ad illa que fecit in tra:
nõ hoc tibi dicit. nõ ens discipul' me:
nisi ambulaueris sup mare. aut nisi
suscitaueris mortuũ qtriduanũ. a nõ
oculos tra nati aperueris. nec hoc. Qd
ẽ ergo ĩtrare p ianuã: Discite a me.
q mitis sũ et hũilis corde. Qd frũ est
pptere te. hoc in eo debes attendere. ut i
mitaris. Miraculũ enĩ et nõdũ natꝰ
de maria fecit. Qs enĩ usq fecit. nisi de
quo dictũ est. q facit mirabilia mag
na solus: Ipius enĩ vtute. et antea
q fierẽt potuerũt aliqd fieri: In nr̃
tute xpi helyas mortuũ suscitauit:
nusi forte maior est petrus q̃ rps. qui
rpũs vocem susceptam egrotãtẽ: petrus
aũt cũ ptransiret. umbra ipi tãgendi
pferebant egroti. Potẽtior ergo petrus
p̃ rpũs: Quis hoc demens assum⁹ dicere:
Quare ergo tanta potẽtia in petro: q
Quia rpũs in petro. Ideo dicit. oĩs qui
venerũt fures sũt et latrones. id est qui
venerũt sua sponte a me nõ sũt missi:
in quib⁹ ego nõ fui. qs ego nõ introduxi.
Quotst ergo miracula facta sũt a p
tredentib⁹ sine a cõsequentib⁹: idem ipse
dñs fecit. qui fecit et pñtia sua. Nec ad
ipa ergo miracula hortat. que ipe fecit.
et ãq esset homo: sed qd te hortat ut
imitẽris. qd nõ posset ni frũs hõ. Tolle
illa enĩ passiones nũq posset nisi hõ:
Adam et cetera figi et hũiliari posse ni hõ:
Si ergo et tu cũ molestia ab hui⁹ seculi
patiris qs fecit dyabol⁹ sine apte p
hoies. sive occulte sicut iob: sis fortis
sis tolerans. habitabis i adiutorio al
tissimi sicut dicit ille psalm⁹: qui ha
retedas ab adiutorio altissimi: tẽpta
nõ valens aduersa tades. Ad ulte eĩ
fortes sũt qñ ab hoĩbus patiũt ps
tutione. et vident eos apte seruire is
et putant. quia tũc imitant passiones
xpi. si apte eos hoies psequãt: si aũt
occulta dyaboli psecutioe feriant:
putãt se nõ coronari a xpo. Nolite
qñ imitatis xpm. Nam et qñ tẽptauit
dyabolus dñm. nullus hoc fuit
homo. Occulte illũ tẽptauit. si supa
est: et apte seuiens supatus est. Sic
et tu si vis intrare p ianuã. qñ occul
te temptat inimicus. qñ postulat ho
mine ut aliqd ei noceat p corpales
molestias. p febres vl' egritudines p
aliquos labores corpis sicut labora
uit iob: dyabolũ non videbat sed po
testatẽ dei ĩtelligebat: nouerat qa
dyabolus in eo nichil posset. nisi ab
illo cui⁹ sũma potãs est permittret:
totã gloriã deo dabat. potentiã dya
bolo nõ dabat. Nam et qñ abstulit
dyabolus oĩa. hoc dixit. dñs dedit
dñs abstulit. Non dixit dñs dedit dy
abolus abstulit: q nichil abstulit
dyabolus. ni pmisisset dñs. Ideo aũt

pmisit dñs vt homo pbaret. Dyabolo
uulneret. Et qñ eū plaga pcussit. ille
pmisit? quia nā a capite usq ad pe
des in putredinē vermiū flueret. nec
tñ tribuit dyabolo alig potentiam
iob: sed nā ei suggessisset uxor eius. q
solam reliqrat dyabolus nō consola
trīcē marita. sed aduersatricē sui. et dixit
ei. dic aliqd verbū in deū et morere?
dixit ei. locuta es tamq una q insipi
entib; mulieribz. Si bona suscepimus
de manu dñi? mala nō sustinebimus?
Ergo qui imitat? xpm. vt toleret oīs
molestias huius seculi. spes ei? in deo
sit: vt nec illecebra capiat. nec timo
re frangat. Ipse est

Qui habitat in adiutorio altis
simi. in ptectione dei celi cōm
orabit: sicut audistis psal
mū et cantastis. Nā inde cepit psal
mus. Quibus aūt verbis temptauit
dñm dyabolus. nā ad ipa venerum
agnoscetis: nota sūt enī. Dixit dño
susceptor meus es tu. et refugiū meū
deus meus. Ps hoc dixit dño: Qui ha
bitat in adiutorio altissimi. Quis est
qui habitat in adiutorio altissimi. Q
nō habitat in adiutorio suo. Quis ē
qui habitat in adiutorio altissimi. Q
nō est superbus. quo illi mādutauerit
vt essent quasi dy: et pdiderūt qcūq
facti hoīes īmortales. In adiutorio
cū suo lētare voluerūt. nō in adiuto
rio altissimi. Ideo suggestionē spen
tis audierūt. pcepta dei ptempserūt:
et īuenerūt hoc euenisse in se qđ mi
natus ē deus. nō qđ pmisit dyabolo.
Ergo sit et tu dic. Ascendam in cū:
qñ ipse eruet me. nō ego me. Vide si
aliud aliqđ dicet. nisi ut tota spes
nra nō sit in nobis. nō sit in hoīe. Vñ
eruet te: De muscapula venātiū.
et a verbo aspero. De muscapula venā
tiū. Magnū aliquid est a verbo aspo.
Quid magnū? Multi in muscapula
venantiū p verbū asperū deciderunt.
Qđ est qđ dicit? Tendit dyabolus et an
gelis eius tanq venātes tendūt mus
cipulas: et longe ab ipis muscipul
ambulāt hoīes qui in xpo ābulant.
Non audet enī in xpo tendē muscipu
las: tota vīa ponit. ī via nō ponit.

via aūt tua xpus sit: et nō cadis ī mus
capulam dyaboli. Aberrāti a via. iam
ibi est muscapula. Hinc atq hīc ponit
muscipulas. hinc atq hinc ponit laq
eos: int laqueos ambulas. Sed si vis
securus ābulare. noli declināre in dexte
rā aut sinistrā? et sit tibi ille qui tibi
pro te factus ē via. vt pduxit te ad se
ipsū: et nō timebis laqueos venantiū.
Sed qđ est a verbo aspo? Multos p vbū
asperū misit in muscapulā dyabolus:
verbi grā qui voluerūt esse xpiani int
paganos. īsultatores patiunt? pagā
nos. Erubescūt int insultatores: et a
verbo aspero ītrudentes in via. intrāuit
in laqueos venantiū. Et qđ tibi fauīt
ē verbū asperū? Nichil. Nūqđ nichil
tibi facturus ē laqus. quo te cōpellit
timeus p verbū asperū? Quō retia plc
rūq; tendunt? ad caput sepis. tendunt?
auibz. et lapides mittūt? in sepē. lapi
des illi nichil sūt facturi auibz. qñ ei
fecat auē. qui lapidē mittit in sepem.
timens aūt auis manē sonū cadit ī
retia: sic hoīes timētes īsultatoū vba
vana et īania. et erubescētes auctis
supfluis. cadūt in laqueos venātiū.
et captiuant? a dyabolo. Sed tur nō di
co fiēs qđ nō est tatendū. qđ me rogit
deus dicē? Quotiēs hoc ampiatis ro
gito me dē dicē: et si nō dixero. ego tado
in laqos venantiū. Dic ei detōnes
hoīm timeo ut nō dicā: ego ipe a vbo
aspero tado in laqos venātiū. qui vos
moneo. vt nō timeatis verba hoīnū.
Qđ est ergo qđ dīturus sū? Quō inter
paganos qui sūt xpianus. a pagā
nus audit verba aspera. quibz si ex
buerit cadet ī muscapulā venantiū:
sic int xpianos qui voluerūt esse dili
gentiores et meliores. ab ipis xpianus
auditurus st insultationes. Et qđ pdest
fiēs. qđ aliqñ īuenis ciuitatē. ubi nul
lus ē paganus? Nemo ibi īsultat xpi
ano q xpianus ē: quia nō ibi īuenit
paganus. Sed sūt multi male vuen
tes xpiani? int quos á voluerit bene
viue. et int ebriosos sobrius ee. et int
fornicarios castus ee. int consultores
mathematicoz deū sinterit colē. et
nichil tale requirē. et int spectatores
nugatū theatroz nolle ire nisi ad et

clesiam: patit insultatores ipos xpm nos. et patit verba aspera: et dicunt. tu magnus. tu iustus. tues helyas. tu es petrus. de celo venisti: isultat quig se verterit. audit hinc atq inde verbū asperū. Nō si timet et retrodit a via xpi: tradit in laqueos venantū. Quo aut cū audiūt net verba. nō retrodit a via? Quid est nō retrodē a via? Cū audit verba aspera vnde sibi habet fare solatū. vt nō curet verba aspera net retrodat a via. et ītret p ianuā: dicat qualia verba audio seruus ptōr: dns me audiuit demoniū habes. Nō audistis ībū asperū qd dictū est in dnm: nō opz erat ut alius hoc audiret. Si te monuit adūsus verba aspera. ne tradas in laqueos venantū. Int scapulas suas obūbrabit tē: et sub alis ei spabis. Hoc dicit ne tua p tertio a te tibi sit: ne putes q tu te potes p tegē. Ille te pteget vt eruat: et eruet de insidiis venantū. et a verbo aspero. Int scapulas suas obūbrabit tibi: et a tergo potes ītelligē et a pectore. Scapule ei circa caput sūt: sed q a dicat sb alis ei spabis. manifestū est q p tertio alarū spāsarū facit te esse int scapulas dei. vt hinc atq hinc ale dei te ponāt ī medio: et nō timebis ne quis tibi noceat. tm tu noli inde retrodē. quo nullus umq audet a retrodē. Si gallina pteget pullos suos sub alis suis: q̄nto magis tu sb alis dei tutus eris. et adūsus dyabolū et angelos eius. q aeree ptātes tam q̄ atripites circūuolant vt ī furmū pullū auferant: Hec ei sine causa opata ē gallina sapiēcie dei. Nam tpūs ipse dns nr et saluator. tā q̄ gallinā se dixit. ihrlm ihrlm. quotiēs volui tollere filios tuos tā q̄ gallina pullos suos: et noluisti. Noluit illa ihrlm: velum nos. Illa raptu ab aereis ptātibz. fugiens alas gallinc. p̄sumēs de viribz suis tū esset ī furma: nos ofitentes infirmitatē nrām. sub alis dei fugiam? Erit nobis cū tam q̄ gallina pregens pullos suos. Non est cū iurio sū nomē gallinc. Attēdite retrō aues frēs. Odite aues ani nos fetant. tulefactū pullos suos: nulla sit auis ī furmata cū pullis. quo gallina. Attendat caritas vra. Hyrū

dines. anseres. et ceteras videm certa nidos suos: net agno scam vtrū fer habeant. Ad vō gallinā agnos scam in finitate votis. et in relaxatiōe plumar. Tota mutat a fetū pullorū: p ulli infir mi sūt. ī furmā se facit. Quia ergo nos ī furmi eram? in furmā se facit sapiēcie dei: qua verbū caro factū est. et habi tauit in nobis. et sub alis ei sperem? Beato auriūdabit te veritas eius. Que sūt ale hoc ē fetū: quia nr ale fetū. Si aliqd horū ppne esset: nūq̄ ale fetū esse possent. vel fetū ale? Sed q̄ figu rate p silitudines dicta oīa ista possunt: ideo et ale et fetū esse potuerūt. Si vē lapis esset xpūs. leo nō esset: si leo esset. agnus nō esset. Ideo et leo. et agnus. et lapis. et vitulus. et si quid huiusmōi: p net lapis. net leo. net agnus. net vitul. fs saluator oīm aliis xpūs. Iste ei silitu dines sūt. nō ppietates. Veritas ei auriūdabit te. Tam q̄ fetū veritatē: vt nō mistreat eos qui in scipis sperā eis qui in deo sperant. Ptōr est pos tator. Sed da ptōrem de se p sumentē. odiēntē. pcīa sua nō cōfitentē. ebri cet: si deo displicent pcīa mea non p mitteret me vivere. Alius aut nō aude bat oculos leuare: sed pmebat pectus suū dicens. dne ppitius esto mi ptōri. Et ille ptōr et ille. sed ille arrogās. iste plangēs: ille odiēptor. iste confessor pec tatoz suoz. Veritas aut dei quem p sonas accepit. discernit penitentē a de fendente. discernit humilem a superbo. discernit p̄sumentē de scipo. a p̄sumēte de deo. Ergo veritas ei tā q̄ factō au dabit te. Non timebis a timore noc turno. a sagitta volante p diē: a negō cio pambulāte ī tenebris. a ruina et demonio meridiano. Duobz q̄ supdic reddunt duo que infra dicit. nō time bis a timore nocturno. a sagitta volā te p diem: et ppter timorē nocturnū a ne gotio pambulante ī tenebris. et ppter sagittā volantē p diem. a ruina et de monio meridiano. Odest timēdū in nocte. et quid in die: Cū q̄sp ignorās peccat. tam q̄ in nocte peccat: cū aut sciens peccat. tā q̄ in die peccat. Duo ergo illa leuiora. ipa sb grauiora q̄ re petita sūt. Intēdite ut diligentē hoc si

dñs ānuerit erponat² vobis. Ibsauū
est enī: et erit magnus fr̄ās si intellexe
ritis. Tēptationē que fit ignorātibz
leuis. timorē nocturnū appellauit: et
tēptationē que fit in sentibz leuis.
sagittā p diem appellauit. Que sūt le
ues tēptationes? Que nō sic instunt.
nō sic urguēt ut rogant: ꝑ possūt cito
declinata tñ fure. Eadē rursus fac gra
uia. si pseutor instet et vehementi ārear
ignorantes. desit nondū fuimus ī fide.
nec sentes q̄ ad hoc sūt xp̄iani ut fu
turā vitā sperent: nī reperunt terrei de
malis tēporibz. putāt q̄ deseruit illos
xp̄us. et sine causa sūt xp̄iani. Non no
tunt enī ut dixi q̄ ad hoc sūt xp̄iani. ut
p̄nia superent. et futura sperent: ī nēt
illos negotiū p ambulās in tēbris et
rapit eos. Sūt aūt quidā qui nouerūt
se ad futurā spem vocatos. q: qđ nobis
p̄misit deus. nō est de ista terra. nō est
de ista vita: q̄a iste oīs tēptationes
tolerande sūt. ut illud attingam⁹. illud
adquiram⁹. qđ nobis p̄misit dē meter
nū. Horū ista: sed q̄n reperit pseutor
instās vehemētius. agitare minus.
penis tormentis: aliq̄n redūt. et sāen
tes tamq̄ in die tadunt. Quare autē
ī meridie? Quia multū feruet pseu
tio. Maiores estus dicit meridie. Ante
dat hoc caritas vīa. de sēpturis me p
bante. Qui de seminātē dicebat dñs.
Quia erūt seminās semina. et aliud
cecidit in via. aliud ī petrosa. aliud
int̄ spinas: dignat⁹ est ipe exponere
sibi tudinē. Et cū venisset ad petrosā.
hoc aut. hy sūt qui auduīt verbū. et
ad horā gaudent ad verbū: et in tri
bulatione que fit ꝓpter verbū conti
nuo scandalizantur. Quid ei dicēat
de hys qui exierant in petrosis? Exor
to sole inq⁹ aruerūt: q: nō habebant
altam radicē. Hy sūt ergo q̄ ad horā
gaudent ad verbū: et cū p̄seutio fūt
facta. propt̄ verbū arescunt. Quare
arescunt? Quia nō habebāt fimā
radicē. Que ē radix? Caritas. Hoc
enī dixit aplūs. ut in caritate radicati
et fundati. Quo enī radix oīm ma
lorū est cupiditas: sic radix oīm bo
norū ē caritas. Nostis hoc et se
pe dictū est. Sed q̄re hoc volui ome

dare? Intelligētis psalmū. q̄a de
monū meridianū ꝓpter estū vehemē
tis pseutionis posuū est. Dixerū dñs
diuit. ortus ē sol et aruit herba que ra
dicem nō habebat. Et exponēs nobis
q̄d est a sole arescere herbam: dixit. quia
pseutione facta nō manet illi in fide.
q: altam radicē nō habebāt. Recte hic
intelligim⁹ demonū meridianū. pse
utionem vehementē. Qualis fuit illa
pseutio alicui frēs memorē. unde
deus libeauit ecclesiam suā. dignet⁹ at
tendere caritas vīa. Primo q: ip̄atores
et reges seculi putauerūt se p̄ce q̄ do
lle posse de terra nomen xp̄i et xp̄ia
norū: iusserūt ut quisq̄s se confiteret²
xp̄ianū. fereret². Quicūq; nolui fecit.
negauit se xp̄ianū: sciens quid mali
faceret. puenit ad illū sagitta volās
p diem. Quicūq; aūt nō curauit p̄ntē
vitam. sed certus spauit futurā⁹: de
clinauit sagittam volantē p diē. con
fessus ē se xp̄ianū. pcussus carne. libe
ratus ē spiritu: expectāte tepit posit⁹
apud deū in quiete ecclā redēptionem
corpois sui ī resurrectiōe mortuor. Et
ita sit aūt tēptationē illā. a sagitta
volante p diem. Ergo q̄cūq; se con
fessus fuerit xp̄ianū. feriatur. Cui
sagitta volans p diem fuit: nondū
erat demonū meridianū flagrans
vehementi pseutiōe. et facies mag
nos estus ecclā foris. Audite ei q̄d
secutū sit. Cū vidissent ūmuti q̄ mul
ti festinarēt ad martiriū. et tanto
plures crederent in xp̄m. quito plures
patiebant: dixerūt apud se. Nos or
tasuri sum⁹ genus hūanū⁹. tot mi
lia qui credunt in hoc noīe? Si occi
derim⁹ oīs: prope nullus ī terra re
manebit. Cepit ferue sol: cepit fer
uescere estus. Audite enī q̄d iusserint.
Cui aūt iusserant. q̄cūq; cōfessus
se fuerit xp̄ianū feriat²: iusserūt post
rea. quicūq; se confessus fuit xp̄ia
nū torqueat². et tam diu torq̄at². do
nec neget se esse xp̄ianū. Compare
sagittam volantē p diem. et demo
nū meridianū. Sagitta volans p
diem q̄d erat? Qui se confessus fuerit
xp̄ianū. feriat². Quis fidelis cā mor
tis relentatē declinaret? Illud aūt

qui se confitet̄ xpianū nō ostendat̄. sed torq̄at̄ donec neget. si se negauerit dimittit̄: demonū meridianū erat. aliti ergo nō negantes i tormētis defitiebant: tā diu enī torq̄bant̄ donec negarent. ꝑseuerantibꝫ aūt in nō negādo xp̄m. quid futurū erat gladius? Uno ictu ostendendo corpus animam addeū mittendo hoc faciebāt diuersa tormenta. Sed qs tandē inueniret. qui duraret adhibitus tantos et tam longos cruciatus: a multi defecerūt. Et credo illi defecerūt qui de se p̄sumpserūt: qui non habitabāt in adiutorio altissimi. in p̄tectione dei celi. qui nō dixerūt dño susceptor meus es: qui nō sb umbra alarū eius sperauerūt. sed viribꝫ suis multū confisi sunt. Deficiūt a deo. vt oñderet illis quia ipe ꝓtegit. ipe tēperat tēptationes: ipse tm̄ venire permittit. q̄n tū pt̄ ferre eum venit. Aliti ergo tradet̄ a demonio meridiano. Quā multi vultis nosse? Sequit̄ et dicit. Cadent a latere tuo mille. et decem milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinquabit. Cui d̄r hoc fres? Cui. in dño nr̄o ihu xpo? Dns enī ihus nō solū in se. sed et in nobis. Recordami verba illa. saule saule. q̄d me p̄sequeris. Cū ipm nemo tangebat et dicebat. q̄d me p̄sequeris? nūq̄d nō in nobis sentit̄ putabat? Cū dicebat. q̄ ferit vnū ex mēmbris meis m̄ ferit? nōne in nobis sentit̄ putabat? Non enī diuisa sunt ab inuicē mēbra caput et corpus. Q̄d est caput et corp̄? Saluator et ecclia. Quō ergo dictū ē. mille cadent a latere tuo mille. et decem milia a dextris tuis? Cadent ei a demonio meridiano. q̄a magn̄ terror fres. a latere xp̄i tradet̄. a dextris xp̄i tradet̄. Quō cadent a latere? Quare illi a latere illi a dextris? Quare mille a latere? et decem milia a dextris? Q̄d est a latere mille? Quia pauiores sunt mille q̄ decem milia que a dextris tradet̄. Q̄ st̄ isti? a modo planū erit in noīe xp̄i. modo aptū erit. Quibus dā p̄misit xps. q̄a tū illo iudicabūt. apli salutz et quidam seruit oīa. et seruiti sunt ei. Nam petrus aut illi. exte nos dimisim̄ oīa. et secuti sum̄ te: et hoc illis p̄misit. sedebitis sup duodecim sedes iudicantes duodecim tribꝫ ifl'. Nolite putare quia ipis solis p̄misit dns. Ubi ei sedebit paulus aplus. qui plus illis oībus laborauit? si nō ibi sedebūt in duodecim? Ille enī terra dicit̄ est. nam et duodecim recidit iudas: in loca aūt unde traditoris mathias ordinat̄. vt in artibꝫ aplōr legim̄? Impletur sedes duodecim sedes? nō ibi sedebit qui plus illis oībus laborauit? An duodecim sedes p̄fectio est tribunalis? Dā multa sedebūt in duodecim sedibꝫ. Sed vnde multis p̄bas aut aliqs. q̄a et paulus int̄ iudices erit? Audi illū dicentē. nescitis q̄ angelos iudicabim̄? Iudicabim̄ inquit. Et ipe nō dubitauit in p̄sumptione: qui credidit cōputari se int̄ illos qui iudicabūt cū xpo. Equi ergo iudicabūt cū xpo. principes ecclie cū p̄fecti sunt. Talibꝫ dicit. si vis esse p̄fectus. vade vende oīa tua. et da pauperibꝫ. Q̄desti si vis p̄fectus esse? Vis meritū iudicare. et non iudicari? Ille enī cōtristatus abscessit. Sed multi hoc fecerūt. et multi hoc facūt. Ergo isti cū illo iudicabūt. Sed multi p̄mittunt sibi q̄ iudicabūt cū xpo. quia dimittunt oīa sua. et sequūtur xp̄m. sed habent p̄sumptionē de se. hūt q̄dam tipū et superbiā. quā deus solus potest nosse: et nō possūt euitare demonium meridianū. desit talis ferentis talibꝫ nimie p̄secutionis. Tales multi cū essent illo tpe. qui distribuerūt oīa sua pauperibꝫ. et sibi ipis p̄mittebant. q̄ sessuri erant cū xpo et iudicaturi gentes: ferentē talore p̄secutionis. tam q̄a demonio meridiano defere vūt in tormētis. et negauerūt xp̄m. Ipi sūt qui a latere recesserūt. tā q̄ sessuri cū xpo ad mūdū iudicandū recesserūt. A dextris aūt dicam q̄ tradūt. Hostis quia cū apparuit ipm tribunal. ubi cū xpo dño iudicabūt. qui nolucrūt esse et vē fuerūt p̄fecti. q̄ dicati et fundati in caritate. vt nō arescēt de sole et demonio meridiano. Hoc enī aut dns. Congregabūt ante eū oēs gentes: et diuidet illos ab inuicē sicut pastor diuidit oues ab hedis: et oues ponet a dextris.

hedos aūt a ſuuſtris, et uidirabuntur.
Multi erūt qui uidirabūt. ſed pauciores
erūt q̄ illi qui ante tribunal ſtabunt:
q̄ illi tam q̄ mille. illi tāq̄ dena mil
a. A dextris poſitis q̄d dūcus eſt? Eſu
ruu et dediſtis in mādurare: hoſpes fu
et ſuſcepiſtis me. Manifeſtū eſt q̄ hys
dicet qui habent ſubſtantiā hui ſeculi.
pū iſta hūana fabricant? tū et ip̄i tū il
regnabūt. quia illi tam q̄ milites. il
li tam q̄ annonā p̄bentes, pūtiales:
ſub uno tū imp̄atore et miles et pūti
alis in regno eſt. Miles fortis: puti
alis deuotus. Miles fortis oōnibus pug
nat a diſus drabolū: deuot⁹ pūtialis
annonā tribuit militibus. Intelligat ca
ritas uia. Et auduit in fine ad dextrā
poſiti. uenite bñditi p̄is mei: p̄apite
regnū q̄d uobis patū eſt ab origine mū
di. Erant ergo illo tpe mlti q̄ fruiter
ſi ferbuerat ſol p̄ſecutiōib. et demoniū
meridianū. erant q̄ ſibi p̄mittebant
q̄ iudicaturi erāt cū tpo: nō potuerūt
ferre eſtū p̄ſecutiōib. et ceciderūt a latꝛe
ip̄ius. Erant ibi aliq̄ qui nō ſibi p̄mit
tebant ſedes iudicantū. ſed p elemoſi
nas p̄mittebāt ſibi q̄ ad dextrā futi
erant. quibus dūcus erat xp̄us. uenite
bñditi p̄is mei p̄apite regnū. q̄d vob
patū eſt ab origine mūdi. Et q̄ mlti
de ſpe illa iudicādi cadebāt. mlti aūt
et mlto plures de ſpe illa dextꝛe cadebāt:
ideo dcm eſt tpo. cadent a latere tuo
mille. et dena milia a dextris tuis. Et
q̄a multi erūt cū illo qui oīa illa non
facerūt. cū quibus tāq̄ mēbris unꝰ eſt
chriſtus: ad te aūt inq̄t nō appropiq̄
bit. Nūq̄ ad ſolū caput dixit. nō app
piquabit: Non utiq̄. ſed nec ad petrū.
nec ad paulū. nec ad oēs ap̄los. nec
ad oēs mrēs. qui in tormētis nō defe
cerunt. Quō ergo nō appropīquabit:
Cur ſit torti ſūt: Quinquauit tacitu tor
mentū: ſed nō pcinxit ad lorū fidei. Et
tāq̄ longe erat fides ip̄oꝝ a terrore tor
quentū. Torq̄ant. nec appropīquab.
tror: torq̄ant. Furrebāt tormentū
p̄ſumentes in illo qui p̄or uinit. ut te
neri uincent. Et qui uincāt. ni qui de ſe
nō preſūpſerūt: Intēdat tacitas uīa.
Ad hoc enī dixit oīa ſuperiora. dixi dño
ſuſceptor meus es. et refugiū meū. et
perabo in eū: q̄m ip̄e eruet me de muſ
cupula uenantiū. Ip̄e eruet me nō ego
me. Int⁹ ſcapulas ſuas obūbrabit ti:
ſed q̄ ſub alis eius ſperabis. Scuto cīcū
dabit te ueritas eius. Qua ergo in illo
p̄ſumpſiſti. et totā ſpem tuā in illo poſu
iſti: ſequit. Quid: Non timebis a ti
more nocturno. a ſagitta uolante p
diem: a negotio pambulante in tene
bris. a ruina et demonio meridiano. Qd
nō timebit? Quis in xp̄o p̄ſumit. Qui
aūt de ſe p̄ſumit. et ſi iam ſibi ſpabāt
latus xp̄i tam q̄ iudicaturi ſūt. et ſi
futuros ſe iā ſperabant a dextris xp̄i. q̄
dicētur illis. uenite bñditi p̄is mei.
p̄apite regnū q̄d uobis patū eſt ab o
rigine mūdi? uenit demoniū meridia
nū. id eſt feruēs eſtus p̄ſecutiōis uehe
mēs terrens. et ceciderūt multi ab ſpe
ſedis iudicarie. de quibus dcm ē. cadet
a latere tuo mille. et mlta ab ſpe remuna
tiōis obſequiorū ſuorū. de quibus dcm ē.
et dena milia a dextris tuis: ad te aūt
id eſt ad caput et corpus. nō appropīq
bit ruina et demoniū meridianū. q
nā nouit dñs qui ſūt eius. Uerūp
tū oculis tuis conſiderabis: et retributio
nē p̄ccorū uidebis. Qd eſt hoc? Quāc
ueriptū? Quia licuit ip̄is ſuperbire
in ſeruos tuos: licuit ip̄is p̄ſequi ſer
uos tuos. Impune ergo erit ip̄is q̄
p̄ſecuti ſūt ſeruos tuos? Nō erit ip̄u
ne. Manus enī tua p̄miſerūt. et magī
nde tui coronati ſunt: ueriptū oculis
tuis conſiderabis. et retributionē pec
catorū uidebis. Malū enī q̄d uolue
runt. nō bonū q̄d p̄ neſcientes artū ē.
eis retribuet. Modo opus ē ut oculos
fidei habeam? et uideam q̄ ceca tāt
ad tē pus. et plangent in etnū: et q̄s
datur ptās in ſeruos dei tpaliū. di
ret eis. ite in ignē eternū. qui patus
es diabolo et angelis eius. Sed ſi ha
beat qui ſq̄ oculos. ſicut dixit oculi
tuis conſiderabis? nō ē leue uidere
impiū florentē in hoc ſeculo. et habere
ad illū oculos. ut conſideres fidē. quod ille
paſſurus eſt in fine. ſi ſe nō conuerterit:
qua qui modo tonare uolūt. poſtea
fulminat. Ueriptū oculis tuis conſide
bis. et retributionē p̄ccorū uidebis. Q
nia tu es dñe ſpes mea. Erat uenit ad

illud. quare nō cadat a ruina et demonio meridiano. Quōm tu es dne spes mea: Altissimū posuisti refugiū tuū. Qđ est qđ in alto est refugiū tuū? aut ubi ei sit sibi faciūt refugiū dei. quo fugiāt a tpalibz estibus. In alto est ei refugiū deus: valde in occulto ē quo fugias ab ura ventura. Intus altissimū posuisti refugiū tuū. Non accedent ad te mala. et flagellū nō appropiquabit tabernaculo tuo? qm angelis suis mādauit de te, ut custodiant te in oībus vys tuis: in manibz tollent te ne qn offendas ad lapidem pedē tuū. Ista sūt verba q dixit dyabolus dño ihu xpo. qm illū tēptauit. Sed q: diligētius cōsideranda sūt. ne vos fatigem differā in crastinū? qz et crastino si dñs voluerit inde nobis erit sermo. ut ab isto loco psalmi nunc sub incipiam⁹ propt' tedū nūm: ne qđ volum⁹ finiri res obscuras p̄ apitem. et nō puenant ad intelligētiā vrām.

Item alia exposito de eodē psalmo.

Scio nō dubito memīsse caritatē vrām qui hesterno die sermoni affluistis. psalmū quē repetam⁹ exponere ad munū pueret angustia tpis impediuit. et dilata est ps eius in hodiernū diem: hor q heri affluistis recordami. qui nō audistis agnoscite. Postea scm⁹ ipam lectionē euangelij recitari: ubi dñs tēptatus est p ea verba psalmi q hic audistis. Ideo tēptatus est xps: ne vincat a tēptatore xpianus. Ille quippe mīgr in oībus temptari voluit. qz tēptam. sicut mori voluit. qz mortuum: sicut re surgere voluit. qz resurrectura sumus. Illa enī que audit in hoīe qui frūs ē pter nos homo cū esset deus. p quē facta sum⁹: pter nos ostendit. Et sepe cōmendauim⁹ caritati vre qđ nos sepe iterare nō piget? ut quia forte multi vrm legere nō possunt. quia nō eis datur legere aut frēs nō norūt: saltem assidue audiendo nō obliuiscāt salubrem fidē suam. Certe ea repetēdo quibusdā molesti videam⁹: dū tri quosdā edificem⁹? Novum⁹ ei multos ee et memoria pualentes. et lectionis diuine studio sos. qui ea que dicturi sum⁹ nouerūt: et forte nos ea volum⁹ dicere. que nō nouerūt. Sed si celeriores sūt intueant. quia cū tardioribz ābulant viam. Cū aūt duo comites vna via ambulāt. quoz ē unus celer. alt tardior? in ptūre celeritas est ut cū illo ambulet tardior. nō in ptāte tardioris: q: si velit celerior tm facere qm̄ potest. tardior illū nō sequit. Opus ē ergo ut celerior refrenet celeritatē suā: et nō relinquat comitē tardiorē. Hoc ergo qđ dixi me sepe dixisse. et nī repdico sinit dixit aplus: cadē scribe vobis multa quidē nō pigrū vobis aūt tutū. Dñs aūt nr ihūs tam q̄ totus p fris mr. et caput et corpus. caput cū illo hoīe: agnoscam⁹. qui natus ē de maria vgīe. passus sub pontio pylato. sepultus resurrexit. ascendit in celū. sedet ad dexterā patris: inde illū expectam⁹ iudicē vnoz atq mortuoz. hoc est caput ecclie. Corpus hui⁹ capitis ecclia est. nō que hoc loco ē. sed q̄ hoc loco et per totū orbem terraru⁹? nec illa q̄ hoc tpe. sed ab ipo abel usq ad eos qui nascent sūt usq in finē. et credituri in xpm tot⁹ plus sanctoz. ad vnā ciuitatē pertinentiū: que ciuitas corpus est xpi. cui caput est xps. Ibi sūt et angeli tuos nūi; sed q: nos pegrinam⁹ laboram⁹: illi aūt in ciuitate expectant aduentū nīm. Nec de illa ciuitate vbi pegrinam⁹ lr̄e nobis venerūt: ipe scripture q̄ nos hortant⁹ ut bñ vivam⁹? Quid dicā venisse frēs? ipe rex descendit. et factus ē nobis via p pegrinationē? ut in illo ābulantes nec evertam⁹. nec deficiam⁹. nec in latrocinātes incidam⁹: nec in laqos irruam⁹. q̄ ponūtur curta vna. Tale ergo sacrm̄ xpm totū. atq unū sū simul cū ecclia. xpm aūt solum natū de virgīe caput ecclie mediatorē salutis int' deū et hoēs xpm ihm. ad hoc mediatorē ut eos q̄ reconciliauit p se reconciliet. medius enī nō est nisi int' duos? reconciliauit⁹ ira maiestate dei. et pctō nīo offenderam⁹ eū. missus ē filius mediator. qui sanguine suo soluēt pctā nīa. quibz sepabam⁹ a deo. et int' positus reddēt nos ei et reconciliaret. a quo aūsi in pctis nīis et delictis tenebam⁹: ipe caput nrm. ipe est deus equalis pri. ver

bū dei p̄ quō facta sūt oīa⁊: sed deus ut
recaret. homo ut ⁊recaret. dēbut faret.
homo ut refiret: hūc intuētes. sit au
diam⁹ psalmū. Intendat caritas vīa:
disciplina ē ista. et doctrina scole huiꝰ
que vobis valeat: nō ad vnū psalmū
intelligendū. sed ad multos si teneatis
tiant regulā. Aliq̄n psalm⁹ nō solum
psalm⁹ sed et oīs p̄phet̄a. aliq̄n sic lo
quit² de tp̄o. ut caput solū cōmendet.
et aliq̄n a capite id ad corpus. idest ad
ecclīam: et nō videt² mutasse psonā.
quia nō sep̄at² caput a corpore. ꝑ tāq̄
de vno loquit². Videat enī caritas vīa
q̄d dico. Manifestus ē certe psalmus
oībus. vbi de passione dīi d⁹: fodert
manus meas et pedes. dinūmerauerunt
oīa ossa mea. diuiserūt sibi vestimē
ta mea. et sup vestē meā miserūt sor
tem: hoc et iudei q̄n audiūt, erubescūt.
Euidentissime enī p̄phet̄a de passio
ne dīi nr̄i ih̄u xp̄i plata est. Delicta
aūt nō habebat dīs nr̄ ih̄us xp̄us:
et tamē in capite ipius psalmi dicit.
deus deus meus. ut q̄d me dēliquisti.
longe a salute mea v̄ba delictor⁹ me
or⁹. Videtis ergo q̄d dicat² et p̄sona
capitis. q̄d et p̄sona corpis. Delicta
ad nos p̄tinent. passio pro nobis ad
caput p̄tinet: sed p̄pter passionē illi⁹
pro nobis. et q̄d ad nos p̄tinet delic
torū soluit². Dicetur ipo psalmo iam
istos versus hesterna die tractauim⁹?
et breuit̄ ꝛmemorauim⁹ illos.

Qui habitat in adiutorio altissi
mi. in p̄tectione dei celi ꝛmorabi
tur². Hoc ꝛmendauim⁹ caritati
vīe in istis versibꝰ. ne quisq̄ in se spem
ponat: sed totā spem suā in illo ponat.
in quo sūt vires nr̄e. et adiutorio ei⁹
humiliat⁹. nō et nr̄a p̄sūptione. Protegit
g⁹ nos deus noster. si dicam⁹ dīo q̄d seq̄t².
Susceptor meus es tu. et
refugiū meū. deus meus sp̄abo in eū:
q̄m ipse eruet me de muscipula venā
tū. et a verbo aspero. Durum⁹ q̄ multi
humiliātes verbū asperū. intrauit i muscu
pulā venantiū. Insultat² hoī q̄ xp̄ia
nus ē. et penitet illū q̄ xp̄ian⁹ factus ē:
et ab aspero verbo intrauit i muscipu
lā dyaboli. Insultat² etiā hoī qui int²
multos xp̄ianos melius viuit? et te
mens verba aspera insultatoꝝ intrauit
i laqueos dyaboli. vt nō sit trutinū i a
rea. sed palea sequat². Qui aūt in dīo
sperat. eruit² a muscipula venātiū. et
a verbo aspero. Quō aūt te p̄tegit dīs?
Inter scapulas obumbrabit tibi⁹: id est
aīi pectus suū te ponet. vt alius sub te
p̄tegat. si mō agnoscas infinitatē tuā:
vt quasi pullus infirm⁹ fugias sb alas
mās. ne a miluo rapiaris. Adulti sb enī
aīe p̄ceptātes dyabolus et angeli eius:
rap̄e volunt infirmitatē nr̄am. Fugiam⁹
sub alas mās sapiēte: q̄ et ipa sapia
infirmata ē p̄pter nos. q̄ verbū crucis fat
tū est. Sicut infirmat² gallina cū pullis
suis. vt p̄tegat eos alis suis? sic dīs nr̄
ih̄us xp̄us. qui cū in forma dei esset. nō
rapinā arbitratus est ēe se eq̄lē deo.
vt infirmaret² nobiscū. et alis suis p̄te
geret nos. semetipm exīanit̄ formā
serui accipiens: in similitudinē hoīm factꝰ.
et habitu inuentus ut hō. Et sb alis
eius spabis: scuto circūdabit te veri
tas eius. nō timebis a timore nocturno.
Tēptationes ignorātie. timor noctur⁹:
peccata scīe. sagitta volans p̄ diē. In
nocte enī ignorātia intelligit²: in die
manifestatio. Sūt qui ignorantes
peccāt: sūt qui scientes peccāt. Qui
ignorātes peccant a timore nocturno
supplantant²: q̄ scientes peccāt a sa
gitta volante p̄ diem p̄cussi sūt. Licet
aūt cū in gḡuonibꝰ p̄secutiōibꝰ fiunt
quousq̄ p̄ueniat² tāq̄ ad meridiē:
quicūq̄ illo calore ceciderit. tamq̄ a
demonio meridiano tactꝰ. Et multi
calore isto ceciderūt. sicut iā hesterno
die exposuim⁹ caritati vīe⁹: q̄ feruēte
p̄secutione dīm ⁊. torq̄ant² xp̄iani. do
nec negent q̄ xp̄iani sūt: cū antea
soleret confessi prauti. ad hoc postea
torq̄bant² vt negarent⁹? et cū oīb⁹ reus
tam diu torq̄atur. q̄ diu neget. xp̄ia
norū confessio torquebat². negatio di
mittebat². Erat ergo tūc magn⁹ est⁹
p̄sequentiū. Quicūq̄ in illa tēpta.
ceciderūt: tamq̄ a demonio meridia
no ceciderūt. Et q̄nti ceciderūt? Multi
qui se spabant sessuros cū dīo et iudi
caturos. illi alacr̄ ceciderūt⁹? itē multi
qui se sperabāt ad dexterā futuros in
plebe sancta stipendiaria tāq̄ puīta

ales qui ānonā mulitibz pbent. qbus
dia habet. esurim enī et dediſtis mihi
mādutare. ad dexterā enī erūt: mlti
et ipa spe ceciderūt. et plures inde. qa
plures ibi. pauciores enī qui cū dño
iudicabūt. et plures q stabūt añ illū.
sed una oditio eorū: alij ad siniſtrā. alij
ad dexterā. alij ut regnēt. alij ut puniā
tur: alij ut audiant. venite benedicti
pris mei papite regnū. alij ut audiāt.
ite in ignē eternū. qui patus ē dyabolo
et angelis eius. Ergo a cruna et de
monio meridiano cadent mille a latē.
et dena milia a dextris: ad te aūt nō ap
propinquabit. Quid? Demonū meridi
anū te nō deuat. Od murū si caput non
deuat? Sed nō deunt et illos. q sit heret
capiti quomō aut apls. nouit dñs qui
sūt eius. Sūt ei quidā ita p̄destinati.
vt nouit dñs qui pcineāt ad corp̄ ipi.
Cū ergo ad hos nō attedet illa tēptatio
vt deiciat eos: isti intelligūt in eo qd
scriptū est. ad te aūt nō appiquabit.
Sed illi pōres. quibz tanta luxuit et
erit vt xpianos attendant a quibus dā
ifirmus. et dicit. erit qd voluit dñs vt
tm ipys et sceleratis luceat in seruos
dei: modicū tm sideā oculis tuis. oculis
fidei. et videbis retributionē pōrū in
fine. quibz mō tanta pmittūt ut erit
aris. Hoc enī sequit. Ereptī oculis
tuis cōsiderabis: et retributionē pōrū
videbis. Quōm tu es dñe spes mea: al
tissimū posuisti refugiū tuū. Non
accedent ad te mala. Dño dicet. qm tu
es dñe spes mea: altissimū posuisti
fugiū tuū. Nō accedent ad te mala: et
flagellū nō appopīquabit tabernaculo
tuo. Et deinde iā verba que audistis
dicā a dyabolo. Quōm angelis suis man
dauit de te: ut custodiāt te in oībus
vijs tuis. In manibz tollent te: neqn
offendas ad lapidē pedē tuū. Cui hoc
dicat? Cui dicit. qm tu es dñe spes mea.
Jam puto nō esse exponendū xpianis
qui sit dñs. si deū prēm intelligūt. Qo
mō illū tollent angeli i manibz. ne
offendat ad lapidē pedē suū? Videtis
ergo quia xpūs dñs dū loqueret de cor
pore. subito cepit loqui de capite. Caput
nim appellatū est mō cū dicet. quia
tu es dñe spes mea. altissimū posuis
ti refugiū tuū. Ideo posuisti altissimū
refugiū tuū: qm tu es dñe spes mea. Cui
sibi hoc vult? Attendat caritas vra: qm
tu es dñe spes mea. altissimū posuisti
refugiū tuū. Jam nō est miranduz. Mc
rea enī sequit. nō attedent ad te mala.
qm altissimū posuisti refugiū tuū: et
flagellū nō appopīquabit tabernaculo
tuo. qr altissimū posuisti refugiū tuū.
Non aūt legunt in euāgelio. qr alias
bi angeli portauerūt dnm ne offenderet
ad lapidē: et tm intelligunt? Hunc enī
nā facta sūt. et nō sine causa. pphetata
sūt ni quia futura erāt: et nō possum
dicē postea venturus ē xpūs. vt nō of
fendat ad lapidē pedem suū. Judica
turus enī veniet. Ubi ergo ple tū est
intendat caritas vra. Pmolyos versus
audite: qm tu es dñe spes mea. altissi
mū posuisti refugiū tuū. Ben hūanū
mori hoiem nouerat. resurgē nō no
uerat: ideo qd timeret habebat. quod
sparet nō habebat. Ut ergo ille q ppē
dicta pluna fecit timore mortis. propter
pmiū future vite etne daret spem re
surrectiōis: por resurrexit dñs nr ihs
xpūs. Fortuus ē post multos: resur
rexit ante oēs. Hoc passus ē mori
do. qd iam multi passi erant: hoc tā
fecit resurgendo. qd nullus añ illū.
Qñ enī hoc arripiet ecclia. ni i fine?
Possit in capite. qd mēbra sperent.
Nouit ei caritas vra. quō int sediat.
Dicat ergo ecclia. dño suo ihu xpo. Ve
cat corpus capiti suo. qm tu es dñe
spes mea. altissimū posuisti refugiū
tuū: id est ideo resurrexisti a mor
tuis. et in celos ascendisti. ut altū ipo
neres refugiū tuū: a scendes et fieres
spes mea. qui i terra desperabā. me
resurrecturū esse nō credebā. Modo
iam credo qr ascendit in celū caput
meū: quo caput p̄cessit. et mēbra se
cutura sūt. Puto iā manifestū ē qd
dictū est. qm tu es dñe spes mea: altis
simū posuisti refugiū tuū. Hoc pla
nius dicēdū. ut ego habeā spem i sur
rectiōis quā non habebā: ideo prior
resurrexisti. vt quo p̄cessisti. illuc me
secuturū sparem. Vor est enī ecclesie
ad dnm suū: vor est corporis ad capt
suū. Nolī ergo mirari: nō attedent

adte mala: et flagellū nō appropin
quabit tabnaculo tuo. Tabnaculū
dei caro est. In carne inhabitauit v
bum: et caro factū est tabnaculū de.
In ipō tabnaculo unpator militau.
pro nobis: in ipō tabnaculo ab hoſ
te ēptatus ē. ne miles deficet. Et qa
ipam carnē ostendit oculis nīis. qa
oculi nīi ista luce gaudent. et visibili
luīe isto delectant. qm in mafestatiōe
posuit carnē suā ut oīs vident: ideo
psalmus dicat. in sole posuit tabna
culū suū. Qd est in sole: In apto. in
manifesto. in luce terrena: dz. Iluce
que terras de celo pfundit. ibi posuit
tabnaculū suū. Sz quō ibi ponet ta
bernaculū suū? si nō tamq̄ sponsus
p̄deret de thalamo suo: Hoc ei seqt.
In sole posuit tabnaculū suū. Et qsi
dicet̄ur ei. quō: et ipe unq̄ tāq̄ sponſ
p̄cedēs de thalamo suo. exultauit
ut gigas ad currendā viā. Qd est ta
bnaculū: Ipa est sponsa. verbū spō
sus. caro sponsa: et thalamus uterus
virginis. Et quid dicit aplūs: Et erūt
duo in carne una. Sacramentū hoc mag
nū est: ego aūt dico in xpō et in ecclia.
Et quid ipe dīns in euāgelio: Igitur
iam nō sūt duo sed una caro. Ex duo
bus unū ex verbo et carne: unus hō.
unus deus. Hoc aūt tabnaculū ei⁹ sen
sit flagella i terra. Manifestū est. qu
a flagellatus ē dīns. Nūquid i celo
sensit flagella: Quare: Quia altiſ
simū posuit refugium ⁊ suū. ut eēt
spes nīa: et nō ad eū accedūt mala.
nec flagellū. ppinquabit tabnaculo
eius. Longe est sup oīs celos: ſpe
des habet in terra. Caput in celo est:
corpus in terra. Cū aūt pedes ipsius
flagellarent et calcarent a saulo:
clamauit caput. saule saule qd me
psequeris: Et nemo caput psequit:
et ecce caput in celo. qr xp̄s resurgēs
a mortuis. iam nō moriet. et mors il
li ultra nō dīnabit. Nō accedēt ad te
mala: et flagellū nō appropiābit
tabnaculo tuo. Sed ne putem⁹ qr se
parū est caput a corpore. distaretū est
enī locis. sed uīctū est affectū? ipa affec
tus tonuītio clamauit de celo. saule
saule qd me psequeris: Pstrauit enī
eū voce obiurgante: et leuauit dextra
misericorde. Qui corpus xp̄i psequebat
factus ē membrū xp̄i: ut qd faciebat ipe.
ibi patet̄ur. Qd ergo ibi frēs de capite
nō. quid dīn est: Quīm tues dñe spes
mea: altissimū posuisti refugiū tuū.
Non accedent ad te mala: et flagellū
nō appropīquabit tabnaculo tuo. Dīa
sūt hec. Quīm angelis suis mādauit de
te: ut custodiant te in oībus viis tuis.
Audistis mō cū euangelium recitaret.
attendite: baptizatus dīns ieunauit.
Quare baptizatus: Ut nō aspernare
mur baptizati. Nam cū uobis dicat do
minus. tu ad me venis baptizari. ego a
te debeo baptizari. et dīns. sine mō. sic
enī oportet ipleri oēm iustitiā: voluit
implē humilitatē. ut abluet⁹ qui sordes
nō habebat. Ut qd hoc: ne sup̄biam
futuri. Exultit enī aliqs cathecumi⁹. q⁹
forte doctrina et moribus vinceret mlitos
fideles: attendit iā baptizatos mlitos
iperitos. et multos nō sic viuētes. qūo
ipse viuit. nō in tanta abstinēcia. nō in
tanta castitate. nā ille nec vxorē q̄rit.
et videt aliqm fidelē si nō fornicantē.
tm̄ voce intēperantius utentē: p̄t ea
gē terruerē sup̄bie. et dicē. quid mihi iam
opus ē baptizari. ut hoc accipiā qd
iste habet. quē iam et vita et doctrina
p̄cedo: Audit dīns. qd p̄cessisti: Quīm
p̄cessisti: Tantūne q̄ntū ego te: Non
est seruus sup dīnm suū: nec discipl⁹
sup mgrm suū. Sufficiat seruo ut sit
sicut dīns eius: et discipulo ut sit si
cut mgr eius. Noli erubescere ut nō q̄ras
baptismū. Baptismū quere⁹ dīni: e
go seruu⁹ quesiui. Baptizatus ē ergo
dīns. et post baptismū tēptatus ē: ie
iunauit quadragīta diebus i mustelo.
qd sepe vobis cōmemorauī. Non oīa
uno tpe dici possunt: ne occupēt ne
cessaria tpa. Post q̄dragīta dies e
ssurrexit: qui poterat et nūq̄ esurire.
Sed quō temptaret⁹: Aut si ille non
vincēt tēptatorē: nī discretes tu cum
tēptatore pugnare: Esurit enī tēp
tatus: dic lapidibus istis ut panes fi
ant. si filius dei es. Qd magnū erat
dīno illum xp̄o de lapidibus panē facere:
qui de q̄nq̄ panibus tot milia satia
uit: De nichilo fecit panē. Tanta

enī fuerat mltitudo esse. que saturaret tot milia. Unde & pressit: ¶ Panes erant in manibz dñi: nō est murū. nā ipe ferat de quibz panibz mltos panes vñi saturaret tot milia. q̄ facat tot die in terra de paucis granis messes ingentes. ¶ Ipsa enī sūt miracula dñi: & assiduitate vilescūt. Qd ergo fcēs? ¶ Impossibile erat dño de lapidibz panes facē? ¶ Hoīes fecit de lapidibz. Dicente ipo iohe baptista. potēs ē deus de lapidibus istis suscitare filios abe. Quare ergo nō fecit? Ut te doceret respondē tēptatori? ut si forte in aliq̄ angustia positus fueris. et suggesserit tibi tēptator. si xp̄ianus esses et ad tuū ptinēs. deseruisset te mō. nō tibi misisset auriluū? Et forte adhuc medius serat. et ideo deserit? sed nō deserit quo paulū ipm ideo nō erauduit. ¶ Nam dicit paulus nō se erubuisse de stimulo carnis sue angelo satane. a quo colaphizato se dicit. p̄ter q̄ dñm terroga ut auferret eum a me. et dicit mi. sufficit tibi grā mea: nā virtus in infirmitate p̄fic̄it. Tamē medium dicet posito forte epithemate. molestū est mihi hoc emplastrū. rogo te tolle illud: et medium. nō opus ē. dui ibi sit. non enī aliter sanare potuit egrotū. ¶ Nō erauduit medius ad voluntatē: q̄a erauduit ad salutē. ¶ Ideoq̄ fortes estote et frēs: et q̄n aliq̄s in opia tēptatiōi deo flagellante et erudiente vos. quibz et parat et seruat eternā hereditatē? non vobis suggerat dyabolus. si iustus es ses. nō tibi p cornū mittet panē. quo misit helyc? Ubi est qd legisti. nūq̄ videbis iustū derelictū. nec semen eius q̄rens panē? Tu respondē dyabolo. Nec dicit scriptura: nūq̄ vidi iustū derelictū. nec semen eius q̄rens panē. Habeo ei panē meū. quē tu nō nosti. Quē panē? Audi dñm. nō in solo pane vivit hō sed in oī verbo dei. Putasne verbū dei nō sit panis? Si nō esset panis: non dicet verbū dei p qd facta sūt oīa. ego sū panis vivus. q̄ de celo descendi. Dicisti ergo qd vis deas tēptatori in angustia famis. Qd si te sit temptat vt dicat tibi. si xp̄ianus esses facies miracula quo fecerūt multi xp̄ianī?

Tuam suggestione mala decepti. tēptaveris dñm deū tuū? et dicēs dño deo. si xp̄ianus sū et sū añ oculos tuos. et in aliquo nūo tuoz me cōputas. facā et ego aliquid. q̄a multa fecerūt sancti tui. Tēptasti deū quasi non sis xp̄ianus si hoc nō facias. Aguli tales desiderātes tetenderūt. Nā symon ille magus talia desideauit ab aplis? spm sanctū p pecuniā voluit comparare. Amauit potentiā miraculoz: et nō amauit imitationē humilitatis. ¶ Deo q̄dam discipul? qui quidā deturbā ad vellet sequi dñm. attendens miracula que faciebat? audit illū dīs superbū nō q̄ vias humilitatis. si typū potentie. et aut. vulpes foueas habent. et volucres celi nidos: filius aūt hoīs nō habet ubi caput reclinet. Vulpes in te foueas habent: volucres celi in te nidos hnt. Vulpes dolus ē: volucres celi superbiaē. Sicut enī volucres alta petūt. sic superbi: et ut vulpes cauernas habēt dolosas. ita oēs insidiatores. Quid ergo respondit dñs? ¶ Vt in te habitat ē superbia et dolus: xp̄us nō habet ubi inclinet caput. ubi reclinet caput suū. Qd habuerit. ubi reclinet caput? humilitas xp̄i est: ni reclinaret caput nō iustificaret nos. Talia desiderantes et discipuli et volentes iam appetere sedē regni imitari humilitatis capent: q̄n illi suggestū est a matre discipuloz. dicit ut unus sedeat ad dexteram. et alius ad sinistrā tuā. potentiā quereb̄at. sed per passionē humilitatis venit ad potētiā regni: ait dñs. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sū? Quid cogitatis alta tudinē regni? et nō imitamini humilitatē meā? Ergo quid si sit te temptet. fac miracula? ne et tu tēptes deū. q̄d debes respondē? Qd respondit dñs. Ait illi dyabolus. mitte te deorsū. q̄ scriptū ē: angelis suis mādauit de te vt in manibus tollant te. ne forte offendas ad lapidē pedem tuū. Si te miseris. angeli te suscipient. Et posset quidē fieri frēs. vt si se misisset dñs: obsequia angelorū suscaperent carnē dñi. Sed quid illi ait? ¶ Iterū scriptū est. nō tēptabis dñm deū tuū. Voēm me putas. Ad hoc enī accessit dyabolus. vt tēp

ret. utrū filius dei ipe esset. ¶ Videbat
tm̄ē: sed maiestas in opibus appare
bat. Angeli testimoniū dirent: ille
videbat mortalē ut tēptaret. ut tpo
tēptato doceret xpianus. Quid ergo
scriptū est: ¶ Non temptabis dnm deū
tuū. ¶ Itaq; nō temptem⁹ dnm. ut dim
nuis. si ad te ptinem⁹ miracula facta
m⁹? Credeam⁹ ꝓpter verba psalmi. An
gelis suis ꝑcipit mādauit de te: ut
tuſtodiant te in ōibus vijs tuis. ¶ In
manibz tollent te: neq; offendas ad
lapidē pedem tuū. Sublatꝰ ē xpūs
in manibz angelorū. q̄ assūptus ē
in celū ¶ nō quasi nō portarent an
geli tuturus erat. sed q; obsequebāt²
regi: ne forte dictatis. meliores sūt qui
portabant q̄ ille qui portabat². Ergo
meliora sūt iumēta q̄ hoīes: Sed q;
infirmitatē hoīm portant iumenta.
¶ Ideo hoc debem⁹ dicere. Et enī iumēta
si se sīb tractant. caduūt qui sedent. Sz
quō debem⁹ dicere: ¶ Iam et de deo dīm
est. celū mihi sedes est. Quia ergo ce
lū portat et deus sedet: ideo melius est
celū: Sit ergo et de obsequio angelorū
in hoc psalmo intelligere poterim⁹: ¶ Nō
ad infirmitatē dei ptinet. si ad illoꝝ
honorificentiā. ad illorū seruitutē.
Resurrexit aūt dns iesus xps. ꝓpt q̄d:
Aplm audite. Mortuus ē ꝓpt delicta
nra: et resurrexit ꝓpt iustificationē
nrām. ¶ Te de spū sancto euangeliū.
spūs quidē ingi nondū erat datus:
q; iesus nondū erat clarificatꝰ. Quic
ē clarificatio ei⁹: Resurrexit et as
cendit in celū: a deo clarificatꝰ. as
censione in celū. misit spm suū scm
die pentecostes. ¶ In lege aūt in libro
moysi exodo. a die agni occisi et mā
ducati q̄nquaginta dies numerant: et
data est lex in tabulis lapideis scp
ta digito dei. Qd sit digitus dei eua
geliū nobis exponit: q; digitus dei
spūs scūs est. Quō probamus: Dns
respondens eis qui illū dicebāt. in no
mine beelzebub eicere demonia. aut. si
ego in spū dei eicio demonia. Alius
euāgelista cū hoc narraret: si ego
in digito dei eicio demonia. Qd
ergo positū est in uno apte: positū
est in alio obscure. ¶ Resciebas quid

sit digitus dei: exponit euāgelista eū
esse spm̄ dei. Digito ergo dei scripta lex.
data die q̄nquagesimo ab occisione
agni: et spūs scūs venit die q̄nquage
simo a passione dni nri ihu xpi. Occi
sus ē agnus. factū est pascha. ¶ impleta
quīq̄ginta dies. data ē lex: sed illa le
ad timorē nō ad amorē. Ut aūt timor
tolleret² in amorē. occisus ē ihūs ia
in veritate. cui⁹ typus erat ille agnus q̄
occidebāt iudei: resurrexit. et a die pas
chę dni sicut a die paschę agni occisi
mutant² quīquagīta dies: et venit spūs
scūs ia in plenitudine amoris. nō in
pena timoris. Quare hoc dicit: Ad hoc
ergo resurrexit dns et glificatus ē. ut
mitteret spm̄ scm̄. Et dicerā iam dudū.
q; caput in celo est. pedes in tra. Di
caput in celo. pedes in terra: q̄d est pe
des dni in terra. ni sancti dni in terra:
Qui sūt pedes dni: Apli missi p totū
orbem terraꝝ. Qui sūt pedes dni: ¶
Dns euangeliste. in quibz pagrat
dns vniuersus gentes. Advertendū ēat
ne euangeliste offendant in lapidē.
¶ Illo enī in celo posito caput. pedes q̄
in terra laborabant possent offendē
in lapidē. ¶ In quē lapidem: ¶ In legem.
in tabulis lapideis datā. Ne ergo le
gis rei fierent nō accepta grā. et ī le
ge rei tenerent. ipa est eis offensio re
atus. quo lex tenebat reos: absolut
dns ut iā in legē nō offendant. ne pe
des hui⁹ capitis īcurrerēt ī legis re
atū: missus ē spūs scūs ut amorem
faceret. et solueret timorē. Timor le
gem nō implebat: amor implebat.
Timuerūt hoīes et nō impleuerūt:
amauerūt et īpleuerūt. Quō timu
erūt et nō īpleuerūt: amauerūt et
īpleuerūt: Timebant hoīes et rapi
ebant res alienas: amauerūt et do
nauerūt suas. Ergo nō ē mirādū.
q; deo in manibz angelorū assūptꝰ
est dns in celū. ne offendēt ad lapidē
pes eius: ne illi qui in terra labo
bant in cripe eius. pagrantes totū
orbem terraꝝ facerent rei legis. Sub
trahit ab eis timorē: et īpleuit eos
amore. Timore petrus ter negauit.
nōdū eū acceperat spm̄ scm̄: accep
to postea spū scō cū fiducia cepit p

ditate. ¶ Qui ad vocē ancille ter negavit: accepto aūt ſpū ſcō. mt̄ flagella pruntipū confeſſus ē quē negaueat. ¶ Non murū qa dñs ipm trinū timorē trino amore diſſoluit. Reſurgēs enī a mortuis aut petro. ¶ Petre amas me: ¶ Non dixit times me. Nā ſi adhuc timet: offendet ad lapidē pedem ſuū. Amas me inq; Et ille. amo. Suffitiebat ſemel. forte m ſuffiet q; vos non video? qñtomagis ſuffiet dño qui videbat quibz medullis viſceruū ſuo rū dicebat petrus amo. ¶ Non ſuffiat dño rndere ſemel: untrogat iterū vult rndit. ¶ Introgat tertio: et iā tedio affert petrus. quaſi dubitaret dñs nr de amore ipius. dñe inq; tu ſcis oīa. tu ſcis q; amo te. Sed dñs cū illo ſic egit tamq; diceret. ter me negaſti timē do: ter me confitē amādo. ¶ Sto amoē et iſta tantate ꝓpleuit diſcipulos ſuos. Quare: Quia altiſſimū poſuit refugiū ſuū: q; clauſtratus muſit ſpiritū ſcm. Soluit ardentes a reatu legis: ne in lapidē offendēt pedes ei. ¶ Jam tria manifeſta ſūt frēs: q; ſepe tractata ſūt. Super aſpidem et baſiliſcū ambulabis: et conculcabis leonē et draconē. Qui ſit ſerpens noſtis. q; mō ſup illū calcet ecclia q; nō vincit. q; mouet aſtutias ipi: q; admodum aūt ſit leo et draco puto et hoc noſſe utilitatē vrām. Leo ſeuit apte: draco occulte inſidiat. Utrāq; vim et ptātē habet diabolus. Cū mūes ormiebant. leo erat ſeuiens: q; hostis inſidiant. draco ē ſurrepens. Vitiſti leonē: vitet et draconē. Non te frangat leo: nō te decipiat draco. ¶ Vbi enī qa leo ēat. q; apte ſeuiebat. Exhortans mūes petrus ait. Deſatis q; aduſarius veſter diabolus tāq; leo rugiens circuit q;rens quē deuoret: Apte ſeuiēs leo. quicquid q; deuoraet. Draco q; mō inſidiat: ¶ Petrus. Tales timens paulus ne ab illius corrūpet ecclia virginitate fidei quā geſtabat i corde. aut. deſponſaui ei vos vni viro virginē caſtam exhibe xpo: et timeo ne ſicut ſerpens euā ſeduxit aſtutia ſua. ita et mentes vre corrūpant a caritate. que ē in xpo. Virginitatē corpis pauce fe̅ie habent in ecclia: ſed virginitatē cordis oīs fideles habēt. In ipa fide ⁊ virginitatē cordis timebat corrūpi a diabolo: qua qui ꝓdiderūt ſi cauſa ſūt virgines corpe. Corrupta corde. quid ſeruat in corpe. Ideo mulier catholica ꝓcedit virginē ẏ ecclia. Illa eſt enī virgo in corpe: illa nulli et facta eſt in corde: et mulier nō a marito deo. ſed a ſerpente. Quid aūt ecclia? Super aſpidē et baſiliſcū ābulabis. Per eſt ſerpentū baſiliſcus: ſi aut et diabolus rex ⁊ demoīoz. Et cōculcabis leonē et draconē. Jā ūba dei ad ecclia. Qñ in me ſpauit eruā eū. ¶ Non ſolū ergo caput eſt q; mō ſedet in celo. q; altiſſimū poſuit refugiū ſuū. ad q; nō accedit malu et flagellū nō appropiqualit tabe naculo eius: ſedet nos qui laboam in terra et adhuc in ēptatiōibz vite mi. quoz greſſus timent. ne i laqueū incidant. audiam⁹ vocē dñi dei nr cōſolantis nos et dicentis nobis. qñ in me ſpauit eruā eum. Quoniā eū qñ cognouit nomē meū: exaudiet me clamantē ad eū. cū ipo ſum in tribulatione. ¶ Noli timē qñ tribulatiōnē. ne qſi nō ſit tecū deus: fides ſit tecū. et tecū eſt dns in tribulatiōe. ¶ Aut tus ſt maris: turbatis in nauigio. q; dormit xpus. Dormiebat i nauis xpus: periclitabat hoīes. Si fides tua dormit in corde tuo. tāq; in nauicula habitat. Cū turbari xpis erroribus tuis dormientē. Exurge fidem tuā: ⁊ no tis te deſeri. quia nō vis qñ eripiat. Eripuit tres pueros de igne. Qui eripuit tres pueros. deſeruit machabeos? Abſit. Et illos eripuit ⁊ illos. Illos corpaliter. vt infideles confunderentur: iſtos ſpūaliter. vt fideles imitarentur. Cum ipo ſum i tribulatōe: eruā eū et glorificabo eū: longitudine dierū replebo eū. Que ē longitudo dierū: Vita eterna eſt. frēs nolite putare lōgitudinē dierū dici ſicut ſūt dies minores. et ſtatū dies maiores. Tales dies nobis ẏti dare: lōgitudo illa eſt que nō habet finē etna

vitā: que nobis ꝓmittit in diebꝫ lōgis.
Et vē quia ſuffitat. nō ſine cauſa dix
it replebo eū. Non nobis ſuffitat q̄ ꝑ
longū eſt in tpe ſi habet finē: et ideo
nec longū dicendū eſt. Et ſi auari ſu
mus. vite etne debem⁹ eſſe auari: ta
lem vitam deſideare que nō h̄t finē.
Ette ubi extendat auaritia mā. Ar
gentū vis ſine fine: vitā eternā de
ſidera ſine fine. Non vis ut habeat
finē poſſeſſio tua: vitā eternā q̄re.
longitudine dierū replebo eū: Et
oſtendā illi ſalutare meū. Ne hoc bre
uit ꝓtereū dū eſt. oñdam illi ſalu
tare meū. Hoc dixit. oñdā illi ipſū
xp̄m. Quare nō eſt viſus in terra?
Qd nobis magnū habz oſtendere?
Sed nō eſt viſus talu viſu qualu vi
debim⁹? Talu viſu viſus eſt. q̄li vide
rūt qui mutafierūt. Ette q̄ viderūt
mutafierūt: nos nō videm⁹ et credi
mus. Illi oculos habebāt? nos nō
habem⁹? Immo et nos cordis ocu
los: ſed ꝑ fidem adhuc tuim⁹? nō ꝑ
ſpeciē. Qñ erit ſpecies? Qñ videbim⁹
eū facie ad faciem. Quid dixit apls?
Qd nobis ꝓmittit deus in magno ꝑ
mio oīm laborū nōz? Qui d laboras
ad hoc laboras ut videas. Feſtio qd
magnū eſt qd viſura ſum? q̄ndo tota
inter nīa viſio eſt: et ip̄m magnū vi
ſum hoc eſt dīs nr̄ illius xp̄us. ip̄e q̄
h̄ūlis viſus ē. ip̄e videbit magnus
et letificabit nos: q̄o videt nō ab
angelis. in p̄ncipio erat verbū. et v̄
bum erat apud deū. et d's erat v̄bū.
Attendite qui hoc ꝓmisit ip̄m deū in
euāgelio dicentē. qui diligit me. di
liget a p̄re meo: et ego diligā eum.
Et quaſi dicet ei. et quid ei dab qui
diligit te: oñdam in q̄t me ip̄m illu.
Deſiderem⁹ et amem⁹ et flagrem⁹? ſi
ſponſa ſum? Sponſus abſens ē ſuſti
neam⁹: veniet quē deſideram? Tm
pignus dedit. nō timeat ſponſa. ne
deſerat ab ſponſo: nō dimittit pign⁹
ſuū. Qd pignus dedit: Sanguinem
ſuū fudit. Qd pignus dedit: Spm
ſanctū miſit. Talia pignora nō mitte
ret ille ſponſus ſi nō amaret: talia
pignora nō daret. Jam amat: o ſi ſic
amarem⁹? Maiorē dilectionē nemo
habet: q̄m ut aīam ſuā ponat ꝓ amī
cis ſuis. Et nos quo ponim⁹ aīas nr̄as
pro illo? Quid illi ꝓdeſt. q̄n ia altiſſi
mū poſuit refugiū ſuū? et flagellū nō
appropīquat tabnaculo eius? Sed q̄d
dicat ioh̄es? Sicut xp̄us ꝓ nobis aīam
poſuit: ſic et nos debem⁹ pro fratribꝫ
aīam ponē. Unuſq̄ſq; ponēs pro frē
aīam. pro xp̄o ponit. Qui nō paſcat
frēm. xp̄m paſcat. Cū vni ex meis mī
nimis feciſtis. mihi feciſtis. Amem⁹ q̄ tu
tem̄: tuam⁹ poſt vnguēta eius. quo
dixit in cantic tantorū. poſt odorē
vnguentoꝝ tuoꝝ curram⁹? Venit ei et
oleuit: et odor ip̄ius ip̄leuit mūdum.
Unde odor? De celo. Seq̄re ergo ad celū:
ſinō falſum vīdes q̄d dicit. ſurſū cor.
ſurſū cogitationē. ſurſū amorē. ſurſū
ſpem. Ne putreſcat in terra tritici. nō
audes ponē in humida tua ne putref
cat. qua laboraſti et meſſuiſti. tritu
raſti et ventilaſti. Quereris locū tritici
tuo? et nō quereris locū cordi tuo. et nō
quereris locū theſauro tuo? Fac q̄quid
poteris in terra: exorga. nō ꝓdes ſed re
pondes. Et quis ſeruat? Ip̄us. q̄a et te
ſaluat. Te nouit ſaluare? thezaurū
tuū nō nouit ſeruare? Quare aūt vult
vt locū mutes theſauro tuo? niſi vt
locū mutes cordi tuo? Nemo ei cogitat.
ni de theſauro ſuo. Qm̄ multi hīt ſūt
qui me nō audiūt: et nō eſt cor eorū
niſi in ſacculis ſuis. In terra eſtis: q̄
in terra ē q̄d amatis. Mittat in celū:
et ibi erit cor vr̄m. Ubi ei fuit theſau
rus tuus: ibi erit et cor tuū. Explicit
ꝑſalm⁹ xcv: Incipit ꝑſalmus xcvi⁹.

Intendite ad ꝑſalmū: det
nobis dīs apte muſicā
que hic continent: q̄. ꝑ t̄
baſtidū animoꝝ cadē di
uerſe vatic̄ tractantur.
Nam nullū aliud cantic nos docet
deus. ni fidei ſpei et caritatis: ut fides
nr̄a firma ſit in ip̄o q̄ndiu illū nō vi
dem⁹? credentes in eū quē nō videmus.
ut gnu deam⁹ cū viderim⁹? et fidei nr̄e
ſuccedat ſpes luris eius. ubi iam nō
nobis dicet. crede q̄d nō vides. Et gaude
q̄ videbis: ſpes ecā nīa intōmutabil
ſit et figat in illo. et nō nutet ꝙ fluc
tuet. nō agitet ſicut ip̄e deus in quo

figit non ꝓficiat. Spes enī mō vo
mat: tūc nō spes sed res erit. Tā diu enī
votat spes. q̄ diu nō videt qđ speratꝫ:
dicente apl̄o. Spes aūt que videt nō est
spes. Qđ enī videt quis q̄ speratꝫ? Si
aūt qđ nō videmꝰ speramus: p patiam
expectamꝰ. Modo ergo patiētia nr̄a ē.
q̄ndiu veniat qđ ꝓmissū est. Nemo aūt
patiens ē in bonis. Cū exigit de hoīe
patiētia in malis agit: q̄ dꝫ patiēs
esto. tolera. sustine. molestia est sub q̄
te deus vult esse fortē. tollerantē. longa
nimē. patientē. Sed nūq̄ deꝰpit qui
ꝓmisit: Medicus exercit ferrū ad secā
da vulnera: et dicit ei quē secaturꝰ est.
patiens esto. sustine. tolera. In doloru
bus exigit patiam: ꝫ post dolores pro
mittit salutē. Et ipe qui toleat do
lores in ferro medici. nisi sibi ꝓponat
sanitatē quā nondū hī. deficiat in do
lore quē patit. Multa ergo mala sūt
in isto seculo. intus foris. p̄sus nō ces
sant. Habūdant scandala: nemo il
la sentit. i qui graditꝫ viā dei. Et dia.
in oībus duīnis paginis ut toleret
pīa. speret futura: amet quē non
videt. ut amplectat cū venit. Laetus
enī que tertia nobis aduīgit ad fidē
et ad spem maior est sup̄ fidē et spē:
qua fides ē rerū que nō vident. cūm
aūt spēs cū vise fuerit? et spes rei ē
que nō tenet. adueniente ipa re nō erit
iam spes q̄ tenebimꝰ nō spabimꝰ: ra
ritas aūt nō nouit i aeste magis
magisq̄. Si enī amamꝰ quē nō vide
musꝰ! quō amatuī sumꝰ cū vidimꝰ:
Desideriū ergo nīm crescat: xp̄iani
nō simꝰ nisi ꝓpter futurū sclm. Nemo
pīa bona speret: nemo sibi ꝓmit
tat felicitatē mūdi quia xp̄ianus ē.
sed vtat felicitate pīa ut pt. quōmō
pt. q̄n potest. q̄tū pt. Cū adest. cōso
lationi dei grās agat: cū deest. iusti
tie dei grās agat. Vbiq̄ sit gratus:
nusq̄ sit ingratus. Et pī consolanti
et blandiēti gratus sit. et pī emēdā
ti et flagellanti et disciplinā danti
gratus sit. amat enī ille semp suc blā
diat. suc minet: et dicat qđ audi
tus in psalmo. Bonū est confitei dño:
et psallē nōi tuo altissime. Tytulus
psalmi hūt. psalmus cantici in die
sabbati. Cre et hodiernꝰ dies sabba
ti est. Hūt in pīa tpe otio quodā cor
porali languido et fluxo et luxuioso
celebrāt iudei. Vacant ei ad nugas.
et cui deus ꝑcepit observai sabbatū.
illi que deus ꝓhibet exerent sabbatū.
Vacatio nr̄a a malis opib. vacatio
illoꝝ a bonis opibus est: melius ē eni
arare q̄ saltare. Illi a bono ope va
cant: ab ope nugatorio non vacant.
Nobis sabbatū indicit deus. Quae?
Primo ubi sit videte. Intus ē. i corde
sabbatū nr̄m. Multi ei vacāt mēbris:
et tumultuant tonsōrā. Oīb hō mal
sabbatū habē nō pt. Dum q̄ enī illi tō
quescit tonsōra. et nr̄e est vt in pur
bationibz vulnat. Cui aūt bona est
tonsōra. trāquillus ē: et ipa trāquillus
tus sabbatū est cordis. Attendit enī
ꝓmissorē dīm. et si laborat in ꝓsenti
extendit spe futura: et serenat oē nu
bilū tristitie sicut dicit apl̄s. spe gau
dentes. Ipm aūt gaudiū in trāquilli
tate spei nr̄e. sabbatū nīm est. Hor
tōmendat. hortatur in isto psalo
quō sit homo xp̄ianus in sabbato:
cordis sui. id est in vacatione et tran
quillitate. et serenitate tonsōre sue
nō ꝑturbatus. Inde dicit hīt vīi solet
ꝑturbari hoīes: et dolet te agē sabba
tum i corde tuo. Primū est ut tuipse
si aliq̄d ꝓfecisti deo cōfitearis ei eo
q̄ ꝓfecisti: q̄ munera ipius sīt. nō me
rita tua. Puersi enī hoīes et ꝑturba
ti qui nō agūt sabbatū. mala sua
deo tribuūt. bona sua sibi. Si qđ bo
ni fecerit. ego feci dicit: si qđ mali fe
cerit. querit quē accuset. ne odiat
est valde īpius. ad manū sathanā
habet quē accusat. Sathanas fecit
dicit. ipe mihi ꝓsuasit: q̄si sathā
nas habeat ꝑtātem cogendi. Asta
nas habeat ꝑtātem cogendi. Astu
tiā suadendi habet. Sed si sathanas
loqueret et taceret deus: habes unde
te excusares. Nō audes tue posite
inti monentē deū. et suggerentē ser
pentē. Quare hoc fecisti. hinc a
uertunt? Non cessat sathanas sua
de malū: sed nec deus cessat āmo
nē bonū. Sathanas aūt nō cogit
īuitū: in tua ꝑtāte est cōsentire. a
Vinc itaque sabbatū nō tibi tribuēdo q̄si
nō accepis qđ accepisti: neq̄ accusando
te ab eo qđ fauis malis qui ipa sūt tua.

nō consentire. Si aliq̄d psuadente sathana malu feceris: dimitte sathanā accusa te. vt accusatiōē tua dei misericordiā meā nis. Expectas illū accusare qui nō hī venīā: te accusa. et accipis indulgentiā. Deū multi nō accusant sathanan. ꝑ accusant factū. factū meū me dixit dixit: tū diceris illi q̄re fecisti. q̄re peccasti: Et ille. fato malo. Ne dicat ergo fera: iā manus ad deū tē dat lingua blasphema. Nondū q̄dem hoc aperte dixit: sed tū attende et videq̄ hoc dixit. Queris ab illo q̄d sit fatum: et dixit stelle male. Queris ab illo q̄s fecit stellas. q̄s ordinauit stellas: nō habet quid tibi rīndeat nisi dīs. Resta tat ergo vt siue p transennā. siue p rimā longā. siue p primū deū accuset: et tū deus puniat pctā. deū facta auctorē pctōz suoz. Non pt eni fi vt puniat q̄d fecit: punit q̄d factus. vt liberet q̄d fecit. Aliq̄n aūt dimissis oī bus. oīno directe eunt in deū: et q̄n peccant dicūt. deus hoc voluit. et si nolet deus nō peccare. Ad hoc monet. vt nō solū nō audiat vt nō peccet. ꝑ accuset quia peccas. Quid ergo nos docet psalmus iste:

Bonū est confiteri dño. Q̄d est confiteri dño: In vtraq̄ re. et in pctō tuo. q̄ tu fecisti. et in bono facto confiteri dño quia ipe fecit. Cūt psalles noī dñi altissimi: q̄ rens gl'iam dei nō tuā. nomē ipi nō tuū. Si eni tu queris nomē dei. q̄rit et ipe nomen tuū: si aūt tu negleris nomen dei. delet et ipse nomē tuū. Q̄ nō aūt diri q̄eret et ipe nomen tuū: Q̄o dixit discipulis venientib; poste a. q̄ misit eos evangelizare. Cū fecis sent multa miracula. et in noīe xpi demonia eicerent: redeūtes dixerūt. dñe ecce nobis demonia subiecta sūt. Dixerūt quidē in noīe tuo: sed ille vi dit in eis quia ipa glorificatiōē gau debant. et extollebant se. et ibant i superbiam quia iussit illis expellere demonia: vidit illos q̄rere gloriam suā. et aut illis q̄rens ipse ymo conser uans noīa eorū apud se: nolite gau dere in hoc. gaudete aūt q̄m noīa vra scripta sūt in celo. Ecce ubi habes no

men. si tu nomen dei non negligas. Psalle ergo noī dei: ut firū sit apud deū nomen tuū. Psalle aūt deo. q̄d ē fres: Psalterū organu genus ē. tendas habet. Opus nīm. psalterū nīm ē. Q̄ rūq̄ manibz opat opa bona psallit deo: quicūq̄ confitet. cantat deo. Cantare: psalle opibus. Ad quā vem: Ad āntiandū mane miam tuā: et veritatem tuā p nocte. Q̄d sibi vult q̄ mane annūtianda est mia dei. et p nocte veritas dei: Mane dicat q̄n nobis bene est. nox dicat q̄n tristitia tribulationib est. Q̄d ergo dicat breuit: Q̄n do tibi ē bene gaude deo: q̄ mia ipius est. Jam tu forte dices. si ergo gaudeo deo q̄n mihi bene ē. quia mia ipius est: q̄n in tristitia i tribulatione sū quid facio: Miscetordia ipius est q̄n m̄ bene ē: crudelitas ergo ipi q̄n male ē: Si laudo miam q̄n bene ē: reph̄ndo ergo crudelitatē. q̄n male ē: Nō. Sic q̄n bene ē lauda miam: q̄n male est lauda veritatē. Quia pcta flagellat nō est iniquus. In nocte erat daniel q̄n orabat. Erat eni in captiuitate babilon: erat in pctē hostiū. Tūc ml'ta mala sancti patiebant: tūc ipse in lacū leonū missus ē. tūc tres pueri in ignem papitati sūt. Per patiebat in captiuitate pplus isrl'. nox erat. p nocte confitebat daniel veritatē dei: dicebt i oōne. peccauim⁹. ipie egim⁹ iniquitatē feriam⁹: nibi dñe gloria. nob confusio. Veritatē dei āntiabat p nocte. Q̄d est veritatē dei āntiare p nocte: Non accusare deū. q̄ aliquid pateris mali: sed tribuic illud pctis tuis. emēdationi ipius. ad āntiandā mane miam ipius. et veritatē p nocte. Cū miam annūtias mane. et veritatē p nocte: semp laudas deū. semp confiteris deo. et psallis noī eius. In decachordo psalterio cū cantico i cythara. Decachordū psalterū nō modo audistis. Decachordū psalterū significat. decē precepta legis. Sed cantare i illo opt est. nō portare psalterū. Jā et iudei habent legē: portant et nō psallūt. Q̄ sūt qui psallunt: Qui opant. Paucī ē qui opant cū tristitia nondū psallunt. Qui st qui psallūt: Qui cū hy

lautate facaũt bene. In psallendo enī hylaritas ē. Et quid dicat aplūs: Hylarem enī datorē diligit deus. Qcq̄d facis tū hylaritate fac bonū: tūc et bene facis. Si aūt tū tristitia facis: fit de te nō facis. et portus magis psalterū nō cantas. In psalterio decacordo tū cantato in cithara: hoc ē in verbo et ope. Cū cantato in verbo: in cithara in ope. Si verba sola dicis: quasi cantricū solum habes. et citharā nō habes. Si opans et nō loquens: quasi solā citharā habes. Propter hoc et loquere bñ. et fac bene: sic habē cantricū cū cithara. Quia locūdasti me dñe in factura tua: et in opibus manuū tuarū exultabo. Vide quid dicat. Tu me fecisti bene viuentē. tu me fōvisti: si q̄d forte boni facio. in factura manuū tuarū exultabo: quō dicat aplūs. ipsius ei sum figmētū. creati in opibus bonis. Nisi enī te fōvret ad opa bona: nō nosset nisi opa tua mala. Qui ei loquit mendaciū. de suo loquit. hoc enī angelū dicat. Dē pctīm mendacii est. contra legē est enī: contra veritatē q̄cq̄d ē mēdacii dicat. Ergo quid aut? Qui loquit mēdaciū de suo loquit: id est qui peccat. de suo peccat. Attendite ergo cuī sententia. Si enī qui loquit mendaciū. de suo loquit: restat ut q̄ loquit veritatē. de deo loquat. Ideo dicit de alio loco. de verax solus: oīs aūt homo mēdax. Nō tibi dic in hac sententia. vade secure mētire q̄a homo es. Imo vide te hoem q̄ mendax es: et ut sis verax bibe veritatem. ut deo curras. ut sis verax. Qā de tuo illam nō potes hīe: restat ut unde illā bibas vñ fluit. Quō si a luce ītersis in tenebris es. quō lapis nō desiderauet. sed ul'a sole. ul' ab igne. si eum calori subtraxeris frigescat. ubi apparet. qua q̄d ferebat nō erat ipsius. sī ferebat ul'a sole ul' ab igne: sic et tu si a deo retexeris frigescis. si ad deū autem resteris feruescis. sicut dicit apls. spū feruentes. Item de luce q̄d dicat: Si ad eū attexeris. in lūce eris. Ideo psalmus dicat. attendite ad eū et illuminamī: et vultus vī nō erubescent. Quia ergo boni nichil potueris opari nisi illūiatus et a lūce dei et feruefactus a spū dei: q̄n vi deris te bene opantē confitē deo. et dic q̄d ait aplūs. dic tibi ne extollaris. Qd enī habes q̄d nō accepisti: Si aūt accepisti: q̄d gl'iaris quasi nō accepis: Hinc ergo confitet dñō: et docet nos bonā confessionē et dicat. Locūdasti me dñe in factura tua: et in opibus manuū tuarū exultabo. Qd agim de ill' q̄ male viuūt et florent: Hi enī pturbatum aiīm habent: et qui pdit sabbatū vide: se cotidie in bonis opib; versantē et laborantē in angustia rerū. forte in inopia rei familiaris. forte ī fame et sitī et nuditate. forte se in tartara bona facientē. et illū a quo in tartara mittit malefacientē et exultantē: et sīm trat in tot pessima cogitatio adūsus deū et dicat. deus q̄re tibi seruio. quare obedio verbis tuis: Non rapui aliena. nō furtū feci: nō hoīem occidi. nō tui pximi rem cōtrectauī: nō falsū testimoniū adversus aliquē dixi: nō pēi vl' mīi iniuriam feci: nō ad ydola īclinatus sū. nō autem pi nomen dñi dei iuanū: seruaui me a pctō. Enūat derē cordas id est decem pcepta legis: et interrogat se sīdm singula. et videt se nō peccasse in vno. et cōtristat quia talia mala patit: et illi qui nō dicd aliqs cordas tāgit. sonet tangit ipm psalterium. et nichil boni opant. consulit ydola. et forte tūc vident xpiani q̄n nichil mali patiunt domus eorū: q̄n alicui ibi tribulatio est. curritur ad phitonē a sortilegū. a mathematicū: dicit illi nomē xpi. subsannat. torquet os: dicit illi fidelis aut cōsulis mathematicum: Et ille. recede a me. ipse in pdidit res meas: nā pdidissem et in planctu mānsissem. Homo bone nōne signas te signo crucis xpi: et let oīa ista plubet: Gaudes q̄ res tuas īueisti: nō es tristis q̄ tu periisti: Quīto melius tunica tua periret q̄n aīa tua: Sic sannat in his oībus: cōtumelios ē parentib; odit fratrē. īsectat usq; ad mortē: furat ubi occasionē īuenerit. a falso testimonio nō cessat: īsidiat mīmonio alieno. cupisat rē proximi sui. Fornicat et oīa: et florent in diuitiis. in honorib; in excellentia mūdi huius. Videt eū ille miser bene

opans. et mala patiens: p turbat
et dicat. Deus. puto mali tibi placent.
et bonos odisti: amas eos qui faciunt
iniquitatē. Si cōmotus fuerat. et illi co
gitatiōi consensit: pdet sabbatū de
corde. Iā incipit ad psalterū hoc nō
attendē deuiauit inde: sine causa tā
tat. bonū est cōfiteri dño. et psallere
nōi tuo altissime. Iam pdito sabbato
ab interiore hoīe. et exclusa qete cordis
et bona cogitatiōe repulsa. incipit iā
imitari illū quē videt in malis floē
tem: et cōuertit se ipe ad faciēda mala.
Deus aūt patiens ē. q: eternus ē: no
uit diem iudicij sui. ubi oīa examinat.
Hoc nos docens quid ait: Quām mag
nificata sūt opa tua dñe: nimis pro
funde facte sūt cogitationes tue. Ecce
ra frēs mei nullū mare tā profundū ē.
quā est ista cogitatio dei. ut mali floreā
ant. et boni laborent. Nichil tā profun
dū. nichil tam altū: ubi naufragat
oīs infidelis. in isto alto. in isto profundo.
Vis tu scire profundū hoc? A ligno xpi
noli resilire: nō ingredis. tene te ad
xpm. Quid est qđ dico tene te ad xpm:
Ideo voluit ipse in terra laborare. Au
disti cū ps̄ia legēretur, nō aūtasse eum
scapulas a flagellis. nō aūtasse faciē
ab sputis hoīm: nō aūtasse maxillas
a palmis eorū. Quare oīa ista pati vo
luit? nisi ut consolet patiētes: Nā po
terat et ipe in fine resuscitare carnē su
am: sed tu qui nō videras nō esset qđ
sperares. Non distulit resurrectionē
suā. ne tu adhuc dubitares. Eo ergo
fine pate. et tolera tribulationes in mū
do quas attendisti in xpo: et nō te mo
ueant qui fecerūt mala. et isto seculo
florent. Nimis profunde facte sūt cogita
tiones dei. Ubi ē cogitatio dei: Ad p
fectū habenas larat: sed postea as
tringet. Noli gaudere ad piscē qui in
esca sua exultat: nondū traxit ha
mū piscator. Nā iam ille hamū habz
in faucibz. et qđ tibi videt longū bre
ue est: oīa ista cito trāseunt. Qđ est
longa vita hoīs ad eternitatem dei.
Vis esse longanimis: Vide eternitatē
dei. Nā attendis addies tuos pauos:
et diebus tuis pauis vis impleri
oīa. Quę oīa: Ut dāpnent omīs
īpij. et coronet omīs boni. Istis diebus
tuis vis hec impleri: Implet ea deus in
tēpore suo. Quid tu tedū pateris et fa
tas: Eternus ē. tardat. longanimis ē:
tu aūt dicis. ideo nō sū longanimis q:
pauus sum: sed impatiēte habes. Iūge
tor tuū eternitati dei: et cū illo eternus
eris. Quid enī dictū est de pauibus:
Oīs caro fenū. et oīs claritas carnis
vt flos feni: fenū aruit. et flos decidit.
Oīa ergo arefactū et decidūt. nō verbū
illud. Verbū enī dñi manet in eternū.
Transit fenū. trāsit claritas feni. sed
nō habes quo te tenear: verbū dñi
manet in eternū. Dic ergo illi. nimis
profunde facte sūt cogitationes tue. Te
nuisti lignū: transis p ista, p fūdita
tem. Videos ibi aliqđ? intelligis ibi a
liquid: Intelligo dicis. Si iā xpianus
es et bene eruditus: dicis. Deus iudi
cio suo reseruet oīa. Boni laborant.
q: flagellant ut filij: mali exultāt.
q: dāpnant ut alieni. Duos filios hz
homo: alterū castigat. alterū dimit
tit. Fecit vnus male. et nō corripit a
patre: alter mor ut se mouerit. colaphis
tedit. flagellat. Unde ille dimittit.
et ille redit? in qua hunt reso hereditas seruatur: Ille aūt dimissus ex
hereditatus est. Videt eū nō habere
spem: et dimittit eū ut faciat quod
vult. Puer aūt qui flagellat. si cor
nō habuerit et īprudens fuit et stul
tus. gratulat fratri suo qui nō va
pulat? et gemit de se et dicit in corde
suo. tanta mala faciat frēs meus. qđ
vult faciat contra p̄cepta pris mei.
et nemo faciat illi durū verbū: ego
mor ut me mouero tedor. Stultus ē.
īprudens est: attendit qđ patit. et
nō attendit quid illi seruet. Ideo cū
durisset. nimis profunde facte sūt cogi
tationes tue: subiecit statim. Qui
īprudens nō cognoscet: et stultus nō
intelligit ea. Que sūt que nō intel
ligit stultus. et que nō cognoscit im
prudens: Quī coronātur p̄ōres si
cut fenū. Quid est sicut fenū? Duret
cū hyemps ē: sed estate arescit. Attē
dis florentē? quid citius transit?
Qđluandus qđ viridius: Non te de
lectet viriditas ipius? si time arui

tatem ipōrum. Audista pōtores sicut fe
nū: audi et vos stolos. Quō: Ecce interū vi
dete pōtores: sicut fenū florent bene.
Sed qui sūt: Qui nō cognoscūt stulti
et īprudentes. Cū eorū t̄ pōtores sit
fenū: et pspexerūt oīm̄ q̄ opant̄
īiquitatē. Oīm̄ qui in corde suo nō rec
ta sentiūt de deo: pspexerūt pōtores ori
entes sicut fenū. idest florentes ad tē
pus. Quare illos pspicūt: Ut īte
reant in stīm seculū. Attendūt enī flo
rem ipsorū tpalem. et imitant illos:
et volentes cum illis florere ad tēpus
intereunt in eternū: hoc ē ut īntereant
in stīm stī. Tu aūt altissim⁹ in et
nū es dne: expectans desup exēmitate
tua q̄n tñseat tēpus īiquor. et veniat
tēpus iustorū. Oīm ecce. Intendite
frēs. ia et ipe loquit: loquit ei et pso
na nīa. loquit et psona corpoīs xpi.
Ipūs enī loq̄tur in corpe suo. idest in
ecclia sua. Iam vīdistī se eternitati dei.
Dixit vobis paulo añ direbā. longani
mis ē deus et patiēs: oīa ista q̄ vidz
mala a malis fi tolerat. Quare: Qa
eternus ē. et videt q̄d illis seruet. Vis
et tu ee lōganimis et patiēs: Fuge te
eternitati dei: cū illo expecta illa q̄ inf
te sūt. Cū enī adhesert cor tuū altis
simō: infra te erūt oīa mortalia. t dixit
q̄d sequit. Quīm ecce īimica tui pibūt.
Quō florent. postea peribūt. Qui sūt
īimici dei: Frēs forte illos solos puta
tis īimicos dei qui blasphemāt: Sūt
quidē et ipi et atroces isti q̄ nec līgua
nec cogitatiōibz malis parāt̄ īimi
cis deo. Et quid fecerūt deo excelso. et et
no: Si pugnū in colūpna feriās tu
lederis: et putas q̄ blasphemio deū
puniās: Non. Tu disrūpcris: nā nul
lū facis deo. Sed īimici dei apte blas
phematores sūt: et cotidie occulta inue
nūt. Cave tales īimicitias dei. Ps dā
enī occultos īimicos dei scīptura apit:
ut quia nō illos potes nosse corde tuo.
noueris illos i scīptura dei. et caueas
īueniri cū illis. Apte dixit iacob⁹ in e
pistola sua. Nescitis q̄ amicitia hui⁹
mūdi. īimicitia dei cōstituit: Audisti.
nō vis esse īimicitias dei: noli ee amic⁹
hui⁹ mūdi. Nā si amicitias fuis hui⁹ mū
di: īimicitias eris dei. Quō enī non pt
fieri adultera cōiunct̄ i īimicitia ee vi
ro suo: sic aīa adultera amore rerū se
cularū. nō pt nisi īimica ee deo. Ti
met sed nō amat. Penas timet. non
iusticia delectatur. Ergo īimici dei oēs
amatores mūdi. oīm̄ iqsitores nu
garū. oīm̄ cōsultores sortilegor. ma
thematicorū. phitonū. itrent ecclias.
nō intrent ecclias. īimici dei sūt. Ad
tempus pñt florere. sicut fenū: pibunt
aūt cū ille inspicē cepit. et iudicū su
ū in omnē carnē adduxerit. Iunge te
scīpture dei: et dic illud cū isto psalmo.
q̄m ecce īimici tui pibūt. Nō ibi mue
niais ubi peribūt. Et dispgent oēs
qui opantur iiquitatē. Quid tu qui la
boras mō si īimici dei pibūt. et dispr
gent oīm̄ qui opant̄ iiquitatē: Tu
qui int̄ ista scandala. int̄ iniquitates
humanas gemis. qui tribulais i tribu
laris gaudes in corde. q̄d tu: Quē t̄ spes
o corpus xpi: O xpe qui i celis sedes ad
dexterā pris. sed pedibz tuis et mem
bris tuis laboras in tra. et dixis. Saul
le saule q̄d me psequeris: tu quā spē
habebis. si īimici dei peribūt. et dispr
gent oīm̄ qui opant̄ iiquitatē: Qd
tibi erit: Et exaltabit̄ sicut vnicor
nis cornu meū. Quare durit sicut vni
cornis: Aliqñ vnicornis sup bia sigt:
aliqñ vnicornis exaltationē vnita
tis sigt. Qa vnitas exaltat̄: oīs he
reses cū īimicis dei pibūt. Et exalta
bit̄ sicut vnicornis cornu meū. Et q̄n
etit: Et senectus mea i mia pīgui
Qd dixit senectꝰ mea: Nouissima mea.
Quō in etatibz nīis nouissima senectꝰ
t: sic totū hoc qd modo patit̄ xpi or
pus in laboribz. in erūpnis. i vigili
is. in fame. in siti. in scandalis. īiqui
tatibz. i pressuris. uuētus ipi⁹
est. Senectus ipi⁹. idest nouissima ipi⁹
in leticia erūt. Et intendat tantas
vīa. q̄ dixi senectuti ne putetis q̄ mo
rtem. homo enī in carne ideo senescit.
ut moriat̄. Senecta ecclie candida e
rit recte factis: morte nō corrūpitur.
Qd est caput senis. hoc erit opa nīa.
Videtis q̄ admodū canescit. caput et
īalbescit. q̄n tūcū q̄ senectus aredit.
Qui bñ senescit ordine suo. ipis illi
aliqñ in capite capillū nigrū. t nō

iuenis: sic ñ fuerit vita nr̃a tal' vt
queratᵗ nigritudo pcōm. et nō iuueni
abᵗ. Senecta tua iuuenilis ē: senecta
ista viridis ē. semp virebit. Audistis
de feno pcōrū: audite de senecta iusto-
rū. Senectus mea in mia pinguis.
Et respexit oculus meus inimicos
meos. Quos dixit inimicos suos? Oēs
qui opantᵗ iniquitatē. Noli attendē
q̄ amicus tuus iniuriet? Incurrat ne
gotiū: et tibi illū pbas. Inapis veire
tontᵉ iniquitatē ipsius. et tibi videbis.
quia q̄ tibi blandiebatᵗ inimicus erat:
sed nondū pulsauerat. nō ut īstituere
tᵗ in corde qđ nō erat. sed ut erūperet
qđ erat. Et respexit oculus meus in
micos meos: Cum ecce q̄ insurgūt
in me. malignantibus audiet auris
mea. Qui? In senecta. Qđ est in senec
ta? In nouissimo. Et qđ audiet auris
nr̃a? Stantes ad dexteram audiemus.
qđ dixitᵗ eis qui sūt ad sinistrā. ite in
ignē eternū. qui patus ē dyabolo et
angelis eius. Ab isto auditu malo.
iustus nō timebit. Datus q? dñm est
in quodā psalmo. in memoria eterna
erit iustus: ab auditu malo nō time
bit. Quo auditu malo? Ite in ignem
eternū qui patus ē dyabolo et ange
lis eius. Et in eis qui insurgūt in me
malignantibus audiet auris mea. Trā
sit fenū: transit flos pcōrū. Quid de
iustis? Iustus ut palma florebit.
Illi cremuntᵗ sicut fenū: iustus vt pal
ma florebit. In palma altitudinē
significauit. Forte et hoc significauit.
in palma. q? in nouissimus suus pul
chra ē: vt unusquisq; eius a terra duas.
finē ipius in tantum ie. ubi habz totā
pulchritudinē. Aspera radix videtᵗ
in terra: pulchra comus sub celo est.
erit ergo et tua pulchritudo in fine.
Radix tua fira sit: sed sursū versus
habens ramos radicē nr̃am. Radix enī nr̃a
xps est qui ascendit in celū: humilia
tus exaltabitᵗ. Quia iustus ut palma
florebit: vt cedrus libani multiplicabitur. Videte
quia arbores dicit. Iustus ut palma
florebit: vt cedrus libani multipli
cabitur. Nūq? tū sol excaut aresat
palma? Nū quid aresat cedrus? Cū
nūt sol ardens aliq̄n fuit. aresat
fenū. Venit ergo audiūt vt aresant
pcōres. et vireſtant fideles. Velut cedr
in libano multiplicabit. Plantati in
domo dñi. in atriis domus dei nr̃i flore
būt. Adhuc multiplicabūtᵗ in senecta
ubertate. et pinguissimi erunt vt annūtientᵗ.
est sabbatū qđ vobis paulo ante cōmen
daui. unde habet titulū psalmus. Tran
quilli sūt vt annūtient. Quare tran
quilli vt annūtient? Nō illos mouet
fenū pcōrū. Cedrus et palma nec in tem
pestatibz turbatᵗ. Ergo tranquilli sunt
vt annūtient. Et vide. quia nō annūti
andū est et subsānantibz oībus. O mi
seri hoīes amatores mūdi. annūtiat
vobis q? plantati sūt in domo dñi. Et
confitentᵉ dño in cantico et in cithara.
in verbo et ope annūtiant vobis: et di
cūt vobis. nolite seduci felicitate iniq̄
quoz. Nolite attendē florē fenī: nolite
attendē ad temporalia bōa. metuū mi
seros. Nec ista bōitudo que foris mō
stratᵗ vera ē: nec in corde bō. q? torquetᵗ
mala conscia. Tu aūt tranquillus esto:
sperans de promissis dñi dei tui. Quod
cū annūciabis in tranquillitate? Cum
rectus dñs. et nō est iniq̄tas in eo. In
tendite frēs. Si plantati sumus in do
mo dñi: si volūs florere sicut palma.
et multiplicari sicut cedrus libani. et
nō aresce sicut fenū sole tandente. sicut
hij qui videntᵗ florere sole absente? Si
ergo nō vultis esse fenū sed palma et
cedrus. quid annūciabitis? Cum rec
dñs: et nō est iniq̄tas in illo. Quo
nō est iniquitas? Tanta mala facit.
sanus ē. filios habet. plenā domū.
habūdat gloria. exaltatᵗ honoribz.
de inimicis vindicatᵗ: et oīa mala
cōmittit. Alius innocens sui negotii.
nō rapiens aliena. nō contra quēq̄
faciens. laborat in vinculis. in ca
tenis: in inopia estuat et suspiratᵗ.
Quo nō est iniquitas in eo? Esto tra
quillus et intelligens. Nā perturba
ris: et in aurículo tuo obscuras tibi
lucem. Nadia? tibi vult etiam dī;
noli facere tibi nubilū de perturbati
one. Esto tranquillus in te: et vide q?
dicā tibi. Quia deus etiam ē. quia
modo pat malis. adducens illos
ad penitentiā. flagellans bonos.

cudiens illos ad regnū celorū: nō est
iniquitas in eo. Noli timē: ecce ego fla
gellatus sū tantū. manifestū est. cōfi
teor peccaui. Non enī dixo me iustum.
Hoc enī dixit plenius. qñ ē forte qs ꝑ
in aliqua miseria. in doloribꝫ. intrās
consolari illū. Et ille. peccaui fateor: st̄
pcā mea. agnosco illa. Sed nūq̄d tāta
peccaui. qñta ille? Ego nouī qñta fecit
ille: ego nouī qñta cōmisit. Pcā mea
sūt fateor illa deo: sed minora st̄ q̄ illi.
et ecce ille nichil mali patit. Noli tur
bari. nīq̄ullus esto: vt scias qñ rect⁹
dñs. et nō est iniq̄tas in eo. Quod si te
ꝓpterea flagellat mō. qua nō ē suat
ignē sempiternū? Qd si illū ꝓpterea di
mittit mō. qua auditurus ē. ite ī ig
nem eternū? Sed qñ? Cū tu posit⁹ fu
eris ad dexterā. tūc dicet positus ad si
nistrā. ite in ignē eternū. qui patus ē
dyabolo et angelis eius. Non te ergo
ista moueāt: nīquullus esto. sabbati
za et anniūcia. quoniā rectus dñs dꝫ.
et nō est iniquitas in eo. Expliat psal
mus xa⁹: Incipit psalmus xaj⁹.

Psalmi huius titulū nī pro
nūciaret auditum⁹: t qd
sibi velit de scriptura dei. hꝫ.
ex libro geneseos. nō est dif
ficile cognoscere. In tytulo
eni tam ꝙ āmonenī in lumine. qd int⁹
queram⁹. In scriptis ergo ē ita. Lau
dauit ipius dauid in die qñ sabbatū.
qñ fundata ē terra. Heri dātes ergo
pōs dies qd fecerit deus. qñ creauit
et ordinauit vniuersa. a ꝓma die vsq
ad septimū diem. sāctificauit eī septimū.
q in illo requieuit post oīa opa q̄ fecit
bona valde: et inuenim⁹ eū sexto die
fecisse. qui dies hꝫ cōmemorat⁹. qua
dixit qñ sabbatū. oīa aīalia in terra.
Deū ipso die fecit hoēm ad ymagīē
et silitudinē suā. Non aūt sīc fecisse
illi dies sic sūt ordinati: nisi q et ista
sic futura erant. qñq̄ requieturam⁹ ī
deo. Tūc aūt requieturam⁹ si facimus
oīa bona. Ad hoc exemplū dīn est
de deo. requieuit deus septimo die. nī fe
cisset oīa opa bona valde. Non eī
fatigatus est. vt requiesceret. Aut modo
nō opat⁹? nī apte dīs xp̄us dixit.
Pr̄ meus usq̄ nūc opatur? Dixit illis
enī iudeis qui carnaliter sentiebant
de deo: nec intelligebāt q̄ deus tam
quete opat⁹. et semp opat⁹. et sp̄ q̄etus
ē. Ergo et nos quos in se voluit dꝫ tūc
figurare. posse oīa opa bona habere
mus requiē. Et quidē opa nīa bona
frēs que hic opamur in seculo qñ req
iem. quasi cū labore sūt: et requies illa
in spe est. nondū tenet⁹ in re. et nī esset
in spe defecim⁹ in labore: sī tūc erūt opa
laboriosa et bona. Qd enī tam bonū.
quā id quod āmonebat grialit. oīs
qui habet duas tunicas det nō habenti?
et qui habet escas pascat esurientem?
Nudū vestire bonū opus ē. Nūq̄d sēp
erit hoc opus bonū: Habz aliqñ tūc
laborē: sed habet solatiū in spe futē
quetis. Quantū aūt laborē habet
qd vestis nudū? Bonū opus nō mul
tū laborat: malū opus hꝫ laborē.
Qui enī vestit nudū si habet vnde
faciat nō laborat: si nō habet vnde
faciat. gloria in excelsis deo. et ī ter
ra pax hoīibus bone voluntatis.
Qui aūt vult spoliare vestitū? q̄tū
laborat quis enūciat? Et tamē ista
tūc futura sūt. cū venerim⁹ ad illam
requiē ubi nemo esurit qui pascat.
nemo nudus ē qui vestiat. Deo q̄
et ista tūc futura sūt opa bona. Hic sec
tus iste dies qñ pficiunt opa bona
valde habet vesperū: in sabbato nō
īuenim⁹ eē vesperam. q requies nūq
nō habebit finem. Vespa enī ꝓ fine
ponit. Si ergo sexto die fecit dꝫ hoīem
ad ymaginē suā: īuenim⁹ sexto sēclo
venisse dnīm ihm xp̄m. vt reformaret
homo ad ymaginē dei. Primū enī
tempus tam q̄ ꝓmus dies. ab adā
usq̄ ad noe. Secūm tempus tā q̄ secūs
dies. a noe usq̄ ad abrahā. Tertiū tē
pus tam q̄ tertius dies. ab abraham
usq̄ ad dauid. Quartū temp⁹ tam q̄
q̄rtus dies. a dauid usq̄ ad trāsmigra
tionē babilonie. Quintū tēpus tam q̄
q̄ntus dies. a trāsmigratione in bab
lonā usq̄ ad pdicationē ioānis. Sext⁹
dies iam a pdicatione ioānis agitur
usq̄ ad finē: et post finē sexti diei pue
nim⁹ ad requiē. Modo ergo sext⁹ dies
agit⁹. Si sextus dies agitur: videte q̄d
habeat titulus in diem qñ sabbati

qñ fundata est terra. Jam audiamus ipm psalmū: ipm integrem. quo fundata ē terra. ne forte tūt frā est terra. Met in genesi sit legim. Qñ ergo fūdata est terra: Qñ. nisi tū sit qđ lectū est mō in plo. si tamē status in fide vt stabiles et īmobiles: Cū oīb qui credūt p vniūsa terrā īmobiles sūt in fide. fūdata est terra: tūt sit homo ad ymaginē dei. Qđ sigt sextus ille dies genesi. Sed quo sciat illud deus: Quo fūdata ē terra: Xpūs venit ut fundaret terrā. fundamentū aliud enī nemo pt ponē. pret id qđ positū est. qđ est xpūs ihūs. De illo ergo cantat psalmus.

Dñs regnauit decorem induit: iduit dñs fortitudinē et pcinxit est. Videmus qa duo ab re̅s iduit. decorē et fortitudinē. Vt quid aūt: Vt fundaret terram. Sequit ei. Etei cōfirmauit orbem terrē. qui nō cōmouebit. Vnde cōfirmauit: Qa decorē induit. Non cōfirmaret si solū decorē induceret. et nō fortitudinē. Vide ergo decorem: Quare fortitudinē: Vtrūq enī dixit. dñs regnauit decorē induit. iduit dñs fortitudinē et pcinxit est. Nostis frēs quia dñs nr cū venisset in carne. hys quibz pdicabat euangelū. alys placebat. alys displicebāt. Illa dicisse sūt adiūsus selingue iudeorū: aly dicebant qz bonus ē. aly dicebant nō. sed seducit turbas. Aly ergo loquebant bene: aly detrahebāt. lacerabāt. mordebant. cōtumabāt. Ad eos ergo quibz placebat decorem iduit. ad eos quibz displicebat fortitudinē induit. Imitaē ergo et tu dominū tuū. vt possis esse vestis ipi. Esto tū decore ad eos quibz placēt bona opa tua: esto fortis adūsus detractores. Audi paulū aplm imitantē dominū suū. quo et ipe habuit decorē. habuit et fortitudinē. Xpi bonus odor sumus īquit in oī loco. et in hys qui salui fūt. et in hys qui pereunt. Quibz enī placet bonū salui fiunt: q detrahunt bono pereunt. Qđ suū erat ille odorē habebat bonū. imo bonus odor erat: sed de miseris qui et bono odore morūt. Non enī aut. ullis bonus odor sum: ullis malus odor sum: sed xpi bonus odor sumus aut in oī loco. et in hys qui salui fūt. et in hys q pereunt. Subiecit statim. alys quidē sum odor vite in vitā: alys odor mortis in mortē. Quibz enī erat odor vite in vitā. decorē induerat: quibz erat odor mortis in mortē. fortitudinē induerat. Si autē tūt gaudes qñ te laudant hoīes. et placent illis bona opa tua. tū aūt vitu peraucēt defixus in bonis opibz. et qñ fructū bonorū opm te pdidisse arbitratis. quia īuenis reprehensores: nō steteris īmobilis. nō ptines adorbē terrarū qui nō īmouebit. Induit dñs fortitudinē. et pcinctus ē. De ipō decore et fortitudine habet aliū locū apls paulus Parma iustitie dextera et sinistra. Vide ubi decorē. ubi fortitudinē. In gloria decorus: in ignobilitate fortis. Apud alios gloriosus pdicabat: apud alios ignobilis reprehendebat. Decorē afferebat eis quibz placebat: fortitudinē adiūsus eos quibz displicebat. Et sic enumerat omīa usq in finē. ubi dixit. qsi nichil habentes et omīa possidentes. Cū oīa possidet decorus ē: cū nichil hīt fortis est. Non ergo mirū est si sequit. etei firmauit orbem terre qui nō īmouebit. Quō enī nō īmouebit orbis terrarū: Cū credūt in xpm omīs fideles. et parati sūt ad vtrūq gaudē: tū laudātibus fortes esse aduersis vituperātes. nō molles sē linguis laudātiū. nec frā gi linguis vituperantiū. Forte qram et de hoc verbo. qua ē dixit pcinctus ē. Cinctio opera sūt: tūt enī se quisq tūgit tū opaturus est. Sed quare non dixit cinctus ē. sed pcinctus ē; Dixit enī in alio psalmo. accingē gladium tuū cīa femur potentissime: pli sub te cadent. Ibi dixit accingē. neq pcingē. sed accingē. Accingens enī qñ aliq ad ūtrecis latera tuo pūctionē. Ideo accingere gladiū tuū. Gladius dñi vnde debellaut orbē terrarū. ota dē dos spūs nequit nisi in veritate sermoīs dei. Arc cīta femur accingē dixit gladiū: Aliud quidē de alio psalmo ad cinctionē dictum: sed tñ qua īmeōrati ē. nō est pūtermittendū. Qđ est accinctio gladij cīta femur: Q femur carnē sigt.

Non enī aliꝰ debellaret dñs orbem terraruī: ñ in carne veniret gladiꝰ veritatis. Hic ergo quare p̄anctus est: Qui se p̄angit. añ se ponit aliq̄d quo p̄angit. Unde dicit. p̄anctus ē in thco. et lauit pedes discipulorū suorū. Quia enī tūc humilis fuit. q̄n in thco p̄anctus est: lauit pedes discipulorū suor. Oīb aūt fortitudo in hūilitate: q̄ fragilis est oīb superbia. Ideo cū de fortitudine dicēt. addidit p̄anctus est: vt reuelas deū p̄anctū humilem. q̄n pedes discipulor lauit. Et exhorruit petrus dñm suū. mgrm suū: minꝰ dui mgrm suū. cū diuisset dñm suū curuantē se añ pedes suos. et lauantē sibi pedes erpauit et dixit. Dñe nō lauabis m̄ pedes. Et ille. qd̄ ego facio. tu nescis mō. scies aūt postea. Et ille. nō lauabis m̄ pedes ī eternū. Et ille. si nō lauero te. nō habebis ptē mecū. Qui primo petrus erpauerat dñm lauantē sibi pedes. plus erpauit nō habebis ptem mecū? et credidit nō sine causa aliqt fatē dñm. nisi q̄ erat illud. forte sacramentū: et ait. dñe nō pedes tantū. sed et caput et totū. Et ille. qui lotus ē semel. nō habet necessitatē iterū lauādi: sed ē mūdus totus. Nō ergo ad sacramentū tamq̄ mūdationis p tinebat qd̄ lauit pedes. sed ad exēplū hūilitatis. Hoc ei dixerat. qd̄ enī ego facio nescis. scies postea. Videamus si scierūt postea. videamꝰ si aperuit illis qd̄ faciebat: vt videamꝰ dñm p̄anctū fortitudine. q̄n in hūilitate ē tota fortitudo. Cū lauisset eis pedes. rursus discubuit. et ait illis. Diuitis me mgrm et verū dicitis. sū etei: diuitis me dñm et verū dicitis. sū etenim. Si ergo ego mgr et dñs vr laui vobis pedes? quō oportet vt hoc vobis īvicē faciatis: Si ergo in hūilitate ē fortitudo: nolite timere superbos. Humiles tamq̄ petra sūt. Petra deorsū videt. sed solida ē. Superbi quid? Quasi fumꝰ et si altus fuit euanescit. Ergo ad hūilitatē dñi referre debemꝰ qd̄ p̄anctus est: scdm tōm eōrationē euangelij. qd̄ p̄anctus ē vt lauaret pedes discipulis suis. Est aliud qd̄ in hoc vbo possumꝰ intelligere. Dicimꝰ q̄ qui se p̄angit. añ se ponit qd̄ sibi aduīgit vt se tangat. Quia ergo illi qui detrahunt nobis aliq̄n nobis absentibus facūt tāq̄ post dorsum suū. aliq̄n cōtrā nr facie sicut dñs faciebāt. penitenti in cruce. si filiꝰ dei ē descendat de cruce? nō opus habes fortitudīe. q̄n tibi aliq̄s detrahit absenti. q̄ nō audis nec sentis: si aūt in facē tibi dicat. opus ē ut fortis sis. Qd̄ est fortis sis: Vt feras: ne forte ideo te putes fortem cū audieris. q̄ pugnis pugno. nec tus cōuicio. Non est ista fortitudo. sed virtus patias cū ab ira vitus eis. Et valde stultū est hoīem virtū fortē dicē: cū dicat scriptura. melior est qui vincit irā. q̄n qui rapit ciuitatē. et leonē dicit ee victorē. q̄n ciuitatis raptuatorē. Habes ergo aduersarū magnū in tempo: cui audito cōuicio ira cepit surgē. vt reddas malū pro malo. Recordare verba apli. nō reddentes malū pro malo. nec maledictū pro maledictō? hijs verbis recordatis frāgis irā. teneb fortitudinē: et q̄a tota te ille maledixit nō post dorsū tuū p̄anctus ē illa. Jam tertia audiamꝰ: breuis psalmus ē. Etenī o fin aut orbem terre qui nō commouebit. Videtis frēs. multi credūt in cpm. magna turba est: et cū in hac ecclia magna audistis mō cū euāgeliū legēt. q̄ veniet dñs ferens palam in manu sua. et mūdabit aream suā? frumentū recondet in horreo. paleas cōburet igni ineztinguibili. Sūt ergo per totā terrā. et boni et mali. Bonū grana sūt: mali palea. In area autē triturant tribula: paleam excutit. tritici pur gat. Quis ē ergo orbis terrarū. q̄ nō cōmouebit? Qd̄ vtiq; nō diret. nisi esset et orbis terrarū. qui nō cōmouebit? Est orbis terrar qui nō commouebitur. est orbis terrarū. qui cōmouebit? qua et boni qui stabiles sunt in fide orbis terrarū est. ne q̄s dicat. in ptes sūt: et mali qui nō stant in fide cū senserint aliquā tribulatiōē. p orbem terrarū sūt. Est ergo orbis terrarū mobilis. ē orbis terrarū īmobilis. de quo dixit apls. Vide orbem terrar īmobilem. Rogo te de quib

dicebat aplūs: Et quibꝫ ē ymeneus et phileteus. qui circa veritatē aberrauerūt. dicētes resurrectionē iā factā esse. et fidē quorūdā subuertunt. Nūqꝫ iste ad orbē terrarū ptinebāt. q̄ nō ꝛmouebit: Sed palea erant. Et fidē inqꝫ quorūdā subuertūt. Non dixit oīm. et si oīm dicēti. oīs intelligēre debemus ptinentes ad ciuitatē babiloniā. que habet dāpnari cū dyabolo: cū fidem quorūdam dixit. Et quasi dicēt. et quis eis pōt ēsistere: subiecit statī firmū aūt fundamentū dei stat. Certe habes orbē terrarū qui nō ꝛmouebit: habens signaculū hoc. qđ signaculū hīt firmū fūdamentū. Nouit dūs qui sūt eius. Iste ē orbis terrarū qui nō ꝛmouebit: nouit dūs qui sūt eius. Et qđ signaculū hīnt: Et recedat ab iniquitate oīs qui noīat nomē dūi. Quodo ab iniquitate recedit: ab iniquis enī nō pōt recedē. q̄ mixta ē palea tritico. usq; dū ventilet. Quid dixim⁹ frēs: Cū in ipa area mixta sūt de tritico. Recedit a palea cū expoliat: et nō recedit ab area cū triturat. Quādo aūt oīo sepabit: Cū venerit ventilator. Ergo mō area in orbe terrarū est: mixte ē ut sī pfectus inter iniquos viuas. Ab iniquis recedē nō potes: ab iniquitate recede. Recedat ab iniquitate oīs qui noīat nomen dūi: et erit in orbe tritici qui nō ꝛmouebit. Parata ē sedes tua ex illo. Sedes tua deus ex illo. Ex illo qđ est: Ex tūc. Tamq̄ si diceret. Que ē sedes dei: Vbi sedet deus: In sanctis suis. Vis eē sedes dei: Para locū in corde tuo ubi sedeat. Que ē sedes dei. ī ubi habitat deus: Vbi habitat deus ī in templo suo: Qđ est tēplum eius: Aut parietibꝫ instruit: Absit. Quidus iste ē forte templū ipius. q̄ valde magnus ē: et digna res que amplet dnīm: Quer capit eū a quo fact̄ ē. Et ubi capit: In aīa quieta. in aīa iusta: ipsa illū portat. Magna res frēs. Certe magnus ē deus. Fortibus grauis. an īfirmis leuis ē: Qs dixit fortes: Superbos. qui q̄si habent precipuū tionē uirtutū suarū. Nā īfirmitas illa in humilitate maior fortitudo est. Audi aplm dicentē. q̄n infirmor tūc potens sū. Hoc est qđ ꝛmēdauit. q̄a dūs pānitus ē fortitudīe qñ humiliatē dicebat. Ergo ipa est sedes dei: q̄ apte alio loco in pphēta dr. Super quē requiescet spūs meus: Id est ubi requiescit spūs dei ī in sede dei: Audi quō dicebat ipam sedem. Forte auditurus eras marmoratā domū amplā spacio sam. atrioꝝ in magnitudīe. et fulgorē tectoꝝ. Audi quid sibi parat deus. Super quē requiescet spūs meus: Super humilē et quietū. et trementē verba mea. Este humilis esto et q̄etus. ut habitet deus. Altus ē deus: nō in te hītat si altus eē uolueris. Certe altus uis esse, ut habitet in te deus: humilis esto et t̄mens verba eius: et ibi habitat. Nō timet trementē domū: q̄a ipe illā firmat. Vata sedes tua deus ex illo. Ex illo id est ex tūc: id est quasi qđam tempꝰ sign̄t ex tūc. Ex quo: Forte ex die ante sabbatū. Ex illo, q̄ titulus p̄scribit nobis ex quo. Certo enī die. id est tpe huius mūdi certo. uenit dūs in carne. Ex illo q̄: Plane ex illo sedin hoēm: ex illo ex utō. Quid enī dixit alius psalmus: In splēdore sanctoꝝ ex utero. In splendore sanctoꝝ. id est ut illuminent sē: ut uideant deū in carne. et purget cor unde videat in diuinitate. In splendore sanctū ex utero. Sed quid ibi sequitur: Ne forte ex utero inde iniqe putares esse xpm: ante luciferū genui te. Cū duxisset in splendore sanctoꝝ ex utō. ubi ecce statim ne putares xpm. a tēpore esse cepisse ex quo natus ē. sicut cepit adam. sicut abraham. sicut dauid: ante luciferū genui te. ante oīa qđ illūiatur. Plucifer enī aut stellas omnes significat. et p stellas tpa. q̄ fecit ds stellas in signo tpm. ut ante tpa inuenias natū esse xpm: et qui natus ē ante tpa. nō pōt uideri natus ex tpe. quia et tpa creatura dei sūt. Et utiq; si oīa p ipm fact̄ sūt et tpa p ipm facta sūt: ā ite añ oēs spm q̄ illūinatur. De sapiēcia dixit. ante luciferū genui te. Intendat caritas uīa. Quō ergo tū duxisset ex utero. ueluti p̄caut fidei nīe ne inde putarem⁹ cepisse xpm ex quo ex utō uirginis natus ē. subiecit statī. añ luciferū genui te: sic et hic tū duxiss ex illo id ex quo dā tpe. ex die ante sabbatū.

er illa ſerta etate mūdi qñ venit rpūs. et incarnatus ē. Et qz dignatus ē homo fieri⁹ ꝓpter nos deus. nō ſolū añ abrāhā ſ; ante relū et terrā. qui dixit añ abrāhā ego ſū. nō ſolū añ abrahā ſed añ adam. nō ſolū ante adā ſ; ante oēs angelos. ante relū et terrā. quia oīa p ipm facta ſūt: ſubiecit ne tu intendens die natiuitatis dñi. ex quo natus ē. putares ex illo cē cepiſſe. pata eſt ſedes tua deus. Sed qs deus? A ſeculo ab eterno dixit apostol nos ſit habet gretus. Eon aliqñ ſdim ponit? aliqñ eternū ponit. Ergo o tu qui ex illo videris natus. ex eterno es. Nō aūt natiuitas hūana rogitet? ſ; rogitet? eternitas diuina. Ergo repit ex quo natus eſt nouit. Audiſtis euangelū. elegit diſcipulos. ipleuit illos: reperūt p̄dicare diſcipuli. Forte hoc et ſequenter dixit. Eleuauerūt fluūa voces ſuas. Que ſūt iſta fluūa. que eleuauerūt voces ſuas? Non audiuim⁹. neq; qñ natus eſt dñs audiuim⁹ locuta fluūa: neq; qñdo baptizatus ē. neq; qñ paſſus ē audiuim⁹ locuta fluūa. Legite euangelū: nō inuenitis q̄a locuta ſūt flumīa. Patū ē q̄a locuta ſūt: eleuauerūt voces ſuas. Nō ſolū locuta ſūt: ſed fortit. magne. extelſe. Que ſūt iſta fluūa que locuta ſūt? Diximus qd in euāgelio nō legim⁹: tñ ibi q̄rimus. Nam ſi ubi nō inuenim⁹ ubi inuenim⁹? Ego vobis fingẽ potero: et ſubito ero nō certus diſpenſator. ſed ieiunus fabulator. In euāgelio q̄ram⁹: ſil' q̄ram⁹ que ſūt flumīa que eleuauerūt voces ſuas. Stabat ihūs et clamabat. dñm ē in euangelio. Qd clamabat? Ecce iam ipm caput fluūnū clamat: ipe fons vite vnde ſūt fluūa curſura. leuauit ꝑ vocē ſuam. Et quid? Stabat ihūs et clamabat: qui credit in me ſicut ſcriptura dixit. fluūa aque viue de ventre ei⁹ fluent. Euāgeliſta ſequit? ſtatim. hoc aūt dicebat de ſpū quē acceptur erant hi qui in euāgelio erant credituri. Spūs aūt nondū erat datus: q ihū nondū ē erat glorificatus. Cū aūt glorificatus ē ihūs in reſurrectione et aſcenſiōe in celos ſit noſtis frēs. ipletis ibi decem diebz ꝓpter q̄dam ſacramentū. miſit ſpm ſuum ſanctū. ipleuit diſcipulos. Ipe ſpūs⁹ magnū flumen. vñ ipleta ſūt multa

flumina. De ipo fluīne dixit pſalmus alio loco. Flumīb ipetus letificat ciuitatem dei. Ergo ſūt facta torrentia de vētre diſcipuloꝝ. cū acceperūt ſpm ſanctū ipa fluūa acepto ſpū ſcō. Vñ fluūa eleuauerūt voces ſuas? Quare eleuauerūt? Quia primo timuerūt. Petrus nōdū fluminē qñ interrogatione ancille terruit? negauit dicens. neſcio hoīem. Hoc timens mentit?: nondū eleuat vocem. nondū eſt flumen. Vbi aūt impletus ſpū ſancto: attexerūt eos iudei. et ꝑ repererūt eis ne oīno loquerent? neq; docerent in noīe ihū. Petrus aūt et ioēs dixerūt ad eos. Si iuſtū eſt coram deo vt vobis obaudiam⁹ magis q̄ deo iudicate. Nō em̄ poſſum⁹ q̄ vidim⁹ et audiuim⁹ nō loqui. Eleuauerūt ergo fluūa voces ſuas. Ex vocibus aquaꝝ multarū. Ad ipam eleuationē vocis ptinet qd ibi ſcriptum ē. ſtetit aūt petrus cū vndecim. et eleuata voce dixit ad eos. viri iudei et cetera quibz annūciat ihūm ſi tumēte cū magna fiducia. Eleuauerūt ei fluminа vocē ſuam. a vocibz aquaꝝ multarū. Nam et cū dimiſſi eſſent apli de conſilio iudeoꝝ: venerūt ad ſuos. et idiota uerūt quanta eis ſacerdotes et ſenio res dixerūt. At illi audientes leuauerūt voces vnanimes oīs ad dñm et dixerūt. Dñe tu es qui feciſti celū et terrā. et mare et oīa que in eis ſūt. Et terra q̄ dixit potuerūt fluūa eleuare vocem ſuā. Mirabiles ſuſpenſure maris. Cū em̄ illi eleuaſſent voces ſuas. diſcipuli crediderūt multi: et acceperūt multi ſpm ſcm. et reperūt multa fluūa clamare de pectoris. Ideo ſequit a vocibz aquaꝝ multarū mirabiles ſuſpenſure maris. ideſt hui⁹ ſcli. Cū repiſſet xpūs tantis vocibz ꝑdicari: repit uaſti maris. reperūt crebreſcere ꝑ ſecuoneb. Cū eleuaſſent ergo fluūa vocem ſuā a vocibz aquarū multarū: mirabiles ſuſpenſure maris. Suſpenſure eraltationes ſūt: quia qñ uaſtāt mare ſuſpendunt? fluctus. Suſpendant? fluctus qñtū volunt. fremat mare qñtū vult: mirabiles quidē ſuſpenſure maris. mirabiles mare. mirabiles ꝑturbationes. Sed vide qd ſequit. Mirabiles in excelſis dñs. Cōpeſcit ſe ergo

mare et aliqñ tranquillet: det par
rpianis. Turbabat mare: fluctuabat
nauicula. Nauicula ecclia est: mare se
culū est. Venit dñs. ābulauit sup mare.
et pressit fluctus. Quo ābulauit dñs
supra mare: Sup rapita istorū fluctu
ū magnoz spumantiū. Ptātes et re
ges tradiderūt. et sbugati sūt rpo. Er
go nō timeam qz miabiles suspensure
maris: mirabilis i excelsis dñs. Tes
timonia tua credibilia frā sūt nimis.
Magis qz miabiles erāt suspensure
maris: et miabilis in excelsis dñs. Tes
timonia tua credita facta sūt nimis.
Testimonia tua qz dixerat illud ante
huc dicto vobis vt in me pacē habeatis.
in mūdo aūt pressurā. Ergo qz mūdus
pressurā vobis fāturus est dicto vob. Ce
perūt pati. et cōfirmarūt in se qđ illis
p dixerat dñs: et magis fortes sūt frā.
Cū enī videbant impleri in se passiōes:
spabant cōpleri in se et coronas. Et i
deo mirabiles suspensure maris: mira
bilis in excelsis dñs. Vt in me mḡ pa
tem habeatis. in mūdo aūt pressurā.
Ergo quid facim: Sicut mare et ex
tollunt fluctus. et rabidi fremūt: ps
sura patim. Nōne forte defecimus:
Absit. Mirabilis in excelsis dñs. Adeo
et ibi cū dicēt vt in me pacē habeatis.
in mūdo aūt pressurā. quasi dicerent.
putas nō premet nos mūdus et erū
guet nos: statim sbiecit. sed gaudete
qz ego vici sclm. Si ergo ait. ego vici se
culū: adhiete illi qui vicit seculū. qui
buntet mare. Gaudete ad cū qz miabi
lis ē in excelsis dñs: et testimoīa tua
credita facta sūt nimis. Et qđ fm ē
de hiis omibus: Domū tuā decet
sanctificatio dñe. Domū tuā totam.
domū tuā non int aut hit aut ibi: s
domū tuā tantū p totū orbē terarū.
Quare p totū orbem terarū: Qa mo
uerat orbem terre qui nō mouebit.
Domus dñi fortis erit: per totū orbē
terarū erit. Multi cadent. sed dom
illa stat. Multi turbabūtur: sed do
mus illa non mouebitur. Domum
tuā decet sanctificatio dñe. Nūquid
puo tēpore: Absit. In longitudine
dierum. Explicat psalmus xcv sedus:
Incipit psalmus nonagesimus tertius.

Aut ītentissime auduim
cū psalmus iste legeret:
ita intente audiam cū re
uelat dñs que hīt dignat
est apatare: misteia. Ad
hoc eni claudunt quedā sacramenta
scripturarū: nō vt denegent. sed ut pul
santib aperiant. Si ergo affectu pio
et sintera cordis caritate pulsetis: ille
aperiet qui videt vñ pulsetis. Notū est
nobis oībus. atq vtinā de nūo eoz nō
simus. multos mmurmurare adūsus dei pa
tientiā. et dolere ūquos hoīes et ipios
vl' vide in hac terra vl' eiā plurimū
posse. et qđ est ampliꝰ. plerūq pluri
mū posse malos adūsus bonos. et sepe
malos pmere bonos. malos exultare
bonos laborare. malos superbire. bonos
humiliari. Attendētes illa in grie hūa
no. habūdant eni. pertunt ipatientes
et ifirmi animo. quasi frustr sint boni:
qr deus auertit vl' auertē videt oculos
suos a bonis opibus piorū et fideliū.
et augē malos in hīs que diligunt.
Putantes ergo ifirmi frustra se bene
vide. aut imitant ad imitandā mali
tiā eorū. qbs quasi flore ispirūt. aut si
p infirmitatē vl' pfone sue vl' āimi ti
ment male facē. ne aliqđ illis scdm
leges seculi mali attendat. nō qr iustu
ā diligūt. sed ut diū aptus tamentes
dāpnari int hoīes vl' ab hoībus. absti
nent se quidē a factis malis. sed nō se
abstinent a cogitationib malis: et it
cogitationes eorū ūquas papue cap
mūtatis illa tenet ipietas. qr videt
as deus negligē et nō curare res hūa
nas: et aut equalit habē bonos t ma
los. aut eiā qđ est pnitiosius cogitare
insectare bonos. malis fauere. Q ta
lia cogitat. et si nichil mali aliqu fa
ciat. facit plimū sibi. et in scipm ipius
ē. et iniquitate sua nō ledit deū. sed in
ffirmat se: ne qr nocent hoībus qr timidi
sūt. qui talia cogitant. sed tm hoīs dia
eorū. adulteria eorū. fraudes t rapinas
eorū videt deus: et punit in cogitatio
nib eorū. Qđ eni velint ille attendit.
nu oculus nō repellit carne. vt non
videat voluntatē. Tales si actiones
ūueniat nō mali sunt s maifestāt:
nō vt sentias qđ natū sit manifestū.

ſed vt intelligas qđ latebat intrinſū.
Paucis hȳs ānis et prope hesterno die
viderūt hec hoīes: et pbauerūt etiā
qui tarde intelligūt. Erat enī hic vna
domus potentissīa ad tēpus. de q̄ fla
gellū fecerat deus generi hūano: et cas
tigatū est inde genus hūanū si ogno
scat flagellū patris. et timeat sententi
ā iudicis. Cū ergo esset hȳ eadē dom⁹
magna: multi sub illa gemebāt. mur
murabāt. reprehendebant. detestabāt.
blasphemabāt. Quō se artant hoīes.
et dant duuino illo iudicio. mīta in con
cupiscētias cordis sui? Subito fiebant
ipīus domus illi q̄ murmurabāt de ipa
domo: et ab eis talia hoīes patiebant.
qualia se pati ipi a talibz paulo ante
q̄rebant. Bonus ergo ille ē. qui et qñq
pt mala facē nō facit: de quo scptū est.
qui potuit trīsgredi et nō est trīsgressꝰ
et facē mala et nō fecit. Quis est hic et
laudabim⁹ eū: Fecit enī miabilia ī vita
sua. Loquebat scptura de potentibz in
nocentibz. Et lupus enī tm vult nocere
q̄tū leo. Dissilit nocent: sed nō dissili-
cupīt. Leo enī non solū dtēpnit tanem
latrantē. sed etiā fugat et venit ad ouī
le. et obmutescentibz manibz rapit qđ pt:
lupus nō audet mē latratus tanū. Nū
qđ ppterea qr nō potuit auferre a tanibus
territus. īnocētior ītmeauit: Docet ergo
deus īnocentiā: vt q̄sq̄ īnocens sit nō ti
more pene. sed amore iustitie. Tūt ei liber
est īnocens. et verus est īnocens. Q̄ aūt
timore īnocens fit: nō est īnocens q̄ nus
nō noceat cū vult nocē. Non enī nocet al
teri pfectū malū: sed sibi plenū p cupidi
tatem malā. Nam quō sibi noceat au
di scpturā. Qui aūt amat iniquitatē.
odit aiam suā. Et veniera multū erant
hoīes qui putant iustitiā suā alybno
cē. et sibi nō nocē. Ad alios ꝓdit iniq
tas manus. vt corpori noceat. vt cē fa
miliarē ledat. vt villam uastat. vt mā
cipiū abducat. vt aurū auferat. ā ar
gentū. vl si quid aliud possidet: ad hoc
pfert ad alterū illa iniq̄tas. Ergo cū q̄
tas tua alieno corpori nocet? tuo aīo
nō nocet? Contra istā simplicē veraq̄
doctrinā qua īsinuat hoībus bonus vt
ipam iustitiā diligant. et ex ea deo pla
cē velint. ab illo ītelligant lucē q̄dā
itelligibili pfundi aiam suā: ut fu
giant iniusta opa. et illam lucē sapientie
oībus que in seculo diligūt ꝓponant.
Cont istā doctrinā talia īmmura sūt
hoīm: et si nō prędunt vote. rodunt in
corde. Quid ergo dicūt? De platitudis
sū deo p iustitiā? aut iusti illi placēt
sub tuo imperio mali florent? Tanta
mala cōmittūt: et nichil illis euenit
mali. Aut si forte euenit aliq̄d mali?
quid sibi dicūt illi tū eis cepīs dicere?
Ecce q̄ta fecit mala? quō illi reddidit
ē. qualē ecclīā habuit? Increpuit illi to
gitare iustos quibz mala euenerunt:
et opponūt nobis et dicūt. si illi ꝓptēa
mali attendit aliq̄d quia ītquis fuit:
illi q̄re attendit qui tam iuste vixit?
elemosinas tantas fecit. qui tā multa
bona opatus ē in ecclia. quāe talem
sortē inuenit? Quare talē ecclīā hīt
qualē ille homo. qui multa mala fecit?
Ad hoc aūt ista dicūt: vt oīdāt se
ꝓterea nō facē mala. quia nō possūt
aut q̄ nō audent. Nā quid velut tor-
lingua testat? Et quidē etiā si lingua
obmutescēt. et ipa timore oppressa de
videt intus q̄d cogitaret hō. si etiā ad
alīū hoēm lateret. Tanta ergo cogi
tationes hoīm tales. aut etiā erūpen
tes in verba uel facta. tacuit iste psal
mus si tacuari velint. Intendāt ergo
et audiant. Atq̄ vtinā in hac multitu
dine tota que nūc est mē istos pauceros
et audit p nos verbū dñi nulla sint vi
lia vlnera que tacuerē. vtinā nulla
sint: nō tm rem supfluā facim⁹ dicere.
si nulla ibi sunt vlnera. Instruant
corda ad sanādos alios. tū audie tali
a reperint. Credo enī quia vnus q̄sq̄ sp
tianus cū audierit aliquē talia de
tentē. si bonus fidelis ē. et bn̄ credit
deo. et spes eius ē in futuro sclo. nō in
hac terra. nō in hac vita ē. et nō frus
tra audit vt sursū cor habeat: unde
et dolet talia īmmurantes. et dicit si
bi. Deus nouit q̄d agat. nos nō possu
mus nosse consiliū ipīus quare pa
malis ad tēpus. nl quare laborant
boni ad tempus: sufficit tm mihi hi
storie. q̄ et ad tempus laborat bonus
et ad tēpus floret malus. Qui ergo
talis est lector ē: et patient fert

oīs feliciatēs malorū. et laboēs bo
norū patient fert. Tolerat donec fini
at hoc seculū. donec trāseat iniq̄tas.
Jam talis btūs est. et audiunt eū de
de lege sua: et mitigant eū a diebus
malignis. donec fodiat pctōri fouea.
Qui vō nondū est talis: audiat per
nos. qđ dño placet. Plura aūt ipe di
cat in corde. qui melius videt vbi nus
qđ taceat. Psalmus hūc habz titulum.
idest hanc inscriptionē. Psalmꝰ ipsi
dauid. q̄ta sabbati. Doctusꝰ ē psal
mus iste patiām in laboribz iustorū:
tonē iniquoz feliciatēs patiām do
cet. patientiā edificat: hoc hī totus
a capite usq; in finē. Quāe ergo talē
habet titulū in q̄ta sabbati? Una
sabbati dies dñicus est: sēda sabbati
sēda feria. quē sēlates diem lune vo
cant: tertia sabbati tertia feria. quē
diem illi martis vocant. Q̄ta gō sab
batorū q̄ta feria. qui nūquid dies diei
a paganis et a multis xpianis: ꝑ nol
lemus ut dicant. atq; vtinā non rogāt
et nō dicant. Sic enī habent lingua
sua qua utant. Nō enī et in oīb gen
tibz ista dicunt. a multe gentes alie at
q; alie aliꝰ vocant. Melius ergo de o
re xpiano nr̄is loquēdi ecclesiasticꝰ
p̄cedit. Tamē si quē forte consuetudo
tenuerit. ut illud eradat ex ore qđ im
bibat corde: intelligat illos oīs de q̄rū
nōmibus appellata sūt sydera hoēs
fuisse. nec ex eo esse cepisse istu sydus
in celo. ex quo illi reperūt. et aīs ibi
fuerūt: sed p hūfica quedā mortali
ū mortalia illi hoēs pro tēpore suo
q; plurimū potuerūt et eminuerūt
in hoc seculo cū tam ceēt hoīb. non
ꝓpter vitā eternā. sed ꝓpter hmodū
tpale deferebant eis diuini honores.
Veteres enī a seculo decepti et decipe
bolentes. in eorū adulatione q̄ sibi
aliq̄d sēdm amorē p̄stitissent sydera
ostendebāt in celo dicentes. qđ illud
esset illud sydus. et illud illud. Ho
mines aūt qui ante nō aspexerāt ut
viderēt quia ibi erāt et illa sydera an
teq̄ nascent decepti credidert: et cō
cepta ē opinio vanitatis. Hāc opini
onē errois dyabolus confūxit. xp̄s
euertit. Illos ergo sēdm qđ loq̄mur q̄
ra sabbatorū. q̄ta dies intelligit a
die dñica. Attendat vtiq; cautas vīa.
quid sibi velit iste titulus. Hic grande
misterū et reuera occultū. Nā plera
q; ipius psalmi manifeste sonāt et ma
nifeste monēt. et cito intelligūt. Hic
aūt titulus qđ latendū ē habet non
parū obscuritatis: ꝑ aderit dñs et se
renabit nubilū. et videbitis psalmū.
et ex fronte psalmi cognoscetis eū. In
fronte eius habet psalmꝰ iste. psalmꝰ
ipi dauid q̄ta sabbatorū. In limine
est titulus: in postibus foris est. Vo
lunt hoīes titulū cognoscē. et sic do
mū intrāe. Hebdomadas ergo septuram
sanctā in genesi p̄mo die qđ sit firm.
iuenimꝰ lucē? sēdo die qđ sit firm. iue
nimꝰ firmamētū. qđ appellauit deus
celū: tēio die qđ sit firm. iueīmꝰ spēm
terre. et maris ⁊ segregationē. ut oīs
congregatio aquaz vocaret mare. et
arida vocaret terra. Q̄rto die luīaria
fecit deus in celo. solem i ptātē diei.
lunā et stellas in ptātem noctis: hoc
q̄rto die fecit. Qđ sibi ergo vult qđ de
quarto die accepit psalmus titulū:
In quo psalmo docet patiēna adūs
feliciates malorū. et labores bonoz. Ha
bes paulū aplm dicentē sās fidelibus
roboratis in xp̄o. oīa facite sine mur
muratione et disceptatione: ut sitis
irreprehensibiles et sinceres. īmaculati fi
lij dei in medio nationis tortuose et p
uerse. in quibz apparetis sicut luīaria
in mūdo verbū vite habentes. Similitu
do de luīaribz data est ad scōs: ut sine
mmuratione sint in natione tortuo
sa et puersa. Sed ne quisq; ꝓpterea puteꝰ
colenda esse et adoranda luīaria celi.
q; inde aliqua similitudo ducta est ad
significationē sanctoz? ꝑ pus hoc ex
plicemus in noīe xp̄i q̄ nō sit osequēs.
ut ꝓpterea tibi videat adorandꝰ sol
aut luna aut stelle aut celū. q; aliq̄
de illis similitudo ducta est qua signifi
carent sancti: q; multa sūt de quibz
ducta ē similitudo ad significandos scōs
que nō adorant. Si enī quicq̄d ē vñ
similitudo ducit ad sanctos adorādū
tibi putas: adora montes et colles.
q; dñi est. mōtes exultauerūt velut
arietes. et colles velut agni ouium.

Tu de sanctis dicis: ego de ipo xpo dico. Adora leonē: quia dictū est. vicit leo de tribu iuda. Adora petrā: q̄a dictū ē. petra aūt erat xp̄us. Si aūt nō adoras in xp̄o ista t̄rena q̄muis de illi⁹ similitudo quedā data ē ad significandos sanctos: de q̄cūq; creatura dicta fuerit similitudo. tu intellige similitudinē creature. et adora artificē creature. Dicitus ē sol dñs nr̄ ihūs xp̄us: nūq̄ iste sol quē et minutissima aīalia nobiscū vident: Sed de quo dicm est. erat lumen verū q̄d illūat omnē hoīem venientē in hūc mūdū. Nam lux ista nō hoīem solū illūat. sed et iumenta et petora et oīa aīalia. Qz aūt illūat oēm hoēm. in corde illūat ubi intellectū solū habz. Intelligat ergo caritas vīa. quibz dicit apl⁹. in natione tortuosa et puersa. id est inter iniquos in quibz apparetis sicut lūaria in mūdo verbū vite habentes: quodāmō āmonuit nos et istū psalmū intelligere. et p̄nostē typulū ip̄orū. Tales enī sancti in quibz ē verbū vite de quersatiōe quā hūnt in celo. despicūt oīa inq̄ que sunt i terra. Et quō lūaria in celo p diem et p noctē p̄cedūt. pagunt itinera sua. cursus suos certos habent. et cōmittū ē tanta mala. nec deuiant desup stelle fixe in celo agentes ptractus celestes que illis p̄stituit et cōstituit creator ip̄or: sic debent sancti. sed si in celo figant corda eorū. si nō frustra audiant et respondeāt sursū se habere. si unitent eū qui aut. nūa aūt cōuersatio in celis ē. Qui ergo sūt in supnis et de supnis cogitant sicut dictū est. ubi est thesaurus tuus ibi et cor tuū: de ip̄is cogitationibz supnor patiētes fūt. et quicq̄d in terra committit sic nō curant donec pagunt itinera sua. q̄admodū nō curant luminaria celi quō exerceāt dies & noctes. q̄ibus tanta mala videāt fieri super terrā. Sed fatale ē forte ut ferāt iusti iniq̄tates malor que nō in ip̄os fiunt: sic ferant et q̄ in ip̄os fūt. Nō enī p̄terea debent ferre et tolerare q̄ in alios fūt: et sum se fiantinō debent p̄dere tolerantiā. Nā qui p̄didit tolerantiā. cecidit de celo. Qui aūt sicū habet cor in celo: terra ip̄ius laborat in terra. Quīta et de ip̄is lūaribz fingunt hoīes. et patient ferunt: Qm̄o iusti patient debent ferre oīa causam de se falsas criminationes: Hor ip̄m q̄dam dudū dixi. q̄ illa stella mercurij ē. et illa stella saturni ē. et illa stella iouis ē. cōiuncta fuīt stellis. Quid ille audiūt tanta cōiuncta: Nūq̄d monēt. aut nō exercent cursus suos: Sic et hō qui i natione puersa et tortuosa habz verbū dei. sicut lūare est fulgens in seculo. Quīta qui sibi vident honorari solem de illo mentiunt: Qui dicūt ip̄m ē sol. mentiūt de sole. Novit sol dñm suū esse ip̄m. et creatorē suū: et si indignari p̄t acerbius indignat. cont falso honorantē. quā contra dicumeliosū. Seruo enī bono maior cōtumelia est iniuria dñi. Quīta falsa de ip̄is lūaribus quidā dicūt et ferunt. tolerāt et nō mouent: Quare: Quia in celo est. Celū aūt quid est: Net hor pertinet tam: Quedā de luna mentiūt hoēs. q̄n vident obscurari lunā. et dicunt malefici illā deponūt. cū certis typis defectū suū habeat. sed in dei dispositionem: non curat tm̄ ista turba hoīm illa que i celo est. Sed quid ē in celo: In firmamēto celi est. Qs̄q; ergo in firmamēto libri dei est. ista nō curat: Nam celū intelligit firmamentū: p figurā liber legis. Ideo quodā loco dicit. extendit celū sicut pellem. Sic extendit sicut pellis: tāq̄ liber est extentus ut legat. Transacto aūt tpe quo legit lex. p̄terea enī legit lex quia nondū venum⁹ ad illā sapientiā que ip̄let corda et mētes audientiū. et nō opus erit ut aliq̄s ibi nobis legat. quia in eo q̄d nobis legit sille sonant et tinniunt: Illa lux veritatis nō p̄terit. sed sua p̄manendo illūinat corda videntiū. quomō dicit. inebriabunt ab ubertate domus tue. et torrente deliciarū tuarū potabis eos: q̄m apud te ē dies fons vite. Et vide ip̄m fontē. In lumine tuo videbimus lumen. Ode ergo lectio nr̄a est. q̄m diu er p̄te cognoscimus. et ex p̄te p̄phetam⁹ sicut dicit ap̄l⁹:

nū aūt venit qđ pfūn est. auferet qđ
et pte est. Non enī illa ciuitate ihe
salē ubi angeli viuūt. vñ nos modo
pegrinam. et pegrinatio nīa gemit.
gemit aūt si sam quia pegrinam.
Hā odit valde patriā. qui putat sibi
bene ee tū pegrinat. Nūq in illa ci
uitate ubi sunt angeli euangeliū
legit aut aplos: Verbo dei pascunt
qđ verbū dei ut sonaret nobis ad tē
pus. verbū caro factū est. et habita
uit in nobis: sed tū ipa lex que scpta
e. firmamentū nobis ē. ibi si sit cor
nēm nō spellit inīquitatibus hoīm.
Dictū est ergo extendit celū sicut pellē.
Cū aūt transeūt tpa nūtatis librorū.
quid dañ est: Celum plicabit ut lib.
Qui ergo sursū habet cor. ipm cor ip
suis luminare ē: in celo fulget. nī vin
cit tenebis. infra enī sūt tenebre: te
nebre aūt iniquitas. nō intōmutabi
les tenebre. Jam et hesterno die tōme
morauim: sed qui hodie tenebre sūt.
si velint cras lux erunt. Q tenebre
huc ingressi sūt: si velint iam lux
esse possunt. Apte enī aplis ne quis
putaret naturales ee iniquitates que
mutari nō possūt. fuistis enī inīq ali
qñ tenebre. nūc aūt lux in dño: sicut
filij lucis ambulate. lux inīq in dño
nō in nobis. Cor ergo in libro. Si cor
in libro: cor in firmaēto celi. Si ubi ē
cor inde luceat et nō mouebit. iniqta
tibus subtpositis: nō quia in celo ibi
ē p tarnē. sed qr ibi ē p cōuersationē.
sīm qđ dictū est. nostra aūt cōuersatio
in celis ē. Non potes cogitare illam.
mutatē. quia nondū vides. Vis cogi
tare celū: libru dei cogita. Audi psal
mū. et in lege eius meditabit die ac
nocte: et ibi hic btūs dictus ē qui nō
abiit in consilio impioz. et i via pec
catoz nō stetit. et in cathedra pestilē
tie nō sedit: sed in lege dñi fuit volū
tas eius. Vide luminaria in celo: et in
lege eius meditabit die ac nocte. Vi
de. et in lege eius meditabit die ac
nocte. Ergo in celo cor eius. Si in celo
cor eius: oīs iniquitates que fiunt in
terra ad tēpus. oīs felicitates malo
rū hoīm. oīs labores iustoz meditā
tu die ac nocte legē dei. nulle sūt: et pa
cienē tolerat oīa. et erit btūs eruditus a deo. Et quō infirmaēto celi: Qa
ler firmamētum ē. Btūs vir quē tu e
rudieris dñe. et de lege tua docueris
eū: ut mitiges eū a diebz malignis.
donec fodiat pctōri fouea. Attendite
ergo luminaria quō pereunt et oriūt
et redeunt. Agunt cursus suos. distī
gūt diem et nocte: voluūt annos et
tpa. et tanta mala fiūt in terra. ill'
quiete. in celo habentibz. Qđē ergo
qđ doceret nos deus: Jam attendam
psalmum.

Deus vltionū dñs: deus vltio
nū fidenter egit. Tu putas qr
nō vindicat: Vindicat ds vl
tionū. Quid est deus vltionū: Deus
vindictarū. In eo certe nō murmuras. qr
nō vindicat in malos. Noli mūmura
re: ne int illos sis in quos vindicat.
Furat ille furtū et viuit: tu mūmuras
aduersus deū. quia nō mort qui t
furtū fecit. Si iam nō facis furtum
vide. Si enī iam nō facis: vide ne a
liqñ feceris. Si iā dieb es: cerole nor
tem tuā. Si in celo sicus es. cerole t
ram tuā. Inuenis te furē forte fuis
se aliqñ. et aliquē aliū forte stoma
chatū. quia et tu furtū faciens vul
neratus. et nō es mortuus. Quō aūt tu qñ
tu faciebas ideo viuisti ut postea nō
faceres: noli ergo tristis velle miseri
diā dei ponte subuertē. Pessas illut
multos trāsituros. qr et tu transisti.
Esses nō qui mūmurares: si aduersū
te audiret qui por de te murmura
uit: Et tamē et nūc optas vindictā
dei in malos qr fur nō mort: et mūr
muras adūsus deū quia fur non
mort. Appende in statera eq̄tatis
furem et blasphemū. Fur dictus qr
fur nō es: sed mūmurādo adūsus deū
et blasphemus es. Ille captat sop
nū hoīb ut aliqđ nuocet: et tu di
cis qr dormit deus et hoēm nō videt.
Ergo vis ille ut corrigat manum:
prior tu lingua corrige. Vis ut ille
corrigat cor aduersum hoēm. tu cor
rige cor: adūsus deū: ne forte cum op
tas vindictā dei. si veneit te priorē
inueniat. Jam ille veniet et iudicia

but pseuerantes in negtia sua. ingratos p̄ogationi misdie ipius. ingratos patiētie ipsius? thesaurizantes sibi irā in die ire et reuelatiōis iusti iudicij dei. qui reddet unicuiq; secm opa sua: q; deus ultionū dn̄s. dō ultionū ideo fidenter egit. Nulli enī pepcit. qñ hinc locutus est. Ipe dn̄s erat in carnis infirmitate: sp in uirtute sc̄monis nō arrepit psonas p̄ncipū iudeorū. Qñta in illos dicit. et quo dictū est: Vere ifidutia: q; scriptū ē in psalmis de illo. ppt̄ miseriā iopū et gemitū paupm nūc exurgā dicit dn̄s. Qui sūt paupes? Qui sūt iopes? Qui spem nō habent nisi in illo solo in quo solo spes nō fallit. Attendite frēs qui sūt inopes et paupes. Non oīo paupes qui nichil hñt uidentur dia ab scriptura qñ laudant paupes. Inuenis enī paupem hoiem qñ patit aliquā iniuriā. nō attendit in p̄monū suū. in cui forte domo manet. cui iquilinus ē. cui colonus ē. cui tributa est. et ideo se indigne pati q; ad illū ptinet: cor ipius in hoīe. spes ipius in hoīe. canis in canere. Sūt aūt et alij. qui opulenti sūt. et honoribz seculi tēpus hūanus fulsūt? et tamē nec in pecunia sua spem ponūt. nec in fundis suis spem ponūt. nec i familia sua spem ponūt. nec in claritate tūsitone dignitatis: sed totā spē in illo ponūt cui nō sufficit. qui mori nō pt. qui falli et fallere nō pt. Tales et si multa uident hīe sedm seculū. bene ea tñ gubernāt ad refectionē indigentiū: inti paupes dn̄i numerant. Vident enī periculose se uiuere in hac uita. sentiunt se esse pegnos: sic diuersant in opulentia diuitiaz suaz. quo uiator in stabulo tūsitur. nō possessurus. Ergo quid dn̄s? Propter miseriā inopū et gemitū paupe rū. nūc exurgā dicit dn̄s: ponā in salutari. Salutaris nr̄. saluator nr̄ est. In illo uolut ponē spem oīum inopū et gemitū. Et quid aut? Fiducialit agam i eo. Qd ē fiducialit agam? Non timebit. nō pauret uiris et turpiscētibz hoīm. Vē me dicus fidelis medicinali ferro sino nis instructus. secut oīa uulnera. Ideo q; talis p̄dictus et p̄nūciatus. alius etiā inuētus est: loquebat i mōte ubi dicit. beati paupes spū. qm ipsoz est regnū celoz. Ibi bti dicūtur qui psecutionē patiūtur. ppt̄ iustitiam. In ipo sermone dicit. quia ipsoz est regnū celoz. Et ut faceret illos humiliaria. id est patientē tolerantes oīa ista iniqua que tūfeunt? bti erūtis inq; cū uos psecuti fuerint. et dicēt oīne malū aduersū uos: gaudete et exultate. q; merces uīa magna est i celis. Deinde in pgressu sermonis ad dorē intpet. q̄uis eū turba turbida dicit talia discipulis suis. q̄ fuerit factē pharizeorū et iudeorū. qa ipsi p̄matus habebant exponendaz scripturaz. et oīm qui quasi sibi iusti uidebant et uideri se arbitrabant. et ad quoz primatū plebis obsequia uidebat optēperare: nō pepcit dicēs. qñ oratis nō oretis sicut ypocrite. qui amant in sp̄nagogis et angul' platearū stantes orare. ut uideant ab hoīb. et cetera talia. Tetigit hoīes. nō timuit aliquē. Et cū terminasset ipm sermonē. cōclusit de illo sc̄ptia euangelij sic. Factū est inq; cū consummasset iesus uerba hec admirabant turbe sup doctrinā eius: erat enī docens eos tamq; ptātem hīns. nō sicut scribe eorū et pharisei. q̄nta apostol de quo dicēm est. erat docens eos tāq; ptātem hīns. q̄nta dicit. ve uob sc̄ribe et pharizei ypocrite. q̄nta in illos cōtrā in factē. neminē timuit. Cur? Quia deus ultionū est. Ideo nō pepcit dicebat in uerbo ut essent postea q; parēt in auditio: q; si uellent aut pere uerbi medicinā. in aurib eoz erat utiq; et iuentuti auditis sententiā. Quare? Quia dicit. deus ultionū dn̄s. deus ultionū fidenter egit: id ē nulli pepcit in uerbo. Qui in uerbo nō pepcit passurus? parēt in sua audiri turus? Qui neminē timuit in hūilitate? timebit. quēqm in claritate? Ex eo qd iam fidenter egit. cogita quo sit ascensus in fine seculi. Uolui ergo mmurare adūsus dei qui ḡsi patiat malis: sed esto bonus tui forte ad

tempus in flagello nō parcat. et in fine pcat i iudicio. Deus vltionū dō min⁹. deus vltionū fidenr egit: et qa fidenr egit, illi nō tulerūt fiduciā e⁹. Et qr humilis venerat. et carne mōli ndutus erat. et mori venerat nō fa rere qd pctores sed pati qd pctores qr ppterea venerat⁹! cū fidenr egisset et illi ferre nō possent fiduciā eius in verbo. quid fecerūt? Tenuerunt. fla gellauerūt. illuserūt. colaphizauc rūt⁹! sputis illinerūt. spinis coronā uerūt: in cruce leuauerūt. postremo occiderunt. Sed qd sequit² qd fidenr egerit? Exaltare qui iudicas terrā. Qua tenuerūt humilem⁹! tenebūt ex celsū: Puta qa iudicauerūt mortā lem⁹! nōne ab imortali iudicabūt²: Quid ergo aut? Exaltare tu q fidenr egisti. et fiduciā verbi tui nō sp pas si inqui. et putauerūt se aliqd e gisse. qr te cōplhendentes crucifixe runt: quia te debent fide cplhendere cōplhenderūt pfectione. Tu ergo qui fidenr egisti mr inimicos t nemi nē timuisti. et qr passus es. exaltare desit erurge. vade in celū: patiat² et ctlia patienr quod passum ē capt² ctlie patienr. Et exaltare q iudicas terram: Redde retributionē su perbis. Reddituros ē frēs. Quod e nī qd dictū est. exaltare q iudicas terrā. redde retributionē superbis: Pheta est pditentis. nō audacia ubentis. Non enī quia dixit ppha exaltare qui iudicas terrā. obtem peraut pphete xpūs ut resurget et iret in celū: sed quia hoc factur⁹ erat xpūs. hoc pdixit ppheta. Non ideo fecit quia ppheta pdixerat: sp ideo ppheta pdixerat. qr ille faūr⁹ erat. Videt humilem xpm in spiritu: videt humilem neminē timentē. nul li penitentem in verbo. et dixit fidenr egit. Videt illū qm fidenr egit. vidr illū cōplhensū. videt illū crucifix ū. videt illū humiliatū. videt illū re surgentē et euntē in celū. et ventu rū inde ad iudiciū eorū int² quorū manus passus est oīa mala. Et alterne inq qui iudicas terram: redde retributionē superbis. Superb reddet nō humilibus. Qui st superbi? Quibus parū est qd mala fecerūt: sed et defendē pcta sua volūt. Nāq de hijs qui crucifixerūt xpm frā sūt postea miracula. qm de ipo numeo rosi deorū credidērūt. et donatus est illis sanguis xpi. Impias man⁹ et cruentas de sanguine xpi portabāt⁹! lauit eos ipse cui⁹ sanguinē fude rūt: adūcti sūt corpori ipius. id est ecclie. qui corpus eius mortale qd viderant pssuti sūt. Fuderūt pciū suū: ut biberent pretiū suū. Nāq postea plures cōversi sūt. cū multa miracula fierent ab aplis. Aliquot hoīm milia una die credidērūt. et i ppinquo iuenti sūt: ut oīa sua q habebāt vendent. et pretiū rer⁹ suar⁹ ad pedes aplorū ponerent⁹! et vnicui q distribuebat² quo opus erat. et e rat illis una aīa et cor unū in deū. de ipis crucifixoribus dīi. Sed quae illis nō redditū est: Quia redde re tributionē superbis dictū est: illi aūt noluerūt esse superbi. Etenī cū vi derent multa miracula fieri p nomē xpi quē se putabant interfecisse: con moti miraculis. audierūt a petro in cruce⁹ noīe illa fierent. Non ei sibi arrogare servi voluerūt potentiā dīi sui: ut dicent a se factū esse qd il le in ipis faciebat. Honorē ergo ser ui dño suo dederūt. quia q illi mi rabant². in noīe fierent eius qm illi crucifixerunt⁹! et facti sūt humiles. cōpuncti sūt corde. cōturbati sūt cō fitentes peccatū suū: et consiliū q fecerūt dicentes. Qd ergo faciemus: Non desperant de salute: sed qrūt mediana. Cui ait illis petrus. Agite penitentiā: et baptizet² vnus quisq vrm in noīe dīi nri ihu xpi. Qui egerūt penitentiā. humiles fue runt. nō ergo illis redditū est: qua vide qd dicit psalmus iste. Exalta re qui iudicas terrā: redde retribu tionē superbis. Ab illo nūo ergo excep ti erant illi: in illis valuit vox illa dīi in cruce pendentis et dicētis. Pr ignosce illis. quia nescīt qd faciūt. Exaltare qui iudicas terrā: redde retributionē superbis. Ergo redditur⁹

ē retributionē: Reddituus. ꝑ supꝫ. Sed qñ: Qñ reddet: Iterū malū trū phant. et exultant malū: blasphemāt malū. oīa mala fatūt. Convertē. cū pietate ḡre. nō cū supbia ꝓprehende. monet te. Spatiū tibi ⁊ psalmus: querit terū nō quia nesciat. ꝑ ideo terū querit qđ sit. vt in illo inueniat qđ nesciebat. Quo qui vult aliquē cōsolari. nisi cōdoleat cum illo nō illū erigit: prius cū illo dolet. et sic eū refouat sermone cōsolatorio. Si aūt intret ad illū ridens luctū ei: nō facit qđ mō lectū est dicente aplo. gaudē cū gaudentibz. flē cū flentibz. Ergo cōgaudeat terū. prius fleat cū illo. cōtristetur cū illo vt refocillare ū: sic et psalmus et spūs dei vtiq; ōnia sciens ḡrat terū quasi verba sua diat. Usq; quo pctores dñe. usq; pctores gl'abunt: Respondent et loquent iniqtatē: loquētur oēs q opantur iustitiā. Qđ loquent nisi contra deū qui dixit. qđ nob ꝓdest qua sit vtilitas: Qđ dicturus es: Vide ne aūt ista que fatam deus. Qa eū vtilē. putant deū nescire qđ fatūt. Vide quid mali illis cogitat. qa si stationarius staret ten'et illos: et cū vitant oculos stationarij. ne stare teneant. Oculos enī dei nemo vitare pt: quia nō solū in cubiculo vident. sed et ītima cordis tui. Cogitāt et ipi qa nichil pt latere deū: et qi fatūt et fatūt qđ fecerūt et vident se viue scaente deo qui nō viueret scē stationario. dixit sibi. ista placent deo. Et reuera si illi displicent facta nra quo displicēt iudicibz. quo displicent regibus quo displicēt impatoribus. et quo displicent cōmentatoribz: nūq; quo illorū oculos vitam vitare possum oculos dei: Ergo placent ista deo. Deo ī alio psalmo pctori dixit. Iher feristi et tacui: suspitatus es iniquitatē qđ ero tibi silis. Quid est ergo ero tibi silis: Vt quo tibi placet factū tuū malū: sic putes qi et mihi placet. Et minat in posterū. arguā te. Ergo nō tacet qui dixit tacui: cū dixit ther feristi et tacui. suspitatus es iniquitatē quod ero tibi silis. et nō tacuit. cū eū nos loqmur. ille nō tacet. cū eū lector legit. ille nō tacet. Cum psalmus ista cantat. ille nō tacet: et iste oēs voces de p orbē terrar fuit. Quo ergo tacet. quo nō tacet: Nō tacet in verbo: tacet in vindicta. Qđ est ergo ther feristi et tacui: Ther feristi et nō vindicasti. Suspitatus es iniquitatē qđ ero tibi silis. De ipa vindicta et tarditate. idest de cessatiōe vindicte alloquit. tacui nūq; semp tacebo: Usq; quo dñe pctores. usq; quo pctores gl'abunt: Respondēt et loquent iniquitatē: iniquitatē loquent oēs q opant iustitiā. et dixit oīa opant. Respondent et loquent iniquitatē. Qđ est respondent: Contra iustū habent qđ respondeāt. Venit iustus aliq̄s et dixit. noli fatē iniquitatē. Qre: Ne moriaris. Ecce fecit iniquitatē: qre nō mouit: Ille fecit iustitiā. et mortuus ē. Quare mortuus ē: Ego fecī iquitatē: quare me nō absolvit dē: Ecce ille fecit iustitiā: et qre sic illū vindicauit: Quare ille sic laborat: Respondent. hoc ē rīdent quia habent qđ dicant. quia put illis. De patiēcia dei inuenīt argumentū responsiōis sue: parcit ille ꝓpē aliud. rīdent illi aliud qa viuūt. Quare cū ꝓcat ille dixit aplus: exponit silū patiētiae dei. Existimans inq qui talia agis. q tu effugies iudicia dei: An diuitias benignitatis et longanimitatis eius ocnēpnis: Ignoras q patīa dei ad penitentiā te adducit: Tu aūt id est ille qui rīdet et dicit. si displicerē deo. nō m preteret deus. vide qđ sibi faciet. audi aplm. Tu aūt scdm duritiā cordis tui et cor impenitens. thesaurizas tibi iram ī die ire et reuelatiōis iusti iudicij dei: q reddet vnicuiq; scdm opa sua. Ille gaudet longanimitatē: et tu augeris iniquitatē. Erat illius thesaurus in sempiternū misericordiā in eos qui nō ocēpserūt misericordiā: tuus aūt thesaurus ī ira inuenietur. et qđ ponis cotidie p modicū. postea niasā inuenturus es. Admiratī ponis: sed tumulū iniciēs. Nolī attendē minuta pctā tua cotidiana: de minutissimis gutis fluuia implent.

Quid aūt illi fecerūt qui respondēt et loquent̄ iniq̄tatē. q: fecerūt et pat̄ eis: Populū tuū dñe humiliauerūt: id est dñs qui uiste uiuūt. in quos uolunt superbire oēs mali. Populū tuū dñe humiliauerūt: Et hereditatem tuā uexauerūt. Uiduā et pupillos interfecerūt: et proselytū occiderūt. id est pegrinū aduenā aduentiuū. ipm dicit proselytū. Manifesta st̄ ista simula: nec opus est in hys ēmorari. Et dixerunt nō uidebit dñs. Non attendit ista nec intelligit ista: aliās res curat. nō intelligit. Hec ei due uoces sūt uoces malor. Una q̄ iam diu. licet festi et tanq̄: suspirans es iniquitatē. q̄ dico tibi similis. Quid est q̄ dico tibi filis? Putas q̄ a uideo p̄ta tua et placēt in q: nō uidito? Alia ē uox iniquor. q: nec attēdit ista deus. nec aduitit ut saluet: q̄ admodū uita nō me curat ds. Ergo aut aliqua me oputat deus? a uere me nūat deus. aut ipos homes nūat? Infelix homo ut ēs curauit: ut bñ uiuas nō curat? Ston ergo ista uox ē. Et dixerunt nō uidebit dñs. Nec q̄ intelliget deus iacob. Intelligite nūc qui insipientes ēstis in ppl̄o: et t stulti aliq̄n sapite. Plasm suū erudit. tui possūt cōmoueri pedes. Cū felicitates iniquor uidet hō iam bene uiuēs in nūo scōr dei. idest in nūo fi liorū ecclie. uidet q: florent mali et fecūdat iniq̄tatē. et emulat̄ eos t ad duxit̄ ut imitet̄ facta ipsor: q: uidz q̄si nichil sibi pdesse q: bene uiuat hūlis hit sperans in mercedē. Ira sua illā speret futurā. nō illā pdet: q: nondū uenit tēpus ut recipiat eā. In uinea operis: fac opus tuū. et accipies mercedē tuam. Ne prefamulias nō erigēs aīaq̄ operiēs? et a deo exigis anteq̄ operis? Et ista tolerātia ad opus tuū pinet: et hoc ad mercedē pinet. Quinus uis fare in uinea. q̄ nō uis tolerare: q: et ipa tolerantia ad ipam operationē pinet. ut fructias mercedē. Ad si dolosus es: uide ne nō solū nō accipias mercedē. sed et pe nā inuenias. q: uoluisti esse operarius dolosus. Et idem operarius dolosꝰ ut uitupiat nō bene facē. oculos pūssa miliās attendit. Ad illū aspicit q̄ conduxit ad vineā. ut cū ille aiūt oculos. tesset et nō bene operetur: cū aūt ille cōuertit oculos bene operat̄. Deus aūt qui te cōduxit nō auertit oculos. nō tibi luctet dolose operāti? sup te semp st̄ oculi pūssamiliās: quere ubi illum fallas et tessa si potes. Ergo si q̄d forte aliq̄d cogitabatis q̄n uidebatis t malos florere et cogitationes vre fluebant mutue pedes vros in via dei: vobis loquit̄ psalmus iste. Si aut̄ nullus vrm talis ē: p vos alios loq̄t̄ dicens. Intelligite nūc. q: dixerūt illi nō uidebit dñs. nec intelliget deus iacob. Intelligete insipientes nūc qui insipientes ēstis in ppl̄o: et stulti aliq̄n sapite. Qui plantauit aurē nō audiet: Non habet unde audiat. qui t fecit uīm audias: Qui plātauit aurē nō audiet? Aut qui finxit oculū nō considerat: Qui erudit gentes nō arguet: Attendite hoc magnope frēs mei. Qui erudit gentes nō arguet: Hoc nō facit deus. Erudit gentes: ideo misit verbū suū p orbē terrarū hoīibus. Misit p angelos. p pr̄iarchas. p prophetas. p seruos suos: p tot p̄phetas antecedentes uidentem. Misit et ipe verbū suū. misit et ipm filiū suū: misit seruos filij sui. et in ipis seruis filiū suū. P totū orbē terrarū predicat̄ ubiq; verbū dei. Ubi nō dicit̄ hoīibz. relinq̄te iniquitates vras priores? cōuertite vos ad itinera recta? Ideo parcit ut vos corrigatis: ideo hec nō vindicauit. ut hodie bñ uiuatis. Erudit gentes? nō ergo arguet: Non auditurus est q̄s erudit? Non auditurus ē quibz sermonē p̄ misit et pseminauit? In stola si cēs. accipes et nō reddes: Utiq; qñ accipis a magistro. erudis. Cōmittit t̄ mgr quod prebet? et nō exiget qñ reddis? Aut cū ceperis reddē. sine metu ctis plagarū? Modo ergo accipum: postea statuum ante mgrum. ut reddam oīs pteritas nras. idest ut roem reddam de hys oībus. que nobis mō erogant. Audi aplm dicentē. oēs astabimus añ tribunal xpi: ut illic

reripiat vnuſq̃ſq; ſedm ea que p
corpus geſſit. ſiue bonū ſiue malū.
Qui erudit gentes nō arguet: Q̃
docet hoīem ſcientiā. Ipſe non ſat.
qui te fecit fuce? Qui docet hoīem
ſcientiā. Oīns ſat cogitationes ho
minū. qm̃ vane ſūt. Nā tu ne ſcis
cogitationes dei qm̃ iuſte ſūt: ille
ſat cogitationes hoīm. qm̃ vane ſt.
Et hoīes ſcierūt cogitationes dei: q̃
quibꝫ iā amicus factus ē p̃dic conſi
liū ſuū. Et vos frēs mei nolite vos o
tempne: ſi cū fide accedimus ad dn̄m
audimus cogitationes dei. Eas nō diſ
cimus: hoc vobis dixit. et ad hoc ſtrui
mū. Quare patitur nō deus malos.
ne minuamur adiſcus dei qui docet
hoīem ſcientiā. Dīs ſūt cogitationes
hoīm. qm̃ vane ſūt. Relinquite ergo
cogitationes hoīm que vane ſūt: vt
comphendamus cogitationes dei q̃ ſa
pientes ſūt. Dic quis ē qui cōprehē
dat cogitationes dei? Qui posuit in
firmamēto celi. Iam hoc tātauerūt:
iā hoc dixerūt. expoſuerūt. Beatus
vir quē tu erudieris dne. et de lege t
tua docueris eū: vt mitiges eum
a diebꝫ malignis. donec fodiat pec
catori fouea. Ecce habes ꝓſiliū dei
qre prat malis: fodit fouea pītori.
tu iam vis illū ſepelire. Adhuc fouea
illi fodit: noli feſtinare ſepelire.
Q̃d eſt donec fodiat pītori fouea?
Aut quē posuit pītorem? Vnū hō
minē? Non. Quid ergo? Oīne genꝰ
hoīm pītorū. ſed ſuperboꝝ. Iā ei pre
miſit. redde retributionē ſuperbis.
Nam et ille pītor fuit publicanꝰ
qui oculos eleuerat in terrā. et pu
ciebat pectus ſuū dicens. Deꝰ ꝓpitꝰ
eſto mihi pītori. Sed quia nō ſuperbus
erat. deus nō fecit reddet retributionē
ſuperbis: nō illi ſed talibꝫ fodit fouea.
donec reddat retributionē ſuperbis.
Ergo q̃d ait donec fodiat pectatori
fouea. ſuperbos intellige. Quis ē ſu
perbus? Qui nō confeſſione pītorū
agit penitentiā. vt ſanari phīli
tatem poſſit. Quis ē ſuperbus? Q̃
illa ipa pauca que videt hīe bona
ſibi vult erogare: et derogat miſe
ricordie dei. Quis ē ſuperbus? Q̃ ei
ſi deo tribuat bona que fecit: nō ſul
tat tribus qui illa nō fecit. et er
tollit ſe ſup illos. Nam et ille phari
ſeus grās tibi ago inq̃t. Nō dixit ego
facio: de his que faciebat grās deo
agebat. Sentiebat ergo et bene fe
cisse. et ab illo ſe facte. Vnde ergo im
probatus ē? Quia inſultabat pub
licano. Ut ꝓficiamus attendite primo.
Preterē debet ſiue vir ſiue femina
confeſſio pītoris: ſalubris penitentia
que valet ad corrigendū hoīem. nō ad
vindendū deū. Cū aūt poſt pe
nitentiā bene vixerit: incipit adhuc
ꝓficere. ne ſibi tribuat q̃d bn̄ fecit.
ſed illi agat grās cui gratia factū ē
vt bn̄ viueret: quia ille illū vocauit
ille illū illūinauit. Ergo iſte iā ꝓfecit?
Non adhuc deeſt illi aliq̃d? Quid illi
deeſt? Vt nō ſuperbiat ſup eos q̃ nec
dū ſic vixit. quomō ipe vixit. Qui
talis fuerit ſecurus ſit: nō illi reddi
tur retributio de qua dictū eſt. redde
retributionē ſuperbis. nō eſt inter illos
quibꝫ fodit fouea. Nam videte illū
qui dicebat. grās tibi ago q̃: nō ſum
ſicut ceteri hoīes: iuſti. raptores. ad
ulteri. ſicut et publicanus iſte. Q̃ntū
ſe extulit cū dixit. quia nō ſum ſicut
et publicanus iſte? Ille aūt eluſit
factē? pectebat pectus ſuū dicēs:
deus ꝓpitius eſto mihi pītori? Ille ſup
bus erat in bonis factis: ille humi
lis in malis factis. Videte frēs ma
gis placuit deo hūilitas in malis
factis: q̃m ſuperbia in bonis fās. Sic
odit deus ſuperbos: et ideo ſic conclu
dit. amē dico vobis. deſcendit iuſtifi
catus publicanus magis q̃ phariſeus.
Et dixit ſic: quia oīs qui ſe exaltat
hūiliabit. et qui ſe hūiliat exaltabi
tur. Frēs mei. ul' tenet ſolū nō dixit
q̃ hūilitatē nos docuit xp̃us? qui
a deus factus ē homo. ipſa ē humi
litas que diſpliceret paganis. vñ ꝑ
bis inſultant. qualē deū coluistis. q̃
natus ē? Qualem deū coluistis. qui
crucifixus ē? Hūilitas xp̃i ſuperbis
diſpliceret? nbi aūt xp̃iano ſi placet
imitare? ſi imitatus fuerit nō la
borabis: quia ipe dixit. venite ad
me oīes qui laboratis et onerati

estis. et discite a me quia mitis sū
et humilis corde. Hec ē ergo disciplina xp̄iana. Nemo facit aliq̄d bene.
nisi gratia ip̄ius. Qđ facit hō male. ipsius ē hominis: q̄d facit bñ. de
bñficio dei facit. Cū cepit facē bene.
nō sibi tribuat: cū nō sibi tribuerit.
gratias agat ei a quo accepit. Cum
aūt bñ facit. nō insultet illi q̄ illud
nō facit. aut extollat se sup eū. Nō ei
in illo finita est gr̄a dei. ut ad alium
nō perueniat. Vt mitiges eū a diebꝫ malignis. Donec fodiat² p̄tori fouea. Mitis ergo esto q̄sq̄s xp̄ianus es a diebꝫ
malignis. Maligni enī sūt dies q̄bz
videnť² florere p̄tores. et laborare iusti: sed labor iustorū flagellū est p̄ūs.
et felicitas p̄torū fouea ip̄onē. Qđ ei
mitigat vos deus a diebꝫ malignis donec fodiat² p̄tori fouea². nō cogitetis q̄
nō in aliquo loco stant angeli cū vi
dentibz. et fodiūt istam foueā magnā.
que possit capere oīe genus iniquorū:
et q̄ videtis multos ee iniquos. et dicitis vob̄ carnaliť. revera tanta multitudinē iniquorū. tantā turbā peccatorū.
que fouea pt capere? Cū fodit² talis
que oīs capiat? Cū exhaurit²? Deo
pt deus. Non ē hoc fossa p̄torū. ipa
felicitas p̄torū est: in illā enī cadet
tam q̄ in foueā. Intendite frēs quia
magna res ē vt fouea dicat². donec fodiat² p̄tori fouea. Parcit ei illi deus
qui nouit p̄torē et impiū occulta iustitia sua: et hoc ip̄m q̄ dei pcit deus.
p̄pietatē facit ei elatū. Ille se altū
putat et cadit: in eo ip̄o cadit quo se
altū putat. Hoc se ille putat sublimitate: et deus hoc fossam vocat. Fossa²
ad pma tendit nō ad celū: p̄tores aūt
sūpbi quasi in celū eūt: et in terram
mergūt². Contra humiles q̄si in terrā
se deprimūt. et in celū ascendūt. Videte ergo qui sc̄s es fidelis. si erudit⁹
es et lege dei: vt sit cor tuū in firmamento celi. q̄d deus fecit lūaria q̄to
die. qui d²: q̄rta sabbati. vnde tytulum
psalmus iste cepit. Quo vides luminaria cū tota patientia dirige nos⁹ suos.
et nō curare que in se dicunt hoīes:
sic et tu nō curabis q̄cq̄d tibi fecerit malo.
Omnis enī homo caro et sanguis est.

Non enī vilis es in compatione alteri⁹ canis a qua videris premi? qua
pro te ille suscepit carnē. et pro te ille
fudit sanguinē: et si tanta p̄mouit
tā esses impius. q̄d seruat fideli? hūc
mitescere. Quēadmodū mitescēs cū dicas. q̄ deus hoc vult: Pcē vult malis:
ad penitentiā adducit eos quibz pat.
sed illi non corrugant². Nouit ille quo
de illis iudicet. Immitis est aūt homo
cū vult contradicē aut bonitati dñi. aut
patiēne aut pt̄ati. aut iustitie iudicis.
Erigit² supbus in deū: mergit illum
deus. et in eo ip̄o mergit² quo erigit²
in deū. Hā in alio psalmo sic aut. Deiecisti eos dū extollerent². Non dixit.
deiecisti eos quia elati sūt. sed deiecisti eos postea q̄ elati sūt. vt aliud sit
tēpus elationis eorū. aliud tēpus deiectionis: sed in eo ip̄o quo extollebāt².
ibi deiciebant². Quantū ei sup bū
est cor hominis. tantū recedit a deo: et
si recedit a deo. in p̄fundū it. Hā cō
tra. cor humile de celo adducit deū. vt
primus fiat. Excelsus ē dns. sup oēs
celos ē deus. tū extendit oēs angelos⁹:
q̄ntū habes erigi vt attingas ad illū excelsum: Nolo te nūpas extendē
do te. Aliud consiliū tibi do: ne ī iusta extensione forte crepas p supbiā.
Certe altus ē deus: tu humilia te. et
defendet ad te. Audiuim⁹ q̄cq̄ pcit
malis: hoc ip̄m fossa ip̄onit. Dicit
tibi deus. quo illos fodit². et q̄re illi
fodit² foueā. nō est tuū cognoscere: sed
ex lege mea dixe patientē te ee debe.
donec fodiat² p̄tori fouea. Et q̄d de me
inq̄s qui laboro. et laboro ut ipsos
p̄tores: Respondet² tibi q̄d sequitur.
Quia nō repellet dns plebem suā.
Exercet. nō repellit. Quo enī dicit alio loco scriptura: Quē quē diligit deus
corripit: flagellat aūt omnē filiū
quē recipit. Ille flagellatū recipit:
tu dicis q̄ repellit. Videm⁹ hoīes ī filiis suis facē illud: aliq̄n iam desperatos filios suos dimittūt viuē q̄ nō volūt.
Eos qui spem habent flagellant? illos vō quos oīo viderunt sine spe et īdomitos ee: dimittūt vt faciāt quod
volūt. Iam quē dimittit facē quod
vult. nō vult p̄mittē ad hereditatē suā:

cū aūt flagellat filiū. tu ipam hereditatē seruat. Cū aūt flagellat deus filiū. aurrat sub manu prīs flagellātis: qa qui flagellat. ad hereditatē erudit. Ab hereditate nō repellit filiū suum quē castigat: sed ideo flagellat vt erudiat. Non sit tam vano sensu et puerili vt dicat. plus amat pr̄ meus frēz meū cui pmittit facē qcqd vult: ego si me mouero contūssionē prīs meis. flagella inuenio. Tu gaude sub flagellis. qr tibi seruat hereditas: quia nō repellit dīs plebē suam. Ad tēpus emendat. nō in eternū dāpnat: illis aūt ad tempus parcit. ī eternū illos dāpnabit. Elige tibi talem vis laborē an sempiternā penā? Talē felicitatē. an sempitnā vitā: Qd minat deus? Sempiternā penā. Qd p mittit deus? Sēpiternā requiē. In q? flagellat deus bonos tale est. ī quo parcit malis tale ē: qr nō repellet deus plebem suā. Et hereditatē suam nō delinquet? quo adusq? iustitia mq? cōuertat in iudiciū. et qui hīt eā oīb recto sūt corde. Attende mō t habe iustitiā: quia iudiciū nō dū potes habe. Prius ē ut habeas iustitiā: sed ipa iustitia tua cōuertet in iudicium. Habuerūt hit iustitiā apli. et ptulerūt ī quos. Sed qd illis dicit? Sedebitis sup duodecī sedes. iudicātes duodecī tribus isrl. Ego iustitia ipor cōuertet in iudiciū. Modo ei iustus quisq; sit fuerit. ad hoc ē vt patiat mala et toleret. Patit temp' passionis: et veniet dies iudicationis. Sed quid dico de seruis dei? Ipe dīs q? videt est oīm viuorū et mortuor. p̄mo iudicari voluit. et sit iudicare. Qusq; iustitia conuertat in iudiciū: et q hīt eā oīb recto sūt corde. Qui hīt modo iustitiā. nondū iudicat. p̄mo est eni talis iustitiā. et postea iudicat. p̄mo patit malos: et postea iudicat malos. Modo iustitia sit. postea cōuertet in iudiciū? et tam diu patit hoies malos q? diu vult deus. q? diu illos profert ecclesia dei. vt erudiat p malitiā ipor: nō tm repellet deus plebē suā. quousq; iustitia cōuertat in iudiciū. et q hīt eā oīb rō sūt corde. Qui sīt rō corde:

Qui hoc volunt qd deus vult. Deus parcit pīoribz: ni vis vt iam pdat peiores. Distorti cordis es et praue voluntatis. qm aliud vis. aliud vult deus. Vult aūt deus parcē malis: tu nō vis parci. Patiens ē deus pīoribz: tu non vis tolerare pīores. Sed ut dicē repetam. aliud vis tu. aliud vult deus. Conuerte cor tuū et dirige ad deū: quia et dīs infirmis cōpassus ē. Vidit in tempore suo. id est in ecclia sua infinos. q primo voluntatē suam sequi tēptauerat: sed cū viderent voluntatem dei aliā ee. dirigent se. et cor suū ad sustinendā et sequendā voluntatē dei. Ide voluntatem dei velis torquere ad voluntatem tuā: sed tuā torque ad voluntatē dei. Voluntas dei sit ē quo regula. Et reputa torsisti regulā? vīn habes torqui? Illa aūt integra manet. Hic regula est eni immutabilis. Omnia integra ē regula. habes quo te conuertas et corrigas prauitatē tuam: habes vnde corrigas qd in te tortū est. Quid aūt volunt hoies? Pauci est qui voluntatē suam tortuosam habet. Vt volunt voluntatem dei tortuosam facē sed in cor suum: vt vlt fiat deus qd ipi volunt. cū ipsi debeant facē quod deus vult. Quo aūt completus ē dīs er duabz voluntatibz vnā fabricā i homine quē portabat. pfigurās i corpe suo id est in ecclia sua futuros quosdā qui voluntatē suā vellēt facere. sed seq̄rent postea dei? qui thimos quosdā ostendit qd ad ipm pertineant. et eos pfiguravit in se: et nā ideo et toto corpore sanguinē suū dauit. qr in corpore suo. id est in ecclia sua mūdū sanguinē ostendit. Toto corpore sanguis erubat: ita ecclia ex hīt mūdos. p totū corpus eius fusus ē sanguis. Quosdā eni infirmos in se pfigurās vl in corpe suo: et psona infirmorū patiens illis ait. Pat si fieri pt. transeat calix iste a me. Ostēdit hoīm voluntatē: si in ipa voluntate pmaneret. iā prauā cor videt oīnde. Sed si cōpassus est tibi et te liberat in se: imitare qd sequit dicēs. verū nō qd ego volo. sed qd tu vis pr̄. Si tepuit tibi surrepe voluntas humana.

o si occidat deus ūmi tū istū meū. et nō me psequat? o si posset fieri. utī ab illo paterer tanta. Nam si ip seuca ueris. et hoc tibi placuerit. et indes qr hoc nō vult deus: ꝑnus corde es. nō habes uisturā que cōcertet in uidi tū. Qui enī illā habent. oīs cū sūt corde. Et qui sūt recti corde? Quis inuenit. qūo iuentus ē iob. q aut dns dedit. dns abstulit? sicut dño placuit ita fm est: sit nomē dni bnditū. Ecce rectū cor. Verū in graui vlnc. qd dixit uxor. quā ꝓterea reliqrat dyabolus et nō occiderat. ut ipe hret ad mutuē. nō ut maritus consolatrice? Hemineratenī q a p illā cuā decep tus erat adā: et nūam sibi putabit hant cuā. Accessit ad iob illa tamq̄ cua: sed adā melior fuit in sterte uxor q̄ uirtus in pdyso. Ad ēi illi respondit mulier? Vide cor patū: vide cor rectū. Nūq̄ nō patiebat pscutiones et graues? Et oīs xpiani patiuntur: et si nō secuit hoīes sicut dyabol? Et si xpiani facti sūt impatores? nūq̄ dyabolus factus ē xpianus? Intendat ergo sūtas uiā quid sit cor rectū. Accessit ad eū et ait. Dic aliq̄d in deū et moriē. Et nūquid aut oīs cupnas ipi? ul suas. Dic aliq̄d in deū et moriē. Et ille iā cognoscens cuā. vidie volēs uī lapsus ē. Fuit corde in deo tāq̄ luuare in firmamento. habitās corde in libro dei: locuta es mq̄ tāq̄ una ex insipiētibz mulieribz. Si bona suscepim? de manu dñi? mala nō tolerabim? Qa furū cor in dño: ideo rectū. Quia enī rectus ē deus: qñ in illo figis cor. forma tibi sit. ut sit t cor rectū. Fige ergo cor tuū in illo: et rectū cor erit. Sic surrepebat uolūtas hūana. nescio quid de carnis infirmitate lamentabat mētē tuā: noli iā desperare te. ꝑsequit dns in sua infirmitate te. nō se. Non enī timebat dns pati. tuo die resurrectur? Si prorsus quo homo patet et nō quo deus pati uenuret. et si sineret se p̄ turi duū resurrectur. nullo mō formidaret moritur? qd nō formidant apli pau lus in fine seculi resurrectur? aut ēi. cōpellor aūt ex duobz cupiscētiā habens dissolui et esse cū xpo. multo ēi magis optimū: manē in carne nīa nū propt vos. Tedū enī illi erat manē in carne: et duobz patiebat? ardorē. dissolui et esse cū xpo multomagis diu bat optimū. At cū appropiquaret ipa passio. qūo exultabat. qūo glabat? Bonū certamē certaui. cursū cōsūma ui. fidē seruaui: de cetero supest mi corona iustice. quā reddet mi dns i illo die iustus iudex. Iste gaudet coronādus: et tristis ē ille coronatus? Gaudet sit aplus: et dicat xpūs dns nr. pr si fieri pt. transeat hic calix. Sed tristiciā sit assūpsit qūo carnē. Volute enī putare. qr hoc dicim? non fuisse dnm tristem. Si ei hoc dicim? quia nō erat tristis. cū euangelium dicat tristis est aīa mea usq̄ ad mortē? ergo et qñ dixit. dormiuit ihs. nō dormiuit ihs. et qñ euāgeliū dic? mādducauit ihs. nō mādducauit ihs. surrepit ūmitulus putredīs. et nichil sanū relīquet: ut dicat? qr et corpus nō erat verū. et carnē verā nō habuit. Quid ergo de illo scriptū est fies. factū est. verū est. Ergo tristis fuit? Prorsus tristis. Sed volūta te suscipiens tristiciā: qūo volūtate suscipiens carnē. Quo volūtate carnē veram: sic volūtate tristiciā veā. Si ergo volūtatē ostendit i se. ut si forte surrepsisset tibi hūana infirmitas. et cepit aliud velle q̄ deus vult. vide as prauitatē cordis tui extra regulā. figas illud ad regulā: et dirigat in deū cor tuū. qd in hoīe cepat esse ꝑuū. Sic ergo dns te ostendens dixit. tristis est aīa mea usq̄ ad mortē: et dixit. pr si fieri pt. transeat a me calix iste. Sed statim fac qd ideo fecit ut te doceret: ver nō qd ego volo. sed qd tu vis pr. Si enī hoc fecerit. iustitiā habebit? Si iustitiā hēbit? rectū est cor: si rectū est cor. iustitia illa q̄ mō tolerat cōuertet in iudiciū? et postea iudicante dño tuo nō solū nō erubescis mala. sed eiā gloiabeis de corona: tē vides qūo ꝓficerit pati ētia dei vl ad illorū penā. vl ad tuam coronā. Adō nondū vides: crede qd nondū vides. ne erubescas tū videris. Quoadusq̄ iustitia conuertat in iu

dnm: et qui habent eā oēs rō sc̄or
de. Quis exurget in aduersus ma
lignantes? aut qs consistet in ad
uersus operantes iniquitatē? Psuadet
mlti multa mala: susurrāe serpēs
nō desinut ut facias iniquitatē. Q̄
nūqp te cōuicerit. forte si pfecisti. q̄
ns cū quo bñ viuē. et vir nō iuenis.
Multi malitie cumulant: qp pauta
grana multā palea habēt. Pauca
grana sua pauta. sed adhuc laborāt.
Separata ergo a palea tota massa. t
grandis erit. Pauca grana sc̄. si in
compatione palearū: multa autē
in se. Ergo cū vndiq; mali pstrepāt
et dicant. quare sic vnus. tu solus
xpianus es. quare nō facis q̄d fa
cūt et alij. q̄re nō spectas quē ad
modū et alij. quare nō īmedia et
ligaturas adhibes. q̄re nō matīe
maticos et aurispices cōsulis sicut
et alij? et tu signas te et dicis xpia
nus sū. ut repellas istos nescio q̄s.
sed adiutarius p̄mittit: vnguet q̄d pe
ius est exemplo xpianoz. suffocat
xpianos. Sudat. estuat. tribulat
aīa xpiana: vincē habet cū. Sz nūq̄
de se: sed deo vide q̄d dicat: cūdet eī
Quid in pdest quia mō facio īme
dia. et luxor p cautos dies? Ecce hīt
de isto seculo. et vado ad dnm meū
et mittet me in ignē: q; ppositi pau
cos dies vite future. mittet me in
gehēnas. Quas gehēnas? Eternu
dicit deus. Vere nisi putas q̄a deus
curat quo viuant homines? Et hō for
te nō in platea tibi dicit amicꝰ. sed
in domo uxor: aut forte maritus +
uxori fideli bone et sce decepto; ipsi?
Si mulier marito: cuia ē illi. Si vi
ro: diabolus est illi. Aut ipa ei
cuia ē: aut tu illi serpens es. Quīq̄
vult cōmittere pī cogitationē suā. i
ad filiū: inuenit et ipm malū necess
sariū. estuat. fluctuat? quid q̄d
unitatē ppe sortiet. prope cōsentit:
sed assit deus. Audite ergo psalmū.
Q̄s exurget in nob̄ aduersus malig
nantes? Tam multi sūt: q̄ cūq; res
picio ipi obruerūt. Q̄s obruet pau
pi inquitatis diabolo et angel'eius
et hoīb̄ seductis ab eo? Nisi qz

dñs mē adiuuit me: paulominꝰ in
habitauerat in inferno aīa mea. n
Prope ruerā in illā fossā que pat
ribꝰ? Hoc ē paulominꝰ habita
uerat in inferno aīa mea. qz iā nu
tabat. iam ppe consentiebat: respe
xit ad dnm. ut puta verbi grā insulta
bat illi ut faceret iniquitatē. Aliq̄n
eni cōgregant se mali et insultant
bonis. maxime si fuerint illi plures.
et reperiunt illū vnū: quo aliq̄n milia
palea est circa vnū granū. cūt nō e
cūt simul. cū fuerit massa ventilata.
Capiunt multos inquos ille. insultat
illi. circūuenit: supponit se volūt illi
exagitant quasi iustū. et insultant
quasi de ipa iustitia. magnꝰ aplus
in relū volasti quo helyas. Finiunt
hoīes istā. ita ut aliq̄n attendēs ad
lingua humanā erubescat ee bonus
ut malos. Resistat ergo malus. sed
nō de viribꝰ suis: ne estimat superb
cū vult euadē sup bos. et augeat nu
mez sup borū. Sed quid dicit? Quis
exurget in aduersus malignātes? aī
quis cōsistet in aduersus opantes mi
quitatē? Nisi qz dñs adiuuit me: i
paulominꝰ habitauerat in inferno
aīa mea. Si dicebā motus ē pes
meus: mia tua dñe adiuuabat me.
Vide quo confessionē amat deus.
Mouet pes meus. et nō dicis mouet
pes meus. sed stare te dicis tū iā m
ab? imo si iam tepisti moueri. sua
tepisti fluctuare. confitē motū ne
planxeris mihi: ut adiuuet te ille
ne in inferno sit aīa tua. Confessi
onē vult deus: humilitatē vult. Vol
ebat homo. adiuuet te ille vt deus:
sed dic tū motus ē pes meus. Quare
iā moueris et dicis sto? Si dicebam
motus ē pes meus. mia tua dñe
adiuuabat me: quo pfecisset petr
nō in viribꝰ suis. Videbat dñs am
bulare sup mare. ualuans tapita
bulare sup mare. ualuans tapita
oīm superborū in isto seculo: ipm in
suū ualuantis tapita superbox signi
ficauit. ambulans sup tumidos fl
fluctus. Cadrat et exhia. nā ipa est
petrus: nō tū aut sus ē petrus p sep
sum ambulare sup aquas. Sz q̄d
aut? Dñe si tu es iube me venire ad

te sup aquas. Ille ptr̃ute sua: petr̃ in uissu illius. Jube me ꝯ tu veniue te me ad te. Respondit ille. Veni. Cal tat enī et ertlia capita sup borū. Sed q̃ ertlia est et hī infirmitatē hūanā: ut tōplerer̃ si direbam motus ē pes meus. ntubant petrus ī mari. et ertlamauit. dñe pereo. Qd ergo hic positū est. si direbā motus ē pes meus. hoc ibi positū est. dñe pereo? et qd hī positū est. mīa tua dīle adiuuabat me. hoc ibi positū est. porrexit ma nū ihūs dicens. modice fidei ut q̃d dubitasti: Aptū est qd̃ pbati deus hoibus: ipa pertula nīa dulcedinē no bis facūt uberantē. Nam videte qd̃ sequit̃. q̃ dixit. si direbā motus ē pes meus. mīa tua dīle adiuuabat me. Dulcis illi utiq; fuctus ē dñs. erpiēs illū a pitulis: et ideo exponēs ipam dulcedinē dñi ertlamat dicēs. Do mine sdm mltitudinē doloz meoz ī tozde meo. exhortationes tue iocun dauerūt aiam meā. Multi dolores: sed multe cōsolationes. Amara uulne ra: sed suauia meditamēta. Nūq̃d adhereret tibi sedes īiquitatis? q̃ fin gis dolorem in p̄cepto: Hoc diuti ne mo sedet tecū iniquis: nec tu sedem īiquitatis habebis. Et uī hoc intel ligit reddit rationē: qui fingis inq̃ dolorē in p̄cepto. Ex hoc enī itelligo. qd̃ nō tibi adhereret sedes iniq̃tatis: q̃ nec nobis pepcisti. Habes hoc ī epla apli petri. et ad hoc testīonium posuit de scptura: tēpus ē aut iudi cationis iudicij ex domo dñi. id ē tps ut modo iudicent̃ qui ptinent ad domū dñi. Si flagellant̃ filij? quid debent spare serui neqssimi: Adq̃ addidit si aūt mercū a nobis? quis fuus corū qui nō credunt dei euange lio? Deinde adiūgit aliud testīonīū. etsi iustus uix saluabit̃? pccōr et ī pius ubi parebūt? Quō ergo erunt tecū iniqui? q̃ nec tuis fidelibz p tis. ut ereeteas et eruditas eos? Sz q̃a propt̃ hoc nō pcat ut eruditat eos: i deo dixit. qui fingis dolorē in p̄cepto. Fingis enī est. facis. formas. plas mas: unde et figuli dicunt̃. et vas fictile dicit̃. nō fictū illud qd̃ men datū est. sed qd̃ format̃ ut sit. et ha beat aliquā formā. sicut iam dudū dixit. qui finxit oculū nō videbit. Nū quid finxit oculū mendatū est? Sz intelligit̃ plasmauit oculū. Fecit ocu lū. Nōne figulus ē tū fragiles. infir mos et terrenos facit? Audi aplm di rentē. Habem⁹ thesaurū istū in vasis fictilibz. Sed forte alius nobis fecit h⁹ vasa. Ipm audi dicentē. O hō tu quis es qui respondeas deo? Nūq̃d dicit fig mentū ei qui se finxit. quare me sic finxisti? An nō habet ptātem figul⁹ luti ex eadē massa facē aliud vas in honorē. aliud in cōtumeliā? Vide et ipm dnm nīm xp̄m q̃ ostendit se figu lum. Nam q̃ de limo hoīem fecerat: de limo iunxit cui min⁹ in utero oculos fecerat. Ergo qd̃ dixit. nūq̃ adhereret t̄ sedes iniquitatis. qui fingis dolorē in p̄cepto? sic dicam? nūq̃d tibi adhereret sedes iniq̃tatis. qui formas dolorē in p̄cepto? Formas inq̃ dolorē in p̄cep to: idest de dolore p̄ceptū nobis facis. ut ipe dolor preceptū sit nobis. Quō nobis dolor est p̄ceptū? Qñ te flagel lat qui pro te mortuus ē. et nō tibi pmittit brūtudinē in ista uita. et fallē nō pt̄: et hic nō dat qd̃ queris. Quid dabit ubi dabit. qñ tū dabit qui hic nō dat. qui hic erudit. q̃ fin git dolorē in p̄cepto? Labor ē hic tuus: et requies tibi pmittit̃. Attēdis te hic habē laborem: sed attende q̃lē ille requiē pollicet̃. Nūq̃d cogitare poteris? Si illā posses cogitare: nde reis nichil laborare ad cogitatio nem. Audi eū qui illud ex pte tene bat qui dixit. nūc scio ex parte. qd̃ ait aplus. Eternū qd̃ est ad pūs tpa le et leue tribulatiōis nr̃e. ultra mar dibilem modū et incredibilē modū e terne glorie pondus operat̃ nobis. Qd̃ ē eternū glorie pond⁹ operatur nob: Quibz operatur: Non respicientib⁹ que vident̃ sed que nō vident̃. que enī vident̃ temporalia sūt. que aūt non vident̃ eterna. Nolī esse piger in la bore breuit̃. et gaudē inestimabilit̃. Eternā uitā tibi daturus est deus: cogita qñto labore emenda sit. Intendite fr̃es. venale est. Venale est

quod habeo dixit tibi deus: eme illud. Quid habet venale? Regem venale habeo: eme illū. De labore intendite: ut simus in noīe xp̄i fortes xp̄iani. Jam modicū est qđ restat ī psalmo: nō fatigem. Quō enī fortis poteris ēe in faciendo. qui defixit in audiendo? Aderit dīs ut vobis qđ reliquū est explicitem. Attendite: quodāmō deus ppo suit venale regnū celoꝝ. Dicis illi quantū valet? Pretiū ipius labor ē: qūo si diceꝫ. p̄tiū illius autē est. Non sufficiebat hoc solū dicē: sed q̄ reres q̄ntū autē. Nam si solidus aurū est: et semuncia et libra. et tale aliq̄d. Ideo dixit pretiū: ne laborares querē. q̄n diu ipius rei p̄tiū labor est. Quātus labor est iam queri tu: q̄ntū laborandū sit. nondū dixit. Quantus futurus sit labor iste. i q̄ntū laborib⁹ de te exigatur. illud tibi dixit deus. Ego ostendo q̄nta sit illa requies: tu audita q̄nto labore emēda sit. Dixit ergo deus q̄nta futa sit ipa requies. Beati qui habitant in domo tua: in secula seculoꝝ laudabūt te. Vere ē requies sempiterna? sī fine erit requies ista. sine fine erit gaudiū hoc: sine fine erit letitia ista. sī fine erit īcorruptio. Vitā eternā habebis: requiē que nō habet finem. Q̄nto labore digna ē requies q̄ nō habet finē? Si verū vis ipare et vere uidicare: eterna requies etno labore recte emit. Verū hoc est: si noli timere seruitorib⁹ ē deus. Si enī habes eternū laborē: nūq̄ puenires ad eternā quietē. Semp laborans q̄n pueniris eras ad illud qđ digne quidē pt emi sempiterno labore? Quia sempiterna requies ē. equa pretiū. Eterno ite labore digna est eterna reres tōpati. Sed si semp laborares: nūq̄ ad requiē puenires. Ergo ut aliq̄n pueniras ad id qđ emis. nō ineternū laborandū est: nō quia nō valet tanti. sed ut possideaꝫ qđ emit. Digna est quidē emi labore ꝑpetuo: sed nītre est ut labore ꝑpetuo emat. Certe tāt debuit ēe. idest sempiternus labor. p requie sempiterna. Decies centena milia annoꝝ in labore qđ valēt:

decies centena milia annoꝝ finē: qđ tibi dabo dixit dīs nō habebit finē. Qualis mīa dei? Ner dixit decies centena milia annoꝝ laborā. nō dixit. vel mille annos labora. nō dixit q̄ngentos ānos labora: nū vnius labora in paucis ānis. inde ia requies erit. et finē non habebit. Et adhuc audi cōsequentia. Dīe sedm multitudinē dolorū meoꝝ in corde meo: exhortationes tue letificauerūt aīam meā. Et paucos annos laborabis: et in ipis laboribus nō deest consolatio. Non defuit gaudia cotidiana: sed noli gaudere in seculo. Gaude in xp̄o. gaude in vbo eius. gaude in lege eius: ad ipa gaudia ptinet qđ loq̄mur et qđ auditis. Quante ergo sūt iste consolatiōes in tantis laboribus? Verū ē ergo qđ dixit aplus. etenī qđ ad p̄sens est tpale et leue tribulatiōis nīe. supra modū in credibilem modū et supra īcredibilem modū eternū gl̄ie ponderat ꝑficitur in nobis. Extre quantū p̄tiū damus: quodāmō vnā siliquā adaptiendos thesauros sempiternos. Siliquā laboris ad requiē supra modū incredibilem. sed in qđ dictū est. supra īcredibilem modū. et supra in credibilē modū eternū gl̄ie pondus operatur. Gaudes ad tēpus. noli ibi confidere. tristis es ad tempus noli desperare. Non te corrūpat felicitas. et non frangat aduersitas? ne forte dicas in animo tuo. non p̄t fieri ut deus admittat ad se iniquos. qui iustos ipos emendat ut saluet: qui ideo emendat ut erudiat. Si iustus tu saluus fieꝫ? ptor et ipius ubi parebit? Numquid adhereret tibi sedes iniquitatis? Id est numquid adhereret tibi sedes impiorū. qui fingis dolorem in p̄cepto? qui et iustos filios suis voluisti erere et erudire. sic voluisti eis p̄cepta dare. ut nō essent sine timore? ne amaret aliq̄d aliud. et obliuiscerent te verū bonū suū? Bonus ē deus. Si recederet et nō misereꝫ amaitudies felicitatis. Sed ubi seculi. obliuiscemur eū. Sed ubi angores molestiarū fruimur

fluctus aīe: fides illa que ibi dor
miebat excitat. Tranquillū enī
erat qñ dormiunt xp̄us in mari: illo dr
miente tēpestas orta ē. et reperūt pi
cluram. Ergo in corde xp̄iano et tran
quillitas erit et par. sed qm̄ diu vigi
lat fides nr̄a: si aūt dormit fides nr̄a
piclitam. Hoc enī sīgt dormiēs xp̄s:
qz quidā obliuiscit fidem suā et picli
tant. Sed quō illa nauis cū fluctua
ret excitatus ē xp̄us a fluctuātibz et
dicentibz. dñe perimr̄ suscitavit ille. ipe
rauit tēpestatibz. ipe rauit fluctibus.
cessauit periculū. facta ē trīq̄llitas:
sit et te cū turbāt tribulationes male.
psuasiones male. fluctus sūt. trīquil
labunt: iam desperas. et putas te nō
ptinē ad dnm. Euigilet fides tua. excī
ta xp̄m in corde tuo: surgente fide iam
agnoscis ubi sis. Et si forte temptant
fluctus tribulationes. tuentis qđ pmisit
deus. et dulcedo pmissor faciet te con
tēptorē dulcedinū seculi. Et si forte ml'
te vrgueāt minē potentū malor. et ip
se te expellāt de iustitia: attendis qđ
minat deus. ite in ignē eternū. q̄ pat
ē dyabolo et angelis eius: et nō dimit
tis iustitiā. Timens ergo ignē sempi
ternū contēptibz dolores tpales: et p
eo qđ pmisit deus tēptibz tpalē feli
tatē. Pmisit regem. patē molestiā:
minat ignē sēm. tēptne dolores tē
pales: et euigilante xp̄o tranquillet cor
tuū vt ad portū quoq; pueias. Nō ei
nō pparat portū qui paut nauē. Nū
qđ adheret tibi sedes iniq̄tatis: qui
fingis dolorem in p̄trepto: De homībz
malis ecceret nos: et de illor insecu
tionibz nos erudit. De malitia malī
flagellat bonus. et de seruo emēdat
filius: ita fingit dolor in p̄trepto. Qđ
illos deus posse pmittit: hoc fatūt
mali hoīes quibz ad tēpus pdit. Qđ
eni sequit: Captabūt in animā
iusti. Quare captabūt: Quia verū
tamē non inuenūt qđ obtinant. Qđ
eni captauerūt in dño: Cōtinuae
runt falsa testimonia: qz vera inuenire nō
potuerūt. Et sanguinē innocentē
condēpnabūt. Quare hoc totū fit.
in cōsequentibz declarabit. Et ps
est iquit mihi dñs in refugiū. Non

quereris tale refugiū. si nō pcliclitaveris:
sed ideo pcliclitatus es vt q̄rereris. qz ille
fingit dolorē in p̄trepto. Sant mihi de
malitia malor tribulationē: punct
tribulatiōe tepi q̄rere refugiū. qđ in il
la felicitate seculari desierā querere.
Qs enī fatile recredat dñi. qui sp felic
ē et spe pnti gaudet: Recredat spes stli.
et recredat spes dei: vt possit dicē. et ps
est mihi dñs in refugiū. Ad hoc dole
am vt fiat mihi dñs in refugium:
Et deus meus in auxiliū spei mee.
Modo enī dñs spes. Qm̄ diu enī hic
sum? in spe sum? nondū in re. Sed ne
in spe deficiam?: adest pmissor exigēs
nos et tēperans ipa mala q̄ patimur.
Non enī frustra dicitū. fidelis deus. q̄
nō sinit vos tēptari supra q̄ potestis
ferre: sed facit cū tēptatione etiā exitū.
vt possitis sustinē. Dic murmurat in for
nace tribulationibz: vt coquat vas. nō
vt frangat. Et factus est mihi dñs
in refugiū: et deus meus in auxiliū
spei mee. Cur ergo qui t videbat q̄si
iustus ee quia pcliclit malis: vide quo
mō iam corrigitur psalmus. et tu cū psal
mo corrige. Ideo votes tuas hz psalmus.
Que sūt voces: Vsq; quo ptores dñe.
vsq; quo ptores gl'abunt: Psalmus
votes tuas habet. Ad hoc ergo tu habeto
votes psalmi. Que sūt votes psalmi:
Et ps est mihi dñs in refugiū: et deus
meus in auxiliū spei mee. Et reddet
illis dñs secm opa eorū: et secm malī
tiā eor discerdet eos. Non vacat qđ
ait secm malitiā eorū. Mihi de illis
prestat: et cm malitia eorū dicit non
cm malitia eorū. Certe ei de malis ecce
nos. flagellat nos. Ad quā vē flagel
lat: Vtiq; ad regnū celorū. Flagellat
enī omnē filiū quē recipit. Et quis ē
filius. cui nō det disciplinā pr̄ eius:
Qđ tū facit deus. ad hereditatē sempi
ternā nos erudit: et hoc nobis pficit
sepe de malis hoīibus. in quibz ecce
et pficit dilectionē nr̄am. quā vult ex
tendi vsq; ad inimicos. Neq; enī est p
fecta dilectio xp̄iani. nisi cū implet
qđ xp̄us p̄trepit. diligite inimicos ves
tros. benefacite eis qui vos oderunt:
et orate pro eis qui vos p̄sequuntur.
Hunt ipe dyabolus vinut: hinc vir

tone corona pupit. Ite qñta nobis
prestat deus de malis homiby: nec tñ
scdm id ut de illis nobis prestat. sed
scdm malitiã eorũ retribuet eis. Vi
dete enĩ qñta nobis prestitit de ipo
īmanissimo scelẽ iude traditore.
Judas quippe tradidit ad passionẽ
filiũ dei. et p passionẽ filij dei oẽs
gentes redempte sũt ad salutem:
nec tñ pro salute gentiũ merces red
dita est iude. sed pro eius malitia de
bitũ suppliciũ retributũ est. Nam si
traditio xpi et nõ tradentis aĩm̃ con
sideranda ẽ: hoc fecit qđ fecit deus
pr̃i. de quo scriptũ est. qui filio ꝓpio
nõ pepcit. sed pro nobis oĩbus tradi
dit eum. Hoc fecit iudas qđ fecit ipse
dñs xpũs. de quo scriptũ est. qui seip
sum tradidit pro nobis oblationẽ
et hostiã deo in odorẽ suauitatis. et
iterũ. sicut xpũs dilexit ecclia
suã et seipm tradidit pro ea: et tñ
gratias agim̃ deo patri qui vnico
filio suo non pepcit. sed pro nob tra
didit eũ: gras agim̃ ipsi filio qui
seipm tradidit pro nobis. et ĩ eo vo
lũtatem prĩs implecuit. et detestum
iudam de tuo facto nobis tm̃ bñfi
ciũ prestitit deus: et recte dicim̃. red
didit ei dñs scdm ũiquitatẽ eius. et
scdm malitiã eius dispdidit eũ. Nõ
enĩ dic pro nobis tradidit xpm. sed
pro argento quo vendidit eũ: qñ
traditio xpi sit nostra redẽptio. Sic
et illi qui mrẽs psecuti sũt. psequẽ
do in terra in celũ mittebant: et sa
ctes qdem pñti vite dampnũ infe
rebãt. nescientes aũt future vite
lucrũ conferebant. Quitũq; tamẽ
pseueraucrũt in odio iniusto iustor:
reddidit ei dñs scdm ũiquitates eo
rũ. et scdm malitiã eorũ dispdidit
eos. Sicut enĩ malis obest boni
tas iustorũ: sic bonis pdest iniq̃tas
impiorũ. Nam et dñs dicit. ego veni
vt qui nõ vident videant. et qui vi
dent cta fiant: et aplus. aliis qdẽ
odor vite in vitã. aliis ꝛ
aũt odor mortis in mortẽ. Malitia
vo ũiquor sinistra sũt arma iustor.
sicut idem dicit aplus. p arma iust
tute dextra et sinistra. idest p gloriã
et ignobilitatẽ. atq; ita de ceteris
cetera exequit̃: dextra arma demon
strans gliam dei. famã veritatis q̃
cognoscebant̃ q̃ vigebãt. q̃ nõ mor
tificabant̃. q̃ gaudebãt. q̃ multos
ditabant. q̃ oĩa possidebant̃: in
sinistra vo q̃ ignobiles et male fa
me habebant̃. q̃ seductores putabãt̃.
q̃ ignorabãtur. q̃ tristabant̃. egere at nichil ha
bẽ videbant̃. Et quid multis si mirabiles
xpi et dextris et sinistris armis dya
bolũ expugnãt: Sicut aũt par hoĩb;
bone volũtatis et qñ sunt alijs odor
mortis in mortẽ: sic et interit̃ hoĩb;
male volũtatis. et qñ iustis arma
sũt sinistra ad salutem. Itaq; reddet
illis nõ scdm nrãm vtilitatẽ que de
ipis fit. sed scdm ipor̃ vnicuiq; tatem.
quã diligendo oderũt aĩas suas: et
nõ scdm beneficiũ qđ nobis de ipis
pstat honorat eos. qui etiã malis be
ne vtit̃. Scdm malitiã eorũ dispdet
eos. Oñs deus noster. Tolẽt ergo
iustus iustũ. tolẽt ꝑalem ꝑuntia
tem ꝑiusti ꝑalis labor iusti: si iust⁹
ex fide viuit. Non est enĩ alia iusti
tia hoĩb in hac vita nisi ex fide viẽ
que p dilectionẽ operatur. Si enĩ ex
fide viuit? aedat et sibi futurã re
quiẽ post pñtem laborẽ. et illis se
pternos cruciatus post pñtẽ cru
tionẽ: et si fides p dilectionẽ ope
tur. diligat etiã ĩimicos. et quãti
in ipo est. p desse illis velit. Ita enĩ
faciet ne sibi obsint illi cũ hoc de
lint: et qñ forte ptãtem attemperãt
quasi nocendi et dñandi. sursum
cor habeat ubi ei nemo nocet: et
doctus eruditus ex lege dei. ut me
diget̃ a diebus malignis. donec fo
diat̃ pr̃o fouea. Si enĩ in lege
dñi voluptas eius est. et ĩ lege eius
meditabit̃ die ac nocte. cui⁹ cogi
tatio in celis est: de humano aĩo lo
quit sup terram. vnde iste psalm⁹
titulum de qñta sabbati accepit.
qñ facta sũt lũaria. vt oĩa fiant
sine ĩmmutatione. Verbũ vite ha
bens ĩ natione tortuosa et pueri
Sicut enĩ stellas in celo non exti
guit nox: sic mentes fidelium inhe

ventes furmamēto scripture dei nō vīat
īiquitas. Et hoc ap̄m qđ et nīa terre
na dant aliq̄ in ptāte malor. non
solū ad nrām ptinet eruditionē. vt
fiat nobis dīs in refugiū. et deus
in auxiliū spei nīe: sed etiā ad ipis
petoris foueā. p̄fiat de quo in alio
psalmo dr. inclinabit et tradet eum
dñabit paup̄m. Forte onerosa fuit
vobis longitudo sermonis: q̄ q̄ in ist
a alacritate studij vīi nō hoc appa
reat. Sed et si ita est. ignoscate p̄mo
q̄ iussus fec̄: nam dīs deus nr̄ per
eos multa fec̄ iussit in quib; hītat.
Non enī iubet deus nisi de sede sua.
Deū quia tm̄ audiri fuistis nr̄i? cō
fitem et nos: audiri fuim⁹ vīi. Con
solet ergo deus nr̄ labore istū: vt su
dor iste nr̄ sit vobis in p̄fectū salu
tis. nō in testimoniū accusationis.
Hortor fec̄. ut ea q̄ audistis p̄fi
ciatis. et ruminetis vobiscū: nō vos
p̄mittatis obliuisci. nō solū ista re
cogitando et colloquēdo. sed etiā ita
viuendo. Bona vita cū ea p̄ceptis
dei que agit tam q̄ stilus ē: qđ au
ditor scribens in corde. si in rem scri
bet. facile deleret. Sarbite illud
in cordib; vīis. moribz vīis. et nūq̄
delebitur. Explicat p̄s xxxij⁹: Incipit
Eo vellem psalm⁹ xxxiij⁹
fec̄ vt p̄cem nr̄m pot⁹
audirem⁹: sed et hoc bo
nū est vt p̄ obediam⁹.
Quia ergo iussit nobis
qui dignat orare pro nobis: de p̄
mi psalmo q̄ dīs deus oīm nr̄m do
nare dignabit loquar caritati vr̄e.
Est aut psalmi titulus. laus tātū
ipsi dauid. laus tanti et hylarita
tem sign̄t quia tantus ē: et deuotio
nē quia laus est. Quid enī magis
homo debet laudare? q̄ id qđ sit pla
cet: vt nō possit displicere? Securitas
ergo laudis in laude dei est. Ibi lau
dator securus ē: ubi nō timet ne de
laudato erubescat. Et laudem⁹ g⁹
et cantemus: hoc est cū hylaritate
et cū letitia laudemus. Quid aut
laudaturi sumus. ipse psalmus se
quentibus versibus indicat nob̄.
Psalmus.

Venite exultem⁹ dño. Inuitat
ad magnas epulas exultandi
nō seculo s̄ in dño. Nisi enī esset
in hoc seculo exultatio mala. q̄ distin
guenda ē ab exultatione bona: sufficeret
dicē venite exultem⁹? Sed breuit distri
nit. Quid est bñ exultare? Dño exulta
re. Ergo exultatio mala ē exultare seculo:
exultatio bona ē exultare deo. Die de
bes dño exultare: si vis securus inuido in
sultare. Quid est aūt venite? Vñ vo
cat ut veniant. cū quib; vult exultare
dño? nisi q̄ longe sunt. ut veniendo p̄
pinquent. p̄pinquando accedāt. accē
dendo exultent? Vnde aūt longe sūt?
Numquid locus longe p̄t homo esse ab
eo qui ubiq̄ ē? Vbi ē ab eo lōge? Quo
ibis vt longe sis? Nā quidā p̄cor q̄dē
sed tamē cū spe salutis penitens et do
lens de p̄cīs. et metuens ira dei. bvo
lens placare deū. sic in alio psalmo lo
quit. Quo ibo a sp̄u tuo? et a facie tua
a quo fugiā? Si ascendero in celū tu
ibi es. Quid ergo restat. q̄ si ascende
rit in celū. ibi inuenet deū? Vt longe
fugiat a deo. quo iturus ē? Vide q̄d
dicat. si descendero in īfernū ades. Si
ergo ascendendo in celū ibi inuenit et
deū. descendendo īi infernū nō fugit
deū? quo iturus ē. quo fugiturus ab
illo irato. nisi ad ipm placatū? Et tm̄
cū oīo nemo possit fugē ab illo q̄ ubi
q̄ est: nisi quidā longe essent a deo
nō dicetur. p̄plius iste labyb; me hono
rat. cor aūt eor̄ longe est a me. Non
ergo loco quisq̄ longe est a deo. s̄ dissi
militudine. Qđ est dissimilitudine?
Mala vita. malis moribz. Si cū bonis
moribz p̄pinquat deo: malis moribz
recedit a deo. Vn⁹ ergo idēq̄ homo
corpore stans vno loco et amādo deū
accedit ad deū: et amādo iniquitatē
recedit a deo. Nullis pedes mouet: et
tñ potest accedē et recedē. Pedes enī
nīi in hoc unie affectus nr̄i sūt. Aut
quisq̄ affectū habuerit. aut quisq̄
amorē habuerit. ita accedit aut rece
dit a deo. Nōne plerūq̄ dicim⁹ q̄nd
iuenum⁹ aliq̄ dissilia. hoc longe ē
ab illo? Cū aliquos duos forte hōes
opamus. duos equos. duas vestes.
et dicerit aliq̄d sile. hec vestis illis ē.

qualis illa. aut iste homo talis ē qual' ille? quid alius dixit qui contra dixit? Absit. longe est ab illo. Qd est longe ē ab illo? Dissilis est illi. Et iuxta stant. et tñ iste longe est ab illo. Duo vō ini qui pares vita et moribz. si vnus sit ī oriente. alt' in occidente: inūicē iuxtā sūt. Et duo iusti sibi. alt' sit in oriente alt' in occidente: secū sūt quia in deo sūt. Contra. vn' iustus. alt' iniquus. etiā si vna cathena ligent: multū a se se pati sūt. Ergo si dissilitudine recedimus a deo: silitudine accedim' ad deū. Qua silitudine? Ad quā facti sum'. quā in nobis peccando corruperam'. quā pcōz remissione recepim'? ā in nobis renouat' intus in mēte. vt tam q' resulpat' in nūmo id est ī aīa nīa ymago dei nīi: et redeamus ad thesauros eius. Nā et vnde frēs de nūmo voluit dñs nr ijus tpūs ostēdere tēptatoribz suis. qd querat dēs? Cū enī de tributo cesaris q̄rentes tam sam calūpnie consulē mīrm veritatis voluerūt. et cōsulendo tēptat' vtrū lucet tributū dari cesari. qd ille ait? Ad me tēptatis vportite? Detur afferri sibi nūmū. et allatus ē. Cuj habet in q' ymagīnē? Rñderūt. cesaris. Et ille. Reddite ergo cesari q̄ cesaris sūt: et deo que dei sūt. Tam q' dicēt. Si cesar querit in nūmo ymaginē suā? deus nō querit in homine ymaginē suam? Ad hanc silitudiē nos dñs nr ihūs xp̄us iuitans. īperat nobis. vt nōs etiā inimicos diligamus? et dat exemplū de ipso deo sicut p̄ vī ait qui in celis est. q̄ solē suū oriri facit sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos. Estote ergo sicut pater vr̄ p̄fectus. Cū dicit estote sicut ille p̄fectus: ad silitudinem nos inuitat. Si ergo ad silitudiē nos inuitat'? constat q̄ dissilēs eēndo recesseram' a deo. et facti eram' longe p dissilitudinē: et effectim' prope per silitudinē. vt iam fiat in nobis qd scriptū est. accedite ad eū et illūiamī. Ergo quibus dā longe positis et male viuentibz psalm' iste dixit. venite exultem' dño. Quo ibis? Quo recedis? Quo discedis? Quo fugis. ex

ultando mūdo? Venite exultem' dño. Quo ibis exultare ubi defectus? Venite exultem' in illo a quo facti sum'? Venite exultem' dño: Iubilem' deo salutari nō. Quid est iubilare? Gaudiū verbis nō posse explicare. et cū vox testatur qđ intus conceptū est. et verbis explicari nō potest. hoc ē iubilare. Dā cōsideret caritas vrā. qui iubilant in cātilenis quibusq; et quasi in ctamine quo dā letitie secularis: et videtis q̄ si int' cantica. verbis expressa crūdantes letitia tm lingua dicendo nō sufficit quēadmodū iubilent. vt per illā vocem indicet' animus affectus. verbis explicare nō valentis qđ corde concipiat. Si ergo illi de gaudio terreno iubilāt: nos de gaudio celesti iubilare non debem'. qđ vere verbis explicare nō possum'? Occurrem' facie eius in confessione. Confessio quidē duobus modis accipit' in scripturis. Est cōfessio laudantis: et ē confessio gemētis. Confessio laudantis ad honorē pticipationis eius qui laudat': confessio gementis ad penitentiā pticipationis eius qui confitet'. Confitētur enī hoies cū laudant deū: confitent' cū accusant se. et nichil digni' faciūt lingua. Vē puto gr̄a sint vota de quibus dixit in alio psalmo. redda tibi vota mea. que distinxerūt labia mea. Nichil ista distinctione sublimius nichil tā necessariū. et ad intelligendū. et ad faciendū. Quo ergo discam quibus vota que reddis deo: Vt illum laudēs. te accusēs: q̄ illius ē misericors vt pcōm mea dimittat. Nam si vellet p meritis agere: non inueniret n̄ quod dāpnaret. Venit ergo dicēs vt ireda mus ia a peccatis nīs: et nō nobis tū deputat' rationē de pceptis. si tñ q̄ tabule note fiant. intensis oībus typographis delitorū nōrū. Quāta ergo illius laus. q̄nta mia. si fierem' confessio penitentis esset: nō dicet in euangelio de ipso dño. in illa hora exultauit ihūs in spū sco et ait. confitebor tibi p̄ dñe celi et terre. qui abscondisti hec a sapientibz et prudentibz. et revelasti ea paruulis.

Nūquid quia xp̄us confitebat² penitens erat? Illū nichil penitē poterat, qa nichil culpabilit² fecerat: sed confitebat³ in laude p̄ūs. Ergo quat³ hic exultationis locus ē: forte illā debem⁹ intelligē confessionē que ē in laude dei. vñ et laus cantici? ut nō hic ītelligam⁹ confessionē penitentiū ꝫ laudantiū. Et quid est qđ continuo nos āmonet de q̄dā confessiōe cū aut. p̄uciam⁹ fac̄z ei⁹ in confessiōe? Ad ē p̄uciam⁹ fac̄z ei⁹ in confess^ne? Dētur ē: p̄uciā⁹ fac̄ē eius in confessione prius añ ingr̄ veniat. Nos confitendo dāpnemus qđ fecimus: ut ille qđ coronet. nō qđ dāpnet inueniat. Nūquid aūt et hoc nō p̄tinet ad laudē dei. cū confiteris peccata tua? Immo vō maxime p̄tinet ad laudem dei. Quāe maxime p̄tinet ad laudē dei? Quia tanto amplius laudat² me dictus: q̄nto plus despabit² egrotus. Confitere itaq̄ pcā tua: quo magis despabas de te propē iniquitates tuas. Tanto enī maior laus ignoscentis ē: q̄nto maior exaggeratio ē peccata cōfitentis. Non ergo putemus nos recessisse a laude cantici: sed iam confessionē hic intelligim⁹. qua confitem² peccata nīa. Et hoc ad laudē cantici ptinet: quia cū pcā nostra cognoscim⁹. dei gl̄iam emendamus. Contrepem⁹ facīē eius in cōfessione: et in psalmis iubilem⁹ illi. Iā diximus qđ sit iubilare: repetitū ē ut confirmet² in faciendo. Ipa repetitio exhortatio est. Non enī iā obliti sum⁹ ut iam moneri nō velimus que dicta sūt supius ut iubilem⁹: sed plerūq̄z in affectu animi repetit² verbū qđ notū erat. nō ut īnotescat. sed ut ipa repetitio faciat cōfirmationē. Repetit² enī ad intelligendū affectū dicentis. Inde ē quod dicit dñs. amē amē dico vobis. Sufficiebat amen vnū? q̄re amen amē. nisi quia ipa repetitio cōfirmatio est? In psalmis ergo inq̄t iubilem⁹ ei. Et que dicim⁹ in psalmis? Que dicim⁹ nisi potius sentiem⁹ in iubilatione? Que sūt que p̄tinent ad laudē cantici huius? Iā audite. Quīa deus magnus ē dñs: et rex magnus sup oēs deos. Propter ea ergo iubilem⁹ illi. Quīa nō repellet dñs plebem suā. Iubilem⁹ illi. Quīa in manu eius fines terre: et altitudines montiū ipius sūt. In hijs oībus iubilemus illi. Quīa ipsius ē mare: et ipe fecit illud: et aridam terrā manus eius finxerūt. Iubilem⁹ illi. Sed licet oīa que sibi velint si congruent discutient². tēpus forte nō suffitat: ꝫ rursus si penitus negligant². debitores remanebim⁹. Breuit itaq̄z p tpe q̄ntū p̄stringere potuerim⁹ attipite: q: et pauca semina vberrimā messē referunt. si sit terra fructifera. Dni mū quare iubilem⁹ quāe laudem⁹ hoc posuit: q̄a deus magn⁹ est dñs. et rex magnus sup oēs deos. Sunt ergo dij sup quos sit magn⁹ deus nr. cui iubilam⁹, cui exultam⁹. cui⁹ laudes cantici dicim⁹: sūt. sed nō nob̄. Aplius enī aut. nā et si sūt qui dicūtur dij siue in celo siue in terra. q̄d admodū sūt dij multi et dñi mlti? nobis tñ vnus deus ex quo oīa et nos p ipm: et vnus dñs nr ihūs xp̄s per quē oīa. et nos in ipo. Di ergo nō nobis. quibus? Audi et alio psalmo. q̄a dij gentiū demonia: dñs aut celos fecit. Magnificentiā et bīuus tibi cōmendare nō potuit spūs scs p. ph̄am deū et dñm tuū. Parū enī erat q̄a terribilis sup oīa demonia deus. Quid magnū esset sup oīa demonia? Quia dij gentiū demonia. Vbi aūt deus tuus? Dñs aūt celos fecit. Illud fecit dñs tuus. ubi non possent habitare demonia. De celis enī dejecta sūt demonia. Celi ipo nūtui demonijs. dñs tuus et celi: quia dñs tuus et celos fecit. Quīto ergo altior a demonijs dijs gentiū. qui altior est celis vñ ceciderūt angli ut fierent demonia? Et tū gentes + oīs sub demonibz erant. Demonibz aūt templa fabricata sūt: demonibz are cōstructe. demonibz sacerdotes īstituti? demonibz oblata sacrificia: demonibz arreptitij tamq̄ vates instituti. Licet oīa demonibz gētes exhibuerūt: licet oīa vera nō nisi vni magno deo debentur. Templū fere

runt gentes demonibz: habz dñs tẽplũ. Sacerdotes feterũt gentes demonibz: habet deus sacerdotẽ. Sacrificiũ exhibuerũt gentes demonibz: hz deus sacrificiũ. Etenim illi demones videntes videri dij nõ sibi ista exegerũt ut fallerent: n quia scm̃ erat ca deberi vó deo. Hoc enim mob est deberi vó deo. qđ sibi erigit falsus deus. Ergo verũ tẽplũ dei agno sam̃: templũ enim dei scm̃ est in q̃ quod estis vos. Si ergo nos sum̃ templũ dei: ara dei aĩa nĩa ẽ. Sacrificiũ dei quid est? Forte hoc fatum̃ modo. Imponim̃ in ara sacrificiũ. q̃n deũ laudamus. Dicit enim nob psalmus dicens. sacrificiũ laudis honorificauit me: et ibi via est vbi ostendã illi salutare dei. Ait vó sacerdotem si requiras sup relos ẽ: intpellat pro te. qui in terra mortuus ẽ p te. Et deus magnus est dñs: et rex magnus sup omĩs deos. Hic accipe hoies deos: non enim rex dñs sup demonia. Et hic habem̃ scripture testimoniũ. deus stetit in synagoga deorũ: in medio aũt deos discernit. Deos dicit propatione nõ natura qua voluit fare deos. Quibus dẽ est qui fecit deos? Aut quales dij st. qs fecit homo? Cm̃ ille magn̄ deos faciendo: tam isti nichil qui ab homĩe facti st. Deus verus facit deos tredẽtes in se. quibz dedit ptãtem filios dei fieri: et ideo ipe verus deus. q deus nõ factus ẽ. nos aũt facti nõ veri dij: meliores tñ illis quos hõ fecit? q̃nia simulachra gentiũ argentũ et auri. opus manuũ hoim̃: os habent et non loquent. oculos habent et nõ videbũt. Nobis aũt deus nr oculos mdẽtes fecit? neq̃ in eo tñ nos deos facit. q̃ videntes oculos nobis fecit. nã fecit hos et pecorib̃: sed ideo nos deus fecit. q̃ iteriores oculos nros illuminauit. Ergo sit laus illi. cõfessio illi? sit mbilatio illi. q̃ magnus est dñs. et rex magnus sup omĩs deos: q̃ nõ repellet dñs plebẽ suam. laus illi. mbilatio illi. Quã plebem nõ repellet? Hic nobis intpretari aliq̃d nõ litz: pscriptũ habem̃ ab aplo. expositor hoc aplus vnde sit dictũ. Erat enim plebs iudea. plebs ubi fuerũt pphete. plebs ubi fuerũt pũarche: plebs etiã scdm carnẽ ppagata de semĩe abrahe. plebs in qua pfecerũt oĩa sacramenta saluatorẽ nr̃m̃ p̃mittentia? plebs ubi institutũ est templũ. vnctio sacerdos ad figurã: vt cũ omĩs ipse vnicꝰ ptẽ vent. ipa lux aduenireꝰ. Erat ergo ista plebs dei ad eam pphete missi. in illa nati: qui missi. ei tradita et creditae loquia dei. Quid ergo? Totũ illud cãp natũ est? Absit. Arbor olive ipa dicta est ab aplo. Cepit enim ista arbor a pũarchis? sed fuerũt ibi rami arcidi. q̃ nimis alti p̃ superbiã: precisi ergo propter sterilitatẽ. insertus oleaster p̃ humilitatẽ. Veruptñ tñ ne superbiret oleaster insertus. qđ ait aplus? Si tu ex nãli ferisus oleastro et contra natura in sertus es in bonã oliuã? quãto magis qui scdm naturã sũt iserent sue olive? Utquo tu nõ pmanẽs in fidelitate meruisti inseri in oliuã cũ esses oleaster: sic isti torrenti fatalibus sue olive natura alit̃ inserant. Hoc de illis aplus. Ergo ipa arbor: ecclia et si aliqui ex ramis fracti sunt. nõ omĩs. Nam si omĩs rami frangentur? vñ petrus? Unde iohes? Dñs ille omĩs apli? Unde ipse paulus aplus qui loquebat. et suo fructu olive testimoniabat? Nõne isti omĩs inde? Vñ ecclia qñ gentibus illis frẽs. quibz dñs p̃ resurrectionẽ apparuit? vnde tot milia ad vocẽ petri. q̃n spũs scõ ipleti apli. oĩm gentiliũ lingruis locuti sũt. tanta auditate dei laudis. et sue actu satiõis cõuersi sũt: vt qui p̃mo sanguinẽ dñi fuderũt feuientes. bibe discrent iam credentes. Sic aũt oĩa illa cõuersa sũt multa homĩnũ. vt res suas venderent. et pciã rerũ suarũ añ pedes apl̃oꝝ ponerẽt. Ad duces vnus nõ fecit q̃n ore dñi audiuit. et a dño tristis abscessit: horũ rerũ subito tot milia eorũ hoim̃ quoꝝ manibz xpus fuerat cruci fix. Quãto magis ubi erat ibi unde ipoꝝ tanto auditus meditũ quesierunt. Cũ ergo inde illi omĩs fuerũt: de ipis dicit mõ psalmus. q̃m nõ repellet dñs plebem suã. Nã hoc testimo

psalmi. cū hunc legeret. vsus ē aplūs
et dixit. Quid ergo dicem⁹ frēs? Nūq̄
quid deus reppulit plebē suā quā p̄
scīuit? Absit. Nam et ego ysraēlita
sū et semīe abrahe. de tribu bēiamin.
Non reppulit deus plebē suā quā pre
scīuit. Vtiq; si repelleret dñs plebem
suā: nō esset vnde ipe esset aplūs. Vnde
aūt ipse. et inde alij. In hijs plebs dñi
nō in omnibz. sed q̄dmodū scriptū
est. reliquie salue erūt. Non in oībus:
sed area ventilata massa intīmissa ē.
palea latet. Totū q̄q̄d vides. iudeoz
reproborū palcam vides. Vñ vides
istam paleā. iā inde exijt massa. iam
in horreo recondita est. Ambas res vi
deam⁹: ambas discernam⁹. Ad psal
mus adiūgit: Quī in manu ei⁹ fines
terre. agnoscam⁹ lapidē angularem.
lapis angularis cpūs. Non pt esse an
gulus nisi duos in se copulauerit pa
rietes. Ad angulū de diūso venīt: sed
in angulo sibi nō aduersant. Veīt ex
vna pte circūcisio: venit ex alia pte
ip̄putiū. In cpō ambo pplī in cornerstone
rūt: q̄ille factus ē lapis de quo scr̄p
tū est. lapidē quē reprobauerūt edifi
cantes. hic frūs ē in caput anguli.
Si ergo cpūs in caput anguli: nō at
tendam⁹ diuersitatē de longe venīē
tū. sed ꝓpinquitatē in cpō cohēren
tū. Ibi igit ibi videam⁹. quī nō ipse
let dñs plebē suā. Ecce vn⁹ paries. i
quo iam vtdixim⁹ nō reppulit dñs
plebem suam. Inde apli. iñ ysraēlita
te oīs qui credidērūt: at venditarū
rerū suarū precia añ pedes aplōz po
suerūt. voluntate pauperes. de deo diui
tes. Agnouim⁹ vnū parietē: ipletū
ī ibi q̄d dixim⁹ quia nō repellet dñs
plebē suam. Videam⁹ et alū parie
tem: quī in manu eius fines terre.
Ecce alius paries in oībus gentibz:
ī manu eius fines terre. Venerūt e
tiā oīs gentes ad lapidē angula
rē: ibi ostalū pariē agnouerūt. un
illū vnū. qui de duobz fecit vnū: nō
q̄dmodū hēretici qui de vno fecerūt
duo. Hoc enī idem dixit aplūs de dño
cpō: ipse est enī unq̄ pax nra. q̄ fecit
vtraq; vnū. Ergo iubilem⁹ illi. Quī
Quī nō repellet dñs plebem suā.

Iterū quare? Quī in manu eius fi
nes terre: et altitudines montū ipse
sūt. Altitudines montū. sublimitates
terrarū. Aliq̄ iste sublimitates. id
ipe terrene ptātes adūsarie sc̄e ecclesie
leges contra ecclesiam p̄mulgauerūt;
nomē cpianū de terra delē conati sūt.
Sed postea q̄ impletū est q̄d ꝓphatū
est. adorabūt eū oēs reges terre: fac
tū est q̄d hic dictū est. altitudines mon
tū ipius sūt. Sed forte tu de tēptatio
nibz satagis: vt constituti ī tanta gīa
p̄missionū dei. propt̄ scandala mūdi
turberis. Vide ipa scandala aliq̄d tibi
fecerūt: q̄ī mensurā a dño acceperūt.
q̄ī ipius ē mare. Est enī mare mūdi
iste: sed et mare deus fecit. Vide secure
fluctus possūt. nisi vsq; ad litus vbi
ipe terminū posuit. Nulla ergo tēpta
tio. nisi acceperit mensurā a dño. Sunt
ergo tēptationes. sint tribulationes:
consūmaris eas nō assumeris. Vide vtr
ipe tēptationes nō ꝓsint: attende a
plm. fidelis deus qui nō vos sinat tēp
tari supra quā potestis ferre. sed fa
ciat cū tēptatione etiā exitū vt possi
tis sustinere. Non ait. nō vos sinat tēp
tari oīo. Si enī recusaretis tēptatiōes:
recusaretis refectionē. Ergo ferretis:
et si refertis in manibz artifices es.
Aliq̄d tibi tollit. aliq̄d corrigit: aliq̄
cōplanat. aliq̄d mūdat. Agit q̄busdam
ferramētis suis. Ipsa sūt scandala
hui⁹ seculi: tu tm̄ de manu artifi
cis noli cadere. Quicquid tēptationis ac
cidit vltra vires tuas. Hoc ꝓmittit
deus ad vtilitatē tuā. vñ tu possis
ꝓficere. Denuq; ipm aplm audi hoc to
tū gentē: sed faciet cū tēptatione e
tiā exitū vt possitis sustinere. Ergo
mare forte metuendū tibi erat: no
li timere. q̄ī ipius ē mare et ipe fecit
illud. Ad gentibz times scandala. et
ipas gentes ipse facit: nō ꝓmittet
illas vltra fluctuare. q̄ī nouit ille mē
surā et qua ꝓfundas. Donec dicat aliq̄
psalmus. oēs gentes q̄tq̄t fecisti.
venient et adorabūt coram te dñe.
Si oēs gentes quotq̄t fecisti: mani
festū ē quia et gentes ipe fecit. Hoc
ipius ē mare et ipe fecit illud: et
aridam terrā manus eius fūdaue

nūt. Esto tu arida terra: siti grām dei. vt veniat sup te ymber dulcis. iuemat in te fructū. Non ymittit fluctus opus qđ seruit: et aridam terā manus eius finxerūt. Ergo et hinc iubilem⁹ illi. Nā qm̄ licet ita sūt. qm̄ tanta exp̄imuim⁹ ad laudem dei ptinētia: redire ad illd vnde repetat. Venite adorem⁹ et p̄ adamus ei: et plorem⁹ añ dnm̄ q̄ fecit nos. Deo enī exultem⁹. q̄ fecit illud et illud. et cōmēorauit multa: et nūc repetit exhortationē. venite adorem⁹ et p̄ adamus ei. et plorem⁹ añ dnm̄ q̄ fecit nos. Jam cōmēoratis a me laudibus dei. nolite pigri esse: et longe vita et moribus stare. Venite adorem⁹ et p̄ adamus ei. Sed forte de ptūs vīs que vos lōge fecerant a deo solluti estis. Faciamus sequētia: et plorem⁹ cora dño qui fecit nos. Ardes forte consciā delicti. lacrimis extingue flāmā p̄ti: plora ante dnm̄. seruus plora añ deū qui te fecit. Nō enī opus manuū suarū otēpnet in te. Nolu putare q̄ potes a te refici. A te de fici potes: tu otēpm refici nō potes. Ille refecit qui te fecit. Plorem⁹ ante dnm̄. qui nos fecit. Lacrimare añ illū. confitere illi: p̄cuti faciē eius in confessiōe. Quis enī es tu qui illi plorās et illi confiteris. nisi quē fecit? Nō pue fiducie ē ad factorē res facta: et nō qūo tū q̄ fra. sed ad ymaginē et silitudinē ipius. Venite adorem⁹ et p̄ adamus ei. et plorem⁹ ante dnm̄ q̄ fecit nos: Quīm ipe est dñs deus nr. Vt aūt seruiri añ illū, p̄ adam⁹ et plorem⁹? nos qđ sum⁹? Nos aūt pl̄us pascue eius. et oues manuū eius. Vide qm̄ eleganter verbor ordinē cōmutauit: et tam q̄ nō p̄pria reddidit. vt ip̄as intelligam⁹ oues qui sūt et pli. Non dixit oues pascue. et pl̄us manuū eius qđ magis putabat posse tong fuie. q̄ oues ad pascua ptinent: sed ait pl̄us pascue. Ergo pl̄us oues sūt: q̄ dicit pl̄us pascue eius. Ipe pl̄us oues sūt. Sed cursus q̄ nos habem⁹ oues q̄s emim⁹ nō q̄s feram⁹. Direxat aūt supius, p̄ adam⁹ ei qui fecit nos: recte dictū est. oues manuū eius. Nullus hoīm sibi faciet oues. Emere potest. donare potest. tuere pt. aggregare pt: postremo fu

rari pt. facere oues nō potest. Et vō dns nr̄ fecit nos: ideo pl̄us pascue eius. et oues manuū eius. Ipi sūt quas sibi ipe fieri dignatus est grā sua. Has enī oues laudat et in tantis tantorū: p̄fectos quosdā dicens tāq̄ dentes ecclie sancte sponse sue. Dentes tui sunt greges detonsarū ascendentiū de lauacro que geminos pariūt: et sterilis nō est in illis. Quid est dentes tui? p̄ quos loquer⁹. Dentes ei ecclie p̄ quos loquit⁹ ecclia. Quales dentes tui? Tam q̄ greges detonsarū. Quare detonsarū? Quia sarcinas sci deposuerūt. Nōne detonse erant oues ille de quibz paulo añ dicebā. quos p̄ceptū dei totonderat dicentis. vade vende oīa tua et da paupibus? et habebis thesaurū in celis. et veni sequere me? Fecerūt hoc p̄ceptū: detonsi venerūt. Et q̄a baptizati sūt credētes in xp̄m quid ibi dicit? Ascendentiū de lauacro. id est ascendentiū de mūdatiōe: et oīs geminos creant. Qs geminos? Duo illa p̄cepta in quibz tota lex pendet et pphete. Nos ergo pl̄us pascue eius. et oues manuū eius. Ergo hodie si vocē eius audieritis. o plebs ac populus dei. Alloquit⁹ plebem suā deus: nō solū illā plebē suā quā nō repellit. sed etiā oīem plebē suā. Loquit⁹ enī in angulo vtriq̄ parieti: id est in xp̄o pl̄ia loquit⁹ et pl̄o iudeorū et pl̄o gentiū. Hodie si vocē eius audieritis: Nolite obdurare corda vīa. Aliqn̄ enī audistis vocē illi⁹ p̄ moysē. et obdurastis corda vīa. Q̄ pretonē locutus est qn̄ obdurastis vīa corda: p̄ senūt loquit⁹. molesti sūt corda vestra. Qui p̄tones añ se mittebat. ipe venire dignatus ē. Ore suo hic loq̄tur. qui loquebat⁹ p̄ ora pphetarū. Hodie ergo si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vīa. Quare dixisti. nolite obdurare corda vīa: Q̄a memīstis q̄d solent facere p̄res vīi. Nolite obdurare corda vīa: Quēadmodū in illa amaritudine frēm diem tēptatiōis i deserto. Resolutis certe frēs. q̄ille pl̄s p̄tauerit deū. accepit disciplinā correptiōis in deserto tam q̄ adoptiuo sessore frenus legū. frenus p̄ceptor⁹: nec sit

deſertus tñ a deo ecclã indomit⁹ nõ ſo
lũ beneficijs ꝓſentib⁹ ſed ecclã virga e
mẽdationũ nõ deſiſtente. Nolite ergo
obdurare corda vra. ſicut i amaritu
dine ſdin die tẽptationũ i deſerto.
Ubi tẽptauerũt me pres vr̃i. Iam
tales nõ ſunt pres vr̃i: nolite eos imi
tari. Pres vr̃i erant: ſed ſi nõ imitati
fueritis. pres vr̃i nõ erũt: tamẽ qꝝ de
vob⁹ nati eſtis. pres vr̃i erant. Et ſi
gentes venientes ab extremo dicẽt ſuꝑ
dicit ieremias. ad te gentes venẽt ab
extremo terre et dicent. vere mendacia
coluerũt pres mei. ſimulachra i quib⁹
nõ eſt vtilitas: ſi gentes dimiſerũt
ſimulachra ſua ut venirẽt ad deũ
iſrl. quos ipe deus iſrl de egipto per
mare rubrũ duxit. in quo inimicos
eorũ cõſequentes operuit. eſb in deſ
tũ eduxit. mãna pauit. nũqꝫ virgã
ſuam ab eor⁹ diſciplina tulit. nũqꝫ
bñficia mie ſubtraxit? ipe debent
deſerere deũ ſuũ. cũ gentes veneritad
deũ ipſor⁹? Ubi tẽptauerũt me pres
vr̃i: Probauerũt et viderũt opa
mea. Quadraginta ãnis viderũ opa
mea: qꝺraginta ãnis et exacerbaue
rũt me. Ante illos miatula i manu
morſi faciebã: et ipi magis magiſ
qꝫ torda obdurabant. Quadꝺgin
ta ãnis primus fui gñationi huic.
Qd eſt prim⁹ fui: Oſentaui me in
ſignis. et virtutib⁹ meis. Nõ vno die
nõ duob⁹. ſed qꝺraginta ãnis prim⁹
fui gñationi huic: Et duri ſemp
iſti errant corde. Hoc ſignificauerũt
qꝺraginta ãni qꝺ eſt ſemp. Quadꝺ
genarius cũ iſte nũs i diuat integri
tatẽ ſeculor⁹: tamqꝫ pficiant ſecula
ꝓ hũt nũm. Ideo dñs qꝺraginta dieb⁹
ieunauit. Quadragita diebꝫ tẽpta
tus ẽ in hiemo: et qꝺraginta diebus
fuit cũ diſcipulis p resurrectionem.
Primis qꝺraginta diebꝫ tẽptationẽ.
poſtenoribꝫ quadraginta diebꝫ cõſola
tionẽ oſtendit: quia cũ tẽptam ſine
dubio conſolam. Corpus eius idẽſt ec
leſia nõte eſt tẽptationes patiat in
hoc ſeculo: ſed nõ deeſt ille conſolator
qui dicit. ecce ego vobiſcũ ſum vſq in
conſũmationẽ ſeculi. Et duri ſemper
errant corde. Adhoc cũ illis fuit qua
draginta ãnis. vt oſtendẽm gen⁹ tale
hoim qꝺ me ſemp exacerbat vſq in fi
nẽ ſeculi: quia ꝓ illos qꝺraginta an
nos totũ ſeculũ ſignificare voluit. Qꝺ
eſt ergo? Pro illis nõ erunt alij qui i
trent in requiẽ dei? Imꝓbati ſũt illi
quib⁹ diſpliuit mẽa dei: qui reſtiterũt
deo corde ĩdurato. Illis ĩmꝓbatis. nũ
quid ꝓdidit deus populũ ſuũ? Non
erit verũ. Potens ẽ deus de lapidib⁹ iſ
tis ſuſcitare filios abrahe. Ergo duri
ſemp iſti errant corde. Et iſti non
cognouerũt vias meas: quib⁹ iuraui
in ira mea. ſi introibũt i requiẽ meam.
Magnus terror. Quib⁹ iuraui in ira
mea. ſi introibũt in requiẽ meã. Ab ex
ultatione repim⁹: ſed ad magnũ timo
rẽ cluſit pſalmus iſte. quib⁹ iurauꝫ
in ira mea. ſi itroibũt in requiẽ meã. Io
qui dñm magnũ eſt: qñtomagis iurare
deũ? Iurantẽ hoẽm debes timere. ne
ꝓpter iurationẽ fatuat qꝺ contra vo
tatẽ eius eſt: qñtomagis deũ ꝰ nichil
timere iurare pt? Iurationẽ ad confir
mationẽ voluit eſſe. Et p quẽ iurat
deus? P ſeipm. Non enĩ habet maio
rem per quẽ iuret: p ſeipm confir
mat promiſſa ſua. p ſeipm ꝰfirmat
minas ſuas. Nemo dicat i corde ſuo.
verũ eſt qꝺ promittit: falſũ ẽ qꝺ mi
natur. Sicut vĩm eſt qꝺ promittit: ſic ve
rũ eſt qꝺ minatur. Tam certus debes
ẽe de requie. de felicitate. de etnitate.
de ĩmortalitate. ſi fideris ꝓcepta ip
ſius: qñ certus ẽe debes de intentu.
de ardore ignis eterni. de dãpnatiõe
cũ diabolo. ſi contẽpſeris ꝓcepta ei⁹.
Iuraut ergo illis in ira ſua. ne ĩtrẽt
in requiẽ ipſius. Non enĩ nulli dabi⁹
requies ipſius. Illis ergo reꝓbatis t
nos ĩtrabim⁹: qꝝ et ſi aliqui ex ramis
fracti ſũt ꝓpter diſſilitudinẽ et ĩfide
litatẽ. nos propt fidem et humilitatẽ
inſerimur. Nos ergo ĩtrem⁹ in requiem
eius. Unde aũt intrauit illi qui intue
rũt: Illi qui electi ſũt. qui non corde
obdurato reſtiterũt: qꝝ vĩm ẽ qꝺ nõ re
pellet dñs plebẽ ſuã. Explicit ꝑ xxiij:

Omnius et Incipit ꝑb xxv.

Dẽ meus ſeuerus adhuc dif
fert letitiã nram de ſimone
quẽ nobis debet: nã qꝺ de

bitor teneat agnoſcit. Omīb ei cele
ſtiab q̄uq; tm̄ſtuū ſcit letificaut do
mūm p ob ipūb: m̄ltomagis ergo iſ
ta letifitanda ē de qua cetcīb ꝓpagā
uit eū dñs. Sed q̄d facturi ſum⁹ n̄i ut
ſeruiam⁹ volūtati ipūb? Differre
illū tm̄ duri frēb. nō fraudare. Itaq; te
nete debitorē: net dimittat⁹ nſi tum
ſoluerit. Adūtat utaq; caritas mā⁹
q̄ītū donat dñs de iſto pſalmo dita
mus aliq̄d q̄d quidē iam noſtis: ſed
dulcis eſt cōmemoratio veritatis. Fo
te cū pnūciaret titulus eius. cū am
miratiōe aliqui audierūt. Inſcribit
eni titulus pſalmi. Oīa domus e
dificabat poſt captiuitatē. Hoc titulo
p̄dicto iā in ipo textu pſalmi exſpecta
bat fortaſſe qui lapideb p̄deret de
montibz. que moles attrahereut. q̄
fundamēta iacerent: que trabes im
ponerent. que cōlūpne erigēt. Nichi
l hoc cantat? et ſi aliud aliq̄d. nō g⁹
cōſonat pſalm⁹ titulo ſuo. et aliud i
portat in fronte aliud in voce: p̄mo
nichil aliud. ſed intellectoreb querit.
Loquit eni de edificatione dom⁹. Omīb
lapideb ipūb domus itelligant q̄d
cantarūt. Edificat eni domus deo. nō
illo loco ubi edificauit ſalomō. Edi
ficauit eni templū: et de ipſo tēplo
audiſtis mō que dixerit dñs. cū ſaxa
templi et moles igentes āmirarent
diſcipuli. Dixerūt dño āmiratio
nē et ſtuporē ſuū. Et dñs illis. amen
amen dico vobis. nō relinquet lj lap⁹
ſup lapidē qui nō deſtruat. Nō talis
edificat domus. Nā videte ubi edifi
cat: quia nō vno loco aliq̄ in parte.
Dic enim incipit.

Cantate dño canticū nouū: ca
tate dño oīs terra. Si canti
cū nouū cantat oīb terra: ſic e
dificat cū cantat. Ipm cantare edifi
care eſt: ſed ſi nō vetus cantet. Vetus
cantat cupiditas rapinis: nouū cātat
caritas dei. Q̄d cantaueris de cupidi
tate vetus cantas: et ſi nō ſonant in
ore verba cantici noui. nō ē ſpetioſa
laus in ore pēōis. Velut ē ut nouū
cantes. q̄ ut vetus cantes: q̄ ſi fueris
nouus et cantaueris. auribz hoīm nō ſo
nat. Nā cor tuū nō caret cantico nouo:
et puenit ad aures dei qui te fecit hoīem
nouū. Diligis et cantas: dilectio ipa vox
eſt ad deū. et ipa dilectio canticū nouū
eſt. Audi q̄ canticū nouū eſt. Dic dñs.
mandatū nouū do vobis: ut vos inuicē
diligatis. Oīs ergo terra cantat cāticū
nouū. ubi edificat domus. Oīs ergo ter
ra eſt domus dei. Si oīs terra dom⁹ dei:
qui nō hereat oī terre. ruina eſt nō dom⁹:
ruina illa vetus. aut vmbra habebat
templū illud vetus. Ubi eni diruebat
vetuſtas. ut nouitas edificaret. Et q̄
mō duruit vetuſtas? Ante dico vobis
in ꝙ. nō relinquet lapis ſup lapidem.
qui nō deſtruat. Lapis xp̄us eſt. Quot
cūt aplis. q̄ſt in xp̄o baptizati eſ
tis. xp̄m induiſtis. Si xp̄m induit q̄ſq;
baptizat in xp̄o? quis ponit lapidē
ſup lapidē. n̄i q̄ baptiſmū ſup baptiſmū ipo
nit? Sed nolite timere: nō relinquet
q̄d nō deſtruat. Lapides eni ad fabri
cā nouā que edificat p⁹ captiuitatē.
ſit colligunt. et ſit illos caritas i vni
tate conſtringit: ut nō ſit lapis ſup
lapidem. ſed vnus lapis ſint oīs lapi
deb. Se mouerūt. Hoc fecit cāticū nouū:
id eſt hoc fecit inouatio cauitatis. t
Ad ipam ſtructurā nos ꝙpingit aplis:
et in illa vnitate nos cōſtructos ꝙpa
ginat dicens. ſuffereētes iuicē in di
lectione. ſtudentes ſeruare vnitatē ſpūs
in vinculo pacis. Ubi vnitas ſpūs
vnus lapis: ſed vnus de multis factus
Quo de multis frīb? Suffereūdo in
uicē in dilectione. Edificat g⁹ dom⁹
dñi dei nīi edificat? Hoc fit. lj ꝙ agit.
Hoc vocēb iſte agit: hoc linōeb. Hoc
p̄dicatio evangelij toto orbe tracti.
Adhuc edificatur. treuit mlitū dom⁹
hec: et multas gentes ꝓpleuit: nō
dum tm̄ oīs gentes occupauit. tres
pendo multas tenuit. Oīs occupa
tura ē. et tortuū dixit ab eis qui do
meſticos eius ſe ee gl'ant: et d⁹iam
detreuit. adhuc treſat. adhuc tre
ture ſūt oīs gentes q̄ nondū tre
derūt. De quibus dicat et illa lingua
treditura ē. et barbari treditum ſit.
Et q̄d ſibi vult q⁹ ſpūs ſcīs appau
it in linguis igneis? n̄i quia nullius
līgue duritia eſt que nō in illo igne
ſoluat? Sleep eni nō habem⁹ iam

multas gentes barbaras credidisse
xpo: quo nondū ponectū est roma
nū imperiū. iam xpūs possidet. Qđ
adhuc clausū est ab eis q̄ ferro pug
nāt: nō est clausū illi qui ligno ꝓ
pugnat. Dñs enī regnauit a ligno.
Quis ē qui ligno pugnat: nisi xpūs de
truit sua virtꝰ reges: et subiugatis
ipām crucē in fronte fixit. et gloriāt
de illa q̄ ibi est salus eoꝝ. Hoc agit ecclesia
cresc̄at domus. sit edificat. Et ut no
uerit⁹. sequēta psalmi audite: vide
te opantes et fabricātes domū. Can
tate dño cantic̄ nouū: cantate dño
oīs terra. Cantate dño. bñdicite
nōi eius: bene nūciate de die in die
salutare eius. Quō crescat edificiū:
Bene in q̄ nūciate de die in die salu
tare eius. De die in die p̄ficiet: de die
in die in q̄ edificet. Crescat in q̄ deus
domus mea. Et quasi dicet ab opa
ribus. ubi ubes edificiū domū. ubi +
bis crescē domū tuā. elige nob aliq̄
locū equalē. aliquē locū spacio sū si
ubi amplā domū vis edificiū. ubi
ubes vt bñ nūciem de die in diem:
ostendit locū. Annūciate in gentib⁹
gl̄iam eius. Gloriā in q̄ eius ānūcia
te in gentib⁹. Gl̄iam eius nō gloriā
vrām. Ostructores. gl̄iam eius bene
nūciate in gentib⁹. Si gl̄iam vestrā
annūciare voluerit⁹. tacetis: si ecc̄l
edificabim̄ tū edificatis. Ideo qui
gl̄iam suā ānūciare voluerūt. nolu
erūt esse in ista domo: et ꝓpterea non
cantant cantic̄ nouū tū oī terra.
Non ei⁹ munitāt vniuerso orbi tiraꝝ:
et ideo nō fuit edificantes in domo.
sed parietē dealbatū creauerūt. Exa
minat deus parieti dealbato. si tes
timonia. ꝓphar inumera. Vñ dicit
parieti dealbato: Qđ est paries deal
batus. nisi ꝓpositus id est simulatio:
Foris lutet. intus lutū est. Qui deus
sū iam dñs est: sed q̄ eo spū rā dñs
est quē nobis quoq̄ dñs ipartiri dig
natus ē. nos illud dirum: et quia id
nō eodē spū dirum illi dixerūt qui
fuerūt ante nos. Non ē ergo pretimit
endū: et direndū est q̄ dono dei dic
tū est. Quidā de isto pariete dealba
to tū dixēt. hoc ait. Quō in pariete
nō conuicto aliis parietib⁹ ꝑ singl̄a
erecto si ostiū faciat⁹. quisq⁹ intraueit
foris est: sit in illa pte que noluit tan
tare cū domo cantic̄ nouū. sed ptem
voluit struē. et hanc dealbatā nō soli
datā. qđ valet q̄ habz ianuā. Si intra
ueris. foris inueniris. Quia enī ipi nō
p ianuā introierūt: et ianua ipos nō
intromittit. Dñs enī dicit. ego sū ianua.
p me intrat. Qui sūt qui intrāt per ia
nuā: Qui gl̄iam dñi queruīt. nō suā.
Qui intrant p ianuā: Qui fatuīt qđ
dictū est. bñ nūciate in gentib⁹ gl̄iam
eius. Qui intrat p ianuā pastor ouiū
aut dñs: qui aūt p aliā ptem ascendit.
ille fur est et latro. Qui p ianuā intrat.
humilis est: qui p aliā ptem ascendit.
superbus est. Ideo illū dixit intrare. illā
ascendē: sed ille intrando rerupit. ille
ascendendo ꝓpinat. Annūciate in
gentib⁹ gl̄iam eius. Qđ est in gentib⁹:
Forte gentes noīant et paute. Et ad
huc habet qđ dicat illa ps q̄ erexit
parietē dealbatū. Quare: Nō gētes
sūt getulia. numidia. mauritania.
bizantiū. punica: Gentes sūt: auferat
sermonē ꝓpositis parieti dealbato +
sermo dei. edificatis domū toto orbe
terraꝝ. Pauū est qđ dixit. ānūciate in
gentib⁹ gl̄iam eius: ne alios gentes
ereptas putares. sequitur et dixit. In
oībus ꝑplis mirabilia eius: q̄m mag
nus dñs et laudabilis nimis. Quis
dñs n̄r iesus xpūs magn⁹ et laudabil⁹
nimis: Nostis certe q̄ hō apparuit.
nostis etc q̄a in utero femine creptus
ē: nostis q̄ ex utero natus ē. nostis q̄
lactatus ē. q̄ manib⁹ portatus ē. q̄
circūcisus. q̄ hostia pro illo oblata
est. q̄ creuit: postremo nostis q̄ ex
palmatus ē. ospitus. spinis coronat⁹
crucifixus. mortuus ē. lancea pussꝰ
ē. Nostis q̄ het oīa passus ē: magn⁹
ē laudabilis nimis. Nolite ꝺespērere
puī: intelligite magnū. Puus frūs
est. quia puī eratis: intelligat magn⁹
nus. et in illo magni eritis. Sit enī
edificat domus. sic erigūtur moles
in ipa domo: crescūt lapides q̄ducūt
ad edificiū. Crescite ergo intelligite.
xpm magnū: et puus magnus est.
magn⁹ nimis. Finiuit ꝺba: volebt

dicē quantū magnus. Et si tota die di
cēt magnus magnus. qđ dicēt? Tota
die ditens magn⁹ finiet aliqñ. q; finut²
dies: magnitudo illi⁹ añ dieb. vltē dieb.
Sine die ergo qđ dicēt? Qñ magn⁹ dñs
et laudabilis nimis. Quid ei dūra ē
lingua pua ad laudandū magnū? et
Dicendo numis emulsit votē. et dedit co
gitatiōi qđ sapiat: tāq; dicens. qđ so
nare nō possū tu cogita. et tū cogitaue
ris parū erit. Qđ cogitatio nulli⁹ explī
cat. lingua aliter⁹ explicat? Magn⁹
dñs et laudabilis nimis. Ipe laudet.
ipe p̄dicet²: eius gloria nūciet². et edifi
cet² domus. Terribilis ē sup oēs de
os. Sūt enī dy sup quos sit terribilis
ille. Videbim⁹ quos dicat: et videbim⁹
q̄re dicat. Interī añq; dicat homi aditu
te. Ille qui q̄si territus videt² int hoēs.
tribulis ē sup oēs deos. Nūq; non fre
muerūt gentes? Nūq; nō ꝓpli meditati
sūt ianua adūsus dñm. et adūs⁹ epm
eius? Nūqđ illi tauri pingues nō ar
tū dederūt eū? Nūq; nō leo ille rugiēs
fremuit sup illū. et ītrans ī torda seu
entū exclamauit crucifige crucifige!
quasi ille isto fremitu terret². qui ter
ribil' ē nō solū sup oēs hoīes. sed sup
oēs deos? Vbi enī vult edificare domū.
locus ipe siluosus ē: vnde dictū est hesi
no die tucenum⁹ eā in campis silue. Do
mū enī ipam q̄rebat. tū dicet in cāpis
silue. Et bñ siluosus ē locus ille: Simu
lachra colebāt hoīes: nō mirū q; por
cos pascrebāt. Siluus enī ille erat qui di
misit prem. et oīa sua consūpsit ī me
tribz vuēs. pdige. pascebat porcos.
idest colebat demonia: et ipa superstī
one gentilū silua frā erat oīb terra.
Sed erupat siluā qui edificat domū:
et ꝓptea dam̄ est. nū dom⁹ edificaret² p⁹
captiuitatē. Tenebant² enī hoīes cap
tiui sub dyabolo. et demonib; seruiebāt:
sed redēpti sūt a captiuitate. Vendē se
enī potuerūt: ſ redimē nō potuerunt.
Venit redēptor et dedit p̄cū: fudit sā
guinē suū. emit orbē terrar. Quātus q̄
emerit: Videte qđ dederit: et iueīte q̄
emerit. Sanguis xpi pretiū est. Tanti
qđ valet? Quid n̄ totus orbis? Quid n̄
oīs gentes? Valde īgrati sūt pretio
suo? a multū superbi sūt qui dimit aut
illud tam puū esse vt solos afros emerit:
aut se tā magnos ee pro quib; solus il
lud sit datū. Nō ergo erultent. nō super
biant: pro toto dedit q̄ntū dedit. Nouit
qđ emerit: q; nouit q̄ntū emerit. Inde
q; redēpti sum⁹ p captiuitatē edificat²
domus. Et qui sūt qui nos tenebāt ī cap
tiuitate? Quia illi quib; d² ānūciate.
extirpatores silue sūt. vt extirpent sil
uā. liberēt de captiuitate terrā et in
struant: edificent annūtiando mag
nitudinē domus dñi. Vñ silua dō
nū extirpat²? nisi p̄dicet² ille qui sup
oēs est? Ergo oīs gentes demonia
habebāt deos. quos dicebāt deos de
monia erant: apl's dicente ap tuis.
q̄n que īmolant gentes. demonijs ī
molant. et nō deo. Qa ergo ideo erāt
ī captiuitate. q; demonijs īmolabāt.
et ꝓterea tota tra siluosa remāsēat:
annūciate iste magn⁹ et laudabilis
nimis. Et q̄o ostendit² magnitudi
ei⁹. vt eraderet illas superstitiones. sb
quib; captiuis ꝓplis tenebat². q; re
dimē aduenit tribulis sup oēs deos:
Et quasi dicet² illi. quare durasti sup
oīs deos. sūt enī dy: sequit². et dicat.
Qñ oīs dy gentiū demonia. Inten
dat caritas vra magnū aliqđ. Dice
bat paulo añ magnus dñs: et tamq;
defatigans in laude ipius. et laudabil'
nimis. Nōne hoc dixerā q̄a dimisit
tibi cogitare qđ nō poterat ipe verbi
explicare? Explicans aūt ipe verbis.
qđ magnū m̄ dixit de dño ihu xpisto:
An q; sup oīa demonia est? Cū ei dixis
terribilis sup oīs deos: subiūxit. q⁹
nia dy gentiū demonia. Non ē mag
nū esse sup demonia: poteris hoc ꝑ tu
si volueris. sed si in illū credideris. Ita
ne ipsa ē illa magnitudo laudis. n
magnus dñs. et laudabilis nimis:
Volens enī explicare vt poterat huma
na lingua: et q̄nus magnus sit factor
organi spūs sc̄i. tñ p angustias spūs
hūani sillabas sonat. Si cogitationē
gniat? explicare ergo p hanc linguam
volens qđ ait: Magnus dñs et laud
bilis nimis. Dic. dic. q̄ntū laudabil'
dic. Terribilis est m⁹ sup oīs deos:
Quare dixisti sup oīs deos? Qñ oēs
dy gentiū demonia. Et ipa ē tota laus

aluus qui laudabilis est numus? q supat
oīs deos gentiū qui sūt demonia: Expec
ta et audi quid sequit. Oīs aūt celos
fecit. Iam ergo nō sup demonia solū: sed
sup oīs celos. quos fecit. Si diceī super
oīs deos. qm oīs dij gentiū demonia.
et tibi tm̄mō remaneī laudatio dñi: mi
nus dicerat qī nos solemus de xpo cogi
tare. Cum aūt dicit. dīs aūt celos fecit.
videte qd interfuit int celos et demonia:
et videte qd interfuit int ipos celos. et illū
qui fecit celos. Ecce qītū excelsus est
dīs. Non dixit dīs aūt sup celos sedet.
fortasse enī aluus illi fecisse putaretur
sup qō sederet: sed dixit. dīs aūt celos
fecit. Si celos fecit: ergō angelos fecit.
Ipe fecit angelos: ipe fecit aplos. Aplis
tedebant demonia: sed ipi apli celi e
rant. qui dñm portabāt. Et quē deū
portabant? A quo fām erant. Audi q ce
li sūt. Celi enarrāt glām dei. Ipis celis
dicit. annūciate in gentibus glām ei⁹.
in oībus pplis mirabilia eius: q̄nam
magnus dīs et laudabilis nimis. ter
bilis e sup oīs deos. Quos deos? Om
oīs dij gentiū demonia: et ipe est ter
ribilis sup oīs deos. Dīs aūt celos fe
cit. O celi quos fecit. annūciate i genti
bus glām eius. Edificet dīs sup oem
terrā: tantet oīs terra tātum nouū.
Confessio et pulchritudo i conspū
eius. Pulchritudinē amas? Vis esse
pulcher? Confitere. Non dixit pulchritud
et confessio: sed cōfessio et pulchritudo.
Fedus eras: confitere ut sis pulcher. Per
tato: eras: confitere ut sis iustus. Fedie
te potuisti: formosū te facere non potes.
Qualis aūt est sponsus nr? qui fedā
amauit. ut pulchrā faceret: Quō aut
aliqs fedā amauit? Non veni inquit
vocare iustos. sed pīores. Quos vocās
pīores. ut remaneāt pīores? Nō inq.
Et quō nō erūt pīores? Confessio et pul
chritudo in conspū eius. Confitent
enī pīa sua: vomūt mala que auide
voraverūt. Non redeūt ad vomitū su
um sicut canis immundus: et erit cōfessio
et pulchritudo. Amam⁹ pulchritudi
nē: prius eligam⁹ confessionē ut seq̄
tur pulchritudo. Iterū scriptū q amat
potentiā. amat et magnificentiā:
vult esse magnus quomō angeli sūt.

Magnificētia quedā in angelis? et
tanta potentia ut si fatuant angeli q̄
qd possūt: sustinē nō possit. Et oīb nō
desiderat potentiā angelor: sed iustitiā
angelor nō amat. Prius iustitiā dilu
ge: et sequet te potentia. Videm enī sequi
et hic? Sanctitas et magnificētia in
sanctificatione eius. Tu iā querebas mg
nificentiā. prius dilige sānitatē: nī sāi
tatis fueris. eris magnificus. Nā si
ipostere pus ēe volueris magnificus:
an̄ audis q̄ surgas. Non enī surgis. si
et tolleris. Velius surgis. si te ille eligat
qui nō audit. Destendit enī ad te ille q̄
nō audit. Tu crederes ille destendit
porrexit tibi manū. nō potes viribus tu
is surgē: ampletē manū destēdentis.
ut erigaris a forti. Quid ergo? Si cōfes
sio et pulchritudo in conspū eius. sāc
titas et magnificētia in sāctificatione
eius: hoc annūciam⁹ eī edificam⁹ do
mū. Ecce iam annūciatū est gentibus.
qd debeant facē gentes. Vide annūcia
verūt illi qui siluā extirpaverūt? Iā
ad ipas gentes dixit. Afferte dño pa
tie gentiū: afferte dño glām et hono
rem. Nolite vobis: q et illi q vobis
annūciaverūt. nō suā sed illi⁹ glām
ānūciaverūt. Et vos afferte dño glo
riā et honorē: et dixit. nō nobis dñe
nō nobis. sed nōi tuo da glām. Nolite
spem in hoīe ponē: si baptizat vnus
quisq; vīm dicat. ille me baptizavit.
de quo amicus sponsi dixit. tu ē qui
baptizat. Si enī hoc dicitis: afferte
dño gloriā et honorem. Afferte dño
glām et honorē: Afferte dño glām
nōi eius. Non nōi hoīm. nō nōi vīo.
sed nōi eius afferte gloriā. Tollite
hostias et introite in atria eius. Tol
lite hostias. Qd allatum est tibi ut in
vocatis in atria eius? Iā enī crevit
domus. et facta sūt atria: q̄ afferūt
hostias ītrant in atria. Tauros al
latum sum⁹ hircos ul' oves? Absit.
Si voluisses sanctificū dedisse vtiq.
Tue nobis hostiam ōmēdabat. quā
offerre debem⁹? Videte ne illud sit hos
tia. de quo iam dudū dixit. confessio.
et pulchritudo in conspū ei⁹. Confes
sio hostia est deo. O ergo gentes. si
vultis intrare in atria eius: nolite va

Tue intrāe. Tollite hostias. Ēt hostias nobiscū portatuī sum⁹: Sacrificiū deo spūs cōtribulatus: cor contritū et hūiliatū deus nō spernit. Cū hymilitate corde intē in domū dei: et cū hostia intrasti. Si aūt supbus eis: ianus intras. Nā vnde supbires. nisi ianus eēs: Nā si plenus esses. nō inflareris. Quō plenus esses: Si terrenū tolleres hostiā quā portares ad atria dñi. Iā ne diu teneam⁹ curram⁹ cetera. Videte ueſcentē domū: videte edificiū ue p totū orbem terrarū. Gaudete q; intrastis ī atria: gaudete q; edificami in templū dei. Qui enī ītrant ipi edificant: ipsi sūt domus dei. Ille ē inhabitator qui edificat domus toto orbe terrarū: et hoc p̄ruptuitatē. Tollite hostias et ītrate in atria eius: Adorate dñm in atrio scō eius. In ecclia catholica. hoc ē atriū sanctū eius. Nemo dicat extra hic ē xp̄us. extra illic. Exurget ei pseudo ꝓphete: dic eis istud. lapis sup lapidē nō relinquet. qui nō destruatur. Ad parietē dealbatū vocatis: ī atrio scō eius adoro deū meū. Cōmoueatur a facie eius vniūsa terra: dicite ī nationibz. dñs regnauit a ligno: Etenī correxit orbē terre qui nō cōmouebit. Que testimonia edificatiōis dñi dei intonāt nubes celoz p totū orbē terrarū. edificari domū dei: et clamāt rane de paludibz. nos soli sum⁹ xp̄iani. Que testimonia ꝓfero de psalterio: ꝓfero q; surdus cantas: aperi aures. tu cantas ista: cantica mentis. et tonda metū. Lingua tua sonat q̄d sonat mea: et cor tuū dissonat a corde meo. Nōne tu cantas ista: Vide testimonia orbis terrarū: cōmoueat a facie eius vniūsa terra. Et tu dicis nō cōmouei: Dicite in nationibz. q; dñs regnauit a ligno. An forte hic optinebūt et dicent se regnare a ligno. q; fulsibz crucifixionū regnāt: De cruce xp̄i regnat. sua ligno regnatuus es. Nam lignū tuū lignū tē fecit: lignū xp̄isti mare te trauit. Audi psalmū dicentē. correxit orbē terre qui nō cōmouebit: et tu dicis nō solū motū p̄ correctionē. sed etiā diminutū: Tu vere dicis: iste mentit: Pseudo ꝓphete clamātes extra

tur est xp̄us. extra illic ueū dicit: et ꝓphetā iste mentit: Vēs. cont istas altissimas voces auditis in angulis strepitū. ille tradidit. et ille tradidit. Cōdidas: Voces tue audiende sūt. an voces dei: Etenī correxit orbē terre q; non cōmouebit. Ego tibi orbē terrarū ostendo edificatū: tolle hostiā. intē in atria dñi. Hostias nō habes: ꝓterea nō vis intrare. Cōd est hoc: Si hostiā tibi indicet deus. taurū. hyrcū. arietē. munera q̄d afferres: indicit tibi hūilitatē. et nō vis intīre. Hoc enī in te nō inuenis. q; supbia tumuisti. Etenī correxit orbē terre qui nō cōmouebitur. Iudicabit pl̄os in equitate. Tūc flebunt plangent. qui nolunt mō diligē equitatē. Letentur celi et exultet terra. Letentur celi qui errant glām dei. Letentur celi quos dñs fecit: exultet terra quā ꝓpluit celi. Celi enī ꝓdicatores: terra auditores. Cōmoueat mare et plenitudo eius. Quod mare: Seculū. Cōmotū est mare et plenitudo mundi. Omne seculū ꝓtractū est ad fidē ecclīam. cū dilatatur. et edificatur toto orbe terrarū. De ipa cōmotiōe audistis in euāgelio. tradent vos ad iudicia. Cōmotū est mare: sed q̄n veniet mare cū quo relos fecit: Gaudebūt campi et oīa q̄ in eis sūt. Oīb⁹ lenes. oīb⁹ mites. oīb⁹ equi campi sūt dei. Tūc exultabūt oīa ligna siluarū. Ligna siluarū pagani sūt. Quāc iā gaudēt: Quia ꝓfusi sūt oleastri. et inserti in oliua. Tūc exultabūt oīa ligna siluarū: quia ꝓfuse sūt ingentes arbores cedrine et cypressine. et ꝓputribilia ligna tūflata sūt ad edificationē dom⁹ dei. Ligna siluarū erant: ꝑ antecēp̄ uent ad edificū. Tūc exultabūt oīa ligna siluarū. Ante faciē dñi quia venit: q̄m venit iudicare terrā. Ꝑmo venit: et postea venturus ē. Ꝑmo venit ī ecclesia sua in nubibz. Que sūt nubes q̄ eū portauerūt: Apli ꝓdicantes: de q̄b⁹ audistis cū aplūs legēt. legatiōe fung⁹ ꝓ xp̄o. obsecrātes pro xp̄o reconciliari deo. Ipe sūt nubes ī quibz vēit: excepto aduētu suo posteriore. q̄ ventur⁹ ē iudicare vuos et mortuos. Vēit ꝓmo ī nubibz: hec ꝓma vox ipi⁹ sonuit in e

wangelio. ām̄o videbitis filiū hoīs ve
nientē in nubibz. Qd est ām̄o? Nonne
oēs postea vēturus ē. qñ seplangent
oēs tribz terre? Pmus venit in p̄dicato
ribz suis: et īpleuit totū orbē terraꝝ.
Non resistam⁹ primo aduētui: vt nō et
pauescam⁹ secūdū. Et ve tūt pregnātibz
et mām̄antibz. Audistis mō in ewange
lio: tauete q̄ ne scatis q̄ hora veīat. In
figura dicta sūt. Que sūt pregnātes. vel q̄
sūt lactantes: pregnātes aīe dicūt² que
hñt spem ī seculo: que aūt adepte sūt iā
qđ sp̄abant. pro lactantibz sūt posite.
Verbi grā. emē vlt villā. pregnās est:
nondū eā factū est. tumet vter⁹ in spe.
Emit pepit: adeo lactat qđ emit. Ve p̄g
nantibz et mām̄antibz. Ve qui hab̄et
spem ī seculo: ve q̄ herent hyb rebz q̄s de
seculo pepererūt. Qđ ergo debet facere
xp̄ianus? Vta mūdo. nō seruire mūdo.
Quid hoc est: Habentes tāq̄ nō hñtes.
Sic dicit hyb. sic hortat² quos nō vult in
uenire a die illa. tāq̄ pregnātes et mā
mātes: sic eos hortat². de cetero frēs tēp⁹
breue ē. reliquū est. vt qui hab̄et vxo
res tam q̄ nō hñtes sint. et qui flent.
tāq̄ nō flentes². et qui gaudent tam q̄
tam q̄ nō gaudentes. et qui emūt. q̄si
nō vtentes. et qui vtunt² hoc mūdo tāq̄
nō vtentes: p̄tcrit enī figa hui⁹ mūdi.
Volos vos sine sollicitudīe esse. Qui sī
sollicitudīe est. secur⁹ expectat q̄n veīat
dñs ipius. Nā qualis amor est ipi.
timē ne veniat: frēs. nō erubescamus:
amam⁹ et timem⁹ ne veniat. Certe a
mam⁹? an p̄ria nīa plus amam⁹? Er
go ipā oderim⁹ p̄ria: et amem⁹ eū qui
venturus ē ad puniēda p̄ria. Veniet ve
lim⁹ nolim⁹? Non enī q̄ mō nō veīt. ideo
venturus nō est: Veniet et q̄n nescis:
et si patiū te īuenerit nichil t̄ obest
quia nescis. Tūc exultabūt oīa ligna
siluarū ante faciē dñi. q̄n venit
pmus. Et postea quid: Q̄n venit iudi
care terrā. Et exultabūt oīa ligna
siluarū. Venit primo et postea iudi
care t̄ram: exultantes īueniat eos.
qui p̄mo aduētui tradiderūt q̄n veīt.
Nā iudicabit orbem terre ī eq̄tate:
nō p̄tem q̄ nō p̄tem emit. Totū iudi
care habet: quia p toto pretiū dedit.
Audistis eu angelū. q̄ cū veneit iq̄t.
congregabit electos suos a q̄tuor ventis.
Congregat electos oīs a q̄tuor ventis.
Ergo de toto orbe terraꝝ: q̄a et ipse
adam aliq̄n hoc dicerā. orbem terraꝝ
sigt sc̄dm greca lingua. Quatuor el
lē sūt. A. II. A. et M. Sicut aūt gre
loquūt quatuor orbis p̄tes hab⁹ in ca
pite libās habent. Anatholen dicunt
orientē. desis occidentē. arcton aq̄lo
nē. mesembriā meridiē: habes adā.
Ipe ergo adam toto orbe terraꝝ sparsꝰ
est. In vno loco fuit et cecidit. et quodā
mō cōminutus īpleuit orbē terraꝝ?
sed mia dñi vndiq̄ collegit fracturas.
et cōflauit igne caritatis: et fecit v
nū qđ fractū erat. Nouit illud facere
artifex ille: nemo desperet. multū q̄dē
est. si qui artifex cogitate. Ille ē fecit
qui fecit: ille reformauit qui formauit.
Iudicabit orbē terraꝝ in equitate:
et p̄l'os in veritate sua. Que ē eq̄tas
et veritas? Congregabit sc̄ī electos
ad iudicandū: ceteros aūt separabit
abīcere. Positurus est enī alios ad
dexterā. alios ad sinistrā. Quid aūt
equius. q̄d verius q̄ vt nō expectēt
misericordiā de iudice? qui noluerūt
facere mīam. q̄n veniret videre? Qui
aūt voluerūt facere mīam. cū miseri
cordia iudicabūtur. Dicet² enī eis ad
dexterā positis. venite bñdicti p̄ris
mei p̄cipite regnū qđ vobis patū est
ab origine mūdi: et īputat opa mi
sericordie. esurui enī et dedistis mihi
manducare. sitiui et potastis me. Et
cetera. Hinc sus ad sinistrā positus q̄d
īputabit²? Quia noluerūt facere mi
sericordiā. Et quo ibunt? Ite in ignē
eternū. Iste auditus malus. magnū
gemitū faciet. Sed qđ dicit alius psal
mus? In memoria eterna erit iustus:
ab auditu malo nō timebit. Qđ est
auditus malus? Ite in ignē eternū:
qui patus ē diabolo et angelis ei⁹.
Qui gaudebit ab auditu bono: nō
timebit ab auditu malo. Quō gau
debūt ad auditū bonū? Venite bene
dicti p̄ris mei. Et a quo auditu non
timebūt? Ite in ignē eternū: qui pa
tus ē diabolo et angelis eius. Iher ē
equitas: iher ē veritas. Iudicabit ei
orbē terraꝝ ī eq̄tate: Et p̄l'os in

veritate sua. In quia tu iustus es. iustus nō erit iudex: aut qr tu mēdax es. verax nō erit veritas: sed si vis hīe misereor dē: esto misericors añ qm vēiat. Dimitte si quid in te cōmissū est: da ex eo qd tīn dat. Et de tuis das. nisi de illius: Cū de illius das. redditio est: si de tuo das. largitio esset. Quid ēi habes. qd nō accepisti: Hec sūt hostie deo gr̄issime. mīa. hūilitas. confessio. par. caritas. Has apportem⁹ et securi expectam⁹ aduēt̄ū iudicis: qui iudicabit orbē terrarū in eq̄tate. et pplos in veritate sua. Explicit psalmus xcv. Incipit psalm⁹ xcvj.

Magna spectacula dē pbet tordi rpiano: et quibz vē nihil possit iocūdius in uenire. si tamē assit pala tū fidei. tui sapit mel dei. Credim⁹ oībus vobis qui in saluatorē nr̄m toto corde credidistis īesse spiritū eius: qui vos delect̄ tū legunt̄ pphetie añ tot ānos plate ex ore sanctor̄. et p tot ānos implete in fide gentiū. Magnā enī iocūditatē tūc capiebāt ipsi sancti pphete. tū ea vidēbāt in spū nō iā impleta. sed adhuc futura. Erat ēi eis magna delectatio: sed tū et ipi p tanta q̄ in nos attensi erant. qs nō vidēbāt. sed spū ptuebāt. volebāt si fieri posset in hoc tpe nobiscū vive. et vi dē impleta que in spū pphetabāt. In dñs dissipulis suis iam ista vidē intelligentibz ait. multi iusti et pphe voluerūt vidē que videtis et nō viderūt: et audire que auditis et nō audierūt. Qui bus enī viderint ista in spū. tm futa illa quodāmō forbant̄: aplis añ iā p̄sentia credebant̄. Vñ ille symeon iustus quidā senex multū exultauit videns infantē dñm. et agnoscens in puo mīg nū. et in exigua carne cognoscēs celi et terre creatorē: multū ergo exultaut. qr responsū acceperat nō se exiturū ēe de hac vita. priusq̄ vidēt saluatorē dei. Agnouit ergo illū: iocūdatus ē. exul tauit gaudio. et hoc ait. dñe nūc dimit tis seruū tuū in pace: qr viderūt oculi mei salutare tuū. Magna ē g⁹ ista io cūditas: et hanc fecit cautas. Dela ti sum⁹ cū psalm⁹ iste cantaret̄: et q dam ibi ab oībus intellīa sūt. quedā vero qītū arbitramur aut a paucis. aut certe nō ab oībus. Simul ergo illū i ip to sermone. in quo vobis seruum⁹ consi deremus: et videam⁹ qītā dignatione nos deus letificare voluit p̄sentando que promisit. et nobis et nos exhibēs ve ritatē promissis suis. Inscribit̄ psalmo ipi dauid. cū terra eius restituta est. Cotū ad rpm reuocem⁹ si volum⁹ ter rē intelligētie tenē: nō recedam⁹ a lapi de angulari. ne ītellīs nr̄ ruinā faciat. In illo solidet̄ qd instabili motu nuta bat: in illo īcumbat qd p inserta pendē bat. Qīqd dubitationis habz hō in aio: auditis scripturis dei a rpo nō recedat? cū ei fuerit in illis verbis rps revelatq. ītelligat se intellexisse: añ añ aūt puer at ad rpi intellīm. nō se p̄sumat ītellexisse. Finis enī legis rps est ad iustitiam oī credenti. Qd est ergo et qūo accepit. cū terra eius restituta ē: i dā qūo dauid intelligat̄ rps. facile ē agnoscē. Ips ēt ex maria et ex semine dauid: et qr et se mine eius futur⁹ erat. pter a nomē ei⁹ in figura pphabat̄. Ergo dauid rpūs: qr et interpretatio dauid mā fortis est. Et qs tam manu fortis. q̄ qui de mortuis dū vivit: Iam p̄ resurrectionē et tal tensionē eius accepto spū scō locūtus aplis variis linguis. cōmota multitudo eor ipor qui eū crucifixerāt. Silui qne sunt salutis: accepit. credidit. agnouit est. donatus ē. creatus sanguīe rpi: ipartici tus ē potus sanguīs rpi. scī sūt fideles eius cui⁹ fuerāt persecutores: crediderūt in eū quē crucifixerūt: et añ quē insul tantes caput agitauerūt. eū ipm capite volucrūt. Ita ergo restituta ē terra eius. qd habet titulus psalmi. Terra enī eius iudea: et peierat oīs iudea qm crucifixerat dnm suū. ignorātes frene tici scientes in medio. et salutē insa nia repellētes. Tam q̄ ergo peierat iu dea tota: cū qua tota ipi erā apli re pidauerūt. Petrus qui audacia dilectōis sequebat̄. timida negatiōe ter negauit. Resurgēs in via quosdā loquētes secū de se tales īuenit ipe dñs ihūs rpūs; vt dicent illi q̄renti vī colloquerent. tu solus peregrinus es in ihrlm. et non cognouisti que facta sūt in illa hīs die bus? Quibz ille dixit. Que? Et dixerūt.

de ihesu nazareno qui fuit vir ꝓphā po
tens in ope et sermone cōā deo ⁊ oī pplo:
et qmo eū tradiderūt sūmi sacdotes et pn
cipes nri in dānationē mortis. et cru
cifixerūt eū. ¶Nos aūt sperabam⁹. q ipe
esset redēpturus isrl. ¶ā spem xpi pdid
erūt. ¶Non enī dixerūt spamus eū redēp
turū: sed spabamus q ipe esset redēptur⁹.
¶Ipe nī eis erat: et spes illoꝝ in illis nō
erat. Ostendit se illis: manifestatus est
eis ā testibꝫ disapulis. visus. ⁊ tractatus.
et inuentus illis quibꝫ ia perisse videbat².
¶Renouata ē fides eoꝝ qui tenderāt: res
tituta ē terra eoꝝ. Deiñ factis nī eis q
draginta diebꝫ ascendit in celū: et sicut
paulo añ cōmemorauī misso spū sācto
fecit disapulos suos ꝑdotas hoīes lo
qui oīm gentiū linguis. Tūc illi⁹ qbꝫ
nō frustra dixerat. pī ignoste illis. q ia
nescīūt quid faciūt. cōmoti ut durim⁹
quesierūt salutē. consiliū accepерūt. ut
in eū tredent: tradiderūt uno die tria
milia. et rursus quīq milia. Cepit fer
uē ꝑ iudeā ecclia xpi. ubi ferbuerat opp
brīū xpi: et restituta ē terra eoꝝ. Sed
q⁹ dixerat ipe. ¶habeo alias oues q̄ non
sūt de hoc ouili. oportet me et eas addu
cē. ut sit unus grex et unus pastor: enā
ad gentes ad quas ꝓphete missi nō erāt.
apli missi sūt. Quesiti sūt qui nō quesi
erant. ¶uenti sūt qui nichil expecta
bant: quē nō tenebāt pollutitatorē in
uenerūt redēptorē. ¶Iam eī iudei tene
bant deū pollutitatorē. q ubi ꝓphe xpm
ꝑdicauerūt. ubi xpm ꝓmiserant: sed q̄
ꝓmissū audierant. presentē nō cogno
uerāt. ¶Illis aūt ꝓmissū nichil erat: sed
tī in ꝓphetis erā de fide ipoꝝ dīm erat.
¶Non dīm erat ipis: sed dīm erat de ip
sis. ¶Missū est et ad illos: et audistis ex
dispensatione dei. ¶Ipsa enī hāc modo a
vobis lecta est in actibꝫ aplōꝝ. quo cen
turio cornelius credidit. Cornelius enī
centurio nō erat de gente iudeoꝝ. Ora
bat. ieunabat. elemosinas faciebat:
nō illī deseruit deus q̄ibꝫ in gentibꝫ
constitutū: et missus ē ei angelus q̄
illi nūciaret q elemosine et oratiōes
ipius ascepte fuerūt apud deū. Credi
dit aduocato ad se petro. ¶Nūq d nō il
lī poterat dīre angelus? audisset illī
ad petrū. ut magis ꝓhoīem illi fides
fieret: quia hoīes dignatus erat dīs ⁊
visitare. ¶Nec dedignabat² dīre ꝑ hoīem.
qui dignatus ē esse homo. Dic ergo res
tituta ē terra eius. uno pariete veiente
de iudeis. alio pariete veniēte de genti
bus: quibꝫ duobꝫ parietibꝫ de diuiso vei
entibꝫ esset ipe lapis angularis. ubi ā
bo copularent². ¶terū qmo accipim⁹. tū
terra eius restituereť? Cū caro eius re
suscitaretur². Alius enī intellectus. tū a xpo
nō recedens sit pt nobis occurrē. terra
restituta caro resuscitata. ¶De resurrec
tionē enī ipius facta sūt ista oīa que
cantant² in psalmo. Audiam⁹ ia de tre
restitutione psalmū plenū gaudio: ex
citet nobis ipe dīs deus nr dignā tan
te rei expectationē et iocūditatē. ¶Ipse
sermonē nrm moderet² aptū cordibus
uris? ut qcqd hic exultat cor nrm in ta
libꝫ spectaculis ꝑdurat ad linguā. et
inde in aures vīas: deiñ in cor vrm. deiñ
in facta vestra.

Dīs regnauit. ¶Ille qui stetit añ
iudicē. ille qui alapas accepit?
ille qui flagellatus ē. ille qui
consputus ē: ille qui spinis ē coronat?
ille qui colaphis cesus est: ille qui in
ligno suspensus ē. ille cui pendenti in
sultatū est: ille qui in ciuite mortuus ē.
ille qui in terra ꝓtissus ē: ille qui se
pultus ē. ipe resurrexit. Dīs regnauit.
Dicant q̄ītū possunt regna? qd sūt
fūra regi regnoꝝ. dīs oīm regū. crea
tori oīm seculoꝝ? An ideo ꝓtēpnit². q tā
sūmissus. et tam hūilis apparuit? an
scelerdia est nō ipotentia. ¶Ille eī hūi
lis apparuit tī eū tapem⁹? Sed ia vi
deam⁹? Dīs regnauit. Exultet terra:
leaīdent² insule multe. Est quidē q̄a
verbū dei nō in sola ꝓtinenti tra ꝑdi
catū est. sed etiā in īsulis que ostitute
sūt in medio maris: et ipe plene xpia
nis. plene sūt seruis dei. ¶Non eī sepat
mare eū qui fecit mare. Quo naues
possūt accedē. verba dei nō possunt?
¶Implete sūt insule: venī ptī possunt
et in figā recte accipi insule. oēs ecclie.
Quare insule? Quia circūlatrant² flu
ctibus oīm tēptationū. Sed qmo īsula
undiq circūstrepentibꝫ fluctibꝫ mundi
pt. frangi nō pt. magis magisq ipsa
frangit fluctus veientes. q̄ frangit²

ab eis: sit et cedie dei pullulantes p to
tū orbem terrarū passe sūt pscationes
vndiq; frementū infideliū. Et ecce stāt
insule. eaā plagatū ē mare: iocundent
īsule multe. Nubes et caligo ī circu
itu eius: iustitia et iudiciū directio se
dis eius. Quibz nubes et caligo in circu
itu eius? quibz iustitia et iudiciū direc
tio sedis eius? Nubes et caligo impis
qui eū nō intellexerūt: iustitia et iu
diciū fidelibz qui in eū credidērūt. Illu
eū p supbiam nō viderūt: illi p hūili
tatem dignū meruerūt. Audi nubes t
nebulā: et audi iustitiā et iudiciū. Ipe
dñs ait. in iudiciū ego in hūt mūdū
veni. vt qui nō vident videāt: et q̄ vi
dent ceci fiant. Qd est qui vident ceci
fiant? Qui sibi vidē vident. qui se sa
pientes putāt. qui nō sibi arbitrant
necessariā medicinā: ipi ceci fiāt. ipi
nō intelligant. Qui aūt nō vidēt vi
deant: qui cecitatē confitent. illūiari
meant. Sit ergo in circuitu eius nubes
et caligo hijs qui eū nō cognouerūt:
confitentibz aūt et hūliantibz se iusti
tia et iudiciū directio sedis eius. Sedem
eius dicit eos ipos qui in eū credidērt.
De ipis enī sibi fecit sedē: q in eis sedet
sapientia. Filius enī dei. sapiā dei est.
Audiuim? aūt et alia scptura magnū
hui? intelligētie documētū. Alia iusti
sedes sapie. Ergo q̄ iusti facti sūt iusti
qui in eū credidērūt. iustificati et fide.
facti sūt sedes ipius: sedet in ipis iudi
cans et ipis. et dirigens eos. Qre: Quia
mā suetos īuenit velut iumēta mitti
a nō recalcitrātia: nō collū superbū ad
uersus iugū eius extentā. nō flagel
lū eius recusantia. Facta sūt iumenta
ei? bona mā sueta: et meruerūt qđ dic
tū est in alio psalmo. diget mites in
iudicio. docebit mā suetos vias suas.
Potēa ergo illis nubes et caligo q̄ nō
sūt recti: mā suetis aūt iustitia et iudi
ciū directio sedis eius. Ignis ante eū
pībit: et inflāmabit i circuitu īimi
cos eius. De quo igne dicit frēs. ignis
aī eū pībit. et inflāmabit in circuitu
īimicos eius? Non arbitror de illo ig
ne dicī in quē mittendi sūt impij illa
vltīa iudicij sententia. quibi ad finis
trā sēpatis fuit in ewāgelio lectum
memīm? dicturus est. ite in ignē etnū
qui pparatus ē diabolo et angelis eius:
nō puto de illo igne dici. Vñ hoc nō pu
to? Quia de quodā igne dicit. qui pībit
aī illū aīg? veniat ad iudiciū. Dicitū est
pīre ignē et inflāmare i circuitu idē per
totū orbem terrarū īimicos ei?. Ille ig
nis p? eius aduentū erit: iste aūt ignis
aī eum pībit. Quis ē ergo iste ignis? Pos
sum? eū atrupe in pena malor: possu?
īsalute redemptor. In pena malor quo?
Quia cū predicaret? xp̄us irate sūt gētes:
et cōmouerūt pscutionē. Que cū ignis
fuit: magis assumens eos qui p̄sequeban?
q̄ eos quos p̄sequebant. Cū enī videm?
duos vnū ira frentē. alterū patientē fēn
tem: quis eorū ardeat. vtrū ē iudicium.
Potestis in gnie hūano tale expectatu
lū contuci. Ponite vobis aī oculos ho
minē iniquū. cōmotū aīo. truculē vultu
flāmantibz oculis. fremitibz ubis
ferre in hoīb netem. in dep̄dationē. in
iuriis. in cōtumelijs. nō se capē. nō
se tenē? alterū patientē erapientē uba
ac plagas q̄si dilac? īre voluit. t paratū
manillā parantē alterum: cū videris hūt
furias inde lenitatē. hinc ira. inde pati
entiā. hinc flāmas. inde tolerantiā? de
bitas. pniciax. q̄s eor ardeat penāq;
patiat? Ille ne cui? corpis verat. an
cui? animis verat? Potēa et ysaias p̄phā
dicit. et nūt ignis adiuuios omedet.
Qd est et nūt? Aliq̄ veniat dies ille cū
diuj magni? ira furore suo ardent: qui
postea supplicio sēpiterno illi? ignis ac
surr̄sunt. Nisi forte putatis frēs mei q̄a
iustitia que predit et hoīe ad ledendū
alterū hoīem. illi ad quē predit notet?
et illi de quo predit nō notet: Dñs hec
pīt? Aliq̄ fratula ardens apponit ad
lignū humidū et viride. et nō illud ince
dit. ipa tū ardet: sic et īimicus tuus.
Di quis forte exstit iustus q̄ tibi molu
at? insidias ul' ppavet aliquā molestu
am. iustus es. Tu si viride lignū fuis.
i. est si iustus spūali vigens et virens
flāmis īimicitiarū restiteis orando? p
illo qui te p̄sequit: ille ardet. tu ma
nes integer. et iustitia illi? illi nocet.
tibi nichil nocet? ni forte putas qui
a nocet? si corpi tuo aliq̄d fecit. et
aīa patiens et incorrupta ad dēū corō

nanda puenerit. sequēs exemplū dñi
sui qui pati maluit a iudeis: et qui
poterat nō mori mortuus ē. qr et qui
poterat nō nasci natus ē. Tu enī vo
dutione natus es: ille volūtate. Tu
dutione morieris: ille mia. Quō g?
illi nichil nocuerūt iudei: sic nec tibi
ssq? psecutor inimicus. si tu degeris ee
membrū capitis illius. Ecce intellect
ignē ante eū peuntē. idest hoc tpe in
telligendū in penā q̄ndam infideliū
iquorū: intelligam ignē si possum
et in salutē redemptor. Ita enī ꝓposu
eram. Idem ipe dñs ait. ignem veni
mittē in terrā. sic ignē quō gladium.
Nā et quo dā loco ait. nō se venisse pa
cem mittē sed gladiū: gladiū ad sepa
rationē. ignē ad vstionē. sed vtriq? salu
bre: qr et gladius verbi ipi salubrit
nos sepauit a cōsuetudine mala. Gla
diū enī attulit. et sepauit vnūquēq?
fideliū aut a pīe suo qui in xpm non
crediderat. aīa a mīe sūa infideli: aīa
si de parentibus xpianus natus ē salte
a pgenie sua priore. Nemo enī vestrū
nō aut auū. aut pauū. aīa alioq? anti
quiore in gentibus habuit. et in illa
execrabili deo ifidelitate sepati sum
ab eis q̄d eram: sed gladius mihi ressit
se crescens nō mētiens. Hoc modo et
ignis. ignē veni mittē in terrā: crau
serūt hoīes credentes in eū. accepit
flāmā cautius. Prea et ipe spūs scs
in missus esset. aplis sic apparuit: in
se sūt illis lingue igneq? diuise velut ig
nis. qui et ilsedit sup vnūquēq? illoꝝ.
Isto igne flāmati repetūt ire p mūdū.
et inflāmare et itendē in cautu inimi
cos eius. Quos inimicos eius? Qui des
to deo a quo fā erant. adorabāt simu
lacra que fciant. Ipi intendebāt si
mali erant ad cōsūptionē. si boni e
rant ad reparationē? aut ipe intendebat
qui nolebat credē illo igne. audito v
bo dei fuis peior. iudia sua crudelit atq
cōsūptus: a si cōuerterētur et crederet.
nec sit in illo nichil adiuisset. Adscrat ei
fenū. ut purgaret aurū. Aurū fides ē:
fenū carnalis cupīa est. Dis carō fe
nū ysayas dixit: et oīs honor carnis
ut flos feni. Quicq̄d ē ergo in hoīe anīa
li appetens vana et seculana. fenū ē.

Cum multi forte et frēs nīi ierunt ad
theatrū: feno ducti sūt. Nōne optādus
ē ille iste ignis. vt fenū ardeat. et aurū
purget? Qui enī illis mest fedei feno p
mit: bonū ē ergo eis ardē scō igne. vt
feno consūpto splendeat pāos sū qd rede
mit xpūs. Ergo ignis añ eum pibit: et
inflāmabit in cautu inimicos eius. Et
qui salubrit arserūt. hodie fideles ei
sūt: inimici eius erant. et nī iā fideles
eius sūt. Quenis inimicos: nō sūt. q̄s sūp
ti sūt. arserunt. Cautas ois sūpsit in eis.
qd psequebat xpm: et purgauit in eis
qd credēt in xpm. Et inflāmauit i nrm
mi inimicos eius. Apparuerūt fulgu
ra eius orbi terre. Magna exultatio. Nō
ne videm? nōne manifestū est? Apparu
erūt fulgura eius vniuerse terre? inflā
mati sūt inimici. incensi sūt inimici: ausit
qiq̄s contradicebat. et apparuerūt ful
gura eius orbi terre. Quō apparuerūt?
Vtiā credēt. Vbi fulgura? De nubib.
Que st nubes dei? Ꝑdicatores veritatis.
Videbs aūt nubē in celo nebulosā ob
scurā: et habet intus nescio q̄d latens.
Si chorusciat de nube. emittit splendor.
Et coepo. q̄d ostēpnebas. inde exhibuit q̄d
expauescebas. Visit ergo dñs nr illis xps
discipulos suos ꝑdicatores suos: vel
nubes videbant hoīes et ostēpnebāt.
quō vident nubes et ostempnūt. aīa
de eis exhibeat q̄d miremur. Erāt enī illi
pmi hoīes carnē portantes infirmi.
deū videre. indocti ignobiles: si erat
in illis q̄d fulgurāret. erat i illis quod
choruscaret. Accedebat petrus: homo
piscator orabat. et surgebat mortu.
Forma hūana nubes erat: splendor
miraculi choruscatio erat. Dic i verb.
sit in factis cū miranda dicūt. et mira
da faciūt. apparuerūt fulgura ei? or
bi terre. Quidit et cōmota ē terra. Di
nō est verū si nō tota terra iā xpiana
clamat amē: commota fulgoribz de illis
nubibz: exhibentibz. Vidit et commota est
terra. Montes fluxerūt sunt terra a
facie dñi. Qui st montes? Superbi. Oīs
altitudo extollens se adversus deū. factis
xpi et xpianoꝝ contremuit. sursum buit. Et
q̄n dico q̄d dem ē fluunt: melius verbū i
uenire nō pt. Montes fluxerūt a facie
dñi velut terra. Ubi ē altitudo ptātū?

ubi duritia infideliū? Montes fluerēt
sicut cera a facie dñi. Ignis eis fuit dñs:
illi añ facīē eius sicut cera fluxerūt. tā
diu duri donec ignis ille admoueat. Com
planata ē oīs altitudo. mō blasphemat
xp̄m nō audet? et paganus nō in eū red.
nō cū tñ blasphemat: et si nondū frēs est
unus lapis. tū uirtus ē duris mons. Mō
tes fluerēt sicut cera a facie dñi. A fa
cie dñi oīs terra: nō iudeor tñ sed et gen
tū. sicut dixit aplus. nō enī est iudeorū
tñ deus. sed et gentū. Dñs ergo unusquis
terre. dñs iesus xp̄us i iudea natus. sī nō
iudee tñ natus. qui añ q̄ natus oīs fe
cit: et qui oīs fecerat. oīs refecit. A facie
dñi oīs terra. Annūciauerūt celi iusti
tiā eius: et uiderūt oēs pli gl'iam ei⁹.
Qui celi annūciauerūt? Celi enarant glo
riā dei. Qui sūt celi? Qui fā sī sedes ip̄i?
Quō enī in celis sedet deus. sic sedet in
aplis: sic sedet in p̄dicatoribz ewāgelii.
Et si tu uis celū eius. Si uis ee celū: pur
ga de corde tuo terrā. Si terrenas cupidi
tas nō habuis. et nō frustra tñ deus
sursū te hīe cor: celū eius. Si resurrexistis
cū xp̄o fidelibz aplus loq̄tur. ā sursū sī
querite ubi xp̄us ē in dextera dei sedēs:
que sursū sūt sapite. nō que sup terrā.
Expisti sapē que sursū sūt. et nō ā sup
terrā sūt: nōne factus es celū? Carnē
portas et corde iam celū es: cōfessio ei
tua in celis erit. Talis annūciatis et tu
xp̄m. Quis enī fidelū tacet xp̄m? In
tendat caritas uīa. Putatis quia sol
stantes hi annūciam⁹ xp̄m. et uos nō
annūciatis: Vñ ad nos uenit xp̄us
ni uolentes ee quos nūq̄ uidim⁹. quos
nō nouim⁹? quibz nūq̄ p̄dicauim⁹? An
forte credidērūt nullo nūciante: Aplus
dixit. quō credent quē nō audierunt?
Quō audient sine p̄dicante: Ergo tota
ecclia p̄dicat xp̄m. et ānūciant celi iusti
tiā ipsius: q̄ oīs fideles quibz tota
ē lucrari deo eos ā nondū credidērūt et
fatūt hoc ex caritate. celi sūt. Intonat
de illis deus uidit⁹ sui terrem: et tremit
qui infidelis erat. et pauescat et credit.
Ostendite hoīibus q̄ potuit xp̄us p totū
orbem tinarū loquendo eis. et adducendo
eos ad amandū xp̄m. Quīti enī hodie +
adducerūt amicos suos. ā ad panthio
mimū. aut ad craulā: Quare ñ amā

do illū? Et uos amate xp̄m. Lauta enī
spectacula p̄buit: in quo nemo pt dicē
aliq̄d se reprehensioīs iuenire illū q̄ ui
uit seculū. Nā et aliq̄n quē amat quis p̄
in theatro. uiuit in illo. Nemo uo uiu
it in xp̄o: nō est de quo erubescē. Arripi
te. adducite. attēdite quos potestis: se
curi estote. adeū adductis qui nō dispu
tet uidentibz: et rogate illū ut illūet
eos et bñ expectent. Annūciauerūt celi
iustitiā eius: et uiderūt oēs pli gl'iam
eius. Confundant oīs qui adorāt
sculptilia. Nōne factū est? Nōne con
fusi sūt? Nōne cotidie confundunt? Sculp
tilia enī sūt manu frā ydola. Quare iā
confūdunt oīs qui adorāt sculptilia?
Quia uiderūt oēs pli gl'iam eius. Iā
oēs populi gl'iam xp̄i confitent? ere
bescant qui adorant lapideš. q̄ lapi
des illi mortui erant. nos uiuū lapidē
iuenim⁹: ymo lapideš illi nūq̄ uixerūt.
ut nec mortui dicant. Lapis autē nī
uiuus ē. et semp uixit apud p̄em. et p
nobis mortuus iuuit: et mō uiuit. et
mors illi ultra nō dñabit. Hāc gl'iam
ipsius cognouerūt pli: dimittit tem
pla. Currūt ad cellias. Cōfundāt oēs
qui adorant sculptilia. Adhuc q̄rūt
adorare sculptilia: noluerūt deserere
ydola. deserti sī ab ydolis. Confūdunt
oīs qui adorāt sculptilia: Q' glo
riant in simulachris suis. Sed cristus
nesao q̄s disputator qui doctus sibi u
debat. et ait. nō ego illū lapidē colo.
nec illud simulachrū q̄d ē sine sensu:
nō enī pplia uī potuit nosse q̄ oculos
habent et nō uident: et ego nescio q̄d
illud simulachrū nec aīam habz nec
uidet oculis. nec audit auribz. Non ego
illud colo sed adoro q̄d uideo: + seruo
ei quē nō uideo. Quis ē iste? Numen
quoddā inq̄ inuisibile q̄d p̄sidet illi si
mulachro. Hoc mō rationē de simula
cris suis diserti sibi uident q̄ nō co
lunt ydola. et colūt demonia. Eterū
frēs sicut dixit aplus. que īmolāt gē
tes. demoniis īmolant. et nō deo. Nolo
uos inq̄ socios fieri demoniorū. Nam
sciam⁹ q̄ nichil ē ydolū. ipse hoc dixit a
plus: sciam⁹ q̄ nichil ē ydolū. sed que ī
molant gentes. demoniis īmolant et
nō deo. Dixit nolo uos socios fi demo

norū. Non ergo ymo ſe excuſent. qa
quaſi ydolis inſenſatis dediti nō ſunt:
demonijs magis dediti ſūt. qđ eſt paulo
ſuis. Nam ſi nō ydola volēt: ſicut eos
nō adiuuarēt. ita illis nichil nocerent.
Di aūt adores et ſeruias demonijs. erūt
dñi tui? et qui erūt dñi tui. iuidi tu lū
tati tue nōn eſt iuideant: ſp te velint
poſſidē ſemp talē fatē. qlem poſſint ſeru
tralle. eſt enī inſita maliuolentia qđam
et puncies nocendi iſtis malis ſpiritib⁹:
gaudent de malo hoīm et de fallacia
nīa: ſi nos fefellerint paſcūt. Et quid
qrunt? Non quib⁹ in eternū dñent: ſ cū
quib⁹ in eternū dāpnent. Quō ſolet ma
liuolus latro noīare innocentē? Nūq ſi
fuerit vnus in rensus: mun⁹ ardet ſi duo
ardeant? aqm mori ſi duo moriant?
Pena illi nō minuit. ſ maliuolentia
paſcat? mecū moriat. nō ſe mun⁹ mor
turū direns: ſed ſolatū in malū alteri?
Talis ē dyabolus: ſeducē vult illos. qui cū
illo puniant. Et qr nō pt falle iudicē de
ū. nō enī noīat apud illū innocentē: via
rumia volens hīe que obtinat. pīa per
ſuadet. Ecce quales dños ſibi fecūt. qui
volūt demonia. Que enī imolant gentes.
demonijs imolant. et nō deo. Nolo vos
ſocios fieri demoniorū. Nos aūt qlē deū
habem⁹? iudice qđ ſequit. Cū ei diuſſ.
Confundant qui adorant ſculptilia et q
glām in ſimulachris ſuis. ne exiſtimē
tur qſi reddentes rationē de ſimulacris.
et dicēt. nō lapides ſed numina volum⁹?
Que numina volis dic m? demonia volis
an ſpūs bonos qles ſūt angeli? Dūt enī
angeli ſūt: et ſi ſpūs maligni. Ego dico
qr in templis tuis nō volunt nisi ſpūs
maligni. q ſibi exigunt ſuperbe ſacrifi
cū: et volūt ſe coli tamq deus. Maligni
ſūt. ſuperbi ſūt. Tales erā ſūt hoīes non
boni: qui ſuam glām qrunt. et dei glo
rā ptemnūt. Hoīes aūt ſcōs attēdite.
qui ſūt filēs angelis. cū iueneris hoēm
aliquē ſcīm. ſeruū dei: ſi voluis illū colē
et adorare pro deo. phibet te. Nō vult ſibi
arrogare honorē dei: nō vult tibi ēe pro
deo. ſed tecū ēe ſub deo. Fecerūt hoc apli
ſti. paulus et barnabas. Predicabāt ver
bū dei in lycaonia. Mirabilia cū fecisſet
lycaone. euntes eiusdē regionis adducere
cūt victimas. et voluerūt ill' ſacrificare:
dicentes barnaban iouē. et paulū mer
curiū. Illi nō ſūt delūti. An forte ideo ſ
imolari noluerūt. qr demonibus ſe opari
cretati ſūt? Non. ſed qr honorē diuinū
exhiberi hoībus horruerūt: verba ipōrum
dicāt. nō ſuſpicimur. Segatur ei lāo libri
iusdē. et dicit quō moti ſūt. Cūt paulus
et barnabas cōſcidērunt veſtimenta ſua.
et dixerūt. Viri frēs quid facitis? Et nos
hoīes ſum⁹ paſſibiles. ſimīles vobis. Intē
dite ergo quō hoīes boni. phibent eos q
illos voluerūt colē tamq deos? et volūt
potius ut deus vnus colat. Deus vn⁹ ad
oret? deo vni ſacrificiū offerat. nō ſibi.
Dicet oēs ſancti vl' angeli illi⁹ gloriā
qrunt quē diligūt. Ad deum cultū ad ei⁹
ōnē. ad deum contēplationē oēs quos
diligūt rapi et inflāmarī ſtudent: ipſum
illis annūciant nō ſe. qm angeli ſūt. Et
q: milites ſūt nō norūt glām querē
niſi imperatoris ſui: ſi aūt ſuā gloriā
āſſierint. ut tyrānum dāpnant. Talis er
rauit dyabolus et demonia. id ē angeli
eius. Arrogauit ſibi honorē diuinū et
ōibus demonijs? et ipleuit tēpla paga
norū. et pſuaſit ſimulachra: pſuaſit
illa ſacrificia offerri ſibi. Non melius
erat ut angelos ſcōs. quā ut demones vo
lent? Vident. nō volum⁹ mala demonia:
angelos quos diuitis. ipſos et nos volum⁹
virtutes dei magni. et miſteria dei mag
ni. Vtinā ipſos colē velletis: ſaltē ab
ipſis diſcētis nō illos colē. Audite ange
lū doctorē. Docebat qdam diſcipulū
xpi: et oſtendebat illi multa miracula
in apocalipſi ſcōrum. Ille aūt quodā ſ
demōſtrato miraculo viſioīs expauit:
et miſit ſe ad pedes angeli. Et ille an
gelus qui nō qrebat in glām dīi ſui. ſ
ge quid facis mēcum: Illū adora: nā ego
ſeruus tuus ſū. et frm tuorū. Ad ergo
frēs mei: Removerat. timeo ne irascat
mi angelus. ſi nō illi colo pro deo meo.
Cūt tibi irascat. qui ipm colē voluit. Do
nus eſt enī et deū amat. Quomō enī
demones iracūt ſi nō volunt? ſic an
geli indignant ſi pro deo colant? Dic ne
forte dicat ſcōrum finū cor tpidū. g. ſi irā
cunt demonia qr nō volunt? timeo of
fendē demonia. Ad tibi ſcīnus ē l' pī
cepſ ipōrum dyabolus? Di poſſet aliq d
nullus mōrz remanēret. Nōne cotidie

tanta in illo diam⁹ oīe xp̄ianoꝝ? et rex
rit reges xp̄ianoꝝ? Qñ iraſceris nequi
ſimo ſeruo tuo: hoc nomē illi ponis. ſa
thanas dr̄abole. Hoc illi dicis. Forteſſe
in hoc erras q̄ hoī hoc dicis. et īmodera
tā ira taperis ad cōtinandā ymaginem
dei: et tū hoc cuiq; dicis qđ ei dicis qđ valde
deteſtabis. Si poſſet ille nō ſe vindicaret:
Sed nō p̄mittit⁹: et tantū fiat. q̄ntū per
mittit. Nam et iob tēptare voluit. et nō
niſi ptātem q̄ ſuit: et nichil faceret niſi
ptātem accepiſſet. Quare ergo nō ſeruꝰ
adoras deū. quo nolente nemo ē noret⁹?
et quo p̄mittente emēdari nō euertis:
Si enī placuerit dño deo tuo p̄mittē vt
aliq̄s homo tibi noceat. ā aliq̄s ſpūs
t̄ noceat⁹? emēdabit te vt clames ad eū.
Emēdans emēdauit me dñs: ſ⁹ mor
nō tradidit me. Ergo cōfundant⁹ oīs
qui adorāt ſculptilia: qui gl'iant⁹ in ſi
mulachris ſuis. Adorate eū omnes
angeli eius. Diſcant pagani adorare
deū. Angelos volūt adorare: angelos
imitētur. et illū adorent. q̄ ab angelis
adorat⁹. Adorate eū oīs angeli eius.
Adoret angelus ille q̄ miſſus ē ad cor
nelū. Nam cū adorans cornelius⁹ miſit
ad petrū adorā xp̄m dñm petri et ipe
cōſeruus petri. Adorate eū oēs angeli
eius: Audiuit et ioppēdata eſt ſyon.
Quid audiuit ſyon? Quia adorant eū
oīs angeli eius. Cd audiuit ſyon?
Etre q̄d audiuit. Annūciauerūt cele
ſtia ā eius. et viderūt oīs ꝑphe gl'iaz
eius: cōfundant⁹ oīs qui adorāt ſculp
tilia. et qui gl'iant⁹ in ſimulachris ſuis.
Etenī ecclia nec dū erat in gentibz: in
iudea credidērāt ex iudeis. et putabāt
ipi iudei qui crediderāt ſolos ſe ptinē
ad xp̄m. Miſſi ſūt apli ad gentes. p̄di
catū ē cornelio⁹: credidit cornelius. bap
tizatus ē: baptizati ſūt et illi qui cū
cornelio erāt. Sed ut baptizarent⁹ q̄d
fām ē ſatis⁹? nō quidē huiuſc̄ puenit
leg⁹. ſed m̄ aliqui recordant⁹: et qui nō
recordant⁹ audiāt a me breuit. Miſſus
ē angelus ad cornelū: angelus cornelii
ū miſit ad petrū. petrus veīt ad corne
lū. Et q⁹ de gentibz erat cornelius: et
ipe et qui cū eo erāt. nō erāt circūſi.
Ne dubitarēt ergo illi trade euāgeliū
nō circūciſis⁹? añq̄ baptizaret⁹ ipſe cor
nelius. et illi qui cū eo erant venit ſp̄s
ſcūs et ī plebant illos: et cepērūt loqui
linguis. In nullū aūt fuerat ſp̄s
ſcūs. ni qui fuerat baptizatus: in iſtos
aūt añ baptiſmū cecidit. Poſſet ei pe
trus dubitare vtrū in circūciſos baptī
zaret: venit ſp̄s ſcūs. cepērunt loqui
linguis. Donatū ē donū īuiſibile. et ta
lis dubitatione de ſacramento viſibili: et
baptizati ſūt oīs. Et habes ſcriptū au
dierūt aūt apli et qui erant in iudea
frēs. q̄m et gentes recepērūt verbū dei.
et bñdicebant deū. Hoc ē qđ hic cōmemo
rat. audiuit et ioppēdata eſt ſyon. Et
exultauerūt filie iude. Cd audiuit et
ioppēdata ē ſyon? Quia recepērūt verbū
dei gentes. Vnus paries veneāt: ſ⁹ an
gulus nondū erat. Syon ipa ecclia que
erat ī iudea. ꝑprie hic noīata ē. Audiuit
et ioppēdata ē ſyon: et exultauerūt filie
iude. Dic ſcriptū eſt. audierūt apli et
qui erant in iudea frēs. Videte ſyon:
exultauerūt filie iude. Cd audierūt⁹?
Qa et gentes recepērūt verbū dei. Vbi
illd dixit iſte pſalmus? Annūciauerūt
teli uſtitiā eius: et viderūt oīs ꝑphe
glām eius. Et q⁹ gentes tradiderūt a
quib⁹ colebant⁹ ydola⁹? ſecutus ait. cō
fundant⁹ oīs qui adorāt ſculptilia.
qui gl'iant⁹ in ſimulachris ſuis: audiuit
et ioppēdata ē ſyon. et exultauerūt filie
iude. Poſtea q̄dem de circūciſis tale
niari voluerūt petro. et dixerunt illi.
Quare intraſti ad gentiles et īcircū
ciſos. et mādūcaſti cū eis? Ille aūt
reddidit eis rationē. quo cū oraret.
demōſtratus ē illi diſcus pendens ſ⁹
quor lineis: diſcus ille qui hēbat oīa
animalia. et ſignificabat oīs gentes.
Ideo aūt q̄tuor lineis pendebat. q̄a
q̄tuor ptes ſūt orbis vñ futuri ꝑphe
erat: et ideo q̄tuor euāgelia p̄dica
bant xp̄m. vt gr̄a ipius ad oēs q̄tuor
ptes orbis ptinē intelligatur. Cū ſi
tale viſū demōſtratū fuerāt petro in
dicauit. aperuit illis oīa quo tra
dit cornelius: q⁹ puſq; baptizaret⁹ hō
gentilis. ſupuenit ſup eū ſp̄s ſcūs.
Vbi cū audiſſent tacuerūt: et magni
ficauerūt deū dicētes. vtiq; et gentib⁹
deus penitentiā ad vitā dedit. Etre⁹
audiuit et ioppēdata ē ſyon: et exulta

uerũt filie iude. Propt̃ iudicia tua dñe. Que iudicia? Quia nõ ẽ ꝑsonar̃ acceptor deus. Nã ap̃ ipe petrus cũ vi disset romelũ centurionẽ et eos qui cũ illo erãt adipletos spũ scõ: exclamauit et ait. In veritate ꝺ̃phendo. qꝛ non ẽ ꝑsonar̃ acceptor deus. Ergo exultauerunt filie iude. propt̃ iudicia tua dñe. Qd̃ est propt̃ iudicia tua? Quia in oĩ gente et in oĩ pplo q̃cũq; illi seruierit acceptus ẽ illi: qꝛ nõ videor deus tm̃. ſ et gentiũ. Videte si hoc nõ est vñ ex ultauerũt filie iude. Et exultauerũt filie iude. ꝓpt̃ iudicia tua dñe: Quñ tu es deus altissim⁹ sup oẽm tram. Nõ sup solã iudeã. nõ sup solam ihr̃lim. nõ sup solã spon: sed sup oẽm tram. Vnus vnũ se terre iudicia dei viguerũt vt vn diq; pplos inuocaret: quibꝰ nõ cõicant qui se ꝑcluserũt. nec audiũt ꝑdictũ. nec vi dent impletũ. Quñ tu es dñs altissim⁹ sup oẽm tram. Nimis exaltatus es su p omnes deos. Qd̃ est nimis: Nã de xpo d̃. Qd̃ est ergo nimis. nisi vt intelligat̃ eẽ q̃libꝰ pñi: Qd̃ est sup omnes deos qui st̃ ydola: Non habent sensũ: nõ habent vitã. De monia habent sensũ. nõ vitã: ſ mala sũt. Quid magnũ est. qꝛ exaltat⁹ ẽ xpus sup ydola. exaltatus ẽ sup demonia: Dz nec hoc valde magnũ est. Demonia q̃dã dij gentiũ: sed ille nimis exaltatus ẽ su p omnes deos. Et hoc ꝑ eos dictũ sũt dij: ego dixi dij estis et filij altissimi omnes. Ita ẽ scriptũ est. deus stetit in synagoga deor̃: in medio aũt deos discernẽs. Sup omnes hoc exaltatus ẽ ihs xpus dñs nr̃: nec tantũ sup ydola. nec tm̃ sup demonia: sed sup omnes hoies usq; Et hoc pauũ ẽ: sup omnes ea ã angelos. Vnde ẽ addita te eũ omnibꝰ angeli eius: Nimis exaltatus ẽ sup omnes deos. Qd̃ ergo facimus omnes qui ad illũ cõuenim⁹. ad eum qui nimis exaltatus ẽ sup omnes deos: Dic ne ꝑceptũ nobis dedit. Qui diligitis dñm odite malũ. Non ẽ dignus xpus cũ quo diligas auaritiã. Amas illũ: debes odisse qd̃ odit. Homo ẽ inimic⁹ tuus. hoc est qd̃ tu: creati estis vno creatore. in vna conditione? et tm̃ si filius tuus loquat̃ cũ inimico tuo. et veniat ad domũ inimici tui. et assiduas collocutiões habeat cũ illo: exhereditare illũ vis. qꝛ loquat̃ cũ inimico tuo. Et quã? Quã iustã vocem videris tibi hr̃e? Amicus es inimici mei? et queris aliq̃d de re mea? Ergo attende. Diligis xpm? inimica est xpi auaritia. quare cũ ea loqueris? Non dico loqueris cũ illa? qre illi suis: Nã multa iubet xpus et nõ facis: iubꝰ ipa et facis. Iubet xpus ut vestias pauperem. et nõ facis: iubet auaritia vt furtias fraudẽ. et hoc potius facis. Dic hec ita sũt. si talis es: noli ẽ multũ ꝑmittere hereditatem xpi. Sed dicis. diligo xpm. Q̃ diligitis dñm. odite malignũ. Nunc apparet te diligere qd̃ bonũ est: si inuentus fueris odisse qd̃ malũ est. Q̃ diligitis dñm. odite malignũ. Sed cũ reperimus odisse malignũ: sibi scil̃ ꝑsecutores. Odium malignũ dic⁹ nob̃ aliqs ꝑsecutor fac fraudẽ. dic⁹ nob̃ adora ydolũ. dicit nobis thus pone demonijs: ſ nos audiuim⁹? qui diligitis dñm odite malignũ. Audiuim⁹ q̃dem: sed si nõ feretim⁹ sicut ille. Vsq; q̃ sicut: Qd̃ est ablaturus: Respondeo. quare xpianus es. ꝓpter eternã hereditatẽ. an ꝓpt̃ terrenã felicitatẽ: Interoga fidem tuã. pone tentata constiẽ aiam tuã: torque te ꝑm timore iudicij. respõde tui credideris. quare credideris. Dicis in ihm xpm credidi. Qd̃ tibi ꝑmisit xp̃s? nisi qd̃ ostendit in se? Quid ostendit in se? Mortuus ẽ et resurrexit: ascendit in celũ. Vis sequi? Imitare passionẽ: expecta ꝑmissionẽ. Quid ergo ẽ ablatur⁹ ẽ sciens cũ reperis odisse malignũ. qui diligis dñm. qd̃ ablatur⁹? Primo nũ. Nunq; celũ? Postremo q̃cũq; tibi dedit deus tollat: ille nõ tollit quidẽ si nõ vult deus. Si aũt vult deus: tollit qd̃ dedit deus. ne se tibi auferat ipse deus. Deũ tibi nemo tollat: tu ẽ illũ tollis si illũ fugis. Forte rũdes. nõ tuum de ꝑmonio meo: dñs dedit. et dñs abstulit. Possum⁹ dicere. sicut dño placuit ita factũ est: sed timeo ne offendat me hoc totũ est. Audi ergo psalmũ consolantem. Custodit dñs aias seruor̃ suor̃. Quia ergo dixerat supius. q̃ diligitis dñm odite malignũ: ne ido time res odisse malignũ ne offendẽt te malignus. subiecit statim. custodit dñs aias seruor̃ suor̃. Audi illũ custodiẽtẽ aias seruor̃ et dicentẽ. nolite ti

mic eos qui corpus occidūt: aiam aūt nō
pūt occidē. Occidit et corpus q̄ in te plu
rimū potest: qd tibi faciat. qd et dño deo
tuo. Quare amas lucē qd rpūs? si timeb
pati qd rpūs? Ille venit ferre vitū tu
am tpalem. Ifirmā morti obnoriam:
certe timeb mori. si poteb nō mori. Qd
p naturā vivere nō poteb? quare ꝓpter
fidem nō suscipis? Tollat ē istā vitam
qui minat adūsarius. dat tibi deus a
liā vitā: q̄ et istā ipe tibi dedit. et sup
se noluit. nec ipa tollet. Si aūt voluit
vt tollat tibi: habet qd tecū mutet. No
li time spoliari pro illo. Nō vis exui
veste pannosa: stolā glorie ē daturꝰ
ē. Quā stolā duis mihi? Oportet cor
ruptibile hoc induē incorruptionē. et
mortale hoc induē imortalitatē: ab
ipa caro tua nō periet. Usq ad mortē
pt securē inimicus. ptātem vltra nō hr
nec in aiam nec in ipam carnē: q̄a et
si dissipet carnē. nō impedit resurrecti
onē. De aīa sua timebant hoīes. Et q̄
eis dñs ait: Vestri aūt et capilli ca
pitis oēs numati sūt. Timeb ne aiaz
pdas. qui capillū nō pdis? Deo oīa
numata sūt: oīa reintegrabit q̄ oīa
creauit. Non erant et creata sūt. erant
et nō repabunt? Credite ergo toto cor
de frēs mei: et qui diligitis dnm odi
te malignū. Fortes estote nō solū in di
ligendo deū: sed etiā in odiendo ma
lignū. Nam nō vos creant potētioēs:
qui vos voluit oīpotens ē. Fortior ē
oī forti. supior est oī excelso: filiꝰ dei
pro nobis mortuus ē. Securus esto
acceptuā te vitam ipius: qui pignus
habes mortē ipius. Pro quibz ēi mortu
us est: Nūq̄d pro iustis? Paulū intro
ga. Etenī rpūs pro impiis mortuꝰ est.
Impius erab et mortuus ē pro te. iu
stificatus es et deseret te? Qui iustificā
uit impiū. reliquet piū? Q̄ diligitis
dnm. odite malignū. Nemo timeat.
iustodit dñs aias seruoū suoꝝ: De
manu pcatoꝝ eruet eas. Sed forte dic
turus es. pdo lucē istam. Lux orta
ē iusto. Quā lucē times ne pdas? Ti
mes ne in tenebris sis? Noli time ne
pdas lucē: imo time ne dū times pdē
istā lucē. pdas illā vanam lucē. Quam
times enī pdere videmꝰ q̄bz donatā ē.
tū quibz tibi coīb est. Quēq̄ soli boni vi
dent istū solem? tū furiat oriri solē su
ū sup bonos et malos. et pluat super
iustos et iniustos? Istam lucē videt te
cū iniqui. vident tecū latrones: vident
tecū impudici. vident tecū bestie. muste
lule. Qualē lucē iusto seruat? qui
et istis istam dat? Verito hanc lucē in
fide miēs viderunt. Qui enī istam con
tēpserūt: aliquā viderūt quā desidā
uerūt. q̄ hanc respuerūt. Lux orta est
iusto: Et rectis corde iocūditas. No
lite putare q̄ vē ii miseria fuerūt. ii
in carthena ambulauerūt. Latus fuit
tarter fidelibz: leneb fuerūt carthene co
fitentibz. Habebāt gaudia in tartaro.
qui xpm pdicabant int tormēta. Lux
orta ē iusto. Que lux orta ē iusto? Que
nō oritur iniusto: nō ista lux quā facit
oriri sup bonos et malos. Est alia lux
que orit iusto? de qua lucē nō sibi orta
in fine dicent iusti. ergo erauimus a
via veritatis. et iustitie lumē nō lux
it nobis: et sol nō ortus ē nobis. Erre
amando istū solem i tenebris cordis
iacuerūt. Quid pfuit oculis videre istū?
et mente nō videre illū? Tobi certus e
rat: et filiū suū via dei docebat. Nos
tis enī q̄ tobi filiū suū āmonebat et
dicebat. fili fac elemosinas. q̄ elemo
sine nō pmittūt ire in tenebras: et lo
quebat ille qui i tenebris erat. Vide
tis q̄ ē alia lux q̄ orit iusto. et rectis
corde iocūditas. Oculos nō habebat.
et filio suo dicebat. fac elemosinas.
q̄ elemosine nō sinūt ire i tenebras.
Ner timuit. ne diceret in corde suo filiꝰ
ipius. tu enī elemosinas facis? q̄ fa
cis in loquens? Ecce elemosine ad
tenebras te pducerūt? et quō mi di
cis, elemosine nō sinūt ire in tene
bras? Quare ille dicebat ista cū fidu
cia? nisi quia aliā lucem videbat?
filiꝰ patri manū tenebat vt ambu
laret: sed pr filiū viā docebat vt vi
deret. Est ergo alia lux q̄ orit iusto.
Lux orta ē iusto: et rectis corde iocūdi
tas. Vis illam nosse? Esto rectus corde.
Q̄d est rectis corde? Noli torto corde ēe
ad deū resistens voluntati ipius. et vo
lens illū cuncta ad te. et nō te dirige
ad illū: et senties iocūditatē. quā no

rūt oīb⁹ qui recto sūt corde. Lux orta ē
iusto: et rectis corde letitia. Iocāda
mī iusti. Iam forte fideles audiētes io
cūdamī. cōuiuia meditant. ualitudines p
parant. rosaeū tēpus expectāt: q dīm
ē iocundamī iusti. Vide qđ seq̄tur. In
dño. Iocūdamī iusti in dño. Expectāb
tempus veris ut iocūderis: si dīm ha
beb iocūditatē. dīs teū semp ē. nō hī
tēpus. Habes illū nocte. habes illū die:
esto rectus corde. et semp ē tibi de illo io
cūditas. Non enī iocūditas que ē seū
dū stlm vera iocūditas est. Audi ꝑphe
tam ysayā: nō est gaudē ipijs dicit
dīs. Gaudē qđ vocant ipij. nō ē gau
dē. Quale gaudiū nouerat. qui hoc
gaudiū īprobabat? Credam⁹ illi fīēb:
hō erat. sed ambo gaudia nouerat. hō
erat: utiq; nouerat gaudia talium. Qa
nō erat nouerat gaudia mēse. nouerat
gaudiū letti: nouerat gaudia ista se
culaia et luxuriosa. Ille q̄ nouerat illa
aut ꝑsumens. nō est gaudē ipijs dicit
dīs. Sed nō dicit homo. dicit dīs: et ve
ritate dīs dicit. nō est gaudē impijs.
Nam illi sibi vident gaudē: nō ē aut
gaudē impijs. dicit nō homo sed dīs.
Vnde ille ipm gaudiū videns ait. et
die hoīm nō occupuit tui sas. Q̄ multi
alii die ostendis qui me alia iocūditate ꝑfundis. qui
aliud in intus īfundas: fecisti me nō
occupisce diem hoīm. Utiq; videbat ysa
yas hoēs in potatiōe. īluxuria in the
atris et spectaculis. totū mūdū luxu
riari variis nugis: et tñ clamabat nō
ē gaudē ipijs dicit dīs. Si hoc nō est
gaudē: quale gaudiū videbat īmuȝ
opatione nō erat hoc gaudiū? Tamq̄
si tu nosses solē: et alicui laudanti lu
cernā dices. nō est ista lux. Quāe lux
nō est? Ille ꝑ magno hilariz gaudz ex
ultat? et tu dicis nō ē ista lux? Aut si
qs simiā miraret: dices nō ē ista pul
chritudo. Et si forte ille occupat⁹ esset
mira cōpositionē mēbroȝ īilla bestia.
et oīb illas cōgruentias miraret:
tu q̄ noueras aliā pulchritudinē ne
gares istā. et dices nō est. Qre? Quia
aliā nosti. Sed dicis. Ego illā quā vi
deba ysayas nō video. Crede et vide
bis. Forte enī non habes vñ videas.

Est enī oculus vñ illa pulchritudo vide
at. Nam quō ē oculus carnis vñ lux
ista videat: sic et oculus cordis vñ illa
iocūditas videat. Forte ille oculus sauci
us ē. sordidatus ē: turbatus ē ab ira. ab
auaritia. a cupiditate. a libidīe. īsen
sata. Turbatus ē oculus tuus: non pt
videre illā lucē. Crede añq̄ videas: sana
beris et videbis. Lux orta ē iusto: et rēc
corde iocūditas. Iocūdamī aut iusti in
dño; Confitemī meo ꝙ sanctificatus
eius. Iam iocūdati in dño. iā gaudētes
in dño illi confitemī: q̄ ñ vellet non in
illo gaudēmus. Autem ipe dīs. Iterlo
cutus sū vobis: ut in me pacē habeatis.
in mūdo aūt pressurā. Si cpiani estis:
pssuras in isto mūdo spate. Tñ quillo
ra et melioza tpa nolite spare fratres:
fallitis vos. qđ vob euangeliū nō ꝓmit
tit. nolite vobis ꝓmittere. Qđ dicat euā
geliū scitis: cpianis loq̄mur. fideī pre
uaricatores ēe nō debem⁹. Euāgeliū
hoc dicit. q̄ in nouissīs tpibz multa
mala. multa scandala. multe pressure.
multe mūtates habūdabūt: si qui p
seuecauerit usq; in finē. hic salu⁹ erit.
Refrigescet ng̃ multoȝ multoȝ. Qui
ergo ꝑseuerant spū feruēteb. ei⁹ caritas
nō refrigescit: quia ipa caritas dei
diffusa ē in cordibz nīīb ꝑ spm scm q̄
datus ē nobis. Nemo ergo sibi ꝓmit
tat. qđ euangeliū nō ꝓmittit. Ecce
veniāt tenebre tpa: et fumo illō ꝛ emo
illud. Bonū ē tibi ut attendas illū q̄
nō fallit nec fefellit aliquē qui tibi
promisit nō hic terrā sed in se: et cū tī
fecerint ista. speres q̄ cū illo regnabis
meternū? ne cū hic vis regnāe: nec ꝑ
ti habeas iocūditatē. nec illic īuenīas.

Explicit psalm⁹ xcvi: Incipit ꝑs xcvij.

Cantate dño canticū no
uū. Nouus hō nouit:
vetus nō nouit. Vetus
homo ē vetus vita: et
nouus homo ē noua vi
ta. Vetus vita ex adam
traxit: noua vita in cpo fort. Dicit
aūt in hoc psalmo vnūsquisq; ibi traxit:
ut cantet canticū nouū. Nā aptius
alibi sic dicit. cantate dño cāticū no
uū. cāte dño oīs terra? ut intelligāt

qui se pādunt a cōione tra orbis tarū.
nō se posse tantā tantitū nouū: qz tan
tū nouū in toto orbe nō in pte tantat.
Et hic attendite et videte hoc diu. Et
cū dixit vnūsq orbi terra vt tantet cū
tū nouū: hoc intelligit. qz par tantat
tantitū nouū. Cātate dño cantū no
uū: Quia mirabilia fecit dñs. Que
mirabilia: Ecce mō legebat euangeliū: et audiuim⁹ mirabilia dñi. Efferebat mortuus vnicus matris suę q erat
vidua, misertus dñs fecit illos stare:
deposuerūt illū et dixit. iuuenis dico
tibi surge: et sedit ille mortuus. et cepit loqui. et reddidit illū matri suę. Et
te mirabilia fecit dñs. Sz multo maio
ra mirabilia sūt q totū orbē terrarū
a morte sempitna eruit: q̄ q vnicū
filiū matris vidue resuscitauit. Cātate
ergo cantū nouū: qz mirabilia fecit
dñs. Que mirabilia: Audi. Sanauit
ei dextera eius: et brachiū sanctū ei⁹.
Qd est brachiū scm dñi: Dñs nr ihūs
xp̄us. Audi ysayam. Qs credidit auditui nro: et brachiū dñi cui reuelatū
ē: Brachiū ergo scm et dextera ipsius
idem ipe est. Ergo dñs nr ihūs xp̄s b⁹
chiū dei et dextera dei: ppt̄a sanauit
ei. Non dixit est tantū orbem terrarū
sanauit dextera eius: sed sanauit ei.
Multi enī sanant sibi nō ei. Ecce q̄
multi cupiūt sanitatē istā corpalē.
et ab illo accipiūt: et ab illo sanant.
et nō illi sanant. Quo ab illo sanāt.
et nō illi sanant: Accepta sanitate lasciuiūt. Qui egroti tristi erant: sanati
adulteri fiūt. Qui cū egrotarent ne
minē ledebāt: receptis viribz iuadūt
et opprimūt innocentes. Sanati sūt. si
nō ei. Quis ē qui sanat ei: Qui ihūs
sanat. Quis ē qui nihil sanat: Quis
credit in eū! et cū interim sanat⁹ fuit.
in nouū hoēm reformat: postea et hoc
q̄ languet ad tēpus tarde ista mortalis
recipiet in fine et ipa suā p fectissimā
sanitatē. Sanem ergo ei. Vt aūt sanem
ei. credam⁹ in dextera eius: q: sanauit ei
dextera eius. et brachiū sanctum eius.
Notū fecit dñs salutare suū. Ipam
dextrā. ipm brachiū. ipm salutare dñs
nr ihūs xp̄us. de quo dictū est. et videbit
oīs caro salutare dei: de quo etiā dicit
ille sym̄eon qui infantē accepit in manib⁹
nūc dimittis dñe seruū tuū in pace: q⁹
niā viderūt oculi mei salutare tuū. Ro
tū fecit dñs salutare suū. Cui notū fecit: pti an vniuerso: Non pti alicui. Ne
mo fallat. nemo decipiat: nemo dicat
ecce hic xp̄us. ecce illic. Qui dicit ecce hic
ecce illic: ptes ostendit. Cui notū fecit
dñs salutare suū: Audi qd sequit. Ante
conspectū gentiū reuelauit iustitiā suā.
Dextera dei. brachiū dei. salutare dei. et
iustitia dei dñs est saluator nr ihūs xp̄s.
Memor fuit mīe sue iacob: et veritatis
sue domus yscl. Quid est memor fuit mīe
sue et veritatis: Vt promitteret misericordiā quā promisit et exhibuit. miam veritatis
consecutus ē. Misericordia p̄missionē: promissio reddidit veritatē. Memor fuit mīe sue iacob: et veritatis sue
domus isrl. Et qd tantū iacob. et tm
dom⁹ isrl: Domus iudeor et pago illa
abrahe sdm carnē solet dici dom⁹ isrl.
et isrl iacob. Iacob enī filius ysaac: ysaac aūt ipe filius abrahe. Ergo iacob
nepos abrahe fuit: et de iacob duodecim
filij. et de duodecim filijs vnius patris
iudeor. Nūq illis tm promissus ē xp̄us:
Si discutias quid sit isrl: israheli promissus est xp̄us. Isrl est videns deum.
Videbim⁹ p speciē. si nūc videam⁹ p fidem. Habeat oculos fidei nra: et exhibebit veritas fidei. Credam⁹ in eū q̄
nō videm⁹. et gaudentes videbim⁹: si
videre⁹ nō visum. et fruem⁹ viso. Ego et mō isrl p fidem: tūc aūt isrl per
speciē facie ad faciē. Non iā p speculū.
nō in enigmate: sed q̄ admodū dicit ē
a iohāne. dilectissimi filij dei sum⁹. et nō
dū apparuit quid erim⁹: sim⁹ q̄ cū apparuerit similes ei erim⁹. q̄m videbim⁹
eū sicuti est. Ad hanc visionē pate nobis
da viā. ad hoc gaudiū pate aīas nās:
quo si solem vellet deus oīdē monstrare
vt oculos pareres munis: sed q: sapiē
sue spēm vobis dignatus ē ostendere.
pate oculos cordis. Hūi mūdi cordis:
q̄m ipsi deū videbūt. Memor fuit mīe
sue iacob: et veritatis sue dom⁹ isrl.
Quis ē iste isrl: Neforte vnā gentem
cogites iudeor: audi qd sequit. Vi
derunt oīes fines terre. salutare dei nr.
Non dixit est oīs terra. sz oīes fines ter-

quō d[a] a timino vsq; ad timuiū. Nemo
dadat. nemo dissipet: fortis ē vnitas x[t].
Totū emit. q; tantū pretiū dedit. Vide
runt oēs fines terre. salutare dei nostri
Quia ergo viderūt: Iubilate deo om
nis terra. Iā nostis q̄d sit iubilare.
Gaudere et loquimī: sed q̄d gaudentis lo
qui nō potestis. iubilate. Gaudiū nim
exp̄mat iubilatio. si nō p̄t locutio: non
sit tū mutū gaudiū cor nō taceat deum
suū. nō taceat mun̄a eius. Si ē loq̄as
tibi sanatus es: si te sanauit dextera ei⁹.
ei loquere tui sanatus es. Viderūt oēs
fines terre. salutare dei nr̄i: iubilate
deo omnis terra. Cantate et exultate
et psallite: psallite dño deo nr̄o in
cythara. in cythara et voce psalmi.
Psallite nō voce sola: assumite opa.
vt nō tantū cantetis. sed et opemini.
Qui cantat et opatur: psallat in cy
thara et in psalterio. Et vide qualia
organa adiūgunt[2] in silitudinibus. In
tubis ductilibus et voce tube cornee. Ad
sibi volunt tube ductiles. et tube cor
nee? Ductiles tube exee sūt: tundendo
p̄ducunt[2]. Si tūdendo: ergo vapulādo
erūt tube ductiles. ad laudē dei pro
ducte. Si tū tubulamī, pficiatis: tbu
latio tunsio, p̄fectus p̄ductio est. Tuba
ductilis erat iob. q̄n repente prossus
tantis dāpnis et orbitate filiorū. tūsio
ne illa tante tribulatiōis suis tuba
ductilis sonuit. dns dedit dns abstulit:
sicut dño placuit ita fm̄ est. sit nomē
dñi bn̄dictū. Quo sonuit[1]. q̄n suauē
sonū dedit ista ductilis tuba? Adhuc
tundit[2]: datus ē in p̄tate. vt et tāo ei⁹
p̄tueret[2]. prossa ē. repit putrestre. sanie
vermibz. Supposita eua ad seductionē.
vxor eius seruata ad mīsteriū dyaboli
nō adsolatiū mariti suggerit blasphe
mias: nō obtēperat ille. Obtēpēaut
adā eue in paradyso: repellit adā euam
in stercore. In stercore enī sedebat iob.
tū fluēt et putrestret vermibz: melior
iob putris ī sterc̄ore. q̄ integer ille ī pa
radyso. Sed adhuc illa eua erat: iam ille
adam nō erat. Respondit eue p̄mante
ad istā supplantationē t tēptationē.
et aut illa. Exte audiuim⁹ quo tūdit[2] tu
ba ista. Prossit eū dyabol⁹ a capite vs
q; ad pedes grauu vlne: et putrescens
vermibz sedebat in sterc̄ore. Audiam⁹
q̄admodū tunsus ē: audiam⁹ quo so
net tube tue ductilis dulte voce. si pla
ret audiam⁹. Loquitā eis ing̃ tanq̄ vna
ex insipientibz mulieribz. Si bona sus
cepim⁹ de manu dñi⁹. mala nō sustine
mus? Q sonū fortem: o sonū dulce. Qui
nō dormiente erueret sonus iste? Que
nō erueret p̄sūptio in deo⁹? vt aduersꝰ
dyabolū semp̄ predat in preliū nō
suis viribz: opentturus si illi⁹ q̄ p̄bat?
Quia ipe eā tundit: nō enī fateret
malleos de seipo. De alius ei dyaboli
pena futura. p̄phā memorans aut. d
tritus ē malleus vniūse terre. Malle
ū vniuerse terre dyabolū voluit intel
ligi. De ipo malleo ī manu dñi posito.
idest in p̄tate dei. tundūt[2] ductiles tu
be. vt resonēt laudes dei. Videte q̄ad
modū audeo dice frēs mei de isto mal
leo eā aplus tūdebat[2]. In magnitu
dine mei⁹ reuelationū ne extollar. da
tus est mi stimulus carnis mee angel⁹
sathane qui me colaphizet. Exte tun
dit[2]: videam⁹ q̄admodū sonet. Propt
q̄ tr̄ dnm rogauī vt auferat eū
a me. et dixit mi. sufficit tibi grā mea:
nā virtus in infirmitate p̄ficit[2]. Ego
tubam meū ille fabricator p̄fice volo.
nō p̄ficiam ni tundā: ī infirmitate tu
us p̄ficit[2]. Et audi iam ipam tubam
ductilē et bn̄sonantē: q̄ ī fremor tūr
potens sū. Et ipe aplus tanq̄ aplus
herens tr̄o. hereś illi dexte de q̄ tenet[2]
malleus vt p̄ducat tubā in illa dextr
ra positus fiat et ipe de ipo malleo:
dicat de quibus dā quos tradidit satha
ne. vt discant nō blasphemare. Tradi
dit malleo tūdendos. male sonabant
añi⁹. p̄dūcent[2]: forte p̄dūxit et fū tube
ductiles. amissa blasphemia. laudes
dñi sonuerūt. Hec sūt tube ductiles.
Vox tube cornee quid est? Cornu exte
dit carnē; nēte est vt carnē superādo
sit firmū. firmū ad p̄durandū t aptā
vocas? Sed vnde hoc? Quia carnē supe
rauit. Qui vult ee tuba cornea. su pet
carnē. Qd est supet carnē? Cōtrendat
carnales affect̄: vincat carnales lubi
dines. Audi tubas corneas. Si aūt ex[2]
cerist⁹ cū tr̄o apls dixit. q̄ sursū sūt
querite. vbi tr̄us est ī dextra dei sedens:

que surſū sūt sapite. nō q̄ sup terā. Quid
est que surſū sūt q̄rite? Ideſt carnē exte
dite. nolite carnalia cogitare. Nōdū erāt
tube corree quibꝫ adhuc ita loquebat.
frēs nō potui loqui vobis q̄si spiritalibꝫ
sed quasi carnalibꝫ: tamq̄ puulis īcpo
lat vobis potū dedi nō escam. Neq enī
poteratis. sed nec adhuc quidē poteſtis:
estis enī adhuc carnales. Ergo nō erant
tube corree. q̄a nō exteſſerant carnem.
Cornu et carnu iheret et carnē extrudit: et
tamq̄ de carne ornat supat carnē. Sic
ergo et carnali spūalis: adhuc carne
ralis terrā. et spū erūpes in celū. In
carne enī ambulātes inq̄ nō ſrdm car
nē militam? Nā illud quibꝫ dixit apls
nō pretermittam? q̄d illis ait. vñ phāet
illos carnales carnalia sapē. et nōdū
factos tubas corneas. Cū eī diat vnuſ
q̄sq; vrm. ego sū pauli alius ego apollo.
alius aūt ego replie. nōne carnales eſ
tis. et ſrdm hoēm ambulatis: Qd est
aūt apollo: Qd est aūt paulus: Ammiſtri
dei p quos credidiſtis. Ego plantaui a
pollo rigauit: ſ deus incrementū dedit.
Vt illos ergo erigi ab spe quā in hoīe
posuerant. et tingē spūalia cpi: vt
possent cē tube corree si suparent car
nē. Frēs nolite insultare fratribꝫ q̄s non
dū cōuerit mūa dei: noueritis q̄ q̄dui
hor fortis carnē sapitis. Tuba non est
illa que delēt aures dei. Insultationib
tuba īfurtuosū bellū facit. Tuba cor
nea te erigat adūſus dyabolū: nō tu
ba carnea. adūſus frem tuū. In tubis
ductilibꝫ et vote tube corree: Iubila
te in conspū regis dñi. Et vob iubilātu
bus et exultantibꝫ in tubis ductilibꝫ. et
in vote tube corree. q̄d sequit: Cōmo
ueat mare et plenitudo eius. Fratres.
p̄dicantibꝫ veritatē aplis. tamq̄ tubis
ductilibꝫ. et tubis corneis cōmotū ē ma
re? surrexerūt fluctus. axcucūt tēpeſta
tes: facte sūt pſecutiones ecclie. Unde cō
motū est mare? Cū iubilabat deo. cū
psallebat deo: dū aures delābant. ma
ris fluctus exultabant. Cōmoueatur
mare et plenitudo eius: Orbis ter
et oēs inhitantes i eq. Cōmoueat ma
re in pſecutionibꝫ. Fluūa plaudent
manibꝫ in ipm. Moueat mare. et fluūa
plaudant manibꝫ in ipm. Fuit pſecu

nones: et gaudent sti in dño. Unde
fluūa plaudent manibꝫ: Qd est plaū
de manibꝫ: Gaudē opibus. Plaudē
gaudē est: manibꝫ opibꝫ. Que fluūa:
Quos deus fecit fluūa. dando illis il
lā aquā spm scm. Si quis sitit īquit.
veniat et bibat. Qui credit in me. flu
mūa aque viue fluent de ventre ei?
Ista fluūa manibꝫ plaudebāt: isti
fluūa operibꝫ gaudebāt. et deū bñdi
cebant. Montes exultabūt a facie
dñi q̄m venit: q̄m veniet iudicare tra.
Magni montes. venit deus iudicare
terrā et gaudent. Sūt enī montes. q̄
venturo dño iudicare terrā extremiſcāt.
Ergo st montes boni: st mōtes mali.
Montes boni magnitudo spūalis i
mōtes malitumor sup hic. Montes ex
ultabūt a facie dñi q̄m venit: q̄m ā
veniet iudicare terrā. Quare vēiet et
quō veniet? Q̄m veniet iudicare ter
rā. Iudicabit orbē terre īiuſticia. t pō
pulos in equitate. Gaudeāt ergo mō
tes: ille enī non iuſte iudicabit. Ve
turo forte aliquo iudice hoīe. cui non
pt patere cogitatio. extremi saūt hoīes
etiam innocentes. si ab ipo expectāt pfe
miū laudis. ul timent penā dāpna
tionis? q̄n ille veniet qui falli nō pt.
gaudeant mōtes. secuī gaudeāt: illu
mīabunt ab eo nō dāpnabunt. Gau
deant q̄ veniet dñs iudicare orbē ter
rā in equitate. Ac si montes iusti gaudēt;
in quo extremiscūt. Sed ecce nondū vēit?
quid opus ē ut tremant? Corrigant
et gaudeant. In ptāte tua ē. quō expec
tes venturū cpm. Ideo differt venire:
ut tū venerit nō te dāpnet. Ecce nōdū
venit: ille in celo ē. tu in terra. Ille ad
fert aduentū: tu noli differre ofiliū.
Aduētus ipius duplex ē duplex: mitis
et pius. Vide ergo mō tu q̄ sis: si duplex
inuenit tibi mitescit? si mitis: iā gaude
venturū. Ipianus ei es: Ita inq̄s. Ecce
dominus et deus. aduēiat regnū tuū.
Optabat ut veniat. q̄ timeās ne veniat:
corrige te. ut nō oreris tonāte. Explicit pō

Hēs id ecclij: Incipit eclij?
enā notū esse debet mita
ti vīe tamq̄ filius ecclie.
et eruditis in scola cpi.
pōnis hās ānquoz pīm

nostroꝝ·qui scripserūt verba dei & magnalia dei. nobis eoꝝ consulẽ voluisse qui futura eramꝰ hoꝝ tpe. iã credentes in xpm: qui opportuno tpe uẽit ad nos. primo humilis. postea venturus exercitꝰ. Primo uenit ante uidẽ staturus. postea venturus ẽ iudex sessurus: ut añ illũ stet pro merito suo genꝰ humanũ. Præsserũt aũt illũ multi pphetes tãq̃ uidẽ magnũ: et hũc adhuc in humilitate venturũ. Multi pphetes præsserũt adhuc nasaturũ de vgine maia. futurũ infantẽ. et sugiturũ lac. futm puerũ verbũ dei p qd facta st oĩa. præcesserũt multi pphetes et dixerunt futura ista tpa. sed ita dixerũt ut qbus dã figuras rerũ tegerent sentẽtias suas: ipm̃p velamẽ quo tecta ẽ veritas ĩ libris antiquoꝝ nũc tolleret. qm̃ iã ipsa veritas de terra oriret. Dic enĩ dicit in psalmo. Veritas de terra orta ẽ: et ustitia de celo pspexit. Quodo ergo tota intentio nra est qm̃ psalmũ audimꝰ. qm̃ pphetã. qm̃ legem. que oĩa añq̃ veniret in carne dns nr ihus xpus conscripta sũt. xpm ibi vide. xpm ibi intellige. Intendat ergo nobiscũ caritas vra ad istũ psalmũ: et qramus hic xpm. Vtiq̃ apparebit querentibꝫ q primo apparuit nõ querentibꝫ: et nõ deseret desiderantes se. qui redemit negligẽtes se. Ecce de illo repit psalmus. de illo dicit. Omin regnauit iracũdiã pli. Cepit enĩ regnare dns nr ihesus xpus: cepit pdicari postq̃ resurrexit a mortuis. et ascendit in celũ. postea q̃ impleuit discipulos suos fiducia spũs scĩ. ut nõ timerent mortẽ. quã ille iam occiderat in se. In se ergo cepit pdicari dns ihus xpus. ut in illum credẽt qui salutẽ habere vellent: et irati sũt populi qui ydola colebãt. Irascebant qui colebãt qd fecerũt: q annũciabat ille a quo facti st. Vnde ille annũciabat p discipulos suos scipm. qui illos volebat cõuerti ad eũ a quo facti sũt: et auerti ab eis q ipsi fecerant. Illi pro ydolo suo irascebant dño suo: qui si pro ydolo suo irascẽt seruo suo dãpnandi erant. Melior enĩ seruus eoꝝ q̃ ydolũ eorũ. Seruũ enĩ eoꝝ deus fecit: ydolũ eoꝝ faber fecit. Sit irascebant pro ydolo suo: ut irasta non timerent pro dño suo. Sed irascant pũ dictũ est nõ iussũ. In pphetia enĩ dicit dns regnauit irascant pli. Est qd hoc et de plis irascentibꝫ. Illi irascãt: et in ira ipoꝝ mẽtes turbabunt. Ad hoc fecit annũciatoribꝫ verbi veritatis nubibus xpi: ut rigũ euntibꝫ orbem terraꝝ et rõpluentibꝫ agrũ dei: Ad illos fecit qui irascebant: nisi ut uẽ manꝰ eoꝝ raro affligeret. et in manibꝫ xpi spũs turbaret. Ret ipa raro quã psecutores occidẽ potuerũt ita mortua ẽ. ut in eternũ interiret. Habebit enĩ tẽpus suũ. quo resurgat et ipa: q resurrectionẽ ramus iã ostendit dns in se ipo. Inde illã voluit a nobis accipere: ut de nra possemꝰ nõ despare. Ergo fidẽs raro seruoꝝ quã occiderunt cultores ydoloꝝ resurget tpe suo: ydola q fecit xpũs nũq̃ iterũ faciet faber. Audistis cũ ihemias legẽtur añ apostoli cã lectionẽ si auẽ apposuistis: vidistis ibi tpa pdicta que nũc agimꝰ. Dixit enĩ. dy qui celũ et terrã nõ fecerũt. pereãt de terra. et de sub celo. Non dixit dy q celũ et terrã nõ fecerũt pereant de celo et de terra: qua nũq̃ fuerũt in celo. Qd quid dixit: Dy qui celũ et terrã nõ fecerũt pereant de terra. Quasi respondit ad terrã. et defuit qd rẽderet de celo. q illi nõ fuerũt in celo: ipam terrã bis dixit q ipsa ẽ sub celo. pereant de tra. et de sub celo de templis suis. Videte si nõ fit: si nõ et magna pte iã factũ est. Quid enĩ remãsit. aut q̃ntũ ĩmãsit: Magis ĩmanserũt ydola in cordibus paganoꝝ. q̃ in locis temploꝝ. Ergo dns regnauit irascant pli. Qui sedet sup cherubin. subaudis regnauit. Commoueat terra. Iterũ dixit irascãt populi. Qd enĩ dixit dns. hoc repetiuit qui sedet sup cherubin: et q dixit regnauit. subaudire fecit in alio vsu: et q ait irascant pli. hoc dixit. Commoueat terra. Qd sũt enĩ pli nisi ira: Quantũ pt irascat terra ei qui iam sedet in celo. Fuit enĩ dns et in terra: et assũpsit terrã. in qua esset in terra. Induit se carnẽ: et prior voluit pati irascentes plos. Ne irã plorꝝ timerent serui eius. prior illã pati voluit.

Et qua necessaria erat ura pl'or seruus
eius vta p̃cibus suis oñibus p ipsas tri
bulationes curarent² et sanarent²: a
marũ potulũ prior meditus bibit. ne
bibe timet egrotus. Ergo dñs regnauit
irascant² populi. Iracscant² pl̃i: qr de ira
ipsor multa bona fecit deus. Illi uas
cunt² et serui dei purgant²: qr exterrent².
tronant². Iracscant² populi. qui sedet
sup cherubin regnauit: ꝺmoueat² tra.
Cherubin sedes dei ẽ sicut scripture tra
dunt. celestis quedã sedes sublimis qꝫ
nos nõ vidim⁹: sed verbũ dei nouit il
lam. Nouit tamꝫ sedem suã²: et ipm
verbũ dei et spũs dei dixit seruus dei
vbi sedeat deus. nõ qr sit sedet deus q̃
mõ homo: sed tu si vis vt sedeat in te
deus. si bonus eris. sedes dei eris. Sic
enĩ scriptũ est. sedes sapiẽtie aĩa iusti.
Thronus enĩ latine sedes dicit². Nã et
ipm cherubin interpretatu sũt quãdã qd
dicũt² latine qui nouerũt linguã illã
hebreã. qr hebrea lingua dicit che
rubim: et dixerũt esse cherubim pleni
tudinẽ scientie. Ergo qr supat ois oẽm
scientiã. sup plenitudinẽ scientie sedet
dicit². Sic in te ergo plenitudo scientie:
et eris et tu sedes dei. Sed forte dũrus es.
Et qñ in me erit plenitudo scientie: Et qs
pt ad tantũ puenire. vt sit in illo ple
nitudo scie: Putas hoc velle deũ. vt sit
in nobis ista plenitudo scie. vt noueri
m⁹ aut qt sunt stelle. a quot sunt gña
nõ dico arene sz tritici²? aut qt poma pẽ
deant i arbore: Ille nouit oĩa: qr ta
pilli vñ niati sũt deo. Sz alia est ple
nitudo scientie. quã voluit hoẽm nosse.
Ad legẽ dei pinet scia. quã te voluit
tñe. Et quis pt forte dicas in pfẽ nos
se legẽ²: vt habeat in se plenitudinẽ
scie legis. et possit eẽ sedes dei: Noli t²
bari. Breuit tibi dicit² qd habeas si
vis hãe plenitudinẽ scie et eẽ sedes
dei. Audi enĩ aplus. Plenitudo aũt le
gis caritas. Qd ergo est: Podisti to
tam erusationẽ. Introga cor tuum:
vide utrũ habeat caritatẽ. Si est ibi
caritas. ẽ ibi plenitudo legis: iã in te
hĩtat deus. sedes dei factus es. Irascũ
tur pli. Qd furient uasrẽtes pli ei.
qui frũs est sedes dei: Qui contra te
seuiãt attendis: q in te sedeat nõ attẽ
dis: Celũ factus es. et terrã times: Dic²
enĩ alio loco scptura dñm deũ nr̃m dice.
celũ mihi sedes ẽ. Si ergo et tu habẽ
do plenitudinẽ scie. et habẽdo caritatẽ
vtiq sedes dei frũs es: celũ factus es.
Non enĩ hoc celũ oculis hys nr̃is quod
suspiam⁹ valde pnosũ est deo. Celi dei
aĩe sancte sũt. Celũ dei mentes angl̃or
sũt. et oñs mentes seruor eius. Ergo
irascant² pl̃i cõmoueat² terra²: qd fac
turi. aut qd frũra sedi dei et celo vbi
sedet deus: ☞ ñs in syon magnus:
et excelsus est sup oñs populos. Dñs
in syon magnus et excelsus ẽ. Cere si
obscurũ tibi erat qr dictũ ẽ qui sedet
sup cherubim. nescabas qd est cherubi.
et forte tibi figurabas aĩo quãdã ma
chinã celestem ingentẽ gẽmatã. et ip
sam dicebas cherubim carnali sensu
volutans pfantasmata: dñs est ẽ qa
cherubi plenitudo scie est. et dicit ẽ qr
plenitudo scie nõ cuuslibz scie. sed ple
nitudo scie legis vtilis ẽ hoi. Et ne des
pares de ipa sua legis: breuit ẽ dicit
est plenitudo legis ẽ caritas. Habeto
ergo caritatẽ in deũ et in primũ: et e
ris sedes dei. ptinebis ad cherubi. Sed
si adhuc nõ intelligis: audi qd scpt.
dñs in syon magnus. Quẽ tibi dixi su
p cherubi: in syon magnus ẽ. Iã qre
qd est syon. Syon nouum⁹ tinitatẽ dei
esse. Syon dicta ẽ tinitas q est ihrlim
dicta aũt ex interpretatiõe qdã nomẽ
accipiens: qr syon speculatio d² id est
visio et contẽplatio. Speculari ei. ps
pitẽ est: vl' conspitẽ vl' intendẽ vt vi
deas. Est aũt syon oĩs aĩa. si intendit
vidẽ lutẽ que videnda est. Nã si ad lu
am attenderit tenebrat²: si ad lutem
illius attenderit illũiat². Quia tñ ma
nifestũ est syon tinitatẽ dei ẽ²? q est
tinitas dei nisi sancta ecclia: Hoies
enĩ amantes seculũ. et amãtes deũ
suũ qui in illis habitat. facti sũt tini
tatẽ deo: qr lege quedã tinitas dicit.
Lex ipa eor caritas ẽ: et ipa caritas dẽ
est. Apte enĩ scriptũ est. deus caritas
ẽ. Qui ergo plenus ẽ caritate. plen⁹
est deo: et multi pleni caritate tinita
tẽ facti sũt deo. Ista tinitas dei vocat²
syon. Ergo ecclia est syon. In illa ergo est
magnus deus: in illa esto. et non erit

ptēr te deus. ¶ Cum aūt fuerit ī te deus. qr tu factus es de spon. mē būī spon. tuus de spon. ptinēs ad societatē ppli dei: ex relsus in te erit deus sup oīs pplos. su p illos qui irascunt. a sup illos q̄ irascebant. Putatus enī qr tūc irascebāt. et modo nō irascunt: ¶ irascebant tūc sed qr plures erant. apte irascebant: mō qr pauci facti sūt ocultē irascunt. ¶ Interī fracta ē audacia: finiet et ira tūdia. ¶ Putatis enī frēs q̄a illi quorū hesterno die organa strepabāt. nō i rascunt ieunijs nr̄is: ¶ Non aūt eis irascr̄am: sed pro eis ieunem. Dicit enī nobis dīs deus nr̄ qui sedet in nobis. ipe nobis mādauit vt oremꝰ p inimi cis nr̄is. oremꝰ pro psequentibz nos: et tū hoc facit ecclia. ppe finiti sūt psecu tores. Exaudita est enī tū hoc facēt: et exaudit tū hoc facit. ¶ Dualebant malo suo: finita sūt bono suo. Quō enī finiti st̄ vltis nosse: a mādauit st̄ ab ecclia. Quere illos in se et nō inue nis: quere ī ea que illos mādauit. et in viscerib eius inuenies. Tūc eun tes enī ad ecclīam. xp̄iani facti sūt: perierūt psecutores. accepit pdi tores. ¶ Deo p dies festos ipoz qr vide mus eos qui reliqui facti st̄ īsanire adhuc in volūtatibz suis malis et puersis. rogamꝰ pro illis deū: vt qui delectabilit audiūt organū. delectabi lius audiant vocē dei. ¶ Non enī qđ so nat sm̄ rationē delectat aurē: et vbi dei nō delectat cor. Sed ideo p illis ora mus qm̄ diebz illoz festis nos ieu namꝰ: vt fiant sibi pi spectaculū. Qm̄ enī viderint se displicebūt sibi: sed ideo nō sibi displiceant. qr nō se attendūt. Ebrius nō sibi displiceret. sed sobrio dis pliceret. Da hoēm qui iā io cundat in dño. viuit. grauit suspirat in illā pa tem eternā quā illi. pmisit deus: et vide q̄a qm̄ respexerit hoēm saltantē ad organū. plus illū dolet īsaniente. quā frenetici febriente. Ergo si nou mꝰ mala illoz qr de ipis malis t nos liberati sumꝰ. doleamꝰ illos: et si do lemus illos. oremus pro illis. et ut exaudiamꝰ ieunemꝰ pro illis. Nō enī nos nr̄a ieunia celebramꝰ p dies fes tos illoz? alia sūt ieunia nr̄a que celebramꝰ p dies pasche sūt nos per alia atq; alia que solēpnia nobis st̄ in tpo: p istos aūt dies ad hoc ieunamꝰ vt qm̄ ipsi letant nos pro illis gemamꝰ? ¶ Leta ria enī sua āmonent dolorē nr̄m: et fa cūt nos recordari. qm̄ miseri sint adhꝰ. Sed qr videmus multos in lubcatos ubi et nos fuimꝰ: nec de illis despare debemꝰ? Et si adhuc irascunt. nos oremꝰ? et si adhuc tōmouet pticula timoris q̄ remā sit. nos pmaneamꝰ in gemitu pro ipis: vt et illis deus tribuat intellectū. et no bisc audiant voces istas de quibꝰ mō gaudemꝰ. Dīs in ira magnus. et ex celsus sup oīs populos. ¶ Confiteāt noī tuo magno. ¶ Ipi oīs ppli sup quos magnus es in ira confiteant noī tuo magno. ¶ Parui fuit nomē tuū qm̄ irascebant: factū ē magnū. iā confiteāt. Quō diamꝰ puū fuisse nomē xp̄i. aūq; pclare diffamaret xp̄us: Qā nomen ipius fama ipius d? ¶ Puū nomē erat: iā modo nomē magnū fm̄ est. Quę gens est que nō audiuit nomen xp̄i: ¶ Iā ergo magno noī tuo confiteant po puli. qui aū puo noī tuo irascebant. Confiteant noī tuo magno. Quare con fiteant: ¶ Qm̄ terribile et sanctū ē. ¶ Ipm nomen tuū terribile et sm̄ est. Dic pdicat creatoribus. sc. pdicat hūili atibus: sic predicat iudicat? vt veniat et exaltet. ¶ Veniat viuus in virtute veniat iudicaturꝰ: mō prit pplis blas phemantibz. qr patiēcia dei ad pen tentiā te adducit. ¶ Non enī qui modo prit semp habet partē? aut qui modo predicat vt timeat. nō ē venturus vt iudicet? ¶ Venturus ē frēs mei. venturꝰ est: timeamꝰ illū et sit viuamꝰ. vt ad dexterā illius ueniam. ¶ Venturꝰ ē enī et iudicaturus: vt alios ponat ad si nistrā. alios ad dexterā. Et nō illd fa at ipe quō cūq; vt erret forte in hoībz. et qui ad dexterā ponēdus ē ad sinis tram ponat: aut qui ad sinistrā debz stare. errando ad dexterā ponat. ¶ Non pt errare vt ibi ponat malū vbi ponē debet bonū: nec ibi ponat bonū vbi debet ponē malū. Si erraē nō pt: nos erramꝰ si nō timeamꝰ? Si aūt timuerimꝰ modo. tūc qđ timea mꝰ nō habebimꝰ: qm̄ terribile et

ſanctū eſt. Et honor regis iudicū dilexit. Sit ergo timeant eū ꝓpli ut corrigant ſe: nō quaſi multū ꝑſumētes de mīa ipius dimittant ſe timale vivāt. Diligit enī muſeitordiā: ſed diligit et iudicū. Que eſt mīa? Ut modo ꝑdiret tibi veritatē: ut mō clamet ad te ut cōuertatur. Pua mīa eſt. q; vicisti in malis factis? et adhuc nō te tulit tū pcussores: Ut recedenti ignoſcēt ꝓtā tua. Pua mīa eſt? Putas ſit q; ſemp erit mīa. ut neminē puniat? Nolī ſit putare: terribile et ſcīm eius nomen. et honor regis iudicū diligit. Inuſtū eſt enī iudicū. et oīo nō eſt iudicū: niſi merita reddant ſua vnicuiq; ꝙ admodū q; ſcp geſſit in corpore ſiue bonū ſiue malū. Et honor regis iudicū diligit. Ergo timeam? g° faciam? iuſtitiā. ergo faciam? eq̄tatē. Sed q; facit equitatē? q; facit iuſtitiam? Homo ꝓtor. hō iniquus? hō peruersus. hō auerſus a luce veritatis? Quid debet facē homo? Conuertē ſe tantū ad deū: ut ipe in illo formet eq̄tatem. quā ipſe formare nō pt. ſed deformare. Idoneus ē homo ad vulnerandū ſe. nūq; idoneus ē ad ſanandū ſe. Qui vult egrotat: nō qui vult ſurgit. Si vult vniat intēperanter ul' in frigore vl' in calore: eo die egrotat quo voluerit. Cū aūt viuendo ītemperanter repit eq̄tatē: ſurgat qui vult. Quiescat qui voluit: ſurgat ſi pt qui vult. Vt iacet egrotus ī tē peritiā ſuam habuit nātariā: vt ſurgat aūt nātariā habet artifitis medicinā. Si ergo vt peccaret hō. ipe ſibi ſufficit ad peccatū: vt iuſtificet non ſibi ſufficit. niſi ab illo iuſtificet q; ſolus ē iuſtus. Vt ergo ſe illi hoīes dent formandos ad iuſtitiā: cū terruiſſ ꝓphēta pſalmus iſte et dixiſſet. confiteātur nōi tuo magno q; terribile et ſcīm eſt. et honor regis iudicū diligit? veluti q; tē teb iam ꝓphēta territos quō iuſti viuere debeant. quia in ſcīpis nō poſſūt hoīe iuſtitiā: emendauit illos et plasmatorē iuſtitie illoz. et ſecutus ait. Tu paſti equitatē: iuſtitiā et iudicū in iacob tu feciſti. Debem? enī et nos hoīe iudicū. debem? hoīe iuſtitiā: ſed ille in bonis facit iudicū et iuſtitiā. qui nos facit in quibus faciet. Quomō et nos de bem? hoīe iudicū et iuſtitiā? Iudicū habes q; diſcernis malū a bono: iuſtitiā aūt q; ſequeris bonū. et declinas a malo. Diſcrenēdo iudicū habes: faciendo iuſtitiā habes. Declina a malo aut et fac bonū: q; re patrem et pſequeram. Primo debes hoīe iudicū. et poſtea iuſtitiā. Qd iudicū? Vt ꝓmo iudices quid ſit malū. et quid ſit bonū. Et quā iuſtitiā? Declines a malo. et faciab bonū. Hoc aūt nō a te habebis: q; vide quid dicit. Iudicū et iuſtitiā in iacob tu feciſti. Exaltate dīm deū nrm. Be exaltate: bñ exaltate. laudem? et exaltem? illū qui fecit ipam iuſtitiā quā habem? ipe in nobis fecit. Quis enī in nobis fecit ipam iuſtitiā. ni qui nos iuſtificauit? De ipo aūt dictū eſt qui iuſtificat impiū. Nos ergo ī py. ille iuſtificator: q; et ipam iuſtitiā ipe in nobis fecit. qua illi placeamus. vt ad dexterā nos ponat et nō ad ſiniſtram? vt dicat ad dexterā poſitis. venite bñditi ꝓtris mei ꝓcipite regnū. q; vobis ꝓtū eſt ab initio mūdi: nō aūt ponat ad ſiniſtrā int' eos quib' dānus eſt. ite in ignē eternū. q; ꝓtus ē drabolo et angelis eius. Qui in nobis coronatur? eſt nō merita nīa ſed dona ſua. q; nūtū debet exaltari? Exaltate dīm deū nrm. Et adorate ſcabellū pedū eius q; ſanctū eſt. Qd habemus adorare? Scabellū eius. Subpedaneū. d' ſcabellū. Qd dicūt greci hippodion. direrūt latini ſcabellū: t alii direrūt ſubpedaneū. Sed videte frēs: quid nos iubeat adorare. Alio loco ſcptura dicit. celū mihi ſedes eſt: terra aūt ſcabellū pedū meoz. Ergo terrā nos iubet adorare? q; dicit alio loco q; ſit ſcabellū pedū dei? Et quō adorabim? terrā. cū dicit apte ſcptura dīm deū adorabis? et hic dicit. adorate ſcabellū pedū eius? Exponens aūt in quid ſit ſcabellū pedū eius dicit. terra aūt ſcabellū pedū meorū. Antepo ſanctus ſū: timeo adorare terrā. ne dāpnet me qui fecit celū et terrā. Ideo ſū timeo nō adorare ſcabellū pedū dīi mei: q; pſalmus in dicit. Adorate ſcabellū pedū eius. Quero q; ſit ſcabellū pedū eius: et dicit in ſcrip

tura.terra ſcabellū pedū meoꝝ. Fluctu
ans cōuerto me ad tpm: q ipm queo li
et ūenio quo ſine ipietate adoret tā.
ſine ipietate adoret ſcabellū pedū ei⁹.
Suſcepit enī de terra terrā: q a taro de t
ra eſt. et de carne matre carnē accepit.
Et q in ipa carne hic ambulauit. et ipſā
carnē nobis mādurandā ad ſalutē de
dit. nemo aūt illam carnē māducat ni
priꝰ adorauerit: ūuentū eſt q admo
dū adoret tale ſcabellū pedū dñi. et nō
ſolū nō peccem⁹ adorando ſed peccemus
nō adorando. Nūq aūt taro uiuificat:
Ipe dñs dixit cū de ipa cōmendatione
eius dē terre loqueret. ſpūs eſt q uiuifi
cat. caro aūt nichil pdeſt. Ideo et ad
terrā quālibet cū te inclinas atq; p
ſternis. nō quaſi terrā intuearis. ſed illū
ſcāñ cuius pedū ſcabellū eſt. qd adoras.
Propter ipm enī adoras: ideo et ti ſibi erat
adorare ſcabellū pedū eius qm ſcām ē.
Quis ſcās eſt: In cuius amore adoras
ſcabellū pedū eius? et cū adoras illū.
ne cogitatione ēmaneas in carne. et
ab ſpū uiuificeris: ſpūs enī inq uiui
ficat. caro aūt nichil pdeſt. Tu aūt qñ
hoc dñs cōmendauit de carne ſua loqu
tus erat et dicerat. ni qs māducauerit
carnē meā. nō habebit in ſe uitā eter
nā? ſcandalizati ſt quidā diſcipuli
ei⁹ ſeptuaginta ſeme et dixerūt. du
rus eſt hic ſermo? q s pt hoc intelligē:
Et receſſerūt ab eo: et amplius cū eo
nō ambulauerūt. Durū illis uiſū eſt
qd ait. ni quis māducauerit carnē me
am. nō habebit uitā eternā? accepert
illud ſtulte. carnaliter illud cogitauc
rūt: et putauerūt q p̄ciſurus eēt dñs
ptiulas quaſdā de corpe ſuo. t datu
rus illis. et dixerūt. durꝰ ē hic ſermo.
Ipi erant duri. nō ſermo. Etenī ſi duri
nō eſſent ſed mites eſſent. dicent ſibi.
nō ſine cauſa hoc dixit. niſi q a eſt ibi
aliqd ſacramentū latens: manerent
cū illo leues nō duri. et diſcent ab illo
qd illis diſcredētibꝰ qui īmanſerūt di
dixerūt: Nam cū īmanſiſſent cū illo t
diſcipuli duodecī: illis īcredentibꝰ ſug
geſſerūt illi tamq̄ dolentes illoꝝ mor
tem. q ſcandalizati ſūt in uerbo eius.
et recceſſerūt. Ille aūt inſtruit eos et
ait illis: ſpūs ē qui uiuificat. caro aūt
nichil pdeſt. Verba que locutus ſū uob.
ſpūs et uita eſt. Spūaliter intelligite qd
locutus ſū: nō hoc corpus qd uidetis mā
ducaturi eſtis. et bibituri illū ſanguinē.
que fuſuri ſūt qui me crucifigent. Sacra
mentū aliqd uobis cōmendaui: ſpūaliter
intellectū uiuificabit uob. Et ſi nāre eſt
illud uiſibiliter celebrari: oportet tñ inui
ſibiliter intelligi. Exaltate dñm deū noſ
trū: et adorate ſcabellū pedū eius qm
ſanctū eſt. Moyſes et aaron in ſacer
dotibus eius: et ſamuel in hiis qui inuo
cant nomē eius. Inuocabāt dñm t ipe
exaudiebat eos: in colūpna nubis loq
batur ad eos. Iſti antiqui moyſes t aaro
et ſamuel ſerui dei magni apud anti
quos. Noſtis q moyſes eduxit in ſcute
dei pplm yſrl ex egypto p rubrū mare.
et eduxit in heremo: et q̄ta miabilia
fecit illo tpe deus p manū moyſi. no
uerūt oēs qui iſtas ſcripturas libent
auduūt in eccliā vl apud ſe legūt. vl
quo didicerunt. Aaron fr ipius fuit.
que ordinauit eā ſacerdotē: et ibi q
dem nō videt ſacerdos ee niſi aaron.
Apte enī in illis hīs aaron noīatur
ſacerdos dei: de moyſi nō ibi dr q ſacer
dos erat. Sed ſi hoc nō erat. qd erat:
Quis maior ſacerdote ee poterat: Ex
propriat pſalmꝰ iſte q et ipe ſacerdos
erat. moyſes et aaron in ſacerdotibꝰ eius.
Ergo erant illi dñi ſacerdotes. Poſtea
ſamuel iā in libro regnoꝝ legit. Iſte
ē ſamuel tpibꝰ dauid: nā ipe unxit t
ſanctū dauid. Samuel ab īfio etatis
ſue in templo creuit. Mater eius ſte
rilis fuit: volens hīe filiū orauit ad
dñm cū gemitu magno: et petens ut
daret ei deus filiū. oſtendit q nō car
nalit habe voluit. que natū illi ded.
qui eū eſſe voluit. Vouit enī eū dño de
o et ait. ſi in maſculus natus fuerit
templo tuo ſeruiet: et ita fecit. Nat
ſcūs ſamuel fuit apud mrem tpe lac
tis: mor ut eū ablactauit dedit ī tē
plū ut ibi crescet. ibi roboraret in ſpū.
ibi deo ſeruiret: Factus ē ſamuel ſacer
dos magnꝰ ſacerdos ſcūs. Illo tpe cō
memorat iſtos: et p iſtos oēs ſcōs
nos uolt intelligē. Quare aūt ti illos
noīauit: Qm dirumꝰ xpm hic nos de
be intelligē. Adiuuat ſanctitas mā.

Dixit supbus. exaltate dñm deū nr̄m. t
adorate scabellū pedū eius qm̄ scm̄ ē:
omendans q̄dam id est dñm nr̄m ih̄m
xp̄m. cui⁹ scabellū pedū adorandū est.
q: carnē assumpsit ī qua apparēt gn̄
hūano. Et volens nobis ostendē. et ā
tiquos prēs ip̄m p̄dicasse q: ip̄e ē verꝰ
sacerdos dñs nr̄ ih̄us xp̄us: cōmemo
rauit istos q: in colūpna nubis loq̄ba
tur ad eos deus. Qd est in colūpna nu
bis? loquebat⁹ p figuras. Si enī in q̄
dam nubecula loquebat⁹: obscurau
la dicta nescio quē manifestū presig
nabant. Ille aūt nescio q̄s iam nō ē
nescio quis. q: sat⁹ a nobis dñs nost⁹
ih̄us xp̄us. Moyses et aaron in sacer
dotib; eius: et samuel int⁹ eos qui in
uocant nomē eius. Invocabāt dñm
et ip̄e exaudiebat eos: in colūpna nu
bis loquebat⁹ ad eos. Qui p̄mo loq̄ba
tur in colūpna nubis. ip̄e nobis locu
tus ē in scabello pedū suoꝝ: id est in
terra assūpta carne. vñ adoram⁹ sca
bellū pedū eius. qm̄ sanctus ē. Ip̄e de
nube loquebat⁹ q̄d tūc nō intelligeꝫ
bat⁹: locutus ē in scabellū pedū suo
rū. et intellecta sūt verba nubis ei⁹.
In colūpna nubis loquebat⁹ ad eos.
Attendam⁹ ergo frēs: videte quos t
quales sēos noīauerit. Custodie
bant testīonia eius: et p̄cepta eius
que dedit eis. Custodiebant certe īten
dite. Custodiebāt testīonia eius. et p̄
cepta eius que dedit eis. Vor dicat ne
gare nō p̄t. Nichil ne habebāt p̄ri:
Quō q̄n custodiebāt p̄cepta eius. t
custodiebāt testimoīa eius: Videte
quales nos velit formari: ne quasi
de p̄ferta iustitia p̄sumam⁹. Ecce moy
ses et aaron ī sacerdotib; eius. et sa
muel in hijs qui īuocant nomē ei⁹:
ad quos de colūpna nubis loq̄batur.
Jam apte illos exaudiebat: qui cus
todiebant testīonia eius. et p̄cepta
eius que dedit eis. Dñe mq̄ deus
nr̄ tu exaudisti eos: deus tu ꝓpitius
fuisti illis. ꝓpitius nō d⁹ deus n̄ p̄tis.
Qñ dat veniā. tūc d⁹ ꝓpitius. Et q̄d
habebat in istis q̄d vindicaret ut es
set ꝓpitius? Ignoscendo ꝓpti⁹ fuerat:
ꝓpitius erat donando p̄ta. ꝓpti⁹ fue
rat et vindicando. Qd enī sequit⁹?

Tu ꝓpitius fuisti eis: et vindicās
in oīs affectiones eoꝝ. Et nā vindicās
ꝓpitius fuisti: nō solū donans p̄ta. sꝫ
etiā vindicans ꝓpitius fuisti. Videte
frēs mei: q̄d hic admonendauit adiutite.
Illi deus irasc⁹. quē pertinēt nō fla
gellat. Nam tu vē ꝓpitius ē. nō solum
donat p̄ta. ne noceant ad futura sꝫlin:
sed etiā castigat ne semp̄ pecc⁹ delec
tet. Agite frēs quō in illis vindicta tū
est. si quer am⁹. aderit dñs vt dicā. Q̄
ramus enī tres istas p̄sonas moysen
et aaron et samuelem. et quō in eis vi
dicta tū sit q: dicit. vindicās in omnes
affectiones eoꝝ: vtiq; eas affectiones
dicens eoꝝ. quas dñs noverat ī cordi
bus illoꝝ. quas hoīes nō noverāt. Et
enī sine querela hoīm versabant⁹ ī me
dio plebis dei. Sed quid dicim⁹ q: moy
ses habuit primā vitā fortasse pecca
trē: Nam et priusso hoīe fugit de egip
to. Habuit et aaron primā vitā que
displicēret deo? nā ipse insanieti ꝑplo t
ēnti ydolū p̄misit ut fieret: et fem
est ꝑplo dei ydolū q̄d adoraret. Samu
el quid fecit. infans ad templū dat⁹?
Oīs etates suas int⁹ sancta sanctēta
dei pegit: ab ineunte etate famulꝰ dei.
Nichil vmq̄ dign̄ est de samuele. nichi
l ab hoīibus. Noverat ibi forte d̄s aliq̄
q̄d purgaret: quia et q̄d p̄fectū iā vide
tur hoīibus. aliud p̄fectiōi adhuc imp
fectū est. Plera q; facīūt artifices et
ostendunt ī peritis? et cū iam audita
verint ī periti esse p̄fecta. expoliūt il
la artifices qui noverūt adhuc quid
illis desit: ut mirent⁹ hoīes tantum
expolitionē rebus attendisse. quas iā
p̄fectas. p̄ūtiauerāt. Fit hoc et ī pic
turis et in picturis et in vestib;. t. p̄c
in omni gñe artiū. Primo inditant
illud iam q̄si p̄fectū esse: ut oculi eoꝝ
amplius nichil desiderent. Sed aliud
inditat oculis ī peritis: aliud indi
tat artifīs regula. Sic et illi sancti
versabant⁹ ante oculos dei tāq̄ sine
culpa tāq̄ p̄fecti. tāq̄ angeli: no
verat aūt quid illis deesset q̄ vindica
bat in oīs affectiones eorū. Vindica
bat aūt nō irascens sed ꝓpitius? Ad hoc
vindicabat ut p̄fic̄et ceptū: nō ut dāp
naret eiectū. Vindicās ergo in omnes

affectiōes eorū erat deus. Quō vindicauit in samuele? Vbi ē vindicta ipsa? Vor duo vt nouerint xp̄iani qui iam hic cognouerūt xp̄m. ad qs venit in stabellū pedū suoz. quos ita dilexit pro quibz sanguinē fudit: nouerint quō vapulent cū multū pfecerint. Q̄ rum vindictā in moysen: prope nullā habet. n̄ qd ad extremū ait illi dns. ascende in montē et morere. Aut seni morere. Jam pegerat etates suas? nūqd nūq̄ erat morituus? Qualis illa vindicta? Ostendit ē vindictā suam vt diceret. nō introibis in terrā pmissionis. quo intratur? erat pclus. Quādā figurā quorūdā gerebat moyses. Nā qui in regnū celorū intrāt? magna illi pena erat ad terrā illā nō venire que ad tempus erat pmissa. vt vmbrā ostenderet et transiret. Nōne multi pfidi intrant in illā terram? Nōne in illa terra viuentes multa mala fecerūt et deū offenderūt? Nōne et dolatriā seruiti sūt in ipa terra? Magnū erat nō dedisse istam terrā moysi. Sz moysen voluit gestare figurā eorū qui sub lege erant. q̄ p moysen data est lex: et ostendit eis qui sub lege ē vellent. et sub gratia ē nollent. nō introibis in terrā pmissionis. Ergo illud qd dicit moysi. figura erat nō pena. Seu mors que pena? Non introibe in illā terram que pena. quo intrauerūt indigni? De aaron aūt qd dicit est. mortuus est et ipe senex. filij sui sacerdotiū exercuerūt ei in sacerdotio: filius eius postea sacerdotiū administrauit. Quō et in istū vindicauit? Samuel et ipe saīs senex mortuus est. velut filius sacerdotiū ei succedentes. Qd ē ergo in illis vindicta tū ē quero. et secundū hoīes nō iuenio: secundū aūt qd sancti pati seruos dei cotidie in illos vindicabat. legite et videte vindictas. et quot fratres ferre vindictas. Cotidie patiebant² pclos contradicentes: cotidie patiebant² inique viuentes. et inter illos viue cogebant². quoz vitā cotidie reprehendebant. Licet erat vindicta: nondū pfecta cui pena est. Tantū te eni torquet iustitia aliena: quantū te offenderis a tua. Cū eni suus frumētū id est verba bona de semīe bono. semīe filius regni: cū crepis fructū dare. tūc ē apparebūt zizania. Cū eni creuissēt habebat et fructū fecisset: tūc apparuerūt zizania. Cū cepissent apparē zizania: videbis te int² malos. Velle habes quasi separare a te malos. et separe ab ecclia omīs malos? videbit tibi dns sententia. sinite vtraq; crescē vsq; ad messē: ne forte cū vultis eradicare zizania. eradicetis simul & tritici. Ex sententia dni nāe erit pcē zizaniis: et oditioē seruantē erit viue int² zizania. Separare ea nō potes: tolerare tibi nāe est. Vide quantas plagas in corde patiais. q̄ corpe integro int² malos vsaris. Pbabitis q̄dq; pfecerit: p babuis q̄dq; pfecistis. Toleranda st ergo ista: et forte hoc ptinet ad illud. seruus q̄ nouit voluntatē dni sui. et nō fecit digna plagis vapulabit multis. In multis eni q̄ tū nobis inotescat voluntas dei. eni creatus nr̄ inotescit nobis: et q̄to ille nobis inotescat. tanto plus inuis infletus et lacrimas. Videm? eni q̄m sit iustū. qd de nobis exigat deus. in q̄ta adhuc ipfectione iacem²: et fit in nobis qd dictū est. q̄ apponit scientiā apponit dolorem. Ecce habundet in te caritas: et plus dolebis peccante. Quanto en te maior caritas est: tanto amplius te torquebit quē tolerabas. Nō torquebit tū q̄ irascente illi: sed tamq; dolente pro illo. Vide paulū aplm qd patiebat²: vidit quis qd patiebat². pter illa inq̄ que extrinsecus st. Durit eni multa que patiebat²: et repit diē interiora pter illa q̄ extrinsecus erant que patiebat² a malis psecutoribz xpi. iursus in me cotidianus sollicitudo oīm eccliarū. Et vide q̄lis sollicitudo. q̄m paterna. q̄m materna. Videte q̄ nō credebat². vt vindicaret² in oīs affectiōes eius. Ditem? affectiones eius in q̄s vindicabat deus. Qs infirmat² inq̄. et ego nō infirmor? Qs scandalizatur. et ego nō uror? Q̄nto maiora caritas: tanto maiores plage de ptis alienis. Acceperat q̄dem ille et stimulū carnis angelū satane. a quo colaphizaret². Ecce quō. pcipuus erat deus vindicans in oīs affectiones eius. Q̄ sūt affectiones i quas sic vindicat?

Ipse exposuit. ipe dixit. In magnitudine
mg̃ reuelationū ne extollar. datus ẽ mi
stimulus carnis mee angel⁹ sathane
qui me colaphizet. Tam pfectus erat
vt tñ timendū esset ne extolleret: nā nō
ponet deus meditamentū ubi vlnus
nō esset. Et rogauit vt tolleret: eger ille
rogauit vt auferret meditamētū. pp̃t
qđ ter dn̄m rogaui mg̃ vt auferet eū
a me. id est stimulū carnis a quo cola
phizabat: aliquē forte dolorē corpis.
Rogaui mg̃ vt auferret eū a me. et
dixit mi. sufficit tibi gr̃a mea: nā virt⁹
in infirmitate pficit. Ego nouī q̃ dicis.
nō mi det⁹ qui egrotat consiliū: tāg̃
emplastrū mordax vnit te. sz sanat te.
Rogat meditū vt tollat emplastrū:
et nō tollit. n tñ fuit sanatū qđ posu
erat. Virtus in infirmitate pficit. Er
go frēs quicūq; in tpo. pfciam⁹? nō nos
putem⁹ sñ flagello futuros? q; q̃tūlu
bet. pficiam⁹? nouit ipe pr̃a nr̃a. ag̃
et nobis ostendit illa: et videmus et
nos peccata nr̃a. Et cū int⁹ tales ho
mines vsari reperim⁹. vt iam hoīes
qđ in nobis reprehendant nō iuuent;
reprehendit ille adhuc qui oīa nouit
et vindicat in oīs affectiones. q; spūs
tus ẽ nobis. Nam si nō vinderet et
deserat. perim⁹? Deus tu. spūus fust
ri illis: et vindictās in oīs affectiones
eoz. Exaltate dn̄m deū nr̃m. Et cū
exaltem⁹ illū qui bonus ẽ: et cū fuit.
quo laudandus ẽ. quo exaltādus ẽ:
Tu potes hoc exhibe filio tuo? et deus
nō potest: Non enī bonus es q̃n blā
dis filio tuo: et malus cū cedis filiū
tuū. Et cū blandis p̃ es: et cū cedis
p̃ es. Ideo blandis ne deficiat: ideo
cedis ne pereat. Exaltate dn̄m deum
nr̃m: et adorate in monte scō eius.
q̃n scūs est dn̄s deus nr̃. Quo supius
dixit. exaltate dn̄m deū nr̃m. et ado
te scabellū pedū eius. Intellexim⁹ aūt
qđ sit adorate scabellū pedū eius: sic
et mō p⁹ exaltationē dn̄i dei nr̃i ihesu
xp̃i. ne quis illū p̃ret montē eius exal
tet. Emendauit et montē ipius. Vos
ipius quis ẽ: Legim⁹ alibi de hoc mōte.
q: lapis fuit p̃cisus de monte sñ ma
nibz: et confregit oīa regna terre. Et
trāsiit lapis ipse. Danielis visio est
ista quā narro. Transiit lapis iste qui p̃
cisus ẽ de monte sñ manibz: et factus est
in mons magnus. ita vt ipleret vni
uersā faciē terre. In ipo monte magno
adorem⁹? si exaudiri volum⁹? Hetia nō
adorant in isto monte: q; mons iste i
pleuit vniuersam faciē terre. Deficiunt
in pte: et totū amiserūt. Si agnoscāt
ecclīam catholicā adorabūt in isto mō
te nobiscū. Et enī lapis ille qui p̃cisus
ẽ de monte sñ manibz. iā videm⁹ q̃n
tū creuerit. et q̃ntas regiones tre occu
pauerit: et usq; ad qs gentes puenerit.
Qđ est mons vnde p̃cisus ẽ lapis sine
manibz? Regnū iudeorū. Primo q; cole
bant vnū deū. unde p̃cisus ẽ lapis de
mun⁹ nr̃ dñs xp̃us: ipe dictus ẽ lapis
quē repbauerūt edificantes. hic fact⁹
ẽ in caput anguli. Lapis iste p̃cisus de
monte sine manibz. cōfregit oīa reg
na terrarū. Videm⁹ confracta ab illo
lapide oīa regna tre. Que erāt regna
terre? Regna idoloū. Regna demo
niorz fracta sūt. Regnabat satanas
in multis hoīibus? ubi ē regnū eius?
Regnabat nequam in multis hoīibus?
ubi est regnū eius? Fractū est: redac
ti sūt illi in regnū xp̃i in quibz ille
regnabat. Regnū celestis quale erat
cartagini. ubi nūc ē regnū celestis?
Lapis ille fregit oīa regna terrarū.
Lapis p̃cisus de monte sñ manibz. Qđ
est p̃cisus de monte sñ manibz? Natus
de gente iudeorz sine opa hoīm. Oīs
enī qui nascunt. de ope maritali nas
cunt: ille de virgine natus sñ manibz
natus est. Omanus enī opus humā
nū significat. Quo manus hūane nō
accesserunt? Ubi maritalis āplexus
nō fuit: fetus tñ fuit. Natus ergo de
monte sñ manibz lapis ille: creuit.
et crescendo fregit oīa regna terrā.
Factus ẽ aūt mons magnus: et ip̃le
uit vniuersā faciē terre. Het ẽ ecclia
catholica. cui vos cōtrare gaudetis. Il
li aūt qui nō ei cōtrant. q; p̃ret ipsū
montē adorant et laudant deū non
exaudiūt ad vitā eternā. et si ad q̃dā
tpalia exaudiant. Non sibi ergo blā
diant. q; eos in quibusdā exaudit db.
Nam et paganos exaudit in quib⁹dā.
Nōne clamant pagani ad deū et pluit:

luare: Qua facit solem suū oriri sup
bonos et malos: et pluit sup iustos t
iustos. Noli ergo gloriari pagane. q
te clamante ad deū pluit deus. q sup
iustos et iniustos pluit. Audiuit te ad
tpalia: nō te audit ad eterna. nisi in
monte eius adorauerib. Adorate dnīm in
monte scō eius: qm scīs ē dñs deus nr.
Vel de psalmo sufficiant tantitati vre.
qñtū dñs donauit locuti sum? et qtus
loq̄mur in noīe dei qm dei ē loquētis
p nos: pinber dei est. videte vos qual
terra sitis. Nam qñ pluuia venit sup
terrā. si bona terra ē. frēs bonos parit.
Nā si mala terra ē spinas parit: plu
uia tñ dulcis ē et sup fructus et super
spinas. Qui istis verbis auditis peior
factus fuit. et spinas de pluuia gnā
uerit: ignē speret pluuiā nō accuset.
Qui melior factus fuit. et fruges de
bona terra genuerit: horreū speret. plu
uiā laudet. Aut q̄d nubes. aut q̄d est
pluuia? ni dei mia oīa facientis ita
eos quos diligit. et quibus donauit
vt ab eis diligatur? Explicit pīs xcviij:

Psalmū Incipit pīs xcix.

Frēs cū cantaret audistis:
breuis ē net obscurus. q̄
si securitatē dederi ne la
bore tumeatis? videamus
tñ attentius. et q̄nto liberius tanto
diligentius. q̄d sibi velint cauīa que
apte sonāt: vt q̄ntūl dñs donare dig
natur spūaliter intelligat. Vox dei q
libet organo sonanti. tñ vox dei. Ne
q enī delectat aures eius. ni vox eius.
Nam et nos tñ loq̄mur tñc cū delectam.
tñ ipse de nobis loquit. Psalmus in
confessione sit inscribitur: hoc ē titu
lus eius. Psalmus in cofessione. Pau
ci versus sunt magnaz rez grauidi:
pariant semīa in cordibz vrīs. vt pare
tur horreū messis dñice. Psalmus iste
in confessione hoc nobis iubet. ad hoc
nos hortatur ut iubilem deo? n hor
tat velut aliquē vnū angulū terre.
aut vnā aliquā habitationē. congre
gationē de hoīm: sed q se vbiq nō
uit seminasse bñdictionē. vndiq ex
git iubilationē. Jubilate ergo deo
vniuersa terra. Nūquid nō vocē meā
audiuit vniuersa terra? Et tñ hāc
vocē audiuit vniuersa terra. Jā iubilat
dño vniuersa terra: et q̄d adhuc nō iubi
lat. iubilabit. Ptendens enī bñdictio
ī capiente cordia ab ilinc p oīs gentes.
ī pietatē vbiq prosternit. pietatē ubi
q; construit. et mirti sūt boni malis:
et mali p omnē terrā. et boni p omnē
terrā. Jn malis nīmurat oīs terra:
in bonis iubilat oīs terra. Qd est
ergo iubilare? Multū enī nos attentos
facit ad hoc verbū et p̄sentis psalmi ti
tulus q̄ inscribit in confessione. q̄d est
in confessione iubilare: et alterius tu
iusdā psalmi sententia dicētis. beat
pplus qui ītelligit iubilationē. Profecto
magnū aliq̄d est hoc q̄d intellectū bīos
facit. Dñs ergo deus nr bēficator hoīm
det nī intelligē q̄d dicam: det vobis intel
ligē q̄d audiatis. Bēis pplis qui intel
ligit iubilationē. Curam q̄ ad hāc
bēitudinē: intelligam iubilationē.
nō eam sine intellectū fundam. Quod
opus ē iubilare. et nō obtēperare huic
psalmo dicenti. iubilate deo oīs terra.
et nō intelligē iubilationē? ut vox
nāta sola iubilet. et cor nō iubilet? So
nus enī cordis intellectus est. Qd nostis
deūrus sū: qui iubilat nō verba dicit.
Sonus q̄dam ē letitie sine verbis. Vox
est enī animi diffusi letitia. q̄ntū p̄
expimentis affectū nō sensū cōprehen
dis. Gaudens hō in exultatione sua.
et verbis quibusdā que possūt dici et
intelligi erupit in vocē quandā exul
tationis sine verbis: ita vt appareat
eū ipa vocē gaudē idem. sed quasi re
pletū nimio gaudio nō posse verbis
explicare q̄d gaudet. Hīa dūtur hoīm
eis qui tantant etiā nō honeste. Non
enī talis erit iubilatio nra. q̄lis illoz
ē. Nos enī in iustificatione iubilare de
bemus: illi aūt iubilant in iniquitatē.
Itaq nos in cōfessione: illi ī cōfusione.
Tamē vt hoc q̄d dico ītelligatis. primo
vero: denī rem cognitā: marie iubilāt
qui aliq̄d in agris opant. copia fruc
tuū iocundati. ul' messores ul' vin de
miatores ul' aliqs frūs metentes? et
in ipa fecūditate terre. et feracitate g
gaudētes exultando tātant. et uix tan
tia que verbis enūtiant inuenit vo
ces quasdā sine verb in elatione exul

tantus animi: et hec vocatur nubilatio.
Di q̄s forte, ppter̄a nō recognoscat q̄ nūq̄
aduertit, aduertet de cetero. Atq; vtinā
nō ignoret q̄s adūtat: ne deus ignōret
quos cūtat. Sed tū q̄ nō quesīt nasci spūe: in malē exultantibz adūtam⁹
nubilationē improbandā. et offeram⁹
deo nubilationē coronandā. Qñ g⁹ nos
nubilam⁹? q̄ laudam⁹ q̄d dici nō p̄t:
Attendim⁹ enī vniuersā creaturā tre.
mare & relā. et oīa que ī eis sūt. Attē
dim⁹ singula hīe origines et causas su
as. seminū vim. nascendi ordinē. pma
nendi modū. intereūdi decursū. curren
voluīa seculoz sine vlla pturbatione.
stellas volui quodāmō ab oriente in
occidentē. pagi circa sup anniū? videm⁹
dimensiones mensiū. distensiones horaz
rū. atq; hijs oībus nescio q̄d īuisibile
q̄d spūs ul' aīa dicit² inesse oībus aīan
tibus ad appetendā volūtatē. fugiendā
q̄ molestiam. ad conseruandā unitatē
mutatē suā vestigiū. q̄dā vnitatis:
inesse etiā hoīi tōē quoddā cū angelis
deo nō cū pecoribz. sicut ee. vide. audi
vide. et cetera? sed q̄ intelligat deū. q̄d
ad mentē ppie pteneat: q̄ sicut oculis
albū et nigrū. ita equitatē iniquitatē
q̄ discernat. In hac tota cōsideratione
creature quā notare vtilit̄q; & prurire
potuim⁹? interroget se aīa q̄s sentiat her
oīa. q̄s erauit her. q̄s ister̄e. q̄d sūt
ista que cōsideraīs. q̄d tu qui cōsideraīs.
quis ille q̄ sentat considerandi et consi
derantē. Q̄s est iste? Dic illū: vt dicas
illū. cogita illū. Potes enī aliq̄d cogi
tare. et forte nō potes dicere: nullomō
aūt poteris dicere. q̄d nō potuis cogita
re. Ergo cogita illū ꝑ ista dictis illū:
vt cogites illū. attende ad illū. Qd̄ ei
vis bene vidē ut habeas q̄d loq̄ris:
attendis vt īspicias ne forte videndo
longe fallaris. Sed ut oculis ista cor
pora. sic ille mente cōspicit²: corde at
tendit² et videt². Et ubi est cor vñ ille
videat²? Beati aut mūdi corde: q̄nā
ipi deū videbūt. Audio. credo. ut pos
sū intelligo corde videri deū. nⁿ posse
nisi mūdo corde cōspici? ꝑ audio aliā
scripturā. q̄s gl'iabit² cuiscū se habē cor?
Aut q̄s gl'iabit² mūdū se esse a pcto?
Attendi g⁹ vniūsā creaturā quantū
potui. corporalem aīadūtā in celo et ī tra:
spūalem aūt in meipo qui loquor. qui
mēbra vegeto. qui vocē intendo. qui li
guā moueo. q̄ verba ꝓnūcio. sensus q̄
discerno. Et q̄n comꝑhendo me ī me. Vñ
ergo possū q̄d supra me ꝓmittit²? Cū
cordi hūano visio dei. et vñ d⁹ quedā o
patio mūdandi cordis: hoc dicit² abscri
tura para vñ videas q̄d amas antea
videas. Audito enī deo et noīe eius? tu
nō dulce ē q̄d audit. n impio multū
remoto. multū longe facto? Qm̄ ecce i
quit qui longe faciūt se abs te peribūt.
Segitur. Pdidisti omnē q̄ fornicat² abs
te. Nobis aūt quod? Quia illi longe
et rideo in tenebris. et ita sauciat⁹ oculis
in tenebris. ut lumē nō solū nō desi de
rent ꝑ cetā phorescant²? nobis in lon
ginquo iuentis q̄d dicat²? Accedite ad
deū et illūiamini. Ut aūt accedas et illu
mīeris. displicuerant & tenebre tue: dīp
na q̄d es. ut mearis ee quod nō es. Es
iniquus. ee debes iustus: nūq̄ iustus
ā preputus es. si adhuc tibi placeret
iniquitas. Corde illā in corde tuo et
mūda: expelle illā de corde tuo. ubi
vlt habitare quē vis vide. Accedit
ergo vtriq; aīa hūana intior homo
recreatus ad ymaginē dei. qui creat⁹
ē ad ymaginē dei: qui tanto ēat lō
ge factus. q̄nto iecerat in dissilitudi.
Non enī locoz intiallis accedit² ad
deū. a recedit² a deo. Dissilis factus
longe recessisti: silis factus, prime
accedis. Vide quō nos vult accedē dns:
faciens ꝓmo silēs vt accedam⁹? Esto
te aut sicut pī vī qui in celis est. qui
solem suū oriri facit sup bonos & ma
los: et pluit sup iustos et iniustos. Di
te diligē inimicum: si vis tuē inimi.
In quantū enī in te caritas crescat. ef
ficiens te et cuotans te. ad silitudi.
dei ꝓtendit vsq; ad inimicos? vt sis et
similis qui facit solem suū oriri non
sup bonos tantū. sed sup bonos & ma
los: et pluit nō sup iustos tm̄. sed sup
iustos et iniustos. Quantū accedis ad
silitudinē. tantū ꝓficis in caritate:
et tanto intrpis sentire deū. Et quē
sentis. qui venit ad te. an ad quē tu
redis? Nam ille nūq̄ discessit a te.
Recedit a te deus: cū tu recedis a deo.

Presentia sūt rerūb oīa sicut videntibz. Uno loco stans rerūb et videns. hyisdem formis rerū vtercz rerūfundit. Ille est pīs rebus. ille absens. Ex duobz vno loco stantibz vnus ē pīs alius absens: nō rebus ipīs ad alterutrū accedentibz. et ab altero recedentibz. sed pter dissilitudinē oculoz suoz. Ille qui rerūb dr. qrentiū est ubi qđ contēplari solet. Lucida tūnica vestienti frustra est pīs rebz quas nō videt: ymo rectius absens qī pīs dicit. Ubi enī nō est sensus ei. rē dicit absens. Hoc est enī absentē esse. sensu ab esse. Dic et deus ubiqz pīsens ē. ubiqz totus: sapīa eius attingit a fine usqz ad finē fortiter. et disponit oīa suauit. Quod aūt deus pr. hoc verbū eius et sapiētia eius: lux de luce. deus de deo. Qđ ergo optas vidē? Non est a te longe qđ vis vidē. Aplius dicit. et qđē nō longe positū ab vnoquoqz nostrū: in ipo enī viuim. et mouem. et sumus. Quāta ergo miseria est longe ee ab eo qui ubiqz est: Esto ergo similis pietate. et diligens cogitatione: qm ūvisibilia eius p ea que facta sūt intellecta. spiritūtur. Ea que facta sūt intuie. murare. qre auctorē. Si dissilis sis repelleris. si similis exultabis. et tū accedes repens silis. et psentis dice deū. qnītū in te caritas crescit. qr et caritas dr ē: senties quodā qđ dicebas et nō dicebas. Ante enī qī sentires. dice te putas deū: intapis sentire. et tibi sentis dm nō posse qđ sentis. Cū aūt ibi dideris. dm nō posse qđ sentis? tacebis nō laudabis: Ergo mutus eris ī laudibz dei? et gratiarū actionē nō reddes ei qui voluit se notū tibi facē: laudabas tū q̄ tacebas? silebis tū ūeneris: Nullo pacto nō eris ingratus. Debet honor. debet reuerētia: debet magna laudatio. Attende te qui sis. terra et cinis: vide qb mereris quid vidē. Vide quis qđ. hō deū. Agnosce nō meritū hoīb. sed miseri cordiā dei. Lauda ergo misericordē. Quō inqs laudabo: Modū ūm qđ sentire possū et pte ī enigmate p speculū. nam explicare nō possū. Audi ergo psalmū

Iubilate deo oīs terra. Intellexisti iubilationē oīb terre? Si iubilas dño. dño iubila: non in iubilationē tuā in aliās atqz alias res diuidē. Postremo recta dicit pīt vtiqz: ille solus ē ineffabilis. qui dixit et facta sūt oīa. dixit et facti sumus: sed nos eū dicē nō possumus. Verbū eius quo dicimus filius eius ē: ut a nobis vtiqz infirmis dicatur. infimus factus ē. Iubilationē pro verbo possumus dicē: verbū pro verbo nō possumus. Iubilate ergo deo oīs terra: Seruite dño in iocūditate. Oīb seruitutibz amaritudie plena ē: oīes cōditione obligati et seruiūt et murmurant. Nolite timē illius dñi seruitutē: nō erit ibi gemitus nō murmur. nō indignatio. Nemo se petit inde venalē: qr dulce est qđ redēpti oīes sumus. Magna felicitas est frēs ee in ista domo magna seruū. et sic cū opedibz. Noli timē seruc cōpedire: confidē dño. Mentis tuis attribue cōpedes tuas: confide in cōpedibz tuis. vt inter ornamenta vertant. Non frustra. n sine erauditione dm̄ est. intret ī conspectu tuo gemitus cōpeditor. Seruite dño in iocūditate. Libera seruitus ē apd dm̄: libera seruitus. ubi nō nūtas et caritas serui. Vos inqt in libertatē vocati estis frēs: tm̄ ne libertatē in occasionē carnis detis. sed p caritatē spūs seruite inuicem. Seruū te caritas faciat: qr liberū te veritas facit. Si māseritis inqt in verbo meo. vē discipuli mei estis: et cognoscetis veritatē. et veritas liberabit vos. Simul es et seruus et liber? seruus qa factus es. liber qr amaris a deo a quo factus es: ymo etiā inde liber qr amas eū a quo factus es. noli seruire ei mmure. Non enī id agunt mmura tua vt non seruias: sed ut malus seruus seruias. Seruus es dñi. libertus es dñi: nō te sit queras manu mitti. vt recedas de domo manumissoris tui. Seruite dño in iocūditate. Plena erit illa et pfecta iocūditas. cū corruptibile hoc induerit incorruptionē: et mortale hoc īduit immortalitatē. Tūc erit pfecta iocūditas. tūc illa pfecta iubilatio? tūc laus sine defectu. tūc amor sine scandalo: tunc frēs sine timore. tūc vita sine morte. Quid hic? Nullū ne gaudiū? Si nullū gaudiū nulla iubilatio? quō iubilate deo omnis terra? Et plane et hic gaudiū de spe future vite: gustat hic vnde

ubi sanem. Sed nūc est ut multa pferāt
frumenta int zizania. Sūt grana inter
paleā: et lulū int spinas. Qd cū audit
ecclia: Sicut lulū in medio spinarū: ita
prima mea ī medio filiaz. Non dūm est
in medio alienarū: sed in medio filiarū.
O dñe quo consolaris? quo cōfortas q
mō terres? Qd est qd dicis. sicut lulū in
medio spinarū. ita prima mea ī medio
filiarū? Qs dicis spinas? Ipas filias ri
ndet. Spine sūt pter mores suos: filie
pter sacmenta mea. Vtinā ergo int ge
mitus alienarū gemer: minꝰ gemeret.
Ille est maior gemitus qm si ūmus exp
brasset in sustinuisse vtiq: et si is qui
oderat me sī me magna locutꝰ fuisset.
absconderem me vtiq ab eo. Psalmi vo
res sūt: qui trās nās nouit sequi. qui
nō nouit discat vt sequat. Si is qd oderat
me sup me magna locutꝰ fuisset: absco
derem me vtiq ab eo. Tu vo hō vnanimis
dux meus et notus meus: qui sil' mecū
dulces capiebas cibos. Qs dulces cibos
nobis cū capūt. q nobis cū semp futura
nō sūt? Quos dulces cibos. ni gustate et
videte qm dulcis ē dns? Int illos nūc ē
vt gemam? Or quo se sepaturus ē xpiā
nus. vt nō gemat int falsos frēs? Quo
iturus ē quid faturus? Solitudies petat?
Sequūtur scandala. Sepaturus est se
qui bñ pficit. vt nullū oīno hoīem pati
atur? Qd si et ipm añq pficiet nemo vel
let pati? Si ergo qz pficit nullū hoēm
vult pati: eoipo quo nō vult aliq hoēm
pati tōuincit qd nō pfecerit. Intendat
caritas vra. sustinentes iuicem ait ap
lus in dilcōe: satagentes seruare vni
tatē spūs in vinculo pacis. Sustinētes
iuicē. nō habes qd in te alius sustineat?
Vicor si nō est. Sed certe nō sit: eo robus
tior es ad ceteros sustinēdos. quo iā nō
habes qd in te alius sustineat. Non sus
tineris: sustine ceteros. Nō possū inqs.
Ergo habes qd et in te alii sustineant:
sustinētes iuicem in dilcōe. Tu deseris
res hūanas. et segregas te vt nemo te
videat? cui pderis? Tu ad hoc puenisses.
si nullus tibi pfuisset? An qa velociores
pedes tibi videris habuisse ad tū scūdū
pasurus es pontē? Exhortor oīs. vox
dei oīs hortat: sustinētes iuicē in di
lectione. Separabo me inqt aliquis tū
pauris bonis: cū illis in bene erit. Nā
nulli pdesse impū et crudele ē: nō me
hoc docuit dns meus. Non enī dāpna
uit seruū qui intulerit qd attrepidi sed q
nō erogauit. Intelligat pena intuentis
ex pena pigri. Serue nequā et piger
aut dns dāpnauit. nō aut intuertisti pe
cuniā meā. nō aut dedi tibi et nō in quod
dedi integrū reddidisti: qr nō crevisti. qa
nō erogasti. inde inqt te puniā. Auarꝰ
ē deus salutis nre? Ergo separabo me inqt
cū pauris bonis. Qd in est ratione hre
cū turbis? Dū pauci ipi boni de quibz t
bis sūt eliquati si tm iam ipi pauci ho
mies boni: cū bona cogitatio humana
laudabilis ē cū talibz qui elegerunt
vitā quietā. remoti ab strepitu po
pulari. a turbis ūquietis a magnis ꝑ
fluctibz seculi. tāq in portu st. Ia ergo
ibi gaudiū. iam ibi ubilatio illa que
pmittit nondū. sz adhuc gemit. adhuc
sollicitudo tēptationū. Habz ei aluū de
et portus aditū. Si ex nulla pte habet:
nulla in eū nauis intret. Oportet ergo
vt ex aliqua pte pateat. Aliqn aūt pa
eā pte qua patet ventus irruit: et
vbi stopuli nō st naues seūire collise
cōfringūt. Vbi ergo securitas si net in
portu: Et cū vtiq felicior es in portu
q in pelago. Intendū erat. credendū ē.
verū est: cū se naues ī portu bñ sibi ap
plicent. nō sibi colliduant. Seruet ibi
paritas eq̄litatis. cōstantia caritatis:
et qn forte ventus ex illa pte qua patet
irruerit sit ibi tanta gubernatio. Nā qd
dicturus es in qsq talibz locis forte p
est. Imo seruit frībus in hys que mo
nasteria dicūt. quid dicturus ē? Cauē
eo. nullū malū admittā. Quo nullū
malū admittes? Nullū hoīem malū.
nullā frem malū ītrantē admittā
sū: cū pauris bonis bene in erit. Ubi
cognoscis? Que forte vis excludē vt ag
noscat malus intus. pbandus ē. Qo
mō ergo excludis intraturū. q postea
pbandus ē. et pbari n intuerit nō pt?
Repelles oīs malos? Dns enī t nos
ti inspire. Oīs nudis cordibz ad te ve
nire. qui ītraturi sūt? Ipi se nō nouē
runt? qītomun tu? Multi enī sibi pro
miserūt qd īpleturi essent illā vitā
sanam in cōe habentē oīa. ubi nemo

dunt aliq̄d ſuū. quibz eſt aīa vna & cor
vnū in deū: miſſi ſūt in formā eē et tre
pueruīt. Quō cognoſcas eū q̄ ſibi adhuc
ignotus ē? Excludes malos frēs a con
uētu bonoꝝ. De corde tuo q̄ſq̄s iſta di
cās oīs malas cogitatiōes ſi poteſ a te
excludē: nō intret in cor tuū vl' mala ſug
geſtio. Non cōſentio inq̄s: ſed intūit tñ
vt ſuggereret. Nā oīs munita corda hñt
volunt? vt nichil intret q̄d male ſuggge
rat. Vñ aūt intret q̄s nouit? Et pugna
m? totidie in vno corde nīo: vm? homo
in corde ſuo cū turba luctat. Suggerit
auaritia. ſuggerit libido. ſuggerit vora
citas. ſuggerit leuia iſta pl'aris? oīa
ſuggerūt. ab oībus ſe cōtinet. oīb; reſ
pondet. et ab oīb; auerſat: difficile ē vt
nō aliq̄ feriat. Vbi ergo ſecuritas? Hic
nuſq̄. in iſta vita nuſq̄: in ſola ſpe. p
miſſorū dei. Ibi aūt cū illuc puenerim?
p certa ſecuritas: cū claudūt? porte. et cō
firmant? vectes portarū ihrlm. ibi vera
plena iubilatio. et magnū gaudiū. Nō
aūt ne ſecurus laudes q̄libz vitā ante
mortē: ne laudes hoīem quē q̄. Hīc aūt
fallunt? hoīes. vt vl' nō ſuſpiciant me
liorē vitā vl' tem'e aggrediant? q: et cū
laudare volūt. ſic laudant vt nō dicāt
mala q̄ murta ſūt: et qui vituperare vo
lūt. tam iuuido aīo et pueſo vituperant.
vt laudāt oculos adūſus bona. et ſo
la mala que ibi nl' ſūt vl' putant? exag
gerent. Inde fit vt vnaq̄q; p̄feſſio ma
le laudata ideſt nō raute laudata. cū
iuitauerit hoēs laude ſua. īueniant
illi qui illuc veiunt aliq̄s q̄les ibi ee
nō credebant: et offenſi a malis reſiliāt
a bonis. Frēs. diſapīnā iſtā ad vitam
vām cōfecte: et ſic audite vt viuatis.
Laudat? vt gñaliē dicā eccliā dei, magni
hoīes, xp̄iani. ſoli xp̄iani. magna catho
lica. diligunt ſe oīs ī pendūt ſibi q̄ſq;
q̄d p̄it: oīonibz. ieiuniis. vigiliis vacat.
p totū orbem terraꝝ vna cōſenſione pa
tis laudat? deus. Audit forte q̄ neſat.
tatitū eſt de cōmixtis malis? venit lau
de ſuitatus: īuenit cōmixtos malos q̄.
nō illi p̄duti ſt' aūq̄ veniret: offendit?
a falſis xp̄ianis. refugit a veris xp̄ia
nis. Rurſus odioſi maledici irruūt in
vituperationē. Quales xp̄iani? Q̄ xp̄ia
ni? Fluuiī. feneratores. Nōne ipi ſt' q̄

theatra et āpltheatra īplent plausos &
palia ſpectacula. qui implent eccliaſ
p dies feſtos? Ebriosi. voratores. īiudi. in
ſectatores alterutrū ſūt tales: ſed nō
ſoli tales. Et iſte vituperator cetu aīo ta
cet bonos: et ille laudator īcauto aīo
tacet malos. Si aūt ſit laudand? īhoc
tpe eccliam dei q̄o laudant ſcripture
dei: ecce q̄o nūc dici. ſicut liliū in me
dio ſpinarū. ſic p̄ma mea in medio
filiarū. Audit homo. cōſiderat. placet
illi lilium? intrat. adheret lilio. tolerat
ſpinas: merebit? eſſe in laude et in of
culis ſponſi qui dicit. ſicut lilium in me
dio ſpinarū. ſic p̄ma mea in medio
filiarū. Ita et in clericis. Laudatores cle
ricorū intendūt ibi bonos mīſtros. fide
les diſpenſatores. oīm tolleratores. vi
cera ſua īpendentes hyb q̄s volūt p fi
de. nō q̄rentes que ſua ſūt. ſed q̄ ihu xp̄i:
laudant licet obliuiſcant? q: mirti ſūt
malis. Cuiuſus qui reprehendūt auari
tiā clericorū impbitates clericoꝝ. lites
clericorū. appetentes res alienas. ebri
oſos voratores iactant: et tu īde vitu
peras. et tu īcaute laudas. Tu q̄ lau
dis dic mixtos malos: tu q̄ vituperas
vide ibi et bonos. Sic et in illa vita cōi
firmā que eſt in monaſterio magni vi
ri ſancti. cotidie in ūnis. in oīonibus
in laudibz dei inde viuūt: cū ītione il
lis res eſt. Laborant manibz ſuis. inde
ſe cōſigunt. nō auare aliq̄d petūt: q̄
quid eis inferet? a p̄is frībus. cū ſuf
ficientia et cū caritate vtuntur. Nemo
ſibi vſurpat aliq̄d q̄d alt' nō habeat.
Oīs ſe diligunt: oīs mutuē ſe ſuſti
nent. Laudat qui neſcit q̄d intrinſ
agitur: qui neſcit q̄o illo vento in
trante etiā naues in portu colliduntur.
Intrat q̄ſi ſecuritatē ſperans. neminē
q̄ē tolleret habituris: īuenit ibi &
frēs malos. qui mali īueniri nō poſſēt
niſi admitterent? et nūq̄ eſt vt primo
tolerent? ne forte conturbent? nec eccle
di fatale p̄it niſi p̄ius fuerint ītole
rati: et fit ipe intolerande patientie.
Quis me hut q̄rebat? Ego putabam
q: mutas ē hut. Et pastor? hoīm mo
leſtia irritatus. dū nō p̄ſeueraueit im
plere q̄d vouit: fit deſertor cū ſancti
p̄poſiti. et reus voti nō reddīti. Nā vo

cū inde exierit. fit et ipē vituperator t ma
ledictus. et dicat ea sola q̄ quasi se pati
nō potuisse asseuerat. et aliqñ vā: sed
vā mala malor̄ toleranda sūt ꝓpter so
cietatē bonor̄. Dicit illi sc̄ptura. ve huic
qui pdiderūt sustinentiā: et qđ ē amplius
ruitat indignationes. malor̄ odorē
vñ absterreat imminentes. q̄ ipe cū intrasset. pduxare nō potuit. Quales illi in
uidi. lingutores. nemine sustinentes a
nati? Ille illud ibi fecit: et ille illud ibi
fecit. O male. quare tales bonos? Qs
tolerare nō potuisti iniurias: q̄te malū
tolerauerūt tales. Scito illud fratres
unū magnificū in dñi euangelio ex
ore dñi. duo in agro unus assumet. et unus
relinquet. Due i molendino: una assu
met. et una reliquet. Duo i lecto: unus
assumet. et unus relinquet. Qui st duo
in agro? Qđ dixit aplus. ego plantaui.
apollo rigauit: s deus incrementū dedit.
Dei agricultura ē: in agro laboramus.
Duo in agro electi sūt. unus assumet et
unus relinquet: assumet bonus. relin
quitur malus. In molendino due ad ple
bes retulit. Quale in molendino? Qa
deuitte seculo q̄ rautu rerū tpalium tūq̄
mola detinent: et in una assumet. et
una reliquet. Que inde assumet? Pa
tiens op̄a bona attendens indigentiā
seruor̄ dei. indigentiā pauperū. i confes
sione fidelis. in letitia spei certa. vigi
lans ad deū? nulli ipretiis mala. dili
gens q̄ntū pt nō solū amicos. sed etiā
inimicos: pter vtorē suam nō sciens alia
quā. pter maritū suū. nō sciens alium.
Assumet et de molendino: que aūt alia
fuit reliquet. Alij aūt dixūt. quietē
volumus. neminē volumus pati: remo
uemus nos a turbis. bñ erit nob in q̄da
securitate. Di q̄etem quens. q̄si lectū
q̄ris. ut sine aliqua sollicitudine requi
ras: et in vnus assumet. et unus relin
quet. Nemo fallat fres. si nō vultis
falli. et vultis amare. Pres. scitote oēm
professionē in ecclia hic futor. Nō dici
oēm hoēm ee fitū: sed oēm professionē
habē fictas psonas. Sūt xpiani mali:
sed sūt et boni. Quasi plures malos
vides: q̄ palea sūt. et te ad grana p
uenire nō permittūt. Sūt ibi et grana?
attende. tempta. exerute: exhibe ous in

Inuenis sc̄i moniales in ista pla
natas? nūq̄ ideo sc̄imoniū reprehen
dū est: Multe nō stant in domibus suis?
circūeunt domos alienas. curiose age
tes. loquētes que nō oportet: superbe
linguate. ebriose. Et si ūgines sūt. qđ
pdest integra carne mente corrupta?
Melius ē hūile tōuginū: q̄ superba ūgi
nitas. Si enī nubet. nō haberet nomē
vñ extolleret: et habet frenū q̄ regeret.
Sed nūq̄ ꝓpter ūgines malas dāpna
turi sum et sc̄as et corpe et spū? Aut
ꝓpter istas laudabiles erā illas imp
bandas. laudare cogem? Undiq̄ unus
assumet. et unus relinquet. Ergo frēs fi
niam psalmū. q̄ planus ē. Deseruite dño
in iocunditate. Vos alloquit q̄dāq̄ i ca
ritate oīa tolerantis et spe gaudentis.
Deseruite dño nō in amaritudie minuta
tionis: sed in iocunditate dilectōis. Intra
te in conspectū eius in exultatione. Facile
ē exultare foris: in conspectū dei exulta.
Non valde lingua exultet: s conscientia
exultet. Intrate in conspectū eius in exul
tatione. Scitote q̄m dñs ipse ē deus.
Quis nesciat q̄ dñs ipse est deus? Deo de
dño dixit. quē nō putabant hoīes deū.
Scitote q̄m dñs ipse ē deus. Dñs ille nō
vobis vilescat: quē curiosi estis. fla
gellastis. sputis illinistis. spinis coro
nastis. veste ignominiosa vestistis. i
ligno suspendistis. clauis perfixistis. lā
cea pupugistis. custodes ad sepulchrū
posuistis. ipse ē deus. Scitote q̄m dñs
ipe est deus: Ipe fecit nos et nō ipi
nos. Ipe fecit nos: oīa p ipm facta sūt.
et sine ipo factū ē nichil. Quid est qđ ex
ultatis? Qđ est qđ superbitis? Alius vos
fecit: et qui vos fecit ipse a vob patit.
Sed vos sic vos iactatis et gl̄iam et ex
tollitis: quasi a vobis ipi facti sitis.
Bonū est vobis. ut qui fecit vos pficiat
at vos. Ipe fecit nos. et nō ipi nos. Nō
debem superbire: totū bonū qđ habem
a bartifice nō habem? Qđ in nobis
fecim inde dāpnam: qđ in nob ille
fecit. iū coronam. Ipe fecit nos t nō
ipi nos. Nos aūt ꝓprius eius et o
ues pascue eius. Oues et ouis. Ipse
oues. una ouis. Et q̄n amātissimū
nr̄i pastorē habem? Dimisit nona
ginta nouē. descendit q̄rere unā: re

portat in humeris suis redēptā sanguine suo. Securus morituus ē pastor pro oue: qui resurgens possidet ouem. Nos aūt pplus eius et oues pascue ei⁹.

Intrate ī portas eius in confessione. In portis mutū est. Ā cōfessiōe incipite: inde psalmū in confessione ibi nubila te. Confitemī vob nō frēs a vobis: laudate eū a quo fā estis. Ab illo sit bonū tuū: a quo ītrēdens feasti malū tuū. Intrate in portas ei⁹ in cōfessione. Intret grex ī portas: nō foris īmanēat ad lupos. Et qūo intrent in cōfessione: porta idest mutū confessio tibi sit. Unde in alio psalmo d⁹. incipite dño in cōfessiōe. Nō illut dicat īcipite: hoc appellant hu portas. Intrate p portas eius in cōfessione. Et quando cū iā inūenerim⁹ nō confitebim⁹? Semp confitē: semp habes qđ cōfitearis. Difficile ē in hac vita ut sit hō mutet⁹. ut nichil īueniat⁹ in eo qđ reprehendat⁹. Opus ē vt tu te reprehendas: ne ille reprehendat qui dāpnaturus est. Ergo et cū inūeris in atria confitere. Qū nō erit cōfessio pītōrū? In illa regē. in illa equalitate angelor. Sz videte qđ dicā. nō erit confessio pītōr. Plon duri nō erit confessio: erit ēnī confessio laudis. Semp confiteberis illū deū. te creatorā: illū protectorē. te protectū. In illo quodāmō absconditus es. sicut dīm est: abscondes eos in abscondito vultus tui. In atria eius in ymnis confitemī ei. In portis confitemī: et in atria cū inūeritis confitemī in ymnis. Ymni laudes sūt. Qū intrabis te reprehendē: cū inūeris illū lauda. Aperite m portas iustitie dicit in alio psalmo: ingrediens in eas cōfitear dño. Nūqd dicit cū ingressus fuero iā nō confitebor? Etiā ingressus confitebit⁹. Quē ēnī pīta confitebat⁹ dīs nī ihūs rpus qm ait. confiteor tibi pr dñe celi et terre? Illū laudans cōfitebat⁹. nō se accusans. Laudate nomē eius qm suauis ē dīs. Nolite putare qđ defuturis ī laudando. Laudatio vra ās mā ducatio erit: qñtū laudatis tm accrescit. et tm dulcescit quē laudatis. Laudate nomē eius qm suauis ē dīs. In eternū mia eius. Non ēnī cū te lubauerit desinet ē miserator: et vt ptegat semp in eternā vitā. mia eius ē. In eternū gr⁹ mia eius: Aut usq in gnationē et gnationē veritas eius. Aut omnē gnatiōē accipe qđ dicī est in gnationē et gnationē: aut in duabz gnationibz vnā terrenā. alterā celestem. Hic ē gnatio vna que parit mortales: altera q parit et nos. Veritas eius et hic ē et ibi. Nolipu tare qz hic nō est veritas eius. Si nō hic esset veritas eius. nō diceret in alio psalmo. veritas de terra orta est: nec ipsa veritas diceret. ecce ego vobiscū sū usq in consūmationē seculi. Explicit pb

Psalmus cxv. Incipit pb. C.

Iste centesim⁹ qđ habet in primo versu hoc in toto cor pore eius quere debemus.

Misericordiā et iudiciū. cantabo tibi dñe. Nemo sibi ad ipsum tē blandiat⁹ de mia dei. qz est iudicū: et nemo in meritis cōmutat⁹ ex hoc reat iudicū dei. quia p̄cedit mia dei. Hoīes cū qñ iudicant. aliqñ vitia mia facūt contra iustitiā. et videt⁹ in eis esse mia et nō ē iudicū: aliqñ vēo ri gidū volentes tenē iudicū. pdunt mi sericordiā. Deus aūt nec in voīitate mīe pdit iudiciū severitatē: nec ī iudicando cū severitate amittit mīe bonitatē. Et te si tribus distinguamus hec duo mi sericordiā et iudicū. forte ēnī nō sine causa ipo ordine posita sūt. vt nō dicet iudicū et misericordiā. sed mūm et iudicū⁹? si ergo p tpa distīguam⁹ hec duo. forte īcertum⁹ mō temp⁹ ē mīe: futuz aūt temp⁹ iudicij. Quo ē p̄mo tēpus mīe? Primo in deo sidera: vt et tu quantū tibi ipe donaut imitetis p̄em. Recipi ēnī arrogant⁹ dicim⁹ p̄em nīm nos debē imitari: qñ quidē dīs ipe vnicus dei fili⁹ ad hoc nos hortat⁹ dicens. estote sicut pr vr celestis. cū dicet. diligite īimicos vōs. orate pro eis. qui vos p̄sequūtur: vt sitis imp̄ filij p̄is vr qui in celis est. qui solem suū oriri facit sup bonos et malos. Et pluit sup iustos et iniustos. Ecce mia. Qñ videos iustos et iniquos eundē solem lucere. eandē lucē recipe. eosdem fontes bibē. eādem pluuia saginari. eisdem fructibz terre repleri. similiter aerē mixtū ducē. hec equalit⁹ bona mūdi: noli putare iniustū esse deū. qui dat ista e

qualit' iustus et iniustus. Iniseretordie
tēpus ē. nondū iudiciū. Nisi enī primo
deus p miām preret: nō inueniret quos
p iudiciū coronaret. Est ergo mīe tēp⁹
qñ patiētia dei ad penitentiā adducat
peccantes. Audi aplm dicentē vtrumq;
tēpus. et distingue et tu. Existimas aūt
inq⁹ o homo qui iudicas eos qui facūt
ea et eadē agis? qm tu effugies iudiciū
dei? Intendite. videbat enī se: sed tuū
dicit? Non enī vni hoīi dicit. sī generi
hoīm talia dicebat. se cōmittē milia ma
la cotidie. et tñ viuē. nichil mali se con
tingē: et putabat aut dormire deū. aut
res hūanas nō attendē. aut amare facta
hoīm mala. Tollit istā cogitationē de
corde: sed bene intelligentibz. Quid er
go ait? Existimas o hō qui iudicas eos
qui talia agūt et facis ea? qm tu effu
gies iudiciū dei? Et quasi diceret. quare
facio tanta mala cotidie. et nichil ma
li michi ostendit: scientiā ostendit illi
tēpus mīe. An diuicias benignitatis
et patiētie et longanimitatis eius ostēp
nis? Et vere q̄ hoc contēpnebat. sī sciat
illū sollicitū? ignoras inq⁹ qm benig
nitas dei ad penitentiā te adducit?
Este tempus mīe. Ne aūt hoc ille semp
putaret futm? quō seruus eū terruit?
Tu aūt iā temp⁹ iudicij audisti: audis
ti tēpus mīe. p̄t miām et iudiciū cā
tabo tibi dñe. Tu aūt inq⁹ secm duri
ā cordis tui et cor īpenitens thesauri
sas tibi irā in die ire. et reuelatiōis iust
i iudicij dei: qui reddet vnicuiq; sm
opa sua. Este miām et iudiciū can
bo tibi dñe. Sed minatus ē de iudicio?
nūq̄ ideo iudiciū dei tm̄ mō formidādū
ē et nō amandū? Formidandū malis
p̄pter penā: amandū bonis p̄pter coronā.
Quia ergo terruit malos aplūs in hoc
testimonio qđ memorauit: audi vbi
spem dat bonis de iudicio. Incipin po
nit et dicit. et ostendit et ipe in se tēp⁹
mīe? quia n̄ et ipe inueniret tps mie.
qualē illū inueniret iudiciū? Blasphe
mū. psecutorem. iniuriosū. Sit ei dicit.
et emendat temp⁹ mīe in quo modo
sum? Qui prius fui inq⁹ blasphem⁹ et
psecutor et iniuriosus: sed miam secut⁹
sū. Sed forte ipe solus cōsecutus ē mise
ricordiā: audi quō nos erigat. Vt ime

inq⁹ ostendet cpūs ihūs dēm longanu
mitatē ad informationē eoz à credituri
si sūt illi in vitā eternā. Ad est vt in
me oīderet longanimitatē? Vt vn⁹ iiqs
ptōr et sceleratus videt q̄ paulo ante
pit veniā: et nō de se desperet. Ecce os
tendit se: ecerit alios. Vbi? In tēpore
mīe. Audi in tpe iudicij qđ dicat de bo
nis. Iterū dicens de se et de aliis. prīmo
miam cōsecutus ē. Quare? Qa fuit
blasphemus et psecutor et iniuriosus:
venit dñs vt donaret paulo nō vt red
deret. Nam si reddē vellet? qđ inueret
qđ redderet ptōri. nisi penā et supplitiū?
Noluit reddē penā: sed donauit grīā.
Audi q̄ ille cui donauit. tenet dnm e
ius debitorē. Inuenit eū donatorē tpe
mīe: tenet debitorē tpe iudicij. Quō vi
dicit videre. Ego enī iam īmolor dicit:
et tēpus resolutionis mee prīmū est.
Bonū certamē certaui. cursū cōsūma
ui: fidem seruaui. Vbi tpe mīe. Audi
de iudicio. De cetō supest mi corona iust
itie: quā reddet michi dñs in die illa
iustus iudex. Non dicit donat sī reddet.
Qñ donabat miserioris erat. qñ red
det iudex erit: q̄ miam et iudiciū ca
tabo tibi dñe. Sed donando delicta fe
cit se corone debitorē: ibi miam cōse
cutus sū. Miseretoris ergo dñs prīmo:
tūc aūt reddet in coronā iustitie. Vñ
reddet? Quia iustus iudex ē. Quare
iustus iudex? Quia bonū certamen
certaui. cursū consūmaui. fidē serua
ui. Ideo iustus nō potest n̄ coronare
ista: īuenit enī ista q̄ coronaret. An
tea vō quid īuenerat. qui prius fuit
blasphemus et psecutor? Ista dona
uit: illa coronauit. Donauit hic tpe
mīe. coronauit illa tpe iudicij: q̄ mi
seretordiā et iudiciū cantabo tibi dñe.
Sed nūq̄ solus paulus hoc meruit?
Vbi enī dicerā. quō in illo testimonio
terruit. sit in isto ecerit. Cū dicit? red
det in illo die iustus iudex: nō solū
in inq⁹. sed oībus qui diligūt manifes
tationē et regnū eius. Ergo frēs qm
habem⁹ tempus mīe nō nobis blandi
amur: nō nos dimittam⁹. nō diram⁹
semp parcit deus. Este fera hec et pe
ribit deus. hodie et cras deus:
faciam et cras quia ꝑibit deus. Nec

dis ad miam: et nō times iudiciū. In uis
cantare miam et iudiciū: itelligę qua
ideo put ut tormentis nō ut in malig
nitate pmaneas. Noli t̄ thezaurisare
ira in die ire et reuelationis iusti iudicij
dei: q̄ tpe mie in alio psalmo dr. pōn
uit dicit deus. ut q̄d tu enarras iustifi
tationes meas. et assumis testamentū
meū p os tuū? Tu vo odisti disciplinā:
et abiecisti sermones meos post te. Si
uidebas furē currebas cū eo: et cū me
chis portionē tuā ponebas. Sedens ad
uersus frem tuū detrahebas. et adu-
filiū matris tue ponebas scandalū: hȝ
fecisti et tacui. Vide tēpus mie. Qd est
tacui? Nunq̄ nō tacui? Sed nō iudi
caui. Quo enī tacet q̄ totidie clamat
in scripturis. in euāgelio. in pdicatori
bus suis? Tacui a suppliciis. nō a vbo.
Hec fecisti et tacui. Et q̄ tacuit deus
id est nō iudicauit: quid sibi dicit in
uerbo suo pōr audi. Suspicabatis eis inq̄
iniquitatem q̄ ero tibi silis: id ē parū ē
quia tu talis eras. et me talē putabas.
Et cū ostendissem illi tēpus mie: tem-
ui ut de tēpore iudicij. Arguā te ⁊ statuā
te ante faciē tuam. Cū te ponis p̄ te:
ego te ponam añ te. Oīs enī qui non
uult vidē pcta sua post dorsū se ponit?
et aliorū pcta acute attendit nō per
diligentiā sed p̄ iuidentiā. nō volens
sanare sed accusare: se aūt obliuiscit?
Vñ talib; dñs dicit. stipulā in oculo
fris tui vides? et trabē in oculo tuo nō
considerabis? Quia ergo mia et iudiciū
cantat? nobis: et nos facientes miam
seruri expectemus iudiciū. et sim⁹ in
corpore ipius. et nos cantem⁹ eā. Cā
tat enī hoc tpūs: id est si solū caput
cantat. a dño est cantitū hoc. ad nos
nō ptinet. Si aūt totus tpūs. id est
caput et corpus eius? est oīa in mēbris
eius. adhere illi p fidem et p spem et
p caritatem. et in illo cantā. in illo
exulta: q̄ et ipe in te laborat. in te si
tat. in te esurit et tribulat? Ille in te
adhuc moritur: et tu in illo iā resur
rexisti. Nam si in te nō moreret? nol
let in te sibi parā a psecutore cū duct.
saule saule q̄d me psequeris? Ergo ⁊
frēs mei tpūs cantat. Dz quo nostis?
Ipm assidue emendauim⁹ vobis: et

scio q̄ tidia vobis nō sūt. Omīs tpūs
verbū est. p q̄d facta sūt oīa. Hoc ver
bū ut redim̄et nos. caro factū ē et ha
bitauit in nobis. Factus ē homo deus
sup oīa. filius dei equalis pri. Ad hoc
factus ē. ut deus hō mediator esset int
homines et deū. et reconciliaret longe posi
tos. et reuniret sepatos. et euocaret
alienatos. et reduceret pegrinos: ad hoc
factus ē homo. Factus est ergo caput
ecclie: habet corpus et mēbra. Quare
mēbra ipius modo gemūt p vniuersū
orbem terraru: nūc letabunt in fine in
corona iustitie. de qua dicit paul⁹. quā
reddet mi dñs in illo die iustus iudex.
Et mō ergo cantem⁹ in spe. omīs in vnū
collecti. Xpm enī induti. cpūs sumus cū
capite nō: q̄ vtiq; abrahe semē sum⁹.
aplus hoc dicit. Quia dicit tpūs sum⁹.
aplus aut. ergo abrahe semen estis. scdz
pmissionē heredes: abrahe semē estis.
Videam⁹ si semē abrahe ē xpūs: in scī
ne tuo bñdicent? oīs gentes. Nō dicit
in seminibus tanq̄ in multis: sed tāq̄ in
uno et semini tuo q̄d est xpūs. Et nobis
dicit. ergo semen abrahe estis. Manu
festū q̄ ad xpm ptinem⁹: et q̄ mēbra
eius. et corpus eius sum⁹. cū capite nō
vnus hō sum⁹. Cantem⁹ ergo miam et
iudiciū cantabo tibi dne. Psallā et
intelligā in via imaculata. q̄n veies
ad me. Nisi in via imaculata nō potes
psallē nec intelligē. Si vis itelligē in
via imaculata: psalle id est opare in ve
ritate de tuo. Que ē via imaculata?
Audi sequētia. Deambulabā in i
nocentia cordis mei. in medio domus
mee. Nec via imaculata ab inocentia
cepit: in ipa etiā pcenit. Od queris
multa verba? Innocens esto: et pfecis
ti iustitiā. Sed q̄d est ee inocentē? Duo
bus enī modis nocet hō q̄n tū in ipo ē.
aut faciendo miseriā. aut deserendo mi
seriā: quia tu nō vis ab illo fi miser.
et nō vis deseri a illo si miser fueris.
Qs ē qui facit miseros? Qui infert
violentias vl insidias. Rapit res alie
nas. oppmit pauperes. furat. iniqua a
liena sollicitat: calūpniosus ē. vult
inferre hoibus q̄d doleant studio ma
luolentie. Qs est qui deserit miseros?
Qui videt inopē alię auxilio egentē:

et aī habeat quō prestet. contēpnit. despuit. alienat cor suū. Si iam oīo talis esset. vt nō opus habet aliqua mā: superbus esset si desereet miserū. Adhuc in tribulatione tacitus cōstitutus ē. nesciens quid sibi possit contrarietatis accidere. et despicat lacrimas miserorū: nō est innocens. Sed quis est innocens? Qui cū alio nō noceret. nec sibi noceret. Qui enī et sibi noceti. nō est innocens. Aut aliqs. esse nō tali alicui. nec pressi aliquē de re mea: de iusto labore meo bene mihi fatā. Conuuuū apparatū habē volo: erogā volo quātū me delectat. bibē cū quibz volo quātū me delectat. Cui aliqd tuli? Quē pressi? Qs de me questus ē? Innocens videt: sed sepīm corrūpit. si templū dei in se euertit. Qd expectas vt in alio faciat misericordiā et prior misereris? Qr in sepīm crudelis ē. esse in alio misericors pt? Tota ergo iustitia in vnū verbū innocentie redigit? qui aūt diligit iniquitatē odit aiam suā. Qui amabat iniqtatē. putabat q alius norebat. Sz vide si alius norebat: qui diligit iniquitatē odit aiaz suam. Sibi ergo prius noret qui vult alius nocē: nec deābulat qi nō est vbi. Angustias enī patit? oīs malicia: sola innocentia lata ē. Vbi deambulabat? Deambulabā in innocentia cordis mei. i medio domus mee. Mediū dom⁹ suc aut ipam ecclīam dicit. xpūs ei deambulat. aut cor suū. domus enī nīa interior. cor nīm ē: vt hoc exposuerit qd supius dicit in innocentia cordis mei. Que est innocentia cordis sui? Mediū domus suc. Habet domū qsqs hz malam. pellit? ab illa foris. Quisqs enī in corde premit? mala conscia. quōqs qz ab strilitudio erit de domo sua. a fumo nō ibi se patit? habitare: sic q nō habet quietū cor. habitat in corde suo tubent nō pt. Tales foras exeunt a sepīs aī intentione. et de his que foris sūt cum corpus delectāntur: qētē in nugis. in spectaculis. in luxuriis. in oībus malis grunt. Quare foris sibi voluerūt bene esse? Quia nō est illis intus bñ vnde gaudeant in cōscia sua. Ideo dīs cū sanasset paliticū aut. tolle grabatū tuū. et vade in domū tuam. Faciat illud aīa q quasi palisi dissoluta ē: in mēbris bone operationis cōstrugat? vt bñ opet. Tollat grabatū suū. regat cor suū? iam eat in domū suā. intret in conscīam suā: ibi latam inueniet ubi deambulet et psallat et intelligat. Non ponebā añ oculos meos rem malā. Qd est nō ponebā ante oculos meos? Non diligebam. Solet enī dici qd nostis de hoīe qui ab aliquo diligit? añ oculos illū habet: et ille qui otemnit? sic solet q nō me habet añ oculos. Qd ergo est ante oculos habē? Dilige. Quid ē nō diligē? Non ibi corde habitare. Dicit ergo. nō ponebā ante oculos meos rē malā. nō diligebā rem malā: et expo suit ipam rem malā. Maledicebā pre uaricationes odio habui. Intendite frēs mei. Si deambulatis cū xpō in medio domus eius. adest si ul' in corde vīo bñ requiescitis. ul' in ipa ecclīa bonū iter carpitis in via imaculata: nō eos tm qui foris sūt odisse debetis pūaricatores. sed et quoscūq; intus ineneritis. Qui sūt pūaricatores? Qui oderūt legē dei: qui audiūt illam et nō faciūt. preuaricatores dicunt. Facientes pūaricationē odio habe: repelle illos a te. Sed odire debes pūaricatores. nō hoies. Unus hō pūaricator. videte q duo nomīa habet: hō et pūaricator. Inquēz dīs fecit: pūaricatorē ipse hō fecit. Ama in illo qd fecit deus: psequere in illo qd ipe sibi fecit. Cū enī pscutus fuis pūaricatorē eius: oendis qd homo fecit. et liberat? qd deus fecit. Maledicebā pūaricationē odio habui. Non adhesit in cor prauū. Qd est cor prauū? Cor torti Qd ē cor tortū? Cor nō rectū. Qd est cor nō rectū? Vide qd est cor rām: et ibi inuenis qd est cor nō rectū. Rectū cor dicit? hoīs. qui oīa que vult deus ipse vult. Intendite. Orat aliqs vt nescio qd nō eueniat. orat et nō phibet. petat quātū pt? sed cont voluntatē ipi⁹ eueīt aliquid. subiugat se voluntati dei. non resistat voluntati magne: qz ipe dīs sic illud exponit. oēndens infinitatē suam in se qñ passionis erat aut. tristis ē aīa mea vsq; ad mortē. Non enī vē ille timebat mortē. qui in ptate habebat ponēdi aiam suā: et in ptā te habebat iter

sumẽdi eam. Et paulus aplꝰ mulesip
suus. seruus ipi⁹ clamat. bonũ certamẽ
certaui. cursũ consũmaui. fidẽ seruaui:
de cetero reposita ẽ m̃ corona iustitie q̃
reddet m̃ dñs in illo die iustus iudex.
Exultat q̃ morituros ẽ: et dñs eius et
ip̃erator eius tristis ẽ q̃ morituros ẽ:
Ergo melior seruus q̃ dñs: Et ubi ẽ qđ
aut ip̃e dñs. suffitit seruo ut sit sicut
dñs eius? suffitiat discipulo ut sit sic⁹
mgr eius: Ecce fortior ẽ paulus ventu
ra morte. et dñs tristis ẽ. Optabã im⁹
dissolui et esse cũ xp̃o. Gaudet q̃ dissolu
tur ut sit cũ xp̃o: et ip̃e xp̃us tristis est.
cũ quo iste futurũ se ẽ letat. Sed quid
erat illa vor. nisi sonus ifirmitatis nr̃e:
Multi adhuc infirmi detristant futura
morte? ꝗ habeant trm̃ cor. viret morte
q̃ntũ possunt: sed si nõ possũt. dicãt q̃
ip̃e dñs nõ ꝓpter se sed propt nos dixit. Cđ
enũ dixit: Pater si fieri pt. trãseat a me ca
lix iste. Ecce habes voluntatẽ hũanã exp̃s
sam: vide iam rectũ cor. Verũ nõ q̃ ego
volo. sed qđ tu vis p̃r. Si ergo cor rectum
sequit deũ: prauũ cor restitit deo. Aliqđ
illi dixit aduersũ? clamat. deus qđ
tibi feci: Quid cõmisi: Cđ peccaui: De
iustũ vult videri. deũ inustũ. Cđ tum
prauũ: Prauũ est. q̃ tortus ẽ. et tortã re
gulã putat. Corrige te et iuenies rectũ
a quo te deprauasti. Ille iuste. tu iniuste:
et ideo puer sub eo. q̃ hoẽm iustũ dixit.
et deũ inustũ. Quẽ hoẽm iustũ dixit: Te
ip̃m. Qñ enĩ dixit qđ tibi feci. iustũ te
putas. Sed respondeat tibi deus. verum
dixit. in nichil feasti: oĩa enĩ t̃ fecisti.
Si enĩ michi aliqđ feasses. bonũ feasses.
Quicqđ enĩ bene fit. michi fit. quia et
p̃cepto meo fit: q̃cqđ aũt mali fit tibi
fit nõ m̃. q̃ nõ facit malus aliqđ ñ sibi.
q̃ hoc nõ ego ubeo. Tales q̃ñ videritis
fres corripite. arguite. corrigite? et si nõ
potestis corripe aut corrige. nolite con
sentire: ut possitis dicẽ. nõ adhesit in
cor prauũ. Q ũ declinaret a me malig
nus. nõ cognoscebã. Cđ est nõ cogno
scebã: Non approbabã. nõ laudabam:
nõ m̃ placebat. Cognosce ei iuenem⁹
in scripturis aliq̃n dixit. pro eo qđ est
placẽ nobis. Quid enĩ latet deũ fres:
Nũq̃ nouit iustos. et nõ nouit iniustos:
Cđ cogitas qđ ille nesciat: Nõ dico qđ
facias. sed qđ cogitas qđ ille nesciat:
Nõ dico qđ cogitas? ꝗ quid cogitaturus eb.
qđ nõ ille aĩ viderit: Omĩa ergo nouit dñs?
et trm̃ in fine idẽ in iudicio p⁹ miam de q̃
busdam dixit. in illa die multi venturi sũt
et dicent. dñe dñe in noĩe tuo demoĩa eie
cim⁹ in noĩe tuo virtutes multas fecim⁹. in
noĩe tuo mãducauim⁹ et bibim⁹: et dicã
illis. discedite a me operarij iniquitatis. non
noui vos. Ille nõ nouit aliquẽ: Sed qđ est.
nõ noui vos: In regula mea nõ vos agnos
co. Noui enĩ regulã iustitie mee. nõ illi cõ
gruitis: declinastis ab illa. distorti estis.
Ideo et hic dixit. nõ cognoscebã. Cđ est nõ
cognoscebã: Nũq̃ forte q̃ malign⁹ q̃n
obuiã fit iusto in vito angusto dixit sibi
q̃ ẽ scriptũ in sapientia salomonis. q̃us
ẽ nobis etiã ad videndũ. et mutat viam
ne videat quẽ nõ vult: Sed q̃n multi sũt
maligni quos videm⁹ et qui nos vident.
et nõ solũ nõ a nobis declinãt. sed currũt
ad nos. et aliq̃n iniq̃tates suas p nos im
pleri aiunt: Plerũq̃ nobis contingit.
Quo ergo declinant: Declinat a te q̃ dis
similis ẽ tibi. Cđ est declinat a te: Non te
sequitur. Quid est nõ te sequit: Non te
imitat. Ergo cũ declinaret a me malig
nus. idest cũ in dissilis eet malign⁹. et
vias meas nollet imitari. nollet sic vi
ue malign⁹ quo me illi ꝓposui ad imita
tionẽ. nõ cognoscebã. Cđ est nõ cognos
cebã: Non q̃ nesciebã: sed q̃ nõ appro
babã. Detrahentẽ primo suo occul
te. hũc p̃sequebar. Ecce p̃secutor bonus
nõ hoĩs sed peccati. Superbo oculo.
et insatiabili corde. huic nõ conuescebar.
Quid est nõ conuescebar: Non cũ illo mã
ducabam. Attendat caritas vra: q̃a ni
mirũ aliquid audituri estis. Si nõ con
uescebat cũ illo. nõ mãducabat. Desci
enĩ mãducare est. Cur ergo ꝓmũ ipsũ
dñm iuenim⁹ mãducasse cũ superbis.
et nõ cũ publicanis illis et peccatoribꝫ:
Nam ipi hũiles erant: cognoscebãt enĩ
languorẽ suũ. et medicũ requirebant.
Cũ ipis supbis pharizeis iuenim⁹ illũ
mãducasse. Nam supbus q̃dam inuita
uerat illũ. ipe est cui displicuit q̃ mu
lier peccatrix que erat i ciuitate famo
sa. accessit ad pedes dñi? et ait i corde
suo. q̃ talis erat mũdicia pharizeorũ.
vt nemo eos iniquus tangeret. si q̃s illos

īmūdus vl' modice tetigisset erubescebāt:
ne quasi īmūdos eos faceret tactꝰ īmūdus.
At ubi pertractꝰ illa que erat īautate
famosa accessit flere ad pedes dñi: ille
nō videt eam dicit in corde suo. hic si esset
pphēta. sciret que mulier illi accessit ad
pedes. Unde sciebat q; cuius nesciunt?
n̄ inde suspitatus ē eū nescisse. q; nō eā
repulit? Quia si ipe esset. repellet a se.
Dūs aūt nō solum mulierē illā pecta
trē noverat: sed et illuus superbi uine
ra medicinis īsanabilia videbat. Ait ei
nō audisset cogitantē ut ondēret illū
superbum. symon habeo aliq̄d tibi dice.
Duo debitores erant cuidā fenerator:
unus ei debebat quinquaginta denarios.
alius quingentos. Cū nō haberent unde
reddere: dimisit ambobus. Quis eū plꝰ
dilexit? Et ille contra se dicit sententiā.
estimo quēcte sibi confessionē veritate: rec
te dixisti q; cui plus donauit. Et conuersus
ad mulierem dicit symoni. Videsne istā mu
lierē? Intrāui in domū tuā. aquā in ad pe
des nō dedisti: ista aūt lacrimis rigauit
pedes meos. et crinibus suis. Osculū mi
hi dare nō dedisti: ista aūt cessauit osculāri
pedes meos. Oleo caput meū nō unxisti:
ista aūt lacrimis unxit. Quo pter dico tibi
remittūtur peccata multa. quoniam dilexit
multum. Dicitur īmoratꝰ. Iste pharizeus
superbus erat: conuiuabat cū illo dō. Cōsi
dera ergo q̄d dicit. superbo oculo et īsanabi
li corde. hunc nō conuiuebat? Q̄d est non
conuiuebat? Non cū illo māducabā. Qui
mō nobis opponit hec. q̄n ipe non fecit?
Ad imitationē suā nos hortat. Videmus
eū conuiuatū esse cū superbis? quo nos p
hibet ne conuiuem cū eis? Nos q̄dē frequē
pter corruptionē aliquā tenemur nobecū
a nūis fūbus. et nō cū eis conuiuam ut
corrigant. Cū extraneis potest conuiuam
cū paganis. quū cū his qui nobiscū e
rant si viderimus eos male uiuere. ut eru
bescant et corrigant. sicut dicit apls. Si
quis nō obaudit verbo nro p epla. hunc
notate. et nolite cōmiscri cū eo: et nō ut
inimicū existimetis sed corripite ut frem.
Sacrimus hoc plerūq; ppē medicinā: et cū
cū extraneis mimis et cū impiis sepe vesci
mur. Q̄d est hoc q̄d ait. superbo oculo et
īsanabili corde. hunc nō conuiuebat?
Habet epulas suas cor pīi: nō epulas
suas cor superbū. Nā pter cibos ipsos
cordis superbi. ideo dicit īsanabili corde.
Cor superbū vīm pascit? Si superbus est.
iūdus ē: aliꝰ nō pt. Superbia materia
udentie ē: nō pt n̄ generare hās. et cū
ulla semp esse. Oīs ergo superbus iudex ē:
et si iūdus ē. malis alienis pascit. Vñ
dicit aplus. si mordetis et comeditis īui
cem: videte ne abīuicē cōsumamī. Vi
detis ergo comedentes. nolite huic cōsen
tire: fugite male cōuiuiū. Nec enī se la
etant gaudendo de malis alienis. q̄a
insanabili corde sūt. Caue ne capiaris
in epulis eoꝝ laqueo diaboli. Cibis talibꝰ
pascebant iudei qui crucifixerūt dñm: et
q; pascebant tamq̄ de pena dñi. nā et
nos de cruce dñi pascim. q; corpus ipi
māducam. dicebant enī cū vidēt eū
pendentē in cruce īsultantes q; īsania
bilis corde erat? dicebāt ergo si filius
dei ē descendat de cruce. alios saluauit.
se saluare nō pt: pascebant cibo crucis
latis sue. et ille pascebat cibo mūdi
sue. Pater ingnosce illis: q; nescīt
quid faciūt. Illi ergo habebāt alias
epulas. ille alias. Sed quid dīm ē de
mensa superborū audire. Fiat mēsa eoꝝ
coram ipsis in muscipulā. et in retributi
onē et in scandalū. Pascha sc̄m. capti sūt.
Quū enī aues ad muscipulā à piscib
ad hamū pascunt sed capiūt. sic et ipi.
Habent ergo impij epulas suas: habēt
pij epulas suas. Audi epulas piorum.
Beati qui esuriūt et sitiūt iustitiā: q̄m
ipi saturabunt. Si ergo pius pascitur
cibo iustitie et ipius superbie: nō mirū
si insanabilis corde pascit cibo iniqui
tatis. Noli pascī cibo inimicitiis: et nō
tibi cōuescatur superbus oculus et insa
nabilis corde. Et vñ tu pascebaris? Et
quid te delectabat: Vbi ille tibi nō acque
bat? Oculi mei ad fideles terre
imi. ut consideret hic mecū. Dīs dicit.
oculi mei sup fideles terre ut sedeāt hic
hic mecū. ideest ut mecū sederent. Quo
sederent? Sedebitis sup duodecim thro
nos. iudicantes tribꝰ yscl. Iudicant fi
deles terre de quibꝰ dicit. nescitis quia
angelos iudicabimus? Oculi mei super
fideles terre. ut consideret hic mecū.
Ambulans in via īmaculata. hic
in mīstrabat. Vitiauit. nō sibi. Alii
enī mīstrant euangelium: sibi mīstrant. q; sua q̄runt nō que ihu xpi. Cōd
Expo mīstrare? Ea que xpi sūt querere.

Iquidē qñ mali annūciant euangeliū aly seruant. illi punūt. Dñs est enī. que dicūt facite: que aūt faciūt facē nolite. Non timeas ergo qñ a malis audis euangeliū. Ve illi qui sibi mīstrat. id est qui sua ibi querit: tui xpi atrupe. Ambulans in via īmaculata. hic mi mīstrabit. Non habitauit in medio domus mee faciens superbiā. Reuerte ad domū illam. id est ad tor. Non habitabat i corde meo faciens superbiā. Nullus nulus habitabit in corde meo: resiliebat enī inde. Nemo habitabat in corde meo n̄ mitis t quietus: supbus nō illic habitabat. Non enī habitabat in corde iustī īustis. Si a te iustis ēmotus nescio quot milibz et mālionibz: simul habitatis si vnū cor habebitis. Non habitauit in medio domus mee faciens superbiam. Loquens iniqua non dirigit in conspectū oculoz meoz. Iter est via īmaculata. ubi intelligim⁹ qñdo ad nos veniat dñs. In matutinis interficiebam omēs pctōres terre. Vt obstruā ē. dignamī adiacē: iam finis psalmi est. In matutinis interficiebā omēs peccatōes terre. Quare: Ut dispdam de ciuitate dñi omēs opantes īiquitatē. Sub ergo ciuitate dñi opantes iniqtatē: et qsi prit eis mō. Quare: Quia mīe tēpubē: sed veniet et iudicij. q: scit scpit psalmus. miam et iudicū cantabo t dñe. Iā enī meraut supus. q: illi nō adhesērūt iboni. a malis nō adhesit. nec delīabat epulis īiquitatis coz qui sibi mīstrabant nō dño. id est sua q̄rebant. Et qsi dicēt illi. et vt qd tales i ciuitate tua tanto tpe tolerasti: Temp⁹ mīe est. Qd est tempus mīe: Adhuc nodū reuelatū est iudicū. Nox est. apparebit dies: apparebit iudicū. Audi aplm. ita q̄ nolite aīa tempus quirq̄ iudicare. Quid est aīa tempus: Aīa diem. Audi q: aīa diem dixerit. donec veniat dñs. et illūet abscondita tenebraz. t manifestabit cogitatiōes cordis: et tūc laus erit vnicuiq a deo. Nam mō qm̄ dum nō vides cor meū. et nō video cor tuū. nox ē. Nescio qd ab hoīe petisti. nō attepisti. Contēpni te putas: et forte nō contēpneris. Cor enī nō vides. Iro to blasphemas: in nocte danda ē tibi venia erranti. Diligit te homo nescio quis. et putas q: odit te: aut odit te. et putas q: diligit te. Sed qdūbz sit. nox ē: noli timere. p̄sume in xpo. in illo habeto diem. Non ē quid mali de illo sentias. q: securi sum⁹ et certi sum⁹. q: fallinō pt. amat nos: de nobis aūt īiuitem nondū certi sum⁹. Deus enī nouit dilectiōez nostrā in īiuitem. Nos aūt si diligim⁹ nos in uicem⁹: quis videt qua dispensatione a nobis ista fiant: Quare nemo videt cor: Quia nox est. In ista nocte in q̄ tēptatiōes habūdant. quasi de ipa nocte dixit psalmus. posuisti tenebras et facta ē nox. in ea ptransibūt oēs bestie silue: catuli leonū rugiētes vt rapiant. vt q̄rant a deo escam sibi. In nocte q̄rūt escā catuli leonū. Qui sūt catuli leonū peruersū et ptātū acris tui⁹: Demones et angli diaboli. Quō sibi q̄runt escā: Qñ tēptant. Sed q: nō attedūt nisi eis deus dederit potestatē: ideo dñs est. q̄rentes a deo escam sibi. Petit iob tēptandū. Qualem escā: Opulentā. pinguē. ustū dei: an ipe deus testimoniū phibuit et ait. homo sine q̄rela. verus dei cultor fuit. Petuit illū temptandū querens a deo escā. et attepit tēptandū. sed nō opprimendū: purgandū vō nō euertendū. aut forte nec purgandū sed pbandū. Qñ et qui tēptant. aliq̄ traduntur occulto mito suo. īmanus tēptatoris: q: traditi sit forte in cōcupiscentias suas. Nā diabolus nulli nocet. n̄ attemperit ptātem a deo. Sed qñ: In nocte. Qd est in nocte: In isto tpe. Cū aūt fūerit nox et venerit dies. mittūt mali cū illo in ignē etnū: iusti vō in vitam eternā. Nullus illic erit tēptator: q: nō sūt illic catuli leonū. q: tūc facta ē nox. Ideo dñs discipulis suis ait. vigilate quia nescitis qua hora dñs vester venturus sit. et ego rogaui pro te petre. ne deficiat fides tua. Quid ē verace sicut tritici: Quō ab hoīe tritici nō mandūcat. n̄ primo attritū vt panē faciat: sic nemine mādūcat diabolus. n̄ primo p tribulationē cōtriuerit. contriuit vt mādūcet. Tu aūt qñ tribularis. si maneas granū nō conturberis. nichil tibi detrahit. Quō boues tritūrant: Qñq̄ in solū tritici intrat: Sic mittunt cū tribula in area. Sed nūqd timendū est tritico: Absit. Nō dicit.

nisi palea a tritico spoliet. Supfluit et
veniet ventilatio: et iuenuet puram massam.
Que iuenit granu mittit in horreu suu:
et ateruu palee coburet igni inextingui
bili. Un dicit hor: Qa diem in spe habem:
dies nobis in tpo debet esse. Namq; diu
int temptationes sumus nor est. Insta n
nocte pat deus ptoribz. ut no illos tollat.
Flagellat illos teptationibz ut emendat:
tolerat illos in ciuitate sua. Putamus sp
tolerabit: Di semp misericors e. no e iu
dicii. Di aut miam et iudicii cantabo
tibi dne: mo parat. tut iuditabit. Sed
qn iuditabit: Cu transieit nor. Ido dic
it. in matutinis intficiebam omes ptores
terre. Qd est in matutinis: Cu iam dies
venerit nocte tu facta. In matutinis int
ficiebam omes ptores terre. Qre eos parat
usq; ad matutinu: Quia nor erat. Qd e
nor erat: Quia tempus erat parcendi.
Prebat cu corda hoim essent occulta. Vi
des aliquem male uiue. tolerabis illu: nes
cis eu qualis erit qui nor e. utru q hodie
male uiuit crastin bn uiuat: et utru qui
hodie bn uiuit crastin malus sit. Nor e ei.
et omes tolerat deus. qi loganimis e: to
lerat ut conuertant ad illu ptores: si q
no se converterint in isto tpe mie intficie
tur. Et quare intficientur: Ut dispgat
de ciuitate dni. de societate angelor: de so
cietate sctor. de societate eccle. Qn aut
intficient: In matutinis. Qd est i ma
tutinis: Cu nor tu facta fuerit. Quare
modo prit: Quia tempus mie e. Qre
no semp parat: Quia miam et iudici
um cantabo tibi dne. Frem nemo sibi r
blandiat: intficient omes opantes i
quitate. Intficiet eos tpus in matuti
nis: et dispergit eos de ciuitate sua. Si
modo cu tempus mie est. audiant eum.
Ubiq; clamat p legem. p ppham: p psal
mos. per epl'as. p euangelii. Videte q
no taceat. qua parcit. q erogat miam: s
cauete qua futuu est iuditu.

Deo gratias.

Explicit qnquagena sca bti Augusti
ni epi. p manus frm gherardi trui re
gularis in traiecto. Anno dni a°. ccc°.
xlvi°. In pfesto Cathedre sancti petri
apostoli. Orate pro scriptore pp deu.

Planet regularibz Traiecto.

51